

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 56. schůze Poslanecké sněmovny

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/8/ - vrácený prezidentem republiky
2. Návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 876/3/ - vrácený Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 810/4/ - vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/4/ - vrácený Senátem
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatečích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 926/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 958/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 989/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 931/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1003/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 681/ - druhé čtení
16. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - druhé čtení

18. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - druhé čtení
19. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - druhé čtení
20. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grošpiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - druhé čtení
21. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení
22. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanká, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - druhé čtení
23. Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/ - druhé čtení
24. Návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojký, Marka Bendy a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokaci, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 853/ - druhé čtení
25. Návrh poslanců Vítka Kaňkovského, Jana Bartoška a Jaroslava Zavadila na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 935/ - druhé čtení
26. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Petry Fialy, Ivany Adamce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 966/ - druhé čtení

27. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení
28. Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - druhé čtení
29. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení
30. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení
31. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti průmyslového vlastnictví v souvislosti s využíváním údajů z informačních systémů veřejné správy /sněmovní tisk 1047/ - první čtení podle § 90 odst. 2
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 281/2002 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o změně živnostenského zákona, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1055/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 847/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 924/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 930/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 910/ - první čtení

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 998/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona o elektronické identifikaci /sněmovní tisk 1069/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o elektronické identifikaci /sněmovní tisk 1070/ - první čtení
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1029/ - první čtení
44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. .../2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 1023/ - první čtení
45. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 1025/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 1026/ - první čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 1027/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1030/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s veřejným opatrovnictvím /sněmovní tisk 992/ - první čtení

50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 925/ - prvé čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1034/ - prvé čtení
52. Vládní návrh zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 789/ - prvé čtení
53. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 790/ - prvé čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 881/ - prvé čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 934/ - prvé čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1011/ - prvé čtení
57. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - prvé čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - prvé čtení
59. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - prvé čtení
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 957/ - prvé čtení

61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2008 Sb., o vývozu a dovozu zboží, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponížující zacházení nebo trestání, a o poskytování technické pomoci s tímto zbožím související, a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1052/ - prvé čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1053/ - prvé čtení
63. Vládní návrh zákona o univerzitních nemocnicích a o změně některých zákonů (zákon o univerzitních nemocnicích) /sněmovní tisk 1054/ - prvé čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1004/ - prvé čtení
65. Vládní návrh zákona o platebním styku /sněmovní tisk 1059/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku /sněmovní tisk 1060/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1061/ - prvé čtení
68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1062/ - prvé čtení
69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1063/ - prvé čtení

70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1064/ - první čtení podle § 90 odst. 2
71. Vládní návrh zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení /sněmovní tisk 1065/ - první čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení /sněmovní tisk 1066/ - první čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1067/ - první čtení podle § 90 odst. 2
74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1071/ - první čtení
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1072/ - první čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1073/ - první čtení
77. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení

78. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaštíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocha, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení
79. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocha a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení
80. Návrh poslance Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - první čtení
81. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocha, Augustina Karla Andrlého Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
82. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Nině Novákové, Augustina Karla Andrlého Sylora, Vítěza Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení
83. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvků na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - první čtení
84. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Ivo Pojezného, Květy Matušovské, Jana Klána a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - první čtení

85. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - první čtení
86. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
87. Návrh poslankyně Oly Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - první čtení
88. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Ninu Novákové, Františka Laudáta, Marku Ženíšku, Zdeňka Bezeckého, Jiřího Skalického, Daniela Korteho, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubka, Michala Kučery a Petru Gazdíkovi na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - první čtení
89. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - první čtení
90. Návrh poslanců Marka Černocha, Jany Hnykové, Oly Havlové, Martiny Lankové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení podle § 90 odst. 2
91. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marku Ženíšku, Leoše Hegera, Herberta Pavera, Jiřího Skalického, Ninu Novákové, Romu Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markety Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení

92. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - první čtení
93. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocha, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Vítu Kaňkovského, Hany Aulické Jírovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - první čtení
94. Návrh poslankyně Markety Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - první čtení
95. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocha, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humla, Martiny Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, předsedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - první čtení
96. Návrh poslanců Ninu Novákové, Martina Plíška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markety Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezcenného, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/ - první čtení
97. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/ - první čtení podle § 90 odst. 2
98. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/ - první čtení podle § 90 odst. 2

99. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - první čtení
100. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 593/ - první čtení
101. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/ - první čtení
102. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 620/ - první čtení
103. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o referendu k imigračním kvótám Evropské unie /sněmovní tisk 621/ - první čtení
104. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Marty Semelové, Ivo Pojezného, Vojtěcha Filipa, Karla Šidla, Miroslava Opálky a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona o úředním jazyce České republiky /sněmovní tisk 629/ - první čtení
105. Návrh poslanců Marka Černocha, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 630/ - první čtení
106. Návrh poslanců Daniela Korteho, Martina Novotného, Lukáše Pletichy, Petra Adama, Václava Klučky, Miloslava Janulíka, Ivana Gabala a dalších na vydání zákona o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky a profily v souvislosti s prováděním forenzní analýzy DNA (zákon o DNA) /sněmovní tisk 635/ - první čtení
107. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona o Horské službě České republiky /sněmovní tisk 636/ - první čtení

108. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
109. Návrh poslanců Marka Černocha, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranti v cizích státech /sněmovní tisk 657/ - prvé čtení
110. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Soni Markové, Stanislava Mackovíka, Pavla Kováčika a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 660/ - prvé čtení
111. Návrh poslanců Davida Kádnera, Marka Černocha, Martina Lanka, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 675/ - prvé čtení
112. Návrh poslance Marka Ženíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 676/ - prvé čtení
113. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - prvé čtení
114. Návrh poslankyň Marty Semelové, Aleny Nohavové a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 700/ - prvé čtení
115. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Miroslava Grebenička, Gabriely Hubáčkové a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - prvé čtení

116. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Miroslava Kalouska, Roma Koštřici, Václava Horáčka, Marka Ženíška, Ninu Novákové, Františka Váchy, Heleny Langšádlové, Petru Gazdíku, Markety Adamové, Františka Laudátu, Anny Putnové, Věry Kovářové, Zdeňka Bezecného a Jiřího Koubku na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 707/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
117. Návrh poslanců Martina Komárka, Vítězslava Jandáka, Pavly Golasowské, Ninu Novákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 708/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
118. Návrh poslanců Karla Fiedlera, Marka Černocha, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 709/ - prvé čtení
119. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 710/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
120. Návrh poslanců Olgy Havlové, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona o zákazu halál porážek /sněmovní tisk 714/ - prvé čtení
121. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Stanislava Mackovíka a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - prvé čtení
122. Návrh poslankyně Markety Adamové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - prvé čtení

123. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče, René Čípa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - prvé čtení
124. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Jaroslava Borky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 749/ - prvé čtení
125. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 770/ - prvé čtení
126. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 772/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
127. Návrh poslanců Marka Černocha a Olgy Havlové na vydání zákona proti inkluzi ve školství /sněmovní tisk 776/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
128. Návrh poslanců Marty Semelové, Hany Aulické Jírovcové, Aleny Nohavové, Soni Markové, Miroslava Opálky, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 780/ - prvé čtení
129. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona o Pražském hradu /sněmovní tisk 781/ - prvé čtení
130. Návrh poslanců Martina Plíška, Pavla Blažka, Martina Lanku, Radku Vondráčku, Stanislava Grospiče a Pavly Golasowské na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 787/ - prvé čtení
131. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Martina Plíška, Marka Ženíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 792/ - prvé čtení

132. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Ondřeje Beneška, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/ - první čtení podle § 90 odst. 2
133. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona o ochraně oznamovatelů trestních činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 799/ - první čtení
134. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocha, Davida Kádnera, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny, Augustina Karla Andrlého Sylora a Karla Fiedlera na vydání zákona o ochraně před ilegální migrací /sněmovní tisk 808/ - první čtení
135. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bronislava Schwarze, Marka Černocha, Vítězslava Jandáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (o soudnictví ve věcech mládeže) ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 817/ - první čtení
136. Návrh poslanců Marty Semelové, Gabriely Hubáčkové a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 818/ - první čtení podle § 90 odst. 2
137. Návrh poslanců Jiřího Zlatušky, Radka Vondráčka, Kristýny Zelenkové, Petry Adama, Pavla Čiháka a Vojtěcha Adama na vydání zákona o důstojné smrti /sněmovní tisk 820/ - první čtení
138. Návrh poslanců Markety Adamové, Martina Plíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 829/ - první čtení
139. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Petry Bendly a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 830/ - první čtení
140. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocha, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona o pobytu cizinců z nebezpečných zemí /sněmovní tisk 833/ - první čtení

141. Návrh poslanců Lukáše Pletichy, Petra Gazdíka, Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 837/ - první čtení podle § 90 odst. 2
142. Návrh poslanců Věry Kovářové, Martina Plíška, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 856/ - první čtení
143. Návrh poslanců Ninu Novákovou, Jiřího Miholy, Helenu Válkovou, Bohuslava Svobody, Petru Kořenku, Marku Černochu, Danielu Hermannu, Pavlu Bělobrádku, Mariánu Jurečku, Janu Bartošku, Marku Bendymu, Ondřeje Benešíku, Martynu Berdychovou a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 858/ - první čtení
144. Návrh poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 859/ - první čtení
145. Návrh poslanců Jaroslava Klašky a Mariánu Jurečku na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 867/ - první čtení podle § 90 odst. 2
146. Návrh poslanců Marku Černochu, Martiny Lanku, Jany Hnykové a dalších na vydání ústavního zákona o svobodě projevu /sněmovní tisk 883/ - první čtení
147. Návrh poslanců Marku Černochu, Martiny Lanku, Jany Hnykové a dalších na vydání zákona o obecně nebezpečných náboženských společnostech /sněmovní tisk 891/ - první čtení
148. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marku Černochu, Martiny Lanku a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 892/ - první čtení
149. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 902/ - první čtení

150. Návrh poslanců Martina Plíška, Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 905/ - první čtení
151. Návrh poslanců Martina Plíška, Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 906/ - první čtení
152. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vypovězení Severoatlantické smlouvy Českou republikou /sněmovní tisk 908/ - první čtení
153. Návrh poslanců Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o znárodnění majetku Zdeňka Bakaly /sněmovní tisk 915/ - první čtení
154. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 918/ - první čtení podle § 90 odst. 2
155. Návrh poslance Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o výplatě dodatečné náhrady za pohledávky vedené u Union banky, a. s. v konkursu /sněmovní tisk 919/ - první čtení
156. Návrh poslance Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 920/ - první čtení
157. Návrh poslanců Zdeňka Soukupa, Ladislava Oklešťka, Karla Raise, Jany Pastuchové, Pavlíny Nytrové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 937/ - první čtení
158. Návrh poslanců Karla Raise, Petra Kořenka, Vlasty Bohdalové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 938/ - první čtení podle § 90 odst. 2

159. Návrh poslanců Augustina Karla Andrleho Sylora a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 940/ - první čtení podle § 90 odst. 2
160. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Jany Lorencové, Vojtěcha Filipa, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 955/ - první čtení
161. Návrh poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 956/ - první čtení
162. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Vítězslava Jandáka, Zdeňka Soukupa, Marka Černocha, Petra Adama a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 961/ - první čtení
163. Návrh poslanců Martina Komárka, Marie Benešové, Karla Schwarzenberga, Petry Gazdíkové, Ivany Gabalové, Marka Černocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 965/ - první čtení
164. Návrh poslanců Aleny Nohavové, Marty Semelové, Hany Aulické Jírovcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 975/ - první čtení
165. Návrh poslanců Heleny Válkové, Jitky Chalánkové, Pavly Golasowské, Miloslavy Rutové, Jany Hnykové, Hany Aulické Jírovcové a Radky Maxové na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s problematikou umisťování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivné výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 977/ - první čtení
166. Návrh poslankyň Markety Adamové, Jitky Chalánkové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 979/ - první čtení

167. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádky, Mariana Jurečky, Daniela Hermana a dalších na vydání zákona o turistických značených trasách /sněmovní tisk 982/ - první čtení
168. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 985/ - první čtení
169. Návrh poslance Pavla Bělobrádka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojíšení a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1006/ - první čtení
170. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1008/ - první čtení
171. Návrh poslanců Josefa Kotta, Mariana Jurečky, Ladislava Velebného, Pavla Kováčika, Oly Havlové, Herberta Pavery, Jana Zahradníka, Jaroslava Faltýnka, Miloše Babiše, Pavla Čiháka, Josefa Hájka, Romana Kubíčka, Petru Kudely, Pavla Plzáka, Josefa Šenfelda a Dany Váhalové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1010/ - první čtení podle § 90 odst. 2
172. Návrh poslance Jana Chvojky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1015/ - první čtení podle § 90 odst. 2
173. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Jana Klána a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1016/ - první čtení
174. Návrh poslanců Václava Votavy, Jaroslava Klašky, Ondřeje Benešíka, Adolfa Beznosky, Jiřího Dolejše, Františka Laudáta, Petru Gazdíka a Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojíšení odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1019/ - první čtení

175. Návrh poslance Vítě Kaňkovského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1020/ - první čtení podle § 90 odst. 2
176. Návrh poslanců Romana Váni, Milana Chovance, Igora Jakubčíka, Zuzky Bebarové Rujbrové, Bronislava Schwarze a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb. /sněmovní tisk 1021/ - první čtení
177. Návrh poslanců Robina Böhnsche, Jany Černochové, Karla Černého, Jiřího Junka, Františka Laudáta, Bohuslava Chalupy, Jana Chvojký, Miroslavy Němcové, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jana Zahradníka, Jaroslava Holíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1022/ - první čtení podle § 90 odst. 2
178. Návrh poslanců Karla Raise a Ladislava Oklešťka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 151/2010 Sb., o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 1032/ - první čtení podle § 90 odst. 2
179. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Mariana Jurečky, Jaroslava Faltýnka a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1033/ - první čtení
180. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jaroslava Faltýnka, Ladislava Velebného, Pavla Kováčika, Pavla Bělobádky, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a Petru Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1038/ - první čtení
181. Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Petra Bendla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1041/ - první čtení podle § 90 odst. 2

182. Návrh poslanců Aleny Nohavové, Radky Maxové, Jany Hnykové, Radima Holečka, Jitky Chalánkové, Vítězslava Kaňkovského, Jaroslava Krákory a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1042/ - první čtení podle § 90 odst. 2
183. Návrh poslanců Rostislava Vyzuly a dalších na vydání zákona o elektronizaci zdravotnictví a o změně zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (zákon o elektronizaci zdravotnictví) /sněmovní tisk 1043/ - první čtení podle § 90 odst. 2
184. Návrh poslance Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 1045/ - první čtení
185. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - první čtení
186. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 694/ - první čtení
187. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení
188. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 744/ - první čtení
189. Senátní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně některých zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 797/ - první čtení
190. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 878/ - první čtení

191. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 118/2010 Sb., o krajském referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 879/ - první čtení
192. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 900/ - první čtení
193. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 901/ - první čtení
194. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 943/ - první čtení podle § 90 odst. 2
195. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 944/ - první čtení podle § 90 odst. 2
196. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 601/ - první čtení
197. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení
198. Návrh Zastupitelstva Jihočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) ve znění nálezu Ústavního soudu č. 177/2013 Sb. a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 842/ - první čtení
199. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 846/ - první čtení
200. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 860/ - první čtení

201. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 951/ - prvé čtení
202. Vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva na období 2018 - 2022 /sněmovní tisk 1076-E/
203. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 731/ - druhé čtení
204. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
205. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Belize o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Mexiku dne 12. února 2016 /sněmovní tisk 788/ - druhé čtení
206. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně Dohody o zřízení a činnosti Mezinárodní banky hospodářské spolupráce ze dne 22. října 1963 (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990) a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990), podepsaný dne 25. listopadu 2014 ve Varšavě /sněmovní tisk 795/ - druhé čtení
207. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání, přijatá na 67. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 1981 /sněmovní tisk 804/ - druhé čtení
208. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Turkmenistánem o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Ašchabádu dne 18. března 2016 /sněmovní tisk 805/ - druhé čtení

209. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu odvolání výhrady Československé socialistické republiky k článku 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Organizace spojených národů o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a odvolání prohlášení Československé socialistické republiky k článku I Dodatkového protokolu k Úmluvě o promlčení při mezinárodní koupi zboží /sněmovní tisk 823/ - druhé čtení
210. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh 2 a 3 Dohody o ochraně africko-euroasijských stěhovavých vodních ptáků přijaté v La Rochelle dne 18. května 2012 a v Bonnu 14. listopadu 2015 /sněmovní tisk 875/ - druhé čtení
211. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Seychelské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 882/ - druhé čtení
212. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o provedených změnách v Dohodě o zřízení Mezinárodní investiční banky a jejích Stanovách, sjednaný dne 8. května 2014 v Havaně a podepsaný Českou republikou dne 3. prosince 2015 v Hanoji /sněmovní tisk 895/ - druhé čtení
213. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, jímž se mění Evropská úmluva o krajině, přijatý ve Štrasburku dne 15. června 2016 /sněmovní tisk 967/ - druhé čtení
214. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Minamatská úmluva o rtuti, přijatá v Kumamoto dne 10. října 2013 /sněmovní tisk 968/ - druhé čtení
215. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 5. října 2016 /sněmovní tisk 988/ - druhé čtení
216. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení

217. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovem o zamezení dvojimu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení
218. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - prvé čtení
219. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní hospodářská a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejimi členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 1000/ - prvé čtení
220. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 1012/ - prvé čtení
221. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě Rady Evropy o prevenci terorismu (Riga, 22. 10. 2015) /sněmovní tisk 1013/ - prvé čtení
222. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy proti obchodování s lidskými orgány (Santiago de Compostela, 25. 3. 2015) /sněmovní tisk 1028/ - prvé čtení
223. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Tádžikistán o leteckých službách /sněmovní tisk 1031/ - prvé čtení
224. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 1035/ - prvé čtení
225. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Dominikánskou republikou o leteckých službách /sněmovní tisk 1036/ - prvé čtení
226. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Indonéské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 1037/ - prvé čtení

227. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o politickém dialogu a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kubánskou republikou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 12. prosince 2016 /sněmovní tisk 1044/ - první čtení
228. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Vídeňská úmluva na ochranu ozonové vrstvy, sjednaná ve Vídni dne 22. března 1985, Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, sjednaný v Montrealu dne 16. září 1987, v platném znění, a změna Montrealského protokolu, přijatá v Kigali dne 15. října 2016 /sněmovní tisk 1048/ - první čtení
229. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci při vzájemné ochraně vzdušného prostoru /sněmovní tisk 1051/ - první čtení
230. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol pozměňující smlouvu mezi Českou republikou a Japonskem o sociálním zabezpečení, podepsaný v Praze 1. února 2017 /sněmovní tisk 1068/ - první čtení
231. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - třetí čtení
232. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 954/ - třetí čtení
233. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - třetí čtení
234. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č./2017 Sb., a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 984/ - třetí čtení
235. Vládní návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 936/ - třetí čtení

236. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - třetí čtení
237. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - třetí čtení
238. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 912/ - třetí čtení
239. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 959/ - třetí čtení
240. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - třetí čtení
241. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - třetí čtení
242. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - třetí čtení
243. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 990/ - třetí čtení
244. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - třetí čtení
245. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - třetí čtení

246. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - třetí čtení
247. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - třetí čtení
248. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 958/ - třetí čtení
249. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - třetí čtení
250. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 926/ - třetí čtení
251. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - třetí čtení
252. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení
253. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 989/ - třetí čtení
254. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 931/ - třetí čtení
255. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1003/ - třetí čtení
256. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 681/ - třetí čtení

257. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu
258. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
259. Návrh na volbu členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
260. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
261. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 771/
262. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2015 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 796/
263. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2016 /sněmovní tisk 942/
264. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 893/
265. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 907/
266. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2015 /sněmovní tisk 914/
267. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2015 /sněmovní tisk 941/
268. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období leden až červen 2016 /sněmovní tisk 949/
269. Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu (Deployable Communication Module, DCM) v operacích NATO Joint Enterprise v Kosovu a Resolute Support v Afghánistánu /sněmovní tisk 950/
270. 3. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 953/
271. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 970/

272. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 1007/
273. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2015 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2015 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 974/
274. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 204 k přechodu z neformální do formální ekonomiky spolu se stanoviskem vlády k němu /sněmovní tisk 969/
275. Zpráva o životním prostředí České republiky 2015 /sněmovní tisk 993/
276. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2017 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2016) /sněmovní tisk 1039/
277. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření správnosti, hospodárnosti a zákonného postupu osob, které jsou odpovědné za projekt, stavbu a stavební dohled při projektování a výstavbě pražského tunelového komplexu Blanka, a osob odpovědných za ochranu zájmů investora při realizaci tunelového komplexu Blanka. /sněmovní dokument 2124/
278. Informace o systému kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků /sněmovní dokument 3633/
279. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací za rok 2015 /sněmovní dokument 4676/
280. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací za rok 2016 /sněmovní dokument 5894/
281. Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie
282. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy
283. Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA

284. Informace předsedy vlády o skutečném postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem
285. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny k Ústavě a k mezinárodním smlouvám
286. Informace členky Evropské komise Věry Jourové
287. Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby D 47
288. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
289. Ústní interpelace
290. Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2016
291. Doplňení výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2012 až 2015
292. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1053/ - druhé čtení
293. Krizová situace v sociálních službách v důsledku nedostatku personálu a špatného platonového ohodnocení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 56. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 4. až 28. dubna 2017

Obsah:

4. dubna 2017

Schůzka zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 1604).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka 74

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jiřího Miholy 75

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 75

Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka 77

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 77

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 78

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 78

Řeč poslance Pavla Kováčika 78

Řeč poslance Karla Fiedlera 79

Řeč poslankyně Jany Černochové 84

Řeč poslankyně Olgy Havlové 86

Řeč poslance Vladislava Vilímce 87

Řeč poslance Tomia Okamury 88

Řeč poslance Jana Zahradníka 89

Řeč poslance Martina Kolovratníka 90

Řeč poslankyně Markety Pekarové Adamové 91

Řeč poslance Karla Fiedlera 91

Řeč poslance Martina Plíška 92

Řeč poslankyně Niny Novákové 92

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	93
Řeč poslance Václava Zemka	93
Řeč poslankyně Věry Kovářové	93
Řeč poslance Jana Skopečka	94
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	95
Řeč poslance Matěje Fichtnera	96

Schválen pořad schůze.

62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1053/ - prvé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka	103
Řeč poslance Jiřího Valenty	106
Řeč poslance Marka Černocha	106
Řeč poslance Jiřího Valenty	107
Řeč poslance Ivana Pilného	110
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	113

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Černocha	115
Řeč poslance Petra Kudely	116
Řeč poslance Lea Luzara	117
Řeč poslance Romana Sklenáka	120
Řeč poslance Ivana Pilného	121
Řeč poslance Jiřího Valenty	121
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka	122

Usnesení schváленo (č. 1605).

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/8/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	124
Řeč poslance Miroslava Kalouska	124
Řeč poslance Jana Klána	125
Řeč poslance Václava Votavy	126

Řeč poslance Robina Böhnische	127
Řeč poslance Jana Zahradníka	127
Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	136
Řeč poslance Vladislava Vilímce	136
Řeč poslance Jana Zahradníka	139
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	143
Řeč poslance Romana Sklenáka	145
Usnesení schváleno (č. 1606).	
2. Návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 876/3/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	146
Řeč poslance Vladimíra Konička	146
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 810/4/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	147
Řeč poslance Leoše Hegeera	148
Řeč senátora Jaroslava Malého	148
Usnesení schváleno (č. 1607).	
4. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/4/ - vrácený Senátem	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	149
Řeč senátora Pavla Štohla	150
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	151
Usnesení schváleno (č. 1608).	
5. dubna 2017	
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	155
Řeč poslankyně Oly Havlové	156
Řeč poslankyně Anny Putnové	156

Řeč poslance Romana Sklenáka	156
Řeč poslance Josefa Novotného	156
 231. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - třetí čtení	
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	157
Řeč poslance Josefa Uhlíka	162
Řeč poslance Jana Klána	164
Řeč poslance Michala Kučery	165
Řeč poslance Petry Bendlové	165
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	165
Řeč poslance Josefa Uhlíka	166
Řeč poslance Robina Böhnische	166
Řeč poslance Ivana Adamce	167
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	168
Řeč poslance Ivana Adamce	168
Řeč poslance Matěje Fichtnera	168
Řeč poslance Petry Bendlové	169
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	171
Řeč poslance Václava Zemka	171
Řeč poslance Jana Klána	172
Řeč poslankyně Nině Novákové	173
Řeč poslance Václava Zemka	173
Řeč poslance Michala Kučery	174
Řeč poslance Robina Böhnische	174
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	174
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	175
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	175
Řeč poslance Petry Bendlové	176
Řeč poslance Miroslava Kalouska	176
Řeč poslance Ivany Gabalové	177
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	177
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Václava Zemka	178
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	178
Řeč poslance Pavla Kováčika	179
Řeč poslance Pavla Blažka	180
Řeč poslance Martina Novotného	180
Řeč poslance Jiřího Junka	181
Řeč poslance Ivany Gabalové	181
Řeč poslance Michala Kučery	182

Řeč poslance Josefa Uhlíka	182
Řeč poslance Petra Bendla	184
Řeč poslance Josefa Uhlíka	185
Řeč poslance Jiřího Miholy	203
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	203
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Michala Kučery	204
Usnesení schváleno (č. 1609).	
Řeč poslance Josefa Uhlíka	204
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	204
Řeč poslance Miroslava Kalouska	205
Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti průmyslového vlastnictví v souvislosti s využíváním údajů z informačních systémů veřejné správy /sněmovní tisk 1047/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka	206
Řeč poslankyně Květy Matušovské	206
Usnesení schváleno (č. 1610).	
Řeč poslance Romana Sklenáka	208
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 281/2002 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o změně živnostenského zákona, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1055/ - prvé čtení	
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	208
Usnesení schváleno (č. 1611 - 1. část).	
Řeč poslance Ivana Pilného	210
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	210
Řeč poslance Romana Sklenáka	210
Usnesení schváleno (č. 1611 - 2. část).	

Řeč poslance Bohuslava Chalupy	211
Usnesení schváleno (č. 1611 - 3. část).	
34. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 847/ - prvé čtení	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	212
Řeč poslance Michala Kučery	212
Řeč poslance Robina Böhnišche	213
Řeč poslance Jana Zahradníka	213
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	214
Usnesení schváleno (č. 1612).	
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 924/ - prvé čtení	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	215
Řeč poslance Václava Zemka	216
Řeč poslance Jana Zahradníka	216
Řeč poslance Pavla Plzáka	217
Řeč poslance Václava Zemka	217
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	217
Usnesení schváleno (č. 1613 - 1. část).	
Řeč poslance Václava Zemka	218
Usnesení schváleno (č. 1613 - 2. část).	
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 930/ - prvé čtení	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	219
Řeč poslance Karla Turečka	220
Řeč poslance Jana Zahradníka	221
Řeč poslance Michala Kučery	222

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Petra Bendla	224
Řeč poslance Pavla Plzáka	224
Řeč poslance Karla Turečka	225
Řeč poslance Jana Zahradníka	225
Řeč poslance Michala Kučery	225
Řeč poslance Marka Bendy	226
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	226
Řeč poslance Karla Turečka	228
Usnesení schváleno (č. 1614 - 1. část).	
Řeč poslance Petra Bendla	228
Usnesení schváleno (č. 1614 - 2. část).	
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 910/ - první čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	229
Řeč poslance Stanislava Pflégera	230
Usnesení schváleno (č. 1615).	
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 998/ - první čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	231
Řeč poslance Karla Šídla	232
Řeč poslance Lea Luzara	233
Řeč poslance Ivana Adamce	233
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	234
Řeč poslance Karla Šídla	234
Řeč poslance Ivana Adamce	234
Řeč poslance Marka Bendy	235
Řeč poslankyně Jany Černochové	235
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	236
Usnesení schváleno (č. 1616).	
Řeč poslankyně Jany Černochové	237
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	237
Řeč poslance Lea Luzara	237

39.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - prvé čtení	
	Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	238
	Řeč poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové	240
	Řeč poslance Marka Bendy	240
	Řeč poslance Zdeňka Soukupa	242
	Řeč poslance Marka Černocha	242
	Řeč poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové	242
	Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	243
	Řeč poslankyně Jany Černochové	243
	Usnesení schváleno (č. 1617 - 1. část).	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	244
	Řeč poslankyně Jany Hnykové	244
	Usnesení schváleno (č. 1617 - 2. část).	
40.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - prvé čtení	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	245
	Řeč poslance Michala Kučery	246
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	<i>6. dubna 2017</i>	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
288.	Odpovědi členů vlády na písemné interpelace	
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	248
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	250
	Řeč poslance Pavla Kováčika	252
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	252
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	253
	Řeč poslance Karla Fiedlera	254
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	255
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	258

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	264
Řeč poslance Jana Klána	265
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	265
Řeč poslance Lea Luzara	266
Řeč poslance Marka Černocha	266
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	268
Řeč poslance Pavla Plzáka	268

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	269
Řeč poslance Jana Klána	269
Řeč poslance Romana Sklenáka	270
Řeč poslankyně Zuzany Šánové	271
Řeč poslance Marka Černocha	271
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	272
Řeč poslance Pavla Kováčika	272
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	273
Řeč poslance Karla Fiedlera	273
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	274
Řeč poslance Jiřího Holečka	275
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	275
Řeč poslance Jana Klána	276
Řeč poslance Marka Černocha	277
Řeč poslance Pavla Kováčika	277
Řeč poslance Robina Böhnišche	278
Řeč poslankyně Věry Kovářové	278

220. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 1012/- první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	279
Řeč poslance Jiřího Miholy	280
Řeč poslance Karla Fiedlera	280
Řeč poslance Pavla Kováčika	280
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	282
Řeč poslance Lea Luzara	282
Řeč poslance Petra Bendla	285
Řeč poslance Jiřího Miholy	286
Řeč poslance Karla Fiedlera	286
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	287
Řeč poslance Ivana Gabala	287
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	287
Řeč poslance Karla Fiedlera	288

Usnesení schváleno (č. 1618 - 1. část).

Řeč poslankyně Jany Černochové	289
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	290
Řeč poslankyně Jany Černochové	290

Usnesení schváleno (č. 1618 - 2. část).

Projednávání bodu bylo přerušeno.

221. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě Rady Evropy o prevenci terorismu (Riga, 22. 10. 2015) /sněmovní tisk 1013/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	291
Řeč poslance Jiřího Miholy	291
Řeč poslankyně Jany Černochové	291
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	292

Usnesení schváleno (č. 1619).

Pokračování v projednávání bodu

220. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 1012/ - prvé čtení

Usnesení schváleno (č. 1618 - 3. část).

222. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy proti obchodování s lidskými orgány (Santiago de Compostela, 25. 3. 2015) /sněmovní tisk 1028/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	294
Řeč poslance Pavla Plzáka	295

Usnesení schváleno (č. 1620).

215.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 5. října 2016 /sněmovní tisk 988/ - druhé čtení	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	298
	Řeč poslance Matěje Fichtnera	299
	Usnesení schváleno (č. 1621).	
227.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o politickém dialogu a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kubánskou republikou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 12. prosince 2016 /sněmovní tisk 1044/ - prvé čtení	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	300
	Řeč poslance Pavla Holíka	301
	Usnesení schváleno (č. 1622).	
219.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní hospodářská a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 1000/ - prvé čtení	
	Řeč poslance Matěje Fichtnera	302
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	304
	Řeč poslance Roma Kostřici	306
	Řeč poslance Matěje Fichtnera	306
	Řeč poslance Lea Luzara	307
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
289.	Ústní interpelace	
	Řeč poslance Jiřího Valentý	308
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	309
	Řeč poslance Antonína Sedi	310
	Řeč poslance Tomia Okamury	310
	Řeč poslankyně Jany Lorencové	311

Řeč poslance Karla Fiedlera	311
Řeč poslankyně Věry Kovářové	312
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	313
Řeč poslance Petry Bendla	313
Řeč poslance Michala Kučery	314
Řeč poslance Josefa Hájka	314
Řeč poslance Marka Černocha	315
Řeč poslankyně Věry Kovářové	316
Řeč poslance Petry Bendla	317
Řeč poslance Tomia Okamury	317
Řeč poslance Petry Bendla	318
Řeč poslance Michala Kučery	319
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	320
Řeč poslance Michala Kučery	321
Řeč poslance Jiřího Štětiny	321
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	322
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	323
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	324
Řeč poslance Petry Bendla	324
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	324
Řeč poslance Petry Bendla	326
Řeč poslankyně Věry Kovářové	326
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	327
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	327
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	329
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	330
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	331
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	331
Řeč poslankyně Marty Semelové	333
Řeč poslance Antonína Sedi	333
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	334
Řeč poslance Antonína Sedi	335
Řeč poslance Marka Černocha	335
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	335
Řeč poslance Karla Šídla	337
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	338

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Olgy Havlové	339
Řeč poslance Josefa Nekla	340
Řeč poslankyně Kristýny Zelenkové	341
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	341
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	342
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	342
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	344

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	345
Řeč poslance Jiřího Štětiny	346
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	347
Řeč poslance Jiřího Štětiny	347
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	348
Řeč poslankyně Kristýny Zelenkové	349
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	350
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	352
Řeč poslance Antonína Sedi	352
Řeč poslankyně Marty Semelové	353
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	353
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	355
Řeč poslance Antonína Sedi	355
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	356
Řeč poslance Antonína Sedi	357
Řeč poslance Jiřího Štětiny	357
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	358
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	358
Řeč poslance Antonína Sedi	359
Řeč ministra dopravy ČR Dana Töka	359

7. dubna 2017

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	362
Řeč poslance Jiřího Miholy	363
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	363
Řeč poslance Jiřího Miholy	363
Řeč poslance Marka Bendy	364
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	364

235. Vládní návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 936/ - třetí čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka	365
Řeč poslance Jiřího Valenty	365
Řeč poslance Petra Kudely	366
Řeč poslance Martina Komárka	367
Řeč poslance Karla Fiedlera	367
Řeč poslankyně Věry Kovářové	368
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka	368
Řeč poslance Jiřího Valenty	369

Usnesení schváleno (č. 1623).

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka 374

242. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - třetí čtení

Řeč poslance Lukáše Pletichy 375

Řeč poslance Vladislava Vilímce 376

Řeč poslankyně Jany Černochové 377

Řeč poslance Ivana Gabala 378

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 379

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 379

Řeč poslance Lukáše Pletichy 380

Řeč poslance Marka Bendy 384

Řeč poslance Lukáše Pletichy 384

Usnesení schváleno (č. 1624).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

243. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 990/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 385

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové 386

Řeč poslance Jiřího Zlatušky 387

Řeč poslankyně Heleny Válkové 387

Řeč poslankyně Jany Černochové 388

Řeč poslance Bohuslava Chalupy 389

Řeč poslance Josefa Hájka 389

Řeč poslance Jiřího Zlatušky 389

Řeč poslance Zdeňka Soukupa 390

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 390

Řeč poslance Miloslava Janulíka 391

Řeč poslankyně Jany Černochové 391

Řeč poslance Marka Černocha 391

Řeč poslance Martina Plíška 392

Řeč poslance Daniela Korteho 393

Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky 393

Řeč poslance Václava Klučky 394

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 396

Řeč poslance Miroslava Kalouska 397

Řeč poslance Václava Klučky	397
Řeč poslance Ivana Gabala	397
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	397
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	398
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	399
Řeč poslankyně Jany Lorencové	399
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	399
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	400
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové	402
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	402
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové	403
Řeč poslance Jiřího Miholy	407
Řeč poslance Miroslava Kalouska	407

Usnesení schváleno (č. 1625).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

244. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	408
Řeč poslankyně Věry Kovářové	408
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	409
Řeč poslankyně Jany Fischerové	410
Řeč poslance Jana Klána	411
Řeč poslance Václava Horáčka	412
Řeč poslance Stanislava Berkovce	412
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	412
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	413
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	413
Řeč poslankyně Věry Kovářové	415
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	415
Řeč poslance Stanislava Berkovce	415
Řeč poslankyně Věry Kovářové	416

Usnesení schváleno (č. 1626).

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	417
--	-----

239. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 959/ - třetí čtení

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	418
Řeč poslankyně Anny Putnové	418
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	420
Řeč poslance Jiřího Miholy	422
Řeč poslankyně Marty Semelové	422
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	424
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	425
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	426
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	427
 Usnesení schváleno (č. 1627).	
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	436

11. dubna 2017

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	437
Řeč poslance Jiřího Miholy	438
Řeč poslankyně Jany Černochové	439
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	440
Řeč poslance Tomia Okamury	440
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	441
Řeč poslankyně Olgy Havlové	441
Řeč poslance Petry Bendla	442
Řeč poslance Jiřího Koubka	443
Řeč poslankyně Věry Kovářové	444
Řeč poslance Martina Plíška	444
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	445
Řeč poslance Stanislava Grospiče	445
Řeč poslankyně Ninu Novákové	446
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	447
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	447
Řeč poslance Martina Plíška	449
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	451
Řeč poslankyně Marty Semelové	452

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 926/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michäely Marksové	452
Řeč poslance Vladislava Vilímce	453

Řeč poslance Pavla Antonína	454
Řeč poslankyně Jany Hnykové	454
Řeč poslance Jiřího Běhounka	455
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	456
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	456

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jiřího Běhounka	459
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaeley Markové	459
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	460
Řeč poslance Pavla Antonína	461
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	462
Řeč poslance Miroslava Opálky	462
Řeč poslance Jiřího Běhounka	462
Řeč poslance Milana Brázdila	463
Řeč poslance Miroslava Opálky	463
Řeč poslankyně Jany Hnykové	463
Řeč poslance Jiřího Běhounka	464
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	464

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1029/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaeley Markové	464
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	465
Řeč poslankyně Jany Hnykové	466
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	468
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	469
Řeč poslance Vladislava Vilímce	469
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	471
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	473

Usnesení schváleno (č. 1628).

71. Vládní návrh zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení /sněmovní tisk 1065/ - první čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	474
Řeč poslance Marka Bendy	474
Řeč poslance Romana Sklenáka	475
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	475
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaeley Markové	475

Řeč poslankyně Jitky Chalánekové 478

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Michala Kučery	485
Řeč poslance Romana Sklenáka	485
Řeč poslance Marka Bendy	486
Řeč poslance Romana Sklenáka	486
Řeč poslankyně Jitky Chalánekové	487
Řeč poslance Pavla Kováčika	488
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	488
Řeč poslankyně Radky Maxové	493
Řeč poslance Karla Fiedlera	495
Řeč poslance Františka Laudátu	496
Řeč poslankyně Marty Semelové	496

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Zdeňka Soukupa	498
Řeč poslance Karla Fiedlera	500
Řeč poslance Vladislava Vilímce	500

Projednávání bodu bylo přerušeno.

12. dubna 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Marka Černocha	506
Řeč poslance Jiřího Miholy	506
Řeč poslankyně Věry Kovářové	507
Řeč poslance Josefa Kotta	507

234. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č./2017 Sb., a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 984/ - třetí čtení

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	508
Řeč poslance Romana Váni	509

Usnesení schváленo (č. 1629).

236. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaelly Markové	513
Řeč poslankyně Jitky Chalánekové	514
Řeč poslankyně Jany Hnykové	516
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	517
Řeč poslankyně Markety Pekarové Adamové	517
Řeč poslance Miroslava Opálky	518
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	519
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	519
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	520
Řeč poslankyně Anny Putnové	520
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	521
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	521
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	522
Řeč poslance Karla Fiedlera	522
Řeč poslance Petra Fialy	523
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	523
Řeč poslance Miroslava Kalouska	523
Řeč poslance Romana Sklenáka	524
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	524
Řeč poslance Vladislava Vilímce	525
Řeč poslance Jana Skopečka	526
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojký	527
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	527
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojký	528

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	528
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	535

Usnesení schváленo (č. 1630).

237. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozd. předpisů, a další souv. zákony /sněmovní tisk 911/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Markety Pekarové Adamové	536
Řeč poslankyně Jany Hnykové	538
Řeč poslance Miloslava Janulíka	539
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	539
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaelly Markové	540
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	540

Usnesení schváleno (č. 1631).

238. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 912/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaelly Marksové	545
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	545
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	547
Řeč poslance Michala Kučery	547
Řeč poslankyně Jany Hnykové	547
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	548
Řeč poslance Michala Kučery	548
Řeč poslankyně Jitky Chalámkové	549
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	550
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	551
Řeč poslankyně Jitky Chalámkové	551
Řeč poslance Jiřího Dolejše	552
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	552
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	554

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Jitky Chalámkové	555
Řeč poslance Karla Fiedlera	556
Řeč poslance Ivana Gabala	556
Řeč poslance Miroslava Opálky	557
Řeč poslance Bohuslava Svobody	559
Řeč poslance Vladislava Vilímce	560
Řeč poslance Jana Skopečka	562
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	563
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	563

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Stanislava Grospiče	565
Řeč poslance Karla Fiedlera	566

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jaroslava Zavadila	567
Řeč poslance Michala Kučery	567
Řeč poslankyně Jitky Chalámkové	567
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	569

Usnesení schváleno (č. 1632).

176. Návrh poslanců Romana Váni, Milana Chovance, Igora Jakubčíka, Zuzky Bebarové Rujbrové, Bronislava Schwarze a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb. /sněmovní tisk 1021/ - první čtení

Řeč poslance Romana Váni	571
Řeč poslance Marka Bendy	573

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	576
Řeč poslankyně Jany Černochové	577
Řeč poslance Miroslava Kalouska	581
Řeč poslankyně Jany Černochové	582
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	583
Řeč poslance Ivana Pilného	583
Řeč poslance Jaroslava Holíka	584
Řeč poslance Marka Bendy	584
Řeč poslance Romana Váni	584
Řeč poslance Miroslava Kalouska	585
Řeč poslance Stanislava Grospiče	585
Řeč poslance Jiřího Koskuby	586
Řeč poslance Martina Lanka	586
Řeč poslance Stanislava Grospiče	586
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	587
Řeč poslance Miroslava Kalouska	590
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	591
Řeč poslance Martina Lanka	591

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Martina Plíška	592
Řeč poslance Ivana Pilného	594
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	595
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	597
Řeč poslance Igora Jakubčíka	598
Řeč poslance Antonína Sedi	598
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	599
Řeč poslance Miroslava Kalouska	599
Řeč poslance Ivana Adamce	599
Řeč poslance Igora Jakubčíka	599
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	600
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	600
Řeč poslance Ivana Gabala	600
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	601

Řeč poslance Bohuslava Chalupy	601
Řeč poslankyně Jany Černochové	601
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	602
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	602
Řeč poslance Petry Fialy	602
Řeč poslance Miroslava Kalouska	602
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	603
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	603
Řeč poslance Romana Váni	603
Řeč poslance Marka Bendy	605
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	606
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	606

Usnesení schváleno (č. 1633 - 1. část).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	607
Řeč poslance Pavla Kováčika	607
Řeč poslance Marka Bendy	607
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	608
Řeč poslance Ivana Pilného	608
Řeč poslance Josefa Hájka	608
Řeč poslance Jiřího Skalického	608

Usnesení schváleno (č. 1633 - 2. část).

54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 881/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	609
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	610
Řeč poslance Miroslava Kalouska	611
Řeč poslance Herberta Pavery	611

Usnesení schváleno (č. 1634).

41. Vládní návrh zákona o elektronické identifikaci /sněmovní tisk 1069/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	613
Řeč poslankyně Věry Kovářové	613
Řeč poslance Ivana Pilného	614
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	615

	Usnesení schváleno (č. 1635 - 1. část).	
	Řeč poslance Jiřího Běhounka	615
	Usnesení schváleno (č. 1635 - 2. část).	
42.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o elektronické identifikaci /sněmovní tisk 1070/ - prvé čtení	
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	616
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	616
	Usnesení schváleno (č. 1636 - 1. část).	
	Řeč poslance Jiřího Běhounka	617
	Usnesení schváleno (č. 1636 - 2. část).	
10.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - druhé čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	618
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Václava Snopka	619
	Řeč poslance Marka Černocha	619
	Řeč poslance Antonína Sedi	620
	Řeč poslance Ivana Pilného	620
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	621
	Řeč poslance Ivana Adamce	621
	Řeč poslance Antonína Sedi	622
	Řeč poslance Václava Snopka	622
	Řeč poslance Antonína Sedi	623
19.	Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - druhé čtení	

Řeč poslankyně Věry Kovářové	623
Řeč poslance Petra Kořenka	624
 171. Návrh poslanců Josefa Kotta, Mariana Jurečky, Ladislava Velebného, Pavla Kováčika, Olgy Havlové, Herberta Pavery, Jana Zahradníka, Jaroslava Faltýnka, Miloše Babiše, Pavla Čiháka, Josefa Hájka, Romana Kubíčka, Petru Kudely, Pavla Plzáka, Josefa Šenfelda a Dany Váhalové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1010/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč poslance Josefa Kotta	625
Řeč poslance Josefa Šenfelda	626
 Usnesení schváleno (č. 1637).	
 281. Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie	
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	628
Řeč poslance Marka Ženíška	633
Řeč poslance Petra Fialy	633
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	636
Řeč poslance Marka Černocha	637
 Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	638
Řeč poslance Marka Černocha	639
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	639
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	641
 Usnesení schváleno (č. 1638).	
 <i>25. dubna 2017</i>	
 Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	646
Řeč poslance Pavla Kováčika	646
Řeč poslance Romana Sklenáka	647
Řeč poslance Romana Kubíčka	648
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	648
Řeč poslankyně Jany Hnykové	648

Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora	650
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	650
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	651
Řeč poslance Vladislava Vilímce	651
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	652
Řeč poslance Tomia Okamury	652
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	654
Řeč poslankyně Jitky Chalánekové	655
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	655
 63. Vládní návrh zákona o univerzitních nemocnicích a o změně některých zákonů (zákon o univerzitních nemocnicích) /sněmovní tisk 1054/ - první čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	660
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	664
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
Řeč poslankyně Soni Markové	667
Řeč poslance Tomia Okamury	669
Řeč poslance Leoše Hegeera	670
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	674
Řeč poslance Jiřího Štětiny	676
Řeč poslance Bohuslava Svobody	679
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	682
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	683
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	685
Řeč poslankyně Jany Černochové	685
 Usnesení schváleno (č. 1639).	
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
 177. Návrh poslanců Robina Böhnische, Jany Černochové, Karla Černého, Jiřího Junka, Františka Laudáta, Bohuslava Chalupy, Jana Chvojky, Miroslavy Němcové, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jana Zahradníka, Jaroslava Holíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1022/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč poslance Robina Böhnische	686
Řeč poslankyně Martiny Berdychové	688
Řeč poslance Jana Klána	688

Řeč poslankyně Jany Černochové	689
Usnesení schváleno (č. 1640 - 1. část).	
Řeč poslance Robina Böhnische	690
Usnesení schváleno (č. 1640 - 2. část).	
Řeč poslankyně Jany Černochové	692
Usnesení schváleno (č. 1641).	
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1072/ - první čtení	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaelly Markové	692
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	694
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	694
Řeč poslance Miroslava Opálky	695
Řeč poslankyně Jany Hnykové	695
Usnesení schváleno (č. 1642).	
Pokračování v projednávání bodu	
71. Vládní návrh zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení /sněmovní tisk 1065/ - první čtení	
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	696
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	703
Řeč poslankyně Jany Hnykové	703
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	703
Řeč poslance Marka Bendy	705
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	707
Řeč poslankyně Jany Černochové	709
Řeč poslance Romana Sklenáka	710
Řeč poslankyně Jany Černochové	710

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	713
Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora	713
Řeč poslance Václava Votavy	714
Řeč poslance Romana Sklenáka	714
233. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - třetí čtení	
Řeč poslance Romana Kubíčka	715
Usnesení schváленo (č. 1643).	
240. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povolání), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - třetí čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	718
Řeč poslankyně Soni Markové	720
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	722
Řeč poslance Bohuslava Svobody	722
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	723
Řeč poslance Leoše Hegera	724
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	726
Řeč poslance Davida Kasala	727
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	728
Řeč poslance Leoše Hegera	729
Řeč poslance Bohuslava Svobody	730
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	730
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	731
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	731
Řeč poslance Davida Kasala	732
Řeč poslankyně Jany Hnykové	732
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	733
Řeč poslance Bohuslava Svobody	734
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	735
Řeč poslance Petra Kudely	737

Řeč poslance Pavla Kováčika	738
Řeč poslance Marka Bendy	738
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	738
Řeč poslance Petru Kořenka	739
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	739

Usnesení schváleno (č. 1644).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

241. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	742
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Leoše Hegera	744
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	745

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jana Farského	748
Řeč poslance Františka Adámka	749
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	749
Řeč poslance Marka Bendy	751
Řeč poslance Františka Adámka	753
Řeč poslance Jiřího Koskuby	754
Řeč poslance Ivana Gabala	754
Řeč poslance Marka Bendy	755
Řeč poslance Františka Adámka	755
Řeč poslance Bohuslava Svobody	755
Řeč poslance Marka Bendy	757
Řeč poslance Ivana Gabala	757
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	757
Řeč poslance Pavla Antonína	758

Usnesení schváleno (č. 1645).

245. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - třetí čtení	
Řeč poslankyně Věry Kovářové	765
Řeč poslance Jana Klána	766
Řeč poslance Petra Bendla	766
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
257. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	768
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
258. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	769
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
259. Návrh na volbu členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	770
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
260. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	771
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	772

Pokračování v projednávání bodů

257. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu

Usnesení schváleno (č. 1646).

258. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Usnesení schváleno (č. 1647).

259. Návrh na volbu členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Usnesení schváleno (č. 1648).

260. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Usnesení schváleno (č. 1649).

293. Krizová situace v sociálních službách v důsledku nedostatku personálu a špatného platového ohodnocení

Řeč poslankyně Jany Hnykové	774
Řeč poslankyně Marty Semelové	777
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaelly Marksové	779
Řeč poslankyně Jany Hnykové	781
Řeč poslankyně Jany Černochové	781
Řeč poslance Michala Kučery	782
Řeč poslance Petra Kořenka	783
Řeč poslankyně Marty Semelové	783
Řeč poslance Ivana Gabala	784
Řeč poslance Karla Fiedlera	784
Řeč poslance Michala Kučery	785
Řeč poslankyně Jany Černochové	785
Řeč poslance Bohušlava Chalupy	786
Řeč poslance Ivana Gabala	787
Řeč poslankyně Heleny Válkové	787
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	788
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	788
Řeč poslance Karla Fiedlera	789
Řeč poslance Ivana Adamce	789

Řeč poslance Františka Laudáta	790
Řeč poslance Martina Novotného	791
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	791
Řeč poslankyně Jany Hnykové	792
Řeč poslance Romana Sklenáka	792
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	792
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	793
Řeč poslankyně Marty Semelové	793
Řeč poslance Petra Kořenka	794
Řeč poslankyně Jany Černochové	794
Řeč poslance Michala Kučery	795
Řeč poslankyně Jany Lorencové	795
Řeč poslance Romana Sklenáka	796
Řeč poslankyně Jany Černochové	796
Řeč poslankyně Jitky Chalánské	797

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	799
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovčové	801
Řeč poslankyně Jany Hnykové	802
Řeč poslankyně Marty Semelové	802
Řeč poslankyně Heleny Válkové	804
Řeč poslankyně Marty Semelové	804
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	804
Řeč poslankyně Marty Semelové	804

Usnesení schváленo (č. 1650).

24. Návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojky, Marka Bendy a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokaci, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 853/ - druhé čtení

Řeč poslance Martina Plíška	806
Řeč poslance Jeronýma Tejce	807
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	808
Řeč poslankyně Heleny Válkové	808
Řeč poslankyně Jany Lorencové	809
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	810
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	810
Řeč poslankyně Heleny Válkové	811
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	811
Řeč poslance Jana Zahradníka	811
Řeč poslance Martina Plíška	812

158.	Návrh poslanců Karla Raise, Petra Kořenka, Vlasty Bohdalové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 938/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2	
	Řeč poslance Karla Raise	813
	Řeč poslankyně Jany Černochové	813
	Usnesení schváleno (č. 1651 - 1. část).	
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	814
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	814
	Řeč poslance Ivana Pilného	815
	Řeč poslance Karla Raise	816
	Řeč poslankyně Jany Černochové	816
	Řeč poslance Martina Novotného	816
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	817
	Usnesení schváleno (č. 1651 - 2. část).	
292.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1053/ - druhé čtení	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka	818
	Řeč poslance Jiřího Valenty	819
	Řeč poslance Ivana Pilného	821
	Řeč poslance Štěpána Stupčuka	823
	Řeč poslance Jiřího Valenty	824
	Řeč poslance Ivana Pilného	824
	Řeč poslance Ivana Adamce	824
	Řeč poslance Lea Luzara	826
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Ivana Pilného	828
	Řeč poslance Jiřího Valenty	829
	Řeč poslance Ivana Adamce	830
	Řeč poslance Lea Luzara	830
	Řeč poslance Marka Bendy	830
	Řeč poslance Martina Novotného	831
	Řeč poslance Michala Kučery	833
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka	834

Řeč poslance Ivana Pilného	836
Řeč poslance Marka Bendy	837
Řeč poslance Martina Novotného	837
Řeč poslance Ivana Adamce	838
Řeč poslance Petra Kudely	838
Řeč poslance Lea Luzara	839
Řeč poslance Marka Bendy	840
Řeč poslance Michala Kučery	840
Řeč poslance Martina Kolovratníka	840
 172. Návrh poslance Jana Chvojky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1015/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč poslankyně Jany Černochové	841
Usnesení schváleno (č. 1652 - 1. část).	
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	842
Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	843
Usnesení schváleno (č. 1652 - 2. část).	
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	844
 9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 958/ - druhé čtení	
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	844
Řeč poslance Davida Kádnera	845
Řeč poslance Antonína Sedi	845
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	846
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	846
Řeč poslankyně Jany Černochové	847
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	847
Řeč poslance Davida Kádnera	847
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	847

27. dubna 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

288. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	850
Řeč poslance Karla Fiedlera	854
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	855
Řeč poslance Jana Klána	855

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zdeňka Soukupa	859
Řeč poslance Karla Fiedlera	860
Řeč poslankyně Jany Hnykové	861
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	862
Řeč poslance Marka Černocha	864
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	865
Řeč poslance Karla Fiedlera	866
Řeč poslance Jana Klána	866
Řeč poslance Miroslava Opálky	867
Řeč poslance Marka Černocha	867
Řeč poslance Karla Fiedlera	868
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	870
Řeč poslance Herberta Pavery	872
Řeč poslance Petra Kořenka	872
Řeč poslance Marka Černocha	873
Řeč poslance Michala Kučery	873
Řeč poslankyně Jany Fischerové	874
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	874
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	875
Řeč poslance Karla Fiedlera	876
Řeč poslance Michala Kučery	877
Řeč poslankyně Jany Černochové	877
Řeč poslance Jeronýma Tejce	879
Řeč poslankyně Ninu Novákové	880
Řeč poslance Marka Bendy	880
Řeč poslance Romana Sklenáka	881
Řeč poslankyně Jany Černochové	882

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Marka Černocha	886
Řeč poslance Michala Kučery	886

290.	Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2016	
	Řeč poslance Vladimíra Koníčka	887
	Usnesení schváleno (č. 1653).	
291.	Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2012 až 2015	
	Řeč poslance Vladimíra Koníčka	889
	Usnesení schváleno (č. 1654).	
48.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1030/ - prvé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	890
	Řeč poslance Jaroslava Borky	891
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	892
	Řeč poslance Martina Plíška	893
	Řeč poslance Pavla Blažka	897
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Jaroslava Klašky	902
	Řeč poslankyně Jany Černochové	903
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
289.	Ústní interpelace	
	Řeč poslance Michala Kučery	905
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	906
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	906
	Řeč poslance Antonína Sedi	907
	Řeč poslance Petra Bendla	908
	Řeč poslance Herberta Pavery	908
	Řeč poslance Tomia Okamury	909
	Řeč poslance Petra Bendla	910

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	911
Řeč poslance Petra Bendla	911
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	912
Řeč poslance Michala Kučery	913
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	913
Řeč poslance Michala Kučery	914
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	914
Řeč poslankyně Věry Kovářové	915
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	916
Řeč poslance Petra Bendla	916
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	917
Řeč poslance Václava Horáčka	918
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	919
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	919
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	920
Řeč poslankyně Věry Kovářové	920
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jiřího Havlíčka	920
Řeč poslance Michala Kučery	922
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	922
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	924
Řeč poslance Petra Bendla	924
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	925
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	926
Řeč poslankyně Věry Kovářové	927

28. dubna 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	930
Řeč poslance Václava Votavy	930
Řeč poslance Karla Fiedlera	930
Řeč poslance Robina Böhnsche	932

232. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 954/ - třetí čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	933
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	936
Řeč poslance Jiřího Koubka	937
Řeč poslance Tomia Okamury	938
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	939
Řeč poslance Jiřího Koubka	939
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	939

Řeč poslance Pavla Kováčika	948
Usnesení schváleno (č. 1655).	
Řeč poslance Josefa Uhlika	948
Řeč poslance Matěje Fichtnera	949
Pokračování v projednávání bodu	
245. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - třetí čtení	
Řeč poslance Petra Bendla	949
Řeč poslance Jana Klána	953
Řeč poslance Petra Bendla	953
Řeč poslance Martina Kolovratníka	954
Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
Řeč poslance Jana Klána	956
Řeč poslance Michala Kučery	957
Řeč poslance Petra Bendla	957
Řeč poslance Jana Farského	958
Řeč poslankyně Věry Kovářové	958
Řeč poslance Jana Klána	959
Usnesení schváleno (č. 1656).	
Řeč poslankyně Jany Černochové	961
174. Návrh poslanců Václava Votavy, Jaroslava Klašky, Ondřeje Benešíka, Adolfa Beznosky, Jiřího Dolejše, Františka Laudáta, Petra Gazdíka a Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1019/ - prvé čtení	
Řeč poslance Václava Votavy	962
Řeč poslance Zdeňka Syblíka	964
Usnesení schváleno (č. 1657 - 1. část).	

Řeč poslance Zdeňka Syblíka	964
Řeč poslance Karla Šidla	964
Řeč poslance Václava Votavy	966
Řeč poslance Karla Šidla	967
Řeč poslance Romana Sklenáka	967
Usnesení schváleno (č. 1657 - 2. část).	
65. Vládní návrh zákona o platebním styku /sněmovní tisk 1059/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	968
Řeč poslance Adama Rykaly	969
Řeč poslance Michala Kučery	969
Řeč poslance Marka Bendy	970
Řeč poslance Romana Kubíčka	970
Řeč poslance Adama Rykaly	971
Usnesení schváleno (č. 1658).	
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku /sněmovní tisk 1060/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	972
Řeč poslance Adama Rykaly	972
Řeč poslance Michala Kučery	972
Řeč poslance Romana Kubíčka	973
Řeč poslance Marka Bendy	973
Řeč poslance Adama Rykaly	973
Usnesení schváleno (č. 1659).	
44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. .../2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 1023/ - první čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	974
Řeč poslance Romana Kubíčka	975
Usnesení schváleno (č. 1660).	

74.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1071/ - první čtení	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	976
	Řeč poslance Václava Votavy	977
	Řeč poslance Vladislava Vilímce	978
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč poslance Václava Votavy	979
	Řeč poslance Robina Böhmische	980
	Usnesení schváleno (č. 1661 - 1. část).	
67.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatření s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1061/ - první čtení	
	Usnesení schváleno (č. 1661 - 2. část).	
	Řeč poslance Václava Votavy	982
	Usnesení schváleno (č. 1662 - 1. část).	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	982
	Řeč poslance Václava Votavy	983
	Usnesení schváleno (č. 1662 - 2. část).	
	Řeč poslance Martina Lanka	983
	Usnesení schváleno (č. 1662 - 3. část).	
156.	Návrh poslance Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 920/ - první čtení	
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	984
	Řeč poslance Jana Farského	985

Řeč poslankyně Heleny Válkové	986
Řeč poslance Marka Bendy	987
Řeč poslance Jeronýma Tejce	987
Usnesení schváleno (č. 1663).	
23. Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákonu, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/- druhé čtení	
Řeč poslance Robina Böhnische	989
Řeč poslance Josefa Kotta	989
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	990
Řeč poslance Jiřího Valenty	991
Řeč poslance Michala Kučery	992
Řeč poslance Josefa Kotta	993
Řeč poslance Robina Böhnische	995

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
4. dubna 2017
Přítomno: 175 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.01 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 56. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 56. schůze ve čtvrtek 23. března 2017 a pozvánka vám byla rozeslána v pátek dne 24. března t. r.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a současně mi oznamili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím vás chci informovat, že s kartou číslo 70 hlasuji já, s kartou číslo 71 pan předseda Stanjura a s kartou číslo 73 pan poslanec Kučera.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak všichni víte, prezident republiky dnes, 4. dubna, jmenoval ministrem průmyslu a obchodu pana Jiřího Havlíčka. Dovolte mi, abych mezi námi nového člena vlády přivítal a poprál mu mnoho úspěchů v jeho práci. (Potlesk.)

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Já navrhoji paní poslankyni Černochovou a pana poslance Miholu. Ptám se, kdo má jiný návrh. Pokud nejsou jiné návrhy, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s těmito ověřovateli. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 1. Přihlášeno je 112, pro 92, proti 1. Návrh byl přijat. – Paní poslankyně Kailová má kartu číslo 72. – A já tedy konstatuji, že jsme ověřovateli této schůze určili paní poslankyni Černochovou a pana poslance Miholu.

Chtěl bych vás informovat, že o omlovení své neúčasti... Paní poslankyně Hubáčková karta číslo 74. O omlovení své neúčasti požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Adámek – zahraniční cesta, pan místopředseda Bartošek – zdravotní důvody, paní poslankyně Bohdalová do 15. hodiny z pracovních důvodů, pan poslanec Brázdl – zdravotní důvody, pan poslanec Čihák – zdravotní důvody, pan poslanec Číp – zdravotní důvody, pan poslanec Fiála – rodinné důvody, pan poslanec Grošpič – zahraniční cesta, pan poslanec Janulík bez udání důvodu, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, paní poslankyně Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Ondráček do 16. hodiny osobní důvody, pan poslanec Ploc – pracovní důvody, pan poslanec Pojezný do 16. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Snopek – zahraniční cesta, pan poslanec Šarapatka – zahraniční cesta, pan poslanec Šidlo – osobní důvody, pan poslanec Urban bez udání důvodu, paní poslankyně Váhalová – zahraniční cesta, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, pan poslanec Zemánek bez udání důvodu.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády od 16. hodiny – pracovní důvody, pan místopředseda Bělobrádek od 17.45 – pracovní důvody, pan ministr Jurečka –

zahraniční cesta, paní ministryně Marksová – zahraniční cesta, pan ministr Pelikán – pracovní důvody, pan ministr Stropnický mezi 16. a 18. hodinou – pracovní důvody, pan ministr Zaorálek – pracovní důvody. Tolik omluvy. (Hluk v sále.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás prosím... Paní poslankyně Wernerová karta číslo 75. Já vás prosím o klid. Prosím, usadte se do lavic.

Poprosím kolegu Filipa, aby za mě na chvíli převzal řízení schůze, a hlásím se tímto o slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím, v klidu vyslechněte předsedu Poslanecké sněmovny. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vystoupil trochu netradičně hned v úvodu naší schůze a upřel vaši pozornost k člověku, který si to bezesporu zaslouží. U příležitosti neuvěřitelného životního jubilea bych rád co nejsrdečněji poblahopřál komornímu stenografovi panu doktorovi Jiřímu Novákovi k jeho 90. narozeninám. (Oslavenec povstává, rovněž tak všichni přítomní v sále a následuje dlouhý potlesk.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ač je to k nevíře, zapisování projevů v Parlamentu se věnuje již od roku 1952. Hned od následujícího dne, co složil komorní zkoušku z těsnopisu. Měl tu čest stenografovat počínaje Antonínem Zápotockým všechny československé a české prezidenty, rovněž tak nespocet ministru, poslanců a čin tak dodnes. I díky jeho práci jsou pro historii zaznamenány tisíce stran projevů nás politiků. Snad má toto prostředí předurčeno i rodově, neboť jeho dědeček z matčiny strany František Staněk byl dlouholetým poslancem a nakonec i předsedou Poslanecké sněmovny Národního shromáždění.

Tento noblesní pán je díky znalosti historie, filozofie, ekonomie, cizích jazyků, ale i ryzím charakterovým vlastnostem a inteligenčnímu humoru vzorem nejen pro své kolegy, ale i středoškolské studenty, jejichž výuce se rovněž celý život s nadšením věnoval. A ať jsou stenografové jací naši němí svědkové, kteří všechno musí vidět, slyšet a zaznamenat, sami však se nikterak neprojevují, považoval jsem za správné udělat výjimku a jednoho vám představit.

A protože, jak sám říká, má rád řečníky stručné a věcné, dovolil bych si toto své krátké vystoupení ukončit – a vážený pane doktore, ještě jednou vám popřát všechno nejlepší, hodně zdraví a životních sil. A dovolte mi, abych vám předal drobný dárek. (Předseda Poslanecké sněmovny a pan doktor Novák předstupují před řečniště, předseda PS oslavenci gratuluje a předává mu věcný dar a pamětní listinu. Opět dlouhotrvající potlesk vestoje.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Poslanecké sněmovny, děkuji našemu vzácnému kolegovi a předávám řízení schůze.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Přistoupíme ke stanovení pořadu 56. schůze.

Nejprve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Grémium navrhuje zařadit do pořadu 56. schůze nové body, je to vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro Agenturu Evropské unie pro základní práva na období 2018 až 2022, sněmovní tisk 1076-E, a druhý bod – závěrečnou zprávu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby D47.

Dále navrhujeme na čtvrtek 6. dubna po již pevně zařazených bodech 222, 223 a 224 zařadit body 217, což je smlouva s Novým Zélandem, a 229, smlouva s Kubou. Ty byly původně pevně zařazeny na čtvrtek 13. 4. A jako šestý bod zařadit bod 221, což je smlouva CETA s Kanadou.

Na 12. dubna od 18. hodiny zařadit bod 285, což je informace předsedy vlády o vystoupení Velké Británie z Evropské unie. A to je z mé strany všechno. To jsou změny, na kterých se shodlo grémium Sněmovny.

Nyní samozřejmě dostanou prostor ti, kteří chtějí vystoupit k pořadu schůze. Jako prvního zde mám pana poslance Fiedlera, ale pokud jsou přednostní práva, tak samozřejmě mají přednost. První se hlásil pan poslanec Černoch. Platí? Stahuje. V tom případě přednostní právo pana předsedy klubu KDU-ČSL.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedo. Chtěl bych požádat o pevné zařazení následujících dvou bodů. Nejdříve poslanecký návrh kolegu Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je to sněmovní tisk 935 a bod 28. Bylo by to na středu 5. 4. ve 14.30 hodin. Středa 5. 4. ve 14.30 – to je ta první prosba.

A druhá, to se jedná o bod 73, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, lesní zákon, ve znění pozdějších předpisů, je to sněmovní tisk 1064. Bylo by to na středu 12. 4. po veterinárním zákonu, který je vlastně plánován jako první bod toho dne odpoledne. Takže po veterinárním zákonu 12. 4. ve středu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: 12. 4. po veterinárním zákonu.

Pan místopředseda Filip s přednostním právem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a páновé, dovolte mi, abych navrhl předřazení tří bodů a krátce tuto věc odůvodnil.

Jedná se o návrh zařadit jako první tři body na zítřejší odpolední jednání, abych nenarušil třetí čtení, a to bodu číslo 126, tisk 738, což je návrh klubu KSČM na řešení

majetkových restitucí církvím, bod 132, tisk 781, což je návrh zákona o Pražském hradu, a bod 201, tisk 842, což je návrh Jihočeského kraje na zdanění církevních restitucí.

Řeknu vám krátce důvod tohoto předřazení. Byl jsem konfrontován s touto skutečností. Státní pozemkový úřad, který je zastupován Úřadem pro zastupování majetkových práv státu, vypověděl právní zastoupení tohoto státního orgánu a najal si na právní zastoupení sporů s cisterciáckým opatstvím ve Vyšším Brodě soukromého advokáta. Znamená to, že jeden státní úřad, který platíme z našich daní, z peněz daňových poplatníků České republiky, vypověděl smlouvu jinému státnímu úřadu, který zřídila tato Poslanecká sněmovna na to, aby zajišťovala majetková práva státu, a odvede tyto finanční prostředky, které by zůstaly u jiné státní organizace, do soukromých rukou.

Ptám se, proč tomu tak je, proč takovou operaci Státní pozemkový úřad udělal. Odpovím vám. Protože cisterciácké opatství nerrespektuje zákon o tzv. majetkovém vyrovnaní církví a domáhá se vydání majetku, který byl finančně oceněn a za který finanční náhrada byla vyplacena. Cisterciácké opatství ve Vyšším Brodě prohrálo řadu sporů. Nejméně o dvou jsem vás informoval – když žalovali fyzickou osobu, 80letou paní, která více než deset let vlastní a užívá rodinný domek, který si nechala postavit ještě s bývalým manželem, stejně tak žaloval rodinu z Holandska, která si koupila stejný domek u Lipna nad Vltavou. A to, že nerrespektují tento zákon, je evidentní, protože Úřad pro zastupování majetkových práv státu vyhrál už několik sporů s cisterciáckým opatstvím ve Vyšším Brodě a dotáhl to až k Ústavnímu soudu, kde existuje nález Ústavního soudu České republiky, kterým se právo na takto žádaný majetek zamítá.

Stejný spor o jiný majetek vedený u Okresního soudu v Českém Krumlově byl soudem prvního stupně zamítnut a cisterciácké opatství dalo odvolání proti tomuto rozhodnutí soudu prvního stupně. A jaké bylo překvapení právníka Úřadu pro zastupování majetkových práv státu, který zastupuje Státní pozemkový úřad, když se dozvěděl až při jednání před Krajským soudem v Českých Budějovicích, že Státní pozemkový úřad vypověděl plnou moc Úřadu pro zastupování majetkových práv státu, a to k 31. březnu, když už se Státním pozemkovým úřadem byl advokát, kterého má Státní pozemkový úřad najmout (najatého) místo tohoto státního úřadu. A když se ohradil, že jeho plná moc ještě trvá, tak Státní pozemkový úřad vystoupil s tím, že žádá odročení jednání, aby ho zastupoval někdo jiný.

Ptám se, jaký je důvod ministra zemědělství, aby vyměnil právní zastoupení Státního pozemkového úřadu, aby místo státního úřadu, který je k tomu povolán a určen zákonem České republiky, svěřil toto právní zastoupení soukromému advokátu, když přece musí jít Státnímu pozemkovému úřadu o to, aby byl respektován současný právní stav, tzn. pozemky, které nebyly vydány, byly oceněny a byly vyplaceny tomuto cisterciáckému opatství, proč by mělo dojít k něčemu takovému, jako je snad skrečování tohoto zákona a vydávání dalších pozemků, které opatství nenáleží.

Připomínám, že opatství tvrdilo, že bylo přinuceno, aby jeho opat byl se sídlem v Linci. Nevím ovšem, co od roku 1991, kdy byla obnovena práva zákonom bývalého Federálního shromáždění, který vyjmenoval, jaké majetky se cisterciáckům ve Vyšším

Brodě vrací, co jím bránilo, aby opat přesídlil z Lince do Vyššího Brodu. Asi nic, ale pravděpodobně to není předmětem tohoto sporu.

Předmětem sporu tedy je, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky projednala tady na plénu návrhy, které se týkají tohoto majetku, aby dál nedocházelo k tomu, že svévolně bude vlastně napadán i ten návrh, to znamená rozdělení mezi ten majetek, který je ve finanční náhradě, a ten, který byl vydán ve fyzické podobě, to znamená lesy, rybníky, pole apod. V tomto ohledu tedy jsem přesvědčen, že ministerstvo zemědělství zneužil svou funkci a úmyslně vypověděl smlouvu o právním zastoupení jinému státnímu úřadu, který tato Poslanecká sněmovna pro právní zastupování státu zřídila. To bude předmětem i dalšího jednání, protože v tomto ohledu mně jde při projednávání programu schůze jenom o to, aby tyto návrhy, které tady leží déle než dva roky, byly projednány a aby bylo zabráněno tomu, a to zákonem, aby nějaký takový další majetek byl vydáván.

Věřím, že tento přístup vás přesvědčí o tom, že je konečně po dvou letech potřeba projednat návrhy, které se tohoto neštastného zákona týkají. Děkuji vám. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Další s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Vondráček.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já mám pozitivní vystoupení. Vzhledem k tomu, že máme 292 navržených bodů podle pozvánky na tuto schůzí, tak přicházím s návrhem, že podle § 86 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny beru za skupinu navrhovatelů zpět sněmovní tisk 272, kterým je novela zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů. O zákazu kouření v restauracích jsme rozhodli již v rámci jiného tisku po velmi plodné diskusi a tento zákon se jeví jako nadbytečný, takže tímto současně navrhoji, aby bylo rozhodnuto o tom, že tento bod se vyřazuje z pořadu jednání, čímž zredukujeme počet bodů na 291, což je jistě výrazný posun. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem přesvědčen, že pokud jste vzal zpět tento tisk, tak nemusíme hlasovat o jeho vyřazení. Prostě byl stažen.

S přednostním právem pan ministr kultury.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já se musím ohradit proti té snůšce lží, takto to musím nazvat, která tady před chvílí zazněla z úst pana předsedy KSČM. Jednak tady naprostě neprávem napadl pana ministra zemědělství a otíral se tady o vyšebrodské cisterciáky, kteří se nemohli do svého kláštera vrátit proto, že komunisté ten klášter zdevastovali takovým způsobem, že dodnes se opravdu velice těžce probouzí z této hluboké rány. Toto bych nazval přímo chucpe! (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Omlouvám se, že jsem musel využít svého přednostního práva.

Žádám ministra kultury, aby nelhal poslancům Poslanecké sněmovny ani občanům České republiky! Cisterciácké opatství je známo tím, že 30. září 1938 se nechtělo podvolit vůli československé vlády, zemřel tam jeden policista a dva byli těžce zraněni. V roce 1945 až 1947 ukrývalo řadu válečných zločinců, a proto byli po právu vyvlastněni. Za bývalého režimu, chcete-li slyšet, v tomto opatství bylo poštovní muzeum, stát ho opravil a udržoval. Ten klášter byl skutečně ve velmi dobrém stavu. V jakém je teď, to nechť zkoumají jiné orgány než orgány státu, protože to Federální shromázdění výčtovým zákonem předalo.

Žádám, aby té demagogie pan ministr kultury už nechal! (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr kultury.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já zase žádám pana předsedu komunistické strany, aby se svými lživými argumenty přestal on. Ten klášter byl v době druhé světové války uzavřen německými nacisty právě proto, že tam bylo centrum protinacistického odboje. Adolf Hitler chtěl z tohoto kláštera udělat dokonce galerii nakradených obrazů! Proto nacisté tento klášter uzavřeli. A komunisté ho uzavřeli znovu!

Takže je to opravdu velice kuriózní a je třeba, aby k těmto nepravdivým argumentům tady zazněly také argumenty pravdivé.

A já stejně jako pan předseda pocházíme z jižních Čech, takže tyto lokality dobře známe. Prosím a žádám, aby tady tyto lživé argumenty přestaly zaznít!

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, já bych požádal o klid. O uklidnění situace v tom, že každý poslanec a každá poslankyně má právo navrhnut změnu programu. Pan předseda KSČM a místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip zde navrhl předřazení bodů, které již řadu měsíců a možná řadu let zaměstnávají Poslaneckou sněmovnu, pravda, někoho příjemně, někoho méně příjemně, někoho přínosně, někoho méně přínosně, někdo by to rád viděl projednané, někdo by to nejradší neviděl vůbec, a o tom je spor. A já tady nebudu vykládat z tohoto místa, kdo to měl ve volebním programu pro toto volební období, a zatím nic, církevní restituce se neprojednaly, že, a my jenom chceme, aby prostě ještě před koncem tohoto volebního období toto téma bylo projednáno, tak jak jsme mnozí z nás slibovali ve volebním programu, že s tou tematikou si tady nějakým způsobem

poradíme. Všechno ostatní je jenom nános, který možná má právě za úkol projednání odsunout nebo znemožnit. Tak já čtu reakci pana ministra Hermana.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou další přihlášky s přednostním právem, tak prosím pana poslance Fiedlera a po něm paní poslankyně Černochová.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já holt nemám přednostní právo, ale dovolím si jenom jednu větu k uplynulému. Sněmovní tisk 144 stačilo projednat – projednat! – a mohli jsme si odpustit tohle intermezzo.

Já vystupuji s návrhem na pevné zařazení bodu, je to sněmovní tisk 499, senátní návrh novely exekučního řádu, teritorialita exekutorů. Já už jsem tady k tomuto tématu několikrát na půdě Poslanecké sněmovny vystupoval. Měl jsem k tomu i několik interpelací. A to, co se odehrává v poslední době, jaký je vývoj, mě jenom utvrzuje v tom, že strany vládní koalice by měly opravdu konečně dostat svému koaličnímu závazku, který mají v programovém prohlášení vlády, kde je doslova uvedeno prosazení principů territoriality, bod, který mají i v akčním programu vlády, o tom jsem už tady také hovořil, kde vláda v uplynulých měsících přijala akční program, kde jeden z těch bodů je řešení této tematiky. Ovšem, jak jsem tady už také o tom hovořil, vláda sama navrhuje, nebo předesílá, že novelu by chtěla předložit do Poslanecké sněmovny k datu červenec 2017.

Zopakujme si, že všichni velmi dobře víme, že novela předložená v červenci 2017 spadne tzv. pod stůl. (V sále je velký hluk. Poslanci se baví a neposlouchají.) Tato Poslanecká sněmovna ji neprojedná. A tvrdit, že vláda chce řešit tuto problematiku, opravdu velmi ožehavou problematiku...

Já bych požádal trošku o ztištění, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já prosím o klid! Prosím hloučky, které tady diskutují, aby se přemístily do předsálí. Děkuji. (Hloučky se nepřemístily a diskutují dál.)

Poslanec Karel Fiedler: Vláda, která tohle slíbila řešit a chce tedy předložit novelu v červenci 2017, nezlobte se na mne, kolegové z vládní koalice, to je výsměch občanům, výsměch této Poslanecké sněmovny říct, že něco budeme řešit v červenci 2017, tři čtyři měsíce před volbami. To víme velmi dobře.

Senátní návrh, sněmovní tisk 499, byl v Senátu schválen 13. května 2015 a Poslanecké sněmovně doručen 29. května 2015. Čili za chvíli to budou dva roky, co nám tady tento sněmovní tisk leží, a je to velmi podobné jako to, co říkal pan předseda Kováčík o jiných novelách, které se týkají církevních restituic. Je to velmi obdobné včetně toho slibu, planého slibu, kde evidentně není vůle vládní koalice toto téma řešit.

Já vím, přestože ke mně ten dopis nedoputoval, protože jako nezařazený poslanec jsem poněkud diskriminován a i přes urgencu a připomínky na vedení Sněmovny jsou

prostě nezařazení poslanci ne obesílání všemi dokumenty a všemi informacemi, ale vím, že předsedové jednotlivých poslaneckých klubů dostali aktuálně dopis exekutorské komory, kde i sami příslušníci Exekutorské komory – Exekutorská komora požaduje, abychom tento tisk konečně projednali a začali řešit problém neuvěřitelného hromadění se exekucí, jejich kumulace na jednotlivé osoby, růst jejich objemu, nebo počtu těch exekucí, které se nedají vymáhat.

K této problematice proběhlo v Poslanecké sněmovně několik seminářů. Dříve myslím byly pořádány ústavněprávním výborem, nebo nevím teď přesně, jestli kolegou Černochem. Dva jsem pořádal já 22. 9. 2016 a 22. 2. tohoto roku a potom ještě kolegyně Válková pořádala poslední seminář na toto téma nedávno.

Dovolím si opět a znova tady připomenout, že zákon, který přijala Slovenská národní rada, který řeší tuto problematiku, Slovenská národní rada přijala poměrně jednoduše, rychle, bez velkých okolků, dnes na Slovensku platí, myslím, že začíná platit právě od tohoto měsíce dubna, kdy je uváděn postupně v život. Velmi zajímavá byla pro mne informace – já tedy zdůrazňuji, nebo přiznávám, že ji nemám ověřenou – nicméně informace taková, že ta slovenská verze vlastně vycházela ze zkušeností nebo z návrhů, které tady u nás v České republice byly zpracovány a které stále my nejsme schopni uvést v život, kdežto Slovenská národní rada to dokázala velmi rychle.

Občané se na mě obracejí i s připomínkami, že snad v Polsku, v Polské republice, zvažují na základě také množícího se počtu excesů různých exekutorů, neházejme všechny do jednoho pytla, k tomu, aby se vrátili zpět k systému státních exekutorů. Nebudu komentovat. Já si myslím, že první postupný krok, nebo prvním krokem, kterým se dá věc vyřešit a napravit, je zavedení teritoriality. (V sále je stále velký hluk.)

Jak jste již také slyšeli tady na půdě Poslanecké sněmovně, já jsem interpeloval panu ministra Pelikána a v odpovědi byla pro mne zajímavá informace, že jeden exekutorský úřad opakovaně porušoval pravidla toho, jak má provádět exekuce a dražby nemovitostí. Pan premiér – momentálně ho tu nevidím... (Předsedající upozorňuje, že pan premiér je tady.) Pan premiér je tady.

Děkuji, pane premiére. Dneska jsem četl vaši odpověď na své interpelace, které byly v době vaši nepřítomnosti. Děkuji za ty odpovědi. Nicméně nemohu souhlasit s tím, co tam bylo uvedeno. Tam je uvedeno, prostřednictvím pana předsedajícího pane premiéra, že v případě, že dojde ke zjištění pochybní, tak jsou kontroly exekučních úřadů automaticky naplánované na daný rok. To ale není pravda a odpověď ministra Pelikána, kdy několik let se táhla kauza toho daného exekutorského úřadu, to jasné vyvraci. Jenom pro kolegy, pro vaše osvězení, připomínám, že tam byl návrh finančního postihu daného exekutorského úřadu ve výši půl milionu korun a Nejvyšší soud tento postih změnil na napomenutí. Já si kladu otázku, jak asi velké musely být ty prohřešky, když návrh finančního postihu byl poměrně nemalý, a zatím jsem ještě nedostal odpověď a určitě se po ní budu pídit, zda vůbec dotyčný exekutorský úřad musel vrátit to, co si naúčtoval jako více... neoprávněně účtované náklady na provedení exekuce, jestli musel vrátit. To bude pro mne velmi zajímavá informace. (Trvalý silný hluk v sále!)

Dále pan premiér odpovídal na mé dotazy v té věci, že prezidentka Exekutorské komory – momentálně se řeší kauzy, nepředjímám výsledek, ale řeší se kauzy, kde došlo k nějakým nejasnostem, které ona nakonec sama i přiznala, snažila se napravit. A jeden z argumentů, proč bylo přistoupeno pouze k napomenutí, je ten, že to bylo pouze jedenkrát a poprvé. Po včerejší reportáži, nevím, jestli jste sledovali v naší veřejnoprávní televizi, je vidět, že k těmto kauzám dochází opakovaně. A já se nemohu ztotožnit s tím, že jestliže exekutor má zákaz dalšího podnikání, by měl být povoleno být podílníkem v obchodních společnostech, protože správa majetku v obchodních společnostech je tvořena za účelem zisku a konkrétní kauzy paní prezidentky Fučíkové jasně ukazují, že tady dochází k enormnímu konfliktu zájmů.

Exekutorská komora ve svém náhledu na zavedení territoriality není jednotná. Ale připomínám, že před dvěma roky přijali na jejich sněmu, nebo jaké mají oni orgány, usnesení, které zavazovalo prezidium, aby to prosazovalo.

Skutečnost byla, řekněme, diplomaticky nejednoznačná. V tuto chvíli by většina exekutorů tento princip akceptovala a menšina je proti tomuto. Bohužel ta menšina, tak jak už to bývá, je silnější a mocnější a dokáže prosadit své zájmy i prostřednictvím lobbistů a PR agentur. A já se kolegové ptám: na co potřebuje Exekutorská komora PR agenturu, která má vylepšovat její renomé? Na to tvoří ti exekutoři ten zisk? Oni mají tvořit přiměřený zisk na úhradu nákladů s prováděním exekucí, a nikoli na to, aby měli na nějakou PR agenturu. Mě by velmi zajímalo, jaké částky si tato PR agentura účtuje a co všechno ve svém důsledku opět platí ti povinní, přestože by neměli.

Pan ministr Pelikán tu není, ale evidentně je s tímto stavem asi spokojen a pokládá to za normální. Já nikoli. Ptám se: proč je taková nechut' k projednání této novely 499? Já věřím, že konečně dnes odhlasuje Poslanecká sněmovna zařazení tohoto bodu na program této dubnové schůze, protože to je poslední možný termín, kdy můžeme tento tisk projednat a začít řešit opravdu kumulující se problémy ve vymáhání exekucí.

Ještě k těm ziskům, které mají exekutoři. Na tom prvním semináři, který jsem pořádal, bylo ze strany velkých exekutorských úřadů jasně deklarováno, že svou činnost pokládají za byznys. Je pro mě absolutně nepřijatelné, aby provádění exekucí bylo byznysem. Má to být přeneseným výkonem soudní moci.

Jestliže jsem tady hovořil před chvílkou o tom, na co se tvoří zisky z tohoto byznysu, jak sami ti největší exekutoři říkají, tak kromě placení PR agentury jste možná v minulosti zaznamenali, pamatujete si to – fotbalový klub Olomouc, na zádech exekuce.cz. No přece na to netvoří zisky. Asi ty náklady, které si vykazovali, nebyly pouze adekvátní tomu, co skutečně vynakládali, a odměnám pro exekutora nebo jeho zaměstnance, ty jsou logické, ale určitě původním zájměm při uvedení tohoto mechanismu exekucí v činnost nebylo to, že se bude vydělávat na sponzorování fotbalového klubu nebo motoristického sportu, kde jsem opět viděl tyto reklamy, anebo kdy manažer největšího exekutorského úřadu Robert Runták se chlubí tím, že má sbírku uměleckých obrazů řádově za 100 milionů korun. Podotýkám, že exekutoři by neměli podnikat, nevím jak manažer exekutorského úřadu, ale v čele exekutorského úřadu by měl stát manažer a vykonávat přenesený výkon soudní moci,

nikoli manažer a doslova tráskat peníze z lidí na to, aby si hromadil majetek. To pokládám za absolutně nepřijatelný stav. Jsem velmi překvapen, že ministru spravedlnosti tento stav nevadí.

Proč o tom mluvím. Já jsem tady vzpomínal prezidentku Exekutorské komory a Exekutorská komora podle mého soudu nefunguje tak, nemá tu samokontrolní a samočisticí, v uvozovkách, funkci a mechanismus.

Já jsem si vzpomněl na to, když jsme hovořili, měl jsem tu možnost s ombudsmanem v Arménii, Arménské republiky, který nám říkal, že policie v Arménii byla silně zasažena korupcí – to je jen, se kterým se potýkáme široce i v naší společnosti –, a nemuseli provést vůbec žádné legislativní změny a neprovedli vůbec žádná jiná opatření, pouze vyměnili policejního prezidenta a po nějakém čase začalo vše fungovat. Já jsem si na to vzpomněl, na tenhle případ, a ztotožňuji se s tím, protože je to hlavně o té vůdčí osobnosti. A to si myslím, že je prezidentka Exekutorské komory, která když si nedokáže zjednat pořádek ve vlastních řadách, je to špatně, obzvláště když sama zavdává velmi vážné pochybnosti o správnosti fungování svého vlastního úřadu.

Řekněme si pář čísel. K 12. měsíci roku 2016 bylo u nás vedeno 4 684 000 exekucí. 4 684 000 exekucí. Vymáhaná částka je 325 miliard! 325 miliard je vymáhaná částka. Já předpokládám, že to je částka bez příslušenství. Přiznám se, že tohle nemám ověřeno. V exekuci je 902 000 osob a průměrně každá z těchto osob má 5,3 exekuce. 5,3 exekuce na jednu osobu!

Vážení kolegové a kolegyně, tento problém se dostal do stavu sněhové koule, která se pouze nabírá a nabírá a nabírá a roste a není vůle ji řešit. Kam to půjde? Co se bude dít? Procento vymáhaných exekucí je asi 20 až 30 %. Co to vlastně znamená? Že těch 20 až 30 povinných, a já bych si neodpustil říct i chudáků, kteří to zaplatí, platí náklady za všech 100 % exekucí. To pokládáte za správný a přijatelný stav? Já v žádném případě.

Aktuálně je 85 % zahajovaných exekucí na osoby, které již mají tři a více exekucí. Opravdu si myslíte, že když někdo má tři a více exekucí a dostává čtvrtou, že ji bude schopen splátet? Kolegové a kolegyně, je to 85 % nově zahajovaných exekucí. Více než exekuce od deseti exekutorů má 60 000 osob!

Já mám tady některé grafy k dispozici. Můžete se na to podívat. (Ukazuje graf) Fialová výšeč, to jsou exekuce s více než třemi exekucemi – 85 %. Zbytek jsou ti, kteří to zaplatí za všechny ostatní. Mohl bych vám ukázat další tabulky, ale obávám se, že zájem této Sněmovny není až takový se touto problematikou zabývat.

Někteří povinní si sáhli i na život. Já nechci hodnotit, jestli ta exekuce byla oprávněná, nebo neoprávněná, tím se v tuto chvíli nehodlám zabývat, ani nebudu, nicméně stav, kdy dochází k rozvracení rodin a někteří lidé si berou život, nepokládám za stav, se kterým bychom se měli smířit, byť plně uznávám závazky těch dlužníků, pokud jsou tedy oprávněné, a já mám pochybnosti o tom, že ne všechny exekuci jsou oprávněné. Většina ale snad ano.

Už se budu chýlit k závěru. Zamyslel bych se ještě nad jednou věcí. Dopady sociální a ekonomické. Zaměstnavatelé si stěžují v tyto dny, v tyto měsíce na nedostatek pracovní síly. Já jsem minulý týden navštívil jednu poměrně významnou

fírmu u nás v regionu, která vyrábí pro Automotive, vyrábí díly, kde má 30 % zaměstnanců s exekucemi. 30 % zaměstnanců má exekuce. Člověk, který má exekuce, se vyhýbá legálnímu pracovnímu poměru, protože všechno, co vydělá, kromě toho minima, které mu zůstane, jde pryč.

Zaměstnavatel mi jasně popsal situaci, kdy na to doplácí i z hlediska produktivity. A my potom, pokud je tohle kumulováno, narázíme na strop růstu, protože člověku, který má exekuce, je jedno, jestli pracuje stejně jako člověk, který nemá, který má zájem mít prémie, mít podíly na zisku, mít mimorádné odměny. Člověk, který má exekuci, tomu je to jedno, protože dostane svoje minimum, a jestli tam jsou nějaké pomyslné odměny, na tom mu nezáleží. Tím nás stát přichází o odvody na sociálním pojištění, na zdravotním pojištění. Nás pan ministr financí tady nahání kdejakého malého živnostníka, aby vykázal koruny, ale mnoha a mnoha milionů, ne-li miliard, nám uniká v této oblasti.

Recidiva vězňů je 70 %. Proč mluvím o vězích? Protože 60 až 80 % vězňů má exekuce. Pokud ukončí výkon trestu a nastoupí do civilního života, v 70 % případů se vracejí, protože jim nezbývá než opět znova konat trestnou činnost, aby se nějak uživili.

Kolegyně a kolegové, je to obrovský problém a měli bychom jej konečně začít řešit, obzvláště když strany vládní koalice se k tomu zavázaly ve vládním programovém prohlášení, v akčním plánu vlády a všichni o tom mluví, jak to chtějí.

Ještě bych komentoval návrh pana ministra Pelikána, o kterém už tady také mluvil na plénu Sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se obávám, že komentovat jiné návrhy je obtížné. V této fázi byste měl předložit návrh na změnu pořadu schůze a ten odůvodnit. Já vás samozřejmě nechci omezovat, jenom prosím, abyste zvážil, že je zde 17 přihlášek k pořadu schůze. Nejste omezen, jenom apelují na vás, abyste zvážil, že ještě 17 kolegů je přihlášeno po vás. Děkuji.

Poslanec Karel Fiedler: Už se chýlím ke konci, pane předsedo, zkrátím.

Návrh, o kterém tady mluvil pan ministr Pelikán, v podstatě směruje k utužení stávajícího stavu, kdy velcí exekutoři se stanou ještě většími, budou mít ještě větší byznys, a ti malí zhynou na úbytě. Jak může exekutor, který má 60 tisíc exekucí, kontrolovat své zaměstnance? On byl přece v jiném postavení. On měl být ve výkonu soudní moci, a nikoli manažera. Návrh, o kterém mluvil ministr Pelikán, pokládám za velmi špatný.

Závěr. Apelují na vás, kolegyně, kolegové, a děkuji poslaneckému klubu KSČM i poslaneckému klubu Úsvitu, který můj návrh na zařazení tohoto bodu na pořad schůze podpořil, a věřím, že se přidají i další poslanecké kluby a konečně dostojíte – mluvím zejména k poslancům vládních stran – tomu, k čemu jste se zavázali, co jste slíbili, že budeme řešit tuto problematiku. Neříkám, že chci někoho likvidovat nebo že chci něco zásadně měnit, ale ten problém podle argumentů, které jsem vám předeslal, vyžaduje řešení. A už dávno bylo pozdě. Prosím vás a žádám a apelují na vás, abyste konečně propustili sněmovní tisk 499 na pořad schůze. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Ty alternativy, kam to chcete zařadit, jste dal písemně, ale možná by stálo za to je na mikrofon přečíst. (Předsedající předává řečníkovi list papíru.)

Poslanec Karel Fiedler: Takže, dal jsem čtyři alternativní návrhy, jak tento bod zařadit. Buď 5. 4. jako první bod bloku prvních čtení, nebo o týden později 12. 4. jako druhý bod po případných druhých čteních, tzn. po bodu 57, tisk 881, nebo 26. dubna jako první bod bloku prvních čtení, tedy po třetích čteních, anebo poslední varianta 26. dubna jako pátý bod bloku prvních čtení po již pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Prosím paní poslankyni Černochovou, po ní paní poslankyně Havlová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo, hezké odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych i já navrhla zařazení dalších bodů, resp. předřazení některých bodů na program této schůze, a to konkrétně bodu č. 139, což je sněmovní tisk 1021. Je to návrh skupiny poslanců, mezi kterými jsem uvedena i já, na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb., prvé čtení. Bohužel k mé nelibosti a nemilému překvapení je tento tisk zařazen až na program schůze 26. dubna. Ten návrh podepsala celá řada poslanců napříč politickým spektrem. Jenom pro upřesnění těm z vás, kteří nevíte, o jaký návrh se jedná: je to ta novela Ústavy, ve které by se nově mělo zakotvit právo na držení zbraní.

Poslouchám častokrát vyjádření kolegů, opět napříč politickým spektrem, kteří se vyjadřují vesměs pozitivně k tomuto návrhu. A byla bych velmi nerada, aby se z tohoto návrhu skutečně udělalo pouze předvolební téma. Protože pokud tento bod chcete projednávat až téměř v květnu, tak je málo reálné, že bychom stihli tuto normu změnit tak, aby se to stihlo do voleb. Z tohoto důvodu navrhoji, aby se tento bod, který, jak říkám, podepsala celá řada poslanců vládní koalice, ale i někteří my z opozice, a považujeme i v důsledku toho, co proběhlo před dvěma týdny v Evropském parlamentu, kdy Evropský parlament odsouhlasil normu, která povede k tomu, že se odzbrojí členové Evropské unie, a tato norma bude mít samozřejmě dopad i na naši legislativu. Myslím si, že kdyby tady byl pan ministr vnitra Chovanec, tak by snad se mnou souhlasil. Je zapotřebí, aby se tato změna Ústavy projednala co nejdříve. Protože já pevně věřím, že už na Ministerstvu vnitra mají k této normě připravenu žalobu k Evropskému soudnímu dvoru, myslím tím k tomu, o čem hlasoval Evropský parlament. A myslím si, že by velmi pomohlo právě při projednání té žaloby, až dojde k Evropskému soudnímu dvoru, kdybychom toto právo na držení zbraní v naší Ústavě měli.

Z tohoto důvodu to navrhoji jako první bod dnes po pevně zařazených bodech. Jako první bod zítra po třetích čteních, jako první bod v pátek 7. 4. v 9 hodin ráno. Případně další týden ve stejných termínech, to znamená, v úterý po pevně zařazených bodech příští týden, ve středu po třetích čteních. Pátek je Velkým pátkem, takže pátek na ten další týden nenavrhuji.

Dalším mým návrhem – a opět jsem nepřijemně překvapená, že současná vládní koalice toto nemá ve svých prioritách, přestože mě velmi potěšíl včerejší rozhovor pana vicepremiéra Bělobrádka, který vlastně potvrzuje to, co navrhoji v zákoně č. 222, v zákoně o zajišťování obrany České republiky. A prosím vás tedy o pevné zařazení této normy. Je to bod č. 184, je to sněmovní tisk 1041, je to návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Petra Bendla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Ano, zkouším tento návrh navrhovat ke schválení podle § 90 jednatčího řádu již v prvém čtení, a to z toho důvodu, že v rámci všech posledních summitů Severoatlantické aliance, ale i v důsledku toho, co se odehrálo například včera v Petrohradě nebo čeho jsme svědky každý týden v nějakém velkoměstě, tak aby skutečně Česká republika dodržovala věci, které se týkají našich závazků z Washingtonské úmluvy.

Vy víte, že americká administrativa po volbách, které proběhly na konci loňského roku, dala jasné najevo, že bude tvrdě po členských státech Severoatlantické aliance vyžadovat, aby byl tento závazek plněn. Jistě vaši pozornosti neuniklo ani to, že na poslední návštěvě ministra obrany Mattise zazněl jasný úkol pro příslušné vlády zemí Severoatlantické aliance, a to že tyto vlády mají do konce roku 2017 předložit plán, jakým zvědou své výdaje na obranu, aby nebyly nadále černými pasažéry. Nevím, jestli mě pan premiér nebo ministr obrany, příp. jiný ministr ubezpečí, že se něco takového děje, ale poctivě čtu tisky vlády, sleduji program vlády České republiky a nic takového jsem tam zatím neviděla. Naopak, jak říkám, četla jsem ten včerejší rozhovor s panem vicepremiérem Bělobrádkem a myslím si, že pokud jedna strana z této vládní koalice má stejný názor, jako je prezentován v tomto návrhu, že by se měla pokusit o to přimět ostatní členy této koalice, aby skutečně pro obranu naši země něco udělali a abychom dosáhli v budoucnu svých závazků.

Z tohoto důvodu navrhoji tento bod číslo 184, sněmovní tisk 1041, projednat – v případě, že projde ten můj návrh na zařazení bodu týkajícího se Ústavy, abych to panu předsedovi Sněmovny zjednodušila, jako bod druhý po tom mém návrhu ve všech těch termínech, které jsem uvedla před malou chvílí při prezentaci odůvodnění bodu číslo 179.

A moje poslední prosba na vás, kolegyně a kolegové, je požadavek, prosba o pevné zařazení bodu číslo 164, sněmovní tisk 956, návrh poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů. Opět, pane předsedo Poslanecké sněmovny, si dovoluji tento bod navrhnout v případě, že projdou ty mé body předchozí, jako bod číslo tři v těch termínech, které jsem tady odprezentovala.

Chtěla bych vás v závěru opravdu všechny požádat – jednak navrhoji, aby se o těch bodech hlasovalo jednotlivě, takže pokud některé z vás máte problém třeba s tím mým posledním bodem, s bodem 164, s vysíláním vojáků, rozumím tomu, je to váš politický názor. Koukám zejména na kolegy po mé levici. Ale to nic nemění na tom, že Česká republika by se měla snažit umožnit v rámci naší Ústavy rychlejší vysílání, rychlejší nasazení našich vojáků i na záchranné operace. A prosím tedy, aby

zástupci Komunistické strany Čech a Moravy projednání tohoto tisku dále neblokovali.

Doufám, pane předsedo Poslanecké sněmovny, že jsem snad ty návrhy předložila tak, že se v tom orientujete. V případě, že ne, tak ještě doplním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já se v tom orientuji, pouze si musíme ujasnit jednu věc. Pokud neprojde ten váš první návrh, platí, že ten další bude hlasován jako první bod. A pokud neprojde, tak ten další také jako první bod.

Poslankyně Jana Černochová: Přesně tak to platí, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže jediné upřesnění. Doufám, že tomu všichni rozumí. A upozorňuji, že jenom tento návrh je patnáct hlasování.

Poslankyně Jana Černochová: Já se omlouvám. Ale myslím, že všichni chápete, nebo cítíte nebo většina z vás to cítí podobně jako já, že tyto návrhy jsou pro Českou republiku velmi důležité. Ať už jsou to zbraně, nebo zákon o zajišťování obrany České republiky, nebo i novela ústavního zákona na rychlejší vysílání vojáků. Víte, já nemám ve zvyku Sněmovnu častokrát tady žádat o přednostní zařazení nějakých bodů, ale skutečně tyto normy potřebujeme, a pokud je neprojednáme v těchto termínech, tak je nám všem jasné, že bohužel v tomto volebním období padnou pod stůl a to si myslím, že si z hlediska bezpečnosti naší země nemůžeme dovolit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. A prosím paní poslankyni Havlovou, připraví se pan poslanec Vilímec.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, navrhoji na pořad této schůze zařadit nový bod s názvem Informace ministra průmyslu a obchodu o ochraně spotřebitele v energetickém zákoně. Chtěla bych ho zařadit po pevně zařazených bodech ve středu odpoledne 5. 4.

V úvodu je nutné zmínit, že kromě obecných norem, jako je zákon o ochraně spotřebitele a občanský zákoník, chrání spotřebitele v energetických odvětvích energetický zákon. Novela energetického zákona, která procházela legislativním procesem v roce 2015 a proti které jsme zde mohutně protestovali, měla kromě technických úprav zahrnout také konkrétní úpravy posilující ochranu spotřebitele. Nicméně nestalo se. Některé paragrafy jsou stále upraveny tak, že umožňují dvojí výklad, nebo jsou dokonce pro spotřebitele negativní.

Prvním zásadním nedostatkem je fakt, že se nepodařilo do novely energetického zákona dostat ustanovení, které by umožňovalo uzavírání smluv o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu písemnou formou. Občané spotřebitelé tak dennodenně zažívají telefonátu nepočetivých obchodníků, kteří je např. do telefonického souhlasu se smlouvou manipulují. Díky psychologickým taktikám a zmatení spotřebitelů se jim pak daří mít dokonce nahrávky takových telefonátů jako

důkaz o uzavření smlouvy, které je posléze problematické napadnout. To, že se tzv. šmejdi zaměřují na seniory, ani nemusím zmiňovat.

V souvislosti se změnou dodavatele je pak problematická také platnost plné moci. Zde mělo dojít na omezení platnosti na šest měsíců. Ani to se nepodařilo a někteří obchodníci, opět samozřejmě ti nepočitiví, této situace mohou nadále zneužívat, a to dokonce neomezeně, pokud takové omezení samotné plné moci chybí.

Problematické jsou i paragrafy energetického zákona týkající se práva na informace o uzavřené smlouvě. Snaha upřesnit toto ustanovení včetně sdělení, o jaký typ smlouvy se jedná, zda na dobu určitou, či neurčitou a kdy je možné smluvní vztah ukončit, byla v tzv. vyhlášce o vyúčtování shozena ze stolu Legislativní rady vlády jako jdoucí nad rámec zákona. Spotřebitelé tak často musí hledat ve smlouvách, které léta neviděli, konkrétní údaje o konci smlouvy. Ani to však není výhra, protože pro ukončení smluvního vztahu často platí nesmyslné podmínky, např. časové ohrazení lhůty, ve které musí spotřebitel sdělit svůj úmysl nepokračovat nadále ve smluvním vztahu. Spotřebitelé jsou doslova v zajetí některých neférových obchodníků. Buděj dojde k automatické prolongaci, nebo odstoupí od smlouvy po lhůtě a hrozí jim sankce.

V neposlední řadě se měl na základě dohody Ministerstva průmyslu a obchodu zakotvit v novele energetického zákona ombudsman pro energetická odvětví. Původně tento institut, který by měl zajišťovat mimosoudní řešení sporů, měl být zakotven v zákoně o ochraně spotřebitele. Ministerstvo průmyslu a obchodu si však tuto variantu nepřálo a energetický ombudsman měl být přesunut do zákona energetického. Nestalo se tak.

Dámy a páновé, mandát této vlády bude pomalu končit, ale v oblasti ochrany spotřebitele v energetickém zákoně neudělala nic. Já bych chtěla využít toho, že máme nového ministra průmyslu a obchodu, a chtěla bych, aby otevřeně sdělil občanům, jak hodlá v této věci zjednat nápravu.

Děkuji za pozornost a věřím, že v rámci ochrany našich občanů spotřebitelů podpoříte zařazení tohoto bodu na jednání Sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Vilímce, po něm pan poslanec Okamura.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi načíst návrh na pevné zařazení bodu 24 návrhu této schůze. Jedná se o druhé čtení sněmovního tisku 403, poslaneckého návrhu předloženého poslanci Vladislavem Vilímcem, Janou Černochovou, Radkem Vondráčkem, Jiřím Junkem a Janou Hnykovou, návrhu novely zákona o zmírnění některých majetkových křivd občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi, a to budou na tento pátek 7. dubna jako první bod po již pevně zařazených bodech a případných dalších bodech z bloku třetího čtení, nebo na příští úterý 12. dubna po již pevně zařazených bodech.

Vážené kolegyně a kolegové, podotýkám, že projednání tohoto návrhu zákona ve výborech již bylo ukončeno v červnu minulého roku. Blížíme se tedy pomalu deseti

měsícům od chvíle, kdy tento tisk projednaly oba výbory – rozpočtový a ústavněprávní výbor. Ústavněprávní výbor přijal určitý pozměňovací návrh. Ani jeden z výborů tento návrh nezamítl. Ve druhém čtení bude pravděpodobně ještě jeden návrh načten.

Jsem přesvědčen, že je nutné, abychom se s tímto tiskem v tomto volebním období vyrovnali. Původní zákon, který byl schválen v roce 2009 také na základě návrhu poslanců, tehdy hlavními postavami tohoto projednání byla paní poslankyně Hana Orgoníková z České strany sociálně demokratické a z Občanské demokratické strany Eva Dundácková, tedy také šlo o dvě poslankyně z různého politického spektra. Mnohokrát jsem již předkládal návrhy na projednání tohoto sněmovního tisku ve druhém čtení. I teď na vás již poněkolikáté apelují, vážené kolegyně a kolegové, abyste podpořili pevné zařazení tohoto tisku. Skutečně ubývá postupně potenciálních oprávněných osob, některé v mezidobí již zemřely, a je třeba o případných úpravách zákona, který obsahuje v některých případech určité nelogičnosti, rozhodnout alespoň v těch věcech, které je třeba evidentně změnit. To je především případ, kdy se oprávněná osoba, o jejímž nároku na odškodnění bylo kladně rozhodnuto, nedožije převodu peněz na peněžní účet. Pak totiž nárok zaniká. To považuji za naprostou neakceptovatelné.

Dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové, také věřím, že projednávání tohoto tisku ve druhém čtení nebude vyžadovat až tolik času. Děkuji za pozornost a vstřícnost při posuzování tohoto mého návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Okamuru, po něm pan poslanec Zahradník.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji si vám znovu připomenout, že se blíží konec volebního období a vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL by už měla konečně přestat obelhávat občany a měla by se pustit do plnění vládního prohlášení, a to bodu, který se týká slibu vládní koalice a koaliční vlády, že vláda prosadí zákon o všeobecném referendu. Žádám proto o pevné zařazení návrhu zákona o referendu, tisk 559, na pořad schůze, a to na zítra po již pevně zařazených bodech. Jelikož je již pouze půl roku do voleb, je to skutečně poslední možnost přijetí tohoto zákona stíhnout.

Navrhují zde zákon o referendu opakováně po celou dobu. Vládní poslanci návrhy našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, neustále zamítají. Rád bych připomněl, že když se nad nesplněnými vládními sliby zamyslíme, a je jich velká řada, tak nejde jen o nesplněný slib občanům této země, ale také o nesplněný závazek koaličních stran vůči sobě. Pochopil jsem však, že tady platí jiná varianta, a to že vládní prohlášení koaliční strany upěkly jen na oko pro formu, pro média a občany s vědomím, že v praxi na sliby a závazky v něm obsažené budou kašlat. V tom případě tomu rozumím a bude dobré dát vědět občanům, že na sliby a závazky koaličních stran se lze spolehnout stejně pevně jako na jejich vládní prohlášení. Nicméně držím palce nám všem, nám občanům této země i naší republike, že bude

jednou naplněna dikce Ústavy a parlament vzešlý z blížících se voleb konečně přijme změnu Ústavy, která v České republice zavede demokracii.

Co se týče nesplněných vládních slibů – neudělali jste důchodovou reformu, takže důchodci živoří. Nevyřešili jste ani systém exekucí, ani lichvu. Nevyřešili jste podporu rodin s dětmi, takže se nadále mladé pracující rodiny bojí mít více dětí. Zásadně jste také zbyrokratizovali podnikání. Za vaši vlády se zásadně zhoršila bezpečnost, takže po ulicích chodí vojáci a policisté se samopaly. Lidé mají čím dál větší obavy ze zhoršující se dostupnosti zdravotní péče a také výsledky českých školáků se v mezinárodním srovnání zhoršují. Ano, nalijme si čistého vína. Lidem nezbývá po třech letech vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL v jejich peněženkách o nic více, než tomu bylo za předešlé vlády Miroslava Kalouska a ODS.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Zahradníka. Než dorazí k mikrofonu, přečtu omluvy: pan poslanec Komárek se omlouvá dnes od 15.45 do 17.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Tejc od 14.30 do 15.05 z pracovních důvodů, pan poslanec Schwarzenberg mezi 15. až 19. hodinou z důvodu pracovní cesty, pan poslanec Novotný po celý den ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Válková dneska od 14 do 14.30 z osobních důvodů, omluvu pana poslance Novotného už jsem četl.

Prosím, pane poslanče, máte slovo. Po vás se připraví pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení páновé, já jsem se přihlásil o slovo v rámci projednávání návrhu programu proto, že máme opět na pořadu našeho jednání novelu zákona 114, o ochraně přírody a krajiny, vrácenou k projednání panem prezidentem. Vy jste na svých stolcích našli brožuru, kterou jsme vám s dovolením pana předsedy distribuovali.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já vás nechci omezovat jako nikoho z vašich předčerňků, jenom upozorňuji, že pokud chcete vystoupit, musíte předložit nějaký návrh na změnu pořadu schůze. Upozorňuji, že tento tisk je jako první, to znamená, pokud chcete změnit jeho zařazení, můžete vystoupit. Pokud chcete komentovat nějaký materiál, který je rozdán na lavice, obávám se, že to možné není.

Poslanec Jan Zahradník: S dovolením pana předsedy Poslanecké sněmovny. Já navrhoji, abychom projednání tohoto bodu, který je na dnešní jednání zařazen jako druhý bod v pořadí a má v našem programu číslo 1, přeložili na příští úterý.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Tedy 11. dubna na 14. hodinu, respektive na čas po zahájení schůze a po projednání těchto procedurálních bodů, což není možné předvídat, v kolik to bude. Jako první bod projednávání příští úterý.

Svůj návrh zdůvodňuje dvěma argumenty. Prvním argumentem je tento samotný materiál. Zatímco při minulém projednávání zákona, který byl vrácen Senátem Parlamentu České republiky, vás oslovti se svými názory a brožurou šumavské obce, Svaz obcí Národního parku Šumava, nyní si vás dovoluje oslovit sdružení nezávislých odborníků, vědců, ekologů, kteří jsou sdruženi v Hnutí Život. Toto Hnutí Život na své konferenci projednávalo právě změny klimatu, změny související právě s dopadem novely zákona o ochraně přírody na Šumavu, na šumavskou přírodu. Brožura má asi zhruba 100, 112 stran a její přečtení přece jenom zabere nějaký čas. My bychom byli rádi, kdyby si každý poslankyně, každý poslanec udělali čas na přečtení, seznámení se s těmito argumenty, které jsou ve prospěch šumavské přírody, samozřejmě, ale také ve prospěch člověka.

Druhým argumentem, kterým chci podpořit svůj návrh na přesunutí bodu na příští úterý, je to, že zatímco projednání této novely vrácené Senátem bylo provázeno desítkami, možná stovkami mailů, které každý poslanec, každá poslankyně dostávali od ekologických aktivistů nebo lidí, kteří byli těmito aktivisty ovlivněni, tak tady můžeme pozorovat, že se pomalu začíná projevovat ta skupina lidí, kterou můžeme nazvat mlčící většina. Pomalu si začínají celý dopad tohoto zákona uvědomovat, začínají psát dopisy poslancům, začínají i telefonicky volat poslancům. Je jich tedy méně, to je třeba říci. Tito lidé nejsou tak zruční v obsluhování internetu, nejsou tak zkušení v projevování svých záměrů a samozřejmě také nemají takové to přísné metodické vedení, které poskytuje aktivistům Hnutí Duha. Přesto by bylo dobré, kdyby dostali šanci ještě projevit svou vůli, svůj názor, aby vám mohli psát, volat vám, posílat vám maily. Proto tedy ta moje žádost o přesunutí tohoto bodu, o poskytnutí času této lidem, aby ještě mohli své názory poslancům před tak závažným hlasováním, jakým bude hlasování o novele zákona 114 vrácené prezidentem republiky naší Sněmovně na této schůzi.

Čili návrh je přesunutí na úterý 11. dubna jako první bod po projednání procedurálních návrhů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Takto jste samozřejmě mohl vystoupit, já se omlouvám, že jsem vám vstoupil do vaší řeči. Je to tedy bod číslo 1, přesouváme ho na 11. 4. jako první bod jednání, samozřejmě za předpokladu, že s tím vysloví souhlas Poslanecké sněmovny.

Prosím pana poslance Kolovratníka a po něm paní poslankyni Pekarovou Adamovou.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, dobré odpoledne, budu mnohem stručnější než kolegové z opozice. Vystupuji jménem volební komise a prosím pouze o vyřazení jednoho volebního bodu, a to bodu Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Prosím o vyřazení tohoto bodu z programu této schůze. Je to z jednoduchého důvodu – protože jsme na komisi žádný návrh neobdrželi.

A dovolím si využít, že mám v tu chvíli slovo, a vyhlašuji ještě jednou lhůtu pro podání návrhu na nominaci do ČTK dnes do 18.00 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pane poslanče, jedná se o bod 264. Je tomu tak? Děkuji.

Prosím paní poslankyni Pekarovou Adamovou a po ní pan poslanec Fiedler s druhou přihláškou.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobrý den, pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já budu také velmi stručná. Chtěla bych vás poprosit o předřazení bodu číslo 125, což je sněmovní tisk číslo 730, který předkládám já společně s dalšími kolegyněmi a kolegy, týká se stanovení mateřského příspěvku, peněžité pomoci v mateřství. Už jsem o toto několikrát žádala, zdůvodňovala jsem to také několikrát, takže se nebudu opakovat, ale věřím tomu, že abychom stihli tuto změnu prosadit ještě v tomto volebním období, tak je nutné, aby se na ni dostala řada.

Poprosila bych tedy, abychom tento bod zařadili na příští týden v úterý jako první bod, tedy pevně zařazený po již pevně zařazených bodech, abych byla přesná. Takže vám předem děkuji za podporu tohoto mého návrhu. Věřím, že rodiny a zejména mladé maminky si toto zaslouží. Takže děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně. Jen abych si to ujasnil. V té písemné přihlášce máte napsáno jako první pevně zařazený bod, takže jako první bod jednání? Protože teď tam máme čtyři pevné body, tzn. před ně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Abych umožnila co nejlepší shodu, tak poprosím až po těch pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže po pevně zařazených bodech. Ano, děkuji. Prosím pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, opravdu to už bude tentokrát kratší. Vystupuji s návrhem na zařazení bodu s názvem Uznání genocidy arménského lidu Osmanskou říší. Malá změna oproti tomu, co jsem uváděl, a to z toho důvodu, že aktuálně to, co jistě sledujete, jak se projevuje současné Turecko, jak označuje různé státy nebo národy Evropy za fašistické, mě nenechává tak úplně klidným, obzvláště když jsem byl v Arménii, měl jsem možnost se seznámit s tím, jak tuto problematiku vidí i arménská strana, arménský národ. Myslím si, že nastala doba, abychom řekli jasné ne tomu, jak se Turecko projevuje, jaká vystavuje ultimata a jak zapomíná na to, jak se zachovalo zhruba před sto lety vůči myslím milionů Arménů, kteří byli vyvražděni.

Tento bod už tady dříve přednášel myslím poslanecký klub KSČM, navrhoval, já to nyní opakuji a myslím si, že situace, která je momentálně k tomu, dává ještě silnější důvody, abychom se nad tím zamysleli. Připomínám, že to udělala již řada jiných zemí, tuším Francie, Německo, nevidím nejmenší důvod, proč bychom my jasně neměli říct, že takovou obrovskou genocidu neuznáme a bereme to jako genocidu na lidu jiného národa.

Mohu, pane předsedo, poprosit ty termíny, které jsem navrhoval?

Předseda PSP Jan Hamáček: Já to asi přečtu odsud. Je to 6. 4. na 11.00 hodin, 6. 4. po ukončení písemných interpelací. To je to samé, protože 6. 4. písemné interpelace končí v 11.00 hodin.

Poslanec Karel Fiedler: Takže jeden termín.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže 6. 4. v 11.00 hodin. Děkuji. Prosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vám za skupinu poslanců Martina Plíška, Jana Chvojku, Marka Bendu a Radka Vondráčka navrhl, abychom pevně zařadili na středu 26. dubna jako první bod po třetích čteních bod číslo 27, což je návrh těchto poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon o advokaci, což je sněmovní tisk 853. Jen doplním, že garanční výbor projednal tento sněmovní tisk konsenzuálně, navrhuje pozměňovací návrhy, na kterých je jednoznačná shoda, a nic nám nebráni tomu, abychom druhé čtení tohoto sněmovního tisku, který předložila skupina poslanců napříč politickým spektrem a se kterým vyjádřila souhlas i vláda, abychom projednali ve druhém čtení. Takže navrhoji tedy středu 26. dubna jako první bod po třetích čteních. Je to bod 27, tisk 853. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím paní poslankyni Novákovou.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, ráda bych poprosila ctěnou Poslaneckou sněmovnu, aby souhlasila s tím, že ještě na dubnové schůzce projednáme novelu školského zákona, která byla předložena k posouzení vládě už v červenci v roce 2016. Nejdá se o žádný opoziční návrh, ale jedná se o několik desítek poslanců, kteří společně tuto novelu předložili, a jsou to poslanci z klubu ČSSD, ANO, Úsvit, KDU-ČSL, ODS a TOP 09.

Dámy a pánové, až skončí toto volební období, budeme moci říci, že jsme schválili dva důležité zákony, které se týkají školství a vzdělávání. Jak školský zákon s inkluzí a všemi dalšími věcmi, tak také velice průlomový kariérní řád. Pokud bude schválen tento pátek, tak Poslanecká sněmovna v tomto ohledu za sebou nechá nějaký kus práce.

Ale ve školách jsou také děti a školy je nejenom vzdělávají, ale mají také vychovávat. A v situaci, ve které je ČR, ve které je EU a pomalu i celý svět, začíná být nesmírně důležité, aby člověk, který chce být jaksi liberální, chce s respektem přistupovat ke všem ostatním, tak tento člověk si musí být především vědom své vlastní identity. A o kulturní identitu právě jde ve zmíňované novele školského zákona. Jedná se tam o to, aby preambule či obecné vzdělávací cíle, začátek školského zákona, byly v souladu s Ústavou ČR, která hovoří o tom, že zděděné hodnoty máme chránit, střežit a rozvíjet. A my bychom si přáli, my všichni

spolupředkladatelé novely, aby toto stálo i v obecných vzdělávacích cílech, že tedy na našich školách se předává evropská kultura, že naše děti si mají být vědomy toho, že patří k nějaké kultuře, což je nejlepší krok k tomu, aby potom s rozumem, s tolerantností a respektem přistupovali i ke kulturám odlišným.

A další věc, která je obsažena v této novele, zase se obracím k tomu, my velmi pečujeme o naše učitele, nebo chtěli bychom o ně pečovat, chtěli bychom, aby rostli odborně, aby dostávali lepší finanční ohodnocení, ale jsou tam zase také děti. A i děti by měly vědět, že mají nějaké povinnosti, že je nutné, aby byly vedeny k odpovědnosti a k plnění povinností – jak osobních, pracovních, ale i občanských. A to je právě druhá část novely školského zákona.

Chtěla bych vás, ctěná Sněmovno, poprosit, abyste souhlasili s tím, aby první čtení této novely školského zákona mohlo proběhnout zítra jako pátý odpolední bod, čili pátý bod odpoledního jednání v rámci prvních čtení. V případě, že by to nebylo možné, tak prosím, aby byl tento bod zařazen jako první bod v rámci prvních čtení 12. dubna. To jsem tam nedala, já to tam ještě doplním. Čili první návrh – aby to zítra na odpolední schůzi byl pátý bod v rámci prvních čtení, anebo, pokud to není možné, aby 12. dubna byl tento bod – je to bod číslo 146 navrženého programu, sněmovní tisk 858 – aby tento sněmovní tisk byl projednán v prvním čtení jako první bod v rámci prvních čtení 12. dubna. To je náhradní varianta.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, poslankyně, milí kolegové poslanci. Děkuji a nyní s přednostním právem pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Já budu velmi stručný. Navrhují, abychom bod 159, sněmovní tisk 920, což je návrh pana poslance Tejce a dalších, který mění zákon č. 89/2012 Sb., což je občanský zákoník, a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a obchodních korporacích, zařadili na středu 26. 4. po bodu 177. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Po bodu 177. Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Krásné odpoledne. Já navrhoji vyřadit bod číslo 12 z programu této schůze, je to sněmovní tisk číslo 408. Jedná se o obchodování s vojenským materiálem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vyřadit. Děkuji. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych na pořad schůze navrhl zařazení bodu pod názvem Potíže v čerpání

evropských peněz na rozšíření vysokorychlostního internetu, a to na čtvrtok 6. 4. jako čtvrtý bod po pevně zařazených, tedy myslím tím celkově.

Proč považuji toto téma za důležité, je možná zbytečné vysvětlovat, ale raději to zopakuji. Jde o 14 mld. korun, které na rozšíření vysokorychlostního internetu můžeme použít. To se dosud nedáří. Ze strany této vlády zazněla celá řada termínů, které se neplnily. Poslední příslib zněl, že výzva bude vypsána do konce letošního března. To se sice stalo, výzva byla vypsána 31. března, ovšem jsou v ní obsaženy chyby, které bude potřeba odstranit. Na tento problém spočívající v tom, že v každé vymezené oblasti může získat dotaci jen jeden poskytovatel, což by nahrávalo velkým firmám na úkor těch menších, lokálních, už mimochodem upozornily Hospodářské noviny a iDNES.cz, které dále varují před reálnou hrozou nevyčerpání prostředků na rozvoj internetu, a tím koneckonců také na rozvoj venkova. Mimochodem, ona vypsaná výzva se týká 1,5 mld. korun, ne celých 14 mld. Ty 2,5 mld. už jsou odepsané? S nimi se tedy nepočítá? Nebo bude snaha o jejich přeprogramování? Myslím, že vzhledem k tomu, co se ohledně čerpání evropských peněz na rychlý internet děje, nemůžeme předstírat, že ty potíže nevidíme.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tomuto tématu se věnuji dlouhodobě, v řadě interpelací jsem na potíže upozornila pana premiéra Sobotku. Ten se pozornosti věnované této výzvě divil a já doufám, že teď už se nediví, že teď už i on ví, že čerpání neprobíhá hladce. Interpelovala jsem také ministra Mládka a obrátila jsem se i na paní ministryni Šlechtovou. S jistotou mohu říci, že interpelace nestačí. Jde o problém, kterému musíme věnovat přímo vlastní bod, v rámci kterého o něm bude Sněmovna moci diskutovat s panem premiérem, s panem ministrem průmyslu a obchodu a paní ministryní pro místní rozvoj a vyvodí důsledky. Ano, domnívám se, že je nezbytné tuto debatu uzavřít přijetím usnesení, ve kterém dá Poslanecká sněmovna vládě jasněajevo, že je nespokojená se způsobem, jakým se evropské peníze na rozšíření vysokorychlostního internetu čerpají. To ale trochu předbíhám. Prvním krokem je samozřejmě zařazení bodu na pořad schůze, o které vás tímto žádám. Opakují, jde o 14 mld. korun z evropských fondů, jejichž využití v tomto případě je podle mého přesvědčení smysluplné a které bychom si opravdu neměli nechat utéct mezi prsty.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Pan poslanec Jan Skopeček je dalším řádně přihlášeným k programu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já mám návrh na zařazení bodu, který je trošku zvláštní. Je to vysvětlení tweetu premiéra Sobotky ze dne 25. 3. 2017. Jak pochopíte, dovolím si odcitovat ten tweet samotný: "Po zkušenosti se dvěma válkami, Mnichovem, nacistickou totalitou, životem za železnou oponou, s divokými 90. léty je dobře, že jsme součástí Evropské unie."

Já považuji za neakceptovatelné, abychom srovnávali nacistickou minulost s 90. lety, která byla podle mého názoru bezprecedentní ukázkou svobody a růstu ekonomické výkonnosti naší země a budování demokracie v ČR. Myslím si, že není možné srovnávat tato dvě období v jedné větě, v jenom tweetu, či je dávat do kontextu. Rozumím, že může mít pan premiér horlivé spolupracovníky, kteří ten tweet napíší, nicméně myslím si, že po zralé úvaze když zjistí, že takový tweet se na jeho profilu objeví, tak by ho měl nechat smazat. Nicméně ten tweet na tom profilu je už několik dní, a přestože jsem prostřednictvím elektronické komunikace pana premiéra vyzýval k tomu, aby tento tweet smazal, tak se tam na jeho profilu objevuje nadále.

Já jenom připomenu, že v 90. letech se hrubý domácí produkt zvýšil ze 600 miliard na 2 biliony korun. Nominální průměrná mzda vzrostla z 3 tisíc na 12 tisíc korun. Saldo státního rozpočtu v 90. letech bylo celkem minus 75 miliard korun, což je zhruba každoroční schodek této vlády. A stejně tak délka života se prodloužila o cca tři roky. To jsou ta divoká 90. léta. Já si myslím, že skutečně je možné mít na 90. léta různé názory. Je možné konfrontovat jednotlivé kroky transformace České republiky v těch 90. letech. Nicméně skutečně dávat do jedné věty a do jednoho kontextu nacistickou minulost, komunistickou totalitu, Mnichov a 90. léta je za čárou a nemí to hodno premiéra České republiky. Proto prosím, aby tento bod byl zařazen na tuto schůzi a pan premiér měl šanci vysvětlit, jak tento tweet myslí, protože se mi nechce věřit, že by i on sám dokázal hrůzy nacistické minulosti s 90. léty srovnávat.

Děkuji pěkně za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, ještě pane poslanče, prosím, jak přesně se ten bod má jmenovat.

Poslanec Jan Skopeček: Ten bod se má jmenovat Vysvětlení tweetu premiéra Bohuslava Sobotky ze dne 25. 3. 2017.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A chcete ho zařadit pouze do pořadu schůze. Nemáte žádné pevné datum... Tak.

Dalším přihlášeným k programu schůze je paní poslankyně Alena Nohavová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já navrhují předřazení bodu 185, sněmovní tisk 1042, který je navrhován projednat podle § 90, a to na středu 12. dubna po již pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dopoledne ve středu. (Poslankyně Nohavová: Dopoledne, ano.) Děkuji.

Poslankyně Alena Nohavová: Je to jednoduchá novela zákona o veřejném zdravotním pojistění. Jde vlastně o očkování seniorů nad 65 let proti

pneumokovým onemocněním. Pro tuto věkovou skupinu jsou dostupné v současné době dvě očkovací látky, z nichž jedna je plně hrazena a druhá je s doplatkem. Novela řeší to, aby obě očkovací látky byly bez doplatku, samozřejmě pro tuto věkovou skupinu. A na novele je shoda napříč politickým spektrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Posledním přihlášeným zatím je pan poslanec Matěj Fichtner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Už jsem začal mít obavy, že se na mě nedostane. Dovolte mi jménem skupiny navrhovatelů podle § 86 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny vzít zpět návrh novely zákona o loteriích, která je evidována jako sněmovní tisk 169, a zároveň tedy navrhnut jeho vyřazení z dalšího programu schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tom nebudeme hlasovat. V případě, že se na tom shodujete všichni, tak to bereme na vědomí. Tak.

Já přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu pořadu schůze, o návrzích, tak jak byly navrženy. Nejprve přistoupíme k hlasování o návrhu z grémia.

Grémium navrhuje zařadit do pořadu 56. schůze nové body – vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem rozhodnutí Rady, kterým se stanovuje víceletý rámec pro agenturu EU pro základní práva na období 2018 až 2022, sněmovní tisk 1076, a závěrečnou Zprávu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných uchýlení, která se stala při přípravě a realizaci stavby D47.

Dále grémium navrhuje zařadit na čtvrték 6. dubna po již pevně zařazených bodech 222, 223 a 224 body 217, sněmovní tisk 988, a 229, sněmovní tisk 1044, původně zařazeny na čtvrtek 13. 4. A jako šestý zařadit bod 221, sněmovní tisk 1000.

Dále na středu 12. dubna od 18. hodin zařadit bod 285, Informace předsedy vlády o vystoupení Velké Británie z EU. Zařazení tohoto bodu bude platné pouze tehdy, bude-li tento den přítomen pan předseda vlády Bohuslav Sobotka. To byly návrhy z grémia, o kterých dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o návrzích z grémia. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování číslo 2. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 148, proti žádný. Návrh byl přijat.

Tak. A teď dále. Pan předseda Mihola navrhuje zařadit bod 28 a bod 73 na 5. 4. ve 14... Tedy bod 28 navrhuje zařadit na 5. 4. ve 14.30. Je to tak? O každém bodu zvlášť, pane předsedo? Ano.

Takže bod 28 zařadit 5. 4. na 14.30.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 3. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 71, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Dále pan předseda Mihola navrhuje zařadit bod 73 na 12. 4. po bodu 57. Bod 73 na 12. 4. po bodu 57.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 4. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 49, proti 80. Ani tento návrh nebyl přijat.

Pan místopředseda Filip navrhuje bod 126, 132 a bod 201 na středu 5. 4. jako první až třetí bod odpoledního jednání ve 14.30.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 5. Přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 38, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Pan místopředseda Vondráček bere zpět protikuřácký zákon – bod číslo 272.

Pan poslanec Fiedler chce bod číslo 188, senátní návrh, novela občanského soudního řádu, zařadit – číslo sněmovního tisku je 499 – ve čtyřech alternativách, o kterých chce hlasovat o každé zvlášť.

První alternativa, zařazení bodu číslo 188, sněmovní tisk 499, na 5. 4. jako první bod bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 6. Přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 39, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Další alternativou je zařazení na 12. 4. jako druhý bod po případných druhých čteních, to je po bodu 57, sněmovní tisk 881.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení na 12. 4., nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 7. Přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 43, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Další alternativou je 26. 4. jako první bod bloku prvních čtení po třetích čteních.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 8. Přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 42, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Poslední alternativou zařazení tohoto bodu je 26. 4. jako pátý bod po bloku prvních čtení po již pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 9. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 39, proti 78. Ani tento návrh nebyl přijat.

Ted' tu máme oříšek. Paní poslankyně Jana Černochová žádá nejprve zařazení bodu 139, sněmovní tisk 1021, novela Ústavy, v těchto pěti alternativách:

Jako první bod dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 10. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Druhou alternativou je jako první bod zítra po třetích čteních.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro to, aby tento bod 139, sněmovní tisk 1021, byl zařazen zítra jako první bod po třetích čteních, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 11. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Alternativa C – první bod v pátek v 9 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení na pátek devátou hodinu dopoledne, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 12. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 64. Ani tento návrh nebyl přijat.

Dále návrh na úterý 11. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování o zařazení na úterý 11. 4. po pevně zařazených bodech. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 13. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 36, proti 70. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslední alternativou je na středu 12. 4. po třetích čteních.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 14. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 36, proti 70. Ani tento návrh nebyl přijat.

Dále paní poslankyně Černochová zařazuje bod číslo 184 také v pěti alternativách.

Takže bod 184 – nejprve budeme hlasovat o zařazení tohoto bodu dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 15. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je zařazení bodu 184 zítra po třetích čteních.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Zítra po třetích čteních. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 16. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 40, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Dále bod 184 paní poslankyně navrhuje zařadit jako první bod v pátek v 9 hodin.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 17. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je zařadit bod 184 v úterý na 11. 4. po pevně zařazených bodech, o čemž jsem zahájil hlasování.

Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 18. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 40, proti 65. Ani tento návrh nebyl přijat.

A posledním hlasováním o bodu 184 je na středu 12. 4. po třetích čtení, o čemž jsem zahájil hlasování.

Kdo je pro zařazení bodu 184 na středu 12. 4. po třetích čteních, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 19. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 39, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem paní poslankyně Černochové je bod 164. I ten navrhuje v pěti variantách.

To znamená dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o zařazení bodu 164 dnes po pevně zařazených bodech. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 20. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 53, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa bod 164 zítra po třetích čteních.

Zahajuji hlasování o zařazení bodu 164 zítra po třetích čteních. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 21. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 66. Ani tento návrh nebyl přijat.

Další alternativou je zařadit bod 164 v pátek v 9 hodin ráno.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení na pátek v 9 hodin ráno, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 22. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 63. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je zařazení bodu 164 na úterý 11. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 23. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 67. Návrh nebyl přijat.

A posledním hlasováním o bodu 164 je navržení na středu 12. 4. po třetích čteních.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro středu 12. 4. po třetích čteních, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 24. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 61, proti 65. Návrh nebyl přijat.

To byly návrhy paní poslankyně Černochové.

Dále paní poslankyně Havlová navrhuje informaci ministra průmyslu a obchodu k ochraně spotřebitele v energetickém zákoně zařadit jako nový bod ve středu 5. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 25. Přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 42, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Dále pan poslanec Vilímec navrhuje zařazení bodu číslo 24 ve dvou alternativách, nejprve 7. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o zařazení bodu 24. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 26, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 58, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Druhou alternativou je zařazení bodu 24 na 12. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 27, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 62, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Dále pan poslanec Okamura navrhuje bod číslo 62 zařadit zítra po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 28, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 24, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Zahradník navrhuje přesunout bod číslo 1 na 11. 4. jako první bod jednání.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro přesunutí prvního bodu na 11. 4. jako první bod jednání, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 29, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 23, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kolovratník navrhuje vyřadit bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Je to bod 264.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 30, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 145, proti 4. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová navrhuje bod číslo 125 zařadit v úterý 11. 4. jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 31, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 60, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Fiedler navrhuje zařazení nového bodu Uznání genocidy arménského lidu v Osmanské říši. Navrhuje to na 6. 4. na 11. hodinu.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 32, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro 75, proti 42. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Martin Plíšek navrhuje zařadit bod číslo 27, což je návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojky, Marka Bendy a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokaci, a to jako první bod po třetích čteních 26. 4.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 33, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 3. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Nina Nováková navrhuje zařadit tisk 858, bod číslo 146, novela školského zákona, a to ve dvou variantách. Zítra jako pátý bod odpoledne.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 34, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 53, proti 74. Návrh nebyl přijat.

V druhé alternativě paní poslankyně Nováková navrhuje zařazení novely školského zákona, bod 146, na 12. 4. jako první bod prvních čtení.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 35, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 62, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Jan Hamáček navrhuje zařazení bodu 159, sněmovního tisku 920, občanský zákoník, na středu 26. 4. po bodu 177.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 36 (přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců), pro 70, proti 54. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Václav Zemek navrhuje vyřadit bod číslo 12, sněmovní tisk 408, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem. Navrhoje vyřadit druhé čtení. Bylo by asi logické vyřadit i třetí čtení. Jestli se s tím pan poslanec ztotožňuje, tak k tomu přidávám i bod 255, to je třetí čtení tohoto návrhu zákona. O vyřazení těchto obou bodů, druhého i třetího čtení – pokud nebude námitka proti mému postupu – dám hlasovat.

Zahajuje hlasování o vyřazení druhého i třetího čtení, to je bodu 12 a 255, z pořadu schůze. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 37, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 146, proti 4. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh paní poslankyně Věry Kovářové, která chce zařadit nový bod s názvem Potíže v čerpání evropských peněz na rozšíření vysokorychlostního internetu. Chce jej zařadit na čtvrtok 6. 4. jako čtvrtý bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 38, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 63. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jan Skopeček navrhoje zařadit do pořadu schůze bod Vysvětlení tweetu premiéra Bohuslava Sobotky z 27. 3. 2017.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 39 přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 37, proti 73, tudíž pan premiér tweet nevysvětlí.

Paní poslankyně Alena Nohavová navrhoje zařadit bod 185, sněmovní tisk 1042, novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění, na středu dopoledne 12. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajuje hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 40, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 70, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Matěj Fichtner bere zpět novelu zákona o loteriích. O tom nehlasujeme.

Tím jsme se vypořádali se všemi návryhy a budeme hlasovat o pořadu schůze jako celku se všemi návryhy.

Zahajuje hlasování o návrhu pořadu schůze. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 41, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro 98, proti 37. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze. Pan předseda Hamáček se omlouvá dnes do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Ještě jedna omluvenka.

Prvním bodem dnešního jednání je

62.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 1053/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede poprvé ministr průmyslu a obchodu Jiří Havlíček. Prosím, pane ministře, máte slovo. Prosím, pane ministře, s chutí do toho!

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Děkuji moc. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych vám chtěl na úvod, ještě než se budu věnovat novému zákona o elektronických komunikacích, poděkovat za milé přijetí na začátku této schůze. Velmi si toho vážím. Věřím také, že to bude dobré znamení pro projednávání zákonů, které budou předkládány z dílny Ministerstva průmyslu a obchodu. Je to dnes pro mne premiéra, tak věřím, že se to projeví i dnes na tomto prvním čtení zákona o elektronických komunikacích. (V sále je velký hluk.)

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tento zákon se skládá ze dvou částí. První část předkládaného návrhu zákona se zabývá zajištěním a implementací procesu přechodu na nový, spektrálně efektivnější standard DVB-T2 jako klíčové části realizace strategie rozvoje zemského digitálního vysílání, kterou v loňském roce schválila vláda. Z hlediska zajištění právní jistoty pro subjekty, které se budou procesu přechodu na DVB-T2 účastnit, nebo které budou tímto procesem zasaženy, stanovila strategie rozvoje zemského digitálního televizního vysílání základní právní rámec přechodu na DVB-T2 do novely dotčených zákonů, který vymezí základní podmínky a principy procesu přechodu na DVB-T2 a udělí potřebné zákonné zmocnění pro vydání tzv. technického plánu formou nařízení vlády.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane ministře. Přestože jste říkal, že to bylo milé přijetí, tak dlouho to Poslanecké sněmovně nevydrželo. Už je tady hluk. Takže poprosím kolegy, aby přenesli své hovory do kuloárů, a vy prosím pokračujte, až tady bude klid. Děkuji.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Obdobný postup byl použit při realizaci přechodu z analogového televizního vysílání na to současné digitální televizní vysílání ve formátu DVB-T.

V předkládané novele jsou tedy předkládány návrhy změn zajišťující právní rámec nutných opatření tohoto přechodu. Jedná se o novely zákona o elektronických komunikacích a zákona o České televizi. Podstata navrhovaných změn spočívá v realizaci věcných cílů, které je nutno prostřednictvím legislativního rámce vytvořeného pro účely realizace přechodu na DVB-T2 zajistit. Jedná se zejména o to, zakotvit podmínky a pravidla pro souběžné šíření digitálního televizního vysílání ve standardu DVB-T a DVB-T2, dále pak zmocnění k sestavení a vydání technického plánu přechodu na DVB-T2, který stanoví některá pravidla pro finalizaci tohoto přechodu, dále pak provedení změny stávajících přídělů rádiových kmitočtů, na základě kterých dochází v současné době k šíření digitálního televizního vysílání v současném formátu DVB-T a provozování k tomu určených celoplošných sítí.

Další částí navrhovaných úprav je zajištění postupu úhrady účelně a efektivně vynaložených nákladů, které přímo souvisejí s uskutečněním přechodu na tento nový formát DVB-T2, a v neposlední řadě zajištění ochrany kvality šíření a příjmu digitálního televizního vysílání v sítích DVB-T2 proti rušení z pásma 700 megahertzů a dalších pásem používaných pro mobilní služby přístupu k vysokorychlostnímu připojení.

Dále vládní návrh zákona, to je ta druhá část, obsahuje aspekty posilující ochranu spotřebitele v oblasti elektronických komunikací a postavení Českého telekomunikačního úřadu v oblasti regulace. Konkrétně se jedná o novou úpravu přenositelnosti telefonních čísel, kdy se konkrétně nově stanoví maximální délka výpovědní doby v případě přenesení čísla, a to na deset dnů. Dále pak zavádíme povinnost, aby součástí smlouvy bylo ujednání o rozsahu možných jednostranných změn smlouvy i o způsobu jejich oznámení účastníkovi, a to včetně oznámení možnosti odstoupení od smlouvy. Dále pak navrhujeme změnu § 63 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích v tom smyslu, že účastník má být informován o svém právu odstoupit od smlouvy bez sankce v případě jednostranné změny náležitosti této smlouvy. Nově se upravuje maximální výše sankce za spáchání přestupků, která spočívá jednak ve zvýšení dosavadních maximálních částeck a dále v doplnění možnosti uložit sankci procenty z obratu pachatele daného přestupku.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, 22. března se hospodářský výbor návrhem zákona zabýval mimořádně již před prvním čtením. Chtěl bych za tuto možnost a konstruktivní diskusi velmi poděkovat. Dále mi dovolte, abych v této souvislosti reagoval na některé informace, které právě na jednání hospodářského výboru zazněly.

Jedním z témat, která se objevovala, byla otázka, zda je nutné, aby se přecházelo na nový vysílací formát DVB-T2, což znamená ze strany domácností nákup nových, modernějších televizních přijímačů. Jak už vláda deklarovala ve strategii správy rádiového spektra z roku 2015, tak v loňské strategii rozvoje zemského digitálního televizního vysílání ta odpověď je jednoznačně ano. Zemské vysílání přijímá 60 % domácností a řízený přechod na tento nový, spektrálně efektivnější formát zajistí nejcitlivější cestu pro naše spoluobčany, kteří chtějí přijímat volně šířitelné programy. Pro úplnost dodávám, že důvodem přechodu je skutečnost, že určitá část kmitočtového spektra, která se dosud používá pro televizní vysílání, bude využita pro rychlé mobilní datové služby, tak jak vyplývá z mezinárodních dohod, tak v tuto

chvíli také dokončované evropské legislativy. Jedná se tedy o krok, který je vynucený.

Druhým tématem, které bylo na jednání hospodářského výboru vzneseno, byla otázka určité obavy ohledně případné nedovolené veřejné podpory v rámci přechodu na DVBT 2. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že Ministerstvo průmyslu a obchodu ve spolupráci s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže jedná s Evropskou komisí. Česká republika je jednou z prvních členských zemí, která zahájila tzv. prenotifikační řízení. Právě dokončovaná evropská legislativa přímo uvádí, že je možné kompenzovat náklady umožňující přechod k účinnějším technologiím. Dále návrh zákona v článku 1 bodu 2 obsahuje rovněž pojistku, že lze uhradit pouze efektivně a účelně vynaložené náklady po úspěšném řízení před Evropskou komisí. Tedy žádné prostředky nemohou být vyplaceny, aniž by tato podpora byla předem notifikována Evropskou komisí.

Na jednání hospodářského výboru proběhla rovněž diskuse ohledně navrhovaných opatření posilujících ochranu spotřebitele a jejich dopad na trh mobilních služeb. Zde musím konstatovat, že jak úprava maximální doby přenositelnosti čísla nebo informační povinnosti o možnosti odstoupit od smlouvy bez sankce v případě jednostranné změny smlouvy ze strany operátora zvýší konkurenční prostředí. Usnadní se tím účastníkům přechod od jednoho operátora k druhému, bude to vyvolávat tlak na kvalitnější a lepší služby směrem ke spotřebitelům a to by v konečném důsledku mohlo vést k levnějším službám.

Posledním bodem, který chci zmínit, je nový způsob stanovení výše sankcí, které bude moci udělit Český telekomunikační úřad. V tomto ohledu výše sankce bude odvozena od procenta z čistého obratu pachatele přestupku, což zohlední ekonomickou sílu tak, aby ta sankce mohla být odrazující. Je však samozřejmě jasné, že Český telekomunikační úřad musí dodržovat zásady správního trestání, aby v případě přezkumu u soudu také uspěl. Jednou ze zásad správního trestání je také to, že by sankce měla být přiměřená. Tedy nesmí být likvidační, avšak měla by odradit od jednání porušujícího zákonem stanovené povinnosti. Navrhovaný způsob určení sankce, tedy z procenta čistého obratu pachatele, má i v současné době k dispozici Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nebo např. Energetický regulační úřad.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na závěr mi dovolte upozornit a připomenout politickou dohodu z 3. března letošního roku ve vči zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 20 dní. Jedná se o dohodu z jednání pana předsedy vlády se zástupci parlamentních stran v této vči. Protože jsem byl jednání přítomen, tak jsem si vědom toho, že všichni zástupci všech poslaneckých klubů zde v Poslanecké sněmovně s tímto vyjádřili svoji podporu.

Takže v tuto chvíli, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost a těším se na další spolupráci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jiřího Valentu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, zástupce překladatele zde uvedl všechny hlavní důvody, proč je tato novela zákona o elektronických komunikacích, ale i paralelní změna zákona o České televizi sněmovně předkládána a já nemám důvod již to jako zpravodaj dále nijak zásadně spolukomentovat.

Materiál prošel připomínkovým řízením, ovšem ale jenom v té části týkající se přechodu na novou platformu digitálního vysílání DVB-T2. Podle vyjádření některých profesních organizací na trhu elektronických komunikací však část novely týkající se úpravy postavení klienta telefonního operátora zcela rádně připomínkována nebyla. Jako zpravodaj tohoto tisku jsem povinován vám i tuto okolnost sdělit.

Jak mnozí víte, po projednání návrhu novely zákona ve vládě následovalo 3. března již zmíněná schůzka předsedy vlády Sobotky se zástupci parlamentních stran, kde došlo ke konsenzu v rámci návrhu na zkrácení projednání z 60 na 20 dní mezi prvním a druhým čtením, tak aby tato novela měla ještě šanci na přijetí ještě do konce tohoto volebního období. 14. března doputoval tento materiál do Poslanecké sněmovny, kde byl poslankyněm a poslancům rozeslán jako sněmovní tisk 1053/0.

Pro vaši informaci, přestože je první čtení zařazeno až na dnešní den, a to tady pan ministr již také předesílá, novelu už předprojednal v rámci své vlastní iniciativy hospodářský výbor, kde se k zákonu vyjádřil nejen překladatel či poslanci z hospodářského výboru, ale také např. předseda rady ČTÚ či zástupci nejvýznamnějších profesních organizací. Zástupci spotřebitelského sektoru zde byli jaksi opomenuti, na což mne jako zpravodaje tisku následně i písemně upozornili.

Kolegyně a kolegové, v rámci zpravodajské zprávy si již nedovolím další vlastní subjektivní komentář k celé problematice. Zejména z tohoto důvodu vás, pane předsedající, nyní prosím o udělení přednostního práva vystoupení v podobné rozpravě, až ji otevřete.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji. Určitě, nicméně první s přednostním právem už je přihlášený váš kolega Černoch, takže jestli dovolíte, hned po něm. Otvírám tedy obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan předseda Poslaneckého klubu Úsvitu Marek Černoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se chtěl zeptat pana ministra, ačkoliv vím, že první bod je vždy nejtěžší. Zazněla tady spousta argumentů, byly to všechno slovy klasika sociální jistoty a klady, ale nezazněla tady věc, která si myslím, že z toho návrhu zákona zcela vyplývá, a je to v tom zákonu i napsáno, že by se mělo občanům říct, že je to bude stát velké peníze. Přechod na DVB-T2 znamená nákup nových televizorů, znamená nákup set-top boxů, které v rádech, pokud se jedná o zhruba o počet 2,5 milionu občanů, tak je to nárůst na miliardy korun. To jsou body, které nezaznívaly. Mluvilo

se neustále o levnějších datech, o tom, že tento zákon přináší klady, ale bohužel ta realita je trochu jiná.

Já jsem se do toho zákona opravdu velmi pečlivě díval a ono je to o třech základních částech. Je to o přechodu na DVB-T2, je to o vztazích mezi operátory a zákazníky, v čemž má pan ministr pravdu, a o nějakých smluvních pokutách a sankcích. Ale není to o levnějších datech. A v tom prvním základu, v té první části je zmíněno, že to bude vyžadovat nákup nových přístrojů a že to bude stát tedy velké peníze. A to si myslím, že 2,5 milionu lidí je stále ještě číslo, které se drží spíše při zemi, že ta část lidí bude daleko větší. Nemluvě o tom, že současné přístroje, které jsou, já jsem se byl podívat v jednom nákupním centru, tak i z těch dražších modelů nejsou označeny samolepkou nebo tou známkou, že tento přístroj umí přijímat nový systém DVB-T2. Tedy lidé pokud nejsou úplně znali a půjdou si koupit nějakou dražší televizi a nepodívají se přesně na to, na jakém principu systém pracuje, si mohou koupit přístroj, který ve finále jim bude k ničemu, a budou si k tomu muset znova dokupovat ten set-top box.

Takže to je věc, která si myslím – a pan kolega Pilný, my jsme se o tom bavili, tak velmi dobře argumentoval. Já jsem zvědav a těším se na jeho vystoupení.

Dalším bodem, o kterém se nemluví, je že celý tento systém, nebo celý tento zákon je šitý na míru radiotelekomunikacím, které dostanou 400 milionů korun podporu na mediální kampaň. Je to věc, kterou si myslím, že rozhodně je potřeba zmínit. Bude to podpora, bude to nedovolená podpora svým způsobem.

A třetí, poslední můj bod je, že pokud by došlo k dražbám, tak by na tom stát mohl vydělat miliardy. Pokud se to dražit nebude, tak stát o ty miliardy přijde. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaj.

Poslanec Jiří Valenta: Vážené kolegyně, vážení kolegové, osobně jsem byl zpravodajem již té nešťastné, respektive kontroverzní novely zákona v roce 2014, kdy se do ní formou pozměňovacích návrhů bohužel dostalo nyní velice skloňované a kritizované ustanovení, podle kterého mají operátoři přímým sdělením vyrozumět zákazníky jen o obsahu podstatných změn smlouvy, a nikoliv o každé smluvní změně jako do té doby. Tato povinnost, která následně poškodila, či alespoň omezila statisíce spotřebitelů na jejich právech, byla zkoncepována na tom, že operátor sdělí zákazníkovi, že smluvní podmínky se k určitému dni změní a je již pouze na něm, aby se zajímal, o jakou změnu vlastně jde, a poté se podle toho zachoval.

Pro vaši zajímavost. Tehdy také došlo v zákoně ke změně terminologie, kdy byl termín "účastník" nahrazen termínem "spotřebitel". Což by se možná mohlo zdát jako čistě formální změna, ve skutečnosti to byla opět obrovská úlitba operátorům, neboť termín spotřebitel již nově nezahrnoval živnostníky atd., atd. A zejména z těchto důvodů jsem ani pro tento zákon nehlásoval. Novela byla přesto poté přijata více hlasů, než činí ústavní sněmovna, a to 138 hlasů. Co ale násleovalo? Český telekomunikační úřad po tomto sněmovním přijetí ještě dopisem na celou situaci a

problémy upozornil Senát s tím, že tak může dojít ke zhoršení postavení zákazníků mobilních operátorů. Přesto byla novela Senátem dne 22. října 2014 schválena. A také upozornil, že novela je nejen podle něj i v naprostém rozporu s právem Evropské unie.

Evropská komise dokonce začala Česko šetřit, a to v rámci dialogu, v rámci systému Evropské unie Pilot, což je předstupeň v procesu, kdy Evropská komise zahajuje řízení pro nesplnění povinnosti podle čl. 258 SFEU. Hospodářské výbory Sněmovny i Senátu se tehdy k problematice vyjádřily tak, že odpovědnost leží čistě na MPO, s tím, že jestliže je toto schopno svoji odpověď Soudnímu dvoru a případně i ČTÚ obhájit, není důvod jejich doporučení měnit. Od té doby celá problematika týkající se zákona o elektronických komunikacích jakoby usnula, a to nejspíše proto, že velcí hráči na trhu byli navýsost spokojeni. Vzájemné propojení s médií a některými politiky tak znova zafungovalo. Osobně jsem však ještě 23. října 2014 interpeloval předsedu vlády Sobotku s tím, proč mu nevadilo, že stanovisko ministra průmyslu a obchodu nebylo ke zmíněným omezováním práv spotřebitelů negativní, a dostalo se mi nicneříkající formální písemné odpovědi zkonstruované opět pod metodickým dohledem samotného MPO. Z jejího obsahu vyplynulo, že pan premiér omezení práv spotřebitele ještě v roce 2014 nikterak zásadně nevnímal, když mi psal, že se změnami se přece nemění základní princip, který stanoví, že účastník může předčasně vypovědět smlouvu bez sankce, pokud změna vede ke zhoršení jeho postavení. Tedy že je vlastně vše v pořádku.

Protispotřebitelsky a také protitržně, alespoň podle mého názoru, doposud v zákoně fungovaly a fungují i lhůty. Například přestože je přenos telefonního čísla k jinému operátorovi poměrně rychlý podle čl. 5 odst. 4 Opatření obecné povahy ČTÚ OOP/10/10.2012 a nemá trvat déle než čtyři dny, celý výpovědní proces účelově zdržují právě výpovědní lhůty. Při smlouvě na dobu neurčitou může trvat uvolnění zákazníka i dva měsíce, přičemž opouštěný operátor může na zákazníka ještě různě působit nebo mu dělat i zbytečné naschvály. Pro fungující konkurenci je však nejlepší, kdyby změna mezi operátory proběhla co nejrychleji a zákazník svým odchodem mohl vyjádřit svoji nelibost. Vládou navržených deset dní je tedy pozitivní aspekt, avšak jak jsem zmínil, vše by šlo i mnohem rychleji, ovšem kdyby se ale také mnohem více chtělo.

A najednou se vláda probouzí ze zimního spánku a začíná bojovat za spotřebitele, i když už je vlastně deset minut po dvanácté. Proč tři roky nikomu nevadilo, zejména tedy naší exekutivě s resortním ministrem v první řadě, že text pozměňovacího návrhu v přijatém zákoně je také v rozporu s platným evropským regulačním rámcem v elektronických komunikacích, který v čl. 20 odst. 2 směrnice o univerzální službě 2002/22/ES ve znění její revize 2009/136/EU váže povinnost podnikatele informovat účastníka jak o chystané změně, tak i o ukončení smlouvy bez postihu, přičemž možnost ukončení této smlouvy je vázána na jakoukoli změnu smlouvy, nikoli tedy jen na změnu některých náležitostí? Nyní předkládaná novelizace tak vlastně pouze vrací vše do právního souladu. Předkladatelům také skutečně nejspíše jde o to, aby prostřednictvím nutné progresivní progrese víceméně přiblížili zákazníky k vyhovujícímu stavu. Nyní, krátce před volbami, se přece hodí voličům naservírovat nějakou tu menší laskominu, což ovšem není v této oblasti nikterak obtížné,

odhlédneme-li například k aktuálním horentním sumám placeným spotřebiteli za telekomunikační služby. A do Polska rozhodně naši občané za nižšími cenami volání a dat jezdit nehodlají.

Ale abych jen nekritizoval. Se změnami navrženými vládou týkajícími se zlepšení postavení spotřebitele nyní plně souhlasím, stejně tak jako s legislativními úpravami vztahujícími se k další fázi digitalizace vysílání. Tu ovšem vidím jako účelovou, ne zcela nezbytnou a státem nadiktovanou bruselskou byrokracií. Pochvalit však ale nemohu dlouhodobě zakonzervovaný stav v oblasti ICT u nás a také ani dosavadní tendenčnost státního orgánu, myšleno Ministerstva průmyslu a obchodu, ve prospěch velkých podnikatelů v IT oblasti, což jsme měli možnost registrovat v poslední době všichni. Nakonec protispotřebitelské postopek možná zlomily, či snad dolomily politický vaz jinak podle mého názoru sociálně i lidsky přijatelnému ministru Mládkovi. A ani se moc v tomto ohledu nevidím. Trio operátorů v České republice je podle mnoha odborníků učebnicovým typem oligopolu s přesně rozděleným panstvím ničícím hospodářskou soutěž. A stát k tomu pokrytecky mlčí. Ale když nyní tak nad tím přemýšlím, tak zjišťuji, že mlčí nemí to správné slovo. Zástupci naší exekutivy se do řešení problémů v telekomunikační oblasti pouštějí totiž velice halasně – avšak převážně mezi sebou. Když se například ministr Mládek vyjádřil, že roaming je elitářská záležitost pro pět procent obyvatelstva, obratem reagoval ministr Babiš s tím, že jediné elity, kterým Mládek pomáhá, jsou jeho kámoši u operátorů, kterým věrně slouží už tři roky. Teď však mám informaci, že si premiér Sobotka konečně vyžádal od ÚOHS šetření a také ČTÚ provádí tříkriteriální analýzu, která by měla být hotova během jara. Snad se již alespoň konečně něco v této zakonzervované oblasti pohně.

Vláda se tedy již před koncem volebního období rozhoupala a předkládá tuto novelu, na jejímž zrychleném projednávání jí právě nyní nesmírně záleží. Sice až po těch třech letech panující vztahové dysbalance operátor-zákazník, ale přece. Z hlediska spotřebitele je přece lhostejné, že novela měla původně obsahovat pouze změny v kontextu přechodu na nový stupeň digitalizace DVB-T2. Je také jasné, že nejde ani o nějaký nesourodý legislativní přílepek, čímž se někteří oponenti snaží zcela nepřipadně argumentovat. Samozřejmě že se velcí hráči na trhu nyní stavějí na zadní. Právě do návrhu byla na poslední chvíli zapracována ustanovení – myšlena ta, která předkladatel i já označujeme za prospotřebitelská –, která nebyla projednána v rámci meziresortního připomínkového řízení a ani právě nebyla diskutována s odbornou veřejností. Alespoň podle dopisu od ICT Unie, Svazu průmyslu a dopravy, Asociace provozovatelů mobilních sítí a České asociace elektronických komunikací.

Z jejich strany či od jejich lobbistů jsem intenzivně registroval zejména zvýšenou kritiku na zvýšení finančních sankcí, čili pokut za správní delikty, které jsou nově vydefinovány v § 118 odst. 23. Navrhované pokuty až do výše 5 až 10 % procent z čistého obratu nebo až 50 milionů, podle toho, která suma bude vyšší, přihlédneme-li k astronomickým ziskům mobilních operátorů, pro ně nepředstavují naprostou žádnou hrozbu. A likvidační, jak někteří účelově tvrdí, již vůbec ne. Normální je přece dodržovat zákonné požadavky, přičemž argumenty, že zvyšování pokut je stejně zbytečné, protože ani dnes nejsou tyto udělovány v maximální výši, jsou zcela

irelevantní. Každému přece musí být jasné, že se neudělují proto, že u nás existuje velká neznalost správního trestání, která mobilním operátorům velice nahrává.

Jako zpravodaj Sněmovny i hospodářského výboru, ale také jako předseda podvýboru pro ICT průmysl a eGovernment musím s lítostí říci, že v této problematice se vyskytuje ještě jeden průvodní jev. Tím jsou dlouhodobě protikladná odborná stanoviska MPO a ČTÚ, které tak nemají na celou evoluci zákona o elektronických komunikacích, ale i celou IT oblast zrovna ten nejpříznivější vliv. Naposled jsem toto registroval jako zpravodaj zákona o snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, který se teď dostává do třetího čtení. A další příklad. Ještě 17. února tohoto roku ministr Mládek napadl ČTÚ za to, že úřad v souvislosti s nehorázne vysokými cenami volání a dat nekonal. Podle Mládka ČTÚ vydal v dubnu 2016 prohlášení, že trh je v pořádku, a najednou podle ČTÚ již není. A přestože zvažoval, že podá místo ČTÚ podnět k antimonopolnímu úřadu, protože to prý bylo hodně divné, ministerský život mu to již nezachránilo.

Na závěr bych si dovolil zopakovat něco, o čem hovořil můj předečník, a to co předkladatel říká na argument některých profesních organizací, že s postupem přechodu pozemního televizního vysílání ze standardu DVB-T na standard DVB-T2 se jedná o nejdražší možné řešení, neboť spotřebitel, a to zde bylo již také řečeno, zaplatí mj. až 5 miliard za nové televize, resp. za nové set-top boxy či další miliardu za vybudování a několikaletý provoz přechodových sítí k přeladění a přepnutí sítí stávajících a také společnostem včetně Českých radiokomunikací. Dále by mě zajímal názor na právní stanovisko České asociace satelitních operátorů, které tvrdí, že nastavená finanční veřejná podpora je v rozporu s platnými právními předpisy na národní i evropské úrovni, přičemž jako příklad uvádí rozhodnutí Evropské komise 2016/2395 ze dne 5. srpna 2016 o nedovolené státní podpoře operátorům zemského televizního vysílání při zavádění DVB-T na území Španělska.

Panu ministru děkuji předem za fundovanou odpověď a vám všem za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, dovolte nejdřív, abych nově jmenovanému panu ministru i osobně poblahopřál k jeho jmenování. Těším se na četná setkání na hospodářském výboru, protože těch věcí, které má před sebou, je opravdu hodně. A také doufám, že to přežije ve zdraví, protože byl tak trošku hozen do mixéru.

Především bych chtěl říct, že kritika mobilních operátorů, která tady zazněla zejména v oblasti předražování dat a zneužívání toho paragrafu, toho odstavce, který jsme v dobré víře přijali více než ústavní většinou, je naprostě namístě. Říkám to proto, abych nebyl dál obviněn z toho, že lobboju za mobilní operátory, protože já, jestli dovolíte, budu lobbovat pouze za zdravý rozum.

Takže o čem tento zákon je a o čem není. Ono to už tady bylo zmíněno. Ale my přece bychom neměli přijímat zákony, jak se v poslední době často děje, proti

někomu, ale měli bychom je přijímat pro lidi. Takže se budu věnovat ve svém příspěvku tomu, jaký dopad přijetí tohoto zákona bude mít na lidi.

Podle statistik, které jsou k dispozici, nemá 1,5 milionu lidí připojení na internet, statisíce lidí nemají chytré telefony. Tato skupina – a teď bych rád upoutal pozornost levé části sálu – je skupina lidí, kteří jsou sociálně slabí, jsou to senioři atd., na které tarif mobilních dat nemá vůbec žádný vliv, protože ho vůbec nepoužívají. Zato si budou muset koupit novou televizi nebo set-top box. Tito lidé si nevyměňují televize v okamžiku tzv. přirozené výměny, já nevím, co to je, ale vyměňují si televizor v okamžiku, kdy je na šrot, protože na víc prostě nemají. Představa, že si většina z nich koupí set-top boxy, je zcela falešná, protože pokud jste se někdo pokoušel set-top box nainstalovat na starou televizi, tak víte, že to určitě přesahuje schopnosti těchto lidí, a potom budou lovit televizní kanály na dvou ovladačích. To jen pro ty, kteří hrají na tu sociální slabost a na tu ochranu spotřebitelů.

Ta druhá část občanů, pro které mobilní data jsou důležitá, tak tam je potřeba říct to už tady bylo řečeno, že kmitočet 700 MHz se opravdu uvolňuje proto, že bude použit pro mobilní data. Ta část, která se týká mobilních operátorů, a už to tady bylo zmíněno. Je určitě potřeba upravit ten paragraf, který se týká informování jenom o podstatných změnách, protože operátoři toho zneužívali. Ten paragraf mimochodem není naformulován podle názoru právníků úplně dobře, takže ho bude asi potřeba nějakým způsobem upravit.

Pokud se týká pokut, tak myslím, že diskuse o tom, jestli mají být procentem z obratu, nebo nějakou výši, poměrně nedává smysl, protože jak už tady také bylo řečeno, pokud to můžete udělit, pokud k tomu máte nějaké závažné důvody a ta pokuta odpovídá tomu přečinu. Na Slovensku mají podobný zákon, platí už nějakou dobu. Bylo řečeno, že tam přesto operují dva českí operátoři. Ale pravda je ta, že Slovenský telekomunikační úřad udělil velkou pokutu pouze jednou, a to ve stotisících eurech. Jinak byly ty pokuty udělovány bagatelně, protože např. pokuta za předražování mobilních dat prostě není možná.

Už tady byla zmíněna také otázka nedovolené podpory. Já jsem v tom zákoně příliš velkou oporu pro to, aby podpora byla vyplácena jednotlivým hráčům, teprve když bude ukončena notifikace, nenašel, a ta notifikace ukončena není. Takže doufám, že vláda bude mít tolik rozumu – nebo se doplní do toho zákona příslušné odstavce, které tohle budou přímo vyžadovat, protože ten problém je skutečně závažný.

Ta iluze, že tento zákon změní cenu mobilních dat, je opravdu iluzí, protože nemůže mít a nemá přímý vliv, stejně jako by neměl podobný zákon vliv na cenu rajčat nebo vrtačky. To prostě není možné. Existují jenom dva způsoby, jak zlevnit mobilní data. První je posílit roli virtuálních operátorů. Virtuální operátoři, to jsou lidé, kteří nakoupí od nositelů licence mobilní data a pak je přeprodávají. Je to něco, jako kdysi byly maloobchodní a velkoobchodní ceny. Mobilní operátoři prodávají za maloobchodní ceny, virtuální operátoři za velkoobchodní ceny. Bohužel problém je v tom, že virtuální operátoři dostávají ceny, které jsou daleko a daleko vyšší než ty retailové ceny, za které to prodává operátor, tzn. že to je nepoužitelné. Virtuální operátoři opravdu vytvářejí velký tlak na trh, protože nepotřebují distribuční síť. Oni

dostanou balík dat a můžou to prodávat v samoobsluhách, v trafikách apod. ČTÚ pro ně neudělal vůbec nic a v tomto zákoně o tomto problému není ani zmínka. A já tady očekávám příslušné pozměňovací návrhy, které vztah k virtuálním operátorům upraví.

Dalším možným způsobem, jak snížit ceny mobilních dat, je vstup dalšího operátora. V současné době je vypsána soutěž na mobilního operátora na síť 5G. To je síť další generace, která přinese velké náklady. Stát očekává, že za to dostane 140 milionů. Pak bude vypsána soutěž na obsazení toho volného pásma 700 MHz a tam se očekává zisk dokonce 4 miliardy. Já se velmi obávám, že mobilní operátoři, kteří mají dost starostí s tím, aby zavedli tu síť současné generace, tj. LTE, natož 5G, anebo obsadili další frekvenci, pod tou mediální masáži, která tady probíhá, a legislativní masáži, si myslím, že ten zájem nebude tak třesutý, aby tyto peníze do toho radiokomunikačního účtu nějakým způsobem dostal. Navíc je potřeba konstatovat, že pokud se týká cen mobilních dat, tak cena mobilních dat je drahá pro takové obyčejné spotřebitele, kteří nemohou vytvářet na mobilní operátory tlak. Existuje celá řada individuálních cen, kde jsou mobilní data podstatě levnější. Využívá je státní správa, veřejná správa i podnikatelé. V původním návrhu zákona byly dokonce paragrafy o tom, že tyto individuální dohody nebudou možné. To je přímo návod k tomu, aby operátoři snížili ceníkovou cenu mobilních dat a zrušili všechny tyto smlouvy. Pokud zruší tyto smlouvy, tak samozřejmě dopad na sféru veřejnou, státní i podnikatelskou bude značný.

Když to celé sesumarizuji, tak musím konstatovat, že přijetí tohoto zákona je bohužel nutné. Není pravda, že by nás Evropská unie nutila k tomu, abychom přešli na nový standard televizního vysílání. Není pravda, že to je její scénář. Není pravda, že dopad na terestrickou televizi bude velký, protože kdyby se ty prostředky, které budou používány na tento přechod, využily na rozšíření terestrického vysílání na jiných frekvencích, na kterých se také vysílá, a pak jsou tam také frekvence, na kterých vysílá jenom rozhlas, tak tento scénář by přinesl občanům úplně jiné náklady.

Nemohu také souhlasit s tím, co tady bylo řečeno, že teď na poslední chvíli dává vláda voličům nějaký čokoládový bonbonek v tom okamžiku, že přijímá tento zákon. Tento bonbonek bude občany stát pět až deset miliard. To je potřeba říct. A myslím, že je poctivé říct, o čem zákon je a o čem není, přestože ho budeme muset přijmout, protože přechod na vysílání T2 prostě probíhá už v tomto okamžiku.

Také se přimlouvám za to, aby lhůta na přijetí zákona byla zkrácena na 20 dnů, to jistý prostor na pozměňovací návrhy, které očekávám zejména od zástupců virtuálních operátorů, vytvoří. Protože se tady ozývaly hlasy na to, že by lhůta mohla být i zkrácena na sedm dní, upozorňuji, že je to naprosto nepřijatelné, protože hospodářský výbor, který bude výborem garančním, není schopen v sedmi dnech vypsat lhůtu na pozměňovací návrhy, dát je ke stanovisku Ministerstvu průmyslu a obchodu, potom je znova projednat, a to dokonce dvakrát. Sedm dní vůbec nepřichází v úvahu, to jsme to rovnou mohli přijmout v devadesátku. I těch dvacet dní bude problematických, ale protože všichni hráči byli včas informováni, a jak už tady bylo zmíněno, hospodářský výbor už měl schůzi, která se zabývala touto problematikou, tak tady nějaký prostor je.

Přijímáme zákon v situaci, ve které prostě není vyhnutí, ale aspoň bychom neměli lidem lhát, o čem je.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Gratuluji novému ministrovi. Na rozdíl od něj doufám, že nám nebude předkládat další a další návrhy zákonů, jak řekl ve svém úvodním slově. Nemá to žádný smysl, už to nestihneme. Doufám, že tyto vaše ambice zůstanou nenačleněny z praktických důvodů.

Přede mnou mluvil pan předseda hospodářského výboru. S naprostou většinou toho, co řekl, souhlasím. Použil slovo skutečný operátor a virtuální operátor. V posledních dnech, týdnech a měsících jsme se zejména od pana premiéra, ale taky od pana ministra financí dozvídali virtuální realitu. Teď přijmeme zákon a budou levnější mobilní data. To jsme přece slyšeli mnohokrát z úst vašeho šéfa, jak stranického, tak teď už i vládního. Musím říct, že nový pan ministr to řekl hodně opatrně, hodně kulantně. Řekl, co všechno tam je, a pak řekl nenápadnou větu, asi třetí větu vedlejší v souvěti – a to by mohlo možná vést ke snížení cen. Nemohlo. Já bych chtěl, aby tady zaznělo od pana ministra jasné slovo, že tento zákon nemá žádnou souvislost s cenami mobilních dat. Ať ho schválíme v jakékoliv podobě, tak to nebude mít pozitivní efekt, virtuální realitu, kterou vytváří zejména pan premiér, prostě nebude.

Pak se dostanu k jednotlivým výhradám. Řekněme si, jak to bylo. Původně návrh zákona byl chystán – ne že má dve části, ale má jednu část – nebudu používat složitou zkratku DVB-T2. Budu říkat druhá digitalizace. Omlouvám se za jisté zjednodušení, ale líp se to vyslovuje a myslím si, že i pro voliče je to prostě srozumitelnější. To bylo předmětem tohoto návrhu zákona. Na poslední chvíli, je volební rok, musíme něco pro lidi udělat. Tak jim zlevníme mobilní data, řekly nám to průzkumy, je to docela dobré, mohlo by se to líbit, zkusíme to nějak navrhnut a hlavně to musíme tvrdit a musíme se u toho tvářit velmi sebevědomě, že tomu věříme.

Můj druhý dotaz na pana ministra, jestli on tomu osobně věří a osobně garantuje, že když zákon projde, sníží se cena mobilních dat. Ne někomu, někomu se určitě sníží, ale všem. O tom se bavíme, vždycky budou nějaké výkyvy. Mám pocit, že MPO opustilo myšlenku státní plánovací komise, nebo jak se jmenoval úřad na tvorbu cen, že stanoví ceny a nikdo si nebude moct dojednat jinou cenu. Pojd'me v debatě opravdu tyto dva okruhy rozlišit. Chtěl bych slyšet od pana ministra odpověď na otázky a na tvrzení, která tady řekl pan předseda hospodářského výboru: nikdo nás nenutí, není pravda, že to po nás Brusel chce. Pokud budete tvrdit, že ano, tak se ptám, proč jsme nevyužili přechodného období možností výjimky až do roku 2022, protože čím delší přechodové období, tím větší přirozená výměna televizorů a tím menší dodatečné náklady.

Velmi dobře víme, že každá vláda je velice konzervativní, když to řeknu slušně, to znamená, že podceňuje náklady, které změna zákona přinese občanům. V tomto materiálu jsou dodatečné náklady mimo přirozenou výměnu televizorů odhadnutý na pět 5 miliard. Souhlasím s tím, že to bude spíš deset. Navíc si ČTÚ vybral takový formát, neříkám, že není dobrý, je nový, ale už přece v roce 2015 byly na našem trhu televizory, které tvrdily, že až přijde druhá digitalizace, budou fungovat. A nebudou. Nebudou, protože byl vybrán jiný formát. Já souhlasím s tím, že je lepší, že víc komprimuje data a tak dále, ale ti, kteří si v dobré víře kupili televizor, který zvládne druhou digitalizaci, si budou muset koupit další televizor. Rozumím, že dodavatelům televizorů to docela vyhovuje. Ideální by bylo, kdyby si každý rok museli všichni vyměnit televizor. Ještě bychom řekli: budete mít víc programů a ve vyšší kvalitě a tak dále.

Já se domnívám, že vláda vypustila mlhu s cenou datových služeb, aby nebylo vidět na ty dodatečné náklady pro domácnosti. A my jsme tu od toho, abychom tu mlhu rozehnali, abychom to jasné řekli, abychom všechny připravili na to, že budou muset investovat díky rozhodnutí Poslanecké sněmovny, vlády a ČTÚ.

Je docela dojemné, když pan ministr říká, že zahájili pre-no-ti-fi-ka-ci. Ten euroslovník opravdu udivuje. A některé ty věty, které říkal, ty opravdu stojí za to tesat. To je eurospeak jako málokdy. Ale pokud chcete poskytnout veřejnou podporu, a to vláda evidentně chce, musíme notifikovat. A přece je jasné, dokonce je to v usnesení a strategii této vlády, že nejdřív se musí notifikovat, a pak projednávat návrh zákona. Máte notifikováno, pane ministře? Ne pre-notifikováno. Ještě je začátek pre-notifikace. To je nic. To se na mě nezlobte. Kde je výsledek? Máme stanovisko Evropské komise, že se nejedná o veřejnou podporu? Nemáme. Tak já bych doporučoval, abyste přišel, až ho budete mít. Ale současně chápnu, že v tomto volebním období prostě nebude. A co se stane? Milé kolegyně, milí kolegové, nestane se vůbec nic. Nestane se vůbec nic, když nepřijmeme zákon o druhé digitalizaci. Opravdu ne. Nebo nestane se vůbec nic, když ho nepřijmeme v tomto volebním období. Tím jsem si naprosto jist.

Pojďme tedy k té mlze, kterou vláda vypouští, aby nebylo vidět na ty dodatečné náklady pro domácnosti, a k tomu, čemu říká, že zlevní mobilní data, a podívejme se na ty nástroje, které volí. A netvrďme, že všechny jsou špatné. Myslím si, že desetidenní lhůta na převoditelnost čísla je správně. Nevidím v tom problém. Co je velmi problematické, je možnost při jakékoli změně smlouvy tu smlouvu jednostranně ukončit.

Pane ministře, chci se zeptat, bude to i v případě čistě administrativních změn nebo změn, které jdou ve prospěch klienta, případně, které jsou ke klientovi neutrální? Například když se změní fakturační adresa? Nebo změním číslo účtu pro inkaso? Podle tohoto návrhu zákona dobrovolně uzavřu smlouvu, získám nějaké podmínky, uzavřu smlouvu, pak budu dál zkoumat trh, zjistím, že existuje výhodnější nabídka, a přestože mám platnou smlouvu, například oznámím operátorovi, že potřebuju změnit číslo účtu, ze kterého provádí inkaso, a podle tohoto návrhu zákona je to důvod k jednostrannému ukončení smlouvy bez sankcí. Nemluvím o případě, kdy dojde ke zhoršení spotřebitele, mluvím o čistě administrativním, což je neutrální, jestli to platím z jedné banky, nebo z druhé, je neutrální, případně pokud se změní

název firmy, což je podstatná náležitost smlouvy nebo sídlo firmy, i v tom okamžiku to bude platit? Nakonec to zaplatí ti nejslabší. Všechno, co vynutíte jakoby tlakem, nakonec zaplatí ti nejslabší, ti, kteří za sebou nemají firemní tarify, které mají tarify pro své rodinné příslušníky, tak to zaplatí ti, kteří nemají možnost a nemají tak silnou vyjednávací pozici.

Sankce. Ono to zní velmi dobře, 10 % obratu, případně při opakování 20 % obratu. Ale jestli jsem to dobré pochopil, tak ta sankce se může použít i při individuálním selhání, tzn. že se ta chyba dotkne jednoho dvou zákazníků. Teď nemluvím o porušení technických podmínek licence apod.

Já tady mám souhrnnou statistiku, jaká je dosavadní praxe v ukládání pokut. Za rok 2013 ČTÚ, a to je celková suma všech pokut všem, 9,1 milionu, za rok 2014 21,7 milionu, za rok 2015 24,5 milionu, takže to jsou, dejme tomu, dvě, maximálně tři desítky milionů korun. A vy přicházíte s návrhem na jednotky miliard. Já vím, že to je líbivé, ale povede to skutečně k většímu otevření trhu? Přece moc dobře víme, že vstup na trh je mimořádně nákladný, proto máme tři operátory. V okamžiku, kdy se ČTÚ rozhodne jednoho zničit tím, že uloží např. 20% sankci – vy jste pořád mluvil pachatel, pachatel. Tak pachatel dostane 20% sankci, což se řádově může blížit osmi miliardám, tak možná že z toho trhu odejde a zůstanou dva. Je to zlepšení pozice pro spotřebitele a zákazníky, nebo ne?

Já sám jsem zvědavý, s čím přijdou zejména vládní poslanci v rámci projednávání, s jakými pozměňovacími návrhy. Ale těch pochybností zejména o nákladech pro domácnost je celá řada a v úvodním slově je pan ministr prostě nevyvrátil. On to trošku bagatelizuje. No tak pár miliard. Za pár miliard chceme kupit televizory. A co jako? Pět, šest, sedm, možná deset miliard. Mně to přijde hodně. A musíme to mít do konce roku 2020, nebo nemusíme? Podle mě nemusíme. Tak o co vlastně jde v tomto návrhu zákona? O to, aby pan premiér, možná pan ministr financí, jedna, možná dvě, možná tři vládní strany řekli: Vidíte, my pro vás pracujeme, my jsme vám zařídili nižší cenu mobilních dat. Ale nedivte se, ono to bude pozdě, takže ty levnější ceny budou až po volbách. Určitě, budou. A pokud ne, tak za to může někdo úplně jiný. My jsme dělali, co jsme mohli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat v rozpravě, ale nejdříve přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny od pana poslance Jiřího Holečka, který se omlouvá od 17 do 21 hodin z rodinných důvodů.

Nyní s přednostním právem pan poslanec Marek Černoch a dále rádně přihlášený pan kolega Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji ještě jednou za slovo. Já bych se tady zastavil na malou chvíli u výdajů, které opravdu domácnosti budou muset nějakým způsobem kompenzovat. Už to tady zaznělo od pana kolegy Pilného, zaznělo to teď od pana kolegy Stanjury. Já bych panu ministruvi, a vím, že pro něj není jednoduché vstoupit napopravé hned s takhle složitou věcí, citoval přímo z daného zákona: Proces přechodu na DVB-T2, který je podstatnou součástí dlouhodobé strategie, má

samořejmě dopady a důsledky pro dotčené subjekty. V zásadě jsou hlavní dopady procesu přechodu DVB-T2 na operátory sítí zemského digitálního televizního vysílání, provozovatele televizního vysílání a na diváky, tj. domácnost v České republice. Bohužel, v této chvíli není jisté, jak velká částka vůbec to bude. Konkrétní výše částeck budou upřesňovány až v průběhu procesu přechodu.

Ted' jsou tady tři odstavce, u uvozovkách velmi zajímavé odstavce. Uvedené dvě skupiny vyvolaných nákladů souvisí s diváky a dotýkají se prakticky všech občanů státu. Prakticky všech občanů státu. Vyvolané vynucené změny přijímací infrastruktury na straně diváků, které souvisí s nutným pořízením nových přijímacích zařízení nad rámec běžného cyklu obměnu přijímacích zařízení. Jde de facto o vynucené nákupy televizních přijímačů nebo set-top boxů. V některých případech bude nutno upravit v domácnostech anténní systémy. Platí to samozřejmě i pro společné televizní antény bytových domů. Je zřejmé, že není možné uvažovat o plošných a globálních náhradách domácností. Je však potřeba zvážit způsob úhrady vyvolaných nákladů spočívajících v informační kampani a opatřeních na ochranu spotřebitele.

A na závěr. Největší náklady vyplývající z realizace procesu přechodu na DVB-T2 jsou spojeny s urychlením výdajů domácností na výměnu televizních přijímačů v odhadované částce kolem 4,9 miliardy korun za dané období oproti běžným očekávaným výdajům domácností daným běžných cyklem obměny přijímacích zařízení. Na druhé straně však přinosem bude podstatná modernizace přijímacích zařízení v domácnostech a podpora modernizace rozšíření bezplatně dostupného televizního vysílání.

Z tohoto zákona tedy vyplývá, že, lidově řečeno, budeme kašlat na lidi, prostě jim řekneme, že si ty nové televize nebo set-top boxy budou muset koupit. Nikdo jim neřekne, že tam bude ještě dalších x kroků, které bude potřeba udělat, ať už jsou to anténní systémy, že je také možné, že si koupí tu televizi špatnou a budou si muset koupit jinou, nebo si koupí televizi, která ve finále nebude mít certifikát na příjem tohoto nového systému.

Jestliže z mediálních titulků od pana premiéra zaznívalo "chceme levnější data, bojkujeme za levnější data", nic jiného tam nebylo, vždy to bylo jenom o levnějších datech, a ve finále tento zákon vlastně nemá s levnějšími daty vůbec nic společného, pokud se tedy pozeměnovacími návrhy nějakým způsobem razantně nezmění, tak je to lež. Je to lež občanům České republiky. Je mi líto, že musím takhle říct, ale lžete jim. Řekněte jim pravdu, jak to bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi a budeme pokračovat v rozpravě. Pan poslanec Kudela se ujmě slova, připraví se pan kolega Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové, projednáváme sněmovní tisk, který se týká pozemního televizního vysílání a snahy o zlevnění služeb mobilních operátorů. Velké části televizních diváků se v roce 2021 dotkne významná technologická změna v televizním vysílání a tou je přechod

na novou generaci pozemního digitálního vysílání, které se označuje jako DVB-T2, jak říkal pan kolega Stanjura, druhá etapa pozemní digitalizace. DVB-T2 je nová generace digitálního vysílání pozemního, je nástupce současného zemského digitálního televizního vysílání DVB-T, které dnes užívá asi 60 % našich televizních diváků. Po roce 2020 bude možné naladit pozemní televizní vysílání pouze v tomto novém standardu T2.

Co tato změna přinese? Názory na tuto otázku se různí. Z mého pohledu by mohl přechod přinést následující: zvýší se kvalita obrazu, větší televize budou vysílat v HD rozlišení, ve vysokém stupni rozlišení, a pro menší televize se zlevní vysílání v základním SD rozlišení. Očekávám také, že se zvýší počet televizních stanic. Dnešní frekvenční prostor je již vyčerpán a nelze do celoplošného vysílání zařadit nové televizní stanice, přestože by chtěly.

Tyto klady jsou důsledkem dvou věcí. Za prvé se při vysílání v DVB-T2 zvětší použitelná šířka pásmo pro přenos obrazu a za druhé se bude vysílat pouze v kompresním formátu H.265/HEVC. Vzhledem k tomu, že by se měla zlevnit cena vysílání, může se stát, že v pozemním vysílání začne vysílat více stanic. Jednak mohou vzniknout nové a jednak televizní stanice, které dnes vysílají pouze z družice, budou moci vstoupit do vysílání pozemního.

V souvislosti s tímto chci upozornit, že nebudu do projednání tohoto bodu zasahovat, je o mě totiž všeobecně známo, že se angažuji kolem projektu nekomerční neziskové televizní stanice NOE. NOE dnes vysílá prostřednictvím družice Astra 3B, prostřednictvím multiplexu 8 Českých radiokomunikací a zajímá se o zařazení do přechodových sítí DVB-T2 a potom do vysílání standardního DVB-T2. Stavím se tak k tomu přesto, že nejsem statutární zástupce společnosti, která vlastní licenci, nejsem vlastníkem ani spoluúčastníkem držitele licence, ani nejsem ovládající osobou, která by měla na společnost držící licenci zásadní vliv, a z projednávání tohoto bodu nebudu mít žádný osobní profit. Přesto tak činím, abych nemohl být nařčen, že jsem na to veřejně, zřetelně a nahlas neupozornil.

Stejně jako mnozí z vás se na očekávané těším, také se těším na snížené ceny služeb mobilních operátorů, ze kterých by měli mít profit všichni občané této země, včetně 200 poslanců této Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Kudelovi a slova se ujme pan poslanec Leo Luzar, zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Páni ministři, dámy a pánové, dovolte mi, abych se také vyjádřil k navrhovanému zákonu, který dneska projednáváme.

Zaznělo zde od mých předrečníků, že se nestaví negativně k projednávání tohoto zákona, dokonce v určitém slova smyslu i vítají tu potřebnost, která je deklarována v úvodu tohoto zákona. Já si zpočátku dovolím reagovat na některé výroky, které tady zazněly.

V prvé řadě gratuluji panu ministrovi k dnešnímu uvedení do funkce, zrovna v této složité materii, kterou musí obhajovat. Jak už tady od předčeňků zaznělo, není to opravdu jednoduché, byť se to na první pohled tak tváří. Jednoduché to není z jednoho prostého důvodu – protože nový pan ministr není úplně novým člověkem na ministerstvu, ale již na tom ministerstvu pracoval, a tady zazněly určité náznaky toho, že Ministerstvo průmyslu v této věci neudělalo zrovna správné kroky v minulosti. Možná bude mít ulehčenou pozici, že ví, kde byla v minulosti chyba, akorát tím, že nebyl ministr, jí nemohl napravit. Horší situace by nastala, kdyby se na těch špatných krocích jako úředník ministerstva podílel a teď jako ministr by ji měl přiznat, což by se dostal do schizofrenní role. Nechám to bez odpovědi a ani nečekám odpověď, je to spíše taková úvaha k panu ministrovi, jak se na to bude dívat.

Co se týče prvního okruhu problémů, to znamená, jak tady hezký zaznělo, druhá digitalizace. Máme čtvrtou průmyslovou revoluci, tak můžeme mít i druhou digitalizaci. Je to problém, který je vyvolán tlakem na frekvence. To si řekněme na rovinu. Kdyby tento tlak uvolnit frekvence, které momentálně využívá televizní vysílání, nebyl, celá druhá digitalizace by dopadla úplně stejně jako digitální rádio, tzv. DAB – digital audio broadcasting, které již snad 15 let běží ve zkušebním režimu a neustále není ochota jej zavést do pravidelného fungování. Byť nikdo nezpochybňuje výhody digitálního rádia, přesto narází na odpor hlavně stávajících provozovatelů rádia a rádiového vysílání, to znamená většinou soukromých subjektů, které se obávají velkých investic do technologií, aby mohly šířit nové digitální vysílání. Trošku to zaznívá i v podtextu mých předčeňků v rámci druhé digitalizace televizního vysílání, že to je možný problém soukromých televizí, které vysílají, na změnu technologií a změnu technického vybavení a s tím souvisejících nákladů s provozem. Já si dokážu živě představit to, že ten zákon hovoří o nějakém přechodném období, popř. scénáři, který bude vypracován Ministerstvem průmyslu a obchodu, a v tom scénáři budou stanoveny docela dlouhé termíny k tomu, aby souběžně běžely oba typy vysílání, a v ten moment i televizní divák v té přirozené obměně televizních přijímačů tolíkrát zde zmíňované si bude moc svým způsobem vybrat, kterou dobu si zvolí k přechodu na toto digitální vysílání. Ale to není hlavní téma, ke kterému jsem chtěl dneska hovořit. Dokážu si představit různé modely, jak v této věci postupovat, ale je to opravdu věcí postupu ministerstva, potažmo státu, jak dalece chce aplikovat digitální televizi dvě.

Co je ale pro mě důležitější a proč jsem vystoupil v této rozpravě, je přístup mobilních operátorů k nám zákazníkům. Máme tady tři kapříky v rybníce, kteří už se díky zákazu lovu pěkně vykrmili, na rybníku je klidná hladina, protože si ochočili rybáře okolo. Tito rybáři jim pouze přikrmují, ale neházejí háčky, aby je lovili. Mluvím o těch, kteří možná v dobré víře, a přál bych si věřit tomu, že to bylo v dobré víře, podporili minulou novelu tohoto zákona, který opravdu vyšel vstříc operátorům, byť z tohoto řečniště jsme na to upozorňovali, dokonce i já osobně jsem o tom hovořil. Mělo by jít v prvé řadě o zákazníky. Tak to je aspoň v preambuli nebo v úvodu tohoto zákona uvedeno a tak je to prezentováno patřičnými úředníky, ministry, premiérem v médiích.

Co ale může pro zákazníky přinést tato novela. Odpovídám si – opravdu velice málo, pokud se nepodaří rozhýbat konkurenci. Konkurence, která mezi třemi

operátory momentálně vládne, je nulová. Mají opravdu rozdelen trh, opravdu používají metody ve vztahu k sobě samým nekonkurenční a brání se jakékoliv otevřené konkurenci. Asi nebudu dalek od toho, když připomenu, že každý z nás používá mobilní telefon a jistě si vzpomene, kdy nejpozději nebo kdy naposledy mu bylo voláno od mobilního operátora nabízejícího mu výhodné služby, přepočet jeho cen a přechod k jinému operátorovi apod. Zní to jako konkurence. Ano, člověk by řekl, může se mi to líbit, ale zjistí, že když náhodou zváží, že by mohl přejít k jinému operátorovi, protože mu třeba opravdu nabídla výhodnější cenu, narazí na institut výpovědních lhůt, narazí na institut prolongace závazku, který kdysi dálno třeba uzavřel.

Nevím, jestli víte, ale třeba běžná výpovědní lhůta datových služeb je minimálně 42 dnů, to znamená dvě účetní období. Operátor přijme vaši výpověď z datových služeb, ale žádá výpovědní lhůtu, kterou vy nemůžete zkrátit, odmítnout – 42 dnů. To jsem si vyzkoušel na vlastní kůži od operátora O2. V tomto období vám x-násobně bylo voláno, abyste si to rozmysleli, popřípadě jsou vám posílány dopisy, které svým způsobem vyhrožují a nutí vás zůstat u stávajícího operátora, protože až byste vypověděli pouze jednu část smlouvy, máte u něj i další smlouvy uzavřené na klasické hlasové služby a třeba v mé případě mi přišly dopisy, které mi vypovídaly všechny služby a ještě žádaly penále. Rozjela se prostě mašinérie nátlaku na spotrebitele, aby zůstal u stávajícího operátora. Toto je dle mého názoru nekalosoutěžní jednání, ale ze zákona nepostrádajícího. Mimo případy, kdy operátor, jak se stalo třeba v mé případě, úmyslně poruší § 10, který hovoří o tom, že prolongace závazku musí být zákazník upozorněn nejdřív tři měsíce a nejpozději měsíc před touto dobou. Aniž by na to operátor hleděl, učinil tak, aby mohl vyznačit určitý nátlak na moji osobu, abych zůstal u jeho služeb.

Proto jsem si dovolil připravit návrh, který možná, a pevně tomu věřím, rozhýbe trošku konkurenční boj, protože zákazníci již dálno zapomněli na to, jaké to je, když se operátor předbíhal o jeho smlouvou, když mu nabízel tu mobilní telefon s výraznou slevou, tu velice dobrý tarif, aby k němu přešel. Toto všechno z tohoto trhu vymizelo, zůstalo to pouze pro korporativní zákazníky v rámci hromadných smluv. Ale klasický uživatel o tyto všechny výhody přišel tím, že se trh stabilizoval a operátora nic nenutí o něj bojovat.

Používají jednoduchý trik, jak jsem říkal. Ten trik souvisí s prolongací výhod, automatickou, kdy zákazník, pokud si nehlídá drobným písmem na faktuře uvedený údaj, že se blíží tato doba, a lehce ji přehlédlne, automaticky o další dva roky třeba prodlužuje tuto smlouvu, popř. používají ten trik, že výpovědní lhůta datové služby je neúměrně dlouhá a samozřejmě prodražuje se fungování u jednoho operátora a přejít k druhému je v ten moment problém, protože ta data by musel platit souběžně.

Proto jsem připravil pozměňovací návrh, který je v systému pod bodem 6135, který se snaží těmito dvěma drobnými úpravami rozhýbat konkurenční, která momentálně na tomto trhu není. Ta první hovoří v § 63 písm. g), že výpovědní doba nesmí překročit 30 dnů. Sjednocuje dobu výpovědi, aby operátoři nemohli říkat tu 42 dnů, tu 45, popř. 50. Nic je nenutí, aby řekli, že ta doba musí být kratší. Proto, aby

v tomto zákoně byla jasně stanovena doba 30 dnů, dokdy musí právní účinky výpovědi nastat.

A druhý bod, který navrhoji je, aby když se vám blíží doba smlouvy se závazkem, kterou jste uzavřeli, byl vyžadovaný aktivní souhlas s tím, že ji chcete prodloužit. Ne aktivní nesouhlas. Aktivní souhlas. To znamená, aby vám operátor zavolal a řekl: Dobrý den, pane Luzar, končí vám smlouva s výhodou. Chcete ji prodloužit i nadále? A ne automaticky, pokud se nevyjádříte vy. Čili navrhl jsem v § 63 odst. 10 doplnit patřičnou větu, která tuto povinnost přesouvá na operátora a zákazníkovi dává tu možnost ukončit.

Tyto pozměňovací návrhy jsou zavedeny v systému. Předpokládám, že přijdu na hospodářský výbor, a pokusím se je obhájit před tímto výborem, aby se jich ujal jako garanční výbor a aby se snad díky tomuto trošku podařila rozhýbat konkurence českých telekomunikací.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovu. Pokračujeme faktickou poznámkou pana poslance Romana Sklenáka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já bych chtěl s odkazem na úvodní slovo pana ministra a také na dohodu ze schůzky u pana premiéra navrhnut zkrácení lhůty na 20 dnů pro projednání ve výborech.

A když už tedy mám slovo, tak si současně dovoluji vznést procedurální návrh. My jednáme tři a půl hodiny a zatím jsme u prvního bodu, který jsme měli v pořadu schůze, který schválil organizační výbor. Myslím si, že není přehnaná ambice projednat dnes ty body, které svítí na tabuli. Já tedy jménem dvou poslaneckých klubů ČSSD a ANO 2011 navrhoji, abychom dnes jednali meritorně i procedurálně o všech návrzích i po 19. hodině do doprojenání bodů 1 až 4, tak jak svítí na tabuli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Poznamenal jsem si zkrácení lhůty na 20 dnů. A samozřejmě ještě před ukončením rozpravy dám hlasovat o vašem procedurálním návrhu. Ale zagonguji, protože budeme rozhodovat. Odhlásím vás všechny. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Budeme rozhodovat o tom, že dnes budeme procedurálně jednat a rozhodovat o zákonech i po 19. hodině, do jednadvaceti, resp. do vyčerpání těch bodů číslo 1 až 4.

Rozhodneme v hlasování číslo 42, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 42, ze 136 přítomných, pro 75, proti 52. Návrh byl přijat. Budeme tedy jednat dnes i po 19. hodině. (V sále je silný hluk.)

Nyní tedy budeme pokračovat v rozpravě. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom přítomných kolegům a kolegyním z hospodářského výboru –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás nerad přeruším, protože máte spuštěnou časomíru na faktickou poznámku, ale kolegové, kolegyně, žádám vás o klid, aby mohl kolega Pilný v klidu předenést svoji faktickou poznámku. Já vám ten čas prodloužím. Myslím to úplně vážně, páni kolegové. Jestli máte jinou debatu, tak prosím v předsálí. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji, pane předsedající. Já jenom velmi krátkou faktickou poznámku, protože je tady návrh na zkrácení lhůty na 20 dnů, tak bych jenom požádal své kolegyně a kolegy z hospodářského výboru, budeme muset svolat mimořádnou schůzi, protože kdybychom to projednávali na řádné schůzi 19. dubna, tak by prostor na ty pozměňovací návrhy byl čtyři až pět dnů, na to, abychom je vyhlásili, obdrželi, dali je k vyjádření Ministerstvu průmyslu a obchodu a potom je následně nějakým způsobem zpracovali. Takže budeme muset svolat, byť krátkou, ale přece jenom nutnou schůzi hospodářského výboru v případě, že návrh na zkrácení lhůty bude těch 20 dní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pilnému. Ještě se omlouvám za přerušení. Nyní s přednostním právem zpravodaj. Ještě v rozpravě. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tedy v první části tohoto svého vstupu bych se také připojil k názoru pana předsedy hospodářského výboru Pilného s tím, že větší zkrácení než 20 dní je absolutně nepřípadné a z časových důvodů nerealizovatelné.

Pak bych si dovolil na něj ještě krátce zareagovat. Ve svém vystoupení jsem poměrně obširně hovořil o učebnicovém oligopolu tří operátorů. A požadované snížení cen hlasových a datových služeb lze přece dosáhnout rozbitím tohoto oligopolu, při kterém současně se zvýší konkurence.

A pro toho, kdo by ještě nevěděl, co je to oligopol v tomhle ohledu, tak stručně řečeno, oligopol realizuje menší objem produkce. V tomto případě to znamená nízké daňové limity za ceny vyšší, než by musel. V tomto případě ceny jsou skutečně v evropském kontextu extrémní. Úřad na ochranu hospodářské soutěže nyní podle mých informací šetří, zda na telekomunikačních trzích existují důvody pro zásah soutěžního regulátora. Zda právě zde nedochází k té zakázané spolupráci operátorů, která drží ty zmíněné extrémní ceny takto nehorázně vysoko. Posílení pravomocí, konkrétně chcete-li Českého telekomunikačního úřadu jako zmíněného regulátora, prostřednictvím tohoto zákona považuji za více než potřebné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho vystoupení. Ptám se, kdo se dál hlásí do rozpravy. Pokud nikdo – pan ministr ještě v rozpravě, nebo závěrečné slovo? (Závěrečné slovo.) Tak dobře. Mohu rozpravu ukončit.

Nyní závěrečná slova – nejdříve pan ministr průmyslu a obchodu České republiky Jiří Havlíček. Máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Děkuji, vážený pane předsedající. Pokusím se vyslyšet výzvy některých poslanců, abych byl ve svém závěrečném slově krátký, ale nejprve mi dovolte, abych se vyjádřil k některým věcem, které zde byly zmíněny.

Chtěl bych ujistit vašim prostřednictvím, pane předsedající, pana poslance Černocha, že nikdo tady rozhodně nezatajuje, že by přechod na nový model digitálního vysílání neměl žádné náklady pro občany. Rozhodně to tak není a určitě tyto informace již v médiích proběhly, tedy občané vědí, že bude potřeba vyměnit televizi, případně si koupit nový set-top box. To není nová informace, to je informace, která již tady je a která se samozřejmě bude v mediálním prostoru také šířit.

Pokud jde o mediální kampaně, tak rozhodně nebudou operátoři dostávat finanční prostředky na mediální kampaně. Jediné finanční prostředky, které mohou jít do mediální kampaně, jsou prostředky, které by mohlo využít Ministerstvo průmyslu a obchodu na podporu osvěty právě přechodu na DVB-T2 a na to, co to pro občany znamená. My už jsme s tou kampaní začali, podívejte se na naše internetové stránky. V podstatě naprostá většina těch informací, které s tímto tématem souvisí, tam je již několik měsíců uvedena.

Pokud jde o případ Španělska, který zde byl také zmíněn, dovolil bych si sdělit, že to je úplně jiný případ. Souvíší to s tím, za co mne zde kritizoval pan předseda poslaneckého klubu ODS pan Stanjura z hlediska tzv. notifikace. Ano, ve Španělsku byly problémy právě proto, že se rozhodli vyplatit finanční podporu soukromým subjektům, aniž by to měli notifikováno – chcete-li česky schváleno – Evropskou komisi. Toto není ten případ. My nebudeme vynakládat žádné prostředky na kompenzace, aniž bychom to měli schváleno Evropskou komisi.

Pokud se týká dalších aspektů tohoto zákona, nechci se příliš vracet do minulosti. Nepochybňu to, že se učiní kroky, které povedou k většímu konkurenčnímu prostředí, že zákazníci budou moci mnohem snáze přecházet od jednoho operátora k druhému, podnítí konkurenční prostředí a nepochybňu to může v konečném důsledku vést jak ke zkvalitnění služeb, tak i k levnějším cenám za tyto služby. Tedy pravdou je to, že skutečně tato novela nemá přímý vliv na cenu mobilních dat, ale samozřejmě tím, že se zvýší konkurenční prostředí, to může ve svém důsledku – a my věříme, že povede – k těm levnějším cenám vést.

Pak bych se ještě vyjádřil k jednomu tématu, které zde zaznělo, proč byl zvolen zrovna formát DVB-T2. Chtěl bych upozornit, a ono je to také někde v podkladových materiálech uvedeno, že podobnou cestou nebo stejnou cestou se vydávají okolní státy, jako je Spolková republika Německo nebo kupříkladu Rakousko. Takže v tomto ohledu chceme, aby Česká republika byla kompatibilní.

Pokud jde o náklady, které budou hrazeny operátory v souvislosti s přechodem na nový standard DVB-T2, tak kompenzace, která bude hrazena, souvisí pouze částečně s investičními náklady, částečně s odpisy z realizovaných investic. Ale znovu tady chci potvrdit, že operátoři nebudou dostávat žádné finanční prostředky na mediální osvětu.

Tolik asi krátce k některým tématům, která zde zazněla.

Dovolím si v tomto závěrečném slově vás znovu požádat o podporu tohoto zákona a dovoluji si znovu požádat o schválení zkrácení lhůt pro projednávání mezi prvním a druhým čtením ve výborech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj závěrečné slovo? Nemá zájem. Můžeme tedy přistoupit k hlasování o návrzích. Nepadl žádny návrh na vrácení ani na zamítnutí předloženého návrhu, a tedy můžeme hlasovat o přikázání výborům k projednání. Pan zpravodaj mě bude kontrolovat, jestli padly v rozpravě nějaké jiné návrhy, protože tady nemám žádnou poznámku.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování číslo 43. To jsem zahájil a ptám se, kdo je pro hospodářský výbor jako výbor garanční. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 43. Z přítomných 151 poslance pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. V rozpravě nepadl jiný návrh, pane zpravodaji? Nepadl.

Můžeme tedy projednat ještě návrh na zkrácení lhůty k projednání na 20 dnů, který byl předložen v rozpravě, a to v hlasování číslo 44, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 44. Z přítomných 151 poslance pro 117, proti 8. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu a lhůta k projednání byla zkrácena na 20 dnů mezi prvním a druhým čtením. Děkuji panu ministrovi průmyslu a obchodu, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 1 našeho programu schůze.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

1.

**Zákon, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 501/8 - vrácený prezidentem republiky**

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 501/9.

Nejdříve se táží navrhovatele pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, zda se chce ke stanovisku prezidenta republiky vyjádřit. Pan ministr má zájem. Ještě než přistoupí ke stolku zpravodajů a bude vystupovat, požádám o to, aby se připravili zpravodajové Robin Böhnisch a Jan Klán. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, bude to velmi stručné. Všichni jste stanovisko pana prezidenta dostali a já musím říct, že jsem tam nenašel nic, co bychom zatím za ten rok a půl nebo témhř dva roky projednávání tady neprobírali. Takže musím konstatovat, že zůstávám zcela na svém, že si myslím, že poslanecká verze novely zákona o ochraně přírody a krajiny je dobrá a je vyvážená.

Poprosím vás potřetí, a slibuji, že naposledy, o její podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ještě stanoviska k prezidentu republiky – pan Robin Böhnisch. Nemá zájem. Pan kolega Klán. Nemá zájem.

Otevím rozpravu a tam mám přednostní právo pana Miroslava Kalouska, potom pana zpravodaje a potom řádně přihlášené kolegy Jana Zahradníka a pana poslance Vilímce. Pan kolega Kalousek, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Dovolte, dámy a pánové, abych položil vládě řečnickou otázku: Záleží vládě na prosazení tohoto návrhu zákona? No mělo by, je to vládní návrh. A pokud na tom vládě záleží, má vláda, která jinak disponuje pohodlnou většinou pro prosazení takto důležitého návrhu zákona, alespoň tu minimální většinu 101 v Poslanecké sněmovně? Neptám se náhodou, protože když jsme hlasovali posledně o návrhu, který přišel ze Senátu, tak vláda neměla vládní většinu. A bez podpory poslaneckého klubu TOP 09 by tento návrh zákona nebyl schválen. Obávám se, nebo snad doufám, že nás společně bude alespoň těch 101, že tomu bude i tentokrát, že i tentokrát vláda, která to deklaruje jako svoji prioritu, se neobejde bez podpory opozice, bez podpory klubu TOP 09, aby tento návrh schválen byl.

Já to neříkám proto, abych se posmíval. Já to říkám proto, abych se na konkrétním příkladu ohradil proti často vyslovovaným osozením, že jsme opozice za každou cenu, která v Poslanecké sněmovně nedělá nic jiného než neguje a rozbíjí rozumné návrhy vlády. Ano, jsme opozici a budeme důslednou opozicí proti všem návrhům, které přinášejí buzeraci, šikanu, šmírování, bobtnání státu, rozpočtovou

neodpovědnost, nadměrné regulace, administrativní náročnost a řadu dalších a dalších darů podobného charakteru, kterými současná vláda České republiky obdarovává občany této země. Pokud se ale nějakým božím řízením stane, že vláda předloží návrh, se kterým souhlasíme, který pokládáme za důležitý, neboť odráží ty hodnoty, za které jsme byli zvoleni a za které zápasíme, tak bez ohledu na to, jaký ministr to předkládá, bez ohledu na naše opoziční stanovisko vůči vládě jsme připraveni to podpořit a jsme připraveni dokonce ve veřejné diskusi, která je velmi živá a velmi emotivní, tento zákon hájit.

Tak je tomu i v případě vládního návrhu zákona o ochraně přírody a krajiny, který zachovává určitou část divoké přírody budoucím generacím. A zachování části krajiny a přírody budoucím generacím je, dámy a pánové, bytostně konzervativní téma, a my jsme konzervativní strana. Proto nemáme sebemenší důvod tento návrh nepodporit. Podpoříme jej tak i potřetí, učiníme tak jednomyslně. Doufám, že jsou ukončeny diskuse o tom, že jsme opozice za každou cenu, bez ohledu na téma.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi za vystoupení. Nyní pan zpravodaj Jan Klán, ale v rozpravě. Připraví se pan kolega Záhradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Jak už řekl pan ministr, tak doufám, že v tomto volebním období naposledy řešíme zákon 114, resp. že tedy budeme naposledy v tomto volebním období řešit problém Šumavy. Já, když si na to vzpomenu, protože já jsem se tím martyrem také probíral ty dva roky jako zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kdy právě jablkem sváru byla Šumava. A já tady připomenu, že nevýhoda tohoto zákona je to, že v něm jsou zahrnutы všechny národní parky, takže kdykoli když dojde k nějakému problému na Šumavě, v nějakém jiném národním parku, budeme muset otevřít zákon č. 114.

A teď si zahrnu tak trochu na futurologa, co se stane, až ten zákon někdy třeba budoucí Sněmovna znovu otevře. Stane se to, že přijdou někteří lobbisté třeba z řady některých zelených nebo jiných ekologických aktivistů, aby se rozšířilo třeba nějaké bezzásahové pásma na Šumavě, nebo přijdou třeba lobbisté, řekněme to takhle, z řad těch obcí, které jsou právě na Šumavě, a zase zabředneme, ne my, ale budoucí Sněmovna zabředne na několik měsíců zase do zákona 114 a budeme se handrkovat, jestli Šumavu ano, Šumavu ne, a nějak se to prostě zase zúží na tu Šumavu.

Proto my jsme od začátku říkali jako poslanecký klub KSČM, aby se jednotlivé parky z tohoto zákona vyjmuly, aby Šumava měla svůj vlastní zákon. My jsme ten návrh zákona také předkládali, předkládal to dokonce Plzeňský kraj, a už tady ty snahy byly v minulém volebním období, bohužel na to nedošlo a ty jednotlivé národní parky zůstaly v tom zákoně 114 a vždycky budou jablkem sváru. Upozorňuji na to tady dopředu, že vždycky budeme zabředávat.

Nejčistší řešení by bylo opravdu vyjmout jednotlivé národní parky z tohoto návrhu zákona 114 o ochraně přírody a krajiny a vyhlašovat je samostatným

zákonem, protože když budete měnit třeba právě to území těch národních parků, tak si otevřete jenom příslušný zákon a nebudeste muset úplně otevírat zákon číslo 114. Já vím, že tady někdo říkal, že to úplně není pravda, ale o tom můžeme vést diskusi někdy jindy, protože teď už jsme na konci té etapy schvalování, když nám pan prezident tento zákon vrátil.

Já jsem třeba přivítal i některé věci ze Senátu, když nám to Senát vrátil s pozměňovacími návrhy, nicméně tam úplně naprosto předčel účel národních parků, tak já jsem nemohl podpořit usnesení Senátu, protože tam nešlo hlasovat po jednotlivých paragrafech, jak je to možné o pozměňovacích návrzích tady v Poslanecké sněmovně. To byla zásadní chyba. Jinak by se plno věcí promítlo do zákona a byli bychom úplně někde jinde a já bych ten zákon mohl podpořit, ale jelikož k tomu nedošlo, tak já ten zákon nebudu podporovat. Já jsem ho nepodporoval, já jsem se zdržoval hlasování právě z toho důvodu, že ty jednotlivé národní parky nebyly vyjmuty z tohoto návrhu zákona. Nikam jsme se nepohnuli. Říkám opravdu na rovinu, že pokud se nevyřeší tento rozpor, národní parky versus návrh zákona číslo 114, budeme se neustále točit v kruhu a jablkem sváru navždy zůstane Šumava.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Klánovi. Nyní ještě před kolegou Zahradníkem – omlouvám se – jsou dvě faktické poznámky, a to pana poslance Votavy a pana poslance Böhnische. Nejdříve pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, nezbývá mi nic jiného než souhlasit se svým předčeňníkem. Ano, tím sporným bodem je především Šumava, Národní park Šumava. Národní park Šumava je naprosto odlišný od ostatních národních parků, odlišný především v tom – to už se tady skloňovalo x-krát – že jsou tam na jeho území obce a v těch obcích žijí lidé. Ti lidé tam chtějí žít, takže by se také měl brát zřetel právě na lidi.

Já jsem dostával řadu e-mailů, dopisů jak od podporovatelů toho návrhu zákona, tak samozřejmě od obcí, od občanů. Víte dobře, že Plzeňský kraj i Jihočeský kraj přijaly usnesení, které odmítalo ten vládní návrh zákona. Dokonce předložily svého času zvláštní zákon pro Šumavu. Myslím si, že ten by byl na místě. Ano, Národní park Šumava by si zasloužil svůj vlastní zákon. Bohužel, vždycky to spadlo pod stůl, nebyla vůle Poslanecké sněmovny takovýto návrh zákona schválit.

I když ne vždy souhlasím s panem prezidentem, tak v tomto mu dávám naprosto za pravdu. Zachovám se samozřejmě tak, jako jsem se zachoval vždy, a nebudu hlasovat pro tento návrh zákona, to znamená, že nebudu hlasovat proti vetu pana prezidenta.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi i za dodržení času k faktické poznámce.

Chci upozornit nejen jeho kolegy, že jednotliví poslanci a poslankyně, kteří dostanou slovo, mají právo hovořit v klidu a v dostatečně důstojném prostředí, takže prosím ty hlučky a kolegy a kolegyně, kteří mluví příliš nahlas, aby se ztišili, aby pan kolega Böhnisch mohl mít svoji faktickou poznámku. (Hlasité hovory v sále neutichají.)

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Přihlásil jsem se jenom kvůli drobnosti, abych se ohradil proti nevhodnému příkladu, který uvedl můj předěčník, pan kolega zpravodaj Klán, například to, že by se zákon oteviral kvůli zonaci. Kvůli zonaci se zákon určitě otevřat nebude, zonace se bude řešit vyhláškou. Měla se řešit opatřením obecné povahy, kde by obce měly daleko větší sílu, ale obce na Šumavě si samy přály zbavit se tohoto břemene a požadovaly vyhlášku, a tak je v tom zákoně nyní vyhláška.

Ale ještě jedna poznámka jak k panu zpravodaji Klánovi, tak k nám ostatním. No, otevřít zákon 114 jde úplně stejně snadno jako otevřít kterýkoliv jiný zákon, i kdyby byly vyhlášeny národní parky každý svým vlastním zákonem. Ano, stočtrnáctka se otevří častěji, ale technicky je to v zásadě úplně stejný proces. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Böhnischovi za dodržení času k faktické poznámce a pokračujeme vystoupením pana poslance Jana Zahradníka, připraví se pan poslanec Vilímec. Ještě než přijde kolega Zahradník, tak budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní poslankyně Heleny Langšádlové a Vojtěcha Adama, a to do konce našeho dnešního jednacího času.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, máme teď co do činění se zákonem, který se vymyká z řady běžných zákonů, s kterými se tady seznamujeme a které projednáváme a o kterých pak nakonec hlasujeme, ke kterým dáváme pozměňovací návrhy a s kterými se v běžném pořadu našeho jednání tady celkem v pracovním řádu vypořádáme. Není mnoho takových zákonů. Myslím, že byl zatím jenom jeden, který by byl vrácen k projednání jak Senátu, tak prezidentem republiky. Myslím, že takovým zákonem byl zákon o státní službě, který byl takto vracen. Tento zákon byl navýsost politický a jeho projednávání bylo také velmi vypjaté, emotivní a musím říct, že ze strany všech aktérů vnímané tak, že na něj asi nikdy nezapomeneme.

I tento zákon je vracen dvojím způsobem. Vrátil jej Senát dokonce s komplexním pozměňovacím návrhem, který byl pokusem o kompromis. Nezastírám, že ten komplexní pozměňovací senátní návrh vzešel z diskuse jeho tvůrců, senátorů se starosty, s vědcí, kterým leží na srdeci osud Šumavy a s turisty a dalšími lidmi, kterým na Šumavě záleží. Bohužel, my jsme ten zákon neschválili a senátní veto jsme přehlasovali. Nyní se tedy vrací tento zákon vlastně potřetí s vitem, s nesouhlasným stanoviskem prezidenta republiky.

Jaký je důvod toho, že tento zákon, jeho projednávání má takovýto průběh. Je to asi proto, že je kontroverzní, je sporný. Je sporný ať už z hlediska odborného, z hlediska občanského a také i z hlediska politického. Z hlediska odborného se setkáváme s různými názory na to, jakým způsobem spravovat takováto území, území, která nebyla tou divočinou, kterou známe z národních parků na velkých kontinentech v Americe, v Asii. Národní park Yellowstonský, Yosemitský a další, tam, kde lidé nikdy natrvalo nežili, které jsou obrovskými komplexy přírodními. A s územími, jako je naše Šumava, jako jsou Krkonoše a další naše dva národní parky, kde lidé samozřejmě po celou dobu historie naší země, tedy řekněme po dobu tisíc let, tedy po mnoho staletí žili a poznamenali to území svou prací, ale také i duchovním způsobem. A my teď se musíme vyrovnat s tímto problémem.

Na to je samozřejmě poměrně vyhraněný dvojí názor. Představitelé zastánců tohoto zákona, kteří by rádi prosadili existenci divočiny na nadpolovičním území národních parků, mají názor, že si příroda poradí sama. Je to experiment. Ani oni nevěděl říci dopředu, jak ten experiment dopadne, kdy budeme schopni jej vyhodnotit. Bude to za dvacet let? Za padesát, nebo za sto? Budou to naši potomci, kteří budou s údivem hledět na to, co nakonec se ze Šumavy stalo, nebo třeba možná s radostí, jak Šumava krásně vypadá. To my dnes říci nemůžeme a zastánci tohoto zákona si musí přiznat, že takovéto prognózy, takovéto předpovědi do budoucna schopni nejsou.

Jsou zde zastánci toho umírněného přístupu. Zastánci toho, že samozřejmě přírodu musíme chránit. Dokonce se musíme snažit o to, abychom na území Šumavy obnovili divokou přírodu, která tu možná kdysi byla, ale musíme se o to snažit tak, že té přirodě budeme pomáhat. Ze budeme vysazovat, budeme v případě nezbytné potřeby chránit lesy před kalamitami, před kůrovcovými kalamitami. Umožníme lidem, aby tam žili, mohli se uživit a také aby mohli Šumavu navštěvovat. Ano, zmínil to některý z pánu předrečníků. Mluvíme o Šumavě. Je to lex Šumava. Je to zákon o Šumavě. To je málo platné.

Je to i občanský problém. Je to kontroverzní z hlediska občanského. Lidé žijí na Šumavě po dlouhá léta. Někteří z nich tam mají dlouholetí kořeny. Nacházejí své předky v původních německých obyvatelích Šumavy. Někteří tam přišli teprve po odsunu německého obyvatelstva, ale opět, cítí se být součástí toho území. Mají tam již hroby svých předků, mají tam své vesnice, které si podle našich zákonů samosprávně spravují, a volí své zastupitele, volí své starosti a ti pak zastávají jejich zájmy. Je zde co do počtu projevů daleko větší skupina, bohužel, těch lidí, kteří tam nežijí, kteří to vidí zdálky. Z Prahy, ze severních Čech, ze severní Moravy, z Brna. Zdá se jim nepochopitelné, proč tak lpíme na tom tu lidskou zelenou Šumavu zachovat. Proč to tedy nenechat jejímu osud. Proč to nenechat přírodě. Proč nevyzkoušet ten experiment. Jak dopadne, to nikdo neví.

Daleko více se projevují ti druzí. Ti jsou aktivnější mediálně, internetově i ve svých projevech, schopnosti se zorganizovat, sejít se v několikasethlavém seskupení tady na Malostranském náměstí a poměrně jasně vyjádřit své stanovisko. To ti lidé, kteří na Šumavě bydlí, a ti, co s nimi souzní, tolik schopní nejsou. Jak už jsem řekl před projednáváním programu, ti lidé se teď začínají angažovat, aktivizovat. Piší své dopisy, piší své názory. Mnozí z nich dokonce píší rukou. Nemají počítač a někdo to pak musí do toho e-mailu přepsat. Čili ten občanský sňtěž je tady jasný.

A konečně je to kontroverzní z hlediska politického. Je to kontroverzní z hlediska politického, to je evidentní. Ať už tím průběhem, tím rozporným stanoviskem obou parlamentních komor. Stanovisko Sněmovny, stanovisko Senátu. Ať už v etem prezidenta republiky, které je samozřejmě pro nás velkým povzbuzením. Pro nás, kteří chceme Šumavu zelenou, Šumavu lidskou. A pak samozřejmě je zde politický problém podpory toho zákona. Pan předseda Kalousek tady zmínil tu skutečnost, kterou jsme všichni zaznamenali a na kterou je možno pohlédnout i z jiného úhlu pohledu. Samozřejmě tady bylo 117 hlasů pro přehlasování senátního veta. Klíčové hlasby byly od TOP 09, jinak strany opoziční, a to samozřejmě rozhodlo. Já to nikterak nezpochybňuji, je právo každého poslance hlasovat podle svého svědomí. A smířil jsem se s tím, jak to dopadlo.

Nyní je zde nová šance. Je zde šance tento zákon podržet. Dát ještě Šumavě šanci. A souhlasím s tím, co říkal kolega Klán, že Šumava je natolik specifický národní park, natolik specifické území, jiné než ty ostatní parky, rozlohou, osídlením, charakterem, historií, že by si zasloužila svůj vlastní zákon.

Já jsem se pokoušel dát šanci kolegyním, kolegům se seznámit s těmi názory. Minule jste dostali brožuru, kterou připravil Svaz šumavských obcí, kterou připravily šumavské obce a jejich představitelé. Dneska máme jinou brožuru, opět bohužel čas na její prostudování byl v hlasování zamítnut. Já bych rád aspoň s některými důležitými článcům z té brožury vás seznámil. Tady mám dva takové články, které bych rád tady s nějakým komentářem vám přečetl a seznámil vás s nimi. Každý se týká jiného postoje k tomu problému.

První článek je článek pana profesora Čermáka z Ústavu lesnické botaniky, dendrologie a geobiocenologie z Mendelovy univerzity v Brně. Druhý článek potom je článek pana profesora Kaliny. Ten se zase týká, tak jak napovídá vědecké zaměření profesora Kaliny jako historika umění a architektury, tímto postojem, řekněme, humanitního vědce.

Pan profesor Čermák na úvod svého článku zmiňuje radost nad tím, že před několika týdny v Paříži se shromáždili reprezentanti různých států a společně se dohodli na postupu, jak minimalizovat problémy související s globálním oteplováním. Tady podotykám, že pan profesor psal svůj článek zřejmě začátkem roku 2016, tedy krátce poté, kdy v Paříži proběhla ta gigantická desetitisícová schůze, na které byla přijata Pařížská dohoda. Pan profesor ji zatím nečetl, ale soudí podle sdělení v rozhlase a v televizi a říká, že výsledná zpráva nepřinesla příliš nového a všeobecně že tyto důležité otázky účastníci hodnotili velmi jednostranně, pouze z hlediska celosvětové kontroly CO₂. Například nezaslechl nikde zmínku o možném vlivu uvolňování obrovského množství metanu – tedy plynu účinnějšího ve vytváření skleníkového efektu, než je oxid uhličitý – z mořem zatopených nedohledných bažin na severním pobřeží Asie či Ruska a Kanady. Rovněž nezaslechl, že by se někdo zmínil o úloze vody a mimořádném významu jejich skupenských změn a funkci lesa v kontinentálním měřítku.

Na souvislost lesa a srážek upozornil již v roce 1492 mořeplavec Kryštof Kolumbus, říká pan profesor. Do deníku si tento mořeplavec poznamenal, že když připluli k malo obydleným, ale lesnatým pobřežím nebo ostrovům, pršelo tam téměř

každou hodinu. Když se tam rovinula civilizace a lesy byly vykáceny, nestalo se téměř nic. Jen přestalo pršet nebo se množství srážek i výskyt mlh podstatně snížil. Historie nás učí, že všechny velké antické civilizace, ať již v Africe, Asii či Americe, které si zničily lesy až na úroveň pouští a vysušily si krajiny, zanikly.

Na tyto skutečnosti se zaměřila skupina vědců z Ústavu nukleární fyziky z jeho klimatologického oddělení v Petrohradě, ke kterým se přidali fyzici z Ameriky, Španělska, Německa a dalších zemí. Studovali globální model rozložení dešťových srážek a zjistili, že na nad kontinenty pokrytými pouští, polí nebo nízkým rostlinstvem srážky klesají exponenciálně od pobřeží na vzdálenost několika set kilometrů. Pokud je ale kontinent pokryt vzrostlým lesem, srážky neklesají, naopak mírně stoupají na vzdálenosti hodně přes 3 000 kilometrů. Čili tady pan profesor i na grafech dokládaje význam zalesněného povrchu území vzhledem tedy k intenzitě a kvalitě srážek.

Pan profesor se dále zmiňuje o tom, že voda v oceánu i rostlinstvo na kontinentech je zahříváno sluneční radiací, a pokud ho nepřikryje sníh či led, odpáruje se velké množství vody. Stejně tak se odpáruje voda z povrchu listů – teď tady uvádí kvantitativní popis olistení jako i listnatých, tak jehličnatých stromů a dává je do souvislosti s odpornou plochou listoví u jehličnanů listnáčů. A konstataje na závěr svých úvah, které tady nebudu konkrétně nějak číst, že především les jako rostlinné společenstvo s velkou a výškově rozrůzněnou listovou plochou podmíňuje vznik teplotních gradientů. A toto je v této situaci, toto je v situaci vláhy, vlhkosti, vody v atmosféře, tedy biosféře, to nejdůležitější. Aby les mohl bez cílených vnějších intervencí ve všech směrech existovat, musí být dostatečně velký. To je zajímavá informace a pan profesor Čermák ji dokládá zjištěním fyziků, kterým vyšla minimální hodnota rozlohy lesa pro boreální oblasti v řádu 1 000 krát 1 000 kilometrů, což je, jak už jsem řekl, možné v těch velikých územích Asie, případně Severní Ameriky, kde samozřejmě takovéto lesy mohou žít svým vlastním životem, mohou přečkat různé katastrofické, klimatické, já nevím, požáry atd. a vyvijet se stále jako lesní celky. U menších lesních celků je to složitější, přesto tady je možno říci, že menší lesní celky se něčím celkem přidržují, ovšem bohužel bez kontaktu nemohou trvale existovat samostatně.

Rozhodující je, že při skupenské změně dochází k mimořádně velkým změnám objemu vody. Čili když se litr kapalné vody vypaří, objem se téměř ztisícinásobí, bude 1 250 litrů. Stoupá tento objem, ten je teplejší než okolní atmosféra, což je známý jev, a sráží se v podobě opět kapaliny, čili se opět mění jeho objem, dochází k tlakovým změnám. Tato biopumpa tedy funguje vlastně jako zdroj kinetické energie pro pohyb deštěm nasáklých mraků, přenáší je z jedné části kontinentu na druhou a samozřejmě v tom lesy hrají nezastupitelnou roli. Je-li mechanismus biopumpy narušen, říká pan profesor Čermák, např. v důsledku masového vykácení nebo odumření lesa, proud vlnkého vzdachu z oceánu přestává fungovat a kontinent začíná vysychat. Pokud se chceme dostat od úrovně kontinentů, od těch velkých rozloh na úrovni rozměrů naší krajiny a našich lesních celků, a mohli je podobně kvantitativně hodnotit, je třeba potřebné terénní a fyzikální parametry kvantifikovat a modelovat následně patřičným matematickým aparátem. Tyto nástroje již máme k dispozici. Také je k dispozici celá řada parametrů, které umožňují zkoumat a predikovat, jaké

důsledky mohou mít takovéto fatální zásahy do lesních struktur pro vodní hospodářství v lesích.

Pan profesor Čermák na závěr svého článku, který je uvedený ve sborníku Šumavské ozvěny na pozadí novelizace zákona o ochraně přírody a krajiny, které vydalo Hnutí Život, konstatuje, že prověřili na Ústavu Lesnické botaniky Mendelovy univerzity, který tady jsem už citoval, více než 15 druhů dřevin, samozřejmě i včetně jejich korun a parametrů kořenů. Došli k tomu, že dosavadní výsledky na 60 pokusných plochách v Evropě a USA shrnuli do více než 300 publikací. Čili mají obrovské množství dat, která ukazují, jak důležité je zachování živého lesa. Lesa, který není vykácený, lesa, který není uschlý působením nějakých katastrofických jevů, ale který žije, který je zelený. My na Šumavě bohužel zaznamenáváme, že princip bezzásažnosti vede k tomu, že les usychá, že klesá jeho schopnost být takovouto ať už zásobárnou vody, anebo tou vodní pumpou, tím pádem dochází k velikému narušení systému vodních vztahů v tomto našem území.

Šumava je veliké území, národní park má rozlohu 70 tis. hektarů, společně s chráněnou krajinnou oblastí je to 100 tis. hektarů. Ve srovnání s těmi obrovskými samostatně fungujícími lesními systémy je to ale málo, a proto bychom měli být v přístupu k tomuto území velmi, velmi opatrní.

Druhým článek, který vám chci tady ocitovat s nějakým komentářem, je článek pana Pavla Kaliny s názvem Kůrovec jako symbol aneb Méda Běda se vrací. To je název, který by mohl vzbuzovat pochybnosti o tom, kdo je tím autorem, jaké cíle má, jaké je jeho profesní zaměření. Tady můžu čtenáře, nebo tedy posluchače dneska, v tuhle chvíli, čist jsme to odmítli, nechtěli, tak posluchače (informovat). Pan prof. dr. Pavel Kalina, CSc., je historik umění a architektury, který učí na Fakultě architektury ČVUT v Praze, tedy vysoce seriózní vědec, který se má právo a myslím i možnost k této věci vyjádřit. Příspěvek pana profesora Kaliny je z roku 2012, je s jeho laskavým svolením tady uveden a myslím, že má hodně toho nám říci i v dnešní chvíli, v dnešní diskusi, diskusi nad zákonem o Národním parku Šumava, tedy diskusi nad zákonem o Šumavě, který rozhodne o její budoucnosti, o jejím životě či smrti.

Pan profesor Kalina ve svém článku píše: V posledních letech bylo o Šumavě napsáno mnohé. V mém příspěvku bych se rád vrátil ke kořenům. Zkusme si položit otázku, co vlastně je národní park, kdy tato myšlenka v rámci euroamerické civilizace vznikla a jaký byl její obsah. Teprve po zodpovězení těchto základních otázek se budeme moci podívat na současné problémy Šumavy z jistého odstupu. Jak "národní" tedy je národní park? A vůbec – co tento pojem vlastně znamená? Vůbec nejstarším "národním parkem" na světě je Yellowstonský národní park ustanovený 1. března roku 1872 v Montaně. Tedy nikoliv na území staré Evropy, což na první pohled vypadá paradoxně.

Tady připomínám, že jsem při projednávání senátní vratky toho zákona v tento den, 1. března, tuto skutečnost připomíнал. Tu skutečnost, že jsme zde ve stejný den, kdy byl založen Yellowstonský národní park.

Národní parky Spojených států měly logicky sloužit především sebeporozumění mladého národa. Takové tvrzení logicky předpokládá smysluplnost pojmu národ. Lze jej samozřejmě definovat různě. Výjdu z toho, že národ je především horizontem pro

dialog. Národ je organickým celkem. Současná fragmentace společnosti vede k tomu, že už nikdo s nikým nediskutuje. Vůbec není náhodou, že slova jako národní jsou vyučována z "politicky korektního" diskurzu v této zemi. Vazba na národ totiž zahrnuje nejen racionální, ale také emoční a intuitivní spojení s celkem, jenž přesahuje ego jednotlivce. Nic není vzdálenější současnemu narcismu, jenž se projevuje jednoznačným upřednostněním individuálních zájmů.

Učinili jsme tedy první krok – podívali jsme se na národní park jako na něco bytostně spjatého s historicky uchopitelným pojetím národa. Nyní udělejme druhý krok – ptejme se, zda je pojem národního parku vázán na české analytické "vědecké" myšlení o světě, nebo zda se nějakým způsobem vztahuje i k našemu estetickému či obrazovému vnímání.

Na první pohled je patrné, že myšlenka národního parku byla od začátku vázána na obrazové vnímání. Ne na čistě objektivní "výzkum". Tato myšlenka se mimochodem poprvé objevuje nikoli u přírodovědců, kteří ji ovšem záhy převezmou a rozvinou, ale u básníků, jako byl William Wordsworth, a malířů jako George Catlin. Samotný vznik Yellowstonského národního parku ovlivnily dobové možnosti vizualizace, zejména obrazy Thomase Morana nazývaného někdy "otec systému národních parků". V jedné ze svých klíčových maleb Moran zachytí yellowstonský Velký kaňon – který je zde uveden na obrázku 1, vy si jej můžete najít pak na stránce 18 – jako nedotčené dílo Boží. Obraz vznikl během Haydenovy výpravy v roce 1871, k níž se Moran coby ilustrátor měsíčníku Scribner's Monthly připojil. Vystavení monumentálního plátna v Clinton Hall v New Yorku o rok později přispělo k prohlášení celé oblasti za národní park. Moran tedy vůči společnosti vystupoval jako facilitátor uplatnění různých společenských zájmů, které se nemusely překrývat, ale mohly dospět ke konsenzuálnímu řešení, což vcelku odpovídá roli umělce v předmoderní společnosti.

Kromě Moranových obrazů však mohou existovat i zcela protikladné vize přírody založené na výrazně individuálním a individualistickém přístupu, jenž je příznačný pro moderní umění. Pěkným příkladem je Umírající les Josefa Váchala uvedený na str. 18 na obrázku č. 2, zachycující nepochybně část lesa zasaženou kůrovcem. Jeho autor se Šumavou zabýval dlouhodobě a věnoval jí nejen řadu obrazů, ale také nemálo textů, které se vyznačují silnou láskou k přírodě a místy neméně silnou averzí k jejím obyvatelům a návštěvníkům. Destrukce lesa je jakoby vizuální paralelou Váchalových misantropických komentářů k tehdejší podobě Šumavy a světa. Přiznaná nebo nepřiznaná radost z destrukce lesa je založena na představě, že já jako zaznamenávající subjekt jsem pravý člověk. Nejsem tu jenom jako turista. "Turisté" jsou ti druzí. – Tady Kalina převypráví Váchalovy myšlenky.

A pokračuji ve čtení už přímo od Kaliny: Jestliže Váchal odvozoval svou jinakost od toho, že sám sebe definoval jako umělce, současný destruktér sami sebe definují jako vědce. Pojem "národního" parku v takovémto uvažování samozřejmě ztrácí smysl, protože žádný národ jako referenční rámec již neexistuje. V období mezi světovými válkami by to ještě muselo znít jako zhola nemožná utopie. Jak ale právě v této době napsal Nikolaj Berd'ajev, právě utopie jsou uskutečnitelné, jsou uskutečnitelnější víc než zdánlivě věcné cíle "reálné politiky".

Naším třetím krokem tedy bude tvrzení, že kůrovec je symbolem frontálního útoku na elementární hodnoty naší civilizace. Tento útok je uskutečňován na subliminální nepřiznané úrovni vědomí. Kůrovec je pouze jeho vnější a zástupnou manifestací. Kůrovcová krize, která se projevuje už několik let, představuje další verzi krize legitimity v moci moderních demokracií, která začíná Francouzskou revolucí. Jak se v demokracii může uskutečnit vůle lidu, jestliže za něj neustále rozhodují jiní? Jak je např. možné, že o neřešení kůrovcové calamity rozhodne ministr zastupující stranu, pro kterou se vyslovila doslova hrstka občanů? Události minulého roku – Kalina má na mysli rok 2011 – a jejich mediální obraz ukázaly, že faktické vyloučení veřejnosti není nahodilé. Jeden z článků na toto téma v Salónu Práva bez skrupulí přitakal tomu, co se dalo už léta vycítit. Levice lid ve skutečnosti nechce. Levice se lidu bojí. Jde o úskalí, které popisoval už Carl Schmitt, slavný právník a jeden z nejvlivnějších politických teoretiků 20. století: Každá demokracie narází na problém identity, která nikdy není dopředu dána. Lid nikdy nemůže prosadit svůj zájem přímo. Jeho roli si uzurpují subjekty prosazující menšinové zájmy.

Zalíbení v kůrovcem napadeném lese však symbolizuje víc než jen nepřátelství vůči současné civilizaci, ať už jde o nepřátelství skutečné, nebo hrané. Současný politolog Giorgio Agamben poukazuje na rozdíl mezi holistickým výrazem pro život jako zoé a pojmem bios, jenž označuje lidský život redukovaný na biologické přežívání, jehož konečnou stanicí je koncentrační tábor, kde již jde opravdu o "holý život". Již Michel Foucault zdůrazňoval, že v dnešní době je v sázce právě život, a z toho vyplývá rozhodující úloha lékařsko-vědecké ideologie v moderním mocenském systému. V biologii přitom nelze definovat, co je život, zánik jedné jeho formy jen dává vznik jiné. Biologický život je vlastně odsvěcená forma holého života. Podle Marsilia z Padovy, přibližně 1275–1342, jednoho ze zakladatelů moderní tradice evropského politického myšlení, je ale obec či lidská společnost zřizována proto, aby svým občanům zajistila víc než jen holé přežití – viz jeho spis *Defensor pacis*, kde říká "civitatem... communitatem esse institutam propter vivere et bene vivere hominum in ea".

Podle filozofie hlásané těmi, kdo požadují obnovení divočiny na Šumavě, je naopak chaotický život o sobě dosazen na místo lidského života. Člověk a jeho hodnotový systém je znehodnocen. Není popřen jen jeden systém hodnot, ale vůbec sama možnost nějaký hodnotový model vytvořit. Nepozorovaně tu buď dochází k erozi elementárních hodnot, bez nichž už vůbec nejde mluvit o civilizaci, anebo – což bude pravděpodobnější – je to vše jen rétorickou hrrou. Pak ale chtějme vědět, čí je to hra – čí je to hra – a komu prospívá. A komu prospívá. – To jsem schválně opakoval dvakrát. (V sále je trvale silný hluk.)

Čtvrtým krokem je konstatování, že útok na základní hodnoty evropské civilizace probíhá nelegitimním způsobem, a to především za pomoci médií, která vůli lidu nahrazují svým vlastním názorem. Právě na Šumavě se přitom jasně ukazuje potřeba holistického celostního přístupu k národnímu parku. Během debat uplynulého roku jsem byl opakován překvapen nihilismem, s jakým se někteří zastánci nezasahování dokázali vyjádřit o zcela reálném kulturním odkazu, který se na Šumavě nachází. Zaniklé sklářské osady by ovšem nikdy neměly zarůst nově vytvořeným pralesem, jistě nejen proto, že by to bylo v rozporu s mezinárodními úmluvami, k jejichž

dodržování se Česká republika zavázala. K tématu národního parku mají mluvit archeologové, antropologové, historikové architektury a urbanismu. Mediální zjednodušení a celkové zploštění debaty zjevně zavinili a účelově na něm pracovali sami "(přírodo-)vědci", kteří zcela ignorují jakýkoli jiný než svůj vlastní, úzce specializovaný pohled. Šumavský národní park je ale samozřejmě sám o sobě ideou, která vznikla a vyvíjí se v určitém kulturním kontextu. Šumava jako taková představuje obrovský nerovnovážný systém. O plantážním pěstování smrků na dřevo si můžeme myslet cokoli, nemůžeme však tuto kapitolu z dějin Šumavy prostě škrtnout nebo tvářit se, že se "příroda postará". I neodborníkovi je zřejmé, že představa divočiny na Šumavě není z rozumového hlediska ničím jiným než snahou počkat, až se tu samovývojem znova objeví medvěd brtník. Anebo to bude, jako v Yellowstonském parku, opravdu autochtonní Méďa Běďa? – Tady je tedy pointa toho názvu.

V této souvislosti se lze ptát: jak to, že žádní aktivisté neprotestovali, když se nedaleko od hranic Šumavského národního parku stavěla Marína Lipno? Znamená to, že z Maríny Lipno, případně dalších rezortů s nulovým vztahem ke krajině, se bude jezdit do uměle vytvořeného pralesa? Znovu se ukazuje, že kůrovcová kalamita je vlastně symbolem destrukce starého světa. Češi mají být přeprogramováni. V novém světě budou vládnout developeri, turisté a vědci obdaření granty. Část Šumavy se promění na turistické ghetto a zbytek se bude desítky let transformovat na prales. Ekologismus se tu jasné ukazuje jako rub konzumerismu.

Přistupme proto k pátému kroku a tím je výzva k možnému řešení. Česká republika by měla na svém území zachovávat vlastní zákon o ochraně přírody,jenž, nakolik to dobře chápou, s vytvářením umělé divočiny nepočítá. Jistě však nejde jen o dodržování práva. Za celým problémem se rýsují obrisy mnohem závažnějšího sporu a tím je otázka dalšího směřování našeho politického systému. Nesmíme dopustit, aby se turisté z oken masových rezortů dívali na místo pseudovědeckého experimentování, chráněné protiprávně organizovanými nátlakovými skupinami, které si nárokují nadřazenost nad jasně vyjádřeným stanoviskem obyvatel. Spíš by bylo možné začít uvažovat, zda pomalu nenastal čas opravdu předat moc do rukou lidu. Toto předání nemusí mít hned podobu referend. Možná by stačilo zajistit skutečnou nestrannost veřejných médií a dospět k meziskupinovém dialogu, který by pomohl znovu ustavit český politický národ jako myšlenkový horizont, v němž se odehrávají důležitá rozhodnutí. Budoucnost Šumavy neleží v dominanci jednoho názoru, ale ve sladování různých zájmů. Pokud by k tomu nemělo dojít, pak bude třeba zvážit, do jaké míry může lid sám převzít zodpovědnost, která je mu dosud za sporných okolností upírána.

Dámy a páновé, tady je celá řada věcí, které, jakkoli to pan profesor Kalina psal někdy v roce 2012, velmi jasně popisují naši situaci. Mluví tady o tom, čí je to hra a komu hra prospívá. To je z nějakého odstavce tady na předchozí stránce. Opakoval jsem to. Zastánci zákona tvrdí, že to je hra šumavských developerů, majitelů pozemků, šumavských obyvatel, lidí, kteří na Šumavě žijí, i těch, kteří přišli po válce, generací, které si v žádném případě nechtějí Šumavu zabetonovat, udělat z ní lunaparky, jak jste tvrdili, nebo jak tvrdili vámi navedení lidé, co psali ty maily. To,

že hlasujete takto výslově politicky o jejich osudech, je velkým přezíráním toho, jakou pozici mají mít lidé. Je to vlastně pohrdání občany Šumavy.

Pan předseda TOP 09 Kalousek tady mluvil o bezzásahovosti jako o konzervativním tématu. To bych chápal a podporoval bych to, kdyby se jednalo o bezzásahovost v Yellowstonském národním parku nebo v Yosemitském národním parku ve Spojených státech. Prosím pekně, kde je ta divoká příroda, kde má svoji historii na Šumavě, kde po staletí žili lidé? Pan bývalý ministr a čestný předseda Schwarzenberg se vyjádřil jednak ve Sněmovně, ale jednak i v rozhovoru, který byl na některém serveru k dispozici, takovým příměrem. Řekl, že panna nemůže být zároveň těhotná. Pokud šumavská příroda byla panenská příroda, tak samozřejmě o své panenství byla připravena v dobách právě masivních těžeb začátkem 19. století, kdy její majitelé, rod Schwarzenbergů, postavili Rosenauerův plavební kanál. Tím dosáhli s vytěženým dřevem na tok řek, které splavily dřevo na místo, kde se vázaly vory, a odtud do Prahy, kde bylo dřevo samozřejmě prodáno. Tady přšla Šumava o panenství, jak mluvil pan čestný předseda Schwarzenberg. On se pak vyjádřil ještě takovým příměrem, když se ho redaktorka přičinlivě ptala, co by tedy doporučil dělat se Šumavou. On řekl, že je to něco podobného, jako kdyby vám ukradli auto a pak se ptal dotyčný zloděj, jak se auto řídí. Jenom uvádím tento citát, protože je k dispozici na serverech.

Já si myslím, že tady je konzervativní přírodu na Šumavě chránit tak, aby její ochrana odpovídala tradici, historii, tomu, že tam žili, žijí, a pevně věřím, budou žít lidé. Není konzervativní přeměnit nadpoloviční část Šumavy na divočinu a riskovat tím, že tímto postupem bude na divočinu přeměněna celá Šumava. Tento pokus nám tady jasně demonstroval bývalý ministr Martin Bursík v roce 2007, kdy probíhalo jednání, bylo to vlastně v roce 2006, o změně zonace. O tom, jaké budou první zóny, jaké budou bezzásahové zóny na Šumavě. A jednání probíhalo podle tehdy platných právních předpisů. Velmi klopotná jednání s obcemi, všechno muselo být dojednáno, dohodnuto, projednáno s obcemi. A ty samozřejmě chtěly vědět, jaké budou jejich možnosti, jak bude příroda chráněna, kam budou moci turisté chodit, kde bude první nepřístupná zóna. A najednou prozřetelnost Boží, bohužel někdy konající v neprospečích lidského pokolení, seslala orkán Kyrrill, který tehdy způsobil velké množství padlého dřeva, a Šumava měla šanci, tehdy bylo možné totiž dřevo vyklidit, zabránit tím kůrovcové calamité citlivě, postupně ve shodě s obcemi – a to je další místo článku pana Kaliny, společenský konsenzus – připravovat bezzásahový režim, který by citlivě podporoval vznik divoké přírody. To se nestalo. Pan ministr Bursík tehdy nařídil, že dříví zůstane ležet v šumavském národním parku v prvních a druhých zónách, což způsobilo kůrovcovou calamitu a jeho problém přeměny na divočinu byl vyřešen. Kůrovec tu práci udělal za něj.

To všechno se tady v článku Pavla Kaliny dá najít. Je možné o jeho obsahu velmi hluboce a intenzivně přemýšlet. Já bych vám doporučil, nežli bude o zákonu hlasováno, abyste si ještě ten článek přečetli a o některých věcech se zamysleli. Ale jak je vidět, chcete hlasovat už dneska za každou cenu, pane ministře. (K ministru Brabcovi sedícímu u stolku zpravodajů.) Pane místopředsedo, vyříďte panu ministrovi, že chce hlasovat už dneska. To mě mrzí.

V tuto chvíli svůj projev ukončím a poskytnu prostor k projevu panu kolegovi Vilímcovi, tedy kolegovi z Plzeňského kraje, také občanu kraje, na jehož území se nachází Národní park Šumava. V tuto chvíli děkuji za pozornost. (Potlesk poslance Vilímc.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako dalšího do rozpravy mám přihlášeného pana poslance Vilímcе, kterému tímto dávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, o tomto návrhu zákona a především o jeho dopadech na další osud a ochranu Národního parku Šumava bylo řečeno mnoho. Možná že někdo z vás je toho názoru, že každá věta už je tady teď zbytečná, že je to jenom mlácení prázdné slámy.

Pan ministr se v tom úvodním expozé omezil pouze na to, že v argumentech pana prezidenta nenašel nic nového a podle jeho názoru je tento zákon vyvážený a dobrý. Nic jiného neřekl. Škoda že o tom nepřesvědčil všechny aktéry. Protože když poslouchám vystoupení, jsou to většinou, a bylo to i ve třetím čtení, vystoupení poslanců zvolených buďto v Plzeňském kraji, nebo Jihočeském kraji. Myslíte, že je normální, pokud, jak je evidentní, tento návrh zákona nemá podporu nejen většiny obcí na Šumavě, které jsou součástí Národního parku Šumava, nemá podporu podle mého soudu ani většiny občanů tam žijících, nemá podporu ani Zastupitelstva Plzeňského kraje, ani Zastupitelstva Jihočeského kraje, že proti vůli těchto autorit chceme něco zavádět? To myslíme vážně, že to dobře dopadne? Já o tom nejsem přesvědčen.

Za selhání při jednání tohoto zákona považuji fakt, že předkladatel, a tady to zosobním na pana ministra životního prostředí, nedokázal dojednat zjevně kompromis. Sice mluví o nějakém kompromisu, ale žádný kompromis se nedojednal mezi zastánci rozširování bezzálohových zón, tedy zjednodušeně řečeno zastánci rozširování další divočiny, a tou druhou stranou, většinou lidí žijících na Šumavě, pracujících na Šumavě a samozřejmě i s těmi, kteří nesou politickou odpovědnost za udržitelný rozvoj tamních obcí. Můžete říci, že od projednávání ve třetím čtení se kromě veta prezidenta nic nezměnilo. Ale přesto se něco změnilo a myslím, že veto prezidenta, nechci mluvit o argumentech pana prezidenta, je příležitostí se ještě jednou zamyslet nad tím, jestli nám to za to všechno stojí. Jestli vyhraná bitva, která straní evidentně jednomu názoru, se nakonec nepromění ve skrytu permanentní války. A toho já se velmi obávám v situaci, kdy tento návrh zákona nemá prostě obecnou podporu.

Stalo se totiž to, že ještě donedávna jsme byli přece všichni bombardováni podobnými a zjevně účelově šířenými maily z pera různých zástupců ekologických organizací a především Hnutí Duha, které je svými aktivitami na Šumavě proslulé. Teď ale od toho třetího čtení a především od toho zamítnutí senátního návrhu se konečně začali také ve větším počtu ozývat lidé z druhého břehu. Ti, kteří skutečně na Šumavě bydlí, kteří tam pracují a nesou také v osobách starostů politickou zodpovědnost za udržitelný rozvoj jejich obcí.

Vcelku je pochopitelné, že mnozí z těchto pisatelů mají obavy z toho, co je v případě přijetí vládního návrhu zákona o národních parcích čeká. Možná se ozvali pozdě, určitě se ozvali pozdě. Jenže tihle lidé nejsou aktivisté, nemají takové možnosti, nemají takové zázemí ani peníze, které mají nevládní organizace. Nečerpají dotace, ze kterých by si zaplatili mediální trénink, naučili se psát tiskové zprávy a pracovat umně se sociálními médií. Neumějí a nejsou zvyklí psát dopisy poslancům a senátorům, a vytvářet tak tlak na zákonodárcé. Nemají to zapotřebí, nebo alespoň to doposud neměli. Přesto a proto bychom je měli vnímat stejně silně, a spíš mnohem silněji než dosavadní nátlakové skupiny, jejichž zájmem je mj. také i dál čerpat peníze na všemožné projekty a výzkumy, jako by snad Šumava byla jejich privátní laboratoří.

Nebudu zde citovat tolik autorit, přesto bych k doplnění obrázku také ocitoval vyjádření emeritního profesora Mendelovy univerzity v Brně pana profesora Radomíra Mrkvy. Ten upozorňuje na fakt, že zákon si sice klade ambiciozní cíl vytvoření divočiny s původními druhy stromů, ale jaksi nereší cestu, kterou se k takovému cíli dojde. A bude to cesta hodně trnitá. Cituji z jeho slov. Návratu klíčových druhů stromů se jednoduše dosáhne ve vysokohorském prostředí, ale v lesnatých územích nižších poloh není přírodní síla, která by sem vrátila buk a jedli. Absentující dřeviny s těžkými nelétavými semeny prostě samy nepřikrácejí, takže bez lidské intervence se nelze obejít. Nic na tom nemení námitka, že takový postup není z pohledu vytváření divočiny ideologicky čistý. Cílem přece není ideologie, ale původní les. Vrátime-li se na Šumavu, vytyčený cíl představuje obnovit původní jedlobukové lesy se smrkem na více než 70% ploše lesů. Jde o počin v Evropě naprostě jedinečný a hodný obdivu, který je ovšem také náročný, bude vyžadovat řadu kvalifikovaných opatření vedených kvalifikovanými lidmi a čas. Původní přeměna na smrkový les trvala lidem několik staletí, a proto nemůže být překvapivé, že naprávu nelze zjednat během několika roků, ale musí trvat minimálně několik desetiletí. O tom se ale v dalších paragrafech předkládaného zákona naprostě nic nedozvíme. Navrhovatel se prostě plněním vytyčeného cíle nezabývá.

Pan profesor se podívuje i nad plánem postupného rozširování bezzásahových zón. Doslova piše: Také není jasné, proč ta tendence rychle rozširovat přírodní zónu, a tím i tzv. bezzásahové území, když obnova přirozené podoby Národního parku Šumavy zatím není zpracována ani na papíře, a je jisté, že bez lidské aktivity to nepůjde. Ano, na Šumavě se ostrůvkovitě vyskytují na vrcholech přirozené smrčiny, ale to území činí jen asi 13 % výměry a nelze ho rozširovat, protože prostě smrk v této podobě přirozeně rostl jen tam.

Nechci citovat další odstavce, nevím, jestli to pan ministr poslouchá, nebo neposlouchá, další odstavce z vyjádření pana emeritního profesora. Přestože jsem ocitoval jeho názor, pan kolega Zahradník ocitoval další názory, tak jsem si vědom, že tyto názory nemusí být ty jedině správné. Cituji je ale záměrně. Správné totiž nemusejí být ani názory těch, kteří kritizovaný návrh zákona psali nebo jej podporují. Cituji je, abychom si uvědomili, že ani na základních otázkách se tzv. odborníci neshodnou. O mnoha věcech se hádají, na mnoho témat dávají různé pohledy. A podle mého soudu Poslanecká sněmovna tu není od toho, aby tento spor prosoudila.

Měla by být ale schopná pohlídat, že se nepřijme zákon, který jde takříkajíc na ruku jen jedné straně.

Vážené kolegyně a kolegové, jako dlouholetému komunálnímu politikovi mně možná úplně nejvíce vadí naprosto bezdůvodné oslabení pozice samospráv obcí, které se na území šumavského národního parku nacházejí. Zatímco návrh Senátu ponechával obcím rozumné stávající kompetence, podle sněmovní verze zůstávají v podstatě rukojmím momentálního vedení národního parku. Senát přitom ve svých návrzích pouze respektoval práva obcí na udržitelný rozvoj a ponechával, nikoli rozšiřoval nebo přidával, obcím možnosti, jak v součinnosti s vedením národního parku ovlivnit život na svém území. Podle všeho šlo o úpravu téměř doslova převzatou z právní úpravy sousedního bavorského parku.

Šumava jako spojnici mezi Českom a Bavorskem je unikátní svou historií. Do jejího života tvrdě zasáhla válka a po ní přišli komunisté, kteří ji na dlouhou dobu zavřeli. Po roce 1989 se sem pomalu začal život vracet. Příkladem nám mohl být i třeba Bavorský les, kde se turisté dostanou po vyznačených cestách až k hranicím, teď je tam dokonce 70 % bezzásaňové plochy. Je smutné, že po 20 letech, nebo ještě po více letech se opět uchylujeme k nějakým experimentům, které skutečně mohou Šumavu a dosavadní vývoj poškodit.

Já bych chtěl ocitovat – nebudu teď citovat už další autority, vím, že je tady určitá netrpělivost, nervozita, mnozí kolegové se mě ptali, jak dlouho budu mluvit, jestli budeme mluvit do devíti hodin, můžu mluvit do sedmi hodin. Odpovídám jsem, že budu mluvit přiměřeně dlouho, a to s ohledem na kontroverznost tohoto návrhu zákona. Chtěl bych ocitovat jeden z těch dopisů, který mi byl zaslán. Je to dopis občana, běžného, chcete-li, občana Šumavy, který mi zaslal a možná i dalším kolegům znění tohoto dopisu.

Dobrý den. Ve čtvrtek 4. dubna budete opět hlasovat o zákonu o národních parcích. Žiji na Šumavě více jak 40 let. Bydleli tu rodiče a žijí tady i mé děti. Mrzí mě, že se zapomíná na fakt, že k vyhlášení národního parku bylo třeba souhlasu místních obyvatel, a my byli pro. Po porážce totality a znovunabyté svobody, kdy opět nabyla na významu místní samosprávy a občanské iniciativy, jsme tímto souhlasem chtěli naši krásnou přírodu a naše životy přiblížit k vyspělé západní civilizaci. Práli jsme si moderní národní park, podobný námi navštěvovanému Bavorskému lesu. Citili jsme hrドost sousedů, kteří vytvořili národní park hlavně z důvodu vylidňování pohraničí, přivedení do regionu více peněz a více turistů. To se jim také povedlo. Bohužel u nás to vnímám zcela jinak, zcela naopak. Příkladám to mladé demokracii a nepřátelskému vnímání ochrany přírody vůči lidem. Proto se většina obyvatel Šumavy přikláněla k pozměňovacímu návrhu z dílny senátorů, který byl podobný zákonu bavorskému, a je zajímavé, že v Bavorsku místní samosprávy mají právo veta, a přitom je tam 70 % bezzásaňovosti. Klobouk dolů před stavem demokracie u našich sousedů.

Bohužel u nás tento senátní návrh vyvolal něco, co se od revoluce nestalo. Kdo má jiný názor, je developer, asfaltér, betonář a tak podobně. Nositelé jediné pravdy už v minulosti byli a vždy to skončilo špatně. Proto vás prosím, abyste se ještě jednou zamysleli a podívali se na to věcně ve prospěch přírody a lidí, kteří tady bydlí.

Jestliže patří park národu, nechápu, proč jsme zrovna my vyjmuti. Lidská práva a svoboda má platit i uprostřed krásné Šumavy. Nejsou tak naivní, abych nevěděl, že se přes Šumavu dělají politické kšefty, ale myslím si, že nemůžeme být lhostejní k zániku demokracie nás lidí na Šumavě. Předem děkuji za zvážení vašeho hlasování. Jiří Valečka. Tolik citace dopisu pana Valečky.

Dámy a páновé, na závěr bych chtěl ještě připomenout, že tuto sněmovní verzi zákona odmítli představitelé obou krajů, na jejichž území se Šumava rozprostírá, Plzeňského i Jihočeského. Připomínám, že v otázce Šumavy – byl jsem účasten jednání zastupitelstva Plzeňského kraje – šly stranou i stranické boje a na odmítnutí sněmovní verze zákona bylo mnoho hlasů. Jediná strana, která se zachovala konzistentně s tím, jak vystupuje zde v Poslanecké sněmovně, byla TOP 09. Tam skutečně ani jeden z těch tří zastupitelů v Plzeňském kraji nehlasoval pro. Jinak všechny další politické subjekty v zastupitelstvu byly buď silně většinově pro, anebo stoprocentně většinově. Včetně zastupitelů, drtivé většiny zastupitelů hnutí ANO.

Dámy a pánové, pokud tedy dnes svým hlasováním potvrďte sněmovní verzi zákona, budete hlasovat proti vůli obou krajů, proti horní komoře Parlamentu, proti prezidentovi a proti šumavským obcím a především proti výrazné většině lidí, kteří na Šumavě bydlí. V případě Národního parku Šumava nebude schvalovat zákon pro Šumavu, ale spíš zákon proti obyvatelům Šumavy, proti Šumavě jako takové. Obávám, že pokud odsouhlasíte zákon, který je zde předložen, tak se žádné problémy nevyřeší, ale nové problémy se nastartují.

Prosím, vážené kolegyně a kolegové, zvažte ještě jednou své rozhodnutí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. A další do rozpravy je přihlášen s doplněním svého příspěvku pan poslanec Zahradník, tímto prosím. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ono to nebude doplnění mého příspěvku. Já budu možná pokračovat z jiného soudku. Možná bych v tomto svém vystoupení chtěl připomenout některá významná tvrzení, která v souvislosti s ochranou přírody na Šumavě zazněla.

My jsme v loňském roce si připomněli 25. výročí založení toho parku. Tenkrát, jsou pamětníci, kteří vzpomínají na tu dobu, kteří si vybavují to, jak najednou s jakýmsi zmatkem, očekáváním, ne úplně jasnými představami, co dál s naší republikou, tady najednou padla do klína Šumava. Šumava, která, jak už jsem řekl, má za sebou staletá lidská osídlení, staletou historii jako lidského sídla. Byly tam desítky obcí, malých osad, velkých městeček. A najednou tam bylo 40 let zadrátované území, které pohraniční stráž hlídala před námi samými, abychom přes něj nemohli utíkat na Západ. Každý z nás, tehdy kluků, kteří jsme chodili na Šumavu, dobře ví, jak důsledně to dělali. Jak tu Šumavu dokázali protkat cestou asfaltových silniček, které měly za úkol přivést hľídku s gazíkem na místo zadřzení narušitele v co nejkratší době, já nevím, do tří pěti minut, tak aby přijeli a nebohého muže, chlapce, dívku, prchající za svobodou přes železnou oponu, zase zpátky vrátili do reality,

pokud možno do nějakého komunistického vězení. A tuhleto Šumavu oni se rozhodli chránit, vyhlásili národní park. Ten národní park vlastně vyhlásili na celém území české Šumavy.

Nyní vidíme, že to byla zřejmě chyba, že ten park je příliš veliký, že tak často připomínání Bavoří, kteří mají národní park dávaný nám za vzor, to udělali jinak, na území třetinovém. Zatímco na území našeho parku jsou přímo intravilány obcí, v Bavorsku tomu tak není. Tam je situace trošku jiná. Přesto jsme stále konfrontováni s tím, jak dobré to Bavoři dělají. Někdy jsme dokonce omylem konfrontováni i s tím, jak to dobré dělají Rakušané, když jsou naše lesy porovnány s jejich. Lesy na rakouské straně z větší části patří hospodářským lesům kláštera Schlegel. Takže jsou to lesy, které nejsou lesy národního parku.

V tom procesu se vyjadřovali různí lidé. Já bych některé ty citáty chtěl připomenout. Třeba jeden z takových, řekněme, guru toho procesu divočiny, profesor Fanta, říkal: Nutno je zajistit strategii smíšených různověkých lesních porostů, jinak se budeme pohybovat v bludném kruhu. – Strategie smíšených různověkých lesních porostů. To už bohužel teď na Šumavě realizovat bude jen velmi těžko.

Jak takový les asi vypadal, říká Hřivnáčův průvodce po Šumavě vydaný 1883, v reprintu 2005. Prales, jako většina lesů v této krajině, sestává ze čtyř pětin jehličnatého a jedné pětiny listnatého stromoví. V první převládá smrk a jedle, z druhých buk. Smrk a jedle dosahují stáří i nad 400 let. Bývají až přes 52 metrů vysoké při průměru 100 až 150 cm. Buk pouze až 250 let. Bývá až 25 metrů vysoký při průměru až 56 cm. Porůznu vyskytuje se i obří až pětisetletí i přes 60 metrů vysocí, mající až 3 metry v průměru. – Tako vypadaly ty bájně lesy. Tako vypadala divočina, kterou popisuje Hřivnáčův známý průvodce po Šumavě.

Další zajímavý citát, který bych chtěl tady zmínit, je citát pana Jana Kumpery – Dějiny západních Čech. Jako motto je tady uvedeno: Nejméně vhodné k osídlení byly pohraniční hory tvořené horskými bučinami a jehličnany, zejména jedlemi. Mírné klima dosáhlo svého optima teplotou na konci 13. století. Mezi dlouhodobé důsledky 30leté války patří i změny etnických hranic v neprospěch českého obyvatelstva, neboť vylidněné české oblasti byly dosidlovány novými německými přistěhovalci.

Tady musím říct, že se vždycky ptám, jak zastánci divočiny a kompletní stoprocentní bezzáhrovosti chtějí dosáhnout toho, že v těch vyšších partiích bude růst jedle, bude růst buk, když v té monokulturní genetické formaci není žádný předpoklad pro to, aby se tam ty sazenice uchytily. Pokud tomu nepomůžeme, pokud drobnými opatrnlými zásahy nebudem tyto stromy, jedle a buky, dosazovat, nebudou tam růst a bude to stále a znova se opakující smrkový les, jak říká profesor Mrkva ve svém článku, vlastně stále jakási sukcese.

Adalbert Stifter v knize Paměti mého pradědečka – Die Mappe meines Urgrossvaters, která byla vydána v roce 1922, tady z ní je citováno, ten mluví o životě na Šumavě. Říká: Život všech lidí na staré Šumavě, Čechů, Němců i Židů, všech bez rozdílu národností, nebyl nikdy snadný, jednoduchý, pohodový a lehký a měl k očekávané romantice a knižní idealizaci opravdu hodně daleko.

A tady bych chtěl upozornit, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, na citát, a obracím se nikoliv nezáměrně ke svým kolegům, poslankyním a poslancům za KDU-

ČSL. Je to citát pana doktora Petra Pitharta, který říká: "Na bavorské straně Šumavy leží obce mimo území tamního národního parku, přesto jim bavorský sněm dal právo veta. Je to přirozené a spravedlivé. Lidé, kteří v tom kterém kraji žijí, musí mít přeče možnost spolurozhodovat o tom, zda se v kraji v rámci experimentu začnou návštěvníci vyhýbat, zda zchudne a bude se vylidňovat, anebo zůstane přitažlivým a schopným se uživit. Naše šumavské obce jsou uvnitř národního parku a právo spolurozhodování jim bylo upíráno, přesněji řečeno různými způsoby obcházeno." To je zásadní citát, který se vzťahuje k pozici obcí v novém, vámi prosazovaném sněmovním návrhu zákona o ochraně přírody a krajiny. Ano, obce tam mají právo, že s nimi musí být dohodnuto formulování základních dokumentů, zásady péče, návštěvní řád, ale zatímco u obcí a krajů je přesně stanoveno, kolik zástupců v radě parku mají mít a s radou parku je třeba to dohadovat, iž není řečeno v zákoně, kolik členů ta rada parku může mít, a tak se může klidně stát, že když obce nebudou poslušné, budou se bouřit, tak prostě pan ředitel parku nominuje takový počet členů rady schopný přehlasovat těch 24 představitelů obcí a krajů, kteří jsou ze zákona členy rady národního parku. Toto pan doktor Pithart předjímal tehdy. A tady musím říct, že bohužel jeho kolegové na to neslyší.

Dalším zajímavým citátem je citát Ondřeje Fibicha z Nejúplnějšího místopisného slovníku staré Šumavy. Ten říká, že mezi roky 1928–1931 v počínající hospodářské krizi, která zastavila hospodářský rozvoj, nastal jeden ze soumraků Šumavy. Od této let se osídlení prakticky nerozvíjelo, ba naopak, četné provozy mlýnů, hamrů, pil, skláren a další zanikly. Do toho přišel zábor Sudet v roce 1938 a vznik protektorátu a postupné vylidňování mužské populace pro vojenské výboje Hitlera. V letech 1945–1947 následoval odsun téměř veškerého německého obyvatelstva. Šumava na mnoho desetiletí zmrtvěla a postupně se její tisíciletá struktura rozpadla.

Josef Váchal v knize Šumava umírající si přál –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane poslanče, já vás na chvíličku přeruším. Já mám obtíže vám rozumět kvůli zvýšené hladině hluku v sále. Chápu, že je to náročné po 19. hodině. Poprosím kolegy o klid a v případě, že máte něco k řešení, přesuňte se do předsálí. Děkuji.

Poslanec Jan Zahradník: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Já tedy zvýším hlas na úroveň hlasu učitele mluvícího k zlobivé neposedné třídě.

Josef Váchal v knize Šumava umírající a romantická si přál, aby se podmínky vrátily před broučkovou kalamitu z druhé poloviny 19. století, jak je zachytily Karel Klostermann, kdy šumavské lesy nesly v sobě ještě odlesk starých pohanských pralesů. Ano, je to Fibichův diskutabilní text, nezastírám. Je možné na něj hledět dvojím pohledem, ale dokladuji to, že Šumava přece nemí žádná divočina. To všechno už tam dávno se přeměnilo, bylo osídleno, to osídlení začalo zanikat, dneska opět tam osídlení nějaké je. Berme na to zřete!

Pak jsou tady dva citáty: "Péče o kulturní dědictví v Evropě znamená kontinuitu činnosti a významu s nimi spojených." "Krajina, z níž odešel člověk, je zarostlá a

zpustlá jako chlap, kterému utekla ženská." To první byl magistr Blažek, to druhé je Roman Kozák. Tak to byl další citát.

Je zde zajímavý další citát, který bych chtěl tady připomenout. Je to citát profesora doktora Bělohlávka, kandidáta věd. Ten říká, že Národní park Šumava je veřejným statkem, který je financován daněmi občanů, a občanským právem je navštěvovat tento park. Setkávání lidí s parkem má obrovský výchovný efekt.

Citovat z plánu péče národního parku nebudu, nebot je to mrtvý dokument, který byl nahrazen nějakým jiným dokumentem, ani již z webových stránek Národního parku Šumava, ale odcituji tady proklamativní prohlášení ředitele Agentury ochrany přírody Františka Pelce z roku 2013. Ten říká: "Národní parky jsou v ČR zřizovány v osídlené kulturní krajině, proto by mělo být jejich posláním i vytváření podmínek pro udržení historického osídlení, místních tradic a poznávání přírody v rámci šetrného turismu, který může být významným zdrojem příjmů pro místní obyvatele." Čili i tohle, prosím pěkně, berme na zřetel, nesnažme se vytěsnit obyvatele Šumavy a nesnažme se vytěsnit ani turisty.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já využiji krátké pauzy a znova poprosím o klid. A ti, na které se obracím, dobře ví, na koho se obracím. Nemusím jmenovat. Děkuji.

Poslanec Jan Zahradník: Dobře. Dámy a páновé, mám tady ještě jeden citát profesora doktora Reiholfa, krajinného ekologa z Mnichova. Odcituji poslední větu z jeho citátu: "Aktivní péče o cenné biotopy je nezbytná k zachování druhů kulturní krajiny, což se týká nás všech. Každý jednotlivec je zodpovědný za naše životní prostředí."

Dámy a pánové, vidím, že už touha to rozhodnout a hlasovat je veliká, že už si říkáte, co nás to ten Zahradník pořád tady otravuje, proč to dělá. Já nevím. Dělám to proto, že si myslím, že lidé ze Šumavy také musí dostat nějaké slovo, také jim musí být dána možnost, aby zde byl jejich názor slyšen. Proto na závěr svého projevu přečtu tiskovou zprávu Svazu obcí Národního parku Šumava...

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, pane poslanče. Do třetice vyzývám o klid! Jestli si něco potřebujete říct, máte možnost venku před sálem!

Poslanec Jan Zahradník: Já to ještě přečtu. Ta tisková zpráva je psaná s jakýmsi chmurným tušením, k čemu dneska dojde, a říká se v ní toto: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dnes pravděpodobně přehlasuje veto prezidenta republiky k novele zákona o ochraně přírody a krajiny. K 1. červnu tak bude platit novela zákona, která je špatnou zprávou pro šumavskou přírodu, šumavské obce a jejich obyvatele, zemědělce a návštěvníky národního parku.

Novelu zákona je nutné spatřovat v kontextu s dalšími ustanoveními zákona o ochraně přírody a krajiny, zákona o posuzování vlivu na životní prostředí a judikátu Nejvyššího správního soudu. Ustanovení novely o nerušeném průběhu přírodních

jevů na převážné většině území národního parku jednoznačně vymezuje člověka a jakýkoliv jeho vliv mimo toto území. V průběhu legislativního procesu předložil Svaz obcí Národního parku Šumava dostatečné množství konkrétních připomínek a námitek, které nebyly Poslaneckou sněmovnou vyslyšeny. (V sále stále silný hluk.)

Definice hlavního cíle, bezzásahového režimu, na většině území národního parku bez možnosti obnovit původní jedlobukové skladby lesa s příměsi smrku vyvolá v současném smrkovém hospodářském lese opětovně kůrovcové katastrofy obřích rozměrů s dopadem na lesy okolních nestátních vlastníků. Tato katastrofa a následné těžby ještě více zhorší ekologické a environmentální funkce šumavského lesa, zejména jeho vodohospodářskou funkci, která je již dnes, přes nepravidlivé tvrzení zastánců divočiny, velmi poškozena. Návrh šumavských obcí na postupnou obnovu přirozené skladby lesa a postupné vyhlášování bezzásahového území byl zamítnut.

Šumava se více turistům neotevře a vzniklé neutráaktivní calamitní prostředí ještě více ztíží klesající návštěvnost Šumavy.

Novela bude mít negativní dopady na stávající tradiční zemědělské hospodaření, které zachovává pestrost krajinného rázu, který je kulturním odkazem našich předků. (Předsedající zvoní na ztištění hluku.) Novela v přírodní zóně Šumavy nepřipouští objevování a záchrannu paleontologických památek, které jsou skutečnými a na Šumavě díky – nebo spíš vinou, opravují já – železné oponě neprobádanými kořeny naší civilizace.

Vágní ustanovení novely vyvolá destabilizaci institucionálního prostředí a nekonečnou řadu soudních procesů, což významně zatíží státní rozpočet. Už dnes při rozloze bezzásahového území na 20 % rozlohy parku nemá správa šumavského parku dostatek finančních prostředků na svůj provoz. Další zvětšování bezzásahového území bude znamenat další výdaje ze státního rozpočtu. Není tak pravdou, že nepěče nestojí žádné peníze.

Podepsán za Svaz obcí Národního parku Šumava Antonín Šubrt, předseda.

Děkuji vám za pozornost a prosím vás, abyste se při vašem hlasování řídili tímto – já bych klidně řekl zoulafalým – apelem Šumaváků a jejich starostů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Děkuji všem, že udrželi klid v sále.

S přednostním právem pan předseda Stanjura se hlásí do rozpravy. A ještě jednou poprosím o klid. Já to tak nerad dělám, že vás musím okřikovat, tak proč mi to děláte. (Smích v sále.) Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Tak my jsme dneska měli dvě možnosti – bud' jsme mohli vyhovět návrhu mého kolegy poslance Zahradila a mohli jste si v klidu – (Hlasy ze sálu: Zahradníka? Zahradníka? Veselí v sále.) Omlouvám se Honzovi. A mohli jsme si to v klidu přečíst. To jste odmítli legitimně a teď jste evidentně nervózní z toho, že pan poslanec Zahradník vám z toho cituje, protože on i my považujeme tu debatu za debatu podpořenou fakty, názory, podobně.

Není to nálepkování. Taky neříkáme o každém, který to podporuje, že je ekoterorista, jako vy o každém, který tento zákon nepodporuje, říkáte, že je to betonová lobby, developer, má tam pozemek, bůhví co za tím je.

Já vím, že je to velmi jednoduchá argumentace říct: No to nebudeme ho poslouchat, zase ti developeri a chtějí tam golfová hřišť. Vůbec neposloucháte, vy, kteří pro to hlasujete, názor lidí, kteří tam žijí – že, pane ministře? My jsme prostě chytřejší než ti, kteří tam žijí, a my vás uděláme šťastnými, i když se vám to nelíbí. A to je celé. Souhlasím s tím, že to jsou zoufalé dopisy a zoufalé volání o pomoc starostů, dlouholetých starostů. A jaká je odpověď? Ti jsou zlobbovaní, betonová lobby, developer. Nejlépe ten developer. Jako šup, kdo je proti. Zachraňujeme. Nechme si ten kousek přírody.

Pane ministře, kolikrát jste řekl v debatě, že například pan poslanec Zahradník a ostatní hájí zájmy developerů? Mockrát. Mockrát. A kdybych chtěl použít slova vašeho stranického šéfa, tak bych řekl: To je lež. To je pořád opaková lež. – Pořád to slyšíme v jiných souvislostech. Zkuste brát názor lidí, kteří tam žijí, vážně. Zkuste brát vážně názor dlouholetého a úspěšného hejtmana. Zkuste brát vážně názor Jihočeského kraje. Tam je vaše hnutí v koalici, ne?, pane ministře. Jaký je názor Zastupitelstva Jihočeského kraje? Jiný než váš, opačný. Takže vy z Ústeckého kraje víte lépe než vaši stranici kolegové z Jihočeského kraje, co je dobré pro Šumavu, Jihočeský a Plzeňský kraj. Já nevím, asi jste si tam měli zvolit jiné zastupitele, kteří nechápou váš vstřícný osvícený postup k tomuto území.

Jaký je názor Zastupitelstva Plzeňského kraje? Slyšeli jsme to tady od zastupitele Plzeňského kraje. Zase jsme chytřejší. I ti jsou zlobbovaní? A pokud mám přesné informace – když tak kolegové z (nesrozumitelné) mě doplní, tak je to výrazně většinový názor, ne momentální koalice, která je tam po volbách. Byl to názor těchto krajů před volbami, byly volby, změnily se politické reprezentace jak politicky, tak personálně, a ten názor zůstal stejný. Ale to je jak dělal hluchý s hluchými. Vy to prostě slyšet nechcete.

A pokud dobře interpretuji návrh senátní, který jste zamítl, já vím, že o něm dneska nehlasujeme, tak ten vlastně říkal "zachovejme stávající pravomoci měst a obcí". Nedával žádné nové pravomoci. Nijak neměnil stávající stav. Ten stav je tak špatný? Ta samospráva, ať už krajská, nebo obecní, to dělá špatně? Roky? V různém politickém složení na to, abychom my jim řekli v tomto případě z Prahy, i když my jsme každý z jiného koutu republiky, že my víme lépe než ti lidé, kteří tam žijí.

Ano, vy jste tak pyšní, že víte lépe než lidé, kteří tam žijí, co je pro ně dobré.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nevidím, že by se někdo jiný hlásil do rozpravy a rozpravu končím.

Nyní bych využil čas a přečetl některé omluvy. Paní poslankyně Květa Matušovská se omlouvá z osobních důvodů od 18.30 do konce dnešního jednání. Pan poslanec Herbert Pavera se omlouvá mezi 19.00 a 23.59 z osobních důvodů. Pan ministr Daniel Herman se omlouvá od 19.30 z resortních důvodů. Pan poslanec Karel Fiedler se omlouvá od 18.45 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Paní poslankyně Zelenková se omlouvá od 19.00 do konce jednacího dne z rodinných

důvodů – ale je tady, mává na mne. Pan poslanec Okamura se omlouvá z pracovních důvodů do konce jednacího dne.

Vzhledem k tomu, že jsem ukončil obecnou rozpravu, budeme postupovat dále v tomto bodě. Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Já tedy poprosím, aby bylo nastaveno patřičným způsobem kvorum. Děkuji.

S přednostním právem pan předseda. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já bych před tímto hlasováním závěrečným požádal o pětiminutovou přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tomuto návrhu samozřejmě vyhovím, takže budeme pokračovat – přerušuji jednání do 19.24 hodin.

(Jednání přerušeno v 19.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.24 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Je 19.24, budeme pokračovat v přerušeném jednání. Potřebný počet hlasů máme nastavený na 101.

Budeme tedy hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 501/8."

Neregistroji žádný požadavek na odhlášení – už ho vidím. Já jsem si to myslel. Poprosím vás, abyste se opětovně přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o předneseném usnesení. Kdo je pro, atž zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Hlasování 45, přihlášeno 149 poslanců, pro 117, proti 18. (Potlesk.) Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen. Tím končí tento bod.

Budeme pokračovat dále. Před sebou máme balíček zákonů, které byly vráceny Senátem. Než přistoupíme k projednávání těchto návrhů, na žádost předsedy Senátu navrhují, aby bylo umožněno vystoupení senátorům Renáte Chmelové a Elišce Wagnerové, senátorům Lumíru Kantorovi, Jaroslavu Malému, Miroslavu Nenutilovi a Pavlu Štoklovi v Poslanecké sněmovně. Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

Já se ptám, kdo souhlasí s tím, aby jmenovaní senátoři a senátorky vystoupili.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? – Všechny vás poprosím o udržení klidu v sále.

Hlasování 46, přihlášeno 144 poslanců, pro 119, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Otevírám další bod, kterým je

2.

**Návrh zákona o evropských politických stranách
a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 876/3/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem, jehož usnesení jste obdrželi jako sněmovní tisk 876/4. Teď tu mám poznámku, že se paní senátorka i pan senátor omlouvají. (Smích a hluk v sále.)

Prosím, aby se k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr vnitra pan Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, velmi krátce. S pozměňovacím návrhem, jak ho Senát projednal a vrátil tento zákon do Poslanecké sněmovny, souhlasím.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře, za věcné vyjádření. Chce se k předloženému pozměňovacímu návrhu Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru pan poslanec Koniček? Pan zpravodaj má zájem. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koniček: Děkuji. Já jenom konstatuji, že návrh Senátu je opravdu jednoduchý. Vypouští část třetí, která umožňovala přeměnu české politické strany na evropskou politickou stranu. To je vše.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: I vám děkuji za velmi věcné vyjádření k věci. Otevím rozpravu. Zde měli vystoupit případně zástupci Senátu, kteří zde nejsou. Ptám se, zda má někdo zájem vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, takže rozpravu končím.

Ptám se pana ministra – nemá zájem. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Nemá zájem.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 876/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 876/4."

Eviduji požadavek na odhlášení. Poprosím vás všechny, abyste se znova přihlásili svými kartami. (Chvíli čeká.) Zdá se, že se nám počet hlasujících ustálil. Ještě chvíličku počkáme, nabíhají nám další kolegové. Tak, myslím, že máme splněno.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesené usnesení, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 47, přihlášeno 129 poslanců, pro 50, proti 44. Tento návrh nebyl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K tomuto hlasování je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Potřebný počet hlasů už byl správně nastaven.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 876/3."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 48, přihlášeno je 132 poslanců, pro 87, proti 8. Tento návrh nebyl přijat.

V případě, že není žádná připomínka k průběhu hlasování, konstatuji, že jsme návrh zákona nepřijali. Tím končím tento bod.

Přistoupíme k dalšímu bodu dnešního jednání, kterým tímto otevírám a kterým je

3.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 810/4/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jste obdrželi jako sněmovní tisk 810/5. Vítám mezi námi pana senátora Jaroslava Malého.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr zdravotnictví pan Miloslav Ludvík. Pane ministře, máte slovo. (V sále je silný hluk.)

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Velmi krátce. Tento návrh byl v Poslanecké sněmovně již probírán. V podstatě jde o transpozici unijních směrnic číslo 565 a 566 z roku 2015, které upravují postupy pro ověřování rovnocenných –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, pane ministře. Já vás důrazně žádám o klid v sále! Chceme projednat ty body a ukončit dnešní jednací den. Děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Takže tato transpozice určuje ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro dovážené tkáně a

buňky. Za tím účelem se zejména doplňují postupy nutné k zavedení jednotných pravidel v rámci EU pro dovoz tkání a buněk ze třetích zemí tak, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany zdraví v Unii, což je umožněno zavedením postupů pro ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro růst tkání a buněk, stanovení programu schvalování inspekcí odražejících ověřovací proces, který byl zaveden pro činnosti související s tkáněmi a buňkami v Unii. Dalším a hlavním cílem je zavedení jednotného evropského kódru, který usnadní zajištění sledovatelnosti lidských tkání a buněk od dárce k příjemci a naopak.

Senát na své schůzi ze dne 9. března rozhodl o vrácení návrhu Poslanecké sněmovny s dvěma pozměňovacími návrhy, které jsou vysloveně legislativně technického charakteru. Jednou se tam upravuje pád, jednou předložka, a dále se tam místo pevného data účinnosti dává plovoucí datum, přičemž je důležité říci, že den pro implementaci uplynul loni 29. října.

Dámy a páновé, nechci zdržovat. Jde o technicistní normu a prosím o její schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Chce se k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru pan poslanec Leoš Heger. Pan zpravodaj má zájem o vystoupení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Leoš Heger: Dobrý večer. Děkuji za slovo. Já bych si dovolil potvrdit to, co tady říkal pan ministr zdravotnictví. Pozměňovací návrh ze Senátu je opravdu jenom legislativně technický. A jenom bych ještě připomněl, že ten zákon tady ve Sněmovně prošel velmi silnou většinou a myslím si, že bychom ho měli schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevím rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí pan senátor Jaroslav Malý. Pane senátore, já vás tu ještě jednou vítám. Máte slovo.

Senátor Jaroslav Malý: Pane předsedající, paní a pánové, já budu mluvit velice krátce, jak je v Senátu zvykem. V podstatě to všechno řekl pan ministr. Jedná se o tři velice jednoduché pozměňovací návrhy. Jeden je předložka "z" a "do". Jak jistě chápete, "z" a "do" jsou obrácené směry. Druhý je souslednost časová, nesouslednost podmětu a příslušku, a třetí je plovoucí datum zahájení platnosti zákona.

Prosím vás, abyste laskavě tento zákon přijali. Byl přijat v Senátu absolutní většinou všech hlasujících. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane senátore. Ptám se, kdo z přítomných poslanců má zájem vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Nevidím nikoho, rozpravu končím. Má zájem pan ministr případně pan zpravodaj o závěrečné slovo? Nemají.

Přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 810/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 810/5."

Opět vás všechny odhlásím a požádám, abyste se znova přihlásili. Počet přítomných se nám ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 49, přihlášeno 129 poslanců, pro 115, proti 7. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali. Tímto končím tento bod.

Ještě využiji chvilku, abych přečetl omluvu pana poslance Jaroslava Klašky, který se omlouvá od 19.35 hodin, z pracovních důvodů se nemůže jednání zúčastnit.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

4.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/4 - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacimi návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 873/5. Vítám mezi námi pana senátora Pavla Štohla a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych se stručně vyjádřil k Senátu vrácenému znění tzv. daňového balíčku, neboť považuji za důležité upozornit na důsledky, které nastanou, pokud Poslanecká sněmovna přijme senátní pozměňovací návrh. (V sále je rušno.)

Obsahem senátního pozměňovacího návrhu je změna zdaňování, resp. osvobození od daně z přidané hodnoty při dodání nemovitých věcí. Ze zdanění tento pozměňovací návrh vylučuje ty pozemky, které tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, a také nežádoucím způsobem zužuje definici pojmu stavební pozemek. Přijetí senátního pozměňovacího návrhu povede tak jak před rokem 2016 k obcházení zákona o dani z přidané hodnoty, takže pozemky, které jsou zjevně připravené k další výstavbě, budou vydávány za pozemky neurčené k výstavbě a budou se prodávat jako osvobozené od daně, i když by měly být správně zdaněny.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, já se omlouvám. Já vás na chvíličku přeruším.

Já vás ještě jednou vyzývám – někteří se nahlas baví, někteří telefonují –, zkuste udržet klid v sále. Když tak dlouho napomínám u nás doma děti, tak pak je musím nějak potrestat. Většinou jim vezmu tablet. Já vám nemám co vzít. Já vás jenom žádám o klid v sále. Děkuji. Je 19.42 hodin. Děkuji.

Prosím, můžete pokračovat, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Takže stručně řečeno, pokud budete hlasovat za senátní návrh, budete hlasovat za obcházení daní, abych to zdůraznil.

Tato změna je podle názoru Ministerstva financí v rozporu se směrnicí o dani z přidané hodnoty a s judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Jejím přijetím se Česká republika vystavuje riziku zahájení řízení o porušení povinnosti ze strany Evropské komise, tzv. infringementu. Toto řízení může následně vyústit až k předložení žaloby na Českou republiku k Soudnímu dvoru Evropské unie a vést k uložení peněžitých sankcí.

Na základě výše uvedených argumentů nemohu souhlasit se zněním senátního pozměňovacího návrhu a navrhuji setrvat na znění daňového balíčku schváleného Poslaneckou sněmovnou. Závěrem bych chtěl upozornit, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na znění, které schválila, účinnost zákona nastane 15. dnem po vyhlášení zákona ve Sbírce zákonů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Tak, chce se k pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru? Nemá zájem o vyjádření. Já tedy otevřím rozpravu a v rozpravě jako první vystoupí pan senátor Pavel Štohl. Prosím, pane senátore.

Senátor Pavel Štohl: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení páновé. Začnu vůbec, proč Senát neschválil ten daňový balíček ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Protože tam byl hojně diskutován zejména bod úpravy DPH v oblasti odpočtu daně u České televize a Českého rozhlasu. To byl hlavní důvod, proč vlastně byla velká diskuse, garanční výbor nepřijal usnesení a Senát, plenum Senátu to neschválilo.

Potom se otevřela samozřejmě podrobná rozprava, kde byla řada pozměňovacích návrhů, ale prošel pouze jediný pozměňovací návrh a to byl ten, o kterém se zmíňoval pan ministr. Já možná bych v některých věcech souhlasil, v některých nesouhlasil, co tady pan ministr řekl.

Jednak jak to bylo do konce roku 2015. Ono není úplně pravda, že tady ta nová úprava, kterou teď navrhujete Senát, vraci to stejně tam, kde to bylo do konce roku 2015. Do konce roku 2015 platilo, že se zdaňoval pouze pozemek, na který bylo vydáno stavební povolení. Takže po pravdě se to obcházelo a opravdu se dodání

neboli převod pozemku vlastně nedanil. Potom dle mého jsme šli do druhého extrému. Takže do konce roku 2015 opravdu se DPH z pozemku nedanilo. Od 1. ledna 2016 jsme šli do toho druhého extrému, že se bude danit nejenom pozemek, na kterém je stavba, ale i vlastně pozemek, který tvoří funkční celek s touto stavbou, a teď jsme u toho, že vlastně mimo jiné je problém, co to je funkční celek, který souvisí se stavbou.

Já zkusím uvést příklad. Budu chtít stavět rodinný domek, koupíme si s manželkou pozemek 400 m², kde chceme tedy si postavit dům. Potom manželka řekne, že ten pozemek je malý a že bychom chtěli odkoupit ještě od souseda zahradu, která má také 400 m². Takže to odkoupíme a otázka potom zní: je to také ještě část, která funkčně tvoří ten celek spojený se stavbou?

Když se zeptáte opravdu daňových poradců, kteří se specializují na DPH, tak vám řeknou po pravdě, že i když existuje metodický pokyn, že v tom není úplně jasno. Takže to je jeden důvod, kterým by, kdyby se přijala novela, kterou Senát navrhl, která by se vlastně odstranila. A druhá věc je samozřejmě snížení daňové zátěže těch, kteří budou stavět rodinné domky. Kdybychom řekli – aspoň rámcově, abyste věděli, o kolik peněz se jedná: Jestliže budu chtít stavět dům, budu mít pozemek nějakých 500, 600 m², hodnota pozemku, aspoň ve Znojmě, odkud já pocházím, je zhruba milion korun, takže je to vlastně 15 % rovná se 150 000. Takže vlastně teď v současné době je ten pozemek o 150 000 dražší pro ty běžné občany, protože samozřejmě tam bude DPH, které oni jako běžní občané si nemůžou nárokovat.

Takže to jenom stručně vysvětlení, ty dva důvody, které tam jsou.

A tedy vlastně ten Senát navrhuje co? Navrhuje, aby se zdaňoval pouze pozemek, na kterém bude stavba. To znamená, že není, říkám, ta situace stejná jako do konce roku 2015, kdy se nezdaňoval pozemek, na kterém byla stavba, ale pouze to, co je postaveno.

Takže to je snad ode mne k tomuto pozměňovacímu návrhu všechno. Pokud by byly dotazy, rád zodpovím. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane senátoře. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí do rozpravy. S přednostním právem pan předseda Stanjura. A prosím o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý večer. Ono to vypadá, jako bychom měli rozhodnout hlasováním o té jedné jediné věci, o které mluvil jak pan ministr, tak pan senátor, a to prostě není pravda. To je rozdíl mezi těmi dvěma verzemi, senátní a sněmovní. Ale máme rozhodnout o úplně něčem jiném.

Když se podíváte do kalendáře, zjistíte, že je dneska 4. dubna, pokud jsem to nespletl, v běhu sněmovních dnů si občas pletu, je 4. dubna a účinnost některých paragrafů navržených ke změně je 1. ledna. Máme zpoždění déle než čtvrt roku.

Oficiálním důvodem proč tento návrh vznikal, je, že koalice chce zvýšit slevy na druhé a další děti. A to dělá koalice každý rok, takže se to mohlo dělat najednou a mohla být účinnost od 1. 1. 2015, od 1. 1. 2016 a od 1. 1. 2017. Takhle to máte

mimochodem napsané ve své koaliční smlouvě, která je veřejná, kterou jsem si přečetl. Ale vy jste chtěli mít třikrát slávu, třikrát jste chtěli být pochváleni, jak myslíte na ty rodiny, tak to provedeme natříkrát. A tak výborně zvládáte program Sněmovny, že v dubnu hlasujeme o změnách, které jsou navrženy s účinností k 1. lednu. A tváříme se, že rozhodujeme o daních, o DPH z pozemků.

Já na ten příklad, který podle mě není úplně příležitost, nebudu reagovat. Pak bych vám něco poradil, pane senátoru, když vás žena požádala s tím, ať koupíte dalších 400 metrů, jak to udělat, abyste tu daň nemusel platit. Protože kdo by chtěl platit daně, že, když jsou na to legální nástroje. To tady máme experty, podívejte se kolem sebe, určitě vám někdo poradí.

Ale v tom zákoně jsou mnohem horší věci. A proto nebudeme hlasovat ani pro senátní, ani pro sněmovní verzi. Protože vláda slovně říká, tedy zejména před volbami: My se budeme starat o ty malé podnikatele, živnostníky, drobné podnikatele, chceme jim ulehčit život. A opět a znova vláda snižuje tímto návrhem zákona výdajové paušály, které neslouží k tomu, aby se neplatily daně, jak někteří mylně vykládají. Pokud ano, a myslíte si to, tak nařídte právnickým osobám, že mohou mít výdajový paušál třeba 60 %. To by se našim právnickým osobám nelíbilo, když si vezmete jejich tržby, že by mohly uvést jenom 60 % nákladů, jako to dělá normální živnostník, a v interpretaci některých z vás se vyhýbá placení daně. A daňový základ by byl 40 % příjmů. To by se právnickým osobám skutečně nelíbilo. A to by byl příjem daně z právnických osob, kdybychom takové paušály zavedli pro právnické osoby!

Tak prosím vás nepoužívejte zdůvodnění, že výdajové paušály slouží k tomu, aby se neplatily daně. Tak to skutečně není. Výdajové paušály slouží k tomu, abychom zjednodušili byrokraci zejména těm malým, a opět chcete ty výdajové paušály snížit, abyste za tři měsíce běhali po náměstích a ve svých programech měli: My chceme podporovat zejména malé a drobné podnikatele! No teď máte možnost, když budete hlasovat dneska proti senátní, proti sněmovní verzi, tak něco málo, alespoň něco málo pro malé a drobné podnikatele uděláte.

Velmi často mluvíme o tom, jestli je, nebo není něco přilepek. Jenom připomínám, že tady se nám mezi prvním a druhým čtením do daňového balíčku dostal i zákon o EET. A když se podrobně podíváte na výsledky hlasování, tak musím říct, že ty komentátře k tomu nebyly úplně přesné. Například: hnutí ANO hlasovalo pro výjimky pro e-shopy, ale ono to neprošlo. To je pravda jenom částečně. Ano, hnutí ANO hlasovalo pro návrh pana ministra financí, který výjimky pro e-shopy zaváděl, ale už nehlasovalo – a spojil to ale s tou paušální daní a chtěl, ať se o tom hlasuje dohromady – ale už nehlasovalo hnutí ANO o jiném pozměňovacím návrhu, který navrhoval tu samou úlevu pro e-shopy. O tom jsem se už nedočetl.

Propásli jsme možnost, a měli jsme tady pozměňující návrhy, propásli jsme možnost vrátit dvě sazby DPH. Pamatuj si vystoupení pana ministra financí, když tady obhajoval zavedení třetí sazby. A když to trošku parafrázuji a nebudu úplně přesně, co říkal: No já jsem z toho nešťastný, myslím, že dvě jsou lepší, ale máme nějakou koalici a my jsme se v rámci koalice dohodli na třech sazbách. Já tomu rozumím, ale když vidím hlasování na minulé schůzi, dnes a dovolím si prognózovat,

zítra a pozítří, tak reálně už ta koalice funguje jenom na papíře. V každém hlasování o každém pozměňovacím návrhu nebo u takřka každého pozměňovacího návrhu vzniká jiná hlasovací koalice. Není nijak pevná, prolévá se. My někdy hlasujeme tu s jednou vládní stranou proti dvěma ostatním, se dvěma vládními stranami, někdy jsme proti všem třem vládním stranám a podobně. Takže tohle jsme propásli. Stejně tak jsme propásli možnost změnit daň z příjmu fyzických osob atd.

Tak já jsem chtěl jenom upřít vaši pozornost ně na ten podle mě poměrně malý rozdíl mezi sněmovní a senátní verzí, ale na celý obsah zákona.

A teď mi dovolte, abych okomentoval ty lavice za mnou. Kolikrát jsme slyšeli, že daňový balíček je klíčový zákon této vlády? (Ukazuje za sebe do lavice ministrů.) Vidíte, ano? Kolik ministrů přišlo v 19.53 podpořit tento klíčový návrh vlády? Tři? Tři. Ani nevím, kolik máme členů vlády. Sedmnáct, myslím. Tři ze sedmnácti! Strašně moc. A to není poznat z té účasti. Já myslím, že máme tak pět členů vlády, tady jsou většinou tři. Ani ministr kultury tu dneska není, který tu většinou sedí. Musím ocenit, že tady je poměrně často. Ani ten tu dneska není. Tak nevím, kdy naposled tady sedělo 17 členů vlády. Když jste si přišli pro důvěru, tomu rozumím. Ale pak u těch klíčových návrhů zákona tady příliš ministrů nevidím. Z KDU ani jeden, z ČSSD jeden s největším ministerstvem za sebou. A z hnutí ANO dva, shodou okolnosti držitelé stranických průkazů číslo 1 a číslo 2. Aspoň tu trojku. Nevím, jestli trojka je taky ministr, to nevím. Ale máte šest ministrů, ne? Šest. Možná se paní ministryně pro místní rozvoj připravuje na zítřejší porážku. To je možné. A nechce dneska hlasovat. Ona nemůže hlasovat, omlouvám se. Ale sedět by tu měla, když je to klíčové. To si myslím, že by měla, abychom ji zase tak neomluvali.

Původně jsme chtěli trošku zdržovat, ale když vidíme, že máte 101, tak je to skoro škoda, že jo. Protože myslím, že úplně nejlíp, co bychom udělali, kdyby ten zákon nebyl přijat v žádné verzi, ani v senátní, ani ve sněmovní. A věřte, že bychom my z opozice řekli, že aspoň jednou vláda za čtyři roky udělala něco dobrého pro malé a drobné podnikatele.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v rozpravě. Pokud tomu tak není, nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Případná závěrečná slova navrhovatele, pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj nemá zájem. Nemáte zájem, pane zpravodaji, o závěrečné slovo?

Takže přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní podle sněmovního tisku 873/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 873/5." Tentokrát požadavek na odhlášení neviduji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno je 131 poslanců, pro 62, proti 56, tento návrh nebyl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Potřebný počet hlasů již byl nastaven na 101.

Přednesu usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 873/4."

Zahajuji toto hlasování, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno je 133 poslanců, pro 106, proti 23, tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Tímto končím tento bod a dále přerušuji jednání této schůze na zítra, 5. 4. 2017, v 9 hodin, kdy budeme pokračovat v pořadu jednání, čímž budou body z bloku třetího čtení. A všem vám přeji hezký zbytek večera. Na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

5. dubna 2017

Přítomno: 178 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuju druhý jednací den 56. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

O omlovení své neúčasti na dnešním jednání požádaly tyto poslankyně, poslanci a členové vlády: pan poslanec Adámek – zahraniční cesta, pan místopředseda Bartošek – zdravotní důvody, pan poslanec Birke – osobní důvody, pan poslanec Brázdil – zdravotní důvody, pan poslanec Černoch do 15. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Číp – zdravotní důvody, pan poslanec Fiala – rodinné důvody, pan poslanec Grospič – zahraniční cesta, paní poslankyně Hubáčková – zdravotní důvody, pan poslanec Janulík do 13. hodiny bez udání důvodu, pan poslanec Kudela – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, pan poslanec Luzar do jedné hodiny – osobní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pavera – osobní důvody, pan poslanec Sedlář – rodinné důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Snopek – zahraniční cesta, pan poslanec Šarapatka – zahraniční cesta, paní poslankyně Váhalová – zahraniční cesta, paní poslankyně Válková do 10. hodiny – zdravotní důvody, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, pan poslanec Zemánek od 14.30 bez udání důvodu.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Babiš – pracovní důvody, pan vicepremiér Bělobrádek do 10.30. hodiny z pracovních důvodů, pan ministr Chovanec – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, pan ministr Ludvík – pracovní důvody, pan ministr Pelikán do 14.30 – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Měli bychom pokračovat body z bloku třetích čtení, což jsou ty, u kterých jsou splněny zákonné lhůty, tzn. 231, 232 a 245. Ale nejprve je zde písemně přihlášena paní poslankyně Nohavová. Potom se hlásila paní poslankyně Havlová a potom paní poslankyně Putnová.

Kolegyně a kolegové, prosím o klid, abych mohl zaznamenat návrh, který přednese paní poslankyně Nohavová.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Přeji vám všem krásné ráno.

Chtěla bych předřadit bod 182, sněmovní tisk 1042, a to na 7. 4. na pátek jako první bod po bloku třetích čtení. Jde o očkování seniorů nad 65 let proti pneumokokovým onemocněním, a to v tom smyslu, aby obě vakcíny byly bez doplatku pro tuto věkovou skupinu. Jde o jednoduchou novelu a je na ní shoda napříč politickým spektrem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Paní poslankyně Havlová. (V sále je značný ruch.)

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Chtěla bych pouze pro stenozáznam, protože včera jste se rozprchli dříve, než jsem mohla –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové – omlouvám se, paní poslankyně – znovu prosím o klid. Prosím, usadte se do svých lavic.

Poslankyně Olga Havlová: – změnit hlasování, tak bych chtěla pro stenozáznam, že jsem včera hlasovala "ano", a na sjetině mám "ne". Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Putnovou.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré ráno. Vážený pane předsedo, dámy a páновé, na minulé schůzi jsem mluvila o tom, že novela školského zákona, která se zabývala problematikou českých škol bez hranic, je částečně řešena a přijata ve stávajícím platném znění. Myslím, že je třeba udělat ještě procedurální krok, aby bylo možné můj vlastní návrh stáhnout zpět.

Čili dle § 86 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny beru zpět i jménem ostatních navrhovatelů návrh zákona předloženého Sněmovně dne 31. 7. 2014. Jedná se o sněmovní tisk číslo 278, což je novela školského zákona, která řešila problematiku českých škol bez hranic. Mluvila jsem o tom už na předchozí schůzi. Čili jsem přesvědčena, že tímto krokem dávám prostor pro projednání poslaneckých návrhů svých kolegů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. O tom nemusíme hlasovat, pouze bereme na vědomí a tento tisk bude stažen a příslušný bod vyřazen.

Nyní mám přednostní právo pana předsedy Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Dovolil bych si po konzultaci s ministrem vnitra navrhnout pevně zařazení dvou bodů, které by měly být na programu snad dnes. Je to bod 41 a 42, vládní návrh zákona o elektronické identifikaci, tisk 1069, a s ním související tisk 1070, bod 42, abychom je pevně zařadili na příští týden středu 12. dubna po pevně zařazeném bodu 54. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Novotný.

Poslanec Josef Novotný: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, dovolte, abych požádal o pevné zařazení bodu číslo 155, návrh poslance Josef Novotného a dalších na vydání zákona o výplatě dodatečné náhrady za pohledávky

vedené u Union banky v konkursu, sněmovní tisk 919, na pátek 7. 4. po třetích čteních. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Další přihlášky nemám. V tom případě budeme hlasovat.

Nejprve rozhodneme o návrhu paní poslankyně Nohavové, což je pevné zařazení bodu 182, tisk 1042, na pátek 7. 4. jako první bod po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 52. Přihlášeno 118, pro 37, proti 59. Návrh přijat nebyl.

Další hlasovatelný návrh přednesl pan předseda Sklenák, a to body 41 a 42 pevně zařadit na 12. 4. po bodu 54. Můžeme najednou jedním hlasováním? Vidím, nejsou námitky.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 53. Přihlášeno je 123, pro 82, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Novotný si přeje bod 155 zařadit na tento pátek po bloku třetích čtení. Je to tak, pane poslanče? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 54. Přihlášeno je 124, pro 15, proti 51. Tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návryhy na změny pořadu schůze. Ještě dorazila omouluva pana poslance Beneška, a to na dnešní jednání od 9 do 9.30 z pracovních důvodů.

Mám pocit, že nám nic nebrání, abychom otevřeli první bod dnešního dopoledního jednání, je to bod

231.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 927/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů již sedí paní ministryně pro místní rozvoj a pan zpravodaj garančního výboru, kterým je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pozněnovací návryhy vám byly doručeny v tisku 927/5, a to 1. března 2017, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 927/6.

Zeptám se paní ministryně, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. V tom případě máte slovo, paní ministryně. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páновé poslanci, děkuji za slovo. Stojím zde před

třetím čtením novely stavebního zákona, toho klíčového zákona, který by měl zrychlit řízení, snížit byrokracií v oblasti získávání všech povolení pro výstavbu atď už bytových domů, nebo dálnic, nebo čehokoliv jiného.

Já bych v úvodu si dovolila poděkovat vám všem, kteří jste se podíleli na pozměňovacích návrzích, na projednávání ve všech výborech. Chtěla bych poděkovat třem výborům, a to výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj, který je i garančním výborem, výboru hospodářskému a výboru pro životní prostředí. K tomuto zákonu se sešlo samozřejmě mnoho pozměňovacích návrhů. Myslím, že i společně mezi poslanci a Ministerstvem pro místní rozvoj jako předkladatelem jsme došli u mnoha ke konsenzu, případně i k návrhu jiného pozměňovacího návrhu.

Já bych zde zmínila jenom na úvod některé pozměňovací návrhy, se kterými Ministerstvo pro místní rozvoj nesouhlasí, a ráda bych vám sdělila i důvody. Samozřejmě bude pravděpodobně prostor následně v rozpravě, nicméně jsou tam některé pozměňovací návrhy, které mohou ovlivnit vůbec implementaci celého stavebního zákona a nemusí mít pozitivní dopady pro cíl a smysl této novely. To znamená zjednodušení, zkrácení a také urychlení výstavby. Musím konstatovat, že z pozměňovacích návrhů byla opravdu zřejmá snaha o pomoc tomuto zákonu, aby vyhovoval celé výstavbě.

Já bych ráda upozornila na dvě věci. Stavební zákon, říkala jsem to již při druhém čtení, má dvě části, a to územní plánování a stavební řád. Tyto dvě věci nejde oddělit a nemůžeme se zaměřovat pouze pozměňovacími návrhy např. na to, že část stavebního řádu upravíme podle požadavků stakeholderů v oblasti dopravy apod.

Ráda bych také zmínila, že některé pozměňovací návrhy považujeme za zcela nevhodné, které mohou i ohrozit implementaci novely stavebního zákona, a dovolím si uvést několik z nich. Již při prvním i druhém čtení jsme se zde bavili o připomínkách ze strany dvou klíčových měst v České republice, a to je prodloužení termínu platnosti územně plánovací dokumentace obcí. Dnes se zde bude hlasovat o dvou pozměňovacích návrzích, a to prodloužení z roku 2020 do roku 2022 a do roku 2024. Ministerstvo pro místní rozvoj nepodporuje ani jeden posun. Já jsem to zde vysvětlovala při druhém čtení. Vysvětlovali jsme to na výborech. Za nás je to nekoncepční řešení, aby kvůli dvěma městům se opravdu měnil takto klíčový zákon. A já jsem i navrhovala, aby třeba za dva roky, když uvidíme, že to ta Praha nestihá nebo že to to Brno nestihá, tak se udělala rychlá novela, samozřejmě novou Poslaneckou sněmovnou. Ale prosím, v tuto chvíli musím říci, že zpracování aktualizace územního plánu hlavního města Prahy a Brna opravdu za nás je možné stihnout, a obáváme se, obáváme se, že pokud to prodloužíte jako Poslanecká sněmovna, tak se může stát, že města, která již plánují zpracovat územní plány do roku 2020, se na to s prominutím trošičku vykašlou a prodlouží si to a nakonec to bude mít nedozírné důsledky např. do čerpání dotací.

Další věc, se kterou Ministerstvo pro místní rozvoj nesouhlasí. Považujeme za zcela nevhodné pozměňovací návrhy, které se týkají problematiky zemědělských staveb. Jedná se o následující proceduru č. 15, 16, 17. Zde máme opravdu zcela zásadní nesouhlas a zde bych jej vysvětlila.

První – tam jsou tři pozměňovací návrhy. První z nich znemožňuje vyloučit územně plánovací dokumentaci umisťování zemědělských staveb ve volné krajině, a to i v případě, že by takové vyloučení bylo ve veřejném zájmu. Ted' uvedu příklad, co by to znamenalo. To by znamenalo, že zemědělské stavby by mohly být ve volné krajině umisťovány prakticky kdekoliv. I vedle dálnice nebo na dálnici, pokud by vlastník např. vlastnil ten kus pod dálnicí, ještě by to nebylo vyvlastněno, což zase souvisí s tou předběžnou držbou. Takže v tuto chvíli s tímto Ministerstvo pro místní rozvoj nesouhlasí, protože i pro obce by to znamenalo do svých územních plánů zavést kohokoliv, kdo má zemědělskou stavbu, a při umisťování těchto staveb by vlastně nedocházelo ani k řízení, nedostaly by stavební povolení. V podstatě by to bylo bez jakéhokoliv povolení jen umístění, což s tím nemůžeme opravdu souhlasit.

Pro ilustraci si dovolím uvést další konkrétní příklad, a to například pokud by se tento pozměňovací návrh přjal, tak zemědělské stavby by mohly být umístěny kdekoliv. To znamená, že by mohlo dojít k situaci, že taková stavba bude umístěna např. ve vymezeném koridoru železnice nebo silnic nebo bytového komplexu apod. Z naší strany opravdu s tímto nemůžeme souhlasit.

Jiný návrh tam požaduje, aby každý územní plán povinně vymezoval plochy pro zemědělské stavby a zahrádkářskou činnost. Takovýto návrh je zcela nesystémový, ale v rámci případů dokonce nesplnitelný a z pohledu právníků Ministerstva pro místní rozvoj, z pohledu mého se domníváme, že může být protiústavní. Opět si dovolím uvést konkrétní příklad. To se týká především starostů zastupitelstev, protože ty důsledky budou především do zpracování územního plánu. To znamená, do obcí. Pokud by v území nebyl žádný soukromý záměr na vymezení ploch pro zemědělské stavby nebo zahrádkářskou činnost a obec by neměla své vlastní vhodné plochy, nemohla by dostát požadavku stavebního zákona, a tudíž by ani nemohla pořídit a vydat ten svůj územní plán, což opravdu může způsobit problémy pro obce. Ve svých důsledcích tak uvedený pozměňovací návrh zasahuje do Ústavou zaručené ochrany vlastnického práva, majetkového práva občanů, ale také do práva obcí na samosprávu.

U požadavku na povinné vymezování ploch pro zahrádkářskou činnost si dovolím uvést také jeden příklad. Když si představíme např. velmi malé obce, máme jich 5 000 z těch 6 250, kde jsou rozeseté v zemědělské krajině, všechny domy mají poměrně rozsáhlé hospodářské zázemí včetně zahrad o rozlohách až několika tisíc metrů čtverečních. U takovýchto obcí by tento požadavek znamenal povinné vymezování ploch pro zahrádkářskou činnost, což je naprostě opravdu nesmyslné. Zde podotýkám, že takovýchto obcí je v České republice většina. Je jich 5 000, kterých by se to týkalo. A tady bychom tímto pozměňovacím návrhem mohli zablokovat v podstatě celé územní plány všech obcí.

Další pozměňovací návrh směruje k tomu, aby zemědělské stavby do 60 m² zastavěné plochy a do 5 metrů výšky byly zařazeny do tzv. volného režimu, což znamená, že by se pouze umisťovaly. Bez povolení, bez kolaudace. S tímto Ministerstvo pro místní rozvoj nesouhlasí. My už touto novelou umožňujeme jakési zjednodušení a zrychlení právě u zemědělských staveb, ale požadavek na to, aby veškeré stavby zemědělského charakteru byly jen na umístění, bez kolaudace a bez stavebního povolení, s tím nesouhlasíme.

Co se týká dalších dvou klíčových pozměňovacích návrhů týkajících se stavebního zákona, ne těch změnových zákonů, ke kterým se dostanu za chvíličku. Jedná se o rozšíření pojmu "stavební úpravy". A tady si dovolím za Ministerstvo pro místní rozvoj opravdu za tento pozměňovací návrh vložit dva vykřičníky. Zde jsme se snažili celou dobu držet hlavní cíl novely, což je zrychlení výstavby. Tady musím zdůraznit, že toto zrychlení v žádném případě nepomůže a je na úkor i ochrany veřejných zájmů a ochrany práv sousedů. Nadále proto vyjadřujeme zásadní nesouhlas s pozměňovacím návrhem. Jedná se o hlasování číslo dvě, kde se mění pojem stavební úpravy. Pokud se změní tento pojem stavební úpravy, změní se výrazným způsobem také posuzování změn staveb, např. dostavba výškově odstupňovaného bytového domu na výškovou úroveň nejvyšší části. Ta by byla považována za stavební úpravu a jako taková by vyžadovala pouze stavební povolení bez předchozího posouzení umístění, bez posouzení odstupových vzdáleností, zastínění, narušení krajinného rázu a také bez veřejnosti.

Jenom zde uvedu příklad. Máme dům, ke kterému máme zahradu, ke kterému máme garáž, a tady by to, pokud byste schválili tento pozměňovací návrh, znamenalo, že na té zahradě až do výšky střechy toho domu může vyrůst například nástavba, která bude bez povolení, bez umístění, bez posouzení apod. To samé například může vyrůst nad bazénem, pokud by se tento pozměňovací návrh přijal. Zde opravdu prosím, abyste to zvážili, a Poslaneckou sněmovnu bych ráda požádala, aby k tomu přijala negativní stanovisko.

Další klíčový pozměňovací návrh, který tam je, se týká napojování staveb na infrastrukturu. Zde se jedná o velice jednoduchou změnu, ale dopady jsou opravdu nedozírné. V tomto pozměňovacím návrhu je požadavek na využití infrastruktury, na kterou bude stavba napojována, což ve svých důsledcích může znamenat právní úpravy možnost za stanovení podmínek jednotlivými vlastníky a správci konkrétní infrastruktury, které by však ne vždy musely souviseť s napojením na tuto infrastrukturu jako takovou, a takovým požadavkem nad rámec by například mohlo být vybudování protihlukových stěn nebo rekonstrukce poškozené komunikace.

Další věc, která je velice důležitá, a zde byl včera schválen návrh zákona o elektronických komunikacích, samozřejmě novela stavebního zákona již tento zákon předjimala, takže musíme přizpůsobit i hlasování ve stavebním zákoně tomu, co jste přijali včera. Podle stavebního zákona podléhá veškerá veřejná technická infrastruktura kolaudaci, povoluje se do jejího užívání, jelikož musí být u těchto staveb zajistěna ochrana veřejného zájmu. Přetrvává požadavek, aby kolaudaci nepodléhaly stavby, ale... (Odmlka. Někteří poslanci v sále se hlasitě baví.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já vás prosím o klid!

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Přetrvává požadavek v pozměňovacím návrhu, aby kolaudaci nepodléhaly stavby elektronických komunikací, což je zcela nekoncepční, protože i elektronické komunikace musí podléhat kolaudaci. Stavby veřejné technické infrastruktury se z hlediska jejich posuzování pouze umisťují a dále se nepovolují. To znamená, tam se nevyžaduje ani

stavební povolení, ani územní souhlas. Jejich kolaudace ověří, zda stavba byla vůbec realizována, jak byla realizována a v důsledku kudy technická infrastruktura přesně vede. Pokud by byl tento požadavek prosazen, tak by mohlo dojít k rozporu s návrhem zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, kde se zavádí právě nová agenda jednotné informační místo a infrastruktura.

Co se týká změnových zákonů, zde bych si dovolila upozornit pouze na tři věci. Jedná se o problematiku začlenění povolování vodních děl do společného řízení. Aby novela stavebního zákona splnila jeden ze svých stanovených účelů, a to zrychlení procesu povolování, je nutné, aby zákon umožňoval povolovat společným rozhodnutím, to znamená společné rozhodnutí je EIA, územko a stavební povolení, v jednom společném řízení i stavby vodních děl. Střetovým bodem je začlenění do společného řízení vodních děl, které vyžaduje vydání povolení k nakládání s vodami, které vydávají vodoprávní úřady. Tady chci jenom zmínit, že jsou zde dva poslanecké návrhy, se kterými Ministerstvo pro místní rozvoj vyjadří následně souhlas, protože zařazují vodní díla do společného řízení. Zde bych jenom chtěla na mikrofon sdělit, že ani těmito pozmenovacími návrhy poslanců se nepřebírá jakákoli kompetence z vodoprávních úřadů někam jinam. Jim kompetence zůstane. V prvním povolení vydají závazné stanovisko. Pokud dojde k potřebě nějaké změny, tak následně udělají rozhodnutí, a udělají to vodoprávní úřady, takže v tuto chvíli zde pouze vysvětlení za Ministerstvo pro místní rozvoj, protože věřím, že tento bod se zde pravděpodobně bude projednávat.

Následně máme dva zásadní nesouhlasy jako předkladatel, a to se týká zákona 416 o urychlení výstavby silniční dálniční, energetické a vodní infrastruktury. Jedná se o přesun kompetencí. Bude to hlasování číslo sedesát dva, kde je požadavek na přesun kompetencí k vedení územního řízení o umístění stavby dopravní infrastruktury v prvním stupni a k vedení řízení o vyvlastnění, kterým se získávají práva k pozemku nebo ke stavbě, která jsou právě potřebná pro uskutečnění stavby dopravní infrastruktury, na krajské úřady. Zde jenom vysvětlím. Všechno, co dělají v podstatě stavební úřady první, druhé a třetí úrovně, se přesunuje na kraje. To je opravdu velice nesystémové a je to odůvodňováno pouze snahou o zrychlení a větší kompetentnost krajských úřadů. My tento požadavek odmítáme. Máme ho za nedůvodný a zcela nekoncepční a navíc k němu nejsou ani další změnové zákony, takže s tímto přesunem na krajské úřady nesouhlasíme.

A poslední věc, o které bych vás chtěla informovat, je předběžná držba. Já jsem si vědoma vůle Poslanecké sněmovny se tímto zabývat v pozitivním slova smyslu, nicméně ráda bych uvedla náš názor, co to vlastně znamená zavedení institutu předběžná držba. Za prvé, není to nikde stanoveno, ani v občanském zákoníku, a zavede to jenom stavební zákon. Jedná se o to, že vyvlastniteli se tímto umožňuje před ukončením vyvlastňovacího řízení uvést v držbu vyvlastňované právo. Ono to urychlí tu výstavbu, ale tady se dostáváme opravdu do možných soudních problémů, kdy hrozí náhrady škod, když si představíte zkolaudovanou silnici, ať už je to dálnice, která patří státu, nebo dvojky a trojky, které patří krajům, pod nimi nebude vyvlastněn pozemek a samozřejmě ten majitel, ať už je to soukromá osoba, společnost nebo kdokoli, se bude soudit právě o to, že ten pozemek jednak nechtěli vyvlastnit nebo

nechtěli přijmout výkup. Zde opravdu musím informovat jako předkladatel, že varujeme před tímto pozměňovacím návrhem, který opravdu může zavést různé protiprávní věci.

Závěrem bych chtěla říci, že tato novela i s těmito pozměňovacími návrhy, o kterých budeme hlasovat, splňuje svůj smysl. Novela stavebního zákona s sebou nese přes 40 změnových zákonů. Ty zákony nejsou lehkého rázu. Stavební zákon je takový deštník, je to opravdu střecha nad ostatními zákony, podle kterých v České republice stavíme. Dopravu, energetiku, vodu stavíme podle 416. Další věci, co se týká zemědělských staveb, stavíme částečně podle stavebka, částečně podle zákonů Ministerstva zemědělství. Samozřejmě roztríštěnost stavebních úřadů je klíčová věc, nicméně novela stavebního zákona to neřeší, protože touto novelou se snažíme zavést společné řízení a následně budeme také vyhodnocovat jeho dopad na stavební úřady.

Já bych chtěla ještě jednou poděkovat vám všem, kteří jste mě jednak poslouchali a jednak jste nám pomohli i s těmi pozměňovacími návrhy, protože minimálně polovinu z nich jsme považovali za dobré, odsouhlasili jsme je a doufám, že jak Sněmovna, tak my jako exekutiva jsme připravili takový zákon, který opravdu urychlí výstavbu v České republice.

Děkuji za slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní ministryně. Otevím rozpravu. Mám do ní zatím tři přihlášky. Zeptám se pana zpravodaje, zda chce využít přednostního práva. Ano, je tomu tak. Takže nejprve tedy pan zpravodaj a potom kolegové Böhnisch a Fichtner.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás nejdříve seznámil s návrhem legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu. Jedná se o legislativně technické úpravy, které vám byly rozeslány včera a byly prokonzultovány jak s předkladatelem, tak s legislativou. Dovolte mi, abych je nyní načetl.

V bodech 1 až 5 se jedná o úpravu části 39, která mění zákon o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, přičemž tento zákon je měněn též sněmovním tiskem číslo 936, který má nabýt účinnosti dříve než novela stavebního zákona. Z toho důvody jsou navrženy následující úpravy legislativně technického rázu, které pouze technicky sladují tyto dvě projednávané novely.

1. Na konci nadpisu části 39 se doplňují slova "a infrastruktury elektronických komunikací".
2. V části 39 v úvodní větě článek 47 se slova "a zákona č. 49/2016 Sb." nahrazují slovy "zákona č. 49/2016 Sb. a zákona č. .../2017 Sb." .
3. V části 39. článek 47 bod 1 se za slovo "infrastruktury" vkládají slova "a infrastruktury elektronických komunikací".
4. V části 39. článek 47 bod 6 zní: "V § 3a větě první se slova "návrh smlouvy" nahrazují slovem "smlouva" a za slovo "komunikaci" se vkládají slova "nebo energetické infrastruktury".

5. V části 39. článek 47 bod 8 zní: "8. V § 3c větě první se za slovo "komunikací" vkládají slova "nebo energetické infrastruktury".

Následující čtyři drobné legislativně technické úpravy bod bodem 6 až 9 mají charakter oprav chyb tiskových. Úprava pod bodem 10 reaguje na novelu zákona o Státním pozemkovém úřadu přijatou v průběhu projednávání tisku 927.

Takže 6. V části první článek 1 bod 153 § 94n odstavec 4 se slova "týkající se" nahrazují slovy "týkajících se".

7. V části první článku 1 bodu 178 se slovo "povedením" nahrazuje slovem "provedením".

8. V části sedmé článek 9 v § 17 písmeno o) se slovo "za" nahrazuje slovem "ze".

9. V části 41. článek 50 bodě 2 se slovo "obecní" nahrazuje slovem "obecních".

10. V části 42. článek 51 se za slovo "zákonů," vkládají slova "ve znění zákona č. 158/2016 Sb.,". Slova "odstavec 5" se nahrazují slovy "odstavec 3" a označení odstavce "(5)" se nahrazuje označením odstavce "(3)".

Poslední navrhovaná legislativně technická úprava se týká návrhu H7, který reaguje na zrušení písmene f) v § 94k pozměňovacími návrhy A27 neboli C23, je totičný, a H5 a je třeba jej rozšířit o další ustanovení.

11. V pozměňovacím návrhu H7 se za text "§ 94n odstavce 3" vkládá text "a v § 94w odstavec 4".

Stanoviska legislativy i předkladatele jsou shodná, takže vám děkuji za pozornost, přečetli jsme legislativně technické úpravy.

Co se týká jen technických záležitostí, tak vás jenom krátce seznámím. Budeme hlasovat o necelých 220 pozměňovacích návrzích. Tyto pozměňovací návrhy se týkají deseti norem, jak tady bylo řečeno, máme stavební zákon a 43 norem k tomu. My jsme přidali ještě jednu v průběhu pozměňovacích návrhů a pozměňovací návrhy se týkají deseti z nich. Z těch cca 220, jak jsem řekl, samotného stavebního zákona se týká necelých 150 a 70 se týká těch zbyvajících. Samotný garanční výbor navrhl 60 pozměňovacích návrhů a obdobně i hospodářský výbor, myslím, že 54, což znamená – ne znamená, ale tyto dva výbory se shodovaly v těchto pozměňovacích návrzích, takže jsou identické v 99 %.

Navržená procedura je v 72 krocích. Já jenom tady avizuju, tak jak jste dostali do vašich mailů, že je nutné provést nějaké úpravy. Máme je v přeti krocích, ty úpravy, tak ty načtu až potom v podrobné rozpravě.

A ještě avizuju, že po konzultaci navrhnu, aby v hlasování, kde budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pod A1 až myslím, že – ale to není teď nutné. Áčka prostě rozdělíme, hlasování je to třicet čtyři, třicet pět, třicet šest, třicet devět, na jednotlivé body, protože poslanci můžou mít jiný názor k jednotlivým pozměňovacím návrhům, tak aby jim bylo umožněno hlasování po jednotlivých bodech. To samé bude u hlasování číslo patnáct, rozdělit na dvě hlasování, 15.1 a 15.2. Takže to tady avizuju.

Co se týká pozměňovacích návrhů, tak jenom uvedu dva, to už tady v prvním případě zmínila paní ministryně. Jedná se o územní plány a posunutí jejich

platnosti. Vedli jsme o tom dost dlouhou debatu, a co se týká klubu KDU, tak jsme se nakonec přiklonili k tomu stanovisku, že jsme pro posunutí tady té lhůty na rok, ale 2022, což je pro nás maximum, protože jak už tady bylo řečeno, není to vůči – a já jako bývalý starosta – ostatním starostům moc košer, když myslím už potřetí posouváme tuto lhůtu. Platí to od roku 2007, kdy tyto nové územní plány měly být, myslím, že poprvé do roku 2012, potom 2015 a nakonec teď máme lhůtu 2020.

Co se týká vodního zákona, tam tedy klub KDU stojí za návrhem, který byl odsouhlasen vládou a kde se ministři domluvili na zářijovém jednání vlády, když pouštěli tento zákon do Sněmovny. Týká se problematiky povolování staveb, vodoprávního řízení. Takže tady stojíme za tím návrhem Ministerstva zemědělství, jehož návrh byl vlastně prosazen a pozměňovacími návrhy byl tento návrh změněn, takže tyto pozměňovací návrhy nepodpoříme. Myslím, že jsou pod bodem A49 až A51.

Děkuji zatím za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Prosím pana poslance – pardon, s faktickou poznámkou pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, paní ministryně, kolegyně, kolegové. Já jsem vyslechl se zájmem pana zpravodaje. Já jsem z toho úplně zděšen. Na rovinu říkám zděšen, protože jestli tu proceduru úplně překopeme, tak tady můžeme být ještě zítra. Mně jde logicky o ta áčka. My jsme se na něčem na garančním výboru pro veřejnou správu dohodli, proceduru jsme tam připravili, a tady ji úplně celou doslova a do písmene překopeme. Tam je potřeba říci, že jestli tam jsou áčka, tak tam jsou pak ještě céčka, a to se všechno potom může vylučovat. Uvědomte si, že prostě když tady máme garanční výbor, pane zpravodaji prostřednictvím pana předsedajícího, tak tady máte říkat stanovisko garančního výboru. Jestli chcete měnit proceduru, tak si vystupte v obecné rozpravě sám za sebe. Ale vy musíte respektovat usnesení garančního výboru. Takže tady přečtete ty věci, jak jsme je tam navrhli. Jestli v tom pak bude takovýhle chaos, tak vám řeknu na rovinu, že já třeba ten stavební zákon nepodpořím. Mně se tohleto opravdu trošičku nelíbí.

A když už tady jsem, tak řeknu, že já ten stavební zákon podpořím jenom za předpokladu, že projde předběžná držba. Řeknu to tady na rovinu. Jestliže neprojde, tak se zdržím hlasování. Ne snad proto, že bych tento nový stavební zákon nechtěl, ale že v tom je pěkný chaos. A jestli v tom budeme dělat ještě větší chaos, tak třeba bychom se mohli poradit, nechat ten bod přerušit, protože ta procedura bude opravdu složitá, když ji takhle celou přehodíme. Mně se to opravdu, opravdu nelíbí, tohleto, co tady pan zpravodaj v této chvíli prostřednictvím předsedajícího předvedl. (Poslanec Faltýnek z pléna říká: Mně se to také nelíbí. Šum v sále.) Nekřičme na sebe...

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance, aby dokončil faktickou poznámku. (Poslanec Klán: To by bylo ode mne fakticky asi všechno.) Děkuji.

Mám tady celou řadu dalších faktických poznámek a příhlášek. Jenom bych chtěl požádat, abychom se v obecné rozpravě věnovali obecným vyjádřením k zákonům či pozměňovacím návrhům. Procedura bude řešena později a je na to prostor. Ale samozřejmě nemohu nikomu bránit vystupovat. Takže faktické poznámky: pan poslanec Kučera, pan poslanec Bendl, pan poslanec Okleštěk – také faktická poznámka? Dobrá.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Také musím krátce zareagovat na vystoupení pana zpravodaje, který do toho vnesl rádný chaos. A chci k tomu ještě podotknout, že nejen že do toho vnesl chaos, on do toho svého vystoupení zpravodaje prezentoval postoj klubu KDU-ČSL, takže už skutečně nevíme, co máme hlasovat a co ne, co je skutečně postoj garančního výboru, co je postoj klubu KDU-ČSL a co je osobní postoj pana zpravodaje. Skutečně pokud to má být takhle, tak my se budeme muset o tom poradit, jak vůbec máme hlasovat a jak vůbec máme k tomuto zákonu vystupovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Bendl. Jakkoliv platí to, že stanoviska garančního výboru jsou přednášena před hlasováním. Pan poslanec Bendl, prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedo. Máte pravdu, já se chci pana zpravodaje trochu zastat, protože on je pod tlakem jednotlivců, kteří za ním chodí, že chtějí speciálně hlasovat o tom, či o dalším, a on vlastně sám neví, kudy jít. Proto se bude muset poradit s Poslaneckou sněmovnou. A my v proceduře rozhodneme, jak to nakonec bude nebo nebude vypadat, co si budeme přát. I já bych spíše doporučoval, abychom šli cestou doporučení výboru, protože se v tom jinak ztratíme. Ale musím hájit zpravodaje v tom, že téměř dvě třetiny poslanců, každý bude chodit s jednotlivostí. A podívejte se na těch 170, nebo kolik je to dohromady... 220 pozměňováků, tak to není vůbec jednoduchá záležitost.

Varuji spíš koaliční poslance. Jestli máte zájem na tom, aby ten zákon v nějaké podobě prošel, a nechcete-li se v tom úplně utopit, pak prostě se spíše říďte doporučením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Okleštěk.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Za klub ANO musím říct, že podporujeme proceduru, kterou navrhuje výbor pro veřejnou správu. A o tom, co tady navrhoval pan zpravodaj, budeme hlasovat a hlasováním rozhodneme, jestli budeme volit proceduru, která byla navržena z výboru, nebo která nebyla. Takže za nás jednoznačně procedura od výboru pro veřejnou správu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, tak přesně to bude. Pan zpravodaj s přednostním právem.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji. Zaprvé, udělal jsem chybu v načtení. Tak požádám o strpení. V bodě 10 je správně "ve znění zákona č. 185/2016 Sb.,". Bylo mylně načteno "č. 158/2016 Sb.", takže prosím o opravu.

Co se týká prostřednictvím předsedajícího na kolegu Klána. Já jsem tady vystoupil a avizoval jsem, co navrhoji. A o tom se bude hlasovat. Takže respektuji požadavky mých kolegů, že vidí to, a potom se o tom budeme bavit konkrétně, že když hlasujeme o jednotlivých bodech A pod bodem 34, 35, 36, tak někteří jsou pro některá áčka a mají kladné stanovisko, pro některé mají negativní nebo se chtějí zdržet. Takže to jenom vyhovuje tady kolegům poslancům, o tom rozhodneme potom pří proceduře.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: A pokud nejsou další faktické poznámky nebo žádosti o vystoupení s přednostním právem, tak prosím pana poslance Böhnische a připraví se pan poslanec Fichtner.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobré ráno, dámy a pánové, pane předsedo. Děkuji za slovo. Paní ministryně správně zmínila, že se návrhem zákona zabýval i výbor pro životní prostředí, zabýval se tím původním zněním, nikoliv pozměňovacími návrhy, protože nebyl výborem garančním. A přestože sám jsem odpůrce dlouhého řečnění ve tfetím čtení, což jsme si tu v posledním období velmi zavedli, tak si dovolím nikoliv za výbor, ale za sebe několik poznámk k řadě pozměňovacích návrhů, se kterými nemohu souhlasit.

Ten první pozměňovací návrh je návrh R7, který snižuje ochranu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Je to tedy změna dotýkající se zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.

Stejně tak nesouhlasím s návrhem A39, který je totožný s návrhem C34. Tyto návrhy výrazně posilují moc autorizovaných inspektorů na úkor veřejnosti.

Ale teď to podstatnější. To jsou návrhy A20, který je totožný s C17, A36, A27, který je totožný s H5 a C23, F1, který je totožný s H4, F2, který je totožný s H11. Tyhle návrhy se snaží vyloučit veřejnost z územního a stavebního řízení v případech, kdy zároveň není vyžadována EIA. (V sále je silný hluk.)

Dámy a pánové, i možné negativní vlivy takovýchto, řekněme, menších staveb stojí za pozornost. Jde přece o kvalitu života lidí v okolí takových staveb. Minimalizaci či eliminaci takových negativních vlivů je třeba řešit a to je možné právě v územním nebo stavebním řízení. Při správném fungování veřejné správy to neznamená žádné podstatné zdržení řízení, jde naopak o jeho zkvalitnění. Řešení se, dámy a pánové rodí v debatě –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se omlouvám. Prosím kolegy, aby se ztišili nebo svou diskusi přenesli mimo sál. Děkuji.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane předsedo. Dámy a páновé, jak jsem říkal, řešení se rodí v debatě. Znemožnit někomu poukázat na chybu by vedlo ke konzervaci českého nešvaru, to jest předkládat vadné nebo nedodělané záměry mnohde nedobře fungujícím úřadům. Průtahy způsobené špatně zpracovaným projektem a selháním veřejné správy jsou až příliš často nespravedlivě připisovány naopak fungující občanské společnosti, a zmíněné pozměňovací návrhy jsou právě odrazem takového uvažování.

Poslední pozměnovací návrh, ke kterému se chci vyjádřit, je pozměnovací návrh F3. Ten neřeší pouze otázku stavebního práva, ale vylučuje veřejnost i z řady dalších řízení, která se dotýkají přímo životního prostředí, jako je třeba zákon o lesích nebo zákon o geologických pracích. Jde o další útok na § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. Bylo jich v minulosti už celá řada. Kdo z vás by například chtěl kousek od bydliště průzkum zdrojů břidličnatých plynů, který už je sám o sobě těžbou, a nemohl se k němu vyjádřit? Hádám, že například u nás na Trutnovsku nebo v sousedním Náchodsku by to nechtěl asi nikdo.

Když pominu, že tento návrh i předchozí zmíněné jdou proti vládnímu programovému prohlášení, tak především drolí zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, který jste tu včera 117 hlasů, výraznou většinou, podpořili v souvislosti s pravidly pro národní parky. Kdyby došlo ke schválení mnou zmíněných pozměnovacích návrhů, pro mě osobně by to byl tak zásadní problém pro podporu zákona jako celku, že bych pro něj potom nemohl hlasovat, a ke stejně věci bych vyzval i své kolegy. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Než dá dám slovo panu poslanci Fichtnerovi, tak s faktickou poznámkou pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane předsedo, kolegyně, kolegové, když jsem poslouchal kolegu Böhnische, tak to je přesně o tom. Já si myslím, že těch nástrojů, jak zamezit třeba průzkumu těžby břidličnatých plynů, je celá řada. Ale já jsem tady někdy v prvním čtení pokládal takovou otázku, jestli tato novela stavebního zákona způsobí to, že vlastní realizace stavby bude kratší, než je celé stavební řízení. Na to jsem odpověď dostal, nedostal. Já myslím, že by to měl být cíl tohoto snažení, abychom papírovali méně a méně, aby ta byrokracie kolem staveb byla co nejnižší. A kolega Böhnisch tady zase říká něco úplně jiného.

A já musím říct – slyším tady pořád a slyšel jsem to před lety, kdy byla kdysi novelizace stavebního zákona, když jsem byl v Senátu, jak to ulehčí, zrychlí, a mě by zajímal – já vím, že to kolegy nezajímá, ale mě by zajímal, tento návrh novely stavebního zákona jestli někdo kvantifikoval, jak se to bude vlastně v praxi odvíjet, jak se to bude realizovat. Já chápou, že tam je spousta pozměňujících návrhů, které to ještě docela zamotávají, ale mě by skutečně zajímal... Já vím, že kolegu Sklenáka to nezajímá, ale paní ministryně by možná mohlo. (Poslanec Sklenák hovoří k ministryně Šlechtové u stolu zpravodajů.) Jestli někdo kvantifikoval, kolik času ušetří tato novela stavebního zákona stavebníkům, jestli to má někdo spočítáno nebo je nějaká představa... Nebo zase budeme říkat: Zlehčíme. Zjednodušíme. (Rázně vždy bouchne

rukama do řečnického pultu.)... A realita bude úplně jiná! Já tedy bohužel musím říct ze své zkušenosti, že to říkali všichni bez rozdílu stranického trička! Zjednodušíme. Zrychlíme. Uděláme. (Opět rozčílené bouchnutí do řečnického pultu.) A pak to dopadne jako vždycky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně s faktickou poznámkou. Nebo s přednostním právem, jak chcete.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Prostřednictvím vás bych si dovolila oslovit právě pana poslance. No, já takhle neburcuju. (Naznačuje bouchnutí rukama do řečnického pultu.) Protože zpracovat tu novelu... Já naopak bych tady měla chodit pomalu o hůlce a ohnutá, to dát vůbec dohromady... Ale osobně po tom všem věřím, že to přinese to zjednodušení. My jsme to kvantifikovali. My na to máme různé grafy, kde jsme počítali u velkých dopravních staveb, i protože máme zákon o zadávání veřejných zakázek, jak toto všechno zjednoduší. To zkrácení, pokud v tuto chvíli získat povolení na stavbu trvá třeba deset let, tak to zkrácení podle této novely jsme kvantifikovali minimálně o 50 %, tzn. na pět let.

Jinak všechno jsme prezentovali na seminářích. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj má naši prezentaci, kde jsou všechna schémata, takže tím jsme se opravdu zabývali. A něco jsme dali i do důvodové zprávy a samozřejmě je to součástí i vyhodnocení RIA, která je povinná součást tohoto zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě jedna faktická poznámka. Znovu pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já jsem rád, že paní ministryně zareagovala. Chci vám říct jenom jedno – budu si to pamatovat a vždy vás tím budu (krátké zaváhání)... oblažovat... Trápit, jak říká tady pan předseda Faltýnek (s úsměvem). Takže moc děkuji a pamatujte si to jako já. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Poslance prosím oslovoval mým předsednictvím, i když si tykáte. Prostřednictvím samozřejmě. Prosím pana poslance Fichtnera.

Poslanec Matěj Fichtner: Dobré dopoledne, děkuji za slovo. Když už jsme u toho zpracování, já bych se vrátil k pozměňovacímu návrhu, který je evidován nyní pod číslem D4. Zde pan zpravodaj zřejmě příliš neposlouchal, ač jsem ho na to ve druhém čtení upozorňoval, takže prosím nyní alespoň o pozornost.

V tom seznamu pozměňovacích návrhů, který jsme obdrželi, v pozměňovacím návrhu D4 je uvedeno, že splňuje-li návrh podle odst. 2 všechny stanovené náležitosti, rozhodne o něm zastupitelstvo obce bez zbytečného odkladu, nejpozději

však do šesti měsíců od jeho podání. A já jsem v rámci druhého čtení načítal dvanáct. Nicméně v tom seznamu je šest. Tak nevím, jak se to tam objevilo. Takže prosím, platí dvanáct. Když tak si to potom vysvětlíme. Nevím, jestli se jedná o legislativně technickou opravu, nebo návrh, to at' prosím pan zpravodaj nějakým způsobem posoudí, ale aby se hlasovalo o těch dvanácti měsících, protože tak byl ten návrh myšlen.

Zároveň bych vám chtěl všem případně poděkovat za podporu tohoto návrhu, neboť umožní výrazné zkrácení doby pořizování změny územního plánu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Bendla a připraví se pan poslanec Foldyna.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, strávili jsme s touto materií poměrně hodně času a věnovali se jí podrobně nejenom na výboru, ale i na semináři, kde jsme řešili jednotlivé detaily. Musím říct za sebe a snad i za občanské demokraty, že jsme k tomuto zákonu přistupovali zodpovědně, protože máme zájem, na tom, aby se stavělo. A aby se stavělo rychle, dobře, nepominou-li se podstatné věci, které je nutné v rámci stavebního řízení projednat jak s veřejností, tak s dotyčnými orgány či vlastníky nemovitostí, ale na druhou stranu tak, aby se odstraňovaly zbytečné časové bariéry, a to nejenom v té soukromé sféře, ale i v té veřejné sféře na úrovni měst, obcí, krajů, příp. státu, protože situace v oblasti stavebnictví je z pohledu státního rozpočtu, pokud se na to podíváte jen trošku objektivně, opravdu tristní. Nestaví se. Téměř nikde.

Jsme si vědomi toho, že stavebnictví a výstavbu neovlivňuje jenom stavební zákon, ale i jiné zákony, které už Poslaneckou sněmovnou prošly. Zákon o vlivu staveb na životní prostředí, o ten jsme tady bojovali poměrně dlouho. My jsme jako opozice velmi skeptičtí k tomu, jak je napsán. Myslíme si, že tam stavebnictví jako celek hodně prohrálo. Zákon o veřejných zakázkách, který také velmi ovlivňuje dobu stavění a výstavby, protože nejde jenom o stavební povolení, ale také vysoutěžení té stavby. A v okamžiku, kdy zejména stát a jednotlivé fondy říkají, že podporu dostane pouze ta zakázka, která bude nejlevnější bez ohledu na to, že musí být vždycky nejlepší, dochází k prodlužování rozhodnutí o tom, kdo stavbu bude, či nebude dělat, což lze v praxi doložit řadou konkrétních výběrových řízení.

Přesto ten stavební zákon považujeme za důležitý. Přistupovali jsme k němu maximálně konstruktivně a snažili jsme se pomáhat principiálně jednak v oblastech nadbytečného dublování požadování informací investorů od jednotlivých zejména státních orgánů a organizací, snažili jsme se v maximální míře odstranit i takové to účelové vznikání tzv. pseudoobčanských sdružení, jejichž často jediným cílem je pouze vydírat investora, nikoliv hledat optimální řešení pro stavbu jako celek.

Věřím, že to nakonec v pozměňovacích návrzích většina Poslanecké sněmovny podpoří. Pokud se tak nestane, a neznáte praxi výstavby zejména liniových staveb, pak se žádného takového slibu, který tady říkala paní ministryně, určitě nedočkáme, ba naopak. Ve stavebním zákoně existuje institut přerušení stavebního řízení. Je otázka odvahy stavebního úřadu, zda nebude přerušovat, či bude a co se kolem

jednotlivé stavby bude dít. A sami víme, že čím větší stavba, tím více účelových podání a zpochybňení a komplikací stavebníkovi jako takovému.

My podporujeme maximálně to, aby zejména vlastníci nemovitostí v daném území, o které se jedná, zejména veřejná správa, samozřejmě představitelé měst, obcí a tak dále, zastupitelstva, řeknu neúčelová občanská sdružení, měli tu šanci jednou se zeptat, vyřešit, vysvětlit a tak dále, najít kompromis, ale ne donekonečna rozbalovat proces, tak aby investor nakonec po deseti letech zjistil, že stavba už nebude stát tolik, kolik plánoval, ale o 30, 50 % více.

Na co jsme narazili v průběhu projednávání stavebního zákona, řeknu obecně, je také situace, která se týká památkového zákona. Na to bych chtěl všechny ty, kteří se snaží, aby se v této oblasti ledy pohnuly, upozornit, aby se zaměřili, neboť památkový zákon projednává Poslanecká sněmovna a má významný vliv na to, jestli se bude, či nebude stavět a jak se bude stavět a jestli stát, který diktuje v této oblasti vlastníkům nemovitostí, vlastníkům památek, co mají nebo nemají dělat, ale nepřispívá jim na to, to znamená komplikuje v tomhle ohledu život, neboť stát má nějaký zájem, měl by podle mě přispívat a měli bychom se v památkovém zákoně na tuhle oblast zaměřit a možná nejenom na tuhle.

Stavební zákon podle mě jako celek, ať už projde v jakékoli podobě, co se týká pozemkovacích návrhů, posílí nebo zvýrazní důležitost územního plánování, protože my všichni chceme a přejeme si urychlit stavbu jako takovou. O to důležitější bude její projednávání v rámci územního plánu. A i my jsme podpořili ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj posunutí platnosti územních plánů na rok 2022. Padaly argumenty, že už se to týká jenom tří, Prahy, tuším Brna a Mladé Boleslaví, nebo někoho takového. A my říkáme, když už se to týká jenom tří, tak je to v zásadě jedno, jestli to bude 2017, 2020, 2021 nebo 2022. Už se to týká jenom tří. Ten, kdo někdy dělal územní plán, a já ho dělal, já za to dva roky byl placen na Městském úřadě v Kladně, kde jsem byl vedoucí oddělení odboru územního plánu, dělal jsem fyzicky územní plán včetně územně hospodářských zásad rozvoje města Kladna, vím, co to je. Přestože jsem to dělal, neumím si úplně přesně představit, co to je například dělat územní plán v Praze, kde jsou jednotlivé městské části, magistrát, kde prostě jsou vztahy tak propletené, že je to komplikovaná věc. Myslím si, že se nic strašného nestane, pokud to posuneme na rok 2020. (V sále je velký hluk a neklid.)

Ještě k některým pozemkovacím návrhům. Budeme podporovat maximální zjednodušování. Podpoříme návrh pana kolegy Kudely, který se týká zemědělských staveb.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Petr Bendl: Pane premiére, já vás hrozně rád vidím, ale za sebou. (Usmívá se.) Děkuji.

Už opravdu nebudu příliš dlouhý. Jenom to zopakuji pro všechny ostatní, aby to slyšeli. My podpoříme zjednodušování staveb v oblasti zemědělství, protože si myslíme, že to má přímou vazbu na podporu živočišné produkce, protože ten, kdo chce udělat krmelec nebo sklad pro seno, slámu a tak dále, tak to znamená, že má

jasné aktivity v oblasti chovu dobytka, a proto podpoříme zjednodušení v téhle oblasti stavebního zákona. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji, pane poslanče. Zatím posledním přihlášeným je pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Chtěl bych říci, že to, co jsem poslouchal ve vystoupení svého kolegy pana Bendla, tak s celou řadou věcí naprosto souhlasím. Chtěl bych vás tady poprosit o podpoření svého pozměňovacího návrhu, který se bezprostředně dotýká i toho, co tady pan kolega Bendl říkal.

Já ve svém pozměňovacím návrhu chci omezit vstup a vliv takzvaných různých ekologických spolků a iniciativ. Domnívám se a jsem přesvědčen, že v současné době povolovací procesy v České republice jsou do jisté míry hendikepem pro příchod nových investorů. Nepředvídatelnost toho, co se tady v zemi bude odehrávat v povolovacím procesu, tím myslím stavební řízení, je tak složitá, že ti lidé od nás odcházejí. Je to ale i problém pro domácí investory. (V sále je stále velký hluk!)

Nechci nikomu ubírat právo, možnost vstupovat do rozhodovacích procesů. Myslím si, že tady novelizace zákona 100, o posuzování vlivu stavby na životní prostředí, dává dostatečný prostor všem spolkům a institucím, aby do toho vstoupily, aby mohly uplatnit názor občanů. Nicméně stavební povolení a stavební norma je technická záležitost. Tady by ten prostor měl být dán už jen těm opravdu dotčeným osobám, a proto vás chci poprosit, abyste podpořili pozměňovací návrh, který tady dávám, protože významně ulehčí práci investorům jak domácím, tak zejména zahraničním, zejména těm, kteří dělají vysokou high-tech technologií, která v procesech často bývá dehonestována různými názory pseudoochránců přírody. Takže vás prosím o podporu napříč politickým spektrem tohoto pozměňovacího návrhu.

Děkuji vám. (Potlesk poslance Faltýnka.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě rádná přihláška pana poslance Zemka.

Poslanec Václav Zemecký: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem k tomu ani vystupovat nechtěl, ale po tom, co jsem tady slyšel, tak prostě musím. (Z levé části se ozývá pšt, v sále je stále velký hluk.)

Chtěl bych vám tady předat svoji určitou zkušenosť z působení ve veřejné správě, kde jsem působil deset let. Má určité zkušenosť se správním řádem, s aplikací stavebního zákona, s různými dalšími zákony, s účastí veřejnosti ve správním řízení a podobně. Já jsem tady zaregistroval vystoupení kolegy, který tady plédoval za pozměňovací návrh, který má omezit účast takzvaných zelených aktivistů. Nicméně je potřeba říct k tomu A taky to B. Ono to nevylučuje jen ty takzvané zelené aktivisty. Ono to vylučuje úplně celou širokou veřejnost. To znamená, že se vracíme o nějakých

30, 40 let zpátky. Přijde investor, chce něco postavit a nikdo mu do toho prostě kecat nebude. A na tom stavebním úřadě jsou ti odborníci, kteří to tam schválí.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, realita je bohužel úplně někde jinde. Ono by to fungovalo za předpokladu, že bychom měli superkvalitní a superstoprocentní veřejnou správu, ale ono to tak není. Když si vezmeme realitu na stavebních úřadech, málakde, je to spíše hodně vzácná výjimka, na stavebním úřadě sedí vysokoškolák se stavebním vzděláním. Bohužel. Pokud uděláme to, že omezíme vliv veřejnosti, což je mimochodem proti vládnímu prohlášení, myslím si, že je to fatální chyba a je to krok zpátky. Já jsem příznivcem toho, aby se stavební řízení urychlilo, aby se to zjednodušilo. Na tom se shodneme asi úplně všichni. Ale toto správná cesta není. Doufám, že tyto pozměňovací návrhy, které účast veřejnosti omezují, a to fatálním způsobem – tam se nedělá selekce na hodné, špatné a dobré, ono to omezuje úplně celou veřejnost. Tak si to, vážené kolegyně, vážení kolegové, rozmysleme. Já doporučuji pro to nehlasovat, protože to je skutečně zásadní věc.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Klán, je to rádná přihláška. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně a kolegové, jedná se o pozměňovací návrh pod písmenem F3, jestli se nepletu. My jsme to diskutovali na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ono to spadá i k té EIA a k této další věci, ta ochrana přírody a krajiny. Dali jsme tam doporučující stanovisko. Je to dáno tou atmosférou mezi lidmi, ale i tady, protože víme, že mnoho těchto ekologických hnutí, řekněme si to na rovinu, i účelově někdy blokuje ty stavby, proto je tady taková ta atmosféra. Nejenom tady, ale i v té společnosti, protože když se zastaví mnoho staveb na několik let jenom proto, že se tam někdo jaksi trochu vlámal, vloudil někam, jako teď třeba když se pozastavila ta D1, ten úsek, tak mě to docela fascinovalo, třeba na rok, že se to celé protáhne, ale je to dáno tou atmosférou. Já vím, že to třeba nedělají všichni, že to nedělá třeba ta dotčená veřejnost, ale dělají to někteří účelově. Docela mě fascinovalo, že tam přišel právě šéf Strany zelených pan Matěj Stropnický, a když tam říkal ty své připomínky, tak jsem mu řekl, že když by se ty stavby nějakým způsobem zastavily nebo pozdržely o několik let, tak jsem říkal, že bych ty ušlé investice nechal zaplatit ty, kteří to účelově zdrželi, a včetně toho bych to nechal zaplatit ještě jeho. Takže on z toho byl trošku vyděšen, ale to bylo řečeno na rovinu. Protože říkám, já osobě znám taky, když se staví třeba městské okruhy. A stojí to řadu let, narůstá doprava, která jde přes centra měst. My ty obchvaty sice řešíme, ale někdo to účelově zastaví. To se nám opravdu také stalo. Říkám, řekl jsem na rovinu, že ne všichni to dělají, ale někteří to dělají opravdu účelově a mně to opravdu taky vadí. Kdyby to dělali konstruktivně, jak jsme tam řešili třeba tu územní příslušnost, že se tam můžou vyjadřovat jenom v tom místě, tak zase tady máme v tom tu Evropskou unii, že to třeba nejde. Udělali jsme mnoho pokroku k tomu, aby ty stavby se dělaly trošičku rychleji. To ten stavební zákon samozřejmě bude řešit.

Jsem trošičku na vážkách, jestli ten pozměňovací návrh pana poslance Foldyny podpořit, protože už vidím ty titulky, že jsme zabránili vstupu veřejnosti a že jsme někým zlobbování. Už ty titulky vidím, že jsme prostě proti ekologii, to už i o mně psali mnohemkrát, ale pojďme se o tom bavit trochu konstruktivně. Chápu opravdu tu snahu je trošičku omezit, protože ta nálada je taková, že se opravdu dost často blokují různé stavby, které je potřeba udělat. Takže ten pozměňovací návrh pod písmenem F3, ještě si to trochu promyslím, ale pravděpodobně ho já osobně za sebe podpořím právě z těch důvodů, aby se ty stavby urychlily. Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vystoupení pana poslance Klána vyvolalo celou řadu faktických poznámek, konkrétně tedy zatím pět. Paní poslankyně Nováková, potom pan poslanec Zemek, Kučera, Böhnisch a Velebný. Nejprve paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Já bych navázala teď tady na pana poslance, který hovořil přede mnou a říkal, jak si přečteme palcové titulky, že zabraňujeme veřejnosti, aby nějakým způsobem hlídala politiky či firmy atd. Já se domnívám, že pokud ty titulky budou, tak budou spravedlivé, a podporuji předchozí postoj, protože skutečně není možné, abychom subjekty občanské společnosti vylučovali z rozhodnutí o tom, jak budou vypadat obce, jak budou vypadat třeba veliké plochy. Proto si myslím, že to je správné, a nedomnívám se, že politikové jsou jediní, kteří mají o tom rozhodovat. Je to takové docela paradoxní, když politikové tady dneska se v podstatě staví proti subjektům občanské společnosti. A subjekty občanské společnosti, pro ně není synonymum ekoteroristé ani nátlakové skupiny. To nesmíme házet do jednoho pytla. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Zemek, po něm pan poslanec Kučera.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Skutečně jen dvě krátké poznámky. Pan kolega předčer někde tam zmínil, že trošku omezujeme účast veřejnosti. No my ji omezujeme úplně, to je potřeba sdělit.

A druhá věc. Ono se tady často říká, že ti aktivisté zablokovali stavbu a tamhle ti a ondi že to zdržují. Ale vážení přátelé, my máme něco jako správný řád, kde jsou prostě lhůty. A vždycky tam ten rozhodující orgán je ta státní, ta veřejná správa. A ta by měla prostě rozhodnout, jestli námitky toho občanského sdružení nebo té veřejnosti jsou oprávněné, nebo ne. A bohužel vždycky v případech, kdy stavba byla zablokována, tak ten úřad tam nedokázal rozhodnout. Takže primárně je to chyba špatné veřejné správy, nikoli toho, že do toho veřejnost, jak se říká, kečá. Takže udělejme to, že zlepšíme výkon veřejné správy, a pak tady nebude mít roční prodlevy a viceleté prodlevy ve veřejných stavbách. To je asi ten zásadní problém, který se neřeší a který bohužel tím, že omezíme účast veřejnosti, nevyřešíme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Böhnisch.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jen bych trochu doplnil svého předčeňka pana poslance Zemka. Nejen veřejné správy, ale také dneska je velkou módou svádět všechno na ony tzv. zelené ekoteroristy. To, že se dneska staví zejména dopravní stavby, tak jak se staví a zejména jak se opravují, tak za to mnohdy skutečně nemohou žádní ekoteroristé, natož zelení. Když se podíváme na ty zaparkované finišery a bagry a buldozery u krajnice v pět hodin odpoledne, to, že stavební firmy nejsou schopny stavět na dvě směny, že nejsou schopny začít stavět v šest hodin ráno a pracovat do 22.00, za to skutečně nemohou ekoteroristé. Podívejte se prosím na opravu D7 tady u letiště. Začínají v osm hodin a končí ve čtyři hodiny odpoledne. Za to nemohou ekoteroristé, za to může neschopnost řídit dopravní stavby. V tom je ten základní problém.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Böhnisch, po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, nepopravujme posly špatných zpráv. Přece to, že je špatně připravená dokumentace nebo že úřady špatně rozhodují, za to nemohou občanské iniciativy a občané, kteří se ozvou. A ty statistiky mluví jasně, že zdržování infrastrukturálních staveb není věcí obstrukcí dotčené veřejnosti, ale je to věcí nekvalitně připravených podkladů a vadného rozhodování státní správy. Tak to je. Představte si, že by prošel pozměňovací návrh F3, že v regionu, který je postižen tím, že se tam možná vyskytuje břidličnatý plyn, a kousek od domu vám začnou stavět těžní věž, protože průzkum břidlicového plynu je poloviční těžba, a vy na to nebudete mít už žádný vliv. Tak tenhle návrat o mnoho a mnoho let zpátky si myslím nepřejeme. A koneckonců, odolali jsme tomuto pokusu už několikrát v minulosti.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Foldyna, stále faktické poznámky.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle jednacího řádu reagují na vystoupení paní poslankyně Novákové. Asi žijeme každý úplně někde jinde. Tady se přece nemluví o tom, že vezmeme právo dotčené veřejnosti, ale mají ho mít jednou, ne sedmkrát. Zásady územního rozvoje, územní plán, EIA, územní rozhodnutí, stavební povolení. Pořád dokola, pořád ti samí. A my říkáme: A dost. A dost.

Co je špatně na tom, že chceme, aby ten spolek měl místní příslušnost? Já osobně beru vážně, pokud s nějakou stavbou mají problém lidé, kteří tam žijí, a v dostatečném počtu, ne jeden nebo tři, aby založili občanské sdružení. To, co jste říkala vy, je extrémní postoj, který opravdu brzdí výstavbu. Stoprocentně. To, že veřejná správa taky chybuje, to je taky pravda, ale to není jedno nebo druhé. A když

to sečtete, tak máme rekordně dlouhou přípravu stavby. Nakonec postavit tu stavbu je to nejjednodušší v tom čase. I s tím problematickým výběrovým řízením.

Takže ano, ale jednou. A jednou k soudu, a rozhodnuto. Nějak. Já neříkám, že nikdy nemají pravdu, ale máme tady ideologické odpůrce stavby, je to docela dobrý průmysl. Bohužel stát je velmi často podporuje dotacemi, svoje vlastní odpůrce, to je pro mě naprosto neuvěřitelné, ale je to tak, protože je to populární. Dělá to i tato vláda, tento ministr životního prostředí. Je to populární. Má klid. Tak pošlu nějaké ekologické organizaci peníze. No a co, že to zdržuje? Hlavně že nepíšou o mě.

Takže pokud chce mluvit o přístupu veřejnosti, tak klíčová je místní samospráva. To je klíč! Ale jestli tady budeme mít zase ten povyšenecký postoj, že ta zastupitelstva vlastně nevědí, jaké územní plány schvalují, a musí jim to říkat někdo napříč republikou, tak je to špatný přístup. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Foldyna, po něm pan poslanec Okleštěk, Bendl a Kalousek, všechno faktické.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuju za slovo. Já prostě nemohu mlčet k tomu, když se tady poslanci vydávají za nositele dobra a vlastní ty úřady to dělají špatně a všichni by měli mít možnost do toho vstupovat. To přeci takhle vůbec není! (Hovoří důrazně, hlasitě.) Ty úřady všechny ty věci dělají v souladu se zákony, snaží se to dělat zákonné, ale ty zákony přeci tady děláme my! Tak buď ty chybě děláme my a posíláme to těm úřadům a dáváme jim prostor k tomu, že ony se dostávají na nejistou plochu, anebo to začneme dělat pořádně.

Já plně podporuji a podepisuju se pod to, co tu říkal můj předčeřník pan Stanjura. A když se podíváte na dobu dostavby dálnice D8, každý rok jsme utráceli 600 milionů korun. Každý rok zahynulo na těch objezdech několik osob. Každý rok tam bylo několik těžce zraněných. Jenom proto, že různé iniciativy vstupovaly do stavebních řízení jednotlivých stavebních objektů, které tam byly. Územní plán, když jsme projednávali zákon o vlivu stavby, tak tři, čtyři roky jsme diskutovali s těmi iniciativami o tom, jestli se tam bude stavět! Je to jasné – jednou a dost! Jestliže jste tři roky prošli soudními procesy a dále, tak už dál nemáte prostor. To je v Německu, v Rakousku normální. My se divíme, jak rychle stavějí a krásně stavějí v Německu a v Rakousku. No, divíme se proto, že ten zákon, který jim to umožňuje, je paskvilem této Sněmovny, a my se to snažíme narovnat. Tak to pojďte narovnat a nehrajte si furt na takové dobrodince! (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Okleštěk.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já pro paní poslankyni, vaším prostřednictvím. Ty zákony neděláme pro titulky, ale proto, aby se stavělo. Já se tady musím ohradit proti tomu, že zabraňujeme veřejnosti vstupovat do těchto procesů. Děláme územní plány, všichni mají možnost se vyjádřit. Děláme zásady územního rozvoje, všichni mají možnost se vyjádřit. Děláme posouzení vlivu u těch významných staveb, posouzení vlivu na životní prostředí. Třikrát a dost!

Prosím vás, co bychom ještě chtěli? Tady plně souhlasím s tím, co řekli moji předčeřeníci, jak pan Stanjura, tak pan Foldyna. A myslím si, že dotčená veřejnost má extrémní množství příležitostí, aby se vyjádřila, a to by mělo pro ni stačit. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Bendla s faktickou poznámkou a po něm pan poslanec Kalousek.

Poslanec Petr Bendl: Děkuju za slovo. S panem kolegou Böhnischem se tolík neznáme, s panem kolegou Zemkem více. Přesto prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl říct: Kdyby bylo vás, tak jižní část Pražského okruhu nikdy nebyla postavena. Tak bychom dneska nejezdili na R6 nebo dnes už D6 směr Karlovy Vary. Praha by byla absolutně zatlučená. Já tu zkušenosť mám, protože jsem byl jednak úředníkem na Městském úřadě na Kladně, kdysi, kde jsem měl na starosti územní plán a povolování staveb. Byl jsem starostou Kladna, kde jsme se prali se situací kolem modernizace a výstavby tehdejší R6. A co zejména, byl to Středočeský kraj v minulosti, kdo vydával stavební povolení na jižní část tzv. Pražského okruhu. Což byla desítky let plánovaná stavba. A je možné doložit účelové chování řady jednotlivců prezentovaných takzvanými organizacemi takzvaně na ochranu životního prostředí. Prostě není to pravda, co říkáte, a už vůbec není pravda – a musím se zastat aspoň těch poctivých úředníků na stavebních úřadech. Když tady vymyslíme paskvil, který ten stavební úřad má rozhodnout, a řekneme, že se ke všemu může vyjadřovat každý, a pak to svedeme na toho úředníka, že mu dlouho trvá, než si v tom udělá jasno, tak to přeci je úplně na hlavu postavené. To je na hlavu postavené. Za to nemůžou ti lidé. Pardon, skoro se mi chce říct sorry jako. Ale za to může Poslanecká sněmovna.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka, pan předseda Kalousek a po něm pan poslanec Gabal.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, já jsem jako předseda TOP 09 velmi hrdý na to, že náš ekologický program má velkou prioritu v hájení našich hodnot. Že naše odborné autority, profesori Moldan, Hruška, Šarapatka, pánové Kučera a Tesař mají i mezinárodní renomé. A naše politické chování tomu také odpovídá. Důsledně chráníme krajинu a přírodu pro budoucí generace, což je bytostně konzervativní téma. Ale jsme také v Čechách a nechceme zavírat oči před veřejným tajemstvím, že existuje kromě tisíců a tisíců poctivých ochránců přírody také něco, jako je ekologický racketeering, což je velmi výnosný a velmi ohavný obchod. A ti, kteří se mu věnují, tak kazi dobrou pověst ochránců přírody a krajiny. A na základě tohoto přístupu my budeme hlasovat racionálně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Gabal a potom paní ministryně.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Paní ministryně, pane premiére, kolegyně, kolegové, dovolil bych si jenom velice krátce tu debatu trošku záramcovat. EIA neboli Aarhuská smlouva je princip, který výrazným způsobem odlišuje evropské právo např. od Spojených států, od Asie a od rozvojových zemí jinde a vytváří situaci, ve které samozřejmě mohou občané vstupovat do rozhodování a v některých případech o privátním majetku, projektech nebo veřejných statcích. V tom je to důležité a myslím si, že je to natolik unikátní, že to shodit několika špatnými zkušenostmi je krátkozraké. Pokud by to fungovalo tak, že se s tím nedá stavět, tak by nepostavilo žádnou dálinci Německo, Rakousko, Francie, Španělsko a další, to znamená, je potřeba na tom pracovat.

Bohužel musím říct, že jsme asi zdědili z minulého režimu, a přešlo to do 90. let, že ekologie a občanské aktivity jsou konflikt se státem a s byznysem. To je prostě jakési nepřijemné klima, které tady tyto věci u nás obklapuje. A je to vnímané apriorně jako rozpor. Jako silová záležitost. A je to tak vnímané bohužel z obou stran, i ze strany ekologických občanských sdružení apod. Takže já bych se velmi přimlouval za to, abychom udrželi prostor participace a učili se daleko líp vyjednávání, protože znova říkám, staví se v Německu, staví se v Rakousku a jinde a ta EIA tam funguje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní je přihlášena paní ministryně s faktickou poznámkou. Protože pokud by to bylo přednostní právo, tak mají faktické přednost. Takže s faktickou, výborně. Potom pan poslanec Zemek, potom pan předseda Stanjura a další.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych si dovolila vám říct, o co tady vůbec jde. Nejedná se o změnu novely zákona o územním plánování, stavebním rádu, to znamená novely samotného stavebního zákona. Nejedná se ani o návrh změny paragrafu u novely zákona o EIA. Jedná se o návrh pana poslance Foldyny na změnu jednoho paragrafu v zákoně o ochraně přírody a krajiny.

Dovolila bych si zmínit věcně, o co tam opravdu jde. V tuto chvíli podle současné platné úpravy, podle paragrafu, který je právě v zákoně o ochraně přírody a krajiny, mohou být v případě, že se u stavebního úřadu vede řízení o záměru, který nevyžadoval posouzení vlivu na životní prostředí, účastníky řízení také spolky za předpokladu, že umístěním a povolením stavebního záměru by mohly být dotčeny veřejné zájmy chráněné zákonem 416, to je zákon o urychlení výstavby, to znamená krajinný ráz, planě rostoucí rostliny a volně se pohybující živočichové, za druhé, splní zákonem stanovené podmínky. A v původním návrhu novely není tato novela vůbec uvedena.

Poslanecký návrh pana poslance Foldyny požaduje, aby byly spolky – spolky – účastníky pouze řízení vedených pouze podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Tady se mění jenom jedna věc, to znamená, že nebudou zapojeny podle správního řízení – já tady tlumočím návrh pana poslance Foldyny –, ale právě podle toho zákona o ochraně přírody a krajiny.

Zde si dovolím ještě zmínit: Pokud se žádá o stavební povolení, vždycky je obec, která hájí zájmy své obce, přítomna prostřednictvím územního plánu, kde je účastníkem řízení, a samozřejmě stavebního povolení i zákona o EIA, to znamená získávání posudků vlivů na životní prostředí. Čili nikdo není vyloučen. Pouze se navrhuje tímto pozměňovacím návrhem, aby spolky podléhaly zákonom o ochraně přírody a krajiny a ne správnímu řízení. To je celé. Není nikdo vyloučen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážené páni poslanci, budeme pokračovat. Rád bych ambiciózně ukončil rozpravu před hlasováním, ale mám před sebou ještě čtyři faktické poznámky. První je pan kolega Zemek, potom pan kolega Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Já musím chtě nechtě zareagovat na svého předčeřníka pan kolegu Bendla, který tady naznačil něco v tom smyslu, že kvůli takovým, jako jsem já, by se nepostavil Pražský okruh. Já to musím tedy odmítnout.

Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, já se necítím být tím, který by tady blokoval stavby. Naopak, já jsem pracoval ve veřejné správě možná i déle než vy na bázi vydávání správních rozhodnutí a musím ze své zkušenosti říct, že účast veřejnosti mi byla vždy přínosem, až na několik výjimek. Samozřejmě souhlasím s tím, že jsou i sdružení, která jsou úcelově dělána kvůli tomu, aby něco blokovala, ale ve velké většině účast veřejnosti, aspoň z mé osobní zkušenosti, byla pozitivní.

A dovolím si ještě krátkou poznámku k paní ministryni. Ona tam řekla, že se vlastně nic neděje, že vlastně tam, kde jsou správní řízení ze zákona č. 114, tak tam ta účast veřejnosti je zachována. Tady je potřeba k tomu říct také to B. Tato novela stavebního zákona řadu správních řízení mění na závazná stanoviska a to už není proces, kam by se veřejnost mohla přihlásit. Takže to si řekněme také jako to B k tomu A. Ona sice ta účast tam je zachována ve správních řízení, ale my ta správní řízení omezujeme a měníme je na závazná stanoviska.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Zemkovi za dodržení času a budeme pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Zbyňka Stanjury, přípraví se k faktické poznámce Pavel Kováčík. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení pana poslance Gabala. Když se změní jenom nadpisy a řekneme zákon o EIA má Německo, Rakousko, a teď bych mohl vymenovat vlastně všechny členské země EU, tak máte naprostou pravdu, ale možná by vedení Sněmovny mohlo požádat náš Parlamentní institut, aby nám srovnal obsah těch zákonů. Tak nesmírně přísný, zbytečně přísný zákon o EIA nemá nikdo jiný než my. A byla to vaše vládní koalice, která ho prosadila, a pak už to tady řešíme roky – to, že původně 10, pak 9 staveb dostalo výjimku a další desítky staveb jsou zdrženy díky tomu špatnému zákonu.

Ale já bych doporučoval všem, kteří nikdy neseděli v zastupitelstvu, které projednávalo územní plán, aby se tam šli někdy podívat. Není to jednoduché, je to komplikované. A tam je ta rozhodující účast veřejnosti. Nikdo proti tomu neprotestuje a je to správně. A ta jednání jsou dlouhá, opakují se – návrh změny, koncept, samotná změna, velmi (nesrozumitelné) a je to mimořádně silný nástroj, který má v tomto případě obecní zastupitelstvo, protože vy rozhodujete skutečně o celém území bez ohledu na vlastnictví a určujete typ staveb, který tam může vzniknout. A to je klíčové. A my musíme věřit obecním zastupitelstvům, že rozhodují na svém území správně. Proto máme zastupitelskou demokracii na úrovni obcí. Tak si neříkejme, že když tříčlenné občanské sdružení nemůže stokrát vstoupit do stavebního řízení, že porušujeme nějaké evropské principy a snižujeme prostor participace, nebo jak je ten eurospeak!

Pane poslanče Gabale, zkuste si někdy zajít anebo se účastnitě aktivně jako občan projednávání buď územního plánu, nebo změny územního plánu, a sám uvidíte, jak velký prostor tam je. A je to správně. A když říkáme, že má vstupovat dotčená veřejnost, tak říkáme jednou. To není, že ani jednou – (Uplynul časový limit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, netrapte mě! Faktická poznámka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A to je rozdíl! Já vás netrápím. Jenom pro pana poslance Gabala. Nula a jeden je fakt velký rozdíl! (Potlesk některých poslanců napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Kováčika, ale faktické se rozmnožily, tak já je potom načtu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Paní a páновé, nemůžu za to, že se množí faktické poznámky, které reagují na průběh rozpravy. Já bych rád zareagoval rovněž na pana poslance Gabala prostřednictvím pana předsedajícího, který obvinil – dá se ledacos svést na minulý režim, ale to, že dnes je takový vztah k občanským sdružením a různým jiným aktivitám veřejnosti, to snad si dělá legraci pan kolega Gabal, že za to může minulý režim.

Musím říci, že KSČM si váží občanských sdružení, občanských aktivit, která zpravidla jsou k věci, nejsou politikářská, jsou dobrovolným vzedmutím občanské angažovanosti, a tady je třeba jaksi smeknout a vyslovit velký obdiv lidem, kteří tyto věci provozují. Bez nároku na odměnu, bez nároku na financování z cizích zdrojů například. A pak jsou také takzvaná občanská sdružení, která jsou stvořena účelově, aby něčemu zabránila, aby něčemu pomohla, financovaná různě. Někteří jsme je tady odmitali dát pod registr smluv, aby se nepřišlo na to, odkud ty prachy mají.

Ale vrátím se zpátky k tomu, za co všechno může minulý režim. To tvrzení pana kolegy Gabala je asi z té kategorie, jako že tedy ano, včera bylo skutečně škaredě,

náhlý pokles teplot, pršelo, bylo hnusně – je to také pozůstatek minulého režimu. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Pavlu Kováčikovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Pavel Blažek, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Všichni k faktické poznámce. Pak mám další čtyři. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Tady padají různé termíny jako občanská společnost, subjekty občanské společnosti apod. Tak si prosím uvědomme, že jediný systém, kde mohou fungovat, je demokracie. Aby mohla fungovat demokracie, musí zase fungovat orgány veřejné moci a ta subjekty občanské společnosti mají doplňovat orgány veřejné moci tam, kde vůbec stát nefunguje. Mohou je třeba kritizovat, ale nikdy je nesmí nahrazovat, protože potom přestanou fungovat orgány veřejné moci v demokracii, přestane fungovat demokracie, a tím pádem zanikne i prostor pro občanské společnosti, aby mohly mluvit, neboť se objeví někdo, kdo řekne: já zajistím fungující stát. A ten, kdo bude zajišťovat fungující stát, už si nenechá do ničeho kecat a ony samy ho k té moci přivedou. Takže když se tady bavíme naprosto svobodně a normálně o občanských sdruženích, tak nemluvíme proti nim, ale naopak se snažíme a musíme mít tu odvahu jim říct: milí zlatí, už jsou určité aktivity, kde zneschopňujete fungování státu, ale musíme mít odvahu jim říct, to je ten okamžik. Nic víc, nic méně. Nikdo jim nic nebere, ale nemohou nahrazovat orgány státu. To prostě nejde. (Potlesk některých poslanců napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Blažkovi za jeho příspěvek i za dodržení času. Nyní pan poslanec Martin Novotný, připraví se pan kolega Jiří Junek, také k faktickým poznámkám. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Pěkný den. Paní ministryně tady popisovala, o jaký pozměňovací návrh jde a o jakou fázi toho řízení se jedná. Já zkusím přispět takovou osobní zkušeností. Realizoval jsem v městě, kde jsem působil, stavbu, o jejíž ekologičnosti těžko mohlo být pochyb. Byla to tramvajová trať. Jejímu vzniku předcházela revitalizace brownfieldu po staré chemické továrně, který se vyčistil. Zároveň v rámci té stavby vznikl biokoridor a revitalizoval se vodní tok, který kolem té stavby probíhá. Přesto se objevily ekologické iniciativy proti této stavbě a jejich úmyslem bylo vést tramvajovou trať trošku jinudy, přestože ta trasa byla v souladu s územním plánem. Co se dělo? Nejdřív se tam objevil ledňáček, že právě tam hnizdí a létá. Tak tam inspekce životního prostředí hledala ledňáčka a jediného, kterého našla, byl obal od stejnojmenné zmrzliny. Pak se tam objevil bobr, tak se opět hledal bobr a nenašel se. A když se nenašel ani bobr, tak se najednou začali ozývat občané.

My jsme zjišťovali, co to je za občany. Byle to vesměs bezdomovci registrovaní na radnici. Začali jsme dohledávat ty bezdomovce, kteří podávali ty sofistikované námitky proti tramvajové trati. Dohledali jsme je a oni se všichni vzdali toho podání a

napsali, že skutečně to podání nepodali. Toto byla moje osobní zkušenost při budování tramvajové trati, na kterou přispěla vláda Švýcarské konfederace v rámci Švýcarských fondů, a zdravím tímto Ekologickou iniciativu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Novotnému. Nyní pan poslanec Jiří Junek, připraví se pan kolega Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Dovolil bych si to vrátit trošku do věcné roviny. Mně chvílemi přijde, že je to taková maličko dojmologie tady. Asi otázka na pana předkladatele Foldynu. Je tady nějaká relevantní statistika, kolik za rok třeba 2016 bylo vedeno stavebních a jiných řízení a kolik z těchto řízení bylo blokováno těmi tzv. ekoteroristy? Jde mi o to, jestli se tady bavíme, jestli z 50 %, z 5 %. A to je poměrně dost důležitá informace, protože z toho, co tady slyším, tak mám chvílemi pocit, že v České republice se nestaví, že je to tady úplně v rozkladu. Pomalu mám strach vyjít ze Sněmovny, aby na mě neskočil nějaký ekoterorista, protože to, co tady slyším, tak to vypadá, že opravdu v České republice se díky zeleným nemůže nic dělat.

Tak jestli by mi pan předkladatel Foldyna mohl na tu otázku odpovědět, jestli jako předkladatel má nějakou takovou statistiku, která hovoří o tom, z kolika procent nám ve skutečnosti různá občanská sdružení blokují různé stavby a různá řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Ivan Gabal, připraví se pan poslanec Michal Kučera, všichni k faktickým poznámkám. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Jenom velice krátce. Za prvé si osobně myslím, že diskuse naznačuje, že ta konfrontační atmosféra tady nadále prostě trvá a je objektivní realitou.

Za druhé. Pokud jde o moje zkušenosti s územním plánem a strategickým plánem, jsem tuší dva nebo tři první roky od roku 2010 na pozvání primátora Hudečka pracoval na strategickém a metropolitním plánu v Praze. Dneska se zabýváme tím, zda budeme, nebo nebudeme prodlužovat termín na zpracování územního plánu Prahy z jednoduchého důvodu. Poslední územní plán Prahy je z roku 1997 od primátora Kasla. V roce 2006 se sice radnice vedená ODS pokusila, ale vůbec neuspěla a nebyla schopná to udělat a nechítela, protože tlak developerů byl tak velký, že se nikdo ani nepokusil ten územní plán udělat.

To, co se tady připisuje řadě občanských organizací v Praze, znamenalo, nikoliv jejich odpovědností, že de facto jsme skoro od roku 1997, 2007, 2017 – dvacet let bez aktualizace územního plánu a nikomu to evidentně na té radnici nechybí, nebo nevadí, nebo teď se zpracovává.

No a pokud jde o tu poznámku, že má KSČM ráda občanská sdružení. Já si pamatuji, jak se mnou kolegové z komunistické strany zacházeli, když jsem v roce 1989 zakládal Klub nezávislé inteligence. Je dobré, že už to tak nedělají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl pan kolega Gabal. Dodržel i čas k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Michal Kučera, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom krátce bych odpověděl svému předčeřníku panu poslanci Junkovi, který se ptal, zda se u nás staví, či nestaví. Nestaví. Nestaví a odpovědní za to jsou ministr dopravy Ťok a ministr životního prostředí Brabec, protože se u nás nestaví dopravní stavby. Nikoliv teroristé nebo jiné zelené aktivity.

Chtěl bych tady říct, že my bychom měli rozhodovat ne ode zdi ke zdi, tzn. maximálně vycházet vstříc jedné či druhé straně. Ten vztah by měl být vyvážený. A znova upozorňuji na to, že mnohdy se velmi často svádí to, že se nestaví, na občanské iniciativy. To skutečně mnohdy pravda není, i když je pravda, že na mnohých stavbách udělaly skutečně medvědí službu právě občanským službám některé aktivity. To znamená, volám po tom, aby ten stav byl vyvážený jak směrem k urychlému, nebo rychlému stavebnímu řízení, a na druhou stranu právě možnosti zapojit se v nějakém rádném procesu veřejným aktivitám či občanským spolkům. A skutečně nechoďme ode zdi ke zdi, to znamená buď nic, anebo všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. To byl poslední přihlášený. V tom případě dávám slovo v rozpravě ještě panu zpravodaji k jeho vystoupení. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak již jsem tady uvedl v rozpravě, máme jedenáct bodů legislativně technických úprav. Děkuji panu Fichtnerovi za upozornění. Stala se tady chybíčka, co se týká jeho pozměňovacího návrhu, takže načtu dvanáctou legislativně technickou úpravu:

V pozměňovacím návrhu D4 je číslo "6" nahrazeno číslem "12". To je dvanáctá legislativně technická úprava. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Uhlíkovi. Protože nemám nikoho do rozpravy přihlášeného, rozpravu koncím. Můžeme se tedy zabývat hlasováním o pozměňovacích návrzích. Žádám v tuto chvíli zpravodaje garančního výboru, aby přišel zpátky k pultu a seznámil nás s procedurou hlasování, případně s jejími změnami, které v průběhu rozpravy nastaly, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy. Před hlasováním ho požádám o vyjádření, stejně tak požádám paní ministryně o vyjádření k jednotlivým návrhům. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo. Co se týká návrhu, přečtu usnesení číslo 264 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 53. schůzi jako garanční výbor po projednání sněmovního tisku 927/5 po druhém čtení

a) doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona č. 927 takto:

1. návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řízení přednesené ve třetím čtení. Pak je tady 72 kroků, které nebudu číst, máme je v materiálu.

b) zaujímá následující stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Ke každému pozměňovacímu návrhu uvedu stanovisko.

Za další zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny popřípadě navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95 odst. 2, což se stalo.

Za další zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny ve třetím čtení návrhu zákona přednášel stanoviska výboru.

Za páté, za c) pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Takže tolik usnesení, tedy návrh na proceduru.

Co se týká už – jak už jsem to řekl v rozpravě – avizovaných změn, tak jsou rozděleny do dvou bodů, takže budeme dvakrát hlasovat.

Za prvé. Jedná se o návrh změn hlasovací procedury z toho důvodu, že se objevily nějaké menší nesrovonalosti, chybíčky ve sněmovním dokumentu 927/6, takže přečtu:

Za prvé. V hlasování pod bodem 14 je nesprávný odkaz na hlasování třicet tři, má být odkaz na hlasování třicet čtyři. Navrhoji změnit číslovku 33 na 34.

Za druhé. V hlasování pod bodem 28 je nepřesně uvedeno, že pozměňovací návrh R16 je totičný s pozměňovacím návrhem Q. Slovo "totočný" navrhoji vypustit. Nehlasovatelnost pozměňovacích návrhů R16 a R4 v případě přijetí pozměňovacího návrhu Q zůstává nedotčena.

Za třetí. V hlasování pod bodem 34 navrhoji na konci tohoto bodu vypustit "čárka, C16 s A19" jako nehlasovatelné pozměňovací návrhy, neboť o těchto pozměňovacích návrzích bude podle navržené procedury již hlasováno pod bodem 10.

Za čtvrté. V hlasování pod bodem 60 je nesprávný odkaz na hlasování padesát osm. Má být odkaz na hlasování padesát devět. Navrhoji změnit číslovku 58 na 59.

Za páté. Hlasování pod bodem 67 a 68 se vzájemně vylučují. Nelze schválit jak pozměňovací návrh C52, hlasování pod bodem 67, tak i pozměňovací návrh R15, hlasování pod bodem 68, neboť oba obsahují odlišnou úpravu téhož ustanovení. Navrhoji: Do bodu 67 doplnit text "pokud přijat, nehlasovatelný R15". Do bodu 68 doplnit text "pokud nepřijat, v hlasování šedesát sedm C52".

Tak. To je návrh změn hlasovací procedury číslo 1.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Pokud jde o záměnu těch jednotlivých odkazů, ty není potřeba, to je logické. Ale to vyloučení hlasování – předkladatelé návrhu, souhlasí s tou změnou? Pokud ne, není žádná výhrada, tak ale necháme odhlasovat tady ty změny a potom hlasování o proceduře jako celku.

Takže nejdříve... Ještě zpravodaj jednou, ano. Prosím.

Poslanec Josef Uhlík: Tak jak jsem avizoval, tak ty změny jsou dvě. To byla první, těch pět bodů. A co se týká druhého návrhu, má šest bodů. Takže hlasování číslo patnáct rozdělit na dvě hlasování – 15.1 a 15.2.

15.1 hlasovat o L3 a L4. 15.2. hlasovat o L5. Za druhé, za třetí, za čtvrté, za páté, za šesté. Je to jednoduché. Tato hlasování – týká se to hlasování třicet čtyři a 35, 36, 37 a 39. Hlasovat odděleně o jednotlivých bodech v těchto hlasování. Takže to je návrh č. 2.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je zvýšení počtu hlasování.

Poslanec Josef Uhlík: Jedná se o 35 hlasování navíc oproti stávajícímu návrhu výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре. K tomu připomínka pana poslance Bendla k proceduře. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Pan zpravodaj mluvil o třech připomínkách k tomu, nebo úpravách toho návrhu, nebo o pěti. Já bych zpochybnil jenom tu poslední. A o té poslední, to znamená, že bude těch 37 hlasování navíc atd., protože to je v rozporu s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, které říkalo, abychom o tom hlasovali sloučeně, tak o tom bych prosil hlasovat zvlášť. O této úpravě v hlasovací proceduře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vzhledem k souvislosti, která tam je mezi těmi jednotlivými ustanoveními, budeme hlasovat tedy o proceduře ve třech krocích. V prvním kroku o změnách, které přednesl pan zpravodaj v první změně. Ve druhém kroku bychom hlasovali... A do toho prvního kroku bych zahrnul i to oddělení hlasování v bodu 15 L3, L4 jako jedno. A L5 jako druhé. To bylo v tom prvním kroku hlasování, proto to nikdo nezpochybňuje.

Ale zvlášť bychom hlasovali, jestli se body 35, 36, 37 a 39 hlasují, 34 – pardon, ano, mám poznámenáno. Jestli se bude hlasovat jednotlivě, nebo najednou, tak jak to požadoval výbor, ano? To se bude hlasovat zvlášť. To bude první hlasování, které uděláme. Pak uděláme hlasování o změnách a potom bychom hlasovali o proceduře jako celku. Souhlas s předneseným? Ještě je tam nějaká změna, pane zpravodaji? Ne.

Takže pokud není žádná jiná změna, tak nejdříve hlasujeme o tom, jestli se body 34, 35, 36, 37 a 39 hlasují jednotlivě, nebo zvlášť. Návrh výboru je najednou a návrh zpravodaje je jednotlivě.

Ted' budeme hlasovat o návrh zpravodaje o samostatném hlasování v těch bodech 34 až 39, ano? Rozumíme si? (Zpravodaj: Ano.) Čili teď je ten návrh, bud' návrh zpravodaje, nebo návrh výboru.

První hlasování, které zahájím, číslo 55, je o tom, jestli se tyto body mají hlasovat zvlášť. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 55 z přítomných 169 pro 16, proti 131. Body 34, 35, 36, 37 a 39 budeme hlasovat vždycky jako bod en bloc.

Nyní změny v hlasovací proceduře, které byly v tom prvním a ve druhém kroku. To znamená to patnácté hlasování odděleně, včetně.

Zahájil jsem hlasování číslo 56 a ptám se, kdo je pro změnu v proceduře. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 56 z přítomných 169 pro 154, proti 5. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o změnách o proceduře jako celku se schválenými změnami, kterých jsme udělali u kroku dva. Ano.

Zahájil jsem hlasování číslo 57 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 57 z přítomných 169 pro 160, proti 1. Hlasovací procedura byla schválena se změnami, které byly načteny.

Můžeme postupovat podle hlasovací procedury, kterou jsme nyní schválili. Prvním bodem jsou tedy legislativně technické úpravy. Pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Ano, je jich dvanáct. Hlasujeme o legislativně technických úpravách.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Souhlas váš, nebo není? (Zpravodaj: Souhlas.) Paní ministryně? (Souhlas.) Děkuji.

Rozhodneme v hlasování číslo 58, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro legislativně technické úpravy, tedy všech dvanáct legislativně technických úprav. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 58 z přítomných 169 pro 162, proti nikdo. Byly schváleny.

Hlasování o jednotlivých pozměnovacích návrzích. První návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: První krok – D1 kolegy Fichtnera. Rozšiřuje výjimku pro stavbu bazénu do 40 m², kdy není vyžadováno územní rozhodnutí ani územní souhlas. Výjimka, neboli pozměňovací návrh rozšiřuje o zastřešení bazénu. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 59 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 59 z přítomných 169 pro 1, proti 115. Návrh nebyl přijat. Druhý návrh.

Poslanec Josef Uhlík: D2 kolegy Fichtnera. Precizuje zákonnou definici stavebních úprav. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Tady zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 60, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 60 z přítomných 169 pro 2, proti 122. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Josef Uhlík: D3 kolegy Fichtnera rozšiřuje výjimku vládní novely tak, že výměna vedení technické infrastruktury v památkové zóně či rezervaci nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby a územní souhlas. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 61 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 61, z přítomných 169 pro 3, proti 132. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: D4 kolegy Fichtnera, pozměňovací návrh zavádí dvanáctiměsíční lhůtu pro obecní zastupitelstva k pořízení změny územního plánu. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 62 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 62, z přítomných 169 pro 7, proti 130. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: F1 a F2 kolegy Foldyny ruší možnost být účastníkem územního a stavebního řízení dle jiného právního předpisu. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Tady zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 63 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 63, z přítomných 169 pro 25, proti 112. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Pod bodem S kolegy Klašky – posouvá platnost územní plánovací dokumentace do 31. 12. 2022, tedy o dva roky. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 64 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 64, z přítomných 169 pro 111, proti 16. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Takže G1 krok 7 nebudeme tím pádem hlasovat.

Přistupujeme k osmému kroku, G2 až G10 v jednom kroku, návrh kolegy Raise. Jedná se o regulaci možnosti umístění náboženských staveb. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministry? (Zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 65 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 65, z přítomných 169 pro 21, proti 76. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Devátý krok, hlasujeme o H2, H5, H9 jedním hlasováním, pozměňovací návrh kolegy Snopka upravuje definici účastníků územního řízení. Jedná se o osoby dotčené ochranným pásmem. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministry? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 66 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 66, z přítomných 169 pro 151, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslanec Josef Uhlík: Takže nebudeme hlasovat o A19 neboli C16, o A27 neboli C23 a A35 neboli C31.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Další návrh tedy.

Poslanec Josef Uhlík: Tady jenom u kroku 5 – omlouvám se. (Chvíli přemýšlil.) Desátý krok – nebudeme hlasovat.

Přistupujeme k jedenáctému kroku. Tady je to H3, H6, H8 a H10 kolegy Snopka. U zámrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznamení o zahájení řízení doručuje vždy veřejnou vyhláškou. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministry? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 67 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 67, z přítomných 169 pro 158, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Tim pádem nebudeme hlasovat o A28 neboli C24, neboť jsou v kolizi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Co se týká 12. kroku – H4, H7, H11 a H12 kolegy Snopka, je to dílčí úprava s ponecháním pravidel, která mohou obsahovat námitky účastníků řízení dle zvláštního právního předpisu. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 68 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 68, z přítomných 169 pro 148, proti 3. Návrh byl přijat.
Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Tím pádem nebudeme hlasovat o A38 neboli C33.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Další krok?

Poslanec Josef Uhlík: Třináctý krok – pod bodem I má pozměňující návrh kolega Zahradník. Pozměňující návrh má za cíl definovat pojem líniových staveb tak, jak je definuje nový občanský zákoník. Tyto nejsou součástí pozemků, na nichž stojí. Nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Tady zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 69 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 69, z přítomných 169 pro 16, proti 106. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Čtrnáctý krok – K 2 kolegy Adámka. Zastavitelnou plochu lze vymezit změnou územního plánu v případě, že k návrhu změny nebude vydáno nesouhlasné stanovisko. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 70 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 70, z přítomných 169 pro 3, proti 133. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Patnáctý krok, tady máme ten L3 rozdelený, takže L3 a L4 kolegy Kudely. Explicitně vyloučí možnost vyloučit územně plánovací dokumentaci umístění staveb pro zemědělství. Bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 71 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 71, z přítomných 169 pro 31, proti 68. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: 15/2, je to návrh L5, pojmen "stavby pro zemědělství" se nahrazuje pojmem "stavby pro rostlinnou a živočišnou výrobu a pro zpracování živočišné a rostlinné produkce". Bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 72 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 72 z přítomných 169 pro 30, proti 67. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Šestnáctý krok, L6, L8, poslanec Kudela navrhuje, aby územní plán vymezil rovněž plochy pro stavby a zařízení pro zemědělství a plochy určené k zahrádkářské činnosti. Bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Zde také velmi zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 73. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 73 z přítomných 168 pro 35, proti 90. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Sedmnáctý krok, L7 kolegy Kudely. Dle pozměňovacího návrhu nebude vyžadováno ani územní rozhodnutí, ani územní souhlas u staveb pro zemědělství do 60 metrů čtverečních zastavěné plochy a do 5 metrů výšky. Nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Také zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 74. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 74 z přítomných 168 pro 37, proti 66. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Osmnáctý krok, L1 kolegy Kudely. Rozšiřuje stavby, které nevyžadují ohlášení ani stavební povolení, ale vyžadují rozhodnutí o umístění stavby. Jsou to stavby – výrobky plnící funkci stavby. Nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 75. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 75 z přítomných 169 pro 11, proti 90. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: M1 kolegy Bendla, pozměňovací návrh. Jedná se o koordinaci stavebního zákona a sněmovní tisk 936, je to zákon o snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí a elektronických komunikací. Tady je to bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 76 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 76 z přítomných 169 pro 154, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: Dvacátý krok, M4, M5 kolegy Bendla. Upravuje znění zákona do obecnějšího znění tak, aby bylo možné v územním řízení posoudit dopad na infrastrukturu v plné šíři. Taky bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 77 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 77 z přítomných 169 pro 16, proti 104. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: Krok dvacet jedna, 01, 02 kolegyně Langšádlové, pozměňující návrhy. Požaduje vyhotovovat územně plánovací dokumentaci nebo její změny v elektronické verzi strojově čitelným způsobem. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 78. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 78 z přítomných 169 pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: P5 kolegy Petrů. Pozměňovací návrh konkretizuje působnost krajského úřadu v přenesené působnosti výkonu státního dozoru ve všech územního plánování a stavebního řádu. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 79 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 79 z přítomných 169 pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: P6 kolegy Petrů. Ruší povinnost, ale dává možnost Ministerstvu pro místní rozvoj zřídit organizační složku státu. Doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 80. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 80 z přítomných 169 pro 151 poslanec, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: P1 kolegy Petru. Jedná se o rozšíření věcné působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu jako speciálního stavebního úřadu na celý areál jaderné elektrárny. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 81. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 81 z přítomných 169 poslanců pro 154, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: P7 kolegy Petru. Jedná se o text zpřesňující § 27 zákona, týkající se pořizování územně analytických podkladů. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 82. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 82 z přítomných 169 pro 155, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: P2 a P3 kolegy Petru. Navrhovaná úprava koriguje znění stavebního zákona v souvislosti s přijetím atomového zákona. Doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 83 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 83 z přítomných 169 pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: P4 kolegy Petru upravuje kompetence MPO. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 84. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 84 z přítomných 169 pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Q kolegyně Kovářové zpřesňuje znění § 119 odst. 1 vládního návrhu a konkretizuje okruh staveb podléhajících kolaudačnímu souhlasu nebo kolaudačnímu rozhodnutí. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 85. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 85 z přítomných 169 pro 111, proti 46. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Návrh byl přijat. Nebudeme hlasovat o R16 a R4, které jsou v kolizi. Takže krok 29 nebudeme řešit a krok 30.

Krok 31 řeší R1, R2, R3 kolegy Oklešťka. Jedná se o legislativně technické úpravy textu vládního návrhu zákona, které cílí na jednoznačnější interpretaci s pořizováním a zveřejňováním politiky územního rozvoje. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 86. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 86. Z přítomných 169 pro 142, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: R17 kolegy Oklešťka. Pozměňovací návrh vkládá do § 43, který ustanovuje obsah územního plánu obce pojem plochy změn v krajině. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 87. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 87. Z přítomných 168 pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: R18, R19, R20 a R21 kolegy Oklešťka, je to úprava změn vládního návrhu novely týkající se výčtu přestupků fyzických a právnických osob. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 88. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 88. Z přítomných 168 pro 140, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: Přistupujeme k 34. kroku. Je to A1 až A18 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje. Tady nebudu číst ty věty, jak jsem to měl nachystané. Je to schválené jak výborem veřejné správy, tak obdobné návrhy jsou schválené i hospodářským výborem. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 89. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89. Z přítomných 168 pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelné jsou C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9, C10, C11, C12, C13, C14 a C15.

Takže další krok – A20 až A26 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 90. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 90. Ze 168 přítomných pro 154, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelné se stávají C17, C18, C19, C20, C21, C22.

Krok 36., A29 až A34 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 91. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 91. Z přítomných 168 pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další krok.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelné jsou C25, C26, C27, C28, C29 a C30.

Krok 37., A36 a A37 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje zrušuje okruh účastníků stavebního řízení o osoby, které tak stanoví zvláštní právní předpis. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 92. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 92. Ze 168 přítomných pro 151 poslanec, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelným se stává C32. (Předsedající: A 37.)

Krok 38., A39 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje navrhuje změny lhůt pro zveřejnění a délku doby uveřejnění oznamení stavebního záměru stavebním úřadem. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 93 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 93. Ze 168 přítomných pro 133, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelným se stává C34. (Předsedající: Další krok.)

A40 až A46 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 94 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 94. Z přítomných 168 pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelné se stávají C35, C36, C37, C38, C39, C40 a C41.

Tímto jsme ukončili pozměňovací návrhy, co se týká stavebního zákona jako samotného. Ted' přistupujeme k změnám zákona o ochraně přírody a krajiny.

Čtyřicáté hlasování. A47 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje rozšiřuje výjimky mít povolení ke kácení dřevin v ochranném pásmu v zařízení pro rozvod tepelné energie. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 95. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 95. Z přítomných 168 pro 148, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: 41. krok. F3 kolegy Foldyny. Účast environmentálních spolků v územním a stavebním řízení je připuštěna pouze v takzvaných navazujících řízeních. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 96. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 96, ze 168 přítomných pro 119, proti 15. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: R5 kolegy Oklešťka, jedná o se o rozšíření textu § 45 tak, že součástí mohou být opatření směřující k nahrazení možných dočasných ztrát na předmětu ochrany. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 97 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 97, z přítomných 168 pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: R6 kolegy Oklešťka, úprava směřuje k vyjasnění definice kompenzačních opatření a podmínek pro jejich zajištění. Za kompenzační opatření lze považovat také taková opatření, která dočasně kompenzují ztráty. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 98 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98, z přítomných 168 pro 130, proti 9. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: R7 kolegy Oklešťka, u stavebního a územního řízení a posuzování vlivu na životní prostředí, kdy se dodatečně zjistí dotčení ochranné podmínky u zvláště chráněného druhu rostliny nebo živočichů, lze rozhodnutí v tomto řízení vydat na základě závazného stanoviska orgánu ochrany přírody. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 99. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 99, z přítomných 168 pro 140, proti 3. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Přistupujeme ke změnám zákona o ochraně zemědělského půdního fondu.

A48 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje, doplnění formulace podmínek vydání souhlasu s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 100. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100, z přítomných 168 pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Josef Uhlík: Já se omlouvám. Tady se jenom vrátím zpět. U hlasování čtyřicet, neboli A47 pozměňujícího návrhu, když jsme jej odsouhlasili, je nehlasovatelný C42.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, pokračujeme.

Poslanec Josef Uhlík: A tady u tohohle hlasování A48 se stává nehlasovatelným C44.

Další hlasování R8 kolegy Oklešťka, doplňuje § 9 odst. 6 písmeno b) zákona týkající se vyvlastňování. Je tady doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování 101. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101, z přítomných 168 pro 111, proti 12. Návrh byl přijat.

Poslanec Josef Uhlík: Přistupujeme ke změnám energetického zákona.

C44 hospodářského výboru, pozemkovací návrh rozšiřuje okruh vyvlastňovaných titulů o liniové stavby. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 102. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102 z přítomných 168 pro 128, proti 6. Návrh byl přijat. Další hlasování.

Poslanec Josef Uhlík: E1 až E7 kolegy Adamce, zpřesnění právní úpravy pro vyvlastňování, a to konkrétně vyvlastňování věcným břemenem. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 103. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103, z přítomných 168 pro 138, proti 5. Návrh byl přijat. Budeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: Přistupujeme ke změnám zákona o posuzování vlivu na životní prostředí.

49. krok – B výboru životního prostředí ruší body vládní novely, které mají za cíl zvýšit počet podpisů nutných pro podporu právnické osoby, jejímž předmětem činnosti je ochrana životního prostředí. Zůstává tedy 200 osob. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 104. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 104, z přítomných 168 pro 113, proti 28. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: 50. hlasování – J1 až J16, můj pozměňovací návrh. Jedná se o sladění právní úpravy u projednávaného sněmovního tisku stavebního zákona s částí 23. a v samostatné novele zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, sněmovní tisk 1003. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministreně? (Souhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 105. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 105, z přítomných 168 pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: Jedná se o krok 51 – A49 až A51 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje. Jedná se o už avizované vodoprávní řízení a je tam součástí společného povolení také povolení k nakládání s vodami na základě závazného stanoviska. Mění se to tedy na závazné stanovisko vodoprávního úřadu. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministreně? (Určitě souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 106. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 106, z přítomných 168 pro 77, proti 47. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Josef Uhlík: Tím pádem se nehlasovatelné stává C45.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, to nebylo přijato, tak proč by se stalo nehlasovatelným.

Poslanec Josef Uhlík: Ano, i tak. Jsou totožné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jestli je absolutně totožné, tak dvakrát o téže věci nebudeme hlasovat.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelné taky C46 a C47.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak další krok.

Poslanec Josef Uhlík: Přistupujeme ke změně soudního rádu správního, přechodná ustanovení.

52. krok – R9, R10 kolegy Oklešťka. Pozměňovací návrh ustanovuje řízení o žalobě proti rozhodnutí, kterým se umisťuje nebo povoluje stavba dopravní infrastruktury, Krajský soud v Ostravě. O těchto žalobách vede řízení specializovaný senát. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 107 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 107 z přítomných 168 pro 87, proti 48. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: 53. A52 – výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Návrh definuje objektivní lhůtu pro podání návrhu, a to tak, že soudní přezkum opatření obecné povahy je možno užít pouze do jednoho roku bez výjimky. Stanovisko doporučující. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 108 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 108 z přítomných 168 pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Josef Uhlík: 54. krok. Týká se zákona o správních poplatcích. A53 až A54. Pardon, u předchozího kroku je nehlasovatelné C48, totožné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vaše stanovisko, pane zpravodaji?

Poslanec Josef Uhlík: Pardon, teď se vrátím zpátky. A53, A54 upravuje výši správních poplatků za vydání rozhodnutí o umístění stavby a vydání stavebního povolení pro stavbu vinného sklepa. Doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 109 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 109 z přítomných 168 pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Přistupujeme ke změnám zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury.

55. hlasování – L2 kolegy Kudely. Zahrnuje do zákona vodní infrastrukturu sloužící ke zmírnění následků sucha nebo k jiným účelům podle vodního zákona a ve veřejném zájmu. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 110 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 110 z přítomných 168 pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: 56. krok – R11 kolegy Oklešťka. Rozšiřuje § 1 zákona o stavbě dráhy celostátní nebo stavby s nimi související. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 111 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 111 z přítomných 168 pro 150, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: 57. krok – pozměňovací návrh pod písmenem N kolegy Novotného. Nemění význam stávajících úprav, ale pouze odstraňuje právní nejistotu spočívající ve výkladu slovního spojení. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 112 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 112 z přítomných 168 pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: A55 – výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Stanovuje nutný soulad energetické infrastruktury s platnou politikou územního rozvoje a zásadami územního rozvoje. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 113 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 113 z přítomných 168 pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: R12 kolegyně Oklešťka. Pokud se řízení vztahuje na zákon o urychlení výstavby, je příslušný úřad povinen účastníky řízení o této skutečnosti informovat. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 114 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 114 z přítomných 168 pro 151 poslanec, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Pokud přijato, nehlasovat o A56, neboli C4, C9. Je nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Krok 60 vynescháváme, protože je nehlasovatelný. Krok 61.

Poslanec Josef Uhlík: A57, A58 – výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pozměňovací návrh ponechává stavebnímu úřadu pravomoc spojit územní a stavební řízení u staveb dopravní a energetické infrastruktury a dále doplňuje procesní předpisy pro urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 115 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 115 z přítomných 168 pro 152, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelným se stává C50 a C51. Další pozměňovací návrh R13 kolegy Oklešťka – změna pověřuje krajský úřad k vedení řízení o vyvlastnění. Je to bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 116 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 116 z přítomných 168 pro 74, proti 20. Návrh nebyl přijat. Zásadní nesouhlas paní ministryně byl úspěšný. Prosím, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Josef Uhlík: H1 kolegy Snopka. Stanovuje možnost stavby energetické infrastruktury umístit a povolit ve společném územním a stavebním řízení a posuzování vlivu na životní prostředí. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 117 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 117 z přítomných 168 pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: R14 kolegy Oklešťka. Mění postup při výstavbě dopravní a energetické infrastruktury převážně úpravou vztahů mezi vyvlastnitelem a

vyvlastňovaným zavedením nového institutu předběžné držby. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Zcela zásadní nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 118 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 118 z přítomných 168 pro 71 poslanec, proti 20. Opět byla paní ministryně úspěšná. Prosím, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Josef Uhlík: K1 kolegy Adámka. Výslově stanovuje, že elektroenergetické vedení o napěťové hladině 400 kV se v zastavěném území obcí umisťuje nad zem. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 119 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119. Z přítomných 168 pro 110, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: M2, M3 kolegy Bendla směruje ke koordinaci sněmovního tisku stavebního zákona s vládním návrhem zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, sněmovní tisk 936. Tak je to bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 120 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 120. Z přítomných 169 pro 37, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Ještě než budeme pokračovat, konstatuji, že paní kolegyně Kailová má náhradní kartu 72. Můžete pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: C52 hospodářského výboru mění podmínky pro žalobu podanou proti rozhodnutí vydanému podle zákona o vyvlastnění tak, že žaloba nemá odkladný účinek a nelze jej soudem přiznat. Nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 121 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 121. Z přítomných 169 pro 44, proti 71. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: Takže nebyl přijat, tím pádem hlasujeme o následujícím, 68. bodu – R15 kolegy Oklešťka. Návrh je obdobný jako předcházející. Ale tady je to bez stanoviska. Pardon.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hlasování číslo 122 prohlašuji za zmatečné a pan zpravodaj se poradí.

Poslanec Josef Uhlík: Omlouvám se, tady jsem si nepoznačil tu změnu, která byla schválena. Tady jsme doplnili text: Pokud přijat, nehlasovatelný R15. Ale on nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jestli není totožný, tak je hlasovatelný.

Poslanec Josef Uhlík: Tady se spletla legislativa. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. O R15 hlasujeme v hlasování číslo 123, stanoviska jste slyšeli.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 123. Z přítomných 169 pro 53, proti 47. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: Nyní budeme hlasovat o změně zákona o ochraně ovzduší, krok 69. Je to pozměňovací návrh A59 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje. Vypouští ustanovení, které je již upraveno v novele s nabytou účinností zákona o ochraně ovzduší. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 124 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 124. Z přítomných 169 pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Uhlík: Nehlasovatelným se stává C53.

70. krok. Tady přistupujeme k pozměňovacím návrhům, které mění zákon o vyvlastnění. A60 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje reaguje na nový institut společného řízení a upravuje znění zákona o vyvlastnění, § 18 zákona. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 125 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125. Z přítomných 170 pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Uhlík: 71. krok – P8 kolegy Petru. Pozměňovací návrh upřesňuje v rozsahu zákazu vyvlastňování nakládat s pozemkem či stavbou, jehož se vyvlastnění týká. Doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministry? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 126 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 126. Z přítomných 170 pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Josef Uhlík: Ano, můžeme přistoupit k hlasování jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, ale já mám avízo od předsedy klubu KDU-ČSL, před hlasováním se chce stejně přihlásit předseda klubu ODS. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, chtěl bych požádat o pětiminutovou pauzu na poradu klubu KDU-ČSL. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pan předseda klubu ODS má také stanovisko asi před hlasováním. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám podobnou žádost, ale jiný časový interval. Hlasovali jsme o více než 200 pozměňovacích návrzích, máme za sebou 72 hlasování a my se skutečně potřebujeme rozhodnout v tom finálním hlasování a potřebujeme si podrobně projít, co bylo schváleno a co ne, takže vás žádám o vyhlášení přestávky na jednání našeho klubu v délce 48 minut. Začali bychom ve 12.45 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, čili ve 12.45 hodin bychom pokračovali, a to hlasováním o návrhu stavebního zákona. Vyhlašuji přestávku do 12.45 hodin.

Ještě přečtu omluvy došlé předsedovy Sněmovny, a to omluvu pana Stanislava Berkovce od 12.00 do 14.30 hodin, paní poslankyně Válkové od 11.30 ze zdravotních důvodů a od 14.30 do 19.00 hodin pana poslance Marka Ženíška.

(Jednání přerušeno v 11.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.46 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové, vážená paní ministry, vážení páni ministři. Uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu Občanské demokratické strany a měli bychom přikročit k návrhu hlasování, k návrhu zákona jako celku. Předtím se ještě hlásí pan předseda

poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Michal Kučera. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Já jenom krátce k hlasování k pozměňovacím návrhům. Já jsem pro pozměňovací návrh F3, to je hlasování číslo 96, hlasoval zdržují se, nicméně na stenoprotokolu mám ano. Takže bych požádal o opravu, nicméně nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Bylo hlasováno – poprosím pana zpravodaje. Bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích a my přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Já přednesu návrh usnesení. Je tady žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 927, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko zpravodaje. (Kladné.) Stanovisko paní ministryně. (Kladné.)

Zahajují hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmačkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 127. Přihlášeno je 160 poslankyně a poslanců, pro 117, proti 4. Návrh zákona byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji. (Potlesk.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Já bych jenom chtěl poděkovat legislativě – paní Doležálkové – za spolupráci. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní ministryně s přednostním právem. Po ní pan předseda Kalousek. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, já bych vám chtěla vyjádřit hluboké poděkování, že jste hlasovali pro tento zákon. Pokud jste nehlasovali, zdrželi jste se, tak vám chci poděkovat za to, že jste hlasovali u těch jednotlivých pozměňovacích návrhů.

Ten zákon je opravdu velmi důležitý. Bylo velmi těžké opravdu ho dotáhnout sem, až do třetího čtení. A já si vážím každého hlasu, i toho zdržujícího se, protože prostě jste hlasovali pro jednotlivé pozměňováky. Velké opravdu poděkování zákonodárcům Parlamentu ČR, dolní komory. Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Kromě toho, že blahopřeji paní ministryni k úspěchu, a vážím si toho, že i mně poděkovala za můj zdržující se hlas, tak dovolte, dámy a páновé, abych informoval Poslaneckou sněmovnu, že klub TOP 09 dnes s velkou radostí a jednomyslně přijal do svých řad nezařazenou poslankyni Kristýnu Zelienkovou. Pro vaši informaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Vzhledem k dohodě předsedů poslaneckých klubů navrhuji následující postup, protože začínat třetí čtení zákonu o pohřebnictví nepovažuji v tuto chvíli za příliš vhodné, takže přeruším jednání Sněmovny do 14.30 hodin na obědovou pauzu. Za pět minut, připomínám, ve 12.55 se sejde organizační výbor.

Přeji vám dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 12.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobré odpoledne. Je 14.30 hodin a budeme pokračovat v této schůzi Sněmovny.

Dovolte mi, abych na úvod přečetl omluvy některých kolegů. Omlouvá se pan poslanec Adam Rykala dnes od 14.30 a zítra celý den z osobních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Radim Holeček od 14.30 do konce jednání. Omlouvá se paní poslankyně Fischerová z pracovních důvodů ve středu 5. 4. od 19.00 do skončení pracovního dne. Doufejme, že tady nebudeme nikdo v tu dobu. Omlouvá se pan poslanec Vyzula od 14.30 do 17.00 z pracovních důvodů. Omlouvá se paní ministryně Michaela Marksová z odpoledního jednání z důvodu předem plánovaných pracovních aktivit. Omlouvá se pan poslanec Koskuba z dnešního odpoledního jednání až do konce jednacího dne a dále ze zítrařejšího jednání Poslanecké sněmovny po celý jednací den. Omlouvá se pan ministr Martin Stropnický z jednání Sněmovny odpoledního, a to z pracovních důvodů. Dále pan poslanec Josef Kott se omlouvá od 14.30 do 16.00 bez uvedení důvodu. Pan poslanec Petrtýl prosí o omluvu z dnešního jednání mezi 12.45 až 15.00 z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Petr Fiala od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Tolik tedy došlé omluvy na dnešní den.

Budeme pokračovat bodem 32, který tímto otevím. Tento bod se nazývá

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti
průmyslového vlastnictví v souvislosti s využíváním údajů
z informačních systémů veřejné správy
/sněmovní tisk 1047/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Jak už jsem řekl, upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení.

Poprosím všechny kolegy, aby pokud možno zaujali svá místa v sále.

Z pověření vlády by měl předložený návrh přednést pan předseda vlády Bohuslav Sobotka, kterého ale v tuto chvíliku nevidím v sále. Pověřený je pan ministr průmyslu a obchodu. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti průmyslového vlastnictví v souvislosti s využíváním údajů z informačních systémů veřejné správy.

Důvodem navrhované úpravy je, aby Úřad průmyslového vlastnictví mohl v potřebném rozsahu využívat referenční údaje ze základního registru obyvatel stejně tak jako historické údaje z informačního systému evidence obyvatel a z informačních systémů cizinců. Využívání těchto údajů je pro Úřad průmyslového vlastnictví důležité nejen pro zajištění hladkého průběhu správních řízení a vedení rejstříku práv průmyslového vlastnictví, ale i pro napojení informačních systémů tohoto úřadu na informační systém základních registrů vedený Ministerstvem vnitra.

Zajištění tohoto přístupu povede k zefektivnění činnosti úřadu, k zjednodušení postavení účastníků řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví a k snížení administrativní zátěže jak na jejich straně, tak na straně samotného úřadu. Předkládaným návrhem zákona se proto novelizuje zákon o vynálezech a zlepšovacích návrzích, zákon o ochraně topografií polovodičových výrobků, zákon o užitných vzorech, zákon o ochraně průmyslových vzorů, zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení a zákon o ochranných známkách.

S ohledem na to, že se jedná o ryze technickou novelu, navrhuje vláda České republiky Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby s tímto návrhem vyslovila souhlas již v prvním čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Teď poprosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Květa Matušovská. Máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych přednesla svou zpravodajskou zprávu k sněmovnímu tisku číslo 1047, který mění některé zákony v oblasti průmyslového vlastnictví.

Úřad průmyslového vlastnictví rozhoduje o poskytování ochrany předmětům průmyslového vlastnictví a v této souvislosti vede veřejně přístupné rejstříky práv průmyslového vlastnictví, které jsou veřejnými seznamy ve smyslu občanského zákoníku. Do rejstříku práv průmyslového vlastnictví jsou zapisována věcná a jiná práva. Zákony na ochranu průmyslových práv a jejich prováděcí právní předpisy stanoví, které údaje se zapisují do příslušných rejstříků práv a které údaje se vyžadují v případě jednotlivých podání v rámci daného právního řízení.

K zajištění plnění úkolů a s ohledem na potřebu prověření a dohledání některých údajů v rámci správních řízení a řádné vedení rejstříku je třeba, aby Úřadu průmyslového vlastnictví byl umožněn v potřebném rozsahu přístup k příslušným údajům ze základního registru obyvatel, z informačního systému evidence obyvatel a informačního systému cizinců. Zajištění tohoto přístupu povede k efektivnější činnosti úřadu, ke zjednodušení postavení účastníků a ke snížení administrativní zátěže na jejich straně i na straně úřadu.

Přístup k uvedeným údajům je pro úřad nezbytný nejen k zajištění hladkého průběhu právních řízení vedených úřadem a vedení rejstříku práv průmyslového vlastnictví, ale i z důvodu napojení informačních systémů na informační systém základních registrů. Tato technikou umožní využívat údaje z rejstříku vedených Ministerstvem vnitra v rámci správního řízení o patentech, ochranných známkách a dalších předmětech průmyslových práv. Úřad toto zmocnění zákonem potřebuje zajistit co nejdříve, aby zejména v případě zavedení elektronických občanských průkazů byl schopen identifikovat přihlašovatele a nemusel jej obtěžovat doplňujícími dotazy.

Předložené novele z pohledu zpravodajky nemám zásadní připomínky. Novela je kvalitně zpracovaná a odpovídá řešení situace. Proto bych vás chtěla jako celou Sněmovnu tímto požádat, abyste vyslovili souhlas k tomuto návrhu již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1990 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Paní zpravodajko, prosím, zaujměte své místo.

Otevím obecnou rozpravu a ptám se, kdo se v tomto bodě hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda má pan ministr nebo paní zpravodajka zájem o závěrečné slovo. Nemají.

Nyní tedy rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 1047 tak, aby s ním mohl být vysoven souhlas již v prvním čtení."

Eviduji žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znova přihlásili svými kartami. (Chvíli čeká.) Počet zřejmě odpovídá přítomným v sále.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení, nechť zvedne ruku a zmačkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 128, přihlášeno 87 poslanců, pro 81, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Nyní tedy mohu zahájit podrobnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Paní zpravodajka? Nemají zájem o závěrečné slovo. Přistoupíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti průmyslového vlastnictví v souvislosti s využíváním údajů z informačních systémů veřejné správy, podle sněmovního tisku 1047."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro toto usnesení, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 129, přihlášeno je 95 poslanců, pro 91, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a projednávání končím. Děkuji. Tím končím tento bod.

Pan předseda Sklenák se hlásí s přednostním právem? Ano. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já prosím o přestávku 15 minut pro jednání klubu. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobре. Tomuto návrhu samozřejmě vyhovím. Přerušuji jednání do 14.58 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.58 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 14.58 a můžeme pokračovat v přerušeném jednání Poslanecké sněmovny. Otevím bod

33.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 281/2002 Sb.,
o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických
(biologických) a toxinových zbraní a o změně živnostenského zákona,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 1055/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede předseda vlády pan Bohuslav Sobotka. Pane premiére... Pane premiére, můžete se ujmout slova. (Nefungují mikrofony.)

Zkuste ještě jednou. (Z lavic členů vlády se ozývá poznámka: Sabotáž!) Už jsem zkusil i vypnout a zapnout. (Vyčkává se.)

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Někdo to rozbil. (Směje se.) Už je to lepší.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Výborně.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: On ten mikrofon skutečně klame tělem, protože svítí neustále celou dobu, ale evidentně nefungoval.

Takže ještě jednou. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládám tímto do prvního čtení vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 281/2002 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem biologických a toxinových zbraní. Zákon byl vypracován odborníky ze Státního úřadu pro jadernou bezpečnost a vláda ho schválila na svém zasedání 27. února letošního roku. Jde o sněmovní tisk 1055.

Vláda touto novelou reaguje na fakt, že naše stávající právní úprava nereflekтуje požadavky některých rezolucí Rady bezpečnosti OSN, a to zejména v oblasti zabezpečení některých biologických a toxinových prvků před zcizením a také v oblasti zákazu financování činností směřujících k vývoji, výrobě, držení a další manipulaci s biologickými a toxinovými zbraněmi. Jde tedy o implementaci požadavků rezolucí Rady bezpečnosti OSN, jejich přesný popis najeznete v důvodové zprávě. Společným jmenovatelem je snaha o zvýšení biosecurity, to znamená bezpečnosti v oblasti nakládání s tímto typem zbraní.

Zákon také reaguje na některé zkušenosti z praktické aplikace stávající legislativy. Navrhované znění zákona jasněji vymezuje pojmový aparát, zvyšuje formulační a legislativní úroveň řady ustanovení zákona. Současně jako předkladatel věříme, že povede ke snížení administrativní zátěže všech dotčených subjektů díky zrušení deklarácí plánovaných činností.

Novela zároveň zjednodušuje nakládání s vakcínami a diagnostickými sadami obsahujícími vysoce rizikové biologické prvky. Novela zákona také stanovuje doposud chybějící požadavky na zabezpečení biologických prvků a toxinů proti odcizení a možnému zneužití. Nově se také zpřesňují povinnosti v oblasti likvidace těchto látek, a to jak pro držitele povolení, tak pro osoby nakládajícími s rizikovými biologickými prvky a toxiny. Novela tím přispívá k ochraně životního prostředí, protože minimalizuje možné následky při jejich potenciálním úniku.

Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za vaši pozornost a dovolil bych si požádat o podporu tohoto vládního návrhu a jeho přikázání do výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane premiére. Organizačním výborem byl pro prvné čtení určen jako zpravodaj pan poslanec Petr Kudela. Já si teď nejsem jistý, jestli ho vidím. Že ho nevidím? Tak ještě vteřinku, poprosím předsedy klubů, aby se mezitím poradili, využiji chvilky a přečtu došlé omluvy. Z dnešní schůze se omlouvá od 17.30 do skončení ze zdravotních důvodů pan poslanec Vojtěch Adam a dále se z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 15.00 do skončení jednacího dne omlouvá pan poslanec Milan Urban.

Zeptám se, jestli zvládneme situaci se zpravodajem? Já přerušuji na dvě minuty jednání.

(Jednání přerušeno v 15.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.05 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Takže vážené kolegyně, vážení kolegové, poprosím, abyste zaujali svá místa, budeme pokračovat v projednání tohoto bodu a vzhledem k nepřítomnosti zpravodaje, kterého určil organizační výbor, je zde návrh, že se jako náhradní zpravodaj této role ujmí pan poslanec Ivan Pilný. Pro prvé čtení nicméně musíme změnu zpravodaje hlasovat jako Sněmovna. Přivolal jsem kolegy z předsálí.

Zahájuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, aby se náhradním zpravodajem stal pan poslanec Ivan Pilný? Je někdo proti?

Jedná se o hlasování číslo 130, do kterého bylo přihlášeno 126, pro 104, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Takže gratuluji panu poslanci Pilnému k nové funkci a poprosím ho, aby se ujal slova. Jestli můžu poprosit, k řečnickému pultíku, k mikrofonu.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, myslím, že pan premiér tady zřetelně objasnil podstatu tohoto zákona. Je to samozřejmě zákon, jehož důležitost se může objevit zejména v budoucnosti. Je to zákon, který míří správným směrem, a myslím si, že by ho měla Sněmovna bez jakýchkoli problémů schválit, protože je to věc, která je důležitá nejen pro Českou republiku, ale i pro ostatní evropské země. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, zda někdo má zájem o vystoupení. Faktická poznámka pan poslanec Chalupa? Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já využiji faktické připomínky, nebo to není připomínka. Na doplnění pana zpravodaje bych vás chtěl informovat, že Česká republika neboli Armáda České republiky má jedno z nejlepších centers of excellence v CBRN ve Vyškově na Moravě a zrovna tedy chemici, chemické vojsko je to, na co by tato země měla být hrdá. A to, co se tady řeší, souvisí i s bojem proti terorismu a souvisí to i s ambicí zavést brannou výchovu do škol. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli ještě někdo má zájem o vystoupení. S přednostním právem pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já vzhledem k tomu, jak zaznělo, že tento tisk není až tak složitý, tak navrhoji, abychom zkrátili lhůtu na projednání ve výborech na třicet dnů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, já eviduji tento váš návrh. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Jestliže ne, končím obecnou rozpravu. Ptám se pana premiéra, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Pan zpravodaj? Nemá. Nepadl ani

návrh na vrácení, ani na zamítnutí, budeme se tedy zabývat nejprve návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Jako garančnímu. Ne.

Jestliže tedy není jiný návrh, zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání výboru hospodářskému jako garančnímu výboru. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 131, přihlášeno 132 poslanců, pro 110, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům? Pan poslanec Chalupa se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Dávám návrh, aby tento návrh zákona byl přikázán výboru pro obranu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Má ještě někdo jiný návrh na přikázání výborům? Nevidím žádného přihlášeného, můžeme tedy hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán výboru pro bezpečnost. (Námitky v sále.) Pro obranu, pardon. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 132, přihlášeno 133 poslanců, pro 64, proti 26. Tento návrh nebyl přijat.

Dále zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání pana předsedy Sklenáka. Na třicet dnů? Je to správně. A eviduji požadavek na odhlášení, takže vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se znova přihlásili svými kartami.

Kdo souhlasí s tím, aby byla zkrácena lhůta pro projednání na 30 dnů? Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 133. Přihlášeno 117 poslanců, pro 88, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali tento bod, který tímto uzavírám, a budeme pokračovat dalším bodem, kterým je

34.

Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 847/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, ujměte se slova. A poprosím o klid v sále.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak optimistický bych nebyl, pane předsedající. Ale dobré.

Dámy a páновé, děkuji za slovo. Budu velmi stručný. Předkládáme Poslanecké sněmovně návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle takzvaného Nagojského protokolu.

Důvody předložení. Především návrh zákona byl zpracován za účelem zajištění adaptace právního řádu České republiky na přímo použitelnou legislativu Evropské unie, která se týká mezinárodních pravidel o přístupu k takzvaným genetickým zdrojům a jejich využívání. Konkrétně se jedná o nařízení Evropského parlamentu a Rady 511/2014 a k němu vydané prováděcí nařízení Komise. Je to tedy opravdu pojato jako čistě adaptační právní předpis a tomu také odpovídá jeho také relativně omezený obsah, tedy formou, ne obsahem.

Návrhem zákona se upřesňuje způsob, jakým mají tuzemští držitelé sbírek genetických zdrojů a uživatelé genetických zdrojů plnit povinnosti, které jim v souvislosti se zařazením sbírky do registru Evropské unie, respektive s využíváním genetických zdrojů, ukládá nařízení, a také stanoví kompetence jak Ministerstva životního prostředí, tak i České inspekce životního prostředí v oblasti dodržování podmínek pro využívání genetických zdrojů, přístupu k nim a sdílení přínosů vyplývající z jejich využívání. Cílem je tedy především regulace využívání genetických zdrojů a přístupu k nim jako celek s tím, že tato má přispět k ochraně a zachování těchto zdrojů takzvaně in situ, tedy v místech jejich přirozeného výskytu, a přínosy, které z využívání genetických zdrojů jejich uživatelům plynou, mohou být potom spravedlivě a rovnocenně sdíleny s místními společenstvy, která v ochraně a využívání genetických zdrojů zastávají klíčovou úlohu.

To je asi vše. Já vás požádám o propuštění tohoto návrhu zákona do dalšího projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře, a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Michal Kučera. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, pan ministr životního prostředí Brabec už poměrně podrobně vysvětlil, o čem je tato novela. Já možná jen pár slovy zminím to, čeho se ten Nagojský protokol skutečně týká, protože pod tím jménem si myslím nemnoží umějí přesně představit, co je skryto.

Takže čeho se konkrétně Nagojský protokol týká? Definice genetických zdrojů vychází z terminologie přijaté už v rámci Úmluvy o biologické rozmanitosti. Je to jakýkoliv materiál rostlinného, živočišného nebo mikrobiálního původu, který obsahuje funkční jednotky dědičnosti a má pro člověka význam z hlediska dalšího využití. Nagojský protokol dále rozšiřuje svou působnost také na takzvané deriváty genetických zdrojů, to znamená přirozeně se vyskytující biochemické sloučeniny, které jsou výsledkem činnosti genů nebo metabolismu biologických či genetických zdrojů, a to i pokud neobsahují funkční jednotky dědičnosti. Protokol se rovněž týká

takzvaných tradičních znalostí domorodých a místních komunit, které souvisí s genetickými zdroji.

Genetické zdroje a biochemické sloučeniny, které jsou ve smyslu protokolu definovány poměrně široce, nacházejí uplatnění v nejrůznějších oblastech lidské činnosti od zemědělského výzkumu a šlechtění, potravinářství a moderních technologií až po farmaci, veterinární lékařství nebo kosmetický průmysl. Působnost protokolu je nicméně také do určité míry omezena a nevztahuje se na genetické zdroje, které jsou v působnosti jiných mezinárodních úmluv, například mezinárodní smlouvy o rostlinných genetických zdrojích, lidské genetické zdroje nebo genetické zdroje nacházející se v zeměpisných oblastech mimo národní jurisdikce států.

Tolik jenom na vysvětlenou, o čem dnes jednáme a čeho se vlastně Nagojský protokol týká. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu a táži se, zda má někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom požádat, protože jde o normu velmi technickou a nekontroverzní, o zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dnů. Jsme připraveni na zasedání výboru 19. dubna tuto věc projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, evidují žádost o zkrácení lhůty k projednání. Ještě někdo má zájem o vystoupení? Jestliže ne, končím obecnou rozpravu... (Hlasy zprava.) Pardon, pan poslanec Zahradník. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Kdybyste mne náhodou nezahlídl, ono by to zase taková škoda nebyla. Já jenom chci říci, že sice pan ministr i pan zpravodaj velmi zasvěceně a s vysoce odbornou dikcí mluvili o tom zákonu, akorát úplně přesně možná netušíme, nevíme, co to přesně takové ty genetické zdroje jsou. Jsou to nějaké sbírky semen uchovávané v nějakých bankách pod přísným dohledem, nebo jsou to nějaké sazenice obnovované v sadech, nebo třeba jsou to náhodně se vyskytující rostliny divoce rostoucí na těch místech, která jste říkali, že to... To možná je třeba připomenout, že se o tohleto jedná.

Otzáka zní, jestli některé ty genetické zdroje nejsou ze své podstaty třeba pro lidstvo nebezpečné, zdali náhodou bychom neměli – a to si myslím, že ono to v tom zákoně totiž je, jak se tyhle věci mají chránit. Zdali bychom také neměli věnovat pozornost tomu, že vstupujeme do kontaktu s nějakými třeba i nebezpečnými látkami.

Já jsem pro také to podpořit do druhého čtení samozřejmě. Ten zákon není nijak kontroverzní. Jenom je to příklad zákona, kterému, když si jej přečteme, mnozí z nás úplně nerozumějí. Tak možná by stálo za to pář slov k tomu. Pokud někdo z vás, pánové, jste o tom informován, jste odborníkem v této věci, jako že pan ministr určitě odborníkem na to bude, tak kdybyste nám řekli, co tak asi bychom si měli pod těmi genetickými zdroji představovat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli ještě někdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Jestliže ne, tak teď už... (Hlási se ministr Brabec.) Chcete vystoupit v rozpravě, nebo závěrečným slovem? V rozpravě. Tak máte slovo, pane ministře, jestli chcete.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Pan kolega Zahradník mě chce určitě vyzkoušet, jestli vím, co to je biomasa. (Ozývá se smích.)

Takže genetický materiál nebo genetické zdroje jsou sbírky jakéhokoli rostlinného, živočišného nebo dokonce mikrobiálního původu s tím, že musí obsahovat nějaké funkční známky dědičnosti. Jinými slovy, genetické sbírky je opravdu velmi široký pojem a může opravdu obsahovat tisíce, desetitisíce, a dokonce statisíce různých vzorků. A samozřejmě na mezinárodní úrovni včetně evropské úrovně jsou regulovány celou řadou konkrétních předpisů včetně samozřejmě toho, že pokud by se tam jednalo o některé věci, které by měly prvky, jež by mohly v sobě zakládat jakoukoli nebezpečnost, tak přirozeně jsou zase regulovány speciálními zákony. Ale tady se bavíme v případě Nagojského protokolu o velmi širokém pojmu opravdu jakýchkoli materiálů, jak jsem říkal, živočišného, rostlinného, nebo dokonce i mikrobiálního původu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Ještě bude někdo reagovat v rámci obecné rozpravy? Jestliže ne, tak teď už snad opravdu končím obecnou rozpravu a ptám se na případné závěrečné slovo pana ministra. Nemá zájem. Pan zpravodaj? Nemá zájem.

Žádný návrh na vrácení nebo zamítnutí nezazněl, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na přikázání garančnímu výboru? Neeviduji žádný takovýto návrh, můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu? Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 134, přihlášeno 127 poslanců, pro 105, proti 1. Tento návrh byl přijat. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo z poslanců návrh na přikázání dalšímu výboru? Nevidím, že by někdo podával takovýto návrh. Takže konstatuji, že tento návrh nebyl přikázán žádnému dalšímu výboru kromě garančního.

Můžeme přistoupit k hlasování o zkrácení lhůty tak, jak tento návrh zazněl v obecné rozpravě, tzn. zkrácení lhůty k projednání ve výborech na třicet dnů.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 135, přihlášeno 127 poslanců, pro 94, proti 9. Tento návrh byl přijat.

Tímto končím projednávání tohoto bodu a otevírám bod

35.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb.,
o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 924/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ještě jednou děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vám představil návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

Cílem návrhu zákona je provedení částečné transpozice směrnice Rady 2015/652/EU, kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty, a částečně transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/1513/EU, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty.

Evropská unie změnou legislativy zvýhodňuje používání biopaliv vyrobených z odpadních tuků, což jsou např. použité kuchyňské oleje a kafilerní tuky, a biopaliv, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy, tzv. pokročilá paliva. To jsou biopaliva vyráběná z odpadů a nepotravinářské biomasy, např. biopaliva ze slámy, glycerolu, řas a další, a to tím, že pokud jsou do pohonných hmot přimíchávána právě tato biopaliva, tak jejich příspěvek k naplnění povinnosti zajištění minimálního podílu biopaliv určitým dodavatelem pohonných hmot je započítáván dvojnásobně. Evropská legislativa dále nově umožňuje dodavatelům pohonných hmot splnit své závazky ve snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot i prostřednictvím tzv. alternativních paliv a elektřiny.

Návrh tedy dává dodavatelům motorového benzínu a motorové nafty možnost do minimálního povinného podílu biopaliv zohlednit dvojnásobně množství biopaliv, která jsou vyrobena ze surovin obsažených v příloze 9 části A i B směrnice, tj. biopaliva z použitého kuchyňského oleje, kafilerních tuků a pokročilá biopaliva. Návrh doplňuje ustanovení, na jejichž základě si dodavatelé motorového benzínu a motorové nafty budou moci do povinného snížení emisí skleníkových plynů z jimi dodaných pohonných hmot zohlednit také zemní plyn CNG nebo LNG či zkapalněný ropný plyn LPG, čistá a vysokoprocentní biopaliva, elektřinu a případně vodík, které pro dopravní účely dodali oni sami, či je dodala jiná osoba, se kterou uzavřou smlouvu o společném plnění povinností.

Návrh dále upravuje sankci za nesplnění povinnosti snížení emisí skleníkových plynů. Platné znění zákona umožňuje uložit pokutu pouze do výše 10 mil. korun,

která by však u velkých dodavatelů motorového benzínu a motorové nafty nebyla odrazující, nebyl by tedy naplněn požadavek legislativy Evropské unie, a naopak u malých dodavatelů by takto vysoká pokuta byla zcela likvidační. Nový způsob sankcionování, který výši pokutystanoví na základě skutečně nesníženého množství emisí skleníkových plynů, bude spravedlivější v porovnání se současným stavem. Obdobný způsob je využíván v Německu. Konkrétně vlastně jde o násobek kilogramů CO₂, kde nedošlo k požadovanému snížení množství emisních plynů, násobených deseti korunami. Tedy deset korun za každé kilo CO₂, které nebylo sníženo dle požadavku.

Vzhledem k tomu – pak se k tomu vyjádřím ještě v obecné rozpravě – že termín té první transponované směrnice uplyne již 21. dubna letošního roku a druhá směrnice potom 10. září letošního roku, bych si vás dovolil požádat rovněž o zkrácení termínu na projednání ve výborech na třicet dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Možná bude vhodné zopakovat tento návrh v obecné rozpravě. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Zemek.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Budu poměrně stručný. Navážu na pana ministra. Jak už bylo řečeno, je to transpoziční novela, kde se transponuje část evropské legislativy, která se týká především úpravy metody výpočtu a podávání zpráv o kvalitě paliv, benzínu a motorové nafty. Dále se tam upravuje problematika přimíchávání biosložky, kde se, jak už bylo řečeno, zvýhodňují biopaliva pokročilé kategorie a další paliva typu CNG, stlačený zemní plyn a podobně. Dále se v transpoziční novele upravuje problematika sankční. Pokud nebude navrženo jinak, navrhnu tuto materii příkazat do výboru pro životní prostředí a rovněž tak navrhnu zkrácení lhůty na projednání. Vzhledem k tomu, že nás už trošku tlačí čas, navrhnu zkrácení na 30 dní ve výborech.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevřáram obecnou rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Pan poslanec Zahradník. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Jenom k tomu chci říct, že je to poměrně v krátké době už třetí novela zákona o ochraně ovzduší. Minulá byla poměrně kontroverzní, zaváděla možnost kontrolovat kotle v domácnostech. Tahle vypadá na první pohled nenápadně. Musíme zaznamenat, že je vynucená povinností transponovat zákonné prostředí Evropské unie. Je to zase ta zkratka EU, kterou čteme u návrhu.

Pan zpravodaj i pan ministr zdůraznili, že jsme nuceni tlakem Evropské unie zavést a začít podporovat také biopaliva druhé generace. Ta jsou vyráběná, jak jste to jmenoval, pane ministře, z ne tak atraktivních zdrojů, třeba ze slámy a tak dále, zatímco náš podle mého názoru, aspoň si pamatuji, dotační systém je významně

zamřen na podporu biopaliv první generace, tedy těch, která se vyrábějí z obilí, řepky a dalších zdrojů. To jsou dotace, o kterých jsme tady mluvili, které se týkají podpory podniků pana Babiše. Nevím, jak se s tím budete srovnávat, když budete muset po aplikaci této transpoziční novely podporovat paliva druhé generace, pro která nemáme příliš dobře zavedeno dotační prostředí, a zároveň dotujete masivně, úplně giganticky biopaliva první generace. To je otázka, kterou neumím odpovědět, a nevím, do jaké míry jsme si vědomi významnosti této otázky, když jsme jaksi vedeni k tomu, abychom schválili tento zákon, protože je to nutná transpozice, nezbytná, a když ji neschválíme, tak nás Evropská unie prokleje a uvalí na nás nějaký infringement nebo podobný trest, kterého se obáváme.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Pavel Plzák. Máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Opravdu chci fakticky zareagovat na svého předřečníka, který řekl, že masivně a giganticky dotujeme biopaliva první generace. Mohl by nám pan ministr říct, kolik peněz se vydalo na dotace za loňský rok, protože jsem někde četl, že to bylo v rádu asi sta tisíc. Jestli je to pravda? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou pan zpravodaj. Máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Zareagoval bych pouze na pana kolega Zahradníka. Určitě bych v novele nehledal žádnou skrytu kličku a úplně bych to nesrovnal s poměrně větší novelou, která se týkala kontrol topeníšť. Jak už bylo řečeno, jedná se především o transpoziční novelu. Zase bych to nespojoval s tím, že něco musíme udělat, abychom nebyli sankcionováni. Myslím si, že to je moderní trend a že bychom měli být ne v závěsu dění, ale na špici. Takže si nemyslím, že by bylo něco špatného, když novelu přijmeme, ale myslím si, že bude ještě poměrně velký prostor debatovat to například na výboru pro životní prostředí, kde můžeme tyto věci probrat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Ptám se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Prosím, ujměte se toho.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Budu velmi krátké. Jenom k tomu, co tady zaznělo.

Já se panu kolegovi Plzákovi omlouvám, vaším prostřednictvím, pane předsedající, že to z hlavy nevím. Určitě to není problém doplnit. Rozhodně je ale, a myslím, že to všichni pamatujeme z debat, které tady byly poměrně intenzivní,

pravda, že takzvané povinné přimíchávání není český výmysl. Je to příslušná směrnice Evropské komise. Pokud by biopaliva nebyla vyráběna v České republice, tak je budeme dovážet ze zahraničí a budeme je muset stejně přimíchávat. Je určitě jedno, kdo by je ve finále vyráběl, ale v každém případě ti výrobci potom budou muset to přimíchávání plnit.

Dokonce víte, že jsme nedávno snižovali průběžný podíl ze 4 na 3,5 %, a měl by tedy dosáhnout konečného podílu v roce 2020. Samozřejmě to bude mít nějaký vývoj i v rámci Evropské unie, kde zatím vypadá, že to Evropská komise drží. V nejbližší době budou probíhat další jednání ohledně výhledu. A toto, o čem se tady dneska bavíme, je prostě to, že skutečně biopaliva druhé generace, tedy ta pokročilá biopaliva, která se vyrábějí už složitěji než primární, první generace, v celé Evropě zdaleka nemají asi takový náběh, jak se očekávalo, a proto i toto má být jakási podpora používání biopaliv druhé generace, která v České republice jsou zatím relativně, nechci říct úplně zanedbatelná, ale relativně v daleko menším podílu, než jsou právě biopaliva první generace.

To je důvod. Znovu říkám, je to evropská legislativa, kterou transponujeme, a opravdu je úplně jedno, kdo je ve finále výrobcem. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Nemá. Návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli nebo na zamítnutí nepadl. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání výboru garančnímu. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím nikoho, že by se hlásil. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování pořadové číslo 136. Přihlášeno je 132 poslanců, pro 109, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Hlásíte se, pane zpravodaji?

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. V rozpravě jsem navrhl zkrácení lhůty na 30 dní pro projednání ve výborech. Nevím, jestli už to zaznělo, jestli jste tento návrh zaznamenal.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, ještě jednou.

Poslanec Václav Zemek: V rozpravě jsem navrhl zkrácení lhůty na 30 dnů.

Radek Vondráček: Zaregistroval jsem návrh z úst pana ministra. Budeme hlasovat po přikázání výborům. Takže žádný jiný návrh na přikázání dalšímu výboru dosud nepadl. Má někdo takový návrh? Jestliže ne, konstatuji, že tento návrh byl přikázán pouze výboru garančnímu

Přistoupíme k hlasování o zkrácení lhůty na 30 dnů na základě návrhu pana ministra životního prostředí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh na zkrácení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 137. Přihlášeno 135 poslanců, pro 91, proti 13. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali tento bod a vše, co jsme v něm měli projednat, a já jej končím.

Nyní mi dovolte přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Jaroslav Klaška z jednání Poslanecké sněmovny od 15.15 do 16.15. Z pracovních důvodů se nemůže účastnit jednání. Omlouvá se pan poslanec Augustin Karel Andrle Sylor z jednání Poslanecké sněmovny mezi 15.05 a 20.00 z důvodu pracovního jednání. Dále se omlouvá pan poslanec Karel Pražák, a to dnes od 15.15 do 17.00 hodin z pracovních důvodů, a konečně omlouvá se paní poslankyně Markéta Adamová z důvodu pracovních mezi 16.30 a 00.00, tedy až do skončení tohoto jednacího dne.

Otevíram další bod a tím je bod číslo

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 930/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede přítomný ministr životního prostředí pan Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak, potřetí děkuji za slovo, vážený pane předsedající, a je možné, že dnes už naposled.

Návrh této novely v sobě obsahuje několik bodů. Především napravuje nedostatečnou implementaci rámcové směrnice o vodách, konkrétně odst. 4.7, tím, že zakotvuje způsob udělování výjimek vodoprávním úřadem v případě, že realizace záměru dojde ke zhoršení stavu vodního útvaru povrchové nebo podzemní vody. Návrh tak umožňuje dotčeným vodoprávním úřadům dvoufázově zhodnotit, zda posuzovaným záměrem nedojde ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru.

Dále předloženým návrhem dochází též k naplnění některých požadavků plynoucích z tzv. ekoauditu, tedy z usnesení vlády č. 72 ze dne 30. ledna 2013. Tady konkrétně dochází k významnému omezení administrativy v oblasti poplatků, kdy je

v návrhu novelu upuštěno od povinnosti podávat poplatková hlášení u obou typů poplatků, tzv. zrušení záloh. Rovněž byla omezena povinnost ohlašování údajů přes elektronický systém plnění ohlašovacích povinností, tzv. ISPOP, až na zdroje s povoleným vypouštěním větším než 6 000 m³ odpadních vod za kalendářní rok, což se zásadním způsobem projeví na snížení administrativy u desítek tisíc malých zdrojů znečištění, což jsou většinou obce pod sto obyvatel a malé domovní čistírny odpadních vod.

Jednou z dalších změn, kterou návrh přináší, je také přenos správy poplatků za odebrané množství podzemní vody a poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových z České inspekce životního prostředí na Státní fond životního prostředí České republiky a změna systému administrace ze správního na daňový rád. Fond se tak stává správcem poplatků ve smyslu daňového rádu. Mimo zjednodušení systému, které plyne z aplikace daňového rádu namísto dosavadního správního rádu a z centralizace celého procesu, je pozitivem také snížení administrativní zátěže České inspekce životního prostředí, která je a měla by být primárně orgánem kontrolním.

A konečně, dále se také navrhuje novelizace ustanovení týkajících se odpadních vod, především upřesnění definice pojmu odpadní voda a způsobů likvidace odpadních vod podle vodního zákona, včetně vyjasnění způsobu likvidace odpadních vod akumulovaných v tzv. bezdotkých jímkách. Toto vymezení je nezbytnou reakcí na poslední novelu zákona o odpadech, která na základě požadavku Evropské komise zavádí zbytkovou kompetenci tohoto zákona na nakládání s odpadní vodou, jež není upraveno jinými složkovými zákony.

Dále dochází ke změně ustanovení týkající se geologických prací spojených se zásahem do pozemku. Navrhovaná úprava dává vodoprávním úřadům možnost posoudit nebezpečí případného ovlivnění poměru dříve, než dojde k realizaci geologických prací spojených se zásahem do pozemku. Také dochází ke změně ustanovení týkajících se ochrany před povodněmi a záplavových území. V zájmu ochrany před povodněmi se do znění vodního zákona navrhuje vložit ustanovení, které v odůvodněných případech zabrání opětovnému nebo novému zastavění záplavových území, případně zvýší informovanost občanů a podnikatelských subjektů o mře povodňového nebezpečí. Rovněž se upravují některá sankční ustanovení a záležitosti týkající se vodoprávního dozoru.

I zde vzhledem k tomu, že 11. ledna 2017 zahájila Evropská komise tzv. EU Pilot, který se týká provedení směrnice do českého právního rádu, bych si vás dovolil požádat o zkrácení projednání ve výborech na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj pro prvé čtení poslanec Karel Tureček. Máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, myslím, že pan ministr popsal účel navrhované novely vodního zákona. Zdůrazňuji, že nejdůležitějším asi této novely je právě přenos správy poplatků za odebrané množství podzemní vody a poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

Dále chci zdůraznit, že organizační výbor navrhl jako garančním výborem výbor pro životní prostředí. Já si pak dovolím navrhnut také k projednání výbor zemědělský, protože vodní zákon spadá do kompetence i Ministerstva zemědělství.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jan Zahradník. Evidují přihlášku z pléna pana poslance Kučery. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, toto je zákon, který před nějakou dobou vzbuzoval poměrně značné emoce, protože měl jednu z pasáží právě zvýšení poplatků za odběr podzemní vody. Ale tato pasáž byla z návrhu nakonec vypuštěna, takže tím pádem tady na galerii, jak jsem si všiml, nesedí nikdo. Jinak by tam asi byla daleko větší účast, protože to byla poměrně kontroverzní věc.

Nicméně nám tady zbývá ještě celá řada věcí, o kterých bych chtěl tady promluvit. Pan ministr mluvil o souhlasu vodoprávního úřadu mj. také s pracemi, které mohou ovlivnit třeba vodní poměry, geologické práce spojené se zásahem do pozemku a následné využití průzkumného díla na stavbu a jímání podzemní vody nebo pro vrtby pro využívání energetického potenciálu. Tady je potřeba říct, že celá řada osob využívá průzkumné vrtby k tomu, že pak budou si zřídit na jejich místě studny nebo tepelná čerpadla. Tento paragraf podle mého názoru sjednotí ten systém, lidé, kteří to dosud používají nelegálně nebo bez nějakého povolení, tak budou mít své věci v pořádku. Pravdou je, že může dojít k zdražení realizací vrtů, odhadnuto nějak v jednotkách tisíc korun.

Co je další věc, je to tzv. posouzení možnosti zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů. Vodoprávní úřad před vydáním souhlasu posoudí možnost zhoršení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru. Pan ministr tady použil slovo ekoaudit. Do povolování staveb tak nově bude vstupovat vodoprávní úřad. Ted' si říkám, jestli jsme náhodou před chvílí, dopoledne, neschválili po poměrně dramatickém projednávání a hlasování o asi 300 pozmeněnovacích návrzích stavební zákon – a ted' tady najednou zavádime další instituci vstupující do povolování staveb. Nebylo možné tohleto zohlednit už v tom stavebním zákonu a projednat to v celém kontextu tohoto složitého materiálu, který zaměstnal celou řadu připomínkových míst a který vyvolal takový tlak na pozmeněnovací návrhy? Čili zvyšuje se tím jednak administrativní zátěž vodoprávních úřadů a samozřejmě také i vznikají problémy pro realizátory staveb. A navíc každá nová pravomoc úředníka týkající se povolování stavby v sobě tak či onak skrývá určitý korupční potenciál. Čili podle mne jsme neměli problematiku povolování staveb řešit takto odděleně, ale měli jsme to nějakým způsobem zahrnout do komplexní novely stavebního zákona, kterou jsme dopoledne tady projednali.

Pak je zde § 38, který mluví o akumulaci odpadní vody v bezdotkových jímkách, povinnosti zajistit zneškodňování odvozem na čistírnu a na výzvu vodoprávního úřadu nebo inspekce předložit doklady o odvozu odpadních vod za

poslední dva kalendářní roky. Tohle je podle mého názoru nejproblematičtější bod novely. Je zrušena výjimka, že se za odpadní vody nepovažují srážkové vody z dešťových oddělovačů. Otázka je, zdali máme dostatečnou kapacitu čističek na to, abychom všechny odpadní vody byli schopni vyčistit. Zejména pro menší obce, které nemají vlastní kanalizaci a kde je sociální postavení občanů nižší, může samozřejmě zvýšení cen za likvidaci odpadních vod znamenat negativní ovlivnění jejich sociální situace.

A poslední moje připomínka se týká právě změny poplatkového místa. Dopusd byla správcem poplatku za vypouštění odpadních vod Česká inspekce životního prostředí, nyní se to převádí na Státní fond životního prostředí. Pan ministr argumentuje tím, že je zde zatěžující agenda pro Českou inspekci životního prostředí, nakonec ty peníze stejně skončí u Státního fondu životního prostředí. Ale není také možno hledat pravdu v tom, že Státní fond životního prostředí, který má poměrně náročnou agendu, jsou veliké provozní náklady fondu, tak hledá nějaké zdroje příjmů? Protože je možné, že po roce 2020, případně 2022 s novým programovým obdobím se výrazně sníží příjmy pro Státní fond životního prostředí z evropských zdrojů, což by mohlo znamenat, že zde bude jakási pochybnost o oprávněnosti existence tohoto fondu. Takže i zde je třeba se nad tímto zamyslet a hledat tady nějaké další důvody, proč děláme celkem na první pohled neúplně smysluplný krok, převádění správce poplatků z České inspekce na Státní fond životního prostředí. Já opět doporučuji svým kolegům, abychom nebránili propustit tento zákon do druhého čtení, ale spíš pak budu hledat možnosti, jak některé tyto moje připomínky zohlednit při podání pozměňovacího návrhu ve druhém čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. A nyní s přednostním právem předseda klubu TOP 09 pan poslanec Michal Kučera, který má jako předseda u mě premiéru, tak se mu omlouvám, že jsem mu nedal slovo hned před chvílkou.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Myslím, že jsem si velice rád vyslechl slova svého předčešníka pana poslance Zahradníka. Neměl jsem ambici ho nějakým způsobem předbíhat, zvlášť když jsme vystoupili jenom dva.

Dámy a páновé, před námi je novela vodního zákona, který na tabuli svítí s označením Vodní zákon – EU. Ona to není tak úplně pravda, protože tam se nejdá o pouhou transpozici evropské normy, ale samozřejmě je tam celá řada změn, které si tam přidáváme tzv. národní cestou. Nicméně to je jenom taková poznámka k tomu, abychom si uvědomili, že rozsah změn, které jsou ve vodním zákoně, bude pravděpodobně větší. Já s jednou takovou přicházím. Upřímně se přiznávám, že se budu snažit pro ni najít širší podporu, pokud taková bude, tak ji potom ztělesním do nějakého pozměňovacího návrhu, který věřím, že bude ku prospěchu našim obcím.

Jedná se o § 67, který hovoří o omezení v záplavových územích. Jedná se mi o to – a ti z nás, kteří jsou i komunálními zastupiteli v obcích, si pamatují, a zejména ti, kteří jsou na březích řek, si pamatují, že v posledních letech došlo k přeprahu tzv.

aktivních záplavových zón. Stalo se to, že aktivní záplavové zóny začaly najednou zasahovat do území města, tam, kde dříve nebyly. Řeknu konkrétní příklad z našeho města, tzn. z města Louny, kde nám nyní aktivní záplavová zóna sahá až do městského parku. A de facto ta voda samozřejmě se rozlévá stále stejně a lidé u nás jsou s ní zvyklí žít a vědět, jak ta voda tam působí, jak tam teče. Nic dramatického se nezměnilo. Změnilo se pouze to, že úředník samozřejmě dle nějakých pokynů či předpisů přepočetl aktivní záplavovou zónu a ta mu vyšla jinak než ta předchozí. Aktivní záplavová zóna se rozšířila až do městského parku. Jaký je dnes stav? V tom paragrafu se hovoří, že v aktivní zóně záplavových území se nesmí umisťovat, povolovat ani provádět stavby. Víceméně v tuto chvíli my v našem městském parku nejsme schopni postavit ani dětské hřiště, které tam mimochodem dříve bylo a ničemu nevadilo. Navíc ta voda tam je spodní, tzn. ona stoupá, vrací se někde z bočního koryta, není na té pravidelnici, tedy ničemu výrazně nevadí. Když jsme na to téma jako městští zastupitelé hovořili s povodím, jedná se tam samozřejmě o Povodí Ohře, tak tam samozřejmě z jejich strany je to správný postup, to znamená, oni řeknou, tak tam se nesmí stavět podle zákona, podle § 67 vodního zákona. My vám sice rozumíme, ten vás požadavek je velmi rozumný a z takového pohledu obecného nám to nevadí, ale bohužel se musíme držet tohoto paragrafu a nemůžeme vám to dětské hřiště tam povolit.

Když se podíváme na situaci v povodích na různých místech, tak samozřejmě ono se k tomu přistupuje různě. Já bych třeba připomenu tady náplavky v Praze, například. Když se podíváte na náplavku, což bych řekl, že náplavka je přímo území, které je určeno k aktivnímu rozložení řeky při záplavě, tak na té náplavce je celá řada aktivit, které jsou podstatně výraznější, než je jedno dětské hřiště, na které ovšem samozřejmě potřebujeme nějaké stavební povolení.

Kam tím směřuji? Budu se snažit předložit takový pozměňovací návrh, který by umožnil, samozřejmě po velmi přísném posouzení vodoprávního úřadu, povolit stavbu, která by byla řekněme občanskou infrastrukturou. Samozřejmě jednalo by se o to, že by to bylo v nějakých případech opodstatněných, odůvodněných a nebyly by to případy běžné, tedy spíše případy výjimečné. Samozřejmě si uvědomuji to, že tam vnášíme jisté riziko, protože všichni si pamatuji, co se stalo, když se stavěly stavby v bývalých korytech řek, ve starých korytech řek, co se stávalo při povodních. To znamená se vším respektem a pokorou k tomuto.

Možná jenom pro zajímavost bych zmínil, že v tomto § 67 je povolena, automaticky povolena bez jakéhokoliv dalšího postoje vodoprávního úřadu, výstavba chmelnic. To se víceméně také týká konkrétně města Louny. Takže my na jedné straně můžeme stavět chmelnice místo dětského hřiště, to nám nikdo nezakáže, takže my si tam můžeme postavit chmelnici, a když si představíte chmelniční sloupy a dětskou prolézačku, tak si myslím, že ta chmelnice vychází podstatně hůř, co se týká změny podmínek pro odtokové poměry.

Takže já mám tuto ambici. Troufnu si oslovit všechny poslanecké kluby a požádat o podporu nějakého pozměňovacího návrhu, který bude samozřejmě respektovat připomínky ze všech stran. Věřím, že mi vyjde vstříc i Ministerstvo životního prostředí, protože pokud vím, tak diskuse probíhaly i ze strany hejtmana Ústeckého kraje, právě zejména co se týká povodí Ohře. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji panu předsedovi Kučerovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. (Ne.) Není zájem o faktickou poznámku. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. (Posl. Bendl.) S rádnou? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já nebudu dlouhý, ale pozorně jsem poslouchal pana kolegu Zahradníka, když zmíňoval zrušení výjimky zákonem, že se odpadní vody nebo srážková voda už bude muset odchytávat a čistit v čistírnách odpadních vod. Znamená to zjednodušeně pro obce, které mají normální kanalizaci na odpadní vody, existuje jejich čistírna odpadních vod, ale často mají obce pouze kanalizaci na srážkovou vodu, která se spíše vypouští přímo do potoka atd. A jestliže se tato výjimka zruší a zavede se povinnost tuto vodu čistit, což zákon pravděpodobně říká, a řekněte mi, jestli to tak tedy není, protože o tom tady mluvil pan kolega Zahradník, že se ruší výjimka, že se za odpadní vody nepovažují srážkové vody z dešťových oddělovačů, tak co to tedy v praxi v ČR bude znamenat? Jestli víme, koho všeho se to bude týkat? Jestli já budu povinen dešťovou vodu svádět do čistírny odpadních vod nebo do čistírny, pak tedy co to tedy v praxi udělá? Zajímalo by mě, jaké jsou tam sankce, když to někdo nemá, protože něco takového zajistit, to nebude jednoduchá záležitost a pro řadu obcí v řádu měsíců určitě nerealizovatelné, spíš v řádu let, možná dokonce desítek let. Kdo to zaplatí? Jaké budou podmínky, nebo zdali má vytvořen stát vůbec nějaké podmínky, jak tohle začít řešit? Protože to je podle mě vážná věc, o které je potřeba znát víc dat.

Velmi podporuji stanovisko pana zpravodaje, který říkal, že bude dávat návrh na to, aby projednal tento návrh zákona i zemědělský výbor, neboť kompetence Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí, co se vody týká, se velmi doplňují, když to řeknu v pozitivním smyslu slova, povodně řeší převážně a odpovědnost má převážně Ministerstvo zemědělství, nikoliv Ministerstvo životního prostředí, ale jsou tam ty kompetence velmi často propojeny. Prosím o odpověď na tuhle otázku, zdali tedy tomu rozumím správně, že srážkové vody je potřeba čistit, a pokud ano, jestli k tomu máme nějakou informaci, jakého území se to týká a co to v praxi bude znamenat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu... Pan poslanec Plzák, pardon. Pardon, beru zpět to ukončení obecné rozpravy, neviděl jsem pana poslance Plzáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Já jsem to zmáčkl téměř současně, když jste ukončoval rozpravu, takže se omlouvám. A to, co tady říkal kolega Bendl, je opravdu zajímavý dotaz, protože mám takový dojem, že v rámci zadržování vody jsme chtěli jít cestou nějakých retenčních nádrží na dešťovou vodu, a to by mě tedy také zajímalo, jestli i tato voda bude muset být nějakým způsobem čištěna. To opravdu je zajímavá otázka a jsem zvědav, jak pan ministr na ni odpoví. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan zpravodaj se hlásí o slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Já si jenom dovolím, pane předsedající, připojit k návrhu pana ministra na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Určitě. Pan poslanec Jan Zahradník se hlásí do obecné rozpravy dál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Jednak chci říci, pane místopředsedo, s dovolením, že se mi zdá, že to s tím zkrácením lhůt významně přehánite. Tady jsme řekli poměrně významně, že v tom zákoně se najdou věci, které vyžadují podrobnější studium, projednání ve výborech, případně je bude nutné změnit pozměňovacími návrhy. Chcete-li mít na všechno 30denní lhůtu, tak to pro ty poslance, kteří si toho všimli, toho, čeho jste si vy nevšimli, kteří vidí problém, protože mají styk s občany a s obcemi, které vy nevidíte, prostě to významně ztěžujete. Třicet dní je málo. Vyzývám Sněmovnu, aby pro zkrácení nehlasovala.

Je to problém samozřejmě. Pan ministr na jednu stranu mluví o, jak on tomu říkal, modrá úsporám, ale to se mu nepovedlo použít, to má někdo jiný chráněno, to jsou ty nádrže na splachování toalet z dešťové vody. Stejně tak dobré bude-li muset být veškerá odpadová voda, i ta, co mají občané v jímkách, čištěna v čističkách, musí být k tomu dostatečná kapacita. Vím, že obce mají problém s tím, zdali by kapacita čističek byla po schválení tohoto zákona dostatečná. Čili nás by zajímalo, jestli jste si tuhle analýzu dělali a jestli víte, zdali je jak pro dešťové vody, tak pak i pro všechny vody odpadní z odpadových jímk dostatečná kapacita na jejich čištění.

Čili znova se přimlouvám za to, rozmyslete si to, stáhněte ten návrh.

Pane místopředsedo, požádejte pana ministra, aby stáhl ten návrh – a pana zpravodaje – na 30denní projednání a nechal tomu delší dobu, ať je možné tyhle věci promyslet a případně pozměňovací návrhy podat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Pan předseda Kučera. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Já se tady připojuji ke slovům pana poslance Zahradníka. Vodní zákon není jednoduchý zákon, není to zákon, který je pouhou transpozicí evropské směrnice, u které by se dalo předpokládat, že to může proběhnout v nějakém zrychleném čtení nebo v kratší době. Chci upozornit, že do Sněmovny se tato novela dostala 5. 10. 2016. To znamená, už je tady poměrně delší dobu a to, že se dostala na pořad projednávání až dnes, není vinou nějakých obstrukcí či nějakých jednání opozice, ale je to pouze na základě toho, že byla zařazena tak, jak byla zařazena. To znamená, že důvod toho neprojednání není důvod nějaký obstrukční. To, že se dostává až půl roku poté, co byla předložena Sněmovně, je podle mne záležitostí možná ne úplně soustavného či soustředěného tlaku na projednání ze strany koalice.

Takže bych se přimlouval skutečně k tomu, aby u tohoto zákona lhůta nebyla zkracována.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, a teď opravdu není – a, ještě je. Pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Děkuji za slovo. Já vidím, že panu ministrovi se nechce odpovídat v řádné rozpravě, čeká na závěrečné slovo, aby už se nedalo reagovat. Tak já ještě přidám jeden argument.

Česká republika má obrovské problémy se spodní vodou. Jsme střechou Evropy, k nám žádná řeka nepřítéká, všechny odtékají. Měli bychom dělat všechno pro to, abychom vodu zadržovali. Jedním z obrovských problémů, jak jsme si sami přidělali problém dobrou aktivitou, nebo pozitivní, že nutíme města a obce k tomu, aby své odpadní vody čistily přes čistírny odpadních vod na rozdíl od toho, jak to bylo dříve, kdy splašky tekly po náměstích apod. Nicméně když tekly splašky po náměstích, voda se vsakovala do země, to odporné zůstávalo nahoře, voda se postupně vsakovala, dole se vyčistila a měli jsme nějakou spodní vodu. Nechytejte mě za slovo, říkám to spíš jenom jako princip.

Tím, že jsme odkanalizovali významnou část České republiky, tak jsme zároveň zamezili tomu vsakování se vody v daném území, stáhli jsme vodu do čistíren odpadních vod, přes čističku do potoka, do řeky, do moře. Tím jsme se ji tady odtud rychle zbavili a zbabujeme. V okamžiku, kdy tohle uděláme i s dešťovou vodou, to znamená, stáhneme do čističky, do potoka, do řeky, co to udělá s těmi vodními poměry tady u nás? My bychom se spíš měli bavit o tom, aby se za každou čistírnou odpadních vod ta voda víceméně rozlévala v krajině, a nezbavovali se jí rychle tím, že odteče potoky a řekami z České republiky co možná nejdříve pryč.

Já tento problém považuji za vážnou věc. A jestli to tak je, pane ministře, pak opravdu 30 dní na projednání takového návrhu zákona je tedy obludeň málo. To se dotkne významné části obcí, a nejenom obcí, ale samozřejmě soukromých objektů, lidí, firem atd., protože ti pouštějí většinu dešťové vody buďto do dešťové kanalizace a do potoka, anebo jenom na pozemek někam, kde ta voda neškodí, protože ji nikdo nepovažuje za potřebnou k tomu, aby procházela čistírnou odpadních vod.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pokud se již opravdu nikdo nehlásí do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo pana ministra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Děkuji za ty připomínky. No napřed k té obecné připomínce. Máte pravdu, já jsem z toho taky radost neměl a nemám radost z toho, že se dostáváme na řadu až teď. Ale bohužel pákrát jsem byl přeskočen, řeknu to na rovinu, jinými body. Dokonce tento bod už byl dokonce dvakrát pevně načten a nedostalo se na něj. Takže ač jsme se snažili tento zákon dostat na program, tak se nám to opakovaně nepovedlo. Takže dnes tam

jsme už maličko ve zdržení vzhledem k tomu Pilotu a vzhledem k tomu, že zrovna ten bod 47, to je vodní směrnice, který bychom potřebovali v rámci směrnice o vodách odst. 47, tak bychom potřebovali co nejdřív vlastně začít aplikovat, protože se tím už dnes dostáváme do problémů s některými projekty.

Ted' dávám na zváženou několik věcí, nebo odpovídám tím na několik námětů. Můžu uklidnit určitě pana kolegu Zahradníka, ale to byla možná spíš taková obava, ale já ji mohu vyvrátit, že tím převodem správy poplatků bychom se dostali do situace, že si vlastně vytváříme jakýsi umělý program pro Státní fond životního prostředí. Tak to rozhodně není. Mohu vás ujistit, že my už máme dneska konkrétní harmonogram snižování počtu zaměstnanců státního fondu, protože většina z nich je na dobu určitou a jsou najati právě na to, jak budou postupně ubývat projekty v rámci nového operačního programu. Ale víte, že Státní fond životního prostředí také dělá novou zelenou úsporám a nově bude dělat i program Dešťovka, to je ta bývalá modrá úsporám, který budeme brzy startovat, vlastně už tento měsíc pro fyzické osoby neboli pro občany. Je to koncepční řešení, kdy státní fond bude spravovat všechny poplatky jak z odpadů, tak i z ovzduší, tak i z vod. Takže by měl odbíremenit Českou inspekci životního prostředí, která by se měla zaměřit pouze na kontrolní činnost. Státní fond určitě s menším počtem zaměstnanců bude postupně vykonávat i tuto činnost.

Záležitost, kterou tady zmínil pan poslanec Kučera – záplavová území. Určitě, budeme se o tom bavit ve výborech. Jsme připraveni na konkrétní debatu, jakým způsobem to ještě případně modifikovat.

Pokud se týká odpadních vod, tak bych chtěl ujistit, pane kolego Bendle, vaším prostřednictvím, pane předsedající, že tu záležitost si uvědomujeme strašně dobře. Troufám si říci, že si jí uvědomujeme jakoby první vláda po revoluci, protože kdyby to tak nebylo, tak boj se suchem už začala daleko víc intenzita předtím. A mimo jiné pokud by byl zájem bojovat se suchem, tak nebyly v minulém operačním programu podporovány jednotné kanalizace, ale oddílné kanalizace. My jsme zrušili podporu jednotných kanalizací a podporujeme oddílné kanalizace, tak abychom oddělili splaškovou vodu od té dešťové nebo srážkové. Protože ano, máte plnou pravdu, že hlavním problémem je, že Česká republika tak intenzivně odváděla vodu – ona se odváděla voda ještě za Rakouska-Uherska a pak z Československa, takže jsme to dokázali tak dobře, až jsme ji opravdu odvedli, a ted' nám schází. Určitě jde o to nahradit ten velký cyklus vodní tím malým vodním cyklem, tedy snažit se tu vodu udržet v krajině.

Ale to, o čem se tady bavíme, je především zneškodňování odpadních vod z jímek, které se někdy také standardně vozily na pole a obsahovaly i znečištění, které rozhodně na poli nemělo co dělat. A tahle ta povinnost sice vypadá, že je nová, to, co tam zavádí § 38 odst. 8, ale ona už je dnes ta povinnost ve stávajícím vodním zákoně v § 38 odst. 6. Pouze je ji třeba lépe precizovat.

To znamená, my jsme určitě připraveni se o tom bavit. Dělali jsme si samozřejmě i průzkumy, resp. plus i RIA dopadovou, co by to reálně obnášelo. Určitě je to zvládnutelné na čistírnách odpadních vod, ale obecným trendem by mělo být spíš rušení jímek, a my k tomu máme připravenou celou řadu našich dotačních programů,

kdy mimo jiné třeba pro ty menší obce, podporujeme domácí čistírny odpadních vod. Tedy likvidaci tak, aby ta voda zůstávala opravdu v krajině a aby neodtekala na čistírny odpadních vod. Jsme připraveni předložit samozřejmě konkrétní projekty a konkrétně se o tom bavit ve výborech.

Vzhledem k tomu termínu, vím, že vás tím plně neuspokojím, ale právě vzhledem k nějakým dalším termínům následujících schůzí Poslanecké sněmovny bych dal návrh, zda by bylo možno zkrátit o 20 dní projednávání, tedy na 40 dní jako kompromisní návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane ministře, omlouvám se, takže platí tento váš poslední návrh. (Ano.) O 20 dnů. Dobре, děkuji. To bylo závěrečné slovo pana ministra. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Nemá.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu. Navrhuje přikázání jinému garančnímu výboru někdo? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Zemědělský výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jako garanční? (Ne.) Aha, já jsem se ptal na garanční. Dobре, respektuji. Takže garanční výbor zatím výbor pro životní prostředí a nikdo nemá jiný návrh.

Budeme tedy hlasovat o přikázání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 138, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 113, proti 3. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí jako garančnímu. Pan zpravodaj navrhl další výbor k projednání, zemědělský výbor. Ptám se, jestli ještě někdo jiný navrhuje další výbor k projednání tohoto návrhu zákona. Pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já bych chtěl ještě navrhnut výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jenom to krátce zdůvodním. Mě odpověď pana ministra absolutně neuspokojila. Jsem přesvědčen o tom, že se to jen jímek netýká, že to povede k vyvolání dalších nemalých významných nákladů a nátlak na obecní rozpočty, ale nejenom na obecní rozpočty, ale obecně se to dotkne rozvoje venkova, malých farem, firem a podobně, a je nutné, aby pan ministr nebo Ministerstvo životního prostředí zdůvodnilo tento materiál i před výborem pro veřejnou správu a řeklo případné dopady a náklady, a zdali má jasno v tom, koho všeho se to bude vlastně týkat. Jaké jsou tam sankce, na to jsem odpověď také nedostal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jestli se nikdo další nehlásí, budeme hlasovat o přikázání nejprve zemědělskému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání zemědělskému výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 139, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 117, proti žádný. Návrh tedy byl přikázán zemědělskému výboru.

Poslední výbor je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 140, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 47, proti 35. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí jako garančnímu a dále zemědělskému výboru.

Poslední hlasování by mělo být o zkrácení lhůty o 20 dnů, jak to navrhuje pan ministr.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty o 20 dnů. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 141, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 41, proti 51. Návrh nebyl přijat, lhůta tedy nebyla zkrácena.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a končím první čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod

37.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb.,
o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk 910/- první čtení)**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předmětem projednávání je vládní návrh zákona, který transponuje směrnici Rady Evropské unie ze dne 19. prosince 2014, kterou se provádí Evropská dohoda o úpravě některých aspektů úpravy pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy, uzavřená Evropským svazem vnitrozemské plavby EBU, Evropskou organizací lodních kapitánů ESO a Evropskou federací pracovníků v dopravě.

Hlavním cílem navrhované právní úpravy je bezpečnost a ochrana zdraví pracovníků v odvětví vnitrozemské vodní dopravy, odpovídající reakce na jejich

specifické pracovní a životní podmínky a implementace zvláštních pravidel, která jsou pro tyto zaměstnance obsažena v evropské směrnici. Návrh v souladu s unijním právem upravuje rozvržení pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců ve vnitrozemské vodní dopravě, obsah evidence pracovní doby a vztah navrhované právní úpravy v zákoníku práce.

Nad rámec transpozice evropské směrnice je součástí předkládaného vládního návrhu novely zákona o vnitrozemské plavbě i drobná úprava a doplnění některých nevyhovujících ustanovení platného zákona o vnitrozemské plavbě, jejichž stávající znění způsobuje problémy v aplikační praxi.

Poslanecké sněmovně byl návrh zákona předložen v polovině září roku 2016, přičemž v mezdobí již uplynula transpoziční lhůta unijní směrnice. Evropská komise začátkem tohoto roku upozornila členské státy na svůj záměr podstatně přísněji a rychleji postihovat prodlení v transpozici směrnic do vnitrostátních právních řádů. Urychlené projednání navrženého zákona považuji s ohledem na tyto skutečnosti za klíčové, a tudíž si vás dovoluji požádat o podporu tohoto návrhu zákona a také o zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní zpravodaje pro první čtení pana poslance Stanislava Pflégra, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Pfléger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych jenom zopakoval to, že navrhovaná právní úprava představuje transpozici směrnice Evropské unie a Rady 2014/112 z 19. 12. 2014. Hlavním cílem této úpravy je bezpečnost a ochrana zdraví pracovníků v odvětví vnitrozemské vodní dopravy. Protože se ocítáme v časovém presu, tak bych chtěl podpořit návrh pana ministra na zkrácení lhůty k projednávání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Otevím obecnou rozpravu, do které nevidu žádnou přihlášku. Pakliže se nikdo do obecné rozpravy nehlásí, koním obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh na garanční výbor. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání hospodářskému výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 142, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Ptám se, jestli má někdo návrh na další výbor k projednání. Není tomu tak.

Poslední hlasování bude o zkrácení lhůty o třicet dnů na třicet dnů, jak to navrhl pan ministr i pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty na třicet dnů. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 143, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 12. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh jsme přikázali hospodářskému výboru jako garančnímu a zkrátili lhůtu o třicet dnů na třicet dnů. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je

38.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb.,
o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 998/ - první čtení**

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh zákona obsahuje změny zejména ve třech oblastech zákona o silniční dopravě.

Za prvé jde o úpravu licenčního řízení v linkové osobní autobusové dopravě, zejména o odstranění zastaralé úpravy úpravou novou, která lépe reaguje na jednotlivé druhy provozované dopravy a tam, kde je to možné, zjednoduší řízení pro vydání licence.

Za druhé jde o úpravy v oblasti provozování taxislužby. Zde návrh především rozšiřuje zmocnění obcí k vydání specifických požadavků na provozování taxislužby na svém území, které má umožnit adekvátní přizpůsobení na situaci toho kterého města. Zejména Praha a jiná města se v oblasti taxislužby potýkají s problémy, které nejsou relevantní pro jiné obce, ale které by měla být možnost řešit. Dále návrh umožňuje efektivnější správní trestání zásadních porušení zákonných povinností a černého provozování taxislužby.

Za třetí návrh obsahuje soubor dílčích formálních úprav správního trestání v zákoně o silniční dopravě v návaznosti na přijetí nového zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, i zde si vás dovoluji požádat o podporu předloženého návrhu zákona o zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Karla Šidla. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi jenom velice stručně se vyjádřit jako zpravodaj k tisku 998, k novelě zákona čísla 111/1994 Sb., o silniční dopravě.

Pan ministr zde hlavní obsah změny tohoto zákona uvedl, nebudu se již k němu vracet, pouze doplním, že předkladatel, Ministerstvo dopravy, uvádí finanční dopad na veřejné rozpočty související se změnou právní úpravy označování zastávek linkové osobní dopravy nebo umístění místní či přechodové úpravy provozu na pozemních komunikacích. Za pozitivní lze považovat dopady do veřejných rozpočtů, kde lze očekávat v souvislosti se zavedením a rozširováním pravidel směřujících k lepší vymahatelnosti plnění povinností v taxislužbě a postihu tzv. černé taxislužby. Pozitivním dopadem na podnikatelské prostředí může být zpřísnění úpravy pro řidiče taxislužby a možnosti například i zadření průkazu řidiče taxislužby včetně výběru kaucí. Mohlo by to zajistit zdravé tržní prostředí na trhu taxislužby, případně eliminaci subjektů, které principiálně porušují právní předpisy a porušují zajišťování rovných podmínek na trhu taxislužby, což je bohužel kritizováno ze strany poctivých dopravců. Nepatrné zvýšení administrativní zátěže a náročnosti přinese nově zaváděná povinnost, že při provozování taxislužby vozidlem cestujícího musí mít řidič taxislužby u sebe doklad o oprávnění dopravce k podnikání nebo jeho kopii. Zefektivněním průběhu licenčního řízení a schvalování jízdního rádu lze očekávat drobné snížení administrativní náročnosti téhoto řízení. Přinosem pro obce by mohlo být rozšíření možnosti regulace taxislužby na jejich území obecně závaznou vyhláškou, ovšem problém, který spatřuji, je pouze v tom, že není určena povinnost budování zastávek linkové osobní dopravy a jejich označení ze zákona. Novela odebírá tuto povinnost dopravci – zřídit a udržovat zastávkový označník – a přitom mu pouze nařizuje vyvěšovat jízdní řády na tomto označníku.

Již v průběhu doby, kdy tento zákon byl předložen na Poslaneckou sněmovnu, objevuje se celá řada připomínek, ať už od smluvních taxi dopravců, tak i od Asociace koncesionářů v taxislužbě, které upozorňují na celou řadu problematických pasáží tohoto zákona. Vzhledem k tomu, že zde nechci citovat všechny tyto připomínky a myslím si, že tyto otázky patří na projednání garančního výboru, budu s nimi seznamovat členy garančního výboru a případně na základě téhoto připomínek se pokusíme upravit zákon tak, aby dle tvrzení Asociace koncesionářů v taxislužbě nebyl takovým zákonem, který nic zásadního nepřináší a stejně jako předchozí řada novel pouze navýšuje povinnost a finanční náklady dopravcům a řidičům taxislužby, přitom je to ještě provázeno zpřísňujícími postupy za jejich nedodržení, a neadekvátně navýšující pravomoc obcím. Myslím, že to jsou otázky, které v podrobnosti zazní určitě na projednávání ve výboru, a myslím si, že mohou být i otázkou podávání případných pozměňovacích návrhů k tomuto zákonu.

Tolik tedy moje zpráva zpravodaje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A než přistoupíme k obecné rozpravě, paní poslankyně Miroslava Němcová se omlouvá dnes od 16 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů a pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura se omlouvá dnes do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Leo Luzar, po něm pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, dámy a páновé, já budu velice krátký. Při přípravě na zítřejší bod mezinárodní smlouva CETA Evropská unie – Kanada jsem narazil na zajímavou věc, která se týká i tady tohoto zákona. Jediná Belgie si v této mezinárodní smlouvě, která má vyšší právní hodnotu než naše zákony, vymínila možnost regulace v taxisluzbě. Jestliže tady tento zákon chce mířit k regulaci taxisluzby a umožnit obcím tuto regulaci, tak chci upozornit, že se dostává do vážného rozporu s mezinárodní smlouvou CETA, a tudíž bude velice problematické uplatňovat tuto regulaci, aniž bychom byli vystaveni sankcím případného trhu, případné konkurence. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, když jsem tady poslouchal pozorně jak pana ministra, tak pana zpravodaje, toho obzvlášť, tak jsem dospěl k názoru, že ona to zase nebude taková jednoduchá novela, která by se dala spláchnout rychle v jednom výboru, což nezpochybňuji, že to bude asi jeden výbor, který se tím bude odborně zabývat, ale rozhodně tedy když vidím množství problémů, které tady byly vyjmenovány, tak mě opravdu překvapuje, že tady opět padá návrh na zkrácení lhůty pro projednání. Já nevím, tomu na jednu stranu rozumím, že prostě ministři potřebují mít čárečky, že ty návrhy zákonů tady prošly ve Sněmovně, na druhou stranu vůbec není pravda, že čím více, tím lépe, čím rychleji, tím radostněji. To tady v zákonodárnství rozhodně neplatí.

Dneska jsme měli mimorádné sezení hospodářského výboru, kde jsme se museli poprat se zkrácením lhůty na 20 dnů, a byla tam diskuze, jestli povolíme ministerstvu, tomu dotyčnému ministerstvu, jeden den navíc, nebo ne na to, aby mohlo zhodnotit poznešťující návrhy. Myslím, že skutečně tady si trošku zahráváme s budoucí kvalitou těchto legislativních návrhů. Já se domnívám, že to je takový vžitý omyl, že čím více zákonů tady schválíme, čím rychleji, že to znamená, že ta Sněmovna je výkonná, že poslanci pracují dobře, efektivně a správně. Já si myslím, že tak to není. Zákony by se měly dělat pomalu, s chladnou hlavou, rozebrat je ze všech pohledů. A já myslím, že tento návrh zákona vzhledem k tomu, co tady padlo, si to rozhodně zaslouží.

Já vás tedy, kolegové, žádám, opravdu nehlasujte pro zkrácení lhůty pro projednání. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikdo takový není. Končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání, nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Navrhujete někdo jiný garanční výbor? (Z lavice ministra a zpravodaje se mimo mikrofon ozývají návrhy na vystoupení pana ministra). Tak a o slovo se ještě hlásí pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, já bych se jenom chtěl vyjádřit, protože jsme se rychle nestihli vyjádřit, k tomu návrhu na zkrácení. To není návrh, který by chtěl nějakým způsobem omezit možnost se k věci vyjádřit. Já osobně si nemyslím, že je to natolik komplikovaný a rozsáhlý zákon. Na druhé straně bych chtěl připomenout, že on už tady s chladnou hlavou na první čtení čeká asi půl roku. Takže to není tak, že bychom tady chtěli něco rychle schvalovat, nicméně potřebovali bychom aspoň ty věci, které jsou transpoziční, v tom zákoně mít vypořádány. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan zpravodaj s přednostním právem, po něm pan poslanec Adamec.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji, pane místopředsedo. Já se omlouvám, že jsme se museli vrátit do obecné rozpravy. Byl jsem požádán předkladatelem, protože předkladatel není poslancem, takže jsem byl požádán, abych jako zpravodaj přednesl jeho návrh. Já mu samozřejmě vyhovím, protože Sněmovna bude rozhodovat, nikoli zpravodaj. Takže předkladatel žádá o zkrácení lhůty na projednání ve výborech na třicet dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, no tak já to řeknu ještě jasněji. Je úplně jedno, jak dlouho ten zákon tady leží, protože to je odpovědnost někoho jiného, ne řadového poslance, aby zařazoval body na jednání schůze Poslanecké sněmovny. Pro mě začínají lhůty běžet při prvním čtení. Nevím, jak pro vás, ale pro mě ano. A znova opakuji, říkal jsem to tady, překvapuje mě ta sveřepost, ale budíž, máte tu většinu, tak si můžete dělat, co chcete, ale je to špatně.

Já si vůbec nemyslím, vůbec si nemyslím, že to je jednoduchá záležitost. Jednak mimochodem, kdo máte zkušenosti s taxislužbou a případnou regulací taxislužby, tak se o ni můžeme podělit. To není rozhodně jednoduchá věc, v dnešní době obzvláště ne, a některé ty věci, které tady říkal pan zpravodaj, jako označování, označníky

zastávek a podobné věci na té linkové dopravě, to také není jednoduchá věc, protože pak se zase začneme všichni ptát, kdo to zaplatí, a něco nám najednou vypadne.

Já to připomenu, nedávno jsme tady novelizovali, mám pocit, zákon o přestupcích a s tím se otevřela spousta zákonů. Já už jsem tady upozorňoval pana ministra, že tam jsou chyby, že tam vypadly věci, které by tam měly zůstat, a dokonce se tam dostáváme až k absurdním situacím v některých činnostech třeba městské policie, či dokonce státní policie. Já si myslím, že až to začne platit, tak budeme všichni překvapeni, co tady vlastně prošlo.

Já znova opakuji – prosím, nedělejme to, projednejme to v klidu. Myslím, že se vůbec nic nestane, i přesto, že se jedná o implementaci evropské směrnice. Znovu opakuji: pomaleji, ale kvalitněji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Benda, po něm paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, já bych si rád ujasnil, v jaké procesní fázi v tuto chvíli jsme. Obecná rozprava skončila... (Předsedající: Neskončila! Omlouvám se.) Pan ministr nemůže nic otevřít. Pan ministr má právo na závěrečné slovo, kterého využil, řekl závěrečné slovo. Měl vystoupit jiný člen vlády –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, já se omlouvám, pan ministr nevyužil závěrečné slovo, to není pravda. Nevyužil, on neměl závěrečné slovo. (Hlas v sále: Měl!)

Poslanec Marek Benda: To znamená, ministr vystupující se závěrečným slovem zároveň otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, odmítl závěrečné slovo, já jsem ukončil –

Poslanec Marek Benda: A pak vystoupil mimořádně s nezávěrečným slovem a vy jste to bral jako otevření rozpravy. (Předsedající: Ano, přesně tak.) Já bych si chtěl tuhle věc vyjasnit. Dobře, takže ministr, rezortní ministr, který vystoupí, řekne, že to není závěrečné slovo, ale že to je něco jiného, tak otevří rozpravu. Já jenom abychom měli propříště jasno. Já chci, abychom si tyto věci vyjasnili. Vždycky jsme tady měli zvyk, že vystupuje jiný ministr, pokud chceme otevřít rozpravu. Tentokrát se tento zvyk nedrží, tak jenom abychom věděli, že ho nedržíme, abychom si to pamatovali do příště. To je moje prosba.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za toto upozornění. Paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý podvečer. Děkuji, pane místopředsedo. I já bych chtěla vyzvat k tomu, abychom tady dodržovali jednací řád a abychom

dodržovali i to zvykové právo, které v této Sněmovně držíme, protože tady skutečně rozprava tím, co zaznělo od pana ministra, otevřena nemohla být. Jenom k tomu, když už to posuzuje pan předsedající, že rozprava otevřena byla, přestože v rozporu s jednacím řádem, tak mě by zajímalo to, jestli je to skutečně implementace evropského práva, evropské směrnice, anebo jestli je to další nová regulace a jestli se nějakým způsobem řeší v této regulaci, tak jak na to tady upozorňoval pan kolega Luzar, jestli se tady řeší nějakým způsobem taxislužba Uber, nebo jestli se to vůbec neřeší. A také by mě zajímalo, jestli má pan ministr dopravy informace o tom, co na tuto normu říkají lidé se Svazu měst a obcí. Pokud pan ministr tyto informace nemá, tak budu navrhovat přerušení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Omlouvám se, paní poslankyně, chápou váš názor, že si můžete myslet, že jsem porušil jednací řád, nicméně jednací řád skutečně nerozlišuje to, který ministr. Jednací řád říká ministr, pakliže vystoupí. Omlouvám se, nechci se o to hádat. Pokud máte proti mému postupu námitku, prosím, klidně o tom můžeme hlasovat.

Pan ministr se hlásí o slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane místopředsedo, já se omlouvám, že jsem způsobil právní rozpětí o tom, jestli je, nebo není otevřená rozprava. Nicméně byl jsem dámou, paní poslankyní, osloven, tak já bych... (Diskuse u předsednického pultu ruší řečníka. Předsedající: Promiňte.) Tak bych rád odpověděl.

Tato novela specificky Uber neřeší. Uber podle zákonů České republiky není v souladu nebo neoperuje v souladu se zákony České republiky, naše stanovisko je jasné, takže v této věci nějaká... Uber se prohlašuje, že není taxislužba, že je pouze sdílená ekonomika, nicméně jeho řidiči pod zákon o taxislužbě spadají a tam zákon jednoznačně porušují, už stávající a i tento nový budou. Takže speciální věc kolem Uberu tam není.

Co se týče Svazu měst a obcí, tak jejich připomínky samozřejmě proběhly v meziresortním připomínkovém řízení a na mnohé z nich bylo reagováno a jsou do toho materiálu zapracovány. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže se nikdo další nehlásí, končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Navrhujete prosím někdo jiný přikázání jinému garančnímu výboru? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 144, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 115, proti žádný. Návrh byl přijat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl... Pardon, předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Paní poslankyně Černochová je dáma, dáme jí přednost. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Dáma sice jsem, ale myslím, že na to si v Poslanecké sněmovně nehrájeme, takže se držme toho, kdo se hlásí první, byť mám po odchodu pana Stanjury přednostní právo, pane místopředsedo. Navrhoji výbor pro veřejnou správu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Již jsem si v Poslanecké sněmovně zvykl, že po dobrém skutku následuje spravedlivý trest.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že silniční doprava tvoří jednu ze základních logistických podmínek pro eventuální přepravu vojsk nebo evakuace a podobně, navrhoji výbor pro obranu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Výbor pro obranu. Ptám se, jestli má pan poslanec Leo Luzar návrh na další výbor?

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Činím tak trošku nerad, ale ten rozpor s mezinárodní smlouvou CETA, kdy Belgie si vyhradila možnost regulace v taxisluzbě, jinými slovy, když nějaký stát si něco vyhradí, že asi to slouží k tomu a je tam nějaký problém, že si to vyhradil. Prosil bych, aby se tento zákon dal i zahraničnímu výboru, abychom mohli toto posoudit, jestli to má, nebo nemá důsledky z tohoto mezinárodního pohledu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahraniční výbor, ano. To jsou všechny návrhy, o kterých nyní budeme hlasovat.

Nejprve tedy o návrhu paní poslankyně Černochové na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, o kterém jsem zahájil hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Kdo je proti?

Je to hlasování 145. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 42, proti 28. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh na přikázání výboru pro obranu.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 146. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 20, proti 43. Návrh nebyl přijat.

Posledním návrhem je návrh na přikázání zahraničnímu výboru, o kterém jsem zahájil hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti přikázání zahraničnímu výboru?

Je to hlasování 147. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 49, proti 22. Návrh nebyl přijat.

Posledním návrhem je návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů na 30 dnů.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 148. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 56, proti 37. Návrh na zkrácení lhůty nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s prvním čtením tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb.,
o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany
před diskriminací a o změně některých zákonů
(antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 688/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr Jan Chvojka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vám dnes představil vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení, o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů, dále známý jako antidiskriminační zákon, a další související zákony. Cílem návrhu je implementovat právo Evropské unie, konkrétně směrnici Evropského parlamentu a Rady číslo 2014/54/EU o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem.

Směrnice se zabývá ochranou práv pracovníků EU a jejich rodinný příslušníků. Pracovníci Evropské unie jsou občané Evropské unie, kteří využívají svou svobodu pohybu a pobytu na území jiného členského státu než toho, jehož jsou občany, za účelem hledání a výkonu práce či jiné ekonomické aktivity a souvisejících činností. Přitom musí mít v přístupu k zaměstnání a jeho výkonu, přístupu k sociálním a daňovým výhodám, bydlení a přístupu dětí k obecnému, učňovskému a odbornému vzdělávání stejná práva jako občané členského státu, kde pobývají, a nesmí být nijak diskriminováni na základě státní příslušnosti.

Jakkoliv je toto právo pracovníků EU na volný pohyb plynoucí přímo ze Smlouvy o fungování Evropské unie, tak praxe v zemích Evropské unie stále ukazuje, že pracovníci z řad občanů EU a jejich rodinní příslušníci jsou vystaveni rozdílnému zacházení a že nedostatek informací a právní i administrativní překážky je odrazují od výkonu jejich svobody pohybu a pobytu. Proto EU přijala uvedenou směrnici, která má pracovníkům zajistit procesní ochranu práv před soudy a jinými orgány, odbornou podporu nevládních organizací v jednotlivých řízeních a pomoc a podporu speciálních orgánů, které by jim poskytovaly informace o jejich právech a povinnostech a zároveň by analyticky zkoumaly situaci pracovníků EU a doporučovaly by případně její zlepšení.

Do českého práva je tedy uvedená směrnice transponována novelizacemi antidiskriminačního zákona, procesních předpisů a zákona o veřejném ochránci práv.

Základním prvkem novely jsou změny v antidiskriminačním zákoně směrující k provázání zákazu diskriminace při volném pohybu občanů EU na základě jejich státní příslušnosti se zákazem diskriminace v antidiskriminačním zákoně jako hlavním českém antidiskriminačním předpisem. Pracovníci EU a jejich rodinní příslušníci budou tedy v České republice chráněni před diskriminací na základě státní příslušnosti stejně jako jiné oběti diskriminace. Zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti se bude týkat jen pracovníků EU ve věcech, kde ji zakazuje právo EU, nikoliv všech cizinců žijících v ČR ve věcech, které se jich týkají.

Dalším bodem jsou změny v občanském soudním rádu a soudním rádu správním, které mají umožnit, aby v soudním řízení pracovníkům EU mohly poskytnout pomoc organizace, které se specializují na diskriminaci na základě státní příslušnosti a volný pohyb osob. Pravomoci orgánů na podporu volného pohybu pracovníků EU a jejich rodinných příslušníků a rovného zacházení s nimi budou svěřeny veřejnému ochránci práv, který je svou povahou požadavkům směrnice nejbližší. Pověření tohoto orgánu je organizačně i finančně nejvhodnější, je to lepší než zřizovat orgán nový. Proto bylo pověření ochránce zvoleno jako ze všech aspektů nejvhodnější.

Cílem návrhu je tedy zajistit všem občanům Evropské unie včetně občanů České republiky kvalitní možnost využít jejich svobody pohybu a pobytu v zemích EU bez překážek v souladu s našimi závazky plynoucími z práva EU. Kvalitní jednotná úroveň ochrany na evropské úrovni včetně České republiky bude prospěšná všem občanům Evropské unie, tedy i našim občanům při práci a životě v zahraničí.

Na závěr bych si proto dovolil požádat o propuštění tohoto tisku do dalšího čtení a zároveň bych si dovolil požádat o zkrácení projednávání ve výborech na 30 dnů. Důvodem je jednak poměrná stručnost tohoto návrhu a především nutnost zajištění co nejrychlejší implementace směrnice, neboť už u ní uplynula implementační lhůta a Evropskou komisi bylo započato formální řízení o porušení smlouvy vůči naší republice.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím zpravodajku pro prvé čtení, paní poslankyni Zuzku Bebarovou Rujbrovou, aby se ujala slova. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Jak už uvedl pan ministr, tisk 688, vládní návrh novelizující antidiskriminační zákon, reaguje na nejednotnou legislativní úpravu a praxi jednotlivých členských států Evropské unie při realizaci evropských směrnic umožňujících občanům Evropské unie a jejich rodinným příslušníkům volný pohyb po ostatních členských státech a pracovní uplatnění v těchto zemích. Jejich pracovní postavení by v těchto zemích mělo být srovnatelné se zaměstnanci pocházejícími z konkrétního členského státu. Ve skutečnosti v některých zemích dochází ke zvýšeným požadavkům na cizince, neuznávání kvalifikace, nároků na znalost jazyka a upřednostňování místních pracovních sil.

Nářízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie ve svých směrnicích zakazuje diskriminaci v oblasti rovného přístupu k zaměstnání a stanoví právo na stejné pracovní podmínky a na rovný přístup k sociálním a daňovým výhodám. Smyslem návrhu tedy je aplikovat směrnice Evropské unie do české legislativy a současně určit orgán pověřený kontrolou jejich dodržování. Tím by se měl stát veřejný ochránce práv, jemuž má být nadále svěřena metodická pomoc při sporech z důvodu této diskriminace, analytická činnost a mezinárodní kooperace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A otevřím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážené pánové, musím říct, že mi dnešní odpoledne připadá opravdu jako mimořádné marnění času nás všech na úplně zbytečných normách. Už jsme tady měli asi čtyři, jejichž výsledky jsou nula nula nic. Tohle je další. Naprostě zbytečná, naprostě zbytná norma, kterou, upřímně řečeno, když neprojednáme, ani neschválíme ani čárečku z ní, tak se nestane této zemi, jejím obyvatelům, a dokonce ani Evropské unii vůbec, ale vůbec nic.

Já docela chápnu, že to není vina stávajícího ministra. Taky když se podíváte na ten tisk, tak je podepsán jeho předchůdce pan ministr Dienstbier. Ale něco tak zhola zbytečného, jako je sem předkládáno, dokonce za situace, kdy fakticky i důvodová zpráva přiznává a říká – z hlediska práv občanů ostatních zemí Evropské unie, kteří by tady měli být případně podle evropské antidiskriminační legislativy hájeni, tak všechna práva na jejich obhajobu tady máme. Všechny procesní postupy tady máme, neexistuje žádný způsob, jak tyto procesní postupy vylepšit. Ale jenom se vymýšli oblíbené evropské – jak to teď nazvat slušně na půdě této ctěné Sněmovny, abych se někoho nedotkl – ptákoviny, které směřují k tomu, že ještě každá věc, která je hlídána soudy, státní mocí a dalšími orgány musí mít nějaký speciální orgán, který ji monitoruje a sděluje evropským úředníkům nějaké hluboké pravdy o tom, jak je, nebo není v České republice dodržována. Nic jiného v tom není.

A kromě toho, že ještě můžou existovat různé neziskové organizace, které budou čerpat velké peníze z našich nebo evropských rozpočtů a budou hlídat, jestli my, když je tady zaměstnaný občan Spolkové republiky Německo nebo Španělského království

nebo Maďarské republiky nebo něčeho podobného, jestli náhodou nějakým způsobem není diskriminován. A to všechno za situace, kdy dobře víme, že fakticky dochází v různých západních zemích k jisté míře diskriminace našich zaměstnanců, kdy dochází k opakovaným pokusům v té řekněme staré Evropě vymýšlet různá pravidla, jako povinnost dodržování jednotné minimální mzdy a podobné věci, které mají fakticky diskriminovat občany z té východní části, o jazykových a jiných bariérách ani nemluvě, které řešíme dnes a denně.

Já opravdu netuším, proč takhle – to je úplně útlounký materiál – vůbec máme projednávat a vůbec máme v tomhle čase přijímat. Já doporučuji, abychom ho vrátili vládě k přepracování. Řekli: je to naprosto zbytné.

Jestli něco Evropa nepotřebuje, a opravdu nepotřebuje, tak jsou to přesně tyhle ptákoviny, tahle neustálá další a další monitorovací centra, další a další orgány, které hlídají, jestli náhodou někde – a furt se bavíme jenom o občanech Evropské unie, resp. jednotlivých členských států Evropské unie, teď já do toho vůbec netahám uprchlíky, vůbec netahám azyl, vůbec netahám další věci, i když samozřejmě v souvislosti s tím, jak jsou případně některé státy připraveny udělovat své občanství různým azylantům, tak se to pak samozřejmě vztahuje i na ně. Ale to je úplně jiná otázka. Bavíme se jenom o tom, v jakém rozsahu se chováme vůči členským občanům jiných členských států. A jak říkám, důvodová zpráva sama přiznává, všechny procesní postupy tady máme. Není nejmenšího důvodu něco upravovat. Všechny ochrany správními soudy a dalšími máme.

Jediné, co se tady zakotvuje jakoby navíc, že mohou existovat nějaké neziskové organizace, které se zřejmě budou starat o práva Francouzů, Rumunů či Bulharů v České republice, budou dbát na to, aby náhodou nebyli diskriminováni při svém zaměstnání, a že bude existovat speciální monitorovací centrum, opět jako obvykle přiřazené k veřejnému ochránci práv. A já sice chápnu tu logiku, že to tam má být přiřazeno, ale naprosto nechápu žádnou logiku toho, proč něco takového vůbec má být monitorováno, proč něco takového potřebujeme k fungování Evropy monitorovat. To jsou tak zbytečné věci a věci, které tak zbytečně rozčilují občany ve všech evropských zemích, že nakonec skončíme v těch brexitech. Protože přesně se dělájí pořád takovéhle nesmysly a zaměstnává se víc a víc lidí jenom na to, že provádějí nesmyslné, nesmyslné monitoringy.

Já opravdu velmi prosím, abychom se bavili o tom, jestli takovéhle věci mají smysl. A jestli když se napiše na normu Evropská unie – a vláda se to bohužel naučila psát úplně všude, dneska všechny čtyři předchozí zákony měly za sebou poznámku Evropská unie, ty další čtyři mají také poznámku Evropská unie, znalci související nemají jenom proto, že se tam nevešla. Ale řekněte mi někdo, co má Vojenská policie společného s Evropskou unií? Ozdravné postupy možná, znalci a tlumočníci. To jsou čistě vnitrostátní úpravy. – Do které se vždycky strčí jedna věta provádějící nějaký předpis Evropské unie a řekne se: to musíme provést, protože nám to předepisuje Evropa. Tohle je to samé. Směrnici a nařízení máme provedené v našem právním řádu. Upřímně řečeno, kdybychom ho neměli, tak stejně je to přímo vynutitelný předpis. A jediné, co tady vytváříme navíc, je monitorovací centrum u veřejného ochránce práv. To je opravdu úplně zbytečné a pokládám to za zbytečné zatěžování jak právního řádu, tak této Sněmovny, tak těchto občanů.

Navrhoji vrátit vládě k dopracování. Ať s tím přijdeme až někdy, až se budeme opravdu bavit o tom, jak má fungovat Evropská unie, a ne o tom, jestli mají existovat monitorovací centra na téma, jestli jsou občané v cizím státě diskriminováni, nebo nejsou při dnešním rozsahu celé antidiskriminační legislativy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Zdeněk Soukup, po něm s přednostním právem pan předseda Černoch. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedající, dámy a pánové, já budu mít faktickou poznámkou velice krátkou, protože kolega Benda vaším prostřednictvím, pane předsedající, mně to usnadnil. On řekl v podstatě to, co jsem chtěl říct já.

Já se jenom zaměřím na to, že my jsme tady před nedávnem dluze diskutovali o pravomocích, které se dívají ombudsmanovi. Tentokrát zase je tady snaha řekl bych dát práci ombudsmanovi. Já vyslovím jenom jedno přání. Doufám, že nám úřad veřejného ochránce práv nebo veřejné ochránkyně práv právě zase tímto novým úkolem, který dostane, nezačne bobtnat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Černoch s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, nevýhodou je, když jdete na mikrofon po několika předčenících, že opravdu už řekli vše, co jsem chtěl říct i já. Ve vši úctě k panu ministru, není to z jeho pera, je to šílenost z pera jeho předchůdce. Bavili jsme se tady o tom nedávno. Byla to velmi dlouhá diskuse kolem pravomoci ombudsmana, ombudsmany. To, co říkal pan kolega Benda, je pravda pravdoucí, protože vše máme a zanáší se jenom další nános do rádu, který v této chvíli si myslíme, že funguje velmi dobře.

Já bych rád přednesl návrh na přerušení do přítomnosti ombudsmany paní Šabatové, protože si myslím, že ta by u tohoto projednávání měla být. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra. Paní zpravodajka, prosím. Bude lepší u řečnického pultu, ano, děkuji.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Kolegyně a kolegové, musím říci, že vám příliš nerozumím. Jedním dechem tady ústy pana poslance Bendy kritizujete zacházení s našimi občany v zemích staré Evropské unie s tím, že nejsou rovnoprávní, nemají stejně pracovní podmínky a jsou na ně kladený daleko větší nároky, na druhou stranu nesouhlasíte s tím, aby evropská směrnice, která zakazuje podobné formy diskriminace, byla do českého práva aplikována. Já v tom vidím jediný důvod, a to ten, komu mají být kontrolní pravomoci svěřeny, a nechuť této

Sněmovny k veřejné ochránkyni práv. Ale zkuste se také zamyslet nad obsahem návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Závěrečné slovo pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Budu krátce reagovat na předřečníky, na pana kolegu Soukupa a pana kolegu Černocha, prostřednictvím pana místopředsedy. Jde o nulové zvýšení kompetencí veřejného ochránce práv. Všichni víte, že původní velkou novelu, která obsahovala například možnost dát antidiskriminační žalobu nebo možnost dát Ústavnímu soudu návrh na zrušení zákona nebo jeho části, jsem stáhl. Tady jde opravdu o to, že by měl vzniknout nějaký monitorovací mechanismus, který je podle mého názoru lepší dát nějaké stávající instituci než zavádět novou. Jde tady spíše o šetření našich finančních prostředků než o zvyšování nějakých pravomocí.

Na pana kolegu Soukupa. Jde o vládní návrh, to znamená i o návrh, pro který hlasovalo hnutí ANO. Je to tak. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Po závěrečných slovech eviduji návrh pana poslance Bendy na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k přepracování. Je to tak? (Ano.) Přivolám naše kolegy v předsáli. Odhlašuji vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat nejprve o procedurálním návrhu pana poslance Černocha na přerušení tohoto bodu do přítomnosti ombudsmanky.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Černocha. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 149. Přihlášeno je 106 poslankyň a poslanců, pro 29, proti 52. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bendy na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 150. Přihlášeno je 109 poslankyň a poslanců. Pro 33, proti 39, ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání petičnímu výboru jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Vzhledem k tomu, že legislativu, která se týká azylu, která se týká cizinců, standardně projednává výbor pro bezpečnost, navrhoji, aby se garančním výborem stal výbor pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To je protinávrh, o kterém budeme hlasovat. Ještě jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Budeme tedy nejprve hlasovat o protinávrhu, který navrhla paní poslankyně Černochová, aby se garančním výborem stal výbor pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 151. Přihlášeno je 111 poslankyň a poslanců, pro 29, proti 43. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání předloženého návrhu k projednání petičnímu výboru jako garančnímu.

O tom jsem zahájil hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 152. Přihlášeno je 111 poslankyň a poslanců, pro 96, proti 4. Návrh byl přijat.

Organizační výbor zároveň navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru. Paní poslankyně Černochová se hlásí a chce jistě navrhnout i bezpečnostní výbor.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, pane místopředsedo, odezíráte mi ze rtů. Přesně tak. Jak jsem říkala v předešlém příspěvku, standardně se bezpečnostní výbor touto problematikou zabývá. Nevidím jediný důvod, proč by tomu mělo být v tomto případě jinak. To, že dneska je tady zvláštní atmosféra v této Poslanecké sněmovně, že tady probíráme biologické zbraně, kolega navrhne, aby se tím zabýval výbor pro obranu, a zejména členové ČSSD to blokují, to je pro mě poměrně nepochopitelné. Prosím, respektujme zaběhlou praxi, která tady více než tři roky probíhá, a dávejme tyto věci do výborů, které k tomu jsou zřízeny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Já vám přímo visím na rtech, paní poslankyně.

Paní poslankyně Hnyková jako další s návrhem na přikázání.

Poslankyně Jana Hnyková: Já bych navrhovala, aby se to projednalo ve výboru pro sociální politiku. Když se to týká zaměstnanců a jejich podmínek, tak si myslím, že to do tohoto výboru přísluší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jestli nikdo nemá žádný další návrh, budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu paní poslankyně Černochové na přikázání bezpečnostnímu výboru.

O tom jsem zahájil hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 153. Přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro 58. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh na přikázání výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 154 přihlášeno je 115 poslankyň a poslanců, pro 47, proti 22. Návrh nebyl přijat.

Posledním hlasováním je návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů. – Omlouvám se, ano, ještě hlasování o ústavněprávním výboru.

Zahajuji hlasování o návrhu na přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 155. Přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 6. I tento návrh byl přijat.

Poslední hlasování je tedy hlasování o zkrácení lhůty na 30 dnů, jak navrhl pan ministr.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 156. Přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro 27, proti 48. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán petičnímu výboru jako garančnímu, dále bezpečnostnímu výboru a výboru ústavněprávnímu. Děkuji panu ministru i paní zpravodajce a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

40.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb.,
o Vojenské policii a o změně některých zákonů
(zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 973/ - první čtení**

Nicméně není zde přítomen zástupce předkladatele pan ministr obrany, takže pokud nebude nikdo mít námitku proti mému postupu, tak tento bod přeruším a budeme pokračovat, až bude přítomen pan ministr obrany. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, já vím, že jsme dlouho nezasedali a že možná jste si trochu odvykl aplikovat jednací řád do praxe, ale není možné zvolit tento postup, který navrhujete.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, i teď vám visím na rtech, paní poslankyně. Navrhují tedy, abychom hlasovali o přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana ministra Martina Stropnického. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, nemůžeme začít ten bod projednávat, protože tady není zástupce navrhovatele. Pokud by někdo jiný z členů vlády řekl ano, projednáváme ten bod, tak pak můžeme navrhovat přerušení. Nezlobte se na mě, jste tady tři roky místopředsedou. To se opravdu nemůžete podívat do jednacího rádu? Navrhoji přestávku v trvání hodiny a čtvrt pro klub ODS.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hodina a 15 minut, to znamená, sejdeme se tady v 18.37 hodin.

Pan předseda Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vzhledem k průběhu dnešního jednání si dovoluji navrhnout přestávku na jednání klubu TOP 09 a Starostové od 18.37 do 19.00 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tímto přerušuji jednání Sněmovny do zítřejší deváté hodiny ranní, kdy budeme pokračovat bodem Odpovědi na písemné interlace, je to bod 288. Přeji vám hezký večer a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřejší deváté hodiny ranní.

(Jednání skončilo v 17.24 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

6. dubna 2017

Přítomno: 134 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den, všem. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 56. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti na dnešní jednání požádali tito poslanci: František Adámek – zahraniční cesta, Pavel Antonín – zdravotní důvody, Jan Bartošek – zdravotní důvody, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Ondřej Benešík – pracovní důvody, Marie Benešová – pracovní důvody, Zdeněk Bezcéný – osobní důvody, Jan Birke – osobní důvody, Milan Brázdl – zdravotní důvody, Pavel Čihák – zdravotní důvody, René Číp – zdravotní důvody, Radim Fiala – rodinné důvody, Petr Gazdík – pracovní důvody, Stanislav Grošpič – zahraniční cesta, Leoš Heger do 10.00 hodin omloven z pracovních důvodů, Gabriela Hubáčková – zdravotní důvody, Petr Kořenek do 13.00 – pracovní důvody, Jiří Koskuba omloven bez udání důvodu, Roman Kubíček v době od 14.30 do 19.00 z pracovních důvodů, Jaroslav Lobkowicz – zahraniční cesta, Radka Maxová – pracovní důvody, Igor Nykl – zdravotní důvody, Lukáš Pleticha – pracovní důvody, Adam Rykala – osobní důvody, Karel Schwarzenberg – pracovní důvody, Milan Šarapatka – zahraniční cesta, Karel Tureček – rodinné důvody, Dana Váhalová – zahraniční cesta, Helena Válková – pracovní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Václav Votava – pracovní důvody, Vlastimil Vozka – pracovní důvody, Josef Zahradníček – zdravotní důvody, Jiří Zemánek bez udání důvodu.

Z členů vlády se omlouvají: pan Bohuslav Sobotka od 11.00 z pracovních důvodů, pan Andrej Babiš z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek do 10.15 a od 16.30 z pracovních důvodů, pan ministr Richard Brabec do 11.30 z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Havlíček z pracovních důvodů, pan ministr Milan Chovanec od 11.00 z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka do 14.30 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Miloslav Ludvík z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Martin Stropnický z dopoledního jednání z pracovních důvodů, paní ministryně Kateřina Valachová do 14.30 z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy, o kterých prozatím víme. (V sále je rušno.)

Dnešní jednání zahájíme bodem 288, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Současně upozorňuji, že nejpozději do 11.00 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Já vás poprosím, je nás tady omezený počet, tak pokud možno abyhom omezili hluk v sále a usadili se na místa. A přistoupíme k projednání bodu

288.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 56. schůze Poslanecké sněmovny byly předloženy tři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a sněmovna k ní nezaujmě stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednání odpovědí na písemné interpelace. Jako první – ministr vnitra Milan Chovanec odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci zvláštního příplatku pro služební místa v ochranné službě. Interpelace se předkládá jako tisk 1040. Projednávání této interpelace bylo přerušeno do přítomnosti ministra vnitra Milana Chovance. Já tímto otevíram rozpravu. Pan poslanec je přítomen a já mu tímto předávám slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji za slovo, pane řídící. Vážený pane ministře, vážení kolegové z ochranné služby, kteří nás zde chráníte, pane náměstku ochranné služby, který nás posloucháte v zákulisí. Učinil jsem dotaz na pana ministra ve věci zvláštního příplatku pro příslušníky ochranné služby, a učinil jsem tak záměrně právě u ochranné služby, abyste i vy, kolegyně a kolegové, mohli popřípadě učinit dotaz u kolegů, kteří jsou zde v předsáli, popř. kolem prostoru a kolem budovy Poslanecké sněmovny, popř. Senátu, vlády nebo kdekoliv jinde, abyste měli možnost s těmito policisty o této problematice hovořit.

Není to problém jen ochranné služby, ale i některých jiných útvarů. Ale ochrannou službu jsem si z tohoto důvodu vybral záměrně. Ochranná služba poskytuje osobní epizodickou ochranu a bezpečnostní dopravu trvale chráněných ústavních činitelů, takže víme, jaké penzum činností ochranná služba Policie ČR vykonává.

Jak sami již víte, plat policisty se skládá z několika složek. Základního tarifu – to je ta složka, o které zde hovoříme, kdy vláda od 1. 7. navýší základní tarify o slíbených deset procent a pokryje tak náklady inflace za posledních osm let. Zvláštní příplatek, též nazýván jako rizikový příplatek, který je přiznáván např. za činnosti spojené s ochranou zájmu státu, při nichž může dojít k ohrožení života nebo zdraví, a je ve výši tisíc až 6 tisíc korun podle toho, kde policista vykonává svoji službu. Pak je to osobní příplatek, který je ovšem jen nenárokový. A potom jsou to: příplatek za vedení, to podle stupně řídící úrovně, a samozřejmě odměna, což je nenároková, která se vyplácí při splnění mimořádného úkolu.

Rozkazem policejního prezidenta č. 240/2016 je stanovena výše zvláštního příplatku, tzv. rizikáče, pro služební místa v ochranné službě, resp. jeho přílohou. A zde je uvedeno, že vedoucí odboru či vedoucí oddělení mají zvláštní příplatek ve výši 6 tisíc korun, to znamená v plné výši, v maximální výši, kdežto takzvaní řadoví příslušníci u prvního a druhého oddělení, to znamená ti kolegové, kteří stojí tady v předsáli u dveří, popř. kde jinde, mají zvláštní příplatek ve výši 4 300 korun.

A já jsem se dotazoval, proč mají vedoucí funkcionáři u ochranné služby vyšší zvláštní příplatek proti jim podřízeným příslušníkům, když rozdíl mezi nimi by měl být v tom, že řídící pracovník má příplatek za vedení. Domnívám se, že vykonávají stejně rizikovou práci. Spiše obráceně, kolegové v přímém výkonu mají vyšší míru rizika než jejich řídící nadřízení. A dotazoval jsem se, zda se pan ministr domnívá, že vedoucí funkcionář vykonávají více rizikovou práci než jim podřízení.

Pan ministr mi odpověděl. Nejprve mě seznámil, co je zvláštní příplatek, a v závěru mi odpověděl, že výjimka učiněná podle nařízení, resp. z přílohy rozkazu policejního prezidenta 240/2016, tak výjimka učiněná je u nepatrného poctu vedoucích příslušníků. Jedná se o sedm vedoucích příslušníků, což představuje pouze osm procent řídících funkcí útvaru. Tito příslušníci se podílejí – a teď prosím poslouchejte bedlivě – na většině bezpečnostních akcí a opatření a jsou nasazováni na kritická místa, kde je míra ohrožení jejich života a zdraví vyšší než u jejich podřízených a míra jejich psychické zátěže je mimořádně vysoká v důsledku řešení krizových situací přímo v době průběhu bezpečnostních akcí, které se liší případ od případu jejich riziky a náročnosti, kterou nelze předem specifikovat.

No, nesměl bych znát, jak vypadá funkce nebo výkon činnosti u policejních orgánů. Nebudu to komentovat svými slovy, ale dovolím si vám přečíst jeden mail, který jsem dostal od příslušníka ochranné služby:

Vážený pane poslanče, opět vám děkuji za vaši práci a dovolte mi ... atd. poděkovat rovněž za sdílení odpovědi ministra Chovance, která mě osobně velice, ale velice takto po ránu rozveselila. Jsem příslušník ochranné služby, čili vím přesně, o čem je řeč. To odůvodnění ministra vnitra opravdu stojí za to. Dovolím si krátkou reakci sestupně na jednotlivé body. Je možné, že na jiném odboru je situace jiná, ale nepředpokládám to ani nemám informace, které by nasvědčovaly opaku, a proto uvedu, že situace popsaná panem ministrem vnitra u oněch 8 % vedoucích pracovníků je naprosto odlišná od reality.

Pane ministře, poslechněte si, co říká řadový příslušník ochranné služby.

Tito pracovníci – myšleno vedoucí – se podílejí na většině bezpečnostních akcí, ale ne na všech. Plánují je a organizují ze svých kanceláří. Potom na místo konání bezpečnostní akce vyjedou, ale ne vždy, ale hlavně samostatně. Kdo je na místě v první linii? Myslete, že opět tito lidé? Samozřejmě nikoliv. Tito pracovníci, když už dojde na rizikovou situaci, sledují a vyhodnocují situaci z povzduší a i díky tomu, že jsou na místě v civilním oděvu, bez označení příslušnosti k PČR, o nich na místě nikdo ani neví. Čili o jakém stupni rizika zde můžeme hovořit?

Pan ministr vnitra píše: Jsou nasazováni na kritická místa, kde míra ohrožení života a zdraví je vyšší. – Několik otazníků a vykřičníků. – Vyšší nežli u lidí v první linii, kteří mají nižší příplatek? Dává vám tohle po výše uvedeném smysl? U koho je míra psychické zátěže vyšší? U člověka, který stojí proti různě agresivním demonstrantům nebo bez protiúderové výstroje, nebo u člověka, který stojí v bezpečí opodál v civilu bez označení příslušnosti k Policii České republiky? Zádky na místě provádí kdo? Opět vedoucí pracovník? Ne. Tak to u ochranné služby opravdu nechodi.

Rád bych napsal více, ale nehodí se to. Víte, nikomu nic nezávidím, ale tohle je opravdu dost mimo realitu. S úctou atd.

Málem bych zapomněl na běžný každodenní výkon služby, který je zaměřen zcela na běžně frekventovaná místa území hlavního města, kde jsou příslušníci ochranné služby doslova na odstřel. To je na další psaní, ale zcela to do kontextu srovnání rizikovosti oproti 8 % řídících pracovníků nezapadá.

Takže vážení kolegové a kolegyně, kteří máte o činnost Policie České republiky zájem, máte možnost vidět, jak funguje některá činnost, a tam, kde by bylo logické, aby došlo k rozlišení platů mezi řídícím pracovníkem a policistou v přímém výkonu služby na základě jiných složek platu, to znamená příplatek za vedení, popřípadě osobního ohodnocení příslušníka, tak je potřeba tyto řídící pracovníky ohodnocovat i takzvaným vyšším mírem rizika, to znamená poskytovat jim zvláštní příplatek.

Pokud by to takto mělo fungovat i u jiných útvarů, například u obvodního oddělení Policie České republiky v místě vašeho bydliště, tak si představte, že vedoucí pracovník na obvodním oddělení bude mít 6 tisíc a policista, který je v přímém výkonu služby, pracuje ve dne v noci za jakéhokoliv počasí, bude mít nižší riziko příplateku, protože jeho funkcionář, který mu organizuje službu a určuje, jestli má sloužit v pátek, v sobotu, v neděli nebo ve svátek, má tak vysokou míru rizika, že si zaslouží vyšší rizikový příplatek, takzvaný zvláštní podle zákona.

Já s tím nesouhlasím a myslím si, že pan ministr vnitra by se tím měl zabývat, měl by Policejní prezidium požádat o to, aby přehodnotilo míru rizika příslušníků ochranné služby a toto narovnalo. Příslušníci ochranné služby Policie České republiky, kteří jsou venku, kolem budov Poslanecké sněmovny, vlády, mají tu samou míru rizika jako příslušníci obvodních oddělení nebo místních oddělení zde v Praze, dopravní policie, stálé pořádkové jednotky, kteří mají všichni rizikový příplatek 6 tisíc korun.

Takže já si myslím, pane ministře, že byste měl učinit všechny kroky k tomu, aby rizikový příplatek, zákonem nazývaný zvláštní, byl sjednocen a všichni příslušníci vykonávající službu zde v Praze měli zvláštní příplatek ve výši 6 tisíc korun. Nechci snižovat příplatek vedoucím funkcionářům, ale byl bych rád, kdyby mohlo dojít k dorovnání zvláštního příplateku u příslušníků ochranné služby v přímém výkonu služby.

Děkuji za vaši odpověď. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, kdo dál chce vystoupit v rozpravě. Předpokládám, že pan ministr bude reagovat. Máte slovo, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já moc nerozumím podstatě této interpelace, protože tady asi vidíme tu situaci každý jinak, což není nic nemožného nebo divného.

To, co mě vcelku mrzí, je to, že ten příslušník, o kterém jste hovořil, se neobrátil na mě, případně odborovou organizaci, případně na své velitele, protože si nemyslím,

že řešit tyto věci tímto způsobem pomáhá kreditu Policie České republiky. Na druhou stranu si myslím, že tato vláda a Ministerstvo vnitra za poslední tři roky udělaly maximum pro to, aby se práce policistů zlepšila i po stránce finančního ohodnocení.

Vážený pane poslance, nechci vás opravovat a prostřednictvím pana předsedajícího snad pouze jednu doušku – těch deset procent, o kterých hovoříte, to není naravnání inflace. Těch deset procent, která teď policisté, hasiči a ostatní složky bezpečnostního aparátu státu dostanou od 1. 7. letošního roku, je z mého pohledu odstranění křivdy. To jsou peníze, které byly odebrány. Když se podíváte na zvyšování platů v průběhu posledních tří let, tak tam hledejme inflaci. Těchto deset procent je z mého pohledu náprava křivdy, která se nikdy neměla stát. Stát neměl nikdy těmto lidem deset procent ze mzdy sebrat.

V těch ostatních otázkách – ti vedoucí pracovníci, a je jich opravdu sedm podle informací od ochranné služby, to jsou lidé, kteří vyjíždějí na jednotlivé bezpečnostní akce. Jejich úkolem je rozdělovat práci, řídit činnost příslušníků Policie České republiky na místě a mimo jiné například koordinovat svoji činnost se složkami integrovaného záchranného systému. Já velmi těžko mohu přijmout fakt, že tito lidé tam mají stejně úkoly jako ti řadoví příslušníci. Těchto sedm lidí u ochranné služby, kteří jsou zařazeni do ochrany objektů, podle informací, které mám, tak pouze těchto sedm lidí má rozdílný zvláštní příplatek oproti svým podřízeným. Jinak je to stejně.

Já jsem zaznamenal i určitou debatu o tom, že snad tiskoví mluvčí napříč policí mají nestandardní zvláštní příplatek. Dotazem na Policejní prezidium jsem zjistil, že tento příplatek u tiskových mluvčích a intervenčních pracovníků je plošně stanoven na výši 3 300 korun. To znamená, není pravda, že by tady byl ten příplatek stanoven nějak nestandardně.

Co se týká těch sedmi lidí, o kterých hovoříme, že mají rozdílný příplatek, já bych rád připomněl, že jako příklady za posledního půl roku, kdy se právě tito lidé v roli vedoucích pracovníků rozhodující měrou podíleli na.... (Odmlka pro zvýšenou hladinu hluku v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid v sále. Jestliže máte pocit, že potřebujete něco probírat, můžete venku.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Doufám, že pan kolega Ondráček bude slyšet přes ten hluk z klubu KSČM.

Co se týká tedy těchto pracovníků, velmi rozhodující měrou se podíleli na zajištění zahraničních návštěv, jako byl prezident Bulharska, Slovenska, Tádžikistánu, Francie, Srbska, na návštěvách předsedů vlád Polska, Slovenska, Německa, Malty, předsedů parlamentních komor Kanady, Švédska, Chorvatska, ministrů zahraničí Francie, Rakouska, Slovenska, Íránu, Velké Británie, Libye, Slovenska, Japonska, Vatikánu a dalších. To znamená, tito lidé se velmi zásadní měrou podílejí na organizaci právě na místě samém při těchto bezpečnostních opatřeních. Ono se to nezdá, protože v podstatě nevím, jestli každý z nás, co jsme tady, ví, že ochranná služba de facto zabezpečuje návštěvy těchto zahraničních státníků, tak právě při těchto akcích na místě tito lidé zajišťují součinnost mezi

složkami policie a ostatními složkami, a proto z našeho pohledu je vhodné a dobré, aby měli tedy o dejme tomu tisíc korun nebo patnáct set vyšší zvláštní příplatek.

Závěrem, a nechci se tady prosím pěkně vyvazovat z nějaké zodpovědnosti a nebráním se té debatě, nebráním se ji dál vést, nebráním se v podstatě s panem kolegou Ondráčkem možná i na půdě bezpečnostního výboru se k tomu vrátit, proč také ne, za účasti policejního prezidenta. Ale chtěl bych tady pouze říci, že ministr vnitra nemůže přímo zasáhnout do konkrétní výše zvláštního příplatku podle § 120 odst. 3 zákona o služebním poměru. To znamená, že toto je plně v kompetenci nezávislého policejního prezidenta. A ty výše zvláštních příplatků nerozhoduje ředitel ochranné služby, ale v konečném důsledku a v konečné fázi a v konečném rozhodnutí je to právě Policejní prezidium, které o této výši rozhoduje, i v rámci nařízení, o kterém tady hovořil pan kolega Ondráček.

To znamená za mě: Já u těch sedmi lidí ten problém nevidím. Pokud ho tam opravdu vidíme, pojďme se k tomu vrátit na jednání bezpečnostního výboru, kam přizveme policejního prezidenta, a pojďme to do hloubky prodiskutovat.

A všem příslušníkům policie, kteří tu jsou jako ochranná služba: pokud máte nějaký takový problém nebo máte jakoukoliv starost, bolest, obraťte se klidně na mě. Nekoušu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Poté eviduji přihlášku pana poslance Ondráčka. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a páновé, já snad jenom chci se tak drobně omluvit panu ministrovi, že slyšel nějaký šum z našich rad. On říkal, že největší hluk je z řad poslanců klubu KSČM. No je to, pane ministře, proto, že když se dívám po Sněmovně, tak poslanci za klub KSČM na rozdíl od ostatních klubů tady jsou. (Potlesk z levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu předsedovi a blahopřeji mu k vysoké účasti (smích v sále). Nyní pan poslanec Ondráček. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji. Pane ministře, my nejsme v rozporu. To, co vy tady uvádíte, já ani u těch sedmi příslušníků, kteří tvoří osm procent ochranné služby, jim nezávidím, ani nechci, aby měli sníženo. Vy sám popisujete některé činnosti, které jsou, a jakou mají míru rizika atd., ale to přece patří do příplatku za vedení – příplatku za vedení, který mají v rámci své velitelské funkce. Protože pokud uvádíte, že plní úkoly při ochraně například zahraničních delegací, tak příslušníci ochranné služby stojí bok po boku příslušníkům obvodních oddělení, kteří mají rizikový příplatek 6 tisíc korun. A vedoucí obvodního oddělení, který také má větší míru organizovanosti a rizika, když organzuje některé činnosti, tak má stejný rizikový příplatek. Takže já hovořím o tom, aby došlo k narovnání rizikových příplatků u řadových příslušníků zde v Praze. Protože jak sám víte, ochranná služba dlouhodobě čelí úbytku pracovníků a policisté prostě z ochranné služby odcházejí a

nedaří se je nahrazovat. A je i jedním z důvodů to, že prostě mají nižší rizikový příplatek, nebo zvláštní příplatek, ať se netaháme za slovíčka, zvláštní příplatek než příslušníci na místních odděleních. Nejblížší oddělení tady je myslím Na Tržišti nebo kde a tam už prostě mají 6 tisíc.

Takže tady se potkají dva příslušníci v uniformě, jeden patří pod Obvodní ředitelství Prahy 1, druhý patří pod ochranou službu, poznáte to pouze podle rukávového označení, ale jeden tady plní úkoly za 4 300 s mírou rizika a druhý za 6 tisíc korun. A plní oba stejně úkoly například při zajištění prostoru pro to, aby sem mohla přijet zahraniční delegace. Takže nejde o to, že má někdo víc. Jde o to, že 97 % nebo 92 % má rizikový příplatek nižší, než by ho měli mít. A pokud chceme stabilizovat, a já myslím, že to je i vaším zájmem, stabilizovat Ochrannou službu Policie České republiky, tak by mělo dojít k tomu narovnání. A já vím, že nemůžete zasahovat přímo do rozkazu policejního prezidenta, ale můžete určitá jednání s policejním prezidiem vést a říci, jestli by to nebyla také cesta k tomu, aby ochranná služba nečelila dlouhodobě takovému personálnímu podstavu, jakému čelí.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v rozpravě. Pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím a táži se nyní pana poslance Ondráčka, zda navrhuje nějaké usnesení a případně jaké k této odpovědi.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já nenavrhoji žádné usnesení, protože pan ministr mi odpovíděl. Já jsem pouze chtěl panu ministru otevřít oči, aby věděl, že ta činnost takto funguje. Takže mně samotné projednání této interpelace stačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak, já vám také děkuji. Ještě s přednostním právem se hlásí pan ministr.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanc: Já také bych chtěl ze slušnosti pogratulovat klubu KSČM k vysoké účasti (smích v sále). Já jsem pouze nechtěl, abyste rušili svého kolegu, abych mu rozuměl. Takže berte to jako drobný příspěvek do debaty.

K panu kolegovi Ondráčkovi vaším prostřednictvím. Věřte, že mám oči dokořán, a že když jsem přišel před třemi lety na Ministerstvo vnitra, že od té doby jsem se začal divit a ještě jsem neskončil a nepřestal. Byli tam dva policejní prezidenti a řešili jsme v průběhu času tolík problémů. A věřte, že resort, který mám tu čest vést, že ty lidi mám rád, ať to jsou policisté, hasiči, a že se snažím jim podmínky zlepšit. To, že jsme vrátili těch deset procent, znamená i určitou personální stabilizaci pro ty lidi a znamená to především, že jsme jim vrátili hrdost. Protože oni nerozuměli tomu, proč stát, kterému slouží, jim ze dne na den prostě odebere peníze. To není tolík o penězích. To je o pocitu hrdosti, o pocitu sounáležitosti s tím státem. A tam si myslím, že se udělala základní chyba, to se prostě nikdy stát nemělo. Já pevně doufám, že se z toho naši nástupci poučí a už tou cestou nikdy nepůjdou. To je precedens, který se nikde nestal. Nestal se ani v jedné zemi v našem okolí. A když se

škrtalo z veřejných rozpočtů, tak aby se sáhlo na platy státních zaměstnanců – nepamatují se, že by v okolních státech se něco podobného někdy stalo.

Věřte, že mě personální situace u policie tiží, a nejenom u ochranné služby, ale tiží mě obecně. Věřte, že mě tiží, že dnes pro výkon služby například ve středních Čechách a v Praze musíme stahovat policisty z Ústeckého kraje, ze severní Moravy. A věřte, že to, co jsme teď připravili, to znamená ten projekt Rozvoj Policie České republiky, je začátek cesty. Vrácení deseti procent pro ty lidi je začátek cesty. A pokud chceme, aby tady policie a hasičský sbor, které jsou v gesci Ministerstva vnitra, byly stabilizované a stabilní, tak ta cesta bude ještě velmi dlouhá a bude drahá. Já pevně doufám, že i příští Poslanecká sněmovna najde odvahu, aby tam ty zdroje prostě dala. Protože chceme-li bezpečnost, tak ji prostě a jednoduše musíme zaplatit. A hlavní investice musí jít do lidí. Tady jsme v naprosté shodě.

Já se opět vracím k té nabídce, kterou jsem dal, a sedí tady pan poslanec Váňa, předseda bezpečnostního výboru. Pojďme se k této debatě vrátit nejenom v otázce ochranné služby, ale i v rámci ostatních složek Policie České republiky v rámci jednání výboru a vratíme se znovu k tomu materiálu Rozvoj Policie České republiky. My jsme ho sice jako vláda schválili, ale schválili jsme ho bez peněz. To znamená, teď je ještě potřeba namodelovat financování na průběh příštích pěti let. Jsou to zhruba čtyři miliardy korun, které je potřeba do struktur policie a Ministerstva vnitra a hasičského záchranného sboru poslat. Přesně víme, jakou cestou jdeme a budeme rádi, pokud budeme mít šanci o tom s vámi mluvit. Takže ta nabídka je: pojďme debatovat na výboru a vraťme se k tomu jako ke komplexnímu řešení.

a přesně víme, jakou cestou jdeme a budeme rádi, pokud budeme mít šanci o tom s vámi mluvit. Takže ta nabídka je: pojďme debatovat na výboru a vraťme se k tomu jako ke komplexnímu řešení.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministrovi a vzhledem k tomu, že rozprava pokračuje, s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler. Tak, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já jen krátce zareaguju na to, co říkal právě pan ministr Chovanec, že příslušníkům byla navrácena hrドst tím, že se jim vrátilo těch deset procent. A já si myslím, že oni se pořád musí cítit diskriminováni tím, když ví, že se jim teprve vrátilo to, co jim bylo vzato, těch deset procent a mezi tím ostatním profesím, zejména úředníkům státní správy ty platy rostou. Já si vůbec nemyslím, že to je navrácení té hrドsti.

Současně vím a uvědomuji si – pan ministr neposlouchá, škoda –, že to není způsobeno činností jeho vlády nebo za éry jeho působení na ministerstvu, že to bylo převzato z minulého volebního období minulou vládou. Já jsem si toho vědom. Ale opravdu si nemyslím, že navrácení těch deseti procent by mělo být chápáno, já těm příslušníkům rozumím, já bych to také tak nebral, že mi to vrací moji hrДst, když pouze bylo vrácto, co bylo vzato, a mezi tím ostatním ty platy zase vzrostly.

Chápu, pane ministře, že to není úplně včetně vašeho působení, že to má souvislosti s minulou vládou Nečasovou, ale pořád si myslím, že to není adekvátní tomu, aby to napravilo ten stav, který způsobila předchozí vláda.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče i za dodržení časového limitu. Má ještě někdo zájem vystoupit v této rozpravě? Jestli ne, tak opětovně končím rozpravu a vzhledem k tomu, že pan poslanec Ondráček nepodal žádný návrh na usnesení, o kterém bychom hlasovali, končím tento bod a děkuji. S připomínkou takovou zdůraznit výslovnost – Ondráček a Vondráček, někdy se topletlo v těch příspěvcích. Děkuji osobně.

Tak. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci poslance Vojtěcha Filipa ve věci financování a činnosti registrovaných nestátních tzv. neziskových organizací. Interpelace se předkládá jako tisk 1049. K této interpelaci otevírám rozpravu a poprosím pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa, aby se ujal slova.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, členové vlády, paní a pánové, dovolte mi, abych sdělil, proč jsem nesouhlásil s odpovědí na svou písemnou interpelaci ve věci nestátních neziskových organizací, které jsou v České republice registrovány, a to z poměrně jednoduchého důvodu. Uznávám, že pan předseda vlády mi odpověděl poměrně přesně na mé otázky, ale odpověděl nikoliv jako předseda vlády, ale – omlouvám se všem účetním – jako účetní. Ale já jsem nechtěl odpověď účetního, já jsem chtěl odpověď předsedy vlády. Účetních si jinak samozřejmě vážím, protože bez nich by samozřejmě těžko šlo dopočítat ty jednotlivé věci. Ale toto je výsostně politické fórum a musíme se k těm otázkám chovat politicky.

Ano, účetně je pravda, že je tady více než 3 600 neziskových organizací, a také je účetně pravda, že jenom tři procenta dostávají z těchto neziskových organizací nějaké příspěvky ze státního rozpočtu. A pan předseda vlády mi přesně odpověděl, že na koncepci integrace cizinců se vydávalo od 10 000 000 v roce 2014 po 19 482 487,48 koruny v roce 2016. Jistě, a je to dokonce údaj, který je za integraci legálně pobývajících cizinců třetích zemí na území České republiky na státní integrační program, který byl vypsán poprvé loni, je 13 996 501 korun a je to integrace osob s udělenou mezinárodní ochranou formou individuálních integračních plánů.

Asistence při přesídlení krajanů, o tom jsme tady jednali, nezpochybňuji, 10 306 489,76 koruny. To jsou asi asistenční služby a přímá pomoc klientům. Nakonec jsem se v tom zařízení na Orlické přehradě v Jihočeském kraji byl podívat, na tom jak tam přesídlujeme lidí z Ukrajiny. A pokud jde o služby v azylových zařízeních, těch 587 051 korun je provoz dílen, skladů, zajišťování volnočasových aktivit, psychologické služby klientům příslušných zařízení. Čili těch 44 479 528,58 koruny nijak nezpochybňuji. Tedy účetně opravdu nezpochybňuji jeho odpověď, pana předsedy vlády.

Ale přece, a tady začíná má zásadní otázka a na tu bych chtěl tady před Poslaneckou sněmovnou odpovědět od pana předsedy vlády – jestli je pravda a sdílí

pan předseda vlády názor můj, ale i většiny těch, se kterými se setkávám při odpovědích na takovou otázku, jakou dnes podávám, jestli státní rozpočet v České republice musí být používán pouze v zájmu občanů České republiky. To je zásadní otázka. Opakuji, jestli souhlasí s mým názorem, že rozpočet České republiky musí být používán pouze v zájmu občanů České republiky.

Jestli tomu tak je, tak potom se můžeme bavit dál. Pokud pan předseda vlády nemá takový názor, pak se pravděpodobně na odpovědích neshodneme. Ale já jsem o tom přesvědčen, že to má být výhradně v zájmu občanů České republiky, a v tom případě tedy podle jakého klíče, podle jakého klíče se vybírají projekty pro ty tři procenta těch neziskových organizací, kterým dáváme peníze ze státního rozpočtu bez souhlasu této Poslanecké sněmovny, která je mimo jiné rozpočtovým suverénem podle Ústavy České republiky. Pravda, té suverenity jsme hodně ztratili, protože to většinou necháváme na Ministerstvu financí a tady to potom schválíme nebo neschválíme a případné změny tady ani udělat nemůžeme, protože většinou té volné části, do které by mohli přímo zasáhnout poslanci, jsme ztratili na ni vliv a ani nemáme.

Jestliže tedy ta druhá otázka směřuje na to, podle jakého klíče, a tam mě zajímá, to nemusí být na území České republiky, pokud jde o zájmy České republiky, se ty peníze vydávají, tak v tom případě mě zajímá, jak se vybírají ty země. Jaký je tam klíč. Jestli to je klíč, který souvisí s našimi aktivitami v těch konkrétních zemích, nebo jestli to je klíč regionální, který dohadujeme my sami suverénně, nebo ho ovlivňuje někdo jiný, např. Evropská unie, jejíž jsme členy, zase nezpochybňuji, anebo jestli tam je jiný zájem. A to by mě opravdu zajímalo.

Já vyberu jeden příklad, který mě totiž přinutil k tomu, abych tu interpelaci podal. Je v zájmu občanů České republiky zlepšení zdravotní péče v Etiopii? Je v zájmu České republiky zvýšení efektivity zemědělství v Etiopii a zlepšení etiopského vzdělávacího systému? Jestli je zájem České republiky, tak potom dobré. Tak já ten zájem ale chci kvantifikovat, tzn. co je předmětem toho našeho zájmu. Jestli jenom zaplatit Člověku v tísni peníze, který je tam utratí, anebo jestli z toho, z těch utracených peněz, máme zájem v tom, že naše firmy v Etiopii budou prosperovat, že tam budeme mít nějaké zakázky, které umožní zvýšit zaměstnanost v České republice, nebo jestli budeme ty věci dělat.

Já totiž připomínám, že v Etiopii se od roku 2003, čili zhruba za čtrnáct nebo patnáct let, zvýšila populace zhruba o 30 milionů lidí, kdežto u nás ta populace spíše klesá, než by rostla. A v tomto ohledu já ten zájem úplně nevidím. Připomínám totiž, že ten problém neziskových organizací a zájmu daňových poplatníků na tom, aby se ty prostředky utrácely transparentně, není jen otázkou České republiky. Šest senátorů ve Spojených státech amerických včetně Cruze, který byl prezidentských kandidátům, poslalo dopis americkému ministru zahraničí Rexu Tillersonovi s žádostí o prošetření grantů Open Society Fund, Sorosovy nadace, aby se zaměřil na činnost proti vládám spojeneckých zemí. Oni ti američtí senátoři konkrétně jmenovali Makedonii.

A mě by zajímalo, jestli některými těmi našimi aktivitami neporušujeme a některé ty naše nadace neporušují principiálně náš mezinárodněprávní závazek. A to je ta

druhá hlavní otázka – tamto byla první základní otázka a pak ty podotázky. Tohle je druhá základní otázka – jestli neporušujeme náš mezinárodněprávní závazek, že nebudeme postupovat v rozporu s článkem 1 odst. 1 mezinárodního paktu o občanských a politických právech. To znamená, že každý národ má právo na svůj vlastní politický režim a na využívání svých přírodních zdrojů. To je náš závazek od 1. ledna 1977, respektive od 1. ledna 1993, kdy jsme se vydělili z České a Slovenské Federativní Republiky jako samostatný stát. Protože jestli tomu tak je – a je pravda, že Člověk v tísni je označen některými vládami jiných suverenních států členů OSN za nepřátelskou organizaci a je vymisťován z území těchto států, včetně našich velmi významných ekonomických partnerů, a to ať už na východě, nebo na jihu zeměkoule. A v tomhle ohledu tedy ta druhá otázka je pro mě velmi zásadní. Jestli ty prostředky, které tomu věnujeme, utrácíme tak, že nenarušujeme ten náš mezinárodněprávní závazek.

Totiž proč o tom mluvím. Protože ty prostředky samozřejmě můžeme utratit úplně jinak. Jestli je – promiňte mi, mě uráží, že bychom měli platit z prostředků českého státního rozpočtu některé věci a přitom nemít na léčbu našich dětí a musí se na to sbírat víčka od PET lahvi. Nebo jestli máme postaráno o seniory. Několikrát jsem tady upozorňoval při projednávání státního rozpočtu, že mou zásadní výhradou je to, jak se chováme k vlastním seniorům. Dokonce vám ani nevyčítám, pane předsedo vlády, to, že v roce 2014 ten příspěvek pro seniory byl 40 korun, protože to nebyl váš rozpočet, ale rozpočet jiné vlády. Ale v roce 2015 a 2016 jsem vám to vyčítal, protože ten rozpočet jste dělali už vy. A to byl stejný masakr, promiňte mi to, když ten příspěvek pro naše seniory dělal 50 korun. A teprve dnes, teprve pro rok 2017, tedy pro volební rok, jste se rozhodli, že růst důchodů bude o částku, která alespoň nebude výsměchem pro ty seniory.

Stejně tak se ptám, jestli bychom ty prostředky nemohli utratit ve prospěch naší vědy, kultury a vzdělanosti, případně na naše dětské domovy, tedy péče o děti, které se narodily tady a rodiče nemají. Jsem totiž přesvědčen, že to, co se odehrává už bez vlivu Poslanecké sněmovny jako rozpočtového suveréna na některých ministerstvích, odporuje té základní otázce. To znamená, odporuje tomu, že využíváme státní rozpočet – protože my nejsme vlastníci těch peněz. My jsme jako poslanci a vy jako vláda jenom správci těch prostředků, které vybereme na daných, a my je podle mého názoru musíme používat pouze v zájmu občanů České republiky.

To byl ten důvod, pro který jsem nesouhlasil s tou odpovědí, protože mně odpověď účetní nestací. Ptám se, jestli je to zajištěno tak, abychom neporušovali základní právo občanů České republiky na to, abychom za své daně řešili zejména naše vlastní národní zájmy. Děkuji.

To je první část otázek a očekávám na ty první dvě základní otázky odpověď, pane předsedo vlády. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan předseda vlády Bohuslav Sobotka. (Poslanci KSČM debatují.) Jenom poprosím poslance klubu s největší účastí, aby omezili své rozhovory a poněkud se ztišili.

Rušili jste vlastního pana předsedu a ten je jistě zvědavý na odpověď pana premiéra. Děkuji. (Hluk z řad poslanců KSČM neustává.) Ještě jednou prosím o klid.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci. (Poslanci KSČM stále diskutují. Předseda vlády vyčkává na klid v sále.) Ano, děkuji.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane místopředsedo, dovolte mi, abych reagoval na interpelaci pana místopředsedy Filipa.

Především chci říci, že jsem rád, že žiju v České republice. Jsem hrdý na to, že naše země má takový zdravotní systém, jaký má. Vím, že s řadou věcí můžeme být nespokojeni. Ale když to porovnáme třeba se situací ve Velké Británii, kde lidé čekají měsíce a někdy i roky na to, aby se jim dostalo adekvátní zdravotní péče, když porovnáme tu situaci se Spojenými státy, kde obrovské množství lidí ani nemá základní zdravotní pojištění, kde je problém s tím, že privátní pojišťovny si vybírají mezi tím, koho vůbec pojistí a koho nepojistí, je tedy zatraceně dobře, že jsme v naší zemi nepřipustili privatizaci systému zdravotní péče. Že tady máme veřejné zdravotní pojištění a že tady máme systém, kde lidé mají garantováno, že když mají vážné zdravotní problémy, systém zdravotního pojištění to zaplatí.

Pan místopředseda Filip tady mluvil o dětech, na které je potřeba sbírat víčka. Jestliže je dítě nemocné a má třeba vážné zdravotní problémy, tak je tady systém zdravotního pojištění. Zdravotní zádkroky, operace, léčba vážné nemoci, třeba rakoviny, je plně hrazena ze systému zdravotního pojištění. Naši lidé mají tu výhodu v České republice, že zde máme veřejný systém zdravotního pojištění, že je to všeobecný systém zdravotního pojištění. Vím, že občas lidé reptají na to, že musí do toho systému odvádět zdravotní pojištění. Ale v okamžiku, kdy zestárnete a potřebujete zdravotní péči, v okamžiku, kdy máte děti a ty děti potřebují zdravotní péči, velmi často si teprve v té chvíli uvědomíte, jak je dobré, že máme všeobecný systém zdravotního pojištění a že skutečně na to, aby někdo podstoupil vážnou dráhu léčbu, která třeba v jednom případě může stát i několik milionů korun, nemusíme sbírat víčka, že tito lidé nemusí obcházet zdravotní pojišťovny a prosit se je, aby je pojistily, aby se jim vůbec dostalo zdravotní péče.

Nejsem spokojen s tím, jaká je životní úroveň seniorů v České republice. Jsem přesvědčen o tom, že byla vážná chyba, že v minulých letech se plně nevalorizovalo podle inflace. A budu velmi bojovat za to, a doufám, že pro to získám i podporu v této Poslanecké sněmovně, aby se příští rok valorizovaly penze alespoň o 500 korun v průměru. Musí to být naše priorita. Musíme se na tom dohodnout, že právě valorizace důchodů bude jedna z priorit, protože více než dva miliony našich seniorů si to zaslouží, zejména díky tomu, jak vypadaly valorizace před rokem 2013 a jakým způsobem se na seniorech šetřilo.

Žádné výdaje na neziskové organizace nehrájí roli z hlediska toho, abychom našli dostatek peněz na zdravotní péči, to je pro vládu priorita. Nic z toho, co se týká financování neziskových organizací, nehráje roli v tom, abychom našli dostatek peněz na valorizaci důchodů. To je priorita. A já chci, aby nerostla spoluúčast pacienta, jsem proti zavádění poplatků a jsem pro to, aby se neprivatizoval systém zdravotní

péče, aby každý, kdo je nemocný, měl šanci dostat tady z tohoto systému adekvátní zdravotní pomoc. Aby ji dostal včas, aby ji dostal v potřebné kvalitě. A stejně tak jsem pro to, aby valorizace penzí příští rok byla alespoň 500 korun v průměru.

Pan místopředseda Filip kritizoval moji odpověď na interpelaci, že byla příliš účetní. Nicméně, vážený pane místopředsedo, jinak to být nemohlo. Vy jste se mě totiž ptal, jak je to s tím financováním neziskových organizací, kolik jich tady máme, kolik dostávají peněz. Vy jste třeba tady psal: "Na internetu kolují informace o tom, jak některé neziskovky vydělávají na migraci, a to nemalé částky. Mluví se o stovkách milionů korun, které putují neznámou kam." Čili když jste mi položil takovou otázku, že se na internetu mluví o stovkách milionů korun, které putují neznámou kam, cítil jsem povinnost vám přesně říci, jak to je. A nejsou to stovky milionů korun. Nejsou to stovky milionů korun, jsou to ročně desítky milionů korun a to je velký rozdíl. Není to tak, že by putovaly neznámou kam, ale je úplně přesně známo, kontrolovatelné, vyúčtovatelné, jakým způsobem se ty finanční prostředky používají.

Čili abych to řekl jasně, sakumprásk, jak to je. V roce 2014 sakumprásk prostředky, které šly na aktivity, které zajišťovaly nevládní neziskové organizace v oblasti migrace, za celý rok 2014 to bylo 11,3 mil. korun. Čili žádné stovky, 11,3 mil. korun. Já se pak ještě vrátím k těm střevům. Rok 2015 – 21 mil. korun za celý rok. Žádné stovky milionů korun, ale 21 mil. korun za celý rok 2015. A 2016 – 44 mil. korun za celý rok. Opět žádné stovky milionů korun. A není pravda, že to jde neznámou kam. Třeba asistence při přesídlení krajanů. Co to je? Kdo to jsou krajaní? Co to je za krajany? Jsou to krajaní z Ukrajiny. Jsou to potomci lidí, kteří nejčastěji v 19. století odešli na Ukrajinu, usadili se tam. Jak jistě víte, potomci těchto lidí se obracejí na Českou republiku a usilují o to, aby se mohli se svými rodinami do České republiky přesídlit. To znamená, vrátit se do vlasti svých předků. Naše vláda tuto aktivitu podpořila a já jsem rád, že jsme v roce 2015 na asistenci při přesídlení našich krajanů z Ukrajiny dali 7,6 mil. korun a v roce 2016 jsme to podpořili částkou 10,3 mil. korun. Čili není to neznámou kam, ale je to program, který umožňuje, aby se tito lidé sem přestěhovali, aby si našli práci, aby si našli bydlení. Učí se česky. Děti našich krajanů z Ukrajiny se učí česky za tyhle finanční prostředky. Krajaní se učí česky, protože samozřejmě většina z nich už česky neumí, nebo nemluví, nebo umí jenom pář slov, která pochytili od svých rodičů. A na to, aby se děti naučily česky a oni se naučili česky, se vynakládají ty peníze.

Proč se učí česky? Učí se česky proto, aby mohli chodit do školy. Učí se česky proto, aby si našli zaměstnání. A já jsem velice rád, že ten program je do té míry úspěšný, že tito krajaní nám nezůstávají na ubytování, které zajišťuje Ministerstvo vnitra. Velmi rychle si najdou práci, velmi rychle si najdou ubytování, pomáhají jim v tom občané České republiky, naše obce, naše spolky. Já jim chci za to velice poděkovat, protože si myslím, že ten program asistence krajanů funguje velmi dobře.

Koncepce integrace cizinců. Jedná se o integraci legálně pobývajících cizinců ze třetích zemí na území České republiky. Integrační program. Integrace osob s udělenou mezinárodní ochranou formou individuálních integračních plánů. Je přece zřejmé, že pro to, aby ti lidé respektovali naše pravidla, aby se dokázali začlenit do naší společnosti, je potřeba je integrovat. Peníze, které vynaložíme na integraci

cizinců, se nám mnohokrát vráti díky vyšší bezpečnosti, díky tomu, že nemáme sociální napětí. Vráti se díky tomu, že tito lidé se mohou začlenit na nás trh práce, začnou legálně vydělávat a začnou zase ty peníze vracet prostřednictvím daní a odvodů do státního rozpočtu. Kdybychom nedělali ten program integrace cizinců, tak naopak si zaděláváme na problém. Ale opět, jsou to přesné částky, my jsme na státní integrační program v roce 2016 dali 13,9 mil. korun.

Program MEDEVAC. MEDEVAC je myslím jedna z chloub České republiky. My jsme země, která je schopna v humanitárních případech, případech humanitárních krizí, jako je třeba válka v Sýrii, jsme schopni nabídnout léčbu. A my jsme nabídli léčbu. Nabídli jsme léčbu těžce nemocným dětem z uprchlických táborů v Jordánsku a pomohli jim zlepšit jejich zdravotní stav. To jsou uprchlíci, kteří utekli před válkou v Sýrii a pobývají v uprchlickém táboře. Jsem hrdý na to, že naši lékaři v těchto uprchlických tábořech poskytují zdravotní péči. Měl jsem možnost se o tom osobně přesvědčit při návštěvě Jordánska. Musím říci, že i jordánská vláda to kvituje s povděkem, protože se snažíme o to, aby se v těch uprchlických tábořech zlepšily životní podmínky. A mimo jiné také tím, že v rámci MEDEVAC naši lékaři tam pomáhají zachraňovat životy, vracejí tam lidem zdraví, pomáhají dětem, řeší případy, které by třeba vůbec nikdo jiný tam nebyl schopen z odborného hlediska vyřešit. To je program MEDEVAC, který financujeme z finančních prostředků, a na tom programu se samozřejmě podílejí jak naši lékaři, tak některé neziskové organizace.

Takže nejsou to stovky milionů korun, jsou to desítky milionů korun. Netečou někam, kde se neví, co je s těmi finančními prostředky, ale je to úplně zřejmé.

Já myslím, že je potřeba také, když se mluví o číslech neziskových organizací, myslím, že je dobré si říci celkovou statistiku, protože veřejné rejstříky například v roce 2015 evidovaly 82 527 spolků, 24 tisíc pobočných spolků, přes 2 700 obecně prospěšných společností, 490 nadací, 1 331 nadačních fondů, 232 školských právnických osob a 250 účelových zařízení církvi. Když jsem se díval na to, kdo z těchto spolků dostal největší dotaci, tak např. v roce 2015 největší dotaci získala Fotbalová asociace České republiky ve výši 314 mil. korun.

Myslím, že je důležité si uvědomit, že mezi všechny ty spolky, neziskové organizace patří rozsáhlé sportovní zájemí, které v České republice funguje. A jeden z největších objemů dotačních prostředků, které jdou pro neziskové organizace v naší zemi, je právě podpora sportu, která je poskytována ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. A ty peníze, které jdou na sport do neziskového sektoru, mnohonásobně převyšují, mnohonásobně převyšují finanční prostředky, které jdou třeba na neziskové organizace, které se zabývají integrací cizinců nebo přesídlováním krajanů v České republice.

Čili máme opravdu velké množství spolků, neziskových organizací a myslím si, že to je dobře. Protože když se podíváte na to, jak obrovský kus práce dělají třeba dobrovolní hasiči, a já jsem hrdý na to, že se podařilo zvýšit podporu dobrovolných hasičů ze státního rozpočtu a že dobrovolným hasičům dáváme výrazně více peněz, než jim vláda poskytovala v minulosti. Když se podíváte na to, jak velkou práci na venkově dělají spolky, jako jsou třeba myslivci nebo třeba zahrádkáři nebo včelaři, i

tohle jsou zapsané spolky, které jsou financovány nějakým způsobem třeba z resortu Ministerstva zemědělství.

Vy jste se ptal, jestli jsou nějaká pravidla, jestli je nějaká koncepce. Samozřejmě že všechny finanční prostředky, které jsou vynakládány na podporu hasičů, myslivců, zahrádkářů, sportovců v naší zemi, podléhají kontrole. Jsou nastavena jasná dotační pravidla. Každý, kdo žádá o dotace, tato dotační pravidla musí splnit. Probíhá zde kontrola ať už ze strany příslušných ministerstev, která poskytuje dotace, tak samozřejmě také ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu, který se i touto oblastí zabývá.

Čili když se podíváme na objem peněz, které jdou do neziskového sektoru, tak na prvním místě jsou sportovci, pak jsou organizace, které se zabývají sociálními službami, poskytují sociální služby na neziskové bázi v České republice, pak jsou to organizace, které působí, řekněme, v oblasti spolkového zájmového života, a tam ty peníze neposkytuje jenom vláda, ale poskytuje je samozřejmě obce a kraje, které významně přispívají k tomu, aby spolkový život a občanská společnost v naší zemi dobře fungovala.

Pan místopředseda Filip položil otázku, jestli by ty peníze neměly být vynakládány v zájmu občanů České republiky. No, jestliže pomáháme integrovat cizince, kteří přijdou legálně do České republiky, tak je to přece v zájmu občanů České republiky, je to v zájmu dobrého a nekonfliktního fungování naší společnosti. A tady v této sněmovně opakovaně všichni apelují na vládu, abychom zadrželi nelegální migraci. A je důležité to udělat. Je potřeba zastavit nelegální migraci, která směřuje do Evropské unie. My pro to děláme maximum. A jeden ze způsobů, jak zastavit nelegální migraci, která směřuje do Evropské unie, je, aby lidé neodcházeli do Evropy. Aby neodcházeli z Blízkého východu do Evropy, aby neodcházeli z Afriky do Evropy. A velká část projektů, které realizujeme – a já vás za chvíličku s těmi projekty seznámím, nebojte se, půjdu ještě do větších podrobností – tak velká část těchto projektů směřuje k tomu, abychom zlepšili životní podmínky lidí v severní Africe. Velká část těchto projektů směřuje k tomu, abychom zlepšili životní podmínky lidí, kteří žijí na Blízkém východě.

A já bych se rád zeptal pana místopředsedy Filipa: Je lepší, když ti lidé tam zůstanou? Když zůstanou v Jordánsku, v Sýrii, v Etiopii, v Eritreji, v Jižním Súdánu? Anebo se pan místopředseda Filip domnívá, že je lepší, aby se ti lidé sbalili a přišli do Evropy? Co pokládá za lepší variantu? A byl bych velice rád, kdyby mi na tuhle otázku odpověděl v rámci těchto interpelací. Chcete, aby ti lidé zůstali v severní Africe, anebo si myslíte, že je lepší, aby odešli do Evropy, sem, ať už jako ilegální, nebo legální migranti do Evropské unie?

Můj názor je, že bychom měli udělat všechno pro to, aby ti lidé mohli prožít slušný a důstojný život v zemi, kde se narodili, aby mohli zůstat ve svém regionu, aby tam byly vytvořeny takové životní podmínky, aby ti lidé nemuseli utíkat do Evropy. Protože Evropa nemůže vyřešit všechny problémy tím, že přijme všechny lidi, kterým se v jejich zemích nedáří. Musíme se starat o to, aby se zlepšily podmínky v severní Africe, aby se zlepšily podmínky na Blízkém východě a ti lidé odsud nemuseli utíkat do Evropy. A ty programy, které podporujeme v těchto regionech, jsou v zájmu

České republiky. Jsou v zájmu občanů České republiky právě proto, že v zájmu občanů České republiky je, abychom zastavili a zpomalili nelegální migrační toky. Abychom zastavili ty proudy lidí, kteří mají pocit, že jejich jediná životní šance je odejít ze země, kde se narodili, odejít do Evropy a snažit se tam najít nový život. Prostě Evropa nemá kapacity na to, aby to všechno zvládla. Čili pokud se shodneme na tom, že je dobré, abychom zlepšili podmínky lidí, kteří žijí v těchto regionech, tak potom k tomuto směřuje naše rozvojová pomoc. K tomu směřuje naše humanitární pomoc, kterou česká vláda poskytuje.

A na co jdou ty finanční prostředky. Já tady mám přehled, který se týká jednotlivých let, a můžu samozřejmě zmínit konkrétní projekty, které tam byly poskytovány. Integrovaná zdravotní péče pro matku a dítě v Čadu. Podpora obyvatel ohrožených suchem v jižní Etiopii. Urgentní zdravotní péče pro nejzranitelnější skupiny obyvatel ve Středoafričce republice. Máme tady Jižní Súdán, zajištění potravinové bezpečnosti. Máme tady pomoc obětem války na severu Sýrie, kam byly poskytnuty tři miliony korun. Zajištění hygienických potřeb obyvatel syrského uprchlického tábora v Zatáří. Komplexní podpora pro vysídlené syrské rodiny v Jordánsku. Sýrie, zajištění humanitární pomoci obětem konfliktu a vnitřně přesídlenému obyvatelstvu. Máme tady obvazy pro malomocné v Africe a v Indii. Máme tady pomoc v dalších oblastech. Když se podívám na rok 2015, máme tady zajištění střechy nad hlavou a lepší hygienu pro uprchlíky z Jižního Súdánu. Opět Jižní Súdán, zajištění potravinové bezpečnosti. Rok 2016 – projekty, které byly realizovány: Opět pomoc v Etiopii, pomoc ve Středoafričce republice. Pomoc, výrazná pomoc, která směřuje v současné době nejenom vůči syrským uprchlíkům, ale také humanitární pomoc, která směřuje přímo do Sýrie, ale také humanitární pomoc, která už směřuje do Iráku, tak aby se zlepšily životní podmínky v Iráku a lidé odsud nemuseli odcházet.

Čili snažíme se tuto rozvojovou pomoc, humanitární pomoc, směřovat do oblastí, kde lidé tuto pomoc potřebují. Snažíme se ji tam směrovat v rámci koncepce, kterou přirozeně má Ministerstvo zahraničí, a snažíme se také tu pomoc směrovat do oblastí, kde můžeme zmírnit migrační tlaky. To znamená, velká část této pomoci je směrována do regionu severní a střední Afriky, velká část této pomoci je směrována do regionu Blízkého východu, část této pomoci je směrována také do Asie. Reagujeme i na některé konkrétní živelní katastrofy. A já se domnívám, že je dobré, pokud Česká republika patří mezi země, která není lhostejná a je schopná ve světě v rámci svých omezených možností pomáhat.

Všechny tyto konkrétní případy pomoci jsou jasně vyčíslitelné, jsou jasně kontrolovatelné. Je tady odpovědný subjekt, který tyto dotace poskytuje. Pokud se bavíme o humanitárních dotačních programech, je to Ministerstvo zahraničí, které tyto programy poskytuje. Jsou tady programy, kdy tuto podporu poskytuje Ministerstvo vnitra, jsou tady programy, kdy tuto podporu poskytuje Ministerstvo zdravotnictví. Je možné si po těchto resortech vyžádat konkrétní čísla, která se týkají jednotlivých programů.

Já to říkám proto, že bych byl velice rád, kdyby se interpelace na vládu neodehrávala na základě toho, co koluje na internetu, neodehrávala se na základě pojmu a dojmů, ale kdyby tady byly konkrétní případy, ať konkrétně je zde uvedeno,

jestli ty finanční prostředky byly nějakým způsobem zneužity. Pokud by zde byl tedy konkrétní příklad toho, jestli ty peníze, které jsme poslali do uprchlického tábora v Zatáří v Jordánsku, nesloužily k tomu, aby tam např. byla provedena elektrifikace, jestli ty peníze, které byly poslány MEDEVACU, nesloužily k tomu, aby byly operovány těžce nemocné děti tady v našich nemocnicích, pokud jsou takováto podezření, pokud jsou o tom jakékoli důkazy, indicie, prosím, dejme je na stůl, vše bude vyšetřeno, vše bude posouzeno, vše bude sdíleno. Vláda nemá žádný důvod, pokud by existovala jakákoli konkrétní podezření, abychom cokoli tajili, abychom cokoli veřejnosti nefekli. Takže Ministerstvo zahraničí, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo vnitra je připraveno poskytnout veškeré podklady, které se týkají této poskytované pomoci.

Nicméně já jsem přesvědčen o tom, pokud máme řešit problémy migrace tam, kde vznikají, a nesetkávat se potom už s jejimi negativními důsledky tady v Evropě, tak je potřeba, abychom se starali o to, co se děje na Blízkém východě, abychom se starali o to, co se děje v severní Africe, a snažili se ze všech sil pomoci tomu, aby se ty regiony stabilizovaly a do budoucna už třeba takovouto humanitární podporu ze strany Evropy nepotřebovaly. Ale bohužel taková situace dneska není.

Čili nesouhlasím s těmi, kdo říkají: nestarejme se o to, co se děje v okolí Evropy. Když se o to nebudeme starat, tak budeme čelit stále větším uprchlickým vlnám, budeme čelit stále většímu tlaku. Jak v oblasti bezpečnosti se musíme starat o to, co se děje v okolí Evropy, tak v oblasti humanitární, ekologické, sociální se musíme starat o to, co se děje v okolí Evropy. Když to nebudeme dělat, tak se tady budeme setkávat jenom s dalšími a dalšími uprchlíky, kteří prostě do Evropy budou přicházet.

Já jsem toho názoru, že Evropa jako Evropská unie by měla dělat velmi koordinovanou politiku k těmto regionům. Pokud chceme společně bránit vnější hranice, pokud chceme společně bránit vnější schengenské hranice, tak se musíme starat o to, co se děje před těmito hranicemi. A Evropa by podle mého názoru měla koordinovat rozvojovou pomoc a měla by ji také propojovat se svou migrační politikou. U toho bych chtěl pravděpodobně první část své odpovědi ukončit.

Pokládám za velmi rozumné, abychom s jednotlivými zeměmi v severní Africe, na Blízkém východu, ale i třeba ve Střední Asii uzavírali dohody, které budou komplexní. Abychom s těmito zeměmi nefekšili jenom to, že jim budeme poskytovat pomoc a podporu, humanitární pomoc, podporu, nebo třeba v případě Afghánistánu že tam budou pomáhat naši vojáci udržovat alespoň elementární bezpečnost v některých regionech. Ale chci, abychom s těmito zeměmi mluvili a jednali také o návratové politice, abychom s těmito zeměmi měli dohody o navracení nelegálních uprchlíků. Bohužel v řadě těchto regionů takovéto komplexní dohody neexistují, a pak má Evropská unie velký problém vracet lidem, kteří nezískají tady v Evropě nárok na to, aby jim byl poskytnut azyl nebo aby jim byla poskytnuta mezinárodní ochrana. Myslím si, že do budoucna je potřeba více propojit naši rozvojovou pomoc, kterou poskytujeme, naši humanitární pomoc, kterou poskytujeme, s tím, abychom měli s těmito zeměmi návratové dohody. Budť jako Česká republika, nebo Evropská unie jako celek.

A mohu vám také říci, že moje vláda se poslední tři roky velmi intenzivně snaží, aby na poskytování rozvojové pomoci, humanitární pomoci navazovala proexportní podpora. To znamená tam, kde resorty poskytují rozvojovou humanitární pomoc, se snažíme realizovat podporu našich firem, našich subjektů, abychom podpořili jejich možnosti v těchto regionech. Jestliže zrealizujeme některé konkrétní projekty, to znamená, postavíme třeba čističku vody nebo vybudujeme studny v místě, kde voda není, tak se snažíme, aby to byl jakýsi odrazový můstek i pro naše obchodní aktivity. Ono to není vždycky úplně jednoduché. Řada těchto zemí má samozřejmě vážné ekonomické problémy, ale jsem přesvědčen o tom, že tahle fáze a tahle část státní politiky nesmí chybět. Nesmí chybět. Pokud jsme někde humanitárně aktivní, pokud se někde snažíme některé země stabilizovat, rozvíjet, tak je důležité, abychom tam taky měli aktivní obchodní úseky na našich ambasádách, abychom měli proexportní politiku, která na to bude zaměřena. Chci vás ujistit, vážené poslankyně, vážení poslanci, že naše vláda se o to snaží a snažíme se, aby tyto věci byly propojeny a aby naši obchodníci následovali naše neziskové organizace, které tam poskytují humanitární nebo rozvojovou pomoc, aby naše firmy měly šanci se účastnit těchto projektů, které jsou třeba podporovány v rámci rozvojové pomoci, a vytvářeli jsme tak předmostí pro náš export a pro naši hospodářskou politiku.

Ještě jednou. To, že zpráva byla podrobná, že tam byla konkrétní čísla, je důkazem toho, že vláda se chová zcela transparentně, že vláda nemá cokoliv co tajit a že vláda se snaží, aby každá koruna daňového poplatníka byla nejenom vyplacena hospodářně a účelně v zájmu občanů České republiky, ale aby byla také dohledatelná a aby byla samozřejmě zpětně kontrolovatelná. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane premiére, za vyčerpávající odpověď. Já teď s dovolením přečtu omluvy, mám strach, že bych se pak k tomu už nedostal. Pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá v době od 9 do 10 z dnešního jednání, paní poslankyně Jana Lorencová se omlouvá od 9 do 12.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Šramek se omlouvá do 10 hodin bez udání důvodu.

Vystoupení pana premiéra vyvolalo vlnu faktických poznámek. Jako první vystoupí v rozpravě paní poslankyně Aulická. Máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych reagovala na pana premiéra, vaším prostřednictvím.

Musím říct, pane premiére, že máte opravdu dar, a ten spočívá v tom, že dokážete hovořit dlouhé minuty, možná někdy i hodiny. My jsme se s kolegy sázeli, jestli to vydržíte do 11. hodiny, nedal jste to. (Veselost v řadách poslanců KSCM.)

Ale musím říci, že v celém vašem projevu jsme našli jen pář poznámek, které směřovaly k uvedené interpelaci, kterou dnes přednesl pan Filip. Musím říci, že umíte hovořit o vašem předvolebním programu, o tom, co jste dokázali nebo byste chtěli dokázat. Výborně, ale opravdu si myslím, že to nemá co dělat s písemnou interpelací, kterou dnes projednáváme.

A dovolte mi ještě reagovat. Veřejné zdravotní pojištění hradí veškerou péči. No to jste řekl pěknou věc. Mě by dokonce zajimalo, jak tedy domlouváte drahé léčby s pojíšťovnami, které je nechťejí hradit a které se opravdu řeší individuálně, to znamená s revizními lékaři, a ne všechna zdravotní péče, ať už se jedná o děti, nebo dospělé, je hrazená. Jedná se o naše občany České republiky. To znamená, veřejné zdravotní pojištění opravdu neplatí veškerou péči, která je vynakládána ve zdravotních službách.

Co se týče neziskových organizací a jejich financování. Mě velice mrzí, že máte informaci, že je to jenom několik desítek milionů, protože my zde hovoříme opravdu o několika miliardách. Taky záleží, jak to pojmete, jak jsou financovány ze státního rozpočtu projekty, dotace a tak dále. Když se to sečte, tak to opravdu jsou velké, stamilionové částky a bohužel stát ve většině případů je nechce ani kontrolovat. Otázka je proč. (Předsedající upozorňuje na čas.) Možná bychom se mohli ptát někde jinde. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte, abych reagoval také na pana předsedu vlády. Kontrola neziskových organizací. Já si vzpomínám, že jsme ten problém řešili u registru smluv. Proč neziskové organizace nespadají do registru smluv jako příjemci veřejných peněz? Ony tam nejsou. Proč tam asi nejsou? Položme si další otázku. Jsou neziskové organizace, které jistě odvádějí záslužnou činnost, třeba se starají o tělesně postižené, zdravotně postižené nebo o seniory. Ano, s tím nemám žádný problém. Máme třeba problém s účelovým neziskovými organizacemi, což je třeba Člověk v tísni. Například. Tyto neziskové organizace doslova a do písmene dojí stát. Ano, tyto neziskovky dojí stát! Odvádějí plno peněz, nevíme kam! Nevíme kam. Sice máme nějaké číslo, my jsme to takhle podpořili. Ale kam peníze přesně šly, to je jaksi neznámo kde, protože v registru smluv nejsou. To s tím souvisí a byla to vaše sociální demokracie, která pro tuto věc nehlásovala, když se registr smluv tady projednával. To by byla snad nejtransparentnější kontrola, abychom viděli, kde peníze jsou a kam přišly, kdo si dal jaké odměny, nebo to bylo všechno posíláno na nějaké podvratné a rozvratné akce. Neříkám, že to bude potřeba, ale opravdu se nad tím zamyslete, aby v registru smluv neziskové organizace skutečně byly. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za dodržení časového limitu. Jako další vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Pěnčíková.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové, pane premiére, vy jste nás tady vyzval, že pokud budeme mít něco konkrétního, máme s tím přijít, dát to na stůl a jednat o tom. Já tedy nevím, ale už jste nám s OKD jasně předvedl, jak o věcech jednáte. Já jsem si udělala celou řadu poznámk, na které jsem chtěla reagovat, protože jsem váš chaotický předvolební mix opravdu pečlivě poslouchala.

Ale shrnu to asi úplně jednoduše. Máme čtvrt na jedenáct a vy jste se očividně ještě neprobudil. Jděte si dát kafe. (Potlesk v řadách poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně dodržela časový limit. Jako další vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Leo Luzar. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane premiére, svým vystoupením jste opravdu asi neúmyslně vyvolal bouři otázek a faktických připomínek. Vy jste se totiž rozhodl odpovědět na dvě konkrétní otázky formou vám blízkou. Velice dlouhým projevem, kdy jste to probral od zrnka píska až po zasazené semínko a vzrostlý strom, který z tohoto semínka vyroste. Ale ty otázky zněly jasně. A možná kdybyste jasně na ně odpověděl, byli by všichni spokojeni a tato debata zde nebyla.

Já jsem se shodou okolností minulý měsíc zúčastnil debaty s neziskovými organizacemi ohledně zahraniční rozvojové spolupráce České republiky s podotázkou, jaké kvality by si měla udržovat a jak ji dále rozvíjet. Nikdo totiž v tomto sále nezpochybňuje základy rozvojové pomoci a spolupráce. To, co vy říkáte, že naučit je zasadit to semínko, aby z toho vyrostlo obilí, a to obilí zpracovat a upéct chleba, aby se najedli. Problém, který tady je, je, že na těchto organizacích parazituje politický vliv. Politický vliv snažící se ovlivňovat dění v těch konkrétních zemích, kde ony působí. Výběrovým působením, kde tu pomoc dám, komu ji dám, které skupině ji přidám, jakou formou tato pomoc je. Dokonce samy neziskové organizace na to upozorňují, že to je obrovské riziko jejich činnosti v zahraničí. Lékaři bez hranice třeba neberou pomoc z Rakouska, protože si určují, kam konkrétně má jít, a oni ji odmítají, protože to je politický vliv působení do té země. A je to obrovský problém neziskového sektoru, že se na něj nabalili paraziti, kteří se snaží politicky ovlivňovat tuto moc. A to je ta otázka, která tady zazněla, jak to kontrolujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Váš čas, výborně, dodržel jste na vteřinu. Já vám děkuji. To je konec faktických poznámek. Nyní je na řadě s přednostním právem pan předseda Marek Černoch, po něm s přednostním právem se připraví pan místopředseda Filip. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pane premiére, pane předsedající, začnu odpověď na poznámku pana kolegy Klána, který říkal, že nadace a neziskové organizace by měly podléhat registru smluv. Já jsem to navrhoval na ústavněprávním výboru, kdy se začínal projednávat registr smluv, aby tam spadaly neziskové organizace, nadace, fundace atd., protože pokud hospodaří s veřejnými penězi, tak je nutné, aby byly pod kontrolou, protože opravdu to, jak je zanesena tato oblast, je neskutečné.

K panu premiérovi. Pan premiér řekl na konci svého projevu, že zaručuje průhlednost každé koruny, která proteče neziskovými organizacemi. Já jsem si vytáhl

odpověď, která přišla na Úřad vlády, kdy Úřad vlády poslal žádost o zaslání výroční zprávy projektu Hate-Free Culture a seznamu osob podílejících se na projektu. Odpověď, která přišla 6. dubna roku 2016, má jeden podstatný odstavec, a to: Co se týče vašeho požadavku na zaslání výroční zprávy Hate-Free Culture, dovoluji si vás informovat, že ke kampani samotné, a tedy ani k projektu Hate-Free Culture nejsou vytvářeny výroční zprávy. Nicméně na internetových stránkách se můžete podívat na výroční zprávy Agentury pro sociální začleňování, která celý projekt zajišťuje. Tedy jasné vám napsali, že vám žádné informace k tomuto projektu nedají. Pokud se podíváte na výroční zprávu Agentury pro sociální začleňování v roce 2015, celkové prostředky vyčerpány, výše 39 milionů 16 tisíc 183 korun. Jsou tady kolonky, které rozhodně o nějaké transparentnosti nehovoří, ať jsou to platy zaměstnanců v pracovním poměru, celkem 8 milionů, ostatní osobní výdaje celkem 5,5 milionu. Za co to je, ty peníze, pane premiére? Víte, za co jsou ty peníze vydávány? Hate-Free není nezisková organizace, ačkoliv se to vše tak tváří. Je to kampaň. Nejsou jasné parametry, za co ty peníze, které utrácejí, kam ty peníze vůbec jdou. Těch položek a kolonek, které tady jsou dost zavádějící, tak je spousta. Snažil jsem se najít, kolik zaměstnanců se podílí na Hate-Free Culture, informace, o které si Úřad vlády řekl. Je tam deset lidí. Mají na to miliony. Vy jste říkal, že jsou to pouze miliony korun, které se pohybují v těchto vodách. Jsou to desítky až stovky milionů, opravdu, věřte mi, protože další informace Organizace pro pomoc uprchlíkům, Sdružení pro integraci a migraci, Poradna pro integraci, Multikulturní centrum Praha, Sdružení občanů zabývajících se imigranty, Lačhe Čhave, to jsem tedy nikdy neslyšel, tak to jsou desítky milionů. Člověk v tísni 249 milionů korun. Tam utíkají ty peníze, pane premiére. A vy jste tady říkal, že vaše vláda udělala maximum a že do budoucna slibujete valorizace důchodů, že peníze půjdou na důchody. Vždyť byla možnost. Čtyři roky byla možnost ty důchody valorizovat. Nestalo se tak.

A na závěr. Pokud chcete peníze najít, tak na jednom serveru, a myslím důvěryhodném, protože dneska se to dělí na důvěryhodné a nedůvěryhodné, vyšel takový článek. Miliardy za účast. Česko platí za členství ve stovkách mezinárodních organizací, o jejich užitečnosti však panují pochyby. Jenom úplně namátkou. Evropská organizace pro astronomický výzkum na jižní polokouli – 41 milionů 254 tisíc ročně. A to je jenom zrnko, těch agentur je tady spousta, jde to do miliard korun. Přispívají na to Ministerstvo zahraničních věcí, Ministerstvo školství, obrany atd. atd. Tady jsou peníze, peníze, které putují do sfér, kde se nedají jakýmkoli způsobem vystopovat. Peníze, které by se daly využít možná na valorizaci těch důchodů nebo na zdravotnictví nebo na školství nebo na jakékoli jiné smysluplné a efektivní účely pro občany České republiky.

Já jsem nikdy nezpochybnil pomoc lidem, kteří jsou v nouzi, jak jste tady o tom dlouze hovořil, lidem, kteří prožívají třeba dnes v Sýrii peklo. Tam se opravdu musí těm lidem pomoci. Ale jsou tady stovky milionů, možná miliardy, které utíkají černou dírou pryč a rozhodně nepomáhají lidem ani v zahraničí, a už vůbec nepomáhají lidem u nás v České republice. A to si myslím, že by měla být zodpovědnost každého politika, aby na prvním místě se snažil pomáhat lidem u nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní s faktickou poznámkou pan premiér, poté faktická poznámkou pan poslanec Plzák. Vaše dvě minuty. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážené kolegyně a kolegové, vždyť přece všichni víme, jak to bylo, když se projednával registr smluv a byl tady ten návrh, aby smlouvy zveřejňovaly i neziskové organizace, spolky apod. Vy byste chtěli, aby hasiči, včelaři, zahrádkáři, Sokol, Červený kříž na té vesnici byli zatíženi tím, že budou muset zveřejňovat všechny smlouvy? A jinak ty smlouvy budou neplatné? Skutečně byste chtěli všechny tyhle spolky v tělovýchově zatížit tím, že budou muset zveřejňovat všechny smlouvy? To byl přece ten důvod, proč to tady nebylo schváleno. Protože řada poslanců prostě nechtěla, abychom prudili všechny spolky po celé naší zemi v každé vesnici tím, že budou muset zveřejňovat smlouvy, protože jinak to bude neplatné, a když prostě hasiči si něco na vesnici koupí a zapomenou tu smlouvu zveřejnit, tak je pak někdo udá a budou trestně stíháni a vysetřováni, že tam zpronevřili peníze. To skutečně chceme všechny tyhle lidi, kteří se starají o spolkový život, zadarmo, ve svém volném čase, zatížit touhle byrokracií a administrativou? Já bych to nedělal. Já bych před tím prostě varoval. Neotrvájme dobrovolné hasiče, neotrvájme sportovce, neotrvájme myslivce, zahrádkáře, rybáře tím, že na ně budeme ukládat tyhle byrokratické nesmysly.

Když se dává dotace, ten, kdo tu dotaci poskytuje, má plné právo, aby si zkontroloval, na co ty finanční prostředky byly použity, a stát to takovýmto způsobem dělá. Čili žádné miliardy bez kontroly. A pokud jsou peníze, tak jdou na konkrétní projekty.

A myslím si, že naší vládě nemusíte připomínat, že je potřeba pomáhat v Sýrii. Patříme mezi jednu z mála zemí na světě, která poskytuje humanitární pomoc přímo v Sýrii, děláme to už několik let. A znova říkám, jsem hrdý na lidi, kteří tímhle způsobem s Sýrii pomáhají, protože pomáhají postiženým, pomáhají civilistům (upozornění na čas), pomáhají dětem.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Plzák, pak jsem si dovolil já faktickou poznámku. Máte dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně. Pane premiére, já zareaguji nejdřív na vás. Vůbec bych se nebránil tomu, aby například Červený kříž byl pod takovým dohledem, protože, to si můžete dohledat, třeba v Královéhradeckém kraji některá jednání, která se děla v Červeném kříži, končila dokonce u soudu, jak se tam hospodařilo. Takže to na okraj.

A potom jsem chtěl říct něco, jak tady říkal kolega Černoch. Já bych přidal také jedno zrnko. Jak víte, tak petiční výbor je jedním z výborů, který schvaluje rozpočet Úřadu vlády, a pro rozpočet na Úřadu vlády hlasoval jediný poslanec, byl pro – pane premiére, jestli mě posloucháte. A vite proč? Vy mě neposloucháte, tak já to řeknu ostatním. Bylo to především kvůli neprůhledným neziskovým organizacím takzvaným, protože to není oficiální název, a vrcholem všeho bylo, že jsme tam

pátrali, co všechno a jaké programy Úřad vlády zařizuje, a mě zaujal například program na rozvoj dárcovství. My jsme se ptali, co to je. To je jako dárcovství krve nebo něco takového? A bylo nám vysvětleno odpovědným pracovníkem Úřadu vlády, který byl na tom jednání, že zřejmě neziskové organizace, ale prostě my budeme podporovat to, aby bohatí lidé dávali své peněžní prostředky na nějaké chvályhodné projekty. Je to možné? Jestliže je někdo filantrop, tak prostě ty peníze bude dávat, ale nedovedu si představit, proč my jako stát máme vynakládat nějaké prostředky, abychom podporovali to, aby se z lidí stávali filantropové. Já opravdu tomuhle nerozumím. A byla to také ta poslední tečka, která vedla k tomu, že na našem výboru váš rozpočet schválen nebyl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Plzákovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan místopředseda Radek Vondráček s faktickou poznámkou. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Zazněl registr smluv, takže mi to samozřejmě nedá, abych nevystoupil. Případám si trošku jako vyvolaný.

Nesouhlasím s tím, že by nebyla přijata tato právní úprava týkající se nadací a spolků z toho důvodu, že jsme nechtěli zatěžovat včelaře, sadaře. Jestliže tyto spolky hospodaří s veřejnými prostředky a překročí určitý finanční limit, tam není právní důvod, proč by neměly být zahrnuty do registru smluv. Důvod, proč nebyl přijat tento pozměnovací návrh, byl takový, že byl legislativně špatně napsán. Tam zkrátka byl nějaký finanční limit, ale už tam nebylo jasné, za jaké účetní období byly čerpány finanční prostředky, zda to bylo v tom konkrétním roce, nebo v předchozím roce. A ten text, tak jak byl předložen do Parlamentu, by vzbuzoval velké výkladové problémy a vzhledem k brutální sankci úplné neplatnosti smlouvy byl pro mne nepřijatelný na ústavněprávním výboru. Není pozdě. Máme tu věc nyní v Senátu. A já bych zvedl ruku pro to, ať zveřejňují spolky své smlouvy, jestliže překročí určitý finanční limit, protože skutečně, zaznělo to tady dnes už několikrát, jsou případy, které vzbuzují určité obavy, a registr smluv by byl ku prospěchu těchto organizací, kdyby zveřejnovaly. Ale musí se to dobrě napsat.

To jsem vám chtěl sdělit v rámci této faktické poznámky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi i za dodržení času a my se budeme muset prostřídat, protože ještě budu mít i já své závěrečné vystoupení. Nyní pan kolega Klán s faktickou poznámkou, připraví se pan předseda Sklenák také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych vašim prostřednictvím reagoval na pana místopředsedu Vondráčka. Víte, mě fascinuje, když o tom problému víte už nějaký ten rok, proč jste ten pozměnovací návrh neupravil, když se tady projednával? Vy o tom jenom mluvíte, mluvíte, a pak stejně pro to nehlásujete! To mě vždycky baví a fascinuje u toho registru smluv, jak vy to vždycky takhle děláte

trošku šalamounsky, ale nebojte, já si to tady ještě řeknu, až se nám registr smluv pravděpodobně vrátí ze Senátu, aby trošičku bylo jasno.

V tom registru smluv samozřejmě, tam se jednalo o ten finanční limit třeba tří milionů a my jsme si to tady mohli vyříkat, že to bude za minulý rok nebo nějakým způsobem za půl roku nebo jakkoliv jinak. Říkal jsem tady, že neziskové organizace skutečně dojí stát. My nevíme, kam ty peníze jdou, ale je paradoxem, že na registr smluv tlačí právě neziskové organizace! Ty ho prosazovaly celou dobu, a najednou říkaly: my tam nechceme být! Pro jistotu. Co kdyby se zjistilo, kam ty peníze jdou? Já jsem to opravdu zažil při diskusi, kdy jsem byl na CEVRO, kdy se řešil tento problém, tak mně zástupci z Rekonstrukce státu skutečně říkali: víte, my s tím moc problém nemáme, ale ono kdyby náhodou a my nevíme, a kdyby se náhodou něco zjistilo, a ono to je takové divné a tam jsou problémy, kdyby tam neziskové organizace byly, a my nevíme, jak bychom se s tím popasovali. Takže si položte sami otázku, proč tlačí na registr smluv neziskové organizace a nechtějí tam být. Protože chtějí oslabit pozici národního státu a potom ho nahradit! To je účel neziskových organizací ve světě podle George Sorose. To tak skutečně existuje, jenom my se před tím tváříme, jako kdyby to nebylo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy faktická poznámka pana předsedy klubu ČSSD Romana Sklenáka, poté paní kolegyně Šánová, poté faktická poznámka Marka Černocha a poté snad se dostanu ještě ke slovu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Ona se ta debata dostává trošku od původního tématu, nicméně i já jsem se přihlásil s reakcí na řečnickou otázku pana kolegy Černocha, proč tedy tato vláda, pokud chce valorizovat důchody, tak neučinila již dřív. Tak já nemohu než zrekapitulovat všechny kroky ve věci starobních důchodů, co tato vláda a tato koalice od počátku volebního období udělala.

Za prvé, jeden z prvních kroků, kdy jsme se tady sešli po volbách, byl návrat k původnímu tématu valorizace starobních důchodů, protože předchozí pravicové vlády podstatně snížily tempo valorizace důchodů. Čili my jsme se vrátili jako z prvních kroků k tomu, že se valorizuje o třetinu růstu mezd a o celou inflaci. Hned jsme současně předložili zákon, kterým jsme udělali mimořádnou valorizaci, protože ta zákonářská byla podstatně nízká. To tehdy tady schválila Sněmovna, díky tomu byla speciální valorizace, aby nebyla nízká. Chtěli jsme tento krok zopakovat i další rok, ale k tomu už jsme nenašli podporu, tak jsme tehdy prosadili aspoň jednorázový příspěvek všem důchodcům ve výši 1 200 korun, pokud si vzpomínáte. Pak jsme prosadili další krok, aby pokud ta zákonářská valorizace pořád ještě vychází níže než 2,7 % průměrného důchodu, tak aby vláda mohla na tuto úroveň důchody dorovnat. A teď budeme jednat a hlasovat příští týden o tom, jestli nezměníme valorizační mechanismus na základě mého pozměňovacího návrhu, že by se nevalorizovalo jenom o třetinu růstu reálných mezd, ale o polovinu, a nikoliv o inflaci obecnou, ale

inflaci takzvanou důchodcovskou, což by znamenalo v reálu, že by důchodci měli v průměru o dalších 500 korun vyšší důchody.

Takže tohle všechno jsme dělali. My tady celé čtyři roky skupinu, jako jsou starobní důchodci nebo jako jsou rodiny s dětmi, podporujeme. Takže tahle otázka absolutně nebyla na místě! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Sklenákovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Zuzany Šánové, potom se připraví s faktickou poznámkou Marek Černoch. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Šánová: Dobrý den. Vážený pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, v registru smluv je povinnost zveřejňovat smlouvy nad 50 tisíc. Myslíte si, že ty organizace, které jste tady tak srdceryvně a pateticky jmenoval, že uzavírají smlouvy nad 50 tisíc? Ty jsou často rády, že žijí z příspěvků na těch vesnicích!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Marka Černocha, potom faktická poznámka pana premiéra. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Černoch, pane předsedající. (Vysloveno výrazně.) Stále Černoch. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se omlouvám.

Poslanec Marek Černoch: To je v pořádku. Já děkuji za slovo. K registru smluv a tomu, co říkal pan premiér. Tady opravdu nejde o, jak jste řekl, buzeraci malých spolků včelařů a sadařů a pejskařů a podobných. Je to od určité výše. Nikdo nechtěl nějakým způsobem ještě více honit ty, kteří se o to starají a snaží se pracovat s mládeží a snaží se to nějakým způsobem rozvíjet na vesnicích, ale lidi, kteří pracují se státními penězi od určité výše. To je jedna část.

Odpověď na váš pohled směrem k nám v rámci pomoci Sýrie. Nevím, jestli to víte, pane premiére, ale nás kolega pan Andrle udělal sbírku a poslali jsme agregáty do syrských nemocnic. Média o tomhle nerada píšou, protože to není úplně sexy, ale je to pravda. My se opravdu snažíme pomáhat. A jestliže se něčemu snažíme zabránit, tak je to nelegální migrace nelegálních migrantů, radikálů, do České republiky.

A poslední, vaším prostřednictvím k panu kolegovi Sklenákovi. Vy jste říkal, že vy jste se snažili prosadit. Vždyť máte většinu. Celou dobu této Sněmovny má vaše koalice většinu. Měli jste možnost zákony prosazovat. Prosadili jste jiné. Mohli jste prosadit i tyto zákony. K jednorázovému příspěvku si myslím, že velmi přispěla naše kolegyně Jana Hnyková, která za to velmi bojovala. Pomohli jsme. Ačkoliv jsme

opozice, tak konstruktivní. Pomohli jsme. Tak neříkejte, že to nebylo fér. Bylo to fér. Mohli jste udělat daleko víc, neudělali. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi za jeho vystoupení, za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana předsedy vlády. Poté faktická poznámka pana předsedy Kováčka. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem rád, že tady se objevila ta slovo o limitu pro neziskové organizace, protože mě to tedy opravdu vyděsilo, že by tady v Poslanecké sněmovně chtěl někdo ještě na spolky na venkově, nejčastěji na venkově, ale samozřejmě také ve městech, na občanská sdružení, která tam vznikají kvůli sportu nebo kvůli tomu, že se třeba starají o děti v mateřském centru, nebo na dobrovolné hasiče nebo prostě na sportovce ze Sokola nebo třeba z Orla, z ČSTV nebo z nástupnických organizací, že byste na ně chtěli ukládat povinnost registru smluv. Co byste na ně dělali?

Já jenom upozorňuji na to, že ti lidé to dělají zadarmo. Oni za to nejsou placeni. Oni mají samozřejmě problém najít peníze na to, aby třeba zaplatili účetní, když už mají nějaké větší finanční výdaje. A ono těch 50 mil. korun, když si třeba pronajmete na celý rok tělocvičnu nebo když na celý rok zaplatíte autobusy pro děcka na fotbal, aby je vozily na zápasy, tak to se velmi jednoduše přes těch 50 tis. korun dostanete. U hasičů, to také máte výdaje, které jsou s tím spojeny. Takže to není pravda, že by nebyly výdaje nad 50 mil. korun. Já bych chtěl skutečně jenom vyzvat Sněmovnu: Proboha, vraťte se do reálného života! Neotrvávajte zbytečně lidi, kteří dělají ve svých obcích a městech spoustu dobré užitečné práce, ať už jsou to hasiči, nebo jsou to lidé, kteří se starají o děti ve sportu, volný čas dětí a mládeže, nebo dělají spolkový život, jako třeba zahrádkáři, včelaři a další. Nechte ty lidi na pokoji! Spiš jim podejmě pomocnou ruku a neotrvávajme je s nějakou další byrokracií. Takže pokud tady budete chtít zavádět a rozšiřovat ještě registr smluv, tak prosím dejte limit takový, abychom tyhle lidi neotrvávali, nezatěžovali, protože to by byl velmi negativní signál, který by jim tato Poslanecká sněmovna vyslala. A pro nic takového já tedy nikdy hlasovat nebudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana předsedy klubu KSČM Pavla Kováčka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a páновé, já chci poprosit, neberme si do úst chovatele, zahrádkáře, včelaře, myslivce, rybáře. Neberme si je do úst, když se nám to hodí! Já jenom připomenu, že jsme je už dost zatížili např. novým občanským zákoníkem. A kdo jej schválil? Kdo pro něj hlasoval? Ze jsme dost zatížili tyto spolky např. EET. Kdo pro to hlasoval? Kdo to schválil? Kdo to přinesl? A teď se hodí jakoby je hájit.

Prosím pěkně, ten registr smluv, o kterém je tady řeč. Já si myslím, že to tady znělo vícekrát. Ti, kteří čerpají peníze, ti nikým nevolení, bůhví kym placení, by měli

předložit svoje účty, kam ty prachy jdou. A teď ano, byli tady např. ti, kteří šíří po republice billboardy s tváří např. pana poslance Klána nebo Urbana s tím, jak zbabavili tuto republiku povinnosti registru smluv pro toho či onoho. Ti, kteří nikým nevolení utrácejí peníze nejenom daňových poplatníků, ale bůhví jakých sponzorů ze zahraničí na ovlivňování veřejného mínění, ti jsou na mysli.

Nechte být včelaře a zahradkáře. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Kováčikovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Soukupa, potom řádná přihláška pana poslance Fiedlera. A já se hlásím se svým závěrečným vystoupením k této interpelaci. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já jsem v podstatě chtěl říci, o čem mluvil kolega Kováčik. Pane předsedo vlády, tady se nemluví o kozičkách, o hasičích, o sokolech apod. Tady je třeba mluvit o Open Fund Society. Tady je třeba mluvit o Člověku v tísni. Tady je třeba mluvit o těchto organizacích, kde se točí nikoli řádově desítky tisíc korun apod., ale kde se točí desítky milionů, možná stovky milionů v případě Člověka v tísni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Soukupovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádná přihláška pana poslance Karla Fiedlera. Potom pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Tak jsem se přece jen dočkal, ale budu se snažit, aby ještě došlo i na závěrečné slovo pana Filipa.

To, co jsme viděli nebo slyšeli v odpovědi pana premiéra. Pane premiére, nezlobte se, tam bylo velmi málo. To, co už říkala kolegyně Aulická odpovědí na to, na co jsme tady se tázali nebo na co byl původní dotaz. Byla to taková malá volební kampaň. Dostali jsme se až k podpoře proexportní politiky od neziskových organizací. Opravdu velmi široký záběr. Jestliže chceme paralyzovat chod Sněmovny nebo prostě projednávání daného bodu rozpliznout, pustíme k slovu pana premiéra Sobotku. Ono už se to nějak rozjede a utečeme od tématu.

Já teď pokládám za velmi důležité, mluvila o tom kolegyně Šánová – už tady není. Na petičním výboru ten důvod, proč jsme neschválili rozpočet kapitola Úřadu vlády, to byly opravdu neziskové organizace. A mohu vám říct, že ten jediný hlas, který tam zazněl pro, byl jenom proto, že dotyčný člen vašeho poslaneckého klubu neměl odvahu hlasovat. Jinak by bytostně přesvědčen o tom, že by měl hlasovat s námi.

Efektivita. Nejde o to, že se vynakládají peníze, že se možná hypoteticky zdokladuje, že ty peníze byly vydány, ale efektivita. To je to, co mě vždycky trápilo. To, co já jsem se ptal zástupce Úřadu vlády, když jsme schvalovali tu kapitolu. Integrace nepřízpůsobivých občanů. Kolik se na to vydalo milionů? Desítek milionů za ta léta a stamilionů. A jaký je výsledek? Když jsem se ptal vyhlášené neziskové organizace roku, která se touto činností zabývá, jestli mohou zdokladovat, kolik těch

nepřizpůsobivých občanů zůstalo v pracovním poměru i po třech měsících, po půl roce nebo po roce, oni nevěděli. Je to ani nezajímá. Je jenom zajímá to, že ty peníze jdou, že tu činnost vykazujeme. Ona se jakoby dělá, ale jestli to má efekt, jestli to má nějaký smysl, to už je úplně nepodstatné.

A stejně je to s tím, jak vy jste tady vzpomíнал, nějaké neziskové organizace. Matka a dítě v Čadu, sucho v Etiopii. Já s tím naprosto souhlasím. Jsou to humanitární akce, ano. Přispělo to k tomu, že se snížila migrace? Mělo to nějaký efekt? Já si myslím, že velmi malý. Že ty peníze se někde... Kolik z těch vynakládaných částek skutečně doputovalo tam, kam mělo? Sucho v Čadu. Kolik se za těch nevím kolik peněz postavilo studní? Jedna? Dvě? Osmdesát procent byly režie? Nebyla to náhodou taková soukromá cestovka? Já nevím. Já mám vážné pochybnosti, že ano. Proč se neziskové organizace tak brání tomu, aby musely v registru smluv zveřejňovat ty svoje výdaje?

Když jste tady řekl, že náš zdravotní systém plně hradí veškeré výdaje. No promiňte, to je absolutní blbost. Přece víme, kolik doplácíme z vlastního. Kolik ti důchodci, mají tam limit pět tisíc na léky. Proč tedy se dělají ty sbírky? Proč se sbírají ta víčka? Proč jsou různé sbírky, kdy matka brečí, že jí naše zdravotnické zařízení, náš zdravotnický systém neudělá operaci, kterou by dítě potřebovalo? Prosí, brečí. Dělají se sbírky, aby mohla být udělána operace v zahraničí. To přece nefunguje. To máme jasné, hmatatelné důkazy, že toto nefunguje. Nesouhlasím, pane... Proč se tedy dělají ty sbírky? Proto, že to zdravotní pojišťovny odmítají platit! Takže tvrzení, že všechno je hrazeno, s tím já absolutně nemohu souhlasit.

Já jsem sám navrhoval některé pozměňovací návrhy k rozpočtu, kde jsem ne chtěl vzít, ale podmiňoval jsem to, aby finanční prostředky některým neziskovým organizacím byly vyplaceny až potom, co se prokáže efektivita jejich činnosti. Sněmovna to neschválila, bylo to marné, takže co k tomu dodat?

Já si myslím, že velmi správně to řekl kolega Černoch i řada mých předrečníků, nebudu děle zdržovat. Nejde jenom o to, že se dokládá, že se ty peníze vynakládají, ale jestli byly vynakládány účelně, jestli to mělo nějaký smysl, jestli to něco změnilo. Já si to nemyslím. Já jsem přesvědčen o tom, že v řadě případů ne. Neházejme všechny do jednoho pytla. Tak jak já říkám, možná se budete divit, paradoxně, neházejme do jednoho pytla všechny exekutorské úřady, neházejme do jednoho pytla všechny neziskovky. Ale mám pochybnosti hraničící s jistotou, že je tady mnoho těch, kde je to pouze černá díra pro něčí prospěch.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní tři faktické poznámky. První je pan poslanec Zdeněk Ondráček, poté pan kolega Jiří Holeček a poté pan premiér. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Mám faktickou poznámku k vystoupení pana poslance Soukupa, který právě odešel. Pane kolego Soukupe prostřednictvím pana předsedajícího, pan předseda vlády moc dobře ví,

o kterých neziskových organizacích se zde mluví, on pouze u tohoto mikrofonu záměrně fabuluje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Jiří Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom reakce na pana premiéra. Pane premiére, zmínil jste tady, že byste nechtěl otravovat sportovní spolky registrem smluv. Je potřeba sportovní spolky oddělit na velké a malé. Jsou tady sportovní spolky, většinou to jsou malé kluby, které nikdo otravovat jistě nechce. Ale pak jsou tady také velké sportovní spolky, které čerpají ze státního rozpočtu desítky i stovky milionů korun, u kterých se nedávno zjistilo kontrolou Ministerstva financí, například u volejbalového svazu, že tam je podezření na dotační podvod, že tam je neustálé porušování rozpočtové kázně. A tady je třeba kontrolovat tyto velké sportovní spolky, jako je olympijský výbor, volejbalový svaz, fotbalový svaz, hokejový svaz, tenisový svaz. U těchto spolků je třeba, aby svoje smlouvy evidovaly, protože tam dochází k neustálému porušování rozpočtové kázně v řádu desítek milionů korun.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Holečkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan premiér, poté faktická poznámká pana kolegy Klána, potom Marka Černocha. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Víte, proč jsem mluvil o zdravotnictví a proč jsem mluvil o penzích? Protože pan místopředseda vlády Filip to postavil tak, že kvůli rozvojové pomoci a humanitární pomoci nemáme na důchody, že kvůli rozvojové pomoci a humanitární pomoci nejsme schopni tady u nás léčit naše pacienty. Já jsem jasné řekl, že vláda má jako svoji prioritu valorizaci penzí a vláda má jako svoji prioritu zdravotnictví. Rozhodně to není rozvojová pomoc, humanitární pomoc, MEDEVAC. Nejsou na úkor léčby našich pacientů a nejsou na úkor valorizace penzí. Takhle to je.

A pokud jde o zdravotnictví, myslím, že tady není potřeba opakovat banální pravdy, že jsou doplatky na léky. My jsme navrhli, aby se ochranné limity pro seniory a pro děti snížily, to znamená, že budou doplacet méně a zdravotní pojišťovny jim budou vracet více. Já doufám, že to všichni podpoříte, aby ten návrh ministra Ludvíka prošel, protože to sníží doplatky na léky u seniorů a sníží to doplatky za léky u rodin s dětmi. Takže prosím, tenhle návrh tady leží, je potřeba ho projednat, je potřeba ho schválit, pokud vám dělá starost doplatek za léky.

Ano, je doplatek za léky, zdravotnictví není bezplatné, jak někteří říkají. Doplácí se za léky a také se platí zdravotní pojištění. Na základě placení zdravotního pojištění je potom poskytována zdravotní péče. Ale pokud jsou organizovány některé sbírky, tak já bych vždycky velmi varoval před tím neověřovat si, na co se ty sbírky dělají, jestli skutečně občas ty mediální příběhy, které jsou nám líčeny, mají oporu v realitě.

Tohle je dobré si vždycky ověřit, tohle je vždycky dobré si zkontrolovat, protože tak jak jsme tady mluvili o těch různých aktivitách, ne všechny tyto aktivity jsou v pořádku. Řada těchto aktivit nesměřuje na financování léčby, ale směřuje třeba na zlepšení podmínek, na zlepšení prostředí v nemocnicích, na zajištění péče třeba o rodiče, na poradenství v krizových situacích. Čili řada těch sbírek není organizována jako náhrada léčby, ale slouží tady tímto způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo vlády. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Klána, poté pana poslance Marka Černocha a poté pan kolega Kováčík a další čtyři přihlášení.

Já ještě předtím budu konstatovat, že s náhradní kartou číslo 70 hlasuje paní kolegyně Wernerová.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte, abych se tady ještě trošičku se vrátil k těm neziskovým organizacím. Když jsem byl v té panelové diskusi ohledně vztahu registru smluv a státních podniků, tak mě fascinovalo, jak se vymluovala z povinnosti být v tom registru Rekonstrukce státu. Ona tam tvrdila "my nejsme vlastně příjemci veřejných peněz, my tam prostě nemáme co pohledávat v tom registru smluv". A tak já jsem nelenil a koukal jsem se na to, jak jsou financováni, jak jsou podporováni a že je podporuje samý soukromý kapitál, ale také jsem zjistil, že v řadě případů je podporuje nějaká ta nadace.

Tak ted' se na to podívejte. Oni nejsou přímo příjemci veřejných peněz, ale peníze jim šoupne nenápadně někde nějaká nadace. Nenápadně, aby se neřeklo, tak tam bude nějaká – já nevím – nějaká statisícovka tam připluje na ten účet a oni pak hezky udělají nějaký billboard, jako mě udělali, že jsem něco zatajil. Přitom to není pravda, já jsem nic nezatajil. Já chráním státní podniky před drtivou globalizací a soukromou konkurencí. Prostě nevolím, aby neziskové organizace oslabovaly pozici toho národního státu.

Proto říkám, tyto velké neziskové organizace, ať je to Rekonstrukce státu, ať je to Člověk v tísni a já nevím co dalšího, tak ať tam jsou vyjmenovány v tom registru smluv, ať tam jsou. Normálně tam budou vyjmenováni překně jeden po druhém, a ty to budou uveřejňovat, abychom se vyhnuli tomu, že tam budou ti malí.

Souhlasím samozřejmě vaším prostřednictvím s panem poslancem Holečkem. Ano, ať tam jsou ty velké svazy. Protože tam se ty peníze nenápadně – někdo si dá nějakou odměnu, někde se to nenápadně zatoulá, překně se to tam někam zašantročí a pak to těžko zkontrolujeme, když se to někde překně ztrácí. Pan kolega říká, že marketingově se to někam ztratí. (Směje se.) Takže těch možností je více a říkám –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, uplynul vám čas k faktické poznámce.

Nyní pan kolega Marek Černoch také s faktickou poznámkou, poté pan předseda Kováčik a potom ještě s platnými faktickými poznámkami přeruším rozpravu k této věci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Já budu reagovat vaším prostřednictvím na pana kolegu Holečka. Vy jste říkal desítky a stovky milionů. Přesné číslo – za rok 2015 ze státního rozpočtu dostala fotbalová asociace 314 mil. korun. Nemyslím si, že by dostaly ty peníze nějaké malé kluby, čutálisti na vesnicích, které to opravdu baví. Tyto peníze se dělí v úplně jiných sférách. To jsou přesně ty příjmové skupiny, které by měly podléhat registru smluv, kde by mělo být jasné, za co se peníze vyplácejí. Bohužel to tak není. To samé platí, proč tedy nedostávají peníze například mladí judisté, kteří do toho jdou fakt srdcem, kdy se snaží vést malé děti nebo hlavně mladé kluky k tomu, aby se místo různým partičkám věnovali sportu. Ti jsou vděčni za každou korunu. Fotbalová asociace dostane 314 mil. korun, téměř půl miliardy korun. To je nefér.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Poslední faktická poznámka v této věci – pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Někdy jsem rád, když mívám poslední slovo. Většinou tomu tak není. Ani v této debatě to zdaleka poslední slovo nebude, protože budeme pokračovat příště.

Chci tady ale učinit jedno ohrazení. Možná to byl pouze omyl, možná to bylo pouze přefeknutí. Pan předseda vlády zde konstatoval, že pan místopředseda vlády Filip zde něco naznačil. Já chci říci, že se proti tomuto omylu velmi ohrazuju. My jsme skutečně v této vládě nebyli, nejsme a bohdá ani nebudeme, protože tato vláda není naší vládou, nepodporovali jsme ji a myslím si – a sami jsme to dali najevo –, že už jí bylo dost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu KSČM. Já jsem ve složité situaci, protože se v tuhle chvíli nemohu bránit, nemám právo jako předsedající hovořit k některým věcem, až mě někdo vystřídá. A protože se blíží jedenáctá hodina, dovolím si předtím konstatovat, že přerušují bod odpovědi na písemné interpelace poslanců, kteří vyslovili nespokojenost, bod 288, a to tak, že zůstává moje přihláška k řádné rozpravě, přihláška poslance Mackovíka, poslankyně Hnykové a Pastuchové jsou faktické poznámky k této interpelaci.

Nyní tedy se budeme zabývat, protože je 11 hodin, dalšími body našeho jednání. Ještě než otevřu ty další body, máme tady řadu omluv a potom návrhy na změnu programu schůze, která se ve čtvrtek při písemných interpelacích koná až po jedenácté hodině.

Nejdříve omlovy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Mezi 10.30 až 16.00 se omlouvá pan poslanec František Laudát, mezi 14.30 až 16.00 se omlouvá pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek, pan předseda poslaneckého klubu Jaroslav

Faltýnek se omlouvá mezi 12. a 18. hodinou, pan poslanec Sedláček se omlouvá od 10 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Martin Novotný se omlouvá z dnešního jednání z osobních důvodů na celý den a mezi 9. až 11. hodinou se omlouvá pan poslanec Jeroným Tejc, od 10 hodin do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská a pan poslanec Vyzula se omlouvá mezi 11. až 16. hodinou. Dále se omlouvá od 11 do 12.15 pan poslanec David Kasal a paní poslankyně Anna Putnová od 12 do 16 hodin.

To byly omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny a my můžeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Ale ještě předtím vyslechnu vaše návrhy a budeme hlasovat o návrzích na případnou změnu pořadu schůze. Prvním přihlášeným ke změně pořadu schůze je pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, pane premiére, dámy a páновé, dovoluji si navrhnut dvě skromné a stručné změny v programu. Chtěl bych navrhnut pevné zařazení bodu 177 – což je sněmovní tisk 1022, jde o návrh 101 poslanců této Sněmovny ohledně dvou nových významných dnů – na 25. dubna jako druhý bod, tedy již za pevně zařazený bod 63, a potom jako třetí bod na tentýž den, to znamená na úterý 25. dubna, bod číslo 23, sněmovní tisk 742, což je novela zákona na ochranu zvířat proti týrání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, takže budeme hlasovat každý návrh zvlášť, protože se netýkají stejné věci.

Nyní paní poslankyně Věra Kovářová, která také navrhuje změnu pořadu schůze. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych navrhla pevné zařazení bodu 245, což je návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších a týká se zákona o provozu na pozemních komunikacích, tedy zjednodušení vydávání řidičských průkazů a rozvolnění místní příslušnosti. Tento bod bych chtěla navrhnut na zítra, na pátek 7. 4., po již pevně zařazených bodech jako bod šestý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Má ještě někdo návrh na změnu pořadu schůze? Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat jednotlivě, tak jak byly návrhy předloženy. Nejdříve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Robina Böhnische na pevné zařazení bodu. Já vás všechny odhlásím, zagongují, aby ti, kteří jsou v předsálí, mohli stíhnout hlasování. Přihlaste se prosím svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat o pevném zařazení bodu číslo 177, tisk 1022, na 25. 4., úterý, jako druhý bod, za bod 63.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 157, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 157, z přítomných 97 pro 63, proti 15. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat, aby bod číslo 23, tisk 742 ve druhém čtení, byl v úterý 25. 4. třetím bodem jednání.

Zahájil jsem hlasování číslo 158 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 158, z přítomných 100 poslanců pro 38, proti 38. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Věry Kovářové, a to o pevném zařazení bodu 245, tisk 807, jako šestý bod našeho zítřejšího jednání, tedy na den 7. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování číslo 159 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 159, z přítomných 101 poslance pro 76, proti 16. Návrh byl přijat.

Tak jsme upravili dva body našeho jednání, a to zítřejší den a den 25. 4. Dnešní den zůstává nedotčen, takže budeme pokračovat podle pevně zařazených bodů a to jsou smlouvy, které máme předložit. Začínáme bodem číslo 220, bude následovat bod 221, 222, 215, 227, 219 a potom další body z bloku smluv v prvním, případně druhém čtení, případně zpráv, pokud to bude možné.

Nyní máme před sebou bod 220. U stolku zpravodajů již je pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Požádám o totéž pana poslance Jiřího Miholu, kterého ovšem nevidím. (Poslanec Mihola je přítomen, přichází od vládních lavic.) Tak, omlouvám se, ale jakmile je tady, tak už je to v pořádku. Pan zpravodaj je tady, v tom případě můžeme začít projednávat následující bod. (Hluk v sále.) Prosím o klid, vážené paní kolegyně, páni kolegové.

220.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 1012/ - první čtení

Prosím, aby ministr spravedlnosti Robert Pelikán za vládu tento tisk uvedl. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaný návrh je tedy návrhem souhlasu s ratifikací Úmluvy Rady Evropy o prevenci terorismu, která je poměrně staršího data, už 16. května 2005. My jsme ji podepsali až 15. listopadu 2016 jako poslední členský stát Rady Evropy a patříme zároveň i mezi posledních deset států, které úmluvu ještě neratifikovaly. I vzhledem k současné bezpečnostní situaci se domnívám, že je mimořádně žádoucí, abychom tento deficit odstranili a úmluvu co nejrychleji ratifikovali, což zároveň si nevyžádá žádné další změny našeho právního

řádu, neboť jsme společně potřebné změny přednedávnem provedli a dnes je náš právní řád v plném souladu s touto úmluvou.

Prosím tedy o podporu a zároveň vzhledem k tomu, že věc se mi zdá být, že by neměla narazit na nějakou velkou debatu, navrhoji zkrácení lhůty pro druhé čtení na třicet dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. To ovšem musí být opakováno v rozpravě. Předpokládám, že se tak stane.

Nyní pan zpravodaj Jiří Mihola se ujme své zpravodajské zprávy. (Informace z pléna.) Aha, omlouvám se. Rozumím tomu. Ověřovatelé losují ústní interpelace. Tak posečkáme.

A nyní prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr Pelikán v podstatě všechny důležité věci zde sdělil. Já myslím, že je velmi důležité, aby se Česká republika, když už zůstala jako poslední, k té ratifikaci připojila, protože hovoří tady o problému terorismu a těch negativních vlivů s ním spojených není příliš potřeba, ale je potřeba se k tomu postavit čelem a tu smlouvu, tu úmluvu podepsat. Doporučuji tady tuto úmluvu k projednání v zahraničním výboru a doporučuji zkrátit projednávání na dobu třiceti dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu v této smlouvě v prvním čtení s tím, že první přihlášený je pan poslanec Karel Fiedler, připraví se pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já jen krátký dotaz na pana ministra. To, co řekl v úvodním slově, mě tam zaujala ta časová prodleva. Proč? Jaké byly příčiny toho, že Česká republika až po tak dlouhé době přistoupila k podpisu této smlouvy a proč až nyní – říkáte v listopadu loňského roku – to máme potvrdit my? Proč je taková dlouhá prodleva? Už tato problematika se řeší dlouhou dobu, proč jsme poslední zemí, která to podepsala a jedna z posledních deseti, jak jste dále hovořili, která má ještě provést ratifikaci? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Nyní pan poslanec Pavel Kováčik. Připraví se pan kolega Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a páновé, jsme u tématu, které hýbá a ještě hodně dlouho bude hýbat vodami diskusí v parlamentech, najmě tedy evropských. Jde o to, jestli se budeme o terorismu jenom akademicky bavit a sem tam zkonstatujeme, že opět někde nastala situace, kdy jsme teroristům dali šanci se projevit, anebo že také budeme se bavit o tom, jakými

způsoby, jakými cestami, jakými metodami a v našem případě jako parlamentu jakými zákonými opatřeními budeme tomu terorismu fakticky čelit.

Já bych se rád zeptal kolegyň a kolegů v ostatních politických stranách a zároveň také představitelů vlády České republiky, jestli se úvahy o aktivních opatřeních proti terorismu, ale i o pasivních opatřeních, která mají terorismu čelit, vedou i takovým směrem, že máme i v České republice cíle, nebo potenciální, tedy možné cíle teroristických útoků, a nesmíme se uklidňovat takovým tím: však je to daleko, nás se to netýká, k nám to nepřijde, my se nezúčastníme nikde ničeho, co by mělo např. tzv. Islámský stát či jiné organizace, jejichž pravotním principem boje terorismus je, nějakým způsobem aktivizovat proti České republice.

Můj dotaz směruje k tomu, jestli připravujeme aktivní i pasivní opatření ochrany např. ústavních institucí – vlády, Hradu, Parlamentu, tedy Sněmovny, Senátu, některých ministerstev, zejména těch, proti kterým by ty ataky mohly vést, ale také úřadů, nádraží, např. letišť atp. Já jsem v uplynulých týdnech zaznamenal určitou iniciativu poté, co byl veden útok proti britskému parlamentu, že je záhadno, aby i český parlament byl nějakým takovýmto způsobem chráněn. Dokonce jsem zaznamenal i iniciativu, protože příslušné zákony nachystány byly, nebo návrhy nachystány byly, že by se něco takového mohlo tady z preventivních důvodů, něco jako ochranné nebo bezpečnostní pásmo, které je běžné v parlamentech nebo okolo parlamentů a ostatních ústavních institucí v jiných zemích Evropské unie, že by se mohlo zavést také u nás. A tak se ptám, jestli to byl pouze výkřik, který se dále bojíme vzhledem k tomu, že je před volbami, nějakým způsobem konkretizovat, anebo tedy jestli čekáme, až přijdou nějaký útoky proti českým ústavním institucím, anebo jestli jde o konkrétní činnost, která má skutečně preventivně proti projevům terorismu v České republice fungovat.

Byli jsme v uplynulých dnech naposledy tedy, věřím tomu, že na dlouhou dobu, svědky útoku v petrohradském metru. Tudíž bych řekl, že je třeba nejen vyslovit soustrast obětem, příbuzným oběti a příslušnému městu a státu, ale že je třeba činit všechno proto, aby ta drobná – v uvozovkách říkám drobná – dílčí tedy vítězství teroristického způsobu nakládání s lidstvem koneckonců skončila např. tím, že bude aktivní ochrana těchto dopravních uzlů, těchto potenciálních cílů, které jsou bohužel v evropském prostoru, proti kterému zejména je vedena ona válka teroristů. Bohužel v evropském prostoru se takto bránit musíme. Nejde o to, že bychom stavěli někde policejní hradby, stali se policejním státem, ale jde o to, abychom byli schopni reagovat, měli k tomu příslušné nástroje a abychom se skutečně uměli bavit vážně o tom, bez předpojatostí, bez obav z nějakého zneužití vnitřními politickými soupeři, aby bylo jasno v předvolební kampani, že terorismu nelze ustupovat, že projevům terorismu je třeba klást překážky a že před projevy terorismu je třeba především preventivně působit. Jinak se totiž stane, že ty zásahy budou častější a častější a že ti, pro které je terorismus jako hlavní metoda boje, budou mít pocit, že si mohou dovolit cokoliv, a že dokonce na některých polích mohou také vítězit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bohuslav Chalupa, poté řádně přihlášený pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré poledne, v podstatě. Děkuji za slovo. Já se tady připojuji k tomu, co tady říkal pan předčleník vaším prostřednictvím. Myslím si, že ve výborech a v orgánech Sněmovny, které se tomuto problému věnují, tam tomu pozornost věnuji. Nepatřím k poslancům, kteří se bojí konkretizovat ty věci. Apeluj na všechny poslance v této Sněmovně, aby tento problém nevnímali politicky, ale skutečně že jde o životy nás, našich spoluobčanů, našich rodin. A dovolím si jenom krátce poznamenat, že pokud budeme např. činnost Vojenského zpravodajství a ochranné služby medializovat a ukazovat v televizi, jaké úkoly plní, tak rozhodně to k boji proti terorismu žádným způsobem nepřispěje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Chalupovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s vystoupením pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové. Máme před sebou dva body, které v rámci bodu smluv působí bezproblémově, proto i ten návrh na zkrácení lhůty o třicet dnů. Jedná se o smlouvy Rady Evropy o prevenci terorismu a prováděcí předpisy prevence terorismu. Řekněme, že tato téma jsou předložena této Sněmovně mírně opožděně. Jsme trošku dle mého názoru popoháněni přijmout po posledních útocích, které probíhají Evropou, tuto prevenci terorismu do praktické realizace našich zákonů a jsme postaveni před to udělat to rychle.

Příznám se, že občané mají obavu z terorismu. To si myslím, že všichni cítíte a vnímáte ten problém. A Evropská unie – to teď nekladu za vinu naší vládě, našemu panu ministru – činí poslední rok dle mého názoru překotně, někdy až chaotické kroky uklidnit veřejné mínění před probíhající vlnou terorismu, která je bezprecedentní a která Evropou od severu k jihu probíhá.

Jestli je dříve vejce, nebo slepice bychom se mohli přít – co je přičinou a co je důsledkem teroristické vlny, která přichází. Ale na pořadu dne je prevence kriminality, prevence terorismu. Protože bych neodděloval kriminalitu od terorismu. Protože jestliže budeme hovořit o terorismu – a měli jsme tady zákon, kde jsme se dlouhé minuty bavili o definici terorismu, a co už je terorismus a co není terorismus, co je obyčejný kriminální čin a jak při těchto činech postupovat –, tak je docela velký problém, jak tu to materii uchopit z pohledu České republiky.

Byli jsme svědky a neustále jsme svědky toho, že Evropa nás, aniž my bychom s tím mohli vyjádřit souhlas, popřípadě o tom diskutovat, tlačí k nějakým rezolucím a závěrům, s kterými naše veřejnost nesouhlasí. Dovolím si zde připomenout zákon o regulaci zbraní. Napříč politickým spektrem této Sněmovny se ozval jasný a hlasitý odpor proti tomuto zákonu. Přesto evropská směrnice nabyla platnosti, byla odhlasována většinou, mimo jiné i kolegiální většinou kolegů z ANO

v europarlamentu, která patří do frakce, jež momentálně europarlamentem vládne. A naši občané to vnímají silně negativně. Mám obavu, aby nás tato úmluva nestavěla v budoucnu do stejné role negativních poslů špatných zpráv ohledně prevence terorismu jako směrnice Evropské unie o regulaci zbraní. Může se nám totiž lehce stát, že dneska pod dojmem toho, že žádný teroristický útok na území České republiky nenastal, to budeme brát, jako že se nás to vlastně až tak netýká.

Evropská unie po nás chce, abychom přijali rezoluci, úmluvu o prevenci terorismu, aniž bychom se zamysleli nad jejím obsahem. Vrátím se k tomu základnímu, k tomu obsahu, nebo k tomu, co si pod tím pojmem úmluva o prevenci terorismu můžeme představit. Je to to, co Evropa prožívá dnes a denně. Výjimečný stav ve Francii, který trvá již přes rok. Myslím si, že ještě před útoky, které proběhly v Paříži na redakci satirického týdeníku, všichni pamatujeme, kdo jsme měli tu možnost navštívit krásnou Paříž, vojenské hlídky chodící kolem Eiffelovy věže. Tří muži, jeden vpředu, dva jeho krytí zezadu, aby mohli postupovat a byli navzájem kryti, aby vzbuzovali u teroristů obavu zaútočit na Paříž. A naopak u turistů, aby vzbudili dojem – pojďte do Paříže, je tady bezpečno. Než přišly tyto teroristické útoky. Co následovalo? V rámci prevence boje proti terorismu skoro celá Evropa vyslala do ulic vojáky. I my tady v Praze jsme byli svědky toho masivního nasazení sil a prostředků, kdy vojáci vyzbrojení samopaly v nepřůstrelních vestách chodili po Karlově mostě. Sice byl znatelný rozdíl oproti Francii. V té Francii chodili ve formaci jeden vpředu, dva ho kryli v odstupu nějakých pěti metrů. U nás chodili v družném rozhovoru vojáci, samopal ležérně hozený po boku, a vnímali krásy matičky Prahy.

Ano, i to je pohled na terorismus z údolí českých krajů, kdy vnímáme, že nás se to až tak dalece netýká. Myslím si ale, že opak je pravdou. Že nás se to pouze zatím netýká. A když se vrátím – a tady mi nahráli mí předčeřenci – k situaci, která nastala momentálně v Londýně, a to útok na parlament. A byl to útok na parlament, ať si někdo říká, že to byla nějaká náhoda. Ne, byl to politický útok na sídlo demokratické moci demokratického státu. Že nedošlo k úmrtí žádného poslance, to dle mého názoru ani nikdo nepředpokládal z těch, co to plánovali. Byla to demonstrace něčeho.

Na druhou stranu se jasně ukázalo, že bezpečnostní složky nefungovaly správně a nebyly schopny správně evakuovat premiéru z tohoto místa. Proto mě třeba velice zajímá, a škoda, že tady není pan ministr vnitra, jak probíhá například nácvik evakuace parlamentu. Jak probíhá nácvik evakuace premiéra, který tady je, a došlo by k takovému útoku, jak bylo postupováno.

Přednedávnem v médiích proběhla série článků vysmívajících se prezidentu republiky a jeho snahám zabezpečit Pražský hrad ochrannými rámy. Jak k tomu přijdou ti ubozí turisté, že musí stát přet, deset minut ve frontě, aby se dostali do Pražského hradu? Žádný z novinářů už nenapsal, že je to běžná praxe v mnoha zemích ohrožených terorismem. A teď nebudu hovořit třeba o Izraeli, kde jsou rámy snad úplně všude v městech, kde je větší koncentrace civilního obyvatelstva, v obchodních domech a podobně. I toto je prevence terorismu, na kterou nemyslíme, kterou nevnímáme, ale měla by tady být.

Vrátím se zpátky k našemu slavnému zákonodárnému sboru. Pokud ještě sídlil v budově u Václavského náměstí, je to jedna budova umístěná v centru města. Když

jsme se odtud vystěhovali, byly tam rozhlasové stanice, které se nebojím nazvat pro jejich profil vysílání za určité problematicky štvavé na určité země, pro které vysíaly. A když přišly hrozby teroristického útoku, omezil se provoz, postavily se zátarasy, přivezl se poslední bojeschopný transportér, který ještě cestou havaroval, aby chránil tuto budovu a vytvořil takzvanou bezpečnostní zónu kolem tohoto objektu.

Ptám se, jaká je obecně prevence napadení strategických budov v České republice? Ted' nehovořím o jaderné energetice, o jaderné elektrárně, byť i tady by možná šlo. To by mi odborníci jistě rádi sdělili, jak je ochráněna jaderná elektrárna. Ale ten útok je tam, řekněme, procentuálně podstatně menší než třeba na velká shromaždiště občanů tady v Praze. A nemusí to být zítra, za týden, za měsíc, možná ani za rok, ale musíme počítat v rámci prevence terorismu s tím, že nás to může potkat.

A protože mě to z odborného profesního hlediska zajímá a moje alma mater Fakulta bezpečnostního inženýrství v Ostravě se tím docela intenzivně zabývá, prošel jsem si okolí tohoto ctihodného parlamentu. Neznám tolik Prahu, abych byl schopen identifikovat a procházet jiné objekty, ale tuto soustavu budov jsem si prošel a zjistil jsem z pohledu bezpečnosti docela závažné problémy.

Většina útoků v současné Evropě se odehrála za použití vozidel. Ted' nehovořím o nákladních vozidlech, které vjíždějí do davu, byť i tady by šlo aplikovat tyto záležitosti. Ale hovořím o vozidlech naplněných výbušninami, běžnými chemikáliemi dostupnými ve formě hnojiv, z kterých se při patřičném poměru dá namíchat docela zajímavá tráskavina, umístěných v dodávkovém voze, které řídí člověk oblečený v montérkách. A takový vůz, když zaparkujete třeba ve Sněmovní ulici... Co může způsobit exploze takového vozu třeba přímo pod okny tohoto sálu? Jak bude následně reagovat ochranka? Jak má nacvičeno, jak jsme to viděli v anglickém parlamentu, bafnout pana premiéra pod paží a vyvléct ho z tohoto sálu? Čeká někde evakační vozidlo, nebo je někde heliport, aby ho odvezl do bezpečí? Jak bude postupováno? Máme vypracovány tyto preventivní metody postupu proti terorismu, který nás může takhle potkat? (Hlas z pléna.)

Ano, z pravé části spektra zaznělo, že premiér by mohl být i ukraden. Někomu možná určitě ano, ale já si myslím, že není třeba zlehčovat tuto situaci, která momentálně v Evropě existuje, byť se vyhýbá České republice.

Vrátím se k tomu popisu stávající situace. Jistě jste si všimli, kolik obchází tyto budovy turistů batůžkářů. Aniž by tady existoval jakýkoliv přehled, co v tom batohu tito turisté mají. Kolik se tady potuluje bezdomovců klečících u vhodných míst a žádajících turisty o příspěvek k sociálnímu zabezpečení bezdomovců. Jak tady funguje bezpečnost?

A ted' obecně, jak funguje tato bezpečnostní situace v České republice v rámci prevence terorismu? Nepřistupujeme k tomu jenom tak např., že se nás to netýká? Stejně jako tady k této úmluvě o prevenci terorismu, kterou přece jenom musíme přijmout, protože Evropa na nás tlačí, abyhom ji přijali, a at' to máme rychle za sebou, 30 dnů, ono to půjde rychle. Netřeba k tomu dávat třeba nějaké výjimky, netřeba k tomu přijímat nějaká doprovodná stanoviska apod. Přece se to po nás jenom chce.

Zkusme se tedy nad tím zamyslet. Padl tady apel ohledně bezpečnosti parlamentu. Klidně se pod něj podepíšu. Protože to, co se tady momentálně děje kolem těchto budov, to s bezpečím nemá vůbec nic společného. Tady opravdu stačí, když se porouchá automobil na přístupové cestě kolem parlamentu nebo ve Sněmovní, a máte zablokovanou komplexní evakuační dopravu tady z tohoto místa, nikdo se nedostane ven, složky bezpečnosti, záchranných systémů, hasiči tady zkolaží. Nejsou schopni tu projekt. A teď nehovořím o teroristickém útoku, ale o obyčejném, promiňte mi, obyčejném požáru, který tady může vzniknout. Nás to nechává chladné, protože co kdyby náhodou se toho někdo ujal a napsal do novin, že chceme... A takhle přistupujeme i k prevenci terorismu. Takhle přistupujeme k témtoto otázkám dnes a denně. Dokud se něco nestane. A já mám strach z toho, aby se náhodou něco nestalo, a potom jsme všichni křičeli, jak to, že jsme nic neudělali? Ale bude to i naše chyba.

Proto bych velice rád, abychom tyto dva body, které máme, projednali řádně, tzn. bez zkrácení. Abychom se jimi zabývali i z toho pohledu bezpečnosti. To znamená, nejenom aby to bylo přiděleno zahraničnímu výboru, ale aby se i výbory, které bezpečnost mají ve své gesci, tímto velice podrobně zabývaly a aby na základě této úmluvy připravily projekt zabezpečení budov a zabezpečení okruhu zájmových oblastí, které můžou být v zájmu – nechci říct teroristů, ale dobré, kriminálníků a teroristů, kteří by mohli zaútočit na infrastrukturu České republiky. A to nejenom hospodářskou, ale i politickou. Budu velice rád, když tyto činnosti budou někde napsány, budou zmapovány a budou připraveny podklady, aby se u nás, kdyby náhodou nějaká šílená hlava vymyslela, že chce zaútočit na Českou republiku, ať z jakýchkoli důvodů, jsme měli tu prevenci opravdu připravenou.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovu za jeho vystoupení. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl a očekávám, že se v rozpravě přihlásí pravděpodobně pan zpravodaj, který bude mít procedurální návrh. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom pro ty z vás, kteří to budou projednávat v příslušném výboru, tuhle materii, připomněl, že ve státním rozpočtu máme na prevenci kriminality celých obrovských 20 mil. korun. Což je opravdu vidět, že to je významná priorita, prevence kriminality v České republice. A když si to dáte do kontextu s tímhle, možná to bude zajímavé čtení, zajímavá diskuse. Myslím si, že Česká republika v podstatě rezignovala na prevenci kriminality, že zásadně neprobíhá a spíš je to jakýsi malý medvěd někomu, kdo chce řešit problémy v řádech milionů korun, možná stovek tisíc v jednotlivých obcích. Ale aby to mělo nějaký reálný dopad, to tedy rozhodně nemá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi za dodržení času k faktické poznámce. A ptám se – s procedurálním návrhem pan zpravodaj, pravděpodobně nače ono zkrácení. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Já bych chtěl požádat o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo dál v rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Omlouvám se, pane ministře, v rozpravě, nebo už závěrečné slovo? Já jsem přehlédl a omlouvám se kolegovi Fiedlerovi, protože ve chvíli, kdy jsem říkal, že končím rozpravu, jsem ho viděl přihlášeného. Tak se omlouvám celé sněmovně, pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Čekal jsem, jestli pan ministr vystoupí v žádné rozpravě. Nechtěl jsem čekat až na závěrečné slovo, takže jsem se hlásil na poslední chvíli, takže proto jste to možná neviděl.

Já jsem se podíval do toho sněmovního tisku 1012 a 1013, který s tím souvisí. Ten bod se jmenuje Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu. Doporučuji vám, kolegové, ať se na to také podíváte. Zjistíte, že prevence terorismu je vlastně klasifikace hodnocení různých trestních činů, spoluúčasti, přípravy. Jedná se spíše o právní záležitost a já tam velmi postrádám nějakou skutečnou prevenci proti tomu, jak se bránit terorismu, aby takové činy vznikaly. Když jsem si pročítal sněmovní dokument, tak jsem tam našel spíše, nebo pouze to, jak potom budeme trestněprávně hodnotit určité kroky. Ale pane ministře, o prevenci jsem tam toho našel velmi málo.

Mám tedy dotaz, jak to vlastně přispěje k té skutečné prevenci, o které se tam mluví, která se pouze omílá.

Já vám přečtu, kolegyně a kolegové, některé pasáže z toho sněmovního tisku. Účelem úmluvy je zvýšit úsilí smluvních stran při prevenci terorismu a jeho negativních vlivů. Úmluva činí zavedením určitých úmyslných skutků, to je to, o čem jsem mluvil, které by mohly vést ke spáchání teroristických činů jako trestních činů. Tam jde už o následky. Já tedy, když to pročítám, tak tam vidím pouze trestní sazby nebo trestní hodnocení těch následků. Nezlobte se na mě, pane ministře, já tam o prevenci nevidím téměř nic. Má to 32 článků, není to až tak dlouhé, podívejte se na to, kolegyně, kolegové, také a zjistíte to samé, co jsem zjistil, já se přiznám, že až nyní při projednávání tohoto sněmovního tisku, co já.

Dovolím si říct, nebo mám otázku na pana předkladatele. Co se změní, když to přijmeme? Tady vidím, že to bylo někdy z roku 2007 – 1. června 2007 jí ratifikovalo 37 členských států Rady Evropy. Tak my jsme to pomalu deset let neratifikovali, nic se nedělo. Co se změní, kdy to ratifikujeme? Já neříkám, že ne, ale myslím si, že se nezmění vůbec nic, kolegyně a kolegové. Změní se pouze to, co částečně už navrhovali kolegové z Úsvitu, nějaké právní ohodnocení trestních činů, které souvisí se spácháním terorismu. Ale o faktické prevenci, prevenci proti teroristickým útokům a terorismu, se nezmění vůbec nic a není to ani v tomto tisku. Je to klasický papír z Bruselu. Prázdný papír o ničem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi, je tady faktická poznámka pana poslance Bohuslava Chalupy. Pořád máme otevřenu rozpravu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuju za slovo. Asi tady souhlasím s tím, co tady bylo řečeno, a čistě pragmaticky, ono se toho opravdu tím, že se k tomu připojíme, moc nezmění. Ale my musíme tady odvést práci v boji proti terorismu nebo prevenci. Tu skutečnou práci, kterou tady Sněmovna musí odvést. A to je zlepšit stav vycvičenosti policistů, zlepšit učebně výcvikovou základu, zavést brannou výchovu do škol atd., atd. Takže to, že to teď odsouhlasíme, já s tím vůbec nemám problém, ale čeká nás spousta práce. Protože to, co Evropa, my se tady musíme postarat o naše potřeby a o to, abychom se s tímto problémem vyrovnali tak, jak to občané očekávají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chalupovi. Ještě je tady další faktická poznámka pana poslance Gabala. Než přijde k řečnickému pultu, ohlašuji, že paní kolegyně Kailová hlasuje s náhradní kartou 72. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Já jenom velice krátce. K některým svým kolegům chci říct, že Rada Evropy, jestli to dobře čtu, není Evropská unie a nesídlí v Bruselu. Ale to jenom na okraj. Zkuste si to někdy načíst.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Neměl jsem šanci říct, že jde opravdu ojinou organizaci, ale o to důležitější možná.

Ptám se, jestli je ještě někdo přihlášený do rozpravy. Není nikdo, nikdo se nehlásí. Mohu tedy rozpravu znova uzavřít. A závěrečné slovo pana ministra. Prosím, pane ministře, máte závěrečné slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem v první řadě nejprve chtěl uvést na pravou míru, že tohle není papír z Bruselu. Tohle je papír ze Štrasburku. To je jiná organizace. Je to organizace celoregionální. Jsou v ní i takové země, jako je třeba Rusko nebo Turecko. Takže ta hana směřovaná na Evropskou unii je tu poněkud mimo mísu.

Zároveň jsem rád, že si někteří vystupující poslanci tu úmluvu přečetli. To není vždycky zvykem. Škoda, že mě přitom neposlouchali, když jsem říkal, že jsme už v mezidobí splnili všechno, co po nás ta úmluva chtěla. Takže opravdu u nás se teď už nezmění nic. Jenže ono se u nás nezmění nic, protože jsme si to splnili dopředu, ne proto, že by to byl jen bezcenný cár papíru. On je to papír docela důležitý, protože skutečně harmonizuje v takto širokém regionu trestněprávní postupy nejen samotného terorismu, ale také výcviku k terorismu, náboru teroristů, financování terorismu, tzn. všech těch přípravných operací. Čili to je jakási prevence v užším smyslu, kdy se cíli na tu přípravnou fázi a organizaci teroristických útoků, samozřejmě proto, aby pokud

možno k samotným útokům už nedošlo. A já mám radost, že jsme se konečně loni připojili k zemím, které kriminalizují dostatečně účinně tento typ chování, a že jsme tedy schopni se v tomto směru na tom podílet.

Pokud jde o tu měkkou širší prevenci, tak ono ne že to tam vůbec není, je to v článku 3 a následujících. Zavazujeme se tu přjmout vhodná opatření ve všech oblastech včetně onoho zlepšování fyzické ochrany osob a zařízení, jak po tom některí kolegové volali.

Poslední, co musím zmínit, je odpověď na otázku, proč nám to trvalo tak dlouho. Já se přiznám, že nevím. Pro ty, kdo sledují agendu mezinárodních smluv v této Sněmovně více, tak ti si všimli, že sem chodím poměrně často a poměrně často jsem sem chodil, doufám, že vlastně hovořím v minulém čase, s dosti starými úmluvami. Když jsme my přišli na ministerstvo, tak tam prostě byl stoh úmluv Rady Evropy, ke kterým Česká republika deset let necítila potřebu se nijak přihlásit, a byli jsme trochu pro ostudu tomu mezinárodnímu společenství. Zda se tak za našich předchůdců dělo z lajdáctví, nebo jakéhosi ideologického důvodu, to nevím, musíte se zeptat jich. My to napravujeme a ve spolupráci s vámi se nám to daří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za závěrečné slovo. Pan zpravodaj má zájem, nemá zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Můžeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Ano, pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, vás návrh.

Poslanec Karel Fiedler: Vzhledem k tomu, že to je sice smlouva mezinárodní, ale po tom, co já jsem tady řekl, a víceméně pan ministr to potvrdil, že se tam jedná o hodnocení nějakých skutkových činů, si myslím, že tím výborem, který by se tím měl primárně zabývat, je ústavněprávní výbor jako garanční výbor. A pokud tento návrh neprojde, tak určitě ho navrhoji jako jeden z výborů, který by to měl projednat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tedy ÚPV. Dobře. Budeme hlasovat. Já zagonguji. Přivolám kolegy a kolegyně z předsály.

Budeme se zabývat přikázáním nejdříve zahraničnímu výboru. To rozhodneme v hlasování číslo 160, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání tohoto tisku k projednání zahraničnímu výboru. (Poslankyně Černochová má dotaz mimo mikrofon.) Zahraničnímu. (Poslankyně Černochová mimo mikrofon: Jako garančnímu?) Garančnímu výboru, ano. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování 160 z přítomných 121 poslance pro 105, proti nikdo.

Nyní tedy budeme hlasovat o ústavněprávním výboru, který navrhl kolega Fiedler.

Zahájil jsem hlasování číslo 161. Ptám se, kdo je pro. (Poslankyně Černochová mimo mikrofon vznáší připomínu.) Kdo je proti? Ted hlasujeme, paní kolegyně. (Poslankyně Černochová mimo mikrofon: Zmatečné hlasování.)

Hlasování číslo 161 z přítomných 122 pro 53, proti 38. Návrh nebyl přijat.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pane místopředsedo, zmatečné hlasování. Vý jste měl nejprve dát hlasovat o protinávrhu pana kolegy Fiedlera, který navrhoval jako garanční výbor ústavněprávní výbor. Až po něm se měl hlasovat výbor zahraniční. Prosím, abychom tato dvě hlasování opakovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, to nemohu udělat, protože nemáte pravdu, paní kolegyně. Jde o mezinárodní smlouvu, nikoliv o zákon. A podle jednacího řádu se použije pro jednání o mezinárodních smlouvách jednání o zákonech, tedy o tzv. garančních výborech, jenom subsidiárně.

Poslankyně Jana Černochová: Takže bych se vás, pane místopředsedo, zeptala, co by se stalo, kdyby v tuto chvíli, když jste dal hlasovat o zahraničním výboru jako garančnímu, kdyby také prošel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne. Já jsem nechal hlasovat o návrhu organizačního výboru –

Poslankyně Jana Černochová: Takhle jste to neřekl. Přehrajte si stenozáZNAM.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokud namítáte postup předsedajícího, tak to navrhnete pozitivně a já to nechám odhlasovat. Já jsem řekl, že se nejdříve budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání, že organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Pak jsem řekl, jestli má někdo jiný návrh, a pan kolega Fiedler navrhl výbor ústavněprávní. A protože se jedná o mezinárodní smlouvu, nikoliv o zákon, a znova opakuji, že jednání o mezinárodních smlouvách je v jednacím řádu samostatné ustanovení a část jednacího řádu, která se týká zákonů, se používá pouze subsidiárně, nejednáme o tzv. garančním výboru.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: V průběhu hlasování o zahraničním výboru jsem se vás ptala, jestli zahraniční výbor je výborem garančním. Vy jste řekl na mikrofon – garanční. Takže já vám teď, pane místopředsedo, nerozumím. Skutečně to hlasování je zmatečné. Já nemám nic proti tomu, aby byl v uvozovkách garančním výborem výbor zahraniční, ale v tom případě byste měl otevřít znovu možnost navrhovat výbory. A vedle výboru, který navrhoje kolega Fiedler, ústavněprávního, tak já např. navrhoji výbor bezpečnostní. Ale prosím, abychom tady skutečně dodržovali tu proceduru. Já vím, že se jedná o mezinárodní smlouvy, že je to trošku jinak. Ale vy jste nebyl úplně explicitní v tom, abyste nám řekl, o čem hlasujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokud jste chtěla navrhnut výbor bezpečnostní, paní kolegyně, mohla jste tak učinit ve chvíli, kdy jsem se zeptal, kdo navrhuje jiný výbor. Já opravdu v tuhé chvíli nemohu udělat nic jiného. Pokud někdo pozitivně navrhne, že se máme vrátit do jednání o návrzích, mohu tak samozřejmě učinit.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, já to navrhoji, protože jsem neměla možnost hlasovat při druhém hlasování, takže zpochybňuji druhé hlasování a navrhoji, abychom se vrátili do návrhů, aby každý člen zákonodárného sboru mohl navrhnut výbor, o kterém ví, že nebude výborem garančním, ale přesto to bude chtít na plenu příslušného výboru projednat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nebudu tady vést procedurální rozpravu. Prosím pana ministra Pelikána o jedno krátké vystoupení k projednávání v ústavněprávním výboru, například jestli se ho chcete zúčastnit, pane ministrě.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, při vší úctě k ústavněprávnímu výboru se domnívám, že by to bylo mrhání jeho časem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Mohu tedy otevřít znova diskusi o tom, kdo má jiný návrh, aby byl projednán tento tisk kromě návrhu organizačního výboru k projednání v zahraničním výboru v jiném výboru. Paní kolegyně Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Prosím o projednání ve výboru pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. O tom dám hlasovat v hlasování pořadové číslo 162. Já vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Prosím o klid. Jakmile se ustálí počet přihlášených, zahájím hlasování pořadové číslo 162.

To jsem právě učinil a ptám se, kdo je pro projednání ve výboru pro bezpečnost. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 162 z přítomných 116 pro 59, proti 29. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a výboru pro bezpečnost. Končím tím bod 220.

Oba aktéři zůstávají na místech u stolku zpravodajů, protože otevímám bod

221.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě Rady Evropy o prevenci terorismu (Riga, 22. 10. 2015) /sněmovní tisk 1013/ - první čtení

Požádám, aby z pověření vlády uvedl tento tisk ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Máte slovo, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, v tomto případě se tedy jedná o takzvaný dodatkový protokol k předchozí úmluvě – zdůrazňuji tedy Rady Evropy, Štrasburk, Francie. Dodatkový protokol je mnohem čerstvější, je z 22. 10. 2015. Navazuje na tuto úmluvu, a to proto, že za tu dobu, než jsme k ní stihli přistoupit, se v praxi osvědčila, ukázalo se, že není círem papíru, ale že by přece jen potřebovala ještě nějaká další upřesnění, která tedy jsou součástí tohoto protokolu. Je to reakce vlastně na nové zkušenosti, bohužel tedy nové zkušenosti s terorismem, ke kterým došlo v mezidobí.

Naší výhodou je, že tím, že to všechno řešíme najednou, ona novela trestního zákoníku, kterou jsme si schválili nedávno, řeší i věci, které jsou v tomto protokolu, takže ani v tomto případě již nebude třeba nic měnit a jedná se tedy o deklaraci splnění mezinárodních závazků v boji proti terorismu.

Prosím zde o podporu. Budeme navrhovat zkrácení lhůty na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Jiřího Mihola o jeho zpravodajskou zprávu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že tento protokol v určitých ohledech doplňuje Úmluvu Rady Evropy o prevenci terorismu, a to s cílem efektivněji postihovat některá jednání související s terorismem, která jsou tam konkrétně definována v článku 2 až 6 tohoto protokolu, doporučuji projednání v zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevím rozpravu, do které je první přihlášena paní poslankyně Jana Černochová. Prosím paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych vám ráda připomněla, že při minulém hlasování jste nedal hlasovat o zkrácení lhůty na 30 dnů, čímž pádem návrh pana ministra spravedlnosti Pelikána, abychom tady tu lhůtu zkrátili, není příliš efektivní, pokud u jednoho zkrácena bude a u druhého není. Nedal

jste o tom hlasovat, pane místopředsedo. Také navrhoji, aby se i tato norma postoupila výboru pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to je pravda. To se omlouvám. Ted' musím najít způsob, jak z této pasti, do které jsem se dostal sám vzrušenou debatou k tomuto tisku. Dokončíme debatu o bodu 221 a potom se poradíme s jednacím řádem. Kdo dál v rozpravě k tomuto tisku? Pan ministr ještě v rozpravě.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Je to dnes zmatené. Omlouvám se. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já tedy v rozpravě navrhoji a prosím, aby o tom bylo hlasováno, zkrácení lhůty na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě někdo v rozpravě? Pokud není nikdo jiný, rozpravu končím. Jestli je zájem o závěrečná slova? Pane ministře, pane zpravodaji? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. V rozpravě padl návrh na bezpečnostní výbor. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat nejdříve o přikázání zahraničnímu výboru v hlasování pořadové číslo 163, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je pro zahraniční výbor? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 163 z přítomných 118 pro 101 poslanec, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro bezpečnost, a to v hlasování pořadové číslo 164, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 164 z přítomných 119 pro 66, proti 16. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů, a to v hlasování pořadové číslo 165, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 165 z přítomných 120 pro 66, proti 18. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, výboru pro bezpečnost a lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů. Končím tím bod 221.

Podle zákona o jednacím řádu nastanou-li zvláštní skutečnosti, abychom změnili pořad schůze... Připomínám, že mou chybou při řízení došlo k situaci, kdy nebyla prohlasována lhůta k projednání jednotlivého tisku, a to základní úmluvy... vládního návrhu, který se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu podepsaná ve Varšavě 16. května 2005, podle sněmovního tisku 1012. Musí se tedy Sněmovna rozhodnout, a to hlasováním, že nastala taková situace, jestli se vrátíme k tomuto bodu, resp. že znova zařadíme k projednání bod číslo 220 a rozhodneme o té otázce lhůty k projednání.

Mou první žádostí je, zda si Poslanecká sněmovna myslí, že nastala taková zvláštní situace, že je potřeba se znovu zabývat bodem číslo 220.

Rozhodneme v hlasování číslo 166, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 166. Z přítomných 123 pro 107, proti 1. Návrh byl přijat, čili Poslanecká sněmovna souhlasí s tím, abychom se znovu zabývali změnou pořadu schůze, a to znova uvařením bodu 220 a hlasováním o návrhu, který nebyl prohlásován, tj. lhůtu k projednání.

Kdo je tedy pro znova uvaření bodu 220 v tento moment na schůzi Poslanecké sněmovny? Rozhodneme v hlasování číslo 167. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 167. Z přítomných 123 pro 107, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Proto znovu otevím bod

220.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 1012/ - první čtení

Ptám se, jestli pan ministr má zájem o úvodní slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Není tomu tak. Můžeme tedy otevřít rozpravu, ve které byl návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů. Má někdo v rozpravě ještě jiný návrh? Není tomu tak, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Budeme se tedy zabývat lhůtu na projednání tisku 1012, a to na 30 dnů.

Rozhodneme v hlasování číslo 168, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 168. Z přítomných 123 pro 70, proti 29. Návrh byl přijat.

Děkuji ještě jednou a končím bod číslo 220 s tím, že konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, výboru pro bezpečnost a lhůtu k projednání byla zkrácena na 30 dní.

Po této krátké změně pořadu schůze se vrátíme do schváleného pořadu schůze, a to k bodu 222. U stolku zpravodajů zůstává pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán, požádám, aby své místo zaujal i zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Plzák.

Půjde o bod

222.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy proti obchodování
s lidskými orgány (Santiago de Compostela, 25. 3. 2015)
/sněmovní tisk 1028/ - první čtení**

Požádám pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, aby z pověření vlády tento tisk uvedl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, přicházíme k další úmluvě Rady Evropy. Tentokrát je to poměrně čerstvá úmluvu podepsaná v Santiago de Compostela 25. 3. 2015. Opouštíme téma terorismu, abychom se dostali k tématu neméně závažnému, a to je obchodování s lidskými orgány. Cílem této úmluvy je pochopitelně bránit takovému obchodu, a to tedy zejména opět kriminalizací příslušných činů, které jsou spjaty s obchodem s lidskými orgány za účelem jejich transplantace.

Náš právní řád je v zásadě v souladu se vším, co úmluva stanoví, až na několik drobných a racionalních výjimek, kde nám také úmluva umožňuje učinit tzv. výhradu, a my tuto výhradu činíme, konkrétně k článkům 4, 5 a 10.

Když to vezmu odzadu, článek 10 se týká okruhu osob, které se zavazujeme našim trestním právem postihovat, a to je poměrně klasická výhrada, kdy my, naše trestní právo neumí postihovat trestné činy spáchané mimo naše území lidmi, kteří nejsou našimi občany. Takže v tomto činíme tuto výhradu.

Další dvě výhrady, ty jsou obsahové. Pokud jde o článek 4, tak se jedná o to, že naš transplantační zákon, myslím, velmi rozumně za mimořádných okolností umožňuje odběr obnovitelné – zdůrazňuji obnovitelné – tkáně z těla nesvěprávného, zejména tedy dítěte. Pokud je příjemcem sourozenec dárce, představuje to možnost záchrany života příjemce, zároveň je tam zákonný zástupce, který dá souhlas, etická komise dá souhlas a dárce neprojevuje nesouhlas. Čili v tomto směru potřebujeme učinit tuto výhradu takto omezenou a tu tedy činíme.

Druhá výhrada se potom týká toho, že ta úmluva si tam také dává, že se v případě takových kriminálních jednání nebudou využívat ty orgány, buňky nebo něco takového nijak. A naše právo umožňuje takto zabavené tkáně výjimečně využít pro vědu a byla by škoda, kdyby to možné nebylo. Takže to je druhá výhrada, kterou činíme.

Prosím i v tomto případě o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru za úvodní slovo. Ještě než dám slovo zpravodaji, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Z jednání mezi 12.30 a 19.00 hodin se omlouvá pan poslanec Jan Farský, z dnešního dne od 14.30 do konce jednacího dne pan poslanec Pavel Havíř, od 14.30 do konce jednacího dne pan poslanec Šincel, pan poslanec Ivan Pilný z pracovních důvodů na celý den a paní poslankyně Chalánková mezi 10.00 a 13.00 hodin.

Nyní tedy prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Plzáka.
Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, členové vlády, tato úmluva reaguje na to, že se nezákonné obchod s lidskými orgány ve světě opravdu stal velkým problémem, který jednak poškozuje lidská zdraví a jednak jsou při něm porušována lidská práva. Všichni víme o tom, co se děje třeba v Číně s některými odsouzenci na smrt, že někteří lidé v chudých regionech světa prodávají své orgány bohatším lidem nebo do bohatších států, a na toto se snaží reagovat tato úmluva.

V roce 2008 se Rada Evropy a OSN dohodly na tom, že zmapují oblast tohoto obchodování s lidskými orgány, a nechaly vypracovat studii. Výsledkem té studie bylo konstatování, že mezinárodněprávní úprava této oblasti nepostihuje v celé její šíři tuto problematiku a že by bylo vhodné přijmout komplexní mezinárodní úpravu. Tato úprava byla pod záštitou evropského výboru pro trestní problematiku předložena a schválena výborem ministrů Rady Evropy 9. července 2014 a celá úmluva byla předložena poměrně nedávno k podpisu členským státem Rady Evropy 25. března 2015 ve španělském Santigu de Compostela. Do dnešního dne tuto úmluvu podepsalo 17 států včetně ČR, která ji podepsala v den jejího otevření k podpisu.

O čem tato úmluva je? Tato úmluva se zaměřuje především na trestněprávní otázky spojené s obchodováním s lidskými orgány, má chránit oběti a vyžaduje trestněprávní postih celé škály jednání na jednotlivých státech Rady Evropy. Stanovuje tedy povinnost členským státem zajistit trestnost úmyslného odběru lidského orgán atd. a navrhuje příslušné sankce, příslušná preventivní opatření a další věci na ochranu a podporu lidí, kteří v tomto pohybují nebo se stanou oběťmi této problematiky.

Tady bych chtěl říct, jak řekl pan ministr, že řada států již má tuto problematiku poměrně dobře zpracovanou ve své legislativě včetně ČR, a pokud tam byl nějaký nesoulad, který byl přijatelný, bylo v určitých článcích této úmluvy umožněno, aby si jednotlivé státy uplatnily výhradu vůči této úmluvě, což učinila, jak řekl pan ministr, i Česká republika.

Chtěl bych říci, že se tím budeme zabývat na zahraničním výboru, ale myslím, že problematika souladu s naší legislativou by si zasloužila i projednání na ústavněprávním výboru, protože, jenom pro vaši informaci, kterých zákonů se to týká z naší legislativy, tak bych je zde rád vyjmenoval. Týká se to zákona č. 285/2002 Sb., tzv. transplantační zákon. Týká se to zákona č. 45/2013 Sb., tzv. antidiskriminační zákon. Týká se to zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Týká se to zákona č. 70/2002 Sb., trestněprávní úmluvy o korupci. Týká se to zákona č. 418/2011 Sb., zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a jeho novelizace ve znění zákona č. 183/2016 Sb. Týká se to zákona č. 296/2008 Sb., o lidských tkáních a buňkách. Týká se to zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a týká se to konečně i zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád.

Jenom v rychlosti bych pro vaši informaci tu smlouvu jaksi zrekapituloval. Ta smlouva má jednu preambuli, která říká, co je snahou. Snahou je vymýtit obchodování s orgány. A dále má několik článků.

Článek první stanovuje hlavní cíl úmluvy.

Článek druhý stanovuje rozsah a použití pojmu. Stanovuje takové pojmy jako to, co nazýváme obchodování s lidskými orgány, co se rozumí lidským orgánem. A já bych vždycky rád u toho článku jenom řekl právě, kterého zákona se to týká v naší právní úpravě. V tomto musíme říct, že tuto problematiku dobře zpracovává náš transplantační zákon, celkem bez problémů.

V článku číslo tří je stanovena povinnost uplatňovat zásady nediskriminace, což řeší náš antidiskriminační zákon.

Článek číslo čtyři říká, co je nezákonné odběr lidského orgánu a které věci se ho týkají. Říká také, a tady je například jako ukázka drobný nesoulad s naším transplantačním zákonem, že odběr nemůže být proveden bez svobodného, informovaného a specifického souhlasu žijícího či zemřelého dárce. Tady nám umožňuje, abychom si to ošetřili vlastní legislativou, protože náš transplantační zákon v § 10 říká, že nemusí být informovaný souhlas za života. Každý člověk, který zemře a za svého života nevyjádří přímo nesouhlas, se považuje, že s transplantací nebo s použitím svých orgánů po své smrti souhlasí.

Dále bych chtěl říct, že tady si vyhradila, jak říkal pan ministr, naše republika první výhradu, která se týká právě odběru od dárce, kteří nejsou zcela svéprávní. Týká se to především dětí a dále osob, které jsou zbaveny způsobilosti k právním úkonům v plném rozsahu, resp. u dárce, kterými jsou osoby, které nenabyly plné svéprávnosti, nebo osoby s omezenou svéprávností anebo osoby, které s odběrem vyslovily souhlas, avšak s ohledem na jejich momentální zdravotní stav lze předpokládat, že nezvážily vše, co měly zvážit.

Článek číslo pět se týká použití nezákoně odebraných orgánů pro účely transplantace nebo pro jiné účely. Tady je kriminalizováno úmyslné použití nezákoně odebraných orgánů a řeší to zase trestní zákoník. Tady jsme uplatnili další výhradu, protože je rozdíl mezi českým trestním zákoníkem a úmluvou. Ta je v tomto směru poněkud širší, a bud' bychom museli upravit novelou trestní zákoník, anebo jsme si dovolili uplatnit další výhradu.

Článek číslo šest kriminalizuje úmyslnou transplantaci mimo rámec vnitřního transplantačního systému. Řeší to jednak trestní zákoník, jednak transplantační zákon.

Článek číslo sedm definuje a postihuje nezákoné navádění, sjednávání, nabízení nebo žádání o neoprávněnou výhodu. V podstatě říká, že nikdo nemůže prodat svůj orgán nebo za to získat nějakou výhodu. To znamená, že nemůžete ani se svým vlastním orgánem obchodovat, to znamená, chtít výhodu za to, že například když zemřete, že bude váš orgán použit pro účely transplantací.

Článek číslo osm se týká uchovávání, skladování, přepravy, dovozu atd. nezákoně odebraných orgánů. Kriminalizuje, řeší trestní zákoník.

Článek číslo devět, a již se blížím ke konci, kriminalizuje napomáhání a účastnictví o pokusu. Řeší trestní zákoník.

Článek číslo deset je poslední článek, ve kterém jsme uplatnili výhradu týkající se toho, kdy jednotlivé státy uplatní svou soudní pravomoc na lidech, kteří spáchají nějaký trestný čin v souvislosti s touto úmluvou.

Odpovědnost právnických osob řeší v článku číslo jedenáct. Máme řešeno zákonem o trestní odpovědnosti právnických osob. A tím se blížím ke konci.

Článek číslo dvanáct definuje sankce, opatření atd.

Následuje článek číslo třináct definující přítěžující okolnosti.

Článek číslo čtrnáct, předchozí odsouzení.

Již nebudu zdržovat, jenom jsem chtěl říci, já jsem na to upozornil pana ministra, že pro projednání a pro Sněmovnu je připraven návrh usnesení, ve kterém ale jsou uplatněny pouze dvě výhrady týkající se článku číslo čtyři a článku číslo deset, takže zřejmě po dohodě s panem ministrem bychom měli ještě toto usnesení upravit.

Na závěr bych chtěl navrhnut jako další výbor po garančním výboru zahraničním, aby se touto úmluvou zabýval ústavněprávní výbor. Už proto, aby zhodnotil soulad s naší legislativou, a myslím si, že vzhledem k problematice by bylo vhodné, aby se tím zabýval i výbor pro zdravotnictví.

Na závěr bych si dovolil navrhnut zkrácení lhůt na projednání ve výborech o 30 dní. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevřím obecnou rozpravu, do které ale nemám žádnou přihlášku. Takže se ptám, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Požádám tedy pana zpravodaje, aby opakoval ten návrh v rozpravě na zkrácení lhůty, abychom to nezapomněli. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Plzák: Takže bych si dovolil navrhnut zkrácení lhůt na projednání ve výborech o třicet dní na třicet dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. A pan zpravodaj navrhoval výbor ústavněprávní a výbor pro zdravotnictví. Má někdo ještě další návrhy na další výbory? Není tomu tak. Takže budeme hlasovat jednotlivě o návrzích, které tady byly předloženy. Nejdříve návrh organizačního výboru, aby předložený návrh projednal výbor zahraniční. Já vás odhlasím a požádám vás o novou registraci, protože se změnil počet lidí ve Sněmovně. A jakmile se ustálí počet přítomných, budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Myslím, že to je v pořádku. Můžeme začít.

Hlasování číslo 169, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 169 z přítomných 95 pro 94, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahájil jsem hlasování číslo 170 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 170 z přítomných 98 poslanců pro 76, proti 12. I tento návrh byl přijat.

Nyní návrh na projednání ve zdravotním výboru.

Zahájil jsem hlasování číslo 171 a ptám se, kdo je pro výbor pro zdravotnictví. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 171 z přítomných 99 poslanců pro 72, proti 9. I tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání ve výborech o tříčet dnů.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 172, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 172 z přítomných 102 poslanců pro 55, proti 16. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, výboru ústavněprávnímu a výboru pro zdravotnictví. Lhůta k projednání je tříčet dnů. Děkuji panu ministru spravedlnosti, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 222.

Podle schváleného pořadu schůze budeme nyní pokračovat bodem 215. Tady požádám o účast u stolku zpravodajů pana ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka a zpravodaje pro první čtení Matěje Fichtnera. Jde totiž o

215.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky

k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství, vztazích

**a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně
a Novým Zélandem na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 5. října 2016**

/sněmovní tisk 988/ - druhé čtení

Jsme ve druhém čtení, tedy výbory již projednaly, a já požádám pana ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře. (V sále je hluk.)

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, takže nyní vám předkládám ve druhém čtení tuto Dohodu o partnerství a spolupráci mezi EU a jejími členskými státy na jedné straně, Novým Zélandem na straně druhé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid! Pokud vedete debatu o jiném tisku, vážené kolegyně, kolegové, než je tisk 988, tak zásadně v předsáli. Nemusíte rušit svého stranického kolegu. A prosím nechte ho se vyslovit k tomuto tisku po projednání ve výborech. Děkuji.

Pokračujte, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já myslím, že Nový Zéland asi nebyl složitý na projednávání, protože tato země je nám velice blízká. Je blízká EU. Myslím si, že jsme spojenci v celé řadě věcí. To si myslím, že v těch výborech asi určitě na tom byla shoda. Ty vztahy jsou velmi intenzivní a myslím si, že není problém v tom, aby se jim dostalo takového komplexního právního ukotvení.

Vy jste asi měli možnost se seznámit s tím, na které všechny oblasti se zaměřuje ona smlouva. Já bych jenom k tomu řekl, že i pro Českou republiku je Nový Zéland velmi důležitým spojencem a obchodním partnerem v asijsko-pacifickém regionu. Máme s ním velmi úspěšnou dohodu o programu pracovní dovolené mezi ČR a Novým Zélandem, která se týká především mladých lidí z obou států, kteří mají možnost se navštěvovat taktak a pracovat v té druhé zemi. V současné době podle tohoto programu pobývá na Novém Zélandu 1 200 mladých Čechů. Naopak z Nového Zélandu tak úplně nevyužívají, ale z naší strany je poměrně velký zájem mladých Čechů tam strávit tuto pracovní dovolenou nějaký čas. To říkám, jen abyste věděli, že ty vztahy jsou opravdu intenzivní a dobré a měli bychom tu smlouvu podpořit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí. Usnesení zahraničního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 988/1. Žádám tedy zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Matěje Fichtnera, aby nás informoval o jednání ve výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Já děkuji. Ještě než přejdu k výboru, dovolte mi objasnit proces schvalování této mezinárodní smlouvy. Upozorňuji, že první čtení proběhlo 12. 1. 2017 a zahraniční výbor projednal mezinárodní smlouvu dne 25. 1. 2017. Jak už říkal pan předsedající, ten tisk s usnesením zahraničního výboru máte u sebe. Já bych pouze poukázal na skutečnost, že celý tento návrh byl projednán též 9. 3. 2017 v Senátu a Senát usnesením č. 120 dal souhlas s ratifikací.

Nyní tedy k usnesení zahraničního výboru k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství, vztažích a spolupráci mezi EU a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 5. října 2016, sněmovní tisk 988.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí pana doktora Martina Smolka, zpravodajské zprávě poslance Matěje Fichtnera a po rozpravě zahraniční výbor

za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR dává souhlas k ratifikaci Dohody o partnerství, vztažích a spolupráci mezi EU a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 5. října 2016;

za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru, což jsem právě učinil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevím rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pokud nikdo, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Usnesení máte obsažené v tisku 988/1, a to že Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 5. října 2016.

Já vás všechny ohláším a požádám vás o novou registraci, protože jsem hlučící kolegy a kolegyně odkázal na jednání v předsálí. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o souhlasu s ratifikací. Gonguji, abych přivolal kolegy, které jsem požádal, aby diskutovali mimo sál. Myslím si, že počet přihlášených už se ustálil.

Rozhodneme o souhlasu k ratifikaci v hlasování číslo 173, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 173, z přítomných 100 poslanců pro 99, proti nikdo. Návrh byl schválen. Poslanecká sněmovna ratifikovala Dohodu o partnerství a vztazích mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Novým Zélandem.

Pan ministr zahraničí ještě zůstává u stolku zpravodajů. Panu zpravodaji Fichtnerovi děkuji a požádám pana poslance Pavla Holíka, který je zpravodajem pro první čtení u dalšího tisku, aby zaujal místo u stolku zpravodajů.

Dalším bodem, který otevím, je bod

227.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o politickém dialogu a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kubánskou republikou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 12. prosince 2016

/sněmovní tisk 1044/ - prvé čtení

Prosím o úvodní slovo ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, teď je to smlouva o spolupráci mezi Evropskou unií a Kubánskou republikou. Je to první čtení této smlouvy. Tato dohoda by měla zase vytvořit určitý rámec a platformu pro užší spolupráci a dialog mezi Kubou a členskými státy Evropské unie. Asi si dovedete představit oblasti, které ta smlouva pokrývá, protože to je analogické jako u těch ostatních smluv. Je to také snaha mít určitou kooperaci na modernizaci kubánského hospodářství, týká se to i obchodní spolupráce, ale zároveň i spolupráce v politické oblasti. Jsou tam standardní ustanovení, která se týkají i hodnotové báze, na které by se dohoda měla realizovat.

Z hlediska formálního se jedná o smíšenou smlouvu, to znamená, že platnost je podmíněna schválením Evropského parlamentu. K podpisu došlo 12. prosince 2016

během zasedání ministrů zahraničí v Bruselu. Řekl jsem, že je to smíšená smlouva. To znamená, že i tady je to tak, že vybrané části, které je schopna realizovat Evropská unie, už vlastně jsou realizovány nyní a ratifikace by potom měla, pokud proběhne, umožnit realizaci i toho zbytku.

Co se týče vztahu mezi Českou republikou a Kubou, myslím si, že tam v současné době převažují pozitiva. Chtěl bych vyzvednout především to, že máme dnes na Kubě velvyslance, což je něco, co dlouho nebylo. Myslím si, že to je rozhodně velice pozitivní krok dopředu. Kromě některých okamžiků, kdy ještě existují určité výměny názorů, si myslím, že celkově došlo ke zvýšení hloubky vztahů mezi Českou republikou a Kubou. Nechci teď komentovat celý poslední vývoj na Kubě. Rozhodně i ze strany Evropské unie je to snaha vytvořit prostor pro to, aby se spolupráce s Kubou prohloubila. Lepší slovo mě nenapadá. To si myslím, že je to, co by ta smlouva měla přinést.

Já bych tuto smlouvu doporučil k vašemu rokování ve výborech a byl bych rád, kdybychom prvé čtení tady mohli odhlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Holík, který je jistě připraven. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, pan ministr zde přednesl vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o politickém dialogu a spolupráci mezi Evropskou unií a jejimi členskými státy na jedné straně a Kubánskou republikou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 12. prosince 2016. Doporučuji přikázat tento návrh zahraničnímu výboru k podrobnému projednání, neboť se týká celé šíře oblastí vzájemné spolupráce.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevřím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. V tom případě asi nebude zájem o závěrečná slova, pane ministro, pane zpravodaji. Můžeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Počkám, aby se všichni rozmysleli. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování. Rozhodneme v hlasování číslo 174. Ptám se, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 174, z přítomných 104 poslanců pro 96, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Jiný návrh nepadl. Nepadl ani návrh na zkrácení, protože v rozpravě nikdo nevystupoval. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a lhůta k projednání je 60 dnů. Končím bod číslo 227.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

219.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní hospodářská a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 1000/ - první čtení

U stolku zpravodajů je pan ministr Lubomír Zaorálek. Obdržel jsem dopis od předsedy vlády, resp. podepsaný místopředsedou vlády, že v zastoupení předsedy vlády pověřuje ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka, aby v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky v přerušeném prvném čtení odůvodnil tento vládní návrh zákona. Víte, že původně byl předkladatelem ministr průmyslu a obchodu, který je ale na dnešní jednání omloven.

Tímto návrhem jsme se zabývali 23. února letošního roku na 55. schůzi. Jednání bylo přerušeno v obecné rozpravě. Pan ministr je na místě. Podotýkám, že ještě z té minulé schůze jsou zpravodají pan poslanec Matěj Fichtner, pan poslanec Milan Urban. To jsme odhlasovali. Pan kolega Fichtner je tady a můžeme tedy jako za zahraniční výbor řekl bych vzít za své, aby pan kolega Matěj Fichtner byl dál zpravodajem tohoto tisku. Má někdo návrh, abychom o vrácení zpravodajských povinností pro kolegu Fichtnera hlasovali, nebo to vezmeme na vědomí jako jednání zahraničního výboru, protože byl původně stanoveným zpravodajem? Pan kolega Urban s tím věčně souhlasí, pan kolega Fichtner je připraven a v tom případě tedy bez hlasování dál bude pokračovat ve své zpravodajské činnosti.

Budeme pokračovat v rozpravě. Chce pan ministr zahraničí před otevřením rozpravy vystoupit? Pane ministře? (Ministr Zaorálek naznačuje, že nechce vystoupit.) Nemá zájem. Pan zpravodaj ano. Tak v tom případě dávám slovo v otevřené rozpravě panu zpravodaji Matěji Fichtnerovi. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi předenést dodatečně zpravodajskou zprávu, velmi stručně. Obchodní dohoda mezi Evropskou unií a Kanadou je svým způsobem revoluční úpravou transatlantických obchodních vztahů a domnívám se, že je nejvýznamnějším zahraničněpolitickým dokumentem projednávaným v tomto volebním období Poslanecké sněmovny.

Podstatou dohody CETA je z pohledu ekonomickej teorie sjednocení a rozšíření volného trhu vedoucí k intenzivnější hospodářské soutěži. Mezi důsledky tohoto zintenzivnění hospodářské soutěže patří zejména, nikoliv však výhradně, racionálnější využívání ekonomických zdrojů a racionální distribuce produktů ekonomickej aktivity firem, vyšší tlak na efektivitu výroby, vyšší tlak na inovace, širší nabídka zboží a služeb pro spotrebitele, zlevnění výrobních vstupů, zkvalitnění

průmyslové produkce a z toho plynoucí vyšší konkurenceschopnost transatlantického ekonomického prostoru proti zbytku světa.

Pro české podniky CETA představuje příležitost, pokud by chtěly expandovat své aktivity do Kanady. Kanadská vláda navíc otevře své veřejné zakázky pro účast evropských firem a Evropané tak budou mít exkluzivní postavení, mnohem otevřenější než pro jiné obchodní partnery Kanady. Kromě toho Kanada přislíbila, že zjednoduší řízení při zadávání veřejných zakázek a tendry bude vypisovat na jedné společné webové stránce. Pro malé firmy, které se chtějí ucházet o veřejné zakázky na zahraničních trzích, je totiž v současné době největší bariérou nedostatečný přístup k informacím. Evropa bude moci bez přírážek do Kanady vyvážet téměř 92 % svých potravin a zemědělských produktů. I nadále budou přitom chráněna mnoha evropská označení původu, dohromady jich je 143, mezi nimi je například české pivo a žatecký chmel.

Pokud by byla Kanada součástí Evropské unie, byla by její sedmou nejlidnatější zemí. Co se týče hrubého domácího produktu, ocitla by se na pátém místě. Její roční HDP činí zhruba 1,4 miliardy... 1,4 bilionu eur.

CETA však přináší i efekty, které nelze popsat čistě ekonomickými kritérií. Dohoda přispěje k hlubší integraci euroatlantického prostoru, který sdílí společné hodnoty, společný respekt k volnému trhu, k lidským právům a demokracii, společné kulturní základy a společnou historii. Společný postup států Evropské unie a Kanady v některých politických otázkách, které jsou aktuální i dnes nebo které mohou být aktuální v budoucnu, bude mít vždy větší váhu, než pokud by Kanada, Evropská unie nebo jednotlivé členské státy postupovaly odděleně. To musí v České republice ocenit každý, kdo uznává hodnoty, ze kterých vzešly společenskopolitické změny v naší zemi po roce 1989. Snaha některých politických subjektů v České republice blokovat projednávání dohody CETA vychází dle mého názoru právě z této skutečnosti. Doufám, že se českému Parlamentu podaří i přes tu skutečnost dohodu CETA rádně projednat a schválit. Paralelně s dohodou CETA je vyjednávána obdobná dohoda TTIP se Spojenými státy. Ta je však v současné době víceméně zamrazena kvůli nejasnému postoji administrativy Donalda Trumpa.

Pokud jde o projednávání dohody CETA v orgánech Evropské unie a České republiky, Evropský parlament přijetí CETA odsouhlasil ve středu 15. 2., čímž je splněna podmínka, aby dohoda potenciálně vstoupila v platnost. Pokud se dobré pamatuji, v té první části prvního čtení právě zde bylo odkazováno na to, že Evropský parlament dosud dohodu neprojednal, takže to už není pravda. Pro bylo 408 poslanců Evropského parlamentu, proti 254 a 33 se zdrželo. V Senátu byla CETA předložena dne 28. 12. 2016 jako senátní tisk 38/0. V tuto chvíli již prošla i projednáním výboru pro záležitosti Evropské unie, výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Oba tyto výbory Senátu doporučily, aby Senát vyslovil s ratifikací dohody CETA souhlas. V Poslanecké sněmovně bylo zahájeno první čtení dne 23. února 2017. Pan exministr průmyslu a obchodu dohodu CETA v úvodním slově vcelku detailně přednesl.

Nad rámec toho bych si jako zpravodaj dovolil navrhnout přikázání tohoto tisku zahraničnímu výboru a hospodářskému výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho vystoupení v rozpravě. Dál se do rozpravy hlásí pan ministr zahraničních věcí a potom kolega Luzar. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já jsem si říkal, onto to patří ministrovi průmyslu, ale na druhé straně jsem si řekl, že bych k tomu vystoupit mohl, protože jsem teď v Kanadě byl a vlastně to poměrně dost souvisí s touto projednávanou obchodní dohodou. My jsme tady nedávno projednávali smlouvou o spolupráci mezi Kanadou a Evropskou unií a nyní tedy přichází CETA. A i když mi to tedy úplně nepřísluší, tak je ale pravda, že na té cestě, kterou jsem teď absolvoval v Kanadě, jsem se setkal s ministrem pro mezinárodní obchod, který se jmenuje Champagne. To je takové zvláštní jméno, Champagne, také se to dá vyslovovat "šampejn", ale on chce "šampaň". A pozval jsem ho do Prahy, takže sem brzy přijede k nám ministr mezinárodního obchodu Kanady. Mluvil jsem se dvěma regionálními ministry pro obchod, to je ve Vancouveru a také v Ontariu v Torontu. Takže vlastně ten obchod byl velice významnou součástí té mé cesty. Také mě doprovázelo 21 podnikatelů. A to není jen tato cesta, protože tohle byla vlastně už třetí podnikatelská delegace do Kanady v posledním roce a chystá se čtvrtá. A dokonce ministr pro mezinárodní obchod mi řekl, že by velice rád, pokud by probíhala tady ta závěrečná fáze ratifikace, to hlasování, takže by byl docela rád u toho, a že to je pro něho tak významná věc, že by kvůli tomu do Prahy přijel. Mimo to, že by chtěl se bavit o některých konkrétních projektech spolupráce například v takové oblasti, jako jsou vodíkové baterie a vývoj vodíkových motorů pro automobily.

Takže to vám říkám, že ta jednání byla docela zajímavá, především proto, že Kanada v současné době představuje velmi rozvinutý trh. Já jsem tam přijel v době, kdy zrovna projednávali rozpočet, a hlavní téma toho rozpočtu bylo inovace. Oni mají Kanadu dnes takový rozvinutý systém podpory vědy a výzkumu, jaký si skoro ani nedovedeme představit, protože oni, když to spočítáme na koruny, investují do vědy a výzkumu každý rok 300 miliard korun. Takže to je nepředstavitelné. Investice do oblasti právě vědy, výzkumu jsou mnohonásobně vyšší, než dáváme my. Mají tam rozvinutý princip podpory začínajících podnikatelů. Takové prostě inkubátory, ve kterých podnikatel za sto dolarů měsíčně dostane místo, má tam základní vybavení, počítačovou techniku, má tam možnost si uvařit kávu a za sto dolarů měsíčně tam může začít pracovat a oni mu tady toto umožní. Takže ty podmínky, které Kanada nabízí podnikatelům, jsou pozoruhodné.

A vás by mělo možná zajímat to, že je tam spousta Čechů. Ve Vancouveru působí více než 15 tisíc mladých Čechů, kteří se tam snaží působit, pracovat, podnikat. V Torontu je jich ještě více. Takže je to takové, že ty podmínky, které jim Kanada nabízí, nám v podstatě často schopné lidi vysávají, protože právě to, co oni dělají, je v rozsahu, který tady byste těžko našli.

V každém případě takhle dohoda nám otevírá pětatřicetimilionový trh jednoho z nejrozvinutějších států světa, nabízí nám exportní příležitosti. A víte dobré, že při našem rozsahu exportu my z exportu žijeme. Dohoda CETA odstraňuje cla u všech průmyslových výrobků, což především pomůže automobilovému průmyslu,

výrobcům pneumatik, zdravotnické techniky. Ti všichni z toho budou moci těžit. Přináší ale zásadní změny v oblasti překonávání netarifních bariér. To velice zlevňuje vzájemný obchod. Proto to má pro nás také velkou cenu. Co je významné v té dohodě, je, že bylo dohodnuto na obou stranách vzájemné uznávání certifikace výrobků, což je neobyčejně zdlouhavé a strašné je to nákladné pro firmy, takže to je často odrazuje. Vím, že existuje studie, která se zpracovala tady v Česku, a ta říká, že to firmám ušetří až sto milionů korun ročně, jenom to, že se budou uznávat certifikace. Bude to podpora především pro malé a střední podniky, což si myslím, že je něco, o co by nám velice mělo jít, protože právě ty malé a střední podniky tyhle věci nejvíce omezují a nakonec je vedou k tomu, že si to raději rozmyslí, než by do toho šly.

A pak je tu jedna věc, kterou bych rád zmínil, o které jsme také v Kanadě mluvili. CETA umožní volný a transparentní přístup k veřejným zakázkám, dokonce k veřejným zakázkám i v těch jednotlivých regionech, v jednotlivých státech Kanady, a umožní to jednodušší vysílání českých pracovníků do Kanady. To jsou samozřejmě důvody, firmy o to jeví velký zájem a oceňují už nyní tento výsledek, a protože jsem měl možnost s řadou českých podnikatelů mluvit díky těm nyní neustále vysílaným podnikatelským misím do Kanady, tak vím, že oni se na toto dívají jako na pro sebe nesmírně důležitou věc.

Když tedy už jsem si vzal slovo na tu Kanadu, když jsem s tím souhlasil, tak bych rád řekl, že samozřejmě jsem se zabýval i některými kritickými výhradami, které vůči tomu jsou, a rád bych řekl, že se tedy nijak nezasahuje do regulatorních pravomocí Evropské unie a členských států. Na evropský trh budou z Kanady moci být nadále dováženy pouze výrobky, které budou splňovat naše standardy a normy. To byl bych rád, kdyby tady bylo jasné řečeno, že kanadské výrobky musí splňovat naše standardy a normy. Myslím, že asi nepochybujete o tom, že úroveň kanadského strojírenství apod. je poměrně slušná, že to není něco, co by hrozilo, že se nám výrazně zhorší naše konkurence, když budeme obchodovat s Kanadou. A samozřejmě my si uchováváme veškeré možnosti a schopnosti regulovat ve veřejném zájmu a i třeba ochránit veřejné služby a všechny ty základní principy, které tady máme. V tom si myslím, že CETA je moderní smlouva, která rozhodně nevede k nějakému snižování nároku, ale je to smlouva, která podle mne opravdu má šanci podpořit evropskou i českou ekonomiku a může v tomto sloužit jako určitý typ nové smlouvy určité úrovně, která možná ještě tady nebyla uzavřena v podobném stylu.

A samozřejmě proč tedy teď Česká republika Kanadu zajímá? To je dáno samozřejmě jednak tím, že oni sami tu CETA vidí jako příležitost a také s určitými obavami sledují protekcionářské tendence, které slyší z Bílého domu ve Spojených státech, z Washingtonu. A právě když slyší protekcionářské tendence z Bílého domu, tak najednou se dívají na Evropany, kteří přicházejí s tím, aby se obchodovalo, jako na někoho, kdo s nimi sdílí určité základní principy. Kanadáné jsou přesvědčeni, že pro Ameriku a pro Spojené státy bude ale velmi obtížné vážně do takovýchto ochranářských opatření vstoupit mezi Kanadou a Spojenými státy, protože si myslí, že ty ztráty by byly obrovské, především také pro Spojené státy samotné. Na druhé straně nezní jim to příjemně, ale o to řekněme vstřícnější vítají nás, protože jsme pro ně představitel země, která za Evropu prezentuje někoho, kdo právě stojí o obchod,

stojí o výměnu, stojí o spolupráci v ekonomické oblasti a dává v tom najevo otevřenosť. Takže proto si myslím, že půda dnes v Kanadě pro nás je mimořádně příznivá.

Víte, že kanadské vztahy se v poslední době nevyvíjely vždy jednoduše, myslím díky problémům vízovým a jiným, to všechno je dnes vyřešeno, to je vlastně už dneska minulost, nikdo se k tomu už nevrací, a naopak se otevírá jakási velice příznivá půda, opakuj, se zemí a státem, který patří k nejrozvinutějším státům světa a který myslím v řadě oblastí, dokonce i v těch, ve kterých dnes se rozhoduje o tom, kdo bude lídrem, tak právě Kanada... Mluví se o Silicon Valley ve Spojených státech, dnes v Kanadě najdete podobně rozsáhlá centra, která jsou naprosto srovnatelná se Silicon Valley v Kalifornii. Takže to je podle mě něco a doporučuji vám to navštívit.

Myslím si, že Kanada je velmi zajímavý partner. A právě CETA vytváří zvláštní příležitost i pro česko-kanadské vztahy ve chvíli, kdy Kanada o to jednoznačně má zájem. A jenom z té své cesty vám mohu říci, že tři ministři obchodu se chystají přijet do Prahy, protože je právě Česko dnes enormně zajímá a protože v nás vidí partnera, industriální zemi, která také má zájem v oblasti vytváření nových technologií, protože my máme také co nabídnout z oblasti nanotechnologií, biotechnologií. A toto je zajímá. Mají zájem o to, abychom své síly spojili. Oni mají v tomto obrovskou sílu, to je třeba si uvědomit, ale pro nás to může být velmi užitečné. Proto si myslím, že ta ratifikace je důležitá i proto, abychom dali najevo, že my také CETA vnímáme jako příležitost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničních věcí. Budeme pokračovat v rozpravě faktickou poznámkou pana poslance Roma Kostřici. A předtím ještě, než vám dám slovo, pane poslanče, budu konstatovat došlou omluvu pana poslance Františka Vácha, kterou obdržel předseda Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Chtěl jsem se jen zeptat pana ministra zahraničí, že tady – pokud se nemýlím, tak tady zaznělo z úst pana zpravodaje, že ten objem činí 1,3 milionu korun, což je komicky nízké. Já se domnívám, že se musí jednat o 1,3 miliardy, nikoliv miliony. Tak jsem se chtěl zeptat, jestli je to skutečně tak, nebo to bylo opravdu přečeknutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pravděpodobně dostanete hned odpověď. Pan zpravodaj s přednostním právem v rozpravě. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Matěj Fichtner: Prosím vás, to byla nepřesnost. Jednalo se o hrubý domácí produkt Kanady, který je někde kolem 1,4 bilionu eur.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ta obchodní výměna je mimo jiné v té smlouvě pojmenována.

Budeme pokračovat tedy v rozpravě vystoupením pana poslance Leo Luzara. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Upozorňuji vás, že ve 13 hodin vás tak jako tak

přeruším, pokud byste měl delší projev, a vyhlásím polední přestávku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, dámy a pánové, vzhledem k ubíhajícímu času se pokusím omezit na fakta. Předtím mi ale dovolte, abych poděkoval panu ministru zahraničí, že vzal tuto nelehkou roli za svého kolegu. Zároveň říkám, že plně souhlasím s tím, co řekl ve vztahu Česká republika – Kanada. To je bez diskuse a já si myslím, že tady není nikdo, kdo by to oponoval. Ale chci upozornit na to, že vztahy by měly bilaterální. Jsme partnery Kanady, máme společné zájmy, ale v rámci Evropské unie s Kanadou jsme se dostali do pozice – použiji výraz očásku Evropy. Podle té smlouvy, jak jsem si ji podrobně přečetl, a bohužel ona je docela nepřehledná, protože obsahuje obrovské množství výjimek, jsme se v rámci vyjednávací pozice Evropské unie dostali do silného pozadí.

Než rozeberu jen ty základní výjimky, které tady mám, si dovolím ještě jednu politickou poznámku k panu zpravodaji. Ve své zpravodajské řeči se nevyvaroval politického kontextu této smlouvy, čímž mi samozřejmě nahrál k vystoupení. Kdyby se držel faktických věcí, odpustil bych si to, ale použil politického kontextu srovnání této dohody s posametovým vývojem České republiky a výhledem toho postupu, jaký byl.

Chtěl bych upozornit, že tuto smlouvu ze strany Kanady vyjednala jedna z nejpravicovějších kanadských vlád v historii Kanady. Jak sami Kanadáné říkají, pravicovější snad už nikdo víc nebude. A dnešní občané Kanady se na to dívají již trochu jinak, stejně jak naši občané se dívají jinak na vývoj pod vládami pravicového premiéra Václava Klause a připomínají kriticky některé kroky, které jeho vláda učinila, atd. atd. Čili pohledy na tu věc z historické souvislosti mají své opodstatnění a je třeba je připomínat a říkat, a ne protože demokratický vývoj začal před pětadvaceti lety a my jsme pokračovatelé atd. Má to tu mezinárodní souvislost, a to souvislost s nejdemokratičtějším státem světa (řečeno ironickým tónem), Spojenými státy americkými, a jejich poprezidentským vývojem v rámci mezinárodních smluv. TTIP je pozastavena, byť Američané říkají, že je mrvá. Dohoda Ameriky s Asií – to už nedoufají ani ti Číňané, že by se mohla nějaká sjednat.

Zůstává historicky podepsaná dohoda NAFTA. Američané již dneska avizují, že by ji rádi revidovali. Kanadáné tady zůstávají jakoby chladní a čekají, jak to dopadne. Mexičané se už pod dojmem stavění plotů k tomu stavějí trochu odmitavě, nebo naopak vnímají konec této dohody už z pohledu toho, jak zde byla na návštěvě mexická delegace a na přímou otázku, jak vnímají výhody obchodní dohody NAFTA, řekli: ano, americké zboží proudí do Mexika plnými nákladáky, mexické zboží v nákladáčích stojí na amerických hranicích. Čili to má své výdy pro a proti a všechny mezinárodní dohody postavené na bázi velkého obchodu, velkého byzنسu obvykle nekončí dobře.

Nyní už opravdu k věci, protože nechci až tak dalece filozofovat, popř. se politicky obouvat do ekonomiky.

Včera jsem tady otevřel problém, který vyvstal se zákonem, který jsme tady probírali, a to zákonem o silničním provozu a o regulaci taxislužby. Včera to

neprošlo, aby se v tomto zákoně debatilo i o této smlouvě. Ale z podstaty smlouvy CETA vyplývá, že pokud si ve výjimkách nevymůžete možnost regulace v určitém odvětví průmyslu, nejste schopni tu regulaci zpětně zavést. Je možná pouze liberalizace toho trhu. To znamená odregulování. Ale zpětná regulace není možná, protože se dostanete pod sankce investiční rozhodované rozhodci. Ve sjednaných výjimkách, které Evropská unie sjednala, je oblast dopravy pominuta –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, myslím si, že věcná argumentace bude muset být upravena v jiném termínu, protože mně nezbývá vzhledem k tomu, že je čtvrtek, den, kdy jsou písemné a ústní interpelace, než neprodlužovat vaši řeč, protože mám další přihlášené do rozpravy.

Takže děkuji panu ministrovi zahraničních věcí, děkuji panu poslanci Fichtnerovi jako zpravodaji, který se ujal své zpravodajské zprávy, a přerušuji bod číslo 219 s tím, že přerušuji i naše jednání, a to do 14.30 hodin, kdy budou probíhat ústní interpelace. Vylosované pořadí jednotlivých poslanců už máte na stolech a prosím o dochvilnost.

Přeji dobrou chuť k obědu a těším se s vámi na shledanou.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně – akorát žádná paní kolegyně tu není. Takže vážení kolegové, já vás tu vítám a budeme pokračovat v programu 56. schůze Poslanecké sněmovny. Nejprve mi dovolte načíst omluvy. Paní ministryně Karla Šlechtová se omlouvá z důvodu dlouhodobě plánovaného pracovního jednání, dále se omlouvá pan poslanec Martin Kolovratník od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Martin Komárek dnes od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Otevírám bod 289, kterým jsou

289. Ústní interpelace

Nejprve přicházejí na řadu ústní interpelace na pana předsedu vlády. Jako první byl vylosován se svou interpelací pan poslanec Jiří Valenta, kterého tímto prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Valenta: (Nebyl zapnut mikrofon.) Tak ještě jednou děkuji za slovo. Ani ty své dvě minuty nevyčerpám. Jen bych chtěl říci, že asi jak všichni víte, tak 15. února t. r. projednala vláda účast ministrů na interpelacích před Poslaneckou sněmovnou a shledala, resp. premiér Sobotka shledal, že účast je tristní, až na výjimky. Od té doby, kdy toto řekl a jemu byla přiřčena 67procentní účast na interpelacích, se velice zhoršil. To znamená, že tady byl asi ze čtyř jenom dvakrát. To znamená, že to procento mu kleslo. Takže já bych mu chtěl jenom tímto způsobem

vzkázat, aby se také polepšil, a svoji interpelaci, kterou bez něj projednávat nechci, tímto stahuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane kolego. Já jsem to neřekl, ale pan předseda vlády Bohuslav Sobotka je omluven a zodpoví interpelaci písemně v souladu s jednacím řádem.

Další byl vylosován se svou interpelací pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, kvůli problémům ve Francii a Velké Británii se významně zvýšily nároky na tzv. notifikované osoby, a tím následně na výrobce zdravotnických prostředků. Došlo k radikálnímu nárůstu rozsahu uplatňovaných požadavků z pohledu kontroly notifikovanou osobou u výrobce, a tím i na personální obsazení, prováděné činnosti, postupy, věcné a formální dokladování a posouzení vlastnosti výrobků jak na straně notifikovaných osob, tak výrobčů. Důsledkem toho je značné prodloužení dodacích termínů a zásadní skokový nárůst cen služeb notifikovaných osob a zvýšená organizační a ekonomická zátěž u výrobčů s důsledkem prodloužení inovačního cyklu a snížení konkurenčeschopnosti celého odvětví.

Existují určité možnosti zmírnění těchto důsledků: Jednak zakotvením povinnosti státem zřízených akademických a výzkumných organizací spolupracovat na procesu posuzování shody s výrobci a notifikovanými osobami, a to za úplatu v rámci standardní ekonomicko-obchodní činnosti. Na úrovni MPO a Ústavu pro normalizaci zpracovat jednoznačný závazný výklad požadavků na notifikované osoby a zajistit tak dlouhodobou stabilitu celého systému posuzování zdravotnických prostředků před uvedením na trh. Dnes je legislativa vykládána pouze pomocí různé nejlepší praxe nebo pomocí doporučujících dokumentů různých soukromých subjektů. Dále podpořit z veřejných zdrojů vznik a vybudování laboratorní a znalostní infrastruktury, která by ve spolupráci s akademickými a výzkumnými organizacemi poskytovala potřebné odborné služby pro výrobce a ratifikované osoby. Zvážit dotační program k podpoře uvádění nových zdravotnických prostředků na trh, a zmírnit tak ekonomické dopady na výrobce. To jsou nutné podmínky, které je třeba udělat v případě, že by stát chtěl podpořit české výrobce zdravotnických prostředků a notifikované osoby, které dělají certifikaci jejich výrobků.

Já si dovoluji požádat, pane premiére (upozornění na čas), o zapracování těchto připomínek výrobčů. A protože to je problém mezirezortní, o nalezení řešení a pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče. Příště poprosím o lépe dodržení těch dvou minut.

Další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a. Připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, vaše vláda projednala zprávu o průběhu vydávání majetku podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. V tomto materiálu byly uvedeny stovky žalob na obce, kraje, právnické a fyzické osoby. Přitom podle jednotlivých smluv se poskytuje jednotlivým církvím finanční náhrada v celkové výši 59 miliard korun. Podle veřejných informací se nejvíce soudí katolické řády. Rekordmanem v podávání žalob je nepočetný rytířský řád křížovníků s červenou hvězdou, který vede přes 60 soudních sporů. Ale i další řády, jako jsou rytíři z německého řádu, maltézští rytíři či cisterciáci vedou řadu soudních sporů. Církve také podaly 119 určovacích žalob na obce.

Vážený pane premiére, chci se zeptat na postup vlády, která dohlíží na vydávání majetku. Podle mého názoru dochází ze stran jednotlivých církví k porušení jejich smluvního závazku, protože za nevydaný majetek dostávají finanční náhradu, a přitom se o tento majetek soudí. Jsou pouze dvě možnosti, jak tento problém řešit. Tím prvním je vypovězení smlouvy s těmito církvemi, které ji porušují. Druhou možností je krácení finančních náhrad, když bude majetek v rozporu s dohodou vydán. Proto se ptám, vážený pane premiére, jak bude reagovat vaše vláda v těchto uvedených případech. Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslance. Já jenom na podnět pana předsedy klubu TOP 09 upozorňuji, že interpelace na členy vlády budou zahájeny bezprostředně po vyčerpání přihlášek interpelací na nepřítomného předsedu vlády.

Pane poslanče Okamuro, máte své dvě minuty. Připraví se paní poslankyně Lorencová, jestli mě slyší.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, předchozí vlády se alespoň symbolicky snažily o řešení problému s důchody pro naše seniory. Vaše vláda však absolutně selhala a k avizované důchodové reformě vůbec nedošlo. Neschopnost vaší vlády cokoliv zásadního řešit, je do očí bijící. Sliby chybějí. Senioři nadále živoří a nezbývá jim každý měsíc v jejich peněženkách o nic více, než tomu bylo za předešlé vlády Miroslava Kalouska a ODS. A nejen to. Za vaší vlády je to ještě horší, jelikož peníze ve skutečnosti máte, ale místo našim potřebným občanům vyplácíte každoročně stamiliony migrantům, které k nám natrvalo přijímáte a kteří nemají s naší republikou vůbec nic společného. Zároveň podporujete stamiliony i politické pro imigrantské neziskovky. Je to odporný přístup.

Místo aby si vaše vláda vybrala podporu našich potřebných občanů, vybral jste si cizí ekonomické migranti. Všichni víme, že stávající důchodový systém není schopen do budoucna financovat důchody všem tak, aby důstojně žili. Proto je důchodová reforma zcela nutná. Když se podíváme pravdě do očí, tak řešením nejsou migranti. A po pravdě v dlouhodobém důsledku není řešením ani zvyšování populace, protože věk dožití se zvyšuje a na druhou stranu republika není nafukovací.

Je třeba změnit celý systém tak, aby se starobní důchod stal sociální dávkou v garantované důstojné výši. Nejde udržet zásluhový princip, ale je třeba ho přetvořit

na standard pro ty, kdo nemají šanci ze svého platu spořit nebo investovat. Je třeba důchody zvyšovat ne o procenta, ale o paušální tvrdé částky těm, co mají nejnižší důchody, s tím, že takový důchod si zaslouží jen ten, kdo do systému aktivně přispíval, a ten, kdo je skutečně bezmocný. Nelze systémově podporovat celoživotné parazitující jedince.

Pane premiére, berete jak vaše vláda, tak vy v potaz fakt, že dnes je situace opačná? Procentuální valorizace důchodů znamená, že se nejvyšší důchody zvyšují o tisíce a nejnižší jen o stokoruny. Máte nějaký plán, co s tím? Za celou dobu vaší vlády jste žádný plán důchodové reformy nepředvedli. Totálně jste zklamali. My za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, řešení máme.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude zodpovězena písemně v souladu s jednacím řádem.

Nyní poprosím paní poslankyni Janu Lorencovou, kterou vidím přicházet, aby přednesla svoji interpelaci. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji. Jak je mým dobrým zvykem, přijdu na nádraží, nastoupím volným krokem a vlak se rozjede, tak jsem přišla na poslední chvíli teď. Omlouvám se.

Moje interpelace na nepřítomného pana premiéra spočívá v připomenutí toho, co se týká ještě dolu Paskov a OKD. Jde mi o to, že důl Paskov byl k 31. březnu uzavřen, a ono se v médiích objevuje v různých variantách, co se s tím dolem vlastně stalo. Někdo říká zakonzervován, někdo říká uzavřen, někdo říká připraven kdykoliv k otevření, někdo říká definitivně ztracen.

Důl Paskov, jestli se neppletu, a kolega Hájek mi to asi potvrdí, byl nejhlubší důl na Ostravsku. A jde o to, že všechny ostatní doly jsou definitivně ztracené nejenom pro naši, ale pro mnoho příštích generací. Už se v nich nikdy uhlí těžit nebude. A já chci vědět, jestli tento neuvěřitelný stav následujeme i v případě dolu Paskov. Jestli došlo k zakonzervování, a aby se jasně a zřetelně pan premiér vyjádřil, jestli důl Paskov byl zakonzervován, to znamená, kdykoli připraven k otevření a těžbě, nebo jestli se s ním stal stejný zločin, jako se stal s ostatními doly na Ostravsku.

Děkuji předem panu premiérovi za odpověď, ale trvám na tom, aby byla jednoznačné, ne aby to bylo o tom, kdy se poletí na Měsic z České republiky.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Pan premiér odpoví písemně.

Další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Karel Fiedler a připraví se pan poslanec Karel Rais. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Ano, pan premiér odpoví písemně, protože tradičně a velmi často na interpelacích nebývá přítomen, takže to není žádná novinka.

Já mám pomyslný na dálku dotaz na pana premiéra, který se týká naplňování jednak vládního programu, jednak akčního plánu, jednak volebních a předvolebních

slibů, které jsou dávány a nejsou plněny. Já jsem tady o tom hovořil v úterý při zahájení této schůze. Chtěl bych jasnou odpověď, jestli tato koaliční vláda – nejedná se jen o poslanecký klub ČSSD, ale všechny tři, které jsou účastny vládní koalice – hodlá naplnit to, co slibuje ve vládním programu, v akčním plánu a v předvolebních slibech, a to je řešení problematiky exekucí, provádění teritoriality exekutorů.

To, co vláda navrhuje, nebo se zavazuje v akčním plánu k tomu, že v červenci letošního roku předloží nějakou novelu do Poslanecké sněmovny, to už jsme si tady řekli několikrát, všichni velmi dobře víme, že je plácnutí do vody, které rovnou říká: my to udělat nechceme. Protože novela, která má přijít do Sněmovny v červenci, v žádném případě nebude projednána, a tato koaliční vláda tím jasně říká: nehodláme dodržet svůj slib z vládního prohlášení, nehodláme dodržet to, co jsme formálně uvedli v akčním plánu, nehodláme dodržovat ani naše předvolební sliby, které se týkají řešení problematiky exekucí a teritoriality. Stejně tak ostatně, jako to sociální demokracie udělala s volebním podvodem ve věci restituční na voliče.

Děkuji a jsem zvědavý na odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jako další se svou interpelací na předsedu vlády vystoupí pan poslanec Karel Rais, kterého ovšem v sále nevidím, tudíž poprosím o vystoupení paní poslankyni Věru Kovářovou. Připraví se paní poslankyně Langšádlová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, v médiích včera proleskla informace, že vláda na místě nového koordinátora pro digitalizaci potvrdila pana Ondřeje Malého, který nahrazuje pana Tomáše Prouzu. Dovolte mi, abych vás v této souvislosti požádala o vypracování přehledu aktivit pana Prouzy v této oblasti, něco jako výkaz práce, ze kterého bude patrné, jakých úspěchů pan Prouza ve funkci dosáhl, co se naopak nepodařilo a co třeba je v běhu a teprve se, doufejme, v této oblasti, kde jako Česká republika nejsme podle mezinárodních srovnání žádnými přeberníky, podaří.

Uvědomují si, že panu Malému nezbývá moc času, ostatně ani této Poslanecké sněmovně. Přesto by mě zajímalo, s jakými konkrétními plány do úřadu vstupuje, jaký harmonogram jejich plnění předpokládá. Pane premiére, žádám vás proto rovněž o přípravu takového podkladu. Myslím přitom, že už vzhledem k významu těchto témat pro budoucnost České republiky, pro její konkurenční schopnost, pro účinnější parlamentní kontrolu je potřeba, aby tyto přehledy obdrželi v písemné podobě všichni kolegové a kolegyně v Poslanecké sněmovně a rovněž v Senátu.

Vážený pane premiére, můžeme se na takový materiál v horizontu jednoho měsíce těšit? Děkuji za odpověď.

Ve zbývajícím času mi dovolte ještě jednu otázku. Nevím, na kterou pozici v soukromém sektoru pan Prouza odchází, nicméně v případě významné a citlivé pozice, kterou zastával, bych očekávala existenci konkurenční doložky. Můžete potvrdit její existenci, a jaké jsou její podmínky? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Na vaši interpelaci bude odpovězeno písemně.

Dávám slovo paní poslankyni Langšádlové. Připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, dovoluji si vás interpelovat ve věci šíření poplašných zpráv, ke kterému dochází skrze hromadné rozesílání e-mailů obsahujících dezinformace nebo zkreslené informace. Tyto zprávy začaly být rozesílány v České republice v hojně míře již po obsazení Krymu Ruskem a do dnešního dne neustávají a zaměřují se na rozmanitá téma. V poslední době jsou často spojována s migrací. Co je závažné, velice častými příjemci těchto e-mailů jsou naši senioři. Jsou zahraniční těmito informačními smějedy. Takto vypadá jeden z e-mailů i s komentářem: "Toto je Cheb, tento týden Česká televize i další televize o tom mlčí, vládní banda ani nekecne, jsou to imigranti, co vyhostili z Německa k nám na chebské nádraží." A podobné nesmysly. Cílem těchto masivních tlaků je vyvolat negativní nálady a neklid ve společnosti a podkopávat důvěru veřejnosti v demokratické instituce.

Oceňuji, že vzniklo centrum boje proti terorismu a hybridním hrozbám a sleduje webové stránky a sociální sítě. Ale já bych ráda svou interpelací upozornila na fakt, že toto šíření dezinformací existuje i formou rozesílání mailů a že velice častými příjemci jsou naši senioři. Mnozí jejich rodinní příslušníci se na mě často obracejí. Jsou z toho zoufalí.

Vážený pane premiére, vzhledem k uvedenému vás prosím o odpověď, jaké kroky budete proti šíření těchto dezinformačních kampaní činit. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Na vaši interpelaci bude odpovězeno písemnou formou.

Dávám slovo panu poslanci Petru Bendlovi, aby přednesl svoji interpelaci. Připraví se pan poslanec Michal Kučera.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Moje otázka je jednoduchá. Nedávno jsme byli svědky toho, že se v České republice měnil čas, kdy jsme přecházeli ze zimního na letní čas. V té souvislosti musím říci, že řadě občanů přináší tato změna obrovské problémy. Netýká se to pouze dospělých lidí, týká se to dětí a případně zvířat, která jsou závislá na činnosti lidí. Řada zemí k tomuto experimentu přistoupila už v roce 1916 a od té doby přistoupila i Česká republika.

Často v minulosti bylo zdůvodňováno, že to bylo z ekonomických, energetických a já nevím jakých důvodů. Chci se vás zeptat, zdali je tato změna času pro Českou republiku ještě stále přínosná. Pokud ano, dá-li se to nějak kvantifikovat, pokud ne, jestli není čas na to, abychom se drželi pouze jednoho času, abychom k takovýmto změnám nepřistupovali. Případně bych chtěl slyšet, co bychom mohli udělat pro to, abychom pokud to není výhodné pro Českou republiku, tu to záležitost změnili. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a poprosím pana poslance Michala Kučera, aby nám přednesl svoji interpelaci, a připraví se pan poslanec Josef Hájek. Máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, Česká exportní banka a Exportní garanční a pojišťovací společnost dle mého neinformují dostatečně o podporovaných projektech. V tuto chvíli není známo, o jakých projektech se zvažuje, že budou do budoucna podpořeny. A dokonce ani ani zveřejněn seznam již podpořených projektů, jak to udává doporučení OECD o společných přístupech k životnímu prostředí a ke státům podporovaným vývozním úvěrům. České exportní agentury jsou navíc stále častěji kritizovány za neúspěšné projekty. Tím posledním je nezprovozněná turecká elektrárna Adularya. Také proto se nyní chystá restrukturalizace těchto dvou institucí. Jejich konečná podoba ovšem bude pravděpodobně rozhodnuta až příští vládou. Pro vyvarování se dalším neúspěšným a environmentálně a sociálně škodlivým projektům je potřeba vyšší míra transparentnosti a zapojení veřejnosti. To umožní snadněji odhalit potenciální negativní dopady projektů a předeším sladit činnost exportních agentur s národními a nadnárodními strategiemi, jako je například Pařížská dohoda.

Vážený pane premiére, chtěl bych se vás tímto tedy zeptat, o jakých projektech v oblasti energetiky včetně uhlíkových, plynařských a podobně EGAP nebo Česká exportní banka momentálně jednají, případně které projekty v daných dvou oblastech budou podpořeny v roce 2017. A za druhé, jaké energetické projekty byly podpořeny v letech 2005 až 2016 z exportního financování. Děkuji vám za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. A nyní nám svoji interpelaci přednese pan poslanec Josef Hájek, připraví se pan poslanec Marek Černoch. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, dovolte, abych interpeloval pana premiéra.

Vážený pane premiére, Poslanecká sněmovna dne 15. března tohoto roku přijala usnesení, ve kterém konstatovala, že privatizace společnosti OKD byla pro občany České republiky nevýhodná jak v oblasti ekonomické, tak také v oblasti sociální. Díky této nevýhodné privatizaci, na které jste se výraznou měrou podílel i vy, pane premiére, byli poškozeni zejména horníci, nájemníci 44 tisíc hornických bytů. Zejména nájemníci 44 tisíc hornických bytů se nechtěli a nechtějí smířit s tím, že byli díky vám, pane premiére, podvedeni. Při odprodeji 46procenrtního podílu státu ve společnosti OKD jim bylo slíbeno, že za zvýhodněnou cenu si budou moci koupit své nájemní byty. To se bohužel nestalo. Tisíce rodin je dnes nuceno platit nekřesťanské nájemné. Stát musí mnoha rodinám doplatit na nájemné formou sociálních dávek a gauner Bakala se jim směje do očí. To vám nevadí, pane premiére?

Privatizační smlouva o odprodeji minoritního podílu státu, kterou jste podepsal, umožňuje státu od této smlouvy odstoupit, a to v případě, že se u Evropské komise prokáže, že při privatizaci OKD došlo k nedovolené podpoře. Nájemníci bytů OKD

proto podali k Evropské komisi několik stížností. Bohužel tyto stížnosti i díky posudku, který pro Ministerstvo financí napsal váš přítel Pokorný, byly zamítnuty. Do problematiky nevýhodné nebo nedovolené podpory státu při privatizaci OKD se letos také zapojila skupina Arca Capital, kterou prezentuje finančník Pavel Krúpa.

V této souvislosti, pane premiére, mám na vás dvě otázky. Za prvé: Jste ochoten, pane premiére, pod tímto argumentem přiznat, že při privatizaci 46procentního podílu státu na společnosti OKD došlo k nedovolené podpoře státu? A za druhé: Připojí se také vláda České republiky ke stížnosti na nedovolenou podporu státu při privatizaci OKD, kterou k Evropské komisi podala společnost Arca Capital, aby se zvýšily šance České republiky na odstoupení od této privatizační smlouvy? (Hlasy z pléna: Čas.)

Děkuji vám, na vaši odpověď čeká 44 tisíc hornických rodin.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče. Jako další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Marek Černoch, který pak následně může interpelovat ještě jednou. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Pan premiére, vaše vláda připravuje obří mýtný tendr, který směřuje k tomu, že bude zmařena investice státu v řádu miliard korun. Takovou hodnotu totiž má stávající mýtný systém, který má republika v majetku, který je spolehlivý a dosud vybral 80 miliard korun, a letos dokonce klesly provozní náklady na 16 %. Rozhodli jste se jako vláda navzdory stanovisku odborného poradce Deloitte o budoucím rozšíření mýta o 900 km silnic nižší trídy. To prokazatelně nepřinese ani peníze navíc, ani nezafunguje jako regulace kamionů. Způsobí zdražení zboží občanům v regionech, kde mýta neplatí zahraniční tranzity, ale malé dodávky zásobující mezi městy. Povede také k tomu, že se bude muset postavit nové mýto za miliardy daňových poplatníků místo dalšího využívání už jednou zaplaceného systému. To vše kvůli mantře technologicky neutrálního tendru.

Proti vašemu záměru, který jste upokli mimo místo odborného fóra politicky v koalici a bez veřejné diskuse, hlasitě protestují nejen sdružení autodopravců, ale také Svaz průmyslu nebo Asociace malých a středních podniků. Rozšířování mýta do regionů jen kvůli zájmu nějakých komerčních firem v pozadí nově odmítají i samotní hejtmani prostřednictvím Asociace krajů.

Vážený pane premiére, řekněte před volbami občanům v regionech, že se jim chystáte zdražit silnice. Proč opět převažuje politikaření nad odborností, nepostupuje se podle principu rádného hospodáře a nevyhlásíte tendr na provozovatele stávajícího státního mýtného systému stejně tak, jako to udělalo Rakousko? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a nyní vás poprosím, abyste přednesl svoji další interpelaci týkající se finanční účasti ČR v mezinárodních agenturách. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Pane premiére, už dnes dopoledne jsem se ptal, zdali víte o miliardách korun, které utíkají jako platby do mezinárodních agentur. Nedávno vyšel článek, který mapuje platby České republiky ve stovkách mezinárodních organizací, o kterých ve velké části panují pochyby. Jedná se například o agenturu Mezinárodní organizace Frankofonie, do které jde 300 tisíc korun, skupina Pompadour (?), kam jde 500 tisíc korun, dále Mezinárodní velrybářská komise, kam platí Česká republika 722 tisíc korun, Evropský výbor pro normalizaci 3 571 tisíc korun nebo Evropská organizace pro astronomický výzkum na jižní polokouli, kde platíme 41 254 815 korun.

Ministerstva na to přispívají velkou částkou – Ministerstvo zahraničních věcí miliardou a půl, Ministerstvo školství 817 miliony a tak to jde dále. Proto se vás ptám, zdali není lepší využít peníze, které zřejmě nemají žádné opodstatnění, například na navýšení důchodů, například na řešení ve školství, využít je prostědaleko efektivněji, než jsou využívány tímto způsobem. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Na vaše obě interpelace bude odpovězeno písemně.

A nyní dávám slovo paní poslankyni Věře Kovářové, která vystoupí se svou interpelací trable s internetem.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, v úterý jsem se na pořad jednání Poslanecké sněmovny pokusila zařadit bod pod názvem Potíže v čerpání evropských peněz na rozšíření vysokorychlostního internetu. Bohužel marně. Otevřím totto téma znova, i když vzhledem k vaší nepřítomnosti se obávám, že ani dnes se toho mnoho nedozvím. Tak tedy snad za měsíc ve vaší písemné odpovědi.

Proč považuji toto téma za důležité, je možná zbytečně vysvětlovat. Ale raději to stejně jako v úterý zopakuji. Jde o 14 miliard korun, které na rozšíření vysokorychlostního internetu můžeme použít. To se dosud moc nedalo. Ze strany této vlády zazněla celá řada termínů, které se neplnily. Poslední příslib zněl, že výzva bude vypsána do konce letošního března. To se sice stalo, ovšem jsou v ní obsaženy chyby, které bude potřeba odstranit. Na tento problém spočívající v tom, že v každé vymezené oblasti může získat dotaci jen jeden poskytovatel, což by nahrávalo velkým firmám na úkor těch menších, lokálních, už upozornily Hospodářské noviny a iDnes.cz, které dále varují před reálnou hrozou nevyčerpání prostředků na rozvoj internetu, a tím koneckonců také na rozvoj venkova.

V souvislosti s upřednostněním velkých telekomunikačních firem mě napadá, zda nejdete o dědictví po panu ministru Mládkovi, který k této společnosti ještě poměrně nedávno proslul vstřícným přistupem. Můžete se k této spekulaci vyjádřit?

Dále bych ráda zdůraznila, že ona vypsaná výzva se týká 11,5 miliardy korun, ne celých 14 miliard. Ty 2,5 miliardy jsou už odepsané, s nimi se tedy nepočítá, nebo bude snaha o jejich přeprogramování?

Vážený pane premiére, myslím, že vzhledem k tomu, co se ohledně čerpání evropských peněz na rychlý internet děje, nemůžeme předstírat, že ty potíže nevidíme, a proto prosím o jasné odpovědi na položené otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Jako další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Petr Bendl a připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, státem vlastněná firma Lesy České republiky hodlá vystavět své nové ředitelství za částku přibližně 500 milionů korun. Chci vědět, jak se k tomu staví vláda, zdali tuto záležitost podporujete, či nikoliv. Protože budovat nové úřady v situaci, kdy stát vlastní řadu budov po celé České republice, které jsou buď využívány málo, či špatně, nebo vůbec, považuji za vyhazování finančních prostředků. Chci vědět, jak se k tomu vaše vláda staví, zdali tomu zabráníte, či jste připraveni tuto záležitost podpořit. Půl miliardy za výstavbu nového úřadu považuji v současné době za nesmysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Vaše interpelace bude zodpovězena písemně.

A nyní dávám slovo panu poslanci Tomio Okamurovi, který nám nejprve přednese interpelaci na téma islamizace a poté na téma lobbing. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, je pravda, že Ministerstvo školství, které je pod vedením vaši ČSSD, spustilo na základní škole ve Zlíně pilotní projekt propagace islámu? Dostal jsem informaci, že na Základní škole ve Zlíně-Malenovicích je prý na základě podnětu ministerstva pod vedením ČSSD propagován mezi žáky pozitivní vztah k islámu, a to formou komparativního appeasementu, což je psychologická forma psychomanipulace, jejímž cílem je snížit podvědomý strach z jedné hrozby porovnáním s podobnými známými faktami z hrozby známé a menší, tedy bagatelizace, anebo hrozby nulové, tedy denial.

Jeden z rodičů, který byl ve škole na rodičovské schůzce v osmé třídě tamní základní školy, nafotil se zděšením neuvěřitelné nástěnky rozevřené po zdech třídy. Informaci o tomto neuvěřitelném skandálu již přinesla i média. Škola se snaží položit rovnítko mezi současné sekularizované křesťanství a fašistický islám. Kauza ve Zlíně je už druhá v řadě, kdy škola propagovala mezi studenty islám. Nedávno prý učitelé na základní škole v Trutnově učili děti muslimské modlení k Alláhovi.

Pane premiére, je islamizace českých dětí politika celé vlády, nebo jen strategie vaší ČSSD? Je všeobecně známé, že vaše vláda kontinuálně přijímá do České republiky natural migranti z islámských zemí a integruje je do naší republiky. O tom moc dobré vědí občané Ústí nad Labem-Předlice, Jaroměře, Brna a Havířova. A vaše vláda vyčleňuje na přijímání migrantů stamiliony korun ročně, místo abychom podpořili důchodce nebo mladé rodiny s dětmi. Ostatně hlasy poslanců ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL byla do své funkce ombudsmanky zvolena i známá podpůrkyně islámu v České republice Anna Šabatová.

A je tady další skandální jednání vlády. Islámská nadace se sídlem v Praze obesílá již delší dobu české školy s nabídkou přednášek, které propagují islám, a nadace již stovky takových přednášek realizovala. A spoluorganizátorem těchto

přednášek je nezisková organizace s názvem Multikulturní centrum, která se na organizaci této přednášek přímo podílí a je přímo dotovaná Ministerstvem školství vedeném ČSSD, potažmo vaší vládou.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Prosím, abyste setrval u řečnického pultíku a přednesl nám svou druhou interpelaci na téma lobbинг. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, už podruhé jste mi neodpověděl na můj dotaz. Scházíte se se svým spolužákem a lobbistou Radkem Pokorným a konzultujete s ním vládní agendu? Prosím o odpověď přímo, bez dosavadních vytáček.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za extrémní dodržení času. Poprosím pana poslance Petra Bendla, který přednese také dvě své interpelace na předsedu vlády. Nejprve na téma investice Lesů České republiky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, Lesy České republiky hodlají investovat v Rumunsku a za stamilionové částky nakupovat lesy právě v této zemi. Chci vědět, zda vaše vláda tuto investici podporuje, či nikoliv. Prosím o jednoznačnou odpověď. A v případě, že ji podporujete, zda jste si jistý, že je možné uhlídat efektivitu takto vynaložených prostředků a uhlídat i majetek, který by případně Česká republika v Rumunsku získala. Děkuji vám za jasnou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Setrvějte na svém místě a prosím o přednesení druhé interpelace na téma čerpání evropských fondů.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, interpeloval jsem vašeho ministra a místopředsedu vlády ministra financí ve věci schopnosti České republiky čerpat evropské fondy na období 2014 až 2020. Z odpovědi pana ministra Babiše jsem se dozvěděl, že z alokovaných 585 miliard korun na období 2014 až 2020 Česká republika k 17. březnu letošního roku, tzn. 2017, vyčerpala 0,84 procenta. Vaše vláda i vaši jednotliví ministři se často soustředí na to, aby kritizovali své předchůdce za to, jak špatně čerpali evropské fondy, ale situace, kterou předvádí vaše vláda, tedy tady podle mne nikdy nebyla – 0,84 procenta vyčerpaných prostředků v polovině finančního období, zdůrazňuji.

Jsou tady některá ministerstva, která ani nečerpala z jednotlivých operačních programů, např. Ministerstvo zemědělství – podle informací ministra financí je tam čistá nula. Ministerstvo dopravy 0,85 procenta, Ministerstvo školství 0,2 procenta. Nejlépe čerpá Ministerstvo práce a sociálních věcí – 5,67 procenta. To jsou všechno částky, zdůrazňuji, v polovině finančního období.

Chci se vás zeptat na důvody, které vedou k tomu, že nejste schopni finanční prostředky ani po 3,5 letech čerpat tak, aby bylo zřejmé, že vaši následníci nebudou mít obrovské problémy s tím, jak tuto finanční částku, kterou nám Evropská unie alokovala, budeme schopni vůbec získat a vyčerpat na věci, které Česká republika opravdu potřebuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Vaše interpelace budou zodpovězeny písemnou formou ve lhůtě 30 dnů.

A nyní upozorňuji poslaneckou sněmovnu, že jsme vyčerpali všechny přihlášky na ústní interpelace určené předsedovi vlády a nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

vyzývám jako prvního pana poslance Michala Kučera, aby přednesl interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Další se připraví pan poslanec Jiří Štětina. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, jistě je vám známo rozhodnutí Evropské komise v případu zneužití dominantního postavení rakouské autorizované obalové společnosti, kdy Evropská komise přiznala konkurenční společnosti náhradu ve výši 6 milionů eur. Shodou okolností stejná společnost v České republice v rámci autorizačního správního řízení neuspěla, a dá se tedy předpokládat podání obdobné stížnosti k Evropské komisi, případně žaloby k soudu v České republice.

Vážený pane ministře, co si myslíte o podezření na zneužívání monopolního postavení společnosti EKO-KOM a co vaše ministerstvo činí pro to, aby nedošlo ke stejnemu scénáři jako v Rakousku? A chtěl bych se také zeptat, jaký máte názor na aktuální uspořádání oblasti zajištění zpětného odběru obalů v České republice, a chcete i nadále podporovat a udržovat monopolní uspořádání?

Také bych chtěl připomenout, že v roce 2013 vydal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže stanovisko k fungování kolektivních systémů z pohledu hospodářské soutěže, ve kterém konstatoval vážné znepokojení nad stavem soutěžního prostředí v oblasti poskytování služeb kolektivního sběru. Ve stanovisku byly zároveň identifikovány tři konkrétní nedostatky, které Ministerstvo životního prostředí mělo odstranit.

1. Jedná se o nadbytečnou regulaci tam, kde již není nutná a potřeba společnosti může zcela uspokojit funkční hospodářská soutěž.

2. Je to závadná regulace tam, kde sice není možno ponechat uspokojení celospolečenského zájmu výhradně na volné soutěži, avšak neexistuje žádný objektivní důvod pro zamezení plurality a vzájemné hospodářské soutěže poskytovatelů a služeb.

3. Absence efektivních dozorů orgánů veřejné moci tam, kde dochází k cenotvorbě.

Chtěl bych se zeptat, jaká opatření a nápravné kroky Ministerstvo životního prostředí v průběhu tří a půl let od vydání stanoviska ÚOHS přijalo a jakým způsobem byly zmiňované nedostatky odstraněny. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. A slovo má ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Jsem rád, že mě kolegyně a kolegové v tom nenechali samotného. Tak to asi půjde rychleji. Já asi na všechny otázky pana kolegy Kučery úplně neodpovím. My jsme se tady domluvili vzhledem k tomu, že jsem neměl úplně k dispozici detail otázek, že to doplním písemně. Jenom bych možná pro zajímavost řekl pár informací ke kolektivním systémům v České republice.

Momentálně v České republice fungují kolektivní systémy v oblasti elektrospotřebičů včetně osvětlení. Tam je jich dokonce šestnáct, z nichž devět se zabývá pouze solárními panely. Ale jsou tam i další, které se zabývají daleko širším okruhem zpětného odběru elektrospotřebičů obecně, což asi víte. Kolektivní systém je systém založený výrobci, který namísto výrobců plní povinnosti vyplývající z evropských směrnic, kdy výrobci jsou podle příslušných směrnic odpovědní za výrobky uvedené na trh, a to i po skončení jejich životnosti. Kolektivní systémy tedy slouží jako nástroj pro plnění takzvané rozšířené odpovědnosti výrobců.

Kromě těchto elektrospotřebičů jsou tady dva kolektivní systémy v oblasti baterií a akumulátorů, jeden kolektivní systém na pneumatiky a jeden kolektivní systém, na který se především pan kolega Kučera ptá, a to jsou obaly. Je tady tedy jeden kolektivní systém EKO-KOM.

Chci zdůraznit, že konkurence je už podle stávající legislativy možná. Legislativa tedy umožňuje vznik více kolektivních systémů v každé oblasti, kde je kolektivní plnění nastaveno, a také je vidět, že v některých oblastech se to daří. A vždycky samozřejmě záleží na tom prostoru, který je na trhu vytvořen.

Chci zdůraznit, že Ministerstvo životního prostředí v žádném případě nemá zájem a ani nebrání vzniku nových kolektivních systémů. Všechny systémy ovšem musí splňovat podmínky dané legislativou. Ty podmínky nebyly jednoduché, a právě proto jsme připravili novelu zákona a výrobcích s ukončenou životností. Oblast zákona o odpadech tedy dříve upravovala problematiku elektrospotřebičů včetně osvětlení, baterií a akumulátorů. Není jednotná a je třeba ji sjednotit a nastavit pro všechny kolektivní systémy stejná pravidla. Toto bylo také jedním z hlavních cílů připraveného nového zákona. My jsme ten zákon projednávali v rámci meziresortního připomíkového řízení a ještě dluho před ním celý rok 2016. V současné době je připraven, ale tak jak už jsem tady odpovídal najinou interpelaci, rozhodli jsme se vzhledem ke krátké době, která zbývá do konce volebního období, že v této chvíli není šance, aby vláda a především Sněmovna, následně tedy Senát, tento zákon schválily a byl dokončen legislativní proces, protože je to velmi složitý zákon. Respektive jsou to dva zákony. Je to zákon o odpadech a zákon o výrobcích s ukončenou životností.

Na druhou stranu je ale třeba říci, a já to hned dokážu konkrétním tvrzením, že v oblasti obalových odpadů ten systém dosahuje poměrně vysoké míry recyklace. V roce 2015 bylo zrecyklováno 74 % obalů uvedených na trh. Dokonce v té úplně poslední zprávě, kdy dobré nastavení systému zpětného odběru a využití obalových odpadů dokazuje také jeho pozitivní hodnocení ze strany Evropské komise, která ve zprávě k přezkumu provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí publikované v roce 2017 přímo uvádí: "Česká republika má dobře fungující program rozšířené odpovědnosti výrobců v oblasti obalů, a příslušné cíle v tomto odvětví dokonce překračuje."

To znamená, že to není tak, že bychom měli ten systém nefungující. A mimo jiné jenom pro informaci, občané mají dnes k dispozici více než 270 tis. kontejnerů na tříděný odpad v 99 % obcí České republiky. Ale vůbec to neznamená, že bychom nepodporovali konkurenci, a tedy další systém v oblasti nebo nějakou další novou autorizovanou obalovou společnost už podle stávající legislativy, ale snazší to bude podle nové legislativy.

Pokud to takhle stačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu ministrovi za dodržení časového limitu. Ptám se pana poslance, zda má zájem o doplňující otázku, (Poslanec Kučera: Ano.) Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za odpověď panu ministru životního prostředí. Jak jsme se již předem dohodli, požádal bych o písemné odpovědi na své otázky, protože si uvědomuji, že některé byly i takové hlubší. To znamená, že ten časový prostor čtyř minut není zcela dostačující. Takže kdyby mi pan ministr na to odpověděl písemně. A doufám, že to tedy bude více než jedna věta, jak bývá zvykem u jeho stranického šéfa Andreje Babiše, který nám odpovídá jednou větou. Takže doufám, že odpověď bude uspokojující. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Předpokládám, že pan ministr už nebude reagovat, že už je to uzavřeno.

Dovolte mi, než dám slovo dalšímu interpelujícímu, abych přečetl několik omluv. Dne 6. 4. 2017 se omlouvá z pracovních důvodů paní poslankyně Martina Berdychová z jednání Poslanecké sněmovny, pan poslanec Jan Zahradník omlouvá svoji neúčast na dnešním odpoledním jednání Poslanecké sněmovny bez udání důvodů a dále se omlouvá pan poslanec Simeon Karamazov a to ve čtvrtek 6. 4. z odpoledního jednání a v pátek 7. 4. 2017 z osobních důvodů. Děkuji.

Dále vystoupí se svou interpelací pan poslanec Jiří Štětina. Bude interpelovat paní ministryni Karlu Šlechtovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně. V souvislosti s trestními oznámeními na příspěvkovou organizaci Česká centrála sportovního (správně cestovního) ruchu CzechTourism podanými na základě

závěrů NKU nebo jiných subjektů, které šetří Policie ČR, obracím se na vás se dvěma dotazy.

Za prvé, které všechny subjekty registrované v České republice obdržely finanční prostředky, v jaké výši a od kterých poskytovatelů prostřednictvím CzechTourismu za období od 1. 1. 2013 do současnosti?

Druhá otázka, se kterými všemi subjekty registrovanými v České republice měl CzechTourism platné smlouvy na propagaci, reklamu, PR a tak dále, za období od 1. 1. 2013 do současnosti. Neboť Česká centrála sportovního (!) ruchu CzechTourism se na základě kontrolního závěrů NKÚ z kontrolní akce číslo 1431 měla dopustit těchto zásadních pochybností: Za prvé, pochybnosti o hospodárném vynakládání finančních prostředků. Za druhé, agentura CzechTourism nevyužívala důsledně všechny právní prostředky při uplatňování a hájení práv státu jako vlastníka a majetek státu nevyužívala účelně a hospodárně. Za třetí, agentura CzechTourism porušila zákon o majetku České republiky a zákon o rozpočtových pravidlech. Za čtvrté, nezadávala veřejné zakázky na základě zadávacího řízení dle zákona číslo 137 z roku 2006 či rozdělila předmět veřejné zakázky. Za páté, nebyl dostatečně respektován zákon o finanční kontrole, což dokládá velké množství zjištěných nedostatků. Zjištěné skutečnosti nasvědčují, že se agentura CzechTourism dopustila porušení rozpočtové kázně v osmi případech v celkovém finančním objemu až do výše 19 mil. 529 tis. a nějaké drobné.

Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jako další byl vylosován v pořadí pan poslanec Zlatuška, kterého ale nevidím v sále. Bohužel není přítomen. Dávám tedy slovo panu poslanci Koníčkovi, který vystoupí se svou interpelací na ministra životního prostředí Richarda Brabce, a připraví se pan poslanec Petr Bendl. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane ministře, v lednu tohoto roku proběhla na městském úřadě v Uherském hradisku kontrola vrchním vodoprávním dozorem Ministerstva životního prostředí. Při kontrole bylo konstatováno, že – cituji: "Určitý problém spátruje ministerstvo v poněkud laxním přístupu správce vodního zdroje a ochranných pásem ke komplexní problematice ochrany jakosti a výdatnosti podzemních a povrchových vod v území, zajištění eliminace neoprávněných vstupů a vjezdů do těchto pásem." Konec citace.

Co s tímto laxním přístupem správce budete, pane ministře, dělat? Jaká opatření bude ministerstvo vůči správci vodního zdroje činit? V ochranném pásmu vodního zdroje je také velké množství černých staveb. Vodoprávní úřad vydal několik nesouhlasných závazných stanovisek k řízení o dodatečném povolení stavby. A nestalo se nic. Stavební úřad nekoná. Jak budete postupovat jako úřad, který má chránit vodní zdroje v případě těchto černých staveb? A to jak vůči stavebnímu úřadu v Uherském Ostrohu, tak vůči krajskému úřadu ve Zlíně. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím pana ministra, aby reagoval. Máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vítám pana vicepremiéra Bělobrádka, už se tady nebojím v té řadě. (Vicepremiér z vládních lavic: Já už odcházím!) Tak jsem to tedy trochu zakřikl.

Česká inspekce životního prostředí při provedené kontrole na základě podnětu pana Koláře, a pan Kolář skutečně nám těch podnětů poslal celou řadu, je velmi aktivní, tak skutečně, jak jste říkal, nezjistila přímé ohrožení vodního zdroje. My jsme právě k té namítané nečinnosti vykonali na Městském úřadě v Uherském Hradišti vrchní vodoprávní dozor, kontrolu výkonu státní správy. Ten protokol byl panu Kolářovi poskytnut na základě žádosti dle zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Chtěl bych zdůraznit několik věcí. Za prvé výkon státní správy na Městském úřadě Uherské hradiste, oddělení vodoprávního úřadu a životního prostředí, byl podle této kontroly prováděn na velmi dobré právní a odborné úrovni. Kontrola výkonu byla zaměřena zejména na aplikaci vodního zákona, správního rádu a zákona o přestupcích. O tom, že to skutečně probíhalo na dobré úrovni, svědčí i statistiky vydaných opatření ve věci přestupků za porušení vstupu či vjezdu do ochranných pásem vodního zdroje, vydaná nesouhlasná závazná stanoviska k řízení o povolení i dodatečném povolení staveb a objektů v těchto pásmech, podněty na přezkum rozhodnutí stavebního úřadu a v neposlední řadě i vodoprávní dozor u správce vodního zdroje. Nelze tedy přisvědčit názoru pana Koláře, že vodoprávní úřad je nečinný.

Problém ministerstvo spíše spatřuje v postoji správce ochranných pásem, Slováckých vodáren a kanalizaci, a. s., v přístupu těžební organizace a obvodního báňského úřadu a rovněž v činnosti obecného stavebního úřadu. Postup stavebního úřadu budeme napadat podáním podnětu na Ministerstvo pro místní rozvoj, což myslím, že už se podle mých informací dokonce stalo.

Já vám teď mohu říct úplně poslední informace. V posledním mailu od pana Koláře byla navíc zmíněna problematika nelegálního uložení stavebního odpadu. Ta je tedy novinkou, ta se zatím neobjevila a my jsme věc předali k proseřízení České inspekci životního prostředí. Rovněž se objevil požadavek na vyvození trestní odpovědnosti konkrétních pracovníků Městského úřadu v Uherském Hradišti. Ale tady musíme konstatovat, že ministerstvo neshledalo důvod k podání trestního oznámení. Ale samozřejmě, pokud má pan Kolář názor, že důvody pro trestní stíhání jsou dány, může přirozeně podat trestní oznámení sám.

Ministerstvo využije svých zákonních možností k nápravě stavu, podá podnět, což už se stalo, na přezkum postupu příslušného stavebního úřadu a v případném řízení o zrušení dobývacího prostoru bude trvat na splnění podmínek rekultivace. Nicméně jiným způsobem řešit nesprávný postup Slováckých vodovodů a kanalizací, báňského úřadu a stavebního úřadu nemůžeme, protože k tomu nejsme kompetentní. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Táži se, zda má pan poslanec zájem o doplňující otázku. Má. Takže máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Ne o doplňující otázku, jenom o konstatování. Ano, pane ministře. Protože byl kontrolovaný rok až 2016, tak právě nemohla být zjištěna nečinnost úřadu v těch předcházejících letech. A já bych vám chtěl poděkovat za to, že aspoň nyní vaš úřad začal něco dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Petr Bendl a bude interpelovat ministra životního prostředí Richarda Brabce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Vážený pane ministře, nedostalo se mi odpovědi při projednávání zákona o vodách tady, tak zkusím využít prostoru v interpelaci. V zákoně o vodách se snažíte odstranit výjimku z povinnosti čistit tzv. dešťovou vodu a musíme připomenout, že Česká republika má počet obyvatel, řeknu to přesně, nebo podíl obyvatel bydlících v domech napojených na klasickou kanalizaci jenom 82,8 %. A jsou dva kraje, které jsou na tom hůř, nebo méně než 70 % obyvatel bydlících v těch krajích je napojeno na klasickou kanalizaci. V okamžiku, kdy jedním brnknutím, jednou změnou věty odstraníte tuto výjimku, dopadne toto rozhodnutí v podstatě na většinu obyvatel žijících v České republice. Ta povinnost se promítnete pravděpodobně do nutnosti obcí začít investovat do nových čistíren, zvyšování kapacit, případně budování nových čistíren odpadních vod, které dosud nejsou na to množství vody dimenzovány. Bude to znamenat obrovské investice. A ta změna je opravdu velká.

Já chci vědět, zda existuje nějaká ekonomická analýza dopadů, jak se to projeví v povinnosti investovat. A protože logicky v okamžiku, kdy to bude povinností obce, případně kraje, aby takovou investici udělal, tak to promítnete do ceny vodného, stočného nebo do ceny vody obecně a zaplatí to všechno lidé. Tak chci vědět, zdali jste si toho vědomi, kolik to bude znamenat a zdali máte takovou analýzu udělanou, protože to je opravdu téměř na velmi významnou debatu o tom, co to vlastně bude v rozpočtech jednotlivých rodin a firem dělat za brykule. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Slovo dávám panu ministru životního prostředí. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za ten dotaz. Zapomněl jsem poděkovat i předchozím kolegům za ty dotazy, takže ještě zpětně jim děkuji za jejich dotazy.

My jsme si včera nerozuměli, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, a omlouvám se na to. Já jsem reagoval najinou záležitost. Ale myslím, že vás můžu uklidnit, a určitě ta debata bude rozhodně pokračovat. Koneckonců nedošlo ke zkrácení termínu na projednání ve výborech, takže na to budou dva měsíce času a tam se k tomu ještě určitě vrátíme.

Chtěl bych zdůraznit, ještě jsem si to nechal zpracovat od kolegů, že současný vodní zákon ani jeho novela se čištěním srážkových vod vůbec nezabývá. Zrušení části § 38 odst. 2, tedy za odpadní vody se dále nepovažují srážkové vody z dešťových oddělovačů, souvisí s nadbytečností tohoto ustanovení, neboť srážkové vody mohou být vypouštěny pouze z oddílné srážkové kanalizace, v níž ale žádné odpadní vody netečou. Proto není třeba tento fakt dále zdůrazňovat. Srážkové vody jsou dle vodního zákona považovány za vody povrchové, proto se na jejich vypouštění nevztahuje povinnost povolení ani stanovení limitů, neexistují tedy ani sankce za nedodržení těchto limitů. Možnosti likvidace srážkových vod jsou nadále jak podle stavebního, tak vodního zákona jejich zasakování, tedy případně akumulace v místě vzniku, jednoznačně preferovaná metoda i z hlediska sucha. Dále odvádění oddílnou srážkovou kanalizací do toku bez jakýchkoli omezení a nutnosti povolení pro jejich vypouštění. Způsob je plně vyhovující pro kvalitu vody v toku, a když to nejde jinak, vypouštění do jednotné kanalizace, tím se ovšem z nezávadné vody stane voda odpadní, kterou je pak potřeba čistit.

Naopak v jednotné kanalizaci jsou pouze odpadní vody, to je směsi splašků a srážkových vod, a tyto vody by v souladu se směrnicí 91/271/EHS měly být kompletně čištěny na čistírně odpadních vod. Výjimku lze připustit při silných srážkách, kdy je odpadní voda v jednotné kanalizaci silně ředěna srážkovými vodami a může být za definovaných podmínek, např. poměr ředění, vypuštěna dešťovým odlehčovačem bez čištění přímo do toku. Tyto podmínky by měly být nastaveny a zatím nejsou v rámci novelizace prováděcí vyhlášky k zákonu o vodovodech a kanalizačích, který je v kompetenci Ministerstva zemědělství.

Protože odlehčované, tj. nečištěné odpadní vody mají silně negativní vliv na tok, je třeba vypouštění těchto vod minimalizovat, a to omezením vniku srážkových vod do kanalizace, což právě je zajištěno třeba oddílnými splaškovými kanalizacemi, odpojováním srážkových vod a jejich likvidace zasakováním, akumulací atd. nebo akumulací odpadních vod ve zdržích, odkud jsou v bezdeštném období zachycené odpadní vody čerpány na čistírnu odpadních vod a čištěny.

Chtěl bych závěrem zdůraznit, že za vypouštění srážkových vod do toku žádné sankce nehrozily, nehrozí a ani v souvislosti s novelou vodního zákona hrozit nebude. Za vypouštění odpadních vod hrozí a budou i nadále hrozit sankce, pokud budou odpadní vody do toku vypouštěny bez povolení k vypouštění nebo v rozporu s ním, např. neplnění limitů, ale to už je dnes stávající stav. Takže vás chci opravdu ujistit, že vlastně tou novelou nedochází k zásadním změnám.

A to, v čem jsme si včera vlastně nerozuměli, za což se omlouvám. Já jsem to opravdu bral spíš jako záležitost, která se týká likvidací odpadních vod z jímek na vyvážení. A tam opravdu navrhované změny upřesňují stávající stav, kdy i dnes je požadována z pohledu vodního zákona nezávadná likvidace obsahu jímek, ale ta novela už upřesňuje, že likvidace musí probíhat vyvážením na čistírnu odpadních vod. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec má zájem o doplňující vystoupení. Máte slovo, prosím.

Poslanec Petr Bendl: Já za tu odpověď děkuji, pane ministře. Já to beru jako ujištění, že žádné významné povinnosti na jednotlivá města a obce tímto nevznikají, že se upfesňuje pouze vypouštění vod z jímek a jejich následné čištění. Tomu rozumím, to je asi tak správně. V tomhle ohledu nemám, co bych komentoval. To budeme asi absolvovat na zemědělském výboru a vy asi na výboru pro životní prostředí, kterého tedy nejsem členem. Děkuji vám za tu odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní mi dovolte, abych přečetl omluvu pana ministra Daniela Hermanna, který se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny od 14.30 do konce pracovního dne z osobních důvodů, a dále omluvu pana poslance Stanislava Berkovce, který se omlouvá z dnešního jednání od 16 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů.

A nyní poprosím, aby se svou interpelaci vystoupila jako další paní poslankyně Věra Kovářová, připraví se paní poslankyně Pěnčíková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, jak možná víte, v úterý jsem se na pořad jednání Poslanecké sněmovny pokusila zařadit bod pod názvem Potíže v čerpání evropských peněz na rozšíření vysokorychlostního internetu. Bohužel marně. K zařazení chybělo šest hlasů. Téma považuji i nadále za důležité, a tak mi dovolte, abych vám položila následující otázky.

V první řadě chci upozornit na problém spočívající v tom, že v každé vymezené oblasti může podle současných pravidel získat dotaci jen jeden poskytovatel, což by nahrávalo velkým firmám na úkor těch menších, lokálních. Na to už upozornila některá média, která dále varují před reálnou hrozobou nevyčerpání prostředků na rozvoj internetu, a tím koneckonců také na rozvoj venkova. V souvislosti s upřednostněním velkých telekomunikačních firem mě mimochodem napadá, zda snad nejde o neblahé dědictví po panu ministru Mládkovi, který k této společnosti ještě poměrně nedávno proslul vstřícným přístupem. Můžete se k této spekulaci vyjádřit? A jak se k tomuto diskriminačnímu ustanovení stavíte vy?

V souvislosti se zmínkou o hrozbě nevyčerpání celkové alokace bych chtěla podtrhnout, že ona vypsaná výzva se týká 11,5 mld. korun, ne celých 14 mld.. Ty 2,5 mld. jsou už odepsané? S nimi se tedy na rozšíření vysokorychlostního internetu nepočítá? Nebo bude snaha o jejich přeprogramování?

Vážený pane ministře, děkuji za odpovědi na uvedené otázky a věřím, že se efektivní čerpání evropských peněz na rozšíření vysokorychlostního internetu stane, na rozdíl od vašeho předchůdce, vaší prioritou. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Vaše interpelace bude odpovězena písemnou formou.

A nyní dávám slovo paní poslankyni Pěnčíkové, která bude interpelovat ministra životního prostředí Richarda Brabce. Máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane ministře, vy určitě víte, čeho se má interpelace týká. Já se chci zeptat na dvě kroměřížské firmy. Je to masna Kmotr a firma NAVOS, a to v souvislosti s porušováním zákona o ochraně ovzduší z jejich strany, protože nemají potřebné povolení ke svému provozu. Momentálně je to mezi obyvateli Kroměříže docela žhavé téma, hlavně těch, co bydlí poblíž těchto firem. A musím přiznat, že mě překvapilo, že ač byla firmě NAVOS inspekci životního prostředí vyměřena pokuta, tak vaše ministerstvo ji zrušilo s argumentem, že je nedostatečně prokázaná, a tím se to celé uzavřelo. Proto se vás, vážený pane ministře, ptám, v čem byla ta nedostatečná podloženosť pokuty.

A co se týče kousek vedle stojící masny Kmotr, tak výroba té masny se skládá ze 17 samostatných udíren, z nichž žádná nepřesahuje uvedenou projektovanou kapacitu tisíc kilogramů, ale vaše mluvčí uvedla – a to cituji z tisku: "Obecně platí, že v obdobných případech by mělo být použito sčítací pravidlo." A to je, i jak jsem našla v metodickém pokynu ministerstva. Proto se vás tedy ptám, proč toto obecné sčítací pravidlo nebylo použito i u firmy masny Kmotr.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. A nyní si vyslechneme odpověď pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo a děkuji i za ten dotaz. Rád odpovím, vážená paní kolegyně. Napřed k firmě NAVOS. Pokutu ve výši 300 tis. korun zde uložila Česká inspekce životního prostředí za to, že společnost provozovala část svých stacionárních zdrojů podle názoru České inspekce životního prostředí bez povolení k provozu. Společnost NAVOS však už v roce 2013 na tento stav upozornila Krajský úřad Zlínského kraje. Firma upozornila tedy na to, že u zdrojů nebude uplatňovat tzv. sčítací pravidlo, které by jinak pro společnost znamenalo, že musí získat na provoz povolení, a doložila to různými posudky. Krajský úřad Zlínského kraje stejně jako Česká inspekce životního prostředí, a to je prokázáno, nijak názor společnosti NAVOS nerozporovaly. To bylo myslím v roce 2013.

V roce 2014 potom Česká inspekce životního prostředí změnila názor a udělila společnosti NAVOS pokutu. Výše uvedený postup muselo Ministerstvo životního prostředí – a protože o tom budeme ještě později hovořit u jiného případu, tak zdůrazňuji, ne Ministerstvo životního prostředí jako ministerstvo v Praze, ale tzv. orgán výkonu státní správy, což je dvojstupňový orgán, kdy Česká inspekce je rozhodovací orgán v první instance a tzv. odbor výkonu státní správy ministerstva, v tomto případě to krajské stanoviště, je tedy tou druhou instance, která rozhoduje zcela nezávisle, a samozřejmě jeho rozhodnutí je soudně přezkoumatelné. Tak toto, co jsem řekl, tedy ten fakt, že firma prokázala, že upozornila krajský úřad a Českou inspekci životního prostředí, že toto povolení nemá, a obě instituce, jak krajský úřad, tak i Česká inspekce životního prostředí vlastně přivolily k tomu, že povolení není potřeba, a následně tedy Česká inspekce změnila názor. Toto všechno vzal orgán

výkonu státní správy řekněme v úvahu a zohlednil potom při rozhodování o odvolání společnosti proti pokutě udělené Českou inspekci životního prostředí.

Tedy MŽP, orgán výkonu státní správy, v odvolacím řízení zohlednil následující: Společnost požádala o povolení provozu zdrojů příslušný orgán ochrany ovzduší, Krajský úřad Zlínského kraje. V žádosti o povolení rádně uvedla a popsala jednotlivé zdroje. V rámci tohoto řízení se vyjadřovala i Česká inspekce. Ani krajský úřad, ani inspekce v průběhu řízení nezpochybnily, že nejde o vymenované zdroje, resp. provoz zdrojů byl povolen, a žádny z příslušných orgánů nenamítal, že zdroje jsou tzv. zdroji vymenovanými. Společnost tedy byla v dobré víře, že provozuje zdroj po právu, a Ministerstvo životního prostředí proto rozhodnutí inspekce zrušilo a řízení zastavilo.

Pokud se týká případu masny Kmotr, tak tady, a to vás musím drobně opravit, se Česká inspekce životního prostředí dle běžného postupu zeptala Ministerstva životního prostředí na názor, jak má postupovat v případě zařazení zdrojů mezi vymenované stacionární zdroje dle zákona o ochraně ovzduší. Ministerstvo životního prostředí doporučilo v souladu s metodikou MŽP jednotlivé zdroje sečíst, tedy uplatnit sčítací pravidlo. Zároveň ale metodika říká, že je třeba brát v potaz technické možnosti, konkrétní účel, zejména charakter výroby a možnost flexibility výroby z hlediska využívání celkové kapacity a dopadu na ovzduší. Toto musí krajský úřad posoudit individuálně případ od případu a měl by tak učinit i zpracovatel odborného posudku. Metodický pokyn si každý může přečíst na stránkách Ministerstva životního prostředí. Je veřejný. Česká inspekce v souladu s metodikou a na základě odborných posudků došla k názoru, že jednotlivé zdroje nejde sečíst a sčítací pravidlo v případě provozu masny Kmotr nelze uplatnit. Z tohoto důvodu rozhodla tak, jak rozhodla. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. K doplnění vystoupí paní poslankyně Pěnčíková. Máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za odpověď. Ale vy musíte vědět, pane ministře, že mi to určitě stačit nebude. Každopádně dneska poslední dotaz, protože se na to určitě zeptám znova. Kdyby tam byl jiný majitel, došla by inspekce ke stejnému závěru?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr bude reagovat. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Už jsem to řekl. Protože tady bude ještě dotaz na Prechezu od pana kolegy Sedi, někde jsem se k tomu vyjádřil a doufám, že kolegyně a kolegové už mě natolik znají, že mi to i budou věřit. Říkal jsem – přece bych musel být úplný šílenec, a to nejsem, abych v situaci, kdy každý ví, že společnost NAVOS, KMOTR patří do skupiny Agrofert a že pan Babíš byl majitelem Agrofertu, dělal jakékoliv kroky, které souvisí s ovlivňováním rozhodnutí. Víte, co je spíše nejsmutnější? Že v České republice, a dokonce se na to ptají

novináři, a mně na tom připadá nejvíce šokující právě to, že někdo pochybuje o tom, že by do toho ministr taky nezasahoval. Jako by to bylo normální dřív do toho zasahovat. Já říkám, proboha, tady jsou přece prvoinstanční a druhoinstanční orgány. Budu o tom mluvit i při další interpelaci, kolik stovek rozhodnutí druhoinstanční orgán vlastně zruší nebo výrazně sniže pokutu. Já jsem, a to mohu odpřísáhnout, vůbec netušil, že nějaké rozhodnutí kolem NAVOSu, kolem Kmota padlo, protože rozhodnutí dělá inspekce stovky. Opravdu stovky a ty OVS taky stovky. Věřte, že do toho těm lidem vůbec nikdo nemluví. Ti lidé jsou zcela nezávislí a jejich rozhodnutí je soudně přezkoumatelné.

Takže ano, na váš dotaz jasně odpovídám: kdyby byl majitel kdokoliv, tak rozhodnutí je zcela stejně. To rozhodnutí dělají konkrétní úředníci, kteří potom mohou být popotahováni k tomu, že budou někde muset třeba při soudním přezkumu vysvětlovat, jak k tomu rozhodnutí došlo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Váš čas. Dodržel jste ho téměř přesně. Děkuji, pane ministře. Nyní mi dovolte, abych přečetl omluvu paní poslankyně Věry Kovářové, která se omlouvá z dnešního jednání od 15.45 do konce z pracovních důvodů.

Jako další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka, bude interpelovat pana ministra Jiřího Havlíčka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, poté co byly problémy v celé Evropě s prsními implantaty z Francie, došlo k významnému zpřísňení evropské legislativy. Došlo také ke zvýšení požadavků na notifikované osoby, které dělají certifikaci zdravotnických prostředků. Jejich počet se v České republice snížil z pěti na dvě. Jsou daleko náročnější požadavky na infrastrukturu, na počet interních a externích spolupracovníků s vysokou klasifikací a kvalifikací. Nejasnosti a trvalé změna v interpretaci požadavků předpisů, kdy jsou současně zatěžovány častými kontrolními výkony ze strany autorit, což jim odebírá významnou část kapacity. To vedlo k prodloužení procesu posuzování a zvýšené náklady byly promítнуты do cen za prováděné výkony. To se promítá do konečných cen výrobků a sniže to konkurenceschopnost českých firem.

Existují určité možnosti zmírnění následků jednak zakotvením povinnosti státem zřízených akademických a výzkumných organizací spolupracovat na procesu posuzování shody s výrobci a notifikovanými osobami; na úrovni MPO a Ústavu pro normalizaci zpracovat jednoznačný závazný výklad požadavků na notifikované osoby, a zajistit tak dlouhodobou stabilitu celého systému posuzování zdravotnických prostředků před uvedením na trh; podpořit z veřejných zdrojů vznik a vybudování laboratorní a znalostní infrastruktury, která by ve spolupráci s akademickými a výzkumnými organizacemi poskytovala potřebné odborné služby pro výrobce a notifikované osoby, současně by se věnovala výzkumu, vývoji a inovacím postupů k ověřování klinických metod a zdravotnických prostředků. To by vedlo ke snížení nákladů na služby dosud dostupné pouze v zahraničí, čímž by se podpořil i export

mimo země EU. Dále, zvážit dotační program k podpoře uvádění nových zdravotnických prostředků na trh, a zmírnit tak ekonomické dopady na výrobce například formou inovačních voucherů. (Upozornění na čas.)

To jsou možné návrhy na řešení. Pane ministře, věřím, že budete věnovat energii na to, aby se podařilo tento problém vyřešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Vít Kaňkovský. Interpelace směruje na pana ministra Miloslava Ludvíka. Máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně a kolegové.

Vážený pane ministře, u odborné veřejnosti se v posledních týdnech opět rozhořela diskuse kolem povinného elektronického receptu. Je všeobecně známo, že po tříletém odkladu se blíží datum 1. 1. 2018, odkdy bude používání elektronického receptu povinné. Podotýkám, že nepatřím k odpůrcům elektronizace zdravotnictví. Přesto nelze nevidět určité prutí mezi lékaři a musím říci i nemocnicemi, protože zavedení elektronického receptu má svá rizika a hlavně je provázeno i náklady, a to nejen na hardwarové a softwarové vybavení, ale u nemocnic jsou to i nároky personální.

Jen pro představu z praxe. Pracuji jako primář ve středně velké nemocnici, která má 550 lůžek a něco přes tisíc zaměstnanců. V této nemocnici pracujeme jako lékaři na více než 450 PC stanicích. Připojení na internet má sotva třetina z nich. Naše nemocnice se na povinný elektronický recept zodpovědně připravuje a věřím, že to stihneme, ale je evidentní, že to nebude zadarmo a ani to nepůjde bez personálních nároků. Také nelze nevidět skupinu privátních lékařů, zejména těch na sklonku kariéry, kteří nepracují s PC. Ať už se to komu libí, nebo nelibí, prostě určitá skupina lékařů počítá ve své ordinaci neužívá. A vadí mi, když je z některých stran veden na tyto lékaře útok, že jsou lidově řečeno zaostali, či podobné výroky. V České republice se potýkáme s narůstajícím personálním deficitem jak v nemocnicích, tak v privátní sféře zejména u praktických lékařů. Považuji proto za rizikové, abychom problémy kolem povinného elektronického receptu zlehčovali.

Ptám se vás proto, pane ministře, co jste kromě příslibu drobného úhradového ohodnocení pro zavedení elektronického receptu v praxi udělal. Jakou jste nabídl pomoc zdravotnickým zařízením, a to jak nemocničním, tak privátním? A jak jste v tomto ohledu využili tříletý odklad zákonné povinnosti?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude zodpovězena písemnou formou.

Jako další v pořadí byla vylosována paní poslankyně Anna Putnová se svou interpelací na ministryně školství, ale paní poslankyni nevidím v tuto chvíli v sále, tudíž její přihláška propadá. Další vystoupí paní poslankyně Markéta Wernerová, bude interpelovat pana ministra spravedlnosti ve věci přísedicích u soudu. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Wernerová: Děkuji vám, vážený pane místopředsedu. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane ministře, interpeluji vás ve včeli výše paušálních náhrad přísedicích soudů, na které jsem byla upozorněna při setkání s občany ve svém volebním obvodu.

Paušální náhrady řeší vyhláška číslo 42/1992 a činí symbolických 150 korun za celý den výkonu funkce. Přísedící se podílejí na výkonu spravedlnosti v naší zemi, u okresních soudů je volí zastupitelstva obcí, v případě soudů krajských zastupitelstva krajů. Přísedící se účastní mj. jednání v trestních řízeních před soudy prvního stupně, u nichž je spodní hranice trestní sazby pět let a výše. Jedná se o složité kauzy, jejichž líčení trvá někdy i několik týdnů, a celého projednávání se tedy musí účastnit. Jsem přesvědčena, že výše paušální náhrady stanovená více jak čtvrt století starým právním předpisem je nedůstojná a v žádném případě neoceňuje zodpovědnou a náročnou práci, jakou přísedící převážně z řad seniorů vykonávají pro společnost.

Je mi známo, že jste se touto problematikou začal zabývat již po svém nástupu do funkce v roce 2015, a to v souvislosti s připravovanými reformními kroky v justici. Ptám se tedy, v jakém stavu jsou tyto uvažované změny po dvou letech. Dojde konečně ke změně, zvýšení nebo snížení nebo i změně počtu těchto přísedicích či změně této odměny? Vážený pane ministře, předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení časového limitu paní poslankyní a nyní s odpovědí vystoupí pan ministr spravedlnosti. Máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane místopředsedu. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl v prvé řadě zdůraznit to, co jste i vy použila za slovo, totiž že ta odměna je symbolická. Je symbolická, má zůstat symbolická. Role přísedicího je roli tzv. laického prvku v justici, jehož účelem je, aby nevznikala nějaká kabinetní justice odtržená od představ veřejnosti, a to tedy právě zejména ve věcech trestních. Chápeme tedy roli přísedicího jako čestnou funkci, jako něco, co by občané měli dělat proto, že se cítí být občany, protože mají chuť se podílet na správě věci veřejných, a ne proto, aby tedy byli motivováni penězi. Na to máme profesionální soudce, kteří jsou placeni za svou funkci. To je ostatně přístup, který zdaleka nemáme jenom my, namátkou stejně to mají v Anglii, v Americe, ve Francii atd. Tím nechci říci, že by ta odměna měla navždy zůstat zrovna těch 150 korun, a zároveň tím nechci říci, že bychom neměli problém v této oblasti. Problém máme, ukazuje se, že o tu roli je velmi malý zájem. Je to problém, který chceme řešit, ale bojíme se, že řešení nespočívá v tom, že z toho uděláme dobré placenou roli, protože takové lidi vlastně zase nechceme. My tam chceme opravdu lidi, které to zajímá, kteří tam jdou pro tu věc, a ne kvůli penězům.

Když se ptáte, kam jsme pokročili, po pravdě musím přiznat, že jsme příliš v tomhle nepokročili, protože jsme to téma otevřeli s justicí, s předsedy soudů na různých poradách opakovaně, předkládali jsme jim nějaké naše návrhy, analýzy a bohužel se ukázalo, že zatímco celá justice se shoduje na tom, že máme v této oblasti problém, tak na tom, jakým směrem vůbec se vydat při jeho řešení, na tom tedy není ani elementární shoda a nám se ji nepodařilo zatím nalézt. Pro vaši představu, je to od

názorů, že by se vlastně vůbec ten institut měl zrušit, až po to, že bychom měli zavést porotní soudnictví v trestních věcech.

Takže my to dál bereme jako úkol, bereme to jako nesplněný úkol a je to ovšem už něco, kde snad do konce volebního období se nám podaří si udělat aspoň trochu jasněji, jakou cestou bychom se chtěli vydat. Ale je jasné, že si to vyžádá legislativní změny, a ty už se v tomto volebním období určitě nestihou.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Ptám se paní poslankyně, zda má zájem o vystoupení. Takže paní poslankyně má slovo.

Poslankyně Markéta Wernerová: Děkuji. Pane ministře, i já si uvědomují, že tato otázka není úplně jednoduchá, nicméně si musíme uvědomit, že se jedná o poměrně složité kauzy, které jsou rozhodovány přísedicími společně se soudcem. Mnohdy je soudce ve věci přehlasován, takže je důležité vědět, že sice je to hlas z lidu, ale nicméně se zabývá odbornými otázkami a odborně hlasuje. Při těchto jednáních bývají právě na jednání celé dny a já si myslím, že jejich podmínky nejsou prostě důstojné. Neříkám je přeplatit, nicméně měli bychom uvažovat minimálně o nastolení nějaké důstojnosti. Já osobně jsem hovořila s dámou, která má ukončené právní vzdělání, je v důchodovém věku, a tudíž je poměrně fundovaná v těchto věcech a věděla, o čem hovořím. Já jsem pochybovala o tom, do jaké míry se jedná o čestnou funkci a do jaké míry musíme taky zvážit důstojnost těchto lidí, protože oni provádějí práci pro tento stát. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji vám za upozornění. (Předsedající: Rád jsem vás upozornil.) Jedná se pouze o změnu vyhlášky, takže si myslím, že je v moci ministerstva zvládnout tuto práci do konce volebního období. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Taky děkujeme. Pan ministr má zájem o reakci? Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Já si opravdu myslím, ačkoliv se v zásadě asi v principu shodujeme, tak ale se neshodujeme v tom, ani si nemyslím, že by bylo správné, aby to dělali lidé, kteří mají právnické vzdělání. Ti mají dělat soudce profesionálně. Když chtějí, musí k tomu složit potřebné zkoušky atd. a k tomu je také ten plat. Tohle mají být opravdu ti neprávničtí, kteří mají přinášet pohled toho normálního člověka. To si mohu dovolit říct jako právník. A kdyby byla ta funkce atraktivnější z hlediska pověsti, to jsou často věci, které všichni napjatě sledují někde na on-line přenosech, na Blesku a bühlvi kde, ale nikoho nenapadne, že by si tam mohl jít sednout jako ten přísedicí. Takže my si myslíme, že opravdu ta cesta je spíše v propagaci tohoto. Neříkám, že ruku v ruce s tím bychom neměli nějak zvýšit odměnu, nebo náhradu. Já bych tomu říkal náhrada, a ne odměna, právě zcela zámrerně. Ale samo o sobě to určitě nic nevyřeší. To by bylo jenom gesto, jenom vyhazování peněz.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Jako další se svou interpelací vystoupí paní poslankyně Marta Semelová. Bude interpelovat ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní nepřítomná ministryně, obrátili se na mě zástupci Sdružení průvodců s prosbou o řešení problému, který souvisí s novelou živnostenského zákona z roku 2008. Touto novelou byla průvodcovská činnost v oblasti cestovního ruchu převedena z živnosti vázané pod živnost volnou, která nevyžaduje prokazování odborné či jiné způsobilosti. Není nutno prokazovat stupeň dosaženého vzdělání, složení profesní zkoušky ani potřebné jazykové znalosti, jako tomu bylo v minulosti. V turisticky atraktivních lokalitách včetně městských památkových rezervací a míst zapsaných organizací UNESCO na seznam světového kulturního a přírodního dědictví tak vykonávají tuto činnost amatéři bez potřebných znalostí. Jedná se o cizince pobývající v České republice na základě turistického víza, kteří nemají ponětí o našich historických, kulturních či přírodních reálích, ale i o organizované společnosti, které průvodcovství nabízejí jako bezplatnou službu za spropitné. V Praze tak podle vlastních údajů provedli již přes pět milionů turistů.

Profesionální průvodci, kteří navíc ze svých příjmů odvádějí daně a pojistné, jim těžko mohou konkurovat. Ohrožena jsou pracovní místa, kvalifikovaní absolventi škol zaměřených na cestovní ruch těžko hledají uplatnění, narušen je systém profesního vzdělávání průvodců. Občím pak komplikuje efektivní kontrolu, znemožňuje upravit ve svém území podmínky poskytování těchto služeb či stanovit požadavky na odbornou způsobilost průvodců.

Vláda schválila koncepci státní politiky cestovního ruchu v ČR na období 2014–2020, v níž je vymezení činnosti průvodce v cestovním ruchu zahrnuto, nicméně zatím nic nekoná. Jak budete tuto situaci řešit?

Jenom bych chtěla říci, že děkujeme za včerejší poděkování nám poslancům kolem stavebního zákona. Dneska bohužel za nepřítomnost ministrů poděkovat my nemůžeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Vaše interpelace bude vyřízena písemnou formou.

Nyní dávám slovo panu poslanci Antonínu Sed'ovi, který bude přednášet interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, cestovní ruch na Baťově kanále ve Zlínském kraji se čím dál více rozvíjí, což je určitě pozitivní zpráva. Ta negativní zní, že vaše ministerstvo svým rozhodnutím zabrzdilo plánovanou výstavbu průplavu na bělovském jezu nedaleko města Otrokovice. Připomínám, že v loňském roce mělo být vydáno územní rozhodnutí a letos stavební povolení. Teď se vše oddaluje, a přitom by tento průplav konečně umožnil splavnost až do Kroměříže.

Vážený pane ministře, chci se zeptat, v jakém stavu je nové řízení dopadů na životní prostředí neboli EIA a v jakém horizontu očekáváte povolení této stavby. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. A svou odpověď přednese pan ministr životního prostředí.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, děkuji za dotaz. Vážený pane poslanče, jenom možná i pro ostatní úplně kraťouče do historie, protože ona to není nová akce, jak víte. Plavební komora na jezu Bělov – vlastně proces EIA byl dokončen už v roce 2010, takže realizaci záměru z pohledu EIA tehdy nic nebránilo a v následujících měsících nebo letech mohla být provedena navazující řízení, a záměr tudiž dnes mohl být realizován. Díky vlastně novele zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bylo – nebo před tou novelou bylo dokonce možné některé podmínky stanoviska EIA takzvaně nesplnit. EIA nebyla závazná. Navazující řízení však do té doby nebyla dokončena, mezičím došlo k úpravě zákona o posuzování vlivů záměrů na životní prostředí a stanovisko EIA již nelze obcházet. Ministerstvo životního prostředí na žádost investora, Ředitelství vodních cest ČR, vydalo v listopadu 2015 ověřující závazné stanovisko ke stanovisku EIA a takzvaně zezávaznilo v něm většinu původních podmínek vyplývajících ze stanoviska EIA. Ředitelství vodních cest však s některými, tentokrát již závaznými podmínkami nesouhlasilo, resp. prohlásilo je za úměrných nákladů za nerealizovatelné. Podmínky závazného stanoviska tedy nebyly splněny a územní řízení proto bylo v souladu se správním rádem stavebním úřadem zastaveno. I zde platí, že kdyby tyto podmínky byly oznamovatelem splněny, záměr již mohl být v realizaci.

Ale teď ten aktuální a já myslím, že v tom vás potěším, i budoucí stav v nejbližší budoucnosti. Ředitelství vodních cest tedy závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí napadlo. V rámci přezkumu jsem závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí zrušil s tím, aby náš odborný útvar odůvodnil, proč na svých původních podmínkách i nadále trvá. V současné době odborný útvar ministerstva zkoumá veškeré podklady týkající se sporných podmínek a dokončuje odůvodnění nově připraveného závazného stanoviska tak, aby bylo dostatečně zdůvodněno ponechání, nebo naopak vypuštění sporných podmínek. Dle posledních informací, které jsem si dnes zjišťoval, nové závazné stanovisko vydá ministerstvo v řádu dnů, předpoklad je na začátku příštího týdne, a následně bude moci Ředitelství vodních cest pokračovat v navazujících řízeních k předmětnému záměru, jejichž další průběh jde už tedy mimo kompetence Ministerstva životního prostředí a nejsme schopni ho úplně časově predikovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Děkuji dvojnásob, protože jsem z Kroměříže. A pan poslanec má ještě prostor na doplňující dotaz.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane ministře. Já doufám, že to bude pozitivní zpráva a že ten odborný útvar vydá závazné stanovisko, které se bude dát splnit, protože údajně problematickou nějakou podmírkou je problematický průtok vody v Širokém potoce kvůli rybám, protože potok je prakticky vyschlý, a chci připomenout, že tato podmínka brzdí realizaci akce za 300 mil. korun, jejímž investorem, jak jste správně řekl, je Ředitelství vodních cest ČR, a zároveň je to prioritní stavba obecně prospěšné společnosti Baťův kanál. Podle mých informací byla voda v potoce naposledy při povodních v roce 1997 a ta nevypořádaná podmínka Širokého potoka se prakticky nedá splnit. Já doufám, že se začne stavět potom i v Kroměříži to nové přístaviště. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, toto téma bylo uzavřeno, pan ministr už nebude vystupovat.

Dávám tedy slovo panu poslanci Marku Černochovi, který vystoupí se svou interpelací na ministra dopravy pana Dana Ťoka ve věci mýtného v ČR. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pane místopředsedo, pane ministře, vláda připravuje obří mýtný tendr na mýtný systém na silnice nižších tříd. Nejen že bude znehodnocena cena miliardové investice do současného systému, ale hlavně tento systém přinese zdražení pro regionální dopravce, vyžene těžkou dopravu na silnice III. tříd. Proti tomu se staví nejenom autodopravci, Svaz průmyslu, hejtmani skrze Asociaci krajů, ale také občané. Vy sám jste se, pane ministře, vyjádřil, že s tím nesouhlasíte, ale je to politická dohoda. Opravdu chcete, pane ministře, prosazovat systém za další miliardy i přes negativní postoj nejen profesních organizací, ale i občanů? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče, a slovo má pan ministr doprav Dan Ťok.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já bych, vážený pane poslanče Černochu prostřednictvím pana předsedajícího, chtěl trošku poupravit to, co jste tady říkal.

Za prvé, Ministerstvo dopravy nehodlá rozšiřovat stávající mýto na silnice II. a III. tříd, přestože jsme k tomu byli opakovaně vyzýváni. To, co Ministerstvo dopravy udělalo, je, řekl bych, dohoda, která našla svůj původ ve vládě a v dohodách mezi koaličními dopravními experty, kdy v usnesení vlády jsme se dohodli, že je tady požadavek rozšířit mýto na silnice I. tříd. Chtěl bych říct, že my už dneska asi 250 kilometrů silnic I. tříd máme pod mýtem, takže toto rozšíření o dalších 900 kilometrů, tak aby byla zabezpečena technologická neutralita, neboť to je záležitost, kterou jsem dostal zadánu jako ministr dopravy.

Bыло приjato usnesení, ve kterém má být rozšíření в rozsahu 850–900 až 3 000 kilometrů. A bylo řečeno, že konkrétní číslo určí poradce. My jsme spolu s poradcem tuhle hodnotu počítali a poradce přišel s tím, že když rozšíříme mýto na dalších 900

kilometrů silnic I. tříd, tak na těchto silnicích I. třídy bude výběr mýta v podstatě na 80 % dnešního výběru mýta toho, co se vybírá na jedničkách. Takže to není něco, co by bylo degradací toho systému. Ten systém bude pořád vybírat víc peněz, a jak jsme si to analyzovali, tak by nemělo nastat to, před čím varuje Asociace krajů, že vyžene těch zpoplatněných 900 kilometrů kamiony na dvojky a na trojky. Nemyslím si to. Pokud by to někde hrozilo, tak navíc je možno na těch dvojkách a trojkách, kde by hrozilo, že se bude něco objíždět, umístit značku zákaz tranzitní dopravy a to se dá docela dobře ohlídat.

Máte pravdu v jedné věci, že když jsme začali tu odbornou debatu, tak můj názor stejně jako názor hnutí, které na ministerstvu reprezentuji, byl takový, že mýto je daň, a my daně zvyšovat nechceme. Ale pro to, aby mýto mohlo pokračovat dál, abychom vůbec od blokovali situaci, tak je to jakási dohoda, kde si myslím, že ukázka toho, že ta dohoda je dobrá, nebo že není tak špatná, jak se to líčí, je, že všichni, kteří o mýtu usilují, nebo ti dva hlavní, kteří o mýtu usilují, z jedné strany Kapsch, z druhé strany SkyToll, nikdo z nich není úplně komfortní s tím. Vypadá to, že jsme vybrali dobře. To, že proti tomu protestuje ČESMADo je pochopitelné, protože ten nemá zájem platit mýto, že proti tomu protestují další... no prostě někdo tady rozjel docela hezkou informační kampaň.

Jenom bych chtěl říct, že přestože to není moje volba, nebo nebyla by to moje volba, kdybych já jako osoba soukromá o tom rozhodoval. Nicméně já jsem jako ministr vlády vázán usnesením vlády a to bylo maximum, kterého jsme byli schopni dosáhnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. A s doplňujícím dotazem pan poslanec.

Poslanec Marek Černoch: Pane ministře, děkuji za vaši odpověď. Samozřejmě nejsem pod vlivem kohokoliv, jakýchkoliv informací. Je to spíše z toho selského pohledu a díky tomu, že se o dopravu zajímám. Myslím si, že i když samozřejmě dochází k nějaké dohodě na vládě, k nějaké koaliční dohodě, že se proti tomu, tak jak jsem si zjišťoval informace, že tam byly i negativní posudky, odborné posudky, a že by bylo dobré předtím, než vůbec k něčemu takovému dojde, než se něco takového spustí, naopak spustit diskusi, analýzy, debaty s těmi lidmi opravdu napřímo, zdali to přinese něco kladného, anebo nepřinese něco kladného.

Tak ta doplňující otázka je, zdali se zasadíte o to, aby vznikaly nějaké kulaté stoly, nějaké analýzy, aby bylo jasné, zdali to bude ku prospěchu, nebo nebude ku prospěchu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. A pan ministr bude ještě reagovat. Máte možnost.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji za doplňující otázku. Já bych si vás v žádném případě nedovolil obvinit nebo podezírat z toho, že máte nějaké lobbyistické tlaky. To v žádném případě. Vím, že to je otázka, která se velmi debatuje.

Já tady ale musím říct, že teď už velká debata kolem toho, zdali je těch 900 km optimálně, nebo není, nelze udělat. Ano, existuje analýza, že pokud bychom chtěli maximizovat výnos z mýta, tak se to vyplatí někde kolem 340 nejvíce. Pak je tam nějakých 560, kdy by to bylo jakoby ekvivalentní dnešku. A těch 900 je v těch 80 % dneska vybíraných na jedničkách. Takže pořád je to příspěvek. Není to nic, na co by se doplácelo nebo co by bylo negativní. Oni to občas někteří popisují tak, jako že se všechno zdraží, že bude všechno špatně. Nemyslím si to. Já bych takto skeptický nebyl. Ale jenom v tom krátkém čase. Klidně o tom můžeme debatovat. Vím, že jsme se s panem předsedou klubu ODS Stanjurou dohodli, že bude nějaká debata o dalším vývoji mýta tady na půdě Poslanecké sněmovny někdy za dva měsíce, na kterou jsem slíbil přijít. Ale víte, vzhledem k zákonu o veřejných zakázkách a dalších kroků, my dneska nemáme příliš velký prostor. My máme tu soutěž vypsat v polovině tohoto roku. A dneska začít debatovat, zdali ty kilometry jsou dobré, nebo špatné, už je v podstatě sice akademicky možné, ale praktický důsledek to asi mít nemůže.

Takže já jsem připraven o tom debatovat. Jsem připraven obhajovat ten postup, ale že bychom mohli změnit zadání, tak bychom se museli potom samozřejmě smířit s myšlenkou, že tady bude další pár let navíc Kapsch, protože to nevypíšeme a nebude to vysoutěženo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře, za vaši odpověď. Jako další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Karel Šídlo. Bude interpelovat také ministra dopravy. Připraví se svou interpelaci paní poslankyně Olga Havlová.

Poslanec Karel Šídlo: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane ministře, v loňském roce byla přijata novela zákona o dráhách č. 266/1994 Sb., vyhlášená jako zákon č. 319/2016 Sb. dne 3. října 2016. Současně byl uzákoněn nový Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře vyhlášený jako zákon č. 320/2016 Sb., také dne 3. října 2016. Oba zákony mají účinnost od 1. dubna letošního roku. Zákony byly projednány v souběhu, neboť jsou velice úzce kompetentně provázány. Proto bezprostředně po jejich účinnosti přichází z řad dotčených dopravních společností a dopravců celá řada dotazů, včetně požadavků na výklad zákonů. Dopravci se cítí významně ohroženi sankcemi v zákonech, neboť přes svou veškerou snahu nemohou rádně plnit zákonné povinnosti. A to je také důvod proč si vás dovoluji oslovit a požádat o odpovědi na své dotazy.

První. Kdo je na Ministerstvu dopravy kompetentním k výkladu uvedených zákonů pro aplikační praxi? Za druhé. Jakým způsobem a v jakém časovém horizontu bude možné naplňovat povinnosti dopravce prostřednictvím funkčního Úřadu pro přístup k dopravní infrastrukturě? Za třetí. Kdo má na Ministerstvu dopravy kompetence pro veřejnou hromadnou městskou dopravu? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslance. A nyní dávám slovo panu ministrovi.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře je funkční dle zákona od 1. 4. 2017 a tento termín byl dodržen. Předseda byl jmenován 15. února 2017 s účinností od 16. února a systematizace služebních míst z tohoto úřadu byla schválena vládou dne 13. března roku 2017. Rozpočet úřadu byl sestaven a disponovat finančními prostředky k čerpání bude již zítra, od 7. dubna roku 2017. Úřad má od března rovněž zřízeny internetové stránky, adresa je www.uicr.cz, kde jsou obsaženy i kontaktní údaje včetně funkční datové schránky, která byla zřízena také v březnu, ale musela být zablokována do 1. dubna, než nabyl zákon o úřadu účinnosti. Informace na internetových stránkách jsou průběžně doplňovány. Úřad dočasně sídlí v prostorách Ministerstva dopravy. O jeho dalším sídle bude 11. dubna rozhodovat vládní dislokační komise.

Předseda úřadu mě informoval, že jsou zahájena výběrová řízení na obsazení systemizovaných míst. Úřad není ještě dostatečně personálně obsazen. Výkon státní správy je omezen na nutné minimum. Ale byl jsem ubezpečen, že není důvod vidět ohrožení dopravců sankcemi ani důvod, že by nemohli plnit své zákonné povinnosti. Úřad již od tohoto pondělí přijal sdělení o přístupnosti již k cca 200 vlečkám. Na základě žádosti dopravců byla zahájena dvě správní řízení ve věci plánu výluk.

A k vaší první otázce mohu uvést, že státní úřady obecně nemají oprávnění vykládat zákon. K tomu je v ČR oprávněn pouze soud. Některá základní stanoviska mohou uvést v informativních pokynech. Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře již jeden takový pokyn zveřejnil dne 31. března roku 2017 na svých internetových stránkách. Jedná se o metodický pokyn pro posuzování vleček z hlediska veřejné přístupnosti. Jinými slovy, ten výklad dělá právě ředitel, nebo předseda tohoto úřadu.

K vaší druhé otázce. Jak jsem říkal, je úřad funkční. Přestože není obsazen, tak je schopen vykonávat svoji funkci. A já mám informace, že ve věcech organizačních je pan náměstek pro státní službu, pan Postránecký, připraven se svým týmem tomu úřadu pomoci. My jako ministerstvo jsme osoba, která bude úřadem zkoumána. Mohli bychom být označeni z podstaty. Takže my tyhle věci pro ně dělat nemůžeme.

Nicméně my jsme se snažili ať už tedy dát působnost tohoto orgánu, kdo se bude starat o mzdou a další věci a kdo bude předkládat materiály tohoto úřadu na vládu, přesunout na Úřad vlády, který to odmít. Nabídli jsme to Ministerstvu průmyslu a obchodu, které to rovněž odmítlo, takže pravděpodobně vystavíme jakousi pomyslnou informační čínskou zed', my se o něj budeme starat, ale budeme se o něj starat tak, aby bylo bezpochyby jasné, že ho neovlivňujeme.

A k třetí otázce. Na Ministerstvu dopravy spadá problematika provozování dráhy a drážní dopravy odboru drážní a vodní dopravy, částečně také spadá tato široká oblast do působnosti odboru veřejné dopravy a odboru silniční dopravy. Všechny tyto odbory jsou soustředěny v rámci sekce dopravní, kterou řídí pan náměstek Němec. Já bych k tomu jenom doplnil, že v rámci veřejné hromadné dopravy působnost je na městech nebo krajích, které ji provozují, to znamená, záležitosti vyjednávání dotací jsou záležitosti statutárních měst nebo krajů. Tam je to spíše, že ty podmínky zákonné

v těch zákonech my uplatňujeme, nicméně působnost nebo ta kompetence je na nižších správních jednotkách, jestli jsem to řekl správně. Doufám, že ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Táži se pana poslance, zda má zájem o doplňující vystoupení. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji. Pane ministře, já jsem úmyslně ty otázky položil trochu obecněji a šířejí, nechtěl jsem příliš specifikovat. Ale dovolím si tady lehkou polemiku na téma funkčnost úřadu, který byl nově ustaven, to znamená Úřadu pro přístup k dopravní infrastrukturě, protože já si myslím, že tam alfou a omegou v současné době je například to, že jakékoliv vyloučení provozu – vy jste hovořili o některých výlukách – bohužel drážní zákon je rozšířen pro všechny dráhy a je to třeba včetně městských dopravních podniků, a tam jsou lhůty, které jasně říkají, v jakých horizontech mají být tyto výluky provedeny. A dnes, byť říkáte, že je částečně funkční úřad, tak já mám pocit, že toto je jeden z velkých problémů, který momentálně stále ještě nefunguje. A oni bez souhlasu úřadu vlastně by toto udělat neměli. Je pravda, že jejich zřizovatelé, města, se chovají trošičku časově jinak, a z toho může vzniknout ten problém nedodržení zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Máte pravdu v jedné věci, že bohužel systém výběru šéfa tohoto úřadu nebyl v minulosti úplně dobré zvládnut ze strany vlády, nicméně jsem rád, že se to podařilo alespoň v tom únoru, takže nějaké zpoždění tam určitě bude. To nezastírám a bylo by to nefér. Na druhé straně jsem přesvědčen, a tak jsem o tom mluvil i s panem Kodymem při jeho ustavení, že pokud dostane podnět a má na něj do 40 dnů odpověď, tak tuto lhůtu dodrží a že určitě bude schopen to udělat, i kdyby u toho počítáče měl být dlouho do noci. Já jsem přesvědčen, že zásadní věci, které je potřeba řešit, se řešit budou. Upřímně řečeno, já jsem byl trošku v obavách, že v prvním týdnu dostane pět zcela zásadních podání od alternativních dopravců a čtyři od Českých drah, což se naštětí nestalo. Dávají mu aspoň trošku vydechnout, ale že to přijde, je jasné. Ty věci se budou muset řešit. Jsem určitě přesvědčen, že se bude posuzovat ekonomická vyváženosť trhu při vstupu na linky a další věci. To jsou věci, které budou poměrně hodně složité, a tam se těch lhůt bojím více než při výlukách, které, doufám, bude tento úřad schopen řešit poměrně efektivně.

Já bych poprál tomuto úřadu, ať se mu dobré funguje, protože to jednoduché nemá, a je hlavně důležité pro nás pro všechny, aby fungoval dobrě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Havlovou.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane ministře, novela energetického zákona měla zahrnout konkrétní úpravy posilující ochranu spotřebitele, nicméně nestalo se. Některé paragrafy jsou stále upraveny tak,

že umožňují dvojí výklad, a z toho důvodu jsou dokonce pro spotřebitele negativní. Prvním zásadním nedostatkem je, že se nepodařilo do novely dostat ustanovení, které by umožňovalo uzavírání smluv o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu pouze písemnou formou. Občané spotřebitelé tak dennodenně zažívají telefonátu nepočítivých obchodníků, kteří je například do telefonického souhlasu se smlouvou vmanipulují. V souvislosti se změnou dodavatele je pak problematická také platnost plné moci. Zde mělo dojít k omezení platnosti na šest měsíců. Ani to se nepodařilo a někteří obchodníci, opět samozřejmě ti nepočítiví, této situace mohou nadále zneužívat, a to dokonce neomezeně. Problematické jsou i paragrafy energetického zákona týkající se práva na informace o uzavřené smlouvě. Snaha ukončit toto ustanovení byla zcela neúspěšná.

V neposlední řadě se měl v novele energetického zákona zakotvit ombudsman. Původně tento institut měl zajišťovat mimosoudní řešení sporů, měl být zakotven v zákoně o ochraně spotřebitele. Ministerstvo průmyslu a obchodu si však tuto variantu nepřálo a energetický ombudsman měl být přesunut do zákona energetického. Ani to se neuskutečnilo.

Pane ministře, ptám se, jak chcete během svého mandátu naložit s touto problematikou a včiře řešit ve prospěch spotřebitelů. Pochopitelně písemnou odpověď zveřejním na svém facebooku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Nekla.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Minule jsem měl připravenou tuto interpelaci, ale pan ministr Herman byl omloven, takže jsem si ji nechal na dnešek, bohužel tady ještě není, ale já jí dnes přednesu, protože bych potřeboval odpověď.

Vážený pane ministře, budu velmi stručný. Příští rok, v roce 2018, uplyne sto let od založení Československé republiky. Určitě proběhnou velkolepé oslavy. Prezident budovatel Tomáš Garrigue Masaryk ve své vizi i svými činy věnoval značnou pozornost posílení významu kultury a vzdělanosti jak příkladem osobního života, tak praktickými činami. To se jistě právem oceňuje. Byl iniciátorem vzniku okresních a městských knihoven. Jeden z praktických činů mohu dokladovat na jeho podílu přestavbu pražského Klementina pro potřeby moderní knihovny.

Jsem z Přerova, ale jsem přesvědčen, že problémy technického zázemí a provozních prostor okresních a městských knihoven nejsou ojedinělé. Naše knihovna je umístěna v domě, který je již předimenzován, nosné zdi musely být zpevněny, prostory nejsou zcela komfortní. Přitom město převzalo několik původních administrativních budov, které po úpravách mohou sloužit knihovně i modernímu knihovnictví nejen umístěním, ale i tím, že tam sídlily projekční či soudní instituce, a tím i únosností v jednotlivých podlažích. Investiční náklady by ale nebyly malé.

Nyní tedy moje otázka. Počítá v dohledné době Ministerstvo kultury vyhlásit například se 100. výročím vzniku Československa s vypsáním programu, který by se mohl nazývat program obnovy městských knihoven? Děkuji vám za vaši písemnou odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Paní poslankyně Zelenková tady byla. Pokud je v předsálí, tak ji prosím, aby se dostavila k interpelaci. Slovo má paní poslankyně Zelenková a přípraví se paní poslankyně Langšádlová, kterou také zatím nevidím. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kristýna Zelenková: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedo.

Česká republika 2. května 2016 jako jeden z posledních států Evropské unie podepsala Istanbulskou úmluvu proti násilí na ženách, vypracovanou Radou Evropy. Jako člena parlamentní delegace do Rady Evropy jsem byla překvapená, když jsem se dozvěděla, že na jednom z posledních jednání vlády se proces ratifikace Istanbulské úmluvy posunul, a to až na listopad, přestože je v legislativním plánu vlády jednoznačně uvedeno, že tento proces bude ukončen v červnu 2017, na což měla vláda a Ministerstvo spravedlnosti celý rok. V listopadu bude krátce po volbách a hrozí, že se tento termín opět posune a k samotné ratifikaci dojde možná někdy v roce 2018. Znovu budeme zbytečně kritizováni v Radě Evropy a tentokrát po právu. Posunutí ratifikace na listopad v podstatě znamená, že se v tomto volebním období úmluva už neprojedná. Předpokládala jsem, že vláda se bude především koncentrovat na podobné legislativní změny, jako je tato, nebo jako souvisí s ratifikací Istanbulské smlouvy, protože vláda již zřejmě nebude předkládat žádné další návrhy zákonů, které se nestihou ve Sněmovně projednat.

Pokud se považujeme za vyspělý demokratický stát, neměli bychom práva žen, natož násilí na ženách odsouvat na druhou kolej. Prevence a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí obecně je důležitý prvek každé moderní vyspělé společnosti, kam samozřejmě patříme i my. Chápu to správně, že panu ministru spravedlnosti práva žen jsou lhostejná? Ráda bych se tedy zeptala pana ministra, proč se termín posunul na listopad a proč se nezasadí o to, aby legislativní změny byly učiněny ještě v tomto volebním období, a žádám ho, aby se právě zasadil o co nejrychlejší přípravu potřebné legislativy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo má pan ministr spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, no, pro dobrotu na žebrotu, chtělo by se říci. Jak myslím bylo patrné i dnes v dřívějších hodinách, jsem po letech první, kdo se snaží něco udělat s naším deficitem, pokud jde o mezinárodní úmluvy, zejména Rady Evropy, a také se mi to tedy dokonce i s vaší pomocí daří, za což děkuji. Ten posun v ratifikačním procesu je způsoben tím, že k tomu, abychom mohli ratifikovat tuto úmluvu, tak si musíme poněkud poupravit náš trestní zákoník a musíme si tam zavést trestné činy, které, věřím, jsou u nás v tuto chvíli ještě jen teoretické. Věřím, že tak tomu bude i v budoucnu, ale člověk nikdy neví. Jsou to trestné činy typu zámerné vylákání ženy, muže nebo dítěte do cizího státu za účelem jejich donucení k uzavření manželství a tak podobně. Problém je v tom, že tady je třeba si změnit trestní zákoník, což by se nestihlo v tomto volebním období bez ohledu na to, zda bychom to tedy do vlády předložili v červnu, anebo v listopadu. To je totiž už úplně jedno. Důvod, proč

jsme tedy akceptovali – akceptovali – připomínce Nejvyššího soudu, který nás žádal, abychom posunuli v legislativním plánu vlády ten termín na listopad, byl, že z tohoto hlediska je to jedno, a pokud my to posuneme na listopad, tak nám to umožní spojit tu novelu s jinou novelou, kterou zase z jiných důvodů také chystáme. Čili cílem bylo učinit něco pro uživatele našeho práva, aby neměli každý týden jinou novelu. Víte, že i tady poslanci často žehrají, když přichází opakovaně s novelami, které se týkají vždy tedy něčeho jiného, chtějí, aby to bylo v jednom balíku. Ale když to je v jednom balíku, tak logicky to trvá déle. Ne proto, že bychom neměli napsané nebo nemohli mít do června napsané to, co se týká této konkrétní úmluvy, ale protože prostě musíme ještě k tomu dodělat nějaké další věci, které se týkají něčeho jiného.

Takže když to sumarizují, ve výsledku nedojde vůbec k žádnému zdržení, protože prostě a jednoduše podmínkou ratifikace je změna trestního zákoníku, kterou již nelze stihnout v tomto volebním období, a tedy nutně proběhne až v tom volebním období příštím. Na to je rozumné, aby ta novela šla do vlády v listopadu, to úplně stačí, takže nijak ten termín neposouváme a neohrožujeme, zejména proto, že práva žen mi rozhodně nejsou lhostejná. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se paní poslankyně, zda si přeje položit doplňující dotaz. Není tomu tak. V tom případě prosím paní poslankyni Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane ministře dopravy, obracím se na vás ve věci řešení situace nadměrného hluku z nákladní dopravy v údolí řeky Berounky, ve věci, ve které vám byl zaslán i otevřený dopis od svazku obcí Region dolní Berounka. Z důvodu značného vytížení trati přes den jezdí hlučné vlaky, nákladní vlaky až během noci. Občané z obcí v údolí Berounky si kvůli tomu stěžují, že nemohou v noci spát, protože je budí nesnesitelné skřípění na dráze a opravdový velký hluk. Opakování měření, která již na daném úseku proběhla, potvrdila oprávněnost zmíněných stížností. Z výše popsaného je patrné, že situaci nelze odkládat, ale naopak řešit, a to v co nejkratším časovém horizontu. Považuji proto za velmi nevhodné čekat až na rekonstrukci trati, kterou by byla sice odhlučněna, ale celá práce by trvala až osm let. Promptnější řešení by přinesla výměna hlučných brzd, již požaduji i signatáři otevřeného dopisu.

Vážený pane ministře, prosím o odpověď, jakým způsobem bude popsaná situace řešena a v jakém časovém harmonogramu. Situace je opravdu velmi vážná. Ta zátež je velmi rozsáhlá a nelze čekat léta na to, až se budou moct obyvatelé oblasti dolní Berounky vyspat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hluková zátěž na předmětné trati se projevuje nejvíce v lokalitě Černošic, ale souhlasím s tím, že je to určitě slyšet i v ostatních obcích, a v noci už úplně. V obou zbývajících traťových úsecích, tedy ve směru Praha-Smíchov a

Beroun se projevují přípustné hodnoty v rámci staré hlukové zátěže do limitu 65 decibelů v noci a 75 decibelů ve dne. V prostoru Černošic jsou tyto hodnoty překročeny. Avšak Správa železniční dopravní cesty na základě údržbových prací na předmětné trati provádí průběžná opatření ke snížení hladiny hluku. Například v roce 2016 se jednalo o způsob upevňování kolejnic k pražcům, broušení kolejnic a výměnu kolejových pasů a pražců. Stejně tak byla ze strany SŽDC v březnu 2017 vedena jednání jak s nákladními dopravci za účasti starostů obcí o možnostech snížení hluku při použití odpovídajícího vozového parku.

Vzhledem k tomu, že se optimalizace tratě Praha–Beroun předpokládá v letech 2020 až 2025, požádalo SŽDC v uvedené věci příslušnou Krajskou hygienickou stanici Středočeského kraje o přípustnou výjimku ze zákona o ochraně veřejného zdraví. V této souvislosti byla na základě provedených opatření ke snížení hluku vydána dotčenou krajskou hygienickou stanicí výjimka do roku 2020 a pro zbývající skupinu hlukově nejexponovanějších objektů.

Toto mi připravil úřad, já bych to ještě doplnil jednou věcí. Prostě problém, který tam je, není problém dnešní, je to problém dlouhodobý. V této oblasti je koncepcně problém v tom, jestli, jak a v jakém rozsahu se má udělat rekonstrukce oné předmětné trati. Já jsem přesvědčen, že do budoucna nám nezbude nic jiného než prostě tuhletu trať rozumným způsobem zmodernizovat a za druhé postavit i nový tunel, který by vlastně tu velkou zátěž odvedl pod zem, kde by to nehlučelo.

Co se týče konkrétně Černošic, já jsem jednal i s panem starostou i se starosty obcí. Tam to narazí na dvě věci. My bychom samozřejmě mohli dělat poměrně – no, mohli a nemohli, podle toho, jak by se to připravilo – dělat rychleji protihluková opatření. Ale ta narážejí na odpor obyvatel i těch obcí. Prostě pro obyvatele kolem Berounky představa, že jim před domem postavíme protihlukovou betonovou stěnu do výše tří metrů a krásný výhled, který mají dneska, bude zničen okamžitě, a bude na mnohá léta zničen, protože to bude vypadat ošklivě, je pro mnohé občany, a já jim v tomto momentu rozumím, nepřijatelný a nechtějí to. Takže je o tom velká debata, ještě bude, bavíme se o tom, zdali bychom tam nemohli udělat nějaké nižší stěny, bavíme se o tom, že bychom předepsali dopravcům jiný materiál na brzdy, který by nedělal takovýto hluk, který dělají ty dnešní, že by se používaly kompozitní materiály.

Nicméně bych řekl, že po dobách blokování věci se teď snaží SŽDC, a já jsem se do toho zapojil osobně, snažíme se najít takové řešení, které by splňovalo podmínky hlukové, které by zároveň nezničilo pohledově a esteticky tu nádhernou krajinu povodí Berounky, abychom nenechali našim dětem dědictví něčeho opravdu velmi ošklivého.

Tady bych pouze poprosil o trochu trpělivosti, pracujeme na tom, jsme si vědomi, že tam je problém, ale že bychom to dovedli lusknutím prstu vyřešit do roka nebo nějak rychleji, to nedovedeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pani poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane ministro, děkuji za odpověď. Jistě chápate, že mě zcela neuspokojila. Od narození žiji právě v tom zmíněném městě Černošice, kde ta situace je opravdu čím dál tím horší, protože zaplať pánbůh přes den jezdí čím dál tím víc vlaků, za což jsme velmi rádi, ale právě díky tomu jezdí přes noc ty nákladáky. Takže je to věc dlouhodobá, ale ona opravdu se zhoršuje. Já také podporuji i nákladní dopravu vlakovou, protože bezpochyby je vhodnější než automobilová, resp. kamionová, ale ta situace je tam opravdu čím dál tím závažnější.

Vůbec jste mě nepotěšil tím, že jste získali výjimku z té hlukové zátěže, a nepochopila jsem úplně, a s tím nejsem spokojena, když jste hovořil o tom, že je možné nařídit jiný typ brzd. A chtěla jsem se ještě zeptat, jestli tak učiníte, případně Správa železniční dopravní cesty, a v jakém časovém horizontu, protože ono by to situaci zcela nevyřešilo, ale zlepšilo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Možná jsem byl příliš tvrdý a použil slovo "nařídit". Můžeme to nařídit našemu ČD Cargu, protože to je státní společnost, ostatním příliš ne. Nicméně jednáme o tom. A ony podle evropských směrnic už dneska do zahraničí nemohou vozy, které nemají kompozitové brzdy. Takže my v té věci jednáme a budeme se snažit ji vyřešit. Souhlasím s vámi, že bohužel nejenom na této trati, ale na většině tratí se nám železniční doprava na koleje dostane většinou jenom v noci a jenom tehdy je slyšet hodně, a rozumím tomu, že když někdo chce spát, je teplo a má otevřené okno, tak je to velmi nepříjemné.

Chci vás ubezpečit, že o tom budeme nadále jednat se svazkem obcí i s obcí Černošice a budeme hledat rychlá řešení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni, aby pokračovala, tentokrát v interpelaci na paní ministryni školství.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci vašeho vystoupení v Českém rozhlasu dne 12. března 2017 k tématu mediální výchova, která je vyučována na středních školách. Rozhovor byl zaměřen na výsledky výzkumu Člověka v tísni, který ukázal, že na více než polovině středních škol mají studenti nedostatečnou mediální výchovu. Ve vyučovacích plánech je mediální výchova zakotvena již deset let. Středoškolský student má během výuky získat dovednosti, aby rozeznal zejména pravdivé zprávy od lživých. Kritické myšlení či analýza mediálních sdělení jsou v dnešní době velmi významné dovednosti, aby bylo možné rozeznat pravdivé informace od dezinformací, a já si myslím, že škola by měla studentům významně pomoci si tyto dovednosti osvojit. Zmíněný průzkum však poukázat na fakt, že student často absolvuje během svého studia pouze méně než deset hodin této výchovy, což považuju za zcela nedostatečné.

Uvedeném rozhovoru jste popřela potřebnost mediální výchovy ve školách. Dovolují si upozornit na nezbytnost občanského vzdělávání, jehož je mediální výchova a výchova ke kritickému myšlení součástí. To je uvedeno i v auditu národní

bezpečnosti jako bezpečnostní riziko. Takže bych chtěla upozornit na to, paní ministryně, že není možné tuto otázku podceňovat. Já velice oceňuji vaše nasazení a úsilí, zlepšení kvality výuky i na středních školách, ale ani tuto otázku nesmíme podceňovat. Dovolují si vás, paní ministryně, požádat o nápravu v této věci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní ministryni.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolila bych si reagovat na přednesenou interpelaci. Začnu tím, co jsem vlastně řekla a v jakém kontextu, abychom si postavili najisto tedy ten samotný základ v komunikaci mezi mnou a paní poslankyní.

Jednalo se o rozhovor v rozhłase, kdy jsem diskutovala o klesající matematické a čtenářské gramotnosti a o důležitosti kompetencí v českém jazyce jako mateřském jazyce, cizím jazyce a matematice a také o tom, že se naší žáci a studenti v těchto gramotnostech propadají. A řekla jsem tedy toto k mediální výchově: "No, tak musím říci, že poté, co jsme teď vášnivě diskutovali o matematice, matematických dovednostech a čtvrté technické revoluci, tak tohle opravdu nepokládám za tak zásadní problém. My bychom měli zejména v našem vzdělávání zajistit právě to, aby byly úspěšné děti, žáci, studenti v těch třech základních disciplínách, tj. český jazyk, cizí jazyk a matematika, nebo chcete-li přírodovědný jazyk. Já bych byla ráda, kdybychom se soustředili na podstatu věci. Takže jestli mám něco říci jako svou starost a problém, tak je to opravdu ta triáda. A myslím si, že mediální výchova rozhodně není na našich školách ani zakázána, ani nepodporována, ale není podstatou věci. A myslím si, že mediální výchovu nebo mediální zdatnost, aby byli informovaní žáci, studenti, děti, co se kolem nich děje, to není jenom na učitelích. To je i na rodičích, je to na společnosti jako takové, je to koneckonců i na politických, takže myslím si, že o toto se můžeme spolehlivě rozdělit. Já pro ty školy bych chtěla spíše kondici v těch třech předmětech, které jsem zmínila."

To znamená, v žádném případě si nemyslím, že mediální výchova není součástí vzdělávání, jenom si troufám říct, že je to jedna z kompetencí, která má být nabývána nikoli pouze ve škole. Také bych chtěla říct, že je pravda, že netestujeme globální kompetence, to byla diskutovaná věc v médiích, ale máme tady zejména problém s čtenářskou gramotností a také s matematickou a přírodovědnou gramotností.

Na závěr bych chtěla konstatovat, že úkolem školy – a já pevně věřím, že o to bojujeme každý den, nebo učitelé rozhodně – je naučit děti, studenty, žáky myslit. Myslet. Kriticky myslit, přemýšlet, diskutovat, argumentovat. Toto je, pevně věřím, učí jejich učitelé každou vteřinu.

A co se týče širšího přístupu ke zmiňovanému občanskému vzdělávání, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy právě pod mým vedením zahájilo pilotáž. Podporujeme žákovské parlamenty, podporujeme kritickou debatu ve školách, podporujeme školské rady a tento projekt občanského vzdělávání se pilotuje na MŠMT. Z tohoto pohledu tedy nemám pocit, že by tohle – a teď pozor – byl hlavní problém dnešního školství, ale rozhodně to neznamená, že bych chtěla nabádat

k tomu, že je mediální výchova nedůležitá nebo že snad nemáme ji posilovat. Ale není to nejenom na učitelích a na školách.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní ministryně, velice oceňuji ty kroky, které jste udělala v oblasti občanského vzdělávání, a naprosto nezpochybňuji, že kompetence v oblasti matematiky, cizího jazyka a češtiny jsou velice důležité. Ale opravdu jsem velmi znepokojena těmi výsledky průzkumu Člověka v tísni, který zkrátka ukázal, že je tam naprosto nedostatečná mediální výchova. Naprosto nezpochybňuji to, co jste říkala, to znamená, že na mediální výchově se mají podílet i další subjekty, že je tam i role rodiny, veřejnosti, celé společnosti. Ale přesto si myslím, že si nemůžeme dovolit právě proto, že je to i bezpečnostním rizikem, úroveň toho, jak naše veřejnost je schopna například rozeznávat pravdivé zprávy od lživých a podléhat dezinformacím. Právě proto si myslím, že situace se velice mění a i na úrovni škol je potřeba tomu věnovat větší pozornost, tak abychom zlepšili i ty výsledky, tak jak z toho průzkumu vyplynuly. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Ještě bych si dovolila doplnit, paní poslankyně, ale samozřejmě i vám, vážení kolegové a kolegyně, to, že vláda se chystá, jestli se nepletu v květnu tohoto roku, schvalovat koncepci občanského vzdělávání. A také bych zmínila počin této vlády, kdy na Ministerstvu vnitra vznikla speciální skupina, která má právě za cíl bojovat s nepravdivými zprávami a samozřejmě pracovat s internetovým prostředím.

To znamená, moje starost je zkrátka jenom ta, abychom se o tato téma, která jsou silná a která souvisejí se stávající velmi dynamicky se měnící dobou a novými hrozbami, abychom se o tyto starosti dělali. Abychom se netvářili, že jsou to právě školy, které nás spasí. Proto vás prosím, abyste o tom přemýšleli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Štětinu a připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo.

Vážený pane ministře. Úsvit národní koalice je stranou, který není zmítána žádnými korupčními skandály, a z vystoupení poslanců této strany je zcela evidentně vidět, že proti korupci nesmlouvavě bojují. Například OKD, financování letecké záchranné služby, nesouhlas s Kalouskovými návrhy a tak dále. Není tajemstvím, jak náš soudní systém a naše soudy pracují, jak jsou jednotlivé kauzy souzeny, vráceny k došetření a pingpongovým způsobem předávány nižším a potom zase vyšším instancím. Názornými učebnicovými příklady jsou například kauzy Davida Ratha, Nagyové, CASA, pandury a řada dalších. Slovy klasika lze říci: voda teče, slova se mluví a léta běží. Svědci zapominají, důkazy se záhadně ztrácejí, a tak korupční

kauzy pomalu směřují k ukončení bez potrestání, jak je tomu například právě i u financování letecké záchranné služby. A když náhodou nějaká kauza dospěje k pravomocnému odsouzení, tak nastoupí prezidentská amnestie.

Ústecký kraj je veřejnosti znám pod pojmem "ústecké Palermo". Není tajemstvím, že v tomto kraji je státní správa dysfunkční, a to zejména z důvodu existujících klientelistických a nepotistických vazeb, o čemž svědčí květnová světově věhlasná kauza ROP Severozápad nebo povolení výstavby fotovoltaické elektrárny v ptačí rezervaci na Moldavě v Krušných horách.

Vážený pane ministře, je ve vašich silách tento stav alespoň částečně řešit? Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolím si tedy odpovědět na tu naposledy položenou otázku. V mých silách je částečně řešit tento stav. Ale skutečně jen částečně a přesněji řečeno v rozsahu pravomoci, které jsou dány ministrově spravedlnosti. Rozhodně nejsem někdo, kdo by jakkoliv chtěl volat po jejich rozšíření. V mnoha případech, a často v těch, které vyjmenováváte, bych snad chtěl v tu danou chvíli mít možnost s tím něco udělat. Tak si pak vždycky uvědomím, že pokud bych takovou možnost měl, tak bych také měl možnost udělat pravý opak, něco někde zamést a někoho poškodit. Jednoduše řečeno, byly by to pravomoci, které do demokratické společnosti a do právního státu nepatří. A to je silnější hodnota.

Takže tam, kde ty pravomoci mám, tak je využívám. To si myslím, že konec konců všichni vidí. Ať už je to stížnost pro porušení zákona v případě Rath, ať už jsou to personální změny, které proběhly a probíhají na státním zastupitelství, na soudech. Ale je zřejmé, že mé pravomoci jsou velmi omezené. Je tak zároveň zřejmé, že personální kapacity státního zastupitelství v oblasti vyšetřování těchto mimořádně závažných věcí jsou velmi omezené, protože je to prostě složité, není to běžná kriminalita. A je jen málo státních zástupců, kteří zároveň mají potřebný morální profil a zároveň mají potřebnou odbornost, schopnosti, znalosti a k tomu zkušenosti tyto věci vyšetřovat.

Takže si myslím, že třeba to, že víme, co je ROP Severozápad, je výsledek toho, že se něco mění. To, že se to mění pomaleji, než bychom si přáli, to že se to občas mění i opačným směrem, třeba přes všechny naše snahy viz loňská reorganizace policejních útvarů, to je také pravda. Ale zůstávám optimistou, a dokud nepadnu v tom boji, budu věřit, že se ho podaří vyhrát. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance, pokud si přeje vystoupit.

Poslanec Jiří Štětina: Tak jenom ještě velmi krátce. Samozřejmě moc děkuji za pocitivá a upřímná slova pana ministra. Samozřejmě sleduji velmi pečlivě snahy, které má, které někdy skutečně jsou vidět, viz ty zmíněné kauzy a kritika některých postupů soudů. Ale rozumím tomu. A také nejsem člověk, který není pro demokracii.

Takže mě vaše slova, pane ministře, velmi uspokojila a budu vám přát do vaší další práce, aby se vám ještě podařilo to další. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr si již nepřeje vystoupit. Prosím pana poslance Kaňkovského a připraví se paní poslankyně Zelenková.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený nepřítomný pane ministře. Od 1. ledna 2017 provozují letecké záchranné služby v krajích noví provozovatelé. Nedlouho po zahájení nového provozu se objevily skutečnosti, které rozladily občany i odbornou veřejnost. Jedná se o tu část smluv s novými provozovateli, které říkají –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, ale téma té interpelace je stav implementace Zdraví 2020. To je asi ta druhá. (Poslanec Kaňkovský hledá podklady k druhé interpelaci.) Poprosím znovu o nastavení časomíry na...

Poslanec Vít Kaňkovský: Omlouvám se všem přítomným. Takže ještě jednou.

Vážený nepřítomný pane ministře, vláda České republiky přijala v březnu 2014, a následně tak učinila i Poslanecká sněmovna, národní strategii ochrany a podpory zdraví a prevence nemocí Zdraví 2020. V září 2015 pak vláda přijala třináct takzvaných akčních plánů, které blíže specifikují konkrétní cíle, odpovědnost, ukazatele, termíny plnění pro klíčová prioritní téma této národní strategie a rámcové rozpočty.

Je všeobecně známo, respektive minimálně v odborné veřejnosti, že pokud se týká kvality zdraví české populace, tak po roce 1989 došlo k významnému prodloužení střední délky života. Bohužel u dalšího kvalitativního parametru, kterým je všeobecně uznávaná délka života ve zdraví, tedy ta část života, kterou konkrétní člověk prožije bez významnějšího zdravotního omezení, už se České republice tak nedáří. K jejímu prodloužení dochází pouze velmi pozvolna. A zde je vidět zásadní rozdíl například ve srovnání se severskými zeměmi.

Dle epidemiologů je jedním z faktorů nízká úroveň preventivních programů, a to zejména primární prevence v České republice. Primární prevence nemocí je jedním ze zásadních nástrojů ke zvýšení kvality zdraví populace. V České republice se však tato oblast dlouhodobě podceňuje.

A sem směřuje moje otázka. Třináct přijatých akčních plánů v sobě zahrnuje řadu aktivit právě i v primární prevenci. Mnohé dílčí úkoly již měly být naplněny během roku 2016. Bohužel ani veřejnost, ani Sněmovna, či alespoň členové výboru pro zdravotnictví dosud neobdrželi informaci o plnění těchto cílů. Jaká je tedy, pane ministře, současná situace?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Zelenkovou a připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslankyně Kristýna Zelenková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře životního prostředí, v poslední době se neustále mluví o nedostatku vody v krajině, o suchu, které nám hrozí, a o nízkých hladinách podzemní vody ve studnách. Proto žádám ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby vláda jasně definovala, že voda je strategickou surovinou, která musí být chráněna a musí s ní být hospodařeno s rozmyslem. Příkladem toho, jak se nemá chránit pitná voda, je těžba štěrku v Uherském Ostrohu.

Vzhledem k tomu, že jsem z tohoto regionu, situaci znám velice dobře a sleduji ji dlouhodobě. Soukromník zde chce ve velkém těžit štěrky v místech, kde jsou zásoby pitné vody zhruba pro 140 000 lidí ve Zlínském a Jihomoravském kraji. Sama jsem se už před dvěma lety zúčastnila setkání veřejnosti se zástupci Ministerstva životního prostředí před posledním posudkem vlivu na životní prostředí EIA. Od té doby podepsalo petici proti těžbě více než 14 000 lidí a postavilo se proti ní na 60 obcí. EIA nakonec těžbu povoluje a firma Jampílek pokračuje v dalších krocích vedoucích k povolení těžby.

Ministr Brabec před týdnem na radnici v Uherském Ostrohu ujišťoval vedení města, že pokud bude radnice trvat na tom, že těžbu nepovolí, neprodá své pozemky a nezmění územní plán, ve kterém pozemky nyní nejsou určeny k těžbě, mělo by se těžbě zabránit. Ministr ovšem zřejmě neví, že podle nového stavebního zákona nemusí firma Jampílek žádat o změnu územního plánu, pokud v plánu není explicitně uveden zákaz těžby. A to není, neboť při jeho přípravě radnice nepředpokládala, že v budoucnu bude stavební zákon natolik nedokonalý, že znění územního plánu bude kdokoli moci vykládat ve svůj prospěch třeba i proti zájmu státu a občanů. Radnice navíc nemusí pozemky prodávat, dnes má pan Jampílek dost svých pozemků, na kterých může těžit. Rozhodující slovo ve věci bude mít Český báňský úřad. Celá záležitost zřejmě ale skončí u soudu, protože ať bude posudek ČBÚ jakýkoli, jedna strana se bude soudit.

Situací v Uherském Ostrohu se budu dál zabývat a budu se lidem i radnici snažit pomoci vodu ochránit.

Vláda musí určit jako prioritu státu ochranu zdrojů pitné vody před jakoukoli těžbou anebo jiným možným zdrojem znečištění. (Předsedající: Čas!)

Položím dotaz: Ptám se tedy pana ministra životního prostředí, co vláda hodlá udělat pro to, aby nebyly ohroženy zdroje pitné vody těžařskými společnostmi a jejich lobby, a zda se zasadí o to, že stát určí jako prioritu ochránit vzácné zdroje pitné vody a tato priorita bude nadřazena povolení těžit. Povolení většinou zpracovávají úředníci, kteří často nezohlední takovýto zájem státu. (Předsedající: Čas!) Je na vládě, aby v případě i minimální hrozby znečištění zdroje pitné vody zasáhla a ochránila pro budoucí generace možná to nejvzácnější, co jím můžeme zanechat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, abyste dodržovali čas. Slovo má pan ministr.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená paní kolegyně, já jsem teď trošku v rozpacích, protože vy máte vlastně tři interpelace na velmi podobné téma. A teď, abych to neopakoval v těch dalších dvou, tak nevím, jestli jste ty tři interpelace – já to tedy zkusím a třeba vás uspokojím natolik, že už se těch dvou zbývajících vzdáte.

Přede vším chci říct, že samozřejmě, a to paní kolegyně dobře ví, celou tu záležitost Uherského Ostrohu dobré znám. Koneckonců byl jsem se tam před několika málo týdny osobně podívat, jednal jsem i s vedením obce. A chtěl bych přede vším dopředu říct, a myslím, že naše kroky to jasně ukazují, že považujeme vodu a přede vším dostupnost pitné vody za strategickou. To znamená, že já považuji tzv. vodní bezpečnost za stejně zásadní jako energetickou bezpečnost, ne-li za zásadnější. To myslím, že vytkněme před tu pomyslnou závorku. Vláda také v rámci řady konceptů jasně deklaruje, že se otázkou sucha zabývá velmi detailně a konkrétně, a nejenom ve svých strategiích, ale už ve stovkách konkrétních projektů, které v oblasti boje se suchem podporujeme, ať už je to řekněme v oblasti těch přírodě blízkých opatření nebo, ale to je v gesci Ministerstva zemědělství, těch řekněme umělejších opatření nebo technických opatření, jako je např. výstavba přehrad nebo obnova rybníků atd.

Vy dobré víte, že záležitost pitné vody je spíš záležitostí, která je na pomezí kompetence Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství, takže já se nebudu věnovat té věci vodovodů. I když i tady mohu říct, že jenom z operačního programu Životní prostředí jde částka do roku 2020 více než 3 miliardy korun na vybudování nových zdrojů pitné vody a speciálně pro malé obce jsme připravili program z národního programu Životní prostředí 300 mil. korun. Už jsme z něj třetinu vyčerpali a podporujeme opravdu desítky malých nebo v budoucnosti to budou stovky malých obcí, ve velmi blízké budoucnosti, kterým pomáháme zajistit nové zdroje pitné vody.

Uvědomuju si, že otázka sucha, a všude to také říkám, bude podle mého názoru, a nejen podle mého názoru, ale hlavně podle názoru celé řady expertů v oblasti hydrologie a hydrogeologie, největším problémem životního prostředí v České republice v následujících desítkách let. To je bohužel velmi pravděpodobné. Vodní blahobyt v České republice skončil a musíme se na to připravit. To znamená, udržet vodu v krajině všemi možnými způsoby.

K té záležitosti, o které hovoříte, tam ten problém je skutečně v tom, že opakováně v procesu EIA došlo na základě posudků, které si dokonce i arbitrázně Ministerstvo životního prostředí nechal udělat, k závěru, že těžba je tam možná a nemá žádný nekompenzovatelný vliv, dopad na povrchovou, nebo v tomto případě spíše podzemní vodu. O to víc, že vlastně v nejbližším okolí probíhala těžba štěrkopísku mnoho let, a dokonce ještě blíže toho jímacího území Bzenec, a nedošlo tam žádným způsobem k poškození spodních vod.

Je pravda, že samozřejmě s touto novou aktivitou, se kterou tam přišel nový těžař, tak tam rozpoutala poměrně významnou opozici a připomínky, které skutečně proces EIA velmi seriózně a troufám si říct, dokonce nadstandardně prověřil, ale znova došel k názoru, že tam není nekompenzovatelný vliv, který by hrozil nějakým skutečně

vážným nebo jakýmkoliv ohrožením spodních vod. Proto bylo podáno souhlasné stanovisko EIA. A tak jak jste správně řekla, nyní je to na rozhodnutí báňského úřadu. Báňský úřad podle mých informací si opravdu opakovaně... nebo si ještě nechal prodloužit termín a zjevně zvažuje všechny informace, které k němu přicházejí z krajské hygienické stanice, z krajského úřadu, od nás. A je na jeho rozhodnutí, jak se k tomu postaví. A jeho názor, tedy rozhodnutí obvodního báňského úřadu (upozornění na čas) bude soudně přezkoumatelné.

Já bych když tak domluvil potom v rámci asi navazujícího dotazu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Děkuju za odpověď. Samozřejmě si vážím toho, že prioritou ministerstva je ochraňovat pitnou vodu, což si myslím, že by mělo být právě i prioritou vlády. Uvedla jsem příklad Uherského Ostrohu jako příklad. Dovolují si tady upozornit na věci, které nebyly řečeny úplně přesně, jako např. to, že v této lokaci nebo v této oblasti se už těžilo a nedošlo ke znečištění vod. Tam se jednalo o místo, které je daleko dál od zdroje pitné vody, a navíc tam nedocházelo k těžbě v takové velké hloubce. Ale to bychom mohli tady vést diskusi o této konkrétní těžbě.

Mně jde ale o to, aby vláda jednoznačně řekla, že je prioritou vlády ochraňovat zdroje pitné vody. A pokud se vyskytne možnost jakékoli těžby s možným potenciálem narušení (upozornění na čas), ať je to potenciál minimální narušení pitné vody, tak že vláda bude mít poslední slovo a řekne ne, my tu těžbu nepovolíme, protože je to náš státní zájem ochránit pitnou vodu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane ministře.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Pardon. Ještě bych poprosila o písemnou odpověď. Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Určitě ano. Děkuji za ten doplňující dotaz, který mi umožní to opravdu dokončit. Ano, máte pravdu. Proces EIA dnes nedovoluje zohlednit veřejný zájem. Proces EIA je skutečně striktně odborný a říká, zda můžou, nebo nemůžou být nějak negativně ovlivněny složky životního prostředí, včetně vody. Pravda je ta, že jsou některé státy, je to třeba nově Slovensko, spolupracujeme teď intenzivně se Státem Izrael, který to má podobně, které skutečně mají jakoby větknutý do erbu, že voda je nejvyšší strategická priorita. A v tu chvíli by ten veřejný zájem byl posuzován jinak.

Takže ano, já se touto věcí zabývám v rámci právě věcí, které se týkají boje se suchem. A je pravděpodobné, že i něco podobného navrhнемe.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Hovorku, po něm pan poslanec Sed'a.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo vlády, na základě několika podnětů jsem zjistil, že někteří zaměstnanci územních pracovišť finančních úřadů se potýkají s mnoha problémy, ale především s nadměrnou pracovní zátěží až přetížením. Uvádím několik příkladů.

Jednotlivé úřední osoby – správci daně musí zpracovat během roku až 1 100 kusů přiznání k dani z příjmů fyzických osob, přičemž případné přeplatky musí být vráceny do lhůty jednoho měsíce. Ptám se, je to standardní počet?

Pokud někdo ze spolupracovníků dlouhodobě onemocní nebo odejde do důchodu, pak se práce přerozdělí mezi ostatní pracovníky oddělení. Na nového pracovníka se čeká až šest měsíců a zbývající pracovníci pracují ve velkém stresu.

Zvýšení pracovní zátěže přináší potřebu přesčasové práce, která však není v plném rozsahu zaplacena, přesčasy často nejsou uznávány v plném rozsahu a zaměstnancům se nabízí náhradní volno. Pokud si však vezmou náhradní volno, stejně musí při návratu do práce udělat vícepráce, které nemohli udělat v době čerpání náhradního volna, protože práci musí udělat jedno oddělení.

Územní pracoviště jsou hodnocena podle výkonnosti, např. podle počtu určitých typů písemností, přitom z 90 % jsou tyto písemnosti vytvářeny uměle, jen aby jejich počet odpovídalo uměle stanovenému číslu, protože čím více písemností, tím lepší hodnocení. To ale nejsou správné srovnávací ukazatele, protože pracovník, který zpracovává 800 přiznání, má jistě více času vyrábět umělé postupy k odstranění pochybností než pracovník, který zpracovává 1 100 přiznání.

Neustálá novelizace daňových zákonů přináší vyšší požadavky na proškolení zaměstnanců. Každý pracovník by rád odjel na různá školení a získal odbornost. Bohužel při výše zmíněném pracovním vytížení by se po návratu ze školení vzpamatoval z návalu práce minimálně celý měsíc. Z těchto důvodů pracovníci na školení nemohou vystěhovat.

Pokud daňový subjekt žádá o vrácení přeplatku (předsedající upozorňuje na čas) na jiný účet než dosud a má více účtů, musí se pracovníci dotazovat, na který účet se to má vrátit, a je to zbytečná časová zátěž.

Takže já bych vás chtěl poprosit, pane místopředsedo, jestli byste se těmito podněty mohl zabývat a pomoci pracovníkům finančních úřadů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Sedu a připraví se paní poslankyně Semelová.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane první místopředsedo vlády, Celní správa má nové pravomoci, kdy začala kontrolovat elektronickou evidenci tržeb a nově i nelegální hazard. Nicméně generální ředitel si postěžoval, že mu scházejí na tyto nové úkoly lidé. Proto musí omezovat např. kontrolu padělků. Přitom v loňském roce zabavili celníci padělky za více než 600 mil. korun, a to se dnes tyto padělky rozličného zboží přesouvají z tržnic na internetové obchody, a to za situace, že nejzkušenější pracovníci řeší nelegální hazard a jinde scházejí.

Vážený pane ministře, chcí se proto zeptat, zda máte nějaké informace o srovnání prvního čtvrtletí v zabavování padělků se stejným obdobím loňského roku a zda jste si vědom nedostatku celníků. A pokud ano, jak budete řešit problém s nedostatkem zaměstnanců. Děkuji za vaše odpovědi.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Semelovou a připraví se pan poslanec Zlatuška.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré odpoledne. Vážená paní ministryně, jedním z problémů, na který je dlouhodobě ve školství poukazováno, jsou učebnice. Nedávno tuto záležitost opět zvedl Miloš Rathouský ze Svazu průmyslu a dopravy České republiky. Upozornil nejen na stáří a nedostatek učebnic a výukových materiálů s tím, že u některých oborů – jedná se zejména o obory s nízkou kvalifikací a obory zaměřené na řemesla – učebnice chybí úplně, ale také na kvalitu starších textů. To často už ne zcela vyhovují současnému zaměření a rozmanitosti studijních oborů. To potvrzuje i dotazníkové šetření, které loni provedlo jedno nakladatelství, z něhož vyplývá, že polovina dotázaných má potíže sehnat výukové materiály. Největší nedostatek je ve skupinách oborů elektrotechnika, strojírenství a strojírenská výroba, stavebnictví, geodézie apod. Více než 90 % studentů navíc uvedlo, že ve výuce používá digitální materiály, jejichž kvalita a spolehlivost je však až příliš často nízká. Z šetření vyplývá i to, že učitelé odborných předmětů o klasické učebnice stojí. Řada škol řeší tuto situaci tak, že si učitelé píší vlastní učební texty na koleně.

Dobrá situace není ani v základním školství – jednak mnoho let používané učebnice, jednak skutečnost, že v některých předmětech se místo učebnic používají pracovní sešity, které si musí platit rodiče. Bezplatné vzdělávání zakotvené v Ústavě tak bere zasvě.

Zajistit dostupné kvalitní studijní a výukové materiály, které budou reagovat na nové přístupy ve vzdělávání a proměnu současného školství, by mělo být povinností a samozřejmým zájmem Ministerstva školství. Je vám znám tento stav a co s tím budeš dělat?

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní ministryni.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, rozhodně nemohu popřít, že popis paní poslankyně Semelové je pravdivý, minimálně pokud se to týká některé z částí škol. Co se týká ministerstva, tak jeho hlavní úloha je v udělování schvalovacích doložek. Které učebnice či pomůcky jsou v tomto režimu předloženy, záleží tedy na iniciativě subjektů odlišných od ministerstva.

Co se týká nějakého systémovějšího přístupu či podpory, tak ministerstvo v roce 2013 podporovalo v rámci vzdělávání pro konkurenčeschopnost dotování elektronických učebnic zaměřených na technické a přírodovědné vzdělání. V rámci této aktivity byly vytvářeny elektronické učebnice pro výuku odborných předmětů. Přehled učebnic odborných tedy v případě strojírenství jsem připravena paní

poslankyni předložit ihned písemně. Nicméně se domnívám, že tak jak popsala problémy, které samozřejmě ve školách jsou, tak z hlediska systémového to můžeme jako ministerstvo řešit jednak dluho očekávaným navýšením ONIV, protože např. praxe placený pracovních sešitů souvisí zejména s tímto nešvarem. O navýšení ONIV budu usilovat v následujícím střednědobém výhledu a uplatnila jsem tyto požadavky vůči Ministerstvu financí a budu usilovat o podporu kolegů na vládě.

A co se týká celkově toho, aby odborné školství bylo schopno reagovat na velice rychlý v poslední době znalostní nebo inovativní vývoj, tak tam si troufám říct, že velká výzva je v naplnování úkolů, které vyplývají jednak z koncepce digitálního vzdělávání, potom z koncepce odborného vzdělávání, tzn. že systémové dokumenty ministerstvo schválilo a přijalo. A maximálně, co můžu udělat v tuto chvíli jako ministryně, tak přislíbit paní poslankyni, že tomu budu věnovat osobní pozornost a maximálně tedy usilovat o to, abychom zrychlili tuto modernizaci školství tak, aby každý žák a student měl přístup ke kvalitním učebnicím a ředitelé byli v tomto ohledu podporováni ze strany ministerstva jako odborného garanta.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Marta Semelová: Já za ten příslib samozřejmě děkuji. Slibuji zase já na druhou stranu, že jsem ochotná v tomto jakýmkoliv způsobem pomoci. Musí se to rozdělit do dvou částí, jednak je to dostupnost učebnic, jednak je to kvalita a potřebnost učebnic. Pokud jde o dostupnost, a to se týká i pracovních sešitů, je problém pochopitelně ten, že na rozdíl od učebnic pracovní sešity nemůžou kolovat několik let, je to vždycky na jedno použití. Pokud jde o učebnice a jejich dostupnost, na středních školách se platí, tam si je studenti musí kupovat, i když jsou určité fondy, na druhou stranu právě obory technické mají učebnice nesmírně drahé. Takže to je dostupnost.

Pokud jde o to, jak jsou potřebné, doporučovala bych, abychom udělali určitý kulatý stůl za účasti asociací, kde bychom si opravdu řekli, jaké učebnice jsou potřeba, které na trhu chybí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní ministrynii.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Samozřejmě mohu paní poslankyni takovýto kulatý stůl v horizontu dvou měsíců přislíbit s tím, že se osobně domnívám, že právě z hlediska technických oborů, včetně strojírenství, budoucnost bude opravdu znamenat vyšší využívání elektronických materiálů, pomůcek, také sdílení inovace a otázku dostupnosti včetně bezplatnosti směrem ke studentům. To je moje osobní vize, takový je trend. Budu tedy ráda, pokud se během dvou měsíců takto sejdeme, a samozřejmě přislíbuji plnou součinnost Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Zlatušku. Připraví se pan poslanec Bendl, pokud je přítomen.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedo, rád bych interpeloval nepřítomného vicepremiéra Bělobrádku.

Na internetu na Britských listech je medializované sdělení, které pan místopředseda Bělobrádek poslal e-mailem 4. dubna panu Peteru Maťovi, kde odpovídá na žádost o podpoření Středoevropské univerzity a distancování se od strany Fidesz. Pan Bělobrádek odpověděl: Pěkný den, situaci jsme na summitu EPP v rámci sjezdu řešili. Vyloučení Fideszu není na pořadu dne mimo jiné proto, že aktivity pana Sorose jsou velmi kontroverzní. Bělobrádek.

Chtěl bych se zeptat na tento postoj zejména s ohledem na to, že Středoevropská univerzita je špičková vědecká instituce, jedna z nejlépe hodnocených podobných škol v našem regionu. Takovéto stanovisko od vicepremiéra, který má v gesci vědu, mě velmi znepokojuje. Podotýkám, že Evropská univerzitní asociace vydala prohlášení, že je extrémně šokovaná a hluboce znepokojená maďarským rozhodnutím kolem změny zákona zaměřené účelově na Středoevropskou univerzitu. Evropská univerzitní asociace je společenstvím 850 univerzit v 37 zemích. V okamžiku, kdy vicepremiér, který má v gesci vědu, se tímto způsobem vyjadřuje, byť chápou afinitu se stranou Fidesz a Viktorem Orbánem, mimochodem Sorosovým stipendistou z konce 80. let, bych to měl od pana vicepremiéra rád vysvětleno. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Bendl není přítomen, paní poslankyně Zelenková není přítomna. Pan poslanec Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo.

Vážený pane ministře, jak jste zmínil, interlace se bude týkat chemičky Precheza. Na podzim roku 2014 ohrozil obyvatele Přerova jedovatý plyn, který unikl z místní chemičky Precheza. Původní pokutu ve výši 7 mil. korun, kterou udělila Česká inspekce životního prostředí, snížilo Ministerstvo životního prostředí na půl milionu. Precheza patří do koncernu Agrofert a vy jako ministr životního prostředí jste členem a místopředsedou hnutí ANO 2011. Nechci se pouštět do spekulací, že jste šel na ruku podnikatelským zájmům firmy šéfa politického hnutí, jak to bylo v médiích. Spiše mě zarází skutečnost, že se takhle snížila pokuta, protože z dostupných informací byla nejvýše naměřená koncentrace oxidu siřičitého 12 687 mikrogramů na metr krychlový, což mohlo způsobit nevolnosti a podráždění sliznice. Připomínám, že zdravotní limit je 350 mikrogramů na metr krychlový. Proto se ptám, pane ministře, jaký je vás názor na snížení této pokuty.

Můj druhý dotaz je, jak dopadlo řešení České inspekce životního prostředí a jaké jsou závěry ve věci porušení podmínky pro nový rozběh výroby firmy Precheza, na jehož základě byla tato pokuta udělena. Údajně firma nesouhlasí asi se sníženou půlmilionovou pokutou a chce se obrátit na soud.

Děkuji za vaše odpovědi.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Děkuji za dotaz. Trochu souvisí s dotazy předchozími, respektive s předchozím dotazem od paní kolegyně Pěnčíkové. Já se v tom budu možná trochu opakovat, ale snad mi to odpustíte.

Chci znovu zdůraznit, že rozhodnutí v případě odvolání společnosti Precheza nebylo rozhodnutím ministra, ale bylo to opravdu rozhodnutí odboru výkonu státní správy, v tomto případě konkrétně v Olomouci. Ministr v tomto případě není oprávněnou úřední osobou a nemá možnost jakkoliv ovlivňovat probíhající správní řízení. Rozhodnutí ministerstva, v tomto případě orgánu výkonu státní správy, je rádně odůvodněno a je také soudně přezkoumatelné.

Podle mých informací odbor výkonu státní správy potvrdil pochybení, které se týká nedodržení podmínky platného integrovaného povolení ukládající v dostatečném časovém předstihu oznámit příslušným orgánům, tedy České inspekci a orgánům obce, nájezd výrobny po dlouhodobé odstávce. K tomuto ohlášení nedošlo a za to uložilo ministerstvo společnosti Precheza sankci ve výši 500 tisíc korun. Ostatní pochybení, která shledala Česká inspekce, nebyla podle rozhodnutí odboru výkonu státní správy dostatečně prokázána nebo nešlo o porušení podmínek integrovaného povolení, za které by bylo možné uložit sankci.

V jednom případě k porušení zákona podle názoru orgánu výkonu státní správy nedošlo. Konkrétně se jednalo o následující: porušení provozního řádu, kdy subjekt neměl pro provoz zpracovanou dokumentaci. Podle názoru orgánu výkonu státní správy to nelze považovat za rozpor s integrovaným povolením, a tím pádem pokutovat. Za druhé, ohlašovací povinnost se vztahuje na činnosti s vlivem na životní prostředí, což není případ dodatečné úpravy parního kotle společnosti Precheza, proto i zde Ministerstvo životního prostředí rozhodnutí České inspekce o sankci zrušilo.

Znovu chci říct, že odvolací orgán, v tomto případě odbor výkonu státní správy, hlídá zákonné rozhodnutí vydaných v takzvané první instanci, v tomto případě Česká inspekce, jakkoliv sankce může být subjektu udělena pouze v souladu se zákonem. Možnost snížit, nebo dokonce zrušit pokutu je odvolacímu orgánu dána rovněž zákonem.

Chtěl bych jenom zdůraznit na váš dotaz, že jsme si samozřejmě udělali statistiku, a děláme si ji každý rok, že snížení pokut druhoinstančním orgánem, což je v tomto případě příslušný odbor výkonu státní správy, není nic neobvyklého. V roce 2013 bylo rozhodnutí České inspekce změněno ve 141 případech, z toho bylo ve 34 případech rozhodnuto o snížení pokuty o více než 50 %. V roce 2013 MŽP rozhodovalo 651krát o odvolání proti rozhodnutí ČIŽP. V roce 2014 rozhodovalo Ministerstvo životního prostředí o odvolání proti rozhodnutí České inspekce v 784 případech a 168krát odbor výkonu státní správy rozhodl o změně rozhodnutí České inspekce a v 55 případech z toho byla pokuta snížena o více než 50 %. Podobně v roce 2015 snížil sankci uloženou Českou inspekci životního prostředí odbor výkonu státní správy o více než 50 % v 52 případech a v 55 případech došlo dokonce zcela ke zrušení sankce. A konečně minulý rok byla ministerstvem, opět tedy odborem výkonu státní správy, těch je vlastně 14 podle krajských pracovišť, snížena pokuta o více než 50 % ve 43 případech a ve 32 případech byla zcela zrušena. A je tam řada případů,

kdy byly opravdu zrušeny milionové pokuty, třeba byly sníženy na 30 nebo 50 tisíc korun.

Takže já bych z toho jenom chtěl jasné ukázat, že – sám jsem si tu statistiku nechal předložit, a tu statistiku samozřejmě máme i pro roky až přirozeně do roku 2010 a i roky vzdálenější, aby z toho bylo jasné patrné, že není vůbec vzácný příklad, kdy druhoinstanční orgán rozhodl o významném snížení pokuty, anebo dokonce o zrušení pokuty uložené prvoinstančním orgánem. A to nemusí být jenom Česká inspekce, to je např. i Agentura ochrany přírody a krajiny, resp. nějaká rozhodnutí třeba chráněných krajinných oblastí.

Takže tento případ vyvolal pozornost. A já to chápu, že to vyvolalo třeba i mediální pozornost, a děkuji za to, že jste říkal, že se nebudete pouštět do žádných spekulací. Já opravdu tady chci jednoznačně potvrdit, že o tom rozhodují (předsedající upozorňuje na čas) zcela nezávislí úředníci v první instanci a ve druhé instanci a je to soudně přezkoumatelné. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec si přeje vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane ministře za vaše odpovědi. Já tomu rozumím, dokonce ta statistika je nebo byla zveřejněna, nebo částečně byla zveřejněna, nicméně se určitě shodneme na tom, že ty pokuty, ale hlavně výše pokut by měly sloužit jako prevence. Prevence před tím, aby se neohrožovalo zdraví, a dokonce životy občanů.

Co se týká té statistiky, tak ano, tomu rozumím, že odbor výkonu státní správy v minulosti i v současnosti vlastně snižuje tyto pokuty na základě své pravomoci, nicméně snížení o 6,5 milionu korun se mi zdá hodně vysoké.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud si pan ministr nepřeje odpovědět, má slovo pan poslanec Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji ještě jednou za slovo, vážený pane předsedo. Vážený pane ministře, navazují tímto na předchozí interpelaci. S výkonem působnosti orgánů státní správy v ústeckém Palermu jsem zaznamenal poznatek vztahující se k činnosti Okresního státního zastupitelství v Mostě, které řídí paní doktorka Naďa Voláková. V této souvislosti, vážený pane ministře, jsem vám zaslal písemnou žádost o vysvětlení nestandardního postupu osob činných u Okresního státního zastupitelství v Mostě, z jehož konání lze učinit závěr, že toto státní zastupitelství je přinejmenším řízeno způsobem neodborným a laxním, neboť na tomto státním zastupitelství zřejmě veřejná žaloba disponuje tzv. černou dírou, kde se ztrácejí písemnosti, totiž jsou zde zřejmě skartovány příchozí písemnosti, které by správně měly být založeny v dozorovém spise. Už nás snad nepřekvapí, že se v této konkrétní trestní věci jedná o uplatkářský korupční delikt dle ustanovení § 332 odst. 1, 2 písm. a) a b) trestního zákoníku, která je vedena tímto státním zastupitelstvím pod spisovou značkou 2Zn 3517/2015.

Mé poslední zbytky víry mě vedou k přesvědčení, že se nejedná o záměrné úmyslné jednání, ale že se jedná o trestuhodnou nedbalost zaměstnance či zaměstnanců tohoto státního zastupitelství. Nicméně, vážený pane ministře, musíte pochopit, že v této věci nemohu mlčet a strkat hlavu do píska. Proto vaši laskavou odpověď očekávám jak ústní, tak písemnou, a to s ohledem na závažnost mého zjištění. Děkuji předem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tady budu velmi stručný, protože já jsem od vás dostal i písemnou interpelaci v této věci, dostal jsem ji někdy před týdnem, nebo možná dvěma týdny, a to, co jsem učinil, bylo, že jsem se obrátil na Nejvyšší státní zastupitelství s žádostí o poskytnutí informace, protože skutečnosti, které uvádíte, považuji za závažné a vyžadující důkladné prověření. Dosud tu reakce nemám, ono to obvykle tak měsíc trvá, takže tady v tomhle nejsem znepokojen a čekám, až ji mít budu. Až ji dostanu, důkladně ji vyhodnotím a i doplním svou odpověď na písemnou interpelaci a uvidíme, co se tam vlastně děje a proč.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec již nechce vystupovat. Pan poslanec Bendl není přítomen, takže slovo má pan poslanec Kaňkovský a dojde i na ty vrtulníky. Prosím

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, tak ještě jednou repeť letecká záchranná služba.

Vážený nepřítomný pane ministře, od 1. ledna 2017 provozují leteckou záchrannou službu v krajích noví provozovatelé. Nedlouho po zahájení nového provozu se objevily skutečnosti, které rozladily občany i odbornou veřejnost. Jedná se o tu část smluv s novými provozovateli, které říkají, že letový provoz se u těch základen, které nemají 24hodinový provoz, zkracuje oproti dřívějšímu období a tomu budou odpovídat i úhrady. V praxi to znamená, že zatímco dříve vzletála letecká záchranná služba už od rozednění po setmění, dnes může vzletnout pouze dle nasmlouvaného času, tedy v ranních hodinách o hodinu či déle po rozednění a večer již nemůže vzletnout po smluvně zakotveném konci letového provozu, byť fakticky ještě nenastalo setmění. Již k tomuto tématu proběhla poměrně živá diskuse, ve které se vaše ministerstvo brání, že je pro celou Českou republiku zajištěn 24hodinový provoz ze základen v Plzni, Praze, Ostravě a Brně. Přesto existují situace, existují konkrétní případy, kdy vzlet letecké záchranné služby ze stanoviště geograficky nejbližšího je pro ošetření pacienta v ohrožení života nejrychlejší, a tím i nejbezpečnější.

Ministerstvo zdravotnictví na své tiskové konferenci 15. března tohoto roku sdělilo, že bude hledat cesty, jak vzniklou situaci úhradami vzletu letecké záchranné služby mimo nasmlouvanou dobu řešit. Moje otázka zní, zda již Ministerstvo zdravotnictví našlo – a jaké – konkrétní řešení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Sed' u.

Poslanec Antonín Sed'a: Vážený pane ministře, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zrušil tendr Ministerstva dopravy na správu centrálního registru vozidel. Tento tender za více než 100 milionů korun zrušil proto, že vaše ministerstvo nevymezilo zakázku v podrobnostech nezbytných pro podání nabídek. Problém je, že tento úřad zrušil i loňské výběrové řízení vypsáne na stejnou věc. Proto bylo Ministerstvo dopravy nuceno prodloužit stávající smlouvu se společností ICZ o dalších 18 měsíců za 45 milionů korun.

Vážený pane ministře, tento případ mi připomíná kauzu firmy Kapsch týkající se výběru mýta. Podle mého názoru vaše ministerstvo bud' nepracuje odborně kvalitně a zbytečně utráci peníze daňových poplatníků, nebo, což by bylo ještě horší, záměrně manipuluje s tendry a výběrovými řízeními, což zavádí možným korupčním chováním. Proto se chci zeptat, pane ministře, na váš názor kolem tohoto tendru na správu centrálního registru vozidel i na váš úsudek týkající se kvality vašich spolupracovníků. Děkuji za vaši odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Tak především, vážený pane poslanče Sed'o prostřednictvím pana předsedajícího, bych se ohradil proti vašim slovům ohledně možného korupčního chování nebo nějakých manipulací ve veřejné zakázce, protože to jsou věci, které určitě na našem ministerstvu neprobíhají a určitě ne vzhledem k zakázce na centrální registr vozidel.

Pokud mohu podat ucelenější informaci – dne 29. 11. roku 2013 ministerstvo zahájilo otevřené zadávací řízení s názvem Zajištění provozu aplikace CRV. Vzhledem k tomu, že v průběhu zadávacího řízení byl zadavatel nucen do zadávací dokumentace zapracovat podmínky tehdy projednávaného zákona o krizovém řízení, bylo zadávací řízení zrušeno a v jednacím řízení bez uveřejnění uzavřena smlouva dne 29. 3. 2014 o poskytování služeb na dobu 12 měsíců s opcí na 6 měsíců, poskytovatelem služeb byla tehdy společnost ICZ, a.s. Po zapracování podmínek zákona o krizovém řízení a po zapracování požadavků provozovatelů významných systémů, např. základních registrů, na komunikaci s RSV bylo zadávací řízení na veřejnou zakázku opětovně zahájeno dne 29. 4. 2015. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 26. 8. 2015 totiž zadávací řízení zrušil, neboť dospěl k závěru, že Ministerstvo dopravy coby zadavatel nevymezil minimální úroveň technického kvalifikačního předpokladu podle zákona o veřejných zakázkách v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když požadoval, aby členové realizačního týmu mj. disponovali středoškolským nebo vysokoškolským vzděláním technického směru, aniž by tento neurčitý pojem blíže vymezil.

Podotýkám, že tuto námitku dal současný provozovatel, který přesně věděl, co nabízí. Takže můžete si udělat obrázek o tom, jak to bylo relevantní.

Po zapracování Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže vytčených nedostatků ministerstvo uveřejnilo ve Věstníku veřejných zakázek dne 3. 6. 2016 novou zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku Zajištění provozu a rozvoje Centrálního registru vozidel. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 20. 10. 2016 zadávací řízení zrušil, neboť dospěl k závěru, že zadavatel nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro podání nabídky, když v zadávacích podmínkách neupřesnil charakter podrobných technických informací o neveřejně zadávací dokumentaci... poskytnuty výhradně vybranému uchazeče po podpisu smlouvy na plnění předmětné veřejné zakázky, a uchazečům o veřejnou zakázku tak znemožnil vyhodnotit dopad těchto informací na stanovení nabídkové ceny, čímž zároveň nedodržel zásadu transparentnosti.

Zase bych dodal, že tuto námitku dal současný provozovatel, který provozuje ve veřejném i neveřejném modu, takže přesně věděl, co může nabídnout. Nicméně to dopadlo zase, že úřad tuto soutěž zrušil.

S důvodem zrušení zadávacího řízení se ministerstvo nesmířilo a požádalo o vyjádření Bezpečnostní informační službu a následně Národní bezpečnostní úřad. Oba úřady potvrídily, že tam nemůžeme dávat všem nabízejícím tajné informace. Obě instituce ve svých vyjádřeních se shodly, že pokračování v otevřeném výběrovém řízení může představovat bezpečnostní riziko pro stát, a tudíž shledaly důvod pro využití zákonné výjimky. Takže Ministerstvo dopravy na základě uvedených stanovisek bezpečnostních složek státu vyzvalo stávajícího dodavatele služeb, společnost ICZ, k podání nabídky na uzavření smlouvy na zajištění provozu a rozvoje registru silničních vozidel, která byla uzavřena dne 30. 3. 2017. Je uzavřena na dobu neurčitou, resp. do vyčerpání maximální částky. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance.

Poslanec Antonín Sed'a: Takže děkuji, pane ministře za vaše odpovědi. Vaše ohrazení beru na vědomí. Na druhou stranu děkuji i tedy za to, že jste popsal vlastně celý ten tendr, problémy, které s tím byly spojeny. A sám musíte uznat, že ta zakázka obsahovala mnoho chyb, ať už procesních, tak spíše těch věcí, na které musel reagovat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Vy jste zmínil prostě to, že vlastně v současné době je uzavřena smlouva se společností ICZ, a.s., na dobu neurčitou. Chtěl jsem se zeptat, jestli se bude v budoucnu vypisovat nějaké nové výběrové řízení na tento registr. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane poslance prostřednictvím pana předsedajícího, jestli jste mě dobře poslouchal, tak já jsem neuznal, že jsme udělali spoustu chyb. My jsme žádnou chybu neudělali. První výběrové řízení zrušil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže z banálního důvodu, že jsme řekli, že chceme vzdělání technického směru, a on řekl, že to je nedostatečně specifikováno. No, podle mě

vzdělání technického směru je dostatečně specifikováno. Ale má samozřejmě úřad svůj názor a má na něj právo. A on je ten, který rozhoduje.

Druhá záležitost, že úřad řekne, že jsme nedostatečně popsali tajné části registru, které využívají tajné služby, a tajné služby nám řeknou, že je nesmíme popsat, tak mi prosím zkuste vysvětlit, jak na to mám reagovat. Proto a protože ve stávající zhорšující se situaci bezpečnostní úřad i BIS doporučily, ať se nesoutěží a ať se postupně dostane tento registr do rukou státu, tak jdeme směrem, že ho budeme mít, ve státu bude celý v bezpečnostním režimu a jako takový ho bude stát provozovat do budoucna.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji pane ministře. A vzhledem k tomu, že paní poslankyně Zelenková je nepřítomna a pan poslanec Bendl také není přítomen, tak konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Já vám děkuji za účast a přerušuji jednání do zítra do deváté hodiny.

Hezký večer a na shledanou.

(Jednání ukončeno v 17.47 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

7. dubna 2017

Přítomno: 171 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 56. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Já hlasuji s kartou číslo 61.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčastní na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně a členové vlády: pan poslanec Adam od 11.30 – zdravotní důvody, pan místopředseda Bartošek – zdravotní důvody, pan poslanec Bezcený – osobní důvody, pan poslanec Birke – osobní důvody, pan poslanec Brázdil – zdravotní důvody, pan poslanec Čip – zdravotní důvody, pan poslanec Fiala – rodinné důvody, paní poslankyně Halíková – pracovní důvody, pan poslanec Holík – pracovní důvody, pan poslanec Karamazov – osobní důvody, pan poslanec Klaška do 10.30 – osobní důvody, pan poslanec Kolovratník – zdravotní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, paní poslankyně Maxová od 12.30 – pracovní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pilný – pracovní důvody, pan poslanec Sedláček – pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, paní poslankyně Vostrá – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Babiš – zahraniční cesta, pan vicepremiér Bělobrádek od 14.30 z pracovních důvodů, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, pan ministr Ludvík – pracovní důvody, pan ministr Pelikán – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – pracovní důvody.

Pan poslanec Tejc hlasuje s kartou číslo 69.

My bychom dnes měli zahájit pevně zařazenými body z bloku třetích čtení, to jsou body 235, 242, 243, 244, 239 a 245, a v případě, že bychom tyto body projednali, tak bychom pokračovali body z bloku druhých čtení.

Mám tady přihlášku pana předsedy Sklenáka a prosím vás o klid. Pan předseda Sklenák bude asi navrhovat změny v pořadu schůze. Prosím. A po něm paní poslankyně Nohavová.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, dobré ráno, kolegyně a kolegové. Ano, dovoluji si navrhnout jednu drobnou změnu, a to abychom na příští úterý, které je tak nějak vyčleněno paní ministryni Marksové s jejími návrhy, zařadili ještě jeden bod, a to bod číslo 8, tisk 926, pojistné na sociální zabezpečení, a to před pevně zařazené body, tedy hned jako první bod v úterý příští týden. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bod 8 jako první bod úterního jednání. Ano. Prosím paní poslankyni Nohavovou. Stahuje svůj návrh. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí v pořadu schůze. Pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedo, vážení kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych požádat o pevné zařazení bodu na úterý 11. dubna po těch již zařazených bodech, a teď vlastně po tom bodu, co navrhoval kolega Sklenák, tak až po něm bod číslo 6, vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, čili zákon o ochraně památkového fondu, což je sněmovní tisk 666. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, je to tedy bod 6 po bodu 8. V případě, že bod 8 neprojde, byl by to první bod na úterním jednání Sněmovny. (V sále je velmi rušno.)

Pan poslanec Ondráček. Kolegyně, kolegové, prosím vás o klid. Prosím, usaďte se na svá místa. Prosím i předsedy koaličních klubů, aby případné porady vedli mimo jednací sál. Nebudu pokračovat, dokud nebude ve sněmovně klid.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, stejně jako já jste adresáty mnoha mailů, které dostáváte ve věci sněmovního tisku 1021. Je to návrh skupiny poslanců, kterým se má měnit ústavní zákon o bezpečnosti ČR. Já bych vás v této věci požádal, abychom tento sněmovní tisk, který je jako bod 176, pevně zařadili na naše jednání příští týden ve středu 12. 4. jako 5. bod dopoledního jednání. Děkuji vám za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě prosím pana předsedu Miholu.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Chci jenom upřesnit u svého návrhu prosby, že by to bylo po bodech paní ministryně Markové, které jsou tam již pevně zařazeny. Aby nedošlo k nedorozumění. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Dále k pořadu schůze? Pokud se nikdo nehlásí, budeme hlasovat.

Nejprve návrh pana poslance Sklenáka, bod číslo 8 bychom zařadili jako první bod úterního, tzn. jednání 11. 4. jako první bod sněmovny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 175, přihlášeno je 132, pro 96, proti 21, návrh byl přijat.

Pan předseda Mihola navrhuje bod 6 zařadit po bloku paní ministryně Markové, tzn. za bod 75, také na úterý 11. 4.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 176, přihlášeno je 133, pro 100, proti 13, tento návrh byl přijat.

Pan kolega Ondráček navrhuje bod – a prosím o kontrolu z jeho strany – bod 176 zařadit na středu 12. 4. jako pátý bod.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Pardon, prohlašuji toto hlasování za zmatečné a prosím kolegu Bendu.

Poslanec Marek Benda: Moc se omlouvám, ale ten bod už je pevně zařazen. Jenom bych chtěl vědět, jestli toto znamená, že to původní pevné zařazení se ruší, nebo co to znamená, ten návrh. Ten bod, když se podíváte do seznamu, je středa 26. 4. čtvrtý bod po případných třetích čteních. Chtěl bych vědět, jestli to znamená, že je to ještě doplnění, nebo jestli je to zrušení tohoto pevného zařazení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, je to, pokud tento bod schválíte, tak automaticky ten bod, který je na 25. nebo 26. dubna, bude automaticky zrušen. Je to o tom, abychom nedostávali ty desítky, popř. i větší počty mailů, které jsou kolem tohoto sněmovního tisku, a mohli jsme ho projednat pokud možno v co nejbližším termínu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře. Rozumím tomu tak, že to je návrh na změnu pevného zařazení bodu 176, že z původního termínu 26. 4. jako čtvrtý bod po třetích čteních je zde návrh, abychom ho zařadili jako pátý bod na středu 12. 4. Teď doufám, že je všechno jasné.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 178, přihlášeno je 139, pro 109, proti 10, návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze. Nevidím žádné námitky ani přihlášky, v tom případě můžeme pokračovat podle schváleného pořadu bodem 235, který jsem otevřel. Je to

235.

Vládní návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 936/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr průmyslu a obchodu, stejně tak jako zpravodaj garančního výboru, kterým byl výbor hospodářský, pan poslanec Valenta. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 936/4, ten byl doručen 28. února, usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 936/5.

Ptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Pane ministře, prosím, máte slovo. (V sále je neustále velký hluk.)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ve třetím čtení projednáváme návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Jak už bylo řečeno během prvního a druhého čtení, tímto zákonem se zavádí do českého právního řádu směrnice Evropského parlamentu a Rady z roku 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Chtěl bych připomenout –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se omlouvám. Já pokládám tuto atmosféru za nedůstojnou. Prosím všechny ty, kteří v první řadě stojí a diskutují, aby ukončili tuto diskusi, a pokud to nepovede k cíli, začnu jednotlivé poslance jmenovat a žádat jmenovitě.

Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Děkuji. Chtěl bych připomenout, že lhůta pro transpozici této směrnice uplynula již 1. ledna loňského roku a Evropská komise již vede s Českou republikou řízení o porušení smlouvy.

Návrh zákona projednal, jak už zde bylo zmíněno, hospodářský výbor, který je garančním výborem, a také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Já bych chtěl v tomto krátkém úvodním slově poděkovat členům obou výborů za konstruktivní přístup, který byl nezbytný, abychom projednávání tohoto zákona mohli posunout dále. Takže děkuji moc.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu. Prosím pana poslance Kudelu. Pan zpravodaj si přeje vystoupit? Ano, může využít svého přednostního práva. Tak prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych se pokusil ještě v tomto případě načít jednu legislativně technickou změnu. Mám tady před sebou společný návrh Ministerstva průmyslu a obchodu jako předkladatele a stanovisko parlamentní legislativy, které navrhuje ještě v tomto zákoně změnit dobu účinnosti, a to tak: "V části šesté návrhu zákona (Účinnost § 27) se slova "dnem 1. července 2017" nahrazují slovy "15. dnem po jeho vyhlášení".

Odůvodnění tohoto návrhu. Vzhledem ke lhůtám v legislativním procesu a k tomu, že návrh zákona bude ještě projednáván Senátem a následně postoupen prezidentovi České republiky, je nepravděpodobné, že se stihne datum účinnosti 1. července 2017, a navrhoje se proto účinnost 15. dnem po vyhlášení zákona. Možná někdo z vás by mohl namítnat, že se v tomto případě nejedná o legislativně technickou změnu, avšak obdobná změna účinnosti byla plénem Poslanecké sněmovny odhlasována jako legislativně technická úprava např. při projednávání tisků 414 nebo 471 v tomto volebním období, a to se jednalo o novelu zákona o pojišťovnictví a o novelu zákona o provozu na pozemních komunikacích. Takže

poprosil bych vás, jestli byste umožnili průchod této legislativně technické změny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím pana poslance Kudelu a potom paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedo, vážení páni ministři, dámy a pánové, přeji vám krásný den. Dovoluji si vystoupit ke sněmovnímu tisku 936, zavádění vysokorychlostního internetu. Je to dobré, že tento sněmovní tisk projednáváme, škoda je to, že ho projednáváme až v průběhu roku 2017, že nebyl projednán a přijat daleko dříve.

V rámci sněmovního tisku byly předloženy některé pozměňovací návrhy. Dovolím si upozornit na pozměňovací návrh A2, který podle mě dává prostor pro zabetonování jakéhosi současného stavu v rozporu se současnou legislativou. Dneska legislativa říká, že se provozovatelům telekomunikačních sítí přidělí frekvence pro určité využívání určitým způsobem, a my dnes v rámci touhy po širším využití těchto pásem dáváme prostor k tomu, aby se tomu, kdo pásmo vysoutěží, umožnilo jiné využití než takové, ke kterému mu ta licence byla přidělena. Domnívám se, že toto je sice v jakýchsi současných tendencích, nicméně to odporuje soutěžnímu principu, tak aby se mohli soutěžitelé o toto frekvenční pásmo ucházet. Proto doporučuji pozměňovací návrh A2 neakceptovat.

Na druhou stranu chci upozornit na pozměňovací návrh, který jsem předložil já, je uveden pod přímenem C. Předložil ho kolega Jaroslav Klaška mým jménem. Jde o digitalizaci Českého rozhlasu. My jsme tady ve Sněmovně projednávali zprávu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2013, zprávu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2014 a zprávu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015. Z jedné té zprávy si dovolím vyseknout: "Program Rádia Junior" – a takových programů je v nabídce Českého rozhlasu více – "byl v roce 2015 šířen digitálně prostřednictvím multiplexu veřejné služby DVBT skrze televizní vysílání." Nevím, kdo sleduje rozhlasové vysílání prostřednictvím televize. Satelitem DVBS – stejný problém, zase prostřednictvím televizního vysílání, a systémem TDAB dle možnosti příjmu v sítích provozovatelů. Systém TDAB je šířen pouze z vysílače z Prahy a zkušebně v nějakých vysílačích v Brně a Ostravě, to je všechno.

Všichni jsme plátcí koncesionářských poplatků pro Český rozhlas. Český rozhlas z našich koncesionářských poplatků vyrábí obsah, dobrý, cenný obsah, konkrétně Rádio Junior pro děti je velmi dobré, ale nemáme jako občané České republiky a plátcí koncesionářských poplatků možnost tento program sledovat. Zákon o Českém rozhlasu jsme zde projednávali v roce 2014. Když jsem se ptal po digitalizaci, tak mi řekli ne, nedělej s tím nic, vláda schválí koncepci rozvoje Českého rozhlasu. Pravda, vláda schválila loni v létě koncepci rozvoje Českého rozhlasu, ale takovým stylem, že pozemní digitální vysílání Českého rozhlasu postavila na vedlejší kolej, wagon po té vedlejší kolejí rozjela a ten wagon se nám zasekne na nějaké zarázce, na slepé kolejí, a potom se řekne: ten wagon je špatný, protože nikam nedojel. Vláda totiž odsouhlasila zakonzervování tohoto stavu, jaký je teď v oblasti rozhlasového vysílání, někdy do

roku 2024, a to z důvodu, protože komerční vysílatelé si to prostě nepřejí, jim vyhovuje stávající stav, kdy není možné do rozhlasového vysílání přidávat další rozhlasové stanice z důvodu naplněnosti, a paradoxně se do tohoto pásmá už dneska nevejdou ani stanice Českého rozhlasu. Takže my všichni občané platíme Český rozhlas, ten na základě zákona vyrábí obsah, ale tento obsah je k nám téměř nedoručitelný.

Proto jsem navrhl pozměňovací návrh, na základě kterého by Český telekomunikační úřad mohl Českému rozhlasu přidělit frekvence pro vysílání pozemního digitálního rádiového vysílání, a samozřejmě bude na občanech, aby si postupně ty digitální přijímače pořizovali. Nikdo neříkal občanům, že si musí pořídit rozhlasové přijímače, když rozhlasové vysílání začalo, nikdo nenářizoval občanům, aby si pořídili televizní přijímače, když začalo televizní vysílání. Stejně tak bude na velmi dobrovolném a pozvolném přístupu občanů to, aby si pořídili přijímače pro rozhlasové digitální vysílání, tak aby mohli přijímat obsah rozhlasovým způsobem, který Český rozhlas šíří.

Garanční výbor, hospodářský výbor, na můj pozměňovací návrh dal negativní stanovisko. Já jsem si toho vědom. Já jsem tady k digitalizaci Českého rozhlasu už několikrát vystupoval a budu vystupovat, protože se domnívám, že konzervovat systém je špatné. Digitalizace rozhlasového vysílání proběhla v Rakousku, v Norsku už je analogové vysílání úplně vypnuto. A jenom my konzervujeme stávající analogový systém, protože si to takto přejí komerční vysílatelé. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím, ještě než dám slovo paní poslankyni Kovářové, tak faktická poznámka pana poslance Komárka.

Poslanec Martin Komárek: Já chci zareagovat na pana kolegu Kudelu. Ano, digitalizace rozhlasu je důležitá, zajímavá věc, leč zavádět ji partyzánským způsobem, jakýmsi přilepkem, který navíc není dotažený, protože zároveň nemění zákon o České televizi, protože Česká televize dosud je správcem veřejnoprávního multiplexu, tak zavádět to partyzánským způsobem je špatně. Soukromí vysílatelé nejsou zločinci, jsou to rovnoprávní a úctyhodní hráči na trhu s rozhlasovým vysíláním. Je potřeba nejdřív uzavřít obsahovou dohodu mezi Českým rozhlasem a soukromými vysílateli, absolvovat debatu ve Sněmovně, ve veřejnosti a potom prosadit podobný, ale dotažený návrh na základě vládního konsenzu. Takže prosím nedělejme digitalizaci Českého rozhlasu, se kterou jinak souhlasím, přilepkem a soukromou iniciativou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Fiedler? Pan poslanec Fiedler, faktická poznámka.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se podíval do důvodové zprávy a nevím, jestli v tom hluku, který tady byl na úvod, doufám, že jsem slyšel správně. Pan předkladatel, pan ministr, tady říkal, že nám hrozí zase nějaké sankce z prodlení, že pokud nepřijmeme tento zákon, jsme v časovém presu a

musíme pokračovat. V důvodové zprávě: Česká republika se zavázala k splnění cílů týkajících se vysokorychlostního přístupu k internetu stanovených v digitální agendě prostřednictvím usnesení vlády ze dne 20. března 2013. Dále: Cílem implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU. Podívám se na ty roky. Takže opět tady máme ten standardní klasický případ, kdy něco nám tady leží dva roky. Vláda předložila Sněmovně – když se podíváte do sněmovního tisku 936 – 18. 10. 2016, čili po dvou letech jsme se tím začali zabývat. Kde je opět příčina? Hrozí nějaké sankce i úředníkům Ministerstva?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud nejsou další faktické poznámky, tak prosím paní poslankyni Kovářovou.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi jen krátkou poznámku. Myslím, že je potřeba podtrhnout, že projednávané téma úzce souvisí s dosud ne úplně úspěšným čerpáním evropských peněz na rozšíření vysokorychlostního internetu. Připomínám, že první výzva byla vypsána teprve před týdnem, po řadě odkladů. Ráda bych se právě v této souvislosti zeptala pana ministra a případně i pana premiéra, který za agendu Ministerstva průmyslu a obchodu nesl odpovědnost v době vypsání této výzvy, na podmínu, která toto čerpání komplikuje. Podle této podmínky v každé vymezené oblasti může podle současných pravidel získat dotaci jen jeden poskytovatel, což nahrává velkým telekomunikačním firmám na úkor těch menších lokálních a regionálních. Na to už upozornila některá média, která dále varují před reálnou hrozou nevyčerpání prostředků na rozvoj internetu.

Pane ministře, proč byla tato podmínka takhle stanovena? Nemůže skutečně ohrozit konkurenci a v konečném důsledku třeba také čerpání evropských peněz na rychlý internet? Bude pak mít zákon, který projednáváme, vůbec smysl, který si od něj slibujeme? Prosím o odpověď, pane ministře. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr?

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil krátce reagovat na vystoupení paní poslankyně Kovářové. Omlouvám se, nemohl jsem včera tady být na interpelaci, protože i toto téma bylo předmětem vaší interpelace, kterou jste avizovala. Já bych chtěl říct, že jsem se ještě v pátek 31. března, ještě předtím, než byla výzva vyhlášena, sešel se zástupci sektoru, kde jsme diskutovali poslední záležitosti, které souvisí právě s vypsáním této výzvy na vysokorychlostní internet. Dovolují si připomenout, že 28. února byla na jednání monitorovacího výboru schválena výběrová kritéria právě pro tuto výzvu na vysokorychlostní internet, a dovolím si také připomenout, že i zástupci sektoru mají své zástupce v rámci monitorovacího výboru, a tato připomínka tam nebyla vznesena. Já jsem chtěl vyhovět právě zástupcům sektoru v tom, aby do každé intervenční oblasti mohlo být vpuštěno více projektů, které si nebudou vzájemně konkurovat geograficky. Takže proto jsme přistoupili k proceduře... (Ministr přerušil svoji řeč kvůli hluku v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já prosím o klid.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Proto jsme přistoupili k proceduře úpravy tohoto jednoho kritéria, která teď probíhá hlasováním v rámci monitorovacího výboru procedurou per rollam s tím, že definitivní termín pro ukončení tohoto hlasování je 24. dubna. Dne 26. 4. je zahájen příjem žádostí o podporu, takže neměl by to být žádný problém a chci tímto potvrdit, že vycházíme vstříč sektoru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Ještě přečtu omluvy: paní poslankyně Nováková se omlouvá z osobních důvodů, pan poslanec Antonín se omlouvá ze zdravotních důvodů od 12. hodiny, pan poslanec Votava se omlouvá od 12.30 z pracovních důvodů a paní poslankyně Balaštíková se omlouvá z pracovních důvodů.

Tolik tedy omluvy a zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud ne, tak rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pane ministře, závěrečná slova? (Ministr nemá zájem vystoupit.) Pan zpravodaj? Ano, prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Vážené kolegyně, vážení kolegové, snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací by mělo prostřednictvím této normy přispět ke zvýšení míry digitalizace veřejného sektoru, což kromě snížení nákladů na veřejnou správu a zvýšení účinnosti služeb poskytovaných občanům mělo přinést také digitální pákový efekt pro všechna odvětví hospodářství. Přijetí opatření řešících identifikovaný soubor problémových oblastí povede dle předkladatele do roku 2020 k úsporám kapitálových výdajů hospodářských subjektů v rozmezí 20 až 30 % celkových investičních nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací oproti současnemu stavu. A to si myslím, že je pro naši zemi, potácející se na samotném chvostě Evropské unie v oblasti eGovernmentu, nebo chcete-li v elektronizaci státní správy, jen dobře. I přesto má předkladatel, tedy vláda, celkově, a to nejen v ICT průmyslu, ale i v celé oblasti informačních a komunikačních technologií, vůči naší společnosti obrovský dluh. Urychlěné zavedení vysokorychlostního internetu zakomponované dokonce v čelných prioritách vládního prohlášení v roce 2013 je i přes eventuální schválení tohoto zákona, se kterým v jeho principu zcela jistě souhlasím, prozatím převážně v nedohlednu. Ve zmíňované elektronizaci státní správy, jejím efektivním využívání nebo v podpoře internetové ekonomiky stále tápeme. A vidět Českou republiku v poslední sedmičce takto elektronicky nejméně vyspělých unijních zemí je opravdu nevidaně smutnou bilancí koalice.

A teď k samému projednávání zákona. Pro vaši informaci, návrh na zamítnutí tohoto zákona nebyl podán. V diskusi ve druhém čtení kromě zpravodajů garančního hospodářského výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj vystoupili poslanci Ivan Pilný a Jaroslav Klaška, a to za Petra Kudelu, kteří se posléze i přihlásili ke svým pozměňovacím návrhům. Nyní ve třetím čtení vystoupili čtyři

poslanci, diskuse byla poměrně bohatá a pan ministr, alespoň předpokládám, všem tazatelům odpověděl tak, jak oni chtěli. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. A my přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Takže já vás prosím, abyste nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a také sdělil stanovisko příslušného garančního výboru.

Poslanec Jiří Valenta: Ještě jednou děkuji za slovo. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po projednávání návrhu zákona po druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 936/4 v následujícím pořadí.

1. Návrhy technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené ve třetím čtení.

2. Pozměňovací návrh A1. A v případě hlasování o návrhu A1 se o bodu B1 již hlasovat nebude, protože je totožný s A1.

3. Pozměňovací návrh A2. V případě hlasování o návrhu 2 se o bodu B2 již hlasovat nebude, protože je totožný s A2.

4. Pozměňovací návrh A3. V případě hlasování návrhu A3 se o bodu A8 již nebude hlasovat, protože je totožný s A3.

5. Pozměňovací návrh A4.

6. Pozměňovací návrh A5.

7. Pozměňovací návrh A6.

8. Pozměňovací návrh A7. V případě hlasování o návrhu A7 se o legislativně technické připomínce uvedené v usnesení výboru číslo 351 (T 936/3) již nebude hlasovat, protože je totožná s A7.

9. Pozměňovací návrh A9.

10. Pozměňovací návrh A10.

11. Pozměňovací návrh C poslance Petra Kudely.

12. Závěrečné hlasování o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit k proceduře? Pokud ne, tak budeme hlasovat o návrhu, který předložil pan zpravodaj.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 179. Přihlášeno je 166, pro 154, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat. A já tedy prosím první návrh.

Poslanec Jiří Valenta: První hlasování se bude týkat návrhu technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu. Tuto změnu jsem přednesl já. Tato změna v sobě

obsahuje, že v části šesté návrhu zákona účinnost § 27 se slova "dnem 1. července 2017" nahrazují slovy "15. dnem po jeho vyhlášení".

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, prosím o stanovisko. Pan ministr? (Nemá zapnutý mikrofon.) Zapnout. (Souhlasím.) Děkuji. Výbor?

Poslanec Jiří Valenta: Výbor k tomu nemá stanovisko, protože to neprojednával. Načetl jsem to teď ve třetím čtení, takže...

Předseda PSP Jan Hamáček: Rozumím. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 180. Přihlášeno je 167, pro 157, proti nikdo, návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A1. Tento pozměňovací návrh hovoří o tom, že je nutno doplnit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací do výčtu činností, které jsou podle zákona o elektronických komunikacích uskutečňovány ve veřejném zájmu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? Stanovisko prosím. (Souhlasím.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 181. Přihlášeno je 168, pro 135, proti 2. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod šifrou A2. Tento pozměňovací návrh ukládá nový § 16 písm. b), který je určen k zajištění přehledné a úplné aplikace principu technologické neutrality a neutrality vůči službám v obou zmíněných případech. Díky novému ustanovení bude ČTÚ poskytnuta dostatečná pravomoc omezit technologickou neutralitu v případěch rádiových kmitočtů nebo individuálních oprávnění dle příslušné části plánu využití rádiového spektra.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasím.) Výbor? (Souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 182. Přihlášeno je 168, pro 110, proti 42. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A3. V tomto pozměňovacím návrhu ukládá povinnost ČTÚ vyžádat si v případě rozhodování sporu v oblasti energetiky závazné stanovisko ERÚ.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasím.) Výbor? (Souhlasí.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 183. Přihlášeno je 169, pro 120, proti 9. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Ted' se budeme zabývat hlasováním o pozměňovacím návrhu A4, v kterém se hovoří o tom, že s ohledem na veřejné finanční zdroje je žádoucí, aby se nově měli na povinnostech podle tohoto zákona podílet i provozovatelé neveřejných sítí elektronických komunikací, financovaných z neveřejných prostředků.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Výbor? (Nesouhlas.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 184. Přihlášeno je 169, pro 28, proti 113. Tento návrh byl přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Nyní vaši pozornost upřu k pozměňovacímu návrhu A5. Tento pozměňovací návrh pouze přečtuje, když v § 2 písm. c) v bodě 6 se číslo 4 nahrazuje číslem 5, a to proto, že do tohoto paragrafu byl do písmene c) vložen nový bod 2, který zní: provozovatel neveřejné sítě elektronických komunikací financované z veřejných prostředků, a to podle předchozího pozměňovacího návrhu A4.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasím.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 185. Přihlášeno je 169, pro 161, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Nyní přejdeme k pozměňovacímu návrhu A6. Pozměňovací návrh v sobě obsahuje zrušení povinného orgánu v definici oprávněné osoby, neboť toto doplnění tam bylo údajně chybně, alespoň nemá oporu ve směrnici 2014/61/EU o opatření ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Neutrální stanovisko.) Výbor? (Nedoporučuje.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 186, přihlášeno je 169, pro 64, proti 82. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Nyní máme před sebou pozměňovací návrh A7. V případě hlasování o návrhu A7 se o legislativně technické připomínce uvedené v usnesení výboru číslo 351 (T 936/3) nebude hlasovat, protože je totožná s A7.

Obsahem je – pozměňovací návrh opravuje pouze návští definice povinného orgánu, kde je zjevná chyba v psaní, kterou je potřeba odstranit tak, aby nebylo zasahováno do věcného vymezení daného pojmu, konkrétně se mění spojení slov "na kterou" na "která je".

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasí.) Stanovisko výboru? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 187, přihlášeno je 169, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A9. Pozměňovací návrh mění šíři ochranného pásmo podzemního komunikačního vedení z jednoho a půl metru na jeden metr, neboť ta stávající šíře z technických důvodů je naddimenzovaná.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasí.) Výbor? (Souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 188, přihlášeno je 169, pro 159, proti 1. Tento návrh byl přijat. Další.

Poslanec Jiří Valenta: Ted' přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu A10. Tento pozměňovací návrh hovoří o tom, že ochranné pásmo podzemního komunikačního vedení vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí o umístění stavby nebo právními účinky územního souhlasu s umístěním stavby. Jestliže toto stavební zákon nevyžaduje, vzniká ochranné pásmo dnem uvedení sítě nebo zařízení do užívání.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasí.) Výbor? (Stanovisko kladné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 189, přihlášeno je 170, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Poslanec Jiří Valenta: Předposledním hlasováním bude pozměňovací návrh pod písm. C. Je to pozměňovací návrh poslance Petra Kudely. Účelem nového odstavce 6 vloženého do § 22 je připravit kompetence Českého telekomunikačního úřadu pro blížící se digitalizaci rádiového vysílání. Pro umožnění provozování rozhlasových programů soukromých provozovatelů Českého rozhlasu na celém území České republiky je proto úřadu uložena povinnost vyhradit /garantovat/ pro Český rozhlas příslušné kmitočty.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasí.) Výbor? (Nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 190, přihlášeno je 170, pro 16, proti 95. Návrh přijat nebyl.

Mám za to, pane zpravodaji, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrh. Je tomu tak? (Ano.)

V tom případě přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 936, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Prosím pana ministra o stanovisko. (Souhlasi.) Pan zpravodaj? (Kladné stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 191, přihlášeno je 170, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru i panu zpravodaji. Pan ministr se hlásí. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych vám chtěl tímto poděkovat za velmi konstruktivní přístup při hlasování o tomto návrhu zákona. Chtěl bych poděkovat poslancům hospodářského výboru i výboru pro veřejnou správu za konstruktivní přístup v průběhu celého legislativního procesu zde, v Poslanecké sněmovně, a věřím, že další proces tohoto zákona, další postup jeho projednávání v Senátu nebude žádným způsobem narušen, tak aby mohl co nejdříve platit. Ještě jednou vám děkuji za tuto podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. A my pokročíme k bodu 242, což je

242.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - třetí čtení

Pan ministr vnitra je již u stolku zpravodajů a ještě prosím zpravodaje garančního výboru, kterým je pan poslanec Pleticha. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 929/4. Ten byl doručen 28. února. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 929/5.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit. Není tomu tak. Otevím rozpravu a prosím pana zpravodaje, který je prvním přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych rád v rámci rozpravy načetl dva legislativně technické návrhy, které reagují vesměs na to, že v ostatních zákonech, které mají být tímto souborem zákonů novelizovány, ty práce nepostoupily tak rychle. (V sále je opravdu velký hluk.)

První legtech se týká dosavadní části 183., změny zákona o léčivech, kdy za prvé v bodě 4 se slova "§ 105 odst. 4 až 9" nahrazují slovy "§ 105 odst. 4 až 8".

Za druhé. V totožném zákoně v bodě 11 se slova "v § 108 odst. 9" nahrazují slovy "v § 108 odst. 8".

Dále. V případě přijetí pozměňovacích návrhů podle sněmovního tisku 929/4 k pozměňovacímu návrhu garančního ústavněprávního výboru A30 dosavadní části 249., změna zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. V nově vkládaném bodě 5 se slova "dosavadní body 5 až 9" označují jako body "6 až 10", nahrazují slovy "dosavadní body 5 až 17" se označují jako body "6 až 18".

Za další. K pozměňovacímu návrhu pana poslance Lukáše Pletichy C7, to je SD 5821, v dosavadní části 65., změna zákona o návykových látkách, v bodu 8, což je § 39 odst. 2 se za prvé v úvodní části ustanovení odst. 2 se slovo "neoprávněně" zrušuje.

Za druhé. Na začátku písm. A se vkládá slovo "neoprávněně".

Za třetí. Na konci písm. A se slovo "nebo" zrušuje.

Za čtvrté. Na začátku písm. B se vkládá slovo "neoprávněně".

Za páté. Na konci písm. B se tečka nahrazuje čárkou a vkládá se slovo "nebo".

Ten druhý legislativně technický návrh se týká zákona o civilním letectví a zní následovně.

V dosavadní části 58., změna zákona o civilním letectví, za prvé v bodě 2 se text § 88 odst. 1 písm. I nahrazuje textem "§ 88 odst. 1 písm. J".

Za druhé. V bodě 8 se slova "§ 93b odst. 4 písm. a) až f)" nahrazují slovy "§ 93b odst. 4 písm a) až d)".

Za třetí. V bodě 14 v § 94 odst. 1 písm. a) bodu 1 se slova "nebo d" a slova "nebo f" zrušují.

Za čtvrté. V bodě 14 § 94 odst. 1 písm. a) bodu 2 se slova "bodu 4 nebo písm. e)" nahrazují slovy "bodu 1" a slova "až h)" se zrušují.

Za páté. V bodě 14 v § 94 odst. 1 písm. d) se slova "nebo d" nahrazují slovem "nebo" a slova "nebo f, § 93 odst. 2 písm. e)" a slova "až h)" se zrušují.

Za šesté. V bodě 14 § 94 odst. 1 písm. e) se slova "bodu 4" nahrazují slovy "bodu 1).

Takže toto je znění legislativně technických návrhů a potom k tomu dalšímu budu mít ještě návrh změny hlasovací procedury.

Předseda PSP Jan Hamáček: To bychom probrali až v diskusi o proceduře. Prosím pana poslance Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, já jsem si vědom, že tento sněmovní tisk neměl ambici opravovat zjevné chyby v dalších zákonech, ale tímto sněmovním tiskem se otevřelo několik desítek, možná i stovek zákonů. A víte, ono těch příležitostí s postupujícím volebním obdobím, s přiblížujícím se koncem volebního období ubývá, jak opravit některé zjevné chyby a nedostatky v těch zákonech, které jsme přijali.

Já jsem si dovolil načít pozměňovací návrh v části 97. tohoto návrhu zákona. Jedná se o změnu zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Vysvětlím, proč jsem to udělal.

V souvislosti s projednáváním – a podotýkám nestandardním projednáváním – zákonů o rozpočtové zodpovědnosti byly také přijaty novely nejrůznějších zákonů včetně novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Bohužel tím, jak na poslední chvíli se podávaly pozměňovací návrhy, tak došlo právě v tomto změnovém zákonu k evidentním chybám, které zatěžují samosprávy, zatěžují obce. Proto jsem se pokusil, aby jsem si vědom, že ambice tohoto zákona nebo tohoto sněmovního tisku taková úplně nebyla zpočátku, proto jsem si dovolil načít pozměňovací návrhy. Protože ta novela, nebo některé body novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, které byly přijaty v souvislosti se zákonem o rozpočtové zodpovědnosti, neslouží ke cti Poslanecké sněmovny a neslouží ke cti legislativnímu procesu a jeho kvalitě. Takže samozřejmě je možné vznášet připomínky, že tento zákon se týká spíše ministra financí, nikoli ministra vnitra, ale přesto jsem se pokusil ten pozměňovací návrh podat.

Pozměňovací návrh obsahuje vlastně dva body. Je to písm. E, dva body, bod A, který je vyloženě legislativně technickou připomínkou, protože v době, kdy tento návrh zákona byl předložen, tak ještě nebyl doprojednán a schválen zákon o rozpočtové odpovědnosti, tak se tam pouze doplňuje číslo právního předpisu.

A pokud se týká stěžejní části pozměňovacího návrhu bodu B, tak ta skutečně reaguje jednak na určité chyby, které se vyskytly při projednávání zákona o rozpočtové zodpovědnosti. Ty chyby nebyly ani odstraněny Senátem, protože Senát, jak známo, vlastně celou tu trojici sněmovních tisků vrátil, takže nemohl ty chyby odstranit. Takže se kupříkladu stalo, že povinnost např. zveřejňovat návrhy rozpočtových opatření na úředních deskách byla zrušena, ale sankce zůstala. Sankci prostě nikdo nezrušil a starostové se bojí, ona ta sankce je až do milionu korun. A starostové se bojí a volají, jestli to platí, či to neplatí. Pak se jedná o další věci, které nadměrně zatěžují obecní samosprávy, dobrovolné svazky obcí, fakticky některé věci nelze asi dobře plnit, přitom ty sankce skutečně jsou poměrně vysoké. Ten pozměňovací návrh má jedinou ambici. Zrušit to, co je, abych použil včerejší terminologii pana předsedy vlády, co je mimo reálný život obcí, co prostě není možné ani v mnoha případech v případě obcí, nebo hlavně dobrovolných svazků obcí, ale někdy i příspěvkových organizací plnit. A myslím, že příští volební období bude mít dost prostoru, dost místa, aby se v nějaké velmi zevrubné odborné debatě a hluboké debatě rozhodlo, co z těchto formálních povinností skutečně mají ty obce, malé příspěvkové organizace a dobrovolné svazky obcí plnit a co je jenom další zatěžující byrokracie a administrativní náročnost.

Nechci to rozebírat úplně podrobně, protože vím, že ten prostor tady na plénu Sněmovny není. Děkuji vám za vstřícnost při posuzování této návrhů. Jsou to návrhy, které jsem podal ve snaze zabránit problémům, které skutečně novela zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů přináší obcím, přináší dobrovolným svazkům obcí, ale i krajům. Děkuji vám. A pokud schválíte pozměňovací návrhy, tak myslím, že budeste postupovat rozumně. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo, hezké dopoledne, dámy a pány. Nedělám to příliš často, takže prosím, abyste mě neobvinili z toho, že to dělám z důvodu nějakého obstrukování. Ale navrhoji vrátit tuto normu do druhého čtení. A to z důvodu, že jsem byla upozorněna Vojenskou policií na to, že některá ustanovení tohoto zákona neobsahují jejich návrh, který se právě týká Vojenské policie.

Konkrétně v § 16b odst. 1 textu § 16 odst. 1 písm. c) se má nahradit něco textem, v § 16 odst. 2 za slova "Policie České republiky" se vkládají slova "a Vojenská policie". A slova "v blokovém řízení" se nahrazují slovy "příkazem na místě".

Přečtu vám to z toho odůvodnění: Jednou z povinností řidiče je prokázat se při kontrole v souladu se zákonem 168/1999 Sb. zelenou kartou. Vojenská policie v souladu s § 9 zákona o Vojenské policii provádí dohled nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil a dále všech účastníků provozu v chráněných objektech, § 3 zákona č. 300/2013 Sb. Je proto potřebné, aby Vojenská policie v rámci dohledu nad bezpečností provozu vozidel disponovala oprávněním kontrolovat platnost pojíštění, a to požadováním předložení zelené karty řidičem vozidla. V případě zajištění porušení stanovené povinnosti je rovněž potřebné oprávnit vojenské policisty obdobně jako příslušníky Policie České republiky k projednání přestupku řidiče příkazem na místě.

Z tohoto důvodu ještě bych vám přečetla jednu změnu, která se také týká něčeho podobného, a to nově zařadit: Přestupek podle § 64 odst. 1 písm. c) a § 67 odst. 1 písm. f) může projednat příkazem na místě vojenský policista.

Opět vám přečtu odůvodnění: Vojenská policie může od 1. 10. 2016 v souladu s § 86 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, projednávat mj. i přestupky podle § 43, přestupky na úseku obrany České republiky. Podle odst. 1 písm. b) uvedeného zákona je Vojenská policie oprávněná za úmyslné narušení režimu ochrany a vstupu do vojenského objektu projednat tento přestupek s uložením pokuty v blokovém řízení. Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který k 1. 7. 2017 ruší zákon č. 2000/1990 Sb., o přestupcích, předmětně ustanovení k oprávnění Vojenské policie nespecifikuje. Navrhuje se stávající oprávnění Vojenské policie včetně skutkové podstaty tohoto přestupku doplnit do návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích v části 73.

Změna zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky. Nejedná se o rozšíření působnosti ani pravomoci Vojenské policie, ale pouze o zachování

kontinuity stávající právní úpravy. V další části zákona by se nově vložily další odstavce. Příkazem na místě může vojenský policista projednat přestupek podle § 125c odst. 1 až 3, jde-li o osoby podle § 9 zákona o Vojenské policii.

Opět odůvodnění. Vojenská policie dohlíží nad bezpečností provozu vozidel podle § 4 odst. 1 písm. g)... (Poslankyně přerušuje svoji řeč kvůli hluku v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já prosím o klid.

Poslankyně Jana Černochová: ... a je k tomu nadána oprávněními podle § 9 zákona o Vojenské policii. Od 1. 10. 2016 vojenští policisté v souladu s § 86 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, projednávají v blokovém řízení mj. i přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kterým se k 1. 7. 2017 ruší zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Předmětné ustanovení a oprávnění vojenských policistů již neobsahuje. Z důvodu zachování kontinuity stávající právní úpravy navrhuji dosavadní oprávnění Vojenské policie doplnit do tohoto návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnost za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích v části 102, a to doplněním navrhované změny zákona č. 361/2000 Sb. Opět se nejedná o rozšíření působnosti ani pravomoci Vojenské policie, ale pouze o zachování platné právní úpravy. (Velký hluk v sále.)

Víte, asi se snad s většinou z vás shodnu, že nikdo z nás nepovažujeme za šťastné hlasovat o nějakém návrhu zákona, o kterém už předem víme, že neobsahuje všechno, co obsahovat má, a že zase za tři měsíce, za čtyři měsíce přijde někdo, kdo bude tento zákon novelizovat. Tady máme možnost udělat to hned, udělat to tím, že bychom vrátili tuto normu do druhého čtení. A já bych vás o to chtěla poprosit.

Bohužel tady není pan ministr obrany, aby vysvětlil, jestli došlo k nějakému nedorozumění mezi Ministerstvem vnitra, mezi jeho resortem, opět tady trošku tahám kaštaný z ohně za členy vládní koalice, ale myslím si, že je to ku prospěchu věci. Takže vás prosím o shovívavost. A znova opakují, prosím o hlasování o mé návrhu na vrácení do druhého čtení, tak aby tento pozměňovací návrh mohl být ještě načten. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážený pane premiére, vládo, já jenom v návaznosti na to, co tady říkala kolegyně Černochová. Zajímalo by mě stanovisko aspoň předkladatele, protože to jsou dost vážné věci, pana ministra vnitra. Děkuji, jestli můžu poprosit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec žádal stanovisko předkladatele k návrhu paní poslankyně Černochové. Pan ministr? V závěrečném slově. Tak v tom případě končím rozpravu a prosím o závěrečná slova. Nejprve pan ministr.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tu věc velmi rychle konzultoval se specialisty Ministerstva vnitra. My máme za to, že ten nový přestupkový kodex, který je platný od 1. 7. letošního roku, toto ošetřuje. To znamená, jedná se o policii jako policejní orgán ve smyslu Policie České republiky i policie Vojenské. To znamená, v tom kodexu, kdy od 1. 7. tento zákon platí, je toto ošetřeno.

To druhé, o čem hovořila paní kolegyně Černochová, tedy ten nový přestupek, to měla být otázka jednání ve výborech. To teď velmi těžko zhojíme na plénu samém. To znamená, moje stanovisko je pokračovat ve schvalování zákona. Nemyslíme si, že by tam byl lapsus, že by Vojenská policie byla o cokoli ošizena ve svých pravomocích.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj, pokud si přeje závěrečné slovo. Ne. Tak ještě s přednostním právem pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pan ministr nemá odvahu se pustit do debaty, aby mohla kolegyně Jana Černochová reagovat, takže musím tu roli sehrát já.

Pane ministře, vás kolega z vlády je tady. Možná bychom mu mohli říct, ať přijde dovnitř. Vojenská policie patří jemu. A mohli bychom znát i jeho stanovisko. Protože vím, že ty resorty občas spolu soutěží, policie, Vojenská policie apod. Vím, že pan ministr obrany podle mě sedí ve Státních aktech, tak není nic jednoduššího než přerušit na pět minut schůzi, požádat, pokud tam má nějaké jednání, aby ho v klidu dokončil a řekl nám své stanovisko. Berte to jako procedurální návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Procedurální návrh. Dobrá. O tom samozřejmě nechám hlasovat bez rozpravy. Návrh pana předsedy Stanjury je, abychom na pět minut přerušili tento bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 192, přihlášeno je 168, pro 71, proti 49. Tento návrh přijat nebyl.

Nicméně pan ministr obrany je přítomen. (Právě vešel do sálu.)

V této fázi jsme po závěrečných slovech a nemám žádné žádosti o vystoupení s přednostním právem, kromě pana předsedy Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Sice z nonverbální komunikace mám pocit, že ministr obrany se tváří, že tady není, ale já ho vidím. Takže já bych ho chtěl požádat. Kolegyně Jana Černochová navrhla vrátit tento návrh zákona do druhého čtení, aby se mohlo vyhovět požadavku a mohlo se hlasovat o návrzích, které by zlepšily fungování Vojenské policie, a ta patří do resortu pana ministra obrany, tak bych rád

věděl, co na tyto pozměňovací návrhy říká, zda on osobně je podporuje, nebo ne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já registruji přihlášku pana ministra vnitra s přednostním právem. Nicméně ho upozorňuji, že i vzhledem k včerejšímu rozhodnutí předsedajícího to bude znamenat otevření rozpravy. Ale... Tak stahuje. Žádné další přihlášky s přednostním právem nevidím.

Takže jediné, co nám zbývá, je požádat pana zpravodaje o návrh procedury.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, návrh procedury vzešel z jednání ústavněprávního výboru z jeho 83. schůze dne 23. března 2017.

Návrh procedury zní následujícím způsobem.

Ústavněprávní výbor Poslanecké sněmovny doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona, podle sněmovního tisku 929/4, v následujícím pořadí.

1. Návrhy technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené ve třetím čtení. Byly předneseny.
2. Návrhy A.A1 až A.A32.
3. Návrhy A.B1 a A.B2.
4. Návrhy B1 až B4.
5. Dále návrh C1.
6. Návrh C2.
7. Návrh C3 až C6.
8. Návrh C7.
9. Návrhy C8 až C10.
10. Návrhy D1 a D2. Nebude-li přijat návrh A.A31, jsou návrhy D1 a D2 nehlasovatelné.
11. Návrhy E1 a E2.
12. Návrh F.
13. Návrh zákona jako celek.

Předseda PSP Jan Hamáček: S tím, že ještě předtím bychom hlasovali o návrhu paní poslankyně Černochové, která navrhla opakování druhého čtení. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit. Ještě pan zpravodaj.

Poslanec Lukáš Pleticha: Ještě bych měl k proceduře návrh, jak hlasovat. Mám tady návrh hlasovat o návrhu C10 zvlášť. C8 a C9 dohromady, C10 – to jsou systémové služby, energetický zákon zvlášť.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže deváté hlasování by bylo o návrzích C8 a C9 a jako desáté hlasování bychom hlasovali zvlášť C10.

Poslanec Lukáš Pleticha: To je změna návrhu procedury, kterou přednášíme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit k návrhu procedury. Pokud ne, tak bychom hlasovali o proceduře, jak ji pan zpravodaj navrhl a upravil, to znamená s odděleným hlasováním o C10.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 193. Přihlášeno je 170, pro 152, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat.

Nejprve tedy rozhodneme o návrhu paní poslankyně Černochové. Navrhla opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 194. Přihlášeno je 170, pro 35, proti 78. Návrh přijat nebyl.

Prosím pana zpravodaje o jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Lukáš Pleticha: Ano, děkuji. V prvním kroku budeme hlasovat o návrhu technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené ve třetím čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra o stanovisko. (Souhlas.) Pan zpravodaj? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 195. Přihlášeno je 170, pro 143, proti 6. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o návrzích A.A1 až A.A32, to jsou návrhy ústavněprávního výboru ze sněmovního tisku 929/3.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 196. Přihlášeno je 170, pro 141, proti 4. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o návrzích A.B1 a A.B2. Týkají se služebního poměru. (Ministr souhlasí. Zpravodaj doporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 197. Přihlášeno je 170, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další, prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o návrzích B1 až B4. Týkají se datových schránek a povinnosti pro další osoby.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Výbor? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 198. Přihlášeno je 170, pro 13, proti 127. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme v pátém kroku hlasovat o návrhu C1. Týká se to zákona na ochranu ovzduší.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Výbor? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 199. Přihlášeno je 170, pro 27, proti 83. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní v šestém kroku budeme hlasovat o návrhu C2, který se týká veterinárního zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 200. Přihlášeno je 170, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní v sedmém kroku hlasujeme o návrzích C3 až C6. Týkají se samospráv obecních, krajských a hlavního města Prahy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Stanovisko nebylo přijato.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 201. Přihlášeno je 170, pro 92, proti 20. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní v osmém kroku budeme hlasovat o návrhu C7, který se týká změny zákona o návykových látkách, tedy i přestupků.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 202. Přihlášeno je 170, pro 142, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní pozor, budeme hlasovat devátý bod, to jsou návrhy C8 a C9 – energetický zákon.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Stanovisko nebylo přijato.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 203. Přihlášeno je 170, pro 128, proti 12. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Pozor, nyní v 10. kroku hlasujeme o bodu C10, to je ten energetický zákon a systémové služby. Čili to je to rozdělení. Víme, o čem hlasujeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Neutrální.) Výbor? (Stanovisko nebylo přijato.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 204. Přihlášeno je 169, pro 12, proti 106. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní v 11. kroku hlasujeme o návrzích D1 a D2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.) Výbor? (Stanovisko nebylo přijato.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 205. Přihlášeno je 169, pro 39, proti 24. Návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Když nebyl přijat, budeme hlasovat o návrhu A.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ne ne, budeme hlasovat o návrzích E1 a E2.

Poslanec Lukáš Pleticha: Ano, pardon, hlasujeme o návrzích E1 a E2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Ministr žádá o krátkou poradu. Jednání přerušeno na jednu minutu.)

Jak jsem byl informován, předchozí hlasování nemělo vůbec proběhnout, protože nebyl přijat návrh A31, ale vzhledem k tomu, že stejně ten návrh přijat nebyl, myslím tedy to hlasování o D1 a D2, tak to prohlásím za zmatečné hlasování a prosím pana zpravodaje, aby pokračoval.

Poslanec Lukáš Pleticha: Kolegyně a kolegové, já se vám za to omlouvám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pardon, pane zpravodaji. Pan předseda klubu poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám. Jen bych poprosil, aby pan předsedající neudělal nějakou chybu. V návrhu procedury: nebude-li přijat návrh A31, jsou návrhy D1 a D2 nehlasovatelné. A31 přijat byl, čili návrhy D1 a D2 byly hlasetvatelné, tím pádem všechno, co jsme provedli, bylo v pořádku a předsedající nemusí prohlašovat nic za zmatečné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Přerušíme na pět minut jednání Sněmovny a prosím zpravodaje, aby si to vyjasnil s legislativou, abychom opravdu neudělali nějakou chybu. Takže budeme pokračovat v 10.29 hodin.

(Jednání přerušeno od 10.24 do 10.29 hodin.)

Kolegyně a kolegové, uplynulo pět minut, je to jak z té pohádky. Odvolávám, co jsem odvolal, a slibuji, co jsem slíbil, takže postup byl v pořádku. Budeme pokračovat. Pokud se nepletu, jsou to návrhy E1 a E2, pane zpravodaji. Je tomu tak. (Zpravodaj souhlasí.)

Jenom prosím ještě pana ministra vnitra, aby se dostavil do jednacího sálu, protože potřebujeme jeho stanovisko.

Takže návrhy E1 a E2. Prosím pana ministra o stanovisko. (Neutrální.) Pan zpravodaj?

Poslanec Lukáš Pleticha: Stanovisko nebylo přijato. Jedná se o změnu zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 206, přihlášeno je 169, pro 19, proti 45, tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní ve 13. kroku budeme hlasovat o návrhu F, který se týká kybernetické bezpečnosti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Neutrální.) Výbor? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 207, přihlášeno je 169, pro 110, proti 11, návrh byl přijat.
Mám za to, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích.

Poslanec Lukáš Pleticha: Ano, vychází mi to také tak. Nezbývá než ten návrh zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, podle sněmovního tisku 929, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Prosím pana ministra. (Kladné.) Pan zpravodaj. (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 208, přihlášeno je 169, pro 119, proti 18. Tento návrh byl přijat, a já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji panu ministru i panu zpravodaji a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den všem. Budeme pokračovat. A já otevírám bod

243.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb.,
o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 990/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodajka garančního výboru, výboru pro bezpečnost, poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová. Zpravodajku dne 22. zastupoval pan poslanec Václav Klučka. Paní zpravodajko, výborně.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 990/2, který byl doručen dne 28. února 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 990/3.

Nyní se ptám navrhovatele, zda si přeje vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, hlavním cílem tohoto návrhu je posílit bezpečnostní prvky migračního procesu a mechanismy zamezující zneužívání ustanovení migračního procesu. Vláda těmito opatřeními reaguje zejména na schválený audit národní bezpečnosti a mj. na podněty výboru pro evropské záležitosti, který vládu požádal o posílení bezpečnostních prvků v rámci migračního procesu.

Návrhem jsou dále do českého právního řádu transponovány dvě směrnice EU, které upravují podmínky pobytu příslušníků třetích zemí. Jde jednak o cizince, kteří mají na území ČR zaměstnání jako sezónní pracovníci, a jednak o cizince, kteří mají být na území ČR převedeni k výkonu konkrétní kvalifikované pracovní pozice v rámci jednoho koncernu.

Návrh obsahuje také další změny, které vyplynuly z aplikační praxe a které je nutné převést i vzhledem k současnému vývoji migrační situace. Osobně oceňuju, že pan poslanec Klučka svými pozměňovacími návrhy reaguje na aktuální problémy, spojené s koncentrací cizinců v průmyslových zónách, např. v Kvasinách a v Plzni. Současně se navrhojí opatření, která v souladu s auditem národní bezpečnosti povedou ke zvýšení bezpečnosti v ČR. Rád bych vám uvedl jeden konkrétní případ, kdy se jedná o cizince, který byl odsouzen k mnohaletému vězení na území ČR, a to za vraždu příslušníků Policie ČR. V současné době tento cizinec žádá de facto o sloučení s občanem ČR a český stát nemá nástroje, jak v této věci konat v souladu se zájmy českého státu. Názorem Ministerstva vnitra je, že zájem takového cizince na zachování jeho pobytového oprávnění s přihlédnutím k jeho rodinným vazbám by neměl převážit nad zájmem ČR a zachování bezpečnosti v našem státě.

Ke zmíněné neslučitelnosti některých návrhů pana poslance Klučky s ústavním pořádkem a mezinárodními závazky ČR a právem EU mohu uvést, že Ministerstvo vnitra se touto problematikou velmi detailně zaobíralo a na základě názoru našich expertů jsme přesvědčeni o tom, že tyto návrhy nejsou v nesouladu s Ústavou ČR ani s mezinárodními závazky.

Cílem vlády je na jedné straně podporovat migraci, která bude přínosná pro ČR, současně však vždy zohledňovat bezpečnostní prvky a bezpečnostní rizika, která jsou s touto migrací spojená. Domnívám se, že navržené změny umožní ČR pružně adekvátně reagovat na vývoj v rámci migračních toků a dalších případných migračních krizí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Nyní otevírám rozpravu, do které se přihlásil jako první pan poslanec Plíšek, ale faktická poznámka mi svítí u pana poslance Jiřího Zlatušky. Paní zpravodajka se chce vyjádřit.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Ano, dobrý den. Dovolím si jenom velice stručně na úvod tohoto zákona. Česká republika má relativně dobrou legislativu v oblasti úpravy azylového práva i cizineckých předpisů. O tom svědčí to, že jako jeden z mála států EU není dotčena migrační vlnou, prostě proto, že u nás jsou předpisy poměrně přísné a migranti o ČR zájem ztrácejí.

Současný návrh zákona z dílny Ministerstva vnitra představuje určitou formu dalšího zpřísnění. Rozumím tomu, ale řekla bych, že bychom neměli jit za čáru, kterou pro mě představuje pozměňovací návrh kolegy Klučky, jakkoli ho Ministerstvo vnitra podporuje. Jestliže má být ČR nazývána právním státem, chápu, že bude preferovat práva svých občanů, ale určitý právní rámec by měl být zachován pro všechny občany. A pro mě nemožnost přezkumu správním soudem je nepřekročitelnou hranicí. Z tohoto důvodu nebudu podporovat pozměňovací návrh

pana poslance Klučky a pro Sněmovnu upozorňuji, že na doporučení výboru bude hlasován zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní zpravodajko. Nyní tedy technická poznámka pana profesora Zlatušky, poté technická paní poslankyně Válková.

Poslanec Jiří Zlatuška: Také bych chtěl k tomu návrhu pana poslance Klučky, tak jak se o něm vyjádřil pochvalně pan ministr, přitom mám pocit, že panu poslanci Klučkovi ten návrh připravovalo ministerstvo, resp. pan ministr, takže chválil vlastně sám sebe.

Díky tomu, že se obešlo připomínkové řízení, tak kromě těch obecně právních nebo lidskoprávních aspektů je tam důležitý aspekt ohrožení řady institucí. Ozvali se zaměstnavatelé, zcela byly pominuty takové instituce, jako vědecké ústavy nebo vysoké školy. Pokud tento návrh projde, tak nejsme schopni na naše školy dostávat kvalitní pracovníky zvenku, protože je to zpochybňení jejich rodinných příslušníků a zpochybňení postavení dalších navazujících osob, které s tím souvisí. S tímhle mám možnost se setkávat prakticky pravidelně při výběrových řízeních, do kterých vstupují špičkoví pracovníci ze zahraničí, a tam je vážná kompetence zvenku.

Návrh pana poslance Klučky je výrazným ohrožením ČR tam, kde to ohrožení bude bolet mnohem víc než ty hypotetické strašáky související s migrací.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou paní profesorka Válková.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, problém, který tady diskutujeme, má zhruba tři roviny – protože mám jenom faktickou připomítku, tak budu stručná: právní, ekonomickou a politickou.

Začnu tou politickou. Samozřejmě že jsou to laciné a poměrně snadné hlasy, protože naši občané se obávají o svoji bezpečnost, a já se jim ani moc nedivím, když se podívám na hranice. Ale odkážu na projev své předčerčnice paní poslankyně Bebarové Rujbrové, která tady velice dobře upozornila, že i teď už máme naše předpisy, které upravují vstup cizinců, přísné a dostatečné. Čili ta potřeba za současně situace z hlediska politického tady není, pokud pomineme oblast získávání přízně svých potenciálních voličů.

Ta oblast právní, která je mi nejbližší, ta je úplně jasná. Proto nemůžu zvednout ruku pro něco, co může opravdu přistát a úspěšně být i potom řešeno Ústavním soudem v tom smyslu, že bude to příslušné ustanovení – hovořím o pozměňovacím návrhu pana poslance Klučky – zrušeno. Pochopitelně že jsem stejného názoru, zejména pokud jde o zrušení možnosti soudního přezkumu v určitých věcech.

A ta třetí, ekonomická rovina, tady se odvolám a podporuji to, co řekl můj kolega pan poslanec profesor Zlatuška. Protože to ohrožení, kterého docílíme touto

novelizací, je poměrně reálné a obávám se, že budeme těžko potom vysvětlovat zaměstnavatelům, proč jsme učinili tento krok, když ho nebylo nutné učinit.

Čili politicky, právně i ekonomicky velmi kontroverzní pozměňovací návrh, pro který nezvednu ruku. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, poté pan poslanec Chalupa. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych vás chtěla poprosit, abyste nám tady nezaváděl nové praktiky. Nic proti akademickým titulům, ale akademický titul profesor tady má celá řada poslanců a přijde mi nepatřičné, že tak oslovujete pouze paní kolegyni Válkovou. Takže bych poprosila, abychom skutečně tady dodržovali to, že se oslovujeme poslanec, poslankyně, případně u předsedů klubů nebo předsedů stran toto oslovení. Nezavádějte nové praktiky.

Ale přihlásila jsem se proto, abych se naopak zastala pana kolegy Klučky a abych panu Zlatuškovi možná připomněla, že jednací řád, podle kterého projednával výbor pro bezpečnost tento bod, nebyl porušen. My jsme měli na výboru pro bezpečnost tento návrh včas, v termínu... (Rečníci ruší hlasitý hovor na tribuně.) Jako v pubertě. (Pobavení v sále.)

Měli jsme tento návrh včas, projednávali jsme ho dostatečně dlouho, byli tam přítomni i zástupci různých organizací, takže není pravda, že jste tady obvinil pana kolegu Klučku, prostřednictvím pana místopředsedy, že by nebyl dodržen legislativní proces. Výbor pro bezpečnost pro tento návrh pana poslance Klučky hlasoval všemi hlasy kromě hlasu paní kolegyně Bebarové Rujbrové. Takže i členové ANO hlasovali pro návrh kolegy Klučky. A nezlobte se na mě, ale pokud přítomní členové – přítomní členové, nemůžu za to, že paní Válková zrovna nebyla přítomna – přítomní členové pro to hlasovali všichni kromě paní Bebarové Rujbrové.

Ale k tomu samotnému návrhu. Pokud tady někdo zpochybňuje poslaneckou iniciativu, tak ji zrušme. A možná si tam dejte, že naopak tady bude mít zákonodárnou iniciativu organizace, jako je Hospodářská komora nebo Rekonstrukce státu nebo Transparency International místo nás. Skutečně tohle chcete? Já tedy ne. Takže já nemám sebemenší problém návrh pana kolegy Klučky podpořit, protože tady nedošlo k žádnému pochybení z jeho strany. Rádně předložil návrh, který jsme měli možnost –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně, já jsem vám prodloužil ten čas, protože jste byla vyrušována, ale už ten čas k faktické poznámce asi uplynul.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Takže já jsem se jenom chtěla ohradit proti tomu, že jsme nepostupovali na výboru pro bezpečnost lege artis.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za faktickou poznámkou. Sypu si popel na hlavu, ale nebyla to jenom paní kolegyně Válková, oslovil jsem taky pana kolegu Zlatušku. Je to silnější než já, budu si to pamatovat.

Nyní přečtu několik omluv. Pan poslanec Ladislav Okleštěk se omlouvá z pracovních důvodů z dnešního jednání, pak čtu omluvu pana ministra obrany Stropnického od 11 do 12 z pracovních důvodů, dále se omlouvá paní poslankyně Bebarová Rujbrová od 12 hodin z osobních důvodů a pan poslanec Herbert Pavera mezi 12.30 až 14.00 z pracovních důvodů.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré dopoledne, děkuji za slovo. Jinak pro pana řídícího schůze, moje poslední hodnost, kterou jsem měl, byl kapitán, tak kdybyste mě chtěl oslovoval, tak můžete takhle. (Pobavení)

Pokud jde o záležitost té novely, tak já se plně hlásím k tomu hlasování na výboru pro bezpečnost. Nesouhlasím s panem kolegou Zlatuškou, že jde o hypotetické hrozby. V žádném případě, mezinárodní situace, viděli jsme to ráno, se opět zhoršuje. Máme problémy s Tureckem. A bavíme se o nelegálních migrantech nebo nelegálních lidech. Nemyslím si a neberu argument, že naši zaměstnavatelé nebudou mít zaměstnance. Až si tady poradíme s těmi dávkami a jinými věcmi, tak zaměstnanců bude dost, našich, českých. Takže já budu hlasovat pro tu novelu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za dodržení času, pane kolego. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem velmi pozorně poslouchal kolegyni Černochovou a sama prokázala, kolegyně Černochová, že taky není neomylná. Ona ve svém vystoupení osloivila pana poslance Zlatušku, ale nikoli prostřednictvím pana předsedajícího. (Rozruch v sále.) Takže když se vážená paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího podívá do stenozáznamu, určitě pozná, že také pochybila. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Eviduji vaši faktickou, ale poprosím tedy pořadí. Mezitím zkontrolujeme ten stenozáznam. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych paní poslankyni Černochové samozřejmě to přímé oslovení prominul, kdyby mě osloivila pane profesore, ale nic se nestalo.

V každém případě bych se tady chtěl zastavit u toho – neobviňoval jsem nikoho, že by něco neudělal v rámci těch mantinelů, které poslanci mají ve výborech. Říkám, že pokud Ministerstvo vnitra připraví nějakému poslanci takovýhle velký návrh s takovýmito dopady, bylo by korektnější, aby přicházel standardní cestou, se standardním připomínkovým řízením.

A co se týče kolegy Chalupy, o tom, jak budeme mít ty spousty zaměstnanců. To souvisí s tím, že samozřejmě v okamžiku, kdy přijde na to, že pomíjíme tituly, pomíjíme kvalifikace, tak se můžeme tvářit, že i na vysoké školy a vědecké instituce z toho zahraničí dostaneme, když sem nedostaneme třeba ty nobelisty nebo oceňované profesory zvenku, tak tady budeme mít zástupy tuzemských pracovníků, kteří tam budou chodit z úřadu práce. Takhle ta situace nestojí. Také se nejedná o nelegální imigraci, ale jedná se o jejich rodinné příslušníky, děti, kteří jsou reálně znejistěváni postavením v okamžiku, kdy doprovázejí tyto pracovníky. Jestli myslíme vážně, že naše vysoké školy a vědecké instituce mají dělat mezinárodní výběrová řízení, a tím zlepšovat kvalitu, tak se bez tohoto prvku neobejdeme. A mluvím – jsem nejen profesor, ale zároveň působím jako děkan fakulty – mluvím z konkrétní zkušenosti z řady výběrových řízení, kde toto rozhoduje v tom, jestli k nám kvalitní pracovník nastoupí, nebo nenastoupí. Střílíme se tímto opatřením do vlastní paty kvůli hrozbám, které jsou oproti tomuhle minimální. (Předsedající: Čas, pane poslanče.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Soukup.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já bych se chtěl ohradit proti tomu, aby každý, kdo přijde s nějakým návrhem, který má zvýšit naši bezpečnost, byl označován za populistu. Já si myslím, že v současné době je ta atmosféra ve společnosti taková, že spíš ti takzvaní populisté jsou ti, kteří projevují nějakou odvahu se ozvat.

Chtěl bych říci jednu věc. Já pro ten pozměňovací návrh pana Klučky z většiny, z větší části budu hlasovat, a to z jednoho důvodu. On je to takový instrument. Víte, my jsme teď na vrcholu ekonomického cyklu. My potřebujeme spoustu zaměstnanců. Ovšem zcela zákonitě přijde i období recese, období, kdy u nás té práce tolík nebude, a potom, jak ukazuje zkušenosť, tu zkušenosť tady z minulosti máme, těžko budeme dostávat ty lidi od nás pryč. Budou to lidé, kteří budou odčerpávat naše sociální dávky, budou to lidé, kteří se budou, když nebudou moct jinak, živit třebas i nelegálním způsobem. Připouštím, že vlastně ten pozměňovací návrh zahrnuje některá ustanovení, která jsou na rozhraní řekl bych se současnou praxí Ústavy. Proto bych doporučoval, abychom tato ustanovení nepřijímali. A doporučoval bych, a doporučím to vlastně v podrobné rozpravě, abychom nehlasovali ten pozměňovací návrh en bloc, ale abychom ho hlasovali po jednotlivých článcích, po jednotlivých částech.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další faktická poznámka, pan předseda klubu ODS Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mně nijak nevadí faktické připomínky mých kolegů a kolegyně. Nicméně pokud každý z vás má potřebu říct, jak bude hlasovat

o pozměňovacím návrhu pana poslance Klučky, tak vás upozorním na odstavec jednacího řádu, kde na to myslí. Můžeme navrhnut hlasování po jménech, vylosujeme si, kdo začne, a pak abecedně budeme říkat "ano" nebo "ne". Pokud byste to navrhl, tak navrhoji, ať to děláme o každé části tohoto návrhu pana poslance Klučky. Myslím, že jich je deset, tak to dvatisícekrát zazní "pro návrh" nebo "proti návrhu". Ti, kteří jste to ještě nezažili, ostatní vyjádření jsou nepřijatelná.

Nicméně mám prosbu na pana předsedajícího, aby po ukončení rozpravy a po závěrečných slovech pana ministra a paní zpravodajky, pokud budou, vyhlásil patnáctiminutovou přestávku na poradu našeho klubu před zahájením hlasování. Nechci to dělat teď, chci nechat normálně proběhnout rozpravu, závěrečná slova. Myslím si, že 15 minut není žádný dlouhý čas. A pak bychom mohli přistoupit k samotnému hlasování. Podporuji ten návrh, který zazněl, a vím, že ho musí podat někdo, až se bude projednávat procedura, abychom v případě návrhu pana poslance Klučky hlasovali o jednotlivých částech zvlášť. Pokud to chce někdo podpořit, může být desetkrát pro, pokud chce být někdo proti, může být desetkrát proti. A my, kteří chceme část podpořit a část ne, tím dostaneme tuto možnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Žádost beru na vědomí a jistě ji bude vyhověno. O proceduře rozhodneme na správném místě.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Janulík, poté paní poslankyně Černochová.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem tedy na margo těch předčeňáků chtěl říct, že jsem končil jako major. Takže jako hodnostně vyšší vás prosím, pojďme už hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak to byla krátká faktická poznámka. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, poté pan poslanec Černoch.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pane místopředsedo, já předpokládám vaším prostřednictvím, že váš pan kolega, stranický kolega Hájek, umí číst a že dobře slyší. Takže samozřejmě, že jsem oslovovala pana profesora Zlatušku vaším prostřednictvím. Myslím, že to slyšeli všichni. Takže pokud pan kolega Hájek není úplně senilní, tak se mi omluví. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za faktickou poznámkou paní poslankyni. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Pane předsedající, první důstojník, děkuji. (Smích v sále.) Jenom bych chtěl doplnit, že by bylo dobré, kdyby se vyjádřil pan poslanec Klučka, jehož návrh se bude hlasovat, zdali souhlasí s tím, aby to bylo rozděleno na

body. Já si osobně myslím, že by bylo dobré, pokud by se hlasovalo také o těch jednotlivých částech zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec je již přihlášen do řádné diskuse a po smršti faktických poznámek konečně přichází řada na přihlášeného pana poslance Martina Plíška, kterému tímto dávám slovo. Poté s přednostním právem pan ministr Chvojka.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, takhle to tady asi už bude stále, že vlastně rozprava začne faktickými připomínkami a faktickými poznámkami. Já bych také na úvod chtěl za poslanecký klub TOP 09 požádat, aby se o návrzích pana poslance Klučky hlasovalo zvlášť po jednotlivých věcných témaitech, protože jsou tam zcela rozdílné návrhy, které se týkají různých věcí. My jsme připraveni velkou část těch návrhů, které tam jsou, podpořit. Nebudu tady kritizovat, že 22 stránek připomínek bylo zpracováno Ministerstvem vnitra a předloženo až na výboru bez nějaké náležité diskuse. To není meritum mého vystoupení. To se koneckonců ve volebním roce bude stávat, že hlavně vládní poslanci budou předkládat od svých vládních ministerských kolegů své návrhy.

Nicméně já se chci zastavit u těch pozměňovacích návrhů, které z mého pohledu jsou protiústavní a odporují našim mezinárodním závazkům. A neříkám to jenom já. Nebudu se odkazovat na autority, které to konstatovaly, ale jednu tady zmíním, což je pan předseda Nejvyššího správního soudu pan doktor Baxa, který jasně konstatoval, že omezení soudního přezkumu rozhodnutí o pobytu cizinců by bylo protiústavní. A kdyby čistě náhodou tento pozměňovací návrh tady byl schválen, tak se stejně cizinec domůže u mezinárodních a evropských soudních autorit svého práva a Česká republika by si utrhlala ostudu. To, předpokládám, my, co jsme přísahali na to, že budeme dodržovat Ústavu a ostatních zákony, nebudem chtít připustit. Takže ty části té novely, které se týkají omezení soudního přezkumu, a ty, které také budou bránit pružnému zaměstnávání cizinců i z třetích zemí při jejich nedostatku na českém pracovním trhu, my skutečně nemůžeme podpořit, stejně jako ty sankce, které jdou nad rámec současných pravidel.

V závěru chci konstatovat a zeptat se pana ministra, jestli konzultoval ty pozměňovací návrhy s Evropskou komisí, protože mně před chvíli přistál v mailu dopis Evropské komise z direktorátu pro spravedlnost a ochranu spotřebitele, který jasně říká, že ty body, které se týkají občanů Evropské unie a jejich rodinných příslušníků, cizinců s trvalým pobytom a vyloučení přezkumu, nejsou v souladu s unijním právem Evropské unie, a předpokládám, že samozřejmě předchozí notifikace vzhledem k tomu, že jde o pozměňovací návrh, nebyla udělána. Ale jestli tady existuje jasné stanovisko po konzultaci Evropské komise, že ty části, které se týkají tedy soudního přezkumu, ty části, které se týkají smíšených rodin ve vztahu k občanům Evropské unie a příslušníků třetích zemí, to znamená občanů Evropské unie a příslušníků třetích zemí, jsou v rozporu s unijním právem, to stanovisko tady mám a samozřejmě mohu ho Ministerstvu i tady panu ministru poskytnout, tak si myslím, že i proto bychom tyto části návrhu pana poslance Klučky neměli schvalovat.

A také se přikláním tedy k tomu, abychom hlasovali zvlášť po těch jednotlivých bodech. My jsme skutečně připraveni velkou část návrhu podpořit, ale z logiky věci nemůžeme hlasovat pro protiústavní věci a pro věci, u kterých už teď Evropská komise avizuje, že jsou v rozporu s unijním právem. Mezinárodní závazky, evropské závazky a Ústava České republiky pro nás musí platit i ve volebním roce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Korte. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, kolega Plíšek tady řekl, že část toho návrhu kolegy Klučky my nemůžeme podpořit. Já zde musím zdůraznit, že to my je nemístné. Klub TOP 09 nepřijal závazné stanovisko, já jsem na výboru podpořil návrh kolegy Klučky a podpořím ho i zde hlasováním na plénu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. A nyní tedy s přednostním právem pan ministr Jan Chvojka. Máte slovo, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Hezké dopoledne, dámy a pánové. Kolegyně, kolegové, věřte mi, že nemám radost z toho, že musím určitým způsobem ukázat na určité nedostatky pozměňovacího návrhu svého ctěného kolegy Klučky. Ale nedá mi to, já jsem jako ministr pro lidská práva, rovně příležitosti a legislativu zároveň předsedou vládní Rady pro lidská práva. A ta tento návrh probírala na svém posledním zasedání dne 21. března a zavázala mě k tomu, abych tady určitým způsobem nastínil problematické body, které podle Rady pro lidská práva pozměňovačí návrh mého ctěného kolegy Klučky má.

Rád bych tedy Sněmovně přinesl pro informaci podnět Rady vlády České republiky pro lidská práva k pozměňovacímu návrhu poslance Klučky ke sněmovnímu tisku číslo 990, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

V souladu se svým statutem chce rada jako poradní orgán vlády podnětem Sněmovnu informovat o svých pochybnostech nad souladem tohoto pozměňovacího návrhu s ústavním pořádkem a s mezinárodními závazky České republiky včetně práva Evropské unie. Některá navrhovaná opatření Rada vlády pro lidská práva považuje za nepřiměřený zásah do práv, která cizincům i občanům České republiky přiznává ústavní pořádek či mezinárodní právo. Jako problematické vnímá Rada vlády pro lidská práva zejména tyto čtyři oblasti:

1. Vyloučení soudního přezkumu v řízeních o pobytu na území České republiky.
2. Omezení soudního přezkumu zbavení svobody cizinců.
3. Neposuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí do života cizinců a cizinek.

4. Omezování práv rodinných příslušníků občanů České republiky na sloučení rodiny.

Na základě svého statutu rada mne jako svého předsedu požádala o to, abych vás s tímto podnětem seznámil a upozornil vás tím na možné důsledky přijetí uvedeného pozměňovacího návrhu z hlediska dodržování ústavního pořádku a mezinárodních závazků České republiky. Rada vlády samozřejmě plně respektuje pozici každého jednoho poslance v současné fázi projednávání návrhu v Poslanecké sněmovně. Vy ovšem máte možnost se těmito podněty a doporučením rady zabývat a případně je zohlednit při svém hlasování. Ale zda tak učiníte, je samozřejmě plně na vás.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Nyní s řádnou přihláškou do rozpravy pan poslanec Klučka. Máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já budu co nejstručnější, ale přitom řeknu argumenty, které mě vedou k tomu, abych vám své stanovisko ke svému pozměňovacímu návrhu co nejlépe vysvětlil.

Zákon o pobytu cizinců se připravoval pěknou rádku měsíci. Připravoval se v dynamické době, kdy migrace z roku 2015 velmi silně ovlivnila celé myšlení toho pracovního týmu. Přes to všechno, že se do původního zákona do připomínkového řízení dostávaly věci, které znamenaly to zpřísnění, přes to všechno připomínkovým řízením prostě neprosly. Mezitím vláda České republiky zadává audit národní bezpečnosti. Audit národní bezpečnosti – a teď prosím pěkně, dávejte pozor – byl ve vládě schválen 14. prosince, tedy poté, kdy nám zákon o pobytu cizinců přistál jako sněmovní tisk v Poslanecké sněmovně. Mě pochopitelně jako člena výboru pro bezpečnost velmi zajímalo, jak jsou závěry tohoto auditu, které v oblasti migrační politiky jsou naprostě jasné, já vám je přečtu, implementovány do příslušného zákona. A tam začala ta moje aktivita.

Proč jste nebyli zpřísnění? Proč jste do toho zákona z té aplikační praxe, kterou máte, nedávali věci, které v oblasti rizik znamenají dosť výrazné nebezpečí pro vnitřní bezpečnost státu? Každý pobyt cizince svým způsobem – svým způsobem – je věcí zvláštění. A musíme být přesvědčeni o tom, že ten cizinec je schopen na území České republiky žít, je schopen se přizpůsobit právnímu řádu a je schopen dodržovat všechny zákony, které Česká republika má. Toto je věc správního řízení, které souvisí s pobytom na území České republiky.

Řekl jsem vám, že vám ocituji několik vět z té analýzy národní bezpečnosti:

Migrační politika musí v tomto ohledu, tedy migrační politiky, minimalizovat riziko neúspěšné integrace již od samotného počátku imigračního procesu /radikální cizinci, riziko závislosti na sociálním systému/. Je snadnější předcházet problému než čelit následkům neřízené migrace a nezvládnutí integrace. Stěžejní pro efektivní řízení migrace je možnost a schopnost nastavit legislativní podmínky k vstupu a pobytu cizinců tak, aby imigrace na území byla dlouhodobě přínosná a aby byly minimalizovány případné negativní dopady. Podstatné z hlediska důvěryhodnosti celého imigračního procesu je schopnost státu zajistit efektivně a účinně návrat

cizinců, kteří na území vstoupili neoprávněně nebo oprávnění k pobytu na území ztratili. Na neúspěchu či úspěchu návratnosti politiky závisí míra rizika, eskalace účinnosti hrozby. I zde je kladen důraz na efektivitu a skutečnou proveditelnost návratu cizince do domovské země či do země svého posledního pobytu.

V legislativních opatřeních na prvním bodě v závěrech je: Je třeba provést novelu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců z hlediska – teď dávejte pozor – posílení bezpečnostních prvků imigračního procesu. Za druhé. Je třeba provést novelu zákona č. 326, to je ten samý zákon o pobytu cizinců, s ohledem na posílení povinných prvků integrace.

Čemu jsem se zpronevěřil? Co jsem udělal špatně, když jsem chtěl po ministerstvu, ano po ministerstvu, ať mi připraví návrhy, kterými zpřísníme ten proces, o kterém oni sami mluví, že je nedostatečný. Toto je můj pozměňovací návrh v 15 bodech. Toto je ten návrh, který byl chystán třebas možná delší dobu, než měl. Ale my jsme nechtěli udělat chybu. A já bych se rozhodně nepodepsal pod žádný pozměňovací návrh, který by byl legislativně vadný, a neměl svou vlastní odpovědnost za to, že jsem takovýto návrh přinesl.

Já jsem přesvědčen, že ten návrh má svůj smysl, že je v souladu s nálezem Ústavního soudu, který říká: stát má právo. Stát má právo si pro pobyt cizinců stanovit své mantinely, stanovit své podmínky. A jestli s tím Evropská unie nesouhlasí, tak je hodně pozadu. Podívejte se na jiné země kolem nás. Každý se snaží v tom imigračním procesu, v tom schvalování pobytu zpřísnit, co se dá, a my máme zůstat jako bývalá východní země stranou nebo co? Jestli je tam problém, tak pojďme o něm diskutovat. Já ho prostě nevidím.

Soudy. Představte si situaci, že v roce 2010, když byla provedena novela tohoto zákona, tak se měnily odpovědnosti. Z Policie České republiky to přecházelo na Ministerstvo vnitra. Ministerstvo vnitra bylo před problémem, jak tohle zvládnout. Vytvořili nový štáb, nový odbor nebo nové ředitelství pro migračně vízovou politiku, a v tom momentě tam přišel pozměňovací návrh, který nakonec byl schválen, že vzniká nezávislá komise, která je přezkumovým orgánem správního rozhodnutí příslušného úřadu. Ona vznikla. Ta nezávislá komise má 13 senátů. Každý senát má tři lidi. Jsou tam zástupci úřadu ombudsmanky, jsou tam zástupci nestátního neziskového sektoru, k němuž se může odvolávat každý cizinec, který není spokojen s verdiktem správního orgánu. A ta nezávislá komise rozhodne. Je to zákon. Cizinec se s tím nespokojí – a šup a jde ke správnímu soudu. Takže máme dva stupně přezkumového řízení. Dva stupně! Proč tedy ministerstvo, na kterém ještě v té době prostřednictvím pana předsedajícího nebyl pan ministr Chvojka. Proč to ministerstvo nenavrhl zrušit ten první stupeň, tu nezávislou komisi? Proč? Proč nenechalo jenom ty soudy? A já bych s tím neměl vůbec žádný problém. Prostě bych musel respektovat to, že cizinec se odvolá k soudu na přezkum a ten cizinec bude rok či dva čekat na rozhodnutí toho správního soudu. To jsou lhůty, ve kterých ty soudy rozhodují. Ten cizinec během toho pobytu u nás, to pořád není ukončeno, ten cizinec se adaptuje, ten cizinec se ožení, ten cizinec se vdá, založí rodinu, změní podmínky, které byly na začátku řízení o pobytu na území České republiky, a to je v pořádku. Nikdo do toho nemůže zasáhnout.

Takže 13 krát 3 je 39 lidí nezávislé komise fungující nezávisle na Ministerstvu vnitra. Těchto 39 lidí se vždycky dělí o to, kdo rozhoduje o přezkumu. Pak tedy se ptám, proč ti oponenti neřešili zrušení té nezávislé komise. Proč to máme? Nebo to někomu vyhovuje? Nebo to někomu vyhovuje, ale potom ten verdikt není verdiktem zkoumání přezkumu správního soudu – nebo, pardon, správního orgánu. To je verdikt té komise! To je v pořádku? To přece ta Evropská komise, když mluví o přezkumu, pardon, nemí tam ani slovo o soudním přezkumu, mluví pouze o přezkumu. To přece nemůže ani ta komise myslet vážně.

Takhle bych mohl mluvit o nezaměstnanosti, nebo resp. o zaměstnavatelích. To není proto, že si to někdo vymyslel. To je proto, abychom dali vyšší pravomoc úřadům práce pro to, kdy budou evidenci zaměstnaneckých karet dávat! To je velmi vážný problém. A to je v jejich prospěch. Nebo ne? Nebo nám bude lhostejně, že tu bude zaměstnáváno v prostředí, které je nečitelné, v prostředí, které je vadné, a v prostředí, které se stává vykořisťováním cizinců? Cožpak to je problém, který můžeme jen tak přejít? Tady je řešení.

Chcete-li, máte dvě možnosti. Bud' necháte ten stav, jak je, anebo se podepíšete svým hlasováním pod to, že chceme v této České republice pořádek i v procesu povolování pobytu na území České republiky! Já vás o to prosím. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní v rozpravě vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Němcová. Poté s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, já skutečně ve stručnosti a pouze s faktickou poznámkou předstupuji v tuto chvíli, abych podpořila argumentaci i návrh pana poslance Klučky, a chci obrátit vaši pozornost na usnesení, které Poslanecká sněmovna přijala na 25. schůzi 12. února 2015, tedy před více než dvěma roky, a reagovali jsme v tomto usnesení na tu první vlnu migrační, která se začala valit do Evropy. Myslím, že to usnesení sloužilo tehdy ke cti Poslanecké sněmovny, protože jsme včas ten trend zachytily a včas jsme upozornili vládu na to, co si Poslanecká sněmovna představuje, aby vláda dělala.

Pan poslanec Klučka zde citoval jeden z těch cílů, které při přípravě této normy, této novely, vláda má vетknuty, a citoval úplně doslova to, co my jsme přijali jako sedmý bod onoho usnesení před více před dvěma lety, kdy žádá Poslanecká sněmovna vládu o posílení bezpečnostních prvků migračního procesu. Toto usnesení jsme přijali. Možná se můžeme bavit o tom, jestli vláda mohla s tím návrhem přijít dřív. Já bych řekla, že určitě ano, ale jsem velmi ráda, že teď i prostřednictvím třeba poslaneckého návrhu si vlastně stojíme za svým, tedy za tím, co Poslanecká sněmovna požadovala. Je to v takové obecnější poloze, tato moje poznámka, netýká se detailů návrhu pana poslance Klučky, ale cítím za povinnost vás upozornit na to, že jsme se tímto směrem vydali, a když už jsme se tak jednou rozhodli, tak bychom v této logice měli pokračovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Miroslav Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já si dovolím zdvořile zaprotestovat proti poslední rétorické větě, jinak brilantního řečnického projevu pana poslance Klučky, který řekl: buď podpoříme tohle, anebo chceme mít pořádek. Já jsem přesvědčen, že pořádek tady chceme mít zcela všichni, ale nemůžeme si jako zákonodárný sbor dovolit zvůli. Na stejně úrovni by výkřik: pokud podpoříme návrh pana poslance Klučky, podpoříme existenci zvůle. Protože připustíme-li, že správní rozhodnutí nebude přezkoumatelné soudem, připouštíme zvůli. A zvůli nelze připustit na území civilizovaného státu. Myslím si, že máme dost instrumentů na to, zajistit pořádek jiným způsobem než prolamovat ústavní principy.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Klučka, poté s faktickou poznámkou pan poslanec Gabal. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Prostřednictvím vás ke kolegovi Kalouskovi. Když to tak pochopil, vůbec nic proti tomu nemohu namítat. Já jsem chtěl jenom říct, na co jsem zapomněl ve svém projevu, a slíbil jsem to některým. Nebyl jsem to já, kdo na výboru navrhoval hlasování en bloc. Nebyl jsem to já. A ono to hlasování prošlo. Pokud projde hlasování po bodech, vůbec s tím nemám žádný problém.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Četař absolvent!

Já jsem chtěl říct jenom drobnost. Myslím si, že je známo, že věnuji dost pozornosti bezpečnosti, ale pokud začneme tu bezpečnost nadřazovat Ústavě, tak jsme s těmi teroristy prohráli. Pokud to chceme udělat tak, aby to bylo ústavně konformní, tak se ale napřed musíme bavit o změně Ústavy. A já jsem na tu Ústavu přísahal, takže ode mě nemůžete čekat, že něco takového podpořím.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Tím jsme měli vyčerpány faktické poznámky. A nyní vystoupí v rozpravě paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já vítám, že návrh a částečně i návrh pana poslance Klučky posiluje bezpečnostní prvky v rámci migračního procesu. Určitě lze souhlasit s tím, že se musíme vyrovnat se situací, kdy se cizinec nedostavuje k výslechu, kdy nepředkládá originálny dokladů, na tom máme bezpochyby trvat. Určitě máme mít dostatečné lhůty k projednání žádostí. Nesmíme být tlačení tak, aby žádosti nebyly řádně projednány.

Určitě máme podle mého názoru podporovat dobrovolné návraty u neúspěšných žadatelů o azyl. To jsou také návrhy pana kolegy Klučky.

Z čeho však nesmíme ustoupit, je ústavní princip možnosti přezkoumat správní rozhodnutí. Já si myslím, že se všichni shodneme na tom, že chceme žít v právním státě. A ve chvíli, kdy to uděláme v jednom případě, tak přijde zase nějaký další příklad, kdy by nás to vlastně zdržovalo, kdyby nás přezkum u soudu zdržoval? Toto je opravdu základní princip právního státu a já jsem přesvědčena, že z tohoto nesmíme ustupovat.

A pak musím říct, že mi na návrhu vadí ještě jedna věc, a vadí mi hodně. A to je přístup této vlády k našim podnikatelům. I v této oblasti. V jaké jsme situaci? Statisíce lidí jsou na úřadech práce. Pobírají dávky a někteří z nich ještě pracují na černo. Tato vláda s tím neudělala vůbec nic. Vůbec nic. A dokonce ještě ta opatření, která předchozí pravicová vláda měla, tak zrušila. Možná to je populární pro vaše voliče. Ale je to smrtící pro naše podnikatele. A ve chvíli, a těch příběhů je mnoho, kdy podnikatelé opravdu velmi často, a mně to vyprávějí, se snaží přijít na úřad práce, získat všechny kontakty na nezaměstnané ve svém regionu, oni sami na vlastní náklady je osloví, požádají je, nabídnu jim práci, desítky, možná desítky, někde i jednotky se vůbec ozvou. Výsledkem je, že pouze jednotlivci vůbec nějakou práci přijmou. Naši podnikatelé opravdu v tuto chvíli hledají desetitisíce pracovních míst. A my všichni víme, že to nesmíme spojovat s tím, co se odehrávalo zejména v roce 2015 v Evropě. To není řešení situace na trhu práce. Ale myslím si, že máme velkou šanci bez bezpečnostních rizik získat zaměstnance z Ukrajiny. Ještě pořád. A naši podnikatelé opravdu potřebují.

My nesmíme snižovat bezpečnostní latky, i ty si musíme dobře prověřovat. Ale reakce vlády na nedostatky na trhu práce je mimořádně pomalá a nesmírně nedostatečná. Opravdu, takovýmto způsobem to nejde. A spojovat Kvasiny a Plzeň s bezpečnostními problémy je myslím velmi nepatřičné. Protože když se podíváte na data, tak v Kvasinách a v Plzni z velké části pracují ti, kteří jsou občany členských států Evropské unie.

Jsem přesvědčena, že pokud nepomůžeme našim podnikatelům, a některé návrhy pana kolegy Klučky jdou proti nim, tak oni zkrátka přijdou o zakázky, nebudou k nám přicházet investoři, nebudou odvádět daně, nebudou zkrátka odvádět sociální pojištění a bude to mít velmi negativní dopady na náš hospodářský růst. Ano, my musíme posilovat bezpečnostní prvky v rámci migračního procesu, to je naprostě v pořádku. My musíme vědět, kdo k nám přichází. Ale na druhou stranu nesmíme porušit ústavní principy a nesmíme jít proti našim podnikatelům, protože obojí by se nám hrubě vymstilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Omlouvám se, že zdržuju to jednání, nicméně chci připomenout, že se nacházíme v přechodu ekonomiky do informační společnosti, že jsme ve fázi, kdy řešíme Průmysl 4.0. Řešíme robotizaci a

další věci, které souvisejí s tím, že se bude nahrazovat lidská práce počítači a roboty. Máme na trhu mezi 380 až 400 tisíci nezaměstnaných, takže trošku nerozumím tomu, co tady padá za argumenty, a trošku se ztrácím i v tom, kdo je vlastně napravo a kdo je nalevo. Takže děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ondráček. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Jenom bych reagoval na paní kolegyni Langšádlovou, která teď zde hovořila třeba o automobilce. Ono zde pracuje mnoho Ukrajinců, bud' na pracovní vízum, které jim bylo uděleno pro Polskou republiku, což u nás je nepřípustné, anebo pracují nejenom Ukrajinci, ale i další občané bývalého Sovětského svazu na falešné pasy. Ať Polska, Rumunska, Bulharska, dokonce už i Maďarska. Ono by chtělo o této problematice něco více a hlouběji vědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Lorencová. Máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovolím si připomenout svoje vystoupení z doby zhruba před dvěma lety, kdy jsem od tohoto pultíku navrhovala, abychom pečlivě vázili příchod každého a zvažovali a přinutili příchozí k tomu, abychom dosáhli toho, že budou identifikovatelní. Uplynuly dva roky. Já to připomínám jenom z toho důvodu, a děkuji panu poslanci Klučkovi za ty jeho pozměňovací návrhy, velice mu za to děkuji, připomínám to jenom z toho důvodu, že uplynuly dva roky a chtěla bych vědět, kolik sem za tu dobu přišlo těch, o kterých nevíme vůbec, ale vůbec nic. Dva roky uplynuly!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. A nyní s řádnou přihláškou do rozpravy pan poslanec Ludvík Hovorka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážení paní ministři, vážení kolegové, vážené kolegyně, já se přiznám, že příliš nerozumím zápornému stanovisku garančního výboru k mému pozměňovacímu návrhu podílem B, který v podstatě nechtěl nic jiného než to, že v případě pojištění uzavřeného v zahraničí cizinec současně s dokladem o cestovním zdravotním pojištění při pobytu nad 90 dnů předloží na požádání doklad o úhradě pojistného za pojištění na celou dobu požadovaného pobytu na území. Toto je současné ustanovení zákona, současně platné ustanovení zákona. A já jsem jenom navrhl, aby se to "na požádání" vyškrtnulo. To znamená, aby automaticky vždycky musel předložit doklad s dokladem o cestovním zdravotním pojištění. Takže doklad o úhradě pojistného za pojištění na celou dobu pobytu na území České republiky, aby se to předkládalo. Je to

v podstatě ochrana jak českých poskytovatelů zdravotní péče před tím, že ten dotyčný cizinec případně to pojištění nemá zaplacené a oni potom vymáhají nedobytné pohledávky za úhradu zdravotní péče, která byla poskytnuta. Ale na druhou stranu je to samozřejmě ochrana i toho člověka samotného. To znamená, že on, pokud dojde k nějakému úrazu nebo vážné nemoci, má to pojištění zaplacené, uhrzené a péče je mu řádně poskytnuta, může ji řádně čerpat. Z těchto důvodů si myslím, aby můj pozměňovací návrh pod písmenem B byl přijat. Je to v zájmu jak poskytovatelů péče, tak i samotných cizinců.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. V tuto chvíli již není nikdo další písemně přihlášen do rozpravy. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v rámci rozpravy. Jestliže ne, rozpravu končím a ptám se, zda má zájem o závěrečné slovo pan ministr a poté paní zpravodajka. Máte slovo, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tady v té debatě padlo mnoho informací, otázek, řekl bych i některých polopráv. Tak mi dovolte stručně reagovat.

V úplném úvodu bych si dovolil poděkovat vaším prostřednictvím panu kolegovi Klučkovi za spolupráci nejenom na této normě, ale i na mnoha jiných. Sami jste viděli z jeho vystoupení, že to je člověk, který je vysoko fundovaný a velmi hluboko ponořený do této problematiky. A jsem velmi rád, že ustál ten mediální lyc, který přišel s tímto návrhem za to, že si dovolil mít názor. A to je přece to, čemu musíme bránit. Pokud dovolíme a dopustíme, aby se poslanci Parlamentu České republiky báli projevit své názory, tak kam to dojde? Jediné, co ho snad minulo, je vylepení na autobusu.

V těch ostatních otázkách... Kvasiny, Plzeň, když se podíváte na ta čísla, je zjevné, že tam dochází a docházelo k nárůstu přestupků ze strany cizinců a je potřeba to řešit. Jeden příklad z Plzně během jednoho víkendu: jedno znásilnění, jedna rvačka s Policií České republiky a jeden cizinec otevřel dvanáct aut krumpáčem. A mně je jedno, jestli to páchá cizinec, nebo občan České republiky. To je naprostě jedno. My nemůžeme prohrát ten souboj o ulici. My nemůžeme ukázat občanům České republiky, že tyto přestupky neřešíme. Pokud to uděláme, tak jediný, kdo to vyhraje, budou populisté a fašisté. A to si přece nemůžeme dovolit. Proto ty věci řešíme.

Otzáka zaměstnávání a kauza, tzv. kauza Rohlík a ty následující věci, které se děly. Policie České republiky to řešit prostě bude. A podnikatelé si musí uvědomit, že musí dodržovat mantinely, které český právní řád v současné době nastavil. Není možné to obcházet, není možné to zneužívat a není možné obcházet nejenom české a evropské právo, což se tady děje. V současné době na území České republiky působí některé polské a jiné agentury, které sem dovážejí cizince mimo rámec českého a evropského práva. A my to nenecháme prostě být. Nemůžeme.

Co se týká podnikatelů. Já jsem velmi rád, že tady podnikatelé podnikají, že mají velmi dobré výsledky, ekonomice se daří. Je tu velmi nízká nezaměstnanost. Ale

všichni víme, že zhruba podle sociologických průzkumů necelá tři procenta lidí nebudou chtít nikdy pracovat, tzn. ta míra nezaměstnanosti, která tu dnes je, je daná i tím, že část lidí prostě pracovat nechce. Na druhou stranu prioritou každého podnikatele je rozvoj a zisk. Proti tomu stojí stát se svými zájmy o jakémsi udržitelném rozvoji, sociálním smíru, bezpečnosti. A tady ty pohledy se musí prolhnout a musí být vyvážené. Já jsem byl velmi rád, když jeden zaměstnavatel z Ústeckého kraje před několika málo dny velmi důrazně vyzval agentury, které mu dodávají zaměstnance z jiných zemí, aby nepáchaly přestupy. Byly to přestupy městské hromadné dopravy v tom městě. A sami zaměstnavatelé, a zaplatí pánbůh za to, si uvědomují, že ti lidé, kteří nosí jejich logo na montérkách nebo na sakru nebo na čem, pokud přestupy páchají, zaměstnavatelům dělají škodu na imagi. Oni vynakládají stovky milionů mnohdy na reklamu a na marketing a takový jeden excess jim naprosto zboří image té firmy. A já s těmi zaměstnavateli chci debatovat. To je náš společný zájem z mého pohledu. Nic víc, nic míň.

Ke kolegu Zlatuškovi. On říkal vašim prostřednictvím, že jsem sám sebe pochválil. No, mně už je 47 a pochopil jsem, že co si sám neudělám, to nemám, pane poslanče. Ale toto nebyla chvála sama sebe. My jsme pomohli panu poslanci Klučkovi připravit ty návrhy, ale samozřejmě viděli jste sami, že tento poslanec je velmi fundovaný a velmi hluboko v té problematice. Určitě tu neslouží jako nástroj Ministerstva vnitra. My jsme rádi, že se toho ujal. A za těmi návrhy, které tady zazněly, stojíme.

Když se podíváte na debatu o soudním přezkumu. Tady zazněla jedna zásadní věc z úst pana poslance Klučky. Tady přece prvoinstanční rozhodnutí je přezkoumatelné nezávislou komisí. Nezávislým orgánem, o kterém ten zákon hovoří, který je tady ustanoven. A lidé mají šanci se odvolat k rozkladové komisi a ta v jejich věci udělá rozklad. Jsou tam zástupci neziskového sektoru, ombudsmany a dalších lidskoprávních subjektů. To znamená, to je první přezkum, který v té věci probíhá. Pokud budeme dál trvat na soudním přezkumu, tak se celý ten proces výrazně zpomalí. Ale výrazně zpomalí. A já jsem tady uváděl příklad zločince, kde stát potřebuje zasáhnout. Samozřejmě si vážíme každého lékaře, každé zdravotní sestry, každého vědce, každé kvalifikované pracovní sily, která sem přichází a má zájem se v České republice integrovat. Prosím překně, my nejsme xenofobní národ. Obyvatelé České republiky přibývají. A přibývají právě díky migraci – z řad Ukrajinců, Vietnamců a dalších národů. Ale my chceme, aby tady byla jasná pravidla. Pro všechny. Pro Čechy i pro cizince. Jasná vymahatelná pravidla. A aby u lidí, kteří nadužívají a využívají mezery v zákoně, se ty mezery prostě zmenšily, nejlépe odstranily. To je důvod těch návrhů.

Jestli se bude hlasovat o návrzích pana kolegy Klučky oddeleně, já avizuji, že u všech bude kladné stanovisko ministra a ministerstva a klidně oddělen hlasujme. Byla by velká škoda, aby ta norma neprošla. Myslím, že je potřebná.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministro. Ptám se paní zpravodajky, zda má zájem. Nemá zájem o závěrečné slovo.

Můžeme tedy přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. (Nesouhlas v plénu.) Omlouvám se.

Nyní bych ještě rád do protokolu uvedl, že pan poslanec Okamura se omlouvá až do konce pracovního dne z pracovních důvodů.

A v tuto chvíli tedy uděluji patnáctiminutovou přestávku, tak jak bylo navrženo panem předsedou klubu ODS. Takže přerušujeme do 11.52 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.37 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.52 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, na tabuli máme 11.52, můžeme tedy pokračovat v jednání. Ještě vyčkáme, protože budeme potřebovat zeula určitě stanoviska pana ministra vnitra. Já vás tedy poprosím, abyste se usadili na svých místech. Eviduji žádost o odhlášení, které vyhovím. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Nyní poprosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim vždy sdělila stanovisko. Pro úplnost bych dodal, že jsem vzal na vědomí, že ve čtyřech případech v rámci faktických poznámek byla navrhována změna procedury. Považuji za vhodné, aby tuto změnu někdo navrhl, abychom o ní hlasovali. Nyní předávám slovo paní zpravodajce.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo.

Výbor pro bezpečnost projednal návrhy, které zazněly ve druhém čtení, a doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení pozměňovací návrhy, jak jsou uvedeny ve sněmovním tisku 990/2 podle procedury. Nejprve návrhy pod písmenem A, tedy návrhy výboru pro bezpečnost přijaté jeho usnesením č. 151. Za druhé pozměňovací návrh pana poslance Hovorky, který je označen písmenem B. Za třetí pozměňovací návrhy poslance Klučky, které jsou označeny písmenem C, a konečně hlasování o návrhu zákona jako celku.

Ale i já jsem zaznamenala v rozpravě opakovány požadavky na oddlené hlasování návrhu pana poslance Klučky. Pokud tento názor ve Sněmovně převládá a rozhodne o tom Sněmovna hlasováním, jsem připravena předkládat proceduru s touto úpravou.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda ODS, který zřejmě navrhne tento postup. (Hlasy ze sálu: Není předseda ODS, ale klubu.) Klubu ODS. (Veselost v sále.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pozor, pozor, pane místopředsedo. (S úsměvem.) Nic takového. Jenom klubu. Ne jenom – předseda klubu, na to jsem pyšný.

Já plním formální povinnost, co jsem avizoval. V obecné rozpravě navrhuji změnu procedury tak, abychom u pozměňovacího návrhu pana poslance Klučky hlasovali po jednotlivých částech.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Opět předávám slovo paní zpravodajce. Poprosím, aby byla u pultíku.

Myslím, že teď bude ideální čas, abychom hlasovali o této změně procedury. Tedy, kdo souhlasí s tím, aby byly jednotlivé pozměňovací návrhy pana poslance Klučky hlasovány jednotlivě.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování pořadové číslo 209. Přihlášeno 153 poslanců, pro 137, proti 8. Tento návrh na změnu procedury byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Takže doporučuji hlasovat nyní o proceduře, jak ji doporučil výbor pro bezpečnost, s úpravou, kterou jsme přijali předchozím hlasováním.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: V tom případě vyhovím tomuto návrhu. Nic mu nebrání. Ještě jednou tedy budeme hlasovat o upraveném znění procedury, jak byla přečtena paní zpravodajkou se změnami, jak jsme je přijali.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování pořadové číslo 210. Přihlášeno 158 poslanců, pro 147, proti nikdo. Tento návrh procedury byl přijat.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji. Dalším hlasováním tedy už rozhodneme o pozměňovacích návrzích. Nejprve o pozměňovacích návrzích označených písmenem A, tedy návrzích výboru pro bezpečnost. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko pana ministra? (Kladné.) Děkuji vám.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 211. Přihlášeno 159 poslanců, pro 156, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Následně rozhodneme o pozměňovacím návrhu označeném písmenem B. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Hovorky. Výbor pro bezpečnost nedoporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko pana ministra? (Negativní.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 212. Přihlášeno 159 poslanců, pro 41, proti 95. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: V souladu se schválenou procedurou nyní budeme hlasovat odděleně o návrzích pana poslance Klučky pod písmenem C.A až C.N. Nejprve o písmenu C.A. Týká se změn zaměstnaneckých karet. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 213. Přihlášeno 158 poslanců, pro 100, proti 16. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Následuje hlasování o písmenu B v rámci bodu C pana poslance Klučky k osobnímu podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu. Stanovisku výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 214. Přihlášeno je 159 poslanců, pro 104, proti 8. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Hlasování o návrhu pana poslance Klučky pod bodem C písm.C se týká doplnění úpravy ochrany utajovaných informací ve správném řízení. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 215. Přihlášeno 159 poslanců, pro 135, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Pod písmenem C bod D je uveden návrh pana poslance Klučky. Týká se předkládání náležitostí žádostí v originále. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování 216. Přihlášeno 159 poslanců, pro 98, proti 37. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Pod písmenem C bod E budeme hlasovat o návrhu pana poslance Klučky týkajícím se požadavku na uvedení dokladu bezdlužnosti mezi náležitostmi žádosti o vydání karty zaměstnanců převáděných mimo podniky, vnitropodnikově. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 217. Přihlášeno 159 poslanců, pro 66, proti 39. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Následuje písmeno C bod F. Týká se nedostavení se k výslechu jako důvod pro zastavení řízení o žádosti. Výbor má kladné stanovisko. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 218. Přihlášeno 159 poslanců, pro 134, proti 6. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Pod písmenem C bod G, který se týká prodloužení nutné doby pobytu na území pro možnost podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, má výbor stanovisko doporučující. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 219. Přihlášeno 159 poslanců, pro 135, proti 3. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Dalším hlasováním rozhodneme o bodu C písmeno H. Jde o prodloužení doby trvání zajištění, pokud se řízení o správném vyhoštění zdržuje kvůli liknavé spolupráci třetích zemí. Výbor pro bezpečnost stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr? (Kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 220. Přihlášeno 159 poslanců, pro 138, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Nyní budeme rozhodovat o písmenu C bod I. Týká se zastavení řízení o žalobě ve věci zajištění, pokud již zajištění netrvá. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr? (Kladné.)

Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 221. Přihlášeno 159 poslanců, pro 98, proti 26. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Následně rozhodneme o bodu C písmeno J. Má podporovat dobrovolné návraty neúspěšných žadatelů o azyl. Doporučující stanovisko výboru. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Číslo hlasování 222. Přihlášeno 159 poslanců, pro 147, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Budeme hlasovat bod C písmeno K. Týká se posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého nebo rodinného života cizího státního příslušníka. Výbor doporučuje. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 223. Přihlášeno 159 poslanců, pro 80, proti 38. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Budeme rozhodovat o bodu C písm. L. Jde o rozšíření výluk ze soudního přezkumu. Výbor doporučuje. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 224. Přihlášeno 160 poslanců, pro 65, proti 74. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Následně rozhodneme o bodu C písmeno M týkajícím se úpravy lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr? (Kladné.)

Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 225. Přihlášeno 160 poslanců, pro 140, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Posledním pozměňovacím návrhem je návrh označený písmenem C bod N. Týká se realizace státního integračního programu a výbor pro bezpečnost má stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 226 přihlášeno 160 poslanců, pro 139, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Hlasovali jsme všechny pozměňovací návrhy a můžeme rozhodnout o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Souhlasím s tímto konstatováním. S přednostním právem nyní pan předseda Mihola, poté s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji, vážený pane předsedající. Já bych chtěl požádat o pětiminutovou pauzu na poradu poslaneckého klubu KDU-ČSL. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Eviduji tuto žádost. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já bych chtěl poděkovat Poslanecké sněmovně za vstřícnost, se kterou umožnila oddělené hlasování o návrzích pana poslance Klučky. Tím, že nebyl přijat návrh týkající se výluky ze soudního prezumu, umožňuje to všem poslancům naší frakce podpořit tento návrh a poděkovat pánum Chovancovi a Klučkovi za zlepšení právního prostředí v této problematice. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. A nyní v souladu s návrhem klubu KDU-ČSL přerušuji jednání do 12.16.

(Jednání přerušeno od 12.11 do 12.16 hodin.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 12.16 a my budeme pokračovat v přerušeném jednání této schůze. Poprosím, aby všichni poslanci zaujali svá místa v sále. Poprosím pana ministra. Ministry.

Využiji chvíliky, abych přednesl omluvu pana poslance Jiřího Štětiny, který se omlouvá z dnešního jednání Sněmovny od 13 hodin z osobních důvodů.

Jak konstatovala paní zpravodajka, o vsech návrzích bylo hlasováno a nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další

související zákony, podle sněmovního tisku 990, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 227, přihlášeno 160 poslanců, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. (Potlesk.)

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, končím tento bod a předávám řízení schůze svému drahému kolegovi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové, budeme pokračovat dalším bodem. Je to

244.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb.,
o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 928/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodajka garančního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Věra Kovářová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 928/4, který vám byl doručen 3. března tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 928/5.

Nyní se do rozpravy hlásí pan navrhovatel. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, velmi krátce. Jsme ve třetím čtení, které řeší vydávání občanských průkazů do budoucna. Znamená to bezplatné vydávání občanských průkazů se strojově čitelnými údaji. Bude to pomáhat v elektronické identifikaci občanů ČR při komunikaci s úřady. To, co to také umožňuje a co se podařilo spravit ve druhém čtení, je nově vydávání občanských průkazů osobám starším 70 let, kde umožníme těmto občanům, aby nemuseli o občanské průkazy žádat ve zkrácené lhůtě. To jsou opatření, která jsou v současné době připravena se změnou tohoto zákona. Chtěl bych vás požádat o podporu tohoto návrhu. Je to další krok k elektronizaci veřejné správy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevím rozpravu, do které se jako první hlásí paní zpravodajka. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych načetla návrh legislativně technických úprav.

Za prvé k části první bod 8. V bodu 8 se za text "odstavec 7" vkládá text "a 8" z toho důvodu, že totožnou změnu jako v odst. 7 je nutné provést i v odst. 8. Vypouští se slova "občanský průkaz" z důvodu zavedení legislativní zkratky držitel.

Za druhé v části první se za dosavadní bod 28 vkládá novelizační bod, který zní: X. V § 14 odst. 2 a § 15b odst. 1 se text "odstavec 2" nahrazuje textem "odstavec 3", a to z toho důvodu, že je třeba provést vložení nového odstavce 2 do § 8 bod 14 a přečíslování následujících odstavců je nutné aktualizovat odkazy a doplnit novelizační bod.

Za třetí k části čtvrté čl. 4 bod 1, což je změna zákona o informačních systémech veřejné správy. V část čtvrté čl. 4 v bodě 1 se písmeno V nahrazuje písmenem W a písmeno W se nahrazuje písmenem X.

Z kontextu navrhovaného usnesení vyplývá, že záměrem předkladatele bylo doplnění nového písmena v § 2 zákona číslo 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož písmeno W se v předmětném ustanovení již nachází, je nutné písmeno W nahradit písmenem X.

V případě přijetí pozměňovacích návrhů podle tisku 928/2 – ted' se ptám legislativy, jestli je to skutečně lomeno dva, nebo lomeno čtyři? (Reakce mimo mikrofon.) Lomeno čtyři.

Za prvé, k pozměňovacímu návrhu v bodě číslo 3 v § 4a odst. 6 se text odst. 6 nahrazuje textem odst. 7, a to z toho důvodu, že je třeba provést aktualizaci odkazů vzhledem ke změně v § 4.

Za druhé k pozměňovacímu návrhu v bodě číslo 5 v § 8 odst. 7 a 8 se text v odst. 2 nahrazuje textem v odst. 3. Je třeba provést aktualizaci odkazů vzhledem k vložení nového § 8 odst. 2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Dále se do rozpravy hlásí pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura, po něm paní poslankyně Fischerová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám nikoli řečnickou otázkou pro pana ministra, pro vás, milé kolegyně, milí kolegové. Pan ministr chce, abychom to dneska schválili, ale už minule v druhém čtení přiznal, že ten zákon budeme opět novelizovat. Pokud mi nevěříte, tak se podívejte na stránky, možná pan ministr to potvrdí dneska v rozpravě. A my mnozí doporučujeme, abychom počkali do schválení zákona o elektronické identitě, a pak se k tomu vrátíli, a ne že vydáme jeden předpis a hned ho budeme novelizovat poté, co schválíme jiný předpis.

Abyste neměli pocit, že to je nějaká opoziční obstrukce, tak chci připomenout, že zákon o elektronické identitě v prvném čtení máme pevně zařazen na příští středu odpoledne jako první bod – myslím, že mám pravdu, pane ministře, že to je první bod odpoledne. Stejně tak je zařazeno prvé čtení souvisejícího zákona na příští středu odpoledne. Nevím, možná nám to může prozradit pan ministr, jestli bude žádat o zkrácení lhůty u zákona o elektronické identitě, nebo ne. Já to považuji v této chvíli za pravděpodobné, stalo se takovou módou, že vlastně u každého vládního návrhu

v prvém čtení se hlasuje o zkrácení lhůty. Vím, že pan premiér už ohlásil v Hradci, že bude mít ty občanku s čipem od roku 2018.

Ale vrátim se k otázkám, které jsem kládla v druhém čtení. K čemu nám budou? Kdo bude schopen z úřadů, institucí ten čip, který je bezesporu užitečný, a je užitečný k tomu, že tam mohou být informace, které nechceme, aby byly jednoduše čitelné, kdo bude umět ty informace načíst, zpracovat a na základě těch informací rozhodnout?

Opravdu nerozumím, pane ministře, možná byste mi to mohl vysvětlit. Když ten zákon potřebujete novelizovat, proč ho nechcete opravit ještě teď? Proč chcete mít dva zářezy ve Sbírce zákonů? Stává se tady poměrně často: Já vím, že je tam chyba, ale nebojte, při nejbližší příležitosti to budeme novelizovat. Těch příležitostí už moc není. A co když nestihnete projednat zákon o elektronické identitě? Tak to bude úplně k ničemu.

Já tedy procedurálně navrhoji, abychom opakovali druhé čtení, aby v rámci druhého čtení pan ministr a jeho lidé si našli ochotného poslance, který tu budoucí novelu načte v rámci standardního druhého čtení. Můžeme to opravit a nemusíme vydávat dva návrhy zákona. Stačí jeden.

Já tu debatu o elektronické identitě nechám na příští týden. Nemá cenu, abychom to vedli dneska a příští týden to opakovali. Ale tady opravdu není kam spěchat. A pokud se, milé kolegyně, milí kolegové, rozhodnete, že vyslyšíte přání pana ministra, tak si současně říkáte a vzkazujete to všem: my víme, že je tam chyba, my víme, že se to musí opravit, my víme, že se to musí opravit velmi brzy, ale přesto to uděláme, protože to chce pan ministr Chovanec. Zádný logický důvod pro to, abychom hlasovali dnes a nepočkali v rámci druhého čtení v zásadě čtyři nebo pět týdnů, já bych řekl pět. To znamená, pokud to dobré počítám, dá se do poloviny tohoto roku schválit jak zákon o elektronické identitě, tak zákon o občanských průkazech bez nutnosti další novelizace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Eviduji jeho návrh na opakování druhého čtení, o kterém po ukončení rozpravy dám hlasovat.

Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jana Fischerová, po ní pan poslanec Klán. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo, přeji všem příjemné odpoledne v pátek. Tím, že pan předseda klubu ODS řekl zde už mnohé, co jsem chtěla říci i já, pan poslanec Stanjura, tak já jenom dodám to, co zde ještě nebylo řečeno.

Tak jak jsme projednávali ve výboru pro veřejnou správu a několikrát tento zákon o občanských průkazech, tak jsem ráda například, řeknu to dobré, to pozitivní, že tam opravdu jsou věci pro občany velmi dobré, jako že do 24 hodin, i když za příplatek, je možné toto si pořídit. Je tam systematicky načtený pozměňovací návrh zákona, který právě toto řeší, pět dnů je tam další rozmezí, odstupňované finančně. Je to ve prospěch občanů, to je naprosto v pořádku.

Ale i já jsem vnímala během druhého čtení tohoto zákona rozsáhlou diskusi, kdy se právě o tom mluvilo, jak budeme dále postupovat, konkrétně i v souladu s tím, že opravdu, jak zde řekl pan poslanec Zbyněk Stanjura, příští středu je prvně zařazen zákon o elektronické identifikaci, a to ještě nevěděl, že o týden později, což je 19. dubna, je toto již zařazeno vstřícně na jednání výboru pro veřejnou správu. A proto tady jenom chci říci nám všem, že ta vůle určitě bude, aby se souběžně jednalo i o tomto zákonu o elektronické identifikaci. Sněmovní tisk číslo 1069 opravdu rychle nabírá rychlosť směrem k tomu, aby to mohlo být projednáno souběžně. A tak když se na vás dívám, a jistě si všichni přejeme, aby toto bylo vše řešeno v souladu, tak ta možnost vrácení do druhého čtení tady je, je možné načít ten pozměňovací návrh, aby se už nemusela provádět novela tohoto zákona poté.

Pane ministře, dívám se na vás a věřím, že když nás slyšíte napříč politickým spektrem, že bychom to chtěli podpořit, ale abychom se už nemuseli vracet k tomuto zákonu zpětně po jeho nabytí účinnosti, že i vy jako předkladatel to pochopíte a že se domluvíme na tom, aby opravdu toto bylo řešeno rukou v ruce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, hezké poledne. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolte, abych řekl ještě několik slov k tomuto návrhu zákona. Já jsem si vyslechl ty argumenty, elektronická identita, vztah elektronických občanských průkazů a ty novelizace. Dvě věci. Už jsme to jednou vraceli do druhého čtení, teď by to bylo znova, takže bychom opět zabředli někam, kam asi možná nechceme. A když jsme se tady napsledy domluvali na tom, jak to uděláme s tou elektronickou identitou, tak nám bylo přislibeno, že sem přijde do Poslanecké sněmovny – je to zařazeno napevno příští týden ve středu jako druhý bod – a my jsme se nějakým způsobem tady domluvali, nebo jsme diskutovali o tom, že nám bude stačit, když tu elektronickou identitu začneme projednávat v prvném čtení, když ji otevřeme, pošleme do výborů a bude to a pak budeme řešit ty elektronické občanské průkazy. Nebo to uděláme tak, že schválíme elektronické občanské průkazy dnes a poté bude prvé čtení té elektronické identity. Já s tím osobně problém nemám. Když to schválíme, schválíme to dneska, já v tom osobně problém nevidím, protože ta identita je tam zařazena napevno a je zařazena už i na výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj tak, abychom to stíhali.

Nicméně nikdo neřeší to, když se na té elektronické identitě zasekneme. Zasekneme se, a tím pádem zbouráme jak elektronické občanské průkazy, tak elektronickou identitu. Já si myslím, že to bude poměrně zajímavé, protože už nám tolik času na to, abychom ten legislativní proces celý dojeli i se zkrácením lhůt na třicet dnů (, nezbývá?). Říkám, u té identity to bude poměrně trošku někde ostré, bude to problematické. Upozorňuji na to. Já osobně nemám problém s tím, abychom ty elektronické občanské průkazy dnes schválili a poté dořešili elektronickou identitu, tak jak je to nyní v programu. Ale ne že schválíme elektronickou identitu a pak

dojedeme elektronické občanské průkazy. To se mi jako moc dobré nezdá už proto, že by to všechno spadlo pod stůl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Horáček, po něm... Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane místopředsedo. Je pravda, že jsme se tím dlouho na výboru pro veřejnou správu zabývali. Víte, ale já na to vždycky koukám z pozice normálního občana. Dotaz, k čemu mi ten čip v současné době je a bude, na ten já neumím odpovědět. Já vím, že jediné kladné je teď v tom, že ten čip bude zadarmo, že nebude stát občanka 500 korun, ale my nemáme žádná pravidla, co do čipu půjde, co tam nepůjde. A tak si myslím, že je naprosto zbytečné teď schvalovat občanské průkazy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Berkovec, řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, vážený pane předsedající. Přeji vám hezký den. Vážená vládo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl jen poděkovat všem kolegům ve výboru pro veřejnou správu za to, že to projednávání bylo velmi konstruktivní, byť dlouhé, a že mu věnovali náležitou pozornost, ostatně jako všem zákonům, které se projednávají ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Chtěl bych navrhnut, aby se společně v celku hlasovala sekce A1 až A23 a další sekce aby se od toho oddělila a hlasovala společně A24 a A25. Tím důvodem je, že aplikace by způsobovala patrně výkladové potíže.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já určitě respektuji jiné názory na porádání a proceduru projednávání, ale musí to mít nějakou logiku. Pan poslanec Klán vlastně logicky dovodil, že když dneska schválíme občanky, tak stihneme projednat zákon o elektronické identitě, protože jinak jsou k ničemu. A když to dneska neschválíme, tak to nestihneme projednat. To ale není logické tvrzení. Logické tvrzení je, že když to dneska schválíme, tak se k tomu stejně vrátíme ještě v tomto volebním období, protože jinak to, co dneska schválíme, je k ničemu. A já nechci dělat zbytečnou práci. Ale pan poslanec Klán je klidně pro zbytečný zákon. No proč ne? Budeme to dělat znova, a pak si tady poděkujueme všem poslancům výboru pro veřejnou správu, že se jako vždy poctivě věnovali všem zákonům.

Tak já bych chtěl jako člen rozpočtového výboru říct, že i my v rozpočtovém výboru se vždy poctivě věnujeme návrhům zákonů, které náš výbor projednává. Pokud jsem byl ve volebním výboru, tam už nejsem naštěstí, tak i tam jsme se poctivě věnovali návrhům všech zákonů. To jsou takové ty samozřejmé věty, které nikam nevedou. Ale nikdo z těch, kteří jsou pro, mi po tom poctivém projednání neodpoví na tu otázku, a prosím, aby mi někdo odpověděl – k čemu nám to bude. K čemu to bude občanům, když to dneska schválíme, kromě toho, že je to zadarmo, a kromě toho, že pan premiér Sobotka to už ohlásil v Hradci. Ale on už neřekl ani v tom Hradci, k čemu to občanům bude, jenom řekl, že to bude. A to je dost málo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečné slovo pana ministra, případně paní zpravodajky. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, my si nemyslíme, že zákon o občanských průkazech je úplně provázán s tím zákonem o elektronické identitě. Vždyť ty občanské průkazy už dnes fungují. Před lety byly zavedeny občanské průkazy s čipem, za které občany platili 500 korun, a nebyly jim vůbec k ničemu a do dnešního dne na to nelze nic nahrát. To znamená, mění se ten parametr v tom, že občanský průkaz s čipem je zadarmo, a pokud projde pozměňovací návrh, který Ministerstvo vnitra podporuje a který podal pan poslanec Petru, tak to umožní lidem nad 70 let získat tento občanský průkaz bez právního poplatku a umožní to těmto lidem získat občanský průkaz s platností na 35 let. To znamená, nebudeme seniory obtěžovat s tím, aby si měnili občanský průkaz v těch lhůtách, které mají ostatní. Já si myslím, že je to krok správným směrem. My přece nemůžeme predikovat, v jaké podobě ten zákon o elektronické identitě projde, kdy projde a jak projde. My potřebujeme stihnout lhůty, a občanské průkazy pro nás tiskne a přípravuje Tiskárna cenin. Potřebujeme zákon, potřebujeme přípravu, potřebujeme aplikáční dobu. To znamená, z našeho pohledu nic nebrání tomu, abychom dnes o tomto zákoně hlasovali. Je legitimní návrh pana kolegy Stanjury to opět vrátit do druhého čtení a vést debatu znova, ale my nic nového do té debaty, než jsem říkal minule a dnes, nepřineseme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, to bylo závěrečné slovo pana ministra. S přednostním právem... Paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane ministře, musím říct, že jsem spravedlivě přiznal tu výhodu. Doted' máme čip na nic za 500 a to významné zlepšení je, že budeme mít čip na nic zadarmo. A kromě toho pan ministr může spustit tu zakázku. Druhá výhoda. Ale pořád je to na nic. Na tom jsme se shodli.

Vy jste to sice formuloval tak opatrně, tak jako mlhavě, ale když budu interpretovat vaše slova... Jinak mi řekněte, když to dneska schválíme, za měsíc to

schválí Senát, pak to podepíše pan prezident, to jsme na konci června. Když spustíme zakázku, já si v září příjdu pro občanku s čipem zadarmo. K čemu mi bude v říjnu, v listopadu, v prosinci? Na kterém úřadě se tím budu moct identifikovat, aniž bych pořád neobíhal? Co si ty úřady načtou? Kolik máte těch čteček připravených? Které všechny úřady tím budou vybaveny? Budou to mít policisté, budou to mít záchranaři, bude to mít každá pošta, bude to mít každý úřad s rozšířenou působností, každá obec? Ano, nebo ne? Ale máme lhůty, říkal pan ministr. Máme lhůty. Máme na to zakázku jenom. Na nic jiného lhůty nemáme. Na zakázku. Někdo už je připravený. Pan ministr říká: jsme připraveni spustit zakázku. Tak já nevím, jestli mít čip na nic zadarmo je ten správný důvod.

A neříkejte, pane ministře, že s ničím nepřijdete. Minule jste řekl, že ten zákon se musí novelizovat. Tak buď platí věta z minula, a pak musíte s něčím přijít, anebo neplatí a řekněte na mikrofon, že se nemusí novelizovat, a já pak mohu ten svůj návrh klidně stáhnout. Já nechci přidávat naše opoziční návrhy do toho návrhu zákona. Opravdu ne. Jenom chci vytvořit prostor k tomu, abyste si tam vy jako Ministerstvo vnitra opravili chyby, které tam jsou, abychom nemuseli znova novelizovat zákon a nemuseli se úředníci i občané neustále učit nové a nové změny zákonů. Neposloucháte jako já občas i vystoupení vrcholných představitelů soudní moci, kteří říkají, že pro ně je v podstatě nemožné orientovat se ve spletu předpisů, zákonů, podzákonného norem, vyhlášek, nařízení, regulací atd.? A co pak občané? No, a tak máme lhůty na zakázku, tak to uděláme. A co, tak to zase změníme za pár týdnů. A pak tady bude žádost: končí volební období, pojďme si na to dát tři dny, nebo dva dny, nebo v devadesátcí možná, protože, kolegyně, pozor, bude končit volební období. To je hrozné překvapení. To jsme nevěděli.

Tak pane ministře, já vás prosím o vyjádření. (Obrácí na ministra Chovance, který sedí u stolku zpravidaj.) A nejde mi vůbec o otevření rozpravy, vůbec ne. Bude to nutné novelizovat, nebo ne? Trváte na tom, co jste řekl minule? Nebo se změnily okolnosti a ten zákon se nebude muset novelizovat po přijetí zákona o elektronické identitě, o kterém budeme diskutovat příští týden ve středu? Ne za rok, ne za dva nebo někdy, příští týden ve středu.

Takže máme dva důvody, abychom hlasovali pro: občané budou mít čip na nic zadarmo a pan ministr může spustit připravenou zakázku. Pro nás je to málo. Pokud to nevrátíme, tak budeme hlasovat proti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Pan poslanec Petr Adamec se omlouvá do konce jednacího dne z osobních důvodů a pan místopředseda Vojtěch Filip se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů. (Hlasy z pléna – dohadu kolem jména Petr Adam a Ivan Adamec.) Pardon, pan poslanec Petr Adam, omlouvám se a děkuji za upozornění.

Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat nejprve o návrhu pana předsedy Stanjury na opakování druhého čtení. (Hluk v sále.) Já vás všechny ohlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 228, přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro 44, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám k nim sdělila stanovisko. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych vás seznámila s hlasovací procedurou. Za prvé návrhy technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené ve třetím čtení. Za druhé návrh jedním hlasováním. Pan poslanec Berkovec sice navrhl oddělené hlasování o bodu A1 až A23 a A24 až A25, ale vzhledem k tomu, že tyto pozměňovací návrhy jsou na sebe navázány, tak nelze je oddělovat. Za třetí návrh B a za čtvrté budeme hlasovat návrh zákona jako celek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Má prosím někdo jiný návrh procedury? Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že tady zazněl legitimní návrh na změnu procedury, a podle mě paní zpravodajka nemůže říct, že to tak nejde. V tom případě navrhují, abychom hlasovali o každém bodu zvlášť, od A1 až po A25. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak to je protinávrh k návrhu paní překladatelky, o kterém, pokud legislativa nemá jiný názor, dám hlasovat. Má právo pan poslanec přednést takový návrh.

Takže budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury, abychom o každém A1 až A25 hlasovali zvlášť.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 229, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Nyní bychom měli hlasovat o návrhu pana poslance Berkovce. (Poslanec Berkovec se hlásí o slovo.) Ano, je to váš legitimní protinávrh k proceduře.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, ano. Dovoluji si na tom trvat. Děkuji vám, pane předsedající.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Berkovce, aby body A1 až A23 a následně body A24 a A25 byly hlasovány zvlášť.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 230, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 3. Návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji navrhla paní zpravodajka s tím, že body A1 až A23 a A24 a A25 budou hlasovány zvlášť, což jsme teď odhlasovali.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro schválení této procedury, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 231, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 143, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Takže nyní budeme hlasovat o návrhu legislativně technických úprav, tak jak zde byly předneseny. (Stanovisko výboru doporučující. Stanovisko ministra kladné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu legislativně technických úprav. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 232, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 147, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní budeme hlasovat o bodech A1 až A23, které se týkají zavedení zrychleného vydávání občanských průkazů a cestovních pasů do pěti dnů, respektive do 24 hodin. (Stanovisko výboru doporučující. Stanovisko ministra souhlas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích A1 až A23. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 233. Pro 146, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní budeme hlasovat o návrhu pod písmenem A24 až 25. Oba body se týkají správních poplatků.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní zpravodajky? (Moje stanovisko asi není v tento okamžik zajímavé, ale výbor doporučuje.) Výbor doporučuje. Pan ministr? (Souhlas).

Zahajuji hlasování o návrzích A24 až A25. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 234. Přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 85, proti 36. Návrh byl přijat.

Poslankyně Věra Kovářová: A nyní budeme hlasovat o návrhu pod písmenem B, což je návrh, který načetl pan poslanec Jiří Petru za pana poslance Oklešťka a týká

se výměny občanských průkazů, kdy předmětem poplatku nebudou ty občanské průkazy, respektive výměna, jestliže dosavadní občanský průkaz má dobu platnosti delší než 10 let.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Doporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem B. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 235. Přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 147, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak, paní zpravodajko? (Ano, je to tak.) Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 928, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou"

Stanovisko garančního výboru? (Výbor doporučuje.). Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 236. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 118, proti 23. Návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající. Já bych chtěl poděkovat poslancům a poslankyním za schválení tohoto návrhu. A ještě na závěr bych chtěl odpovědět na některé dotazy. V tom Hradci, o kterém mluvil pan kolega Stanjura, bylo prezentováno, co ten občanský průkaz má do budoucna umět, atď je to agenda sociálních služeb, nebo to je finanční správa, kde by si občané v budoucnu měli být schopni toto udělat z pohodlí svého domova. To, že jsme dneska schválili zákon o občanských průkazech, ale neznamená, že to má přímou provázost na elektronickou identitu. Samozřejmě že bude potřebná ta změna, technická úprava, o tom jsem tu hovořil minule, na tom není potřeba nic měnit. Ale ty zákony opravdu nejsou natolik provázané, jak tady kolegové z ODS na to poukazovali.

Já jsem velmi rád, že to dnes prošlo, jsem velmi rád, že občanský průkaz pro občany bude zdarma, a jsem také velmi rád, že občané nad 70 let budou mít jednodušší cestu, jak občanský průkaz získat a jak ho obnovovat. Děkuji všem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. A my přikročíme k dalšímu bodu našeho jednání a to je

239.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb.,
o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
(sněmovní tisk 959) - třetí čtení**

Nyní prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová a zpravodajka garančního výboru, paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 959/4, který vám byl doručen 3. března tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisku 959/5.

A nyní jestli paní navrhovatelka má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy? Prosím, paní ministryně, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane předsedající. Dovolte mi předložit k závěrečnému třetímu čtení vládní návrh zákona, takzvaný kariérní řád. Dnes je Den vzdělanosti. Máme proto výjimečnou příležitost prosadit poslední z kroků ke zkvalitnění českého školství a k založení jeho základů.

Kariérní řád zavádí podporu jak pro začínající učitele, tak pro učitele služebně starší. Vedle toho obnovuje didaktickou a metodickou podporu profesely, zavádí také řadu specializačních a atestačních příplatků, to znamená, zvyšuje ohodnocení učitelů. V rámci výboru jsme dlouho pracovali na tom, abychom maximálně snížili administrativu s tímto spojenou. To se podle mého soudu podařilo. Proto prosím, vážené kolegyně, vážení kolegové, o podporu kariérního řádu dnes, v den –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní ministryně, ale když už je ten Den vzdělanosti, tak ke klasické vzdělanosti patří úcta k Poslanecké sněmovně a v tomto případě i k dámě. Prosím kolegy, aby přenesli své hovory do předsálí a nechali paní ministryni domluvit. Děkuji.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Na závěr bych vás chtěla požádat, vážené kolegyně, vážení kolegové, abyste právě v tento den, Den vzdělanosti, podpořili kariérní řád. A děkuji vám za spolupráci na něm.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Otvíram rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pány. Před závěrečným hlasováním o novele zákona o pedagogických pracovnících cítím povinnost vystoupit a sdělit některá stanoviska, a také připomenout pozměňovací návrhy, kterým jsme se v rámci výboru věnovali.

Já už jsem ve druhém čtení ocenila to, že se podařilo paní ministryni dostat novelu zákona do druhého čtení. Teď samozřejmě ta gratulace pokračuje, protože o kariérním řádu se mezi našimi učiteli a v našem Parlamentu mluví už hezkou řádku let. Je to krok, který považuji za krok jednoznačně správným směrem. Chceme, aby učitelé měli předvídatelnost, chceme, aby měli stanovené mantinely, aby měli garantované finance, které v rámci jejich profese budou podporovány.

Současně jsem ve druhém čtení také zmínila, že jsem přesvědčena, že tohle je novela, která opět bude muset být novelizována, abychom dokázali uspokojit ty požadavky učitelů tak, jak je slýcháme z praxe. Třístupňový kariérní řád samozřejmě způsobuje, že drtivá většina učitelů se ocítne ve druhém stupni, což do budoucna podle mého soudu bude nutně vyžadovat diferenciaci právě tohoto stupně. Myslím si, že k tomu, abychom mohli začít něco zlepšovat, musíme počkat, až praxe kariérní řád jako systém vstřebá a poté dojde k novelizaci. Chápu, že tento argument řádu mých kolegů nepresvědčil pro to, abych je získala pro podporu kariérního řádu. Nicméně domnívám se, že i toto je způsob, jak se můžeme vypořádat, a měli bychom si to říct na rovinu, že kariérní řád není učitelskou veřejností ani obdivován ani velmi vítán.

Chtěla bych se také zmínit o některých pozměňovacích návrzích, které jsme projednávali. Prvně se stručně vyjádřím k pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Novákové, která je dnes rádně omluvená. Její pozměňovací návrhy, které jsou pod body E1 až E4, zahrnují ustanovení kariérního poradce –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Znovu se omlouvám a prosím v rámci Dne vzdělanosti, abyste přestali s tím hlukem, nebo nevzdělance začnu jmenovat. Děkuji.

Poslankyně Anna Putnová: Koordinátora žákovské samosprávy jako odborníka, který pomáhá žákům a studentům identifikovat se se školou, koordinuje jednotlivé aktivity a vytváří pozitivní atmosféru ve škole. Tam, kde se tento koordinátor už dnes naučil spolupracovat s žáky i s učitelským sborem, se velmi osvědčil.

Ten druhý bod se týká volna pro vzdělávání učitelů. Je to můj pozměňovací návrh, který se vžil pod takovou zkratkou "sabatikl", který jsem avizovala a podrobně představovala ve druhém čtení. Mně je velmi líto, že jsem nedokázala přesvědčit školský výbor, aby podpořil tento návrh. Připomínky Ministerstva školství, které přicházely v tomto smyslu, vycházejí z předpokladů, že by tato instituce byla velmi nákladná, a hovoří řádově o miliardách korun. Ten předpoklad a rozvaha, kterou jsem měla k dispozici, musím říct, že vychází ze špatné úvahy, a to že učitelé budou čerpat toto volno všichni v jednom roce, navíc se předpokládá v té rozvaze, že se tak bude dít po dobu jednoho roku. Vzhledem k tomu, že ředitelé jsou lidé, kteří mají velkou zkušenosť s personálními záležitostmi, s plánováním, není možné, aby tato situace nastala. Navíc se předpokládá, že přechodné období znemožní, aby se v jednom roce tyto prostředky takto zhmotnily, protože budou postupně nabíhat kurzy, budou nabíhat postupně nabídky pro učitele tak, aby mohli a dokázali vstřebat i to vzdělání, o které se jedná. Je to pozměňovací návrh, který je pod body B1 až B3.

Musím se ještě chvilku pozastavit u pozměňovacího návrhu, který se tváří jako kompromisní k mému pozměňovacímu návrhu, a to je pozměňovací návrh pana

poslance Kořenka. Tam je požadavek na nenárokovost volna pro vzdělání učitelů. Je to požadavek, který jde proti systému, který buuje současné vedení Ministerstva školství tím, že se snaží sjednotit vzdělávací politiku v České republice. Nenárokovost by způsobila nepochybně výkladovou nejasnost a pravděpodobně by vedla k tomu, že by učitelé v jednotlivých krajích, v jednotlivých obcích a v jednotlivých školách se cítili zvýhodněni. Vzdělávání učitelů nemá být ani odměna, ani trest. Má to být legitimní možnost, kterou mohou čerpat. A pokud není nároková, tak ztrácí smysl.

Chtěla bych podotknout, že jsem přesvědčena, že přijetí tohoto volna by v sobě zahrnovalo také velkou symboliku, kterou bychom podpořili prestiž našich učitelů. Stále mluvíme o učitelích, prostřednictvím jichž chceme působit samozřejmě na naše děti. Mluvíme o učitelích, ale hlasovat budeme o dětech. O našich dětech. Chceme, aby naše děti měly učitele kvalifikované, motivované a spokojené.

Novináři se mě ptali, zda podpořím tuto novelu v případě, že neprojde můj pozměňovací návrh. Já odmítám kšeftovat s budoucností školství a jsem připravena navzdory tomu podpořit tuto novelu. Zůstane možná trocha lítosti nebo hořkosti, ale jsem přesvědčená, že to semínko naděje, že by učitelé mohli získat legitimní prostředek pro získání volna na sebevzdělání, už tady existuje a vyklíčí a vyrosté možná v budoucí době v dalším volebním období. A musím říct, že by mi nevadilo, kdyby si to osvojili třeba sociální demokraté. Znovu opakuji, budeme hlasovat o novele, ale rozhodujeme o dětech. O našich dětech.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Děkuji, paní poslankyně. Dalším rádně přihlášeným je pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, paní ministryně, dámy a pány, myslím si, že tato norma je důležitá a že zapadá celkově do toho, co si vládní koalice předsevzala pro toto volební období. Když jsme začínali, tak jsme věděli, že jeden z podstatných problémů je v českém školství právě regionální školství, tedy školství od mateřských školek po střední školy a učiliště, a věděli jsme, že základním problémem, který musíme vyřešit, je zlepšení jeho financování. Zároveň bylo jasné, že v tom stavu, jak jsou nastaveny všechny mechanismy z předchozích let nebo desetiletí, tak nestačilo jenom přispět peníze. Shodli jsme se, když jsme vytvářeli program koaliční vlády, na dvou částech, které je pro to přidávání financí udělat, to je změnit financování škol a odstranit mechanismy, které účelově nutily školy jenom do optimalizace počtu studentů, a druhá věc je zlepšit platy učitelů a s tím souvisí zavedení kariérního řádu. Oba tyto prvky byly nesmírně podstatné pro to, aby daly strukturu, do které se ty přidané peníze dají dát s aspoň minimální zárukou, že nedojde k tomu, že se rozplynou v neefektivitách systému.

Nemyslím si, že normy, které přijímáme, jsou dokonalé v tom smyslu, že na ně nebude nutné sahat, a samozřejmě v okamžiku, kdy zaznívají výhrady, že bude potřebná jejich novelizace v nějaké dohledné době, tak je na tom možné spatřovat dosti oprávněného. Nicméně například zde u kariérního řádu se jedná o zavádění systému, který zde zhruba dvacet let chyběl. Neustále se o něm mluvilo, a jestli se má

vůbec něco měnit, tak k tomu musíme dát ten základ, že je tam aspoň tady ta základní struktura, a poté můžeme dolaďovat další detaily.

Systematika toho, jak jsou učitelé odměňováni, je podle mého názoru přímo související s tím, aby bylo možné výrazným způsobem v blízké budoucnosti zvýšit platy učitelů a dostat se z toho, co mezinárodní statistiky ukazují zcela jasně, že naši učitelé, pokud odhlédneme od škol vysokých, tak naši učitelé tam, kde jsou odměňováni podle zákona o platu, cíli v regionálním školství, jsou hluboce podfinancováni, a mimo jiné chybí systém, který by navazoval jejich platy na systematické zvyšování kvalifikace. Toto tento zákon přináší. Přináší ho na konci tohoto volebního období. Nicméně tohle není možné vycítat paní ministryně Valachové jako spíš tomu, co za sebou nechal její předchůdce. Tam vzniklo podle mého názoru podstatně zpoždění.

Tolik k tomu, kde se shoduji s pohledem, že je to norma významná. Zapadá do toho, co jsme si jako vládní koalice předsevzali a co také plníme.

Tam, kde bych nesdílel tak úplně nadšení, to jsou ta konstatování o tom, jak při vzdělanosti zvyšujeme kvalitu školství a jak tohle bude znamenat významný posun. Myslím si, že ve školství je víc problémů, které nesouvisí jenom s kvalifikační strukturou učitelů a s tím, co tady teď bude dávat kariérní řád, a s výší jejich platů, ale že jsou tam i problémy, které jsou spojeny s žádoucí diverzitou celého školství, uplatňováním inovativních postupů a nutnou snahou v zájmu kvality školství vyvarovat se něčeho, co se dá označit jako jakési zabetonované vyjeté koleje těch standardních postupů, ze kterých se nedovolí uhnout bokem.

Tím mám na mysli prakticky monopolní způsob vzdělávání učitelů, který, když ho spojíme s tím nepříliš šťastným tlakem na testování, které nemá formativní povahu, ale má povahu jenom závěrečného filtru, tak působí spíše negativně. Tady vidím jako nenaplněnou šanci spojit možnosti, které dává kariérní řád, a ta struktura kompetencí, která se tady v tomto vytváří, spojit to s tím, aby se posílila pravomoc ředitelů a měli možnost přijímat také vysokoškolské pracovníky, kteří neprošli tímto standardním a víceméně do jistého typu vyjetých kolejí zasazujícím prostředím pedagogického vzdělávání, tak jak je dneska pojímáno.

Předkládal jsem k tomuto pozměňovací návrh, který budeme hlasovat v bodech H1 až H5. Při druhém čtení jsem ho poměrně podrobně odůvodňoval a zmiňoval jsem se i o tom, že ten návrh vychází z dat, které má k dispozici Česká školní inspekce. Mezitím jsem dostal i podpůrné stanovisko ústředního školského inspektora, který podporuje tento návrh s tím, že ovšem mezi druhým a třetím čtením tam doporučil některé drobné změny, které se sice domnívám, že by stačilo, aby je uplatňovali při své činnosti ředitelé škol, nicméně je to podmínění, kterým jeho souhlasné stanovisko nemohu tady prezentovat tak úplně jako bezvýhradný souhlas. Takže s tímhle se na ně nemohu přímo odvolávat tak, abych v rámci koaličních jednání jednal v to, aby přece jenom ministerstvo ustoupilo a návrhy H1 až H5 podpořilo. Jsem srozuměn s tím, že to má malou naději. Nicméně pokud by se do finální normy toto podařilo dostat, myslím, že by toto byl významný krok, který by pomáhal celému systému. A bohudík tím, že je jak to pozitivní doporučení, tak ten text k dispozici, tak se může

stát, že třeba nám to sem přijde ze Senátu s těmito změnami, což by znamenalo zpoždění dva tři týdny a ještě pořád by to bylo zvládnutelné.

V každém případě soudím, že norma jako celek, tak jak jsme ji připravili koaličně, je pozitivní, že si zaslouží být přijata. A jak říkám, je to naplňování něčeho, co lze pociťovat jako dlouhodobý dluh, krok nepochybně správným směrem. Neoznačil bych to jako čarownou kouzelnou hůlku, kterou se všechno zlepší, ale bez tohoto kroku zlepšující se procesy nastartovat v českém školství nemůžeme.

A znovu opakuji základní tezi. V celém našem školství je to regionální školství, kde je hlavní problém. Není potřeba se starat o vysoké školy. Ty fungují rozumným způsobem. Ale to, čemu je potřeba pomoci, jsou základní, střední školy a systém předškolního vzdělávání a navazující odborný. A s tím souvisí platové nastavení, které toto otevří. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiří Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jádrem zákona o pedagogických pracovnících je kariérní řád, ale jsou tam samozřejmě i další důležitosti, i když menší záležitosti. Chtěl bych říct, že klub KDU-ČSL návrh zákona dlouhodobě podporuje a podpoří ho samozřejmě dnes v tom finálním hlasování. Je to dílo poměrně složitého náročného koaličního konsenzu a jsem rád, že jsme k tomu konsenzu dospěli. Nebylo to opravdu jednoduché. Souhlasím s předčeňníkem, že to není všelék. Jsou země, které kariérní řád nemají, např. Finsko, ale i jiné. Nicméně je to dlouhá léta očekávaná záležitost a myslím si, že i zásadní posun vpřed. Jsem velmi rád, že jsme prosadili, aby se kariérní řád vztahoval nejen na školy státní, ale také na školy církevní a na školy soukromé. Ve středu vzdělávání je určitě učitel. A naším cílem je kvalifikovaný, kvalitní učitel, který má možnost dál na sobě pracovat a dál se vzdělávat. Věřím, že je to naše společná vize.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Další rádně přihlášenou je paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, už jsem se vyjadřovala k novele v prvním a druhém čtení, takže to vezmu velice stručně. My vidíme na té novele pozitivní i negativní věci. Za pozitivní mohu jmenovat tvorbu metodických odborných kabinetů, což je záležitost, která pomůže učitelům v jejich práci. Pozitivní jsou i příplatky, které jsou zde uvedeny, at' už je to za třídnictví, kde podle pozměňovacího návrhu, což podporujeme, je ta možnost buď 3 000 korun, nebo 1 500 korun se snížením úvazku spojené. Další dřívější postupy,

které jsou spojeny právě i s oceněním finančním. To si myslím, že jsou věci, které zaslouží podpory.

Stejně tak jako bych ovšem ocenila to, co zaslouží podporu, tak bych tady zminila některé věci, ke kterým máme výhradu. Pokud jde o trídnictví, nám se zdá lepší návrh paní poslankyně Nohavové, který předkládá to, že by se trídnictví ocenilo pěti až osmi procenty z platu, kde by se dalo ocenit i to, že když se zvýší plat, zvedají se i příplatky. Nicméně jsme rádi, že došlo ke sjednocení aspoň v kompromisu 1 000 až 1 500 korun, kdy trídní učitel nebude rozlišován, jestli učí na prvním stupni základní školy, nebo na druhém stupni základní školy.

Pokud jde o ty věci, ke kterým máme výhradu, a ta výhrada přetrvává, i když vím, že snaha o nápravu zde byla, tak to je otázka administrativy. Podle mého názoru administrativa učitelům naroste. Budou si muset vytvářet plány profesního osobního rozvoje, což je dál bude zatěžovat. Budou tam snahy o získávání a honba za různými body, co se týká kurzů, školení. A sami víme, že i tyto kurzy nevždycky mají patřičnou kvalitu a potřebnost pro kantory, kdy je zajišťují různé neziskovky atd. Jako negativní vidíme i zátež pro ředitele, kdy opět plán rozvoje školy a další záležitosti s tím spojené si myslíme, že opravdu pracovníky škol to bude zatěžovat.

Pokud jde o některé pozměňovací návrhy, které už tady zazněly, tak pokud jde o tzv. sabatikl, tedy tvůrčí volno na půl roku, já tomu rozumím u vysokého školství. Tam to má svoji logiku, i když i tam jsou podmínky, které se musí splnit. A pokud se nesplní, tak je daný člověk sankcionován např. tím, že vraci peníze atd. Nicméně v regionálním školství, na školách základních, na školách středních já to vidím jako velký problém, pokud jde o organizaci a pokud jde vůbec o to, kdo bude učit. Já bych určitě byla všemi deseti pro, aby se pomohlo učitelům, aby se podpořili učitelé. Ale právě v tomto případě si myslím, že to zhorší pozici učitelů ostatních, kteří se budou muset podělit o tu práci. Bude to mít dopad na žáky. A vezměte si, že na základních školách žáci potřebují mít určitou stabilitu, určitý klid, a ne aby se jim na půl roku vyměnil učitel, který je tam bude učit. Zvlášť když v těch trídách teď jsou zařazeny děti, které mají různé specifické problémy, specifické poruchy učení, chování atd. atd. Jsou zařazeni v některých trídách i autisté. Tady prostě potřebují opravdu stálého učitele, který se jim bude věnovat. Zároveň vidím jako problém v tomto případě to, že nemůžeme sehnat na školy v současné situaci učitele technických, přírodovědných předmětů, cizích jazyků, IT atd. atd., a už vidím, jak se nám tam budou hrnout kantoři na půl roku.

Já prostě nemůžu souhlasit s tím, co zbytečně zatěžuje učitele, co je odvádí od jejich práce, kterou mají v prvé řadě vykonávat, a to je výchovně vzdělávací proces. To je jejich prvořadým úkolem. Myslím si, že to, že budou velmi zatíženi administrativou, to, že tam bude ten formalismus, a různé další projekty, které se k tomu přidávají, inkluzi ani nebudu zmiňovat, to všechno má dopad na ně, má dopad na žáky – a mám teď na mysli v tom negativním smyslu.

Na závěr bych chtěla říci, že já vidím jako nutné, aby se v našem školství situace stabilizovala, aby se nelitalo stále od pangejtu k pangejtu, jak se říká, aby se snížila administrativa, zvýšily platy. A tady souhlasím s paní ministrem, která prosazuje zvýšení platů o 10 % u pedagogických pracovníků. Jako nutné vidím

zvýšení platů u nepedagogických pracovníků. To všechno působí společně s tím, jaké jsou utvářeny podmínky k tomu, aby jednak učitelé na našich školách zůstávali, a zůstávali rádi, a také aby přicházeli noví učitelé. To všechno bude samozřejmě záležet i na rozpočtu kapitoly školství, na tom, co dostane ze státního rozpočtu.

Takže se samotnou novelou my máme problémy z těch důvodů, které jsem tady zmiňovala. Nicméně jsou některé pozměňovací návrhy, které si myslíme, že přispějí k lepšímu a které podpoříme. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poslední zatím přihlášenou je paní poslankyně Ivana Dobešová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se také ve třetím čtení vyjádřila k návrhu zákona č. 563 o pedagogických pracovnících.

Myslím, že jsem poměrně podrobně hovořila již ve druhém čtení, kdy jsem popisovala, jaká je realita v terénu a jaký je návrh současného zákona. Já bych se v současné době pouze pozastavila u svého pozměňovacího návrhu uvedeného pod písmenem H1, který se snaží pozměnit pozměňovací návrh paní poslankyně Bohdalové pod písmenem A19. To, co mě vedlo k sepsání jiného pozměňovacího návrhu, je konstatování v závěru části A19, že ministerstvo zajišťuje profesní rozvoj učitelů uskutečňovaný dalším vzděláváním prostřednictvím právnické osoby jim zřizované za účelem zajišťování profesního rozvoje pedagogických pracovníků. My jsme s paní ministryní o tom včera hovořili. Paní ministryně se mi snažila vysvětlit své důvody, proč tento pozměňovací návrh nepodporuje. Já se obávám, že mě a část odborné veřejnosti nepřesvědčila, protože si myslím, že může být v budoucnosti tento pozměňovací návrh zavádějícím a počátkem toho, aby zde opravdu existovala pro profesní rozvoj – a tím nemyslím jenom metodické komise, ale celkové vzdělávání pedagogických pracovníků – pouze jedna organizace zřizovaná Ministerstvem školství.

V té diskusi se často uváděl NIDV jako organizace, která si v současné době tuto ambici dělala, protože je zřizovaná Ministerstvem školství za tímto účelem, ale která bohužel do dnešního dne tuto ambici nenaplňovala řádně. A proto na úrovni krajských organizací vznikaly jiné vzdělávací organizace, zřizované kraji, které tuto službu školám poskytovaly. Já nemohu hodnotit, jak působí krajská organizace tohoto typu pro další vzdělávání pedagogických pracovníků v jiných krajích než ve Středočeském. Ale ve Středočeském kraji tato organizace funguje velmi dobře. Má velmi nízké ceny, za které své služby poskytuje, a myslím si, že i učitelé jsou s fungováním této organizace spokojeni.

Já nechci předvídat, co budoucnost přinese. Chci jenom upozornit na toto nebezpečí, jak by se v budoucnu tento paragraf mohl vykládat. A musím tedy za sebe říct, že mě paní ministryně svým výkladem nepřesvědčila. Proto prosím, vážené kolegyně a vážení kolegové, pokud uznáte, že můj pozměňovací návrh je smysluplný, podpořte jej a já vám za to dopředu děkuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Jestliže se nikdo další nehlásí, končím rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo paní ministryně, příp. paní zpravodajky. Není zájem.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Přivolám naše kolegy z předsálí. Prosím nyní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělila k nim stanovisko garančního výboru. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní ministryně, vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi, abych vás nyní seznámila s návrhem procedury hlasování o sněmovním tisku 959, je to zákon č. 563/2004.

Ve druhém čtení návrhu zákona dne 23. února 2017 nebyl podán návrh na zamítnutí tohoto zákona. Pozměňovací návrhy k tisku 959 po druhém čtení jsou uvedeny v tisku 959/4. O těchto návrzích jednal a hlasoval garanční výbor na své 38. schůzi dne 22. března tohoto roku a přijal usnesení č. 214, které je uvedeno ve sněmovním tisku 959/5. Garanční výbor doporučil Poslanecké sněmovně následující proceduru hlasování. O věcném obsahu jednotlivých pozměňovacích návrhů vás budu informovat při vlastním hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Tedy jednotlivé pozměňovací návrhy budeme hlasovat takto – seznámím vás s procedurou:

Jako první by bylo hlasování o legislativně technické úpravě. V bodu H3 za slova "bodu 42" doplňujeme slova "v § 29g".

Dále budeme hlasovat body A1, A2, A4 až A6, A9 až A15, A20 až A26, A28 až A38, A40 a A41.

Třetí hlasování by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu I11 (v návrhu uvedeno I1).

Čtvrté hlasování. Dále budeme hlasovat o bodech A16 až A19. A tady upozorňuji, že bude-li schválen A16, je nehlasovatelné D1.

Dále, za páté, budeme hlasovat body H1 až H5.

Za šesté bod D2.

Za sedmé bod C1.

Za osmé bod C2.

Dále body A3 a A27.

Bod A7 – upozorňuji, že bude-li tento schválen, jsou dále nehlasovatelné body D3 a G3.

Jako další budeme hlasovat bod D3, ale pouze nebude-li schválen A7. Bude-li D3 schválen, je další G3 nehlasovatelný.

Za dvanácté. Další bude hlasování o A8, a bude-li tento schválen, je G2 nehlasovatelný.

Za třinácté. Další hlasování bude o A39. Bude-li toto schváleno, je F1 dále nehlasovatelný.

Za čtrnácté budeme hlasovat bod C5.

Za patnácté budeme hlasovat body B1, B2 a B3.

Za šestnácté bychom hlasovali bod C3.

Za sedmnácté bychom bod C4.

Dále bychom hlasovali D1, ale pouze nebude-li schválen A16.

Potom bychom hlasovali E1 až E4.

Za dvacáté – dále bod F1, ale pouze nebude-li schválen A39.

Za dvacáté první – dále body G1 a G4.

22. hlasování – dále bod G2, ale pouze nebude-li schválen A8.

Za dvacáté třetí bod G3, ale pouze nebude-li schválen A7 a ani D3.

Ve 24. hlasování bychom hlasovali o zákonu jako celku ve znění posledních přijatých pozměňovacích návrhů.

Tolik k proceduře. Nyní bych poprosila pana předsedajícího, aby dal hlasovat o jejím schválení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To nebude ještě tak rychlé, protože o slovo se hlásí pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám návrh na úpravu procedury, ale v zásadě jenom v bodě 2. Já to později přečtu. Navrhoji ještě některá hlasování rozdělit, ale jenom v bodě 2, ostatní už nechat tak, jak jsou.

Já bych s dovolením přečetl ten návrh. Abychom zvlášť hlasovali o návrhu A5, A6. Potom zvlášť A9 a A10. A11 až A15. A20 až A22. A23 zvlášť. A24 zvlášť. A25 a A26 dohromady. A28 až A30 dohromady. A31 až A32 dohromady. A33 zvlášť. A34 zvlášť. A35 zvlášť. A36 zvlášť. A37 samostatně. A38 samostatně a pak dohromady A40 a A41.

Důvod, který mě k tomu vede, je ten, že mnohá sloučená hlasování jsou o různých věcech. Náš klub chce některé z těch věcí podpořit, ale některé ne. Ale pokud to zůstane dohromady, tak je velmi problematické pro to hlasovat. Jako příklad bych mohl uvést například A37 a A38. A37 se týká zrušení povinného souhlasu ministerstva či krajského úřadu pro využití asistenta pedagoga a A38 se týká snížení počtu hospitací. Jak to spolu souvisí, když o tom máme hlasovat dohromady? Takhle bych mohl pokračovat o všech návrzích. Pro nás, kteří nejsme členy školského výboru, je prostě složité v jednom balíku hlasovat o různých věcech. Jak souvisí počet hospitací se zrušením povinného souhlasu s asistentem pedagoga? Podle mě nijak. A takhle bych mohl pokračovat u všech bodů, které jsem jmenoval.

Tam, kde je to možné a kde jsme našli logickou souvislost, jsem samozřejmě navrhl ponechání společného hlasování, například A3 a A4 a podobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To je protinávrh k proceduře. Já vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Budeme hlasovat nejprve o protinávrhu, jak jej navrhl pan předseda Stanjura.

Zahajuji hlasování o protinávrhu pana předsedy Stanjury. Kdo je pro hlasování bodů v části A zvlášť, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 237. Přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, jak jej přednesla paní zpravodajka a doporučil garanční výbor.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 238. Přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro 103, proti 13. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Pokud byla schválena procedura, dovolím si vás provést po jednotlivých pozměňovacích návrzích. Jak už jsem avizovala, jako první bude hlasováno o legislativně technické úpravě v bodu H3 v poslaneckém návrhu pana kolegy Zlatušky. Jak jsem již uvedla, za slova "bodu 42" se vkládají slova "v § 29g". Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o legislativně technické úpravě. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 239. Přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro 135, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Druhé hlasování by bylo o většině bodů A. Jsou to všechno pozměňovací návrhy a změny, které navrhl a přidal školský výbor jako svoje jednotné usnesení, a bylo to přijato. Byly by to body A1, A2, A4, A5, A6, A9 až A15, A20 až A26, A28 až A38, A40 a A41. Stanovisko garančního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Abychom nehlasovali naslepo, tak vám řeknu, o čem budeme hlasovat, a sami posuďte, zda je rozumné o tom hlasovat najednou.

V bodě A1 budeme hlasovat o tom, že přímou pedagogickou činnost vykonává také sociální pedagog. Souběžně budeme hlasovat o návrhu A2, že u osob, které získaly odbornou kvalifikaci v cizím jazyce, se nebude vyžadovat, aby prokázaly znalost českého jazyka, pokud úspěšně vykonají jednotlivou zkoušku, která odpovídá

zkoušce z českého jazyka v rámci maturity podle školského zákona. Stávající právní úprava totiž požaduje celou maturitu. Pokud schválíme tento pozměňovací návrh, stačí vykonat pouze v uvozovkách maturitní zkoušku z českého jazyka.

Bod A4, který je technický a souvisí s bodem A3, a přitom A3 budeme hlasovat jindy. Budiž.

Bod A5, který je taky v tomhle balíku. Cílem návrhu je umožnit těm, kteří získají profesní kvalifikaci – a teď je název profesní kvalifikace – vedoucí volnočasových aktivit dětí a mládeže, ekvivalent studia pedagogiky v rozsahu 40 hodin, aby mohli pracovat jako vedoucí zájmových útvarů ve střediscích volného času nebo v domech dětí a mládeže. Používají se oba dva názvy.

Současně navrhla paní zpravodajka, ale i školský výbor, abych byl spravedlivý, abychom hlasovali v rámci toho, co už jsem přečetl u bodu A6, kde je definice sociálního pedagoga, kdy jedním z očekávaných přínosů sociálního pedagoga je zlepšení spolupráce s orgány sociálně-právní ochrany dětí a obecně spolupráce s rodinou dítěte, žáka nebo studenta... (Odmlka pro značný ruch v sále.)

Porada v ředitelně? Nebo nevím, co to je.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Milí kolegové., prosím, přeneste své hovory do předsáli. Pokračujte prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: ... dítěte, žáka nebo studenta v případech, kdy je taková spolupráce nutná nebo vhodná. K tomu budeme hlasovat zase v jednom balíku o pozměňovacím návrhu A9, který vymezuje obsah vzdělávacího programu s ohledem na programy zaměřené na kompetence učitelů. K tomu budeme hlasovat o možnosti neudělení akreditace při nesplnění podmínek podle bodu A9.

A1 až A15 jsem navrhoval i já, abychom hlasovali společně, to je vlastně legislativně technická úprava, jejímž cílem je posunout účinnost ustanovení o kariérovém poradci, a to z toho důvodu, že je nutné připravit vzdělávací programy pro kariérové poradce v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Dále budeme v tomto bloku hlasovat o bodech A20 až A22, kdy se navrhuje upravit zmocnění pro vydání vyhlášky tak, aby tato nově stanovovala podrobnosti profesních kompetencí standardu učitele. Učitel by měl pak vždy splňovat požadavky na profesní kompetence v takové míře, aby byl podle svého zařazení v rámci kariérního systému schopen vykonávat příslušné činnosti, to znamená, že učitel ve druhém i třetím kariérním systému bude vždy muset být schopen vykonávat samostatně komplexní vzdělávací a výchovnou činnost. Učitel ve třetím kariérním stupni pak bude muset být na takové úrovni, aby dále mohl i zajišťovat profesní rozvoj pedagogických pracovníků a metodicky koordinovat své kolegy učitele. Pak se navrhuje zpřesnit, že učitelů v prvním kariérním stupni jsou metodické vedení a podpora učitele poskytované pouze po dobu adaptacního řízení. Myslím, že i ten jazyk je hezký.

Bod A24, adaptační období se zkrátí učiteli, který bezprostředně před atestačním řízením vykonával činnost učitele. Jde o učitele, kteří příslušnou odbornou kvalifikaci nemají, ale přesto na škole učí.

A25 až A26, doplňuje se: V zájmu zajištění co největší objektivity doplnit nový podklad, ze kterého vychází ověření kompetence při atestačním řízení pro třetí kariérní stupeň. Tímto by mělo být hodnocení učitele ve třetím kariérním stupni, které by obsahovalo zprávu z nejméně dvou hospitací při výuce hodnoceného učitele, při kterých by hodnotící učitel osobně mohl posoudit kompetence učitele.

K tomu budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A28 až A30, myslím, že ty tři spolu souvisí, kdy učiteli ve třetím kariérním stupni, který bude provádět hodnocení, bude za výkon této činnosti příslušet odměna, ježíž výši stanoví ne ředitel, ale ministerstvo.

Pak máme body A31 až A32, to je jenom legislativně technická úprava.

A33, legislativně technické zpřesnění přechodného ustanovení pro učitele, kteří ke dni účinnosti nevykonávají činnost učitele. (Další odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, ale prosím, kolegové, o ztišení. Pokračujte prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já to přečtu ještě jednou. (Smích v sále.) Ne od začátku, nebojte se.

Technické zpřesnění – a teď poslouchejte. Ustanovení pro učitele, kteří nevykonávají činnost učitele. O tom jsme chtěli hlasovat zvlášť. Hodnocení učitele, který není učitel. Ale vy o tom chcete hlasovat dohromady i s těmi dobrými věcmi, které tam bezesporu mezi těmi pozměňovacími návrhy jsou.

A34, doby, než bude dosažený počet učitelů ve třetím kariérním stupni, bude moci hodnocení provádět i učitel, který bude splňovat požadavky stanovené v tomto přechodném ustanovení, i pro členy atestačních komisí pro třetí kariérní stupeň. To znamená, že se jedná o pedagogického pracovníka... (Opět odmlka v reakci na neklid v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím kolegy, zejména tady ten hlouček. Prosím, aby se odebral do kuloáru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Má odbornou kvalifikaci získanou vysokoškolským vzděláním v magisterském studijním oboru a má 15letou pedagogickou praxi.

A36 navrhuje odložit o rok – tzn. mezi věcnými změnami máme najednou i odložení účinnosti o jeden rok, kdy školy a pedagogičtí pracovníci, resp. učitelé, povinně vytvoří plán pedagogického rozvoje a osobní plány profesního rozvoje.

A37 je zrušení povinného souhlasu ministerstva, to už jsem četl předtím, nebudu to opakovat.

A38, počet hospitací, to jsem četl taky ve svém prvním vystoupení.

A poslední dva. Všechny tyhle věci hlasujeme v jednom balíku. A vy jste to tak chtěli, většinově.

Bod A40 je: Uvádějícímu učiteli bude náležet příplatek 3 000 korun měsíčně nebo 1 500 měsíčně a zároveň bude snížen rozsah jeho přímé pedagogické činnosti.

S tím souvisí bod A41, to jsem navrhoval, aby se o tom hlasovalo zvlášť.

Vím, že někteří na mě pokřikujete, že všichni víte, o čem hlasujete. Já si tak jistý nejsem. Požádal jsem předtím o rozdelení do logických celků, vy jste nám to neumožnili, proto musím říct, že jste nás donutili k tomu, že se u tohoto návrhu zdržíme. Přitom říkám, že většina těch návrhů je dobrých, za normálních okolností, kdybyste vyhověli logickému přání svých kolegů, tak bychom je podpořili, ale ty, které podpořit nechceme a vzhledem k tomu, že ve celku u tohoto pozměňovacího se zdržíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poprosím paní zpravodajku, abychom pokračovali. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážení kolegové, již nebudu číst čísla těch bodů A1 až až až, to jsem přečetla. Skončila jsem ve svém vystoupení, že všechny tyto body, které obsahuje to druhé hlasování, garanční výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně. (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o bodech A1, A2, A4 až A6, A9 až A15, A20 až A26, A28 až A38, A40 a 41. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Omlouvám se, prohlašuji toto hlasování za zmatečné, všechny vás odhlašuju. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Až se počet ustálí, budeme toto hlasování opakovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 241. Přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro 109, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Třetí hlasování, budeme hlasovat o bodu II, což je návrh paní kolegyně Dobešová, kterým se doplňuje pozměňovací návrh A9. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zajišťuje profesní rozvoj prostřednictvím akreditovaných programů, nikoliv prostřednictvím NIDV. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu II. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 242. Přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 37, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování, čtvrté hlasování, jsou body A16 až A19. Opět se jedná o pozměňovací návrhy školského výboru. Věcně jde o vymezení, na koho se vztahuje kariérní řád a nenormativní zakotvení kariérního řádu. Pokud schválíme bod A16, už nebude hlasovatelný D1 v 18. hlasování. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o bodech A16 až A19. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 243. Pro 112 poslankyň a poslanců, proti 11. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Tím, že byl návrh přijat, potom nebudeme hlasovat v hlasování osmnáct.

Za páté. Dále budeme hlasovat o poslaneckých návrzích H1 až H5. Jde o poslanecké návrhy poslance Zlatušky. Věcně jde o prostupnost nepedagogů bez adaptačního období na omezenou dobu sedmi let. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o H1 až H5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 244, pro 15 poslankyň a poslanců, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování. Nyní budeme hlasovat o poslaneckém návrhu D2 pana poslance Raise. Věcně jde o adaptační období. Upozorňuji, že tento pozměňovací návrh věcně souvisí s D1, osmé hlasování, a oba jsou protinávřhem k bodu A16 – prostupnost nepedagogů s adaptačním obdobím. Garanční výbor pro tento návrh nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.) S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní zpravodajka řekla, že to je v protikladu k A16, o kterém jsme už rozhodli. Tak jak o tom můžeme hlasovat, když jsme o tom rozhodli? To je jediné. My tedy ten pozměňovací návrh podpořit chceme a teď chceme stanovisko legislativy. Paní zpravodajka řekla, že to je proti A16, o A16 jsme už hlasovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak prosím, paní zpravodajko, po poradě s legislativou.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Nejsem právník, ale po poradě s legislativou, paní dr. Paulyová říká, že takto navržené hlasování je v pořádku, že to věcně souvisí. Takže výbor nezaujal stanovisko k tomuto hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 245, pro 18 poslankyň a poslanců, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Prosím, paní zpravodajko. (V sále je hluk.) Prosím pány poslance, aby na sebe přestali pokřikovat. Děkuji.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C1. Jedná se o návrh pana poslance Kořenka, který doplňuje pozměňovací návrh školského výboru A3. Věcně se jedná o prostupnost nepedagogů do všech středních škol. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o C1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 246, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 24, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další, osmé hlasování, C2, je to opět poslanecký návrh kolegy Kořenka, který doplňuje pozměňovací návrh školského výboru, bod A3. Věcně se jedná o nahrazení pojmu "pracovní poměr" pojmem "základní pracovní vztah". Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o C2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 247, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 104, proti 3. Návrh byl přijat. Prosím pokračujte, paní zpravodajko.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: (Někteří poslanci se hlasitě baví.) Já počkám. Prosím, abyste mé kolegy uklidnil.

Tak další, deváté hlasování, je o bodech A3 a A27. Jde o pozměňovací návrh školského výboru. Věcně jde o prostupnost nepedagogů do odborných předmětů středních škol. To znamená, že na odborné školy budou moci nastupovat odborníci z praxe. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 248, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 131, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování je o návrhu A7. Věcně se jedná o zúžení osobních plánů rozvoje na učitele a je to na 24 měsíců. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuju hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 249, pro 113 poslankyň a poslanců, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Protože jsme schválili A7, tedy desáté hlasování, nemůžeme hlasovat o jedenáctce, tedy o D3, a poté o dvacet trojce, což je G3 poslance Fiedlera. Čili postupuji k dalšímu hlasování a bude hlasováno o A8. Věcně se jedná o plán osobního rozvoje nejdéle na dva roky, na 24 měsíců. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuju hlasování o A8. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 250, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 110, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování. Budeme hlasovat o A39. Věcně se jedná o úpravu § 133, měsíční příplatek za třídnictví 1 000 až 1 500 korun. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o návrhu A39. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 251, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování. Budeme hlasovat o C5. Jedná se o pozměňovací návrh poslance Kořenka, týká se sabatiklu jako možnost po deseti letech, nikoli jako nárok. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu C5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 252, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 6, proti 81. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování. Jedná se o B1, B2 a B3. (Výkřiky v pravé části sálu.) Pardon. Teď jsem se v tom... Zamítnuto, aha.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, když na mě mluví dva lidé, nezvládám to, a ještě sledovat hlasování. Ten návrh nebyl přijat, skutečně. Děkuji za poznámku a zároveň oznamuji, že paní poslankyně Kailová má náhradní kartu číslo 72. Děkuji.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování o B1, B2 a B3. Včeně se tam vkládá do § 24a, jedná se o volno pro vlastní vzdělávání nárokově po 15 letech na půl roku. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 253, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 23, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl navrhnut, aby Poslanecká sněmovna rozhodla, že dnes třetí čtení tohoto zákona bude probíhat i po 14. hodině, jinak bychom za minutu museli to hlasování skončit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 254, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Takže v tom případě mohu pokračovat. Budeme hlasovat o bodu C3. Jedná se o pozměňovací návrh pana poslance Kořenka. Věcně jde o změnu zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuje hlasování o C3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 255, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další je C4, je to zase pozměňovací návrh kolegy Kořenka. Věcně jde o úpravu podmínek u maturity pro žáky, kteří získali předchozí vzdělání v zahraničí. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuje hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 256, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 128, proti žádný. Návrh byl také přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování. Budeme hlasovat o E1 až E4. To je pozměňovací návrh paní poslankyně Nině Novákové. Věcně navrhuje doplnit ustanovení § 28d odst. 2 o nové písmeno k), kterým by byl zřízen koordinátor žákovské samosprávy. Garanční výbor nezajímal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuje hlasování o E1 až E4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 257, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 9, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Další hlasování. Budeme hlasovat o G1 a G4. Jde o pozměňující návrh pana poslance Fiedlera. Věcně upravuje pracovní dobu učitelů na pracovišti, úprava kvalifikačních předpokladů ředitele školy. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuje hlasování o G1 a G4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 258, přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 3, proti 117. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já se teď podívám na legislativu. (Poslankyně Bohdalová se otáčí směrem k pracovníkům legislativy.) Paní doktorko, já si myslím, že jsme prošli všechno, protože ty další body už jsou nehlasovatelné. Takže nyní byly odhlasovány pozměňující návrhy a poslední hlasování by mělo být o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O všech návrzích tedy bylo hlasováno a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 959, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko garančního výboru? (Souhlasné.) Stanovisko ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 259, přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 10. Návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona jsme vyslovili souhlas. (Potlesk.)

Děkuji paní ministryni i paní zpravodajce. Tím jsme vyčerpali program dnešního jednání a já přerušuji jednání této schůze Poslanecké sněmovny do úterý 11. 4. do 14 hodin, kde budeme pokračovat bodem číslo 8. Ještě paní ministryně. Prosím.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Děkuji všem poslancům a poslankyním i opozici za prodloužení hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a přeji hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 14.05 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

11. dubna 2017

Přítomno: 177 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 56. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a současně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Já hlasuji s kartou číslo 61.

Sděluji, že o omluvění své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Adam – zdravotní důvody, pan poslanec Číp – zdravotní důvody, pan poslanec Heger – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – pracovní důvody, pan poslanec Huml – zdravotní důvody, pan poslanec Chalupa do 21. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Kádner od 16. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Kořenek – pracovní důvody, pan poslanec Koskuba – bez udání důvodu, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody, paní poslankyně Pastuchová do 15. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Schwarz – zdravotní důvody, pan poslanec Tureček – bez udání důvodu, pan poslanec Vácha – pracovní důvody, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, pan poslanec Vozka – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Babiš – pracovní důvody, pan vicepremiér Bělobrádek – zdravotní důvody, pan ministr Chovanec – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, pan ministr Ludvík – pracovní důvody, paní ministryně Šlechtová – zahraniční cesta, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Paní poslankyně Kailová má kartu číslo 70.

Nyní bych vás chtěl seznámit se závěry dnešní porady s místopředsedy Poslanecké sněmovny a zástupci jednotlivých poslaneckých klubů. Navrhujeme tento postup. Bod 40, což je tisk 973, Vojenská policie, přeřadit na konec bloku prvních čtení. Za již pevně zařazené body na středu 26. 4. zařadit bod 9, což je tisk 958, vojáci z povolání ve druhém čtení, a bod 156, což je tisk 920, občanský zákoník v prvním čtení. Volební bod, a teď prosím o pozornost, volební bod 257 navrhujeme projednat ve středu 26. 4. ve 12.45 hodin, protože v té době již budou splněny veškeré lhůty.

To je z mé strany vše a prosím vás, abyste se vyjádřili se svými návrhy k pořadu schůze. Nejprve s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím. (Velký hluk v sále.) Kolegyně a kolegové, já prosím o klid!

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne. Vážené kolegyně a kolegové, pane předsedo, dovolte, abych přednesl následující návrhy na změnu pořadu schůze, se kterými jsem neuspěl na jednání grémia.

Dovolte mi, abych na dnešek, na úterý 11. 4., po již pevně zařazených bodech navrhl zařadit bod číslo 48, insolvenční zákon, bod číslo 45, o znalcích, bod číslo 46, o soudních tlumočnících, a bod číslo 47 – související. Jedná se o první čtení těchto návrhů zákonů.

Dále mi dovolte na středu 12. 4. po již pevně zařazených bodech zařadit bod č. 10. Je to novela zákona o civilním leteckém, sněmovní tisk 747, druhé čtení, pana ministra Ťoka.

Dále na úterý 25. dubna po již pevně zařazených bodech zařadit první čtení dvou zákonů. Jedná se o transpozici Evropské unie a jsou to body číslo 65 a 66 týkající se platebního styku. Bod 65, 66 – platební styk a platební styk související.

Dále mi dovolte na středu 26. 4. na konec pevně zařazených bodů zařadit bod číslo 13, Vojenské zpravodajství. Jedná se o sněmovní tisk 931.

A poslední, na pátek 28. 4. jako první bod jednacího dne bod číslo 232, novela zákona o pořebejnictví, třetí čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, mám poznamenáno. Prosím pana předsedu Miholu.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl navrhnut pevně zařazení dvou bodů. Jednak je to bod číslo 25, sněmovní tisk 935, a jedná se o návrh poslanců Vítka Kaňkovského, Jana Bartoška, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Chtěl bych k tomu dodat, že novela přináší zlepšení přístupu zdravotně postižených k důležitým kompenzačním pomůckám. Dalším významným krokem je zvýšení příspěvku na mobilitu u zdravotně postižených a také tento zákon odstraňuje řadu negativních dopadů restriktivních opatření, ke kterým došlo přijetím zákona číslo 329/2011 Sb. směrem ke zdravotně hendikepovaným. Je zde také třeba zmínit, že dopad zákona je na 900 000 zdravotně postižených, a pokud do toho přičteme i jejich rodiny, jedná se zhruba o 2 miliony občanů této země. Takže prosím o jeho podporu a zařadit jako první bod odpoledne ve středu 12. dubna.

A ta druhá prosba –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pardon, pane předsedo, já se omlouvám. Na kdy ten bod 25? (Poslanec Mihola: Středa 12. dubna jako první bod odpoledne.) Takže na 14.30 pevně.

Poslanec Jiří Mihola: Ano, ve 14.30. A v návaznosti na to ve stejný den bych prosil jako druhý bod odpoledne zařadit bod 194, což je sněmovní tisk 943 a jedná se o senátní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 359/1999 Sb., o sociálně-právní

ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů. Prosím o podporu a děkuji. (V sále je neustále velký hluk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zeptám se na další přihlášky s přednostním právem – pokud nejsou, tak prosím paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo, hezké odpoledne –

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já se omlouvám. Prosím sněmovnu o klid jak vlevo, tak vpravo... Neúspěšně zatím, tak ještě jednou prosím sněmovnu o klid.. I předsedy koaličních poslaneckých klubů prosím o klid... Tak, děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Já děkuji. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych i já podala návrh na změnu schváleného programu, a to abychom přednostně zařadili bod číslo 164, návrh poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon číslo 1/1993 Sb., je to Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, sněmovní tisk to je 956. Byli bychom v prvném čtení. Jedná se o vysílání našich vojáků do zahraničních operací.

Dále bych poprosila předřadit nově bod číslo 184, návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fiály, Petra Bendla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk 1041, opět bychom byli v prvném čtení a tady jsme s kolegy z Občanské demokratické strany navrhovali režim podle tzv. § 90 odst. 2 tak, aby se to stihlo v tomto volebním období.

Navrhoji zařadit oba dva tyto body po pevně zařazených bodech Ministerstva obrany. Předpokládám, že to bude v tu středu ve variabilním týdnu, jak to tady říkal prostřednictvím vás, pane předsedo, pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek, tak aby to bylo tedy za zákonem 221, což je zákon o vojácích z povolání, tak navrhoji, aby další bod z toho armádního šuplíku byl zákon 222, neboli tedy ten bod 184 pod sněmovním tiskem číslo 1041, a jako další bod bod 164, je to sněmovní tisk 956, aby se zařadila tedy Ústava z hlediska vysílání našich vojáků do zahraničních operací ve středu příští týden, tedy v týdnu variabilním.

Prosím, aby se o těch mych dvou návrzích hlasovalo odděleně. Děkuji pěkně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jestli dovolíte, paní poslankyně, za prvé, jenom pro informaci Sněmovny, tam došlo k přečíslování. To znamená, jsou to body 161 a 181, to je první informace.

A druhá, abych tomu správně rozuměl. My máme z grémia dohodu, že na středu 26. 4. bude bod 9, což jsou vojáci z povolání ve druhém čtení, zařazen za pevně zařazené body. A vy si přejete tyto dva body po bodu 9. Je to tak?

Poslankyně Jana Černochová: Ano, přesně, protože zákon 221, zákon o vojácích z povolání, je neméně důležitý jako zákon 222, o zajišťování obrany České republiky, nebo Ústava, ta změna na vysílání vojáků. Takže navrhoji pořadí: bod pana ministra 221, můj návrh zákona číslo 222 a vysílání vojáků, neboli Ústava, což je, pánonové za mnou, náš společný návrh. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, teď tomu rozumím a tak o tom budeme hlasovat.

Pan místopředseda Gazdík s přednostním právem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluj si navrhnut bod číslo 174, návrh poslanců Václava Votavy, Jaroslava Klašky, Ondřeje Beneška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 168/1999 Sb., o pojistění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, jako první bod bloku prvních čtení zítra, ve středu 12. dubna. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Okamuru. Připraví se paní poslankyně Nohavová.

Ještě s dovolením, pane poslanče. Omlouvá se pan poslanec Zemánek z dnešního jednání po celý jednací den a omlouvá se pan poslanec Holeček z dnešního dne mezi 14. a 18. hodinou.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánonové, znova a znova vás žádám stejně jako po celé volební období, abyste zařadili na program zákon o celostátním referendu. Před třemi lety jsem ho zde navrhl poprvé, zamítl jste mi ho hlasy poslanců ČSSD, hnuti ANO, KDU-ČSL, ODS a TOP 09. Od té doby ho zde neustále navrhoji, a vy zákon o referendu odmítáte, aby občané nemohli sami vyjádřit svoji vůli. Vláda ČSSD, hnuti ANO a KDU-ČSL by už měla konečně přestat obelhávat občany a měla by se pustit do plnění vládního prohlášení, a to bodu, který se týká slibu vládní koalice a koaliční vlády, že vláda prosadí zákon o všeobecném referendu.

Žádám proto o pevné zařazení návrhu zákona o referendu, tisk číslo 559, na pořad schůze, a to na dnes po již pevně zafazených bodech. Já i naše hnuti Svoboda a přímá demokracie, SPD, navrhujeme takový zákon o referendu, aby občané mohli závazně rozhodnout například o vystoupení z Evropské unie, o odvolatelnosti politiků a jejich přímé hmotné odpovědnosti, o časově omezeném mandátu souců a také o jejich hmotné odpovědnosti. Navrhujeme, aby občané mohli rozhodnout i o odmitnutí přijetí eura. Občané by měli mít právo hlasovat v referendu o jakýchkoliv otázkách, na které sesbírají dostatečné množství podpisů pod petici za vyvolání referenda. Podle mého názoru by měl být počet podpisů pro vyvolání celostátního referenda sto tisíc. Hlasovalo by se tak jenom skutečně celostátně v palčivých otázkách.

Když se nad nesplněnými vládními sliby zamyslíme celkově, tak je jich skutečně obrovská řada. Neudělali jste důchodovou reformu, takže důchodci živoří. Nevyřešili

jste ani systém exekucí, ani lichvu. Nevyřešili jste podporu rodin s dětmi, takže se nadále mladé pracující rodiny bojí mít více dětí. Zásadně jste také zbyrokratizovali podnikání. Za vaší vlády se zásadně zhoršila bezpečnost, takže po ulicích chodí vojáci a policisté se samopaly. Lidé mají čím dál větší obavy ze zhoršující se dostupnosti zdravotní péče. A také výsledky českých školáků se mezinárodním srovnáním zhoršují. A například ČSSD obelhala občany slibem, že vyřeší problematiku církevních restitucí.

Ano, nalijme si čistého vína – lidem nezbývá po třech letech vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL v jejich peněženkách o nic více, než tomu bylo za předešlé vlády Miroslava Kalouska a ODS. Jsme jen svědky nákladného a líbivého marketingu, ale skutek utek'. Tato vláda je obrovským zklamáním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je to bod číslo 59, pane poslanče? Myslím tisk 559 a v pořadu schůze je to bod 59. Takže pevné zařazení bodu 59, ano? (Souhlas.)

Prosím paní poslankyni Nohavovou, ta má dvě přihlášky nebo dva návrhy. (V sále je trvalý hluk.)

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Přeji vám všem příjemné odpoledne.

Mám zde návrh na předřazení bodu, a to před bod 182, sněmovní tisk 1042, předřadit ho na dnešek před bod 6, sněmovní tisk 666. Protože se zde předpokládá rozsáhlá rozprava, tak bych to prosila předřadit před ten bod 6, a to z toho důvodu, že novela –

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já se omlouvám, ale kdybyste si mohla upravit mikrofon tak, aby vás bylo slyšet. Děkuji.

Poslankyně Alena Nohavová: A jedná se o očkování seniorů nad 65 let proti pneumokoku, aby obě vakcíny byly v podstatě bez poplatku. Na tomto návrhu je shoda napříč politickým spektrem. A protože je to podle § 90 odst. 2, tak si myslím, že by tento bod byl velice brzo schválen. Nebo druhá varianta, pokud toto neprojde, tak na úterý 25. 4. po bodu 177.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Prosím paní poslankyni Havlovou. Připraví se pan poslanec Bendl.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Ráda bych zařadila na pořad schůze nový bod s názvem Informace ministra průmyslu a obchodu k ohrožení nezávislosti Energetického regulačního úřadu. Tento bod navrhoji zařadit jako první bod ve středu odpoledne 26. dubna, event. po pevně zařazených bodech.

Regulační orgány jsou obecně zřizovány, aby jako nezávislé instituce vyvažovaly nerovnováhu mezi postavením silných monopolních či oligopolních společností,

takzvaně regulovaných subjektů, na straně jedné a slabších subjektů, spotřebitelů, na straně druhé. Aby mohly regulační orgány zcela naplňovat svoji roli, musí být skutečně nezávislé. Nezávislost národních regulátorů přitom vyplývá z práva Evropské unie a příslušných směrnic, které jsou následně transponovány do národních právních řádů. V prostředí energetiky se však český energetický zákon dostává do střetu s touto evropskou garancí. Vládní strany s tím od počátku nic nedělají a ignorují rizika postihu České republiky ze strany Evropské unie.

Energetický zákon v novele z roku 2015 stanovil s účinností od 1. srpna 2017 nové uspořádání vedení Energetického regulačního úřadu. Pozici předsedy, v současnosti předsedkyně, má nahradit pětičlenná rada Energetického regulačního úřadu složená z předsedy a čtyř členů. Není problém v samotném zřízení rady ERÚ kromě toho, že podobný systém funguje například v Českém telekomunikačním úřadě, funguje i jinde v zahraničí. Problém však je, kdo a jak členy rady jmenuje. A na to navazuje ještě větší problém a tím je možnost odvolávání radních. Původní praxe byla taková, že na návrh premiéra jmenoval předsedu úřadu prezident České republiky. Současná úprava je navázána pouze na vládu. Ministr průmyslu a obchodu nominuje předsedu a členy rady, a ty posléze jmenuje vláda. Vláda si tedy jen interně odsouhlasí, kdo bude v radě sedět.

Problémem, a to zásadním, je možnost odvolat radní i za malé nedefinované přestupy. Člena rady může odvolat vláda v případě hrubého nebo opakovánoho méně závažného porušení jeho povinností. Když pomíname, že toto je prostor pro obrovské korupční riziko, musíme si uvědomit, že časté odvolání radních, kteří nebudou ochotni plnit politické závazky, může úřad destabilizovat. Otázkou je, jak moc nezávislí tedy vlastně radní budou.

V čem je největší problém? Destabilizovaný případně politicky nebo lobbisticky závislý úřad je jednoznačným ohrožením ochrany spotřebitele, a to na skutečně elementární bázi, kterou jsou ceny energie, jak elektřiny, plynu, tak tepla. Vzhledem k nominacím, které okolo sebe slyšíme, je zjevné, že zájem o pozice radních mají přední manažeři regulovaných subjektů, to je těch, kteří chtějí co nejvyšší ceny na úkor spotřebitele. Těmto těžko půjde o blaho spotřebitele a důvodná obava je, že všechno ve finále zaplatí spotřebitel. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Bendla a připraví se pan poslanec Koubek.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dámy a páновé, vážený zbytku vlády, dovolte mi, abych navrhl bod Informace vlády o stavu čerpání evropských fondů na finanční období 2014 až 2020. Pokusím se o stručné zdůvodnění tohoto bodu.

Já už jsem v loňském roce interpeloval ministra financí, někdy v říjnu loňského roku, abych se dozvěděl, jaký je stav. Pamatuji se a často tady slýcháme kritiku jednotlivých členů vlády na období minulé, že bývalé vlády nebyly schopny vyčerpat evropské peníze. Jenomže situace České republiky, alespoň podle toho, jaká mám

dnes k dispozici čísla, je opravdu tristní. Jsme čtvrtí nejhorší ze všech zemí Evropské unie, které tu schopnost čerpat evropské peníze bohužel nemají.

Česká republika má na období 2014 až 2020 k dispozici 585,6 mld. korun a vyčerpala – a to jsme v polovině toho finančního období – 0,84 %. 0,84 %! Nejsem zásadním příznivcem toho, aby šly dotace do všech možných odvětví a podobně, někde bych zcela určitě váhal, zda ty dotace použít či nikoliv, nicméně Česká republika si vydefinovala nějaké priority a ty hodlá podporovat, a není-li schopna využít takovéto množství peněz zejména na investice do dopravní infrastruktury, je to vážný důvod k debatě a vážný důvod k tomu, abychom my jako poslanci nebo jako Poslanecká sněmovna věděli, proč se tak děje.

Například v dopravě máme k dispozici skoro 125 mld. korun, vyčerpali jsme jednu miliardu. Zdůrazňuji – v polovině finančního období.

Ministerstvo zemědělství má čerpání z operačního programu, kde má dispozici 840 mil. korun, čistou nulu. Dokonce nejsou ani podány žádosti na Ministerstvo financí od řídícího orgánu. Mohl bych pokračovat. Jediné, na co umíme čerpat finanční prostředky, je operační program technická pomoc, tuším, že tak nějak se to jmenuje. Tam máme alespoň vyplacené zálohy ve výši 16,8 % ze zhruba jedné miliardy, ale to jsou finanční prostředky, které zjednodušeně řečeno jdou na úředníky, na administraci jednotlivých projektů, které Česká republika nebo jednotlivé operační programy dělají a připravují.

Takže nečerpáme a důvody je třeba slyšet a znát, abychom byli schopni se k nim případně nějak postavit. Proto navrhoji, aby Sněmovna zařadila tento bod bud' jako první po dnes pevně zařazených bodech, nebo jako první zítra po pevně zařazených bodech, nebo jako první bod po třetích čteních v zářijovém jednání Sněmovny.

Děkuji vám za pozornost a doufám, že i vás budou zajímat důvody, proč Česká republika je na tom tak tristně a je čtvrtá nejhorší v celé Evropské unii. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana poslance Koubka. Připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánonové, chtěl bych vás požádat o pevné zařazení sněmovního tisku 249, což je jednoduchá novela zákona o obcích, která se dotýká nakládání majetku obcí, a to tak, že by obce mohly postupovat a mohly by sledovat jiný než jenom ekonomický zájem té obce.

My jsme tento návrh tady projednali v prvém čtení 13. července loňského roku, následně výbor pro veřejnou správu, který je jediným výborem, který tento zákon projednává, přijal naprostě konformní pozměňovací návrhy, které rozšiřují tuto novelu jak na zákon o hlavním městě Praze, tak i na zákon o krajských zřízeních, a od té doby nedošlo k projednávání této poměrně jednoduché a bezkonfliktní novely.

Proto mi dovolte, abych požádal o zařazení tohoto sněmovního tisku 249, tedy bodu číslo 19, na zítra, na středu, a to na poněkud nezvyklou hodinu, na 17.45, tedy patnáct minut před dalším pevně zařazeným bodem 281, neboť se domnívám, že ta novela je natolik bezkonfliktní, že stejně jako proběhlo v poklidu první čtení, tak

proběhne i druhé čtení, a to velice rychle, a že těch patnáct minut, které bychom věnovali obcím, starostům, samosprávám, se nám bohatě vyplatí a že nám budou stačit.

Proto bych chtěl požádat o vaši podporu, abychom se znova tímto sněmovním tiskem mohli zabývat na našem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a tedy abychom se zítra dostali přes to nezbytné druhé čtení. Věřím, že to bude velice rychlé a že tím zítra neztratíme více než patnáct minut. Věřím, že bezmála na konci našeho pracovního jednání budeme moci udělat něco velmi pozitivního pro 6 tisíc obcí, pro 6 tisíc starostů, pro 6 tisíc samospráv a vůbec 10 milionů občanů této země. Myslím si, že vy všichni, kteří jste byli nebo jsme starosty, byli jsme místostarosty, radními nebo zastupiteli, známe nejeden příklad, kdy bychom rádi měli v zákoně možnost legitimně uložit nějaké usnesení, kterým bychom sledovali nejen ekonomický zájem obce, ale mohli jsme řešit i věci takříkajíc po sousedsku. Touto novelou zákona dodáme legitimitu tomuto počinání jednotlivých obcí.

Děkuji. Takže zítra 17.45.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, mám to poznamenáno. Prosím paní poslankyni Kovářovou. Připraví se pan poslanec Plíšek.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych navrhla předřazení bodu 245, sněmovního tisku 807, na středu 12. 4. jako druhý bod po pevně zařazeném bodu 234. Sněmovní tisk 807 je návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Týká se to zjednodušení vydávání řidičských průkazů. Znamená to, že občan s sebou nebude muset nosit dvě fotografie, bude možné se nechat vyfotit, popřípadě se využije fotografie z registru Ministerstva vnitra. Co je důležité, občan bude moci požádat o vydání řidičského průkazu na jakékoli obci s rozšířenou působností. Je to usnadnění života občanů, často jim to ušetří dva dny dovolené a finanční prostředky.

Dámy a páновé, žádám vás, abyste podpořili zařazení tohoto bodu ve třetím čtení, abychom konečně usnadnili život občanům. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Plíška a připraví se paní poslankyně Pekarová Adamová.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuju za slovo, vážený pane předsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, poslouchal jsem návrhy na změnu programu schůze a pro případ, že by prošel návrh na zařazení vládního návrhu zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, který podával pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO, tak chci navrhnut - protože je v příslušném podvýboru a zároveň v ústavněprávním výboru nepsaná dohoda v tom smyslu, že když se dostane vládní návrh zákona o znalcích do dalšího čtení, tak se bude souběžně projednávat i moje novela pod číslem bodu 116, což je můj návrh novely o znalcích, který už leží více než rok v Poslanecké sněmovně. Takže pro případ, že by prošel návrh pana předsedy

Faltýnka na dnešní pevné zařazení bodu 48, v tom případě navrhoji, aby za tento bod byl také pevně zařazen bod 116, což je můj návrh novely zákona o znalcích a tlumočnících. Doplňuji, že takto byl tento můj bod zařazen už dvakrát na této, ale i minulé schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, paní poslankyně Pekarová Adamová. Připraví se pan poslanec Grospič.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Přišla jsem vás požádat o podporu předrazení dvou bodů programu. Konkrétně by se jednalo o bod 166, což je návrh poslankyně Adamové, Chalánkové, Kovářové a dalších, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotním pojištění. Jedná se o sněmovní tisk 979. Konkrétně tou materií se jedná o podporu částečných úvazků. Využívám toho, že v tomto týdnu máme celou řadu bodů, které patří do takzvané sociální oblasti, takže tady zřejmě celou dobu bude přítomna i ministryně paní Marksová. Myslím si, že tady tuto oblast bychom měli také ještě se snažit vyřešit v tomto volebním období, protože částečných úvazků je v České republice nedostatek a přitom o něj zejména rodiče malých dětí, ale třeba i lidé, kteří pečují o stárnuocí rodiče, mají velký zájem. Tak to bych vás poprosila, jestli bychom mohli předražit dnes po pevně zařazených bodech, tedy jako první bod. (Velký hluk v sále.)

Další bod, který si poprosím, abyste mu ještě věnovali pozornost, pokud je to jenom trochu možné, by byl bod číslo 122, který je tedy mým návrhem zákona, kterým se mění zákon o nemocenském pojištění č. 187/2006 Sb., je to sněmovní tisk 730. Už jsem vás o toto žádala několikrát, takže zkusím ještě jednou. Jedná se o zvýšení, resp. učinění peněžité pomoci v mateřství spravedlivější. Opět je to bod z řady sociálních. Myslím si, že kdy jindy, když ne teď, bychom jej měli projednat. Proto prosím o předrazení, a to také na dnešek po již pevně zařazených bodech jakožto druhý bod.

Takže prosím o podporu těchto bodů, které mohou podpořit rodiny s dětmi. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Grospiče a po něm paní poslankyně Nováková.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, padl zde návrh na pevné zařazení bodu 161, sněmovního tisku 956 v prvném čtení, to jest návrhu poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického a Martina Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů. Domnívám se, že se jedná o vysoko závažnou tematiku, která dosud nebyla prodiskutována ani na příslušném podvýboru ústavního výboru, a ani tento podvýbor nedospěl jednoznačně k tomu, že by se mělo

přistoupit k tak rozsáhlé a zásadní novelizaci Ústavy České republiky. Proto navrhují, aby tento tisk byl vyřazen z programu této schůze Poslanecké sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím paní poslankyni Novákovou a po ní pan poslanec Ondráček.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, už si připadám jako pan poslanec Okamura, že se stále pokouším zařadit na program schůze Sněmovny novelu školského zákona, to, co se nám nepovedlo, když jsme se snažili zdokonalit projednávanou vládní novelu. Ráda bych, abyste znova uvážili i ve světle událostí posledních dnů, posledních týdnů, jestli je opravdu jedno, jakou kulturu předáváme na našich školách, jestli je opravdu jedno, že naši žáci nejsou vedeni k tomu, aby vedle svých práv plnili také své povinnosti.

Vracím se k oné zmíněné kultuře. Naše kultura je kultura evropská. Kultura evropská stojí na několika pilířích. Právě ona zformulovala základní lidská práva a svobody, ale nezformulovala by je, kdyby nestála na pevných sloupech dědictví antického a židovsko-křesťanské kultury.

Dámy a pánové, prosím, v Poslanecké sněmovně jsme snad schopni rozlišit náboženství, to, co se stále jaksi podstrkuje ze strany Ministerstva školství, že chci zavádět křesťanství jako náboženství do škol. Jsme snad schopni odlišit náboženství, ideologii a kulturu. Já hovořím o křesťanské a židokřesťanské kultuře.

Když už se bavíme o ideologii, tak jediná ideologie, která je obsažena ve školském zákoně, je ideologie zvaná multikulturalismus. K tomu naši žáci mají být vedeni. Ten výsledek se už ale ukazuje v řadě zejména západoevropských zemí. On ten multikulturalismus vůbec nepřinesl výsledek, že budeme k sobě všichni tolerantní. Přinesl výsledek, že se vytvořila jakási bezhodnotová kaše, že jsme úplně přestali hovořit o tom, že jsou nám některé věci zkrátka svaté, že jsou některé hranice, které nepřekročíme. A to je ideologie. To křesťanství, o kterém mluvím, to je křesťanská kultura. My bezmyšlenkovitě přistupujeme na to, jak v Evropské unii zesiluje zase ideologie sekularismu. Je jasné, že školy nesmějí být závislé a navázané na nějaké náboženství. Ale sekularismus, který bere vlastně duchovní rozměr všem, je úplně něco jiného.

Dámy a pánové, tato novela není novelou jenom z mé hlavy. Pod tuto novelu se podepsali tři ministři stávající vlády. Podepsali se tam jednotliví poslanci z klubu TOP 09, ODS, KDU-ČSL, Úsvit, ANO, sociální demokracie. Opravdu budeme ještě čekat? Já jako latinář mám chut říct: Quo usque tandem, Catilina? Ale je to skutečně, jak dlouho, kolik ještě chceme důkazů, než si uvědomíme, že naše školy by opravdu měly předávat naši kulturní identitu.

Proto znova prosím, a budu to říkat pořád, znova prosím, abyste uvážili, zda by bod programu 143, sněmovní tisk 858, nebylo správné zařadit na 25. dubna jako první tisk z bloku prvního čtení. Prosím, zvažte to.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Ondráčka.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, stojím zde zase, tak jako při minulé schůzi, a znova vás žádám o podporu, jak jste mi ji dali již dvakrát, a to s návrhem skupiny poslanců KSČM, ČSSD a hnutí ANO, kterým se mění exekuční řád a konkrétně možnosti pozastavovat řídičské oprávnění pro rodiče zletilých dětí do 26 let věku, kteří se soustavným studiem připravují na své budoucí povolání a jejichž biologický rodič neplní svoji vyživovací povinnost.

Chtěl bych zde zmínit, že tento sněmovní tisk má číslo 238. Do Poslanecké sněmovny přišel 25. června roku 2014, po dvou letech byl projednán ve výboru a 18. 3. 2016 bez pozměňovacích návrhů mohl být projednán zde ve druhém čtení. Bohužel, za celý rok ani při jedné ze schůzí se na něj nedostalo a já vás tímto znova žádám, aby tento sněmovní tisk 238, což je bod této schůze číslo 18, byl projednán ještě dnes před šestým pevně zařazeným bodem. A věřte, že to nezabere víc než 10, maximálně 15 minut vašeho a našeho času.

Takže znova vás žádám o podporu, tak jako už se stalo ve dvou případech ze tří žádostí. S touto žádostí zde stojím za poslední měsíc počtvrté. Děkuji za vaši podporu, kolegyně a kolegové.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana předsedu klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám dva návrhy. Oba se týkají bodů 71 a 72 schváleného programu a jedná se o vládní návrh zákona o sociálním bydlení a příspěvku na bydlení a potom vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálním bydlení a příspěvku na bydlení.

Tento zákon je mimořádně obsáhlý a současně mimořádně špatně připravený. Pokud byste k tomu chtěli hledat RIA, tak ji vlastně nenajdete. Já jsem k tomu dostal stanovisko vládních odborníků, kteří RIA posuzují, a to to úplně rozcupovalo, tento návrh zákona. Vláda najednou RIA nepotřebovala nebo možná část vlády, asi většina vlády, protože jinak by to sem neprošlo. A já si myslím, že jediným cílem návrhu zákona je, aby si sociální demokraté udělali fajfkou. Aby řekli: my jsme to zpracovali a předložili do Poslanecké sněmovny. Nevěřím ani předkladatelům, že si myslí, že v tomto znění to má šanci projít. Ale i kdyby to prošlo, tak to situaci vůbec nezlepší, ba právě naopak.

Takže já za prvé navrhoji vyřadit oba body z programu schůze. A pokud by to neprošlo, tak navrhoji, abychom z toho udělali třetí bod prvních čtení od konce a druhý bod bloku prvních čtení od konce. Protože poslední bod jsme dneska jako v bloku prvních čtení navrhli zákon z grémia o Vojenské policii a nechci bourat dohodu, která byla učiněna na dopoledním jednání grémia. Takže dvě hlasování, pane předsedo. Pokud první neprojde, tak to druhé. Já bych byl radši, kdyby prošlo to první. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, rozumím tomu. Další přihlášky k pořadu schůze nemám, takže budeme hlasovat.

Nejprve bych nechal hlasovat o návrhu z grémia, to znamená zařadit bod 40 na konec prvních čtení. Na 26. 4. za pevně zařazené body zařadit bod 9 a bod 156 a volby bod 257, 258, 259 a 260 zařadit 26. 4. ve 12.45 hodin. To je návrh z grémia.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 260, přihlášeno je 170, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Černochová navrhuje pevně zařadit body 161 a 181 po... Omlouvám se, pan předseda Faltýnek je o stránku před paní poslankyní Černochovou. Takže zpět. Pan předseda Faltýnek navrhoval čtyři bloky, řekněme. Zeptám se, zda je tady souhlas, abychom hlasovali... (Reaguje na hlasy z pléna.) Odděleně, dobrá.

Takže nejprve bod 48 na úterý 11. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 261, přihlášeno je 170, pro 60, proti 44. Návrh nebyl přijat.

Bod 45 na úterý 11. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 262, přihlášeno je 170, pro 43, proti 55. Návrh nebyl přijat.

Bod 46 na úterý 11. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 263, přihlášeno je 170, pro 62, proti 38. Návrh nebyl přijat.

Bod 47 na úterý 11. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 264, přihlášeno je 170, pro 56, proti 39. Návrh přijat nebyl.

Dále pan předseda navrhuje bod číslo 10 na středu 12. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 265, přihlášeno je 171, pro 71, proti 50. Návrh nebyl přijat.

Další návrh. Bod 65 na úterý 25. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 266, přihlášeno je 171, pro 77, proti 28. Návrh přijat nebyl.

Bod 66, 25. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 267, přihlášeno je 171, pro 82, proti 43. Návrh nebyl přijat.

A nyní hlasujeme o bodě 13 na středu 26. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 268, přihlášeno je 172, pro 53, proti 60. Návrh nebyl přijat.

A poslední návrh pana předsedy Faltýnka, bod číslo 232 na 28. 4. jako první bod.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Ano, 232, pohřebnictví. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 269, přihlášeno je 172, pro 80, proti 57. Tento návrh nebyl přijat.

Pan předseda Mihola si přeje zařadit bod č. 25 na středu dvanáctého, tzn. zítra, pevně na 14.30.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 270, přihlášeno je 172, pro 68, proti 52. Návrh nebyl přijat.

A teď se zeptám pana předsedy Miholy. Vy jste navrhoval další bod 194 zařadit po bodu 25. Budeme hlasovat o tom, že to bude pevně na 14.30. (Bez námitek.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 271, přihlášeno je 172, pro 49, proti 59. Návrh nebyl přijat.

A nyní se dostaváme k paní poslankyni Černochové. Ta si přeje zařadit body 181 a 161 v tomto pořadí za bod 9, tzn. na středu 26. 4.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 272, přihlášeno je 171, pro 85, proti 41. Tento návrh nebyl přijat. (Nesouhlasný hluk z pravé strany.)

Ano, kontrola hlasování. Počkáme. Pan poslanec Plíšek.

Poslanec Martin Plíšek: Velmi se omlouvám. Chtěl bych zpochybnit hlasování. Chtěl jsem hlasovat pro, na sjetině mám zdržel se. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. O této námítce budeme hlasovat, ale ještě předtím je tady žádost o odhlášení, takže prosím o novou registraci.

A budeme hlasovat o námítce pana poslance Plíška.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s námítkou. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 273, přihlášeno je 162, pro 152, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o tom, že body 181 a 161 v tomto pořadí zařadíme na 26. 4. po bodu 9.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 274, přihlášeno 168, pro 91, proti 57. Tento návrh byl přijat.

Pokud není zájem o kontrolu hlasování, budeme pokračovat.

Pan místopředseda Gazzdík... Jenom upozorním, pane místopředsedo, vy jste navrhoval bod 174, ale ono je to přečíslováno, takže je to bod 171, a to na zítra jako první bod bloku prvních čtení. (Skutečně však jde o bod 174.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 275, přihlášeno 169, pro 87, proti 60. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Okamura si přeje zařadit bod 59, což je tisk 559, referendum, dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 276, přihlášeno je 170, pro 46, proti 92. Tento návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Nohavová si přeje zařadit bod 182, a to ve dvou alternativách. Nejprve na dnes před bod 6.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 277, přihlášeno 170, pro 70, proti 75. Návrh nebyl přijat.

A druhá alternativa je na úterý 25. 4. po bodu 177.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 278, přihlášeno je 170, pro 68, proti 76. Tento návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Havlová si přeje nový bod a to je Informace ministra průmyslu a obchodu k ohrožení nezávislosti ERÚ, a to na středu 26. 4. jako první bod odpoledne, tzn. pevně na 14.30.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 279, přihlášeno 170, pro 80, proti 74. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Bendl také nový bod Informace vlády o stavu čerpání evropských fondů, a to ve třech alternativách.

Nejprve budeme hlasovat o dnešku jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 280, přihlášeno je 170, pro 47, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je první bod po pevně zařazených bodech zítra.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 281, přihlášeno 170, pro 48, proti 68. Návrh přijat nebyl.

A třetí alternativa první bod zítra po třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 282, přihlášeno je 170, pro 47, proti 68. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Koubek bod číslo 19 pevně na zítra 17.45.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 283, přihlášeno je 170, pro 160, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Kovářová bod 245 si přeje zařadit na středu 12. 4., tzn. zítra jako druhý bod za pevně zařazený bod 234.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 284, přihlášeno je 170, pro 75, proti 65. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Plíšek hlasování podmínil tím, že budou schváleny body pana předsedy Faltýnka. Nebylo schváleno, tzn. nebude o tom hlasovat.

Paní poslankyně Pekarová Adamová nejprve bod 166 dnes jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 285. Přihlášeno je 170, pro 44, proti 77. Návrh přijat nebyl.

Bod 122 bychom hlasovali jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 286. Přihlášeno je 170, pro 45, proti 70. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Grospič si přeje vyřadit bod 161, což je novela Ústavy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 287. Přihlášeno je 170, pro 27, proti 119. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Nováková si přeje školský zákon, bod 143, zařadit na 25. jako první bod v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 288. Přihlášeno je 170, pro 63, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Předposlední návrh. Pan poslanec Ondráček si přeje bod 18 dnes před šestým bodem, to znamená jako šestý bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 289. Přihlášeno je 170, pro 38, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Ještě jsou zde návrhy pana předsedy Stanjury. Nejprve tedy asi společným hlasováním, pane předsedo, protože body spolu souvisí. Nebo si přejete hlasovat odděleně bod 71 a 72 a jejich vyřazení? Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vím, že mě pan předseda Hamáček zkouší. Já se nechám vyzkoušet. Bud' je vyřadíme ze schůze, nebo je přeřadíme, nemůžeme společně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já si myslím, jestli chcete o vyřazení hlasovat zvláště.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, o obou dohromady.

Předseda PSP Jan Hamáček: To jsem myslel. Budeme hlasovat jedním hlasováním o vyřazení bodů 71 a 72.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 290. Přihlášeno je 170, pro 38, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Tedť bychom jedním hlasováním hlasovali o tom, že tyto body zařadíme na konec bloku prvních čtení jako druhý a třetí bod od konce, protože poslední je Vojenská policie.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 291. Přihlášeno je 170, pro 51, proti 74. Tento návrh nebyl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech návrzích. Paní poslankyně Semelová si přeje vystoupit.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, omlouvám se, ale u hlasování pořadové číslo 284 jsem hlasovala pro a na sjetině mám proti, takže zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bylo to hlasování pořadové číslo 284. Dobře, to je hlasování o návrhu paní poslankyně Kovářové. Chviličku. To byl návrh paní poslankyně Kovářové – bod 245 zařadit jako druhý bod na 12. 4. po bodu 234.

Nejprve rozhodneme o námitce. Kdo souhlasí s námitkou paní poslankyně Semelové, atž stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 292. Přihlášeno je 170, pro 132, proti 5. Budeme opakovat hlasování.

Budeme ještě jednou hlasovat bod 245 zítra po bodu 234.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 293. Přihlášeno je 170, pro 83, proti 62. Tento návrh přijat nebyl.

Zeptám se, zda je zájem o kontrolu hlasování. (Nikdo se nehlásil.) V tom případě jsme se vypořádali se všemi návrhy. Můžeme tedy pokračovat. (V sále je velký hluk a neklid!)

Prvním bodem dnešního jednání je bod

8.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném
na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 926/ - druhé čtení**

Prosím paní ministryni, aby tento návrh zákona z pověření vlády uvedla. Prosím zpravodaje, pana poslance Vilímce a pana poslance Antonína, aby se připravili se svými zpravodajskými vystoupeními.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, tento návrh obsahuje novely čtyř

základních zákonů z oblasti sociálního pojištění a dá se vlastně charakterizovat jako takzvaně technický. Já jsem o tom podrobně hovořila už v prvním čtení. (V sále je obrovský hluk!)

Návrh se týká především způsobu provádění sociálního pojištění bez dopadu na jakékoliv sazby pojistného či podmínky nároku na dávky. Zároveň tam uvádíme, respektive zohledňujeme různé zkušenosti s prováděním sociálního pojištění z praxe. Zejména chceme zjednodušit situaci pro osoby samostatně výdělečně činné. Tady jsou zároveň velice významné pozměňovací návrhy. Jeden se týká vypuštění úpravy týkající se porodních asistentek, aby nemohly potvrzovat délku peněžité pomoci v mateřství. (Ministryně se odmlčela kvůli hluku v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, prosím o klid.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dále sem byl vložen pozměňovací návrh pana poslance Běhounka, který se týká zejména zavedení takzvaných elektronických neschopenek a úpravy jednotného informačního systému Ministerstva práce a sociálních věcí. S tímto souhlasíme, podíleli jsme se i na přípravě.

Dále je tady velice důležitý pozměňovací návrh pana poslance Zavadila, který se týká zvýšení procentních sazeb pro stanovení výše nemocenského, pokud dočasná pracovní neschopnost trvá déle než třicet dní. Je to pozměňovací návrh, který vlastně schválila vládní koalice, a jedná se o návrat pro dlouhodobě nemocné do doby před změnami za minulých pravicových vlád.

Já děkuji a věřím, že tento návrh projednáme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě přečtu omluvu pana ministra Havlíčka. Ten se omlouvá od 15 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Lank mezi 16. a 21. z důvodu jednání.

My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali výboru pro sociální politiku jako garančnímu a dále byl také přikázán výboru pro zdravotnictví. Usnesení obou výborů byla doručena jako tisku 926/1 a 2. Prosím nejprve zpravodaje garančního výboru pana poslance Vilímce, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vás informoval o usnesení výboru pro sociální politiku ke sněmovnímu tisku 926, tedy k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Výbor doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s touto spíše, jak i zdůraznila paní ministryně, technickou novelou zákona, která tedy vede ke zjednodušení placení pojistných odvodů u osob samostatně výdělečně činných, zjednoduší úpravy vrácení přeplatků na pojistném

čí upravuje podmínky na dávku nemocenského pojištění a provádí další, vesměs technické změny.

Sociální výbor, nebo výbor pro sociální politiku však doporučuje zrušit v rámci části čtvrté článku 7 body 10, 14, 16, 20, 28 a 29. Jedná se o body spojené s novelou zákona o nemocenském pojištění, kterými se zavádí povinnost a zároveň oprávnění porodní asistence vystavovat v souvislosti se žádostí o peněžitou pomoc v mateřství potvrzení o očekávaném dnu porodu či dalších zákonem vyžadovaných skutečnostech.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Antonína, aby nás také informoval o průběhu projednávání.

Poslanec Pavel Antonín: Uvedený zákon jsme projednávali pouze v jednom jediném bodě, protože zdravotního výboru se týkal pouze ten bod, který se potkává, a to je ten bod o vystavování peněžité pomoci v mateřství, kdy se domníváme, že porodní asistentky by neměly mít právo tento dokument vystavovat, protože je vázaný na předchozí zdravotní vyšetření a diagnostikování, délku gravidity, kterou není porodní asistentka schopna provést bez ultrazvukových vyšetření a podrobných těhotenských vyšetření.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a otevím obecnou rozpravu. Mám zatím dvě přihlášky. Prosím paní poslankyni Hnykovou a pana poslance Běhouンka.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, ráda bych vám představila pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona číslo 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Tímto pozměňovacím návrhem chci docílit snazšího způsobu úhrady za pobyt v pobytových zařízeních sociálních služeb u osob s omezenou svéprávností, za něž otázku financí řeší opatrovník.

Sněmovní tisk 926 v části třetí, kde je obsažena změna zákona číslo 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, mění v novelizačním bodě 46 a 47 ustanovení § 116c tohoto zákona tak, že ho terminologicky upravuje, aby označení zařízení sociálních služeb poskytující pobytové sociální služby odpovídalo zákonu o sociálních službách. Dále upřesňuje způsob výplaty důchodu upravený tímto ustanovením pak nelze použít (?) v případech, kdy klient takového zařízení je omezen ve svéprávnosti a má ustanoveného opatrovníka. A v neposlední řadě stanoví povinnost takovým zařízením ve stanovených případech vracet přeplatky na důchodou plátci důchodu.

Pozměňující návrh jsem předložila na jednání výboru pro sociální politiku, kde byl sice zamítnut, ale následovalo jednání na Ministerstvu práce a sociálních věcí za účasti Ministerstva spravedlnosti a asociace poskytovatelů, kde se dohodli na pozměňovacím návrhu, který navrhuje pozměnit novelizační bod 47 a použít tak

specifického způsobu výplaty důchodu do zařízení sociálních služeb i pro důchodce, kteří jsou omezeni ve svěprávnosti, pokud s tímto způsobem výplaty jejich opatrovník souhlasí. Vychází se přitom z toho, že zařízení sociálních služeb s opatrovníkem smluvně ošetří způsob nakládání s takto zaslánými finančními prostředky, což stávající znění zákona o sociálních službách umožňuje a v praxi se tak fakticky postupuje. Tento postup v praxi usnadní situaci jak zařízením sociálních služeb, tak opatrovníkům, zejména těm veřejným, kteří tuto funkci vykonávají ve vztahu k většimu počtu klientů omezených ve svěprávnosti.

Dlouhá léta se v praxi uplatňuje princip, kdy pobytová zařízení sociálních služeb obdrží hromadným poukazem výplatu důchodu pro většinu svých klientů a následně provedou na základě dohody s klientem či jeho opatrovníkem, která je součástí smlouv o poskytování sociální služby, zúčtování úhrady za pobyt podle ujednání ve smlouvě a se zůstatkem důchodu nakládají ve prospěch klienta. Je použit na doplatky léků, nákup oblečení, případně dalších nákupů pro klienty. To vše pod kontrolou opatrovníka a opatrovnického soudu a pochopitelně na základě komunikace s klientem. To je nyní v pozměňovacím návrhu, který byl, jak už jsem řekla, připraven ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí, legálně upraveno. Ulehčíme tímto život našim hendikepovaným spoluobčanům i pracovníkům v pobytových zařízeních sociálních služeb a nebudeme je zatěžovat zbytečnou byrokrací. Stojí to pouze čas a peníze.

Já vám děkuji za pozornost a podporu mého pozměňovacího návrhu a v podrobné rozpravě se k němu a ještě k dalšímu přihlásím. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, prosím pana poslance Běhounek a připraví se pan poslanec Zavadil.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, kolegyně a kolegové, už to tady bylo citováno. Odůvodnění máte v komplexním materiálu, ale já velice krátce přednesu výtah z tohoto.

Tento pozměňovací návrh je novelizací zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, kde by v podstatě měla být zjednodušena možnost podávání tiskopisů o rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, potvrzení o nařízení karantény a tiskopisů na ně věcně navazujících v elektronické podobě. Cílem navrhované elektronizace neschopenek, v uvozovkách, je jednak zavést zcela novou a funkční formu tiskopisů používaných při posuzování dočasné pracovní neschopnosti, ve zkratce DPN, či potvrzování karantény jako plně elektronické cesty komunikace zúčastněných subjektů a jednak se zavedením elektronické neschopenky využít a optimalizovat komunikaci i při zachování možnosti nadále vydávat i příslušné tiskopisy papírovou formou, tzn. papírové neschopenky.

Základní návrhy přinesou především zjednodušení postupů a následného pohybu dokladů, protože v současné době máme pět dílů pracovní neschopnosti a jsou s tím obrovské problémy, protože se většina z nich, aspoň jeden, během té cesty ztratí. Snižení počtu dílů tiskopisu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti z pěti na tři, odbourávání mnohých zbytných povinností lékařů, odbourávání zbytných povinností

zaměstnavatelů, vedení údajů o všech dočasných pracovních neschopnostech pojistenců, jejichž nemocenské pojistění provádí tentýž orgán v jedné evidenci, umožnění využívání údajů z evidence dočasné pracovní neschopnosti a zachování volby ošetrujícího lékaře, jakou formou budou tiskopisy o DPN vydávány. Závěrem z tohoto výtahu je vhodné říci, že je cílem zrychlení procesu a urychlení výplat nemocenského, snížení administrativní zátěže zaměstnavatelů, ošetrujících lékařů i odboru sociálních věcí a poskytování elektronické komunikace zaměstnavatelům, předávat informace o pracovních neschopnostech jejich zaměstnanců.

Při zavedení elektronické neschopenky se všemi jejími výhodami stále zůstane zachována možnost alternativně vystavovat neschopenku v papírové formě. Bude záviset výhradně na volbě jednotlivých lékařů, kterou formu a pro jaký případ vystavení pracovní neschopnosti zvolí, předpokládám ve spolupráci se zaměstnavateli. Je zřejmé, že o úspěchu elektronické neschopenky rozhodne do značné míry jednoduchost, uživatelská přívětivost a schopnost následných technických řešení. Účelem předloženého návrhu je vytvořit takový právní rámec včas, který vznik těchto řešení umožní.

V podrobné rozpravě se potom přihlásím k číslu, pod kterým je zaznamenán v sněmovních dokumentech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Zavadila a připraví se pan předseda Stanjura.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, můj pozměňovací návrh má své opodstatnění mimo jiné i proto, že v roce 2010, v době, kdy v souvislosti s realizací úsporných opatření ve státním rozpočtu došlo k plošnému snížení těchto dávek, neboli dávek nemocenského pojistění, a po odeznění ekonomické krize se dá předpokládat a vzniká prostor pro to, aby systém nemocenského pojistění lépe naplňoval svůj účel a výše dávek byla nastavena tak, aby propad příjmů u dletrvajících dočasných pracovních neschopností nebo karantén nebyl tak výrazný. Navrhuje se proto navýšení procentních sazeb nemocenského na úroveň, která byla před rokem 2010. Výše nemocenského by měla být diferencována, to znamená, do 30 dnů by to mělo být stejně, jako to je, nad 30 dnů, od 31. dne, by se zvýšila sazba na 66 % a od 61. kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti by to bylo 72 % redukovaného denního vyměřovacího základu.

Já vám děkuji a doufám, že podpoříte tento návrh. Já se potom k němu přihlásím při podrobné rozpravě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se chci vyjádřit k tomu, co uvedli dva mí předčeňní. U návrhu pana poslance Zavadila si dovolím říct, že to je návrh, který se dá navrhnut ve druhém čtení a dá se o něm hlasovat, protože je to, řekl bych, v zásadě jednoduchá debata. Samozřejmě já osobně s tím návrhem nemám problém, protože člověk na dlouhodobé nemocenské má vlastně dvě negativní věci

současně – za prvé samotná dlouhodobá nemoc a druhá věc je finanční ohodnocení, které pobírá v době dlouhodobé nemocenské.

Současně bychom se ale měli bavit o možnostech, aby vznikla možnost komerčně se připojistit na dobu nemocenské, protože ten návrh vlastně pomáhá těm, kteří mají v zásadě střední nebo nižší příjmy díky tomu, že je to limitováno shora, výše nemocenské. Takže u zaměstnanců, ale i živnostníků, kteří mají vyšší střední příjmy, je ten propad mimořádně vysoký, a to i po případném schválení tohoto pozměňovacího návrhu. A možná bychom mohli obecně zvolit princip platby na nemocenské jako dobrovolný, ať si to každý zváží, a případně pokud budou na trhu produkty – dobrovolnost není nic špatného. To si myslím, že pokud to bude volba konkrétního člověka, je to věc, kterou bychom mohli podporit, protože to je jeho zodpovědnost. Zrovna minulý týden jsem četl analýzu o tom, jak nečerpají nemocenskou drobní podnikatelé a živnostníci. Proč asi? To jsou ti, kteří chodí pořád do práce a kteří si ten výpadek přijmú prostě nemohou dovolit. A není to jenom z finančních důvodů. Nemohou si dovolit vlastně opustit živnost, protože za ně tu práci nikdo neudělá, a na to moc nemyslíme. Maximálně co pro ně tato vláda má, tak zpřísňení podmínek, zvýšení byrokracie, všetci kradnú a platíte si víc. To je jediná pomoc, kterou nabízí tato vláda drobným podnikatelům a živnostníkům.

Mnohem kritičtější komentář si zaslouží návrh pana poslance, pana hejtmana a pana předsedy správní rady VZP. Spolu jsme v nějaké pracovní skupině, která se má zabývat elektronizací veřejné správy, a myslím si, že zrovna tento návrh je přesně ukázkou toho, co v té skupině kritizujeme a jak se postupovat nemá. Podívejte se na ten pozměňovací návrh. Je poměrně robustní, není provázany s ničím ostatním, nebylo k tomu provedeno standardní výběrové řízení, zavádíme tady yettiho – jednotný informační systém MPSV.

Paní ministryně, už něco takového je dneska? Já myslím, že není. Paní ministryně nebyla schopna za 3,5 roku vysoutěžit jediný systém, přestože v průběhu let měla x tiskových konferencí, jak je všechno špatně, jak ona to prosoutěží, vysoutěží. Realita je úplně opačná! Jediné, co chce, stáhnout zakázky ze sociální správy na Ministerstvo práce a sociálních věcí a tímto návrhem se tomu otevírají dveře. Kdo je zodpovědný za tuto agendu? Ministerstvo práce, nebo Česká správa sociálního zabezpečení? Odpověď je jasná. Česká správa sociálního zabezpečení! Přesto tady načítáte vznik nějakého jednotného informačního systému. Pozměňovacím návrhem ve druhém čtení načítáme vznik jednotného informačního systému v rezortu. Už to je podezřelé, už to je zvláštní. Podívejte se na ten pozměňovací návrh. Je poměrně robustní.

A teď bych mohl citovat – a já to udělám, abyste věděli – z nejasné dikce. Tam se několikrát objevuje tento text v několika paragrafech. Například: "Údaje potřebné k posuzování zdravotního stavu a k činnostem podle odstavců 1 až 9 se vedou v informačním systému o posuzování zdravotního stavu pro účely sociálních agend." Posuzování zdravotního stavu pro účely sociálních agend. Už to je zvláštní sousloví. "Tento informační systém je součástí jednotného informačního systému práce a sociálních věcí." Už ani ne ministerstva.

Tak já mám konkrétní dotaz buď na paní ministryni, nebo na pana kolegu, pana poslance Běhounce. Jak dneska vypadá jednotný informační systém práce a

sociálních věcí? Které systémy a které subsystémy jsou součástí tohoto jednotného systému? Kdy proběhla nějaká soutěž na dodavatele? Kdo je dodavatelem těch systémů? Jaké jsou roční provozní náklady jednotného informačního systému práce a sociálních věcí?

Hned poté: "Registr pojištenců je informačním systémem veřejné správy, který spravuje ministerstvo a je součástí jednotného informačního systému práce a sociálních věcí." Dokonce ministerstvo milostivě umožní zaměstnancům České správy sociálního zabezpečení a okresních správ sociálního zabezpečení užívat registr pojištenců k plnění jejich úkolů. K čemu je ten registr ministerstvu? Druhý konkrétní dotaz na paní ministryni.

Chci se zeptat, jaké je stanovisko Rady vlády pro informační systémy veřejné správy k tomuto pozměňovacímu návrhu. Projednala to rada vlády jako poradní orgán nejsilnější v této oblasti digitalizace a elektronizace? Pokud ano, rád bych viděl nějaké usnesení nebo rozhodnutí.

A nyní odstavec, který říká, ať to uděláme jakkoliv, v zásadě vždycky můžeme říct, že to funguje, i kdyby to nefungovalo. Pro podporu svého tvrzení vám přečtu opakovou dikci jednoho odstavce: "Příslušný orgán nemocenského pojištění sděluje ošetrujícímu lékaři souhlas podle věty třetí v elektronické podobě prostřednictvím informačního systému pojištění, byla-li žádost o tento souhlas podána v elektronické podobě..." Až potud žádný problém. Zeptáš se elektronicky, dostaneš odpověď elektronicky. Ale pokračuje tato věta: "a pokud to technické řešení daného informačního systému pojištění umožní." Jinými slovy, zeptám se elektronicky, vyřešit mi to software neumí, odpovím: postupuji podle zákona, podle § 56 poslední věty odst. 3, technické řešení daného informačního systému tuto informaci neumožní sdělit. To se opakuje několikrát.

A já jsem současně příznivec, abychom měli elektronické neschopenky, ale není to jednoduché prosadit, protože tady potřebujete sladit zájmy dvou profesních skupin a ty zájmy jsou legitimní. Na jedné straně jsou zaměstnavatelé a na druhé straně jsou zejména praktičtí lékaři.

Třetí dotaz na paní ministryni a na pana poslance Běhouunka: má tento pozměňovací návrh podporu Sdružení praktických lékařů? Pokud ano, rád bych věděl, který orgán toho sdružení rozhodl a kdy. Protože pokud to uděláme jednostranně, pokud nenajdeme shodu mezi zaměstnavateli a zejména Sdružením praktických lékařů, resp. lékaři obecně, tak je to jenom k ničemu. A pan poslanec Běhounek vzal jako hroznou výhodu, že to bude elektronicky nebo papírově a že to bude záležet na tom lékaři. Chtěl bych slyšet nějaký kvalifikovaný odhad, kolik si myslí, pane poslanče prostřednictvím pana předsedy, kolik procent lékařů využije tu elektronickou cestu. Mně ten princip nevadí, možnost volby. Ale aby to bylo atraktivní, tak tam musí být nějaký bonus, ať už pro ty zaměstnavatele, nebo pro ty lékaře, tomu rozumím. A teď nemyslím finanční bonus, teď myslím jednodušší správa, něco rychlejší. Nic z toho tady nevidím.

Čtvrtý dotaz na paní ministryni: Proč jste to neřešili ve vládním návrhu zákona? Elektronizaci, digitalizaci, informační systémy.

Pan poslanec Běhounek říká, že se v podrobné rozpravě přihlásí k tomu číslu. Já bych ho poprosil, aby to nedělal, aby ten pozměňovací návrh nechal pro další diskusi, aby nás nevystavoval hlasování, protože ten návrh je opravdu nepřipravený. Možná že se pletu, ale počkám si na odpověď na ty otázky, jaký je postoj rady vlády, jaký je postoj Sdružení praktických lékařů, proč to nebylo ve vládním návrhu, proč k tomu nebylo standardní připomínkové řízení, kdo ten návrh vlastně ocení. A co to znamená, pokud to technické řešení jednotného informačního systému práce a sociálních věcí umožní? Já tomu vůbec nerozumím. Potom každý výpadek, každou chybu softwaru můžete s odkazem na tento paragraf bagatelizovat a říct no tak ale zákon na to myslí, nejde to, hotovo, pošlete papír. Ale zavedli jsme elektronizaci a digitalizaci.

Pane poslanče Běhouunku, zkuste zvážit a nepřihlaste se k tomu a nechme to jako vstup do debaty, protože je to věc, která si zaslouží řešení, ale ne takhle. Takhle pokoutně, bez rádné diskuse, nepřipravený návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já vám také děkuji, pane předsedo. Jsme v obecné rozpravě, evidují dvě přihlášky. První má pan poslanec Běhounek faktickou poznámkou a po něm paní ministryně s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Já předpokládám, že kolegovi bude na mnohé položení otázky odpovězeno. Je mi líto, že pokud se pokusíme něco někam posunout, tak on zrovna to kritizuje. Já jsem přesvědčen, že ty formulace jsou řešitelné, že to je tímto způsobem ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí a byl jsem informován o tom, že jednání s lékaři bylo v okamžiku, kdy bude zavedeno řešení elektronického receptu. Já jsem přesvědčen, že i pro zaměstnavatele tato záležitost bude snazší a bude žádaná. Dneska samozřejmě soustavně dohledáváme jednotlivé díly, jak jsem komentoval, je jich pět. Já se k tomu pozměňovacímu návrhu přihlásím a je na dalším vyjednávání a jednání ve výboru garančnímu, jestli se o tom bude ještě jednat s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, no já bych si myslela, že když někdo kritizuje nějaký text, nějaký pozměňovací návrh, že si nejdřív zjistí aspoň tu skutečnost a pak až kritizuje.

Co se týče toho, že jsme slibovali vysoutěžit zakázky a žádnou nevysoutěžili, nevím, to je asi nějaký opravdu omyl, protože my jsme vysoutěžili deset těch velkých zakázk a nic, nic co jsme slíbili, nebo všechno, co jsme slíbili, to jsme udělali. Ty elektronické neschopenky, tak jak tady jsou v tom pozměňovacím návrhu, tak ty nemají žádný vztah k nějakým zakázkám ani na Ministerstvu práce, ani na České správě sociálního zabezpečení.

Ten pozměňovací návrh, ano, projednala Rada vlády pro informační technologie, stejně tak jako ho projednala Rada hospodářské a sociální dohody a tento pozměňovací návrh má jednoznačnou podporu i zaměstnavatelů i odborů. A stejně tak má podporu i lékařů. Nevím, jestli konkrétně to bylo projednáváno s tímto sdružením, které tady bylo uvedeno, nebo s jiným, ale bylo to s nimi projednáváno samozřejmě a zároveň to bude představeno v dubnu na kongresu.

A poslední, co jsem zachytila, ten jednotný informační systém, ten už je dnes ukotven v zákoně o úřadech práce. Aha, a teď mám informaci, že ten orgán, se kterým to bylo projednáno, je tedy Česká lékařská komora. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Já vás eviduji, pane předsedo, s přednostním právem, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jednotný informační systém práce a sociálních věcí je ukotven v zákoně o úřadu práce. Nemám důvodu paní ministryni nevěřit. Tak proč to chcete mít na ministerstvu? Rozumíme si, že úřad práce je jiná entita než Ministerstvo práce a sociálních věcí? Já jsem se ptal, proč to chcete přenést na ministerstvo. Žádná odpověď. Ptal jsem se, jaké jsou systémy jednotného informačního systému. Odpověď je – je ukotven v zákoně. Takže já to přeložím: paní ministryně neví. Já tomu rozumím, že to neví dneska. Tak příště, paní ministryně, kdybyste mi odpověděla. Já vím, opravdu chápou, že ministr nemůže vědět všechno.

Neodpověděla jste mi na klíčovou otázkou, proč to nebylo ve vládním návrhu zákona, proč to řešíte pozměňovacím návrhem – digitalizaci, zavedení nových informačních systémů. To opravdu není jednoduché. A pokud chceme, aby to bylo úspěšné, a já chci, aby to bylo úspěšné, tak to musí být dobře připravené, jinak to zprofanujete.

A není to dobře připravené. S nějakými lékaři jsme to projednali. Já jsem se ptal konkrétně, kdo vystavuje procentuálně nejvíce neschopnosti? Praktičtí lékaři. Protože mi je to blízké, tak se Sdružením praktických lékařů, s jednotlivými praktickými lékaři o tom debatuji, o tom principu, protože vím, že by to zaměstnavatelům pomohlo. A jejich reakce je, že zaměstnavatelé a odbory doposud s nimi nenašli společnou řeč na řešení. Můžeme to jednostranně nařídit, ale když současně řekneme – a tím otupíme hraničního odporu –, že to nebude povinné, tak já jsem se ptal taky paní ministryně, kolik si myslíte, že to bude využívat lékařů, těch praktických, když to nebude povinné a neje to jakoby vstříc jejich oprávněným požadavkům tak, aby to fungovalo. Žádná odpověď. Žádná odpověď. Takové to obecné heslo "chceme elektronizaci", to podepíšeme všichni.

A ty informační systémy, které jste vysoutěžila, si nechám na jiný bod Sněmovny. Souhlasím s tím, že to sem nepatří, to byla jenom poznámka. Jestli JŘBÚ považujete za soutěž, tak máte možná pravdu, ale dát někomu z ruky prodloužení systému a říkat tomu, že jsem to přesoutěžila, tak je to poměrně odvážné tvrzení. Ale nechci tím zatěžovat tento bod, k tomu to úplně nepatří, ale pokud chcete, zítra můžu navrhnut bod, který se bude jmenovat "informační systémy na MPSV" a můžeme o tom debatovat poměrně podrobně v rámci kteréhokoli jiného bodu. Já jsem na to docela

připravený, mám takové šanony k tomu z veřejných zdrojů a jsem schopen se ptát a budu očekávat odpovědi.

Ale zkuste odpovědět na ty základní otázky, které jsem položil. Když je to tak důležité, proč jste to vy, paní ministryně, nedala do vládního návrhu zákona? Proč k tomu neproběhlo standardní připomínkové řízení? Proč jste obešli Sdružení praktických lékařů, kterých se to větinově týká? Já tomu nerozumím. Pokud chci, aby ten projekt byl úspěšný, tak musím najít shodu s těmi, kteří ten projekt mají využívat. A samozřejmě je to i pro ty zaměstnance i pro ty zaměstnavatele lepší, když to dostanou elektronicky.

Nicméně tam ta formulace k ochraně utajovaných skutečností, nebo privátních informací – a co je privátnějšího než informace o zdravotním stavu? – je taky poměrně kusá. A to je klíč pro úspěch veškeré elektronizace ve zdravotnictví, abychom si my klienti, my pacienti byli jisti tím, že ty informace bude sdílet jenom ten, kdo má, a že se to nedostane k nikomu jinému. To je nejdůležitější úkol zejména ve zdravotnictví. Neznám intimnější informace než tohle. A podívejte se do odůvodnění toho pozměňovacího návrhu, co je k té ochraně těchto dat soukromých a privátních napsáno. Zase je to napsané tak, že – já bych to podepsal – budeme na to dbát. Tomu já rozumím, ale jak na to budeme dbát? Kdo ten systém postaví? Máme nějaké zadání architektury jednotného systému práce (nesrozumitelné)? Existuje něco jako architektura toho jednotného systému, nebo ne? Já se obávám, že ne. Ale pozor, už to máme ukotveno v zákonu o úřadu práce. A to je málo, paní ministryně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Antonína Pavla. Prosím.

Poslanec Pavel Antonín: Dobrý den. Tak něco ze života. Potvrzení o pracovní neschopnosti opravdu vystavují nejčastěji praktici nebo ambulantní specialisté. A od 1. 1. 2018 bude muset každý z nich mít povinně elektronický podpis a bude muset každý z nich vystavovat elektronický recept. Pochopitelně všichni se tomu dlouho brání, to je svatá pravda. Ale ta situace nekompromisně nastane. A v okamžiku, kdy nastane, tak aplikovat to, aby oni mohli vystavovat i pracovní neschopnosti elektronicky, už je jenom otázka softwaru a propojení těch dvou kanálů. Neumiím říct, jestli v daný okamžik propojeny jsou a jakým způsobem fungují. Ale v každém případě v té papírové podobě stejně vykazují všechny ty citlivé údaje – pišu číslo diagnózy a vypisuji x papírů ke každému tomu jednotlivému formuláři při každé kontrole, při každé změně vycházek, při každé změně procházením hospitalizací, při změně vyšetření nějakým jiným lékařem. Prostě všechno, pokud to bude možné procházet jedním softwarovým programem, pak to ten lékař bude mít podstatně jednodušší. Začátek je vždycky těžký, ale pokud nezačneme, tak to nikdy fungovat nebude.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak už jenom krátce. Je 11. dubna. To není tak jednoduché, jenom software, aby to od 1. ledna za osm měsíců fungovalo. Nebude to fungovat a nemůže to fungovat. To prostě není reálný termín. To je celé. A abychom to měli jako takovou tu volbu – stejně ti, kteří to budou chtít používat, to nebudou od 1. ledna schopni používat. Chtěl bych vidět harmonogram, architekturu, jak to bude. To není tak jednoduché, věřte mi. A to jsem bývalý programátor. Takové to "to už se jenom naprogramuje", no to není tak jednoduché. To mi fakt věřte.

Takže to, že k tomu směřujeme... Já jsem chtěl jednu jedinou věc – aby tento projekt měl podporu Sdružení praktických lékařů nebo ambulantních lékařů. Ale s nimi o tom nikdo nemluvil, nebo tu podporu dneska nemá. Možná se s nimi mluvilo, ale nedojednal se nějaký přijatelný stav. A navíc ten termín skutečně není reálný. A jestli chcete, aby tady v lednu vybouchl nějaký další systém informační správy, a tím pádem se zvyšovala nedůvěra v to, když něco stát dělá v té elektronické digitalizaci, že se to nikdy nepovede, tak jen do toho. Jen si zvolme nejasné termíny, nebo nejasné pojmy, nesmyslně krátké termíny. Nic horšího nemůžeme udělat, než že ta dobrá myšlenka... A já jsem řekl, že podporuji systém elektronických neschopenek, ale musí to být dobře připraveno. A to je všechno. Tak to neberte jako kritiku, ale spíš upozornění na rizika toho konkrétního řešení, které máme dneska na stole.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Opálka. Připraví se pan poslanec Běhounek. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, musíme konstatovat, že my jsme stejně jako elektronické recepty, tak i elektronické neschopenky v Poslanecké sněmovně odložili v účinnosti zákona. Jestli se nepletu, tak Česká správa sociálního zabezpečení elektronické neschopenky už dávno měla mít přichystané. Já nejsem ted' schopen říci, protože nekomunikují s Českou správou, jak dalece, než Poslanecká sněmovna zase schválila výjimku a odložila nájezd na elektronické neschopenky, je. Ale chci doufat, že v podstatě naváže na tu předchozí přípravu a že by to nemělo být tak složité.

Ale že to v tom systému vždycky bylo složité, bylo na straně lékařů. Protože na rozdíl od jiných zaměstnanců, kteří nemají kolikrát ani vysokoškolské vzdělání, tak ti vysokoškolští lékaři, kteří jsou vybíráni už jako jedni z nejlepších na školy, nebyli schopni pracovat s výpočetní technikou. A to je to nejsmutnější, čeho jsem se dočkal. Já jsem si vždycky mysel, že to bude naopak, že to budou ti první.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Běhounek s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jiří Běhounek: Kolega Stanjura mezitím odešel. Já samozřejmě chci říct, že v tom pozměňovacím návrhu nejsou vůbec technická řešení. Tam nejsou záležitosti, které budeme naplňovat. Tam je prostor, který otvíráme zákonem. Já tomu tady opravdu v té Sněmovně nerozumím. Jsem asi natvrdlý doktor, protože na jedné straně říkáme "je třeba udělat elektronizaci, ale nemůžeme, nemáme zákon". Když

chceme udělat zákonnou normu, abychom tedy mohli podle ní postupovat, tak zas je to špatně. Tak rezignujme na všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Brázdila. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Nezlobte se – pane předsedající, prostřednictvím vás – pane Opálko, kolego. Vy tady dehonestujete lékaře, kteří nejsou údajně schopni se naučit ovládat jedničky a nuly. Není to tak. Tady totiž zdravotnictví drží nad vodou často právě lidé, kteří už by dávno měli odpovídat si někde na horách a lyžovat a podobně, jestli by to vůbec zvládli. Tedy by měli být v důchodu, a oni drží to zdravotnictví. A ti lidé – já nevím, možná až vy budete jednou sedmdesátiletý, tak se taky nenaučíte nové technologie, které dneska mladí študáci už umějí. Nedělejte to.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Opálky. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Chtěl bych nepřímo reagovat na pana kolegu, který přede mnou vystoupil. Já si myslím, že ti sedmdesátiletí lékaři před dvaceti lety měli padělat. Já jsem se učil na počítací taky docela po převratu krátce, protože jsem věděl, že bez něj ten další život bude složitější. Není mi sedmdesát, je mi šedesát pět. Ale těch pět let není tak velký rozdíl. Takže podle mne tady není ani ten problém neumění ovládat počítac, ale nechce se, aby byl v tom přehled. To je ten problém. Protože v pořádku se někdy složitě hospodaří.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí ještě do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku už v tento moment nevidím a v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se paní ministryně nebo pana zpravodaje, zda si v tento moment chtějí vzít závěrečná slova. Není tomu tak.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. Nejprve vystoupí paní poslankyně Hnyková, připraví se pan poslanec Běhounek. Prosím.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánoné, dovolte, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem vložila do systému pod číslem 5903. Okomentovala jsem ho již v obecné rozpravě. Tento pozměňovací návrh je vypracován ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Zároveň se ovšem přihlásím i ke svému původnímu pozměňovacímu návrhu, který jsem předložila na výboru pro sociální politiku pod číslem 5618, protože mě o to požádali poskytovatelé sociálních služeb, protože se jim zdá být lepší, a pokusím se ještě na výboru pro sociální politiku své kolegy o tom přesvědčit, až to budeme probírat v garančním výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Běhounek. Prosím.

Poslanec Jiří Běhounek: Po všech těch diskusích sděluji, že se přihlašuji k poslaneckému návrhu, který je v systému jako sněmovní dokument číslo 6036.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou řádně přihlášený pan poslanec Zavadil. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já jenom krátce. Přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu 6044, který jsem komentoval v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Hovorka. Není přítomen, v tom případě odmazávám přihlášku do rozpravy. Táži se, zda se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu.

I zde se táží paní ministryně a pana zpravodaje, zda chtějí závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě vám děkuji. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod dnešního jednání, kterým je

43.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojistění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 1029/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci. Podstatou tohoto návrhu je zavedení nové dávky nemocenského pojistění, takzvaného dlouhodobého ošetřovného. Účelem je zejména napomoci odstranit překážky, které omezují, nebo dokonce znemožňují pečovat o rodinné příslušníky v domácím prostředí. Máme na mysli takové rodinné příslušníky, u nichž dojde k významnému zhoršení zdravotního stavu, takže po určitou dobu nezbytně potřebují péče další osoby, a pokud ji nemají doma, tak musí být umístěni v nějakém zařízení. Typicky se jedná o léčebnu dlouhodobě nemocných. Zároveň chceme těm osobám, které pečují a které ale jsou nemocensky pojistěné – to je velice důležité – poskytnout přiměřenou náhradu za ztrátu příjmů z jejich výdělečné činnosti a zároveň ochránit jejich pracovní místo, protože dnes praxe vypadá tak, že většinou ti, kdo ošetřují, většinou to jsou ženy nad 50 let, potom v důsledku této péče přicházejí i o tu práci.

To znamená, že v tom zákoně o nemocenském pojistění se nově stanoví, že nárok na dávku bude mít pojistěnec, který nemůže vykonávat činnost z důvodu péče

o blízkou osobu potřebující poskytování dlouhodobé péče v domácím prostředí. Je také důležité, že ti rodinní příslušníci, kteří jsou nemocensky pojištěni, se mohou u té jedné nemocné osoby vystřídat.

Aby se zde zabránilo nějakým pokusům o zneužívání, tak ošetřovaná osoba musí být osoba, u níž došlo k závažné poruše zdraví, která si vyžádala hospitalizaci alespoň po dobu sedmi kalendářních dnů a u níž je předpoklad, že zdravotní stav bude vyžadovat celodení poskytování dlouhodobé péče alespoň po dobu dalších třiceti kalendářních dnů. Jinak doba poskytování dávky je maximálně devadesát kalendářních dnů, tedy tři měsíce ode dne propuštění ošetřované osoby z hospitalizace.

Výše dávky pro toho, kdo peče, bude činit 60 % denního vyměřovacího základu, což je tedy vlastně stejně jako výše toho ošetřovného.

Je tam právě ta změna i v zákoníku práce, která stanoví, že zaměstnanec je po dobu pečování chráněn před výpovědí a po skončeném péče má právo návratu na stejné pracovní místo.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní ministryně. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Alena Nohavová. Prosím.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Paní ministryně tady už řekla, o co se jedná. Já ve své zpravodajské zprávě budu stručnější.

Důvodem předložení návrhu je snaha řešit dlouhodobou potřebu ošetřování osob potřebující péče a zároveň hmotné zajištění ošetřující osoby dávkou nemocenského pojištění, takzvaným dlouhodobým ošetřovným, nezávisle na poskytování příspěvku na péči náležícího osobě závislé na pomoci jiné osoby, jakož i rozšíření okruhu osob, které mohou tuto službu s podporou poskytovat.

Podle současného platného právního stavu je okruh výdělečně činných osob oprávněných ošetřovat či pečovat v domácím prostředí o osobu, která vyžaduje z důvodu nepříznivého zdravotního stavu ošetřování jinou osobou, omezen jen na zaměstnance, který nemůže vykonávat práci po dobu ošetřování člena rodiny, a to po dobu maximálně devět či šestnáct dnů. Za ošetřovanou osobu se považuje jen osoba žijící s ošetřující osobou v doménosti, kdy se předpokládá, že v této době si rodina zajistí potřebnou péči. Vzhledem ke stavu společnosti je takovou péčí v současnosti většinou péče ústavní, která je nejen celkově nákladnější, ale pro potřebné i jejich rodiny méně společensky i lidsky přínosná než zajištění této péče v domácím prostředí členem rodiny nebo širšího rodinného okruhu.

Jako pozitiva vidím finanční přínos rodiny. Ten bude na straně ošetřující osoby, tedy příjem, ošetřovné, které jí nahradí ucházející příjem z výdělečné činnosti zakládající účast na nemocenském pojištění, dále je to stmelování rodinných vazeb nejen mezi ošetřující a ošetřovanou osobou, ale i mezi ostatními členy širší rodiny. Dále, podpůrčí doba u dlouhodobého ošetřovného nebude mít nepříznivý vliv na nárok z důchodového pojištění ošetřující osoby, protože bude považována za

vyloučenou dobu, případně za náhradní dobu pojištění. Za další se předpokládá možné širší využití, a tím snížení tlaku na státém poskytovanou ústavní péči v LDN apod., kdy takto uvolněně kapacity bude možno využít pro těžší případy. Dále se očekává snížení výdajů na následnou lůžkovou péči, které by mohlo činit 1 mld. korun ročně.

Jako negativa – jsou zde samozřejmě mírně vyšší administrativní nároky na zaměstnavatele. Výše uvedené může vést ale i k nerovnému přístupu, kdy některé firmy to budou akceptovat a umožňovat svým zaměstnancům odejít na dlouhodobé ošetřování svého člena rodiny. Dlouhodobé ošetřovné se samozřejmě negativně promítne v bilanci státního rozpočtu, a to ve výši 1,8 mld. korun, takže dojde ke zvýšení výdajů na samostatnou dávku, dojde k výpadku příjmů z pojistného na sociální zabezpečení, výpadku příjmů z daně z příjmů fyzických osob, zvýšení mzdových nákladů v souvislosti s potřebou zpracování a kontroly dávek cca o 32 milionů a dojde i ke snížení pojistného na zdravotní pojištění cca o 240 milionů. Ale zase zde dojde k úspore též jedné miliardy, kdy dojde ke snížení nákladů na následnou lůžkovou péči.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. Jako první požádám o vystoupení paní poslankyně Hnykovou a připraví se pan poslanec Vilímeč. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, dovolte, abych se vyjádřila za poslanecký klub Úsvit – Národní koalice k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 1029.

Jak se z důvodové zprávy dovídáme, navrhovaná právní úprava podporuje prorodinnou politiku. Vláda tím zavádí novou dávku, dlouhodobé ošetřovné, do systému nemocenského pojištění. Účelem nově zavedené dávky je především odstranit překážky, které v současné době omezují nebo znemožňují pečovat v rodině o příslušníky v domácím prostředí, u nichž dojde k takovému zhoršení zdravotního stavu, které vyžaduje po propuštění z nemocnice po určitou dobu přítomnost další osoby zajišťující jejich ošetřování a péči o ně, zejména poskytnout přiměřenou náhradu za ztrátu příjmu z výdělečné činnosti, která musela být z důvodu potřeby péče o blízkou osobu přerušena, a umožnit zaměstnanci získat nárok na pracovní volno s ochranou před výpověďí na dobu této péče.

V úvodu si musím povzdechnout, proč tato novela přichází až na konec mandátu této Poslanecké sněmovny, protože se o dlouhodobém ošetřovném mluví již dlouho, a myslím si, že není tak kontroverzní jako jiné novely zákonů z oblasti Ministerstva práce a sociálních věcí a nový zákon o sociálním bydlení, že mohla být předložena mnohem dříve do Poslanecké sněmovny a schválena. Pomohlo by to rodinám.

Přesto bych si dovolila sdělit, že s touto novelou, a upozorňuji na to, souhlasíme, ale máme některé výhrady k této novele, a ty se týkají především § 41a odst. 2. Ošetřovanou osobou se pro účely dlouhodobého ošetřovného rozumí fyzická osoba,

u které a) došlo k závažné poruše zdraví, která si vyžádala hospitalizaci, při niž byla poskytována léčebná péče alespoň sedm kalendářních dnů po sobě jdoucích, nejde-li o akutní lůžkovou péči standardní poskytovanou ošetřované osobě za účelem provedení zdravotních výkonů, které nelze provést ambulantně. Dlouhodobé ošetřovné bude náležet při vzniku závažné poruchy zdraví, akutní nemoci, například cévní mozkové příhody nebo úrazu polytraumatu, při závažném zhoršení zdravotního stavu, dekompenzaci, chronické interní nemoci nebo neurologického postížení, anebo v souvislosti s náročným léčením, jako je například leukémie, nebo po operaci, například operací srdce, transplantace orgánů, pro něž fyzická osoba po ukončení hospitalizace vyžaduje po několik týdnů poskytování velkého objemu dlouhodobé péče, popřípadě pomoci při péči o vlastní osobu v domácím prostředí.

Vážené kolegyně a kolegové, mně tady třeba chybí péče o seniora v terminálním stadiu, o kterého se chce ta rodina postarat. Nesouhlasíme, aby dlouhodobé ošetřování bylo vázáno pouze na pobyt ve zdravotnickém zařízení. Povede to podle nás k podvodům a starí lidé budou nuteni být hospitalizováni, aby rodinní příslušníci, pokud se chtějí o takového člověka starat na konci jeho života, tak aby vlastně splňovali tuto podmíinku. A my to odmítáme.

Myslím, že lékař dokáže vyhodnotit, v jakém stavu ten senior je a že i se to může vztahovat na lidi, o které se dlouhodobě rodina stará v domácím prostředí, střídají se u něj, a nakonec když dochází k tomu, že má člověk odejít z tohoto života, tak vlastně musí být podroben tomu, že musí být hospitalizován. S tím my nesouhlasíme. Považujeme to za nesmyslné, aby právě hospitalizace byla touto podmínkou. (Hluk v sále.)

Dále považujeme za nadbytečné, aby podmínkou nároku na dlouhodobé ošetřovné podle § 41a odst. 1 bylo, že ošetřovaná osoba udělí pojistenci na předepsaném tiskopise písemný souhlas k poskytování péče, a odkazuje na tento § 563 z nového občanského zákoníku, že ošetřující musí sehnat dva svědky, kteří se podepíší pod dané znamení. Naprosto nadbytečná věc. Je-li někdo propuštěn z nemocničního zařízení, je vážně nemocen a je rád, že se o něj stará jeho rodinný příslušník, kolik takových případů budeme řešit, že člověk odmítne péči svého blízkého? Buderne ale však řešit ty dva svědky, kteří budou muset přijít a vidět, v jakém stavu ten nemocný je, a budou to muset dosvědčit.

Dále k podpůrce době 90 dnů. Je to málo a je to limitující. Kdyby tady byla možnost navýšení počtu dnů, bylo by to možná mnohem lepší. A za tři měsíce člověka neumístíte do pobytového zařízení. Možná ani ne do hospice. Možná ani ne do té léčebny dlouhodobě nemocných nebo do nějakého jiného centra na doléčení. A tak rodina bude nejen ztráct na výdělku, než se vyřídí příspěvek na péči, při dnešní kondici posudkové služby to vidí na období velmi stresové pro danou rodinu, co bude s tím člověkem právě po těch třech měsících. Myslím, že ten institut toho, že by se ta podpůrčí doba mohla potom v těch výjimečných případech prodloužit i na delší dobu, by mohl být obsahem i této novely zákona.

A poslední věc, která je velmi kontroverzní, je souhlas zaměstnavatele s poskytováním dlouhodobé péče v paragrafu zákoníku práce, který se odkazuje na § 191 zákoníku práce. Kladu si otázku, když to zaměstnavatel nedovolí, co bude

potom. To je naprosto nepřípustné, aby o dlouhodobé péči rozhodoval právě zaměstnavatel. Víte, jak to chodí. Z očí do očí řekne zaměstnavatel: vyber si. Ano, je tady ochrana toho, že pokud to zaměstnavatel dovolí a ten člověk nastoupí na dlouhodobou péči, tak se bude moci vrátit do toho zaměstnání. Ale co se stane v případě, když zaměstnavatel řekne tomu člověku: vyber si. Další stres pro rodinu a pečujícího. Co bude pak, nevím.

Návrh zákona, znovu opakují, podporujeme a budeme hlasovat o jeho propuštění do druhého čtení. Ale považujeme to i za jeden z pozitivních přínosů pro rodiny a dlouhodobou péči o své blízké, ale máme k tomu výhrady, které jsem si vám dovolila sdělit, a doufám, že se nám je podaří odstranit pozměňovacími návrhy ve prospěch těch, co pečují o své blízké, aby mohli tuto péči vykonávat v klidu a právě pro tyto lidi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Eviduji faktickou poznámku paní poslankyně Nohavové. Nebo to je rádná přihláška? (Ano.) V tom případě musíte počkat. Potom vám udělím slovo. Nyní tedy pan poslanec Vilímeč. (Poslanec Benda volá ze svého místa: Jako zpravodajka má přednostní právo.) S přednostním právem, prosím.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Já jsem nechtěla zneužívat svoji zpravodajskou zprávu, protože i k této novele mám určité výhrady. Už o nich mluvila i paní kolegyně Hnyková.

Ano, novela odpovídá potřebě vyřešit neuspokojivou situaci v této oblasti, ale zřejmě z politických důvodů a kvůli průchodnosti v koalici obsahuje ustanovení, které ji v podstatě činí zbytečnou, a to slovy, že zaměstnavatel může zaměstnance uvolnit. Já musím konstatovat, že již dnes může zaměstnavatel dobrovolně poskytnout neplacené, ale i placené volno, a to v podstatě v jakémkoliv rozsahu. Může to být upraveno i v kolektivní smlouvě. Může se se zaměstnancem domluvit na práci z domova, na zkrácení pracovní doby. Takže pokud chce, tak i v současné době se dohodne. A jak jsem řekla ve zpravodajské zprávě, dojde k mírnému vyššímu administrativnímu nároku na zaměstnavatele, to je jisté. Ti budou zaměstnance uvolňovat a budou muset zajistit náhradu za chybějícího zaměstnance. Což ale povede i ke snaze zaměstnavatele ty zaměstnance od toho odrazovat. A bohužel má i možnost to volno neudělit, protože v zákoně se píše, že může, ale nikterak ho to nezavazuje a nemá žádnou povinnost. Takže to může vést i k nerovnému přístupu, kdy někteří zaměstnavateli budou toto umožňovat a jiní nikoliv, a může to vést i k nerovnosti mezi zaměstnanci na jednotlivých pracovištích. Některým to prostě zaměstnavatel umožní a jiným ne.

Aby zákon měl smysl, budu tedy navrhovat úpravu, a to vypuštění slov "může udělit písemně souhlas s nepřítomnosti", a to v § 191a zákoníku práce, a to tak, aby zákon byl pro zaměstnavatele závazný. Jinak podle mne by to byl zákon pro zákon, nicneříkající a zbytečný. Pokud tam zůstane pouze možnost udělit souhlas, tak to neřeší dlouhodobě ošetřovné zeala, jen se rozšíří okruh poskytovatelů, prodlouží se

ošetřování na 90 dní s ošetřovným ve výši 60 % vyměřovacího základu. Pokud vám to ale zaměstnavatel neumožní, tak to všechno padá a jsme tam, kde jsme dnes. Takže myšlenka dobrá, ale pokud tam toto zůstane, tak zůstává jen u té myšlenky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Pecková.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Jenom velice stručně, protože už jsem o tom mnohokrát mluvila na různých jiných fórech. TOP 09 samozřejmě velmi podporuje rodinu jako takovou. Devadesát procent z nás by si přálo zemřít doma – a devadesát procent z nás umírá v nemocnicích. Nicméně spíš než tuto novou dávku bychom si představili, aby byl využíván a i jinak nastaven příspěvek na péči. Tyto dvě dávky vlastně by se křížily.

Co se týče zaměstnavatelů, my si naopak myslíme, že ti by s tím mohli mít velké problémy, obzvlášť pokud se jedná o malé firmy, kde těch zaměstnanců je málo, tak pro tu firmu by to mohlo být neřešitelné. Odkaz na zákoník práce a § 191, kde je to, že může zaměstnavatel udělit, ten výklad není úplně jednoznačný, takže my bychom si naopak představovali, že explicitně bude tento souhlas zaměstnavatele vyžadován k uplatnění nároku.

Co se týče sedmidenní hospitalizace, jako lékař musím říct, že to je naprostý nesmysl. Nejenom že hospitalizace zatěžuje pacienta, je-li zbytečná, je-li to dávno diagnostikovaný a chronický pacient, ale nakonec je to i naprosto neekonomické, prodraží se to. Navíc zdravotně riskujeme, že pacient, obzvlášť, je-li to chronik v těžkém stavu, starý člověk velmi náchylný k infekcím, pak tady hrozí nozokomiální infekty, kdy se celá situace jenom zhorší, hospitalizace se protáhne.

Takže ve smyslu těch námitek, které jsem uvedla, budeme předkládat pozměňovací návrhy a v podstatě podle toho, v jaké podobě nakonec se návrh objeví ve Sněmovně, jsme ochotni ho podpořit. (Upozornění na čas.) Ale záleží na pozměňovacích návrzích. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, paní poslankyně. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Vilímec. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, s blížícími se volbami nastává takový známý legislativní fenomén. Přibývají nejrůznější nápadů a návrhy. Zvláště levice se snaží, tady musím říci, především sociální demokracie se snaží na poslední chvíli na svou stranu získat své voliče a buďto zvyšuje, nebo navrhuje zvyšování stávajících sociálních dávek, anebo zavádí současně dávky nové.

Trochu se opakuje rok 2006, kdy toto legislativní šílenství nakonec vedlo k tomu, že se zatížily mandatorní výdaje ročně ve výši 70 mld. korun v sociální oblasti. Má obavu, aby to nedospělo ke stejnemu obrazu jako v tom roce 2006. Tehdy si pamatuji, když jsem byl zvolen v roce 2006 a zasedl jsem do rozpočtového výboru, tak jsem se tehdy ptal předsedy rozpočtového výboru, bývalého ministra financí, dnes předsedy

vlády, zda souhlasil s těmi změnami, které vedly k navýšení mandatorních výdajů ve výši 70 mld. Prohlásil, že s nimi nesouhlasil a také pro ně nehlásoval. Tak nevím, jak bude hlasovat v současné době. Mám obavu, že po volbách, až přijde nová vláda, vznikne nová koalice, tak si bude lámat hlavu, pokud se tyto všechny nápadы schválí, nad tím, co si počít s tím legislativním dědictvím z posledních měsíců volebního období.

Vždyť v té Poslanecké sněmovně máme hned několik zákonů, které byly podány na poslední chvíli. To není jenom sociální bydlení. Zítra je několik třetích čtení. Novela zákona o státní sociální podpoře, kde je opět mnoho pozmenovacích návrhů zvyšujících stávající sociální dávky. Ve druhém čtení je zákoník práce, a tak dále. Všechny ty návrhy jsou pak ještě doplnovány na základě poslaneckých iniciativ o docela stěžejní pozmenovací návrhy a já si troufnu říci, byť nejsem součástí koalice, že mnohdy jdou evidentně nad rámec toho, na čem se vládní koalice dokázala zatím shodnout.

To je taková obecná poznámka na úvod.

K tomuto zákonu. Tak zavádí se nová sociální dávka, takzvané dlouhodobé ošetřovné, které je limitováno 90 dnů. Paní zpravodajka mluvila o tom, jaký je současný stav, takže to nebudu opakovat. To ošetřovné náleží v současné době, takové to krátkodobé, po dobu prvních devíti kalendářních dnů. Pokud se jedná o osamělé zaměstnance – týká se to vždycky zaměstnanců pouze, zatím – tak náleží po dobu prvních 16 kalendářních dnů potřeby ošetřování. I pak i v současné době existuje nárok na poskytnutí pracovního volna v případě potřeby ošetřování, ale už je to tedy bez nároku na nějakou finanční kompenzaci.

V současné době nárok na ošetřovné mají pouze zaměstnanci, kteří jsou účastníci nemocenského pojištění. Nyní se tedy navrhuje zakotvit tzv. dlouhodobé ošetřovné až do 90 dnů, tak oproti krátkodobému ošetřovnému, když jsem si četl ten návrh, tak by na něj neměli (měli?) nárok nejen zaměstnanci, ale i osoby samostatně výdělečně činné, pokud jsou účastníci nemocenského pojištění.

Paní poslankyně Pecková tady mluvila o mnohých výhradách k tomuto návrhu zákona. Tak samozřejmě on nebyl přijat, tak jak jsem si četl stanoviska zástupců zaměstnavatelů, nebyl přijat v nějaké dohodě pravděpodobně, protože zaměstnavatelé se obávají, bez ohledu, jak budeme vykládat ten zmíněný paragraf zákoníku práce, že jednak po těch 90 dnech, nebo během 90 dnů budou muset hledat adekvátní pracovní nahradu. V případě kvalifikovaného zaměstnání to může být skutečně velký problém. Nedivím se tedy zaměstnavatelům, že mají obavy z nových povinností a také nákladů.

Například Svaz průmyslu a dopravy se obává, že nově koncipovaná dávka může být velmi zneužívána. O tom také zde již někdo mluvil. Na tu možnost skutečně upozorňují zaměstnavatelé. A v neposlední řadě zavedení dlouhodobého ošetřovného si vyžádá také potřebu nových úřednických míst. Konkrétně půjde o nárůst nejméně 50 služebních míst pro zpracování agendy nové dávky. Navýšit se bude muset i počet lékařských míst u posudkové služby, což v současné chvíli není určitě jednoduché.

Já si položím otázku. Dobře, takže bude platit 90 dnů. A co bude dál po těch 90 dnech? To se neobracím na pana předsedu Sklenáka (stojí před stolkem zpravodajů), ale dávám otázku řečnickou.

My spíše podporujeme, teď mluvím za Občanskou demokratickou stranu, aby se pečující mohli v klidu věnovat péci a neměli strach, jak zajistí za tři měsíce, za 90 dnů, nebo za 60, nebo 120 dnů, podle toho, jaké budou zase variace v sociálním výboru, péci třeba o nemohoucího člena rodiny. Máme zájem o to, aby zaměstnavatel neměl problém i s dlouhodobou nepřítomností, a jsme přesvědčeni, že než tento koncept je lépe, aby se skutečně nastavil jiný systém, kdy ten stát bude hradit pečujícím osobám dlouhodobě mzdu, jako je to v případě přestoupení. To myslím, že je daleko lepší koncept než ono dlouhodobé ošetřovné, protože to je stejně nějaký mezikrok a po 90 dnech stejně nemá žádné další řešení.

Já jsem si také přečetl velmi podrobně i důvodovou zprávu i zprávu RIA, a pokud jsem tomu dobré porozuměl, myslím, že ano, tak i v některých státech, kde skutečně sociální systém je velmi přebujelý a je to taková výspa těch sociálních systémů, vůbec nějaká kompenzace, myslím finanční kompenzace, neexistuje. A nejsou to okrajové státy Evropské unie. Je to např. Německo, Francie, Velká Británie nebo Španělsko. Chci tím naznačit, že ne všude ve státech Evropské unie se platí krátkodobé ošetřovné, nebo dokonce dlouhodobé ošetřovné. Je docela zajímavé si přečíst tu zprávu o dopadech regulace.

Pro nás samozřejmě onemocnění člena rodiny je velký zásah do jejího fungování, o tom není pochyb. A prioritou státu by určitě měla být snaha umožnit péci o nemocného v jeho domácím prostředí, pokud to jen trochu jde. Jenže návrh, o kterém máme nyní rozhodovat, prostě budí skutečně hodně otázek, některé tady byly naznačeny, některé jsem vzpomenul i já ve své zprávě. Není např. moc provázaný, nebo vůbec provázaný s podporou terénních služeb, která v Česku také dlouhodobě pokulhává, a postrádám i jasné definování propojení mezi sociálním a zdravotním systémem.

Přiznám se, že původně jsem byl připraven, protože výhrady jsou velmi vážné, podat návrh na vrácení k dopracování. Ale protože jsem zjistil, že kolegové z ostatních politických stran, a to i opozičních, chtějí dát tomuto návrhu šanci, tak já to činit nebudu. Uvidíme, jak proběhne jednání ve výboru pro sociální politiku. Ale tento koncept vzhledem k těm výhradám, které jsou evidentní a jsou opřeny o řadu argumentů, se moc nedomnívám, že nějak výrazně pomůže. Protože jednak ve výboru pro sociální politiku určitě ty návrhy budou protichůdné, to jsem si zcela jist, a výsledek možná nebude úplně dobrý. Uvidíme, jak dopadne jednání ve výboru. Proto se také připojuji k tomu nakonec, aby návrh dostal šanci, a pak uvidíme, co projde a zda tento návrh bude mít nějakou aspoň minimální podporu, pokud se týká ODS.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Eviduji další dvě přihlášky do obecné rozpravy. Nejprve pan poslanec Kaňkovský a připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, krátce se zmíním o projednávané

novele zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, jejímž hlavním cílem je zavedení institutu dlouhodobého ošetřovného.

Se základním konceptem tohoto návrhu poslanecký klub KDU-ČSL souhlasí a podporuje jej. Dlouhodobě prosazujeme možnost postarat se v domácí péči o nejbližšího příbuzného a věříme, že to patří ke známkám vyspělé společnosti. Jistě se dá a bude diskutovat o některých parametrech tohoto návrhu zákona, ale k tomu se určitě dostaneme při jednání ve výborech. Považuji za důležité hlavně diskusi o souhlasu zaměstnavatele, ale i o některých dalších ustanoveních.

Jako nelogické a také diskriminační vidím ustanovení § 41 bod 2, o kterém zde už mluvila kolegyně Hnyková a kolegyně Gabriela Pecková, vaším prostřednictvím, pane předsedající, který říká, že ošetřovanou osobou se pro účely dlouhodobého ošetřovného rozumí fyzická osoba, u které došlo k závažné poruše zdraví, která si vyžádala hospitalizaci, při níž byla poskytována léčebná péče alespoň sedm kalendářních dnů po sobě jdoucích. Už zde hovořila kolegyně Gábina Pecková ohledně těch zdravotních rizik a o některých dalších věcech, které s takovýmto vynucenými hospitalizacemi souvisejí. Já bych ještě doplnil, že v praxi se velmi často setkáváme s případy, kdy zejména občané staršího věku s chronickými prokázanými onemocněními jsou dlouhodobě v domácím ošetřování a postupně, nebo někdy i náhle, dojde ke zhoršení jejich stavu natolik, že vyvstává potřeba, aby se o ně začal 24 hodin starat člen rodiny. V řadě případů přitom – a to zdůrazňuji – není nutné, aby byla zákonem vyžadována sedmidenní hospitalizace, aby mohl být příznán rodině institut dlouhodobého ošetřovného. V tomto ohledu je přece nasnadě, že registrující praktický lékař dokáže velmi dobře zhodnotit, zda došlo k takovému zhoršení zdravotního stavu, že je už nutná péče blízké osoby. Praktický lékař k tomu má všechny nástroje. Zná celou anamnézu pacienta i vývoj jeho zdravotního stavu. Požadovat za každou cenu hospitalizaci povede k řadě negativních jevů. Najdu se rodiny, které se budou dožadovat hospitalizace pacientů, i když k nim nebude jednoznačný medicínský důvod.

Kdo zná současnou situaci na interních odděleních napříč Českou republikou, ale i léčeben dlouhodobě nemocných, pak mi dá za pravdu, že už nyní bojujeme s přeplněním těchto oddělení a také s přemírou tzv. sociálních hospitalizací. A do toho bojujeme také s nedostatkem zdravotnického personálu, na interních odděleních zvlášť. Požadavkem na sedmidenní hospitalizaci tento současný stav ještě zhoršíme. Zhoršíme postavení rodin, zhoršíme postavení zdravotnických zařízení a těm, kteří by měli z nově zavedeného dlouhodobého ošetřovného profitovat, tj. vážně nemocným, připravíme nedůstojné situace. V tomto směru nabádám ke změně tohoto problematického ustanovení a jsem připraven k tomu připravit pozměňovací návrh.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka, který je řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážená paní ministryně, vážení kolegové, vážené kolegyně, chtěl bych říct, že podporuji tento návrh zákona a mohu možná souhlasit s kolegou Vilímcem, že se tady objevuje více návrhů, které znamenají náklady pro státní rozpočet. Ale chtěl bych uvést, že tato norma je něco jiného. Je to norma, která umožňuje civilizovaně se postarat o své rodinné příslušníky v případě, že taková situace nastane.

Znám případ, kdy dlouhodobě onemocněl otec rodiny a sourozenci řešili, jak se postarat o tatínka. Dcera se rozhodla nakonec nejdříve pro kratší úvazek, posléze uvěřila, že to není možné, a musela zůstat doma. Ošetrující lékařka jí vystavila neschopenku, a tak se mohla starat o tatínka, který byl vlastně popletený. Nebyl schopen se o sebe vůbec postarat. Samozřejmě můžete namítnout, že na to jsou dávky příspěvku na péči. Ale pokud si vezmete, jak se vyřizuje třeba příspěvek na péči, můžu říct, že dávka se vyřizovala půl roku. Bylo tam i přerušení řízení, protože byla opakována hospitalizace a podobně. Stalo se, že tatínek této rodiny zemřel dříve, než byl příspěvek na péči vyřízen. To znamená půl roku poté, co se začal vyřizovat.

Myslím si, že tento nástroj je velmi rozumný a nebude muset docházet k tomu, že třeba dotyčný člověk, aby se mohl postarat, bude hledat cestu vyřízení nemocenské, nebude muset hledat cestu zkráceného úvazku a může se naplno postarat o svého rodinného příslušníka. Vnímám to jako velice humánní nástroj. To, že to může způsobit problémy menším zaměstnavatelům, je pravda. Ovšem na druhé straně pokud rodinný příslušník nemá možnost se postarat, tak zbývá jediné, a to tohoto člověka, který je mu blízký, odvézt buď do léčebny dlouhodobě nemocných, anebo do ústavu sociální péče. To asi úplně nechceme.

Vnímám toto jako potřebné a připojuji se ke svým předčeňkům, že požadavek na předchozí sedmidenní hospitalizaci, například v nemocnici následné péče, mi nepřipadá šťastný. Je to zatěžující pro léčebny dlouhodobě nemocných nebo nemocnice následné péče, protože už dneska jsou většinou velmi přeplněné, a pokud mají kompetence praktičtí lékaři, tak si myslím, že je zbytečné jenom pro ověření zdravotního stavu nechat člověka nuceně hospitalizovat dalších sedm dní předtím, než se rozhodne o dlouhodobém ošetřovném.

Podporuji tento zákon a samozřejmě jsem připraven podpořit návrh, který by předchozí hospitalizaci sedm dní vyňal z tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než pojďme dál, přečtu omluvy. Dnes od 16 do 18 hodin se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Anna Putnová, dále dnes od 16.30 do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr životního prostředí Richard Brabec a dále dnes od 15.45 do 16.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Vlastimil Gabrhel.

Já se táží, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táží se, zda paní ministryně nebo zpravodajka chtějí závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat

předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 294. Přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro návrh 121, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Já se táži, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Žádný návrh nevidím. Jestli je tomu tak, v tom případě vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevím další bod dnešního jednání a tím je

71.

Vládní návrh zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení /sněmovní tisk 1065/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Než vám udělím slovo, paní ministryně, omlouvám se, ale přehlédl jsem s přednostním právem předsedu vašeho poslaneckého klubu. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já si dovolím v tuto chvíli vznést procedurální návrh, protože ambice je taková, abychom projednali dnes tento i následující dva body, minimálně, které svítí na tabuli, takže navrhoji jménem poslaneckého klubu sociální demokracie a ANO 2011, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. hodině. (V sále je neklid a hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Po 19. hodině. To zde naznělo, tento a následující dva body, to znamená všechny tři body, které svítí na tabuli, by měly být dnes projednány. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Poslanec Marek Benda: To je právě to, o co jsem prosil, aby bylo vyjasněno. Pan předseda Sklenák řekl dva následující, což je sociální bydlení a zaměstnanost. Na tabuli svítí ještě památkový fond, takže proto jsem chtěl, aby bylo jasné řečeno, do projednání kterého bodu to je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan navrhovatel upřesňuje svůj návrh, aby byly dnes projednány všechny, tento bod plus další tři, které svítí. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Zopakujte tedy přesně, které body chcete, aby byly dnes projednány.

Poslanec Roman Sklenák: Navrhoji, aby dnes Sněmovna jednala tak, vynechávám formální slova, abychom projednali bod, ve kterém se nyní nacházíme, dále bod 72 a bod 75. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to procedurální návrh. Ten zazněl, já o něm musím dát hlasovat bez rozpravy. Jestli chcete dát protinávrh, prosím.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já dávám protinávrh, aby Sněmovna doprojednala body, jak tam svítí, to znamená 72, 75 a bod 6. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tom případě se táží, zda ještě někdo má protinávrh proti navržené proceduře. Není tomu tak. Jedná se o procedurální návrh. Nejprve budeme hlasovat o protinávrhu pana ministra Hermana. Táží se, zda je potřeba, abych ho zopakoval. Všichni víme, o čem hlasujeme. Nejprve vás tedy všechny odhlásím na základě žádosti. Požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami. Počet se ustálil.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro procedurální návrh pana ministra Hermana, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 295. Přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 56, proti 52. Tento návrh neprošel.

Nyní budeme tedy hlasovat o návrhu pana předsedy Sklenáka. Táží se, zda ho mám zopakovat. Ne.

V tom případě zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro procedurální návrh pana předsedy Sklenáka, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 296. Přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro návrh 64, proti 46. I tento návrh byl zamítnut.

Můžeme pokračovat v jednání. (V sále je stále veliký hluk!) Nejprve vás, kolegyně a kolegové, požádám o ztištění.... Opět vás požádám o ztištění. V případě, že máte něco důležitého, co potřebujete prodiskutovat, jděte do předsály.

A nyní požádám paní ministryni, aby uvedla tento bod. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova. (Hluk v sále trvá.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Možná mě někdo bude slyšet. Nebude.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní ministryně, já svůj požadavek ještě jednou zopakuji. V případě, že nebudeste respektovat moji výzvu ke ztištění, začnu jmenovitě říkat vás, kolegové a kolegyně, kteří rušíte jednání Poslanecké sněmovny. (V sále je stále hlučno.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, my zde předkládáme vládní návrh zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení. Jak asi naprostá většina z vás ví, potřeba udělat nebo přijmout v této republice zákon o sociálním bydlení je tady velice dlouho. O tomto zákoně se diskutuje tak deset patnáct let nejméně. Zatím žádná vláda ho nedotáhla tak daleko, aby byl předložen Poslanecké sněmovně.

No, asi to úplně nepůjde.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nejprve tedy, kolegové ze sociální demokracie, požádám vás o ztištění, poté kolegy z hnutí ANO a Úsvitu, požádám o ztištění. No vidíte, jak to funguje. Prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Takže jak je všem známo, potřeba mít tady tento zákon trvá už opravdu velice dlouho. Diskutovalo se o tom už mnoho let, než nastoupila tato vláda. Tato vláda si dala přijetí zákona o sociálním bydlení do vládního prohlášení a do koaliční smlouvy. Nicméně tady celou dobu kvete byznys s chudobou a samozřejmě tento zákon by měl tento byznys postupně, určitě ne najednou, ukončit.

Samozřejmě tento zákon je předmětem nejrůznějších dohadů. Spousta lidí na něj má nějaký názor. Když se připravoval, tak vlastně od začátku jsme se potýkali s tím, že na něj máme jako Ministerstvo práce, které to nakonec dostalo na starost, my jsme měli jiný názor, jiné názory mělo Ministerstvo pro místní rozvoj, v jehož gesci problematika bydlení je. A do toho samozřejmě vstupují nejrůznější aktéři typu obce, typu nejrůznější organizace, které třeba pracují s lidmi bez domova, vstupují do toho různá sdružení majitelů družstevních bytů nebo majitelů bytů v soukromém vlastnictví. Ty zájmy jsou velmi protichůdné. Tento návrh zákona, tak jak je vám předkládán, je výsledkem obrovského kompromisu. Mně se nezdá ideální, paní ministryni pro místní rozvoj se také nezdá ideální zase z jiných důvodů než mně. Spoustě dalších lidem se nezdá ideální zase z důvodů třeba úplně jiných. Ale my jsme se snažili dojít k nějakému kompromisu a konečně tady takový systém, který je normálně běžný v civilizovaných zemích západní Evropy, zavést. To je ten hlavní účel.

V průběhu diskusí a připomínek, a těch diskusí bylo opravdu obrovské množství, také zazněl požadavek Svazu měst a obcí a Sdružení místních samospráv, aby vstup do tohoto systému pro obce byl dobrovolný. A protože moje zkušenosť tady v Poslanecké sněmovně je, že co obce opravdu nechtějí, tak tady neprojde, tak jsme jim vyhověli. Takže ten systém v tuto chvíli je tedy dobrovolný. Podle mého názoru stejně jako podle názoru řady jiných lidí by bylo mnohem lepší, kdyby byl povinný, ale zase, je to jeden z kompromisů, které jsme přijali, aby vůbec tento zákon byl dokončen.

Jinak od samého počátku ho provází řada různých mýtů. Ten hlavní mýtus je, že lidé, kteří nepracují, nikdy nepracovali a pracovat nebudou, teď zadarmo dostanou nějaké krásné byty, zatímco lidé, kteří pracují, je nedostanou. Ale prosím vás, podívejme se na to, jaká je dnes reálná situace. Tento stát vydává každoročně 13

miliard korun na dávky na bydlení. Lidé, o kterých mluvíme, ti sociálně nejslabší, ti z toho konzumují podle mého názoru tak třetinu. Zbytek té dávky berou úplně normální lidé, kteří jsou prostě jenom trochu chudší. Jsou to třeba senioři, můžou to být třeba samoživitelky, prostě to jsou rodiny, které mají určité nižší příjmy, ale nejsou to zdaleka ti sociálně nejslabší. A zase ti sociálně nejslabší, tam většina bydlí na ubytovnách, kde stát platí dávky do bydlení, které naprosto neodpovídá nějakým rozumným standardům. S těmi lidmi tam nikdo nepracuje, jsou tam ponecháni sami sobě. Ano, jsou to lidé, kteří jsou často velmi problematičtí, ale musíme také mít na mysli, že v ubytovnách žije opravdu hodně dětí. Děti s matkami samoživitelkami také hodně často žijí v azylových domech, kde, aby to dostalo tomu systému, kde to má být vlastně bydlení dočasné. Jenom proto, že prostě nemí ve většině měst a obcí v této zemi systém sociálního bydlení, tak ty azylové domy dělají to, že takové rodině prodlužují z roku na rok nájem, resp. oni je tam nechají rok, a aby dostali tomu zákonu, tak ona jede na rok do jiného azylového domu, pak se zase na rok vrátí do jiného, takže azylové domy takhle suplují situace, kdy taková matka s dětmi by s nějakou minimální podporou úplně v klidu mohla mít nějaký normální obecní byt za snížený nájem. Ale prostě třeba matce se třemi dětmi byt nikdo dát nechce. Na ten komerční ona nemá, nemá na kauci. A to je jen zlomek těch problémů.

Já jsem opravdu přesvědčena o tom, že když tento zákon přijmeme, tak postupně během let, ale ne brzo, ale třeba během pěti deseti let, se ten systém velmi zlevní a byznys s chudobou postupně bude přestávat a postupně skončí. Samozřejmě ghetta, která dnes existují, ta nezmizí mávnutím kouzelného proutku, ti lidé vždycky někde budou, ale my chceme – nebo ten zákon je postaven na třech pilířích.

Jeden pilíř je, že se sloučí dávka, příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení, aby byla přehlednější a aby byla velmi adresná. Po tom se tady volá velmi dlouho. To znamená, že většina lidí, kteří dnes bydlí v nějakých normálních standardních bytech a jenom berou tu dávku jako doplněk, tak ti zůstanou tam, kde jsou.

Druhým základním pilířem tohoto zákona je sociální práce pro určitou skupinu lidí. Většinou se jedná právě o ty lidi, které vidíme v sociálně vyloučených lokalitách na těch ubytovnách. Bude určen sociální byt jenom s tou podmínkou, že budou spolupracovat se sociálním pracovníkem nebo pracovnicí, jinak byt nedostanou.

A teprve třetím pilířem je skutečně ten tzv. sociální byt, tzn. obecní, případně státní byt, jakoby fyzický byt, ale jak říkám, pro ty lidi my stejně platíme dávky, takže představa, že někdo navíc, kdo dnes nemá ty dávky a nebydlí, by dostal ten byt, ta je prostě lichá. Cílová skupina je pořád stejná, jenom chceme, aby to měly obce, případně stát, když se obec nezapojí, mnohem více ve svých rukou, aby to bylo mnohem více transparentní, mnohem více pod dozorem, a v důsledku toho pak na tom můžeme celkově jako stát ušetřit.

Takže já asi tady skončím se svým úvodním slovem. Jestli tady někdo vznese nejrůznější dotazy, tak se samozřejmě budu snažit je odpovědět, ale opravdu se domnívám, že není důvod tento zákon se tady snažit nepustit ani prvním čtením a nepřipustit ho k projednávání a nepřipustit ho k hlasování, protože opravdu nevím, kdo se tady může bát zákona o sociálním bydlení. Respektive vím. Můžou to být

jedině ti, kteří dnes na těch dávkách a na tom obchodu s chudobou vlastně vydělávají. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvné čtení poslankyně Jitka Chalánková. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovolte, abych vám jako zpravodajka představila zákon o sociálním bydlení, který bohužel až nyní, před koncem volebního období, dostáváme stůl. Jde přitom o zákon zásadního významu, zákon, který si současná vláda vytkla jako jeden ze svých nejzákladnějších cílů. Proto také bude má předkladací zpráva poměrně obsažná.

Předkladatelé si od zákona slibují nejen vyřešení bytové nouze lidí, kteří se ocitli na ulici nebo v nevyhovujícím bydlení, ale současně i pomoc lidem, kteří bydlí, ale do bytové nouze se s ohledem na své nízké příjmy mohou kdykoliv dostat.

Proces přípravy zákona byl od počátku doprovázen kompetenčními i věcnými sporami mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí, Ministerstvem pro místní rozvoj a ministrem pro lidská práva. Pod výslednou podobou zákona jsou nakonec podepsány všechny tři resorty. Dovolte, abych i já připomněla, že přípravy zákona byly nastartovány schválením koncepce sociálního bydlení České republiky na období let 2015 až 2025. Proces přijetí koncepce nebyl vůbec jednoduchý. Termíny jejího předložení se opakovaně posouvaly a teprve 12. října 2015 se vláda shodla na jejím finálním znění.

Tento koncepční materiál vymezil priority v oblasti sociálního bydlení, alokoval finanční částky na rozvoj sociálního bydlení a měl být základem pro budoucí zákon o sociálním bydlení. Koncepce byla ovšem přijata přes nesouhlas Ministerstva pro místní rozvoj, které se dokonce vzdalo svého spolugestorství. Pozitivně nebyla koncepce přijata ani zástupci obcí, přestože právě obce musí logicky v systému sociálního bydlení sehrávat klíčovou roli. Koncepce počítala s povinným zapojením obcí do systému sociálního bydlení, i když její autoři nakonec upustili od sporného návrhu stanovit napevnou procentní podíl bytů, které obce budou povinně vyčleňovat z bytového fondu na sociální byty. Vedle obavy o neoprávněný zásah do samosprávného rozhodování obcí byly již tehdy další kritickým bodem chybějící finance.

Pokud jde o samotný systém, koncepce tehdy počítala se zřizováním tří typů sociálního bydlení – tzv. krizového, sociálního a dostupného. Tento systém měl být pro své klienty prostupný a motivující. Součástí koncepce byly také konkrétní úkoly pro jednotlivé resorty v oblasti sociálního bydlení. Zákon o sociálním bydlení měl být podle koncepce vládě předložen do 30. června 2016, a to spolu s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.

Dámy a pánové, sociální bydlení je velice široké téma, v jehož rámci se řeší, nebo by se alespoň řešit mělo, nejen ubytování pro klienty sociálního systému, ale také sociální dávky na bydlení a podmínky jejich poskytování, standardy bytů, pravidla sousedského soužití, nakládání s dluhy nájemníků, specifické problémy ve

vyloučených lokalitách a řada dalších problémů. Proto bych ráda připomenula, že koncepce sociálního bydlení nebyla jediným dokumentem, který předcházel samotnému zákonu a který se oblastí sociálního bydlení zabýval. Existují i další dokumenty, které chystaly jednotlivé rezorty v souladu s úkoly zadanými vládou. Tyto dokumenty řešily dílčí problémy, nebo minimálně se snažily nějaká řešení navrhovat.

Především zmíním materiál Ministerstva práce a sociálních věcí s oficiálním názvem Identifikace problémů v oblasti bydlení, které vyplynuly při poskytování dávek na bydlení. Jak už vyplývá z názvu materiálu, zabýval se především analýzou poskytování dávek a navrhoval možná řešení vedoucí k jejich efektivnějšímu využívání. Vládou prošel loni také materiál ministra pro lidská práva, tehdy ještě ministra Dienstbiera, s názvem Informace pro vládu o problémech souvisejících s bydlením sociálně vyloučených obyvatel a návrh jejich řešení. Oba materiály s částečně překrývají. Obsahují řadu konkrétních podnětů a vyplývají z nich úkoly pro jednotlivé rezorty. Zdá se mi však, že většina z nich zůstala jen na papíře a předložený zákon s nimi má společného pramálo. Proto o nich také mluvím v minulém čase. Bude proto na vašem posouzení, nakolik prospěšné bylo pro finální podobu zákona o sociálním bydlení množství papíru, které vládní úředníci během tohoto volebního období k danému tématu popsalí.

Nyní již k samotnému zákonu. Nebudu zde otrocky opakovat jeho popis, to, co již řekla paní ministryně, a to, co si můžete sami přečíst ve sněmovním tisku, ale zaměřím se na jeho přípravu. Ani ta nešla hladce, jak určitě víte. Termíny předložení zákona se stejně jako u koncepce opakovaně posouvaly a zákon doznal v procesu připomíkování velkých změn. Jako hlavní jádro sporu se ukázalo financování navrhovaného systému. Do vnitřního připomíkového řízení byl proto zákon zaslán teprve v červenci loňského roku a až v září putoval do vnějšího připomíkového řízení.

Vnější připomíkové řízení bylo ukončeno 19. října. Na Ministerstvu práce a sociálních věcí ale asi neslavili. Po letech příprav se k zákonu sešlo více než 600 zásadních připomínek. Myslím, že není ani třeba dodávat, že už to samo o sobě dokazuje, že zákon byl předložen bez dosažení shody se subjekty, které mají k sociálnímu bydlení co říct. Hlavní nesouhlas vyslovilo Ministerstvo financí. Přepracování navrhl rezort spravedlnosti. Kritické připomínky mělo také Ministerstvo pro místní rozvoj, dále vnitro a dílčí dopracování požadovala velká většina dalších připomíkových míst. Některé požadavky byly sice protichůdné, drtivé množství připomínek se ale stále opakovalo. Terčem kritiky byla především velmi nízká legislativní kvalita navržené předlohy, chybějící prováděcí předpisy, neúplné vyčíslení nákladů ve zprávě k regulaci dopadů, tzv. EIA, nejasné financování a obavy ze zásahů do práv samosprávy, pokud bude zachována povinnost obcí se do systému zapojit, přestože návrh tehdy již obsahoval určité úlevy pro malé obce. Verze ve vnějším připomíkovém řízení obsahovala dokonce pro obce finanční sankce.

Během připomíkového řízení byly současně vysloveny obavy z nízkého počtu sociálních pracovníků, kteří mají v novém systému začít fungovat a zajišťovat sociální práci s problémovými nájemníky. Velké množství připomínek směřovalo k otázkám, jak vůbec by mělo sociální bydlení podle navržené normy fungovat

v praxi. Tyto otázky považuju za odůvodněné o to víc, že Ministerstvo práce a sociálních věcí se s mnohými z nich nevypořádalo doposud.

Následoval několikaměsíční proces vypořádání připominek a přepisování zákona. Já se nyní nechci pouštět do rekapitulace jednotlivých avizovaných návrhů, protože jsme se o nich dozvídali téměř výhradně z médií po koaličních jednáních. Tedy jen v rychlosti.

Postupně se upustilo od povinného zapojení obcí. Změněna byla úloha úřadů práce, které měly původně fungovat jako jakési realitní sociální kanceláře. Vymyslel se nový úřad na přidělování státních bytů, aby se od něj následně také upustilo, a kompetence se svěřily Státnímu fondu rozvoje bydlení. Nová sloučená dávka nahrazující současný doplatek a příspěvek na bydlení byla nakonec ponechána nejen na zaplacení sociálního nájmu v sociálních bytech, ale bude moci nadále putovat i do standardních bytů. Měnily se lhůty, definice cílové skupiny a další podstatné náležitosti zákona. Ale nechci zabíhat do detailů. To ví jen sama paní ministryně Marksová a její kolegové ve vládě, jak diskuse probíhala, z jakých důvodů se některé zásadní parametry zákona měnily a jak velké kompromisy a z čí strany byly akceptovány.

A hlavně, není úkolem nás poslanců řešit za ministry a vládní strany jejich vzájemné spory a nesoulad. Jako zpravodajka však musím upozornit na naprosto zásadní věc. Verze zákona, kterou jsme do Poslanecké sněmovny dostali, je zásadně jiná než ta, která prošla zmíněným vnějším připomínkovým řízením ukončeným v říjnu. K její podobě se již připomíková místa nemohla nijak vyjádřit. Vláda nám tedy posílá úplně nový zákon, aniž by prošel kolečkem standardních připomínek. A nejen to. Vláda současně obešla i Legislativní radu vlády, kde se začátkem února zákonem zabývala pouze komise pro hodnocení dopadu regulace a její stanovisko k RIA, která předložený zákon doprovází, je jednoznačné. Ministerstvo nemá náklady na sociální bydlení vůbec vyčísleny. Není také jasné, kde se vezme dostatečný počet bytů, které by mohly sloužit jako byty sociální. Komise doporučila vrátit dokument k přepracování.

Ráda bych tu některé pasáže ze stanoviska komise ocitovala: "Návrh zákona prošel od zahájení připomíkového řízení významnými změnami v základních parametrech. Od podoby, kdy povinnost zajistit sociální bydlení byla stanovena obcím, přes fázi, kdy by účast obcí byla dobrovolná a povinnost by převzal úřad spadající do gesce MPSV, do podoby, kdy tento úřad je nahrazen Státním fondem rozvoje bydlení. Zpráva RIA tyto zásadní změny ve směrování předkladatele žádným způsobem nevysvětluje. Neuvádí je ani jako varianty řešení, nepracuje s nimi a reagovala na ně jen změnami v textu podle toho, jak se měnily návrhy zákona."

Zpráva se také pozastavuje nad jistou naivitou autorů zákona, kteří bez jakýchkoli analýz tvrdí, že dopady do veřejných rozpočtů budou ve výsledku neutrální. Nic takového přitom nelze z uvedených podkladů tvrdit. Cituji: "Jedním z klíčových nedostatků zprávy RIA je předpoklad, že náklady na zajištění sociálního bydlení a sociální práce s ním spojené budou vyváženy vstupem části podpořených osob na trh práce, a tím snížením objemu vyplácených dávek a zvýšením daňových příjmů. Zpráva však nejen že neuvádí podmínky, za nichž takový předpoklad může platit, ale

ani se nesnaží uvést příklady a míru úspěšnosti, kdy kombinace sociální bydlení a sociální práce samy o sobě by vedly k tomu, že si lidé našli a udrželi práci po určitou dobu delší než několik měsíců, udrželi si získané bydlení a zapojili se zpět do společnosti. Popis problému je obecný, zkratkovitý, nesouvislý, obtížně srozumitelný a neposkytuje ani dostatečné informace dílčí, ani celkový obraz o tom, jaký problém se zákon snaží vyřešit, jaké jsou jeho příčiny a rozsah, a tudiž není možné v dalších částech RIA posuzovat, v jaké míře, v jaké dílčí části problému a jeho příčiny chce návrh zákona odstraňovat či zlepšovat, a RIA tak nejen nečiní, ale činit ani nemůže." Konec citace.

Jedním z nejvíce spornejších bodů zákona je cílová skupina, která má na sociální byty dosáhnout. Také k tomuto tématu se zpráva komise vyjadřuje. Odhady počtu potenciálních žadatelů jsou podle ní patrně značně hrubé a zpráva RIA namísto vysvětlení často uvádí jen kvalifikovaný odhad např. obcí, avšak nadále s ním počítá. Zpráva si také všímá možných dopadů na trh s byty. Jejich popis však v RIA zcela chybí. Opět citace: "Mnohé náklady nejsou zmíněny a uvažovány, přestože mohou být potenciálně či lokálně značné. Například pokřivení trhu z důvodu regulace nájemného v sociálních bytech, změna cen bytů v lokalitách, kde se budou stavět sociální byty, atď už z důvodu skutečného zhoršení podmínek pro bydlení pro ostatní nájemníky, anebo jen z důvodu třeba neopodstatněných obav."

Kolegyně a kolegové, možná si říkáte, že jedno stanovisko by nemělo mařit naši vůli sociální bydlení řešit, že i při některých neznámých je třeba systém sociálního bydlení rozvíjet. Já bych si to určitě přála, protože navzdory možná odlišným představám asi všichni cítíme, že pro určitou skupinu lidí mohou sociální byty představovat účinnou a zaslouženou pomoc a návrat do normálního života. Jenže bychom si měli uvědomit, že se tu nebavíme o několikamilionové investici, kterou vyřídíme v rámci jednoho rozpočtu. Bavíme se o nákladech v řádu miliard, bez nichž sociální byty podle současné velmi ambiciozní představy nikdy fungovat nezačnou. A velmi mě proto tyto informace děsí. Plyne z nich, že vláda předložila zákon, který plave na vodě.

Ale abych byla zejména k paní ministryni Markové spravedlivá, pravda je, že zprávu RIA ministerstvo ještě v mezidobí, mezi zasedáním vlády a doručením do Sněmovny, upravilo. Nejsem si ale jistá, zda k lepšímu. Spiš jde o slohové cvičení. Tak třeba výtky k popsání cílové skupiny a nerespektování různých potřeb lidí v sociálním systému úředníci vyřešili tím, že přidali více slov o mladých lidech opouštějících ústavy či pěstounskou péči a o lidech z LGBT komunity. Určitě to vítám, v prvním případě je to jisté. Na absenci pomoci mladým lidem, kteří vycházejí z domovů nebo z pěstounské péče do života, upozorňuji dlouhodobě. Jejich jediným útočištěm jsou často právě dětské domovy, které jim poskytují bydlení i po dovršení dospělosti – mnoho takových případů známe –, aby v klidu mohli dochodit školu a připravit se na své povolání. Mám jen jisté pochybnosti, zda zrovna tento zvolený model je pro takové mladé lidi správné řešení, protože na byt stejně budou muset čekat. Trochu méně rozumím pasáži o LGBT komunitě. Nechápu, proč by právě v této komunitě měl být vyšší výskyt osob potřebujících sociální bydlení.

Pokud jde o seniory, i tady RIA v mezidobí drobně nabobtnala. RIA konstataje, že problém seniorů v oblasti bytové nouze je latentní, ale nenásledují žádné další

informace, takže nevíme, zda senioři potřebují především dobré vyměřenou sociální dávku, aby mohli zůstat ve svém stávajícím domově a byli schopni zaplatit nájem, anebo je sestřehovávat do nových sociálních bytů. Místo důkladných analýz se RIA nově odvolává např. na brněnský projekt Rapid Rehousing, který však, pokud vím, běží teprve krátce. A v otázce chování problémových nájemníků RIA zase čerpá data z jakéhosi projektu v oblasti Žluticka. Opravdu si nejsem jistá, zda toto jsou relevantní podklady, na jejichž základě má stát vydávat desítky miliard na sociální byty.

Ekonomická stránka je však jedna z mnoha. Já osobně vidím závažné problémy v rovině věcné. Dovolte mi některé alespoň nastínit.

Zákon cílí na velmi různorodé skupiny lidí, od bezdomovců po zmíněné seniory. Jenže ve svém důsledku může některým lidem v obtížích ublížit. Zákon totiž mimo jiné nastavuje nová pravidla pro výpočet nového příspěvku na bydlení, který nahradí stávající dávky. A sám předkladatel přiznává, že až 14 % lidí tento příspěvek v novém systému ztratí. Nebudou to náhodou právě maminky samoživitelky nebo senioři, o nichž tak ráda mluví paní ministryně? Lidé, kteří bydlí, mají ale jen hluboko do kapsy a příspěvek na bydlení jim pomáhá zaplatit standardní nájem? Bližší analýzu bychom v důvodové zprávě hledali marně.

V podkladech k zákonu se píše, že bez řešení sociálního bydlení porostou v dalších letech náklady na sociální dávky v oblasti bydlení. Pokud si ale správně pamatuji, paní ministryně si nedávno pochvalovala, že se výplaty těchto dávek za současného vedení rezortu daří snižovat. Jak to tedy dopravdy je? Neustálými změnami jsme navíc došli do stavu, kdy lhůty na přidělení bytu se v zákoně prodloužily na dva, resp. na tři roky, podle toho, jestli ten byt zajišťuje obec, nebo ten státní fond. Je tohle opravdu efektivní pomoc lidem v bytové nouzi? Neměla by se mnohem větší pozornost věnovat azylovým domům a financování sociálních služeb spojených s pomocí lidem v nouzi?

Jak bude fungovat krizové bydlení, do něhož se mohou klienti sociálních bytů teoreticky propadnout? Zůstanou otevřené ubytovny a stanoví stát konečně hygienické normy na jejich provoz? Zástupci ministerstva jistě namítou, že tento problém řeší například zákon o sociálních službách. Já jsem ale přesvědčena, že systém pomoci v nouzi by měl být propojený a jednotlivé typy pomoci by měly logicky navazovat.

Stanovením dvou různých lhůt zákon současně zakládá nerovnost mezi klienty sociálního systému. Ten, kdo bude mít šestí a bude žít v obci do systému zapojené, má získat byt do zmíněných dvou let. Ten, kdo v takové obci žít nebude a bude muset žádat byt od Státního fondu rozvoje bydlení, má smůlu. Bude čekat o rok déle. Důvod, proč byly tyto lhůty stanoveny tímto způsobem, neznám. Troufám si ale tvrdit, že dva různé právní režimy mohou být problémem i z hlediska souladu s Listinou základních práv a svobod, respektive rovnosti občanů před zákonem. Zákon rozdělí lidi na dvě různé skupiny, přičemž jediným kritériem bude místo jejich pobytu. Chce-li státní správa zaštiťovat sociální bydlení, nemůže vytvářet dvě kategorie občanů. Obavy ze zásahu do kompetencí obcí sice na první pohled odpadly, tlaky na povinné zapojení obcí ale přetrvávají.

Velkým tématem je určitě i motivace obcí zapojit se do systému dobrovolně. Měla jsem možnost s některými starosty mluvit a příliš motivovaní nebyli. Podmínky financování sociálního bydlení totiž zůstávají nadále nejisté, protože z velké části nejsou zakotveny přímo v zákoně, ale závisejí na vládních nařízeních.

Přiznám se, že velké pochybnosti mám také o fungování Státního fondu rozvoje bydlení. Tyto obavy nerozptýlili ani zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí na jednání podvýboru pro bytovou politiku, kde jsme měli před několika týdny možnost tu to otázku diskutovat. Pro ty z vás, kteří zákon ještě nečetli, Státní fond bytového rozvoje má skutečně fungovat jako státní realitní agentura a developer zároveň. Opravdu bude mít kapacity a schopnosti na to, aby zřizoval a stavěl sociální byty od Aše až po Bruntál? Ráda si od zástupců ministerstva nechám vysvětlit, jak konkrétně a kde bude Státní fond rozvoje bydlení byty do sociálního pobytového fondu získávat. Pokud jsem totiž správně četla návrh zákona, nikde se nepíše, že musí Státní fond pro rozvoj bydlení hledat prázdné a vhodné byty pro sociální bydlení v lokalitě stávajícího bydlíště osoby v bytové nouzi.

Ze zákona také zmizely podmínky pro umístění sociálních bytů, které měly zamezit vytváření nových ghett. Velmi proto chápou námitky z neziskového sektoru a z platformy pro sociální bydlení, která se na přípravě zákona aktivně podílela. Bez jakýchkoliv pravidel riskujeme, že současná ghetta zůstanou a nová se k nim přidají.

A pak je tu ještě jeden velmi sporný bod. Marně jsem hledala v zákoně cokoliv, co by se dalo vykládat jako motivace vrátit se ze sociálního bytu zpátky do normálního nájemního bydlení. Zákon totiž ve finální podobě ztratil to, co nalezneme ještě v původní koncepci z roku 2015. Buduje systém, který není prostupný, ale naopak zadrží klienty sociálního systému v sociálních bytech natrvalo. Ministerstvo práce a sociálních věcí se k tomu dokonce v RIA bezesporu přiznává. Ministerstvo práce a sociálních věcí chce navíc poskytovat sociální byty i narkomanům a lidem s různými typy závislosti. U nich ani sociální pracovník nebude stačit a náklady na pokusy začlenit tyto lidi do společnosti budou ohromné. Tím nechci říci, že se o to nemáme pokoušet, jen je třeba vidět za těmito pokusy konkrétní problémy, které nastanou jak z hlediska financí, tak třeba sousedského života.

Pro vyváženosť své zprávy chci zmínit i z mého pohledu pozitivní změny, kterými návrh zákona postupně prošel. Především je to návrat k trvalému pobytu jako k podmínce udělení sociálního bytu. Některá města se oprávněně obávala toho, že se na jejich území budou sestěhovávat sociálně slabí lidé z celé republiky. Ne že by se to tak již nyní nedělo, nově by se to však dělo, a bylo by to dokonce pod záštitou státu.

Za druhé se rozhodlo, že příspěvek na bydlení bude poskytován i do normálních, nejen sociálních bytů. Považuji to za samozřejmé, protože mnoho lidí, troufám si říci většina, se nebude chtít stěhovat do nových domů spolu s problémovějšími nájemníky například z vyloučených lokalit. Chtějí zůstat doma, tam, kde jsou zvyklí, a pouze potřebují pomoc s placením nájmu. To se mimochodem týká také mnoha seniorů, jimž se ministerstvo zaklíná nejčastěji. Pro některé z nich možná zákon přináší nové komplikace.

Ministerstvo práce a sociálních věcí také zestrojnilo výčet cílových skupin a některým z nich zpřísnilo přístup. Konkrétně třeba k lidem po výkonu trestu, kteří,

pokud se nepletu, patřili původně mezi zvlášť zranitelné osoby. Nepočítalo se proto u nich s povinným přezkumem jejich situace po dvou letech.

Bohužel pozitivní posuny jsou z mého pohledu v menšině. V zákoně převládají změny, které z jeho původních verzí udělaly torzo. A výsledné torzo dává více otázek než odpověď. Zákon se rozkročil opravdu široko. Chce jedním modelem pomoci zachraňovat bezdomovce, lidi z ubytoven a zároveň pomáhat nízkopříjmovým rodinám a seniorům. Neřeší ale vůbec příčinu toho, proč se lidé ocitají v bytové nouzi, a neusiluje o to, aby výsledkem snažení státu byl návrat těchto lidí do normálního života. Svým způsobem tak zakládá na nové nespravedlnosti.

Nejasné zůstává i praktické fungování sociálního bydlení. Ministerstvo práce a sociálních věcí sice podle dostupných informací podpořilo pilotní projekty ve čtrnácti českých městech a chce připravovat prováděcí vyhlášky a metodiky na základě jejich využití, jenže toto úsilí přichází poněkud pozdě. Podmínky v každém městě jsou navíc naprosto rozdílné jak z hlediska lidí, kteří v nich žijí, tak bytového fondu, kterým disponují.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, postup vlády považuji za naprostě nemístný, protože nás záměrně konfrontuje se zákonem, na němž samotná koalice nenašla shodu. Vláda obešla standardní mechanismy určené k přípravě nové legislativy, připomínkové řízení i Legislativní radu a poslala do Poslanecké sněmovny paskvil. Poslanci ale nemohou za to, že Ministerstvo práce a sociálních věcí začatě hájilo své představy a až na poslední chvíli přistoupilo k rychlé akci, během níž zákon dokonce vykuchalo. Postup při přípravě zákona o sociálním bydlení ukazuje, jak legislativní proces vypadat nemá. Jsem z toho upřímně zklamaná.

Nemyslím si, že potřebujeme až tak ambiciózní normu, ale myslím si, že právní rámec pro rozvoj sociálních bytů skutečně nutný je. Už proto, že drtivá většina měst sociální byty stejně provozuje, často ve spolupráci s neziskovými organizacemi. Stejně tak potřebujeme lepší pravidla pro fungování sociální práce v terénu, protože ta vůbec není jednoduchá a organizace, které se jí věnují, potřebují stabilní podporu a dobré podmínky pro svou činnost. Určitě bychom měli vést detailnější debatu o lepším čerpání dotací na rekonstrukce a výstavbu sociálních bytů. Takové dotační programy již existují, města si ale někdy stěžují, že jsou při dobré vůli a snaze blokována přísnými podmínkami čerpání.

A především bychom si měli ujasnit, komu přesně má zákon o sociálním bydlení pomáhat. Navzdory mediálním proklamacím paní ministryně Marksové si troufám tvrdit, že předložený zákon je především zákonem pro bezdomovce, určitě ne ale zákonem pro seniory a chudé rodiny.

Samozřejmě jsem zaslechla názor, že je třeba zákon co nejrychleji přijmout, hlavně aby bylo něco, měnit se to dá novelami v budoucnu. Já tento přístup nesdílím. Myslím si, že tato Sněmovna by neměla krátce před volbami pustit do světa polotovar s nejasnou budoucností. Zatížila by tím další vlády závazkem ve výši desítek miliard korun, aniž bychom mohli s určitostí říci, že to bude fungovat.

Především s ohledem na nedostatečné ekonomické podklady a nastíněné sporné body proto navrhnu v obecné rozpravě, do které se tímto hlásím, vrátit zákon předkladatelům k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, já otevřu obecnou rozpravu. Eviduji přihlášku paní zpravodajky, ale ještě před její přihláškou mám jinou přihlášku s přednostním právem, a to pana předsedy klubu TOP 09 Michala Kučery. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, toto zásadní vystoupení paní zpravodajky, která se velmi věcně vyjádřila k tomuto zákonu o sociálním bydlení, se setkalo s naprostým nezájemem ze strany jak celé vlády, tak bohužel i paní ministryně, která větší část této zpravodajské zprávy byla někde mimo sál. Já si proto dovoluji navrhnut a požádat o dvacetiminutovou přestávku klubu TOP 09. Paní ministryně aspoň umožníme, ať si přečte stenozáznam vystoupení paní zpravodajky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vyhlašuji přestávku na poradu klubu TOP 09 do 17.41 hodin. Budeme potom pokračovat přihláškou paní zpravodajky, která bude první vystupující v rozpravě. Připraví se paní kolegyně Pekarová. Vyhlašuji přestávku do 17.41 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.41 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zaujměte svá místa, budeme pokračovat po přestávce, kterou si vyzádal klub TOP 09. Ještě než začneme v rozpravě, dovolte mi, abych přečetl omluvu došlu předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Martina Komárka, který se omlouvá z dnešního jednání od 17.30 do konce jednacího dne.

(V sále je velký hluk. V uličkách postávají hlučky poslanců a hlasitě debatují. Předseda klubu ČSSD Sklenák se hlásí o slovo před řečnickým pultem.)

Pane předsedo, mám problém. Já vím, že se hlásíte s přednostním právem, ale já už jsem ohlásil přednostní právo paní zpravodajky. Takže si v rozpravě musíme nejdřív vyslechnout... Tak s faktickou poznámkou pan předseda klubu ČSSD Roman Sklenák. Paní zpravodajka jistě... Máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji pěkně za slovo. Jak jsem avizoval, byl bych já i nás klub velmi rád, kdybychom alespoň tedy zákon o sociálním bydlení dnes dostali přes první čtení. Takže já si v tuto chvíli dovoluji navrhnut procedurálně variantu jednání po 19. hodině, kterou jsme ještě nehlasovali, a to tedy konkrétně jménem klubu sociální demokracie a ANO 2011, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích do projednání bodu 71 a 72.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. To je procedurální návrh, o kterém rozhodneme bez rozpravy. Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. A jakmile se ustálí počet přihlášených, tak o procedurálním návrhu pana předsedy Sklenáka o tom, že budeme

projednávat i po 19. hodině body 71 a 72, rozhodneme v hlasování pořadové číslo dvě stě devadesát sedm, které zahájím, jakmile bude ve Sněmovně trochu klidu, aby všichni věděli, o čem hlasujeme.

(Hlasitá debata několika poslanců u řečnického pultu o tom, zda lze tento návrh hlasovat. Poslanec Benda se hlásí.) Myslím, že počet přihlášených je... Pan místopředseda klubu ODS. Pana předsedu tady nevidím a omluvu jsem tedy nezaznamenal, ale dobré, pane předsedo.

Poslanec Marek Benda: Já bych byl jenom moc rád, pane předsedající, aby se vyjasnila otázka, zda o tomto návrhu je možné znova hlasovat. O návrhu o prodloužení lhůty po 19. hodině se hlasovalo. Tento návrh nebyl přijat. Tento návrh nebyl přijat. Tím pádem podle mého názoru o něm nelze hlasovat znova.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To můžeme vést procedurální pří, kterou bych nejraději rozhodl hlasováním, protože to je skutečně nový návrh, protože ten původní návrh byl... Byly vlastně dva návrhy. Původní návrh 71, 72, 75. Protinávrh pana ministra kultury, který k tomu přidával bod 6. A nyní máme návrh na body 71 a 72. Respektuji právo dvou poslaneckých klubů takový návrh podat a pravděpodobně, když budeme vést tu procedurální debatu, tak neskončíme na ničem jiném, než že to musíme odhlasovat, pane předsedo. Takže těžko mohu udělat něco jiného než o tom dát hlasovat bez rozpravy. (Poslanec Benda se hlásí znova.) Chápu vaše přednostní právo, když tady není předseda poslaneckého klubu. Takže ještě jednou.

Poslanec Marek Benda: Pane předsedající, já myslím, že ten procedurální návrh zní, že se hlasuje po 19. hodině. To, jestli je tam nějaké omezení, není procedurálním návrhem. Procedurální návrh, jak je definován v jednacím řádu, je, že se může hlasovat a projednávat i po 19. hodině. A k tomu si dáváme nějaká omezení. Vy to vykládáte jinak. Já k tomu říkám, že vznáším námitku vůči vašemu postupu, ať o této námitce rozhodne Sněmovna hlasováním, a pak se můžeme vypořádat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tomu rozumím. Děkuji. Teď jste nemusel nikoho vyzývat, aby případně podal námitku proti postupu předsedajícího. Takže si z pohledu jednacího řádu dobře rozumíme. Já o tom... Tak ještě přednostní právo předsedy klubu ČSSD Romana Sklenáka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, jistě, o tomto sporu rozhodneme v hlasování. Jen chci připomenout slova pana kolegy Bendy, který reagoval na můj původní návrh, kdy si právě chtěl ujasnit, které body bychom ještě dnes měli projednávat. Takže evidentně na ten podmíněný prodloužený jednací den přistoupil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To tady nebudeme teď řešit. Já jsem navrhoval hlasovat bez rozpravy o tom, že budeme po 19. hodině jednat pouze o bodech 71 a 72. Proti tomu, abych to nechal odhlasovat, dal námitku pan kolega Benda. Nejdříve tedy hlasujeme o námitce, jestli je to hlasovatelný návrh, kolegy

Bendy. Znovu odhlásit? Dobře, znovu vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Je pravda, že přišli další kolegové a kolegyně. Požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

O námitce proti postupu předsedajícího, abych dal hlasovat o jednání po 19. hodině o bodech 71 a 72, rozhodneme v hlasování číslo 297, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí námitky proti postupu předsedajícího. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 297, z přítomných 129 pro 37, proti 73. (Zamítnuto.) Postup, který jsem navrhl, byl Sněmovnou podpořen.

V hlasování číslo 298 budeme hlasovat o návrh dvou poslaneckých klubů, že budeme dnes jednat po 19. hodině o bodech 71 a 72.

Zahájil jsem hlasování 298 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 298, z přítomných 129 pro 60, proti 33. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat řádně do 19 hodin, a to nyní vystoupením v rozpravě, která byla otevřená, paní zpravodajky. Připraví se paní poslankyně Pekarová. (V sále je velký hluk. Paní zpravodajka čeká u mikrofonu.)

Prosím ale o klid, než dám slovo v rozpravě. Kolegové, kolegyně, nenuťte mě jmenovat hříšníky. A pokud vedete diskusi nad jiným textem, než je vládní návrh zákona o sociálním bydlení a o přispěvcích na bydlení, tak prosím v předsáli. Ještě, paní zpravodajko, počkám, než kolegové přesunou své debaty do předsáli. Ted' nevím, jestli mám začít zleva doprava, nebo zprava doleva, ale je to tedy opravdu v obou částech sněmovny. Naše stenografsky to s vámi nemají jednoduché. (Sál se trošku ztišíl.)

Děkuji. Máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Jitka Chaláneková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dámy a páновé, jak jsem již uvedla, vláda měla obrovskou a chvályhodnou ambici vyřešit problematiku lidí bez domova a zákon připravovala po celé volební období. Výsledkem bohužel je naprostý a nepoužitelný paskvil, a to nejen co se týče mnoha legislativních nedostatků, ale zejména z věcného hlediska. Návrh nemá vyřešené financování, nejsou připraveny prováděcí předpisy, je neprostupný, lidi by stahoval do systému, ale nemotivoval by je jej opustit. Pro skutečně zranitelné osoby, jako jsou senioři, maminky samoživitelky, mladé rodiny s dětmi, by byl katastrofou, protože velká část z nich by ztratila příspěvek na bydlení a nic by nezískala. Zákon je pravděpodobně v rozporu s ústavním principem rovnosti před zákonem.

Vláda zcela selhala v zásadním bodě svého programu, a protože se blíží volby, chce přehodit odpovědnost za nepřijetí zákona na tuto Sněmovnu. Proto předložila tento návrh i přesto, že si sama musí být vědoma jeho nedostatků. Zamítnout tento návrh by podle mého názoru nebylo moudré. Vyslali bychom tím vzkaz, že sociální bydlení není třeba řešit. Ze bytová situace nepředstavuje žádný problém. Tak tomu není a bytovou situaci zejména seniorů, samoživitelek a nízkopříjmových mladých rodin s dětmi je třeba řešit. Tento zákon ji však neřeší. Tento zákon dokonce ani

nebudeme schopni opravit ve výborech. Znamenalo by to napsat ve výborech zcela nový zákon.

Proto navrhují, aby tento návrh zákona byl vrácen předkladateli, tedy vládě, k dopracování. Pokud tento návrh neprojde, dovolím si navrhnut prodloužit lhůtu na projednání zákona ve výborech o 20 dní. Záměrně říkám výbory v množném čísle. S ohledem na množství a charakter sporných bodů předpokládám, že se zákonem budou chtít zabývat i další výbory, nejen výbor pro sociální politiku, který byl určen jako výbor garanční. Jako zpravodajka ráda přidělení zákona do dalších výborů k projednání navrhuji či podpořím. Zatím děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její vystoupení v rozpravě. Ještě než udělím slovo paní poslankyni Pekarové, konstatuji omluvu paní poslankyně Heleny Válkové došlo u předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 17.45 do konce jednacího dne.

Ještě s faktickou poznámkou v rozpravě pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, možná jste si toho někteří nevšimli, anebo možná právě proto, že to je tak obvyklý jev, vás to nechalo chladnými. Tady je téma sociální bydlení a příspěvek na bydlení, které dlouhá léta cloumá médií a veřejným míněním a vláda – vládní návrh zákona – si vzala ambici, že to vyřeší. A už podruhé v hlasování, ve kterém by ta věc měla být posunuta tak, že ještě v tomto volebním období bychom dotáhli návrh zákona o sociálním bydlení a příspěvku na bydlení do úspěšného konce. Já se ptám kolegyně a kolegů z vládní koalice: Co vám bránilo, abyste projednávání vládního návrhu zákona – vládního návrhu zákona – dvakrát nepodpořili v dnešních večerních hodinách? Že se tak nestalo ze strany opozice, není o tom zákoně. Je o tom, že tady již několik měsíců ti, kteří vzali na sebe zodpovědnost za vládnutí, tu zodpovědnost nectí. Pokud mě paměť neklame, pro ten návrh hlasovali kolegyně a kolegové ze sociální demokracie a z hnutí ANO. A tak se ptám, jestli ještě funguje vládní koalice i za účasti KDU-ČSL, anebo jestli už potichu, tak jak starosta Vsetína opustil svoje město, opustili lidovci svoji vládní koalici. Děkuji. (Potlesk a smích některých poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámká paní poslankyně Halíkové? Ne. Tak paní poslankyně Pekarová, rádně přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Ale mám velkou chuť vás požádat o přerušení tohoto bodu, protože jak vidíte za mnou, tak tady není ani paní předkladatelka, nevidím ji tady nikde ani v sále, abych jí nekřivdila. Není tady ani pan Chvojka jakožto ministr pro lidská práva, který se za tento zákon bije. Není tady ani ministryně pro místní rozvoj, která tady tuto oblast také řeší. To není o tom, že by tady nebyl přítomen člen vlády, ale ti, kteří mají

tady tuto gesci, resp. kteří prosazují zákon o sociálním bydlení, tak není tady nikdo. Takže je vidět, jak je to opravdu důležité téma pro vládu. Tři a půl roku je řeší a nakonec, když k němu dochází konečně ve Sněmovně, tak ti klíčoví, kteří by tady měli teď sedět a obhajovat ho a měli by nám odpovídat na dotazy, třeba kde na to vezmeme – takový detail –, tak na to tady nemá kdo odpovědět.

Takže bych vás požádala, pane předsedající, o přerušení do přítomnosti alespoň paní předkladatelky, alespoň paní ministryně Marksové, protože si myslím, že její účast si my poslanci opravdu zasloužíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě nechám tento váš procedurální návrh odhlasovat. Ještě zagonguji, protože jsem řadu kolegů vyslal vést debaty do předsálí, abych k nim byl korektní, když jsem je vyhnal ze sálu. V uvozovkách, samozřejmě, velmi slušně a diplomaticky.

Tak budeme hlasovat, vážené paní kolegyně, páni kolegové, o přerušení do doby, než se dostaví na jednání ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová.

Rozhodneme v hlasování číslo 299, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování poradové číslo 299, z přihlášených 135 pro 37, proti 27, návrh nebyl přijat.

Můžeme pokračovat. Paní kolegyně Pekarová je stále přihlášena, protože to byl procedurální návrh v rámci její rozpravy. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Takže děkuji za slovo. Zásadní problém této předkládané normy je, že dle zákona o sociálním bydlení je opravdu velice široká definice cílové skupiny. Už o tom tady hovořila i paní zpravodajka a myslím si, že toto si zaslouží opravdu naši velkou pozornost. Protože lidé, kteří by měli mít nárok na sociální byt, tedy jsou lidé, kteří jsou buď bez bydlení, či v nevyhovujícím bydlení. Dle RIA je to kolem asi 130 tis. osob, i domácnosti však podle velikosti příjmů a výdajů, které jsou spojené s bydlením. Náklady na bydlení větší než 40 % započítatelných příjmů. Velikost takto definované cílové skupiny čítá 270 tis. domácností tvořených téměř 350 tis. osobami plus těch podle RIA 130 – a už se dostáváme na 480 tis. osob. Takže dámy a pánové, 480 tis. osob je skoro 5 % populace České republiky, která dle tohoto návrhu zákona by měla nárok na státní sociální byt.

Převážnou část cílové skupiny tvoří bydlící osoby. Jsou to lidé pracující, ale s nižšími příjmy, senioři, kteří mají vyhovující stávající, většinou nájemní bydlení, ale z důvodu nízkého příjmu vydávají na bydlení více než 40 % příjmů domácnosti. Tato skupina je ve své většině dosud efektivně podpořena státem, a to systémem příspěvku na bydlení. Má tak svobodnou vlastní volbu, kde a v jakém bytě bude bydlet. Samozřejmě s přihlédnutím k jejich příjmům a ke stanoveným limitům dané podpory. Navrhovaný zákon však podporu této skupiny snižuje. Upozorňuji tedy na to, že tyto lidi hodí ten návrh zákona přes palubu, protože jim dávka, kterou v současné době pobírají, už nebude přiznána a tito lidé následně budou nuteni tu situaci řešit tak, že

opravdu v konečné fázi se budou muset stěhovat do sociálního bytu. Pokud tedy nějaké byty budou.

Lidé bez práce budou přidělením sociálního bytu více ještě zafixováni do lokality, kde třeba dneska práci nemohou najít. Další úskalí tohoto návrhu zákona. Ještě pevněji je přivážeme k místu, kde třeba práce není, a tím jim ztížíme schopnost dostat se třeba přestěhováním se do jiného města či do jiného kraje právě k pracovním příležitostem. Zafixujeme je v jejich problému a nic je nebude motivovat k tomu, aby sociální byt opustili. Navíc samozřejmě v případě masivnější výstavby bude docházet k efektu segregace sociálně potřebných, protože logicky ty byty budou někde vystavovány, byť ten zákon samozřejmě počítá s tím, že je možné lidem v nouzě ubytovat i v rámci stávajícího bytového fondu. Ale kolik volných bytů máme, kolik volných bytů bude k dispozici?

Zákon je ve své většině výhodný tedy pro ty, kteří nepracují a žijí pouze ze sociálních dávek. Každé osobě bez bydlení, tedy komukoli bez přístřeší bydlícímu na ubytovně nebo bez nájemní smlouvy či deklarujícímu, že bydlí u známých či příbuzných, zaručuje nárok na sociální byt. Výhledově nutí tuto skupinu do sociálních bytů přejít bez ohledu na to, zdali má, či nemá kompetence k samostatnému bydlení či zda takové bydlení chce. Nelze zakrývat samozřejmě, že určitá skupina lidí kompetence k samostatnému bydlení bohužel nemá. Zákon nemotivuje tuto cílovou skupinu a vlastně po ní nepožaduje, aby se pokusila nalézt bydlení na běžném dostupném trhu předtím, než může žádat o státní sociální byt. Zajištění si bydlení na trhu s pomocí právě sociálních dávek, které dnes už máme, by vždy mělo mít přednost před přidělením sociálního bytu.

Zákon také nemotivuje cílovou skupinu ke změně stávajícího stavu, tedy zejména ty nepracující k návratu na trh práce. Chce garantovat byty a sociální dávky k pokrytí nájmu i těm, kteří neprojevují motivaci ke změně svého stavu. Zákon naopak ztěžuje přístup k finanční podpoře bydlení pro ty, kteří rádne pracují či pracovali, pro stávající nízkopříjmovou skupinu obyvatel, jak už jsem říkala, nízkopříjmoví pracující, senioři, ale také třeba mladé rodiny s dětmi, hendikepované osoby atd., a nastavuje přísnější podmínky k získání finanční podpory na bydlení, což jsou tedy dávky – příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení. V konečném důsledku pracující s nízkým příjmem nebo senior s penzí je na tom vlastně hůř než vědomě nepracující osoba pobírající příjem z celého systému sociálních dávek. Ty rozdíly jsou samozřejmě lehce spočitatelné. Máme tady přímo vypočítány konkrétní částky. Takže lidé, kteří dnes potřebují měsíčně jenom pár stokorun, aby byli schopni se svým stávajícím příjemem žít v bytě, který třeba je v nájmu, tak ti už o tuto dávku přijdou a nakonec jediná možnost pro ně bude státní sociální byt.

Navrhovaný zákon samozřejmě velmi zatíží státní rozpočet. My se tady nedozvídáme ještě konkrétní přesné částky. Už o tom hovořila také paní zpravodajka, že toto je nedostatečně vysvětleno i v rámci důvodové zprávy. Nicméně v případě přijetí zákona má dojít k vytvoření kapacit sociálního bydlení třemi cestami: využitím stávajícího obecního fondu, což je samozřejmě limitováno objemem bytů vlastněných obcemi a také vůlí poskytnout je do systému. Mohu tady uvést třeba konkrétně příklad městské části, ve které jsem působila jako radní čtyři roky zrovna odpovědná za tuto oblast v Praze 8, a musím říci, že sociální byty se nabízely, měli jsme je

k dispozici, jsou tam stále k dispozici i za současného vedení, nicméně jsou to asi stovky bytů a většina z nich slouží v rámci domu s pečovatelskou službou jako byty pro seniory, které jsou využívány a jsou samozřejmě obsazeny lidmi, kteří tam dnes bydlí. A je asi těžko představitelné, že je městská část vystěhuje, aby měla pro lidi, kteří nově budou mít nárok na sociální bydlení. Další část takového bytového fondu využívají obce třeba k tomu, aby poskytly bydlení pro lidi, kteří je potřebují v různých profesích, jako jsou třeba policisté, zdravotní sestry – služební byty. Takže ten bytový obecní fond není úplně všechnen rozprodán. Samozřejmě záleží na obcích, záleží na tom, v jakém místě jsou města, která to tak učinila, nicméně jsou takto ty byty využívány. A pokud je budeme nutně potřebovat do sociálního bydlení, tak budou ty lidi musíme nějakým způsobem vystěhovat, anebo budeme stavět nové byty, což je ta další možnost – pořízení nového bytu novou výstavbou. Pak je také možnost poskytnutí bytů soukromých vlastníků. Obec si může vysoutěžit pronájem bytů ve výši místně obvyklého nájemného, ale to je samozřejmě limitováno vůlí pronajímatelů, kteří mají k dispozici volný byt, kteří pak ztratí kontrolu nad tím, kdo v jejich bytě bude bydlet. A myslím, že nelze očekávat, že to bude nějak masivně úspěšné. Nejpravděpodobnější je výstavba nového bytového fondu. A v tomto směru to budou opravdu řady miliard korun, které budou potřebné.

Samozřejmě je potřeba počítat nejenom s náklady, které bude stát pořízení bytů, ale i na lidi, kteří budou spravovat celý ten systém. Na náklady na pracovní místa spojená s administrací systému, který by tento vznik zákona vyžádal, by bylo potřeba asi dva tisíce nových pracovníků v sociálních službách a tam se dá očekávat náklad ve výši asi zhruba 1,3 mld. korun ročně. Takže k tomuto je samozřejmě potřeba připočítat i náklady na tento systém.

Samozřejmě že úspora je v rámci zákona plánována právě ve chvíli, kdy řada lidí o nárok na sociální dávku přijde. Ale to jsou opravdu ti, kteří sociální byt státní častokrát nepotřebují. A této části společnosti ten byt opravdu vytvoří nerovné podmínky, takže je i poměrně nespravedlivý vůči řekněme právě těmto lidem.

Samozřejmě další aspekt, který tímto zákonem můžeme podpořit, je korupce, která je v důsledku pořadníků na byty velice pravděpodobná, a dá se očekávat, že v tomto směru ji přinese zcela jistě.

Když se tady hovoří častokrát o byznysu s chudobou, tzv. byznysu, který probíhá na ubytovnách, přesouvá se nám z ubytoveni i do bytů, tak je nutné si říci, že za celé volební období, které tady jsme, za celé funkční období této vlády nedošlo k jednoznačnému a uspokojivému řešení této situace. Pomožlo by tomu docela snadné opatření, které vláda ještě nezavedla, a vlastně jej stále ještě odsouvá do neurčita. Jedná se o tzv. cenové mapy, které by se vytvořily pro všechny regiony, které by odpovídaly danému konkrétnímu místu a maximálním možným nájmům, které v té lokalitě by bylo možné podpořit, a pak by na ně byly navázány samozřejmě úřady práce a úředníci úřadu práce, kteří by je museli respektovat a do maximální výše těchto cenových map by poskytli sociální podporu, tedy dávku na bydlení, konkrétně doplatek na bydlení. Pokud bychom měli tento nástroj, který už dávno vláda mohla zavést, tak by výrazná část právě toho obchodu s chudobou byla tímto opatřením celkem jednoduše a elegantně vyřešena. Protože lidé, kteří dneska pronajímají ty byty, jsou, řekněme, tak sprostí a nehorázní, že si neváhají říct

o nájemné v lokalitách, které jsou často vyloučené, za byty, které jsou opravdu ve velmi špatném stavu, o takové nájemné, které byste se nemuseli stydět platit ani v docela pěkných čtvrtích tady v Praze.

Takže v tomhle směru vláda jednoznačně neučinila dost kroků, které mohla. A když tady paní ministreně ve svém úvodním slově říkala, že ti, kteří nechtějí zákon o sociálním bydlení podpořit, tím vlastně podporují ty spekulenty, tak se musím ptát, jestli tímto tedy také paní ministreně a odsouváním tady toho jednoduchého kroku podporuje ty spekulenty. Protože v některých regionech je takovým veřejným tajemstvím, že právě tyto byty skupují lidé, kteří se následně pohybují v lokální politice. Takže tohle jestli měla paní ministreně na mysli, tak v podstatě míří dost často tedy i do řad vládní strany, která tento zákon vehementně prosazuje.

Myslím si, že pokud bychom se na zákon dívali opravdu velmi poctivě, což učinila zejména paní zpravodajka, shodneme se na tom, že má natolik zásadní vady, že je velmi nepravděpodobné, že budeme schopni za půl roku, který ještě do voleb máme, to tady opravit a udělat jej schůdným a opravdu funkčním řešením. Obávám se, že to není možné a že vláda, která měla dost času na to připravit systém a připravit zákon takový, aby opravdu nepotřeboval v blízké době nějakou novelizaci, v tomto směru doslova selhala. Proto samozřejmě podpořím návrh, který bude chtít vrátit zákon k přepracování.

Nicméně zákon o sociálním bydlení jako takový si nemyslím, že nepotřebujeme. Česká republika opravdu v tomto směru už dlouhodobě tento problém neřeší, respektive je tady určitě prostor pro navrhnutí normy, která pomůže systému, ale má skutečně pomocí, a ne vytvořit z některých obyvatel obyvatele horší kategorie, uzmout jim dávku, na kterou dneska nárok měli, a vlastně upřednostnit skupinu jinou, často takovou, která nemá příliš velký zájem o řešení vlastní životní situace.

A opět mohu mluvit i z vlastní praxe, když jsme sociální byty nabízeli, a měli jsme jich opravdu několik desítek. V městské části, kde jsem působila, jsme měli vždycky smlouvu na jeden rok na dobu určitou a zhruba padesát procent lidí, kteří v bytě bydleli, byť splnili podmínu housing first, to znamená, nejdříve měli bydlení, a pak až měli čas si hledat práci, si žádnou práci nikdy nenašlo, dluhy na bytech rostly a rostly a bylo velice problematické tyto lidi z bytu následně vystěhovat.

Když se podíváme na to, jak to bude s motivací těch nájemníků, budoucích nájemníků sociálních bytů – skutečně je tento zákon motivuje k tomu, aby ze systému po čase odešli? Aby byli schopni se postavit na vlastní nohy a aby následně tedy byli schopni jít na běžný trh práce, najít si práci, aby si byli schopni zabezpečit příjmy a následně tedy šli i na běžný trh bydlení? Já se to nedomnívám, byť tam samozřejmě sociální práce je zaručena. Ale to bylo v našich sociálních bytech taky. Tam byla měsíc co měsíc sociální pracovnice, ta je doslova vodila za ručičku, aby jim pomohla najít uplatnění na pracovním trhu, a to se bavíme o Praze, kde uplatnění na pracovním trhu, asi se shodneme, že je mnohem lepší než v některých koutech republiky.

Takže pokud se vystaví sociální byty v takových částech země, kde už dneska je vyšší nezaměstnanost, byť celorepublikově je nezaměstnanost opravdu na velmi nízké úrovni, tak to utvoří akorát závislost lidí na daném místě, pracovní místa se tam jako houby po dešti asi nevyrojí, a v tu chvíli ten člověk zůstává jenom a jenom závislým

na státu a jeho pomoci, není schopen se postavit na vlastní nohy. To je hlavní úskalí, které si myslím, že bychom neměli brát na lehkou váhu, měli bychom na něj brát zřetel a měli bychom se snažit, abychom v případě, že zákon projde do dalšího čtení, ho v samotném návrhu ještě dostatečně změnili a nějakým efektivním řešením se pokusili, abychom zamezili těm největším problémům, které jsem tady zmínila.

Takže by mě zajímal finanční nákladnost systému, kolik nás bude v následujících letech vystavení bytu stát. Myslím si, že je to zcela relevantní otázka a měli bychom na ni dostat jasnu odpověď. Měli bychom vědět, kolik to bude.

Mě bude zajímat, co bude s lidmi, kteří přijdou nově o podporu, o sociální dávku, která jim pomáhá žít v jejich bydlení. Opravdu jsou to často zejména senioři. Co bude s nimi? To je budeme stěhovat na stará kolena, když ještě ani nemáme byty, nemáme tedy kam? To by mě hodně zajímalo.

Pak by mě zajímal motivace lidí, kteří nejsou v seniorním věku, ale jsou schopni pracovat, jak je donutíme, aby z bytu také časem byli schopni se vymanit. Jaká bude snaha těchto lidí? Čím to bude vlastně podmíněno?

A pak by mě zajímal segregace, která v tomto směru hrozí, protože byť v zákoně je napsáno, že je snaha o to, aby byty nebyly koncentrovány v jednom místě, myslím si, že není síla, není moc toto zaručit, není moc toto vymáhat. A když starosta bude chtít v dané obci vyčlenit na sociální byty bytovku na kraji města, tak to udělá, a bytovka na kraji města za velmi krátkou dobu může být jednoznačně další vyloučenou lokalitou.

To jsou rizika, před kterými varuji, a zajíma mě v tomto směru odpověď předkladatelů, protože si myslím, že i s těmito věcmi by nás dopředu měli seznámit, abychom věděli, jak se k danému zákonu máme postavit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové. Ještě než vystoupí paní poslankyně Radka Maxová, dovolte mi, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se Petr Adam od 18 hodin a pan ministr Robert Pelikán se omlouvá z jednacího dne. Nyní paní poslankyně Radka Maxová. Připraví se paní poslankyně Marta Semelová. (V sále je hluk!) Opět žádám sněmovnu o klid. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já zde teď nebudu hovořit za sebe, doufám, že můj čas ještě přijde, byla jsem požádaná paní ministryně Šlechtovou o přečtení v podstatě její řeči, protože paní ministryně je mimo Českou republiku, takže teď přečtu v podstatě její stanovisko k předkládanému návrhu zákona.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ve věci návrhu zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení a návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení, mi dovolte, abych vás informovala jménem paní ministryně Šlechtové a Ministerstva pro místní rozvoj, které je spolugestorem tohoto zákona, že je potřeba v České republice

sociální bydlení řešit. Otázkou však zůstává jak. Je správné, aby stát v oblasti sociálního bydlení intervenoval v obcích? Je správné, aby stát řešil tuto problematiku přidělováním bytů? Nebo by se spíše mělo jednat o motivaci, aby lidé bez bydlení nebo ohrožení ztrátou bydlení získali takzvané kompetence k bydlení zpět?

Bohužel musím konstatovat, že předkladatel zákona, to je Ministerstvo práce a sociálních věcí, připustilo skutečnou debatu jak uvnitř koalice, tak i s ostatními partnery, jako je Ministerstvo vnitra, Ministerstvo financí, Svaz měst a obcí –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní kolegyně, velmi nerad přerušuji, ale musím trvat na dodržování jednacího řádu, alespoň jednoho ministra mi sem vládní koalice musí dodat. Já vím, že čtete stanovisko ministryně pro místní rozvoj, tomu dobře rozumím, ale přece jen ji nemůžete zastoupit, ani z tohoto místa, když vystupujete jejím jménem. Takže bych prosil předsedy vládních klubů, aby se vynasnažili. Já jsem měl dobrou vůli vás nechat dokončit projev, ale bohužel jaksi mohu počkat jenom chvíličku, když si někdo odběhne. Přerušil jsem, než přijde nějaký ministr. Bylo by nefér, vím, že můžete mluvit kdykoliv, pane předsedo, ale přece jen. (K poslanci Kučerovi.) Nejdřív nechám fungovat předsedy vládních poslaneckých klubů, než dám slovo jiným.

Dostavil se pan ministr pro lidská práva. Prosím, paní kolegyně, můžete pokračovat. Pokračuje paní kolegyně Radka Maxová. Máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Nechtěla jsem být nějakým způsobem impertinentní, leč trošku mě zarází postoj předkladatele k tomuto zákonu, kde se na něj už podruhé čeká. Opravdu evidentně má pro něj Poslanecká sněmovna váhu. Omlouvám se tímto i paní ministryni Šlechtové, že toto nemám v textu.

Takže já začnu znova. Bohužel musím konstatovat, že předkladatel zákona, to znamená Ministerstvo práce a sociálních věcí, připustilo skutečnou debatu jak uvnitř koalice, tak i s ostatními partnery – Ministerstvo vnitra, Ministerstvo financí, Svaz měst a obcí, Svaz místních samospráv – až v průběhu meziresortního připomínkového řízení. Přes veškerá úsilí spolupředkladatele, tzn. Ministerstva pro místní rozvoj, nebyly připomínky zohledněny. Koncepční rozpor mezi oběma resorty v návrhu zákona o sociálním bydlení a příspěvku na bydlení tedy nebyly vypořádány a nadále trvají. Jedná se zejména o rozpor týkající se vymezení cílové skupiny.

Ministerstvo pro místní rozvoj trvá na reziduálním charakteru systému sociálního bydlení, z čehož vyplývá zacílení na znevýhodněné nebo vyloučené osoby, jejichž nepříznivá situace v oblasti bydlení vyžaduje užívání sociální práce. To jsou osoby, které se běžně na trhu s byty obtížně uplatňují. Tato cílová skupina zahrnuje např. osoby žijící na ubytovnách, v azylových domech, případně využívající sociální služby typu noclehárny. Jedná se o koncept, který vytváří netržní segment nájemního bydlení nekonkurující soukromému sektoru nemovitostí. Uvedený přístup nejenže nemá na volný trh s byty negativní dopad, ale naopak přispěje k vytěsnění těch subjektů, které v současné době využívají chyběně nastaveného systému dávek a za vysoké platby poskytují bydlení osobám, které běžný trh s byty nepřijme.

Široce pojatá cílová skupina, kterou prosazuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, s sebou nese riziko účelového chování osob, které by za normálních okolností zajistily bydlení na trhu. Pro tyto osoby je obec schopna zajistit bydlení mnohem efektivněji než stát, zejména s využitím stávajících podpůrných nástrojů, což jsou sociální dávky a investiční podpory Ministerstva pro místní rozvoj.

Široké pojetí cílové skupiny přinесne neodhadnutelný nárůst finančních nároků a návrat korupčního prostředí. Dlouhé bytové pořadníky, černý trh s byty. Z hlediska bytové politiky dojde k narušení funkčního trhu s byty.

Druhý rozpor, který navazuje na úzké pojetí cílové skupiny, spočívá v požadavku Ministerstva pro místní rozvoj, aby předmětem zákona byl pouze jeden typ sociálního bytu, a to byt, ve kterém je uzavření nájemní smlouvy podmíněno povinným čerpáním sociální práce na základě individuálních potřeb nájemce. Byty bez povinné sociální práce by neměly být předmětem tohoto zákona a zakládat mandatorní nároky na státní rozpočet. Nakládání s těmito byty by mělo plně spadat do samostatné působnosti obcí, které jsou schopné zohlednit místní podmínky a potřeby a mohou již dnes na tyto potřeby využívat dotační prostředky státu.

Ministerstvo pro místní rozvoj již mnoho let nabízí celou řadu dotačních titulů určených pro sociální bydlení, což jsou komunitní domy seniorů, pečovatelské byty, vstupní byty.

V kontextu svého vystoupení si dovoluji upozornit na další nejasnosti v návrhu zákona, jako je např. nedostatečný požadavek na přednostní uplatnění nástrojů sociální politiky při řešení bytové nouze, což jsou sociální dávky, sociální služby a sociální práce, k získání bydlení na trhu před zdánlivě prostým, ale mnohonásobně nákladnějším přidělením sociálního bytu, jehož investice a provoz bude hradit stát, nebo duplicitní pojetí rejstříku sociálního bytového fondu. Navrhujeme, aby rejstřík bytového fondu vedl Státní fond rozvoje bydlení z důvodu zamezení duplicit a snížení finanční náročnosti. Zároveň je potřeba zajistit a dodržovat soulad mezi stavebními předpisy, občanským zákoníkem, a to zejména v oblasti nastavení nájemních vztahů a také mezi dalšími právními předpisy.

Vzhledem k jednoznačné potřebě účinně a neprodleně řešit problematiku sociálního bydlení se obávám, že nevyřešené rozpory zásadním způsobem ztíží, možná i znemožní provádění zákona v praxi.

Děkuji za pozornost jménem paní ministryně Šlechtové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Radce Maxové. Nyní mám před sebou tři faktické poznámky. Nejdřív pana poslance Karla Fiedlera, poté Františka Laudáta a poté Michala Kučery. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já jsem přihlášen i v řádné rozpravě k tomu, abych řekl svůj názor k tomu, co se tady odehrává, ale pouze ve faktické poznámce reakci na to, jak probíhá projednávání tohoto zákona. Je to opravdu ostudné, jestliže na konci volebního období doposud nejsilnější strana vládní koalice

předloží takto významný návrh zákona, aspoň podle jejich tvrzení, a odehrává se v takové atmosféře, doslova v takovém nezájmu o to, co tady bylo řečeno.

Chtěl bych poděkovat paní zpravodajce za úvodní slovo a velmi věcně a velmi podrobně zpracovanou argumentaci k tomuto zákonu. Ti z nás, kteří poslouchali úvodní slovo zpravodajky Jitky Chalánkové, si asi udělali na věc názor. A já si myslím, že to, v jakém duchu se odehrává projednávání této pro vládu významné koalice, bodu, který my v opozici jsme chtěli řešit, a navrhovali jsme některá řešení, bylo nám vždy řečeno, že vláda přikročí s vlastním návrhem, že to, co navrhovala opozice, jsou nesmysly, tak nyní vidíme, jak si vláda představuje tu kvalitu. A je velmi zarážející, že i v rámci vládní koalice existuje velmi diametrální pohled na předloženou novelu, tak jak jsme slyšeli z právě tlumočeného příspěvku v zastoupení kolegyně Maxové za paní ministryně Šlechtovou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Nyní pan poslanec František Laudát, připraví se kolega Kučera také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, dámy a páновé. Pan kolega Fiedler mi vzal trochu vítr z plachet. Ale nezlobte se na mě, já vyzývám, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, předsedu klubu sociálních demokratů, aby si vzal do konce dnešního jednacího dne přestávku a ukončil skutečně toto velmi nedůstojné divadlo. Paní předkladatelka, domnívám se, by tady měla sedět, měla by sedět u stolku předkladatelů a zpravodajů. Byl bych nerad, aby skutečně... Předvádíte tady už opravdu trapnou frašku a přestaňte s tím nebo budeme mít ostudu všichni.

Myslím si také, že, byť chápnu, že paní ministryně Šlechtová je řádně omluvena, jako spolugestor by tady měla sedět.

Tady se někdo pustil do sociálních experimentů, které můžou stát naši zemi miliardy korun. Neředitelně, tak jak je celá řada různých podpor a různých příspěvků a rozhazování. Já vás upozorňuji, že za poslední roky jenom tato vláda začala mandatorní vydaje ve výši zhruba 75 miliard korun navíc. Jestliže přijede ekonomické ochlazení, vy pošlete Českou republiku do Řecka. Já vás varuju.

Takže opravdu žádám, i přitom, že si paní ministryně zasedla ke stolku předkladatelů, abyste skutečně tuto frašku dneska ukončili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Laudátovi za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana... Odhlašuje se, v tom případě paní poslankyně Marta Semelová v rozpravě, připraví se pan kolega Zdeněk Soukup. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, musím říci, že jsem netrpělivě očekávala, kdy vláda konečně splní svůj slib a předloží zákon o sociálním bydlení. O tom, že je velmi potřebný a že na jeho

schválení netrpělivě čekají mnozí jednotlivci, rodiny i zapojené organizace, není pochyb. To, že se najdou ti, kteří jeho potřebu zpochybňují, či ho přímo odmítají, se dalo čekat. Na druhou stranu bych chtěla říci, že i mě velice nemile překvapuje ta účast-neúčast, kterou tady při projednávání tohoto zákona máme možnost sledovat, a zajímalo by mě, jestli této vládě, resp. ČSSD opravdu jde o přijetí zákona o sociálním bydlení, nebo je to z vaší strany jenom hra s voliči a ve skutečnosti toto velké téma, slib, který jste voličům dali, splnit vůbec nechcete.

Ale zpátky k zákonu. Všichni víme, že podoba předloženého zákona není ideální. Za rizikové považuji ukončení dávek bez přechodu do nového systému, nebezpečí segregace sociálního bydlení, plánované zrušení výplaty nově pojatého příspěvku na bydlení domácnostem žijícím v substandardních formách bydlení, které dosud pobíraly doplatek na bydlení. Za důležité také považuji vrátit se k přidělování bytu rodinám, kterým hrozí odebrání dítěte. Tyto rodiny by měly být při přidělování bytu jednoznačně předrazeny jako zvlášť zranitelná skupina s tím, že by sociální byty dostávaly bez zbytečného dokladu. Pochopitelně mám na mysli ty rodiny, které jsou v této situaci z důvodu chudoby. To jsou některé z námětů, které bychom v průběhu dalších čtení měli projednat. Zároveň bych byla velice ráda, kdyby skončily spory a naschvály mezi Ministerstvem pro místní rozvoj a MPSV, které se stejně jako věčné dohadování mezi stranami vládní koalice podepsaly na průtazích při zpracování zákona a pochopitelně i na jeho podobě.

Vím, že jsou města a obce, které se už dnes, aniž by zmiňovaná legislativa existovala, o své občany starají a snaží se jim potřebné bydlení zajistit, ale to neznamená, že by se neměla přjmout norma, která nastaví určitá pravidla, určí práva a povinnosti zainteresovaných, a co především – zaručí financování, resp. spolufinancování tam, kde je to potřeba. Problémy, do kterých se obce a s nimi pochopitelně hlavně občané dostali poté, co byl nezodpovědně a krátkozrakce privatizován bytový fond, jsou značné. Rozrostl se byznys s byty a domy, byznys s chudobou, korupce, ohromné zisky na straně jedné pro lidi bez skrupulí a chudoba, živoření a bezdomovectví na straně druhé. A přitom je známo, že jsou tu tisíce bytů prázdných, další slouží k nelegálním činnostem a spekulacím, jiné domy se nechávají úmyslně chátrat, protože lukrativní pozemek přinese pář jedincům mnohem závratnější výnosy, než by jim přineslo bydlení pro lidi, kteří to potřebují. A takových je mnoho.

Vím, že zákon všechny tyto problémy nevyřeší, ale v mnohém může pomoci. Určitě ale to musí být zákon kvalitní.

V České republice je v současnosti téměř 200 tisíc lidí v bytové nouzi. V letech 2011 až 2015 se počet těchto osob ztrojnásobil. Pokud trend navýšování počtu těchto lidí bude pokračovat, spočítejte si, kolik se jich za dalších pět let do podobné situace může dostat, pokud nebude přijato nějaké opatření. Podle průzkumu MPSV z roku 2015 je přímou ztrátou bydlení ohroženo na 117 tisíc lidí, z toho 8,5 tisíce dětí. Vyrůstají na ubytovnách, v azylových domovech, stěhují se z jednoho místa na druhé. Náklady na bydlení jsou pro řadu spoluobčanů prostě neúnosné. Nájemné, které je často nastaveno na maximální míru, vodné a stočné, energie, odpady a tak dále. Od roku 2000 do roku 2014 představoval celkový nárůst cen za bydlení téměř 103 %. V zemích Evropské unie byl v průměru nárůst v této skupině výdajů 63 %. Dotýká se

to především skupin lidí, jako jsou senioři, především osamělé seniorky, rodiny s dětmi, matky samoživitelky, mladí lidé vycházející z dětských domovů, dlouhodobě nemocní, zdravotně postižení, ti, kteří nemohou sehnat práci, oběti domácího násilí a řada dalších. Mnozí z nich čekají na příležitost získat byt od obce, protože na to, aby si ho kupili, nemají peníze a jít do hypotékysí netroufnou. Bud' by neměli na splátky, nebo nemají jistotu do budoucna, např. jestli budou mít práci. Navíc takové zadlužení pro mladé rodiny s dětmi je na hodně dlouhou dobu. Takže získat byt je pro velkou část našich spoluobčanů neřešitelným hlavolamem. Navíc pokud už obce přidělují nějaké byty, tak to činí ne podle potřeb žadatelů, ale obálkovou metodou, tedy kdo dá více. Takže ti, kteří stěží se svým příjmem vyjdou, jsou na vedlejší kolej. Zvlášť alarmující situace je v hlavním městě, kde se průměrná cena nového bytu pohybuje kolem 5,5 mil. korun, čímž je zde nové bydlení dostupné jen pro velmi úzkou skupinu lidí. Podobně je zde velice drahé nájemní bydlení, kde nájmy rostou mnohem rychleji než mzdy nebo důchody.

Právo na bydlení patří mezi základní lidská práva. Podle Evropské sociální charty je povinností státu dbát na zajištění dostupného bydlení pro své obyvatele. Tento úkol nelze ponechat jen na volném trhu. Koncepce bydlení měla být povinnou součástí rozvoje každé obce. Nutný je, jak už jsem říkala, zákon o sociálním bydlení. Ten nyní konečně projednáváme a vzhledem k jeho významu a potřebnosti bychom mu skutečně měli věnovat v průběhu následujících čtení a ve výborech pozornost, kterou si zaslouží. Ovšem tak, abychom ho dokázali schválit ještě v tomto funkčním období.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v lavicích KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. A nyní další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Zdeněk Soukup. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dlouho diskutovaný návrh zákona dospěl do podoby kompromisní a já bych řekl, do podoby bezubé. Nikdo z něj není nadšený. To řekla i paní předkladatelka, že tady velké nadšení neni. Klíč ke kompromisu se našel zavedením principu, podle kterého je vstup do systému poskytovatelů sociálního bydlení pro obce dobrovolný. Řešení, jak jsem řekl, nikoli ideální, ale jak to vypadá, jediné schůdné. Bohužel.

Je tady otázka, jestli potřebujeme takový zákon. Já osobně si na takovou otázku odpovídám na rozdíl od svých předčeňnic, že zákon o sociálním bydlení potřebujeme. Ale jaký? Hledejme jehlu v kupce sena, hledejme pozitiva v tom návrhu. Já osobně na konečné verzi oceňuji hlavně to, že se upustilo od plánovaného zřízení jakéhosi superúřadu, který měl klienty v bytové nouzi v nepřihlášených obcích opečovávat. Předání určitých úkolů a pravomoci Státnímu fondu rozvoje bydlení je myslím dobrý tah. Jenom doufám, že nám ten fond nezačne bobtnat, že nám nezačne bumbrlikovatět.

Za dobrý tah bych považoval zrušení doplatku na bydlení, který svého času odstartoval byznys s chudobou. Velkou míru nedůvěry ve mně vyvolává poměrně vágní formulace v návrhu, podle kterého nově zavedený příspěvek na bydlení v sobě

zahrnuje obě dosavadní dávky, tedy státní sociální příspěvek na bydlení plus doplatek na bydlení. To by nám paní ministryně měla ještě vysvětlit. Nějak cudně se v návrhu mlčí o ubytovnách. Je mi jasné, že přijetím zákona nezmizí z povrchu zemského, i když bych si to přál. To by ale podmostní oblouky nestačily. Ale bude to znamenat alespoň konec vyděračské cenotvorby majitelů těchto ubytoven? To je další otázka na paní ministryně.

Za největší slabinu předloženého návrhu pokládám malý důraz na motivaci klientů dostat se ze stavu bytové nouze. Aby bylo jasno, nemám na mysli seniory, samoživotelky, mladé rodiny nebo zdravotně hendikepované. Má výtku se týká zdravých lidí v produktivním věku, u kterých je jejich sociální znevýhodnění dáné chronickou alergií na práci. Myslím, že by jedním z kritérií pro přiznání nově zaváděného příspěvku na bydlení mělo být zaměstnání klienta, respektive jeho ochota přijmout stálou práci, anebo alespoň veřejně prospěšné práce nebo veřejnou službu. Jak to ovšem do návrhu zakomponovat?

Příspěvek na bydlení by podle mne měl také motivovat klienta k tomu, aby šel za prací tam, kde je jí dost. Mohl by podnítit tolik potřebnou pracovní migraci, mohl by se stát jedním z účinných nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti. Lapidárně, práceschopný klient se uplatní lépe v současné době na Plzeňsku nebo ve středních Čechách než v Moravskoslezském nebo Ústeckém kraji. Tady by mohl být velmi prospěšný nově zaváděný rejstřík bytového fondu. Avizuji, že se pokusím ve druhém čtení, pokud se na ně dostane, osetřit tuto záležitost pozměňovacím návrhem.

Na vládním návrhu zákona o sociálním bydlení mě velmi znepokojuje určitý důraz na výstavbu nových bytů. Myslím, a fakta od Svažu majitelů nemovitostí to potvrzují, že na trhu s komerčním nájemným je poměrně dost volných bytů. Budou-li jejich majitelé ochotni vložit za standardních podmínek tyto byty do sociálního bytového fondu, je zbytečné stavět byty nové. Tím spíš, že výstavba nových bytů, má-li být ekonomicky únosná, a v tom se shodnu s kolegyní Adamovou, by se patrně odehrávala zřizováním nechvalně proslulých králíkáren, ze kterých by vznikla nová ghettá se všemi sociopatologickými důsledky. To naprosto odporuje potřebě rozptýlit především sociálně vyloučené mezi většinovou populací.

Ono vlastně nejde jenom o tuto kategorii sociálně vyloučených. Podle mě je dost deprimující segregovat na jedno místo i seniory, tělesně postižené. I lidé, kteří potřebují pomoc v podobě sociálního bydlení, by měli žít v naprostu přirozených podmínkách.

V nejnovější verzi zákona o sociálním bydlení mě zaujala ještě jedna změna – v řízení o uznání bytové nouze a o přidělení sociálního bytu je potřebný souhlas obce jenom v případě, že se přihlásí do systému. Snad jsem se neprehlédl. V ostatních případech o tom rozhodují krajský úřad práce nebo ministerstvo. Myslím si, že je to špatně. Obec by se měla vyjadřovat v každém případě. Není přece myslitelné, aby za ni někdo dělal demografickou politiku proti všem místním, aby to byl někdo zvenčí. Mohu uvést spoustu případů například ze svého regionu, kde se situace vymkla z rukou místní samosprávy a města nebo vesnice se staly pro místní starousedlíky div ne Bronxem. Příklad: Rotava na Sokolovsku. Spekulanti snad z celé republiky tady využili nepříznivou situaci na trhu práce, skoupili levné byty

přestěhovali do nich problémové rodiny, kterých se chtěli jinde zbavit. Ve městě se zhoršila bezpečnostní situace, vyhrotily se mezilidské vztahy. To všechno má vliv třeba na další propad hodnoty nemovitostí. Tedy docela nedávno přijaté opatření, které dává obcím určité právo mluvit do rozhodování o příspěvku na sociální bydlení, myslím, že se tomu říkalo a říká mezi odpůrci tohoto příspěvku Stanjurův přílepek, doporučuji zachovat.

To bylo jenom několik poznámek, které jsem si udělal při pročítání poměrně obsáhlého zákona. Jak už jsem řekl, své připomínky zapracuji do pozměňovacích návrhů.

Chtěl bych se ještě vyjádřit k jedné otázce. Často se říká, že tento návrh, nebo některý návrh je paskvil, že je neoprávněný a podobně. Myslím, že tomu tak není. Opravitelné je v podstatě všechno, jak jsme viděli i v případě některých zákonů, které se opravily třeba komplexním pozměňovacím návrhem. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní v rozpravě vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Zareaguji na kolegu Soukupa, který tady poměrně obšírněji nebo obsáhleji a správně zmínil problematiku zaměstnanosti. Ono totiž tohle téma s tím velmi úzce souvisí. My na jedné straně máme pořád značný objem nezaměstnaných, který sice velmi klesl, ale pořád je to v řádech 300, přes 300 tisíc. A ti lidé jsou častokrát ve finanční nouzi proto, že nepracují a že se jim nechce pracovat.

Kolegu Soukupa prostřednictvím pana předsedajícího asi vyvedu z omylu. I v tom Moravskoslezském kraji je to už dneska jinak. Je obrovská poptávka po pracovní síle. Já jsem asi před dvěma týdny, nebo před třemi, už jsem to tu jednou zmíňoval, byl v jedné místní firmě, která říká, že má připravenu investici a bude potřebovat 700 zaměstnanců. Pokud je neziská, ta investice půjde jinam a firma možná opustí Českou republiku nebo bude přemístěna. Proč o tom mluvím, kam mířím? Mířím tím k tomu, že tak jak jsem častokrát říkal ve své volební kampani před začátkem této Sněmovny, že řešíme důsledky, a nikoliv příčiny. Možná by bylo velmi užitečné, kdybychom se zaměřili na to, že máme pořád tolik dlouhodobě nezaměstnaných, kteří se, dovolím si říct, vyhýbají práci a čekají s nataženou dlaní, kdo jim přispěje na bydlení, než abychom jim dávali tento sociální poměrně nebezpečný dar, který je jen zakonzervuje v tom stavu, že nebudou mít nutnost řešit svoji situaci.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče, za dodržení časového limitu. Jako další přihlášený do obecné rozpravy vystoupí pan poslanec Vilímec a připraví se paní poslankyně Nohavová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, předně chci vyjádřit jako mnozí také údiv, že vláda do Poslanecké

sněmovny posílá tento zákon jen pár měsíců před volbami. (Ministr Chvojka z místa: Cože?)

Jsem s určitou přestávkou v Poslanecké sněmovně od roku 2006 a nepamatuj si, že by dva členové vlády nad návrhem, který vláda poslala do Sněmovny, prokazovali tak hluboké konцепční rozdíly. Když jsem poslouchal paní kolegyni Maxovou, která četla dopis paní ministryně Šlechtové, tak už jen obsah toho poselství, jak bych to tak nazval, je přece úplně diametrálně odlišný od toho, co nám předložila vláda a co nám předložila paní ministryně Marksová.

Víte, ten zákon je velmi nestandardní nejen tím, že se na něm nemohou shodnout ani ministři této vlády. Je nestandardní za prvé tím, a už to také bylo zde řečeno, že jeho plnění vlastně ani není povinné pro ty obce, je to plnění dobrovolné. Za druhé, ten zákon je evidentně velmi drahý, nebo bude velmi drahý, a bohužel ani nevíme, jak moc bude drahý. Za třetí je to zákon, který tato vláda vůbec naplňovat nebude, budou ho naplňovat až ostatní vlády, respektive naplňovaly by, kdyby zákon byl schválen. Jsem přesvědčen, že ani zástupci stran vládní koalice nejsou přesvědčeni, že zákon bude schválen. Prostě tady projednáváme něco, o čem dobře víme, že schváleno nebude. A už to je na tomto sněmovním tisku zvláštní. A možná je to zákon, který skutečně v této podobě, jak je předložen, ani nepotřebujeme.

Víte, mně tak trochu upomíná ten systém zákon o hospodaření s byty, se státními byty, který byl zrušen někdy na začátku 90. let, a kdy také národní výbory na základě pořadníku rozhodovaly o přidělení bytů, vydávaly dekrety na byty. Na základě dekretů pak nájemníci bydleli v těch bytech na dobu neurčitou. Je to něco podobného. Prostě vracíme se do koncepce, která tady byla ještě před listopadem 1989, a já jsem přesvědčen, že je naprostě překonaná.

Návrh zákona, jak to tady velmi precizně a pregnantně vzpomněla paní zpravodajka, prošel od zahájení připomínkového řízení významnými změnami v základních parametrech. Nebudu se k tomu vracet podrobně, ale jen opakuji, že nejdříve ten zákon stanovil povinnost zajistit sociální bydlení obcím, později zakotvil dobrovolnou účast obcí v té podobě, která byla předložena, pak popsal jakýsi speciální úřad spadající do gesce Ministerstva práce a sociálních věcí, ve finále byl tento úřad nahrazen Státním fondem rozvojového bydlení. Udivilo mě proto, že čísla a podklady, které zákon doprovázejí v závěrečné zprávě o hodnocení dopadu regulace, se po celou dobu navzdory těmto významným věcným změnám téměř nezměnily. Považuji je proto za velmi nedůvěryhodné a tvrzení, že půjde o rozpočtově neutrální zákon za nesprávné a za velmi pochybné. Tento můj názor potvrzuje koneckonců i paní zpravodajkou zmiňovaná zpráva komise Legislativní rady vlády, která čísla připravená Ministerstvem práce a sociálních věcí zpochybnila.

Zjevně také nejsem sám, kdo si všímá velmi nesourodé cílové skupiny, která má nárok na takzvané přidělení sociálního bydlení. Jsou to lidé s odlišnými potřebami a nároky, osoby buď dlouhodobě nezaměstnané s velkými dluhy či exekucemi, kterým se z těchto důvodů legální příjem ani nevyplatí, dále lidé bez pracovních návyků nebo s různými závislostmi. Většina osob z této cílové skupiny má obtíže získat zaměstnání či udržet si byt. Vedle nich jsou to ale také senioři, rodiny nebo lidé nezaměstnaní jen dočasně. Souhlasím s konstatováním komise Legislativní rady

vlády, podle níž se tyto odlišnosti v materiálu Ministerstva práce a sociálních věcí neuvádějí a nepracuje se s nimi, přestože povaha problému bydlení jednotlivých dílčích skupin i potenciál a ochota tyto problémy řešit se mezi těmito skupinami značně liší. Rozumím proto i těm sporům, které zde byly v plné nahotě ukázány, které vedou od samého počátku nad koncepcí tohoto zákona především dva resorty, resort Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva pro místní rozvoj.

Je skutečně nezbytné si otevřeně říci, komu vlastně chce vláda rozdávat byty. Jsem přesvědčen, že mnoho z těch, o kterých paní ministryně Marksová i její kolegové často hovoří, se nikam ani stěhovat nechce a ani nepotřebuje. Jde často o lidi, kteří pouze stojí o finanční pomoc. K tomu poměrně dobře slouží nějaká stávající alespoň koncepce příspěvku na bydlení, o jehož parametrech se samozřejmě můžeme dále bavit. Je mi jasné, že především nastavení doplatku na bydlení odstartovalo nebývalý byznys s chudobou a byznys s byty tohoto typu. Do skupiny těchto nájemníků samozřejmě spadá i mnoho seniorů, nízkopříjmové rodiny nebo totíž zmiňované maminky samoživitelky. Neumím si představit, že tito lidé se budou stěhovat do sociálních domů, kde s nimi na jednom patře budou žít problémoví nájemníci z vyloučených lokalit, recidivisté nebo aktivní uživatelé drog, kteří mají sociální ubytování získat také.

Souhlasím tedy s názorem, který tady byl prezentován, že cílová skupina je příliš široká, a obávám se důsledků, které zákon pro některé současné příjemce příspěvku na bydlení může mít.

Klíčovou roli v navrhovaném systému sociálního bydlení mají a musí logicky sehrávat obce. Pro ně je návrh na první pohled shovívavější než ve všech předešlých verzích. Jejich účast v systému má být takzvaně dobrovolná, a pokud se obec rozhodne nezapojit, nastoupí na její místo stát prostřednictvím Státního fondu rozvoje bydlení. Zákon tady mluví o takzvaném záložním systému. Obec vytváří sociální bytový fond, který odpovídá počtu osob s nárokem na podporu a systému sociálního bydlení. Pokud obec nemá nebo v samostatné působnosti nevyčleněna svém území dostatečný počet bytů ze svého vlastnictví, je povinna zajistit dostatečný počet bytů formou smlouvy o poskytnutí bytu do sociálního bytového fondu s jinými fyzickými nebo právnickými osobami.

Dobrovolnost zapojení obci – u toho bych se také chtěl zastavit. Vláda, resp. paní ministryně Marksová návrh prezentuje jako kompromisní. Jde podle ní o ústupek obcím. Obávám se, že jde jen o jakousi taktiku a dočasnou legislativní clonu, takovou legislativní, řekněme, tmu, která má skrýt skutečný cíl zákona. Rád bych připomenu, že po jednání vlády v únoru tohoto roku hned několik představitelů vládní koalice uvedlo, že zákon nastartuje de facto pilotní projekt a obce se v budoucnu stejně budou muset zapojit povinně. Dobře si také vybavují vyjádření paní ministryně Marksové, která v lednu v rozhlasovém interview varovala obce před důsledky, jaké bude mít jejich rozhodnutí zůstat mimo systém sociálního bydlení. V podstatě obcím naznačila, což tu také bylo vzpomenuto, že jim sociální byty za humny postaví stát bez jejich vědomí a bez jejich souhlasu.

Jednoduché to bohužel podle všeho nebude ani s financováním. Přitom zajištění dostatečných financí má být hlavním motivačním stimulem pro obce, aby začaly

sociální byty v souladu se zákonem zajišťovat. Zákon je v tomto poměrně obecný a odvolává se na takzvanou vyrovnávací platbu. Na rekonstrukci a výstavbu bytů mají obce současně čerpat dotační prostředky. Podmínky fungování vyrovnávací platby ale zákon nestanoví, odvolává se pouze na nařízení vlády. Konstatuji, že tím nejsou vytvořeny ani stabilní podmínky pro financování sociálních bytů pro obce, protože nařízení vlády, jak víme, se kdykoli může změnit. V tuto chvíli ani bez bližšího vysvětlení nevíme, jak přesně bude tok financí směrován, jaké podmínky budou pro obce stanoveny a ani kdy obce budou moci čerpat vyrovnávací platbu. Důvodová zpráva neuvádí a nevyčísluje ani předpokládanou spoluúčast obcí, která určitě nebude zanedbatelná, a neuvádí ani další očekávané náklady plynoucí například z enormního nárůstu administrativy. Nejsou vyčísleny mzdové náklady na plnění úkolů obce v oblasti technické správy sociálního bytového fondu, režijní náklady ani neinvestiční výdaje na běžnou údržbu a opravy. (V sále je velmi hlučno.)

Vzhledem k omezenému počtu dostupných bytů ve vlastnictví mnohých obcí je jasné, že do sociálního bytového fondu musí přijít i byty soukromníků. Otázka ale je, proč by to měli soukromníci dělat. Obec sice bude za poskytnutí bytu vyplácet majiteli poplatek, ale pokud ten poplatek nebude vyšší než tržní nájemné, není mi jasná motivace pro majitele bytů zapojit se do systému sociálního bydlení, nota bene v situaci, kdy se mají byty rozdávat i problémovým nájemníkům, u nichž hrozí, že byt v dohledné době zničí. V případě, že tento poplatek bude naopak vyšší, bezpochyby dojde k pokřivení trhu. Osobně mám proto velké pochybnosti, zda bude možné získat dostatečný počet bytů zejména ve velkých městech. Jiná bude samozřejmě situace v chudších regionech České republiky, v oblastech s vysokou nezaměstnaností, kde jsou nájmy nízké už dnes. Udivuje mě, že předkladatelé se těmito konkrétními dopady vůbec nezabývají.

Nikdo také neříká, a už to tady také bylo naznačeno, co mají dělat obce, které vlastními byty disponují, ale mají je z většiny obsazené nájemníky, jakým způsobem bude obec byty uvolňovat, kam bude stěhovat současné nájemníky.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid v sále. Vím, že už je pokročilá hodina. Ale není slyšet přednášejícího. Děkuji.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo.

Zdá se mi, že všechny uvedené podmínky skutečně nejsou pro obce nastaveny tak, aby aktivně vstupovaly do systému sociálního bydlení. Možná si to uvědomují i předkladatelé zákona, protože v celém materiálu není ani naznačen počet obcí, které by se mohly do systému zapojit. Odhadoval bych to, že těch obcí nebude procentuálně více než deset procent.

Především se ale vracím k původní otázce, zda vůbec zákon v této podobě, jak byl předložen, potřebujeme. Obce již teď efektivně vynakládají nemalé prostředky, a to i z prostředků státního rozpočtu nebo za pomocí dotací, na budování sociálního bydlení. Domovy pro seniory. Máme azylové domy a další typy sociálních služeb, které lze s pomocí dodatečných financí dále rozvíjet.

Protože jsem si vědom, že mám ještě dvě nebo tři strany (se smíchem) k přečtení a je sedmá hodina, tak bych o vlastní aktivitě svůj přednes teď ukončil, přerušil. Prosím? (Poslanec Okleštěk před pultíkem k řečníkovi: Ještě jede mikrofon.) Já vím.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Poprosím kolegy, aby neoslovovali přímo hovořícího.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vím, že jede mikrofon. To znamená, já bych přerušil teď svoje vystoupení s tím, že se přihlásím pak, až budeme pokračovat v další obecné rozpravě o tomto sněmovním tisku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče, prozatím. A vzhledem k tomu, že je 19.01, přerušuji jednání této schůze, končím tento jednací den a schůze Poslanecké sněmovny bude pokračovat ve středu 12. 4. v 9.00 podle schváleného pořadu bodem číslo 234. Děkuji všem a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

12. dubna 2017

Přítomno: 186 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane premiére, vážení členové vlády, zahajuji dnešní jednací den 56. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Poprosím vás, abyste se i usadili na svých místech a pokud možno nerušili další průběh jednání.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, pan poslanec Marek Černoch od 11.10 do 12.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec René Číp – zdravotní důvody, pan poslanec Stanislav Grošpič z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Junek z osobních důvodů, pan poslanec David Kádner z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Koskuba z osobních důvodů, paní poslankyně Jana Lorencová z pracovních důvodů, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Pavlína Nytrová ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Gabriela Pecková v době od 16.30 do 19.00 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Bronislav Schwarz ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Zuzana Šánová z rodinných důvodů, pan poslanec Pavel Šramek do 13.00 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan premiér Bohuslav Sobotka v době od 14.30 do 16.00 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Havlíček z pracovních důvodů, pan ministr Miloslav Ludvík z pracovních důvodů, paní ministryně Karla Šlechtová z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Kateřina Valachová od 12.00 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Dále se omlouvá pan poslanec Petr Kudela z dopoledního jednání z důvodu účasti na pracovním jednání na Úřadu vlády.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body 234, 236, 237 a 238 – návrhy zákonů ve třetím čtení, a bodem 176, sněmovní tisk 1021. Dále lze projednat body 232 o pohřebnictví a 245 o provozu na pozemních komunikacích, kde jsou splněny zákonné lhůty. Po jejich projednání máme pevně zařazené body 54, 41 a bod 42, případně bychom pokračovali body z bloku prvního čtení – zákony, kde prvním projednávaným bodem, jak jsme se rozhodli, by byl bod 174. (V sále je neúnosná míra hluku.)

V 17.45 hodin máme pevně zařazený bod 19, sněmovní tisk 249, o obcích, a od 18.00 hodin pak bod 281, Informace vlády o vystoupení Velké Británie z Evropské unie.

Nyní ke změně programu jako první se přihlásil s přednostním právem pan poslanec Marek Černoch, kterému tímto dávám slovo.

A opakovaně vás žádám, abyste už usedli na svá místa a přestali s hlasitymi hovory. Děkuji všem. (Předsedající zvoní, aby zklidnil atmosféru.) Už jsme začali, kolegové. Děkuji.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: (Poslanec vystupuje v letecké uniformě.) Dobrý den, dámy a pánové. Chtěl bych vás tímto požádat a poprosit o podporu návrhu na zařazení sněmovního tisku číslo 747, je to zákon o civilním letectví, zákon, který si myslím, že je potřeba projednat. Nejenom vy všichni, ale i občané rádi létají na dovolenou. A na to, aby bylo letectví bezpečné, je potřeba, aby mělo jasně dané parametry. Proto bych vás požádal o podporu zařazení tohoto bodu. Je to bod, který je nekonfliktní.

Je dohoda, že žádná ze stran nepodpoří v souvislosti s projednáváním aktuální novely zákona o civilním letectví žádný pozměňovací návrh směřující do právní úpravy provozování letišť. Jedná se opravdu o úpravu civilního letectví jako takového a požádal bych vás, pokud by bylo možno tento tisk zařadit po bodu 42, nebo pevně na 14.30 hodin. Tímto vás prosím o podporu na zařazení tohoto bodu na jednání.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Mám to tedy chápat, že jako první bychom hlasovali po bodu 42 a alternativně budeme hlasovat ještě pevně zařazení na 14.30 hodin.

Poslanec Marek Černoch: Ano, po bodu 42, anebo pevně na 14.30 hodin. Ještě bych jenom dodal, že dnes je významný den, kdy Gagarin letěl poprvé do vesmíru, takže si myslím, že by to byla i taková docela zajímavá paralela. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další s přednostním právem pan předseda klubu KDU-ČSL Mihola. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěl bych požádat o pevné zařazení bodu číslo 6, což je vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, čili zákon o ochraně památkového fondu, sněmovní tisk 666, a to na úterý 25. dubna jako třetí pevně zařazený bod. Tam už jsou dva pevně zařazené, tak jako první nový, čili třetí v pořadí.

Potom bych chtěl požádat ještě o pevné zařazení bodu číslo 25, což je návrh poslanců Vítka Kaňkovského, Jana Bartoška, Jaroslava Zavadila na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

je to sněmovní tisk 935, a taktéž na úterý 25. dubna jako čtvrtý pevně zařazený bod, tedy druhý nově zařazený po těch, které už tam jsou.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Nyní s návrhem na změnu programu vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych navrhl předrazení bodu číslo 245, což je návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Je to sněmovní tisk 807 a týká se to zjednodušení vydávání řidičských průkazů. (Hluk v sále neustává.) Znamená to, že by občan nemusel nosit dvě fotografie, vyfotili by ho na úřadu a zároveň by si mohl zažádat o výměnu řidičského průkazu na jakékoli obci s rozšířenou působností. A to na dnešek jako druhý bod za pevně zařazený bod 234.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně, vzhledem k tomu hluku v sále – číslo bodu? (Poslankyně Kovářová: Je to bod 245.) Za bod 242. (Poslankyně Kovářová: 234.) 234. Děkuji.

Jako další s návrhem na změnu programu vystoupí pan poslanec Kott.

Poslanec Josef Kott: Dobrý den, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovolte mi načít pevné zařazení bodu 171, sněmovní tisk 1010, návrh poslanců Josefa Kotta, Mariana Jurečky, Ladislava Velebného, Pavla Kováčika, Olgy Havlové, Herberta Pavery, Jana Zahradníka a ostatních, a dalších, na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů, a to jako čtvrtý bod dnešního odpoledního jednání za bod číslo 42. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlasí s návrhem na změnu programu. Jestliže ne, mohli bychom přistoupit k hlasování.

Jako první budeme hlasovat návrh pana předsedy Marka Černocha na zařazení bodu č. 10, sněmovní tisk 437, civilní letectví, po bodu 42.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 300. Přihlášeno 135 poslanců, pro 74, proti 19. Tento návrh byl přijat. V tom případě již nebudeme hlasovat o alternativní zařazení na 14.30.

Dále budeme hlasovat návrh pana předsedy Miholy, který navrhuje zařazení bodu 6, sněmovní tisk 666, na úterý jako třetí pevně zařazený bod.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 301. Přihlášeno 137 poslanců, pro 22, proti 40. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana předsedy Miholy na zařazení bodu 25, sněmovní tisk 935, na úterý 25. 4. jako čtvrtý pevně zařazený bod.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 302. Přihlášeno 140 poslanců, pro 58, proti 49. Tento návrh nebyl přijat.

Jako další budeme hlasovat návrh paní poslankyně Kovářové, která navrhuje zařadit bod 24, sněmovní tisk 807, dnes jako druhý pevně zařazený bod.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 303. Přihlášeno 141 poslanců, pro 65, proti 46. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana poslance Kotta, který navrhuje zařadit bod č. 171, sněmovní tisk 1010, jako čtvrtý bod dnes za bodem 42.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 304. Přihlášeno 142 poslanců, pro 126, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, o kterých mělo být hlasováno. Do protokolu uvádím, že s náhradní hlasovací kartou dnes hlasuje paní poslankyně Kailová. Karta má číslo 73. (Rušno v sále.) Tak.

Já vás ještě jednou poprosím, jestli by bylo možné se trochu ztišit, abychom mohli pokračovat v jednání Sněmovny... Ještě jednou to zkusím... (Hluk v sále příliš nepolevil. Děkuji).

Otevříram bod

234.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. .../2017 Sb., a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 984/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místo předseda vlády Bohuslav Sobotka a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Roman Váňa. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 984/6, který byl doručen dne 16. března 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 984/7.

A nyní se táži navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Takže pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych tímto uvedl třetí

čtení návrhu zákona, kterým se mění zákon o kybernetické bezpečnosti, tak i zákon o svobodném přístupu k informacím. Tento návrh zákona zpracovaný Národním bezpečnostním úřadem, který předložila vláda, transponuje směrnici opatření k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v rámci celé EU.

Na základě rozhodnutí vlády, vláda během projednávání tohoto návrhu schválila materiál, ve kterém došlo ke změně ve funkci ředitele Národního bezpečnostního úřadu. Součástí toho materiálu byl také návrh na rozdelení Národního bezpečnostního úřadu, a to odštěpením zejména problematiky kybernetické bezpečnosti se současným vznikem nového ústředního správního úřadu – Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost se sídlem v Brně, který by odpovídal i za bezpečnost informačních systémů a také kryptografickou ochranu při nakládání s utajovanými informacemi. Zajištění odborných činností nového úřadu bude řešeno přechodem příslušných pracovníků Národního bezpečnostního úřadu, což bude spojeno s delimitací odpovídajících finančních prostředků na mzdy a související výdaje.

Výbor pro bezpečnost v rámci projednávání návrhu zákona přijal svým usnesením pozměňující návrh, který umožní vznik tohoto nového úřadu, který je zodpovědný za kybernetickou bezpečnost.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych poděkoval za to, že se nám na půdě Poslanecké sněmovny při projednávání tohoto návrhu podařilo dosáhnout široké politické shody. To, že se podařilo dosáhnout široké politické shody, odráží také nízký počet podaných pozměňujících návrhů, o kterých budeme ve třetím čtení hlasovat vůči tomuto sněmovnímu tisku.

Jsem také rád, že vlastně můžeme postupovat velmi rychle z hlediska vzniku nového úřadu pro kybernetickou bezpečnost, tak aby tento úřad pokud možno mohl vzniknout ještě během letošního roku. Já problematiku kybernetické bezpečnosti pokládám za velmi naléhavou. Máme myslím všechni povinnost udělat maximum pro to, aby naše země a její občané, její firmy, státní správa, samospráva byli co nejvíce chráněni proti potenciálním kybernetickým útokům, a jsem přesvědčen, že tato novela k tomu výrazným způsobem přispěje.

Takže ještě jednou děkuji zástupcům všech poslaneckých klubů v této Poslanecké sněmovně za podporu předloženého návrhu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane premiére, a nyní otevříram rozpravu a ptám se, zda má někdo zájem vystoupit. Pan zpravodaj se hlásí. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji si přednést návrh na legislativně technickou úpravu, kdy k pozměňovacím návrhům uvedeným ve sněmovním tisku 984/6 pod označením A, jedná se o pozměňovací návrhy garančního výboru pro bezpečnost, podávám podle ustanovení § 5 (správně § 95) odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny návrh následující legislativně technické úpravy.

Název zákona nově zní: "Zákon, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. 104/2017 Sb., a některé další zákony."

Jde o nezbytnou legislativně technickou úpravu v textu názvu zákona vyplývající z obsahu pozměnovacích návrhů garančního výboru pro bezpečnost, kdy v případě přijetí těchto pozměnovacích návrhů dojde v souvislosti s vytvořením Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost a jeho právním ukotvením k rozšíření počtu souvisejících novelizovaných zákonů oproti původní předloze obsažené ve sněmovním tisku 984.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Ptám se, jestli má někdo další zájem o vystoupení v rozpravě. Nikoho nevidím. A pokud se již nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Případná závěrečná slova. Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem. Nemá zájem. Pan zpravodaj? Nemá zájem. Tento tisk byl přikázán více výborům. Ptám se, zda ostatní zpravodajové mají zájem o závěrečné slovo. Pan poslanec Zahradníček, Klučka, Laudát? Nikoho nevidím.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměnovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměnovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Váňa: Výbor pro bezpečnost doporučuje hlasovat ve třetím čtení pro pozměnovací návrhy 984/6 podle této procedury. Nejprve bychom hlasovali návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2. Jako druhé hlasování by byly pozměnovací návrhy pod písmenem A. Jedná se o usnesení z výboru pro bezpečnost číslo 149. A v případě, že by nebyly přijaty, staly by se nehlasovatelnými i pozměnovací návrhy CII.1 až CII.14. Třetím hlasováním pozměnovací návrhy označené písmenem B pana poslance Novotného, čtvrté hlasování pozměnovací návrhy označené písmenem C1 až C7 a C1.1 a pátým hlasováním pozměnovací návrhy CII.1 až CII.14. Ty by byly hlasovatelné, pouze pokud projdou pozměnovací návrhy pod písmenem A. Závěrečné hlasování bude hlasování o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Ptám se, jestli má někdo návrh na změnu takto navržené procedury. Nikoho nevidím. Považuji za vhodné, abychom tuto proceduru schválili hlasováním. Já vás tedy požádám, abyste některé zaujali svá místa.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro takto navrženou proceduru, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 305, přihlášeno 158 poslanců, pro 150. Tento návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Roman Váňa: Dále budeme hlasovat pozměňovací návrhy pod písmenem A z usnesení výboru pro bezpečnost. Stanovisko výboru je kladné. (Předsedající: Ty legislativně technické na začátku.) Omlouvám se.

Takže začneme hlasováním legislativně technických úprav. Zmátl mě počet hlasování, protože první bylo o proceduře, takže teď teprve se dostáváme k prvnímu hlasování o pozměňovacích návrzích, tedy legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Výborně. Stanovisko navrhovatele? (Poslanec Váňa: Nebylo přijato.) Navrhovatele? (Poslanec Váňa: Kladné. Smích v sále.)

Poslanec Roman Váňa: Jedná se o můj pozměňovací návrh, takže stanovisko předkladatele. Tak stanovisko je kladné. (Předsedající: Výborně.) Omlouvám se, že jsem předjímal stanovisko, ale jsem rád, že bylo potvrzeno.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 306, přihlášeno 161 poslanců, pro 152, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Váňa: Teď se dostáváme k hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem A. Jedná se o usnesení výboru pro bezpečnost číslo 149. Je to významný pozměňovací návrh, který se týká mimojiné i zřízení Národního úřadu pro kybernetickou informační bezpečnost. Stanovisko výboru pro bezpečnost jako garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Stanovisko navrhovatele je rovněž doporučující.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 307, přihlášeno 163 poslanců, pro 155, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Váňa: Dále budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem B. Jedná se o pozměňovací návrhy pana poslance Novotného a stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Stanovisko navrhovatele je rovněž kladné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 308, přihlášeno 164 poslanců, pro 158, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Váňa: Dalším hlasováním bude hlasování o pozměnovacích návrzích poslance Romana Váni pod písmenem C1 až C7 a C1.1. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Stanovisko je kladné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Hlasování číslo 309, přihlášeno 166 poslanců, pro 157, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Váňa: Vzhledem k tomu, že byly přijaty pozměnovací návrhy pod písmenem A, budeme nyní hlasovat pozměnovací návrhy pod písmenem CII.1 až CII.14. Jedná se o pozměnovací návrhy poslance Romana Váni. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Stanovisko navrhovatele je kladné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 310, přihlášeno 167 poslanců, pro 160, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Roman Váňa: Vypořádali jsme se tedy s pozměnovacími návrhy a zbývá nám hlasování o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, souhlasím. O všech návrzích bylo hlasování a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. 106/1990 Sb. č./2017 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 984, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 311, přihlášeno 168 poslanců, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu navrhovateli a končím tento bod.

Dále bych využil času a přečetl omluvu pana poslance Kováčika, který se omlouvá z osobních důvodů na jednání Poslanecké sněmovny na dnešní den.

Otevírám bod

236.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb.,
o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 854/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Jana Pastuchová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 854/3, který byl doručen dne 7. března 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 854/4.

Ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Vypadá to, že už je připravena, takže máte slovo, paní ministryně. (V sále je rušno.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Já asi nebudu opakovat –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vás ještě přeruším na začátku. Opravdu poprosím vážené kolegy a kolegyně, abyste přestali rušit. Kdo má potřebu něco řešit, ať to řeší v předsálí. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Nebudu opakovat, o čem všem ta novela je, protože to už jsme tady měli v prvním i ve druhém čtení. Nicméně bych se chtěla trochu vyjádřit k některým pozměňovacím návrhům, kterých je tam celá řada, ale já bych některé chtěla vypíchnout.

Chtěla bych vypíchnout pozměňovací návrh F9 paní poslankyně Kailové o navýšení částek odměny pěstouna, kde ta výše by měla být navázána na výši minimální mzdy, protože už dneska to tak je, jenomže v té odměně pěstouna zamrzla minimální mzda na oněch osmi tisících a nebyla navýšena.

Pak bych ještě chtěla varovat o pozměňovacím návrhu poslankyně Chalánkové, který navrhuje snížení státního příspěvku na výkon pěstounské péče. Ten státní příspěvek je pro organizace nebo i pro orgány sociálně-právní ochrany, které pomáhají pěstounům v péči o děti. Všichni snad víme, že děti v pěstounské péči jsou často velice složité, jsou postižené zdravotně nebo mentálně, mají za sebou velmi složité osudy a pěstouni často potřebují podporu a pomoc. Snižovat státní příspěvek považuji za opravdu přímý krok proti dlouhodobým pěstounům.

A pak se ještě chci zmínit o jednom. Je to pozměňovací návrh K1 pana poslance Sklenáka, aby se přídavek na dítě nezapočítával do rozhodných příjmů pro nárok na příspěvek na bydlení. To je opatření, o kterém jsme diskutovali v rámci koalice. Tady je zároveň návrh, aby se přídavky na děti platily většimu okruhu rodin. Bude to asi o 140 tisíc dětí více. Jsou to velmi často právě děti z těch neúplných rodin, děti samoživitelek, které dnes jsou těsně nad hranicí, pod kterou je na přídavek na děti nárok, a když ale jim přídavek začneme platit, tak se jim navýší příjmy a riskujeme, že právě tyto neúplné rodiny, které jsou těsně nad hranicí chudoby, potom přijdou

o dávku, jako je třeba příspěvek na bydlení. Takže my jim tím zvýšeným přídavkem na dítě nejenže nepomůžeme, ale my bychom jim také mohli ještě ubrat. Proto je tady tento návrh, o kterém jsme v minulosti v koalici diskutovali, že to je jedno z důležitých opatření pro neúplné rodiny, ale pak někteří koaliční partneři jakoby na to zapomněli, takže bych jim to takto ráda připomněla a věřím, že budete hlasovat na jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní ministryně. Až poté? Dobrě. Pan ministr počká se svým vystoupením. Otevírám rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Chalánková. Máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dovolte, abych se vyjádřila alespoň k některým pozměňovacím návrhům, které tady máme k dispozici. V podstatě abych i reagovala na slova paní ministryně.

Jednak bych chtěla znova připomenout, že navrhoji zachování stávajícího stavu o možnosti umístování malých dětí do kolektivní péče ponechat na hranici dvou let s tím omezením 46 hodin v měsíci. Je to stav, který funguje dnes, nemám ani informace, že by někomu zásadně vadil, protože malé děti do dvou let mohou být svěřeny do péče fyzické osoby, babičky, chůvy, dětské skupiny, kohokoliv, aniž maminka přijde o rodičovský příspěvek. Maminky si mohou přivydělávat, nic se nesleduje, ani výše výdělku. Jediné, co tam zůstalo, ze tří let snížená hranice, to už je dřív, na dva roky do možnosti umístování do jeslí, do kolektivního zařízení.

Jdou tady proti sobě dva zájmy. Samozřejmě maminky, které si přejí být zaměstnány, musí považovat na miskách vah, jestli je pro ně výhodnější jít do zaměstnání a umístit dítě do jeslí. Jsou jistě takové situace, kdy k tomu musí dojít. Na druhé straně jestli jsou ochotny a schopny pečovat o malé děti a zůstanou s nimi buď samy doma, anebo je svěří do péče individuální, tzn. chůvy, babičky, jakékoliv jednotlivé osoby, anebo do péče dětské skupiny. Proti sobě zde stojí dva zájmy. Zájem maminky nebo té rodiny a ten je většinou spíše ekonomický, jak mám informace, a ten nejlepší zájem dítěte. Pojem nejlepší zájem dítěte se nám tady opakován objevuje v různých jiných souvislostech, ale v této, zrovna v této věci na něho asi chceme rezignovat. Mám takové možná podezření, nevím, jestli správné, či nesprávné, jestli oddělení rodinné politiky skutečně koncepcně řeší otázku rodinné politiky i ve vztahu ke kvalitě péče o malé děti, anebo jestli se jedná o oddělení genderové politiky.

Pokud jde o slova o pomoci dlouhodobým pěstounům, tak to bude možná trochu širší problematika. Chtěla bych znova opakovat, že na půdě této Poslanecké sněmovny začala napříč poslaneckým spektrem fungovat i pracovní skupina pro náhradní rodinnou péči, která se věnovala po dva roky dopadům novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí, a tyto dopady formou usnesení také bral na vědomí a schvaloval výbor pro sociální politiku. Tato usnesení jsou samozřejmě k dispozici, takže je nebudu v této chvíli, v tomto třetím čtení určitě číst dopodrobna, nicméně něco v těch usneseních není.

Žádali jsme paní ministryni, aby neprodleně splnila úkol, který ji byl dán bodem 4 usnesení výboru pro sociální politiku číslo 156 ze 4. listopadu 2015, a poskytlá výboru statistické údaje, které mapují počty dětí umisťovaných do náhradní rodinné péče a jejich další cestu v systému sociálně-právní ochrany dětí. Jedině na základě takových údajů lze pokračovat v kvalitní pomoci těmto dětem. Tyto přesné statistiky bohužel k dispozici nemáme a na mikrofon bylo sděleno na výboru, že Ministerstvo práce a sociálních věcí takové statistiky nemůže doložit. Pak se tedy ptám, na základě čeho Ministerstvo práce a sociálních věcí pracuje koncepcně. Zda má skutečně analyticky vyhodnocené všechny údaje, které má z terénu a z krajů, a zda může poskytnout tyto údaje také výboru pro sociální politiku a nám poslancům.

Snažila jsem se získat podklady pro svůj návrh pomocí dlouhodobým pěstounům, protože z terénu víme, že děti budou zůstávají i zbytečně dlouho v dětských centrech, protože není dostatek dlouhodobých pěstounů, nebo jsou drženy v nevhodných podmínkách, kde dochází i k týrání dětí, nebo dokonce k rozdělování sourozenců, anebo jsou přednostně umisťovány do tzv. pěstounské péče na přechodnou dobu. Nic proti tomu, nicméně ze zákona i z toho pojmu vychází, že umístění dítěte do pěstounské péče na přechodnou dobu může být skutečně jen přechodné do určité zákonné stanovené časové hranice. V současné době tyto děti není kam předávat, protože nám pro děti, které nejsou právně volné, chybí dlouhodobí pěstouni. To vyplýnulo z práce pracovní skupiny i z výboru pro sociální politiku, že největším úskalím a problémem kvalitní stabilní dlouhodobé péče o malé ohrožené děti nebo opuštěné děti je nedostatek dlouhodobých pěstounů. Z toho jsme vycházeli. Při mapování terénu se zjistilo, že docela často dochází k prodlužování pěstounské péče na přechodnou dobu i formou předběžných opatření apod., ba dokonce v některých nešťastných případech dochází k rozdělování sourozenců nebo k jejich návratu do ústavní péče.

Proto jsme s kolegy a kolegyněmi považovali za nesmírně důležité posilit postavení dlouhodobých pěstounů, jak vychází i z usnesení výboru pro sociální politiku, a žádali jsme paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou o zajistění podkladů a řešení situace dlouhodobých pěstounů. Když jsem chtěla svůj pozměňovací návrh připravovat, tak jsem požádala Ministerstvo práce, konkrétně paní náměstkyni Jentschke Stöcklovou, o analytické a koncepční podklady, abych mohla připravit kvalitně tento pozměňovací návrh. Nebylo mi osobně zodpovězeno vůbec, byla jsem odkázána na parlamentního zpravodaje, což asi jako koncepční analytický podklad nestačí. Tak jsem dopisem požádala paní ministryni Marksovou, aby mi zajistila tyto podklady, abych mohla kvalitně připravit svůj pozměňovací návrh. Bylo mi sděleno, že tyto podklady budou poskytnuty jiné ministryni a že paní ministryně doufá, že ji podpořím.

Z toho důvodu jsem připravila svůj pozměňovací návrh sama. Paní ministryně zde sdělila, že již dnes jsou odměny dlouhodobých pěstounů navázány na výši minimální mzdy. No, není tomu tak, protože kdyby tomu tak bylo, tak bychom to nemuseli upravovat pozměňovacím návrhem paní poslankyně Kailové, nic proti tomu. Nicméně jsou fixně dány do zákona o sociálně-právní ochraně dětí, a proto jsou v těch tabulkách dané zákonem a musíme je zase zákonem upravovat.

Takže máme zde proti sobě dvě možnosti. Já jsem navrhla konkrétní částky pro dlouhodobé pěstouny při péči o jedno dítě, o dvě děti, o tři děti a o děti se zdravotním postižením. A protože jsem zodpovědná, tak jsem také hledala zdroj pro toto konkrétní navýšení částek pro dlouhodobé pěstouny. Jedinou možností, která v této oblasti byla, je právě ten zmiňovaný státní příspěvek na výkon pěstounské péče, který již dosahuje ze státního rozpočtu částky asi 600 mil. korun. Tento státní příspěvek čerpají jak obce, které poskytují tyto služby, tak nevládní organizace. Zjistili jsme ve výboru pro sociální politiku, že na útech obcí zůstávají přebytky v řádech milionů, se kterými si nevědí rady. Na útech těchto nevládních, které poskytují své služby některé správně a dobře, některé s diskutabilní kvalitou, tyto přebytky nalezeny až tak úplně nebyly. Nic proti tomu, je to pokus získat finanční zdroj.

Ale chtěla bych upozornit na dvě věci, které také z výstupu jsou, že je možné, nebo spíše najednou tady ve vztahu k tomuto, že by bylo žádoucí vyslyšet požadavky, nebo přání odborných společností České republiky, které by si přály, aby tyto služby byly velmi kvalitní, nabízejí svou pomocnou ruku a také doporučují, protože mají svou sekci pro náhradní rodinnou péči, např. při Českomoravské psychologické společnosti, doporučují, aby tito poskytovatelé doprovodných služeb, které jsou v mnohých případech velmi žádoucí, ale aby byly také akreditované, aby měly stabilní kvalitu. Proto jsem navrhla tuto částku snížit, ale spíše z toho důvodu, abych našla zdroj. A pokud Ministerstvo práce a sociálních věcí bude ochotné pracovat koncepcně a zajistíme stabilní postup péče o ohrožené děti, jsem jistě k dispozici k další diskusi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Teď tady mám dvě faktické poznámky. Svítí mi tu faktická poznámka pana poslance Klučky. Ptám se, jestli je to nějaký překlep. Že to je překlep? Já jsem si to myslí, takže to odmažu. Paní poslankyně Hnyková nebude překlep. Paní poslankyně vystoupí s faktickou poznámkou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, chci za poslanecký klub Úsvit – Národní koalice říci, že rádu pozměňujících návrhů podpoříme. Jen jsme se zamýšleli nad tím, proč tak důležité pozměňující návrhy nebyly předloženy v novele zákona. Proč se to děje prostřednictvím koaličních poslanců a proč to nebylo součástí toho návrhu.

My jsme ve výboru, a už to tady u mé předrečnice zaznělo, velmi apelovali na to, aby se zvýhodnili a ocenili dlouhodobí pěstouni, protože pokud chceme zajistit kvalitní péči o naše děti a chceme, aby to bylo poskytováno v rodinách, je potřeba tyto lidi ocenit. Mrzí mě, že to právě přichází poslaneckým návrhem. A když se podíváme na náš program, v důchodovém pojistění je valorizace u důchodců řešena stejným způsobem. Já to považuji za alarmující a říkám si vlastně, co ti pracovníci na tom Ministerstvu práce a sociálních věcí dělají. Proč to zrovna nedají do té novely? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně, za dodržení časového limitu. Nyní v rozpravě vystoupí paní poslankyně Golasowská, připraví se paní poslankyně Pekarová a z místa se přihlásil do rozpravy pan poslanec Vilímec. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych vás požádat o podporu svého pozměňovacího návrhu, který najdete pod písmenem D a který zpátky vrací nárok na pohřebné pro osobu, která vypravila pohřeb, pokud rozhodný příjem její rodiny nepřevyšuje součin částky životního minima a koeficientu 2,4. Tento nárok na pohřebné byl až do roku 2008. Od 1. ledna roku 2008 má nyní nárok na částku pohřebného ve výši 5 000 korun, pokud zemře nezletilé dítě nebo zákonný zástupce nezletilé osoby.

Chtěla bych vás velmi požádat o podporu, protože se to týká zejména nízkopříjmových rodin, které opravdu, pokud jim zemře rodinný příslušník, tak opravdu ty částky dneska na pohřby jsou opravdu velmi vysoké. Třeba pohřby do země se pohybují mezi částkami 30 až 50 tisíc korun. Nejlevnější variantou je pohřeb žehem bez obřadu. Tam je ta částka kolem 10 tis. korun, atd. Takže vás opravdu velmi žádám, protože to pomůže jak seniorům, tak nízkopříjmovým rodinám.

A ještě bych chtěla říct, že tu částku opravdu nejde zneužít, protože ty peníze dostane dotyčná osoba na ruku až tehdy, pokud předloží potvrzení o tom, že vypravila pohřeb. Takže vám moci děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní vystoupí v rozpravě paní poslankyně Pekarová. A přednost má písemná přihláška pana poslance Opálky, takže až poté pan poslanec Vilímec. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení páновé, teď už ve třetím čtení budu velice stručně komentovat a spíše vás seznámím se svými pozměňovacími návrhy, které předkládám k tomuto zákonu.

První z nich řeší problematiku, která tady byla už také zmiňována, a to je sledování docházky dítěte do předškolního, resp. kolektivního zařízení různého typu, jako jsou jesle, mateřská škola apod., kdy ten současný platný zákon, ne tedy předkládaná novela, ale to, jak to platí dnes, je vlastně touto novelou velice rozvolněn. A já si dovolím říct, že můj pozměňovací návrh je jakýsi kompromis mezi platným současným stavem a navrhovaným budoucím stavem, protože navrhoji, aby se sledovala docházka v rozsahu 92 hodin v měsíci, což odpovídá zhruba polovičnímu úvazku, a to u dítěte, které je do jednoho roku věku. Myslím si, že to je takový rozumný kompromis mezi oběma přístupy a že to může pomoci celé řadě rodin lépe skloubit jejich rodinný i pracovní život.

Další návrh, který je obsažen v pozměňovacím návrhu výboru pro sociální politiku, se týká možnosti čerpání rodičovského příspěvku i prarodiči dítěte. Takzvaná prarodičovská, jak se to pracovně nazývá, je zlehčením v jedné jediné věci, a to té, že rodiče, kteří chtějí, aby o dítě pečoval prarodič, mají možnost jim sami o sobě ten příspěvek, který dostávají od státu, předat, poskytnout, nicméně ten

prarodič, pokud je ještě v produktivním věku a opustí kvůli tomu zaměstnání či je v tu chvíli třeba i nezaměstnán, tak najednou by přišel o hrazení zdravotního pojištění. Je to jednoduchá změna, která těmto lidem pomůže se chovat zcela legálně a neporušovat zákon tím, že se hlásí na úřad práce a tvrdí o sobě, že hledají zaměstnání, byť tomu tak ve skutečnosti není, jenom z toho důvodu, aby stát za ně hradil toto pojištění a oni měli nárok na zdravotní péči. Myslím si, že to je drobná změna, která ale celé řadě rodin může pomoci, a vlastně se v tomto směru nedá ani čekat, že by byly nějaké enormní výdaje ze státního rozpočtu na tuto oblast.

Takže já jsem vás chtěla velice stručně seznámit s pozměňovacími návrhy, které předkládám. Je jich tam celá řada, ale chtěla jsem upoutat vaši pozornost zejména k témtoto dvěma a doufám, že naleznou podporu. Děkuji předem.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Dovolte mi přečíst jednu omluvu z dnešního jednání. V době od 12.15 do 15.00 se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Klán.

A nyní jako další v rozpravě vystoupí pan poslanec Opálka, poté pan poslanec Vilímec, poté pan ministr Chvojka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, původně jsem neměl už připraveno žádné vystoupení, ale přesto cítím určitou potřebu reagovat, protože tento tisk je svým způsobem ve svém projednávání komplikovaný, pozměňovací návrhy mají 24 stran, čeká nás 23 plus 1 minimálně, pokud bude schválena ta procedura, hlasování a jdou tam proti sobě různé zájmy.

Chtěl bych začít asi takto. Po roce 1989 se najednou začaly likvidovat jesle a mateřské školy, protože rodiče by měli být co nejdéle se svým dítětem, a udělala se rodičovská na čtyři roky. Aby tedy mohli být rodiče čtyři roky, zavedl se rodičovský příspěvek, který se po nějaké době omezil tím, že se stanovila jedna pevná částka tak, aby ti, kteří v uvozovkách zneužívali ten rodičovský příspěvek co nejdéle, v tom posledním roce už neměli takovou podporu. A my jsme vlastně v té době vyprodukovali v Parlamentu České republiky příspěvek ne jako náhradu za příjem, ale za nějakou cílovou odměnu. A toto přetrvává. Vlastně se hledá, jak co nejrychleji ten příspěvek vybrat.

Jestliže v té době, když se stanovila ta pevná částka, šlo vlastně o to, aby se zkracovala rodičovská, tak dneska vlastně jde o to, aby ti, kteří mají lepší zaměstnání a lepší příjem, nemuseli být dlouho na rodičovské a mohli to vybrat v co nejkratší době. Takže zájem dítěte se odsouvá v zájmu toho, jak co nejrychleji vybrat tuto státní podporu za náhradu. A teď přicházíme ještě k tomu, že když to není příspěvek, který má nahradit příjem, ale nějaká cílová odměna, odměna za to, že se občan zachoval zodpovědně k reprodukci své rodiny, ale i celého národa, tak vlastně docházíme k tomu, že když má dvojčata, trojčata, tak je třeba ten příspěvek navýšit. Já samozřejmě nejsem proti podpoře těchto rodin, ale chci jenom upozornit, že z původního záměru, aby šlo o náhradu příjemu, jsme se dostali opravdu k cílovému stavu, že budeme odměňovat za to, kolik dětí se narodí, a už nebudeme tak pečlivě

sledovat, jestli se rodiče starají o to dítě, protože to nebudeme vázat ani na nějakou minimální dobu pobytu v mateřské škole.

To je to podstatné, co jsem chtěl říci, že dochází ke změně koncepce a že bychom měli hlasovat s tímto vědomím. Je škoda, že na takovéto velké zásahy se nepřipraví daleko hlubší analýza a že se tady vlastně budeme přehlasovávat v rámci pozměňovacích návrhů na změnu, která je koncepcní, strukturálně nová a mění zcela pojednání toho původního zákona, který byl. Je smutné, že zájem dítěte je upozaděn tomu zájmu, jak co nejrychleji tyto peníze dostat. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. A nyní do rozpravy přihlášená paní ministryně Valachová s přednostním právem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, vážené poslankyně, ráda bych podpořila pozměňovací návrh paní poslankyně Bohdalové, který se zabývá problematikou doktorandů.

Chtěla bych informovat, že v tuto chvíli pobírají doktorandi pouze základní stipendium ve výši 7 500 korun, vycházející z aktuální dotace MŠMT. Zůstává jim po úhradě zdravotního pojištění měsíčně okolo 6 000 korun. Ačkoliv Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy samozřejmě bude zvyšovat toto ohodnocení, současně podporuji návrh paní poslankyně Bohdalové, který by znamenal následující. Znamenal by, že by tato skupina doktorandů, která se vzdělává po 26 letech věku, byla následně od zdravotního pojištění v uvozovkách osvobozena. Chtěla bych podotknout, že se nejdá o žádné neúspěšné studenty nebo propadlíky, ale jedná se o studenty a studentky, kteří využili mobility a využili velmi často zahraničních studií v rámci doktorských studií. To znamená, že v našem zájmu studium po 26 letech věku podpořit s tím, že pozměňovací návrh obsahuje zábrany, aby se to nezneužívalo. Z hlediska dopadu na zdravotní pojištění se jedná o částky v řádech desítek milionů korun.

Dovolují si tedy jako ministryně školství toto podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. A s přednostním právem paní zpravodajka Pastuchová. Máte slovo. (Velký hluk v sále.)

Poslankyně Jana Pastuchová: Já děkuji za slovo. Já budu reagovat prostřednictvím pana předsedajícího –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já se omluvím na chvíličku a poprosím o klid v sále, aby bylo dobře slyšet, co nám paní poslankyně říká.

Poslankyně Jana Pastuchová: Musím reagovat na slova paní ministryně vaším prostřednictvím (předsedající žádá ještě o přisunutí mikrofonu) na předložený návrh

paní poslankyně Bohdalové, protože je opomínána skutečnost, že i studenti v řádném denním studiu mohou být starší 26 let. Může se jednat např. o studenty, kteří byli před zahájením studia na zahraničních pobytích, studovali jazykové školy apod. a po dosažení této věkové hranice si pojistění hradí sami.

Příjde mi, že ten materiál není koncepčně sladěn se záměrem právě vaším, kdy jste oznamila, že připravujete navýšení stipendia v doktorském studijním programu na dvojnásobek od roku 2018. Pak bych ještě chtěla říci, že v této souvislosti by bylo nutné upozornit na to, že je v současné době v Poslanecké sněmovně projednáván návrh pana poslance Bělobrádka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojistění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů. Vláda přijala souhlasné stanovisko. (V sále je obrovský hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Já bych také chtěla vědět, jestli je doloženo, jaké procento doktorandů je odkázáno pouze na toto stipendium. Já si myslím, že to doloženo není.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Paní ministryně bude reagovat. Hlásí se s přednostním právem do rozpravy. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Za prvé platí to, že Ministerstvo školství bude usilovat o zvýšení doktorských stipendií. Tohle je ale jiná věc, protože i nadále bude problém po 26 letech věku s hrazením zdravotního pojistění. Já s ohledem na to, že stát aktivně podporuje zahraniční studia, považuji za fér, aby v těchto případech, a pozměňovací návrh paní poslankyně Bohdalové to zaručuje na rozdíl od pana poslance Bělobrádka, jeho poslaneckého návrhu, protože tam jsou pojistky, se to právě nezneužívalo ve prospěch v uvozovkách propadlíků, kolegové na akademické půdě mi prominou, ale právě ve prospěch podpory mobilit. Jsou to dvě odlišné věci.

Co se týká analýzy doktorandů, jejich ohodnocení, jaká je situace na jednotlivých fakultách. Máme ji zpracovanou. Paní poslankyně prostřednictvím předsedajícího, ráda vám ji odevzdám. Maximální dopad do státního rozpočtu se odhaduje na 100 milionů korun z hlediska zdravotního pojistění, takže zpracováno to samozřejmě je. Ale samozřejmě, vaším prostřednictvím, pane předsedající, jsem připravena toto postoupit.

Za mě je tedy gesční stanovisko podpora, ale dovolím si nezdržovat hlavní těleso zákona paní ministryně Markové. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. Nyní v rozpravě s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Putnová. (V sále je neúnosná míra hluku!) Vaše dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, dámy a pány. K dotazu týkajícímu se, kolik studentů je odkázáno na stipendia, si myslím, že bychom měli říct, že si přejeme, aby se všichni doktorandi věnovali své doktorské práci a měli takové stipendium, které jim to umožní, aby nemuseli brát brigády, aby

nemuseli nutně hledat další způsob obživy, protože část doktorandů se může zapojit do výzkumných projektů, část doktorandů má ztížené podmínky. Naším cílem by mělo být, aby všichni doktorandi měli takové životní podmínky, aby se mohli plně věnovat své výzkumné práci.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Pastuchová, poté pan poslanec Stanjura. (Hluk v sále neutichá!)

Poslankyně Jana Pastuchová: Já bych ještě jednou reagovala na slova, vaším prostřednictvím, paní ministryně, kdy já mám tedy –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Poprosím o klid v sále!

Poslankyně Jana Pastuchová: Já mám tedy dopad na státní rozpočet ve výši zhruba 49 milionů, a ne osmi.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Připraví se pan poslanec Zlatuška s faktickou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci dělat soudce v tomto sporu, ale mám dotaz na paní ministryně školství. Co jste dělala, paní ministryně, na vládě, když se zákon projednával? Všimněte si, dneska se prostřednictvím pozměňovacích návrhů zvyšují mandatorní výdaje státu zhruba o 60 až 70 mld. ročně. Ani jedno, skoro žádné z těchto zvýšení, neprošlo řádným legislativním procesem. Měli jste zákon na vládě, paní ministryně? Uplatnili jste například v rámci připomíkového řízení tuto věc, kterou načetla paní poslankyně Bohdalová? Zamítlo to Ministerstvo práce a sociálních věcí? Vedli jste o tom debatu? A pokud ne, proč? Proč to neprošlo standardním připomíkovým řízením?

Nechci říkat, kdo má pravdu. Je to koaliční spor, evidentně vidím z tohoto vystoupení, ale na to byl dostatek času. A není to jediný pozměňovací návrh, abych byl spravedlivý. Vedle je další pachatel jiných pozměňovacích návrhů, pan předseda Sklenák, a teď bych mohl jmenovat ostatní. Vím, že je to možné, je to legitimní. Vůbec to nezpochybňuji, ale útok na mandatorní výdaje je nevidaný. Nevidaný! A kdyby aspoň útočila vláda jako celek po řádném legislativním procesu. Ale nic z toho není.

Jsme v předvolebním období. Teď nemluvím o konkrétním pozměňovacím návrhu, mluvím o sadě pozměňovacích návrhů a o tom neuvěřitelném tlaku zvýšit mandatorní výdaje. Vím, že je těžké se tomu bránit, je před volbami. Všichni strategové, kteří sedí v politických stranách, říkají nebláznete, voliči to neocení, je to riskantní. Ale zvýšení mandatorních výdajů je v zásadě jednosměrka. Docela jednoduše se to zvyšuje, stačí, když ze 173 bude 87 pro, je to tam. Desítky miliard ročně, což je více než 200 mld. za jedno volební období. A zpátky cesta skoro nevede. Až budeme hlasovat o veškerých zvýšených mandatorních výdajů, tak se

ptejme. Prošlo to řádným připomíkovým řízením? Měli všichni šanci se k tomu vyjádřit? Nebo je to ad hoc nápad z volebního štábů? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Váš čas. Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška, poté pan poslanec Fiedler, poté pan poslanec Fiala a poté paní poslankyně Bohdalová. Prosím. (Hluk v sále stále překračuje únosnou mez!)

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, v okamžiku, kdy se zde mluví o stipendiích pro doktorské studenty, chtěl bych upozornit, že řeči typu toho, že bude ministerstvo zvyšovat stipendia doktorským studentům, nebo zájem, který je o to, aby se stát postaral o to, aby doktorští studenti byli plní zabezpečení, jsou v příkrém rozporu se základy toho, jak fungují vysoké školy jako nezávislé instituce a s akademickou svobodou na nich. Je odpovědností vysokých škol, aby přiřazovaly stipendia, stát ani ministerstvo nestanovuje doktorská stipendia, je to jenom ukazatel rozpočtu. Všechno ostatní je placeno ze stipendiálních programů vysokých škol. Jestli nějaká vysoká škola nechce platit své doktorandy, ať si zruší doktorský program, ať k ní doktorandi nechodí studovat.

Zároveň u úvah o finančním zabezpečení je důležité, aby stipendia nebyla vynakládána jako náhrada mzdy, protože na tohle mohou chodit kontroly ať už z inspekторátu práce, nebo z finančního úřadu. Stipendium nekryje náklady na odvedenou výzkumnou nebo výukovou práci, kterou doktorandi na školách dělají.

Souhlasím s tím, že doktorandi mají být zabezpečeni, ale je to odpovědnost vysokých škol. Nemáme se tady co plést do toho, jak tyto položky detailně vypadají. Jestli na to vysoké školy nemají, nebo to nedokážou, ať tento typ studia zruší.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní jenom přečtu, že pan poslanec Koskuba ruší svou omluvu od 10.00.

Jako další vystoupí s faktickou poznámkou v rozpravě pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Zareaguji na příspěvek kolegy Stanjura, který tady komentoval to, jak probíhá projednávání tohoto návrhu zákona. My jsme tedy včera odpoledne, nebo spíše v podvečer byli svědky toho, jak došlo k nějaké názorové neshodě mezi stranami vládní koalice při projednávání zákona o sociálním bydlení. Od včerejšího večera do dnešního rána jsme se posunuli ještě o kousek dál. Už tady pozorují názorový rozdíl nejen mezi stranami vládní koalice, ale uvnitř jedné strany – ministryně Valachová a ministryně Marksová jsou z jedné sociální strany. Jedná se o projednávání zákona, připomínky. Co zmiňoval kolega Stanjura, myslím si, že je to velmi překvapivé.

Druhá věc, kterou bych chtěl okomentovat, zvyšování mandatorních výdajů, jak řekl kolega Stanjura, opravdu je to, jak správně řekl, jednosměrka, která se velmi dobře v předvolebních měsících navrhuje a potom se velmi těžce řeší, jak udržet výdaje pod kontrolou. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Fiala, poté paní poslankyně Bohdalová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem se přihlásil dřív, než byla faktická poznámká pana poslance Zlatušky, a musím říct, že on velmi přesně vystihl podstatu doktorských stipendií, odpovědnost vysoké školy v této věci.

Nicméně k celkové politice státu v oblasti podpory doktorských studentů bych chtěl poznámenat jeden údaj, který tady ještě nezazněl, a to je počet doktorských studentů. Když se podívám na mezinárodní srovnání, tak podíl doktorských studentů na celkovém počtu studujících na vysokých školách je, ať už bereme průměr zemí OECD, nebo bereme průměr zemí Evropské unie, kolem 3 %. V České republice máme 6,6 % doktorských studentů. To je příliš mnoho. K tomu doktorské studium jako vědecká příprava neslouží a tady bychom měli upřít svoji pozornost a něco s tím udělat.

A druhá poznámka. Pokud jde o argument, že studenti, kteří jedou na výměnný pobyt do zahraničí, mají mít další výhody, protože se jim prodlouží studium, tak chci říct, že to je naprosto a zásadně špatný přístup a neodpovědné jednání vůči těm studentům. Pokud vysoká škola vysílá do zahraničí v rámci Erasma nebo jiných programů, tak má zajistit to, aby se studijní povinnosti, které student plní v zahraničí, uznaly. Máme na to ECTS, systém přenositelných kreditů, aby se uznaly a neprodlužovala se standardní doba studia. Pokud je to jinak, tak je to neodpovědné jednání a stát by ho svou politikou neměl podporovat. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Bohdalová.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Chtěla jsem poděkovat paní ministryni za podporu mého pozměňovacího návrhu, ale chtěla jsem říct, že je to můj pozměňovací návrh, kterým jsem chtěla podpořit rozpočtové požadavky paní ministryně. Nejedná se o stanovování doktorandských stipendií, jedná se o to, aby za doktorandy stát platil zdravotní a sociální pojištění. Prosím vás, kolegové, rozhodněte se o tomto zákoně hlasováním ať pro, nebo proti, můj život na tom nestojí, je to jenom můj nápad, který jsme považovala za dobrý. Myslím si, že tělo tohoto zákona obsahuje daleko důležitější věci, které tady řeším. Prosím vás, vraťte se k diskusi k těm věcem, které se týkají rodin a sociálních věcí. Samozřejmě bych moc prosila o podporu, ale říkám, vysvětluj, co mě k tomu vedlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych jenom uctivě připomenout rok 2006. Rok 2006, když před

volbami za Paroubkovy vlády se začaly prudce zvyšovat před volbami mandatorní výdaje, a to takovým způsobem, že Topolánkova vláda v roce 2007 zdědila strukturální rozpočet na úrovni 5,4, to je více než 200 miliard korun. Ono to nebylo tak vidět, protože byl tenkrát velký růst a ta peřina růstu to překrývala. Ale pak přišla krize a my jsme začali bojovat na finančních trzích o holý život důvěryhodnosti České republiky.

Jdete po úplně stejně cestě a poznáte to už letos v červnu, až se budou stanovovat závazné rozpočtové limity pro jednotlivé kapitoly, jak se tam najednou nebude moct vejít s rozumnými výdaji, i když máme ještě růst. A s pravděpodobností blížící se jistotě přijdou časy, kdy ten růst nebude a kdy opět upadneme do nějakého negativního cyklu. A pak si vzpomene na tyhle chvíle, kdy zdroje byly a kdy jste rozdávali na všechny strany a kdy ty veškeré náklady z konsolidace, které musela společnost prodělávat v době krize, jste rozházeli bez jakékoli odpovědnosti vůči budoucnosti. Prostě to přijde. Jen vám to chci připomenout a chci, abyste si na to vzpomněli, až to přijde. Říká se tomu rozpočtová neodpovědnost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan předseda Sklenák, připraví se pan poslanec Berkovec. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já rozhodně nepatřím mezi ty, kteří ve třetím čtení vedou nějaké dlouhé diskuse, ale musím zareagovat na slova předsedy Stanjury a předsedy Kalouska. Musím odmítнуть, že by naše návrhy, které budeme dnes hlasovat, byly nějaké účelové a související s volbami. Pokud jste si nevšimli, sociální demokracie od počátku tohoto volebního období systematicky krok po kroku podporuje zaměstnance, podporuje seniory, podporuje rodiny s dětmi. Každý rok zvyšujeme daňové slevy pro rodiny s dětmi, zvyšujeme důchody atd. Tohle je jeden z dalších kroků. A pokud jde o nějaký váš zmiňovaný útok na mandatorní výdaje, tak musím vás upozornit, že stav veřejných financí nikdy nebyl v tak dobré kondici, jak je nyní. A zatímco vy jste ubírali příjmy důchodcům, ubírali příjmy rodinám s dětmi, tak ten stav veřejných financí se zhoršoval. My jim zlepšujeme život, zvyšujeme příjmy a stav veřejných financí se zlepšuje. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Jako další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Berkovec, nebo nevědomky zmáčkl tlačítko? Dobře, mažu. Pan předseda Stanjura se svou faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Měl jsem pocit, že sjezd sociální demokracie už skončil, ale pan předseda Sklenák je ještě v tom.

Ten rozdíl, pane předsedo, a já jsem o něm mluvil úplně jasně, pane předsedo prostřednictvím předsedajícího. Některé z těch věcí, o kterých jste mluvil, jsme podpořili my z opozice. Například zvýšení daňových slev. Tak neříkejte sociální demokraté prosadili. Sněmovna to schválila. Ne jedna strana. Až tady budete mít

většinu v Poslanecké sněmovně a budete jediní pro, ostatní proti, tak máte právo říkat sociální demokraté něco prosadili. Schválila to Sněmovna. A zrovna u daňových slev za podporu minimálně občanských demokratů. Nevím, jak hlasovaly jiné opoziční kluby.

Rozdíl je v tom, že tentokrát to dáváte jako pozměňovací návrhy v rámci druhého čtení. Takže proto je to předvolební, proto to není materiál vlády, na rozdíl od těch kroků, které jste tady uváděl. Já se teď s vámi u tohoto bodu nechci přít o stavu veřejných financí, to si můžeme nechat na jinou debatu, ale pokud chcete, ano, ale pak mě zase obviníte z toho, že vás zdržuji. Ale vy jste tady začal debatu o stavu veřejných financí.

Ale i kdybych přijal jako pravdivou tezi pana předsedy Sklenáka, tak podívejte se na tu logiku. Veřejné finance jsou v dobrém stavu, pan předseda Sklenák říká, že v nejlepším, a proto máme právo to zkazit. To je logika pana předsedy Sklenáka. Ale to logické není, to se na mě nezlobte. A když jsem řekl 50, 60 miliard mandatorních výdajů, tak jsem byl spíše konzervativní. Někteří ekonomičtí komentátoři to odhadují až na 75 až 80 miliard. A není to návrh vlády. A proto je to volební akce, proto je to věc... Je to legitimní. Jenom to chci pojmenovat pravým názvem. A všimněte si, neříká vláda prosadila, vláda navrhuje. Sociální demokraté navrhují. V pořádku. Já tomu tak rozumím. Je to návrh sociální demokracie. Já jsem jenom upozornil všechny kolegyně a kolegy, že mandatorní výdaje se jednoduše zvedají a velmi těžko se dávají zpět na rozumnou úroveň.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní po bloku faktických poznámek se konečně dočkal pan poslanec Vilímec s rádnou přihláškou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vidím, že jsem udělal chybu, měl jsem se přihlásit písemně, nečekal jsem, že tady bude tolik faktických poznámek. Nemám už moc co dodat, protože tady toho mnoho bylo řečeno. Snad jenom připomenu, co bylo cílem tohoto sněmovního tisku. Určitě nebylo cílem zvyšovat nároky na sociální dávky toho či onoho typu. Cílem bylo umožnit rychlejší čerpání rodičovského příspěvku a zrušit stávající horní hranici výše rodičovského příspěvku, těch 11 500 na kalendářní měsíc. To byla ambice vlády ve vztahu k tomuto sněmovnímu tisku. Co se stalo? Stalo se ve druhém čtení, že byly podávány pozměňovací návrhy všeho typu.

. Jsme před volbami, meze tvořivosti zřejmě neexistují, takové té lidové tvořivosti, a skutečně se začíná opakovat ten rok nebo první pololetí roku 2006. Tehdy také součástí vládní koalice, pokud se nemýlím, byla sociální demokracie a KDU-ČSL. To znamená, opakuje se to navlas stejně jako před těmi jedenácti lety. Tehdy se zatížily mandatorní výdaje 70 miliardami. Pan předseda vlády, který byl ministr financí, aspoň v tom dalším volebním období tvrdil, že on pro takové změny nehlasoval.

Jenom si připomeňme, jaké pozměňovací návrhy zde byly načteny. V rámci tohoto tisku byly předloženy návrhy na zvýšení hranice rozhodného příjmu pro nárok

na přídavek na dítě – to načetl pan předseda Sklenák, na zavedení takzvaných přídavků na dítě ve zvýšené výměře – také pan předseda Sklenák, zvýšení výše příspěvků na úhradu potřeb dítěte dle zákona o sociálně-právní ochraně dětí, nebo v rámci stejného zákona i zvýšení odměny pěstounům. Pan poslanec Sklenák v rámci tisku navrhuje i dokonce novelu zákona o dani z příjmů – to je klasický přílepek – a zvýšení daňového zvýhodnění i pro jedno dítě.

Ptám se, pouze řečnický, nevím, proč se tento návrh nezapracoval do tisku 873, do daňových zákonů, které jsme schvalovali před týdnem. Rozumím tomu, že se na daňové zvýhodnění připadající na jedno dítě trochu pozapomnělo. A také jsme ochotni tento pozměňovací návrh podpořit. Ale pak by mělo být to přechodné ustanovení aspoň stanoveno obdobně jako v těch daňových zákonech, což také není. To znamená, to je prostě tvorivost, která není ani profesně dobře vyargumentována.

Jsou tady návrhy na rozšíření nároku na pohřebné. Nebudu to dál opakovat, každý si to může přečíst. A nechci upírat nebo ubírat jakékoliv právo vznášet tyto pozměňovací návrhy na konci volebního období. Je ale s podivem, že za těmito návrhy skutečně stojí většinou koaliční poslanci, a především poslanci za Českou stranu sociálně demokratickou, a je evidentní, že s postupujícím časem se vláda jako celek už na ničem nedokáže v zásadě dohodnout. Včera jsme byli svědky debaty kolem sociálního bydlení.

Dámy a páновé, já si takto odpovědný přístup k sociální oblasti nepředstavuji, a proto za klub Občanské demokratické strany oznamuji, že právě z důvodů, jak byly navrženy tyto pozměňovací návrhy, většinu z těchto nápadů aktivně podpořit nemůžeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Skopeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Dobré dopoledne. Nebudu zdržovat, protože moje vystoupení se týká vystoupení pana poslance Sklenáka. Myslím, že říkat, že veřejné finance jsou v pořádku, zkrátka není možné. Přece víme, proč loni dopadly, tak jak dopadly, a dopadly pozitivněji než v těch předešlých letech. Bylo to zejména proto, že se dočerpávaly evropské peníze, čili přítekly peníze navíc. A byla to nedostatečná investiční činnost této vlády, která znamenala pozitivnější vývoj veřejných financí oproti minulosti.

Podívejte se jenom na to, jak se vyvíjejí úrokové sazby po tom, co skončily devizové intervence. To je také věc, u které jste se chlubili, že je to výsledkem dobrého hospodaření této vlády, že nám klesají úroky. Nicméně podívejte se na tento krok, kdy Česká národní banka devizové intervence ukončila, tak okamžitě ty úrokové sazby vystřelily nahoru. Je zkrátka vidět, že veřejné finance strukturálně zdravé nejsou, podléhají ekonomickému cyklu a výsledek hospodaření státu vždy bude odpovídat tomu, jaký ekonomický růst jsme měli. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče za dodržení času. A nyní s rádnou přihláškou pan ministr Chvojka. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, chtěl bych poprosit o podporu mého pozměňovacího návrhu, který je v proceduře pod číslem 20 – body H1 až H4. Už jsem o tomto pozměňovacím návrhu samozřejmě mluvil v rámci druhého čtení.

Mám za to, že v České republice máme jednu velkou nespravedlnost, kterou by tento pozměňovací návrh mohl a měl vyřešit. Ta nespravedlnost je v tom, že žena, která má jedno dítě, bere naprostot stejný rodičovský příspěvek jako žena, která má děti dvě nebo tři čtyři, což si myslím, že není spravedlivé, když si vezmete, že například s dvojčaty máte dvakrát větší náklady za ošacení, dvakrát větší náklady za pleny, dvakrát větší náklady za velmi drahé očkování, tak si myslím, že není spravedlivé, že žena – je to většinou žena, kdo pobírá tento rodičovský příspěvek –, bere naprostot stejný finanční obnos jako žena, která má dítě jedno. A samozřejmě pak je tam ještě ta druhá nespravedlnost, že žena, která má dítě jedno a za dva roky další, tak jí nabíhá ten rodičovský příspěvek znova, a pobírá tedy o mnoho víc než ta žena, která má děti dvě najednou. Podle mého názoru je to nespravedlivé. Byl bych rád, aby se to změnilo. A prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Má to logiku.

Rozumím argumentům, když někdo říká: ale ten rodičovský příspěvek není nějaká odměna za dítě, ale je to náhrada mzdy za to, že ta žena nechodí do práce. Přemýšlel jsem nad tím, kam to narovnání stavu zařadit, ale nenapadlo mě nic jiného než do zákona o státní sociální podpoře do rodičovského příspěvku. Kdybych to dával například do přídavku na děti, tak to úplně rozbití koncept přídavků. Takže tohle je podle mě jediná přijatelná alternativa, kdy těmto rodičům s viceraty můžeme pomoci.

Tudíž vás prosím velmi moc, je to opravdu věc, která není spravedlivá, když máte jedno dítě nebo tři, tak berete stejný rodičovský příspěvek. A samozřejmě jde o to, že byť jste říkali, je to náhrada pro ženu za to, že je doma a není v práci, tak ty peníze používá rodina pro ty děti, tudíž je to určitým způsobem finanční... Ono to vyjde beztak na ty děti, to nejde té ženě za to, že není v práci.

Takže prosím vás o podporu. Podporuje to i klub dvojčat a vicerat. Je to logické. Děkuju za podporu. Díky.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Musím vás pochválit, že jste nezneužil svého přednostního práva. Počkal jste si, až na vás vyjde řada.

Nyní s faktickou poznámkou paní zpravodajka Pastuchová. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Opět musím reagovat na vystoupení pana ministra, protože musím znova zopakovat, že rodičovský příspěvek, jak řekl on sám, je na potřebu rodiče, který přestal pracovat. Na potřebu dětí stát přispívá formou jiné dávky státní sociální podpory – přídavkem na dítě.

A dále, co tu už řekli i kolegové. Mě mrzí, že toto je podáváno pozměňovacím návrhem. Myslím si, že vzhledem k dopadu, který by to mělo na státní rozpočet, by bylo vhodné toto řešit na úrovni koaličních partnerů, a nikoli tímto pozměňovacím návrhem.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Chvojka. Máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Chtěl bych reagovat na paní zpravodajku. Ona má pravdu v tom, jak už jsem říkal, není úplně logické to dávat do rodičovského příspěvku, nicméně ono to ani nikam jinam dát nejde. Co se týče přídavku na děti, máte pravdu. Ale přídavek na děti je pro děti do 6 let 500 korun. To znamená, tu nevyváženosť, tu nespravedlnost to absolutně nevyřeší.

Tudíž já opakuji, prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Je to věc, která se řeší už velmi dlouho. Už velmi dlouho několik různých poslanců napříč různými politickými stranami v průběhu různých funkčních období to slibovalo, že toto vyřeší. Nikdo to neudělá. Je to věc, která je nespravedlivá. Opakuji, je to nespravedlivé, když máte jedno dítě nebo tři, že ta žena bere stejný rodičovský příspěvek 7 600, přitom má náklady třikrát vyšší. Ty peníze se utratí beztak za děti, utratí se za stravu, utratí se za ošacení, utratí se za velmi drahé očkování. Už jenom pro jedno dítě je to očkování velmi drahé. Ted' si vezměte, že máte tři.

Tudíž já doufám, že ta nespravedlnost, která objektivně existuje, se vyřeší, a doufám, že tuto věc podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Ptám se, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Jestliže se nikdo nehlásím, rozpravu končím a ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo? Nemá. Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích a já předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Nejprve přečtu omluvu. Pan poslanec František Vácha se omlouvá dnes mezi 10.30 a 13. hodinou z pracovních důvodů.

A nyní poprosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám sdělila stanovisko garančního výboru. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo a dovolte mi, abych vás seznámila s procedurou hlasování, tak jak byla schválena výborem pro sociální politiku dne 9. března 2017.

Návrhy legislativně technických úprav nebyly ve třetím čtení načteny. Tedy budeme hlasovat A1, které je totožné s B1 a F2, A4, které je totožné s B6 (a) F4, A6 totožné s B7 a F5, A7, které je totožné s B8 a F6, A8, které je totožné s B9, F7 a F8, a K9. To bude hlasování společné.

Pak bychom měli hlasovat o K10. Pokud bude přijato, bude nehlasovatelné A10 a H5, které je totožné s K8. Nebude-li přijato, budeme hlasovat o H5, které je totožné

s K8. Pokud bude přijato, bude nehlasovatelné A10. Nebude-li přijato, budeme hlasovat o A10.

Dále budeme hlasovat o A2, které je totožné s B2 a F1. Dále A3, které je totožné s B4 a F3. Dalším hlasováním bude A5, následně A9. B3a až B3d, které je totožné s J, B5a, B5b, které je totožné s I1a, I1b. Pokud bude přijato, bude nehlasovatelné G1, G2a a G2b. Nebude-li přijato, budeme hlasovat o G1, G2a a G2b. Následně budeme hlasovat o bodu C. Dále D1 a D2. Dalším hlasováním bod E. Šestnáctým bodem F9 bod 1. F9 bod 2. Bude-li přijat, bude nehlasovatelný bod I2 bod 2 a 3. Nebude-li přijat, budeme hlasovat o bodu I2 bod 2 a 3. Dále I2 bod 1. Dalším hlasováním dvacet bude H1 až H4. Dále K1. Dalším K2. K3 až K6. Dalším K7. A pak budeme hlasovat o návrhu jako celku.

Je to docela složité hlasování. Já vám před každým hlasováním řeknu, čeho se hlasování týká.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: V to pevně doufáme. Děkuji paní zpravodajce. Ptám se, kdo má jakoukoliv připomínku či jiný návrh procedury. Není tomu tak, takže budeme hlasovat o návrhu procedury. Nejprve vás ale všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. A budeme hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesla paní zpravodajka.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 312, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 161, proti žádný. Návrh procedury byl přijat.

Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Přistoupíme k prvnímu hlasování, kdy budeme hlasovat společně o A1, A4, A6, A7, A8 –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já s omlouvám, ještě tady mám návrh legislativně technických úprav.

Poslankyně Jana Pastuchová: Pardon. Legislativně technické úpravy nebyly ve třetím čtení předneseny a načteny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pardon.

Poslankyně Jana Pastuchová: Budeme tedy hlasovat společně, opakuji, o bodu A1, A4, A6, A7, A8 a K9 a jedná se o rozhodné období pro nárok na přidavek na dítě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Doporučuje.) Stanovisko paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování A1, A4, A6, A7, A8 a K9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 313, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 168, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodu K10, u kterého se jedná o účinnost, kde se navrhuje účinnost dělená. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování o K10. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 314, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 170, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vzhledem k tomu, že tento bod byl přijat, je nehlasovatelné A10 a H5. Přistoupíme tedy k hlasování bodu A2, který se týká příspěvku na bydlení. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování o A2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 315, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 170, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu A3, který je totožný s B4 a F3, a jedná se o protisouběhové pravidlo u rodičovského příspěvku pro rodiče, kteří již za nejmladší dítě v rodině čerpali dávku obdobnou v jiném státě. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování o A3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 316, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 170, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodu A5, kde se jedná o legislativně technické zpřesnění. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o A5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 317, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 169, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále hlasujeme o bodu A9, který se týká rozšíření okruhu státních pojištěnců pro zdravotní pojištění o prarodiče. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o A9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 318. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 55. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodech B3a až B3d, který je totožný s J. Je to proti zrušení omezení horní hranice 11 500 korun. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o B3a až B3d. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 319. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 56, proti 39. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodech B5a, B5b, který je totožný s I1a a s I1b. Jedná se o ponechání současné podmínky sledování docházky u dětí mladších dvou let. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování o B5a a B5b. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 320. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 95, proti 39. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Protože byl tento návrh přijat, je nehlasovatelné G1, G2a a G2b.

Dále tedy budeme hlasovat o znění návrhu pod písmenem C, mém pozměňovacím návrhu. Jedná se o změnu terminologie v § 5. Jedná se o promítnutí změny názvu příjmů vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, které se započítávají do rozhodných příjmů pro nárok na některé dávky státní sociální podpory. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuje hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem C. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 321. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 168, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodech D1 a D2, pozměňovací návrh kolegyně Golasowské – rozšíření nároku na pohřebné. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nedoporučuje.)

Zahajuje hlasování o pozměňovacím návrhu D1 a D2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 322. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 55, proti 35. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem E kolegyně Bohdalové – rozšíření okruhu státních pojištěnců zdravotního pojištění o studenty doktorského studia. Garanční výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuje hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem E. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 323. Přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 101, proti 52. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodu F9 bod 1 paní poslankyně Kailové, o zvýšení příspěvku na úhradu potřeb dítěte. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuje hlasování o pozměňovacím návrhu F9 bod 1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 324. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 100, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodu F9 bod 2 taktéž kolegyně Kailové. Jedná se o zvýšení odměny pěstouna navázáním na minimální mzdu. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o bodu F9 bod 2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 325. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 2. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Protože tento návrh nebyl přijat, budeme hlasovat o bodu I2 bod 2 a 3 poslankyně Chalánkové – zvýšení odměny pěstouna. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuju hlasování o pozměňovacím návrhu I2 body 2 a 3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 326. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 110, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodu I bod 1 kolegyně Chalánkové. Jedná se o snížení státního příspěvku na výkon pěstounské péče. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuju hlasování o pozměňovacím návrhu I2 bod 1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 327. Přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 41, proti 41. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o bodech H1 až H4 panu ministra Chvojky, nebo panu poslance Chvojky, pardon. Jedná se právě o zavedení vyšší celkové sumy rodičovského příspěvku pro rodiny s vícero dětmi. Garanční výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuju hlasování o H1 až H4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 328. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Dále budeme hlasovat o K1. Všechny body pod K jsou od kolegy Sklenáka. K1 obsahuje to, aby se přídavek na dítě nezapočítával do rozhodných příjmů pro nárok na příspěvek na bydlení. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu K1 pana kolegy Sklenáka. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 329. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 78, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o K2. Jedná se o zvýšení koeficientu rozhodného příjmu na 2,7 životního minima pro nárok na přídavek na dítě. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu K2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 330. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 132, proti 16. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodech K3 až K6. Jedná se o zvýšení částky přídavku na dítě o 300 korun pro pracující rodiče. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování o K3 až K6. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 331. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 94, proti 22. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o K7. Jedná se o zvýšení daňového zvýhodnění na první vyžívané dítě o 150 korun měsíčně, tedy to dělá 1 800 korun ročně. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o K7. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 332. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 170, proti žádný. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak prosím, paní zpravodajko?

Poslankyně Jana Pastuchová: Ano. Vypořádali jsme se se všemi návrhy a nyní bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ale předtím ještě se o slovo hlásí s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám jenom jednoduché upozornění. Občas, když opozice nebo my něco navrhujeme, tak vystoupí někdo z vládní koalice a říká pozor, to je přilepek. Tak jenom si řekněme o čem ten zákon byl na začátku. To byl zákon, kterým se mění zákon o státní sociální podpoře. A my jsme dneska schválili pozměňovací návrhy zákonů o veřejném zdravotním pojištění a o zákoně daně z příjmu. Takže příště, až nás budete školit o přilepcích, tak si vzpomeňte, jak jste hlasovali. Jak přilepili a otevřeli úplně jiné zákony, které s tím návrhem vůbec nesouvisí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A pokud se již nikdo další s přednostním právem nehlásí, tak já přednesu návrh usnesení a dám o něm hlasovat.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 854, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko paní zpravodajky? (Doporučující.) Paní ministryně? (Také doporučující.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 333. Přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 134, proti 12. Návrh zákona byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji paní ministryně i paní zpravodajce za vzornou spolupráci.

Dalším bodem našeho jednání je

237.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a také zpravodajka garančního výboru pro sociální politiku paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 911/2, který vám byl doručen 2. března t. r. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 911/3.

Nyní se táží navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Paní ministryně, nemá zájem. Otvíram tedy rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení páновé, dovolte, abych se krátce vyjádřila k tomuto vládnímu návrhu zákona, který i v souvislosti se současnou situací na trhu práce...

Já bych poprosila, jestli by tady mohl kolega zjednat klid. Pane místopředsedo...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano. Já se vám pokusím zjednat klid. Takže ctěné gentlemany poprosím, aby své jistě nutné diskuse přenesli někam jinam. Prosím gentlemany tady v popředí, aby svou diskusi přednesli někam jinam. Děkuji, gentlemani.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Oni si asi neuvědomují, že mluvíme k nim. (Smich.) Tak, děkuji.

Ted v současné době probíhá několik i docela mediálně sledovaných kauz, které se často právě i s tímto zákonem snaží někteří spojovat, protože se týkají agenturního zaměstnávání agenturních zaměstnanců, často cizinců, kteří jsou zaměstnáni tedy v České republice právě přes agentury práce. Dost často se v médiích směšuje pojem agentura práce s vlastně určitými subjekty, které vůbec ale neodpovídají v zákoně tomu, aby se jim takto dalo říkat, protože tam už můžeme hovořit spíše o nelegálních zaměstnavatelích, kteří obcházejí zákon, a můžeme se bavit spíše o pseudoagenturách, pokud už jim chceme takto nějak říkat a chceme je souhrnně nazývat.

Já bych tady chtěla varovat, abychom se snažili na tento zákon dívat skutečně pohledem těch, kteří podnikají legálně, protože tento zákon řeší ty, kteří podnikají legálně. Neřeší vůbec nijak ty, kteří jsou vlastně už dnes v tom modu řekněme pseudoagentury, té šedé ekonomiky, kdy nesplňují ani současné zákony, a tím, že zpřísníme zákon o zaměstnanosti, tak jak předkladatelé navrhují, se nestane nic jiného, než že vlastně do této šedé zóny spadne ještě více agentur. Chci před tím důrazně varovat, a proto mám v systému hned několik pozměňovacích návrhů.

Ta nejnájemší část se týká placení kaucí. Kauce, která by měla být stanovena ve výši půl milionu, pro agenturní zaměstnavatele, agentury práce, by to byl samozřejmě určitě velký výdaj, zejména pro ty menší a středně velké, pro které to je opravdu částka téměř, dá se říct, likvidační. Dokonce je tady i pozměňovací návrh, který by navrhoval tuto kauci dát ještě vyšší, jednou tolik vysokou, to znamená na jeden milion korun. Tak tam si myslím, že už se jedná o úplnou likvidaci.

Já si dovolím vám citovat z článku, který vyšel v E15, kde je právě uváděna tato novela a některé související informace k tomu. Už cituju: "Trh agentur práce může výrazně změnit novela zákona o zaměstnanosti, kterou by mohli poslanci schvalovat zítra. Zpřísňuje pokuty za porušení pravidel a především zavádí pro všechny agentury povinnost složení pětisetisícové kauce. To by mohlo být problematické pro menší agentury. V Česku nabízí agenturní zaměstnávání 1 200 firem. Polovinu trhu přitom představuje pouhých 26 velkých společností sdružených v Asociaci poskytovatelů personálních služeb. Ti s novelou souhlasí." Je tady pak citována paní ředitelka ManpowerGroup České republiky Jaroslava Rezlerová a současně i prezidentka této

Asociace poskytovatelů personálních služeb, kde říká, že tedy s navrženými změnami souhlasí, že jsou rozumným kompromisem.

Naopak zástupci malých agentur, které působí většinou v okresních i menších městech, se obávají likvidace. "Jestliže vytlačíte malé agentury z trhu, přibude nelegální práce. Nelegálních zprostředkovatelů se změny nedotknou," tvrdí naopak prezident Asociace pracovních agentur Radovan Burkovič. Určitě vám od této asociace příšlo nemálo e-mailů.

A já bych chtěla opravdu potvrdit to, že pokud přijmeme novelu zákona, tak jak je navrhovaná, tak tím způsobíme akorát ještě zpřísňení těch pravidel. Vyjdeme vstřík těm velkým hráčům. Jim půjdeme na ruku. Oni si ten trh hezky rozdělí, rozparcelují, bude jich tady jen několik málo. Ti menší, byť poctiví, samozřejmě nebudou schopni ty podmínky splnit, tak zaniknou. A pokud se tedy rozhodnou v tom pokračovat dál, tak už budou muset pokračovat jako nelegální agentury. Co to způsobí, je asi jasné. Budeme tady vlastně ten problém s těmi, kteří obcházejí zákon, spíše prohlubovat. Takže místo toho, abychom se snažili řešit ty, kteří zákony nedodržují už dnes, což samozřejmě můžeme kontrolami, ale ne zpřísňním těch podmínek vstupu na samotný trh, tak se dopouštíme toho, že je vlastně do takového chování buď nutíme, anebo je likvidujeme, a oni se budou muset věnovat nějaké jiné činnosti.

Myslím si, že toto je neúměrné. Proč vůbec máme tolik agentur? Často se hovoří, že na tak malou zemi, jako je Česká republika, je tento počet kolem 1 200 firem, které zprostředkují agenturní zaměstnance, příliš vysoký. V této chvíli, nebo v roce 2015 to jsou údaje, bylo zaměstnáno právě přes agentury kolem 250 tisíc lidí, což vlastně v současné chvíli tvoří kolem asi 1 % lidí, kteří jsou zaměstnáni, nebo pracující populace. Průměrný podíl agenturního zaměstnávání v Evropě pak činí 1,9 %.

Takže pokud si srovnáme tato čísla, musíme uznat, že opravdu tady nedochází k nějakému nadstandardnímu využívání agentur v České republice, že to není specifikum České republiky, že by tady bylo tolik agentur. Naopak jsme vlastně pod průměrem.

A co se týče situace na pracovním trhu, tak když budete zaměstnavatel, a věřím tomu, že řada z vás, kolegové a kolegyně, jste sami zaměstnávali někdy lidí, tak víte, že pracovní právo v České republice je poměrně striktní. V mnohých ohledech velice striktní vůči tedy zaměstnavateli. Samozřejmě je tam velká ochrana zaměstnance. Neříkám, že ochrana zaměstnanců by neměla být v pracovním právu, ale měla by být nějakým způsobem vyvážená. A pokud máte zaměstnance, které potřebujete čas od času přesouvat najinou práci a tak dále, tak jsou v tomto směru pro vás výhodnější i agenturní zaměstnanci, protože z hlediska tohoto zaměstnávání v rámci třeba velkých firem může docházet k utlumování výroby. Naopak u přibírání nových zaměstnanců je potřebujete mnohem rychleji. Agentury práce na toto reagují. Proto je zaměstnavatelé samozřejmě využívají. Není to jenom z toho důvodu, který je často uváděn, že jsou levnější. Není tomu tak a není to ani pravdou, že by byli zase tak zásadně levnější ti zaměstnanci. Oni prostě jsou v tom smyslu flexibilnějšího zaměstnávání. A myslím si, že tomu bychom zvláště v současné situaci neměli bránit. Protože jak víte, tak v současné ekonomické situaci v České republice je naopak velký problém s nedostatkem zaměstnanců, s nedostatkem kvalifikovaných, ale už i

nekvalifikovaných lidí, kteří chtějí pracovat. A protože se nám nedáří dlouhodobě nezaměstnané na pracovní trh přilákat nebo je zapojit, nezbývá nic jiného než třeba zaměstnávat lidi z ciziny, kteří sem přicházejí nejčastěji tedy z Ukrajiny a z takovýchto zemí.

Takže já se nedomnívám, že touto novelou napravíme nějaký šlendrián, který tady probíhá. Nepopírám, že probíhá. Tímto my naopak ten šlendrián prohloubíme. Pokud nechcete, aby tady docházelo k dalšímu prohlubování nelegální práce, tak prosím podpořte pozměňovací návrhy, které jsou v hlasovací proceduře pod čísly, nebo respektive písmeny F1 až F3, F4 a F5. Takže F1 až F5 jsou pozměňovací návrhy, které jdou vlastně ruku v ruce s tím, co potřebuje pracovní trh, a nesnaží se ho ještě více a více sešněrovat a omezit.

Děkuji vám za pozornost a věřím v to, že vyjdete vstříc našim zaměstnavatelům a samotným zaměstnancům, kterým to vlastně také pomůže. Protože co se stane, pokud ty agentury zkrachují? Ti lidé o tu práci přijdou, budou si muset hledat novou. Ne že by ji v současné době asi nenašli, to asi najdou, ale my tady ty zákony neděláme jenom na dobu, jaká je dnes, a budou samozřejmě platit i v době krizových let, které nás bezpochyby také zase jednou čekají, protože v tomto je ekonomický cyklus neúprosný.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Další řádně přihlášenou do obecné rozpravy je paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení páновé, dovolte mi jen v krátkosti odůvodnit svůj pozměňující návrh pod písmenem B1 a potom ještě načít legislativně technickou opravu.

Navržená úprava v pozměňujícím návrhu navrací zpět do zákona o zaměstnanosti a do zákoníku práce širší výčet diskriminačních důvodů tak, aby obsahoval pro potřeby účinného fungování trhu práce a realizace efektivní politiky zaměstnanosti. Explicitní vymezení diskriminačních důvodů, a to především v jejich doplnění nad rámec úpravy obsažené v antidisplinkinačním zákoně, rozšiřuje o rodinný stav, příslušnost k politickým stranám a členství v odborové organizaci a organizace zaměstnavatelů. V současné době příslušnost k politickým stranám a členství v odborové organizaci je zohledňováno nejen při zaměstnávání, ale i při odměňování. Mohla bych vám tady popisovat nejen své osobní zkušenosti, ale i zkušenosti našich členů Úsvitu – Národní koalice. Ale nepřišla jsem si sem stěžovat, přišla jsem měnit.

V závěru chci říci, že nemyslím jen na členství v odborové organizaci, ale i na členství zaměstnavatelů v jejich organizacích. Proto bych vás ráda požádala o podporu této pozměňujících návrhů.

V závěru si dovolím načít návrh B2, opravu legislativně technickou v návrhu B2, že je to pouze doplnění článku tří novely zákoníku nikoliv jeho nahrazením. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Hnykové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Miloslav Janulík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji, pane místopředsedo za slovo. Dám a pánové, já bych chtěl upřít vaši pozornost k svému pozměňujícímu návrhu, také jsem přispěl svojí troškou do mlýna, který je pod číslem E. Ve druhém čtení jsem ho podrobně zdůvodňoval. V podstatě se neodchyluji od své první předčerénice, ale jenom krátce bych k tomu dodal, že nejde o nic světoborného. Jde jenom o to, aby se trošičku pootevřel pracovní trh a pomocí agentur se poskytla troška větší jistota těm, co u nás práci hledají nebo co u nás pracovat chtějí, protože slyšte od všech našich zaměstnavatelů, že trpí zouflým nedostatkem pracovních sil. A na druhou stranu těm lidem to umožní se k nám dostat daleko civilizovanějším způsobem a nebudou snad kvůli tomu muset prodávat střechu nad hlavou a neuzavřou si tím cestu do své původní vlasti tak, jak se to děje teď, protože teď je to samozřejmě předmětem velkých finančních toků a oběti ze strany lidí, kteří mají opravdu potřebu u nás pracovat.

Takže vás tímto prosím o podporu svého pozměňovacího návrhu pod písmenem E. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Janulíkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně paní zpravodajky. Není zájem o závěrečná slova.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou, přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám k nim sdělila stanovisko.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych vás seznámila s hlasovací procedurou u sněmovního tisku 911 zákona o zaměstnanosti, který byl dán do systému pod číslem 911/3 a které je zároveň usnesením výboru pro sociální politiku.

Na začátek bych řekla, že byla udělána jedna legislativně technická úprava, a to kolegyni Hnykovou u bodu B2. Kolega Sed'a bohužel u svého pozměňujícího návrhu D2 nenačetl legislativně technickou úpravu, a proto to bude zakomponováno i při proceduře hlasování.

Nejprve tedy bychom hlasovali návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 přednesené ve třetím čtení, budou-li v rozpravě předneseny, takže budeme.

Dále budeme hlasovat společně o A1 až A3, A5 až A6. Dále bychom hlasovali o A4, v případě schválení jsou pak nehlasovatelné B2, D2, F1 až F3, i když po dohodě s legislativou tu chvíli, kdy paní poslankyně Hnyková načetla u svého bodu B2 legislativně a bude schválena legislativně technická úprava, tak je možné hlasovat i o bodu B2 při přijetí bodu A4.

Dále bychom hlasovali o bodu B1, dále bychom hlasovali o bodu B2. V případě schválení jsou nehlásitelné D2, F1 až F3. Dále pak hlasovat C1 společně s C2, dále poté hlasovat D1. Pak zde máme hlasovat o bodu D2. V případě schválení jsou nehlásitelné F1 až F3. Zde ale říkám, už bylo řečeno, je to komplikované právě z důvodu načtení té legislativně technické úpravy. Dále bychom měli hlasovat o bodu E1 společně s E2. Dále hlasovat společně F1 až F3. Dále samostatně F4, samostatně F5. Dále hlasovat samostatně o bodu G1 a dále hlasovat o bodu G2 až G5. A pak hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo má nějaké připomínky či jiné návrhy k proceduře. Jestliže nikdo takový není, budeme hlasovat o proceduře tak, jak ji navrhl paní zpravodajka.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 334, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro 145, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Nyní bychom měli hlasovat o načtení legislativně technické úpravě paní poslankyně Hnykové, která se týká bodu B2, kde doplnila, že jde pouze o doplnění článku 3 /novela zákoníku práce, nikoliv jeho nahrazení/. A týká se to článku 3 paragrafu 16 odstavce 2 – diskriminace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru?

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: K tomu není stanovisko garančního výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? Legislativně technické úpravy.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já tady žádné nevidím. Ale jinak souhlas.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Ony byly načteny až teď paní Hnykovou. Já jsem to teď zdůvodňovala.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: To byly tyto? Pardon. Tak samozřejmě souhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže souhlasí paní ministryně a už ví, s čím souhlasí. Díky. Já vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: A ještě zde mám poznámkou od legislativy, že legislativně technické pozměňující návrhy E3 a G6, které se týkají účinnosti, jsou nehlasovatelné, protože navrhují upravit účinnost shodně s původními návrhy novely zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To jenom pro upřesnění, ale my budeme hlasovat o návrhu legislativně technických úprav tak, jak je paní zpravodajka přednesla. Vyjádřila k nim souhlas stejně jako paní ministryně.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 335, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 155, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Nyní budeme hlasovat společně o A1 až A3, dále A5 až A6. Jedná se o usnesení výboru pro sociální politiku z 25. ledna 2017 a jedná se o část uchazeči o zaměstnání, který dočasně není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání atd.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko, prosím. (Kladné, doporučuji.) Paní ministryně? (Kladné.)

Zahajuji hlasování o A1 až A3, A5 a A6. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 336, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 15. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dále budeme hlasovat samostatně o bodu A4 a v případě schválení jsou nehlasovatelné body D2, F1 až F3. A týká se to článku 3 paragrafu 307b. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování o A4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 337, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 116, proti 18. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dále budeme hlasovat o bodu B1, což je pozměňující návrh paní poslankyně Hnykové a jedná se o článek 1, kde byl vkládán nový bod 10, a jedná se o diskriminaci a stanovisko výboru je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu B1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 338, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 129, proti 16. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Dále budeme hlasovat o bodu B2, také paní poslankyně Hnykové, a jedná se o úpravu článku 3 paragrafu 16 odstavce 2, také ta diskriminace. A stanovisko – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování o B2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 339, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 129, proti 17. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o bodu C1 společně s C2, což je pozměňující návrh paní poslankyně Kailové a jedná se o platební neschopnost zaměstnavatele. Vláda může v odůvodněných případech nařízení prodloužit délku rozhodného období a mzdové nároky atd. A stanovisko je doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu C1 a C2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 340, přihlášeno 168 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 30. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o bodu D1, což je pozměňující návrh pana poslance Sedi a jedná se, jak už tady bylo řečeno, o zvýšení stanovené kauce z 500 tisíc na 1 milion korun a stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu D1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 341, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Nyní jsme měli hlasovat o bodu D2, ale tím, že – jak už jsem uvedla v úvodu – pan poslanec Sed'a nenačetl ty legislativně technické úpravy, stal se tento návrh nehlasovatelný.

Dále budeme hlasovat o bodu E1 společně s E2, což je pozměňující návrh pana poslance Janulíka a týká se to paragrafu 66, dosavadní novelizační body se nahrazují, a je-li obsahem smlouvy podle odstavce 1 dočasné přidělení cizince k výkonu práce

k uživateli, krajská pobočka úřadu práce může povolení k zaměstnání vydat pouze tehdy, atd. jak je uvedeno. A stanovisko je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování o E1, E2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 342, přihlášeno 169 poslankyň a poslanců, pro 97, proti 29. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Nyní jsme měli hlasovat o bodu F1 až F3, což je paní poslankyně Pekarové Adamové, ale protože byl schválen bod A4 a B2, jsou tyto návrhy nehlasovatelné, a budeme tedy hlasovat o bodu F4, což se týká návrhu – bod 5 se ruší, tedy paragraf 60 se doplňuje odstavcem 13 – posouzení žádosti ke zprostředkování zaměstnávání. A celý tento navržený bod se ruší. A stanovisko je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování 343, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro 42, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o bodě F5, což je také pozměňující návrh paní poslankyně Pekarové Adamové a týká se § 60a, vkládá § 60b, což je kauce 500 tisíc korun, a celý tento navržený bod se ruší. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování o F5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 344, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro 59, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Nyní budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu G1, což je pozměňující návrh pana poslance Klučky. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování o G1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 345, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 133, proti 18. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: A jako předposlední budeme hlasovat také o pozměňujícím návrhu pana poslance Klučky, bod G2 až G5, a stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování o G2 až G5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 346, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 129, proti 17. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návryhy. Je to tak prosím?

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Nyní bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládní návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 911, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko garančního výboru? (Zpravodajka: Zde se nepřijímá stanovisko.) Paní ministryně? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 347, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 133, proti 34. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce za vzornou spolupráci i paní ministryni.

Dalším bodem dnešního jednání je bod

238.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 912/ - třetí čtení**

Paní ministryně zaujměte místo u stolku zpravodajů a též zpravodaj garančního výboru pro sociální politiku pan poslanec Jaroslav Zavadil. Pozměňovací návryhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 912/2, který vám byl doručen 6. března tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 912/3.

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Paní navrhovatelka má zájem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Poslankyně a poslanci, ráda bych jenom připomněla, že účelem tohoto zákona je odstranit dosud neomezené zvyšování důchodového věku a nejvyšší důchodový věk stanovit pevnou hranicí a navrhuje se zde 65 let. Zároveň ten návrh předpokládá přezkoumávání důchodového věku v pravidelných pětiletých intervalech na základě zprávy předkládané Ministerstvem práce a sociálních věcí vládě.

Chtěla bych uvést, že zde jsou předloženy celkem tři pozměňovací návrhy a že ke všem je kladné stanovisko a jsou poměrně zásadní, zejména způsob změny valorizace důchodů, protože je to taková změna, která je ve prospěch všech našich seniorů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni a otevíram rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dnes do třetice k dalšímu sociálnímu návrhu, který tady máme k řešení. A opět tady máme last minute pozměňovací návrh těsně před volbami, hezký balíček. (Námitka z pléna.) Dá se tomu tak říkat, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Je to bohužel tak, že co návrh, to pozměňovací návrh, který se snaží situace, které by měly být jednoznačně v připomínkovém řízení, protože jsou s velkými rozpočtovými dopady, ať už to byly přídavky na děti, nebo třeba zvyšování dlouhodobé nemocenské, tak teď tady máme zvyšování valorizací důchodů.

Myslím si, že to je vrcholně nezodpovědný přístup. Samozřejmě, že tady pan předseda Sklenák bude opět tvrdit, že to není před volbami žádná snaha o jakési balíčky nebo dárečky pro voliče. Bude tvrdit, že dlouhodobě vláda tady zvyšuje důchody. Je to pravda, že se zvyšují dlouhodobě. Na druhou stranu valorizační mechanismus, tak jak jej tady předkládá pozměňovacím návrhem, je zásadní změna, která bude mít určitě velký dopad do rozpočtu, a to nejenom na příští rok, ale opravdu na další léta. A my tady děláme takovouto zásadní změnu pozměňovacím návrhem. Tak už jenom to samo o sobě ukazuje, že buď ve vládě není shoda na takto zásadních věcech a musíte to řešit pozměňovacími návrhy, anebo působíte chaoticky, nepracujete dostatečně kvalitně, protože jste nebyli za tři a půl roku, co jste ve vládě, schopni takovouto změnu připravit klasickým způsobem tak, aby na tom pracovala ministerstva, a tak, aby na to následně muselo proběhnout připomínkové řízení a mohli se k tomu všichni vyjádřit, včetně třeba Ministerstva financí, protože tam ty dopady do rozpočtu budou.

Samozřejmě že pravicová opozice, která bude proti takovému opatření z principiálních důvodů hlasovat, bude osočována z toho, že nechce přidávat důchody. Ze jsou to ti zlí, kteří tady nemyslí na seniory. Ale my tady myslíme,

prosím pěkně, nejenom na ty současné, ale i na ty budoucí. Na ty, kteří teď teprve pracují nebo jsou tedy v produktivním věku a do důchodu teprve půjdou. Protože na jejich důchody zřejmě nakonec peníze nebudou.

Důchodovou reformu, už tady opakuji sama sebe vlastně také několikrát, ale nemohu než nezmínit, jste bez náhrady zrušili. Udělali jste pář kosmetických změn tzv. třetího pilíře, toho doplňkového spoření penzijního připojíštění. To jste tam pář změn udělali. Ano, nově si lidé mohou spořit i pro své děti, je to výhodné pro asi tak pář jednotek procent populace – a ten zbytek nic. Co pro něj máte? Takže tohle ano, to jste prosadili. Budete tvrdit, jak jste udělali ten třetí pilíř atraktivní natolik, že teď všichni si budou dobrovolně v něm spořit. A že ten státní, první pilíř to všechno pěkně utáhne.

Není tomu tak. Demografický vývoj je neúprosný. Víme všichni, jak to vypadá v tomto směru. Vyhlídky jsou velmi bledé. Rozhodně ne růžové. A z hlediska vašeho volebního období, a je to zodpovědnost celé vlády, tady nebyla přijata jednoznačně opatření, která by byla schopna zaručit, že budeme mít udržitelný penzijní systém.

Takže neustále jenom tu po dvacáti stovkách, tu dalším nařízením vlády zvýšení důchodů. Jenom zvyšujeme důchody současným důchodcům. Vím, že to je určité populární. Na druhou stranu je potřeba říkat i ty nepopulární věci. Kde na to vezmeme? Zda jsme schopni to dodržet a financovat i v dalších letech, kdy vy už u vlády třeba nebudeš, ale dáváte tím vlastně dalším vládám jednoznačný závazek a ony to budou muset nějakým způsobem ufinancovat, anebo budou muset přistoupit k nepopulárním opatřením, že budou zase vracet ten systém zpátky a budou valorizaci řešit jiným způsobem a budou za ty zlé, kteří těm lidem berou. Takže tohle děláte pozeměnovacím návrhem.

Jinak ten samotný návrh řeší věk odchodu do důchodu, a to až od roku 2030, takže se to týká těch, kterým je dnes tak zhruba kolem 50 let. Takže opět tady v tomto směru věc, která se může ještě několikrát změnit, než se to těch lidí skutečně dotkne. Vy to moc dobře víte, ale tvrdíte, jak tady tímto způsobem těm lidem pomáháte. A přímo v tom návrhu je napsáno, že ty další vlády by měly řešit přehodnocení věku odchodu do důchodu. Takže si tady hrajeme na sebe takovou hru. Není to nic jiného. Doslova bych si to troufla nazvat habaďrou, protože nic jiného to není. Je to taková habaďura na voliče, že my vám tady teďka zaručujeme věk odchodu do důchodu na 65 let, ale už neříkáme to B, už neříkáme ty podmínky, už neříkáme, kdy to bude. Takže tohleto je jediné, co dokážete v rámci důchodového systému v České republice nabídnout. Už neřešíte ty další stránky toho systému, které prostě nejsou jenom o věku odchodu do důchodu. Už neřešíte to, jestli odvody budou tak, jak jsou vysoké, i nadále, nebo jestli je třeba budeme nějakým způsobem měnit. Z tohohle hlediska je to vrcholně nezodpovědné, je to vrcholně populistické a netvrdíte že ne. Je to tak. A v tomhle tom směru samozřejmě takové věci nemůžeme jako TOP 09 podpořit. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni. S přednostním právem pan zpravodaj. Omlouvám se. (K připravené poslankyni Chalánekové.) Prosím, pane zpravodají, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký dobrý den, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ono se teď těžko hovoří, protože... Tu 1 200, tu něco... To jsme opravdu čučkaři, já s tím souhlasím. Akorát mě mrzí, že u těch restitucí jsme pustili 170 mld. No to bylo trošičku jiný kafe.

Ted' k tomu, co máme před sebou, protože nechci zabíhat ani do důchodové reformy. Myslím si, že není populisticke změnit valorizační mechanismus, který tady už je hodně dlouho, a je potřebné, aby se ten valorizační mechanismus změnil. A já myslím, že tak jak byl navržen... To není o populismu. To je o tom, že ti důchodci skutečně potřebují větší finanční prostředky, než v současné době mají. A proto ten pozměňovací návrh, který jim to umožní.

Já jenom snad pár slov o výboru pro sociální politiku, který projednával tento návrh zákona a shodl se na několika bodech, o kterých potom budu hovořit, až se budeme zabývat procedurou. Jak už bylo řečeno paní ministryně, není těch bodů moc, jsou vlastně čtyři a potom návrh jako celek. Čili až bude na mě řada, abych se s tou procedurou vypořádal, tak ke každému bodu řeknu určité věci, abyste věděli, o čem přesně se hlasuje. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pardon, paní poslankyně, ještě smršť faktických poznámek. Omlovuám se. (K poslankyni Chalánekové.) Nejprve pan předseda Michal Kučera, po něm paní poslankyně Jana Hnyková, po ní paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Vše faktické poznámky. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Jen bych krátce navázal na slova svého předčeňka, pane předsedo. Když nevíme kudy, tak vytáhneme církevní restituce.

Já chci říct, že tato vládní koalice nebyla schopna za celou dobu své vlády předložit důchodovou reformu. Všechno hned slepí nějakými pozměňovacími návrhy a dílčími návrhy. Kdybyste přišli s důchodovou reformou, nemuseli jsme tady řešit stokorunu a stodvacetikorunu. Je to jenom vaše chyba a vaše neschopnost jako vládní koalice.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně Jana Hnyková a její faktická poznámka, po ní paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, tak už také napotřetí. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěla své kolegyni ze sociálního výboru paní Pekarové Adamové vzkázat, že vrcholně nezodpovědné vůči seniorům je to, že teď v době ekonomického růstu bychom jim neměli zajistit důstojný život. Polovina seniorů v České republice se nedostává ani na průměrný důchod. A nechci tady uvádět další čísla, kolik seniorů žije v chudobě. Já si myslím, že si dnešní senioři zaslouží to, aby měli důstojný život, aby ty roky, kdy dostávali velmi nízkou valorizaci toho důchodu, byly za námi, abychom se k seniorům

současným i budoucím vždy chovali slušně, protože pro tuto společnost odvedli kus práce.

A chápu, taky mi vadí, že to přišlo pozměňujícím návrhem. Já už jsem se k tomu vyjádřila v té první části. Nedá se nic dělat, ale prostě je to tady na stole a myslím si, že bychom se k tomu měli postavit odpovědně, protože senioři v České republice si to zaslouží. Děkuji za pozornost. (Ozývá se pár tleskajících.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně, vaše faktická poznámka.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Jenom k mé předčeřnici vašim prostřednictvím. Ona totiž ani polovina lidí nedosáhne třeba na ty průměrné mzdy. Ono je to podobné s těmi důchody potom samozřejmě. To je logické z hlediska toho, jak v tomto směru jsou navázány důchody na ty předchozí výdělky také.

Ale já jsem chtěla zejména také prostřednictvím opět pana předsedajícího k panu Zavadilovi, panu předsedovi výboru. Zeptat se, když tedy kritizuje to, že my kritizujeme ten pozměňovací návrh jako populistický, že si tohleto nesmíme jakoby dovolit říci. Tak se ptám, proč za tři a půl roku nebyla tato změna, valorizační mechanismus, připravena tak, aby prošel běžně připomínkovým řízením, proč to nebylo už v samotném návrhu zákona a proč to máme tady jako pozměňovací návrh. Proč prostě řešíme takovouto zásadní věc, byť se na ní shodla důchodová komise, která ji doporučila, tak proč ale takovouhle věc běžně nepředkládá ministerstvo, ale předkládá ji jeden poslanec jako pozměňovací návrh? Na to bych ráda znala odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Michal Kučera a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Jenom krátce zareaguji na svou předčeřnici paní poslankyni Hnykovou. Já samozřejmě a celá TOP 09 souhlasíme s tím, že naši senioři si zaslouží kvalitní život. Kvalitní život a kvalitní budoucnost si zaslouží i současné generace, střední generace i naše děti. Ale co si hlavně zaslouží, je jistota, jak budou vypláceny důchody v době, kdy budou v seniorském věku. A tu jistotu jim bohužel nedáváme. My tady řešíme nějaké ad hoc návrhy, se kterými se tady přichází ve formě pozměňovacích návrhů. A navýšení, pokud vím, je průměrně 500 korun. Tak proč to není třeba 1 000 korun, 1 200 korun, 2 000 korun? To si přece naši senioři taky zaslouží. I 3 000 korun si zaslouží.

Celý tento pozměňovací návrh, pokud vím, je mimo celý důchodový systém. A co říkáme my? My žádáme tuto vládu, aby přišla s návrhem důchodového systému. Bohužel nepřišla.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní rádně přihlášená paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Zaznělo tady již mnohé. Tato novela zákona o důchodovém pojistění by se mohla také nazvat čekání na zázrak. Anebo, což možná není náměstě na tomto poli, nebo na tomto plénu, ale připomíná to situaci člověka, který padá z jedenáctého patra vysokého domu a je už tak na úrovni pátého, už čtvrtého a říká si: Pořád dobrý. Hlavně když mě zase zvolí na ty čtyři roky, třeba.

Ted' bych se chtěla vyjádřit k samotnému návrhu této novely a potom k jednotlivým pozeměnovacím návrhům.

K zastropování věku odchodu do důchodu na úrovni 65 let se vedla poměrně velká debata, jestli ano, nebo ne. Problémem je, že takovéto zastropování neřeší v důchodovém systému ale absolutně nic. Jenak se samozřejmě týká až těch lidí, kteří odejdou do důchodu až po roce 2030, to je jedna věc, takže my tady stanovujeme úkoly pro následující politické reprezentace. A pokud se budou občané blížit tomuto důchodovému věku, tak se zjistí při tom přepočítávání, že lze s nejvyšší pravděpodobností blížící se jistotě zjistit a vypočítat, že tato hladina nebude udržitelná.

Pak jednoduše matematicky buď posuneme věk odchodu do důchodu na základě všech demografických ukazatelů, které budou průběžně k dispozici a mohou a musí se vyhodnocovat průběžně každoročně, klidně i častěji, to je jedno. Nejlépe na tom najít shodu napříč politickým spektrem, jiná cesta není. Matematicky pak je ještě další věc, která je politicky nepřijatelná, a to je při hladině odchodu do důchodu ve věku 65 let tedy začít důchody snižovat. Třetí možnost je nalezení zlatého pokladu nebo nějakých ropných rezerv. Matematicky to jinak nejde.

Naše vláda se zodpovědně snažila přistoupit a podívat se pravdě do očí, a proto musela přistoupit také k důchodovým reformám. Ony totiž byly dvě. Takzvaná malá důchodová reforma musela reagovat na rozhodnutí Ústavního soudu, který rozhodl, že došlo k popření principu zásluhovosti u vysokopříjmových lidí, a bylo potřeba přepočítat důchody tak, aby byl kromě principu solidarity, který je samozřejmě správný v naší společnosti, zohledněn také ráděně princip zásluhovosti. Při té příležitosti byla vytvořena tabulka, která samozřejmě není příjemná a která nám ukazuje, když chceme zachovat určitou výši důchodů, jakým způsobem se tedy má nebo nemá prodlužovat věk odchodu do důchodu. Anebo je to návrh pojďme si sednout ke stolu napříč politickým spektrem, vezměme v úvahu všechny ukazatele, které hrají roli v tomto důchodovém systému, a bavme se o reformě, která byla nějakým způsobem prohlášována a uvedena v život, a to byla takzvaná velká důchodová reforma, která umožnila snížení sociálních odvodů, což jsou vedlejší náklady práce, které jsou u nás velmi vysoké, a stejně jsou odváděny jako povinné, a možnost šetření, spoření těchto sociálních odvodů na individuální účty jednotlivých pracujících. Současná vláda tuto důchodovou reformu zrušila bez náhrady a neřekla, čím ji chce nahradit.

Pokud se podíváme na demografický vývoj a situaci důchodového účtu, tak opravdu i v dnešní době, kdy samozřejmě deficit důchodového účtu je poměrně příznivější – ale je tam – než v dobách, kdy máme nižší příjmy do státního rozpočtu, a tedy i nižší odvody, přestože tato vláda zvyšovala minimální mzdu a odvody si tímto

způsobem vlastně navyšuje, tak i při číselné řadě do budoucnosti zjišťujeme, že se může stát, že nejenom deficit důchodového účtu bude takový, jaký je teď, ale bohužel vzhledem k započítání demografické krize bude spíše vyšší. Pak se asi budou muset příští politické reprezentace shodnout, pokud nebudou chtít řešit důchodovou reformu, že budou ze státního rozpočtu sanovat tento důchodový účet a budou se muset shodnout na tom, jestli peníze získají například z peněz na obranu státu, školství, zdravotnictví nebo z jiných zdrojů.

Proto je celkem úsměvný pozměňovací návrh C1 a C2, který zakazuje využití rezerv na důchodovém účtu pro státní rozpočet, když tento je i v číselné řadě do daleké, až nedohlednutelné budoucnosti takový, že ze státního rozpočtu sanujeme důchodový účet. To je komentář k pozměňovacím návrhům C1 a C2.

Pokud jde o pozměňovací návrhy A1 a A2, které mění pozměňovacím návrhem valorizační mechanismus, a to z úrovně vazby na průměrnou mzdu z jedné třetiny na jednu polovinu růstu průměrné mzdy, tak jistě, my všichni chceme, aby důchodci měli rádnou životní úroveň a také podíl na bohatnutí společnosti, ale tímto pozměňovacím návrhem neříkáme, že zvyšujeme podíl na bohatnutí společnosti, protože tímto říkáme, že ubíráme těm, kteří pracují, nebo nerespektujeme úroveň těchto průměrných mezd, ale vůbec neřešíme bohatnutí společnosti. A bohatnutí společnosti, a tím i zvyšování důchodů se může dít pouze tím, že budeme podporovat výrobu se zvýšenou přidanou hodnotou, a tím nám potom bude stačit i valorizační mechanismus třeba na té jedné třetině, ve vazbě na jednu třetinu průměrné mzdy, protože bude bohatnout celá společnost. Pokud si toto neřekneme, tak postupně bude celá společnost chudnout. To je totiž ta pravda, které je potřeba podívat se do očí.

Pokud se vrátím k samotnému návrhu této novely, tedy zastropování věku odchodu do důchodu na 65 let, jak jsem již řekla, bohužel vůbec nic neřeší. Pozměňovací návrh pod písmenem B pana kolegy Opálky tam ovšem vkládá možnost přepočítání ne až za pět let, ale na tři roky, je to samozřejmě příznivější než ponechání pětileté lhůty vypočítání demografického vývoje.

Dámy a pánské, důchodová reforma a důchodové systémy jsou velmi složitá a velmi důležitá součást politiky. A bylo by opravdu záhadno, kdyby politická reprezentace napříč politickým spektrem našla shodu na tom, jaké důchody budou mít nadcházející a budoucí generace našich dětí i těch dalších generací. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy ještě s přednostním právem je pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane místopředsedo. Jenom snad malou reakci na předčešný. Víte, důchodová reforma, a nechci tady dělat školení, protože jsme zabloudili do důchodové reformy a jsme u něčeho jiného, se přece nedělá každé čtyři roky. Úkolem téhle vlády mělo být, a já si myslím, že se to podařilo, zastabilizovat první pilíř. To je první poznámka – zastabilizovat první pilíř. To, že se zrušil druhý, o tom tady už bylo namluveno hodně, k tomu se nechci vracet. Nastartování a zrekonstruování třetího pilíře, byť to není to, co bychom asi

potřebovali teď momentálně, to nikdo nepopírá, ale to se také podařilo. Takže jestliže není důchodová reforma, a není možné ji měnit každé čtyři roky, tak teď je potřeba, abychom dál na důchodové reformě v uvozovkách pracovali, ať už na třetím pilíři, je potřeba se bavit o povinnosti, nepovinnosti, ale není možné si myslet, že se dá udělat všechno během jednoho volebního období. A to si myslím, že je to, o čem jsem chtěl tady hovořit. Nevracím se teď k důchodovému pojíštění, k tomu se vrátím později.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan zpravodaj přinutil k reakci dámy – nejprve paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová, po ní paní poslankyně Jitka Chalánková s faktickými poznámkami. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Když jsem viděla pana zpravodaje se zvedat, tak jsem měla naději, že mi třeba odpoví na ten dotaz. Nestalo se tak. Znovu se ptám, jestli by mi mohl osvětlit, jak to je, proč musí taková změna být podávána pozměňovacím návrhem, proč nemohla projít připomínkovým řízením.

K tomu, co teď říkal. Prostřednictvím předsedajícího pane zpravodaji, to přece nemůžete myslet vážně, že jste na té reformě začali pracovat. To jsem něco nezaznamenala. Já se o tu problematiku docela zajímám, ale musím říci, že důchodová komise ani nemá zadání, aby na důchodové reformě pracovala. To, co se teď děje, nemůžete přece ani vy nazývat reformou. To byste tady lhali sami sobě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Jitka Chalánková a její faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Zlatá slova, vážený pane kolego, předsedo sociálního výboru. Máte pravdu, že důchodová reforma se určitě nedá předkládat někdy během krátkého období čtyř let. Zazněla tady slova, že došlo k zastabilizování prvního pilíře. Mě by zajímalo čím. Zastabilizování tím, že neděláme nic, si myslím, že nějaká zvláštní zásluha není. A to, že zastabilizování důchodového systému se může odehrát až za dvacet let, to je přesně ono. Tady je potřeba se shodnout na tom, jak budou tyto důchodové systémy stabilní za dvacet let! Proto hovořím o dalších generacích, protože pokud teď snížíme odvody na sociální pojistění, tak to jistě nese nějaké náklady a s tím vláda počítala, ta naše, a proto také byly zvýšeny hladiny daně z přidané hodnoty, protože to znamenalo, že se na osudu dalších generací shodnou všichni občané, kteří platí daň z přidané hodnoty, a tento polštář byl právě určen na sanaci důchodového účtu. Vy jste vlastně důchodovou reformu zrušili, to znamená, už nedochází k přesměrování úspor na účty jednotlivých střadatelů, ale přesto jste nesnížili úroveň hladiny daně z přidané hodnoty, takže ty přijmí tam stále jsou a reforma se nekoná. A k tomu zastabilizování by samozřejmě došlo až za těch dvacet let, protože tam by došlo k přepočítání státního důchodu a toho naspořeného balíku a až za dvacet let by došlo k zastabilizování. Pokud se společnost nechce dohodnout, nedohodne se. To je svobodná volba.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Dolejš, po něm s přednostním právem pan premiér. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Dolejš: Milí kolegové, s potěšením konstatuji, že pár měsíců před volbami si začínáte uvědomovat, že byste ve volebním programu měli mít něco k budoucnosti penzí. To není špatné. Pokud ovšem nebudeste vědět, co přesně chcete, a nebudeste chápát, že systém penzí by měl být stabilní na desítky let, tak dopadneme v příštím volebním období zhruba jako v tomto. Takže klidně si tady demonstrujte svá trika podle toho, jak myslíte, že naložíte s příštími generacemi důchodců, ale uvědomte si, že teď máme na stole pouze dvě klíčové parametrické změny, pokud jde o zastropování odchodu do důchodu a pokud jde o valorizační schéma. A máme samozřejmě různé politické názory, ale podtrhl bych jednu věc. To je přesně věc, po které dlouhodobě – dlouhodobě – volají sami senioři a jejich organizace, protože jakékoli prodlužování věku do důchodu a nevyhovující valorizační schéma dopadá právě na ně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S přednostním právem pan premiér. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, vážený pane místopředsedo, já nejsem stoupencem dlouhých rozprav ve třetím čtení. Myslím si, že bychom měli v zásadě ctít ducha jednacího řádu, nicméně pokud ta rozprava se zde rozběhla, tak cítím potřebu se k ní také jednoznačně vyjádřit.

Rozhodně nesouhlasím s tím, že změny, které navrhujeme, nejsou podstatné nebo nejsou důležité. Podle mého názoru podstatné a důležité jsou. To, že navrhujeme zastropovat věk pro odchod do důchodu na 65 let, je přece důležitá podstatná změna. Je to zejména signál vůči generacím, těm silným populačním ročníkům, které se narodily v 70. letech, které dneska nesou hlavní zátěž ekonomického života, vlastně ty ročníky narozené v 70., v první polovině 80. let dneska tvoří páteř ekonomicky aktivních obyvatel, a těmto lidem my jasně říkáme, k jakému datu půjdou do důchodu. A pro ty lidi narozené v 70. letech a v 80. letech je to přece dobrá zpráva, protože kdybychom nenavrhlí zastropovat věk pro odchod do důchodu na 65 letech, tak lidé narození v 70. a 80. letech by odcházeli později. Odcházeli by do důchodu v 66, 67 letech, nebo ještě později.

A tím, že navrhujeme zastropovat věk pro odchod do důchodu na 65 letech, tak také odstraňujeme tu abnormalitu, která u nás existuje. My jsme v jednom směru naprostě extrémní, pokud jde o důchodový systém. Jsme extrémní v tom, že nemáme žádný pevný věk odchodu do důchodu. A podívejte se prosím do okolních zemí, podívejte se na to, jak to vypadá v Evropské unii, podívejte se na ty země, které mají podobnou střední délku života, jako má Česká republika. Všechny tyhle státy mají pevný věk pro odchod do důchodu. Někde je to 64 let, někde je to 65, v řadě zemí je to 67, ale mají pevný věk. Žádná země v Evropě, a prosím mě opravte, dejte mi

příklad jediné země v Evropě, která má systém, který platí do dneška tady. To znamená, že ten věk se neustále posouvá, tzn. každá další generace má perspektivu, že půjde do důchodu z hlediska toho státního systému o několik měsíců později. A přece všichni víme, že to není udržitelné. Tady se nastavilo, v době, kdy vládla pravice, se nastavil posuvný věk odchodu do důchodu, tzv. nekonečný věk odchodu do důchodu, a počítalo se s čím? Že lidé v 70 budou schopni se udržet na trhu práce? Rozumíte? To je systém, který není udržitelný. My jsme si tady lhali do kapsy, nebo ta pravicová většina si lhala do kapsy, když tady vytvářela důchodový systém, který očekával, že lidé v takto pozdním věku budou schopni se užít a udržet na trhu práce. Možná v několika výjimečných profesích, ale ve většině profesí samozřejmě že ne.

Takže podle mého názoru to, co zde navrhujeme, je stejný systém, jako je v drtivé většině ostatních evropských zemí. Lidé prostě vědí, v kolika půjdou do důchodu. Je tady pevná hranice, která by se neměla přehodnocovat, pokud pro to nebudou vážné důvody. 65 let. Místo 66, 67 nebo 68, podle toho, jak se lidé v těch minulých letech, v jakých ročnících se narodili. To je první poznámka. Je to důležitá změna a myslím si, že to je pozitivní signál vůči těm silným populačním ročníkům, že se to zastropuje na 65 letech a že ten věk se dál posouvat nebude.

A druhá poznámka se týká valorizace. Přece taky víme, jak to vypadá, že se poměr mezi průměrným důchodem a průměrnou mzdou posouvá v neprospečném důchodeců, že ten podíl klesá, že v minulosti byl kolem 45 %, dneska se pohybuje kolem 40 %, a kdybychom nezměnili systém valorizace penzí, tak podíl důchodů vůči průměrné mzdě půjde dále dolů. A když se zeptáte lidí, kteří mají před důchodem, tak jejich největší obava je, jaký ten důchod jim bude vyměřen a jestli to pro ně znamená prudký pád do chudoby. A bohužel, skoro 20 % důchodeců patří k té kategorii, která je v zásadě ohrožena chudobou okamžitě. To znamená, jiný systém valorizace penzí, který tady dneska navrhujeme, povede k tomu, že se nebudou tolík rozevírat nůžky mezi průměrnou mzdou v ekonomice a průměrným důchodem. To znamená, že budeme schopni udržet ten náhradový poměr blíže 40 % i v příštích letech, což je, myslím, také důležitá věc.

Já vím, že tady dneska mluvíme o abstraktních tématech, ale pro většinu seniorů návrh, který dneska budeme hlasovat, je naprostě konkrétní. Je naprostě konkrétní, protože když tady dneska ten návrh schválíme, bude přijat, tak to umožní příští rok, aby se valorizace pohybovala někde kolem 500 korun v průměru, což rádě seniorů vynahradí ta minulá léta, kdy zejména před rokem 2013 ty valorizace byly hubené, protože se změnilo valorizační schéma, ignorovala se plná inflace a valorizovalo se jenom podle jedné třetiny. Takže my jsme tady udělali důležité změny během volebního období a teď to završujeme návrhem, který podle mého názoru výrazně zlepší situaci seniorů v příštích letech, protože se tady vytváří valorizační schéma, které zohledňuje jejich životní náklady. Zohledňuje je lépe než ten stávající systém započítávání obecné inflace.

A poslední poznámka, abych nemluvil ve třetím čtení zase příliš dlouho. Týká se toho zrušeného druhého pilíře. No, musím říci, že nám na Slovensku, v Maďarsku a v Polsku závidí, že se nám vlastně ten druhý pilíř podařilo tak hladce zrušit, protože na Slovensku, v Maďarsku a v Polsku se to nepovedlo a musela přijímat docela extrémní řešení, jako třeba v Polsku, kde do značné míry peníze, které byly

naskládány ve druhém pilíři, tak je polská vláda znárodnila a fakticky je zapojila do veřejných rozpočtů. Na Slovensku, v Maďarsku ten druhý pilíř výrazným způsobem osekali, protože zjistili, že to skutečně není efektivní z hlediska toho, jak to nastavili. Díky bohu za to, že se nám podařilo v rámci koalice a v rámci vládní většiny v tomto volebním období druhý pilíř zrušit. Ve skutečnosti to byl nepovedený nápad a já myslím, že kolegové a kolegyně z pravice to víte sami. Jestliže ten systém tady několik let fungoval a přihlásilo se do něj všechno všudy kolem 80 tisíc lidí, a to ještě lidí s nejvyššími příjmy, a to ještě lidí, kteří vůbec nemusí řešit pravděpodobně svoje budoucí důchodové příjmy, prostě se tam přihlásili ti, pro které to bylo extrémně výhodné z hlediska odvodů na sociální pojištění, tak je nakonec dobré, že ten systém skončil, protože stejně byste museli za pár let přiznat, že to je krach, stejně by se musely přenastavovat parametry a nakonec by z toho byla jenom velká blamáž.

Takže pro veřejné rozpočty, pro seniory je dobré, že se ten pilíř zrušil. A soustředíme se v příštích letech na stabilizaci státního důchodového pilíře, který tady musí zůstat jako hlavní opora pro budoucí důchodce, a soustředíme se na zatraktivnění penzijního připojištění a dobrovolného spoření v rámci třetího pilíře. A i tady si myslím, že jsme během tohoto funkčního období udělali pozitivní kroky, které přispívají k tomu, aby se tento pilíř dobrovolného spoření stabilizoval. Rozumím tomu, že je zde debata o tom, jestli ta procedura byla naprostě ideální z hlediska předkládání pozmněnovacích návrhů, nicméně je to podle mého názoru procedura, kterou nelze žádným způsobem zpochybnit, a já bych velice rád, kdyby dneska Poslanecká sněmovna o tom návrhu hlasovala a kdyby ten návrh byl schválen. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Mám tu čtyři faktické poznámky. Nejprve s faktickou poznámkou paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová, po ní Jitka Chalánková, po ní pan poslanec Karel Fiedler, po něm pan poslanec Ivan Gabal. Ještě než dám slovo paní poslankyni, tak pan poslanec Simeon Karamazov se omlouvá dnes od 11.30 z osobních důvodů.

Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Slyšeli jsme tady od pana premiéra, že jsme jediní v Evropě, kteří mají variabilní věk odchodu do důchodu, který se průběžně zvyšuje, a to je tedy jako důkaz toho, že je to špatně. Tak já vám řeknu, pane premiére prostřednictvím předsedajícího, že jsme jediní v Evropě, kteří teď budou mít, pokud to tedy projde schvalovacím procesem až do konce, diferencované odvody podle počtu dětí. A to vám nevadí? Takže na jedné straně být jediní v Evropě s jedním parametrem toho systému je na závadu, a na druhé straně to, co zavádít vy, kde se vlastně jedná opravdu o jasné zlepšení systému vytvoření mnohem složitějším, to už je v pořádku, byť víme, že jediná země, která se pokusila o to zavést tento nástroj, bylo Slovensko, kde to po dvou letech zrušili. Tak to nevadí. Tak to je jedna věc. To je jedna poznámka. To je zajímavé.

Další věc. Vy jste říkal, že to je jistota pro lidi, že budou mít jasnou hranici, kdy do důchodu půjdou. Já tady mám vytištěný ten zákon, o kterém jednáme, včetně

důvodové zprávy. (Ukazuje štos papírů.) Dovolila bych si z toho citovat § 4a, který se tam nově vkládá, řeší, že Ministerstvo práce a sociálních věcí předkládá vládě do 30. června kalendářního roku, který končí číslicí 4 nebo 9, zprávu o stavu důchodového systému České republiky a o jeho předpokládaném vývoji se zřetelem na demografickou situaci atd. Já vám to věnuji, pane premiére, abyste si to mohl přečíst, abyste věděl, o čem tady jednáme. Protože vy už v samotném návrhu zákona říkáte, že se to má přehodnocovat. Takže jakápak jistota? Jistota na jak dlouho? Na další dva roky? Nebo vlastně do roku, který končí čtyřkou, a do roku, který končí devítkou? Abychom to řekli zcela pregnantně, jak to v tom zákoně je. (Předává vytíštěný zákon premiérovi.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně, i za dodržení času. Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Eviduji tři faktické poznámky. První vystoupí paní poslankyně Chalánková, připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Děkuji i paní kolegyni předečníci, protože jsem chtěla právě tohle říci, že místo jistoty spíše uvádíme ty další generace do nejistoty. Zřejmě mě pan premiér nějak moc neposlouchal, protože pokud měníme valorizační mechanismus z jedné třetiny na jednu polovinu, tak se opravdu velmi něco změní. Jedna třetina je vždycky jednou třetinou. A pokud porostou průměrné mzdy, tak i ta jedna třetina bude samozřejmě vyšší a ta valorizace bude vyšší. To už jsem tady jasné řekla a není třeba to v tom měnit. Buďto společnost bohatnout bude, nebo nebude.

Pokud mluvíte o tom, že do velké důchodové reformy vstoupilo pouze 80 tisíc lidí, no samozřejmě. Od začátku byli varováni, že pokud se sociální demokracie dostane k moci, tak tuto důchodovou reformu zruší. My jsme ji zavedli jako nepovinnou, dobrovolnou, což samozřejmě je na vadě tohoto systému, protože odváděná 3 % jsou vždy 3 % a je úplně jedno, jestli z vyšší, nebo nižší mzdy, protože vždycky jsou to procenta. To je procentuální odvod.

Pokud hovoříte o tom, že Slovensko či Maďarsko zrušilo svůj důchodový spořící pilíř, ano, byla tam mnohem vyšší procenta, která byla odváděna na spoření. Ale oni je zapojili zpět rozhodnutím státu do toho státního rozpočtu, ale my je tam odvádíme přece pořád také, protože pokud odvody na sociální pojištění nesnižujeme, tak je tam stejně odvádíme stále.

Pokud jde o to, že naši budoucí důchodci po roce 2030 budou mít jistotu, kdy půjdou do důchodu – no právě že nebudou. A znova bych se musela vrátit k trojčlencům: přepočítáme, přehodnotíme, my vlastně nevíme, a pak možná budeme muset něco udělat.

Evropské země bohužel musí také přistupovat k tomu, že zastropování věku odchodu do důchodu, které mají dnes, a to i na 67 let, budou muset přehodnocovat. U nás je extrémní závislost na prvním průběžném pilíři. V jiných zemích jsou tam ještě další možnosti spoření, zaměstnanec k připojištění a jiné zabezpečení na starý. Lidé prostě během svého života na to zabezpečení (upozornění na čas) nespolehlají

pouze na ten státní pilíř. Pak už bych hovořila o tom, co jste řekl. Ano, bude klesat podíl vazby důchodu na průměrnou mzdu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, omlouvám se, přihlásila jste se s faktickou poznámkou. Když tak se přihlaste rádně do rozpravy, udělím vám slovo.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Připraví se pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: K tomu, co tady zaznělo. Samozřejmě je třeba nějakým rozumným způsobem stanovit nebo omezit věk odchodu do důchodou, aby... Prostě není možné to stále donekonečna posouvat, obzvláště u některých profesí.

Ale co jsem chtěl říct, co už tady říkali předčeřenci, a určitě to zazní i od některých dalších, kteří, vidím, že jsou přihlášeni na tabuli. Já opravdu postrádám... A já jsem byl jeden z těch... My jsme to měli ve volebním programu, který já tedy dodržuji, přestože jsem dnes nezařazený, a hlasoval jsem pro zrušení druhého pilíře také. Ale to, v čem má pravdu pravicová opozice, je to, že jsme sice jednu věc zrušili, ale ta koncepce není. A v tuto chvíli jestliže se bude měnit, nebo nastavovat jinak pravidla odchodu věku do důchodou, a já s tím souhlasím – ale jsme na konci volebního období, a co tady zaznívá dnes a denně, včera, dnes, prostě tato vláda nepřipravila důchodovou reformu. Toto je jen nějaká dílčí změna. Na konci volebního období dělat takovéto zásadní kroky... Řekněme si upřímně, co bude dál? Jak budou důchody financované? To tento návrh neřeší. Nevíme, co bude do budoucna. Je to pouze předvolební období a těchto návrhů, jak už říkali mí další předčeřenci, vidíme více a více se zásadními zásahy do státního rozpočtu, což já jako člen rozpočtového výboru nesu velmi nelibě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Nyní požádám pana poslance Ivana Gabala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Pane premiére, kolegyně, kolegové, napsal jsem si pozvánky na velikonoční přání, tak ho uplatním. (Ukazuje velikonoční přání.) Přejí vám všem hezké Velikonoce.

Ale k věci. Já jako koaliční poslanec to podpořím, samozřejmě máme to v koaliční smlouvě. Ale čekal jsem, že práce na důchodovém systému bude vnímat daleko zásadnější, širší téma, ne jenom krátkozrake jedno volební období. Řeknu která. Kromě toho, že počtvrté v tomto volebním období říkám, že zrušení předchozího pilíře byla hrubá rána do důvěry lidí ve stabilitu našeho důchodového systému a byla to chyba, tak říkám, že zaprvé dlouhodobá perspektiva demografického vývoje stojí za zájmem některých evropských zemí na přechodu k vícerychlostní Evropě. Analýzy to uvádějí dokonce na prvním místě. Analýza atlantické komise americké uvádí demografický vývoj v Evropě jako hlavní hrozbu mezinárodnímu postavení Evropy. V roce 2080 už budeme představovat malé procento globální populace. V témže roce 2080 budou na jednoho důchodce jenom

dva ekonomicky aktivní, v současné době jich je pět. A v roce 2080 bude v Evropě zhruba 15 až 17 % lidí nad 70 let. To znamená, náš zájem dlouhodobě je, jak prodlužujeme střední délku života, a tady jsme to dokázali za 20 let o 10 let, udržovat maximálně dlouho lidi ekonomicky aktivní nejenom kvůli bezrezervovému důchodovému systému, ale aby se taky o sebe dokázali postarat v oblasti sociálních nákladů a podobně.

V tomto případě podle mého názoru nasazení důchodového limitu, které ještě si navíc já beru osobně od paní ministryně (upozornění na čas), je podle mého názoru krok ve zcela opačném směru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Neeviduji žádnou faktickou poznámku. A nyní tedy řádně přihlášení. První vystoupí pan poslanec Opálka, připraví se pan poslanec Vilímec. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, k důchodové reformě jsem mluvil při prvním čtení, takže už si to odpustím. Dovolte mi, protože tehdy jsem neměl vlastně moc prostoru ke zdůvodnění svého pozměňovacího návrhu, abych se na jeho principu zastavil, i nad tím, co tady probíhá v diskusi.

Víte, demografický vývoj – říká se, že je jasný. Ale demografický vývoj není aritmetika. Demografický vývoj jsou taky biologické limity. A těžko odhadovat, jak se biologické limity v určité fázi projeví a tento nás aritmetický předpoklad zvrátí. Vedle toho taky stojíme před průmyslovou revolucí 4.0, kde řadu zaměstnanců nahradí roboti, a bude se tady asi Sněmovna bavit o tom, jestli i z robotů se bude odvádět daň a důchodové a nemocenské pojištění pro ty, co zbudou mimo systém. Takže těch problémů nastane hodně.

Dovolte mi také malé zamyšlení. Dosavadní vývoj společnosti je doprovázen kladným vnímáním prodlužující se střední délky života. Přičin je několik. Uvedu dožití ročníků, které prožily nepříznivé sociálně-ekonomicke podmínky přelomu 19. a 20. století a období světových válek a poválečné období. Ti, kdož přirozeně odešli, samozřejmě v tom průměru prodloužili dožitelnost. Další příčinou růstu délky života je stále se zlepšující životní úroveň a stav životního prostředí i celospolečenský důraz na zdravý životní styl. Velkou roli hraje rovněž dostupnost kvalitní zdravotní péče vycházející ze stále modernějších poznatků vědy a výzkumu, zavádění nových technologií, léčebných metod, postupů a medicamentů. To na straně jedné jako plus.

Ale máme taky druhou stranu. A na druhé straně jsme v naší společnosti svědky zvyšujícího se výskytu vrozených vad, civilizačních nemocí, nemoci z povolání, závažných úrazů, ty plynou z nového způsobu života, negativního působení stresu na lidský organismus, psychosomatická onemocnění a rostoucí výskyt psychických onemocnění. To nějak v těch svých výhledech demografického vývoje zapomínáme brát v úvahu. Roste tedy počet žádostí o invalidní důchody, kde se situace komplikuje zpřísňením. To znamená, že delší doba dožití ještě není zárukou prodlužující se délky života v plném zdraví včetně tomu odpovídajících pracovních schopností. A situaci komplikují i takové věci, že jsme se nebyli schopni domluvit na znovaobnovení

kategorií a odchodu důchodového věku tak jako u horníků i u jiných těžkých povolání.

Když se podíváte na předlohu materiálu původní, kterou nám předložila vláda, tak tam máte § 4a. V tom § 4a se vlastně dává možnost budoucím vládám a budoucím parlamentům reagovat na situaci prodlužujícího se života, střední délky života a vlastně prodlužovat těch 65 let dále. A když se podíváte na důvodovou zprávu, tak v té důvodové zprávě na straně 15 v prvním odstavci se mimo jiné hovoří, že pokud bude schválen § 4a, tak vláda dostane už v roce 2018, to znamená v příštím roce, novou informaci k posouzení generace, která se narodila v roce 1994, v roce 2019 dosáhne věku 25 let a stanovená její úroveň by měla podle demografických propočtů být statutární věkovou hranicí odchodu do důchodu na 68,6 let. To je o 3,6 let více než současných 65 let, to znamená, že by měla odcházet v roce 2062 a tři měsíce. Až tak dalece vidíme ten aritmetický vývoj.

Nyní se dostanu k tomu svému pozměňovacímu návrhu, protože abychom v budoucnu předešli novým sociálním problémům, které mohou doprovázet necitlivé automatické zvyšování statutární věkové hranice pro nárok na starobní důchod, doplňuji § 4b svým pozměňovacím návrhem, který předpokládá v čase zpřesnění odhadu a bere v úvahu další důležité parametry, tj. nezohlednění kritéria naděje dožítí ve zdraví, které by mohlo vést k (nesrozumitelné) počtu invalidních důchodů či předčasných důchodů, které jsou však pro občany méně příznivé, a dále zvyšovat na pracovním trhu počet ekonomicky aktivních seniorů v době vyšší nezaměstnanosti, například v době ekonomické krize či dopadu čtvrté průmyslové revoluce atd. To by mohlo způsobit ještě větší nezaměstnanost a nepříznivou situaci pro občany, ale samozřejmě i pro stát. Ti občané by na tom byli daleko lépe, kdyby byli už ve statusu poproduktivního věku.

Potřebné informace k rozhodování bych proto doporučoval, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí čerpalo z agendy Českého statistického úřadu, které už z návrhu zákona bude dostávat co pět let, ale také z agendy Ústavu zdravotních informací a statistik a Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí, případně i ze spolupráce s dalšími organizacemi, jako například Eurostat a jiné. Samozřejmě že celý ten režim by předpokládal i vlastní metodiku ministerstva, případně podzákonné normy. A tak na základě toho rozhodnutí může a nemusí vláda přistoupit ještě ke korekci. To znamená, když jsem hovořil o tom ročníku 1994, kterému by se tedy novou zákonou úpravou prodloužil věk odchodu do důchodu, tak v roce 2056 by ještě vláda mohla posoudit, jestli podklady statistiky odpovídají skutečnosti, a vzít v úvahu ty parametry v těch dvou institucích, o kterých jsem hovořil.

Tolik tedy k podpoře mého pozměňovacího návrhu.

Co se týká mého druhého pozměňovacího návrhu, tzn. těch valorizací, ano, můžeme diskutovat o způsobu předložení, ale realita je taková, a hovořil o tom pan předseda vlády, ale možná nejen on, že dochází ke snižování náhradového poměru, že dochází k rozevírání núžek mezi průměrnou mzdou a průměrným důchodem. A to samozřejmě ještě bude v současné situaci, jak vidíme, umocňovat růst inflace. Takže je třeba na to reagovat. Volby jsou každé dva roky, takže je docela problém kdy.

Ale chtěl bych podtrhnout, že náhradový poměr výdajů na důchody k hrubému domácímu produktu v České republice nečiní ani 10 %. V zahraničí je to 12, většinou 13 %. Takže se budeme muset zamýšlet, kde ty peníze budeme brát. Jedna z možností jsou placení státu za náhradní doby, které jsou uznány jako nárok na důchod, ale nikdo za ně neplatí. A my tady máme zkušenost z všeobecného zdravotního pojištění, že státní pojištěnci hradí zdravotním pojišťovnám. Takže to je jedna z cest, jak zlegalizovat a odstranit tu kritiku, že vzniká deficit na důchodovém účtu. Dle mého názoru bylo docela nešťastné, že jsme přešli ze zajišťovacího systému na pojišťovací systém, a teď neustále hledáme příjmy a výdaje, a ten deficit. Kdyby to byl zajišťovací systém, tak tu bilanci nemusíme takhle striktně hledat a řešit to v daňových systémech.

Děkuji vám za pozornost i za podporu mého pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Hezké poledne. K mé poznámkce mě přiměl projev kolegy Opálka, který teď velmi zajímavým způsobem říkal, jaký bude vývoj generační a věkový, a hovořil o otázkách prodlužování života. Dovolte, abych z toho medicínského pohledu vložil do všech vašich úvah jednu věc, která je skutečný dynamit.

Podle současných vědomostí víme, že životnost buňky se pohybuje někde na úrovni 120, 130 let. Je to tedy horní hranice, do které svým věkem můžeme dospat, a znamená to tedy, že takto se nám bude prodlužovat průměrný věk života stále dále. Při dnešních zkušenostech s transplantacemi a s náhradou buněk to může znamenat, že ani tato hranice není konečná. Dokonce to může znamenat, že lidé v tom věku budou významně fyzicky a psychicky schopni být zaměstnanci a vydělávat.

To všechno jsou úvahy, které by už dneska měly být do všeho toho našeho myšlení začleněné. Prostě proto, že hranice pro odchod do důchodu je zatím vypočítávána statisticky, ale vůbec se neopírá o to, jak se bude akcelerovat medicína, jak se bude akcelerovat vývoj té společnosti. A určitě se bude akcelerovat tak, že průměrný věk a schopnost života ve vysokém věku se bude zásadním způsobem měnit. Nakonec jsme země, která je toho příkladem, protože rychlosť nárůstu průměrného věku dozítí v naší zemi nemá nikde v historii obdobu, to, co se tady stalo od roku 1989 do dneška.

Čili prosím, ve všech těch úvahách o tom, jak budeme zajišťovat důchod a jak budeme zajišťovat živobytí (upozornění na čas) pro ty staré lidi, musí vycházet i z medicínských vědomostí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Než udělím slovo, přečtu omluvy. Dnes od 12.30 do 15 hodin z důvodu jednání se omlouvá paní poslankyně Jana Hnyková, dnes od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec František Petrtýl a dnes od 13 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Zdeněk Soukup.

Jako další vystoupí v rozpravě řádně přihlášený pan poslanec Vilímec. Ještě jedna omluva. Dnes od 12.30 se omlouvá pan místopředseda Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Tak nejdřív řeknu, že si vážím, že při této debatě je tady pan předseda vlády. Je to myslím třeba vyzvednout. Na druhé straně jsou zde vznášeny pozměňovací návrhy, které výrazně dopadají do státního rozpočtu nejen příštího, ale dalších let. A zeptám se, kde je ministr financí? Mě by zajímalo stanovisko ministra financí k návrhu pana Sklenáka, resp. výborovému, nebo dokonce k návrhu na úpravu rozpočtových pravidel. Myslím, že bez ministra financí těžko např. k návrhu na úpravu rozpočtových pravidel můžeme zaujmout nějaké stanovisko.

Kvituji, že je tady pan předseda vlády, že se zapojil do diskuse. Nevím, jestli šťastně, nebo nešťastně. On zde uvedl, že vlastně jedinou zemí, která nemá zafixovaný věk odchodu do důchodu, je Česká republika. Tak já jsem si, pane předsedo vlády prostřednictvím pana předsedajícího, nalistoval závěrečnou zprávu z regulace, takzvaná tedy RIA, a chvilku jsem zvažoval, jestli nemám tady předčítat jednotlivé důchodové systémy. A kdybych to předčítal, tak určitě se dneska k hlasování nedoběheme, a to, podotýkám, není mou ambicí ani cílem. Ale když jste tady mluvil např. o Slovensku, což je nás nejbližší sousední stát, tak přece jenom něco uvedu, aby bylo evidentní, že to není tak, že by nikde nebyla nějaká postupná valorizace, nebo postupné navýšování odchodu do důchodu. (V sále je velmi rušno.)

Odcituji z té závěrečné zprávy o dopadu regulace o slovenském systému. V roce 2012 – cituji – byl přijat zákon, který od roku 2017 zavádí mechanismus automatické úpravy důchodového věku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale zjednám trochu pořádek v sále, zvlášť v levé části poprosím, aby se kolegové ztišili. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vladislav Vilímec: Textace právní úpravy je poměrně složitá, nicméně základem je srovnání dvou pětiletých, bezprostředně po sobě jdoucích klouzavých průměrů střední délky života a vypočítání reálného posunu naděje dožití v počtu dnů. Základním parametrem je střední délka života vykázaná statistickým úřadem společná pro muže a ženy. Předběžné kalkulace a odhady ukazují růst důchodového věku každoročně o přibližně 50 dnů. Konzervativnější očekávají růst okolo 35 dnů. Důchodový věk – a teď pozor – možná, že by bylo dobré, kdyby pan předseda vlády se nerozptyloval jistě zajímavou debatou s panem předsedou výboru pro sociální politiku. A teď pozor, cituji: Důchodový věk tak není určen, ale je každoročně k 31. říjnu oznámen posun důchodového věku o příslušný vypočtený počet dnů. Orientačně tak lze odhadnout, že důchodový věk pro člověka narozeného v roce 1970 bude 62 let plus 800 dnů, což je 64 let a cca 2 měsíce. Člověk narozený v roce 2004 by měl odcházet dle tohoto mechanismu přibližně v 70 letech věku.

Já nepléduju za systém na Slovensku. Pouze ilustruji, že nejsme jedinou zemí, která měla odvahu v minulém volebním období zrušit tu fixaci pevného věku odchodu do důchodu. Myslím, že samotná fixace a zavedení opětovné fixace odchodu do důchodu je skutečně spíše zástupným problémem, a ta opětovná fixace v navrhované podobě podle mého názoru naopak znesnadní jakoukoliv debatu o případné revizi věku odchodu do důchodu. Navíc řešíme věc, která stejně nastane až v roce 2030. Tady bude několik vlád, a jak to bude v roce 2030, nikdo neví. Takže žádná jistota tímto zákonem ani nevzniká.

Kdo doplatí na obecně oddalování nutných změn v důchodovém systému, je evidentní. To jsou mladé ročníky. Na to já už nedoplátím, protože já už se snad toho dožiji, aby stát z toho prvního pilíře na něco přispěl. Nás důchodový systém, a vy jste to řekl jasné, my spoléháme pouze na první průběžný pilíř plus dejme tomu nějaké dobrovolné připojštění. Dobře víme, jaké úložky tam jsou a že to nezajišťuje adekvátní prostředky pro zabezpečení důchodců. Ten nás systém je mimořádně rovnostářský, a pokud nemají penzisté naspořeny další prostředky, tak to v mnoha případech skutečně znamená výrazný příjmový propad. Nebudu mluvit o tom, že vláda v zásadě předvedla jediné, až na ty parametrické změny, a to zrušit tu důchodovou reformu, ten druhý důchodový pilíř. Nic vlastně dalšího nepředvedla. Nic dalšího nepředložila.

Pokud se týká těch pozměňovacích návrhů, tak opět se opakuje skutečně scénář, který známe z jiných zákonů v sociální oblasti, kdy předseda klubu sociální demokracie načítá na výboru, resp. ve druhém čtení návrh, který jde evidentně za rámec toho, na čem byla ochotna se koalice domluvit. Je to skutečně významná změna, a proto bych požádal o to, jaký názor na tuto změnu má pan ministr financí. Myslím, že jako předseda vlády – i když tady už pan předseda vlády není. Je tam. Tak já se omlouvám. Tak by neměl být klidný z toho, že neznáme stanovisko strážce státní pokladny, pana ministra financí, pana ministra Babiše.

V minulých volebních obdobích nepřipadalo v úvahu, že by při jednání o důchodových zákonech nebyl přítomen ministr financí, když jde o tak důležité věci. Tady bych ohledně valorizace skutečně doporučoval daleko odpovědnější debatu. Každá taková změna může vypadat na první pohled zajímavě, ale ten valorizační vzorec musí být udržitelný, a to nejen v době, kdy se takzvaně ekonomice daří, a musí být z mého pohledu provázán na celkovou výkonnost ekonomiky. Možná těch 50 % je málo, možná by bylo lépe, kdyby byly dvě třetiny. Docela bych rád znal stanovisko ministra financí.

Pokud se týká změny zákona o rozpočtových pravidlech, kterou načetl pan poslanec Sklenák až ve druhém čtení, tak to je samozřejmě klasický přílepek. A já si nedokážu představit, kdybych byl v pozici pana ministra financí, to nikdy asi nebudu, že nějaký poslanec, byť předseda klubu významné politické strany, zasahuje tak významně do gesce, kterou má Ministerstvo financí. Podává tak významný návrh zákona o rozpočtových pravidlech. A opět stanovisko ministra financí neznáme, pouze se ho dočítám někde v médiích. A skutečně by bylo možná vhodné, pane předsedo vlády prostřednictvím pana předsedajícího, kdybyste zajistil v těchto věcech účast pana ministra financí. Protože to je přece základním vodítkem pro každého

poslance, jestli například takovou změnu, takovou úpravu rozpočtových pravidel máme podpořit, anebo podpořit nemáme.

My skutečně nebudeme hlasovat pro tento zákon jako celek, který v zásadě nic podstatného v důchodech neřeší a podle mého názoru naopak mnohé problémy do budoucna jen způsobuje. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Přečtu zrušení omluvy. Pan poslanec Grospič ruší svou omluvu z dopoledního jednání, dostavil se na jednání Poslanecké sněmovny.

Jako další vystoupí řádně přihlášený pan poslanec Skopeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Budu mít jenom pář dotazů prostřednictvím předsedajícího. Já tady zmíním pář čísel, protože několik čísel už tady během dneška zaznělo. Dívá jsem se na to, jak se vyvíjejí výdaje na penze za nějakou časovou řadu. Když se podíváme na rok 2000, tak jsme na důchody vydali 181 miliard korun. Když se podíváme na rok 2010, tak už je to 338 miliard korun. V roce 2015 to bylo 385 miliard korun. Bez nějakých dramatických zásahů vlády je ten trend neúprosný. A je zřejmé, že podobnými dílčími pozměňovacími návrhy tomu trendu nepomůžeme, ale naopak ho prohloubíme.

Chci se zeptat, co s tím budeme dělat. Protože je zřejmé, že demografický trend je neúprosný a ta čísla se dále budou zhoršovat a výdaje na penze budou ubírat více a více prostředků ze státního rozpočtu. Může se stát, že jednání o rozpočtu bude v budoucnu naprostě zbytečné, protože mandatorní výdaje budou tvořit drtivou část toho rozpočtu a Poslanecká sněmovna, respektive ministr financí nebude mít cokoliv přerozdělovat. Chci se zeptat, jakým způsobem ten trend chce vláda řešit. (V sále je trvalý silný hluk.)

Doufal jsem, že když vznikla Potůčkova reforma, Potůčkova komise, která se měla zabývat tématem penzí, očekával jsem, že to nebude pouze pro alibi toho, že se zruší penzijní reforma předchozí vlády, se kterou jste nemuseli souhlasit, která jistě nebyla dokonalá, nicméně očekával jsem, že za ty čtyři roky přijde současná vláda alespoň s návrhem nějaké penzijní reformy, se kterou bychom třeba nemuseli souhlasit. Mohli bychom k ní být stejně kritičtí a stejně tvrdí, jako jste byli vy k penzijní reformě, kterou provedla předchozí vláda. Nicméně Potůčkova komise neudělala vůbec nic, než že –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupují do vašeho projevu, ale míra hluku v sále je velmi vysoká. Jestli máte nějaké téma, které chcete řešit, požádám vás, abyste šli do předsály, požádám vás o ztištění. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Čili Potůčkova komise posloužila pouze jako alibi k tomu, aby se zrušila předchozí penzijní reforma, a nepřišla ani s náznakem toho, jak ten trend, o kterém jsem tady hovořil v číslech, řešit.

Ono je hrozně hezké pář měsíců před volbami té či oné skupině přidat peníze. Vůbec nezpochybuji to, že senioři jsou skupina, které bychom přidávali měli. Ale je potřeba také říct to B, je potřeba říct, kde na to budeme brát. A nejenom za rok, za dva, za tři, ale kde na to budeme brát za 10 let, za 20 let, za 30 let. A pokud budou v této Sněmovně přibývat pouze návrhy tohoto charakteru, čili dílčí, které neřeší jakýkoliv systémový prvek důchodového systému, tak prostě dojdeme k tomu, že vláda nebude mít peníze na to vyplácet důchody mladším generacím, a aniž by cokoli udělala, tak vlastně přispěje k tomu, že bude existovat rovný důchod pro všechny a na většinu výdajů spojených s neaktivní částí života si dnešní mladší generace budou zkrátka muset naspořit sami. Anebo přiznejte, že s žádnou reformou nepočítáte, že chcete tento trend dále prohlubovat, ale pak nám řekněte, kde na to chcete vzít.

A ptám se pana premiéra prostřednictvím pana předsedajícího, jestli bude zvyšovat povinné odvody ze mzdy, které jsou v ČR jedny z nejvyšších. V rámci OECD i v rámci EU máme jedny z nejvyšších odvodů z práce, což samozřejmě pro český trh práce není dobrou zprávou. Anebo jestli chcete zvyšovat daně, protože v jedné chvíli se předseda důchodové komise pan profesor Potůček přečkal, nebo možná nedával dost velký pozor, ale přiznal, že u nás jsou majetkové daně nižší, než je průměr OECD, a že je to ta cesta, v rámci které lze získat dodatečné výdaje na důchody. Tak nám to řekněte férově, že penzijní reformu nechcete dělat, že chcete zvyšovat daně, a řekněte nám, jestli to budou daně majetkové, nebo jestli budete zvyšovat dál už tak vysoké odvody, které zatěžují naši práci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Eviduji dvě faktické poznámky. Nejprve vystoupí pan poslanec Svoboda, připraví se paní poslankyně Pekarová. (Hovor mimo mikrofon.) Dobrá, pan poslanec Svoboda ruší svou přihlášku. Paní poslankyně Pekarová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já vím, že ta diskuse byla velmi dlouhá, ale odpovědi na svůj dotaz jsem se stále nedočkala, paní ministryně se statečně promlčela celou diskusi. A pan zpravodaj, byť jsem ho oslovovala přímo, vůbec nereagoval na můj dotaz. Tak já se ještě jednou o to pokusím a poprosím, velice pekně prosím prostřednictvím pana předsedajícího. Můžeme dostat odpovědi na dotazy, které jsme tady vnesli, nebo to necháte tak, že vás nezajímají názory ostatních a je vám to jedno? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní eviduji přihlášku s přednostním právem, pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak zkuste trošku zrekapitulovat toto volební období, a co tato vládní koalice udělala v oblasti důchodů. Založila si komisi na zrušení druhého pilíře, tam si to prohlašovala ve spolupráci se stranou KSČM a to je vlastně všechno. Pak se drží svých osvědčených receptů a toho

okřídeleného "zdroje jsou". My jsme jako konstruktivní opozice, a pan zpravodaj si na to určitě vzpomene, když se poprvé projednával zákon o mimořádném zvýšení důchodů, tak jsme uznali, že valorizační vzorec si zaslouží jistou korekci, a vyzývali jsme vládní koalici k tomu, abychom vedli odbornou debatu, jak změnit valorizační vzorec, aby mimo jiné lépe reagoval na vývoj ekonomiky. Je přece úplně jiná situace v okamžiku, kdy ekonomika několik let po sobě roste, a je úplně jiná situace v okamžiku, kdy ekonomika bude stagnovat nebo bude v propadu. A ten okamžik, přestože si to nikdo z nás nepřeje, prostě jednou přijde. To jsou zákony ekonomiky a ty fungují i navzdory České straně sociálně demokratické. Oni se tváří, že ty zákony prostě nefungují a že to bude tak, jak si oni představují a jak slibují voličům.

Musím říct, že vládní koalice, a tento resort má na starosti Česká strana sociálně demokratická, promarnila šanci vést debatu. Možná bychom se neshodli. Nejsem schopen v této chvíli odhadnout výsledky jednání, které vůbec neproběhlo. Ale vy jste tím pohrdli, takhle jste to odhodili a žádnou debatu jste s námi nevedli. Až teď jste přišli s pozměňovacím návrhem, který má tu debatu nahradit.

Mě zaujalo takové absolutní tvrzení pana premiéra, a já myslím, že on tomu sám nevěří, protože ani ten návrh zákona tomu neodpovídá, tomu tvrzení, jak říká: my přinášíme jistotu pro silné populační ročníky, které se narodily v 70. letech, protože jsme řekli, že po roce 2030, což je za dvanáct a tři čtvrtě roku, neporoste věk odchodu do důchodu. Kdyby aspoň byl ten návrh zákona takhle napsán, tak by mohla být věta pravdivá. Pokud se nezmění zákon, tak to bude platit. V samotném návrhu zákona je, že se to bude jednou za pět let přezkoumávat. A tak můžeme se přít, za pět let, jestli bude rok 2022, nebo 2023. Já myslím, že je to v zásadě jedno, nechci se přít, jestli to začneme počítat od okamžiku, kdy to vyšlo ve Sbírce zákonů, nebo následující rok, tak to bude poprvé v roce 2022, 2023, ale o pět let později, tzn. v letech 2027 či 2028, to bude podruhé.

Jaká je jistota, pane premiére? Vy už víte, jak to dopadne za pět a za deset let? Tak proč takové věty říkáte těmto silným populačním ročníkům? Místo abyste jim říkal tak jako my: pokud chcete mít důstojné stáří, tak se nespolehejte pouze na průběžný systém, protože to je málo, a hledejte jiné nástroje, kterými si vy nebo vaše rodina vám pomůže, až to období zasloužené penze nastane. Takže proč jim to slibujete, pane premiére? Kde berete tu jistotu, že to přezkoumávání po pěti a deseti letech dopadne stejně? Proč vlastně řešíme v roce 2016 a 2017, co bude po roce 2030? Odpověď je jednoduchá – protože už to v tom roce 2030 nebo 2031 nikdo nezkontroluje. Možná tu ještě, pane premiére, budete sedět, protože to je kratší doba, než už tady sedíte. Možná tu ještě budete, ale určitě najdete nějakou dobrou formulaci, například – a vy jste už jednou ve své politické kariéře ji použil a mě se tedy hodně líbí a myslím, že jste politicky obratný, a teď to nemyslím jako kritiku, ale jako pochvalu – "my jsme to v programu měli, že zdroje jsou, ale ekonomická realita ukázala, že vlastně nejsou". Nemusíte si psát ani nový projev, nebo na to máte těch třináct let, abyste vymyslel zdůvodnění, že to bude jinak, než tvrdíte. Takže je to bezpečné. Můžeme se tady přít hodiny a hodiny, co bude po roce 2030, ale nemá to žádný smysl, protože nevím, jestli v roce 2029, až se to bude projednávat v budoucí Sněmovně, jestli si někdo vytáhne stenozáznamy z roku 2017 a bude vás konfrontovat s těmito absolutními výroky.

Vy jste pro budoucí penzisty neudělali vůbec nic. Vůbec nic! Vy jste jenom něco zrušili, tomu rozumím, měli jste to v programu, ten program jste realizovali, to nezbývá než uznat, že jste měli politickou sílu, abyste svůj program prosadili, ale místo toho jste nepřišli vůbec s ničím. Zato jsme dvakrát mimořádně valorizovali penze a na poslední chvíli v rámci druhého čtení přinášíte podstatnou změnu valorizačního vzorce. Ani nejste schopni se shodnout, jaké tento pozměňovací návrh představuje nároky např. v těch třinácti letech, které nás čekají do roku 2030, pokud ten pozměňovací návrh schválíme. (V sále je stálý hluk.)

Co bude dělat Česká republika a státní rozpočet v okamžiku, kdy nebude ekonomicky růst?

Na druhé straně uznávám, že to rozhodnutí o valorizaci na následující rok, které se děje na podzim, vychází de facto z rok a tří čtvrtě a devíti měsíců starých informací, což je i v ekonomice mimořádně dlouhá doba, zejména v turbulentních obdobích. A my jsme nabízeli debatu, jestli nepoužít nějaká novější ekonomická data, a kolegové, kteří mluvili přede mnou, jak pan poslanec Vilimec, tak pan poslanec Kopeček, jasně ukázali na slabá místa v tom návrhu. Jasně dokumentovali, že i to vaše tvrzení "nikdo jiný kromě nás to nemá" – na jedno jste zapomněl, že to je na Slovensku, které velmi rádi používáte v různých jiných zákonech jako příklad. A pokud jsem dobře poslouchal citaci z té zprávy, tak zákon o automatickém prodlužování – ono se říká eufemisticky úpravy věku odchodu do důchodu, ale je to prodlužování – byl na Slovensku přijat v roce 2012 a to byla levicová vláda. Vy vždycky říkáte, že to je přítel, to používáte mezi sociálními demokraty, vašeho přítele Roberta Fica. Takže to nebyla žádná zlá pravicová vláda, která na Slovensku prosadila takovou nehoráznou věc jako automatické prodlužování věku odchodu do důchodu.

V zásadě stát má k tomu, aby nějak reguloval první pilíř a průběžný systém, jenom dva nástroje. Dva podstatné nástroje: věk odchodu do důchodu a valorizační vzorec. Všechno ostatní jsou drobné, někdy i potřebné, někdy i návrhy, které jsme podpořili např. v třetím pilíři. Ale pan zpravodaj potvrdí, že mnohem větší oporu, když prosazoval své návrhy v třetím pilíři, měl v pravicové opozici než doma ve vládní koalici a nebylo to jednoduché prosadit u vás. U nás to bylo docela jednoduché, protože pokud nabídnete více možností, aby se lidé a zaměstnavatelé svobodně rozhodli, tak je to dobré. Je to svobodná volba a každý podle toho, jak vnímá odpovědnost za svoji budoucí penzi, se může rozhodnout.

Klíčová otázka, pane premiére, ještě jednou: Jak můžete tvrdit, že přinášíte jistotu ročníkům narozeným v 70. letech minulého století, co bude po roce 2030? Vy tomu věříte? Já tomu nevěřím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já vám děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Grošpič a druhou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, nechtěl bych příliš vstupovat do této debaty, která si myslím, že by stála za

úvahu, abychom už konečně přikročili k hlasování o tomto zákonu. Myslím si, že klíčovou úlohu, zda pomůžeme našim seniorům, či nikoliv, sehráje pozměňovací návrh kolegy Opálky. A to bude rozhodující moment, zda se ty nůžky nastaví směrem k tomu, aby se spravedlivěji valorizovaly penze starobních důchodců, či nikoliv.

Ale chtěl bych tady reagovat na svého předčešníka s tím, že on přiznal jednu velice zajímavou věc. Když v roce 2008 začala hospodářská krize, tak tady z tohoto pultíku jiný můj kolega Miroslav Kalousek řekl: s hospodářskou krizí nic nenaděláme, ta je vlastní kapitalismu, je cyklická, musí odeznít a žádná intervence státu nemá smysl. A když si dovolím, a pan kolega Stanjura prostřednictvím pana předsedajícího se neurazí, on vlastně dneska řekl to samé. Já si myslím, že to je vážný signál občanům, aby se zamysleli nad tím, že tento společenský systém jim nic dobrého nemůže přinést, že je vystavený pouze těm, kteří ovládají ekonomiku, tzn. nadnárodním monopolům, a diktují i suverénním státům.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: My sice máme v podkladech, na základě kterých budeme, nebo měli bychom hlasovat, stanovisko vlády, ale zaznělo to tu dnes několikrát a mě by přece jen zajímal, v tuto chvíli opravdu enormě by mě zajímal názor strážce státní pokladny, ministra financí Andreje Babiše, na to, co máme hlasovat, protože dopady budou nemalé, řekněme, budou velké, budou dlouhodobé. A o takovéto věci mě by opravdu velmi zajímal názor ministra financí bez nějakých dalších dovětků, naprosto racionálně, pragmaticky. Nic v tom nehledejte.

Je příznačné, že oněmělý klub poslanců ANO se k tomu nevyjadřuje, přestože finance a členové rozpočtového výboru – dívám se, dívám se, jestli vidím kolegy z rozpočtového výboru. Vidím je tady za klub ANO, jsou tady. Tak já to pokládám... Pro to, abych se k tomu mohl nějak věrohodně postavit, abychom zvážili všechno, co to znamená, si myslím, že názor pana ministra Andreje Babiše by tady měl zaznít. Z tohoto důvodu navrhuji přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra financí, tak abychom si mohli poslechnout jeho stanovisko, názor financí na dlouhodobé a zásadní dopady toho, o čem máme hlasovat. Děkuji.

Čímž dávám procedurální návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, já jsem si ho zapsal, děkuji vám za něj. Dám o něm hlasovat bez rozpravy. Ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsály. Nejprve zopakuji procedurální návrh, o kterém dám hlasovat. A ještě předtím, než jej zopakuji, tak vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili opět svými kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu a ten zní, aby tento bod byl přerušen do přítomnosti ministra financí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 348, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro návrh 39, proti 92. Tento návrh byl zamítnut.

S přednostním právem se hlásí pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Chtěl bych požádat kolegyně a kolegy o to, abychom tento bod dojeli i po jedné hodině, dohlasovali. A proto bych žádal... (Připomínky z pléna.) Tak sorry, tak to jsem nevěděl, že se jede do 14 hodin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dle jednacího řádu se ve středu a v pátek třetí čtení dají hlasovat až do 14 hodin.

Nyní eviduji faktickou poznámku pana poslance Michala Kučery. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové. Tak odpovědi od pana ministra financí se nedočkáme, jelikož jste si odhlasovali, že nechcete vědět, jakou díru do státního rozpočtu nám tento návrh, tato novela zákona způsobí. Je to samozřejmě vaše rozhodnutí, váš hazard s veřejnými financemi. Ale nejenom s veřejnými financemi, ale je to samozřejmě váš hazard s daněmi, které platí pracující rodiny, které to všechno zaplatí. To, že nechcete vědět, kolik nás to bude stát, je samozřejmě vaše věc. Jak tady říkal správně kolega poslanec Fiedler, který říkal, že tady ANO mlčí. No ANO mlčí. Samozřejmě je logické, že na jednu stranu si mnozí z nás a samozřejmě i z vládní koalice uvědomují, že dopady na státní rozpočet budou veliké. Že to zaplatí právě pracující rodiny, že to půjde z jejich daní. A že na druhou stranu si uvědomují taky zejména tady členové hnutí ANO, že se blíží volby a že hlasovat proti by nebylo úplně komfortní. Takže ty dárečky prostě rozdávat budeme.

Takže dnes se politika smrskla na to, že budeme prostě rozdávat dárečky. Že nebudeme chtít žádné vládní koncepce, že nebudeme chtít nějaká dlouhodobá řešení. A prostě v okamžiku, když se někdo náhodou ozve proti tomu, že to není systémové, že ty dopady nejsou vyčísleny, že dopady budou placeny právě z daní pracujících rodin, tak bude v tisku označen jako ten, kdo hlasuje tu proti seniorům, tu proti dětem, tu proti nezaměstnaným, tu proti jiným sociálně slabším. Takže dneska se politika zužuje na pouhé rozdávání dárečků. To je politika vládní koalice.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Chalánková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Tak já zkusím, vážený pane předsedající, dámy a pánové, ještě doplnit to, o čem jsem hovořila ve svém předchozím vystoupení. Ještě jednou apeluji jak na představitele vládních stran, tak na celou Poslaneckou sněmovnu, že je žádoucí, abychom skutečně našel shodu napříč politickým spektrem, protože celá situace budoucích důchodců by měla znamenat komplexní řešení, koncepční řešení, na kterém bychom se všichni shodli. To, že toto řešení se nedá prosadit nebo vyřešit na základě jednoho volebního období, je jasné, protože shoda a vyrovnání důchodů a důchodového účtu skutečně se musí dělat s vizí

minimálně na 20 roků, tedy s tímto výhledem. Na druhou stranu to ale neznamená, že nebudeme dělat nic. A bohužel současná vláda promeškala příležitost jednak vysokých příjmů díky růstu hospodářství, ponechala si vyšší hladinu daně z přidané hodnoty, zrušila přitom důchodovou reformu, ke které tyto výnosy měly být určeny nebo využity.

Zaznělo tady mnohé. O té jedné třetině na jednu polovinu ve valorizačním mechanismu, ve vztahu k průměrné mzdr jsem již hovorila. Ještě jednou: Vůbec nám nepomůže navýšovat tento zlomek ve vztahu k průměrné mzdr, tedy tu jednu třetinu na jednu polovinu, pokud budou nízké mzdy. Kdybychom se starali o to, aby naše země nebyla levnou montovnou Evropy, podporovali řádně vědu a výzkum, podporovali výrobu s vysokou přidanou hodnotou, jedině tak můžeme zajistit bohatnutí společnosti, růst mez a potom i ten valorizační mechanismus jednou třetinou bude vhodný.

Zaznělo tady, že vstoupilo do tohoto spoření, tedy do této reformy, vstoupilo pouze 80 tisíc střadatelů. Ano, občané byli varováni, že pokud se Česká strana sociálně demokratická dostane k moci, tak tento povinný důchodový systém zruší. Tato důchodová reforma byla prosazena jako nepovinná, tedy dobrovolná. Přesto tato současná vláda důchodovou reformu zrušila.

Takže to je několik tady poznatků ještě, poznámek k tomu, co zde zaznělo. A pan premiér má pravdu v tom, že poměr mezi výši penze, tedy ze 45 % průměrné mzdy klesá na 40 %, ovšem výhledově bude klesat dál. Proto jsme museli i my přistoupit jednak k řešení tzv. malé důchodové reformy kvůli řešení zásluhovosti, to byla povinnost na základě rozhodnutí Ústavního soudu. Ale tam jsme vlastně viděli tu situaci, která tady stejně nastane během dalších let, že se bude neustále snižovat poměr výše penze, výše důchodů k průměrné mzdr. A právě proto jsme přistoupili k důchodové reformě, aby byla možnost přesměrovat část odvodů, které jsou povinné, na spoření jednotlivých střadatelů. Pokud to nebude dělat, tak budeme jenom trpě čekat jako trpní čekatelé na snižování úrovně mzdy (důchodů) ve vztahu k průměrně mzdr. Nic jiného nenastane, to jsou úplně obyčejné matematické zákonitosti.

Ještě bych chtěla upozornit, že díky tomu, že by došlo k tomuto přesměrování odvodů, by se řešila jistým způsobem i lépe zásluhovost a na druhou stranu by se tímto daly řešit také spravedlivější důchody pro osoby samostatně výdělečně činné. Zde se vždy tyto osoby napadají z toho, že si nedostatečně odvádějí na své důchodové zabezpečení. Na druhou stranu je třeba si říci, že podstata toho, že mají nedůstojné důchody, tkví především v nesprávném výpočtu těchto důchodů jako takových. To je další dluh, který by se měl vzhledem k osobám samostatně výdělečně činným řešit.

Takže těch problémů je hodně. A to, že budeme strkat hlavu do píska a nebudeme v tomto volebním období, jak se bohužel stalo, dělat nic, a to je mi velice líto vzhledem k této vládě, ještě neznamená, že opravdu všichni nemáme dělat nic.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. V tento moment nemám nikoho přihlášeného do rozpravy. Žádnou další přihlášku nevidím. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Chci se zeptat paní navrhovatelky nebo pana zpravodaje na závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já vám děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, že z hlediska toho, abych popisoval pozměňovací návrhy, jste mi ulehčili velmi situaci, protože tady byly všechny popsány tak, že není potřeba, abych se jimi znova zabýval.

Snad jenom jednu odpověď na pozměňovací návrhy A1 a A2, které znamenají změnu toho systému. No tak nebylo to ve vládním návrhu, navrhli jsme to my. Tečka. To je moje odpověď. Ta otázka měla být směrována někam jinam.

A teď se budu zabývat usnesením výboru pro sociální politiku, který proběhl 9. března 2017 a který probral všechny návrhy. Teď vám řeknu, jakým způsobem se s nimi vydral. Jestli můžu, pane předsedo...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nejprve představte proceduru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Takže procedura by byla taková. Za prvé. Návrhy legislativně technických úprav podle § 95 přednesené ve třetím čtení nebyly.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nebyly načteny, tzn. nemáme legislativně technické úpravy. Dobře.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Za druhé by se hlasovalo o návrhu A1 a A2, což jsou návrhy, které se týkají valorizačního mechanismu. Lze je hlasovat společně. Ale také je lze hlasovat odděleně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nelze. Vy prosím představte proceduru.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Tak já představuji společně. To je druhá poznámka. Za třetí, kolega Opálka, to je ten bod B, to je ta třetí záležitost, bylo to tady vysvětleno poměrně dost podrobně. A čtvrtý bod hlasování je C1 a C2, což jsou návrhy pana poslance Sklenáka.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také společně?

Poslanec Jaroslav Zavadil: Společně. A poslední je hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Představil jste proceduru. Já se táží, zda má někdo návrh na změnu procedury. Návrh nevidím.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem procedury, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 349, přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců, pro návrh 145, proti nikdo. S procedurou byl vysloven souhlas.

Požádám vás, abyste nyní přednášel jednotlivé body a říkal k nim stanoviska garančního výboru. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji. Druhé hlasování budou body A1 a A2. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Garančního výboru. Prosím, paní ministryně? (Doporučující.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 350, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro návrh 118, proti 1. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Další hlasování je o bodu B. Doporučující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru doporučující. Paní ministryně? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 351, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro návrh 127, proti nikdo. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Předposlední hlasování body C1 a C2. Výbor nezaujal žádné stanovisko.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko, paní ministryně? (Doporučující.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 352, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro návrh 116, proti 26. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Jestli mám dobře své poznámky, prošli jsme všechny pozeměňující návrhy a nyní bychom měli hlasovat o návrhu jako celku. (Zpravodaj souhlasí.)

Přečtu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojistění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 912, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 353, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro návrh 121, proti 17. Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím třetí čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji vám.

Přerušuji jednání schůze do 14.30 hodin a žádám členy organizačního výboru, aby se za pět minut sešli k jednání organizačního výboru. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.05 hodin.)

(Jednání zahájeno ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v odpoledním bloku jednání. Na začátek přečtu omluvu. Dnes od 17.45 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Martin Komárek.

Otevím první bod dnešního jednání a tím je

176.

Návrh poslanců Romana Váni, Milana Chovance, Igora Jakubčíka, Zuzky Bebarové Rujbrové, Bronislava Schwarze a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb.
/sněmovní tisk 1021/ - první čtení

Vláda k tomuto sněmovnímu tisku nezaujala stanovisko.

Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Roman Váňa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládáme novelu ústavního zákona o bezpečnosti České republiky, kde se v podstatě vkládá pouze jedna věta, jeden odstavec, kde až dosud bylo zajišťování bezpečnosti státu povinností každé fyzické osoby, právnické osoby atd., tak jak je v tom odstavci uvedeno. Nyní to navrhujeme rozšířit i na právo, tedy nejenom povinnost, ale i právo bránit svou zem. Doporučuji prostudovat důvodovou zprávu, protože se vypořádává s mnoha nejasnostmi, námitkami nebo vysvětlujete věci. Ten zákon, připomínám, je odlišný od toho, který předkládalo Ministerstvo vnitra, jak byl přepracován.

Často bývá prezentováno, že tento návrh je jakýmsi bojem s evropskou směrnicí o omezování legálního držení zbraní. I když to tak není, přesto projednávání této směrnice bylo určitým impulsem pro to, abychom se nad zajišťováním bezpečnosti v České republice zamyslieli a navrhlí něco, co bezpečnosti pomůže.

Ale podívejme se také, když už se hovoří o evropské směrnici, jak je možné tento návrh, pokud bude schválen, využít. Směrnice i Smlouva o Evropské unii a Smlouva

o fungování Evropské unie obsahují relativně široké výjimky pro zajišťování národní a vnitřní bezpečnosti. Tento ústavní návrh vytvoří prostor pro jejich využití. A to, že využití těchto výjimek bude vycházet z ústavního zákona, to není nepodstatné. Jde o velmi důrazně vyjádřenou politickou pozici České republiky. I když na úrovni základních učebnic evropského práva se sice říká, že evropský předpis má přednost před každým vnitrostátním předpisem, je třeba říct, že směrnice o zbraních je předpisem, který upravuje fungování vnitřního trhu, a naopak nás ústavní zákon a na něj navazující předpisy se budou pohybovat v rovině národní a vnitřní bezpečnosti. A ústavní zákon tento rozdíl, který bude nutně rozhodující i při eventuálním posuzování ze strany Evropského soudního dvora, zásadním způsobem podtrhne.

Pokud se budete ptát, k čemu je nám tento ústavní zákon v České republice na naší vnitřní úrovni. Musím říct, že je to velmi silný signál držitelům zbraní, že Česká republika jim důvěruje a nehodlá je odzbrojit. To může mít zásadní význam z toho pohledu, že tito držitelé zbraní nebudou mít motivaci své zbraně pod dojmem evropské směrnice ztráct. Do budoucna se také jedná o zachování stávajícího velmi dobrého systému naší právní úpravy držení civilních zbraní. Je to také příležitost přikročit k dlouhodobě postrádaným změnám v našem bezpečnostním systému a měl by být vytvořen systém záloh a cíleného budování takových znalostí a dovedností širokých vrstev obyvatelstva, který může stát v případě jakékoli krize rychle využít. Můžeme jistě hovořit o obraně měkkých cílů, o obraně před hybridičními hrozby apod.

Je třeba ale naprostě jasně říct, že tato právní úprava, kterou navrhujeme, vylučuje budování jakýchkoliv bojůvek, domobran apod. Předkládaný návrh ústavního zákona obsahuje v tomto ohledu jednoznačné bezpečnostní záruky. Rozhodně není cílem zvyšovat počet zbraní mezi lidmi a současně ani budoucí systém nakládání se zbraněmi by neměl mít žádnou revoluci v tomto ohledu. Žádný skokový nárůst zbraní umožňovat nebude. Naopak cílem je udržet všechny zbraně v legální sféře a ještě u části těch k tomu vhodných podnítit jejich smysluplné využití pro potřeby ochrany a obrany státu.

Tato změna je navrhována jako součást ústavního zákona o bezpečnosti České republiky. To je naprostě jasné záměr, a to právě zdůraznit odpovědnost státu za celou tu toto oblast a účel držení zbraní, kterým je zde právě zajišťování bezpečnosti. To, že toto právo je současně navrhováno jako individuální občanské právo, je na druhé straně podtrhnutím toho, že se zde nezavádějí žádné milice. Naopak jde o dobrovolnou občanskou, nebo dá se dokonce říci vlasteneckou aktivitu.

V souvislosti s tímto návrhem se také často argumentuje tím, že neprofesionální, takzvaně neprofesionální držitelé zbraní, i když připomeňme, že držitelé zbrojních průkazů jsou také policisté, příslušníci Celní správy, Vězeňské služby a další profesionálové, kteří však mají své zbraně jako koniček nebo prostě i ve svém civilním životě, že tedy tito neprofesionální držitelé zbraní mohou v krizových momentech snad napáchat více škody než užitku. To na jedné straně většinou prohlašují lidé, jejichž povědomí o používání zbraní, ale také o tomto konkrétním návrhu je velmi slabé, ale na druhé straně bude skutečně do budoucna úkolem státu zajistit, že držitelé zbraní budou jednak schopni a jednak odpovědně ochotni v krizových situacích státu svou pomocí přispět. Konkrétní systém, nebo systém

záloh, školení a výcviku, které by to měly zajistit, budou nepochybně ještě diskutovány. A zahraničních systémů, u nichž se lze inspirovat, je celá řada, ať už je to Finsko, Švýcarsko či baltské státy, a to nehovořím o Státu Izrael.

Závěrem bych chtěl poznamenat, že ústavní zákony by se měly měnit jenom střídáním. V tomto případě se však jedná o velmi závažné téma, které propojuje otázky naší obranyschopnosti a naši ochoty se bránit a pro tento účel se připravovat. Na tomto návrhu je zásadní právě i otázka aktivního zapojení veřejnosti. Můžeme sice neustále mluvit o tom, že bezpečnost by měly zajišťovat profesionální složky státu, ale snad každému je jasné, že ty nemohou být vždy a všude. A jednak stát, to není žádná cizí izolovaná entita. Tento stát tvoříme my všichni a v případě potřeby bychom měli mít povinnost, ale i právo jej bránit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, dámy a pánové, skupina poslanců předkládá změnu ústavního zákona o bezpečnosti ČR. Tento návrh zákona má jednu zvláštnost, a to že se k němu vláda nevyjádřila, z čehož podle článku 44 Ústavy ČR platí, že souhlasí, jako právní fixe. Přesto bych řekl, že je poměrně nestandardní, že k nověle ústavního zákona, najměj ústavního zákona o bezpečnosti ČR, se vláda nevyjádří, že nezaujme žádné stanovisko. Předpokládám, že někdo z ministrů nám případně posléze takové stanovisko vlády, která říká "my nic, my muzikant", osvětlí.

Já bych chtěl jak k zrodu tohoto návrhu zákona, který sledujeme asi všichni poměrně intenzivně ve sdělovacích prostředcích, tak i k jeho konkrétnímu znění v té zpravodajské zprávě vyslovit několik, řekněme, lehkých pochybností o tom, jestli ty formulace jsou opravdu takové, aby nám zajistily to, co je cílem tohoto návrhu. A to současně říkám, že si myslím, že má existovat právo občanů držet a vlastnit zbraň, a naopak jsem lehce nervózní z toho, že z tohoto práva, které má být garantováno, vlastně ten zákon dělá něco, jako že takto právo jakoby nějak je, ale důvodová zpráva ho pořád rozmělňuje a rozmělňuje a říká, ono je to vlastně jenom právo v rámci povinnosti bránit svoji zemi a podobně.

První pochybnost, kterou bych řekl, aniž bych chtěl zpochybňovat představu, že máme přijmout právo občanů bránit svou zemi a bránit sama sebe, je otázka, jestli toto ustanovení má být součástí zákona o bezpečnosti ČR, nebo má-li být součástí Ústavy jako takové, resp. Listiny základních a práv a svobod. Myslím, že to je věc, kterou budeme muset zásadním způsobem diskutovat na ústavněprávním výboru. Jedná-li se opravdu o princip, že každý občan má právo se bránit. A když už to tedy kopírujeme, protože upřímně řečeno, a v tom rozboru je to řečeno, jediná země, kterou známe ve světě, kde toto ustanovení v této podobě opravdu existuje, jsou Spojené státy, které ho tam dávaly z úplně jiných důvodů. Nejenom z důvodů tedy možnosti bránit sama sebe proti ostatním, ale také z pravomoci státu zřizovat milice a

bránit se případně proti přílišné moci státu federálního. Myšleno Spojených států jako takových. Takže tam si myslím, že musíme vyjasnit nejprve tuto otázku: jedná se opravdu o to individuální právo občanů držet zbraň a moci se jí bránit, pokud jsem napaden, ať už jsem napaden svým spoluobčanem, nebo ať už jsem napaden představitelem jiného státu? A dobře víme, že nejenom v souvislosti s teroristickými hrozbami, ale asi si nikdo z nás nedokázal představit před deseti lety, že 500 nebo 700 km od Prahy na Ukrajině budou po sobě lidé stílet palníky zbraněmi a bude potřeba, aby byli vyzbrojeni, aby byli schopni se bránit. Tak tohle myslím, že je první otázka, kterou si musíme vyjasnit, má-li se jednat o právo, které je individuálním lidským právem a je vůči všem, a proto by případně mělo být zakotveno v Listině nebo v Ústavě jako takové, nebo jestli je to jenom ono právo podřazené do jisté míry té obrany a bezpečnosti ČR, a tím limitované.

Druhá věc. Asi jsme všichni zaregistrovali ty první návrhy, které říkaly: lidé mají právo – parafrázuji – lidé mají právo mít zbraň, podrobnosti určí zákon. Já jsem v okamžiku, kdy se tyto návrhy objevily, říkal: no tak to je úplně nesmyslné ustanovení, které nám proti stávajícímu stavu neříká vůbec nic. Přiznávám se, že tento návrh, který přináší pan poslanec Váňa a ostatních spolupředkladatelé, je mnohem jasnější a pregnantnější, protože opravdu říká: toto právo existuje, může být omezeno a můžou být stanoveny další podmínky jeho výkonu jenom v těch případech, je-li to nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, veřejného pořádku a bezpečnosti, života a zdraví nebo pro předcházení trestných činů. To jsou pak jasné kritéria, která jsou pod ochranou Ústavního soudu, a pokud by je některý z navrhovatelů a posléze tato Sněmovna a Senát a prezident, to znamená zákonodárci, nějakým způsobem překročil, tak je možné obrátit se na Ústavní soud a ptát se: Je toto ustanovení, které jste si vymysleli v Parlamentě ještě opravdu omezování, které chrání práva a svobody druhých, veřejný pořádek a bezpečnost, život a zdraví nebo předchází trestným činům? Nebo už je to jenom nějaký navíc výmysl, který si přinesla exekutiva a Sněmovna schválila? Pak si myslím, že samozřejmě toto znění je mnohem lepší, ale musíme vědět, že pak se ocítá pod ochranou Ústavního soudu a že všechny ty věty, které navrhovatelé napsali do důvodové zprávy a které říkají no, nic se nezmění, všechny dosavadní parametry zůstanou zachovány, všechna regulace zbraňové legislativy, kterou doposud máme v běžném zákoně, bude netknuta, že tomu tak být může, ale také nemusí. Může dojít ke stavu, kdy např. Ústavní soud, abych typově řekl – Ústavní soud řekne no, přestupek není důvodem k tomu, abychom někomu zakázali lidské právo držet zbraň. A pokud není pachatelem trestného činu, tak nemusí být nutně oné přestupkové čistotě nebo beztrestnosti, tak jak byla uvedena. Stejně tak, a byli to podobní poslanci, alespoň ve většině, kteří dneska ten návrh předkládají, kteří tady před rokem odhlasovávali poměrné zpřísňení zákona o držení zbraní na základě úplně nesmyslné záminky nějakého bláznivého střelce z Brodu, kterému bychom stejně nikdy nepředešli, a je to vždycky jenom záminka k tomu, jak zpřísnit. A víte dobře, že tady byly nápadы na to, jak rychleji opakovat zkoušky způsobilosti k držení zbraní, jak častěji přinutit občany, kteří drží zbraně, aby chodili k doktorům. Ale současně také, že například došlo k prolomení domovní svobody, která bude nepochybně ještě také pod přezkumem ústavního soudu v okamžiku, kdy policejní orgány získají

pochybnost o tom, jestli daný držitel zbraně není nebezpečný svému okolí, že mohou vstoupit a zbraně mu odebrat.

Tohle všechno by se dostávalo do budoucna, dokonce bych řekl, že to je v jistém rozporu s nyní deklarovanou snahou, by se dostávalo do budoucna pod ochranu ústavního soudnictví. A myslím si, že to je dobré. Já si myslím, že to je dobré. Ale máme si toho být vědomi. A byl bych lehce opatrnejší na to psát posléze do důvodové zprávy: nic se nezmění, nebojte se, nic se neděje. Ona celá ta důvodová zpráva, pokud si ji člověk poměrně pečlivě přečte, je takového charakteru, jako milí občané, chceme vám zajistit právo na to držet zbraň, bojíme se, že EU překročila své pravomoci a chce vás odzbrojit. Není k tomu dodána ta další věta. Už jsme tedy podali, alespoň snad žalobu na Evropskou komisi, že překročila své pravomoci, ale ujišťujeme vás, že se vlastně nic nezmění, a jediné, v čem pořád ten návrh zákona připouští, že změny nastat mohou na základě evropských směrnic, je držení oněch historických, sportovních a loveckých zbraní, kterých se upřímně řečeno ta směrnice týká do jisté míry nejvíce a nejvíce je bude omezovat.

Pokud bychom řekli, že to právo je obecné, že se netýká jenom krátkých palných zbraní používaných na vlastní obranu, respektive na obranu svého území, ale že nakonec, když na mě zaútočí zelení mužíci, abych to parafrázoval, že to není nikdo z tohoto světa, ale jsou to červení mužíci z Marsu, takže nakonec můžu vzít i tu historickou zbraň nebo loveckou zbraň a můžu ji použít na svoji obranu samozřejmě v souladu se zákonem této země, ale že mi nebude žádná Evropská komise ji odebírat.

Takže tolik snad moje lehké pochybnosti o tom, jestli navrhovatelé dosahují toho, čeho chtějí dosáhnout. Já bych se klonil více k tomu, pokud chceme takové právo deklarovat, a já jsem pro to ho deklarovat, abychom ho deklarovali přímo v Ústavě jako v souvislosti s individuálním právem, případně spojeným s kolektivním právem na obranu bezpečnosti této země, a nesvazovali ho pouze s tím kolektivním právem na bezpečnost této země. Ale to je nepochybně věc, kterou můžeme řešit posléze ve výborech a posléze v jednání výboru, které bude následovat. Já bych doporučoval, abychom tento návrh zákona přikázali výborům a zabývali se jím, protože bezpečnostní situace je poměrně vážná a zásahy, které předvádějí evropští myslitelé, jsou poměrně tragické.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. A teď přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Vozka mezi 17. a 19. hodinou z pracovních důvodů, paní poslankyně Golasowská od 16.45 hodin do konce jednání, pan poslanec Šrámek dnes do 15.30 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Marksová se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Kaňkovský od 14.30 hodin do 15.30 hodin z osobních důvodů a pan poslanec Kolovratník od 14.30 hodin do 16.00 rovněž z pracovních důvodů. Tak to byly omluvy.

Já tedy otevřívám obecnou rozpravu. Než dám slovo paní poslankyni Černochové tak s přednostním právem pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem pod tímto návrhem spolupodepsán, z toho zjevně plyne, že ho podporuji, a podporuji ho v celém tom rozsahu, jak byl prezentován. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl pouze snad korigovat některá slova pana kolegy Bendy. Já si myslím, že jsme vytvořili velmi funkční kompromis, velmi dobrý zákon o držení zbraní, jeden z nejlepších.

A k tomu případu v Uherském Brodě, nechci tu věc znovu připomínat a rozebírat i dejme tomu z určité piety k pozůstalým, kteří tam byli. Kdyby tehdy v té restauraci byl možná jiný občan, který měl legálně drženou zbraň, nemuselo by tam být tolik obětí. A jenom, pane kolego, bych rád připomněl, že ten člověk měl legálně drženou zbraň. Policie v té době začala kroky k tomu, aby byla odebrána z důvodu pochyb o jeho duševní zdraví. A kdyby tehdy existoval institut, že policie mohla vstoupit do obydlí a zbraň zabavit, tak k té tragédii nemuselo dojít. Já vím, že budeme tady ve pří, že se budeme hadovat o tom, jaký pohled je správný. Jsem přesvědčen o tom, že ve výjimečných případech policie to právo má mít.

K tomu vlastnímu zákonu. Pro mě držitelé zbraní jsou partneři. My je nechceme omezovat, my s nimi chceme vést partnerskou debatu a my ji do dneška vedeme. Vedeme ji několik měsíců a je velmi efektivní z mého pohledu. Na konci toho procesu by přece měla být opatření, aby tito lidé, kteří legálně drží zbraň, a s těmito legálně drženými zbraňemi téměř nejsou páchaný trestné činy, aby si ji mohli udržet, aby stát je bral jako partnery i pro ochranu ČR v případě nouze. A když se podíváte na bezpečnostní situaci v Evropě, tak je zjevné, že ta bezpečnostní situace se nezlepšuje a ta predikce bezesporu není pozitivní.

Co se týká ostatních věcí, jako je evropská směrnice, my jsme dnes na tiskové konferenci jednoznačně dokazovali, proč ji vidíme jako vadnou. Proč ji vidíme jako vadnou už jenom z pohledu zdravého selského, možná řeknu českého rozumu. Jestli má rozhodovat o legálnosti zbraně to, jestli tam je zásobník na 15, 19, 21 nebo 30 nábojů, to přece o tom nemůže být. To je naprostě proti zájmům ČR, zdravému rozumu, a proto tuto směrnici – potvrzuji, že připravujeme žalobu. Já bych potom byl velice rád, aby se Poslanecká sněmovna mohla k tomuto tématu vyjádřit. Požádám pana předsedu Vánu, abychom toto projednali na bezpečnostním výboru. Ale garantuji, že v době, kdy tato směrnice nabude platnosti, tak na nejbližší vládu přineseme návrh žaloby, kde se budeme bránit dopadům této směrnice.

Vedle toho je potřeba také poctivě přiznat, že implementace této směrnice je 15 měsíců a je velmi málo pravděpodobné, že se rozsudek se stihne do té doby. Bude potom na výlu ČR, Parlamentu a vlády, aby zvážila, jak naložit s implementací. Já bych k implementaci té směrnice byl velmi zdrženlivý do té doby, než padne rozsudek. Takové stanovisko Ministerstva vnitra, s tím půjdeme jak za vámi, vážené poslankyně a vážení poslanci, tak za odbornou veřejností, tak za vládou ČR.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím paní poslankyni Černochovou, připraví se pan poslanec Ondráček.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Hezké odpoledne, dámy a pány. Já musím začít reagovat na to, co tady zaznělo z úst pana ministra.

Vite, pane ministrě, pláče nad tou odzbrojovací směrnici hezky, ale asi tak dva roky po termínu. Vzpomeňte si na listopad 2015, kdy jsem to byla já, která jsem navrhovala Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, které by zavázalo vládu ČR uplatnit v rámci Evropské komise takzvanou žlutou kartu. Žlutá karta podle Lisabonské smlouvy může zablokovat projednávání směrnice, pakliže se najde dostatečný počet států, které se k tomu přidají. Tehdy tři další země mimo ty země, které žlutou kartu uplatnily, čekaly na rozhodnutí ČR. A pokud by se naše vláda v čele s vámi k tomuto kroku rozhodla, vůbec jsme tady dneska nemuseli sedět, vůbec jsme tady dneska nemuseli projednávat změnu Ústavy. Byť jsem jednou ze spolupřekladatelů tohoto návrhu, tak jsem to tady říct musela, protože po té tiskové konferenci, kterou teď měl pan ministr vnitra Chovanec společně se střeleckou komunitou, tak musím říct to, že mi je to trošku líto. Protože pan ministr, vážená střelecká komunito prostřednictvím pana předsedy Sněmovny, ten návrh předkládá jako řadový poslanec. On ten návrh nepředkládá za Ministerstvo vnitra. Protože ten původní návrh, který předkládal za Ministerstvo vnitra, byl protiústavní. Teď to předkládáme my, ale pokud se může s vámi ukázat na tiskové konferenci, tak do toho jede! Výborně.

Ale zpátky k té normě. Předložení této novely, ústavního zákona, je především symbolické a je to deklarací důvěry státu v legální držitele zbraní a respektování jejich práva při splnění zákonných podmínek, a to zbraň získat, vlastnit, nosit pro ochranou svou i svého okoli. Zároveň se jedná o pomyslný opěrný bod, ze kterého můžeme vycházet při dalších úpravách zákona o zbraních, které mohou zmírnit negativní dopady směrnice Evropské unie. A já se neztotožňuji s tím, co tady říkal kolega Váňa prostřednictvím pana předsedy, že toto není reakce na evropskou směrnici. Je. Byť jsme, jak říkám, dva roky po termínu. Otevřeně si tedy přiznejme, že tato novela v žádném případě nepovede k zastavení této absurdní odzbrojovací směrnice, ale je nějakým prvním krokem, aby největší nesmysly v ní obsažené nezasáhly legální držitele zbraní u nás.

Jak jistě víte, EU je založena na několika pilířích různých politik. Jedním z nich je i pilíř, kam spadá vnitřní bezpečnost. Přesto lze vnitřní bezpečnost považovat za výsostné pole každé země a je jenom na nás, jakým způsobem si naši bezpečnost a obranu vybudujeme a jak chceme chránit naše občany. Pokud se bude chtít legálně ozbrojený občan stát v budoucnu aktivně součástí systému bezpečnosti země, měl by mít k tomu možnost a v takovém případě by měl být podle mého názoru částečně vyňat z dopadů směrnice. Nutno podotknout, že směrnice v tomto znění, která byla nakonec přijata, vůbec, ale vůbec vzniknout neměla, a jak jsem říkala, naše vláda se měla od samého začátku, tedy od listopadu 2015 plnou vahou proti této směrnici postavit místo toho, aby několik měsíců přešlapovala na místě a snažila se možná něco vyjednávat v Bruselu. Nevyjednala nic, přestože vím, že se zejména pan magistra Bačkovská a pan Bartošek velmi snažili. Ale bohužel z úřednické role, z úřednické úrovně Bruselu nic nevyjednají. V Bruselu musejí jednat politici. V Bruselu měl o této směrnici vyjednávat sám ministr vnitra a pan premiér. (Potlesk z galerie pro hosty.)

Očekávám, že může v rozpravě zaznít celá řada otázek, proč tuto novelu ústavního zákona přijímat. Jelikož chci tuto debatu trochu posunout do věcné roviny, dovolím si nějaké otázky vysvětlit ještě dříve, než eventuálně zazní. Hlavně se jedná o celou řadu argumentačních faulů, zjednodušujících frázi a podobně, kterých jsme mohli být svědky už při představení této novely veřejnosti, což spustilo poměrně velkou hysterii ze strany médií i některých politiků. Ačkoliv samotná tato problematika je pro někoho poměrně složitá, nerozumí jí, nechce jí rozumět, tak tato komunita mediální, nebo částečně i z politiků, se vyjadřovala v tom duchu, že bude možné zastřelit teroristu, že se budou houfně rozdávat zbraně a že vzniká český dodatek Ústavy jako v USA, že stát rezignoval na ochranu vlastních občanů, že z Česka se stává Divoký západ, že tu vzniká prostor pro domobrany a lidové milice, že lidé budou moci vzít výkon spravedlnosti do vlastních rukou a podobně. Samozřejmě že nic z toho není pravda.

Možná jsem měla svoji řeč začít tím, že oznamuji Sněmovně svůj střet zájmů, protože i já jsem držitelkou zbrojního oprávnění. Abychom učinili zákonům zadost, činím tak v tuto chvíli i já.

Dovolte nastřelit pár otázek, které ve veřejném prostoru zaznívaly a na které bychom si my tady měli udělat jasnou odpověď, aby média i ti kolegové, kteří nad podporou našeho návrhu váhají, jasné tyto argumenty slyšeli.

Budou lidé moci vzít spravedlnost do vlastních rukou a bude to tu jako na Divokém západě? Jak jsem řekla, je to naprostý nesmysl. V tomto směru bych doporučovala nepodceňovat inteligenci české střelecké komunity. Nejsou to žádní hlupáci, a už vůbec ne ozbrojení loupežníci. A určitě si nemyslím, že by v souvislosti s novým článkem v ústavním zákoně docházelo k přestrelkám v našich ulicích. Legální držitelé zbraní v České republice si velmi dobře uvědomují tíhu odpovědnosti, která na ně přechází společně s legálním držením zbraní.

Další otázka, která zaznávala. Rezignuje stát na ochranu svých občanů? Ne. Stále platí, že primárním úkolem státu je bezpochyby zajistit svým občanům bezpečnost. A od toho zde máme zřízenou celou řadu bezpečnostních a ozbrojených složek, které jsou na velmi dobré úrovni, a svou kvalitou patří mezi jedny z nejlepších. Nesmíme však přestat tyto jejich schopnosti i nadále rozvíjet a vytvářet jimi lepší podmínky pro výkon a plnění úkolů takto životně důležitých a náročných. Bezpečnostní sbory a ozbrojené síly musí vždy být tím pilířem garance bezpečnosti a obrany našich občanů, ale není možné ani reálné, aby zároveň stál policista na každém rohu. To by si snad nepřál nikdo. Dívejme se prosím na problém realisticky. Nelze stoprocentně eliminovat všechny možné hrozby a rizika a zabránit různým excesům, ale je nutné takové bezpečnostní hrozby snížit na co možná nejnižší úroveň. Celá řada zákona dbalých držitelů zbraní se věnuje sportovní činnosti a taktické střelbě, nebo ti, kteří již prošli výcvikem například v ozbrojených složkách státu, mají jisté předpoklady pro to, aby mohli aktivně v případě hrozícího nebo trvajícího útoku adekvátně zasáhnout. Ačkoliv se může jednat jen o malé procento lidí, je dobré, že takoví lidé mají možnost vyřešit nebezpečnou situaci ještě před příjezdem policie.

Další otázka. Budou se lidé více ozbrojovat a budou se rozdávat zbraně? Nebudou. Zklamu ty, co se na to možná těšili. Ani v případě lidí, kteří prošli

armádním či jiným podobným výcvikem, není automaticky nárok na zbraň. Kdokoliv chce zbraň, musí splnit přísné zákonné podmínky. Stávající česká legislativní úprava pro držení zbraní je vyváženým kompromisem mezi právy a povinnostmi, jak již bylo mnohokrát řečeno, může být považována za jednu z nejlepších na světě. Já jenom doplňuji to, že mně osobně velmi vadilo prolomení domovní svobody, ale už se k tomu tady nechci vracet. Přestože by se našla celá řada věcí, které by v zákoně o zbraních mohly být v budoucnu upraveny jinak, zákon je naprosto v pořádku. Uvědomme si prosím i to, že pro bývalé vojáky a policisty platí nadále stejná pravidla jako pro ostatní žadatele o zbrojní průkaz. Nic se v tomto ohledu neliberalizuje. To, že někdo byl nebo stále je policistou či vojákem, neznamená, že je absolutně připraven zasáhnout. I někteří sportovní střelci se ve svém volnu intenzivně školí, trénují a prohlubují své střelecké schopnosti a dalo by se tedy říci, že mají mnohdy stejnou míru rozpoznávací schopnosti a posouzení, zda se jedná o útok teristy, nebo ne. Takoví by v případě potřeby mohli zasáhnout. I nadále ale platí institut nutné obrany a krajní nouze známý z trestního práva. Nikdo tedy nebude mít právo někoho bezdůvodně zastřelit, jak se některá média snažila senzačně lidem podsouvat.

Další otázka. Zavádí se ústavní dodatek podobný tomu v USA? Jak už tady říkal Marek Benda, nezavádí. Z mého pohledu je prakticky nemožné srovnávat historické konsekvence a různé nuance, které vedly v jednotlivých zemích k potřebě zanést právo držet zbraň do ústavních norem státu. Dnes je možné pohlížet na druhý dodatek ústavy USA z našeho českého pohledu jako na určitý relikt doby, ale přesto se jedná o významný signál státu se silným symbolickým významem pro americkou společnost a její mentalitu. Určitá opatření pro zajištění bezvadného nakládání se zbraněmi mají své ratio a není vhodné je v našich podmírkách bezhlavě rozmělňovat.

Další otázka. Už se chýlím ke konci, abych dala příležitost promluvit i ostatním přihlášeným na tabuli, z každého politického klubu jednomu. Vzniká prostor pro ozbrojené domobrany nekontrolovatelné státu? Nevzniká. Dokonce naopak může tato novela vést v budoucnu k další zákonné úpravě, která bude moci prohloubit užší spolupráci se střeleckou komunitou a využít schopnosti jejich příslušníků pro obranu a bezpečnost naší země v případě vzniku mimorádných událostí i při krizových stavcích. Držitelé legálních zbraní tak budou i nadále pod bedlivou kontrolou státu, zda splňují potřebné požadavky na držení své zbraně.

Vážené kolegyně, kolegové, do konce volebního období nezbývá mnoho času, proto jsem se snažila minulý týden já a následně i pan kolega Ondráček, abychom neotáleli s projednáváním této normy, protože pokud bychom tuto normu projednávali 26. dubna, tak by se do konce volebního období pravděpodobně projednat nestihla. Takže děkuji všem za to, že jsme se dohodli, že ji projednáváme dneska.

A vzhledem k tomu, že umíme počítat, kdy je další schůze, abychom stíhli druhé a třetí čtení, dovolím si, aby zpravodaj zaregistroval můj návrh na zkrácení lhůty pro jednání ve výborech tak, abychom stíhli druhé čtení v měsíci červnu. Když jsme to počítali, vychází to prosím pěkně na 54 dnů. Standardně se pro projednání ve výborech používá 60 dnů, tady navrhoji zkrátit lhůtu na 54 dnů pro to, abychom to stíhli projednat ve dvou čteních, ve druhém a třetím čtení v měsíci červnu, protože bohužel pokud bychom nevyužili každé příležitosti několika málo schůzí, které

budou, tak by hrozilo, že to nestihneme projednat. Myslím si, že by to byla škoda, protože alespoň z posledních dnů z atmosféry v této Sněmovně, nevím jak ostatní, ale já mám pocit, že by se mohlo podařit tento ústavní zákon prosadit, a to samozřejmě ústavní většinou. Takže všichni ti z vás, kteří to myslíte vážně stejně jako já nebo klub občanských demokratů, tak prosím hlasujte pro zkrácení lhůty a hlasujte pro tuto normu.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu a z galerie pro hosty.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Jenom se zeptám, zda to mám brát jako návrh na zkrácení lhůty, takže o tom budeme hlasovat na konci. Pan ministr s přednostním právem a potom pan předseda Kalousek.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já budu vystupovat k tomu zákonu dneska již naposled, ale chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího odpovědět paní kolegyni Černochové. Já jsem si myslí, že všichni ti, co se podepsali pod ten návrh zákona, mají jednu jedinou ambici, a to by prošel. Nechci tu hrát nějaký politický souboj kdo, jak, proč a co, protože si myslím, že je potřeba jít dopředu a ten zákon velmi rychle schválit. Přes to všechno je potřeba odstranit některé nepřesnosti.

Paní kolegyně, my jsme velice, prostřednictvím pana předsedajícího, bedlivě debatovali napříč jednotlivými státy, naši specialisté na Ministerstvu vnitra i Ministerstvu zahraničí. Hledali jsme tu blokační většinu. A to je rozhodnutí parlamentu, ta jakási žlutá nebo oranžová karta. A pokud se nemýlím, tak to byly pouze dva parlamenty. Tam žádná šance na získání blokační většiny prostě nebyla. Vy jste tady vyzdvihovala práci paní Bačkovské a jejího týmu a právě tito lidé sondovali možnost, aby tedy parlament mohl nějakým způsobem tu kartu vystavit. Šance získat blokační většinu pro tuto normu prostě a jednoduše nebyla. Když se podíváte na jednání ministrů vnitra, tak proti byly, tuším, tři nebo čtyři země, z čehož jedna byla proti, že směrnice je málo přísná, pak to byla Česká republika, Polsko a tušíš Maďarsko. Bohužel ani Slovensko, které v té době bylo předsedající zemí Evropské komise, se k tomu našemu návrhu nepřipojilo. To znamená, šance zablokovat to, o čem vy hovoříte, prostě nebyla. Nebyla, neexistovala. A jsem schopen to kdykoli doložit. Ale opravdu prosím, pojďme dál a ten zákon pošleme do druhého čtení, ať můžeme postoupit.

Co se týká vládního návrhu, říkal jsem to mnohokrát a ještě jednou to připomenu. My jsme debatovali za účasti pana premiéra, za účasti pana předsedy Váni, za účasti ústavních expertů, jak ten proces urychlit. A právě urychlení byl návrh poslanců. Proto jsme iniciovali s panem poslancem Vánou tuto cestu. Kdyby to bylo vládním návrhem, tak jsme přesvědčeni o tom, že jsme nebyli schopni stihnout lhůty tak, aby ještě v této době, tedy do konce funkčního období této Poslanecké sněmovny, ten zákon prošel. Proto jsme se vydali tímto směrem. Pro nic jiného. Já se za ten návrh jako ministr vnitra nestydím, já ho podporuji, dokonce prvotně jsme ho připravovali na Ministerstvu vnitra, ale po dohodě s premiérem jsme se vydali touto cestou, protože je kratší. Pro nic jiného.

Dál už tu vystupovat nebudu, zákon podporuji v celém rozsahu a pevně doufám, že najdeme průřezově podporu, abychom ho schválili.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě než dám slovo panu předsedovi Kalouskovi, tak faktická poznámka paní poslankyně Černochové.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo, nebudu zdržovat dlouho. Pan ministr opomněl fakt, že předkládal za vládu České republiky jednu změnu Ústavy, která se týkala toho samého. To jste řekl. Vy jste řekl, že teď jste se připojil k tomu návrhu, který tady je. Ten původní návrh, který jste předkládal, byl špatný.

Co se týče Bruselu. V tom případě, pokud tedy platí to, že vyjednávají za Českou republiku v Bruselu úředníci, tak asi nepotřebujeme ministry. Jak jsem tady řekla, pokud se má v Bruselu něco vyjednat, má o tom jednat ministr, má o tom jednat premiér a mají se rozběhnout všichni členové vlády vyjednávat něco pro Českou republiku. Nenechávat to na úřednících, při vši úctě k nim.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek s přednostním právem a po něm pan poslanec Ondráček.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážené dámy a vážení pánové. Pro začátek, aby bylo jasno, TOP 09 nesouhlasí se směrnicí, kterou přijal Evropský parlament, všichni evropští poslanci TOP 09 hlasovali proti této směrnici nebo ji alespoň nepodpořili a pokládáme za správné, že se česká vláda zeptá Evropského soudu, zda je namísto tuto regulaci uplatňovat vůči národní legislativě. Nesouhlasíme s tím ale proto, že se domníváme, že opravdu toto je jedna z věcí, kterou mohou uspokojivě řešit národní legislativy, a že není, na rozdíl od jiných kompetencí, potřebné tuto kompetenci přenášet centrálně na naši společnou ústřední decizi Evropské komise. Byl bych rád, kdybychom to uměli takhle všichni opakovat. To je naše společná decize. To není, jakože tady jsme my a tam je ta ošklivá Evropská unie. My jsme ta Evropská unie a to je naše společná decize.

Na druhou stranu, ve vši úctě a přátelství nemohu souhlasit s výroky, které tady říkala paní poslankyně Černochová, když o této směrnici mluví jako o odzbrojovací směrnici. Já jsem legálním vlastníkem tří krátkých kulových zbraní, ta směrnice mě jich nezbavuje, a kdybych si jich chtěl koupit dalších deset, tak si jich dalších deset koupím. Myslivecká jednota, která pořádá demonstrace na různých místech naší republiky, vybavena brokovnicemi a kulovnicemi, kdokoliv z nich si bude chtít koupit dalších deset brokovnic a dalších deset kulovnic, tak si je může koupit a žádná evropská směrnice mu v tom nebrání. Já vás všechny velmi prosím, abyste v té záplavě emotivních výkřiků, abychom si dokázali to konečně znění té směrnice přečist a uvědomili si, co nám opravdu zapovídá. Zapovídá nám od roku 2019 vlastnit samonabijecí pušky se zásobníkem na 30 a výše nábojů. Můžete mít samonabijecí pušky, jenom nesmíte ten Westminsterský most takhle pokropit těmi 30 náboji najednou. Můžete jenom deseti. Zrovna tak nesmíte mít krátké palebné zbraně se

zásobníkem 20 a více nábojů. To také nesmíte mít. Můžete střílet jenom ze zásobníku řekneme 15 nábojů. Říkat tomuto omezení odzbrojovací směrnice je vyvolávání hysterie. Promiňte, nic jiného.

Znovu opakuj, my s tou směrnicí nesouhlasíme, my si myslíme, že patří do národní regulace, my si myslíme, že Evropská unie nepotřebuje centrální regulaci, a dokonce jsme přesvědčeni, že naše zákony týkající se této problematiky jsou na špičce úrovni Evropské unie, a proto nepotřebujeme přebírat jakoukoli unifikaci. Nicméně ta hysterie, která se tady rozpoutala, mi příje, jako že chodíme s kanonem na vrabce a že vyvoláváme duchy, které tady nejsou. My prostě hrozíme zhruba 300 tisícům, myslím, držitelů zbraní, já jsem jeden z nich, že je chceme všechny odzbrojit. No to není pravda. A nikomu z nás nebráníme touto směrnicí, aby bránil své bezpečí, svou rodinu a svůj majetek. My tady skutečně nad něčím, s čím – popáté opakuj – nesouhlasíme, vyvoláváme hysterii, která té problematice nepřísluší. A já podporuji českou vládu, podporuji i pana ministra Chovance, pevně doufám, že uspějeme u Evropského soudu, ale současně nabádám k určité racionalitě. Proboha, netvrďme lidem, že ta směrnice říká něco jiného, než opravdu říká!

Přátelé na galerii, moc vás prosím, fakt si to přečtěte. Pokud někdo z vás není držitelem samonabíjecí pušky se zásobníkem 30 a více nábojů, tak nikdo z vás nebude odzbrojen! Tak přišli držitelé samonabíjecích pušek se zásobníkem 30 a více nábojů, podle mého názoru je nikdy Armáda České republiky neměla prodávat, ale to už je ten problém. Nicméně říkat tomu odzbrojovací směrnice je nesmysl. A zasahovat kvůli tomu do Ústavy České republiky jako do nejvyšší právní normy je nesmysl ještě větší!

Prostě myslím, že není pochyb o tom, že TOP 09 je vášnivým a nesmlouvavým zastáncem lidských práv a svobod. Nicméně ústavní právo na držení zbraně, pro to opravdu nikdy ruku nezvedneme, protože právo na držení zbraně je upravitelné rádnou legislativou, tu tady také máme, tu také hajme, ale povýšovat to na ústavní právo je, dámy a páновé, pitomost a předvolební populismus!

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak nyní nás čeká šest faktických poznámek – paní poslankyně Černochová, potom pan ministr obrany. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych vašim prostřednictvím panu předsedovi TOP 09 Kalouskovi chtěla doporučit, aby si v první řadě tu směrnicí přečetl on, protože to, co tady řekl, je naprostý nesmysl. A pokud tady někoho obviňuje z populismu, tak já nevím, jestli tedy ještě součástí TOP 09 je pan europoslanc Pospišil, který myslím byl přesně jedním z těch, kteří, jak říkal pan předseda TOP 09 Kalousek, vyvolával tu hysterii. Ano, Jiří Pospišil byl jeden z mála poslanců za TOP 09, který tuto směrnicu také nazval odzbrojovací směrnicí a hájil práva střelců. Takže si kladu otázku, jestli TOP 09 v čele s panem předsedou Kalouskem prostřednictvím pana předsedy Poslanecké sněmovny není trošku schizofrenní, jestli nám tady neříká něco jiného, než pak v Evropském parlamentu

koná, a jestli právě ten populismus tady nepředvedl v přímém přenosu právě teď pan Kalousek.

Jak jsem tady řekla, já bojuji za práva střelců od listopadu roku 2015. Takže mě nikdo z předvolebního populismu laskavě neobviňujte. (Tleská střelecká veřejnost na galerii pro hosty.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr obrany.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu skutečně velmi stručný. Ale protože tady zažívám zcela výjimečný okamžik, tak jsem se o něj s vámi chtěl podělit a v podstatě ho oslavit v tom smyslu, že snad poprvé při vší úctě souhlasím prakticky ve všech bodech s panem předsedou Kalouskem. A chtěl jsem se k tomuhle myslím racionálnímu názoru připojit. Jsem také poslední, kdo by to podechoval, ale jsem také jeden z těch, kteří to četli. A opravdu i já bych to všem doporučil. I já bych všem doporučil. Předpokládám, že pořád tady je ještě nějaká proevropská většina. A když budeme interpretovat některé, byť i nešťastné, kroky Evropské unie, nebo Komise, ještě tím jakoby nejhorším možným způsobem, tak skutečně vykonáváme pro tuto republiku medvědí službu. Navíc je tam přece to zásadní usnesení, že žádný z těch majitelů o to nepřijde během svého života. Čili my tady mluvíme vlastně o zbraních, které zůstanou po někom, kdo opustí tento svět. Čili je tam spousta důležitých detailů. Jsou tam detaily o tom, že tam může být kategorie pro obranu. Řada zemí právě tuto kategorii v té směrnici využívá, anebo už ji má ve své legislativě, a proto se na ni ta směrnice vztahuje daleko, daleko méně robustním způsobem. My chceme jít také touto cestou a Ministerstvo obrany navrhne vládě tento směr legislativní změny, která není rozhodně na úrovni změny ústavní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Pilný. Po něm pan poslanec Holík.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, jsem velice rád, že to, co tady řeknu, není hlasem volajícího na poušti, protože já také vlastním zbrojní průkaz a vlastním pistoli. Nejsem příslušníkem střelecké komunity, protože nevím, co to je. Ale myslím si, že máme velmi dobrý zákon na držení zbraní a zbrojní průkazy. Je to dokonce zákon, který je lepší než zákon o řidičských průkazech, protože auto je také zbraň a my si v 18 letech uděláme řidičský průkaz, a pokud nejsme profesionálové, tak se naše způsobilost testuje až někdy po 60. roce věku. Takže myslím, že ten zákon je dobrý a není třeba ho opravovat.

Pokud má někdo takové zvláštní hobby, které nesdílí, jako střílet zvířata, tak nevím, proč by na to měl mít ekvivalent kalašnikova. To opravdu snad není nutné opravovat. Pokud by bylo něco nutné opravovat v této souvislosti, tak je to třeba implementace toho, co to je nutná obrana, protože pokud si uděláte zbrojní průkaz, tak dostanete také občas návod, když se budete bránit, střílejte do hlavy, nebo pohod'te gumovou pistolkou. To je věc, která nás v nutné obraně omezuje daleko více.

Pokud chce někdo bránit republiku a myslí to opravdu vážně, tak tady máme přece institut aktivních záloh, kde může cvičit střelbu, kde se může připravovat na obranu republiky.

Tenhle ten zákon je zbytečný, vyvolává naprostot zbytečnou paniku a nikdy pro něj hlasovat nebudu. Děkuju za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Holík. Po něm pan poslanec Benda.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážení hosté, dovolte, abych zareagoval malou technickou poznámkou. Překvapil mě poměrně pan kolega poslanec Pilný, stejně tak pan ministr. Rád bych tady upřesnil několik informací, které tady pronesl pan Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího. (Velký hluk v levé části sálu.)

U dlouhých zbraní se jedná o zásobníky nad deset a ne nad třicet, to zaprvé. U krátkých je to dvacet. A zadruhé, pokud se tady bavíme o kropení, tak se jedná o automatickou zbraň. Ale směrnice se týká poloautomatických zbraní, cíli samonabíjecích.

Takže pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, přečtěte si tu směrnici, a potom můžeme zahájit nějakou diskusi a bude zcela určitě na daleko vyšší úrovni.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Benda. Po něm pan poslanec Váňa. Stále faktické poznámky.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, jenom vaším prostřednictvím panu kolegovi Kalouskovi, kterého si jinak vážím, a respektuji i jeho názor na to, že si může myslet o zbrojní směrnici něco jiného než my. Tak jenom upozorňuji, že pro směrnici alespoň podle veřejných zdrojů hlasoval Jaromír Štětina, který je poslancem... (Reakce zprava.) Já říkám podle zdrojů, které se dají najít na internetu, který je poslancem za TÖP 09, a Luděk Niedermayer se zdržel hlasování. Takže pokud to tak není, prosím, pak se omlouvám a musíme holt bohužel pečlivější kontrolovat i ten internet.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Váňa. Potom pan předseda Kalousek.

Poslanec Roman Váňa: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená veřejnost, dneska v hojném počtu, myslím si, že dnes tady zazní ještě mnoho názorů a informací, které řekněme nebudou úplně podloženy znalostmi, fakty, zkušeností a podobně, což je logické, protože samozřejmě ne každý, nebo resp. většina nemá zkušenosti se zbraněmi, se střelectvím a podobně. To je asi pochopitelné. Ale někdo má potřebu to tady ventilovat.

Myslím si, že to, co říkal pan poslanec Kalousek, že se ta směrnice někdy zjednodušeně nazývá odzbrojovací, on má vlastně pravdu, to není odzbrojovací směrnice. Ta směrnice se jmenuje "směrnice o omezení legálního držení zbraní". (Tleská poslanec Jakubčík z ČSSD a kdosi v pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek. Připraví se pan poslanec Grospič.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom několik krátkých upřesňujících poznámek k tomu, co tu zaznělo.

K panu poslanci Bendovi – my máme čtyři poslance v Evropském parlamentu, vy máte dva. Tři naši poslanci byli proti, jeden se zdržel, to znamená, nepodpořil to žádný. To zaprvé.

Zadruhé, my nemáme jiný názor než vy na tu evropskou směrnici. My máme stejný názor. My s ní nesouhlasíme a podporujeme českou vládu v tom, že to předává Evropskému soudu. My si myslíme, že tohle má být v rukou ryze národní legislativy. To, s čím ale nesouhlasíme, je hysterie, přehánění a strašení těch střelců, mezi které já také patřím. Paní poslankyně Černochová říkala, že zastupuje střelce od roku 2015. Já střelec jsem, nejenže jsem se v tom znamení narodil, ale chodím střílet. Ale mě prosím pěkně nezastupuje, protože tady straší lidi něčím, co jim nehrozí. A já se takhle strašit nechci nechat. A říkat nám střelcům žádné odzbrojení nehrozí a chodit na to s nástrojem ústavní změny je prostě nefér a předvolební populismus. To je všechno, co chci říct.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Grospič. To je zatím poslední faktická poznámka, pokud se po jeho vystoupení situace nezmění. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Tímto bych prostřednictvím vás požádal o to, že bych zároveň stáhl svou rádnou přihlášku do diskuse, protože si myslím, že v rámci urychlení a potřeby přijetí tohoto zákona asi by to bylo vhodné. Nicméně přesto bych chtěl tady vyslovit svůj názor, který mě k tomu vede, proč jsem chtěl vystoupit.

Domnívám se, že ta úprava navržené změny ústavního zákona o bezpečnosti České republiky nepovede k tomu vytčenému cíli zabránit implementaci směrnice Evropské unie do českého právního řádu. Vede mě k tomu jeden prostý důvod, protože ten odstavec, jak je formulován v článku 3 – občané České republiky mají právo nabývat, držet a nosit zbraně a střelivo k naplňování úkolů uvedených v odst. 2 a toto právo může být zákonem omezeno a zákonem mohou být stanoveny další podmínky jeho výkonu, je-li to nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých a veřejného pořádku, bezpečnosti životů a zdraví nebo právo předcházení trestným činům – neřeší ono dilema, zda tento zákon, prováděcí zákon tohoto ústavního zákona, nakonec stejně nebude muset být v souladu právě s implementací Evropské unie. A to je ta podstata, kterou jsem tady chtěl vyjádřit.

Čili na jedné straně chci říci, že tvrdě nesouhlasím s tím, co nám předepisuje Evropská unie, byl bych rád, kdyby byl zachován současný právní řád a možnosti občanům, které poskytuje nás právní řád v České republice. Přesto mám pochybnosti o předloženém návrhu zákona. Nicméně budu pro něj hlasovat a podpořím jej.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě dvě faktické poznámky. Pan poslanec Koskuba a pan poslanec Lank.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, poměrně vylidněný sále, poslouchám tuto diskusi a kolegům bych připomněl jenom jednu věc. Četli jsme v médiích, protože nikdo z nás se zřejmě toho zasedání Evropského parlamentu nezúčastňuje, jak projednávání této směrnice – a kolega Váňa krásně zdůraznil její název, je to o omezení legálního držení zbraní – jak to projednávání vypadalo. Bez ohledu na to, o čem si myslíme. Údajně tam nebyly ani připuštěny již pozemňující návrhy, prostě nic. Evropský parlament direktivně rozhodl a my všichni víme, že jestliže nás stát neuspěje u evropského soudu, tak tu směrnici budeme muset implementovat.

Dámy a pánové, Evropský parlament umí chrnit jednu regulační směrnici za druhou. Já se přiznám, že pro tento zákon ruku zvednu. Už proto, aby alespoň po mně eventuálně něco zde zůstalo, protože nikdy nevíme ani hodiny ani minuty, kdy se Evropský parlament sejde znova a tuto směrnici ještě přitvrdí. A pak vymyslí, že zásobníky budou pro dlouhé zbraně na pět, pro krátké zbraně taky na pět, a budeme v úplně jiné situaci. Prosím vás, uvědomte si i tento fakt, že Evropa se někdy chová jako neřízená střela. Děkuji. (Potlesk z galerie pro veřejnost.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Lank.

Poslanec Martin Lank: Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já to tady poslouchám, hodně bych to zjednodušil. Rozumím tomu, že nemusí být každému po chuti třeba tu zbraň mít na 10, 20, 30 nábojů. Ale to je jednoduché: Tak si ji nekupujte! Ale nechte ostatním, kteří ji chtějí, z jakéhokoli důvodů, třeba ze sportovních, nechte jim to právo, aby si ji pořídit mohli.

A co se týče toho, jestli ta novela, nebo zákon, o kterém se tady teď bavíme, jestli je zbytečný, nebo není. Tak je tady riziko, že bez přijetí této novely se nám bude výrazně obtížnější bojovat proti euronemesmyslům. To riziko tady evidentně je! A ublíží něčemu, když tuto jednoduchou novelu přijmeme? No neublíží. A nezlobte se na mě, ale už jsme tady schválili mnohem zbytečnější věci, než je toto.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Grospič s faktickou poznámkou.

Poslanec Stanislav Grospič: O to tady právě jde. A proto jsem říkal, že novelu zákona podpořím, přestože jsem přesvědčený, že nijak nepřispěje k tomu, abychom mohli bojovat proti dalším nesmyslům plozeným Evropskou unií a směrnicemi Evropské unie, které nařizují jednotlivým členským státům upravit, tzv.

implementovat, nařízení či směrnice do jejich právních národních rádů. Myslím si, že tento zákon totiž postrádá jeden základní (?) a ten možná v rámci projednávání bude možné odstranit, a to je to, že vlastně odkazuje na další prováděcí zákon. A ten bude muset být vázán právě tou směrnicí nebo prostě pokyny Evropské unie. A v tom je skryto to nebezpečí. Čili my tady sice proklamativně přijímáme nějaký doplněk k ústavnímu zákonu, s čímž já tedy souhlasím, ale myslím si, že neplní úplně ten cíl. Že bude potřeba ještě popracovat a popřemýšlet, jak by měl být vlastně formulován, aby v tom prováděcím předpisu, který potom bude muset být následkem toho novelizován, mohlo dojít k úpravě, která by nás nevázala povinností ve vztahu k Evropské unii.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A pokud nejsou další faktické poznámky, tak prosím pana poslance Ondráčka a připraví se pan poslanec Lank.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, jeden přítomný, kolegyně a kolegové. Nejprve mi dovolte, abych vám ještě jednou poděkoval za to, že jste vyslyšeli můj návrh a při pátečním hlasování jste podpořili dnešní projednávání tohoto bodu zde ve Sněmovně. Takže ještě jednou děkuji a pojďme teď k věci.

Položme si základní otázku: Potřebujeme změnu ústavního zákona o bezpečnosti České republiky? Otázka je jednoduchá. Ale než na ni odpovíme, asi bychom měli odpovědět na řadu argumentů, které jsou v prostoru proti takovému návrhu. Jeden z takových argumentů je, že změna ústavního zákona je pouze populistickým činem pana ministra Chovance na získání voličů pro Českou stranu sociálně demokratickou. Ano, to je sice možné, a odpovídá by tomu i dopolední, nebo odpolední brífink včetně toho, že se to tváří tak, jako kdyby to byl návrh pouze z dílny kolegů ze sociální demokracie. Zde bych chtěl podotknout, že tomu tak není. Protože společnými předkladateli jsou poslanci a poslankyně z klubu KSČM, ale také z klubu ODS a hnutí ANO.

V této, dovolím si říci, krizové situaci je občanům doufám úplně jedno, jaký ministr a z jaké strany toto navrhuje. Protože není důležité, kdo co navrhuje, ale kdo jak pro to bude hlasovat. Bez vás, kolegyně a kolegové, kterých bude muset být 120, to prostě nepůjde.

Musím upozornit, že občané dotčení směrnicí Evropské komise představují velkou a poměrně dobře organizovanou skupinu od Českomoravské myslivecké jednoty přes klub vojenské nebo policejní historie až po sportovní střelce, kteří velmi bedlivě sledují chování politiků a zcela jistě budou v letošních parlamentních volbách rozhodovat i podle toho, jak se politici proti této směrnici Evropské komise postaví. Hovoříme cca o půl milionu lidí, kdy jen držitelů zbrojných průkazů je více než 300 tisíc.

Dalším z argumentů proti návrhu je otázka, zda zbraně mají v ústavě pouze ve Spojených státech amerických, a to už z doby jejich založení, kdy ještě neexistovala pravidelná armáda a policie. Dnes se jedná o nepotřebný přežitek. Takové a podobné výroky svědčí buď o neznalosti, nebo nepochopení historie Spojených států a

neznalosti skutečných příčin různých excesů se zbraněmi, které se dějí v moderní historii Spojených států až do současnosti, a známe mnoho případů tzv. šílených střelců.

Hlavním důvodem onoho druhého dodatku Ústavy Spojených států nebylo zajištění vnitřní bezpečnosti pomocí zřizování jakýchsi lidových milicí, ale po špatných zkušenostech s britskou vládou v amerických koloniích z hlediska práva občanů na zbraň a sebeobranu, tedy práva na svobodu, byl druhý dodatek zaveden jako pojistka proti zvůli jakéhokoli státního zřízení, a to i do budoucna. Tehdejší Otcové zakladatelé Spojených států v čele s Thomasem Jeffersonem si totiž dobře uvědomovali, že každá vláda přecházející v tyranii vždy nejprve vezme lidem právo držet a nosit zbraň, aby mohla svoji tyranii na lidech realizovat.

Mezi Českou republikou a Spojenými státy je však velmi významný rozdíl. I přes rovinutou a tradiční tzv. zbraňovou kulturu ve Spojených státech nemají ve Spojených státech k druhému dodatku ústavy zavedenou žádnou komplexní jednotnou a kvalitní právní normu upravující nabývání zbraní občany, tak jak to upravuje náš zákon o zbraních a střelivu. Navíc v každém státě Unie platí pro nabývání zbraní jiná pravidla a v jakési funkční centrální evidenci zbraní v rámci Spojených států nemůže být ani řeč. To může být i důvodem toho, že se zbraň dostane do správných (?) rukou a nastávají ony tragédie. Nelze však tvrdit, že toto je chyba ústavního principu práva držet a nosit zbraň. Je to chyba nedokonalé prováděcí legislativy nebo jejího individuálního porušování. Drtivá většina tzv. šílených střelců, teroristů a vrahů se dostala a dostává ke zbrani vždy nelegálně, a to díky černému trhu, anebo zneužitím zbraně ukradené. Jak jsem již několikrát zmínil, právě tomuto u nás zabíránuje a tuto problematiku dokonale ošetřuje náš mimořádně zdařilý zbrojní zákon, díky němuž jsme oficiálně šestou nejbezpečnější zemí na světě a kriminalita páchaná se zbraní, tedy střelnou zbraní, je statisticky zanedbatelná.

Další z argumentů proti tomuto návrhu. Položím si otázku, zda jsem pro zachování současného zachování zákona o zbraních, přičemž současný stav považuji za vyhovující i z hlediska nutné obrany, a proto je tzv. ústavní dodatek zbytečný. To zde bylo i zmíněno mými předčešenky. Je zde vidno nepochopení nejdůležitějšího poslání ústavní změny a tím je ochrana před směrnicí Evropské komise. Ony v médiích zmiňované negativní následky ústavní změny, jako např. povolení na střílení teroristů, jsou pouze laciná a zavádějící prohlášení ochotně šířená hloupými novináři. Ústavní změna nesleduje nic jiného než právě zachování statu quo, čili zachování našeho současného osvědčeného zákona o zbraních a střelivu a zachování ustanovení o nutné obraně v trestním zákoníku. Z pohledu institutu nutné obrany má samozřejmě už dnes legálně ozbrojený občan právo bránit sebe a své okolí střelbou v případě jasné útočícího pachatele nejen teroristického činu. Pro připomenutí zmíním § 29 trestního zákoníku, nutná obrana: Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestný činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

Další z argumentů proti je, že není nutné do Ústavy zasahovat, jelikož proti směrnicí Evropské komise podáme žalobu u Evropského soudu. Ano, takovou žalobu Ministerstvo vnitra již připravuje, resp. je zpracovaná, ale – a zde by mě mohl možná

pan ministr opravit – podle mých informací nebyla dosud podána. Toto považuji za jakýsi v podstatě alibismus, jak si to nerozházet s občany a současně dělat, že něco děláme. Osobně jsem spíše skeptik a myslím si, že u Evropského soudu podle současné právní úpravy moc šancí nemáme. A i kdyby ano, taková žaloba se povleče roky. Žalobu tedy beru jako nezbytné vyjádření kategorického nesouhlasu pro světové veřejné mínění, ale ne jako řešení tohoto problému.

Někdo namítá, že úprava Ústavy je zbytečná a nepomůže nám, protože unijní právo je stejně nadřazené i našemu právu ústavnímu. Toto není pravdivé. Smlouva o fungování Evropské unie v článích 4, 72 a 276 výslovně říká, že vnitřní bezpečnost státu zůstává výlučnou kompetencí členských států a ani Evropský soudní dvůr v těchto záležitostech nemůže rozhodovat. Smlouva o fungování Evropské unie je jednou ze základních smluv Evropské unie, která nesmí být měněna bez souhlasu všech členských států Evropské unie. Záruku vnitřní bezpečnosti členského státu Unie pak dále upravuje ustanovení čl. 346 odst. 1 písm. b) Lisabonské smlouvy. Pokud tedy bylo civilní držení zbraně učiněno součástí koncepce vnitřní bezpečnosti České republiky, což v podstatě navrhuje poslanecký návrh změny ústavního zákona o bezpečnosti České republiky, stalo by se podle Smlouvy o fungování Evropské unie záležitostí spadající do výlučné kompetence České republiky. Tím pádem zde máme dokonalé a ve smyslu práva Evropské unie legální opatření, jak směrnici do budoucna neimplementovat. K tomu bude samozřejmě nutné i přijetí navazujících zákonů, které zajistí, že to propojení bude reálné, nikoliv pouze formální. Veškeré civilní držení zbraní se tak stane koncepční součástí vnitřní bezpečnosti našeho státu, na kterou se podle Smlouvy o fungování Evropské unie a dle Lisabonské smlouvy jakákoli direktiva Evropské unie výslovně nevztahuje.

Položme si otázku: jsem proti směrnici Evropské komise, ale se změnou ústavního zákona nesouhlasím a nebudu pro ni hlasovat. I taková jsou vyjádření. Vážené kolegyně, vážení kolegové, s tímto názorem není možné občanovi lhát, být proti směrnici a současně být proti změně ústavního zákona, čili být proti zakotvení zbraní do Ústavy. Prostě to možné není. Pokud někdo tvrdí opak, ať tedy rovnou jasně navrhne jiné, stejně účinné řešení. Možná navrhnete zřízení státních nebo státem registrovaných branných spolků či domobrany nebo jiné formy armádních aktivních záloh. Ale toto by byl klasický pokus o tzv. ošvejkování směrnice Evropské komise. Já osobně jsem pro zřízení aktivních záloh příslušníků bezpečnostních sborů a vítám, že o tom na Ministerstvu vnitra již částečně diskutujeme. Ale to jde mimo tento návrh. Tyto zálohy by komplikovaným způsobem chránily jen určitou kategorii zbraní a jen ve vymezené věkové skupině občanů.

A poslední z argumentů je, že pokud něco takového přijmeme, byli bychom jedinou evropskou zemí, ve které mají zbraně v Ústavě. Na to se nedá odpovědět nic jiného než no a co. No a co? Tak budeme jediní a budeme první. Někdo být přece první musí. Ke zrušení otroctví také nedošlo plošně ve všech zemích najednou, ale postupně země od země. Takže se nebojme toho, že budeme jednou v něčem první a že nás možná za to někdo nebude chválit.

Stát sice garantuje zajišťování bezpečnosti, ale jak bylo zmíněno panem ministrem nebo předkladatelem, logicky nemůže být vždy a všude. A taky dnes počítá s tím, že občan v případě schopnosti a ochoty pomůže. Nebudu zmiňovat, jak probíhá

spolupráce a pomoc občanů s hasiči nebo se zdravotníky, kdy je poskytnutí pomoci dokonce vyžadováno pod hrozbou sankce, a to i trestní. Ale zmíním pouze policii. Podíváte-li se do § 95 odst. 3 zákona o Policii České republiky, je zde uvedeno: Stát je povinen nahradit škodu osobě, která poskytla pomoc policii nebo policistovi na jeho žádost nebo s jeho vědomím. Nebo – stát je povinen nahradit škodu, kterou způsobila osoba v souvislosti s pomocí poskytnutou policii nebo policistovi. Takže i zákon o policii s tímto počítá, a dokonce v § 100 uvádí: Fyzické nebo právnické osobě, která poskytla pomoc policii nebo policistovi zejména při zjišťování nebo dopadení pachatele závažného trestného činu, zadržení nebezpečného pachatele, zákroku směřujícím k ochraně bezpečnosti osob a majetku nebo k záchráně života, zdraví nebo majetku, lze udělit dar nebo medaili.

Dovolím si oznámit, že jsem také ve střetu zájmů, mám několik krátkých i dlouhých zbraní a mohu říci pro vás, kteří nejste se zbraněmi tak sžtíti, jeden konkrétní příklad. Já jsem za více než 23 u policie byl vycvičen i k tomu, abych byl součástí, řekněme, zásahových skupin. Umím si představit situaci, kdy – a představte si takovou situaci vy, pokud byste tam byli vy osobně nebo vám osoby blízké – dojde k přepadení určitého objektu, řekněme třeba restaurace, kde budou vaši blízcí na oběd. Policie po ohlášení tohoto aktu má 20 minut na dojezd. Policie, prvosledová hlídka, přijede, zjistí, že uvnitř jsou dva až tři ozbrojení muži, a zárok není schopna provést. Zavolá zásahovou jednotku, která má podle zákona dojezdový čas 120 minut. Další dvě hodiny. Představte si situaci, kdy stále máte někoho uvnitř, anebo jste sami uvnitř. Policie po přjezdu zjišťuje, jaké je vnitřní uspořádání, snaží se zjistit informace, kolik osob je ozbrojeno, kolik osob je rukojmích, jaké je vnitřní uspořádání a jak má zárok realizovat. Pokud v takovém prostoru bude jedna, popřípadě více osob, které prošly výcvikem, popřípadě jsou držiteli zbraní, mohou tento problém vyřešit řádově během několika krátkých chvil. A většina držitelů zbrojních průkazů je myslím schopna takový zárok provést.

Takže i ze současné právní úpravy je zřejmé, že stát s účastí občanů na zajišťování bezpečnosti počítá, a povýšení tohoto práva na ústavní princip je jen odpověď na nesmyslnou politiku Evropské unie. Odpověď na samém počátku mého proslovu položenou otázkou, zda potřebujeme změnu ústavního zákona o bezpečnosti České republiky. Odpovidám jednoznačně ano.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi v závěru citovat Bertolta Brechta, který řekl: Dobří nebyli poraženi proto, že byli dobrí, ale proto, že byli slabí. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM a některých poslanců zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci. Nejprve s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, potom pan poslanec Grošpič.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, já už nechci zdržovat, ale chci se zeptat pana poslance Ondráčka, jak situaci, kterou tady barvitě vylijíl, může ovlivnit směrnice Evropské komise, nebo jak ji může ovlivnit předloha, kterou předkládá pan ministr Chovanec. Vždyť přece na tom se nic nemění! Dejme tomu, že v té restauraci budeme my dva, oba dva budeme ozbrojeni, a neztratíme-li odvahu, tak v daný

okamžik tasíme a budeme se bránit, a v tom nám nebrání evropská směrnice, kterou přijal Evropský parlament. Ta nám v tom nebrání nijak. A vůbec nám v tom brání nebude. A ústavní zákon, který tady teď projednáváme, nám v tom také nijak nepomůže. Tak proč to tady, proboha, uvádíte jako argument? Anebo tomu nerozumím a pojďte nám prosím pěkně pane poslanče, říct, v čem to ta legislativní předloha změní. Ta to nezmění v ničem! Tu zbraň můžeme držet a můžeme ji použít, je-li to podle zákona nezbytné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď byl pan poslanec Ondráček – faktická poznámka.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážený pane poslanče Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, to, co jste zmiňoval za a) a b), tak za b) je správně. Nerozumíte tomu! (Pobavení a potlesk poslanců KSČM a některých dalších.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Lanka, který je dalším rádně přihlášeným do rozpravy. Připraví se pan poslanec Plíšek.

Poslanec Martin Lank: Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Hned na úvod se musím přiznat, že i já jsem prakticky ve střetu zájmů, i já jsem držitelem zbrojního průkazu. A ano, i já jsem držitelem a majitelem zbraně, která má například teleskopickou pažbu nebo má zásobník na 30 nábojů.

Z mého hlediska tento zákon má jeden hlavní cíl, a to udržet stávající stav. Rozhodně se nedá interpretovat tak, že se mají všichni ozbrojit. Neznamená to, že by se pravidla pro pořízení zbraně nějak zmírňovala, a už rozhodně se to nedá vykládat jako výzva, jak jsem také někde zaznamenal, zastřel si svého teroristu. To v žádném případě.

Už tady zaznělo, že český zákon o zbraních a střelivu je jeden z nejlepších možná i v celosvětovém srovnání. Podmínky pro získání zbrojního průkazu a následně i zbraně jsou poměrně přísné a my chceme pouze to, aby to tak zůstalo. Tak jak to je. Aby slušný, bezúhonný a zákona dbalý občan, který se rozhodne pořídit si zbraň, si ji po splnění zákonného podmínek pořídit mohl, a to bez obav, že ho Evropská komise nějakou směrnici přípraví o jeho investici, o jeho právo a udělá z něj pomalu zločince.

Zmiňovaná směrnice, o které se tady bavíme, je totiž špatná. Obsahuje nesmysly jak z ideologického hlediska, tak z technického. Jestli prakticky jediná reakce Evropské komise na teroristické útoky v evropských městech je, že vyhlásila nelítostný boj s teroristy formou omezení kapacity zásobníku u držitelů legálních zbraní, tak je to tedy hodně smutné. Já tedy úplně vidím šéfy teroristických organizací, jak se vyděsili a svolávají své džihádisty, aby si vyměnili zásobník ve svém kalašnikovu za desetiranný. Já mám pro Evropskou komisi informaci, která jí zřejmě nedošla. Teroristé na nějaké zákony a směrnice zvysoka kašlou. Nemluvě o tom, že získat nelegální zbraň na černém trhu je jednodušší, rychlejší a levnější než si ji pořídit legálně. Ani nemusím dodávat, že když odzbrojíte slušné lidi, tak zbraně zůstanou jenom v rukou těch neslušných.

Tato směrnice postihne legální držitele střelných zbraní, ne teroristy. Je jich v České republice více než 300 tisíc, legálních držitelů zbraní. Teroristů zatím naštěstí ne. A věřte, že všichni bedlivě sledují, jak se v souvislosti s tímto návrhem zachováme. Bojí se totiž, že tato směrnice je jenom prvním krokem, a za chvíli budeme mít zakázány i nože, což už je mimochodem realitou v některých členských zemích Evropské unie. A vzhledem ke zkušenostem s odborností a fungováním Evropské komise se bojí právem.

Ne, nechceme dělat z České republiky Divoký západ, ani Divoký východ, je ale fakt, že současná bezpečnostní situace v Evropě není dobrá a jen tak lepší asi nebude. Je fakt, že teroristé si vybírají zejména měkké cíle a jsou to oni, kdo určuje místo, čas a způsob provedení. A je fakt i to, že policie, i kdyby měla neomezený rozpočet, nemůže mít své lidi všude a hned. A v případě útoku hraje roli i vteřiny. Ono se stačí podívat, jak dlouho rádil terorista s nákladním vozem na promenádě ve francouzském Nice a jak dopadl obdobný pokus na autobusové zastávce v Izraeli. Tam ozbrojený občan naprosto správně nejdříve vyhodnotil, jestli nejde jenom o dopravní nehodu, a když se terorista za volantem začal otáčet, aby přejel další lidi, tak tu jeho snahu rázně a definitivně ukončil. Ano, s největší pravděpodobností měl za sebou příslušný výcvik, jak už bývá v Izraeli zvykem. Tady je ale třeba říci, že mezi třemi sty tisíci držiteli zbrojních průkazů v České republice je velká část policistů, vojáků a příslušníků dalších ozbrojených složek, kteří nemohou mimo službu nosit služební zbraň, a proto si pořídí soukromou. V ulicích tak můžou být další tisíce lidí, kteří nejenom že jsou schopni zasáhnout, ale vědí jak. Bylo by obrovskou chybou tento potenciál nevyužít.

Největší snahou o odzbrojení vlastních občanů měli v historii ti nejhorší diktátoři, ať už to byl Hitler v Německu, Lenin, Stalin v Rusku, Mao Ce-tung v Číně. Jaké následky tyto režimy měly, asi víme. Kam směuje Evropská unie, to nevím. Respektive jisté tušení bych měl, ale slušnost mi brání to vyslovit nahlas. Ale každopádně já jí u toho nechci asistovat. A pokud bude mít takovéto nápady, já v ní ani nechci být. My musíme využít každou možnost, jak se bránit podobným paskvilkům, kterými nás Evropská komise zásobuje, a tento návrh zákona je jednou z těchto možností. Berme to i jako určitou pojistku do budoucna, kdyby se Evropská komise chtěla pokoušet zajít ještě dál.

Tak prosím, pro jednou ukažme, že bezpečnost a práva našich občanů pro nás mají větší cenu než stranická příslušnost a politické body. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, mili kolegové. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Na úvod chci konstatovat, že na rozdíl od svých kolegů, kteří hovořili přede mnou, nejsem ve střetu zájmu při projednávání této ústavní změny.

Na úvod se vrátím k tomu, jak probíhal legislativní proces návrhu změny ústavního zákona o bezpečnosti České republiky. Nejdříve jej pan ministr vnitra předložil jako ministr do připomínkového řízení. Následně zjasnělo, že návrh je přes připomínkové řízení neprůchozí, že je možná neprůchozí i přes vládu, a proto přišel spolu se svými kolegy a s další kolegy s poslaneckou iniciativou. To znamená, takto my tady diskutujeme ústavní změny, které neprojdou klasickým připomínkovým řízením, kde neprobíhá dopředu odborná, ale ani politická debata. Zkrátka je volební rok, a proto je potřeba předložit a povýšit právo na držení zbraně jako na ústavní právo.

Já jsem bytostným odpůrcem zbytečných a nesmyslných nových zákonů, a to i kdyby tyto zákony měly být ústavní. My právo na držení a použití zbraně máme upraveno v moderném zákoně o střelných zbraních a střelivu a vůbec není zapotřebí, abychom toto právo povyšovali na právo ústavní. Jestli půjdeme touto cestou, tak jaké další ústavní právo do budoucna budeme chtít zakotvit? Budou chtít předkladatelé jednou přijít, že potřebujeme ústavní právo na šťastný život nebo na slunecný den? Ptám se proto takto nadneseně s odlehčením proto, protože není možné, abychom nás ústavní pořádek zaplevelovali zcela zbytečnými, a jak říkají sami předkladatelé, symbolickými ustanoveními, symbolickými zákony, které nemají žádný věcný konkrétní dopad. Odpůrcem takových regulací jsem a budu i v tomto případě, protože nevím, co by se pak z Ústavy České republiky stalo. Doplňovali bychom stále nová a nová ústavní práva a bylo by to skutečně velmi nepřehledné.

Tvrdilo se, že ten ústavní zákon, který nejdříve předložil pan ministr, předkládal jako reakci na směrnici o zbraních, se kterou tedy zásadně nesouhlasím. Jak je ale možné, že na rozdíl například od Švédska a Polska vláda nepřišla do Poslanecké sněmovny s tím, že bychom aspoň vydali nesouhlasné stanovisko s touto směrnicí? To znamená, místo toho, aby se ta věc řešila ve spolupráci s jinými státy, s jinými státy Evropské unie, tak se vymýšlel ústavní zákon, na nějž podoba směrnic nemá vůbec žádný vliv. A bylo to tady řečeno už kolegy – samotnými předkladateli. Ta směrnice a tento ústavní zákon jsou zcela odlišné věci. A tak jak je dokonce navržen ten ústavní zákon, tak nám neumožňuje tu směrnici neaplikovat.

Já pak v závěru svého vystoupení ale zmíním, že bychom se spíše měli bavit o nové zákona o zbraních a střelivu, jak ho upravit a jak eliminovat některé špatné dopady té směrnice a jak tuto věc vyřešit tak, aby zbrojařská komunita nebyla neklidná. Není vůbec nutné tady skutečně někoho zneklidňovat. Na velkou část, na velkou většinu držitelů zbraní ta samotná směrnice, a bylo to tady řečeno, negativně nedopadá. A tam, kde dopadá, musíme jít cestou trvalých výjimek, tak aby její dosah byl co nejmenší.

Samozřejmě bylo tady zmíněno, ale také asi ex post, že bude podána žaloba k Evropskému soudnímu dvoru. To je skutečně namísto podpořit. Je potřeba do budoucna vyjasnit, jestli orgány Evropské unie skutečně nepřekročily kompetence, protože z mého pohledu legislativa v oblasti držení zbraní by měla být národní legislativou daného státu. A je v pořádku, že tato žaloba bude podána Evropskému soudnímu dvoru. Zřejmě tam může být podána poté, až směrnice vyjde ve věstníku, což se stane údajně zanedlouho. Takže pak očekávám, že vláda tuto žalobu podá. Ale

nejsem si úplně jistý, že skutečně udělala vláda všechno pro to, aby ve spolupráci s jinými státy přijetí té směrnice zabránila.

A konečně si myslím, že než tato nesmyslná zbytečná ústavní změna, tak bychom se měli začít bavit – a já vím, že volební období se blíží ke konci, takže předkladatelé si chtějí udělat pouze politické body k této ústavní změně. Ale já si myslím, že bychom se měli bavit také o úpravě zákona o střelných zbraních a střelivu, zcela konkrétní, která právě pomůže držitelům zbraní, protože tato ústavní změna jim v reálných věcech a v jejich zájmecích nepomůže.

Takže my budeme jako TOP 09 navrhovat například, a věřím, že k tomu bude svoláno jednání a že se tomu skutečně bude věnovat i na odborné úrovni výbor pro bezpečnost, aby zbraně kategorie B, které se nově stanou kategoriemi A, byly označeny jako A1, a to včetně zásobníků. Chceme zakotvit, což ta směrnice umožňuje, výjimku udělovat nárokově na základě důvodů jako doposud, tj. mimo důvody, které připouští směrnice a které souvisí s vnitřním trhem, doplnit důvod z oblasti výhradní působnosti členského státu, tedy z oblasti vnitřní bezpečnosti, o důvod ochrana života, zdraví a majetku. To nám také umožňuje tato směrnice. Z důvodu posílení cíle a smyslu směrnice chceme navázat nárokové udělení výjimky na držení zbrojního průkazu pro občany České republiky, kteří jsou současně držiteli zbrojního průkazu skupiny D. Dále chceme stanovit povinnost držitele výjimky pečovat o svou zbraň, to vidíme také jako důležitou věc, a stanovit povinnost pro držitele výjimky v případě ohrožení republiky dostavit se na zavolání se zbraní k plnění určitých povinností.

To znamená, než tady planě debatovat o páru obecných ustanovených do Ústavy, je skutečně také potřeba, aby resortní ministři, to znamená ministr vnitra a ministr obrany, nám také řekli, jak chtějí veřejnost do toho zapojit, protože kromě původního textu, který říkal, že občané budou nahrazovat policii při zajišťování a bezpečnosti, tak zatím jsme žádný konkrétní návrh neviděli.

Takže toto řešení, které jsem zmiňoval, umožňuje zachovat při té implementaci směrnice práva držitelům a zájemcům o dané kategorie zbraní jako doposud. Je potřeba si to vyhodnotit, jít na to cestou spíše pozitivní do budoucna, ne tady strašit a předkládat zbytečné změny Ústavy České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, ke každé evropské směrnici je možné podat v zákonné lhůtě, to je myslím 15 dnů, takzvané odůvodněné stanovisko. V tom se respektuje především princip subsidiarity, což česky řečeno znamená, co má zůstat na národní úrovni a co je upravováno evropskou směrnicí. My tahle odůvodněná stanoviska prostě nepodáváme. Nepodáváme je k energetickým baličkům a k dalším věcem, a pak stojíme před složitou otázkou, jak máme post mortem řešit některé problémy. Tady zřejmě tato záležitost byla zanedbána.

A druhá věc. Chtěl bych požádat své kolegyně a kolegy, kteří tady uvádějí číslo 300 000 lidí ohrožených tím, že nepřijmeme tento ústavní zákon, aby ho laskavě upravili na 299 999, protože já se ohrožen necítím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Dalším rádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Bohuslav Chalupa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené dámy, pánové, jenom bych tady navázal na slova předřečníka. Ne tedy pana Pilného, ale pana Plíška, vaším prostřednictvím.

Bыло тут сказано нечто о некоторой символике. Я внимательно изучила символику в том, что ЕС неустащим образом налагает на ЕС различные ограничения. Вдумавшись в эту символику, я считаю, что это относится к малым странам и Чехии в частности, в которых обороны и безопасность находятся в рамках Европейского парламента и ЕС. Так же как и о символике, так и о том, что Чехия имеет право выразить свою символику в Европейском парламенте.

Na úvod chci uvést takovou možná jenom statistiku. 743 milionů občanů EU má zvolených 766 poslanců v Evropském parlamentu a ti nějakým způsobem hlasovali. To jenom abychom si uvědomili, v jaké jsme pozici jako Česká republika. A pokud tato směrnice prošla, tak jak prošla, tak se obávám, že skutečně v Evropském parlamentu a v Evropské komisi je skutečně velice malé povědomí, odborné povědomí o tom, co je to obranná bezpečnost. Protože tak jak tady bylo řečeno, naše zákony, které se týkají zbraní a střeliva, jsou jedny z nejlepších na světě. A skutečně mi hlava nebene, proč to Evropský parlament vůbec nevzal v úvahu.

Pokud tedy jde o to, že EU chce účinně bojovat proti terorismu, a to už tady také bylo řečeno – terorista skutečně nikdy, pravděpodobně tedy s největší pravděpodobností, nikdy nepoužije legálně držené zbraně. Bude používat zbraně, které jsou pašované z ukrajinských skladů, z Libye apod.

Tak jak se tady někteří přiznali k tomu, že jsou ve střetu nebo nejsou ve střetu zájmu. Já nejsem ve střetu zájmů. Zbraní jsem si v minulosti své profesní užil až až. Nicméně zcela bezvýhradně uznávám právo každého občana a dospělého občana na svou obranu. Na to, aby mohl bránit své blízké, svůj majetek, své přátele, svou vlast. Mrzí mě, že návrh zákona, a to tady říkám na adresu pana ministra, tak jak byl původně předložen, nebyl před jeho předložením dostatečně projednán s námi jako poslanci. Minimálně tedy na výboru pro obranu a pro bezpečnost, protože bychom se možná vyhnnuli i některým zbytečným diskusím v této chvíli. Byl bych velmi nerad, pokud by se celá věc měla, jak je zvykem v našich lúzích a hájích, stát vícebojem o politické body na úkor věcnosti než skutečným řešením obrany a bezpečnosti našich občanů v celé jejich kompleksnosti. Pak se totiž celé toto úsilí, které tady vynakládáme a vynakládat budeme, stane opět nevýhodným a bude velmi složitě obhajitelné. Zvláště pokud skutečně chceme věnovat pozornost tomu, co je podstatné, a to je skutečně bezpečnost občanů ČR, a to jak v době míru, tak i v době krizových situací nebo jiného ohrožení.

Vzhledem k tomu, že jde o změnu ústavního zákona, tedy jeden z nejzávažnějších zásahů nás zákonodárců do právního systému ČR, náš poslanecký klub a příslušní resortní ministři vyjádřili, a to musím zdůraznit, oprávněně pochyby o smysluplnosti a účelnosti takové změny. Je to zcela legitimní a koresponduje s přirozeným pocitem odpovědnosti našich poslanců a ministrů k věcem navýsost se dotýkajícím bezpečnosti země.

Je nutné otevřeně přiznat, že uvedená legislativní iniciativa je, a to tady je patrné, reakcí, a to už jsem říkal, na bohužel velmi nešťastný a dle mého osobního názoru i nekompetentní návrh Evropské komise a hlasování většiny poslanců v Evropském parlamentu. V této souvislosti si dovolím poznamenat, že si velmi vážim práce našich evropských poslanců, tedy myslím poslanců za hnutí ANO, zejména paní europoslankyně Dity Charanzové, která odvedla na úpravě směrnice do její aktuální podoby, alespoň do té aktuální podoby, opravdu výrazný kus práce.

Osobně pokládám, a nejen já, ústavní změnu za zbytečnou, ale tím zároveň nyní říkám, že vzhledem k jejímu významu nakonec nemám ambici bránit jejímu projednání ve druhém čtení a jejímu schválení. Jednoznačně prohlašuji, že tato novela není v žádném případě samospasitelná, a pokud by mělo zůstat jen u tohoto, pak by nešlo o nic více než o populistickou reakci na vzbouřené, nicméně pochopitelné emoce občanů ČR, držitelů zbraní. Pokud neučiníme a nezrealizujeme celou řadu dalších, stejně nebo svým dopadem i významnějších legislativních a exekutivních kroků, nic pozitivního se v tomto smyslu v konečném efektu nestane.

Co myslím těmi legislativními a exekutivními kroky, tedy – a opakuji to tady po x-té – zavedení branné přípravy jako povinného předmětu do škol. Bohužel musím konstatovat, že ani po dvou a půl letech jsem se zde ve Sněmovně nesetkal pro realizaci této ambice s jakoukoliv podporou. Obnovení Svazu brannosti je dalším krokem, ke kterému bychom měli přistoupit. To je to, o čem hovořil pan ministr obrany. V této chvíli je zpracován legislativní návrh na řešení tzv. branných spolků a všech dalších občanských aktivit souvisejících s branností a bezpečností. Diskutujeme i možnost zřídit teritoriální domobranu, přirozeně nahrazující doposud živelně vznikající domobrany, se kterými nesouhlasíme. V tomto smyslu bedlivě zkoumáme, jak k řešení této problematiky přistupuje např. Polsko, Finsko, Pobaltské státy a samozřejmě velmi, velmi podrobně zkoumáme poznatky a zkušenosti Státu Izrael.

Stejně tak budu věnovat ještě větší pozornost nikoliv nárokům na pouhé zvyšování početního stavu bezpečnostních sborů, ale především efektivitě jeho výcviku a vybavení bezpečnostních sborů, snížení administrativy a přesunu řady úředníků v uniformách zpět na ulice. Stejně důkladnou pozornost budu věnovat zákoně normě ošetřující činnost soukromých bezpečnostních služeb v rámci té sebeobranné schopnosti země čelit krizovým situacím. A pokud jde o zmíněný výcvik – znova vás kolegové informuji, že máme k dispozici studii proveditelnosti k projektu Integrovaného výcvikového střediska ve Vyškově. Do této chvíle opět se pro jeho realizaci mimo práce odborné skupiny, kterou jsem měl tu čest iniciovat a řídit, neudělalo vůbec nic. Důvodem je evidentní resortismus, obava o části rozpočtových kapitol toho kterého resortu.

Další problém jsou střelnice, způsob výcviku držitelů zbraní, který – osobně mám poznatek, že mnoho držitelů zbraní jsou sice držiteli zbraní, splnili velmi náročné testy, chodí na střelnice, ale jejich použití zbraní v případě skutečných krizových situací může být problematické, protože výcvik tímto způsobem neprobihá. Takže ubývají nám střelnice. Měli bychom pro to něco udělat, abychom střelnice zachovali, eventuálně se zřídily střelnice nové.

Stejný význam přikládám deklarované ambici Ministerstva vnitra o předložení nové legislativní normy o zbraních a střelivu, která bude upravovat získání zbrojního pasu a držení zbraní tak, aby napravovala to, co evropská směrnice jaksi poškozuje.

Nemohu při svém rozhodování nebrat v úvahu i současnou bezpečnostní situaci, důsledky neřízeného migračního pohybu osob v Evropě, nechráněnou hranici schengenského prostoru, zvyšující se intenzitu teroristických útoků v Evropě. Bohužel je zcela evidentní, že ani budoucí odhad vývoje bezpečnosti jak v globálním, tak i v evropském měřítku, pokud se podívám na to, jakým způsobem je vybaven Frontex, jakým způsobem se plánuje ochrana schengenského nebo neplánuje ochrana schengenského prostoru, abychom byli přesní, tak vůbec nemám nějaké pozitivní pocity z tohoto.

Pokud si tedy mám vybrat mezi třemi špatnými rozhodnutími, tedy rozhodnutím akceptovat směrnici Evropské komise, Evropského parlamentu o zbraních, nebo nehlasovat pro posun novely zákona do druhého čtení, anebo hlasovat pro posun novely do druhého čtení, tak jsem se rozhodl podpořit navrženou ústavní změnu a doporučuji našemu poslaneckému klubu souhlasit s navrženou změnou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chalupovi. Zatím posledním řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, bylo tady řečeno již hodně o evropské směrnici o držení zbraní a také o tom, jaká je v podstatě její přesná definice a co obsahuje. To znamená, že dezinformace, které z toho vyplývaly pro členy mysliveckých jednot a podobně jsou zcela zavádějící.

Já se chci nyní věnovat tomuto předloženému zákonu, protože se domnívám, že se jedná o důvody falešné, protože se vyvolává hrozba z uprchlické krize a z válečného násilí a ta je vyvolána patologickou psychologickou manipulací se záměrně implantovanou obavou do veřejnosti, odvrácení fiktivní hrozby sjednocujícím úsilím zvráceného vlasteneckého třeštění. Navrhuje se nic nefesíci změna Ústavy. Pouze je to jeden z důvodů její existence jako sjednocujícího symbolu národa. Skutečný důvod předložení tohoto zákona neexistuje a proklamovaného cíle tohoto zákona nelze dosáhnout změnou Ústavy. Protože se domnívám, že je již naplněn.

Chci upozornit na sporná ustanovení. Změna Ústavy připravuje půdu pro přijetí nové legislativy. Tyto nové právní úpravy se mají týkat zákona číslo 119/2002 Sb.,

o střelných zbraních a střelivu, tedy zákona o zbraních, a implementace revidované evropské směrnice o kontrole nabývání a držení střelných zbraní. Domnívám se, že za prvé evropské právo je stejně nadřazené i Ústavě. Za druhé, proklamovaného cíle nelze dosáhnout novou změnou Ústavy, protože je už splněn. Existující článek 2 dává dostatečný prostor pro naplnění cíle. Je tady široce vymezená povinnost všech orgánů i občanů podílet se na zajišťování bezpečnosti ČR v souladu s přijímanými zákonními povinnostmi. Za druhé tady v článku 2: státní orgány, orgány územních samosprávných celků a právnické a fyzické osoby jsou povinny se podílet na zajišťování bezpečnosti ČR. Rozsah povinností a další podrobnosti stanoví zákon. Jaká jsou rizika? Domnívám se, že někdo pokoutně chce omezit právo držet zbraně tím, že ústavně vymezí účel držení zbraně. Každý, kdo drží zbraň z jiného účelu, tak bude dělat neoprávněně. Myslivec nebude v první řadě lovec zvěře, ale například ochránce hranice, vojenského objektu, příslušník ochranné milice a podobně. Obranná povinnost bude nadřazena každému jinému zájmu a možnému důvodu držení zbraně.

Závěrem chci říct, že militarizace společnosti pod smyšlenými záminkami povede jenom ke zvýšení agresivity a násilí. Každý zákon, který dneska platí, může Poslanecká sněmovna změnit. Snadno z myslivců uděláte i ochránce hranice, ale na to stačí jedna věta v zákoně o držení zbraní a střelivu. Není potřeba měnit Ústavu.

A závěrem chci říct ještě jednu obecně uznávanou skutečnost, když se podíváte do Spojených států na případy šílených střelců. Velikost skupiny mající možnost páchat násilí střelnou zbraní má být pokud možno co nejmenší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Mám tu dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Igor Jakubčík, po něm pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslance, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já bych pouze chtěl reagovat na svého předčešníka, kolegu Hovorku. Nesmysly, nesmysly, nic jiného na to říct nemůžu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Antonín Sed'a a jeho faktická poznámka.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem pozorně sledoval rozpravu a unikl mi jeden aspekt a chtěl bych ho tady zdůraznit. Právě ta evropská směrnice bude mít negativní dopad na české a moravské výrobce zbraní a střeliva. To tady ještě nepadlo. A já ty informace mám z Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu. Takže i tento aspekt je nutno brát v potaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Ludvík Hovorka s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Miroslav Kalousek, po něm pan poslanec Ivan Adamec, všechno faktické poznámky. Prosím, pane poslance.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já bych rád jenom reagoval na kolegu Jakubčíka, vaším prostřednictvím. On řekl, že jsem řekl nesmysly. Já si to nemyslím. Já jsem se nevěnoval obecně evropské směrnici a nechci obhajovat evropskou směrnici. Byla tady už sdělena její skutečná podoba. Ale chci říct, že jsem se věnoval především návrhu zákona a rizikům spojeným s tímto zákonem. A ty jsem tady uvedl. A za tím, co jsem řekl, za tím si stojím. Bohužel.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Ivan Adamec, po něm pan poslanec Igor Jakubčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ve vši úctě, takovou drobnou ilustraci argumentačních schopností. Já jsem tady předestřel nějakou situaci a požádal jsem svého předrečníka pana poslance Ondráčka, aby nám zkusil vysvětlit, jak projednávaná novela by takovou situaci mohla jakýmkoli způsobem změnit. Nemohla, samozřejmě. A on, protože nedokázal odpovědět, tak řekl: vy tomu nerozumíte. Pan kolega Hovorka přednesl nějakou argumentaci – já za ní stojím, ale to není důležité – a pan poslanec Jakubčík odpověděl brilantním jednoznačným argumentem: nesmysly, nesmysly, nesmysly.

Já si nedělám žádné velké iluze o argumentačních schopnostech naší vzájemné diskuse, nicméně pokud jste se rozhodli to takhle zjednodušit, kolegové, snad abyste to dotáhli do konce a řekli: nesmysly, nesmysly, nesmysly, neboť to odporuje závěrečnému usnesení XIV. sjezdu. Pak tomu budeme všichni rozumět. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pak poslanec Ivan Adamec a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem také trochu ve střetu zájmů, také jsem občasný střelec. Ale myslím si, že tady snad není spor o to, zda ta směrnice je dobrá, nebo špatná. Já si myslím, že většina z nás tady si myslí, že ta směrnice je špatná, a hledáme jenom způsob, jak se s tím poprat. Kdyby Evropský parlament na základě těch útoků, které proběhly předtím, vydal směrnici, jak odzbrojit teroristy, tak si myslím, že by to nikoho nevyděsilo a brali by to jako realitu. Ale odzbrojit civilisty, ty, kteří mají zbraně, tak to nám asi všem vadí, a proto tady vzniká takováto debata. A otázka je jenom hledání formy, jak se s tím poprat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Igor Jakubčík, po něm pan poslanec Ondráček, po něm pan poslanec Chalupa, po něm pan poslanec Gabal.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Já tedy upřesním nesmysly, nesmysly, nesmysly. Jeden jediný příklad. Myslivci budou hlídat hranice. Nesmysl. Mohl bych pokračovat dál, ale nechci zdržovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Ondráček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Vy jste určitě zaregistroval, jak jsem odpověděl. Protože pan poslanec Kalousek zmínil buď A, nebo B, že? Nějakou argumentaci. Anebo řekl: nebo tomu nerozumím. Tak já jsem potvrdil to B a v následné diskusi, když jsme pak vedli, tak pan kolega Kalousek říkal, že má pistoli také, a teď jsme se bavili o nějakých nábojích a tak dále. Nakonec z toho vyplynulo, že to není pistole, ale revolver, což je úplně jiný typ. Ale to jenom tak na dokreslení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Chalupa a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Chtělo se mi říct jako v jednom filmu: buďme na sebe hodní. Ale to je asi nesmysl. Opravdu chápou postoj této Sněmovny a přijetí této ústavní změny jako nás vzkaz do Evropské unie, která nás možná začne konečně trošičku víc vnímat. Je to symbol, je to nějaký vzkaz.

Pokud jde o pana kolegu Kalouska vaším prostřednictvím, já bych to tady asi dál neřešil, podrobnosti. Myslím, že se k tomu sejdou výbory pro obranu a bezpečnost, minimálně. Myslím, že tam máte i vy své zástupce, a můžeme o tom diskutovat od rána do večera a hledat odborné a věcné záležitosti. Tady si to stejně nevysvětlíme. Myslím si, že je zbytečné se napadat, jestli někdo lže, říká nesmysly a podobně. Jde o to, jestli to posuneme do druhého čtení, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Ivan Gabal a jeho faktická poznámka. Připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předesílám, že nemám zbraň ani zbrojní průkaz a jako místopředsedu výboru pro obranu mě tady občas levá strana Sněmovny označovala za jestřába, protože tlačím na to, abychom zvyšovali výdaje na obranu, zvyšovali výdaje na zpravodajské služby, zlepšovali evropskou obranu. Velice pečlivě tady poslouchám debatu těch, kteří evidentně zbraně mají z nejrůznějších důvodů, vesměs asi sportovních nebo zájmových. To, co mi z toho vychází, a musím říct, že mě i řada lidí, se kterými nečasto souhlasím, překvapila, je otázka, zda máme ohýbat českou Ústavu kvůli tomu, že se chceme vyhnout... nebo podlézt laťku jedné evropské směrnice. To si té Ústavy tak málo vážíme? To je ta Ústava, na kterou jsme přísahali. Všichni.

A druhá věc. Stalo se v této zemi v oblasti bezpečnosti a obrany něco natolik mimořádného, abychom říkali: armáda a policie na svoje úkoly nestačí, tajné služby jsou v boji s terorismem nedostatečné a musíme je doplnit?

A třetí otázka. Tu si kladu jako místopředseda výboru pro obranu spoluzodpovědný za obranu této země. Chceme skutečně zatížit privátní, sportovní a myslivecké držitele zbraní tímto ústavním zákonem, spoluzodpovědností za obranu

této země? (Předsedající upozorňuje na čas.) Zkuste si tyto tři otázky odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Ludvík Hovorka a jeho faktická poznámka. Po něm pan poslanec Chalupa, paní poslankyně Černochová, pan poslanec Štěpán Stupčuk. (V sále je neklid.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan poslanec Jakubčík tady upřesnil ta slova o nesmyslech. Já jenom chci ocitovat, co se navrhuje. Doplňuje se do třetího článku Ústavy odstavec 3: Občané České republiky mají právo nabývat, držet a nosit zbraně a střelivo k naplnění úkolů uvedených v odstavci 2. A v odstavci 2 je napsáno, že státní orgány, orgány územních samosprávních celků a právnické a fyzické osoby jsou povinny podílet se na zajišťování bezpečnosti České republiky. Rozsah povinností a další podrobnosti stanoví zákon. To si myslím, že je celkem jasné, a takto se to čte a takto se to vykládá. Z toho jsem vycházel i při své argumentaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Bohuslav Chalupa a jeho faktická poznámka. Po něm paní poslankyně Černochová.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Velmi rychle. Na otázkou, zda se tady něco stalo, odpověď zní, že se samozřejmě nestalo. Ale to velmi důležité slovo na konci je "zatím".

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Jana Černochová. Po ní pan poslanec Štěpán Stupčuk. Slávku, vidím tě. (O slovo se hlásí pan poslanec Jandák.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych také ráda, vaším prostřednictvím, reagovala na kolegu Gabala. Nám nejde o nic jiného než zachovat status quo, který je za současné právní úpravy, kdy kriminalita, trestná činnost spáchaná... (Poslankyně se odmlčela kvůli velkému hluku v sále.) ... s legálně drženou zbraní legálními držiteli zbraní je 0,06. Prosím, toto číslo tady nezaznělo. Já považuji za podstatné, aby tady zaznělo. Tolik tedy ke kolegovi Gabalovi.

Ke kolegovi Kalouskovi prostřednictvím pana místopředsedy. Asi by tady ta slovní přestřelka nebyla taková, pokud by si pan předseda klubu TOP 09 (?) opravdu směrnici přečetl a znal počty nábojů v jednotlivých zásobnících. On tady skutečně řekl hlouposti a my jsme na to museli reagovat. Tolik abych se zastala kolegy Ondráčka.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Štěpán Stupčuk. Po něm pan poslanec Jandák, jestli to myslí jako přihlášení. (Ano.)

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych prostřednictvím vás, pane předsedající, reagovat na slova pana Gabala. Bylo to těsně vedle. Změna se netýká Ústavy, tudíž tady nikdo neohýbá Ústavu, ale týká se jednoho z ústavních zákonů, který vytváří společně s Ústavou ústavní pořádek. Díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Jandák, po něm poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já vám děkuju za laskavost, pane předsedající. Já se sem nevnučuji, ale přece jenom mě zaujal pan poslanec Gabal, který tady prohlásil velice nahlas, že je spoluodpovědný jako místopředseda, či předseda snad, výboru pro obranu za tuto zem. Takže já si myslím, že právě proto bychom měli všichni dát povinně do Ústavy, že každý dospělý od 18 let by měl fasovat zbraň. Děkuju vám. (Veselost a potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, pane předsedající. Protože je tady nějakým zvykem říkat, kdo je ve střetu zájmu nebo není, tak také prohlašuji, že řadu let vlastním zbrojní průkaz, ale nikdy by mě nenapadlo, že bych měl zbraň používat proti někomu, a necítím žádný střet zájmu. Nicméně jsem přesvědčen, že tento návrh je velmi rozumný a je potřebný. Je potřebný z mnoha důvodů. Je potřebný z toho důvodu, abychom dali jasný signál, že způsob, kterým Evropská unie přistupuje k řešení bezpečnostních problémů v Evropě, je naprosto špatný a že tento návrh odmítáme.

Za druhé. Je to potřeba i proto, že je nutné dát signál veřejnosti, že bezpečnost není samozřejmá, jak byla samozřejmá před deseti, patnácti lety, že se bezpečnostní situace výrazně zhoršuje a že je odpovědností nás všech, abychom se o bezpečnost také starali.

Chtěl bych se ohradit vůči slovům pana poslance Gabala prostřednictvím pana předsedajícího, že tady snad dochází k nějakému ohýbání Ústavy. Jednak se jedná o ústavní zákon a jednak kdo jiný než Poslanecká sněmovna by měl legitimně, regulérně debatovat o tom, že je třeba něco v ústavním pořádku České republiky změnit. Mně to připadá naprosto pochopitelné, naprosto správné a budu rád, když se nakonec domluvíme, že takovou změnu provést máme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Miroslav Kalousek a jeho faktická poznámka. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Promiňte prosím, jenom dvě reakce, protože některá vystoupení by přece jenom neměla zůstat bez odezvy.

K vystoupení pana poslance Jandáka. Pan poslanec Gabal, ať se nám to líbí, nebo ne, tu ústavní spoluodpovědnost má, protože ho do ní zvolili lidé a do funkce Poslanecké sněmovny. Má ji jako každý z nás. A pokud vy ústavní odpovědnost kohokoliv z nás, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče, chápete tak, jak jste tady vyslovil, pak je to pro nás dostatečný důvod, abychom vás nevolili už nikdy nikam, protože si z ústavní odpovědnosti děláte jenom legraci.

Druhá poznámka k tomu, že jsem tady říkal hlouposti. Ano, místo číslovky 10 jsem řekl číslovku 30, za to se pokorně omlouvám, to si myslím, že bylo mé jediné pochybení. Přesto setrvávám na tom, že omezení zásobníků na samonabíjecí pušku na 10 nábojů není dostatečným důvodem ke změně Ústavy České republiky. Je to důvod k tomu, abychom s tím nesouhlasili, ale není to důvod ke změně Ústavy České republiky. Jdeme s kanonem na vrabce.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Pan poslanec Štěpán Stupčuk a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, fakt už takhle naposled. Tady se opravdu Ústava nemění. Mění se tady jeden ze zákonů, který je součástí ústavního pořádku, tak ty věci nazývejme pravými jmény a nezaštítujme se tady autoritou Ústavy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Jandák a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já budu stručný, ale slušnost je odpověďt našemu koaličnímu partnerovi Mirkovi Kalouskovi. Já jsem chtěl říct, Mirku, jenom jednu věc (smích v sále) prostřednictvím předsedajícího. (Předsedající: Prosím koaliční partner mým prostřednictvím. Děkuji.) Mým prostřednictvím, děkuji mockrát, ale podstatný byl ten koaliční partner.

Já jsem chtěl říct jenom jednu věc, že jsem to vůbec nemyslel, že bych zesměšňoval. Pro mě je to tragédie, že tenhle člověk je místopředsedou bezpečnostního výboru! Tak s tou volbou bacha, abyste mě nikdy nevolili! Děkuju vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, to byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Váňa: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, proběhla poměrně intenzivní debata nad návrhem novely tohoto zákona. Zazněly argumenty pro i proti, tak jak se koneckonců dalo očekávat. Osobně se domnívám, že více argumentů zaznívalo spíše pro přijetí této novely zákona o bezpečnosti České

republiky. Ačkoliv samozřejmě, a já jsem to na začátku říkal, že ten cíl není bojovat s evropskou směrnicí o omezování legálního držení zbraní, byť byla i určitým impulsem pro započetí prací na tomto návrhu zákona. Dovolil bych si jenom připomenout, že v rámci této směrnice se předpokládá její přehodnocování každé dva roky, kdy se očekává, že se budou předkládat opět návrhy na další zpřísňení, jak už koneckonců avizoval předseda Evropské komise Juncker ve chvíli, kdy ještě směrnice ani nenabyla účinnosti, a už prohlásil, že je málo přísná. Takže i z tohoto pohledu novela ústavního zákona do budoucnosti může být pro Českou republiku důležitá.

Těch komentářů zaznělo hodně, já jsem si poznamenal jenom jeden, který mě zvláště zaujal, a myslím si, že bychom si ho měli pamatovat, od pana poslance Hovorky, že se v tomto případě jedná o zvrácené vlastenecké trestění. Tak to si myslím, že je opravdu dobré si pamatovat, jaký názor má pan poslanec.

Padlo také několik dotazů na to, jaký důvod vlastně měl způsob předložení tohoto návrhu zákona. Já bych si dovolil to tady říct, protože tady padly určité spekulace, jak to asi bylo, ale já jsem u toho shodou okolnosti byl. Takže jak jistě víte, Ministerstvo vnitra předložilo návrh na novelu ústavního zákona o bezpečnosti České republiky, který proběhl zkráceným připomínkovým řízením. V tom připomínkovém řízení byly výhrady proti tomuto zákonu, a když jsme následně na poradě já, pan ministr vnitra a pan předseda vlády Sobotka a pan předseda Legislativní rady vlády Chvojka přemýšleli, jestli je možné tento zákon ještě projednat v rámci tohoto volebního období, zjistili jsme, že nejsme schopni to časově stihnout a že jediná možnost, a to je objektivní fakt, je využít jiný způsob legislativního procesu, a to předložit návrh zákona jako poslaneckou iniciativu. To znamená, na této poradě jsme se takto dohodli, vzali jsme v úvahu připomínky z připomínkového řízení a ústavní právník Úřadu vlády ten text upravil do dnešní podoby tak, aby byl přijatelný, a tedy konformní i pro ústavní právníky. Následně byl zákon připraven zde ve Sněmovně a nabídli jsme možnost jej připodepsat i poslancům dalších politických stran. Musím říct, že na to byl relativně krátký čas, zhruba půl dne, takže mnoho poslanců, kteří by jej chtěli připodepsat, v podstatě tu možnost neměli. To jenom pro pořádek, pro obecenstvo na galerii, že někteří, kteří ten zákon podporují od samotného počátku, jej ale nepodepsali prostě z důvodu té lhůty a rychlosti projednávání, ať už to byl pan poslanec Chalupa, který se k tomu hlásil, nebo třeba pan poslanec Lank, který jej nepodepsal, protože se stane zpravidajem na výboru pro bezpečnost a to by jako předkladatel nemohl.

Tak se tedy tento návrh zákona, původně vzniklý, jak jsem řekl, stal návrhem poslanců napříč politickým spektrem. A jak to dopadne, uvidíme ve třetím čtení, pokud se tam ten zákon dostane, a já věřím tomu, že ano, a proto bych vás na závěr svého závěrečného vystoupení chtěl požádat, abyste podpořili postup zákona do prvního (?) čtení tak, abychom jej mohli projednat ve výborech. Tady v té věci jsme ještě měli takovou debatu s panem zpravodajem, neboť organizační výbor navrhl tento zákon jako ústavní výbor garančnímu výboru ústavněprávnímu, nicméně vzhledem k tomu, že se jedná o ústavní zákon o bezpečnosti, tak se nabízí také, že by tímto garančním výborem mohl být výbor pro bezpečnost, což si dovolím navrhnut. A požádal bych vás, protože tam je to opravdu tak, řekl bych, 50 na 50, kterému z výborů to přísluší, aby Sněmovna ve svém hlasování o tom rozhodla, který z výborů

se stane výborem garančním, a ten druhý určitě potom by to měl projednat samozřejmě také, byť ne jako garanční výbor.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Ptám se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Má. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, už se pokusím být také stručný a shrnout jenom průběh rozpravy. Chtěl bych snad tady mít jednu poznámku k mnohokrát deklarovanému některými a nedeklarovanému střetu zájmů. Domnívám se, že pokud se jedná o ústavní úpravu, která předepisuje nějaké ústavní právo, a to neprováděné, že je nesmysl tam deklarovat, jestli jsem, nebo nejsem ve střetu zájmů. To je asi přibližně stejně, jako kdybychom se bavili o právu na život a každý z nás vykládal, že žije nebo by mohl být potenciálně popraven, kdyby spáchal takový skutek, který by k tomu vedl. Prostě myslím, že tady neprovádíme nic, ale bavíme se o ústavním zákonu, který garantuje ústavní právo na to držet zbraň.

V rozpravě vystoupilo sedm poslanců řádně, dva ministři, i když jsem si nebyl jist, v jakém směru vystupují jako ministři nebo poslanci, protože oba dva jsou současně poslanci, a ministr vnitra vystupoval částečně jako ministr vnitra, ale částečně jako poslanec a spolupodepisovatel, a ministr obrany vystupoval přinejmenším velmi pacificky, tak jsem si nebyl jist, jestli vystupuje jako poslanec, nebo jako ministr obrany. Dále celá řada dalších poslanců, kteří uplatnili faktické připomínky. Jestli mě paměť neklame, nikdo nenavrhl návrh na vrácení navrhovateli k dopracování ani na zamítnutí návrhu zákona, pouze paní poslankyně Černochová předložila návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 54 dnů.

Tolik shrnutí rozpravy. Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Také dle mých záznamů nikdo nenavrhl návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu zákona, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančního výboru.

Organizační výbor navrhl předložený návrh přikázat k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Zaznamenal jsem návrh pana poslance Váni na přikázání bezpečnostnímu výboru jako garančnímu, což beru jako protinávrh a dám o něm hlasovat jako první. Přivolám naše kolegy z předsály. Je tady žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. (Velký hluk v sále. Poslanci se dohadují, který výbor má být garanční, protože se jedná o ústavní zákon, i když jde o bezpečnost.)

Budeme hlasovat o přikázání bezpečnostnímu výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 354, přihlášeno je 141 poslankyň a poslanců, pro 75, proti 37. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh jsme přikázali bezpečnostnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhla přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? (Dohady v sále neustávají. Poslanec Stanjura žádá kontrolu hlasování.) Je tady kontrola hlasování. Počkáme na kontrolu hlasování. (Neúnosný hluk v sále.) K hlasování paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Velice se omlouvám, chtěla jsem hlasovat proti, ale na sjetině mám pro, takže zpochybňím hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Budeme hlasovat o námitce paní poslankyně Adamové. Zahajuji hlasování o námitce paní poslankyně... (Poslanec Okleštěk namítá, že se nedá zpochybňovat hlasování slovy chtěla jsem.) Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Paní poslankyně zpochybnila hlasování, podala námitku, pane hejtmane, a já jsem o její námitce dal hlasovat. Pokud máte námitku proti mému postupu, prosím, přihlaste se.

Budeme opakovat hlasování o námitce paní poslankyně Markéty Pekarové Adamové.

Zahajuji hlasování o této námitce. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tláčítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 356, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 132, proti 2. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat návrh na přikázání bezpečnostnímu výboru jako garančnímu.

Pan předseda Stanjura s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná je to marné, ale na předsedu bezpečnostního výboru a těch 74 kolegyně a kolegů, kteří podpořili jeho návrh – to fakt není normální měnit Ústavu a garanční výbor mít bezpečnostní. (Námitka z pléna, že nejde o Ústavu, ale o ústavní zákon.) Je to ústavní zákon, dobře. Ale prostě máme ústavněprávní výbor. Já myslím, že ten název je úplně jasný. My jako klub podporujeme, aby se touto problematikou, aby tento návrh zákona byl přikázán i bezpečnostnímu výboru, ale ne jako garančnímu. Zkuste si vzpomenout na názvy těch výborů a rozdíl těch rolí, které tady máme. To by taky mohl dělat kontrolní výbor, ne? Zkontroluje, jestli je ten návrh zákona dobré. (Z pléna se ozývají poslanci kontrolního výboru, že kontrolovat návrhy zákonů není úkolem kontrolního výboru.) Nic proti kontrolnímu výboru, ano? Ale tam je rozumnější předseda a ten to nenavrhuje. Děkuji. (Nová vlna hluku v sále, ozývají se hlasy, že na stejném principu by se to mohlo dát peticnímu výboru. Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Budeme hlasovat o přikázání bezpečnostnímu výboru jako garančnímu.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 357, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 50, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Vrátíme se tedy k původnímu návrhu, který předložil organizační výbor, který navrhl, aby ústavněprávní výbor byl výborem garančním.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro, aby ústavněprávní výbor byl garančním výborem, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 358, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 143, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Na návrh se hlásil pan poslanec Kalousek a pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovoluji si navrhnut přikázat návrh tohoto zákona ještě výboru zemědělskému, neboť samonabíjecí pušky vzor 58 jsou používány houfně na střílení přemnožené černé zvěře. A mě by věru zajímal odborný názor našeho odborného orgánu Sněmovny, kolik kusů zvěře spárkaté nám unikne z nezbytné regulace, pokud zásobníky této pušky budou zredukovány z třiceti na deset kusů nábojů, a jaké škody to napáchá na našich polích, luzích a hájích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Pan poslanec Benda, po něm pan poslanec Kováčík. Pardon. Pane poslanče Kováčíku, pan poslanec Benda vám dává přednost. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji. Děkuji i panu poslanci Bendovi. Chtěl jsem vaším prostřednictvím, pane předsedající, sdělit panu poslanci Kalouskovi, že tlumením černé zvěře se zabývá novela mysliveckého zákona, který přednedávnem dorazil do Poslanecké sněmovny a kterým se, věřím, budeme ještě zabývat. A co se týká oné zbraně, o které hovořil, mám pocit, že to není zbraň, která je povolena k mysliveckému využití. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Benda. Po něm s návrhem pan poslanec Korte. Bavíme se o návrzích na přikázání.

Poslanec Marek Benda: Ano, já navrhoji, abychom po tom dramatickém minulém hlasování přikázali výboru pro bezpečnost, protože si myslím, že mu to samozřejmě patří. Jenom jsme chtěli, aby garančním výborem byl výbor ústavněprávní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano. Děkuji. Pan poslanec Korte nemá žádný další návrh. Ptám se, kdo má návrh? Pan poslanec Zlatuška. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vzhledem k časté aplikaci zbraní v zahraničí v tomto prostředí bych navrhl výbor školský. (Náhlý rozruch v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Školský výbor. Nemyslím, že nutně musíme opakovat vše, co je v zahraničí. Pan poslanec Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Pokud by tento zákon byl přijat, tak si myslím, že musíme hodně opravit ve zdravotní způsobilosti, takže bych navrhoval také výbor zdravotní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zdravotnický výbor, ano. Je to všechno? Nebo ještě někdo má? Pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, poslanec Sed'a tady hovořil o tom, že se to může dotknout zbrojovek, takže já si myslím, že logicky to musí patřit také k jednání hospodářskému výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Skalický.

Poslanec Jiří Skalický: Pane předsedající, dámy a pánové. Vzhledem k tomu, že se jedná i o obranu země, navrhoji, aby to dostal výbor pro obranu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Obranu. Tak. Je to poslední návrh na přikázání výboru k projednání? Nemá nikdo další návrh? (Nemá.) Děkuji. Budeme tedy postupně hlasovat.

Nejprve návrh panu poslance Kalouska o přikázání zemědělskému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání zemědělskému výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 359, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Benda navrhl přikázání výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro bezpečnost. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 360, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 136, proti 4. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Zlatuška navrhl přikázání školskému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání školskému výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 361, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 15, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Pilný navrhl přikázat tento návrh zákona zdravotnickému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání zdravotnickému výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 362, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Hájek navrhl přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání hospodářskému výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 363, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Poslední, pan poslanec Skalický navrhl přikázat tento návrh výboru pro obranu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro obranu, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 364, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Poslední návrh, který tady zazněl, je návrh na zkrácení lhůty na 54 dnů tak, jak jej navrhla paní poslankyně Černochová.

Zahajuji hlasování o návrhu na zkrácení lhůty na 54 dnů k projednání. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 365, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 98, proti 25. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán ústavněprávnímu výboru jako garančnímu, dále výboru pro bezpečnost a lhůta byla zkrácena na 54 dnů. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona a děkuji panu navrhovateli i panu zpravodajovi.

Dalším bodem našeho jednání je bod

54.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči
a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony
/sněmovní tisk 881/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, veterinární zákon, ve znění pozdějších předpisů. Cílem předkládaného návrhu zákona je zajistit větší ochranu zdraví osob a zvířat a snížit administrativní

náročnost pro chovatele v případech, kdy je to při zachování nezbytných veterinárních požadavků na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty možné.

K zajištění větší ochrany osob a zvířat návrh zákona zejména přesunuje některé povinnosti z chovatele hospodářských zvířat na chovatele bez rozdílu toho, zda chovají hospodářská zvířata, nebo zvířata v zájmovém chovu, s cílem udržet nebo zlepšit příznivý nákazový stav v chovech hospodářských zvířat i zájmových zvířat a volně žijící zvěře. Stanovuje úkony, na které je ze státního rozpočtu poskytován příspěvek na jejich provedení, např. alergologický test na tuberkulinaci, odběr vzorků pro laboratorní vyšetření a provedení povinných vakcinací proti vzteklině.

Doplňí v souladu s požadavky Českého svazu včelařů do zákona tzv. prohlížitele včelstev, který bude oprávněn v ochranných pásmech v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel prohlížet včelstva. Chovatel včel bude mít možnost rozebrání včelího díla svěřit prohlížiteli včelstev nebo si prohlídku svých včel provede sám jako doposud.

Upřesňuje prodej malých množství vlastních produktů z pravovýroby. Upřesňuje okruh osob, pro které je určeno maso a orgány jatečních zvířat z domácí porážky, přičemž maso a orgány z domácí porážky jsou určeny pro spotřebu osoby tvořící domácnost chovatele, jedná-li se o maso a orgány ze skotu, nebo osoby tvořící domácnost chovatele nebo pro spotřebu osoby blízké, jedná-li se o maso a orgány ostatních zvířat. Zvyšuje se věk pro domácí porážku skotu ze 24 měsíců na 72 měsíců, přičemž omezuje domácí porážku skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců na tři kusy ročně.

Dále zavádí povinnou registraci útulků pro toulavá zvířata, aby všechna tato zařízení mohla být pod veterinárním dozorem. Zavádí povinnost oznámení chovu pěti a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců.

Ke snížení administrativní zátěže pak návrh zákona zejména nahrazuje povinnost chovatele požádat o povolení domácí porážky skotu a jelenovitých z farmového chovu povinností ohlásit tuto porážku a zkracuje lhůtu pro nahlášování této porážky na tři dny z dosavadních sedmi dnů.

Dále umožňuje chovatelům hospodářských zvířat provádět ve svém hospodářství některé veterinární úkony, jako např. injekční aplikace léčiv.

V návaznosti na úpravu některých ukládaných povinností a zejména s ohledem na dosavadní průběh legislativního procesu bych chtěl tímto současně požádat o možnost zkráceného projednání ve výborech Poslanecké sněmovny na 30 dnů, což také ten návrh předložím v podrobné rozpravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Marii Pěnčíkovou, aby se ujala slova. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a páновé. Děkuji za slovo, pane předsedající. V tomto prvném čtení začínáme projednávat zákon, který máte v systému

jako sněmovní tisk 881, a to už bohužel od 26. července loňského roku. Jedná se o novelu veterinárního zákona, která je už teď hodně diskutovaná odbornou veřejností. Cílem návrhu je, jak už tady docela podrobně představil pan ministr, zajištění ochrany zdraví osob a zvířat a snížení administrativní náročnosti pro chovatele v případech, kdy je to při zachování nezbytných veterinárních požadavků na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty možné.

Novela řeší celou škálu problémů, ať už to zmiňované zpřesňování některých povinností chovatelů zvířat, tak úpravu prodeje malého množství vlastních produktů, povinnosti včelařů, ale i třeba částečná úprava tzv. množíren. S ohledem na nutnost úprav řady těchto problémů rozhodně doporučuji propustit tento tisk do druhého čtení a budu doporučovat jako garanční výbor zemědělský a doporučuji i zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů zmiňovaných panem ministrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Ještě načtu omluvy. Paní poslankyně Jitka Chaláneková se omlouvá dnes od 16.40 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Petr Adam se omlouvá od 17.15 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů. Paní poslankyně Jana Pastuchová se omlouvá od 18 hodin z osobních důvodů. Paní poslankyně Zelenková se omlouvá od 17.30 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Jaroslav Holík se omlouvá od 18 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Karel Pražák se omlouvá od 16 hodin z pracovních důvodů.

Otvírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já si dovoluji položit dotaz na předkladatele. Chápu, že asi není odpověď k dispozici ihned, ale prosím, zda by to tedy bylo možné v rámci druhého čtení. Vzhledem k tomu, že tento návrh zákona se zabývá i chovem a humánní porážkou zvířat, zda by nám tady pan ministr zemědělství mohl říct ve druhém čtení, co je pravdy na tom, že v AGRO Jevišovice se zcela nehumánním způsobem chovají a nehumánně vraždí krokodýly. Mě ta informace znepokojoila a myslím si, že projednávání tohoto návrhu zákona je vhodným okamžikem, kdy bychom si měli říct, jestli je to pravda, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezký a příjemný podvečer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové. Jenom krátce bych chtěl říci, že zrovna tento zákon, který máme před sebou a který budeme projednávat v následujících týdnech, je i vhodnou příležitostí k tomu, jak říkala kolegyně Pěnčíková, i k tomu, aby se do něho vešel nějaký pozměňovací návrh, který by nějakým způsobem zhoršil situaci množíren, které tady v České republice ve velkém bují a vlastně produkují řadu jak štěňat, tak i jiných zvířátek.

Věřím, že najdeme společnou řeč k tomu, abychom do toho zákona vložili takový pozměňující návrh, který pomůže v boji proti těmto množírnám.

Ve druhém čtení si dovolím načíst pozměňující návrhy, které by mohly tuto situaci řešit, i po dohodě s odborníky ze Státní veterinární správy apod. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Paverovi. Jestliže se nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, nikoho nevidím, není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, příp. paní zpravodajky. Není zájem. Neviduji návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu. Ptám se, jestli má někdo návrh na jiný garanční výbor. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o přikázání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání zemědělskému výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání zemědělskému výboru jako garančnímu, zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 366, přihlášeno je 103 poslankyň a poslanců, pro 101, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán zemědělskému výboru jako garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat návrh dalšímu výboru. Ptám se, kdo má návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání.

Jestliže nikdo nemá návrh, zazněl tady v obecné rozpravě návrh na zkrácení lhůty k projednání o třicet dnů na třicet dnů, říkám-li to dobře. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování o návrhu na zkrácení lhůty na třicet dnů. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 367, přihlášeno je 107 poslankyň a poslanců, pro 93, proti 6. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán zemědělskému výboru jako garančnímu a lhůta k projednání byla zkrácena na třicet dnů. Končím projednávání prvého čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministru i paní zpravodajce.

Dalším bodem našeho jednání je bod

Vládní návrh zákona o elektronické identifikaci
/sněmovní tisk 1069/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane mistře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych uvedl návrh zákona o elektronické identifikaci.

Prvním cílem navrhovaného zákona je dokončení adaptace právního řádu České republiky na přijetí unijního nařízení o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu pod názvem nařízení eIDAS. Druhým cílem navrhovaného zákona je stanovení obecných pravidel pro využití elektronické identifikace v situacích, kdy povinnost prokázat či ověřit totožnost ukládá stát, event. nadstátní subjekt.

Návrh zákona zakotvuje obecné pravidlo elektronické identifikace, které spočívá v užití tzv. kvalifikovaného systému elektronické identifikace při prokazování či ověřování totožnosti elektronickou cestou v případě, kdy povinnost prokázat či ověřit totožnost ukládá, jak jsem již říkal, stát, příp. nadstátní subjekt. Návrh zákona pak definuje požadavky, které musí kvalifikovaný systém elektronické identifikace splňovat, a dále povinnost kvalifikovaných správců systému elektronické identifikace a kvalifikovaných poskytovatelů a držitelů prostředků pro elektronickou identifikaci. Návrh zákona stanoví působnost Ministerstva vnitra a Správy základních registrů, která je správcem státního informačního systému pro elektronické identifikaci označovaného jako národní bod pro identifikaci a autentizaci.

Za účelem vynucování případného dodržování povinností kvalifikovaných správců systému elektronické identifikace nestátní povahy se konstruují skutkové podstaty přestupků, které již respektují novou koncepci správního trestání.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministru a nyní prosím zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Věru Kovářovou, aby se ujala slova. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr ve svém úvodním slově popsal návrh zákona označený jako sněmovní tisk 1069. Budu tedy ve svém vystoupení stručná.

Návrh zákona o elektronické identifikaci představuje národní právní úpravu reagující na část nařízení eIDAS, která se týká elektronické identifikace. Návrh má za cíl položit základy státem garantované identity osob prokazované elektronicky a co nejvíce využít stávajících informačních systémů veřejné správy, zejména systému

základních registrů. Vedle toho otevírá možnost pro prokazování elektronické identity dalšími komerčními prostředky.

Obecně se dá tento zákon popsat jako definování hřiště s pravidly hry, kde lze různými prostředky prokazovat identitu osob, a s tou nejvyšší důvěryhodností je to prostřednictvím minulý týden schválené elektronické občanky. V dalších případech by se mohlo jednat např. o identifikaci na základě využití přihlašování se do elektronického bankovnictví a konče komerčními prostředky typu moje ID, a to na základě podmínek stanovených tímto zákonem. Těmito prostředky by se výrazným a masovým způsobem mohla rozšířit nejenom tolik žádaná elektronická komunikace občana se státem, ale také se samosprávami a v konečné fázi i s komerčními subjekty. Dovolila bych si však zdůraznit, že je zde třeba součinnost se všemi subjekty veřejné správy, aby na tento způsob komunikace byly včas a rádně připraveny.

Organizační výbor navrhl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výbor garanční a zároveň navrhoji z titulu provázanosti nechat hlasovat o sloučené rozpravě s následujícím sněmovním tiskem 1070, kterým se mění zákony související s přijetím výše uvedeného návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní zpravodajce a otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem velice rád, že do Sněmovny dospěl tak důležitý zákon, jako je zákon o elektronické identitě, protože ten má opravdu obrovské dopady ve všech možných oblastech. Nejsem ovšem šťasten z toho, že nejdřív byl projednán zákon o občanských průkazech s čipem, protože ten zákon, sám pan ministr to musel přiznat, bude po přijetí tohoto zákona pravděpodobně nutné novelizovat. Na druhou stranu paradoxně to vytvořilo pro ty, kteří se tím příliš nezabývají, aspoň představu o tom, co takový prostředek identifikace elektronické může vůbec být.

Já bych chtěl jenom upozornit na pár problémů, které v tom zákoně jsou a které se budou muset vyřešit.

První věc. Jsou tam stanoveny tři úrovně identifikace – nízká, značná a vysoká. Není v tom zákoně zřejmé, kdo bude rozhodovat o tom, pro který způsob identifikace, třeba pro kterou část veřejné nebo státní správy bude která identifikace příslušná. To není jenom problém toho, kdo za to je zodpovědný, ale je to také problém nákladů. Ve studii RIA, která tam je, se odhadují náklady na zavedení elektronické identity 140 mil. plus 58 mil. To jsou naprostě abstraktní vymyšlená čísla, protože ty náklady můžou být nulové, když někdo tu elektronickou identitu nebude měnit, anebo můžou být astronomické a můžou být v rádech stovek milionů až miliard a to je číslo, které je daleko představitelnější.

Nevím také, jak se bude zacházet se systémy, které už existují, například datové schránky, jaká to bude úroveň identifikace, jaká úroveň identifikace bude u systémů, které jsou ve státní správě zavedeny, jako EET, jestli je bude potřeba změnit, nebo ne

podle toho, jaký jim bude přisouzen stupeň identifikace. Z toho vyplývá, že úvahy o tom, kolik to bude stát, jsou postaveny zcela na vodě a bude potřeba se jimi daleko přesněji zabývat.

Další věc, o které se povede velká diskuze, jsou osobní údaje, protože s elektronickou identitou je spojena celá řada osobních údajů, a bude potřeba opravdu vést diskuze o tom, jaké a v jakých případech se tato data mají chránit.

Znovu tedy říkám, že jsem velice rád, že ten zákon dorazil, je potřeba ho řádně projednat a přijmout, a je zcela namísto, protože je to věc, která ovlivňuje nejen státní a veřejnou správu, ale nás všechny, kteří budou vstupovat do jakéhokoliv systému včetně komerčních, které už nějakou identifikaci mají, a jestli ji změní, nebo přijmou, je jejich věc a je také věc jejich nákladů, ale stát podle mého názoru, pokud to budeme brát vážně, to bude stát mnohem víc než odhadované náklady, které jsou ve studii RIA.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Štěpán Stupčuk. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych si dovolil požádat o zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Eviduji tento návrh. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana ministra a případně paní zpravodajky. Není zájem. Neviduji návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Navrhujе někdo přikázání jinému garančnímu výboru? Není tomu tak.

Zahajuji tedy hlasování o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 368, přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro 103, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na další výbor? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: S dopadem eHealth navrhují zdravotní výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Běhounek navrhuje zdravotní výbor. Jestliže nikdo nemá další návrh, je tady žádost o odhlášení všech. Odhlašuji vás tedy a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat návrh pan poslance Běhounska na přikázání zdravotnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání zdravotnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 369, přihlášeno je 105 poslankyň a poslanců, pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslední hlasování je návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů na 30 dnů, tak jak byl navržen v obecné rozpravě.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 370, přihlášeno je 105 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 6. Návrh byl přijat.

Lhůta k projednání byla zkrácena a návrh zákona jsme přikázali výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu a dále zdravotnímu výboru. Děkuji panu ministru i paní zpravodajce a končím první čtení tohoto návrhu zákona.

Pan ministr už se ale chystá k našemu dalšímu bodu, jímž je

42.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím zákona o elektronické identifikaci
/sněmovní tisk 1070/ - první čtení**

Předložený návrh uvede z pověření vlády pan ministr Milan Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jedná se o související návrh s předchozím bodem. Tento návrh zákona obsahuje celkem šest novel právních předpisů. Jedná se o návrh novely zákona o zpravodajských službách ČR, zákona o občanských průkazech, zákona o informačních systémech veřejné správy, zákona o správních poplatcích, zákona o základních registrech a konečně o hazardních hrách. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. I tady prosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Věru Kovářovou, aby se ujala slova. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh zákona, kterým se mění zákony související s přijetím předchozího návrhu o elektronické identifikaci, představuje soubor právních předpisů o Vojenském zpravodajství, o občanských průkazech, informačních systémech veřejné správy, správních

poplatcích, o základních registrech a hazardních hrách. Tato novela je svázána se zákonem o elektronické identifikaci a jako takovou je ji nutno projednat a schválit s předešlým návrhem zákona. Vzhledem k tomu, že jsme schválili u předchozího tisku zkrácení lhůty, dovoluji si tedy navrhnut jednak propuštění do dalšího čtení a zkrácení lhůty na 30 dnů. Organizační výbor navrhl pro tento návrh výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garanční výbor.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych si ještě jednou dovolila zopakovat návrh na zkrácení lhůty na 30 dní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Eviduji tento návrh a ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Není zájem o závěrečná slova, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 371, přihlášeno je 112 poslankyň a poslanců, pro 100, proti 1. Návrh byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Jestliže nikdo nemá návrh na další výbor... Pan poslanec Běhounek. Prosím.

Poslanec Jiří Běhounek: Protože bylo řečeno, že jsou tyto zákony provázány, tak zdravotní výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tu návrh na zdravotní výbor. Jestliže nikdo nemá další návrh, zahajuji hlasování o přikázání výboru pro zdravotnictví. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 372, přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro 100, proti 2. Návrh na přikázání výboru byl přijat.

Poslední hlasování je návrh o zkrácení lhůty o 30 dnů na 30 dnů, o kterém jsem zahájil hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 373, přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro 87, proti 4. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu, dále zdravotnímu výboru, lhůta byla zkrácena na 30 dnů. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatech, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 747/ - druhé čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr dopravy Dan Ťok, také zpravodaj hospodářského garančního výboru pan poslanec Václav Snopек. Souhlasili jsme s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Nyní se táži navrhovatele pana ministra dopravy Dana Ťoka, zda chce vystoupit v úvodu druhého čtení. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dne 1. února 2017 jste svým hlasováním vrátili tento návrh zákona zpět do druhého čtení a poskytli jste prostor Ministerstvu dopravy a Ministerstvu obrany k tomu, aby se pokusila nalézt shodu na konečné podobě právní úpravy provozování letišť a vypořádání majetkových vztahů na letištích. Z jednání vyplynulo, že nalezené (nalezení?) vzájemně konsenzuální řešení právní úpravy je možné pouze v delším časovém horizontu, a nikoliv pod časovým tlakem. Zároveň byla potvrzena dohoda, kterou jsem uzavřel s ministrem obrany, že žádná ze stran nepodpoří žádný pozměňovací návrh směřující do právní úpravy provozování letišť.

Nad rámec uvedeného si vás dovolím rovněž informovat o skutečnosti, že došlo k tomu, že sněmovní tisk 929, což je vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, předstihl v projednávání zákon o civilním letectví, na který však obsahově a legislativně technicky navazuje. Z toho důvodu je potřeba provést odpovídající legislativně technické úpravy. Ty Ministerstvo dopravy zpracovalo do souboru pozměňovacích návrhů společně s pozměňovacími návrhy, k nimž při předchozím projednávání vládního návrhu zaujalo jak Ministerstvo dopravy, tak i garanční hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu souhlasné doporučující stanovisko, a s pozměňovacím návrhem upravujícím ustanovení o účinnosti vládního návrhu zákona.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, na závěr mi dovolte opětovně zdůraznit, že předložený návrh zákona má především adaptační charakter, a to ve vztahu hned k několika přímo použitelným předpisům Evropské unie, a chtěl bych vás proto požádat o projednání tohoto tisku ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji panu ministrovi dopravy Danu Ťokovi a ptám se, jestli pan zpravodaj hospodářského výboru poslanec Václav Snopek má také zájem o slovo. Pane zpravodaji? Máte slovo.

Poslanec Václav Snopek: Dámy a pánové, tento návrh zákona projednáváme ve Sněmovně prakticky jeden rok. Jsem rád, že jsme se dostali do druhého čtení a našli shodu na tom, jak by měl zákon vypadat. Já pouze doplním některé informace. Tím, že jsme zákon projednávali hodně dlouho, byli jsme nuteni reagovat na změny, které přicházejí jak z Evropy, tak i v našem právním řádu, a všechny tyto změny jsou zachyceny v jakémisi komplexním pozměňujícím návrhu, který vychází z návrhu hospodářského výboru a minulý týden projednávaného sněmovního tisku 929. Přihlásím se potom do podrobné rozpravy, abych se přihlásil k tomu pozměňujícímu návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Do podrobné rozpravy, pane zpravodaji. (Ano.) Dobře.

Než otevřu obecnou rozpravu, ještě přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 18.45 hodin z osobních důvodů pan poslanec Jiří Štětina, od 18 hodin do konce jednacího dne paní poslankyně Vlasta Bohdalová a pan poslanec Ivan Gabal od 17.10 hodin do konce jednacího dne.

Nyní máme vystoupení s přednostním právem pana poslance Marka Černocha v rozpravě. Připraví se pan kolega Adamec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: (Vystupuje v pilotní uniformě.) Hezké odpoledne dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já před vás ještě jednou předstupuju nejenom za dopravní piloty, ale za každého, kdo chce létat bezpečně. Jak už bylo řečeno, tento zákon zde leží více než rok. Během posledních let velmi rychle narůstá letecká doprava a myslím, že je potřeba opravdu zpřísnit a zpřesnit hlavně parametry, tak abychom byli schopni držet krok s rozvojem letecké dopravy a zároveň byla dodržena bezpečnost leteckého provozu.

Myslím, že ze své praxe z kokpitu 737 můžu opravdu zcela vážně říct, že pověst českých pilotů, českých řídících letového provozu, leteckého personálu jako takového je nejenom u nás, ale ve světě na velmi vysoké úrovni. Je velmi oceňována. Když jsem učil tehdy ještě budoucí dopravní piloty, kteří dnes létají u velkých renomovaných aerolinek ve světě, tak musím říct, že zpětná vazba, pohled na české piloty a české letectví je opravdu velmi vysoký.

Takže v této chvíli jsem rád a chci vám poděkovat za to, že jste hlasovali pro zařazení tohoto návrhu zákona. Myslím, že ty odborné parametry zde už byly řečeny, a chtěl bych vás poprosit o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Antonín Sedá, který je přihlášen elektronicky,

takže má přednost před kolegou Adamcem. Kolega Adamec se připravuje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, omlouvám se, že trošku zdržím, ale nechci tady opětovně opakovat celou peripetií legislativního procesu novely zákona o civilním letectví, nicméně musím zdůraznit, že jako poslanec, který má chránit majetek státu, nemohu souhlasit s navrhovanou nulovou variantou novely zákona. Mrzí mě, že se ministerstva nedohodla, protože navrhovaná nulová varianta odsune tento problém donekonečna.

Zároveň se chci důrazně ohradit vůči řadě tvrzení z minulosti, která se nezakládají na pravdě. Mohl bych tady a teď ukázat, kdo a jakým způsobem lobboval za provozovatele včetně vyvlastnění pozemků na úkor státu či obcí. Mnou opakovaně navrhované pozměňující návrhy pouze upřesňují definici dráhy a letiště samotného, upravují nedokonalou aplikaci v praxi a umožňují Úřadu pro civilní letectví konat v zájmu zachování letišť. Zároveň ochraňují vlastnická práva majitelů pozemků daná platnou Ústavou České republiky. Také chci zdůraznit, že žádnému letišti nehrozí zánik, protože k tomu je nutný souhlas právě Úřadu pro civilní letectví.

Je pro mne zarážející, že Ministerstvo dopravy, potažmo Úřad pro civilní letectví má přehled o majetkových poměrech na 65 letištích z celkového počtu 95. V tomto počtu nejsou zahrnuta čtyři vojenská letiště.

Výbor pro obranu vyzval Ministerstvo obrany k doložení situace ve vojenských letištích a záložních plochách a zde se ukázaly dlouholeté a dnes soudně řešené problémy na letišti Plzeň-Líně. Taktéž existují závažné problémy na letišti v Kladně a v Příbrami. Tyto problémy vyvstaly z nejasného znění zákona o civilním letectví, kdy v praxi Úřad pro civilní letectví požaduje stoprocentní vypořádání při žádosti o vydání povolení provozovateli. Problém nemá pouze stát, potažmo Ministerstvo obrany, ale i celá řada majitelů letišť včetně obcí a měst.

Závěrem chci zdůraznit, že tvrzení Ministerstva dopravy, že pozměňovací návrh nic nevyřeší a že je potřeba komplexní novela zákona, se nezakládá na pravdě. Podle mne schází ochota tohoto ministerstva problémy řešit a to mě mrzí nejvíce. Viděli jsme to při tom projednávání několikrát. A o to více mě mrzí, že letecká veřejnost již dlouho čeká na úpravy zákona, které nejsou kontroverzní, které jsou potřebné.

Závěrem chci říci, že je opravdu třeba se postavit potom ve třetím čtení k pozměňujícím návrhům odpovědně a s vědomím, že je potřeba chránit majetek státu i vlastníků pozemků. Proto předem děkuji za podporu mých pozměňujících návrhů, které načtu v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Kolegu Adamec požádám ještě o posečkání. Kolega Sed'a vyvolal dvě faktické poznámky, a to pana poslance Ivana Pilného a pana poslance Chalupy. Nejdříve s faktickou poznámkou pan kolega Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, hospodářský výbor se tímto zákonem zabýval několikrát včetně

dohadovacích řízení a nakonec dospěl k variantě, která je jediná rozumná a kompromisní, to znamená splnit původní účel zákona, to je transpozice evropské směrnice, a doplnit ho jenom o dva pozměňovací návrhy. Jeden se týkal modelů a druhý se týkal případného dalšího zaměstnávání letců a posádek. Řešit právní problémy, které vyvstávají s dvěma letištěmi, která se používají jako záložní, v tom zákoně prostě není možné. A pouštět se do diskuse o tom, co je letiště, co jsou letištění budovy, jak má vypadat letištění dráha, je absolutně kontraproduktivní a přineslo by to spoustu problémů.

Ten zákon, jak už tady bylo řečeno, se projednává rok a já bych se velmi přimlouval za to, aby verze hospodářského výboru, která tady byla naposledy prezentovaná, byla dodržena a žádné další pozměňovací návrhy nebyly přijímány. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému. Nyní pan poslanec Chalupa také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já velmi volně navážu na svého předečníka. Připojuji se k tomu, co tady řekl pan kolega Pilný, vaším prostřednictvím, s tím, že vás chci informovat o tom, že obě ministerstva stanovila své odborné skupiny, které teď pracují. Oba ministři se v podstatě zavázali, že problém záložních letišť bude řešen tak, aby ani obrana, ani Ministerstvo dopravy neutrpěly konečným odborným vyřešením tohoto problému. A pokud to postoupíme, myslím, že do doby třetího čtení v té věci bude jasno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní tedy pan kolega Adamec přihlášený do obecné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tak tohohole jsem se dneska ráno přesně obával. I včera, když se za mnou zastavili úředníci Ministerstva dopravy, zda podpoříme zařazení tohoto bodu na plénium, a dneska ráno některí další plus lobbisté právě ze stran, řekl bych, odborné veřejnosti. Obával jsem se toho, že to tady nazná. Že kolega Sed'a opět přijde s majetkovými problémy. A tady bych chtěl říct, že vždycky u těchto případů, a nejenom u těchto případů, je d'ábel skryt v detailu. A není úplně pravda to, když vyjmenuje zákonem, co je letištění plocha, co je letištění budova, že to tu situací zjednoduší a upřesní a že všichni budou spokojeni. Tady jsem zaslechl, že budou spokojena ministerstva, od kolegy Chalupy. Tak já se přiznám, že mně spokojenost ministerstev je úplně volná. Naprosto. Já potřebuju, aby byli spokojení vlastníci a provozovatelé těch letišť. A to je velký problém, toto, protože já se domnívám, že to žádný pozměňovací návrh, ve vší úctě k panu kolegovi Sed'ovi, nevyřeší. Já si myslím, že to je tak citlivé téma plné detailů, které prostě je opravdu velmi na hraně. A jak říkám, d'ábel je skryt vždycky v tom detailu a možná ten dobrý úmysl, který tady je předkládán, tak dle mého názoru

určitě, skoro stoprocentně, patří do těch nápadů, jak se říká, že i cesta do pekel je dlážděná samými dobrými nápady, a tady je to evidentní.

Já se musím přiznat, že mě to mrzí, že piloti čekají na tento návrh zákona. Já proti tomu nic nemám. Ale pokud se pustíme do majetkových záležitostí kolem letišť, tak jsem tedy tvrdě proti. A prosím a žádám vás všechny, abyste prostě nereflektovali další pozměňující návrhy než ty, které přináší hospodářský výbor. A co se týká toho problému. Já to chápou. Já to chápou. Je to letitý problém. Problém neřešený. Musím ale na druhou stranu říct úplně otevřeně, tato Sněmovna ho bohužel už z časových důvodů nevyřeší a ani vyřešit nemůže při sebelepší vůli. Jsem rád, že jste ustavili pracovní skupiny, ale je to úkol pro příští Sněmovnu, pro příští vedení ministerstev. Měl by to být úkol prioritní, protože žijeme ve státě vlastníků, nebo se o to aspoň snažíme. A myslím si, že toto by vždycky měla být priorita, aby jakákoliv lidská činnost byla takto správně podchycena. Aby práva vlastníků zůstala nedotčená a aby provozovatelé měli naprostou jasnou představu, co si mohou dovolit a co ne.

Takže dámy a pánové, i přesto, že jsem nebyl pro zařazení tohoto návrhu zákona na dnešní plénium Poslanecké sněmovny z těch důvodů, o kterých jsem říkal, pokud se dostaneme dál, tak ve třetím čtení vás opravdu důsledně žádám, hlasujme jenom pro tu minimální verzi a věrme tomu, že příští léta, příští sněmovna, příští vedení ministerstev dokážou dotáhnout do konce letitý problém, který my nevyřešíme. A kdybychom se o to pokusili, tak vám můžu říct, že to přinese spoustu bezpráví.

A ještě je možná taková poznámka. Víte, ono nikdy to není jen tak. A já jsem se o to začal zajímat a zjistil jsem, že hlavním důvodem předložených pozměňováku je problematika příbramského letiště. Je mi líto. Takhle ne!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Jedna faktická poznámka pana poslance Antonína Sedí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Já ke kolegům poslancům jenom tolík. Tak už to tady padlo. Tak tento zákon se tady projednává celý rok a žádná dohoda mezi oběma ministerstvy nenastala. A zásadní problém byl v tom, že v rámci legislativy na začátku tam žádný problém nebyl, ale ten problém tam dalo Ministerstvo dopravy tou svou navrhovanou úpravou. Od toho se to začalo všechno odvijet.

A ty návrhy, které dávám jako pozměňovací, ty neřeší majetkové nebo majetkové vztahy. Ty v současné době řeší soud.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak. Tak v tom případě otevřu podrobnou rozpravu. První je přihlášený pan poslanec Snopek a poté pan poslanec Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který byl vložen do systému pod

č. 6180 a plně odpovídá tomu, co tady bylo řečeno. Je to minimalistický návrh, který respektuje usnesení hospodářského výboru a reaguje na poslední změny v zákonech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Snopkovi. Nyní pan poslanec Sed'a v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Takže já se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu 6069, který jsem vložil do systému. Obsahuje čtyři pozměňovací návrhy a odůvodnění je uvedeno ve sněmovním dokumentu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní se ptám, jestli někdo ještě v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Žádný návrh, který by byl hlasovatelný ve druhém čtení, nemáme, a mohu tedy druhé čtení ukončit. Děkuji panu ministrovci, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 10.

Myslím, že máme na 17.45 pevně zařazený bod, a proto bod č. 171, který byl na tabuli, musím přeskočit. A máme bod č. 19. Je jím

19.

**Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 249/ - druhé čtení**

Předložený návrh uvede navrhovatelka paní poslankyně Věra Kovářová. Pan kolega Kořenek už je u stolku zpravodajů. Takže paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, předstupuji dnes před vás jako předkladatelka už docela vousatého návrhu zákona – byl předložen před téměř třemi lety –, který má za cíl reagovat na některá nesmyslná trestní stíhání komunálních a regionálních politiků, k nimž v posledních letech podle nás vinou zavádějící právní úpravy dochází. Zpravidla jde o situace, kdy obec upřednostnila určitý dlouhodobý veřejný zájem před prostou, z ekonomického pohledu krátkodobou racionalitou a následovalo trestní stíhání jejich představitelů.

Naše novela usiluje o to, aby k takovým popotahováním už nedocházelo. Do § 38 odst. 1 zákona o obcích proto vkládáme ustanovení, které zní: Porušením povinností stanovených ve větě první a druhé není takové nakládání s majetkem obce, které sleduje jiný důležitý zájem obce, který je rádně odůvodněn.

Novelizované ustanovení ve svém celku by pak podle našeho přesvědčení mělo znít následovně: § 38 odst. 1. Majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku. Porušení povinností stanovených ve větě první a druhé není takové nakládání s majetkem obce, které

sleuje jiný důležitý zájem obce, který je řádně odůvodněn. Obec vede účetnictví podle zákona o účetnictví.

Jak píšeme v důvodové zprávě, explicitním zakotvením kritéria jiného důležitého zájmu obce se otevírá prostor pro zohlednění mimoekonomických aspektů přijímaných rozhodnutí. Typickým případem je posouzení konkrétní dispozice s ohledem na její účelnost pro rozvoj obce nebo význam pro řešení sousedských vztahů. Požadavky vyplývající právě z tohoto kritéria přitom mohou být s požadavky opírajícími se o úzce ekonomicky chápána kritéria hospodárnosti a účelnosti v rozporu, přičemž nelze rozumně tvrdit, že by druhá kritéria měla v případě územních samosprávních celků s ohledem na jejich ústavně garantovanou samosprávu převládnout.

Závěrem svého úvodního vystoupení bych na tomto místě ráda poděkovala kolegovi Kořenkovi, jehož pozměňovací návrh rozšířil původní předlohu o ustanovení týkající se rovněž hlavního města Prahy a krajů, tedy všech úrovní a typů územní samosprávy v českém právním řádu. Tento pozměňovací návrh byl schválen výborem pro veřejnou správu a má také moji podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Návrh jsme v prvém čtení přikázali výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 249/2. Prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu pana poslance Petra Kořenka, aby nás o jednání výboru informoval a pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Vzhledem ke své hlasové indispozici budu velmi stručný. Jenom sdělím, že usnesení výboru pro veřejnou správu ze 48. schůze ze dne 18. října 2016... Výbor pro veřejnou správu, regionální rozvoj na své 48. schůzi po odůvodnění Ing. Věrou Kovářovou, poslankyní Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, a po zpravodajské zprávě poslance Petra Kořenka a po rozpravě přidal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 249 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Tyto pozměňovací návrhy jsou součástí usnesení výboru pod číslem 249/2. Dále, zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, čímž tak činím, a zároveň pověřil předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Děkuji a omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Dívám se, kdo se hlásí z místa. Nikdo. V tom případě obecnou rozpravu končím a asi nebude v tom případě zájem o závěrečná slova. Zahajuji podrobnou rozpravu. Také do ní nemám žádnou přihlášku a také podrobnou rozpravu končím.

V tom případě mohu ukončit, protože nepadly žádné návrhy, i druhé čtení bodu číslo 19 tisku číslo 249. Děkuji paní poslankyni a panu zpravodaji a končím bod číslo 19.

Do 18 hodin nám ještě zbývá nějaký čas, můžeme tedy zahájit onen slibovaný bod

171.

Návrh poslanců Josefa Kotta, Mariana Jurečky, Ladislava Velebného, Pavla Kováčika, Olgy Havlové, Herberta Pavery, Jana Zahradníka, Jaroslava Faltýnka, Miloše Babiše, Pavla Čiháka, Josefa Hájka, Romana Kubíčka, Petra Kudely, Pavla Plzáka, Josefa Šenfelda a Dany Váhalové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1010/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Je navrženo, abychom postupovali podle § 90 odst. 2, tedy abychom schválili zákon již v prvném čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 1010/1.

Požádám, aby za navrhovatele uvedl předložený návrh pan poslanec Josef Kott. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zákon číslo 115/2000 Sb., o náhradách škod způsobených vybranými chráněnými živočichy, nastavuje pro jednoznačně definované živočišné druhy možnost vyplácet náhrady škod těmito živočichy způsobené. Proplacení škody je však vázáno na uvedení daného živočicha mezi zvláště chráněnými živočišnými druhy v prováděcí vyhlášce k zákonu číslo 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Novelou této vyhlášky došlo od 1. 4. 2013 k vynětí kormorána velkého ze zvláště chráněných druhů a náhrada škody, kterou tento živočich způsobuje na rybách, přestala být vyplácena, přestože s tímto zákonem o náhradách škod, kde kormorán velký zůstal mezi vybranými zvláště chráněnými živočichy uveden, nadále počítá. Došlo tak k situaci, kdy podzákonným předpisem, tedy vyhláškou, byl fakticky změněn zákon.

Předložený návrh zákona uvádí do souladu zákon číslo 115/2000 Sb., o náhradách škod způsobených vybranými chráněnými živočichy, a vyhlášku číslo 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, a současně se vytváří prostor pro stabilizaci podmínek rybníkářů a uživatelů rybářských revírů. Navrhované řešení spočívá v tom, že ze seznamu vybraných zvláště chráněných druhů uvedených v § 3 zákona číslo 115/2000 Sb. bude vyškrtnut kormorán velký a zároveň bude zavedeno pro tento druh přechodné období na tři roky po nabytí účinnosti předkládané novely zákona, ve kterém budou vypláceny škody způsobené tímto živočichem.

Pro toto tříleté období je navržen procentuální klíč takto: v prvním a ve druhém roce je navrženo 100 % plnění škod a ve třetím tento podíl klesne na 80 %. Náhrady budou vypláceny v rozsahu způsobem, které jsou stanoveny zákonem číslo

115/2000 Sb. Předložený návrh je v souladu s dohodou uzavřenou mezi představiteli Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství ohledně řešení aktuální situace škod na rybách způsobených kormoránem velkým. Přechodné tříleté období umožní nastartovat procesy, které povedou k postupnému snižování predáčního tlaku kormorána velkého na obsádky rybníků a rybí společenstva v rybářských revírech. Pokud by náhrady za škody způsobené kormoránem nebyly znova zavedeny, hrozí zde reálně kolaps některých produkčních subjektů, které tak enormní škody prostě neunesou, a mělo by to dopad nejen na produkci ryb v ČR, ale mělo by to také dopad s přesahem na sníženou péči o rybníky a omezení plnění jejich mimoprodukčních funkcí, jako je akumulace a retence vody v krajině.

Z důvodu časové a věcné naléhavosti, kdy současný stav výrazně negativně dopadá na dotčené hospodářské subjekty, kterým kormorán velký způsobuje každoročně rozsáhlé škody, a rovněž z důvodu, že se jedná pouze o technickou novelu, navrhujeme, aby byl návrh přijat Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR v souladu s § 90 odst. 2 zákona o jednacím rádu Poslanecké sněmovny ve znění pozdějších předpisů již v prvném čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji navrhovateli. Nyní žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Josefa Šenfelda, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, skupina poslanců předložila Sněmovně návrh zákona 24. 1. tohoto roku a text zákona byl rozesán poslancům jako tisk 1010 dne 21. ledna tohoto roku. Souhlasné stanovisko vlády bylo rozesláno poslancům 21. 2. jako tisk 1010/1. Jedná se o dlouhodobě neřešený problém, který zasahuje do sektoru produkčního i rekreačního rybářství, kdy kormorán jako rybožravý predátor způsobuje rozsáhlé a neúnosné škody jak v chovu ryb, tak i v rybářských revírech. Rybářské sdružení ČR vyčísluje celkové roční škody v posledních letech na více než 150 milionů korun.

Podle mne novela bude mít jednoznačně pozitivní dopad ve smyslu stabilizace podmínek pro produkční rybáře i chovatele ryb. Vzhledem k uvedenému doporučuji návrh novely podpořit již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji a otevím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Nikdo se z místa nehlásí, obecnou rozpravu končím. Není ani zájem o závěrečná slova, budeme tedy rozhodovat podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu tak, jak je navrženo a podpořeno zpravodajem, to znamená, jestli Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 1010 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

Zagongoval jsem a zahájím hlasování číslo 374. Odhlásím vás nejdřív, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, a jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o pokračování podle § 90 odst. 2.

Hlasování číslo 374, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 374, z přítomných 103 pro 98, proti jeden. Návrh byl přijat.

Bыло rozhodnuto, že budeme в jednání pokračovat. Zahajуji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Podrobná rozprava se vede podle § 90 odst. 6 jenom tak, že nelze podat pozměňovací návrhy nebo jiné návrhy, pouze navrhnut opravu data účinnosti в návrhu zákona, jeho legislativně technické, gramatické nebo jiné chyby.

Dále nikoho nevidím, a proto končím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Můžeme tedy přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Josefa Kotta, Mariana Jurečky, Ladislava Velebného, Pavla Kováčika, Olgy Havlové, Herberta Pavery, Jana Zahradníka, Jaroslava Faltýnka, Miloše Babiše, Pavla Čiháka, Josefa Hájka, Romana Kubíčka, Petra Kudely, Pavla Plzáka, Josefa Šenfelda a Dany Váhalové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 1010."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 375 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 375 z přítomných 106 pro 101 poslanec, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Projednávání končím. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod č. 171. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Na 18. hodinu máme pevně zařazený bod. Ještě než ho zahájím, přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, je to omluva pana ministra obrany Martina Stropnického, který se omlouvá od 17.30.

Pevně zařazeným bodem je bod

281.

Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie

Tímto bodem jsme se zabývali 30. června loňského roku na 48. schůzi, kdy jsme přerušili všeobecnou rozpravu. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal předseda vlády pan Bohuslav Sobotka a zpravodaj tohoto bodu pan poslanec Marek Černoch.

Ptám se pana předsedy vlády, jestli chce vystoupit s úvodním slovem. Je tomu tak. Po předložení příslušného dokumentu vládou Velké Británie je to jistě od poslední debaty potřebné. Hned vám, pane předsedo, uděluji slovo. Prosím. (V sále je hluk.)

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, ve středu 29. března po tři čtvrtě roce od referenda došlo k oficiální notifikaci záměru Spojeného království vystoupit z Evropské unie. Tímto krokem začala oficiálně a taky formálně běžet dvouletá lhůta, kterou stanovuje Smlouva o Evropské unii pro vyjednávání podmínek ukončení členství v Evropské unii.

Česká republika měla dosud se Spojeným královstvím úzké historické i hospodářské vazby. Pevně nás spojují demokratické ideály, spojují nás principy právního státu, spojuje nás taky úcta k lidským právům. I proto rozhodnutí britských občanů litujeme, ale nezbývá nám, než abychom ho respektovali.

Čekají nás náročná jednání. V prvním kroku zahájíme jednání o podmínkách ukončení členství Spojeného království v Evropské unii. Půjde tedy o jakousi rozvodovou smlouvu. Ve druhém kroku nás čeká jednání o podmínkách pro budoucí spolupráci v období po vystoupení Spojeného království z Evropské unie. Naší snahou bude, aby podmínky smlouvy, která se bude týkat odchodu Velké Británie, byly spravedlivé a současně aby na jejich základě bylo možné nastavit vyvážené a taky oboustranně výhodné vztahy budoucího partnerství. Partnerství, které bude zohledňovat zájmy České republiky i priority našeho členství v Evropské unii. V tomto smyslu, jak jsem popsal, a po předchozích konzultacích na politické úrovni přijala česká vláda k otázce vystoupení Spojeného království z Evropské unie na svém pondělním zasedání souhrnný poziční materiál, který bych vám také rád v rámci svého dnešního podvečerního vystoupení tady v Poslanecké sněmovně představil.

Naši národní pozici budeme pochopitelně dále doplňovat a zpřesňovat tak, aby co nejaktuálněji reagovala na vývoj jednání a současně aby včas reflektovala priority a limity české pozice, a to jak z hlediska procedury vyjednávání, tak z hlediska věcného obsahu. Rád bych připomenu, že otázkou brexitu se na národní úrovni zabýváme už řadu měsíců. Jsem velmi rád, že jsme už krátce po britském referendu vytvořili pracovní skupinu pro brexit a řešení otázek spojených s budoucím směřováním Evropské unie. Skupina funguje jako poradní orgán vlády a sdružuje nejen dotčená ministerstva, ale také zástupce hospodářských a sociálních partnerů. V rámci této skupiny už byla zpracována řada analýz, které se zabývají jak právními, tak institucionálními, ale taky ekonomickými dopady odchodu Spojeného království z Evropské unie. Právě na svém posledním jednání, které se uskutečnilo na konci března, projednala také návrh pozičního dokumentu vlády.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, kromě vládní skupiny pro brexit jsme už na samém počátku zřídili i politický formát, který sdružuje zástupce všech parlamentních politických stran, a v tomto formátu jsou konzultovány hlavní směry pozice České republiky a taky průběh vyjednávání. Jsem přesvědčen, že diskuse napříč politickým spektrem je u tohoto tématu naprostě zásadní. Jsem taky rád, že se nám spolu s předsedy všech parlamentních stran podařilo ve společném prohlášení shodnout na hlavních prioritách České republiky pro nadcházející jednání.

Dovolte mi, abych vám tedy připomenu text společného prohlášení, ke kterému se přihlásily všechny politické strany zastoupené ve Sněmovně. Tento text zní:

"Spojené království Velké Británie a Severního Irska je historickým partnerem České republiky. Pevně nás pojí ideály demokratické společnosti a úcta k lidským právům. Česká republika bude do budoucna usilovat o co nejužší spolupráci ve všech oblastech. Respektujeme rozhodnutí občanů Spojeného království vystoupit z Evropské unie. Naším hlavním cílem je, aby výsledkem jednání bylo nastavení vyváženého a oboustranně výhodného budoucího vztahu mezi Spojeným královstvím a Evropskou unií.

Pro úspěch vyjednávání" – tedy dále cituji z tohoto společného prohlášení – "je zásadní především jednota na evropské úrovni. Stejný princip je třeba uplatňovat také při formulaci národní pozice. Česká republika se hodlá na formulování a prosazování společné pozice Evropské unie aktivně podílet.

Jsme zajedno v tom, že budeme usilovat o co nejužší politické, ekonomické a bezpečnostní vztahy se Spojeným královstvím, avšak tak, aby byly zohledněny národní zájmy České republiky, tedy zájmy našich občanů a firem, priority našeho členství v Evropské unii, a aby se také minimalizovaly negativní dopady na hospodářský růst a na pracovní místa.

Za zásadní považujeme nastavení budoucích vztahů se Spojeným královstvím především v oblastech vnitřní a vnější bezpečnosti, obchodu a služeb. Shodujeme se na nutnosti dalšího rozvoje našeho spojenectví v bezpečnostní a vojenské oblasti. Maximální měrou budeme usilovat o zachování stávajících ekonomických vazeb a jejich případný další rozvoj, budeme bránit tarifním i netarifním překážkám pohybu zboží a služeb.

Ačkoliv je nastavení budoucích vztahů mezi Spojeným královstvím a Evropskou unií z dlouhodobého hlediska klíčovým bodem celého procesu, mělo by mu předcházet dojednání základních obrysů podmínek ukončení členství, které vymezí mantinej pro jednání o budoucí spolupráci.

Hlavními prioritami pro jednání o podmínkách ukončení členství jsou z pohledu České republiky především zachování stávajícího přístupu na trh zboží a služeb, zajištění práv našich občanů a vyřešení rozpočtových záležitostí. Shodujeme se v důrazu na prosazení zachování již nabytých práv českých občanů, a to nejen pro trvale usazené osoby, ale i pro studenty, akademické pracovníky, kteří v konečném důsledku přispívají k růstu konkurenční schopnosti celé Unie. Naši občané žijící ve Spojeném království učinili životní rozhodnutí v legitimním očekávání a využili práv vyplývajících z jejich občanství a členství České republiky v Evropské unii. Toto východisko by měla jednání reflektovat.

Rovněž budeme usilovat o to, aby bylo dosaženo spravedlivého finančního narovnání mezi Evropskou unií a Spojeným královstvím s ohledem na to, že Spojené království se nechce do budoucna účastnit na rozpočtu Evropské unie."

Tolik tedy citace společného prohlášení, na kterém se tady v Poslanecké sněmovně shodly strany zastoupené v této Poslanecké sněmovně.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, pokud jde o hlavní priority jednání o brexitu, priority jsou dané společným politickým prohlášením:

Za prvé, že Evropská unie musí v jednání s Velkou Británií prokázat jednotu a stabilitu. Jednota je nejlepší zárukou toho, že si vyjednáme lepší podmínky, než kdybychom jednali separátně.

Za druhé, že se musíme umět rozejít klidně a věcně a zůstat i do budoucna silnými partnery.

Za třetí, že našimi základními prioritami jsou naši občané, naše firmy, náš hospodářský růst, zaměstnanost, sociální soudržnost a v neposlední řadě také bezpečnost.

Důležité však bude pořadí, v němž se bude o jednotlivých tématech s Brity jednat. Musí být stanovena jasná posloupnost celého procesu. Nejprve se musíme dohodnout na podmírkách odchodu, teprve poté můžeme hovořit o nastavení budoucího vztahu. Bez znalosti základních obrysů podmínek ukončení členství totiž není ani prakticky možné vymezit místinely pro jednání o budoucí spolupráci. Je v našem bytostném zájmu v maximální míře eliminovat nejistoty, které našim občanům a firmám odchod Spojeného království z Evropské unie přinese. Tyto nejistoty posiluje i fakt, že do dvouletého vyjednávacího procesu spadají termíny voleb v mnoha evropských státech. Bude proto záležet i na volebních výsledcích, jak bude vypadat výsledný přístup jednotlivých vlád k vyjednávání.

Hlavní priority České republiky vycházejí z dosavadních debat o tom, za jakých podmínek Velká Británie opustí Evropskou unii.

V oblasti volného pohybu bude pro Českou republiku klíčové zajistit především kontinuitu práv pro občany Evropské unie, kteří v současnosti ve Velké Británii legálně žijí, pracují či studují. Z našeho pohledu tedy pro Čechy, kteří dnes ve Velké Británii žijí, pracují nebo studují. Ve Spojeném království žije oficiálně zhruba 40 tisíc Čechů, podle neoficiálních statistik se může jednat ovšem o číslo vyšší. Kromě zajištění práv občanů aktuálně pobývajících ve Spojeném království bude neméně důležité dojednat podmínky pro občany Evropské unie, kteří do této země teprve v budoucnu přestěhují. Zajištění práv občanů je tématem číslo jedna i pro Spojené království. Je evidentní, že obě strany se musí dohodnout. Já doufám, že se nám takováto dohoda povede.

K otázce finančního vyrovnání bude Česká republika prosazovat především to, aby Spojené království dostálo svým závazkům vyplývajícím ze současného víceletého finančního rámce. Klíčové proto bude nalézt shodu na metodice, kterou se bude vyrovnání řídit. Je dobré, že právě návrh metodiky bude jednou z prvních věcí, již se bude Evropská komise coby hlavní vyjednavač zabývat.

Pokud jde o vzájemný obchod, myslím si, že není v našem zájmu, abychom Spojené království jakkoli trestali za to, že odchází z Evropské unie. Spojené království je pro nás významný obchodní partner, je naším čtvrtým největším exportním trhem, je devátým největším importérem. Se Spojeným královstvím má Česká republika navíc pozitivní obchodní bilanci, která skončila v roce 2015 přebytkem 130 miliard korun. Proto v souladu se společným prohlášením předsedů parlamentních stran budeme usilovat o zachování co nejužších vzájemných obchodních vztahů a zamezení vzniku nadbytečných překážek. Ovšem vzhledem k tomu, že se Spojené království odmítá účastnit jak vnitřního trhu, tak celní unie,

pravděpodobně dojde k uzavření komplexní dohody o volném obchodu. Pokud by tento scénář nastal, tak to určitá omezení zřejmě přinese.

V neposlední řadě bych také rád zminil, že Česká republika považuje za významné do budoucna rozvíjet se Spojeným královstvím spolupráci v oblastech, kde i nadále sdílíme společné zájmy. Mám na mysli především oblast bezpečnosti a obrany nebo třeba oblast vzdělávání či vědy a výzkumu. V zájmu zachování integrity vnitřního trhu a taky v zájmu rovnováhy mezi členy bankovní unie a zbytkem Evropské unie chce Česká republika také usilovat o přemístění Evropského orgánu pro bankovnictví, známého pod zkratkou EBA, ze Spojeného království do České republiky.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tímto bych představení pozičního materiálu ukončil a dovolte, abych se ještě zmínil o jedné konkrétní věci, která souvisí s právem našich občanů ve Spojeném království.

Musím říci, že mě velmi znepokojilo množství útoků, jimž byli po referendu vystaveni cizinci žijící ve Spojeném království. Mám na mysli občany Evropské unie žijící ve Spojeném království, včetně českých občanů. Tyto útoky ukazují velmi nepříjemnou tvář britského nacionálního socialismu, který byl silně přítomen i v kampani před referendem o brexitu a jeho výsledkem byl bohužel ještě podpořen. Osobně mě to velmi zneklidňuje a situaci se zabývám. Na téma útoků na české občany jsem hovořil s premiérkou Mayovou a vyzval jsem ji k rychlému a efektivnímu řešení situace. Přestože každý útok je politováníhodný, ne každý útok je namířen proti cizincům. Nelze přehlížet fakt, že se incidenty ve Spojeném království začaly množit právě po referendu o vystoupení.

S tímto vývojem bohužel souvisí rovněž tragický případ zabitého českého občana Zdeňka M., v němž minulý týden došlo z mého pohledu k naprostu nepochopitelnému vývoji, když britský trestní soud zprostil viny všechny obviněné v této kauze. Jenom připomínám, že nás občan Zdeněk M. byl v Londýně na ulici ubit řetězem, zanechán na místě na chodníku, kde posléze zemřel. Vzhledem k pochybnostem, které kolem případu panují, se vláda rozhodla věnovat tomuto případu zvláštní pozornost. Chtěl bych vás informovat o krocích, které jsme v této věci učinili.

Den po vyhlášení rozsudku se ministr zahraničních věcí sešel s britskou velvyslankyní v České republice. S odstupem několika dnů o případu hovořil i s britským ministrem zahraničí Johnsonem, aby britské straně tlumočil naše rozhodnutí nad konečným verdiktem v tomto případu. Velvyslanec Sečka se také okamžitě po vynesení rozsudku obrátil dopisem na britskou ministryně spravedlnosti, aby ji tlumočil naše znepokojení nad konečným verdiktem, aby ji upozornil na možný neblahý dopad rozsudku na atmosféru česko-britských vztahů.

Ministerstvo zahraničních věcí předalo 5. dubna prostřednictvím zastupitelského úřadu v Londýně britské straně diplomatickou nótou, v níž vyzvalo britskou stranu k poskytnutí dodatečných informací. Konkrétně od britské strany očekáváme zaslání všech relevantních dokumentů, které souvisejí s případem, včetně samotného rozsudku. Očekáváme ujištění, že národnost Zdeňka M. neměla žádný vliv na konečný verdikt britského soudu, a očekáváme informace o tom, jaké případné

mimořádné opravné prostředky lze ještě využít. Ministerstvo zahraničních věcí Spojeného království přislíbilo na naši nótu odpověď v průběhu tohoto týdne.

Zastupitelský úřad v Londýně se zároveň ve věci případu Zdeňka M. obrátil na vrchního státního zástupce, který přislíbil osobní schůzku k vysvětlení pozadí soudního líčení a k možnostem dalšího postupu. Uvedené schůzky by se měli účastnit také právní experti z České republiky. Ministerstvo zahraničních věcí je zároveň v pravidelném kontaktu se sestrou zabitého českého občana, která se snaží maximálně asistovat v dalším postupu vůči britským orgánům.

Chci vás ubezpečit, že tomuto případu věnujeme i nadále a budeme věnovat maximální pozornost a budeme se zasazovat o to, aby vypjatá situace kolem brexitu neměla negativní dopady na české občany, kteří žijí ve Velké Británii.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, na závěr svého vystoupení bych vás rád seznámil s tím, jak teď bude vypadat proces vyjednávání o brexitu.

Nyní se mezi členskými státy Evropské unie budeme muset shodnout na zadání pro Evropskou komisi. Evropská komise bude zmocněna k jednání s Velkou Británií. Přirozeně ale Evropské komisi nedáme žádný bianko šek. Přesné zadání bude předmětem jednání během následujících několika týdnů. Schvalovat by se mělo na mimořádném jednání Evropské rady. To mimořádné jednání Evropské rady bylo svoláno na 29. dubna. Na Evropské radě budu usilovat o to, aby zadání Evropské komisi odráželo v maximální možné míře i české zájmy. Pozici vlády na toto jednání jsme připraveni představit ve výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny před jednáním Evropské rady. Na schválení pokynů na Evropské radě naváže potom druhý krok. Tím bude přijetí vyjednávacích směrnic. Tyto směrnice vymezí pozici Evropské unie v jednotlivých témaitech ve větším detailu. Směrnice budou projednány v pracovních orgánech Rady a budou přijaty Radou pro obecné záležitosti. Předpokládá se, že k tomu dojde 22. května. Teprve na tomto základě budou zahájena samotná vyjednávání s Brity. Předpokládáme, že členské státy včetně České republiky budou prostřednictvím Rady pro obecné záležitosti a Evropské rady průběžně Komisí coby hlavním vyjednavačem informováni, že budeme Komisi mandát aktualizovat a že budeme přirozeně Komisi jako hlavního vyjednavače kontrolovat.

Dámy a páni, jak jsem již uvedl, naším hlavním cílem v celém procesu bude hájit zájmy našich občanů, hájit zájmy České republiky. Věřím, že jsme pro to připravili solidní základ, že stanovené priority budou mít na národní úrovni širokou podporu. Znovu chci připomenout, že se v tuto chvíli nacházíme na samém počátku dvouleté vyjednávací lhůty. Naši pozici budeme muset průběžně zpřesňovat a upravovat. Mohu vás ujistit, že jsem připraven českou pozici hájit a samozřejmě i nadále průběžně informovat orgány Poslanecké sněmovny o tom, jakým způsobem se jednání vyvíjí.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci vám poděkovat za zájem, který jste projevili o problematiku jednání o brexitu ať už na jednání výboru pro evropské záležitosti, tak už tady tim, že byl zařazen příslušný bod na program Poslanecké sněmovny. Já jsem velice rád využil této příležitosti, abych vás mohl podrobně informovat o tom, jaká je pozice České republiky, jak budeme postupovat v příštích

týdnech a měsících a jakým způsobem jednání mezi Evropskou unií a Velkou Británií bude strukturováno. Takže děkuji vám všem, kteří jste přišli na tento bod na jednání Poslanecké sněmovny, a jsem samozřejmě připraven v příštích hodinách na debatu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády za jeho vystoupení k druhé části projednávání. A ještě vás trochu uklidním o průběhu projednávání, protože proti zatím přihlášeným v rozpravě mám dvě změny, a to s přednostním právem se hlásí pan poslanec Petr Fiala, ale ten ještě počká, protože faktická poznámka pana poslance Marka Ženíška, který tedy je přihlášen s faktickou poznámkou. Poté pan poslanec Fiala, poté paní poslankyně Dobešová, Marek Černoch a další, jak jsou přihlášeni. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Myslím, že se všichni shodneme, že se skutečně jedná o solidní základ, to, co tady pan premiér představil. Dnes jsme měli i pracovní jednání té skupiny k brexitu, kde byli zástupci ostatních politických stran, a některé věci byly vyjasněny. Myslím si, že v tom třicetistránkovém dokumentu, který vláda schválila, je mnohé popsáno velmi dobře. Jsou tam i ty černé scénáře, které by mohly nastat v případě nějakého jiného rozhodnutí ze strany Velké Británie. To si myslím, že je všechno asi dobré.

Otázka je to, co tady pan premiér zmínil, že jednou z hlavních priorit je i přesídlení té agentury na území České republiky. My tu ambici vítáme. Na druhou stranu asi je zřejmé již dnes, že nemůžeme konkurovat některým nabídkám ze strany ostatních států, například v tomto případě ze strany Německa, Frankfurtu jako takového.

Ale chtěl bych se zeptat, a proto jsem se přihlásil, protože v tom vystoupení mi chybělo, jestli byste mohl ještě nějakým způsobem doplnit nebo popsat, přestože jsou to národní priority a naším cílem je prosadit, zdali máme nějaký přehled o tom, jaké priority budou v ostatních zemích, jestli se někde kryjí, aby se naše šance prosadit je zvýšila.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Ženíškovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy s přednostním právem pan poslanec Petr Fiala. A přednostní právo chce využít i zpravodaj. Takže pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já jsem taky rád, že je tento bod zařazen na jednání Poslanecké sněmovny, možná jsem ještě raději než pan premiér, a vítám to, že se můžeme bavit o pozicích vlády k brexitu a souvisejícím problémům.

Na začátek bych chtěl také skutečně ocenit to, že proběhlo jednání, že se uskutečnila schůzka šéfů parlamentních stran k brexitu na konci února. Byla to věc, ke které jsem dlouhodobě vyzýval. Ukázalo se, že uspořádat tu schůzku bylo správné, protože jsme se poměrně snadno dohodli na některých základních pozicích. Myslím, že je dobré, že jsme se dokázali dohodnout na takových tezích, jako že chceme co

nejužší politické, ekonomické a bezpečnostní vztahy s Británií při zohlednění národních zájmů České republiky, že hlavními prioritami pro Českou republiku je zachování přístupu na trh zboží a služeb a zajištění práv našich občanů v Británii a že je nutné vyřešit rozpočtové záležitosti, které s brexitem souvisejí.

O něco méně pozitivně bych hodnotil komunikaci, která zde byla také zmíněna, mezi vládní pracovní skupinou k brexitu a tím setkáváním zástupců jednotlivých politických stran včetně opozice, protože pokud jsem dobře informován, a jsem dobré informován, tak o výsledcích práce pracovní skupiny k brexitu nebyla ta širší politická pracovní skupina průběžně informována. Ty informace se k nim dostaly až v posledních dnech a většina až dnes. Takže já budu rád, pokud jsem tak pochopil výroky pana premiéra, když teď ta informovanost bude pravidelná a bude důkladnější.

Nicméně bych od těch obecnějších záležitostí, na kterých jsme se všichni shodli, přešel k některým konkrétním, protože i celá debata o brexitu už z takové té obecně roviny v Evropské unii přechází k těm konkrétním, často technickým, často velmi podrobným a složitým otázkám a myslím si, že je dobré, abychom i o nich byli informováni, abychom se i jimi zabývali. Vynechám věci, které zde pan premiér podrobněji zmínil, byť jsem se na ně chtěl taky ptát, a spíš se budu věnovat tomu, co třeba netvořilo, nebo na co až tak nekladl při představování pozice vlády České republiky důraz.

Já jsem rád, že pan premiér sám řekl, že vláda bude prosazovat v rámci jednání Evropské unie a Británie korektní postup. Že se bude bránit tomu, aby byla Británie nějak trestána, jak to slyšíme od některých představitelů Evropské unie, jak to slyšíme i od některých členských států. Protože kdybychom se k takovéto krátkozraké a opravdu hlopoucí politice přidali, tak ve finále budeme poškozeni my a budou poškozeny zájmy České republiky. Británie je klíčová země, je to klíčová země pro celou Evropu. Na tom, že Británie je součást Evropy, se nic nemění, když odchází z Unie. Je v zájmu České republiky zachovat si co nejlepší vztahy, ať už z těch důvodů, které tu byly zmíněny – čtvrtý nejdůležitější trh, pro český export mimořádně důležitá země. Pracuje tam minimálně 35 tis. českých občanů, máme úzké vazby, máme vazby v rámci NATO, je potřeba, aby ty vztahy byly i po odchodu Velké Británie co nejlepší. To je samozřejmě dlouhodobá pozice Občanské demokratické strany a je to skutečně pozice, která je výhodná pro Českou republiku.

Já bych se chtěl podrobněji dotknout jedné věci a to je rozpočet a vyjednávání o rozpočtu a jeho podobě poté, co Velká Británie opustí Evropskou unii, protože jak víme, tak to rozpočtové období překračuje horizont odchodu Velké Británie a musíme se bavit o tom, co do roku 2020 s rozpočtem bude. Já bych jenom chtěl připomenout, že existují tři reálné scénáře, jak to bude s britskými přispěvky po zbytek období, poté co Británie opustí Evropskou unii. Ten jeden scénář je rozpočtový status quo. To znamená, že Británie bude dále platit, bude také dále čerpat, i když už v letech 2019 a 2020 nebude členem Evropské unie. Toto není příliš pravděpodobný scénář, přiznejme si, protože mj. je pro britskou vládu takováto pozice hodně obtížně vnitropoliticky obhajitelná. Druhý scénář bych nazval dorovnávací. Ten by znamenal, že zbytek britského podílu doplatí ostatních 27 států Evropské unie, a jedním z důsledků takového rozhodnutí by bylo, že se prakticky všem zhorší čistá rozpočtová

pozice. A dokážete si představit, co to bude znamenat. A třetí scénář je tzv. úsporný. Tam by se dělo to, co u toho druhého scénáře v první fázi. To znamená, že by Velká Británie přestala okamžikem odchodu platit a státy EU by se rozhodly krátit výdajové kapitoly. Není to úplně jednoduché, tento scénář je komplikovaný, protože změny rozpočtového rámce vyžadují v Radě jednomyslnost. A bez ohledu na to, jak je to všechno komplikované, tak je jasné, že jeden z těch scénářů v nějaké podobě nastane, a my na to musíme být připraveni a taky musíme vědět, který z těch scénářů chceme.

V této souvislosti bych jenom upozornil na to, že v případě krácení se bude krácení týkat i kohezní politiky, bude se týkat i fondů. A tady musím konstatovat, že to, že máme v současnosti evidentní problém s čerpáním eurodotací, může ohrozit naši budoucí pozici. Jenom připomenu to, co jsem říkal minulý týden a o čem jsme tady mluvili i v Poslanecké sněmovně. My máme na zálohách vyplaceno v tomto programovém období pouhých 5,8 %, reálně pouze 0,8 % alokovaných prostředků. Tedy dobré nečerpáme a to by mohlo při určitém vývoji do budoucna být pro nás velmi nevýhodné a ohrozit naši rozpočtovou pozici, pokud nastane ten scénář s krácením výdajů. A na to musíme taky myslet a i tomu se musí vláda věnovat.

Ještě, aniž bych tomu přikládal stejnou důležitost, bych chtěl vyzvat pana premiéra, nebo se ho zeptat, zda věnuje dostatečnou pozornost i personálním otázkám, tedy zajištění lidí, kteří každodenně, nebo velmi často vyjednávají za Českou republiku a reprezentují Českou republiku v Bruselu a koordinují u nás evropskou politiku. Protože jak všichni víme, nebo víme to my, kteří známe detailně fungování Evropské unie, právě tito lidé a právě tyto vazby a právě ta administrativní a diplomatická roviná je nesmírně důležitá pro prosazení našich zájmů.

Já tady jenom připomenu, že rezignoval státní tajemník pro evropské záležitosti na Úřadu vlády Tomáš Prouza a že tato pozice není jenom formální, musí být obsazena dobře, a věřím, že na tom vláda pracuje. Ale upozornil bych i na další věc, že vedoucí stálého zastoupení při Evropské unii, velmi zkušený a respektovaný diplomat Martin Povejšil, již v jistém smyslu přesluhuje, protože v roce 2016 dokončil čtyři roky své diplomatické mise, a i tady by bylo namísto přemýšlet nad tím, jak tu pozici zajistit dál, abychom v této věci byli dobře reprezentováni.

Kdybych měl shrnout to, o čem jsem tady mluvil, a kdybych měl formulovat některé otázky zcela konkrétně, otázky, na které bych chtěl znát odpověď když ne tady, tak na tom avizovaném jednání výboru pro evropské záležitosti, tak bych se vrátil, nebo tak bych připomenu scénáře, které jsem tady popisoval z hlediska vývoje rozpočtu, a chtěl bych se zeptat, který ze tří scénářů ohledně možného výpadku britských příspěvků do stávajícího rozpočtu vláda podporuje a proč. Podobně, jak to bude dál do budoucna. Jsme připraveni třeba na variantu, že bychom nahradili britský výpadek vyššími příspěvkery ostatních členů včetně nás? Nebo budeme podporovat snížení či přerozdělení výdajů? Jak by se to týkalo např. programu regionálního rozvoje? To jsou všechno velmi konkrétní otázky, na které nepochybňě v krátké době dojde a vláda na ně musí být připravena.

Také by mě zajímalo, jakou variantu – on to pan premiér v takové obecné rovině načal, možná je to v tom dokumentu, který jsem ještě neměl možnost vidět, protože ho teprve předevedčírem dostala ta pracovní skupina – jakou variantu prosazuje česká

vláda, pokud chce v co nejvyšší míře zachovat svobodu volného pohybu a přístup na britský pracovní trh, když Velká Británie už deklarovala, že nechce být součástí Evropského hospodářského prostoru.

A na posledním místě, ale rozhodně v neposlední řadě mě zajímá, zda budou vláda a její zástupci během jednání prosazovat, aby Evropská unie využila vývoj s brexitem ke skutečným a nutným reformám Evropské unie, protože takový scénář se samozřejmě nabízí.

Dámy a páновé, je to důležité téma a já chci za Občanskou demokratickou stranu říct, že jsme připraveni podporovat společný postup. Jsme připraveni v této věci podpořit vládu, pokud vláda o takovou podporu bude usilovat a pokud s námi bude pravidelně komunikovat. Jsme přesvědčeni, že takováto odpovědná politická pozice je v zájmu České republiky, protože platí mnou často připomínané heslo, že naveneck můžeme být jen tak silní, nakolik jsme doma jednotní. A my jsme si toho dobře vědomi. ODS je připravena v této věci s vládou komunikovat a vládu podporovat. Podporovat společnou národní pozici, protože jde o hodně. A nám o to, aby Česká republika společnou národní pozici měla a národní zájmy v Bruselu hájila, tak nám o to velmi jde.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi. Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Benešík. Ještě předtím přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se do konce jednacího dne pan poslanec Tomio Okamura. Pan poslanče, máte slovo k faktické poznámce. Poté se připraví pan poslanec Marek Černoch, který chce využít přednostního práva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážený pane premiére, vážená vládo, jenom krátká reakce na to, co tady zaznělo.

Výbor pro evropské záležitosti se problematice brexitu věnuje průběžně. V drtivé většině nás informuje přímo pan premiér, který se účastní těchto jednání v rámci konzultací ohledně svého mandátu před Evropskou radou. Jsem rád, že tuto záležitost projednáváme i na plénu Poslanecké sněmovny, protože jde o občany České republiky, jde o naši pozici, jde o nás, jde o naše firmy, jde o naše lidi a je dobré, abychom si pozice sladili.

To, co říkal pan předseda Fiala, velmi kvítuji. Je důležité, aby Česká republika napříč politickým spektrem měla jasnou strategii, tahala za jeden provaz. A osobně si myslím, že v tuto chvíli bude důležité, abychom ladili svůj postoj, své priority, své nároky s ostatními členskými státy, protože společně dokážeme vyjednat daleko více, než pokud bychom vyjednávali samostatně.

Chtěl jsem zmínit ještě jednu důležitou věc a to jsou finanční závazky Spojeného království vůči rozpočtu Evropské unie. Myslím si, že bychom měli trvat na tom, aby Spojené království opravdu dodrželo své závazky. Je to v zájmu České republiky. A využívám trochu této diskuse, diskuse o rozpočtu Evropské unie, právě k tomu, abych upozornil na to, že je nejvyšší čas, aby se Česká republika velmi aktivně zapojila do diskuse ohledně nové podoby kohezní politiky. Možná jste si všimli, že státní

rozpočet České republiky je poměrně významně navázán na rozpočet Evropské unie. Jinými slovy, pokud tečou peníze z Bruselu, české ekonomice se daří podstatně více. (Předsedající upozorňuje na skončení času k faktické poznámce.) Ano, už končím. (Předsedající trvá na svém.) Jenom jsem chtěl říct, že to je velmi důležitá debata.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Nyní tedy přednostní právo zpravodaje. Prosím pan poslanec Marek Černoch. Máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, přeji vám dobrý večer. Já myslím, že se asi shodneme úplně všichni na těch základních prioritách, a to je ochrana občanů České republiky v Británii, ochrana firem a investic ve Velké Británii, stejně tak jako společný postup a jasná strategie v rámci odchodu a dohod s Velkou Británií po jejich vystoupení, a tím myslím po těch dvou letech, která z mého pohledu jsou nereálná na to, aby se všechny smlouvy daly vyjednat, takže ten čas asi bude delší.

Já jsem byl na té pracovní schůzce, která dnes proběhla, a musím říct, že dokument, který jsme dostali, je plný opravdu reálně dobrých cílů, o kterých se tady celou dobu mluví. Co mě tam ovšem zaráží, tak to je vytučená věta o tom, že vláda považuje za zásadní jednotu a společný postup na evropské úrovni. Co to znamená? Vložit budoucnost České republiky do rukou Evropské unie, která do budoucna, a může to být velmi krátká budoucnost, se začne – a řeknu bohužel – drolit sama od sebe, protože budou volby ve Francii, čeká nás možná referendum ve Skotsku, kdy Skotsko se bude rozhodovat mezi tím, jestli půjde tou nejjistou cestou přístupu do Evropské unie, nebo jestli zůstane státem přidruženým k Velké Británii. Těch států, které se budou rozhodovat, jestli budou chtít zůstat v Evropské unii, nebo ne, bude více. Záleží to samozřejmě vše na chování Evropské unie, která ale bohužel – a to díky např. Evropské komisi a hlavně jejím představitelům – dělá jednu chybu za druhou. Byl to předseda Komise Juncker, který těsně před brexitem, před hlasováním, před tím referendum, řekl, že to Brity bude bolet, ať se rozhodnou jakkoli. Jestli to je pravda, nebo není pravda, z té odborné části, jaké jsou nebo byly vztahy mezi Evropskou unií a Británií, je jedna část. Druhá část je, že tento politický výrok znamenal, že lidé, kteří nebyli v té chvíli ještě rozhodnuti, jak budou hlasovat v referendu, se přiklonili k variantě odchodu z Evropské unie.

Naštěstí, musím říct opravdu naštěstí, je vyjednavačem Michel Barnier, který není takovým úředníkem. Je to člověk, který je velmi schopný v rámci vyjednávání. Do té doby ale, dokud budou zůstávat v čele Evropské komise lidé, jako je pan Juncker a mnoho dalších, lidé, které opravdu lidé nevolili, jsou to úředníci, kteří si uzurpují tu politickou odpovědnost, tak Evropská unie nemá šanci na jakoukoliv reformu, a tím nemá šanci na záchrannu. Je to stejná Evropská unie, která prosazuje systém dvourychlostní Evropy, kdy se přisuzuje jedněm první třída, druhým druhá třída. My jsme bohužel pasováni do té role druhé třídy. A tedy ve chvíli, kdy si Česká republika nebude hlídat pozice v rámci vyjednávání, tak to dopadne tak, jak to dopadlo vždy, že budeme trošku v pozadí.

Já mám v Británii mnoho přátel a bavíme se o tom, jaká je tam atmosféra. Oni říkají jednu věc, že v Británii samozřejmě ty nálady se takovým tím zvláštním způsobem trošku mění, nicméně že většina Britů nemá problém s lidmi, kteří pracují, kteří tam jsou na školách, kteří se zapojují do toho života. Oni mají problém s lidmi, kteří tam žijí a čerpají sociální dávky. Tím teď myslím občany České republiky. Je to z mého pohledu logické. Proti těmto lidem se ve Velké Británii budou vymezovat. Ne proti těm slušným, kteří tam podnikají nebo kteří tam studují.

Co si myslím a myslíme v Úsvitu, že je velmi důležité, a bylo to zde řečeno i kolegou Markem Ženíškem, nejdá se pouze o agenturu, o možný přesun agentury do České republiky. Ono těch firem, které tam jsou a které třeba budou chtít odejít, je daleko víc. A pokud my jim budeme schopni nabídnout nějaké atraktivní podmínky, tak je možné, že do České republiky se přesune více firem, že tady budou mít zastoupení i jiné firmy. To jsou věci, které jsou z našeho pohledu velmi důležité.

Samozřejmě, Česká republika se musí aktivně zapojit do vyjednávání. Není to černá – bílá, levá – pravá, že bud' budeme vyjednávat sami, anebo budeme vyjednávat v rámci Evropské unie. Já si myslím, že ty kroky můžou být společné. Ale hlavní je nesedět v koutě, nečekat na to, co nám Evropská unie vyjedná a pak se možná třeba divit. Nejde o separátní vyjednávání, ale hlavně o aktivní přístup České republiky. To je věc, která už se dotkne další Poslanecké sněmovny. Protože říkám, bude to trvat minimálně dva roky, ale z mého pohledu to bude delší. A to, jakým způsobem se k tomu postaví další politická garnitura, která tady bude po příštích volbách, bude stežejní, protože to bude spadat do jejich mandátu. A já pevně věřím, že to nebude stejný systém, jaký byl za této vlády.

Ano, byly odmítnuty povinné kvóty, ale na začátku se mluvilo o tom, že se přijmou, a až po tlaku Poslanecké sněmovny a evropského výboru, tak v té chvíli se teprve vláda rozhodla povinné kvóty nepřjmout. Stejně tak to bylo se smlouvou s Tureckem, kdy Poslanecká sněmovna zde musela odhlasovat usnesení o tom, že Česká republika nemá přijímat bezvízový styk s Tureckem. Tedy pevně věřím, že příští vláda opravdu pošle vlčáky, když to řeknu teď lidově, kteří budou hlídat to, abychom jako země nestáli v koutě, aby opravdu byli čeští občané chráněni ve Velké Británii, stejně tak firmy, aby nakonec ten, jak bylo řečeno, rozvod mezi Velkou Británií a Evropskou unií, aby to byl rozchod, protože rozchod to je, ale aby přinesl pozitiva na obou stranách. To si myslím, že bude velmi důležité. A my budeme dělat maximum a budeme stát a budeme se dívat a budeme se samozřejmě snažit tlácti vládu a lidi, kteří budou vyjednávat za Českou republiku v Evropské unii o našich podmínkách, aby to dělali s maximální zodpovědností vůči České republice a vůči našim občanům. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Ještě než dám slovo paní poslankyni, prosím s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Velmi stručně co se týká trestání Velké Británie. Myslím si, že je velká chyba, abychom záměrně se snažili trestat Velkou Británii. Ani náhodou. To, že zaznívala slova, že to Velkou

Británii bude bolet, to je pravda. Bude to bolet i nás a my se musíme snažit o to, aby to bolelo co nejméně. O to samozřejmě jde. Ale já jsem politik v České republice, hájím zájmy občanů České republiky a nehájím zájmy občanů Spojeného království. Takže pokud já budu mít na výběr, že to bude bolet víc Brity a méně Čechy, tak pro tuto variantu samozřejmě budu vždy hlasovat a budu takto postupovat. Takto to bylo míněno. Jinak nikdo nechce dělat žádné naschvály, házet klacky pod nohy, ale prostě uvědomme si, že my hájíme zájmy České republiky, českých občanů, a to je pro nás naprosto prioritní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan zpravodaj – faktická poznámka.

Poslanec Marek Černoch: Velmi rychlé dvě věty. Nemluvil jsem o tom, že bychom měli trestat, ale Evropská unie z toho bude dělat exemplární případ. A samozřejmě k poměru, jestli to má bolet Brity, nebo Českou republiku, občany České republiky, tak se také přiklání k tomu, aby to spíše bolelo Brity.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou další faktické, tak prosím paní poslankyni.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážené paní poslankyně a páni poslanci, jsem ráda, že také, byť jako poslední, ale mohu přispět k diskusi o tak významném tématu, jako je brexit. Protože jsem učitelka, tak vím, že opakování je matka moudrosti, a proto mi dovolte, abych zopakovala některá fakta týkající se výsledku referenda, které proběhlo 23. června loňského roku a které v podstatě zahájilo proces, který byl svým způsobem jaksi ukončen, a tím nastartován výstup Velké Británie z Evropské unie, a který zásadně změní politickoekonomicou situaci v Evropské unii.

Uved'me si tedy některá fakta, která brexit provází. Počet obyvatel Unie se sníží z 505 milionů –

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já se velmi omlouvám. Prosím levou stranu sálu o klid.

Poslankyně Ivana Dobešová: Já si dovolím potom vyzkoušet, jestli dávali pozor.

Počet obyvatel Unie se sníží z 505 milionů na 440, což je o 12 % méně, a Velká Británie představuje páťou největší ekonomiku na světě. Vystoupením Velké Británie z Unie se unijní HDP sníží o 15 % a stejnou částku to bude i v objemu zahraničního obchodu evropské sedmadvacítky. Brexit bude znamenat značné snížení objemu unijního rozpočtu. V současné době je Velká Británie druhým největším čistým příspěvatelem po Německu a tento výpadek bude nutno zaplnit buď zvýšením příspěvků členských zemí, anebo snížením výdajů na unijní politiky, mezi nimiž má významné místo regionální a kohezní politika. Čistý příspěvek Velké Británie se odhaduje kolem 8,5 miliardy eur, což teď v rámci EU tedy začaly spory o to, kdo tak velký výpadek příjmů v Evropské unii uhradí. Pravděpodobně to bude řešeno v rámci

konceetu vícerychlostní Evropské unie na úkor současných příjemců dotací EU a to může zásadně postihnout i Visegrádskou čtyřku.

Brexit tedy může mít negativní dopad na ekonomickou situaci v České republice. Podle analytiků se může v budoucnu snížit růst HDP i o několik desetin procentního bodu. Velká Británie je pátým největším exportním trhem pro Českou republiku a čtrnáctým největším importním trhem. Na celkovém českém exportu se Velká Británie podílí téměř pěti procenty a na celkovém importu dvěma. Vzájemný obrat se velmi dobře vyvíjí a v současné době po roce 2001 registrujeme stále pozitivní saldo. Pro představu, vysoký přebytek obchodní bilance České republiky s Velkou Británií pokrývá téměř 30 % obchodního deficitu České republiky s Čínou. Podle údajů České národní banky bude přímých investic britských firem v Česku ke konci roku 2014 činila 72 miliard korun. (?) Na žebříčku největších investorů zaujímala Velká Británie jedenácté místo a v Česku nyní působí zhruba 300 britských firem.

A myslím, že nastal čas rekapitulace úvodní části vyučovací hodiny, a nevím, jestli můžu začít prostřednictvím vás (obrací se k předsedajícímu) vyvolávat levou stranu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pokud máte pocit, že vás levá strana ruší, tak ještě jednou poprosím kolegy z levice, až z té úplné levice, o klid. (Ozývá se: Pšššš.) Děkuji, pane poslanče. Prosím.

Poslankyně Ivana Dobešová: Myslím, že na základě těchto fakt nikdo nepochybuje, že odchod Velké Británie znamená především pro Evropskou unii velkou výzvu. A myslím, že to ukazoval i vývoj jaksi na politické scéně v jednotlivých zemích, které se připravovaly na volby. Velmi netrpělivě se očekával výsledek voleb v Holandsku. A víme, že všichni si s velkým oddechnutím uvědomili, že nevyhrála strana Wilderse a naštěstí zvítězila liberální strana současného znovupremiéra Rutteho. Není to ovšem tak, že bychom měli úplně zcela jásat a být šťastní z výsledku voleb, neboť poprvé v historii se do parlamentu Holandska, tedy v evropské zemi, dostala strana DENK, což je strana, ve které mají hlavní slovo holandští Turci. A celá Evropa se začíná zamýšlet nad tím, zda politika multikulturalismu je tou správnou cestou. Podobná situace je ve Francii, ve Švédsku, v Dánsku a v Itálii. Zvykli jsme si nazývat jaksi exit z Evropské unie czechit i itexit atd., protože mnohé země naznačovaly, že nejsou spokojené s vývojem v Evropské unii a že i ony by mohly, pokud se nenajde společná cesta, hledat způsoby, jak z Evropské unie vystoupit.

Myslím si, že to, co provázelo výsledky referenda, že Evropa naznačovala, že bude velmi strohá a bude se snažit Velké Británii odchod znepříjemnit, nebyla správná strategie. A já jsem velice ráda, že Česká republika je zemí, která přistupuje pragmaticky k řešení rozchodu s Evropskou unií, a myslím si, že tak jak každý obchodník ví, je dobré udělat takovou dohodu, aby obě strany byly spokojené. Myslím si, že není cesta vyjednávání: pojďme nad Velkou Británií zvítězit a ukázat, že pokud se o to samé pokusí jiná země, tak se úplně stejným způsobem k ní zachováme. Myslím, že slova současného premiéra Rutteho, který řekl "pokud

milujete Evropu, přestaňte snít o více Evropy, ale začněte řešit problémy", přesně vystihovala situaci, ve které jsme.

A já jsem velice ráda, že pan premiér nás utvrdil, že jsme odhadili jakékoliv uraženectví a snahu o poškození Velké Británie a že začneme jednat bez předsudků o nejlepších obchodních vztazích. Byla bych ráda, aby opravdu na obou stranách na konci této cesty, kdy se vzájemně jaksi loučíme a Velká Británie odchází z Evropské unie, byly obě strany v rámci možností spokojené.

Těm, kteří mě poslouchali, děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Prosím pana místopředsedu Filipa s přednostním právem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, paní a páновé, budeme se chvílkou tady poučovat a já bych vzal to poučení z trochu jiné strany než kolegyně Dobešová.

Vite, očekávalo se, že výsledek referenda bude britská vláda respektovat, a bylo by podivné, kdyby to nerespektovala. Očekávalo se tedy, že akt naplnění vůle britských občanů z referenda v této otázce bude mít určitým způsobem nové parametry. To, že se očekával odchod Velké Británie z EU, a nikoliv z Evropy, jak říkala Theresa Mayová, je jeden fakt. A druhým faktem je to, že přišlo jedno překvapení, alespoň pro ty byrokraty v Evropě, ale nikoliv pro ty, kteří vnímají reálný politický proces v Evropě. Že se začne vyjednávat na zelené louce, to Evropská komise nepředpokládala. Protože jde o tvrdý brexit, tedy vystoupení z EU se vším všudy, odmítnutí celní unie a jednotného vnitřního trhu. To překvapení pro Evropskou komisi bylo. A on i samotný termín 30. 3. 2019 je určitým způsobem překvapením pro ty, kteří chtěli Velké Británii odchod osladit. Co mě zarází – nulová sebereflexe členů Evropské komise, nulová reflexe byrokratů v Bruselu a neschopnost změnit prohlášení jednotlivých vedoucích představitelů EU a zamýšlení se nad tím, co vlastně odchod způsobilo. Já to poučení opravdu vezmu z jiné strany.

Velká Británie je totiž země se 64 miliony obyvatel, člen Rady bezpečnosti, stát disponující jaderným arzenálem a neformální vedoucí 55 zemí Commonwealthu, člen G7. A mohl bych pokračovat. Čili ono pokusit se vyjednávat s Velkou Británií z pozice síly a ještě k tomu z pozice byrokratických úvah Bruselu, je podle mého soudu zásadní chyba. A já věřím, že ČR se takových chybých kroků vyvaruje. Jde totiž o krok ze strany Velké Británie, který vede k obnovení suverenity země.

Pan předseda vlády tady uvedl jeden konkrétní příklad ubitého českého občana a rozhodnutí britských soudů. Já už jsem o druhém případu ze Silvestra, nebo z noci na Silvestra na 1. ledna letošního roku informoval ministra zahraničních věcí a tento případ také není vyšetřován. A musíme si uvědomit, že britské soudy jsou konzervativní, že se jejich jurisdikce bude chtít osamostatnit natolik, že nějaký princip subsidiarity jim bude úplně lhostejný.

Když jsem jednal s paní velvyslankyní Velké Británie, ptal jsem se jí, nakolik budou chráněny naše zájmy a sociálně ekonomický status našich občanů, ale také, jak se zachová Velká Británie ke statisícům britských občanů, kteří jsou rozeseti po celé

Evropě. Je tady určitě jeden z důvodů, jak dosáhnout vzájemné dohody v otázce minimálně nikoliv pouze volného pohybu zboží a služeb a kapitálu, ale také volného pohybu osob.

Nepotěšil mě ani ministr Zaorálek, když označil odchod Británie za neúspěch EU. Řekl, že je to neštěstí a neodmítl by slovo tragédie. Víte, já myslím, že to je jenom výsledek špatné politiky evropských byrokratů. EU se totiž nachází v hluboké krizi a odchod Velké Británie je jenom jedním z jejich důsledků. Bez hluboké a komplexní transformace bude proces fragmentace totiž pokračovat. Volby v Německu a ve Francii nám napovídají, jakým směrem. A proces dvourychlostní Evropy je jen konstatace aktuálního stavu. Východní země se stávají pro Západ přívěskem a je nám to dáváno znát téměř všude. A nejen při obsazování trhů, na které jsme dokonce dříve vyváželi více než tyto západní země. Pompézní oslavy 60. výročí od podpisu Rímských dohod mi připadaly tak trapné, jak je trapně malá sebereflexe evropských lídrů.

Chtěl bych říct, že je velmi důležité, abychom naší českou pozici vytvářeli zároveň se společnou evropskou pozici, kterou nezpochybňuji, protože společný postup samozřejmě vede k lepšímu výsledku, než když bude vyjednávat desetimilionový stát ze sedesátičtyřmilionovým státem a ještě s jinou ekonomickou vyvážeností. Myslím si, že naším zájmem na Evropské radě a nakonec tedy i při vyjednávání musí být to, a Komunistická strana Čech a Moravy to považuje za zásadní, aby rychle a bezpodmínečně byla poskytnuta právní jistota státním příslušníkům ČR, a tedy i státním příslušníkům členských zemí EU žijícím ve Spojeném království a britským občanům žijícím v našich členských státech, a to na základě reciprocity a nediskriminace. Vytahoval jsem se nad někoho nikam nevede. Tady s kolegyní Dobešovou zcela souhlasím.

Domnívám se, že tato práva mimo jiné zahrnují právo pobytu, právo na rovné zacházení, práva sociální, která budou ohrožena nejvíce. Víte, jak těžké bylo vyjednávání o pozici mezinárodního paktu o občanských a politických právech a evropského kodexu. Budeme muset zajistit přístup k veřejným službám, včetně zdravotní péče, právo na přenositelnost dávek sociálního zabezpečení do zahraničí, právo na sloučení rodiny a až po vzájemné uznávání vysokoškolských diplomů a odborné kvalifikace, protože pokud chceme pokračovat např. v programu Erasmus na jejich stávající úrovni a mobilitu studentů, tak budeme muset zajistit i mobilitu vysokoškolských učitelů a akademických pracovníků. Je nepřijatelné, aby ve chvíli, kdy do britského sociálního a zdravotního systému naši lidé poctivě odvádějí peníze, nemohli si z nich vzít zpět nic jenom proto, že zůstali členy nebo občany zemí EU.

Za druhé považuju za principiální, aby ten poslední pětiletý nárust bilance vzájemné obchodní výměny mezi námi a Velkou Británií, a to díky zejména automobilovému průmyslu, se česká vláda snažila zachovat tento trend a bránit postavení tentokrát české proexportní ekonomiky, a to zejména kvůli českým firmám a jejich zaměstnancům. Protože při zachování čtyř svobod, svobody pohybu, pohybu zboží, osob, služeb a kapitálu, které by měly platit i v rámci budoucích vztahů mezi EU a Velkou Británií, my musíme tento princip zachovat také.

Za třetí. Je opravdu důležité, aby jako jedna z priorit byla dohodnuta otázka příspěvku do unijního rozpočtu do roku 2020. Bez toho totiž nebude možné pokračovat dál v jednotlivých projektech a bude nutné je přepracovat, a to dříve než k datu vystoupení Velké Británie z EU. Předpokládám, že ten můj návrh, který nebyl přijat, protože by rozbíjel jednotný postup, nemůže ČR zpochybňovat déle než jeden rok. Pokud se během jednoho roku nebude zachovávat jednotný postup EU a jednotlivé unijní země začnou posouvat vůči Velké Británii samostatně, bude muset ČR udělat totéž.

Česká republika také by si měla být vědoma a přednест zásadní otázku, protože jsme si vědomi té křehké situace, která se kvůli brexitu objevuje v Severním Irsku. Nejde tak o Skotsko jako o Irsko. Protože zejména pokud jde o povinnost EU chránit záruky stanovené ve Velkopáteční dohodě, může dojít k tomu, že ukončení konfliktu na irském ostrově bude velmi, ale velmi složité.

Za páté, KSČM je přesvědčena, že v rámci debat o brexitu by neměla být upozaděna ani debata o nutné přeměně Evropské unie. Pokud ji nebudeme vést zároveň v Evropské radě, pokud ji nebudeme vést naším aktivním přístupem v Evropském parlamentu, tak nedojde ani ke změně současné podoby a rozpadu, nikoliv vystoupení dalších členských států bude následovat. Jsme přesvědčeni jako KSČM, že je nutné provést zásadní politický posun směrem k politikám, které vytvářejí udržitelný hospodářský růst, plnou zaměstnanost a zaměří se na boj s chudobou, sociálním vyloučením, s příjmovou nerovností, a to ve všech členských státech, a tak i ve vztahu mezi nimi. Brexit vnímáme jako výzvu a závazek k budování jiné Evropy. Domníváme se, že s brexitem se projevila nutnost takové Evropy, v níž budou žít sobě rovní, kteří dosáhnou sociálního pokroku a míru, kteří budou schopni budovat a souhlasit s účastí obyvatel a občanů také na rovných právech mezi jednotlivými členskými státy.

Dovolím si vyzvat jménem KSČM k ukončení úsporných politik EU, a to mimojiné i zrušením rozpočtového paktu. Namísto toho vyzýváme k veřejnému investování do reálného hospodářství, které se zaměřuje na vytváření důstojných a bezpečných pracovních míst prováděním aktivní politiky zaměřené na potírání nerovnosti a chudoby a k prosazování skutečné veřejné kontroly bankovního odvětví a jeho decentralizaci.

Jsem přesvědčen, že těch úkolů je víc. Jeden úkol je v současné době jasné. Shodli jsme se na něm všichni a potvrzuji, že slova premiéra platí, že celá politická scéna je nakloněna tomu, abychom vyjednávali společně s EU a dosáhli co nejlepších vztahů mezi jednotlivými členskými státy a Velkou Británií. Ale také musím říct, že i druhá cesta, to znamená připravit se na případný samostatný postup, je nutná, že by to bylo hazardování s naším postavením, kdybychom tak nečinili, a promiňte mi, náhradní program nepřípravovali.

Jsem přesvědčen, že teď nemá smysl formulovat nějaké usnesení Poslanecké sněmovny ke zprávě vlády. Navrhoji ale, aby Poslanecká sněmovna tento bod přerušila, požádala výbor pro evropské záležitosti o to, aby formuloval takové usnesení, a po jednání tohoto výboru jsme se k tomuto bodu vrátili a o konkrétním usnesení se poradili a rozhodli o něm hlasováním.

Pane předsedo, děkuji. A děkuji kolegům za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já to chápu jako procedurální návrh, to znamená, budeme hlasovat o tom, že přerušíme tento bod do doby, než výbor pro evropské záležitosti zformuluje návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Ještě zazvoním na kolegy v předsálí. Je zde žádost o odhlášení, tak já vás všechny odhlásím, prosím o novou registraci a budeme hlasovat.

Návrh usnesení zazněl. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 376, přihlášeno je 86, pro 85, proti nikdo, návrh byl přijat.

Takže tento bod byl přerušen a na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přeruším naše jednání do úterý 25. 4. Děkuji vám za účast a přeji hezké Velikonoce.

(Jednání skončilo v 19.14 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

25. dubna 2017

Přítomno: poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 56. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Já hlasuji s kartou číslo 70.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci, poslankyně a členové vlády: pan poslanec Adam – osobní důvody, pan poslanec Adamec bez údání důvodu, paní poslankyně Baláštíková – pracovní důvody, paní poslankyně Bebarová Rujbrová – zdravotní důvody, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, pan poslanec Birke – pracovní důvody, paní poslankyně Bohdalová – zahraniční cesta, pan poslanec Číp – zdravotní důvody, pan poslanec Farský – pracovní důvody, paní poslankyně Fischerová – pracovní důvody, paní poslankyně Golasowská do 16. hodiny bez údání důvodu, pan poslanec Holeček – pracovní důvody, pan poslanec Holík – zahraniční cesta, pan poslanec Chalupa do 16.30 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Kalousek – zdravotní důvody, pan poslanec Karamazov – zahraniční cesta, pan poslanec Komárek – rodinné důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, paní poslankyně Kovářová do 15. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Laudát – osobní důvody, paní poslankyně Maxová – pracovní důvody, paní poslankyně Němcová – zahraniční cesta, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pavera do 16. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Pecková – pracovní důvody, paní poslankyně Pekarová Adamová – osobní důvody, pan poslanec Petrýl – pracovní důvody, pan poslanec Pleticha od 14.30 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Pojezdýn – zdravotní důvody, paní poslankyně Putnová – zahraniční cesta, pan poslanec Sedláček – pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg do 18. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Stanjura – osobní důvody, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, pan poslanec Zahradník – osobní důvody, paní poslankyně Zelenková – zahraniční cesta a pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Babiš – pracovní důvody, pan ministr Brabec – pracovní důvody, pan ministr Havlíček – pracovní důvody, pan ministr Chovanec – zdravotní důvody, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, paní ministryně Šlechtová – zahraniční cesta, pan ministr Černoch – pracovní důvody, paní ministryně Valachová od 16.30 hodin pracovní důvody a pan ministr Zaorálek rovněž pracovní důvody. Tolik tedy omlovy.

Nyní bych vás chtěl seznámit se závěry z dnešní porady vedení Sněmovny a zástupců poslaneckých klubů. Navrhujeme tento postup:

Ve středu 26. 4. za již pevně zařazený bod 241 zařadit bod 245, což je provoz na pozemních komunikacích ve třetím čtení.

Ve čtvrtek 27. 4. na 11. hodinu dva nové body – Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2016, dokument 6209, a další bod, Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2012 až 2015, sněmovní dokument 6210.

V pátek 28. 4. zařadit pevně jako první bod 232, což je zákon o pohřebnictví ve třetím čtení.

To je z mé strany všechno. Teď tady mám několik přednostních práv. Pan ministr byl první, pak postupně páni předsedové.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, vážený pane předsedo. Dobrý den všem. Rád bych požádal o pevné zařazení druhého čtení sněmovního tisku číslo 931, návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a to na středu 26. dubna po již pevně zařazeném bodu 156, novela zákona o obchodních korporacích.

Považuji za důležité zajistit včasné projednání tohoto již delší dobu odkládaného tisku, neboť má zásadní význam pro obranu a bezpečnost České republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Podle mých poznámek je to bod 13, takže budeme hlasovat o bodě číslo 13.

Teď prosím pana předsedu Kováčika, potom pan předseda Sklenák.

Poslanec Pavel Kováčík: Vážený pane předsedo, paní a pánové, přeji všem hezký dobrý den při příležitosti začátku třetího týdne jednání této schůze Poslanecké sněmovny a dovoluji si vás požádat o zařazení nového bodu našeho programu, a sice sněmovního tisku 1046/0. Jde o návrh poslanců Pavla Kováčika, Marie Pěnčíkové a Josefa Šenfelda na vydání zákona o některých otázkách spojených s převodem vlastnického práva k zemědělským pozemkům. Jde o určité, řekněme, zavedení větší jistoty podnikání na zemědělské půdě. Jde o posílení ochrany zemědělské půdy před zcizencem jejímu původnímu účelu. Návrh je připraven i ve spolupráci a po konzultacích s neziskovými a občanskými sdruženími zemědělců, jako například Agrární komora, Zemědělský svaz atp.

Pokud bude tento návrh na zařazení nového bodu přijat, dávám tedy podmíněný návrh na to, aby byl zařazen na zítřek, na středu po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, potřebuji se jenom ujistit. To se jedná o nový bod v prvním čtení. (Ano.) Tak to není možné z jednacího rádu. To není z jednacího rádu možné. Během schůze nemůžeme ředit první čtení, protože nejsou lhůty. Tam platí desetidenní lhůta.

Poslanec Pavel Kováčík: Lhůta uplynula 10. dubna.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ale není možné zařadit do pořadu schůze, pokud ten bod nebyl doručen – § 89 jednacího řádu.

Poslanec Pavel Kováčik: Tak tedy podmíněný návrh stahuji, nicméně návrh na zařazení, na tom trvám. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem přesvědčen, že ani zařadit to nelze.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, paní a páновé, já bych prosil, aby v případě tedy, že jsem v kolizi s jednacím řádem, byl brán zřetel na to, že toto téma je třeba ještě v tomto volebním období projednat, zařadit a aby pokud možno téma hospodaření na zemědělské půdě a její ochrana byla ještě v tomto období tématem našeho jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže to uděláme tak, že tento návrh bude možné přednést na příštím jednání organizačního výboru, který bude chystat další schůzi.

Prosím pana předsedu Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Já si také dovolím navrhnut změnu, resp. doplnění pořadu schůze.

Prosím, abychom dnes po dvou pevně zařazených bodech projednali bod 75, což je novela zákona o zdravotních službách, tisk 1072, a poté dva související zákony o sociálním bydlení, tedy bod 71 a 72, tisky 1065 a 1066. A poté novelu insolvenčního zákona tisk 1030, bod 48.

Abychom měli na projednání těchto tisků dostatek času, tak současně navrhoji jménenou dvou poslaneckých klubů, ČSSD a ANO 2011, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. i po 21. hodině.

A ještě mi dovolte jeden návrh, který by se týkal zítřejšího dne. Po jednání u předsedy vlády před časem byl dohodnut postup při projednávání novely zákona o elektronických komunikacích, tisk 1053. Bylo dohodnuto, že se lhůta pro projednání ve výborech zkrátí na 20 dnů. Tak se stalo. My jsme absolvovali první čtení, zkrátili lhůtu na 20 dnů. Ta lhůta uplynula, a já tedy prosím, abychom zařadili do pořadu schůze druhé čtení tohoto zákona a pevně jej zařadili na zítek po bodu sněmovní tisk 938 novely zákona o státních svátcích. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Sklenák dle mého názoru přednesl procedurální návrh ve smyslu hlasování a jednání po 19. a 21. hodině a o tom se hlasuje bez rozpravy. Takže já samozřejmě nechám vystoupit i ostatní přihlášené, ale toto chápou jako procedurální návrh a jsem přesvědčen, že je třeba hlasovat hned. Návrh zněl, abychom dneska jednali po 19. i 21. hodině. Všechny vás odohlásím, prosím o novou registraci a budeme hlasovat.

Ptám se, kdo souhlasí s návrhem, který přednesl pan předseda Sklenák. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 377, přihlášeno je 121, pro 61, proti 41. Návrh byl přijat.

A pokud nejsou námitky proti záznamu o hlasování, prosím pana poslance Kubíčka, předpokládám v zastoupení pana předsedy Faltýnka. Ano.

Pane poslanče, já se ještě velmi omlouvám, ale ještě než vám dám slovo, tak bych chtěl vaši pozornost, myslím pozornost vás všech, obrátit ke galerii pro hosty a přivítat v Poslanecké sněmovně delegaci zemědělského výboru Parlamentu Ázerbájdžánu, kterou vede jeho předseda pan Eldar Ibrahimov. Srdečně vítejte. (Potlesk, poslanci vstávají.)

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte mi, abych jménem poslaneckého klubu ANO navrhl pevně zařadit v pořadu schůze následující body, a to bod číslo 65 – platební styk, sněmovní tisk 1059, číslo 66 – platební styk, související, sněmovní tisk 1060, číslo 44 – o ozdravných postupech, sněmovní tisk 1023, číslo 74 – rozpočtová pravidla, sněmovní tisk 1071 a číslo 67 – o bankách a úvěrových družstvech, sněmovní tisk 1061, a to na pátek 28. 4. po pevně zařazeném třetím čtení, což myslím bylo pohřebnictví.

A dále bych si dovolil navrhnut, aby zítra, dne 26. 4., volby do orgánů byly posunuty z 12.45 na 13.45 z důvodu projednání třetích čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Já bych možná vzhledem k tomu, kolik to bylo bodů, poprosil, zda ten návrh máte písemně, aby nedošlo k nějaké chybě.

S přednostním právem pan místopředseda Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně a milí kolegové. Já bych si dovolil dnes navrhnut zařazení bodu 174, sněmovní tisk 1019, návrh poslanců Václava Votavy, Jaroslava Klašky, Ondřeje Beneška, Adolfa Beznosky, Jiřího Dolejše, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojistění odpovědnosti. Ten návrh již byl pevně zařazen na zítřek, minulý týden se jej podařilo zařadit, ale nakonec nebyl projednán. Takže poprosím, aby byl zařazen – je to první čtení – dnes po bodu 177. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže bod 174 dnes po bodu 177. Další přednostní práva nevidím, takže prosím paní poslankyni Hnykovou a připraví se pan poslanec Andrlé Sylor.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážené dámy, vážení pánové, přeji vám krásné odpoledne. Dovolte mi zařadit na jednání Poslanecké sněmovny nový bod, který jsem nazvala Krizová situace v sociálních službách v důsledku nedostatku personálu a špatného platového ohodnocení. (V sále je značný hluk.)

Pane předsedající, prosím!

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já prosím o klid. Prosím, abyste se usadili a sledovali jednotlivé návrhy.

Poslankyně Jana Hnyková: Sociální služby jsou v personální krizi. Zaměstnanci odcházejí a noví nepřicházejí. Společnost očekává od pracovníků v sociálních službách kvalitní a profesionální práci. Otázkou však zůstává, jak ji zabezpečit a přitom nepřetěžovat zaměstnance, kterých je zoufalý nedostatek. Jak upozorňují poskytovatelé, zaměstnavatelé i odbory, v řadě pobytových zařízení sociálních služeb se potýkají s tragickým nedostatkem personálu, který přímo pečeje o seniory a zdravotně postižené osoby. Problémem se zabývala opakovaně i tripartita na jednání 2. února i 23. března tohoto roku – a výsledek? Stále to nikam nevede.

Dovolím si ocitovat pár vět ze zápisu z této tripartity: V prvním bodě se všichni účastníci shodli, že se v sociálních službách začíná stejně jako ve zdravotnictví projevovat personální krize. Z pohledu odborů, zaměstnavatelů i MPSV je třeba platy, mzdy, razantně zvýšit. Pokud se situace podcení, tak hrozí personální kolaps. Zaměstnanci si dnes začínají hledat uplatnění na trhu práce jinde, a to i ve výrobních sférách. Je zřejmé, že při současném oživení ekonomiky dochází k tomu, že na mnoha pracovištích jsou mzdy vyšší než v sociálních službách. Jejich zaměstnanci si proto stále častěji nacházejí práci mimo sociální služby za více peněz a méně zodpovědnosti. Konec citace.

Je smutným faktem, že tato práce je v naší společnosti dlouhodobě podhodnocená a nedoceněná. Přitom je psychicky a fyzicky vysoce náročná. Po zaměstnancích se požaduje celoživotní vzdělávání, příkladné morální vlastnosti, osvojené praktické dovednosti. Po sociálních pracovnících se požaduje vysokoškolské vzdělání. Průměrný plat pracovníka v přímé péči se pohybuje od 12,5 tisíce korun. Každý výrobní podnik, Lidl nebo jiný supermarket nabízí v dnešní době mnohem lepší mzdrové ohodnocení. V době ekonomického růstu by se mělo myslit i na tyto zaměstnance, ale bohužel tomu tak není.

Doslova a do písmene mě nadzvedlo ze židle, když mi na jednání podvýboru pro nepojistné dávkové systémy, zdravotně postižené seniory a sociálně ohrožené skupiny při projednávání tohoto bodu minulý týden zástupci zaměstnavatelů a odbory řekli, že pan premiér je poslal za ministrem financi. Považuji to za nehoráznost a žádám urychlené projednávání. A vás, kolegyně a kolegové, žádám o zařazení tohoto bodu na program jednání v tomto týdnu.

Nebudu vám připomínat ani vás vyjmenovávat, kteří jste nepodpořili můj pozmeňovací návrh v prosinci na navýšení platů těchto pracovníků od 1. ledna o 6 %. Nestalo se tak a plánované navýšení, které slibuje ministryně Marksová, je jen malou záplatou v této oblasti. A to se ještě neví, zda ty peníze uvolní pro tyto účely pan ministr Babiš. Považuji tuto situaci za krizovou a požadujeme urychlené projednávání a navýšení finančních prostředků na platy zaměstnanců v sociálních službách. Pro tuto iniciativu hledám podporu u vás. Pokud k tomu nedojde, hrozí sociálním službám kolaps a ohrožení péče v sociálních službách. V nemocnici můžete zavřít oddělení a nepřijímat lidi, odkládat operace pro nedostatek personálu. V sociálních službách není kam člověka odložit. Chci tomu zabránit a hledat společné řešení.

Víte, teď visí po celé republice billboardy s panem ministrem Babišem a jeho snem, že dojede za 40 minut z Prahy do Brna. Skvělý sen. Já mám také sny – aby zaměstnanci v sociálních službách byli řádně odměněni, a až jednou v důchodu budou potřebovat péči v domově důchodců, aby na to vůbec měli. Žádám vás proto o zařazení tohoto bodu jako pevně zařazený bod na středu 26. dubna ve 14.30, nebo v 17 hodin tentýž den, nebo ve čtvrtek 27. dubna. V tom případě, jestli jsem dobré poslouchala, pane předsedající, jako třetí bod. Takže jako třetí bod po písemných interpelacích.

Já vám děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já vám také děkuji. Prosím pana poslance Andrla Sylora, připraví se pan poslanec Zahradníček.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Dobrý den dámy a páновé. Dovolte mi také, abych zařadil nový bod jednání, a to je bod Významný den české státnosti, 14. květen, den Karla IV. a Elišky Přemyslovny.

Proč to znova navrhoji. Vzpomeňte si před rokem, 14. května, jsem zde pořádal výstavu na 15 panelech o Karlu IV. Vy jste Karla IV. ve třetím čtení schválili, tento návrh šel do Senátu, v Senátu byl obohacen o jeho matku Elišku Přemyslovnu. Vrátilo se to zpátky do Sněmovny a k tomuto zákonu byl ještě přidán zákon o 17. listopadu a zákon o Dnu seniorů a bohužel se stalo, že tento celý svazek zákonů propadl. Dovolte mi tedy, abych znova požádal o jeho přijetí, a to se budu snažit, aby to bylo v prvním čtení, protože už se to zde projednávalo čtyřikrát a jednou v Senátu.

Navrhoji zařazení v úterý po pevně zařazených bodech, ve čtvrtek po bodu 6210, financování politických stran, a na pátek po pevně zařazených bodech. Domnívám se, že s tím žádny problém nebude, protože všichni z vás znáte a víte, kdo to byl Karel IV. a co pro naši státnost znamenal. Ale to samé, možná ve větším, znamenala právě jeho matka Eliška Přemyslovna, o čemž bych vás chtěl, pokud to přijmete, přesvědčit. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Zahradníčka a připraví se paní poslankyně Nohavová.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, přejí všem dobré odpoledne a doufám i klidný celý týden pro jednání Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás seznámil se svým návrhem na změnu pořadu jednání této schůze a požádal vás o schválení a předřazení sněmovního tisku 1003, jedná se o návrh zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, na tento čtvrtek 27. dubna jako druhý bod po písemných interpelacích hned po 11. hodině.

Novela zákona o posuzování vlivu na životní prostředí byla předložena vládou 23. 12. 2016. V té době byla také zaslána poslancům Parlamentu České republiky. První čtení proběhlo 1. února a vybory, ať hospodářský, či výbor pro životní prostředí jako garanční, tento zákon projednal. Dámy a pánové, dovolte mi, abych také konstatoval, že 16. dubna 2014 byla přijata směrnice Evropského parlamentu, kterou

se mění směrnice ohledně EIA, kterou je také z pohledu České republiky třeba transponovat do 16. května letošního roku do českého právního řádu prostřednictvím změny zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, která zajistí, že bude česká legislativa v souladu s požadavkou unijní legislativy v oblasti posuzování vlivu na životní prostředí. Proto nám už také nezbývá mnoho času. (Velký hluk v sále.) Důsledkem rádné transpozice bude rovněž snazší schvalování dotací z evropských fondů. Dále, nebudou ohroženy dopravní projekty a jiné projekty se stanoviskem EIA dle stávajícího zákona číslo 100/2001 Sb. Také, a to pokládám za hlavní, budou investorům nových staveb dána jasná pravidla pro lepší přípravu nových důležitých staveb.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já vás prosím o klid! (Bez patrné reakce.)

Poslanec Josef Zahradníček: Rovněž je cílem novely zákona zjednodušit a zpřehlednit postupy dle zákona o posuzování vlivu na životní prostředí již na schválenou novelu stavebního zákona. Proto věřím, vážené kolegyně, vážení kolegové, že podpoříte můj návrh a v požadovaném termínu projednáme ve druhém čtení tisk 1003. Podotýkám, že se jedná o vládní návrh.

Děkuji vám za pozornost. (V sále je stále velký hluk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já také děkuji. Prosím paní poslankyni Nohavovou a připraví se pan poslanec Vilímec.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Přeji vám všem hezký den. Já bych chtěla předradit bod 182 sněmovní tisk 1042, a to na středu 26. dubna za bod 156. Jde o jednoduchou novelu o očkování seniorů po 65 letech proti pneumokokům, a to v tom smyslu, aby obě očkovací vakcíny byly bez doplatku. Jedná se o velmi jednoduchou novelu, na které je shoda napříč politickým spektrem, a je navrženo projednat ji podle § 90 odst. 2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Vilímce a připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi opětovně navrhnut pevné zařazení bodu 21 této schůze. Jedná se o druhé čtení sněmovního tisku 403, poslaneckého návrhu novely zákona o zmírnění některých majetkových křivd občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi, a to na zítra, na středu 26. dubna, jako první bod po již pevně zařazených bodech.

Dámy a páновé, mnohokrát jsem již žádal o pevné zařazení druhého čtení tohoto sněmovního tisku. Aplikace stávajícího zákona totiž odhalila určité legislativní nedostatky, které je třeba v té čí oné podobě odstranit. Ani jeden ze dvou výborů, který projednával tento sněmovní tisk, tuto novelu neodmítl. Ústavněprávní výbor

přijal určitý pozmeňovací návrh a ve druhém čtení bude ještě jeden návrh pravděpodobně načten. Pouze opakuji, že projednání tohoto návrhu ve výborech již bylo ukončeno v červnu minulého roku. Od té doby uplynulo, jak víte, deset měsíců. Prodlužování projednávání této novely již není dle mého soudu seriózní i vůči legitimnímu očekávání oprávněných osob, že se alespoň v těch nejspornějších věcech znění zákona změní.

Jsem přesvědčen, že je nutné, abychom se s tímto tiskem v tomto volebním období vyrovnali. Proto bych vás, vážené kolegyně a kolegové, požádal, abyste podpořili pevné zařazení tohoto tisku. Skutečně ubývá postupně potenciálních oprávněných osob, některé v mezdobí i zemřely a je třeba o případných úpravách zákona rozhodnout alespoň v těch věcech, kde existuje i většinová shoda. To je především případ, kdy se oprávněná osoba, o jejímž nároku na odškodnění bylo kladně rozhodnuto, nedožije převodu peněz na peněžní účet. Pak nárok podle stávající úpravy zaniká. S napravením tohoto stavu nemělo problém ani Ministerstvo vnitra, ani Ministerstvo financí. Věřím také, že projednání tohoto tisku ve druhém čtení nebude vyžadovat až tolik času.

Děkuji za pozornost, za vstřícnost a podporu mého návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Langšádlovou a připraví se pan poslanec Okamura.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, i já si vás dovoluji požádat o změnu pořadu jednání této schůze, a to pevným zařazením sněmovního tisku 433, bod číslo 88, jedná se o první čtení zákona o živnostenském podnikání, a to pevně na středu 26. 4. odpoledne od 16 hodin. Jedná se o tzv. jednotné kontrolní místo.

Tato vláda v průběhu volebního období přijala mnoho zákonů, a prosadila je v této Sněmovně, které výrazně komplikují život našim podnikatelům. Jedná se o elektronickou evidenci tržeb, kontrolní hlášení a další. Myslím si, že by bylo dobré, abychom v tomto období také prosadili nějaký návrh zákona, který ulehčí situaci našich podnikatelů a zjednoduší zejména oblast kontroly, která je velmi často duplicitní, opakovaná a velmi komplikovaná pro naše podnikatele. Proto si vás dovoluji požádat o pevné zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní pan poslanec Okamura, který má tedy tři přihlášky. První vystoupení je k tématu trestního zákoníku. Je to tak, pane poslanče? Trestní zákoník, Ministerstvo financí a referendum, v tomto pořadí. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi reagovat na stále častější teroristické útoky v Evropě v prvé řadě s podotknutím, že je jich o trochu více, než nám předkládají naše mainstreamová média. Ale i tak velmi ilustrativní byl poslední útok ve Francii, kde média ohlásila, že v autě měl útočník, potomek muslimských migrantů, pušku a Korán.

Navrhoji pevně zařadit náš návrh novely trestního zákoníku, tisk 985, na zítra po pevně zařazených bodech.

Pro pochopení stavu je třeba vědět, že jsme ve válce. Jednak ji oficiálně vyhlásil Dací včetně vyhlášení války České republiky, ale podle Koránu válka s nevěřícími končí, teprve když celý svět je muslimský a válka se nevede jen zbraněmi. Boj se vede hlavně slovy a šířením myšlenek. To je třeba zastavit v prvé řadě. Terorismus je jen taktika boje. Hlavní boj se vede ideologií.

Za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, jsme napsali a podali návrh změny trestního zákona, který by zakazoval propagaci jakékoliv ideologie, která potlačuje práva a svobody nebo hlásí nenávist. V současnosti totiž zákon zakazuje a trestá pouze propagaci takového hnutí, nikoliv ideologie. Vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL ale náš návrh loni odmítla. A já se vás ptám: co je na zákazu propagace potírání lidských práv a nenávisti špatně? Nejsem rasista, a proto je pro mě fašismus stejný jako islám.

Vážené kolegyně a kolegové, pokud nechceme terorismus v naší zemi, jsou třeba dvě věci – nemít tu teroristy a nevytvářet jim tu zázemí. To, že u nás nedovolíme propagovat ideologie, které hlásají zničení naší civilizace, je naprostě logický a nezbytný základ naší obrany, na kterou nemáme jen přirozené právo, ale je to i naší povinností vůči našim občanům, kteří jsou první na ráně jako potenciální oběti muslimských fanatiků.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, v této fázi bych očekával nějaký návrh. (V sále je stále velký hluk.)

Poslanec Tomio Okamura: To jste mě, pane předsedo, asi neposlouchal. (Předsedající: Pokud jsem vás neslyšel, tak se omlouvám.) To jste mě neposlouchal, asi se tam bavíte s někým jiným. Nevím, jak to tady tedy je. Já jsem tady říkal už asi ve třetí větě, že navrhoji pevně zařadit náš návrh novely trestního zákoníku, tisk 985, na zítra po pevně zařazených bodech. Je to bod 168.

Předseda PSP Jan Hamáček: V tom případě se omlouvám. Je to samozřejmě hlasovatelný návrh. Další prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážné dámy a pánové, na tuto schůzi Poslanecké sněmovny navrhoji zařazení mimořádného bodu s názvem Projednání zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu o výsledcích kontroly na Ministerstvu financí za rok 2015.

Dovolte mi, abych tento návrh odůvodnil. Soustavně jsme ujišťování o skvělé práci Ministerstva financí a o vynikajících výsledcích hospodaření České republiky. Každý ovšem ví, že předpokladem pro správnost údajů o výsledcích hospodaření je vedení správného a korektního účetnictví. Pokud Nejvyšší kontrolní úřad zjistil při své kontrole závažné systémové nedostatky, které se týkají účetní uzávěrky, pak nutně vznikají pochybnosti o správnosti státního závěrečného účtu a správnosti účetních výkazů České republiky.

Já i voliči našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, jsme velmi znepokojeni v médiích uváděnou výší celkových pochybení okolo 100 mld. korun a také tím, že Nejvyšší kontrolní úřad nalezl systémové chyby a rizika v práci Ministerstva financí. Je proto zásadní slyšet, zda tyto systémové chyby a rizika někdo řeší a jestli je stoprocentně zajištěno, že Ministerstvo financí vykazuje o hospodaření České republiky přesná čísla. Myslím, že všechny účetní v celé České republice překvapilo, když pan ministr financí už v prvním lednovém týdnu věděl, jak dopadlo hospodaření České republiky za celý rok 2016. Je třeba zjistit a prodiskutovat, zdali v práci Ministerstva financí převládá profesionalita, nebo spíše jen politická agitace.

Vzájemné dámky a pánové, dovoluji si znova a znova navrhnut, abychom konečně přijali zákon o celostátním referendu. Navrhoji to tady ve Sněmovně opakováně a vládní koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL mi můj návrh neustále zamítá. Blíží se konec volebního období a vláda by měla už konečně přestat obelhávat občany a měla by se pustit do plnění vládního prohlášení, a to bodu, který se týká slibu vládní koalice a koaliční vlády, že vláda prosadí zákon o všeobecném referendu.

Žádám proto o pevné zařazení návrhu zákona o referendu, tisk 559, bod 59, na pořad schůze, a to na dnes po již pevně zařazených bodech. (Hluk v sále neutichá!)

Vážené dámy a pánové, dovoluji si znova a znova navrhnut, abychom konečně přijali zákon o celostátním referendu. Navrhoji to tady ve Sněmovně opakováně a vládní koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL mi můj návrh neustále zamítá. Blíží se konec volebního období a vláda by měla už konečně přestat obelhávat občany a měla by se pustit do plnění vládního prohlášení, a to bodu, který se týká slibu vládní koalice a koaliční vlády, že vláda prosadí zákon o všeobecném referendu.

Když se nad nesplněnými vládními slyby zamyslíme, tak je jich velká řada. Neudělali jste důchodovou reformu, takže důchodci živoří. Nevyřešili jste ani systém exekucí, ani lichvu. Nevyřešili jste podporu rodin s dětmi, takže se nadále mladé pracující rodiny bojí mít více dětí. Zásadně jste také zbyrokratizovali podnikání. Za vaši vlády se zásadně zhoršila bezpečnost, takže po ulicích chodí vojáci a policisté se samopaly. Lidé mají čím dál větší obavy ze zhoršující se dostupnosti zdravotní péče a také výsledky českých školáků se v mezinárodním srovnání zhoršují. Ano, nalijme si čistého vína. Lidem nezbývá po třech letech vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL v jejich peněženkách o nic více, než tomu bylo za předešlé vlády Miroslava Kalouska a ODS.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Prosím paní poslankyni Aulickou Jírovcovou. (Hluk v sále je stále obrovský!)

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych i já předradila sněmovní tisk 943, což je senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.

Dovolte mi k tomu říct pár slovo. Do Poslanecké sněmovny byl tento návrh zákona poslán v říjnu 2016. Od té doby stále čeká na své projednávání, i když chápou, že tady máme i starší tisky, které se stále nedostaly na projednání. Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc jsou důležitou součástí systému péče o ohrožené děti. Jde o zařízení, která musí být připravena v jakoukoliv hodinu převzít do krátkodobé péče dítě, i více dětí v situaci, kdy se o ně vlastní rodiče nemohou postarat. A zde

bych zdůraznila, že sem patří i případy týrání a zneužívání dětí. Jsou to krizová zařízení, která musí být neustále k dispozici. Je proto nezbytné, aby fungovala stabilně a předvídatelně. Současná podoba financování jim však neumožňuje zajistit provoz v dlouhodobějším horizontu.

Výše uvedené problémy vedou k tomu, že mnoho zařízení je v existenciální tísni. Nejsou schopna zajistit stabilní personál, protože nemohou učinit dlouhodobou předpověď, zda budou mít na financování zaměstnanců. Současný stav financování je podle velké části ředitelů i ředitelů zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc dlouhodobě neudržitelný. Vláda k tomuto sněmovnímu tisku přijala neutrální stanovisko. Je však s podivem, že není v jejím vlastním zájmu, aby se kritická situace výrazně zlepšila.

Proto navrhoji úpravu programu, aby tato novela byla dnes předřazena a stihla se ještě na této schůzi v Poslanecké sněmovně projednat a byla propuštěna do výborů Poslanecké sněmovny k projednání. Za prvé navrhoji tuto variantu: první bod za sněmovní tisk 1042, bod 182, na středu 26. 4. 2017. Jako druhou variantu první bod po pevně zařazených třetích čteních na pátek 28. 4. 2017.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Chalánkovou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dobrý den, vážený pane předsedo. Dovolte, abych požádala o projednání možnosti zařazení bodu 165, jedná se o sněmovní tisk 977, ale trošku odlišně, než jsem napsala na přihlášku.

Vzhledem k tomu, že předpokládám, že debata o zákonu o sociálním bydlení, což jsou dva spolu související tisky, 1065 a 1066, bude poměrně dlouhá, tak bych poprosila, jestli by bylo možné zařadit tento bod vzhledem k tomu, že zde máme přítomnou paní ministrynii Marksovou Tominovou, před bod 1065, tedy před zákon o sociálním bydlení. Pokud by mi tento návrh nebyl Poslaneckou sněmovnou schválen, tak bych poprosila, jestli bychom mohli, nevím, jestli je to procedurálně možné, ale hlasovat o zrušení usnesení o přerušení tohoto sněmovního tisku 977 v prvním čtení do doby přítomnosti paní ministryně Marksové Tominové, protože paní ministryně tady velmi často nebývá a tento bod patří do gesce především Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva školství. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem přesvědčen, že to druhé není úplně hlasovatelné, protože samozřejmě přítomností paní ministryně je naplněna podmínka do doby, do které to bylo přerušeno, ale Sněmovna se mezitím rozhodla o tom, že bude projednávat jiné body, takže pokud nemáte námitek, tak bych to prohlásil za nehlasovatelné a budeme hlasovat pouze o tom prvním návrhu. Děkuji.

Paní poslankyně Chalánková byla poslední přihlášenou. Ještě než nechám hlasovat, tak dám přednostní právo panu předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, jenom jedna stručná věcná informace. Vzhledem k tomu, že tady zazněl v rámci návrhu na doplnění programu také návrh na to,

abychom zařadili bod, kde bychom se zabývali tady v Poslanecké sněmovně platy pracovníků v sociálních službách, zejména v pečovatelských oborech, tak chci informovat Poslaneckou sněmovnu, že vláda se tímto problémem zabývá. Chci informovat Sněmovnu o tom, že jsme od 1. ledna letošního roku zvýšili tarify, tarifní platy v této oblasti o 4 %. Dohodli jsme se na konci loňského roku s odborovými organizacemi, že v polovině letošního roku přistoupíme k zjednodušení systému tabulek. Ministerstvo práce už má vypořádáno připomínkové řízení, které se týká příslušného nařízení vlády, kde Ministerstvo práce navrhuje, aby se od 1. července letošního roku zjednodušila tabulka, tzn. prakticky to zvýší tarifní platy v oblasti sociálních služeb. V té oblasti přímé péče dojde k navýšení o dalších 5 %. Čili k tomu navýšení o 4 % od 1. ledna dojde od 1. července letošního roku k navýšení o 5 %. Zlepšení platů se dotkne nejenom pracovníků v sociální sféře, ale dotkne se také lidí, kteří pracují v kultuře a v těch dalších oblastech, kde dneska jsou mimořádně nízké tarifní platy.

Takže změna je připravena, vláda projedná nařízení vlády v květnu, a není tedy nutné, aby se tímto tématem zabývala Poslanecká sněmovna, prostě proto, že ty věci se řeší, jsou v běhu a materiál míří na jednání vlády. Vláda v květnu schválí nařízení vlády a mým cílem je, aby se od 1. července tarifní platy, mj. v sociálních službách, zásadním způsobem zlepšily.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu předsedovi vlády a budeme tedy hlasovat o jednotlivých návrzích. Nejprve bychom hlasovali o návrhu, na kterém se shodlo dnešní grémium, tzn. to bylo zařazení provozu na pozemních komunikacích na středu, a dva nové body na čtvrtek – finanční zprávy politických stran plus ještě v pátek bod 232, zákon o pohřebnictví. Pokud nejsou námitky, nechám o návrhu z grémia hlasovat najednou. Nevidím námitky.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem grémia? Kdo je proti?

Je to hlasování 378. Přihlášeno je 145, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní jednotlivé návrhy.

Pan ministr Stropnický navrhuje, abychom bod 13, což je Vojenské zpravodajství, projednali ve středu 26. 4. po bodu 156. (Předsedající konzultuje mimo mikrofon s ministrem Stropnickým.) Takže platí to, že návrh zněl: po bodu 156.

Takže ještě jednou. Bod 13 bychom zařadili na středu 26. 4. po bodu 156.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 379. Přihlášeno je 147, pro 83, proti 33. Tento návrh byl přijat.

Návrh pana předsedy Kováčika hlasovatelný nebyl.

Kolega Sklenák navrhuje body 75, 71, 72 a 48 zařadit na dnešek po tisku 1022, tzn. v této fázi jako třetí a další bod dnešního jednání. Zeptám se, zda můžeme...? Nemůžeme, takže budeme hlasovat jednotlivě. Tím pádem vás všechny odhlásím, prosím o novou registraci. Budeme hlasovat jednotlivě.

Ted' budeme hlasovat o tom, že bod 75 zařadíme na dnešek za bod 177.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 380, ve kterém je přihlášeno 142, pro 119, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o bodu 71 na dnešek po bodu 75.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 381. Přihlášeno je 144, pro 115, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o zařazení bodu 72 na dnešek po bodu 71.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 382. Přihlášeno je 144, pro 116, proti 19. Návrh byl přijat.

Poslední návrh z této sady je bod 48 na dnešek po bodu 72.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 383. Přihlášeno je 144, pro 118, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Potom pan předseda Sklenák navrhoval nový bod a to by bylo druhé čtení sněmovního tisku 1053, tj. elektronické komunikace, a to na 26. 4. po bodu 158.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 384. Přihlášeno je 144, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan místopředseda Kubíček rovněž několik bodů. Body 65, 66, 44, 74 a 67, a to na pátek po bloku třetích čtení. Předpokládám, že není souhlas s blokovým hlasováním, tzn. budeme hlasovat jednotlivě.

V tom případě budeme hlasovat o zařazení bodu 65 na pátek 28. 4. po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 385, přihlášeno je 144, pro 90, proti 22. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zařazení bodu 66 na pátek po bodu 65.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 386, přihlášeno je 144, pro 90, proti 18. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o bodu 44, který si přeje pan poslanec Kubíček zařadit také na pátek po bodu 66.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 387, přihlášeno je 144, pro 90, proti 20. Návrh byl přijat.

Bod 74 je navržen také na pátek po bodu 44.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 388, přihlášeno je 144, pro 87, proti 20. Tento návrh byl přijat.

A poslední bod v tomto bloku je bod 67 na pátek po bodu 74.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 389, přihlášeno je 144, pro 84, proti 21. I tento návrh byl přijat.

Mám za to, že to jsou všechny navržené body ze strany pana poslance Kubíčka. Pouze tam je ještě jedna hlasovatelná věc, a to je zítra posunutí, nebo nové pevné zařazení volebního bloku, a to místo 12.45 na 13.45. Dobře.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 390, přihlášeno je 145, pro 57, proti 17. Tento návrh přijat nebyl.

Pan mistropředseda Gazdík navrhuje bod 174 zařadit dnes po bodu 177, to znamená jako třetí bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 391, přihlášeno je 145, pro 68, proti 50. Návrh přijat nebyl.

Pan poslankyně Hnyková si přeje zařadit nový bod s názvem Krizová situace v sociálních službách v důsledku nedostatku personálu a špatného platového ohodnocení, a to ve třech modifikacích.

Nejprve budeme hlasovat o první variantě, to znamená 26. 4. pevně na 14.30.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 392, přihlášeno je 147, pro 78, proti 48. Tento návrh byl přijat. (Ojedinělý potlesk zprava. Náhlý hluk v sále.)

Kontrola hlasování. Nejsou námitky. Tak v tom případě další dvě alternativy, které navrhuje paní poslankyně, nejsou hlasovatelné a tento bod bude zařazen na zítra ve 14.30.

Pan poslanec Andrlé Sylor si přeje zařadit bod 159, což je tisk 940, zákon o státních svátcích, rovněž v několika alternativách. (V sále je velký hluk.) První alternativa je dnes po pevně... Kolegyně, kolegové, prosím o klid.

Budeme hlasovat o zařazení bodu 159 na dnešek po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 393, přihlášeno je 147, pro 41, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je ve čtvrtek po sněmovním dokumentu 6210, což znamená, že by to byl třetí bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 394, přihlášeno je 147, pro 35, proti 90. Návrh nebyl přijat.

A poslední alternativa je v pátek po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 395, přihlášeno je 147, pro 42, proti 82. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Zahrádníček si přeje bod 14, tisk 1003, zařadit na čtvrtek 27. jako druhý bod po písemných interpelacích, což by ale znamenalo, že rozdělíme ty dva již

pevně zařazené body. Tam jsou dva po sobě z finanční správy, takže buď první, nebo třetí. (Poslanec Kováčik volá ze svého místa: První.) První. Dobrá.

Budeme hlasovat, že bod 14 by byl zařazen jako první bod po písemných interpelacích ve čtvrtek.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 396, přihlášeno je 147, pro 41, proti 38. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Nohavová si přeje zařadit bod 182, tisk 1042, na středu po bodu 156.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 397, přihlášeno je 147, pro 125, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Vilímec si přeje bod 21, tisk 403, Podkarpatská Rus, zařadit na středu jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 398, přihlášeno je 148, pro 47, proti 48. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Langšádlová si přeje zařadit bod 88 tisk 433 pevně na zítra na 16. hodinu.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 399, přihlášeno je 148, pro 24, proti 54, tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Okamura si přeje zařídit bod 168, tisk 985, trestní zákoník, na zítra, tzn. na středu, po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 400, přihlášeno je 148, pro 13, proti 82, návrh přijat nebyl.

Druhý návrh pana poslance Okamury je nový bod, který by zněl Projednání zprávy NKÚ o výsledcích kontroly na Ministerstvu financí za rok 2015 – a to na dnešek po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 401, přihlášeno je 147, pro 39, proti 56, návrh nebyl přijat.

Třetí návrh je zařadit bod 59, což je zákon o referendu, tisk 559, na dnešek po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 402, přihlášeno je 149, pro 42, proti 71, tento návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Aulické Jírovcové. To se týká bodu 194, tisk 943, a to ve dvou variantách. Nejprve na středu 26. 4. za bod 182.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 403, přihlášeno je 149, pro 68, proti 55, tento návrh přijat nebyl.

Druhá varianta je pátek 28. 4. jako první bod po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 404, přihlášeno je 149, pro 68, proti 57, návrh přijat nebyl.

Poslední návrh je návrh paní poslankyně Chalánekové, bod 165 zařadit před tisk 1065, dnes před tisk 1065.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 405, přihlášeno je 149, pro 55, proti 59, tento návrh přijat nebyl.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech přednesených návrzích... Nejsou námitky. V tom případě můžeme pokračovat podle schváleného pořadu.

Ještě přečtu omluvu pana poslance Klašky, ten se omlouvá dnes z jednání od 14. do 16. hodiny z pracovních důvodů.

Otevírám bod číslo

63.

Vládní návrh zákona o univerzitních nemocnicích a o změně některých zákonů (zákon o univerzitních nemocnicích) /sněmovní tisk 1054/ - prvé čtení

Prosím pana ministra zdravotnictví, aby nám návrh uvedl.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jsem zde proto, abych uvedl vládní návrh zákona o univerzitních nemocnicích a o změně některých zákonů, zkráceně zákon o univerzitních nemocnicích.

Z vlastní zkušenosti ředitele mohu potvrdit, že naše fakultní nemocnice potřebují lepší a aktuálnější legislativní rámec než ten, ve kterém fungují doposud. Fakultní nemocnice tvoří páteřní síť našich zdravotnických zařízení, ve kterých je pacientům poskytována špičková zdravotní péče na nejvyšší úrovni. Proto považuji za svoji povinnost pomoci jim vytvořit optimální podmínky pro co možná nejtransparentnější a nejefektivnější řízení. Dovolte, abych nejdřív na začátek promluvil o tom, v jakém právním rámci, a o tom, v jaké právní úpravě v této chvíli fakultní nemocnice fungují. (Část poslanců odchází, v sále je vysoká hladina hluku.)

Fakultní nemocnice fungují jako státní příspěvkové organizace, přičemž tato právní úprava je dnes již všeobecně pojímána jako obecně nedostatečná, a to v otázkách jak řízení, tak hospodaření. Hospodaření státní příspěvkové organizace se řídí v zásadě stejnými pravidly, jako je hospodaření organizační složky státu –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se velmi omlouvám. Prosím diskutéry v hloučcích, aby se přesunuli mimo jednací sál. Děkuji a můžete pokračovat.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji. – což neodpovídá právní povaze a účelu státní příspěvkové organizace. Státní příspěvková organizace na rozdíl od organizační složky státu je právnickou osobou a zpravidla není zřizována za účelem výkonu veřejné správy, ale za účelem výkonu veřejných služeb.

Dneska se nedostatky státní příspěvkové organizace v oblasti zdravotních služeb projevují nejvýrazněji v činnosti hospodaření fakultních nemocnic. Když to zkrátim, tak v podstatě státní příspěvková organizace jako taková může skvěle fungovat a funguje v oblasti například kultury, v oblasti řízení oblastních divadel nebo okresních knihoven, ale velmi obtížně funguje pro organizace, které mají obrat od 2,5 do 8 miliard korun a zaměstnávají tisíce zaměstnanců. V podstatě ten základní princip příspěvkové organizace je v tom, že např. máte-li divadlo, které má obrat 50 milionů korun, na tržbách ze vstupného dostane 10 milionů, tak stát příspěvkem doplní těch 40 milionů. Je tam v tom zákoně jedna jediná výjimka a ta se týká příjmu z veřejného zdravotního pojištění. Jinými slovy, nemocnice na tento příspěvek od státu v podstatě nemají nárok. Upřímně řečeno, projevuje se to čas od času, všichni tu situaci znáte, kdy jednou za dva, za tři roky přijde ministr zdravotnictví za ministrem financí a žádá doltí několika stovek milionů až miliard korun na to, aby ty nemocnice, které se dostanou do finančních problémů, mohly zase stále fungovat. Tato právní úprava, kterou předkládáme, by měla být jedním z řešení této situace.

V této chvíli, když si rozeberu, jaké nedostatky jsou v současné právní úpravě fungování nemocnic, tak můžu říct, že je to jak v nakládání s majetkem, který v této chvíli v podstatě nemůže jakýmkoli způsobem využít ani např. pronajmout. Když dám příklad dnes typický, tak pronájem energetických služeb, což je dneska největší hit, který dokáže přinést nemocnici na úsporách až stovky milionů korun, není možný, protože hospodaření se státním majetkem je striktně omezeno osmi lety. Minimální efektivní doba pro fungování této záležitosti je dneska 10 až 12 let. V podstatě nemožné.

Dále, úprava financování státní příspěvkové organizace vůbec neodpovídá současnemu způsobu financování činnosti fakultní nemocnice. Dám jenom jeden malý příklad za všechny. Když si chce dneska fakultní nemocnice pořídit lineární urychlovač, což je záležitost na léčbu rakoviny, která stojí 100 milionů korun – záleží na výrobci, ale asi levněji dneska sehnat neumí nikdo – tak musí těch 100 milionů vzít a zaplatit je celkově. Cash. Ona si třeba nemůže vzít ani leasing. Ona nemůže říct nějaké firmě: pronajměte nám to na deset let se splátkami po deseti milionech, abychom se s tím vůbec byli schopni vyrovnat. Ona musí dneska vzít 100 milionů a musí je zaplatit cash. Prostě proto, že současný zákon neumožnuje státní příspěvkové organizaci si vůbec brát leasing.

Dále, v této chvíli ta nemocnice ani nemá šanci, jak jinak se financovat, protože ve chvíli, kdy se dostane do minusu, nemá jakýkoli způsob, jak si pokrýt nějakou

dobu výpadek finančních prostředků v případě, že přestanou platit zdravotní pojišťovny.

Já bych řekl, že těch nedostatků je opravdu celá řada, až po takové absurdity, jako že dnes fakultní nemocnice nemůže pacientovi půjčit zdravotnickou techniku. Když si vezmete nejnovější hit, který existuje v této oblasti, to je domácí umělá plicní ventilace, což je vlastně ventilátor, záležitost nikoliv levná, dneska ho fakultní nemocnice nemůže půjčit pacientovi domů prostě proto, že je to státní majetek a musí ho nejdřív nabídnout jiné státní instituci. Absurdní, leč reálné. Dneska když si fakultní nemocnice pořídí auta – nákladák, sanitku, cokoli jiného – víte, že má ze zákona zakázáno je havarijně pojistit? Prostě proto, že zákon nedovoluje státní příspěvkové organizaci uzavřít havarijný pojistku. Když to auto někdo ukradne, má tam nemocnice smůlu.

Takovýchhle absurdit je v zákoně spousty. Já můžu dále jmenovat např. to, že dneska v podstatě ten zákon znemožňuje bádat. Nemocnice nemůže produkovat duševní vlastnictví. Já to dám zase na příkladu. V Motole se připravovala vakcína na rakovinu děložního čípku, později na rakovinu vaječníků, na rakovinu prostaty. Je to velmi sofistikovaná záležitost, kdy nemocnice v základním výzkumu vyvinula nějaký postup. V další fázi klinického hodnocení už na to samozřejmě nemocnice nemá peníze. Snažila se to prodat, nebo vlastně předat té firmě, se kterou se to vyvýjelo. Ona nemůže. Prostě proto, že dneska musí opět nemocnice nabídnout majetek, nebo ne majetek, ale to duševní vlastnictví, jiné státní organizaci. Jinak to v podstatě nejde. Já bych takhle mohl pokračovat dále a dále, ale v podstatě co se týče financování, co se týče operování těch nemocnic na trhu, dneska ony plavou v takovém ochranném akváriu, ze kterého nemůžou ven, a to akvárium je stahuje cím dál tím víc ke dni.

A dále už musím mluvit o systému řízení. Já jsem někdy obviňován, že tento zákon je něco jako lex Ludvík, že si to dělám sám pro sebe jako ředitel nemocnice. Ale ono je to spíš lex Antiludvík, protože upřímně řečeno, dneska ten zákon, tak jak je představen a jak je tady představován, daleko tvrději a zpřísňujícím způsobem nastavuje podmínky řízení nemocnic. Dneska je nemocnice řízena ředitelem, který je víceméně monokratickým orgánem, který teoreticky nemá žádné limity. On si teoreticky dneska může dělat, co chce, a v podstatě je nad ním jedna jediná hrozba, a to že ho ministr zdravotnictví bez důvodu odvolá. Ale jinak v této chvíli – vyrobí ztrátu, teoreticky se jede dál. Vede tu nemocnici nějakým směrem, který třeba i odlákává pacienty – nemocnice jede dál. A záleží na politické konstelaci, jestli je ten ředitel odvolán, nebo není. To v tomto případě už nebude možné. Nemocnice bude mít dva na sobě nezávislé orgány, které se budou vzájemně vyvažovat – bude to ředitel a bude to správní rada –, které se budou navzájem kontrolovat a budou vzájemně mezi sebou kooperovat. A nad nimi pořád bude ještě to zřizovatelské ministerstvo a nově ještě připojeno Ministerstvo financí z důvodu finančních otázek.

Já jsem někdy obviňován z toho, že tato záležitost, tak jak je dneska ten zákon postaven, povede k privatizaci majetku nemocnic. No, nic není vzdálenějšího pravdě. Dneska je to v podstatě tak, že má-li nemocnice nepotřebný majetek, musí ho označit a následně ho předá Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Ten s ním něco udělá, pravděpodobně ho nabídne jiné státní instituci. Že by z toho někdy ta nemocnice něco viděla, neexistuje.

Přečetl jsem si v seznamu (Seznamu?), jaký problém bude s tou brněnskou záležitostí. Kdo znáte situaci v Brně, víte, že tam je dneska jedna stará, letitá porodnice v centru Brna na Obilním trhu. A v rámci vládou schválených strategických investic se má stavět nová porodnice v Bohunicích, přičemž ta stará se má nějakým způsobem prodat. Já už jsem říkal i na Ministerstvu financí, tu nikdo neprodá. Tu prostě nikdo neprodá proto, že tato velmi cenná stavba ve velmi lukrativní části Brna bude nabízena jiné státní instituci a nějaká státní instituce si ji prostě určitě vezme. Já nechci radši jmenovat žádné instituce, je jich celá řada, kde musíte teď dělat nabídkovou povinnost, když se chechte nějakého majetku zbavit. Ale v podstatě dneska to takhle dopadne. Na druhou stranu, když budu mluvit z vlastní zkušenosti, motolská nemocnice v 90. letech jakýmisi různými převody získala tři mateřské školky v Praze. Jednu na Praze 13, jednu na Praze 8 a jednu tuším na Praze 10. Fakt staré objekty mateřských šolek. Co s tím? Normální by bylo ty tři školky prodat, tržba by byla kolem 50 milionů korun a za to by se v Motole postavila nová jednotka intenzivní péče. Tímto způsobem by se s tím majetkem skvěle nakládalo.

A vůbec, když ještě slyším takové ty výtky na téma, kterak se zašantročí majetek univerzitních nemocnic, tak bych chtěl ještě zdůraznit jednu podstatnou věc. Ty nemocnice jsou zřízeny podobným zákonem, jako byly zřízeny veřejné vysoké školy. A jak správně dneska říkal pan rektor Zima na tiskové konferenci, nikdo to Karolinum neprodal. A úplně to samé, bude velký problém, nebo skoro nemožnost se jakkoli zbavit majetku v případě univerzitních nemocnic, protože tam budou tři orgány, které to budou postupně řešit – ředitel, správní rada, zřizovatelská ministerstva jsou tam ještě zahrnuta. Takže já prostě musím docela omezit ty řeči, které tady znějí.

Obecně vzato, abych se přiblížil k nějakému závěru a otevřel možnost k diskusi, v podstatě se tímto zákonem žádá několik věcí.

Za prvé opustit nevhodný a přežitý status státní příspěvkové organizace a přejít na nový model správy a hospodaření organizace, který odpovídá velikosti a úkolem dnešních fakultních nemocnic. Upřímně řečeno, přibližuje se hodně modelu, který funguje v západní Evropě.

Za druhé, a to je velmi důležité, zachovat páteřní síť nemocnic, které poskytují nejkvalitnější zdravotní péči ve všech potřebných oborech, a to nikoliv jen v těch lukrativních, jak je tomu u některých soukromých zařízení. V zákoně se tak řeší i problematická místa spolupráce mezi univerzitou a nemocnicí.

Dále, univerzitní nemocnice budou mít snadnější řízení a větší ekonomickou svobodu z pohledu zákonné regulace, ale zároveň budou pod dohledem rady, která bude vždy složena ze zástupců vlády, což je Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo financí, ze zástupců univerzit a ze zástupců zaměstnanců. Takto široké zastoupení řízení v dnešních fakultních nemocnicích ani omylem není. V podstatě statutární orgán bude nadále jmenován a odvoláván ministrem zdravotnictví, to je jako dneska, ale budou tam nastaveny daleko přesnější podmínky, aby ten statutární orgán, který bude odpovídat celým svým majetkem, měl taky možnost nějakým způsobem nemocnici řídit, abychom vyloučili riziko morálного hazardu, které tam dneska je.

Důležitá věc, která tady musí zaznít. Tyto univerzitní nemocnice budou zřízeny a zrušeny zákonem. Dneska máme fakultní nemocnice řízeny jednou vyhláškou. V podstatě nemá zákonnou úpravu nebo pořádný zákonní rámec to, jakým způsobem tito giganti fungují. V této chvíli my zákonem zřídíme přesný počet fakultních nemocnic. Abych byl úplně přesný, týká se to Fakultní nemocnice Brno, Fakultní nemocnice Hradec Králové, Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, Fakultní nemocnice Olomouc, Fakultní nemocnice Ostrava, Fakultní nemocnice Plzeň, Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně, Fakultní nemocnice v Motole a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. A dále bude zřízena Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha, která se má stát vojenskou univerzitní nemocnicí, ale přitom zůstane státní příspěvkovou organizací vzhledem k příspěvkům, které tam jdou z Ministerstva obrany.

Dámy a pánové, na závěr svého expozé bych chtěl říci jednu věc. Je to novum. Je to pokus poprvé nějakým způsobem upravit hospodaření organizací, které mají obrat přes 50 miliard korun a zaměstnávají několik desítek tisíc lidí. Je to snaha je dostat do nějakého zákonného rámce a nějakým způsobem jim nastavit pravidla hospodaření. Chci zdůraznit, že nebudu v žádném případě žádat zkrácení jakýchkoli projednávacích lhůt. Myslím si, že tohle je typický návrh zákona, který potřebuje širokou diskusi, potřebuje být probrán. Budu velmi rád, když bude puštěn do druhého čtení, právě proto, že si myslím, že tohle je návrh zákona, který nějakým způsobem musí být prodiskutován a musí mít co nejvíce veřejnou shodu. Proto opravdu budu velmi rád, dámy a pánové, pokud tento návrh zákona pustíte do dalšího čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Rostislav Vyzula.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se jako zpravodaj vyjádřil k tomuto novému vládnímu návrhu o zřízení univerzitních nemocnic.

Předně bych chtěl říci, že vzhledem k tomu, že mám více jak dvacetileté zkušenosti z učení na vysoké škole, tak jsem si vědom toho, že vztahy mezi fakultní nemocnicí v současné době a univerzitou, nebo lépe řečeno lékařskou fakultou, jsou takovým zvláštním artefaktem, řekl bych reliktem minulosti, který kdysi vznikl, a že by se opravdu ten vztah měl narovnat. Tyto snahy nejsou u nás ojedinělé, jsou i v zahraničí. Byly v zahraničí, např. Německo se s tím vypořádalo celkem dobré, i když musí univerzitní nemocnice dostatečně dotovat. Na druhé straně některé země to těžko řeší, např. Rakousko, kdy se stává až absurdní situace, že původně univerzitní nemocnice se chce odloučit od univerzity a je potom samostatná, protože univerzita jí do toho třeba moc mluví, nebo prostě jenom proto, že se vzájemně nedohodnou.

Jak vidíte, není to jednoduchá záležitost. Ani ve světě nebyla dostatečně vyřešena. U nás se řeší jenom podle mých zkušeností více jak dvacet let, víceméně občas s nějakým výsledkem, občas bez výsledku. Víme dobré, že tento návrh zde byl i při minulém volebním období a že nakonec nebyl ani projednáván.

Musíme si uvědomit, že stávající fakultní nemocnice poskytují vysoce specializovanou zdravotní péči a uskutečňují výzkumnou a vývojovou činnost. Na společných pracovištích fakultní nemocnice a lékařské fakulty se na základě požadavků vysoké školy uskutečňuje klinická a praktická výuka v akreditovaných studijních programech všeobecného lékařství, zubního lékařství, farmacie, ve vzdělávacích programech nelékařských zdravotnických oborů a související výzkumná a vývojová činnost.

Právní forma stávající příspěvkové organizace neumožňuje vytvářet pro činnost fakultních nemocnic potřebné podmínky, a to zejména v oblasti hospodaření, řízení a zajištění spolupráce s vysokými školami. Odpovídající právní úprava chybí zejména v případě zřizování a řízení společných pracovišť a financování výuky ve fakultních nemocnicích.

Je to norma, která je jistě zajímavá, a nakonec je dobré, že se dostala na program, i když ve vládním prohlášení původně bylo vlastně zřízení neziskových nemocnic, takové páteřní sítě, které by zajišťovaly každému občanovi naší republiky, každému pacientovi, dostupnou rovnocennou péči. Teď se to prostě nějakým způsobem jenom zúžilo na univerzitní nemocnice. Přesto je dobré, že se sem ta norma dostává. Neříkám, že je úplně bez problémů. Problémy tady už byly nastíněny panem ministrem a bylo by dobré, abychom si je probrali ve výborech. Některé z nich mohu nastinit. Připravil jsem si tady deset drobných úvah. Jenom zkráceně.

Například z čeho budou univerzity hradit výuku v nemocnicích? Ty univerzity budou muset na základě smlouvy s nemocnicí výuku financovat. Ony v současné době nějaké prostředky dostávají, ale k tomu je nevyužívají. Teď by měly asi pravděpodobně dostat přidáno. Já nevím, ale je to úvaha.

Další úvahou je – jsou odborníci do těch takzvaných – to je správní rada, ve skutečnosti je to rada univerzitní nemocnice. Bude tam sedm členů v každé té radě, máme navržených deset nemocnic, to máme sedmdesát lidí. Máme ty odborníky? Pokud máme, dobré.

Dále potom opakováně diskutovaná problematika takzvaného dluhu. Já si myslím, že to není tak úplně jednoduché, jak to pan ministr vidí, i když on je ekonom a vidí do toho určitě více než já, ale mně stále nejde na rozum to, jakým způsobem se s tím nemocnice vyrovnají. Vezměme si to, že z deseti univerzitních nemocnic přiblížně jedna třetina prosperuje velmi dobře, se ziskem, jedna třetina je v takové kladné nule, ale jedna třetina dlouhodobě opakováně je ztrátová. A ty dluhy nejsou malé, nejsou v milionech, jsou v desítkách nebo i stovkách milionů korun. A my si teď myslíme, že když uděláme zákon o univerzitních nemocnicích, tak třeba od 1. ledna příštího roku, kdy by ten zákon měl fungovat, ta nemocnice se stane okamžitě neztrátovou, že bude hospodařit minimálně s kladnou nulou? Pochybují o tom. Ano, bude mít možnost si vzít úvěr, tentokrát státní úvěr, a to s určitým úrokem na určitou dobu splatnosti. Ale i když ten úvěr bude mít a bude se snažit hospodařit vyrovnaně, tak stejně se z toho jen tak rychle nedostane. A budou i případy, kdy se nemocnice budou opakováně dostávat do dalšího dluhu, budou si znova půjčovat, až se dostanou do dluhové pasti. A to je nebezpečná oblast z několika stránek.

Mluví se o tom, že dluhy jsou – byl jsem přesvědčován o tom, že takové ty dlouhodobé dluhy, které jsou třeba u některých nemocnic, dnes dosahující miliardu, nebo i více než miliardu, že to nic neznamená. V současné době nemocnice nemůže přijít do bankrotu, ale až bude novou právní normou, nebude ta možnost potom snazší, aby se do bankrotu dostala? Nebude pak snazší ji eventuálně prodat, nebo jen zprivatizovat, anebo prodat úplně za jiným účelem? Říkáme stále, že pacientů se ta záležitost nebude týkat. Ano, nebude, pokud všechno bude klapat za ideálních podmínek, tak nebude. Pacienti to vůbec nijak nepocítí. Ale co když některá ta nemocnice právě bude prodána, zprivatizována a nebude poskytovat v budoucnosti zdravotní péči? Pak to ti pacienti pocítí. Každopádně budou ty nemocnice odstátněny, to je pochopitelné. Ale riziko privatizace tady přece jenom je a musí se ještě blíže specifikovat.

Další otázkou, další úvahou, je, jak to bude s investicemi. Víme všichni dobré, že současné příspěvkové nemocnice dostávají investiční prostředky na to, aby mohly zrekonstruovat nemocnice nebo něco postavit, vylepsit. Také dobré víme, a myslím, že každý z nás má tu zkušenosť, že když se dostaneme do některých nemocnic, tak zjišťujeme, že jejich stavební situace je v dezolátním stavu. Je to zoufalé. Zoufale potřebují opravy. Některé jsou na úrovni, nebojím se to říci, Rakouska-Uherska. Bohužel. Potřebujeme významným způsobem zrekonstruovat naše nemocnice, a zvlášť tyto. To je rodinné stříbro, to jsou ty nejlepší nemocnice, které máme, a ty bychom si měli hýčkat.

Ještě k těm půjčkám od státu. Německo, jak jsem řekl, to řeší opakoványmi doplatky. Rakousko to řeší tím, že se nemocnice vlastně odtrhují od univerzit, a ten problém není úplně dořešen. Musíme si uvědomit i ten fakt, že dnes prosperující nemocnice ještě neznamená, že zitra bude rovněž prosperující. Ona může být dnes prosperující a zitra neprosperující. A to není určitě jednoduché k vyřešení.

Pokud se týká privatizace, o tom jsem mluvil. Teď byla tady trošku řeč o majetku. Také jsem na to doptáván a byl bych rád, aby to tak bylo, jak říká pan ministr. Ale musíme si uvědomit, že management nemocnice může být dobrý, může být slušný, může být takový, že má na mysli a na srdeci právě dobro své nemocnice, ale víme dobré ze života, že některý management není slušný a nehospodaří tak, jak by měl, a může v tom případě, i když je tam několik rovin schvalování odprodávání majetku, může tam dojít k odprodání majetku subjektům, které budou mít nekalé úmysly. Já nevím, ale život přináší různé problémy a měli bychom i tohle rádně projednat.

Ještě jedna věc, která je možná na okraji, ale ne úplně. Myslím si, že souvisí s tím, že řada našich lidí, a to školských pracovníků, se rovněž podílí v nemocnicích na výzkumu a podílí se na výzkumu různou měrou. Výzkum může být bazální, ale může to být také klasický klinický výzkum. V případě klinického výzkumu, pokud se univerzita s nemocnicí nedohodne, tak případný výdělek, což vždycky za klinický výzkum nějaký je, protože je to jednak dobré provádět výzkum, jednak je to dobré pro pacienty, ale je to i určitý zdroj financí, tak v případě, že se nedohodnou mezi sebou tyto dva subjekty, tak podle § 20 jsou jejich podíly zisku pak stejně, což nemyslím, že by si dnešní akademici jen tak lehce nechali.

Takže sami vidíte, že otázek je více. Já jsem vybral jenom některé. Věřím tomu, že další lidé, kteří se pohybují zde ve Sněmovně okolo zdravotnictví, vidí další problémy nebo i výhody. Já neříkám, ten zákon má i své výhody a v určitých směrech je dobré nastaven, například v otázce odvolávání ředitele nemocnice. To už nebude jenom tak na blahovůli jednoho člověka, který se ráno vyspí špatně a řekne si "toho ředitele vyhodím", a klidně bezdůvodně ho mohl vyhodit. Teď už taková věc nebude možná. Ale vidíte, že problém tady je více. Proto tedy doporučuji podpořit v prvním čtení a podpořit přikázat k projednání výboru pro zdravotnictví, ale stejně tak i školskému výboru. A věřím, že i potom ve výborech doladíme to, co zatím si myslím, že bylo trochu překotně připraveno. Ale třeba to tak nebude.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Dobré odpoledne všem. A v nyní otevřím obecnou rozpravu, do které se přihlásili tito poslanci: jako první vystoupí řádně přihlášená paní poslankyně Soňa Marková, připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se vyjádřila k tomuto návrhu zákona z pozice Komunistické strany Čech a Moravy.

Cílem návrhu je dle předkladatele zakotvit do právního řádu novou formu právnické osoby, univerzitní nemocnici, s tím, že současná státní příspěvková organizace již nevyhovuje současnému způsobu financování činnosti poskytovatelů zdravotních služeb, jejichž zřizovatelem je stát, a zároveň klinické a praktické výuky studentů vysokých škol. Univerzitních nemocnic má být deset a jsou v návrhu zákona vyjmenovány. Pan ministr tak učinil.

Návrh zákona schválila vláda 8. března a již ho projednáváme. Škoda, že se podobně rychle nezachází i s návrhy poslaneckými, které tady leží rok, dva i více a vládní koalice je odmítá projednávat. Připomenu aspoň dva případy – návrhy z dílny KSČM. Zrušení karenční lhůty. Prošel k zamítnutí po více než roce, a to pouze přes tzv. opoziční okénka a dodnes čekáme na slíbený vládní návrh. A návrh na pravidelnou valorizaci plateb za státní pojistěnce, který čeká na své projednávání také více než rok, přestože stabilizace a předvídatelnost příjmů do veřejného zdraví je určitě důležitější než právě projednávaná novela.

Proč nelze návrh zákona podpořit? Vláda se ve svém programovém prohlášení zavázala, že v průběhu roku 2015 předloží zákon o vefejných neziskových nemocnicích, který umožní jejich transparentnější a efektivnější řízení. A toto je výsledek snažení této vlády na jaře roku 2017. Je třeba dodat, že připominkové řízení bylo zkráceno a nebyla vypracována analýza hospodářského dopadu, tzv. RIA. Proč Ministerstvo zdravotnictví nepředložilo návrh o neziskových zdravotnických zařízeních včas a proč tím už dávno nebyly řešeny problémy z praxe, o kterých tak poutavě a dlouho vyprávěl pan ministr zdravotnictví, problémy, se kterými se dnes potýkají fakultní nemocnice? To jsme se bohužel v jeho úvodním slově nějak nedozvěděli.

V tomto návrhu zákona se jedná svým způsobem o převod státního majetku ve výši 60 miliard korun s ročním obratem okolo 100 miliard korun. Odbory i další kritici této normy hovoří o uvozovkách nenápadné privatizaci. Fakticky totiž půjde o největší odstátnění majetku ve zdravotnictví za posledních 20 let. Univerzitní nemocnice se stanou samostatnými subjekty, které nebudou mít automaticky nárok na smlouvy se zdravotními pojišťovnami, jak původně předpokládal zákon o neziskových zdravotnických zařízeních, a tento zákon jsme jako Komunistická strana Čech a Moravy podporovali. Byli jsme u zrodu tohoto zákona v minulých volebních obdobích a podpořili bychom takový návrh zákona i nyní.

Univerzitní nemocnice budou odpovědné za veškeré hospodaření a nebudou se moci spoléhat na pomoc státu. Už dnes jsou některé fakultní nemocnice v mnohamilionové ztrátě, konkrétně se hovoří o Nemocnici u svaté Anny nebo Královských Vinohradech. A ze strany rektorů univerzit, kteří jinak vítají vznik zákona o univerzitních nemocnicích, je požadavek na oddlužení, se kterým ale Ministerstvo zdravotnictví nepočítá. Naskytá se otázka, jestli univerzitní nemocnice nebudou v případě finančních problémů hledat finančního partnera, a nemůže se tak otevřít možnost privatizace. Podle některých hrozí i prodeje lukrativních nemovitostí v centrech a následný přesun těchto nemocnic na okraj měst. Zatímco dnes případný prodej musí schválit vláda, podle tohoto návrhu zákona tak mohou učinit pouze Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo financí.

Jistou obavu vzbuzuje i fakt, že návrh zakotuje definici univerzitních nemocnic, ale český právní rád vůbec nedefinuje obecný pojem nemocnice, jejich strukturu, funkce a dělbu činnosti mezi jednotlivými typy zařízení. Tento neblahý stav trvá od roku 2012, kdy byl tehdejší pravicovou vládou překotně zrušen zákon o péci o zdraví lidu a bez řádného projednávání nahrazen třemi jinými zákony – zákonem o zdravotních službách, zákonem o specifických zdravotních službách a zákonem o zdravotnické záchranné službě. Nemocnice, které nebudou univerzitními, budou nadále zahrnovány mezi poskytovatele bez rozlišení, jestli se jedná o ambulance s jedním lékařem, nebo krajskou nemocnicí, která může být v určitém případě i větší, než je nemocnice univerzitní. Ministerstvo zdravotnictví se dlouhodobě nezabývá nutnosti právně vymezit pojem nemocnice, strukturu a základní síť, ježíž součástí by mohly být případně i univerzitní nemocnice.

Kritici návrhu hovoří také o znejistění a oslabení ostatních nemocnic, kde vedle poskytování zdravotní péče probíhá i specializační celoživotní vzdělávání. Jiné, neuniverzitní nemocnice by prý podle dikce zákona nemohly výuku uskutečňovat, i když ji dosud vykonávaly.

Jedním ze záporů tohoto návrhu může být také upevnění postavení současných ředitelů fakultních nemocnic. Doposud může ministr zdravotnictví řediteli fakultní nemocnice kdykoliv odvolat. Neříkám, že to je správně. Ředitele univerzitní nemocnice může ministr odvolat jen ze zvláštních důvodů a na základě tříčtvrtinového souhlasu rady, která bude univerzitní nemocnici řídit.

Další sporný bod je fakt, že z dlouze diskutovaného – a vy si na to určitě vzpomínáte – registru smluv nebyly fakultní nemocnice vyňaty, ale univerzitní

nemocnice tam samozřejmě nejsou. Z tohoto důvodu budou univerzitní nemocnice ve zřejmé výhodě proti nemocnicím ostatních zřizovatelů.

Sporních bodů a otázek je opravdu hodně a svědčí o tom, že tento podle mého názoru horkou jehlou šitý návrh zákona může být dost těžko v průběhu dalšího projednávání vylepšen do podoby, která byla slíbena programovým prohlášením této vlády. Jestli by jediným důvodem pro přijetí tohoto zákona měl být fakt, že na západ od České republiky pojem fakultní nemocnice neznají, pouze pojem univerzitní nemocnice, jak tvrdí v současných prohlášeních a mediálních výstupech pan rektor Zima, tak to by pro podporu tohoto návrhu zákona bylo skutečně málo.

Poslouchala jsem dnes také tiskovou konferenci strany TOP 09 a zaujal mě fakt, že oni tento zákon podporují, protože v mnohem prý připomíná návrh bývalého ministra zdravotnictví pana Hegera. Už to by podle mého názoru mělo být pro současného ministra zdravotnictví určitým varováním, že není něco v pořádku.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců za KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní přečtu omluvu. Z jednání 25. dubna od 17 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Stanislav Grospič z osobních důvodů.

Nyní dávám slovo panu poslanci Tomio Okamurovi a připraví se pan poslanec Leoš Heger. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, předložený vládní návrh o univerzitních nemocnicích má ambici řešit dva problémy, které jsou dlouhodobé. Ve skutečnosti ale tento zákon umožní především vyvedení majetku státu a jeho nižší ochranu.

Prvním problémem je definování spolupráce mezi nemocnicí, která je příspěvkovou organizací státu, a lékařskou fakultou. Souhlasím, že nynější stav je problematický, neboť omezuje vliv univerzit na provoz nemocnic. Fakticky jde o dva nezávislé subjekty.

Druhým problémem dnešních fakultních nemocnic je jejich hospodaření. Důvodem často ztrátového hospodaření je jednak průběh výuky a jednak také úroveň řízení nemocnic. Vláda tedy předložila zákon, který se tváří, že uvedené problémy vyřeší. Bohužel jsem přesvědčen, že nevyřeší a naopak tyto problémy vytvoří.

Stávající praxe spolupráce mezi příspěvkovou organizací státu a fakultou probíhá řadu let a jsem přesvědčen, že ji můžeme zlepšit při zachování charakteru státní příspěvkové organizace. Stát může snadno ukládat svým organizacím povinnosti, činnosti a úkoly. Vztahy k univerzitám mohou být řešeny smluvně a stát by mohl výrazně ovlivnit rozsah smluvní spolupráce. Je iluze, že spolupráci vyřeší podle vládního návrhu zákona účast zástupců univerzit ve správní radě. Nevyřeší.

Ještě v uvozovkách zábavnější je představa, že univerzitní nemocnice získají kvalitní řízení a management. Problém řízení nemocnic není v tom, že jde o státní organizace. Primárním problémem úrovně řízení fakultních nemocnic je fakt, že jejich řízení ovlivňují různé stranicko-kmotrovské mafie. Nový návrh zákona je

přesně šitý právě pro tyto mafie. Především vyvádí obrovský státní majetek do rukou organizace, která podle mého názoru nemá jasného a odpovědného vlastníka, a snižuje také jeho ochranu. Případný rozprodej majetku tzv. univerzitních nemocnic se bude řešit pouze na úrovni souhlasu ministerstva.

Je otevřena otázka: Jak se bude řešit případné ztrátové hospodaření? Stát neručí, tak kdo bude řešit finanční ztrátu? Je otázka, zda se nedostanou pod tlak finančních požadavků efektivity provozu univerzitních nemocnic právě univerzity. Negativní dopad to může mít na rozsah a kvalitu přípravy lékařů.

Především vyvedení majetku státu a jeho nižší ochrana je zásadní důvod, proč poslanci našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, návrh zákona nepodpoří. Nepodpoříme vznik nemocnic, kde vlastníka nahradí podivná vlastnická forma, která je zástěrkou pro politicko-ekonomické a lobbistické zájmy. Představa našeho hnutí je jiná. Chceme zachovat vliv a kontrolu státu v oblasti zdravotní péče hrazené ze zákonného pojištění. Fakultní nemocnice v podobě státních příspěvkových organizací by měly spolupracovat s univerzitami na základě smluvních vztahů garantovaných státem a měly by vytvářet páteř sítě nemocnic zajišťujících dostupnou a kvalitní zdravotní péči hrazenou zákonným zdravotním pojištěním.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Leoš Heger a připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane ministro, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budu ten předložený zákon, který zde ministr Ludvík komentoval, propagovat a zastávat se ho. Nebudu v tomto momentě komentovat výhrady, které k němu tady nazněly, ale přece jenom si nemohu odmítnout komentář k posledním slovům paní poslankyně Markové, která tady prohlásila, že moje podpora zákona činí věci podezřelými. Já doufám, že na sekretariátu KSČM nemám složku mezi podezřelými, protože to už tady v této zemi kdysi bylo a doufám, že se to nevrátí.

K tomu vlastnímu zákonu prosím tedy několik zásadních pohledů na věci, a to pohledu takového makroskopického, který je potřeba tady také přednést. Konkrétních věcí, které ten zákon řeší, tady již bylo vyjmenováno dost a budu rád, když bude možnost o nich diskutovat ve výborech. Ale zde bych chtěl říct jenom to zásadní.

Zákon přichází do prvního čtení v Poslanecké sněmovně trošku pozdě a z pohledu programového prohlášení vlády je jakousi neúplnou náhražkou plánu vrátit do hry zákon o neziskových nemocích, který měl definovat páteřní síť nemocnic v České republice a nahradit neúspěšný zákon bývalého ministra Rathu. Ten zákon ministra Rathu byl po svém vzniku nejdříve oklešten rozhodnutím Ústavního soudu a poté v době Nečasovy vlády zrušen. Nicméně zákon nyní předkládaný ministrem Ludvíkem, zákon o univerzitních nemocnicích, přes rychlosť vzniku a přes tvrdou kritiku jdoucí napříč politickými ideologiemi stojí za diskusi a přinejmenším za propuštění do druhého čtení.

Jak už zde padlo, vláda, ve které já jsem vystupoval jako ministr zdravotnictví, měla připravený zákon, který byl tomu současnemu poměrně podobný. Ten stávající v sobě nese některé úpravy, které jsou k diskusi, ale ty zásadní principy, které jsme chtěli implementovat, v něm zůstávají a jsou to principy, které by byly pro nás zdravotnický systém velmi pozitivní. Hlavním efektem nového zákona bude totiž odstátnění fakultních nemocnic. A důvod pro tento krok i pro celý zákon je celá řada. Dovolím si zde zmínit čtyři zásadní oblasti, které ten zákon charakterizují a reprezentují ty hlavní důvody. Za prvé budu hovořit o možnosti Ministerstva zdravotnictví řídit finančně zhruba jednu čtvrtinu rozpočtu Ministerstva zdravotnictví přímým způsobem, tak jako se řídí firmy. To je dost obtížné a budu se k tomu vyjadřovat. Za druhé, a to už zmínil ministr Ludvík, ten stávající stav vyvolává velmi typický morální hazard díky právě charakteru příspěvkové organizace státu. Za třetí se budu snažit vysvětlit, proč ten postup je takový, že vzniká speciální zákon, a to proto, že zde nemáme žádný obecný zákon o veřejnoprávní hospodářské organizaci, který by se v tomto případě hodil. Za čtvrté budu mluvit potom o některých vnitřních zásadních problémech, které jsou uvnitř fakultních nemocnic ve vztahu k lékařským fakultám, a o tom, jak je tento návrh řeší a proč je řeší.

Tak nejprve tedy o možnosti Ministerstva zdravotnictví řídit celý ten obrovský subsystém přímo řízených organizací. Ministerstvo zdravotnictví není schopno takovýto obří subsystém řídit, ne proto, že by bylo neschopné, ale proto, že na to nemá vytvořené nástroje. Je otázkou, jestli stojí za to v ranku státních úředníků vytvářet něco jako gigantické generální ředitelství nebo ředitelství holdingu, anebo jestli je lépe dát těm organizacím alespoň částečnou samostatnost. Z nástrojů, které ministerstvo má k dispozici, jsou opravdu nejvýše k dispozici dotace a odměny ředitelů nemocnic, resp. jejich neudělování, a samozřejmě popřípadě také odvolání ředitelů, a to jsou nástroje, které jsou velmi hrubé. Řízení odstátněných veřejnoprávních nemocnic s vyšší odpovědností za sebe samé by mělo věcem velmi prospět, tak jak je to patrnö v celé škále různých uspořádání univerzitních nemocnic v zahraničí. V každé zemi je to trošku jinak, ale v naprosté většině zde dominují, alespoň v Evropě, ty veřejnoprospešné neziskové organizace.

Dovolím si upozornit, že ten zásah je poměrně radikální, ale že z toho celého obrovského balíku přímo řízených organizací tvoří současné fakultní nemocnice, které by měly být transformovány, jenom jednu šestinu ministerstvem zřízených organizací, které by se vymanily z přímé gesce státu a zůstaly by pod jeho volnějším dohledem v oblasti přímé kontroly a pod kontrolou závažného rozhodování v rámci účasti Ministerstva zdravotnictví, a jak je navrhováno, i Ministerstva financí v řídících orgánech.

Tento první krok, odstátnění jen části přímo řízených organizací, by však do budoucna nemusel zůstat posledním a mohl by se později postupně rozširovat i na další organizace, kterými jsou vedle fakultních nemocnic i další významné nemocnice, jako je např. IKEM a další, které zde nebudu všechny jmenovat, ale i velké léčebny typu psychiatrických a jiných nemocnic a ústavů. Takže on ten krok, který vypadá radikálně, je opravdu jakýmsi pilotním krokem, který by později mohl být cizelován a mohl by se tedy rozšířit na všechny přímo řízené organizace, pokud by nebyly např. převedeny na krajské organizace, což by některým léčebnám možná

slušelo a celé logice našeho vztahu celostátního a krajského zdravotnictví by to také asi prospělo.

K druhému z bodů, které jsem jmenoval jako hlavní, k tomu morálnímu hazardu. Nejdůležitějším přínosem nového zákona je fakt, že návrh ruší mechanismus, který až dosud umožňoval bezběhové oddlužování přímo řízených nemocnic. Dobře víme, že naposledy oddlužoval bývalý pan ministr Němeček, a to Nemocniči u svaté Anny v Brně ve dvou letech a v celkové výši tři čtvrtě miliardy korun. To jenom abychom si uvědomili, co to oddlužování znamená. Za posledních dvacet let stálo státní rozpočet oddlužování nemocnic, které bylo v asi pěti různých vlnách, a nebyly to jenom nemocnice státní, ale také nemocnice převáděné na kraje, týkalo se to státního rozpočtu na úrovni mnoha miliard korun a ze všech státních nemocnic bylo jenom velmi málo těch, které nikdy oddluženy byt nemusely. Povinnost státu jakožto zřizovatele při případném negativním hospodaření, nebo přinejmenším politická odpovědnost nemocnici dotovat byla až dosud hlavní přičinou ekonomického morálního hazardu, tak jak jsem zmínil, zatímco pod novým zákonem budou mít odstátněně univerzitní nemocnice vyšší pravomoci, ale zejména i vyšší odpovědnosti, včetně odpovědnosti zachovat de facto svoji existenci.

Nikdo si nemyslíme, že by některá z fakultních, v budoucnu univerzitních nemocnic, měla zkrachovat. A kdo jenom trošku zná poměry v akademické sféře, ví, jaké velmi prestižní mechanismy tam hrají roli. Takže je také velmi dobře důrazně připomenout, že odstátněním univerzit v 90. letech, a tudíž odstraněním morálního hazardu k žádnému bankrotu ani u jedné veřejnoprávní univerzity nedošlo. Zmínil to pan ministr a není to opravdu třeba předjímat ani u budoucích univerzitních nemocnic.

Třetí oblast, ten důvod, proč se píše speciální zákon o veřejnoprávní hospodářské organizaci, to by nemělo být kritikou tohoto zákona. Za prvé návrh zákona se dnes opírá o institut veřejného ústavu dle nového občanského zákoníku, který modifikuje. Zároveň je však nutno hlasitě říci, že někdy již od roku 2000 přetravává závazek státu, potažmo Ministerstva financí, přijmout obecný zákon o neziskové právnické osobě, ale žádné z Ministerstev financí, ani to stávající, nenaznačuje, že by takovýto zákon měl být považován za prioritu. Dodám k tomu, že žádný chaos a spěch při přípravě zákona být nemusel, protože kostra návrhu byla opravdu připravena a velmi důkladně diskutována už v roce 2013 a Ministerstvo zdravotnictví bylo na dokončení a úpravu některých detailů, ke které nyní došlo, dobře připravené.

Když se ptala paní poslankyně Marková, proč ten zákon nevznikl dříve, když je nyní tak potřebný, v uvozovkách, tak na to musím říct, že samozřejmě ne úplně všem se ten zákon líbí, protože ne úplně všichni chtějí mít – a to si myslím, že lze říci o řediteli fakultní nemocnice – vyšší odpovědnost za to, co dělají. Takže ministerstvo řízené ministrem Němečkem tuto prioritu nemělo a je dobré, že ji získalo za ministra Julínka.

Musím znovu zdůraznit, že veřejných neziskových organizací speciálního typu máme více, a kromě toho, co tady už citoval ministr Ludvík, lze jmenovat dvě nejméně veřejnoprávní sféry, které jsou blízké zdravotnictví, kde ad hoc vzniklé neziskové organizace fungují dobré. On zmínil už sféru školství. Týká se univerzit,

ale potažmo tedy vlastně výkonného prvku v našem kontextu lékařských fakult. Druhou sférou neziskové organizace ad hoc de facto reprezentuje i Všeobecná zdravotní pojišťovna. V žádné z této oblasti se nenaplnily prognózy o riziku privatizace či rozkradení majetku, a lze si tedy poradit, jak je vidno, i se zákony speciálními, ad hoc připravenými pro zdravotnickou sféru.

Poslední bod o problémech, které ten zákon bude řešit, bude už kratší. Týká se vnitřních problémů fakultních nemocnic a lékařských fakult. Benefitem návrhu je odstranění napětí mezi potřebami zdravotnictví a akademické sféry, jmenovitě lékařských fakult v akademické sféře. Dvojkolejnost pracovníků fakultních nemocnic, kteří mají, a to se týká zejména šéfů klinik, které jsou klíčovými útvary ve fakultních nemocničích a zůstanou i v univerzitních, tak ti šéfové klinik mají dneska dva oddělené šéfy. Ředitelé nemocnice a v rámci svého úvazku lékařské fakulty děkana lékařské fakulty. Stále častěji platí, že tyto dva subjekty se dohodnou, ale někdy je to velmi obtížné a zákon v podstatě tu dohodu zakládá jakožto dohodu povinnou, aby ty nové útvary univerzitní nemocnice mohly fungovat.

Zůstávají věci nedořešené. O tom už tu mluvil pan zpravodaj Vyzula. Ve stávajícím návrhu třeba zůstala nedořešena problematika evidence a proplácení sdílené pracovní doby mezi dvěma zaměstnavateli, nemocnicí a lékařskou fakultou. Rada dalších problémů tady je vedle té dvojkolejnosti, drobných problémů v personalistice a podobně. Některé již zákon odstraňuje, ale otevírá se tady přinejmenším dostatečný prostor pro obě strany, jak ty zbývající problémy řešit téměř povinně, ale zejména kreativně, a to v rámci smlouvy mezi nemocnicí a fakultou, která bude muset být.

Nebudu pokračovat ve výetu důvodů pro zákon. Podstatné jsem řekl. A jenom konstatuji, že přeměna fakultních nemocnic na univerzitní nemocnice by byla velmi pozitivním příspěvkem ke zvýšení efektivity našeho zdravotnictví. Nemocnice řízená státem nemá silnou motivaci chovat se racionalně a hospodařit s vlastní zodpovědností. A netýká se to jenom vrcholového managementu. Týká se to i jednotlivých klinik, které se chovají velmi různě v této sféře, a managementu nemocnice, vrcholovým manažerům to přidělává hodně práce. Ta zvýšená zodpovědnost zahrne de facto i zodpovědnost jednotlivých klinických pracovišť, která, pokud ji nepřijmou, by taky mohla přijít o své příležitosti.

Vedení nemocnice snadno podléhá politickému vlivu, pan ministr to tady už naznačil, a musí konstatovat, že ministři se v tomto směru, řeknu-li to diplomaticky, v minulosti chovali velmi různě. Odstátnění a převzetí plné zodpovědnosti ze strany nemocnic je proto vysoce žádoucí.

Tak jako vždy je ale d'ábel ukryt v detailech a já zmíním jenom jeden, který také bude dobré diskutovat. Vztah fakultní, resp. univerzitní nemocnice k příslušnému kraji je jednou z těch věcí, která není v našem systému úplně dobře vyřešená a vede k častým dvojkolejnostením. Snadno zde vznikají konkurenční a kompetenční spory a zákon by jejich řešení mohl naznačit v případě, že by v orgánech univerzitní nemocnice byl alespoň jeden zástupce za příslušný kraj, pokud v něm fakultní nebo univerzitní nemocnice je.

Znovu tedy opakuji na úplný závěr, že návrh si podle mne zaslouží propustit do druhého čtení, kde všechny tyto problémy mohou být velmi extenzivně diskutovány. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Ludvík Hovorka a připraví se pan poslanec Jiří Štětina.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si vzpomínám na dobu let 2006 až 2010. Vzpomínám si na tehdejší odpor akademické obce vůči zákonu o univerzitních akciových společnostech, i když je pravda, že ten odpor byl silnější v pražské části akademické obce. V brněnské části byl slabší a bylo to z důvodu, že brněnská akademická obec byla pod Damoklovým mečem pokračování nebo zastavení financování univerzitního kampusu.

Já jsem tehdy měl návštěvu pana ministra Julínka, který se mě zeptal: co vám vadí na tom zákonu o univerzitních akciových společnostech? Já jsem mu řekl: vadí mi, že univerzity dostanou 34 % akcií, zatímco stát si ponechá 66 %, ale ten stát to pochopitelně může kdykoliv prodat. On říká: tak se domluvíme a dáme tam pět let, že se ty akcie státu nebudou moci prodat. Já říkám: ale co bude za pět let, pane ministře? On říká: no tak tam dáme dvacet let. Já říkám: ale za těch dvacet let ten problém bude naprosto stejný. On se tehdy rozčilil a řekl mi: no ale když to tedy tak bude, tak my se s vámi o tom vůbec nebudeme bavit a zprivatizujeme ty nemocnice podle zákona o velké privatizaci. Skutečně ty privatizační projekty se v daném období zpracovávaly a teprve vlastně koaliční jednání, kdy se KDU postavila proti, tehdejší premiér zastavil přípravu privatizace přímo řízených organizací, a tím ta záležitost byla odpískána.

Vracím se k tomu proto, že zákon určitě není nový. Něco z tohoto zákona se objevuje i v současném zákonu. Já se ovšem domnívám, že na takovýto zásadní zákon, který znamená změnu právní formy, je příliš pozdě. Předkládat tento návrh pár měsíců před koncem volebního období si myslím, že není příliš šťastné. Stejně tak i připomínkové řízení považuji za příliš krátké.

Chci se zeptat, proč zákon o univerzitních nemocnicích neřeší největší problémy téhoto nemocnic, kterými je problémová spolupráce lékařských fakult a samotných fakultních nemocnic, tedy dvojkolejnost, kdy téměř každý lékař je placen a řízen někým jiným, případně je jeden lékař placen částečně fakultou a částečně nemocnicí. To si myslím, že je největší problém, který v současné době ve fakultních nemocnicích je.

Důvodová zpráva neříká úplně přesně, že nebude mít zákon finanční dopad, protože stát přijde o více jak 60 mld. korun majetku, který má být přesunut na univerzitní nemocnice.

Finanční bilanci hospodaření má zajistovat stát prostřednictvím státního rozpočtu, tedy Ministerstva financí. Ovšem zákon nemá sankční ustanovení vůči manažerům ani vůči členům rady univerzitní nemocnice za případné špatné,

schodkové hospodaření kromě pouze proklamačního prohlášení o tom, že člen rady univerzitní nemocnice, ředitel a tak dál jsou povinni jednat pečlivě s potřebnými znalostmi. Bilanční nerovnováhu, schodek v hospodaření musí tedy finančně zajistit Ministerstvo financí. V radě univerzitní nemocnice má však Ministerstvo financí jenom jednoho zástupce a jeho odvolání je ještě v kompetenci ministra zdravotnictví. Tento zákon výrazně připomíná některé problémové zákony právě z roku 2008. Je tady evidentní nerovnováha státu v kompetencích. Je zde také více možností řešení, například výrazné posílení kompetencí Ministerstva financí nebo zbavení státu garance za zajišťování bilanční rovnováhy při hospodaření univerzitních nemocnic. Mimochodem toto platí v dosud platné právní úpravě o hospodaření fakultních nemocnic a přenesení této povinnosti vůči manažerům a členům rady univerzitních nemocnic.

Chci se zeptat na některé otázky, například co bude s ostatními státními nemocnicemi, těmi dalšími příspěvkovými organizacemi, které nejsou předmětem tohoto návrhu zákona.

A dále bych se chtěl zeptat, co udělalo Ministerstvo zdravotnictví v tomto volebním období pro zlepšení hospodaření přímo řízených nemocnic. Aby se dosáhlo uvolnění finančních prostředků tehdy, myslím, z přebytku Státního ústavu pro kontrolu léčiv do Fakultní nemocnice u sv. Anny a Nemocnice na Bulovce v rozsahu zhruba 800 mil. korun, zavázalo se tehdy Ministerstvo zdravotnictví v roce 2014 ke zlepšení hospodaření nemocnic řízených Ministerstvem zdravotnictví. Tento seznam opatření schválila vláda, ale bohužel se z opatření mnoho neuskutečnilo. Byly tam závazky k řekněme společným nákupům léčiv, zdravotnických prostředků a tak dále. Pokud vím, ministerstvo tvrdilo ústy svého náměstka, že se podařilo vysoutěžit i dodávky medicinálního kyslíku a nějaké soutěže na energie.

Fakultní nemocnice u sv. Anny se dále zadlužuje. Poslední informací při projednávání ve výboru minулý týden byla ztráta této nemocnice 236 mil. korun, stejně tak ztráta Fakultní nemocnice Královské Vinohrady kolem 100 mil. korun. Fakultní nemocnice Královské Vinohrady hospodaří několik let s vysokou ztrátou a podle auditu zpracovaného v roce 2015, který mi pan ministr slíbil, ale zatím ho nedodal, docházelo několik let ke zkreslování hospodářského výsledku této nemocnice. Ministerstvo zdravotnictví na výboru minулý týden přiznalo, že problémy Fakultní nemocnice u sv. Anny neumí vyřešit, a to kvůli historicky nízké základní sazbě. Samozřejmě problémem jsou i závazky z projektů ICRC a tak dál. Změnou právní formy se tento problém ale nevyřeší. Těžko si dovedu představit, že brněnská univerzita bude souhlasit s tím, že převeze ztrátovou nemocnici, ze které, jak přiznal i pan ministr, v roce 1990 nebo možná ještě předtím byla vyvedena část ziskového podniku do samostatné organizace. Nedovedu si představit, že s tím bude univerzita souhlasit, že převeze takovéto břímě, které bude muset dofinancovávat ze svých prostředků. Ani návrh v podobě cash poolingu si myslím, že tento problém nevyřeší. A bylo by chybou, kdyby univerzita na něco takového přistupovala, pokud stát tento problém nedokáže vyřešit předtím, než tuto nemocnici převede na jinou právní formu.

Upozorňuji ještě na jeden problém, který se možná může zdát, že nesouvisí s touto problematikou, ale je to problém, který se tady objeví v příštích letech, a to je

rozevírání nůžek mezi regionálním zdravotnictvím a státními nemocnicemi. Vláda myslím před půl rokem schválila takzvané strategické investice do nemocnic přímo řízených v rozsahu asi 8 mld. korun tuším do roku 2020. Tím ovšem dojde k velké nerovnováze mezi státními a regionálními nemocnicemi. Na tyto prostředky regionální nemocnice nikdy nedosáhnou a budou zaostávat v oblasti oprav, v oblasti rekonstrukcí a modernizace. Proto zákonitě v budoucnosti budou regionální nemocnice přicházet i o pacienty, kteří budou mít zájem se léčit v dobře vybavených moderních nemocnicích, kde je personál i výrazně lépe ohodnocen, a to bude způsobovat do budoucna zaostávání regionálních nemocnic. Myslím si, že je to velký problém, který budeme muset do budoucna řešit.

To jsou moje připomínky k tomuto návrhu zákona i se souvisejícími problémy, které může přinést. Já se domnívám, že zákon, jak byl rychle připraven, možná byl připraven v dobrém úmyslu, ale myslím si, že pokud problémy, o kterých jsem se zmíňoval, například ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně nebo na Královských Vinohradech, nebudou vyřešeny, je těžko možné tento převod uskutečnit a zákon schválit v této podobě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Jiří Štětina, kterému tímto dávám slovo. Prosím, pane poslanče, je to vaše.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministrfe, dámy a páновé, nepatřím k lidem, kteří a priori negují všechno, všechno kritizují a říkají, že nic nefunguje. Pokud nemám nějaký svůj názor na zlepšení, tak radši mlčím, než abych situaci ještě zhoršoval. Já jsem velmi pečlivě poslouchal všechny projekty představitelů a nebudu se k nikomu negativně vyjadřovat. Musím říct, že z každého projektu jsem vycítil, že všichni, co to přednášeli, mají snahu pomoci věci. A s takovýmto přístupem se snažím i já.

Musím zcela otevřeně říci, že když jsem si poprvé přečetl návrh tohoto zákona a podíval jsem se do historie, tady to již několikrát padlo, že tento zákon se připravoval od roku 2006, to jest v době, kdy jsme chtěli všechno zprivatizovat, protože jsme říkali, že jediným správným hospodářem je soukromý subjekt, a ono se ukázalo, že to tak není, protože stát v podstatě chtěl outsourcevat všechno, všechno doplácet, nakupovat služby a bylo to ještě dražší, než jsme si mohli myslet. Čili my od toho roku 2006 hovoříme o jakýchsi univerzitních nemocnicích nebo nějakých jiných formách než příspěvková organizace. Protože jestliže máme příspěvkovou organizaci, tak samozřejmě ze zákona je zřizovatel povinen dofinancovat ztrátovost provozu a jinak to prostě nejde. Takže myslím, že změnit formu je jistě rozumné.

Protože nerozumím právu, samozřejmě jsou zde mezi námi velmi schopní právníci, kteří nahradí tu moji indolenci, uvozovkách, tak jsem si musel nastudovat, co to je vlastně právnická osoba. A to je velmi široký pojem. Dočetl jsem se, že právnické osoby jsou uměle vytvořené subjekty, které v právních vztazích vystupují a jednají jako lidé. Podstatu právnických osob tvoří buď lidé, nebo věci a podle toho se

rozlišují: společenství osob neboli korporace, za druhé společenství věcí neboli majetku a společenství právnických osob. Toť některá základní právní fakta. Ale velmi zajímavou formulací je, že právnickou osobou je také stát. A jestliže v § 1, který řeší postavení univerzitní nemocnice, bude formulace, že univerzitní nemocnice je právnickou osobou zřizovanou státem, tak to je, vážené dámy a pánové, něco úplně jiného než to, když tam ta formulace nebude.

My jsme dneska měli velmi hezký rozhovor s panem ministrem na našem klubu a hovořili jsme tam o různých věcech zcela otevřeně a myslím si, že se na sebe nemračíme ani se nebudeme mračit, a i tuto věc jsme tam řešili. Takže já už se teď hlásím, i když je to naprosto bezpředmětné v této době, k prvnímu pozmenovacímu návrhu, že doplním do § 1 zřizovaná státem.

To jsou první dvě úvahy. Malinko jsem se vrátil do historie, zmínil jsem se o legislativně právních věcech. Nyní se zmíním jenom krátce, protože také nejsem ekonom, o některých věcech ekonomických.

Myslím si, že smysl toho, že se má zlepšit ekonomika těchto univerzitních nemocnic, je jistě myšlenka správná. Ale nemyslím si, že jenom prostým spojením univerzity s nemocnicí se zlepší hospodaření. Vše je prostě v lidech, a jací jsou lidé, jak umějí, jak se chovají, tak samozřejmě ty nemocnice tak hospodaří.

My jsme se také dneska s panem ministrem bavili o tom, že je nepřijatelné, aby do těchto fakultních nemocnic spadly některé specializované ústavy, jako je třeba Ústav hematologie a krevní transfuze nebo světoznámé Kardiocentrum v Brně a řada dalších organizací, ale pan ministr řekl, to už padlo, a že tyto ústavy budou samostatné a že se nebudou začleňovat do těchto univerzitních nemocnic. Já to vítám a myslím si, že to je další krok k tomu, abychom se naprosto seriózně bavili o některých věcech a tento zákon nezavrhl a priori.

K tomu hospodaření. Já v tomto zákoně nevidím, jak bude prováděna kontrola financí. Mám jenom jednu obavu. Pakliže nebude v § 1, že to je právnická osoba zřizovaná státem, tak nebude moct hospodaření kontrolovat Nejvyšší kontrolní úřad. Jako člen kontrolního výboru vím, že v mnoha fakultních nemocnicích se v minulosti, a dlouhé minulosti, nehospodářilo dobře. Ted' se nebudu pouštět do nějakých konkrétních čísel, myslím, že většina z nás to zná, nebudu se snažit, abych někoho zde z tohoto místa nějakým způsobem dehonestoval. Ale myslím si, že je potřeba, aby hospodaření bylo někým kontrolováno. Pakliže to bude právnická osoba zřizovaná státem, tak pak samozřejmě veřejné finanční bude moci kontrolovat Nejvyšší kontrolní úřad. V tom případě budu spokojen také.

Také mi jde o to, jak budou financování zaměstnanci a pracovníci, kteří poskytují zdravotnické služby v těch univerzitních, dnes současně fakultních nemocnicích. Měli jsme obavy, že se tam zase budou nějakým způsobem rozlišovat nějaká místa dle tabulky, čísla atd., skupiny, ale pan ministr jasně řekl, že placení zaměstnanců bude prostřednictvím zákona o platu. A to je taky, řekl bych, dobrá zpráva, ale je potřeba to tam dát naprosto jasné, do toho zákona, aby to z toho vyplynulo.

Na závěr mého jistě únavného vypravování a mých soukromých názorů, které jsou pochopitelně podpořeny osobními zkušenostmi za několik desetiletí, protože jsem ve fakultní nemocnici taky pracoval, tak na závěr jenom, jaké mám obavy.

Pokud mi je dnes pan ministr vysvětlí, a já si myslím, že ano, protože už několik věcí mi vysvětlil, že tyto obavy mít nemusím, tak s klidným svědomím můžeme tento zákon propustit do druhého čtení, a o to nám jde, abychom o tom diskutovali. Je pravda, že na to máme hodně málo času. Kdyby zde pan ministr seděl o rok déle, tak by to bylo trochu jiné, tak bych mu řekl: A pane ministře, proč jste s tím nepřišel před tří čtvrtě rokem? Ale pan ministr tady je velmi krátce a jistě si myslím, že je dobré, že s tím zákonem alespoň teď na sklonku volebního období přišel.

Ale k těm obavám. A nejsou to jenom moje soukromé názory, ale jsou to názory nebo i obavy některých subjektů, organizací a jednotlivců. Čili za prvé, aby nedošlo náhodu k účelovému prodeji movitých a nemovitých věcí, ze kterých by mohla nebo musela následovat privatizace, protože pak přijde spasitel, nějaká firma, která řekne: No jo, no tak vy nemáte nemocnici, tak tady máte naší. On to už má dopředu připraveno, protože je lépe financován, a bude tedy spasitelem. A my řekneme: Dobrě že ho tady máme, protože aspoň budeme moci poskytovat zdravotnické služby. To je moje obava první.

Obava druhá. Aby v personální situaci ve statutárních orgánech, tzn. ve správní radě, v dozorčí radě, a samozřejmě v obsazení místa ředitele nedošlo k takové situaci, kterou tady zažívám sedmý rok, že do různých orgánů jsou prostě politicky dosazovány osoby, osobnosti, lobbisté atd. To je skutečně velká obava. A pokud toto bude nějakým způsobem řešeno ku prospěchu věci, tak to bude velmi dobré.

A třetí obava je ta, aby náhodou, kdybychom tento zákon ještě stihli přijmout do konce volebního období, tak aby se univerzitní nemocnice nestaly ještě větším centrem – nebo většími centry, protože jich bude deset? – ve vztahu k nemocnicím regionálním, ale i nemocnicím menším. Protože se domnívám, že centralizace do velkých měst není dobrá, protože se tím sníží dostupnost místní a časová, a to jsme vlastně v zákoně o poskytování zdravotních služeb vždycky chtěli, abychom měli na prvním místě, aby pacient měl na horách, v dolinách, v malých městech, vesnicích, ale i v Praze stejně podmínky pro poskytování zdravotních služeb. Takže to je moje poslední obava.

Děkuji vám, že jste vyslechli mé stařecké názory, a pana ministra potom bych moc poprosil, kdyby se k některým věcem vyjádřil. A jistě nejsem sám, protože těch námětů měl jistě víc a my jsme o tom hovořili několikrát. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji, pane poslanče. Nyní mi dovolte přečíst několik omluv. Pan předseda vlády se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny z dnešního dne od 16.00 z důvodu pracovních povinností mimo Poslaneckou sněmovnu. Paní poslankyně Jana Lorencová se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne bez udání důvodu. Pan poslanec Milan Urban se omlouvá z dnešního jednání od 16.00 do skončení jednacího dne. A pan poslanec Karel Pražák se omlouvá z dnešního jednání od 18.00 do konce jednání z pracovních důvodů.

A nyní jako další vystoupí v řádné rozpravě pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedo. Vážený opuštěný pane ministře (ministr Ludvík je jediný člen vlády v sále), vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych i já řekl několik slov k tomuto zákonu.

Jako první větu bych chtěl říct, že zákon o univerzitních nemocnicích je věc, kterou naše zdravotnictví a naše školství nesmírně potřebuje. To je ta premisa, ze které vycházím. Dovolil bych si jako pravděpodobně největší pamětník zde přítomný opravit to, že o univerzitních nemocnicích se začalo hovořit v roce 2006. První návrh zákona o univerzitních nemocnicích připravil děkan Bilder v roce 1990. Byl to zubař, děkan brněnské fakulty. A jenom bych těm, kteří to neznají, doporučil, aby se na tu jeho variantu podívali. Na to, že byla první, nebyla tak špatná.

Druhá věc, kterou bych rád řekl, že já nevímám tento zákon jako lex Ludvík. Já ho nazývám jako lex ředitel. Je to stejně jako se zákonem, který připravoval Leoš Heger. Jsou to zákony, které připravovali zkušení ředitelé nemocnic, a tudíž jejich pohled samozřejmě převážně dokáže reflektovat tu problematiku zdravotnickou, nemocniční, ne problematiku fakultní.

Já mám zvláštní životní zkušenosť. Já jsem byl obojí. Byl jsem děkan fakulty a byl jsem ředitel nemocnice po nějakou dobu. Byla to ta dnes už citovaná Fakulta nemocnice na Královských Vinohradech. A musím říct, že když jsem ji potom narychlod odevzdával po nastupu nového ministra, tak byla v černých číslech, a že zhruba za půl roku těch několik desítek milionů, které tam byly v plusu, zmizelo, jako když uplynou potokem. Máme tedy zkušenosť s oběma stranami. A to, co já bych chtěl v tuto chvíli zdůraznit, je něco jiného, než co tady zazníválo.

Rozumím tomu, že nemocnice jako taková musí hospodařit jiným způsobem, že musí mít možnost s tím majetkem hospodařit. Chápu, že to v návaznosti znamená například i změnu rozpočtových pravidel, prostě proto, aby se nemocnice stala skutečně organizací, která funguje podle stejných pravidel jako každý jiný podnik. Tomu rozumím, a dokonce nemám ani závratné obavy, že by to znamenalo její zprivatizování, nebo prodání, jak tady zaznívá. Dovolil bych si upozornit, že ve světě existují univerzitní nemocnice vlastněné komunálem, univerzitní nemocnice vlastněné privátními osobami, univerzitní nemocnice vlastněné státem, vlastněné církví a univerzitní nemocnice vlastněné univerzitou – nebo provozované univerzitou. Ten pojem vlastněné je trošičku zužující.

Co je vlastně podstatou univerzitní nemocnice? Čím se univerzitní nemocnice liší od všech dalších nemocnic? Když si to vezmeme a půjdeme k principu, tak se liší tím, že zajišťují výuku a vzdělávání nových lékařů, výuku a vzdělávání ostatních zdravotnických pracovníků i nelékařských, i sesterská povolání, a zajišťují vědu, výzkum a v neposlední řadě zajišťují i tu zdravotní péči o pacienty. Jestliže ale to, co dává univerzitní nemocnici název univerzitní, je její školská část, je v tom principu i vyjádřeno, že ta školská část by měla mít svoji funkci.

Jsem si vědom toho, že to je věc, na kterou v mnoha případech neradi slyší i rektori vysokých škol, protože převzít zodpovědnost za provoz univerzitní nemocnice, převzít za to nějaké ručení je velmi obtížné. Ale jsem přesvědčen o tom, že to bez toho prostě nepůjde.

Zazněly tady některé věci... Leoš říkal problematiku rozdělování zisku z výzkumu. Ale to je otázka okrajová. Ono je to i o té dennodenní činnosti, o tom získávání jednotlivých odborníků, o tom, jaký je vlastně personální stav. Je to i o tom, jak se vybírá a jmenuje přednosta kliniky. Tento nový návrh to bere z rukou děkana a dává to do rukou ředitele – jako jedna z ukázek toho, jak se mění poměr mezi školou a nemocnicí. A já všechny tyto změny vnímám jako negativní.

Domnívám se, že zákon by principiálně měl řešit to, že to je univerzitní nemocnice, tedy fakulta a zdravotnický provoz. A ta fakulta by měla mít ve funkci té nemocnice svoji zásadní úlohu a svoji zásadní roli a měla by mít možnost do řízení nemocnice hovořit. Ono to není o tom, jestli fakulta... (Řečník se odmlčel a zadíval se na vyrůšující poslance u zpravodajského stolku. Poslanci Pilný a Brázdil hovoří se zpravodajem a narušují výjimečné ticho v sále.)

Já to normálně nedělám, ale je to můj celoživotní úděl, univerzita a univerzitní nemocnice. A považuju to za strašně důležité. Možná jsem tím směšný, ale myslím si, že to fakt je důležité a že zákon, který máme před sebou, je velmi, velmi zásadní, a musíme se velmi zásadně rozhodnout, jak s tím budeme pokračovat dál, protože ho potřebujeme, protože už několikrát byl na stole a protože musí dostat jinou podobu, než jakou má v tuto chvíli.

Problém vztahu mezi univerzitou a nemocnicí není v tom, jestli univerzita zaplatí za studenty prádlo, které si na sebe oblékají, když jdou na operační sál, není v tom, jestli se v místnostech, kde se pro ně přednáší, topí a svítí. To jsou položky, které jsou v rozpočtu univerzitní nemocnice zcela nepodstatné. Přesto se jimi argumentuje v diskusi o tom, jaký má být vztah mezi univerzitou a nemocnicí. To, co je tam podstatné a důležité, je to, že výuka musí být na takové úrovni, aby zajistila v první řadě kvalitu našich mladých lékařů tak, aby byli schopni našim občanům dávat z hlediska mozkového a technického provedení nejlepší možnou péči, ale také aby zajistila to, že budeme v rámci Evropské unie bráni jako rovnocenní partneři, že absolventi našich fakult budou bráni jako rovnocenní absolventi jiných fakult a budou moci bez jakýchkoli zásadních kontrolních zkoušek prostě provozovat práci lékaře po celé Evropské unii. Protože já nemám problém s tím, jestli někdo odchází. Říkám: Běž, běž a vrat' se mi za pět let jako kvalifikovaný doktor. Mě by to jenom stálo peníze, abych tě dovychoval. A až se mi vrátíš, můžeš být rovnou přednosta. Ty počty jsou v počtu našich lékařů nepodstatné, to, co každý rok odchází, je to číslovka, která je víceméně stabilizovaná, měla mírný vzestup okolo Děkujeme, odcházíme, jinak je trvale stabilizovaná.

Čili to, co já bych chtěl, aby tento zákon lépe reflektoval, je to, aby tam vztahy mezi školskou částí, pedagogickou částí a zdravotnickou částí byly naprostě jasně definované. Otázky rozdílné platové podřízenosti jistě jsou také důležité a je to vlastně problém, který zakládá jakousi určitou nerovnost mezi zaměstnanci, určitou rivalitu, která není správná. Jsou to rozdíly v dovolených, ve všech těchto věcech. A tyto věci by měly dostat nějakou podobu. A znova říkám, rektori by měli najít odvahu vzít na sebe část zodpovědnosti za to, že když mají lékařskou fakultu, mají také zodpovědnost za univerzitní nemocnici, která slovem univerzitní říká, že patří k univerzitě, ne že to je něco, co si nasmlouvalo fakultu jako výkonný orgán. Je to prostě o tom, že ta pedagogická část, ta výuková část je podle mého názoru

nejdůležitější součást práce té univerzitní nemocnice, protože když tam nebude fakulta, bude to vlastně krajská nemocnice, protože krajské nemocnice v mnoha případech jsou vybaveny tak, a personálně, že tu medicínskou kvalitu zajišťují naprostě stejnou, ale nejsou schopny zajistit část pedagogickou. A pravda je, že ta pedagogická část se stává velmi, velmi závažnou.

V současné době můžeme každého cokoliv naučit tím, že mu dáme nějaká elektronická média, všecko si tam nalistuje. Může se naučit pitvat na těch obrázcích, nemusí vlastně nůž do ruky vzít. Ale on se musí naučit dovednosti. To se prostě nedá vycít. On musí získat zkušenosti. Jenom počet těch zkušeností, frekvence toho, co viděl, dává kvalitu lékaře. A to mu musí zajistit nemocnice, která je ale postavena a vymyšlena pro to, aby tu výuku dělala. Ono to totiž znamená, že taková univerzitní nemocnice také musí udělat obyčejný appendix. Prostě proto, že ho někdo musí vidět. Ono to ale znamená, že musí udržovat provozy, které v krajské nemocnici třeba být nemusí, ať jsou to třeba provozy ambulantního, nebo semiambulantního typu, protože je musíte v nějaké podobě učít. A to, aby se dohodla ta univerzita, fakulta s nemocnicí o tom, jaký bude rozsah té činnosti, tam je to jablko sváru. To nejsou ty operační pláště, to je tady v tom, že ta fakulta potřebuje jinou činnost, která stojí jiné peníze, peníze navíc. A proto také velmi silně volám po tom, aby tento zákon dostal podobu, kde poměr sil mezi fakultou a nemocnicí nebude napsán ředitelem nemocnice, ale bude také napsán děkanem fakulty. Pak by to bylo podle mého názoru správné.

Těch problémů je tam skutečně veliká řada. Já se nesmírně bojím po svých zkušenostech z parlamentu, které jsou už tříleté, nesmírně bojím toho, když se zákon vylepšuje pozměňujícími návrhy. Z toho na mě padá skutečně děs a hrůza. Ne proto, že to může být 350 pozměňujících návrhů, ale že ty návrhy jdou proti sobě, nejsou koncepční, nejsou dobré vydiskutované. Prosadí se tam věci, které za sebou mají to, co se tady tolík kritizovalo, to znamená určité politické zájmy nebo názory, že to není věc obecná. Zákon o univerzitních nemocnicích je věc úplně obecná a měla by být skutečně přijata napříč politickým spektrem v podobě, která přetrvala alespoň těch 20 let, která neakceptoval Julínek, protože se to 20 let neprodá.

Čili můj návrh, a myslím si, že zdůvodnění, které říkám, i když jsem ho říkal velmi letmo a nahrozeně, ale podstata je ta představa a přání, aby skutečně univerzitní nemocnice byla schopna plnit svoji funkci výukovou v plném rozsahu. Aby byla schopna tu funkci ovlivňovat. Není možné, aby to vzniklo na základě nějaké smlouvy, kde tu silnější kartu tahá nemocnice. To prostě není možné. A že ta silnější karta je, to už vyplývá z počtu lidí ve správní radě, kdo tam za koho je, ti dva zástupci za univerzitu jsou tam zcela nepodstatní kromě snad toho, že by mohli zablokovat tříčtvrtinová rozhodnutí, spolu se zaměstnanci by to dokázali. Jinak je to zcela v rukou ředitele, zcela v rukou ministerstva. Protože jeho role mizí v té podobě vlastně, ale zůstává tam v podobě některých principiálních rozhodování. Rozumím tomu. Rozumím, že nelze zejména majetek nad určitou hodnotou bez souhlasu státního. Tomu rozumím. Ale na druhou stranu bych byl velmi rád, kdyby i stát rozuměl tomu, že výuka má své specifické požadavky, a doholil se s tím druhým ministerstvem a s tou školskou částí, jak s těmi prostředky. Protože v tuto chvíli nikdo neví, jak to bude fungovat. Všecko je odkázáno na nějakou smlouvu mezi fakultou a nemocnicí. Jak ta smlouva bude vypadat? Jak ji ta rada připraví? To je skutečně věc otevřená.

Myslím si, že se skutečně podařil krok, který to někam posunul, ale ten krok je v tuto chvíli podle mého názoru ještě malý. Proto budu podávat návrh na zamítnutí v prvném čtení. Když ne, tak na vrácení ministerstvu k přepracování. Až pak bych viděl tu třetí, špatnou dobu, to znamená vylepšování pomocí pozměňovacích návrhů, které skutečně ten zákon neupraví. Když se do něj podíváte a pokusíte se s tou problematikou seznámit, pochopíte, že to touto cestou opravitelné nebo doplnitelné není. Je ten problém příliš silný. A ta chyba skutečně vzniká jenom v tom, že bohužel pan ministr to zdědil pozdě, že nebylo možné, aby to sociální demokracie prosazovala celé toto volební období. Protože kdo chce prosadit něco ve zdravotnictví, tak to musí začít prosazovat v okamžiku, kdy se ujme vlády. To je práce na celé období. A musí to také být proto, aby to ještě přineslo něco pozitivního, protože jinak všecky kroky ve zdravotnictví v té prvé fázi dopadají na toho, kdo je zřídil, negativně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. A nyní vystoupí další přihlášený v obecné rozpravě, pan poslanec Vít Kaňkovský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové. Už zde bylo k tomuto návrhu zákona mnoho řečeno. Omezím se tedy jenom na pár poznámek.

Myšlenku transformace fakultních nemoc obecně podporuji. Také to není myšlenka nová. V několika obměnách se zde podobný návrh, nebo v nějakých trošičku jiných verzích, objevil již vícekrát. I proto jsem byl zvědav, jakou podobu bude mít návrh, který v poměrně rekordním čase připravilo Ministerstvo zdravotnictví poté, co ztroskotal záměr připravit zákon o neziskových nemocnicích. Zásadní limit se ukázal již na počátku, protože čas na přípravu tohoto zákona a připomínkové řízení se ukázalo více než hraniční. A stejně tak limitní je čas na projednání tohoto návrhu zákona v dalším legislativním procesu. A toto není kritika současného ministra, toto je konstatování současné situace kolem tohoto návrhu zákona.

Bыло zde hovořeno o celé řadě rizik, která návrh zákona obsahuje. Nebudu je opakovat všechna, ale nemohu se nezmínit znova o problému zadlužení některých současných fakultních nemocnic, přičemž již dlouhodobě je nejvíce alarmující situace Fakultní nemocnice u svaté Anny v Brně. Také zde již o tom bylo hovořeno. Jen za našeho volebního období bylo nutné opakován poskytnout ze strany státu finanční prostředky k řešení neutěšené situace tohoto subjektu, už to zde bylo zmíněno, jednalo se o tři čtvrtě miliardy korun, a negativní hospodaření, ale i další problémy této nemocnice nadále trvají. A tak zde vyvstávají logické otázky, co s takovýmto problematickými subjekty, které se mají stát univerzitními nemocnicemi. Rád bych zmínil i další problematické okruhy nebo i problematické subjekty, které mají podobné problémy, možná ne v takové míře. Jedná se v tuto chvíli hlavně o Fakultní nemocnici Královské Vinohrady, ale zítra to může být některá nemocnice jiná.

V této souvislosti se nelze divit požadavku rektorů našich univerzit, kteří požadují, aby byly budoucí univerzitní nemocnice oddluženy. Je ale toto navrhované řešení samo o sobě dostatečné? Problém s negativním hospodařením Fakultní nemocnice u svaté Anny, potažmo i jiných nemocnic, je dlouhodobý a samotná transformace na jinou právní formu nemůže tuto situaci vyřešit. Troufám si tvrdit, že situaci brněnského zdravotnictví znám poměrně velmi dobře a dle mého přesvědčení je zejména u Fakultní nemocnice u svaté Anny největším problémem absence koncepce dlouhodobého rozvoje této nemocnice i nechut' přistoupit k některým zásadním manažerským rozhodnutím. Ministerstvu zdravotnictví v této souvislosti vyčítám, že situaci brněnských nemocnic, které zřizuje, již dříve nezačalo komplexně řešit. A myslíte si, že s přijetím tohoto nového zákona se stane zázrak a zadlužené nemocnice se přehoupnou do kladných čísel, je, promiňte mi to, dosti naivní.

Oceňuji, že pan ministr mj. i na nátlak klubu KDU-ČSL vypustil onen kontroverzní § 44, který dával takřka bezběhou možnost Ministerstvu zdravotnictví rozdělovat, slučovat či rušit některé z příspěvkových organizací, které jsou dnes přímo řízenými organizacemi ministerstva, ale nebudou přitom transformovány na univerzitní nemocnice. Na druhé straně zde zůstává v návrhu řada ustanovení, která jsou ve stávající podobě velmi riziková. Z těchto důvodů byla i diskuse na poslaneckém klubu KDU-ČSL k tomuto návrhu zákona složitá. Nakonec jsme tento návrh zákona ochotni propustit do jednání ve výborech. V žádném případě ale nebudeme souhlasit se zkracováním lhůt, protože diskuse kolem tohoto návrhu zákona budou složité a těžko lze předjímat výsledek. A také lze těžko vzhledem k tomu předjímat i to, jakým způsobem se klub KDU-ČSL zachová v konečném hlasování, jestli se k němu vůbec v tomto volebním období dostaneme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Pan poslanec vystoupil jako poslední řádně přihlášený. Já se ptám, zda má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím. Rozpravu tedy končím a ptám se pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit na závěr diskuse. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Opravdu velmi krátce. Padla tady spousta otázek. Je vidět, že ta materie je složitá. Vystupovali hlavně členové zdravotního výboru, takže očekávám, že pokud pustíte tuto věc do dalšího projednávání, ty největší debaty se budou odehrávat na zdravotním, příp. školském výboru.

Několik věcí. To neustálé vyvádění majetku státu. Tady se opravdu musí argumentovat přesně tím... Veřejné vysoké školy. Opravdu je to skoro identické. K převádění majetku nedochází. Já bych tady chtěl znova upozornit – něco jiného je vyvedení majetku státu a něco jiného je využití nepotřebného majetku. Nikdo ty nemocnice prodávat opravdu nebude. Ani to nejde, protože dneska je v tom zákoně daleko tvrdší možnost tomu zabránit, než tomu bylo dřív.

Já bych chtěl říct jednu důležitou větu. Dnes není nikde uvedena povinnost státu dofinancovat ztrátu nemocnic. Dneska stát – nevím, kdo bude na tom ministerstvu třeba sedět, ale když bude někdo hodně drsný, tak té nemocnici, tak té sv. Anně nepomůže. Jasně, dneska tam je závazek toho, že jejich faktury někdo zaplatí. V tomto případě Ministerstvo financí, které za ně ručí. Ale upřímně řečeno, oni to udělají, ale v tu chvíli začne daleko tvrdší tlak, než tam dneska je, aby se to zracionálizovalo. Dneska to prostě ze zákona tak není. Dneska teoreticky ta instituce nemůže zbankrotovat, ale nikde není řečeno, právě co s tím, když už jí stát nebude chtít dotovat.

Pak tady bylo několik zmínek na téma dvojkolejnou úvazku. Jasně, to, co říkal pan docent Svoboda, je třeba zase na druhou stranu říci, že tady by měla vzniknout instituce, kde je v rovnováze jak vědecko-výzkumná a výuková část, tak ta část léčebně preventivní. A věřte mi, že se svou šestnáctiletou zkušenosí vím, o čem mluvím. Je to skutečně vždycky o dohodě. Samozřejmě k tomu bude spousta prováděcích předpisů, samozřejmě že mezi těmi prováděcími předpisy bude předpoklad toho, jak by ta smlouva mezi univerzitou a univerzitní nemocnicí měla vypadat.

Pan poslanec Štětina. Já jsem proti politickým nominacím. A tady se jim asi zabrání právě tím, že tam bude to ručení celým majetkem. Já si myslím, že spousta těch politických dominantů, kteří s oblibou vysedávají v různých správních radách, se těmbole bude zrovna vyhýbat. Tak o tom jsem skoro přesvědčen.

Já bych chtěl zdůraznit ještě jednu věc. To není o tom, že bychom dávali nemocnice univerzitám. Univerzity nemocnice nepřebírají. Tady vzniká jakási partnerská organizace, něco jako společný podnik mezi univerzitou a státem, který tam vkládá tu svou fakultní nemocnici. Myslím, že právě vzniká nová právnická osoba sui generis, svého druhu, to je důležité zdůraznit.

A pak bych chtěl tady vyvrátit obavy, že díky tomu budou snad upadat regionální nemocnice. To vůbec není pravda. České zdravotnictví je síť. Je to určitý systém, který vzniká od těch regionálních nemocnic. Já si neumím představit tento stát bez těch čtyřoborových základních nemocnic. Neexistuje. Nejde to. Naopak k tomu jsou fakultní nemocnice dnešní, univerzitní nemocnice doufám budoucí, právě tou špičkou, doplňkem, který bude koncentrovat tu nejsložitější péči, přičemž ovšem samozřejmě zůstane zachována výuka slepého střeva, protože ti medici to někde vidět musí. To je pravda. Takže já bych chtěl zdůraznit, že se naopak domnívám, že centralizaci té superspecializované péče naopak zbude paradoxně možná daleko více peněz pro ty regionální nemocnice.

Už k tomu nechci dále pokračovat. Opravdu bych se přimlouval, tento návrh zákona by měl projít do druhého čtení a měl by být podroben velmi odborné diskusi. A já se jí opravdu nebráním. Naopak ji budu vítat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. A o závěrečné slovo se hlásí také pan zpravodaj. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych krátce shrnul, co zde bylo uvedeno. Pan ministr již na některé otázky odpověděl. Celkem diskutovalo sedm diskutujících. Většinou se problematika točila kolem financí, kolem oddlužení, kolem event. privatizace a kolem některých vztahů, přímých vztahů mezi fakultní nemocnicí a fakultou, jako třeba dvojkolejnost atd. Takže sami jste viděli, že těch problémů je tady celá řada a že je potřeba je řešit. Nicméně máme tady jeden návrh na zamítnutí. A pokud ten neprojde, máme návrh na vrácení zpět předkladateli. A potom zde máme návrh o podpoření a přikázání výborům. Garančním výborem byl zvolen zdravotní výbor, ale potom také přikázání výboru školskému. Takže to máme teď k jednání.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Nyní bychom tedy přistoupili k hlasování o návrzích tak, jak byly předneseny. Nejprve tedy, jestliže říkáte, že byl předložen návrh na vrácení navrhovateli k dopracování? Podle jednacího rádu nejprve hlasujeme o vrácení, a teprve poté zamítnutí. Takže jestli padly oba tyto návrhy a nebyly podmíněně, měli bychom postupovat tímto způsobem.

Přivolám kolegy z předsály. Eviduji žádost o odhlášení, které samozřejmě vyhovím, a poprosím vás všechny, abyste se znova přihlásili svými hlasovacími kartami.

S přednostním právem paní místopředsedkyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pány. Pan kolega poslanec Svoboda to podmíněně řekl, takže prosím, abychom hlasovali nejprve o zamítnutí.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobре. Já jsem to takhle nepochopil z řeči, ale nemám s tím žádný problém. Jestliže nemá nikdo námitku proti tomuto postupu..., hlasovali bychom nejprve návrh na zamítnutí. A jestliže by tento nebyl přijat, hlasovali bychom návrh na vrácení k dopracování.

Tak tedy počet přítomných se nám již ustálil.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 406, přihlášeno 127 poslanců, pro 9, proti 63. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní přistoupíme k hlasování o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 407, přihlášeno 127 poslanců, pro 34, proti 56. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím nikoho, že by se hlásil. Můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 408, přihlášeno 130 poslanců, pro 126, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? V rozpravě padl návrh na školský výbor. Ještě nějaký návrh v této části rozpravy? Nevidím nikoho, kdo by se hlásil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby byl tento návrh přikázán výboru školskému, ve zkratce, nebudu říkat celý název. Kdo je proti?

Hlasování 409, přihlášeno 130 poslanců, pro 101, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání školskému výboru jako dalším výboru.

Nezaznamenal jsem v rozpravě žádný návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, tudíž mám za to, že jsme se vypořádali s prvním čtením tohoto zákona. Končím tento bod a současně předávám řízení schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Otevřu další bod dnešního jednání. Tím je

177.

Návrh poslanců Robina Böhnische, Jany Černochové, Karla Černého, Jiřího Junka, Františka Laudátu, Bohuslava Chalupy, Jana Chvojký, Miroslavy Němcové, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jana Zahradníka, Jaroslava Holíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1022/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 1022/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Velmi děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi úvodem velmi poděkovat Poslanecké sněmovně za to, že

tento bod předřadila a pevně zařadila právě na dnešní odpoledne, na termín velmi symbolický pro obsah našeho návrhu, lépe řečeno i vašeho návrhu, protože se pod tuto novelu podepsalo celkem 101 poslankyň a poslanců.

Jak možná víte, v Izraeli se nepřipomíná Den holokaustu jako v Evropě a jinde ve světě u příležitosti osvobození koncentračního tábora Auschwitz, ale v Izraeli se připomíná Den holokaustu v souvislosti s vypuknutím povstání ve varšavském ghettu. Vzhledem k tomu, že židovský kalendář je proti našemu pohyblivý, tak tohle výročí připadlo právě na včerejšek a včera v poledne se život v Izraeli zastavil v poledne na dvě minuty, aby si lidé připomněli Den holokaustu neboli Jom ha-šoa.

Shodou náhod se včera připomínalo také 102. výročí první moderní genocidy, tedy genocidy Arménů v Osmanské říši, přičemž tato genocida byla v zásadě laboratoří budoucího holokaustu.

Náš návrh počítá se zařazením dvou nových významných dnů do českých kalendářů. Je to 9. března na připomínce největší masové vraždy československých občanů v historii. K ní došlo v noci z 8. na 9. března 1944 v koncentračním táboře Auschwitz II – Birkenau a během této hrůzné noci bylo zavražděno 3791, nebo někdy se uvádí 3792, mužů, žen a dětí.

Tím druhým významným dnem, který chceme zařadit do českých kalendářů, je potom statečný boj sedmi československých vojáků, výsadkářů, v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze 18. června 1942 proti stonásobné přesile příslušníků zbraní SS a gestapa.

Předkladatelé vnímají oba dny jako velmi významné a symbolické pro naše moderní dějiny a fakt, že se dosud tyto události v českých kalendářích neobjevují, považují za dluh všem hrdinům druhé světové války.

Jak jsem již řekl, návrh podepsalo 101 poslankyň a poslanců. Předkladatelé navrhují projednání této novely v režimu § 90, proti čemuž jsem zatím nezaznamenal veto žádného poslaneckého klubu, za což velmi děkuji. Mohli bychom se tedy s touto materií vypořádat již dnes v prvém čtení.

Je třeba zmínit, že vláda vyslovila s tímto návrhem souhlas a zároveň poslala předkladatelům dvě drobné připomínky, které se týkají řekněme českých termínů a obecně terminologie našeho návrhu. S jedním se dá bezpochyby souhlasit, druhý bych si dovolil velmi krátce okomentovat. Nebudu opravdu zdržovat, protože bych poněkud popřel smysl projednávání zákona podle § 90.

Ta první připomínka vlády se týká toho, že používáme termín Auschwitz II – Birkenau, nikoliv český zavedený pojem Osvětim – Březinka.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: (Vstupuje do řeči.) Já se omlouvám, pane poslanče. Ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztištění, aby bylo dobré rozumět, co předkládá pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Dovolil bych si za předkladatele trvat na německém pojmu hned z několika důvodů. Ve světové odborné literatuře se začíná výrazně uplatňovat proti národním jménům těchto míst – jak možná víte, tak

především Polsko se brání označování koncentračního tábora Auschwitz jako Osvětim či jiným slovanským názvem, protože jde zároveň o dosud fungující polské sídlo a UNESCO se rovněž rozhodlo používat pro název koncentračního tábora právě německý termín, aby bylo zřejmé, že šlo o nacistický koncentrační tábor.

Druhou připomínce vlády jsem schopen plně respektovat. Vláda doporučila do budoucna přejmenovat tento významný den jako Den památky obětí vyhlazení rodinného tábora v Auschwitz II – Birkenau a společně s tím do budoucna přejmenovat již existující významný den 10. červen na Den památky vyhlazení obce Lidice.

Abychom dnes mohli pokračovat podle § 90, dovolil bych si navrhnout, že se domluvím se zpravodajem nebo zpravidloukou Senátu, kde bychom tuto změnu mohli operativně provést a potom tady zákon společně dokončit.

Jak jsem slíbil, že nebudu dlouhý, doufám, že jsem nebyl. Děkuji velmi za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím, aby se slova ujala zpravidlouka pro první čtení, poslankyně Martina Berdychová. Prosím.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, pan poslanec Böhnsch za předkladatele řekl vše podstatné, já pouze velmi stručně zopakuji, že předmětem tohoto poslaneckého návrhu, který podepsalo 101 poslanců, je zařadit další dva významné dny, a to 9. března jako vyhlazení terezínského rodinného tábora v Auschwitz – Birkenau a 18. června jako Den hrdinů druhého odboje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevříám obecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku, a požádám pana poslance Klána, aby vystoupil v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Nebojte, nebudu se tady snažit o nějaký jiný název nebo něco úplně nového, ale vaši pozornost upřu na jiný problém, který souvisí se státními svátky jako celkem, a to je, když státní svátek připadne na sobotu nebo neděli. O tomto problému už se tady vedla diskuse v minulém volebním období. Jestli se nepletu, tak to byl pan kolega poslanec Šincl, který tady předkládal pozměňovací návrh, který říkal, že pokud státní svátek připadne na sobotu, tak dnem volna je vlastně den předcházející, tedy pátek, anebo když připadne státní svátek na neděli, tak je den volna i pondělí. To tady bylo předkládáno minulé volební období.

Já jsem se touto problematikou lehce zabýval a zjistil jsem, že některé státy v Evropě tuto možnost využívají. Já tady vystupuji schválén v diskusi s tímto problémem, protože na pořad této Sněmovny se asi už nedostane návrh pana kolegy Sylora, takže já to musím říci v rozpravě u tohoto bodu. Jenom pouze to řeknu stručně, že možnost přesunu státního svátku, respektive toho dne, využívá dle Parlamentního institutu, podle jejich studie, svátek připadající na sobotu nebo neděli

přesunout na pátek či pondělí využívá hned několik států. Jmenovitě Velká Británie, Belgie, Španělsko, Kypr, Rusko a také třeba Spojené státy americké. Důvody jsou pokaždé různé. Buďto mají udělán tento instrument historicky, to má třeba Velká Británie, Spojené státy americké nebo i Rusko, ostatní výše uvedené státy některé této možnosti využívají pouze sporadicky. Jinou úpravu například mají v Japonsku. V té se praví, že pokud státní svátek připadne na neděli, tak pondělí je automaticky státním svátkem. Ve Španělsku o přesunu státního svátku rozhoduje vláda.

Jelikož žijeme jaksi ve společnosti výkonu, výkonové společnosti na celém světě, tak by stálo za zvážení, říkám, je to jenom příspěvek do diskuse, že by se nějakým způsobem dalo určité volno. Vlastně kdyby to bylo v sobotu, tak by bylo v pátek, kdyby to bylo v neděli, tak by to bylo v pondělí. Dávám to jenom tady pouze věčně do diskuse, nic nebudu navrhovat, nikam nic nebude zařazovat, je to pouze v rámci diskuse, abychom na toto téma nezapomínali, protože jsou někdy roky, kdy se opravdu stane, že všechny státní svátky nebo téměř všechny státní svátky připadnou na víkend, kdy je volno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Pan kolega Klán to pak v závěru řekl, že nic nebude navrhovat, protože jsme se dohodli, že postupujeme podle § 90, není tedy druhé čtení, není možné navrhovat pozměňovací návrhy. Ale spíš možná bych chtěla vyložit to, co tady pan kolega říkal, aby nedošlo k mylce.

Tady skutečně nenavrhuji, protože jsem jednou z navrhovatelek, den pracovního volna. Navrhujeme pouze, aby v kalendáři jako odkaz dalším generacím byly tyto dny uvedeny, aby si každý mohl uvědomit, co který den z hlediska naší historie obnáší. A já jsem velmi ráda a děkuji za to, že ten návrh byl předložen, že je na něm snad politická shoda, protože těch 101 poslanců podle mého názoru tu shodu garantuje, že se tak děje právě teď. A speciálně 18. červen mně jako starostce městské části Praha 2, na jejímž území se nachází památný kostel Svatého Cyrila a Metoděje, dělá radost a doufám, že se podaří legislativní proces zvládnout tak, abychom 75. výročí od hrdinné operace Čechoslováků s názvem Anthropoid již mohli oslavovat s tímto dnem v kalendáři, byť vím, že kalendáře se tisknou pro příští rok a že to bude uvedeno až v roce 2018. Ale děkuji tedy za to, že ten návrh budeme projednávat ve zrychleném řízení.

A jenom jsem chtěla zareagovat na kolegu Klána, aby zase si to někdo z veřejnosti nevyložil tak, že to bude den volna, tudíž že vlastně ty dny, jak tady hovořil o tom posouvání, v tomto ohledu nemají z hlediska dopadu této změny, kterou navrhujeme, žádnou relevanci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan navrhovatel nebo zpravodajka si chcete vzít závěrečné slovo v tento moment. Prosím? (Zpravodaj: V podrobné rozpravě.) Dobře,

děkuji. Budeme tedy pokračovat dál. Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 1022 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 410, přihlášeno je 135 poslankyně a poslanců, pro návrh 117, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat a budeme dále pokračovat podle § 90 odst. 5.

Já tedy zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku. Prosím, pan navrhovatel.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. U této příležitosti a v souvislosti s projednáním tohoto zákona bych si dovolil přijít s doprovodným usnesením k tomuto sněmovnímu tisku a dovolil bych si toto usnesení přečíst:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odsuzuje zločiny proti lidskosti prováděné nacisty v letech druhé světové války na židovském, romském a slovanském obyvatelstvu na ovládnutých územích, genocidu Arménů a dalších národnostních a náboženských menšin na území Osmanské říše v období první světové války, jakož i další genocidní násilí kdekoliv na Zemi, a vyzývá mezinárodní společenství k účinné prevenci porušování lidských a občanských práv ve světě a k řešení sporů mírovými prostředky."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já bych vás potom požádal o návrh tohoto doprovodného usnesení, protože ten text nemám u sebe. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Přihlášku nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu a i nyní se táží na závěrečná slova navrhovatele nebo paní zpravodajky. Není tomu tak.

Nyní přikročíme tedy k hlasování o přednesených návrzích. Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu celého zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Robina Böhnische, Jany Černochové, Karla Černého, Jiřího Junka, Františka Laudáta, Bohuslava Chalupy, Jana Chvojky, Miroslavy Němcové, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jana Zahradníka, Jaroslava Holíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 1022."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem čtyři sta... omlouvám se, ale zmizel mi výsledek hlasování z tabule, takže potřebuji zjednat nápravu. (Po kratičkém čekání.) Už mi to naskočilo zpátky na obrazovku, takže přečtu:

Hlasování s pořadovým číslem 411. Přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 123, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní budeme hlasovat ještě o doprovodném usnesení. Táži se, zda je potřeba, abych přečetl text, anebo každý ví, o čem budeme hlasovat. (Reakce ze sálu.) Není potřeba, dáme hlasovat. Nikdo nevznáší námitku.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh doprovodného usnesení, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. (Projevy nespokojenosti z poslaneckých lavic.)

Já se omlouvám, ale hlasování jsem zapnul, takže bude patrně problém. Poprosím vás o chvíli strpení, musím zjistit, co se děje se systémem. (Chvíle vyčkávání.)

Vzhledem k tomu, že máme problém s hlasovacím zařízením, navrhoji následující postup. Přerušíme jednání Sněmovny na deset minut. Do té doby budeme opravu hlasovacího zařízení, anebo budou v sále přítomni skrutátoři a provedeme hlasování s počítáním jednotlivých poslanců.

Omlouvám se, ale přerušuji jednání Sněmovny na deset minut.

(Jednání přerušeno v 17.22 hodin)

(V 17.31 oznámil předsedající J. Bartošek, že prodlužuje přestávku do 17.45 hodin. Jednání pokračovalo v 17.45 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vypadá to, že systém je opravený. Ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsály a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami, s tím, že nejprve bychom zkusili hlasovací zařízení. Já bych zahájil hlasování, které bych následně prohlásil za zmatečné, jen abychom vyzkoušeli, zda hlasovací systém funguje.

Zahajuji tedy hlasování a požádám vás, abyste souhlasili či nesouhlasili, abyste otestovali systém. Kdo je proti? Vypadá to, že hlasovací zařízení funguje. Toto hlasování prohlašuji za zmatečné.

Je zde někdo, komu nefunguje hlasování? (Ne.) Dobrá, já vás tedy ještě jednou ohláším a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili, protože někteří avizujete, že vám nefunguje hlasovací zařízení. Všem z vás se podařilo přihlásit? Vypadá to, že nikdo nemá problém s přihlášením. Ještě počkám. Pan poslanec Váňa dnes bude hlasovat s náhradní kartou číslo 78.

Nyní tedy provedeme opět cvičné hlasování, zda zařízení funguje. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Je to cvičné hlasování, které následně prohlásím za zmatečné. Kdo je proti? Já vám děkuji. Toto hlasování s pořadovým číslem 413 prohlašuji za zmatečné a táži se, zda každé poslankyni a poslance fungovalo hlasovací zařízení, nebo zda někdo hlásí technické problémy.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, smím? (Ano.) Dejte nám chvíličku času na to, abychom si mohli zkontovalovat hlasování podle sjetin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Požádám vás tedy o chvíli strpení. (Krátká přestávka na kontrolu sjetin.)

Poslankyně Jana Černochová: Za klub ODS mohu potvrdit, že naše hlasování souhlasí, a nabízím dalšímu klubu, aby si to zkontovaloval.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji za spolupráci a myslím, že můžeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Táži se, zda mám přečíst doprovodné usnesení, anebo můžeme dát rovnou hlasovat, že každý ví, o čem budeme hlasovat. Vidím pokyvování, že všichni vědí a znají text doprovodného usnesení.

Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro doprovodné usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 414, přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro návrh 104. Konstatuji, že i s tímto doprovodným usnesením byl vysloven souhlas. (Potlesk.)

Také konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a projednávání tohoto bodu končím. Děkuji vám.

Než budeme pokračovat, přečtu omluvy. Dnes od 17.45 do 19.30 z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Helena Válková, dále dnes od 17.40 do 19.30 se omlouvá pan ministr Daniel Herman. Dále dnes od 18 do 23.30 se omlouvá pan poslanec Vlastimil Vozka, dále dnes od 17.30 do 20 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Leoš Heger a dále dnes od 17.30 do skončení jednání ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam.

Otevřívám další bod dnešního jednání a tím je

75.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb.,
o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 372/2011 Sb.,
o zdravotních službách a podmírkách jejich poskytování
(zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 1072/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, tento návrh novely zákona o zaměstnanosti a zákona o zdravotních službách upravuje zejména a především

transparentním způsobem oblast zaměstnávání osob se zdravotním postižením, přičemž se jedná o komplexní a systémovou změnu, změnu, kterou dochází k jednoznačnému oddělení a pojmovému odlišení volného a chráněného trhu práce. A je to po opravdu dlouhých diskuzích, především s těmi zaměstnavateli, kteří opravdu poctivě zaměstnávají osoby se zdravotním postižením.

Dále se v novele zavádí institut uznání za zaměstnavatele na chráněném trhu práce, a to formou dohody uzavřené s Úřadem práce České republiky, který nahradí administrativně náročný a nepružný systém vymezování jednotlivých chráněných pracovních míst.

Dochází také k novému označení příspěvků poskytovaných zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají osoby se zdravotním postižením. Zároveň se zde upravuje výše, resp. snižuje se výše tzv. povinného podílu a je zde opatření, které má zabránit nežádoucí tzv. přefakturaci výrobků nebo služeb poskytovaných v rámci tohoto limitu. Mluvím o situacích, kdy v podstatě někdo vykazoval nějaké výrobky, třeba nakoupené tiskárny, jako výrobky, které vyrobily osoby se zdravotním postižením, a vlastně tak podváděl, nebo to bylo na hraně zákona.

Zároveň ve prospěch poctivých zaměstnavatelů zavádíme možnost odstranění tvrdosti zákona, které spočívá v možnosti prominout splnění podmínky bezdlužnosti co do výše součtu nedoplatků a lhůty stanovené k jejich úhradě, a to tedy pouze ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele. Nám se opakovaně stává, že některá, třeba ta menší firma neodvede včas celou částku třeba na sociální pojištění a pak třeba kvůli částce ve výši – nevím – tisíce dvou tisíc korun, která byla zaplacena o několik dní později, tomuto zaměstnavateli není, nemůže být vystavena bezdlužnost a on nedostane na čtvrtletí příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

Zároveň tato úprava ještě obsahuje úpravy v úplně jiné oblasti a ta oblast se týká lidí, kteří jsou registrováni na úřadu práce a kteří z důvodu výmluvy na to, že byli u lékaře nebo že jim něco je, se nedostavili na úřad práce, tak jak podle zákona mají, aby měli nárok na podporu v nezaměstnanosti. Takže se tady mění definice režimu dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu a zakotvuje se zde právní úprava, která se týká závazného vzoru potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání a závazného vzoru potvrzení o ošetření nebo vyšetření tohoto uchazeče. Prostě chceme zabránit tomu, aby si ti lidé jen tak přinesli nějaký papír od doktora, a v budoucnu už bychom měli být schopni vlastně šetřit, zda tento člověk, který má nějaký léčebný režim, a zda ho dodržuje, což dnes v případě těchto lidí vlastně není možné.

V neposlední řadě je zde navazující změna zákona o zdravotních službách a podmírkách jejich poskytování, ve kterém bude doplněna právě povinnost lékaře vydat uchazeče o zaměstnání jako pacientovi příslušné potvrzení.

Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Zdeněk Soukup. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedající, dámy a páновé, já si myslím, že paní ministryně vyčerpávajícím způsobem uvedla ten zákon. Predikují, že by to měl být zákon bezkonfliktní, ale uvidíme.

Já bych se chtěl vyjádřit k tomu zákonu. Když jsem si ho prostudoval, tak jsem zjistil, použiji takový příměr z oboru gastronomie, že je to taková polévka co dům dal a taková polévka se může docela podářit. Ono je to skutečně z různých oblastí, především je to zaměřené na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Já bych chtěl připomenout, že už jsme tady větší část z těch opatření přijali před několika týdny v tisku 911. Tam jsme přijali opatření, co nás nejvíce bolelo, a to byl ten registr smluv. Asi víte všichni, o co se jedná.

Tento zákona vznikal za naprosto ideálních podmínek. Kdyby takhle vznikaly všechny zákony, tak nemáme tolik práce a ušetřili bychom si zbytečné diskuse. Tři roky pracovala expertní skupina, do které jsem byl delegován výborem pro sociální politiku. V té expertní skupině si vyměňovaly názory Národní rada osob se zdravotním postižením, Asociace poskytovatelů sociálních služeb, Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených, Komora zaměstnavatelů zdravotně postižených a došly k takovému velice křehkému kompromisu. Já bych na vás chtěl apelovat, abychom nějakým způsobem, jak se říká a jak se tady vžilo, neházeli do toho vidle pomocí různých pozměňovacích návrhů, protože tento kompromis je skutečně křehký a může tento velice potřebný zákon nějakým způsobem – a teď opět použiji příměr z oblasti gastronomie – může nám z něj udělat dort, který vařila kočička s pejskem a který se stal potravou značně nestravitelnou. Já doporučím, abychom tento zákon pustili bez problémů do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevřím obecnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První vystoupí pan poslanec Vít Kaňkovský a připraví se pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, milé kolegyně, kolegové, předložená novela zákona upravuje zaměstnávání osob se zdravotním postižením na trhu práce plus některá další ustanovení, o kterých zde byla řeč. Poslanecký klub KDU-ČSL jej podpoří k jednání ve výborech.

Zmíním se o jedné z mého pohledu diskutabilní části, a tou je zavedení závazného potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče z důvodu nemoci nebo úrazu. Na jedné straně tento záměr vypadá logicky. Má řešit současnou situaci, kdy se někteří uchazeči o zaměstnání vyhýbají svým povinnostem s odvoláváním na údajnou zdravotní neschopnost a úřady práce řeší tuto situaci napříč Českou republikou požadováním různých neformalizovaných potvrzení, se kterými pak uchazeči o zaměstnání obcházejí různá zdravotnická zařízení. Na druhé straně řešení, se kterým přichází předkladatel, je takového charakteru, že již tolik administrativně přetížená zdravotnická zařízení stavíme před další povinnost pod hrozbou sankčních opatření. A bohužel jako vždy najde o žádný minimalistický formulář. Už jsem měl možnost jeho návrh vidět a jako aktivní lékař mohu

konstatovat, že opět nakládáme další administrativní břímě na bedra našich zdravotníků.

Dlouhodobě se setkáváme v nemocnicích s fenoménem nedostatku času na komunikaci s pacientem, přemíra administrativy nás odvádí od medicínské práce, od rozhovorů s pacienty, které jsou velmi důležité. Pevně doufám, že ve výborech o nutnosti či alespoň o formě a rozsahu tohoto potvrzení budeme účelně diskutovat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí rádně přihlášený pan poslanec Opálka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministrně, kolegové, kolegyně, z mého pohledu jen stručně, ale přesto si myslím, že je potřeba. Za pozitivum této předlohy považuji omezení zneužívání systému, tedy jeho zpřísnění. To samozřejmě negativně dopadne na ty, kteří budou nově z podpory vyloučeni, a to jak z chráněného trhu práce, tak ze zneužívání rekvalifikací či režimu nemocenské. Proto má návrh také podporu poslaneckého klubu KSČM.

Problém, který zde nastínil kolega Kaňkovský, jistě budeme probírat na výboru, ale je třeba říci, že není nikdo jiný než lékař, který může odborně posoudit situaci. Takže přijďme s nějakým řešením. Já osobně se mu nebráním, ale nikdo jiný to za lékaře nevyřeší. Rozumím tomu, že administrativy je čím dál více, ale možná bychom mohli zjednodušit administrativu na nějakém jiném místě. Nechme to na diskusi.

Musím však zmínit i negativum, které v souvislosti s tímto tiskem nemůžu přehlédnout. Nejde o meritum věci, jde o časté novelizace zákona o zaměstnanosti, stejně jako dalších zákonů pracovního práva. Jenom pro vás malou inventuru. V roce 2014 bylo přijato Parlamentem pět novel, v roce 2015 rovněž pět novel, v roce 2016 tři novely a v roce 2017 jsme v dubnu a projednáváme již čtvrtou novelu. Chce se mi říci, že lituju zaměstnavatele a všechny, kteří musí tyto zákony dodržovat, to znamená se taky s nimi seznamovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Paní poslankyně Hnyková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Chtěla bych podpořit svého kolegu ze sociálního výboru pana Opálku. Ano, opravdu, měli jsme teď několikrát otevřený zákon o zaměstnanosti. Možná kdyby se to připravilo komplexně, bylo by to pro zaměstnavatele mnohem, mnohem přenosnější. Samozřejmě že novelu nebudeme blokovat, pošleme ji do druhého čtení. Ale prosím, ať to bude už v jakémkoliv volebním období, bylo by možné vždycky předkládat novelu zákona komplexně, tak aby nám potom, když jsme v praxi, zaměstnavatelé nenadávali, že to je vlastně pořád změna na změnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Přihlášku nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se paní navrhovatelky a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako výboru garančnímu? Žádný návrh nevidím. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Nejprve přečtu, o čem budeme hlasovat. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru?

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 415. Přihlášeno je 126 poslankyně a poslanců, pro návrh 94, proti nikdo, konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a táži se, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Žádný návrh nevidím. V případě, že je tomu tak, končím projednávání tohoto bodu a děkuji vám.

Přečtu omluvu. Dnes od 18 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr obrany Martin Stropnický.

Otevírám další bod dnešního programu a tím je

71.

Vládní návrh zákona o sociálním bydlení a o příspěvku na bydlení /sněmovní tisk 1065/ - první čtení

Tímto návrhem jsem se zabývali dne 11. dubna, kdy je přerušili obecnou rozpravu. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka pro první čtení poslankyně Jitka Chalánková. Než otevřu rozpravu, táži se paní navrhovatelky nebo zpravodajky, zda chcete vystoupit v tento moment. Prosím, paní zpravodajka. Máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že uplynul již nějaký čas od mého vystoupení při minulém otevření tohoto bodu, tak bych ráda připomněla alespoň některé důležité momenty, které se tohoto zákona týkají.

Ráda bych se s dovolením ohradila proti možná mediálním výstupům paní ministryně, která říká, že opozice chce přistoupit k obstrukcím, že si nepřeje tento zákon o sociálním bydlení, aby byl projednán a poslán dále do výborů. Chtěla bych připomenout, že takovýto důležitý zákon, který je velmi rozsáhlý a který také přináší nové povinnosti například obcím, nebo možnosti řešení tohoto problému i směrem

k obcím, kde nedošlo k žádné dohodě, takovýto zákon bohužel ministerstvo přináší v podstatě až v samém závěru svého období. To, že opozice nebo poslanci chtějí řádné projednání tohoto zákona, protože to, co projde Poslaneckou sněmovnou, bude přesně zákon, který postihne občany, a ten zákon by měl být kvalitní. Tady bych chtěla upozornit, že přestože se tento zákon tváří, že byl napsán legislativci, opak je pravdou. Myslím si, že opravdu je tento zákon hlavně velmi nekvalitní, dá se skutečně považovat za velmi nekvalitní návrh. Takže není to z toho důvodu, že bychom chtěli bránit schválení zákona, nicméně je naší povinností, aby z Poslanecké sněmovny přišel do terénu a pro veřejnost zákon kvalitní.

Tento zákon je předkládán až těsně před koncem volebního období a jde přitom o zákon zásadního významu. Jsem si vědoma, že si tento zákon současná vláda vytka jako jeden ze svých nejzákladnějších cílů, přesto jsme zde slyšeli v minulém týdnu, nebo v minulém projednávání, kdy zákon byl otevřen, dopis, který poslala paní ministryně pro místní rozvoj, paní ministryně Šlechtová, byl zde přečten paní poslankyní Maxovou, která zde zásadní výhrady k tomuto zákonu také poslala.

Předkladatelé si od toho zákona slibují nejen vyřešení bytové nouze lidí, kteří se ocitli na ulici nebo v nevyhovujícím bydlení, ale současně i pomoc lidem, kteří bydlí, ale do bytové nouze se s ohledem na své nízké příjmy kdykoliv mohou dostat. Jsou to důležitá sdělení, protože nejenže můžeme zajistit byty pro ty lidi, kteří jsou ohroženi ztrátou bydlení nebo již jsou bez domova, tak také na druhou stranu zase můžeme přivést do neblahé situace lidi, kterým chybí pouze dostatek finančních prostředků k tomu, aby si své bydlení udrželi. K tomu se ještě dostanu.

Proces přípravy tohoto zákona byl od začátku doprovázen kompetenčními i věcnými spory mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí, Ministerstvem pro místní rozvoj a ministrem pro lidská práva.

Dovolte, abych i já připomněla, že přípravy tohoto zákona byly nastartovány schválením koncepce sociálního bydlení na léta 2015 až 2025. Ani proces přijetí této koncepce nebyl jednoduchý a teprve 12. října 2015 se vláda shodla na jejím finálním znění. Tento koncepční materiál vymezil priority v oblasti sociálního bydlení, alokoval finanční částky na rozvoj sociálního bydlení a měl být základem pro budoucí zákon o sociálním bydlení. Koncepce byla ovšem přijata přes nesouhlas Ministerstva pro místní rozvoj, které se dokonce vzdalo svého spolugestorství. Pozitivně nebyla tato koncepce přijata ani zástupci obcí, protože právě obce musí logicky v systému sociálního bydlení sehrávat klíčovou roli.

Koncepce počítala s povinným zapojením obcí do systému sociálního bydlení, a i když autoři nakonec upustili od sporného návrhu stanovit napevno procentní podíl bytů, které obce budou povinně vyčleňovat z bytového fondu na sociální byty, vedle obavy o neoprávněný zásah do samosprávného rozhodování obcí byly již tehdy dalším kritickým bodem chybějící finance. To jsou ty zásadní otázky, které by zde měly zaznít a měly by být zodpovězeny. Pro koho by tady tento zákon měl být určen, pro koho by toto sociální bydlení mělo být určeno a kolik by mělo stát.

Pokud jde o samotný systém, koncepce tehdy počítala se zřizováním tří typů sociálního bydlení, tzv. krizového, sociálního a dostupného. Tento systém měl být pro své klienty prostupný a motivující. Součástí koncepce byly také konkrétní úkoly pro

jednotlivé resorty v oblasti sociálního bydlení a zákon o sociálním bydlení měl být podle koncepce vládě předložen do 30. června 2016 spolu s doprovodnými zákony.

Sociální bydlení je velice široké téma, v jehož rámci se řeší, anebo by se alespoň mělo řešit nejen ubytování pro klienty sociálního systému, ale také sociální dávky na bydlení a podmínky jejich poskytování, standardy bytů, pravidla sousedského soužití, nakládání s dluhy nájemníků a specifické problémy ve vyloučených lokalitách a řada dalších problémů. Existují i další dokumenty, které chystaly jednotlivé resorty v souladu s úkoly zadanými vládou. Tyto dokumenty řešily dílčí problémy, anebo minimálně se snažily nějaká řešení navrhovat. Bude proto na vašem posouzení, nakolik prospěšné bylo pro finální podobu zákona o sociálním bydlení množství papíru, které vládní úředníci během tohoto volebního období k danému tématu popsalí.

Nebudu zde otrocky popisovat celý zákon, to, co již řekla paní ministryně, když se zákon otevíral, a můžeme si přečíst ve sněmovním tisku, ale zaměřím se na jeho přípravu. Ta nešla tak hladce, jak si určitě představovalo ministerstvo.

Termíny předložení zákona se stejně jako u koncepce opakovaně posouvaly. Zákon doznal v procesu připomíkování velkých změn. Jako hlavní jádro sporu se ukázalo, jak jsem již řekla, financování navrhovaného systému. Do vnitřního připomíkového řízení byl proto zákon poslan teprve v červenci loňského roku a až v září putoval do vnějšího připomíkového řízení. A vnější připomíkové řízení bylo ukončeno 19. října.

Zákon byl předložen bez dosažení shody se subjekty, které mají k sociálnímu bydlení co říci. Hlavní nesouhlas vyslovilo Ministerstvo financí. Přepracování navrhl resort spravedlnosti, kritické připomínky mělo také Ministerstvo pro místní rozvoj, dále vnitro a dílčí dopracování požadovala velká většina dalších připomíkových míst. Některé požadavky byly sice protichůdné, drtíve množství připomínek se ale stále opakovalo. Terčem byla především nízká legislativní kvalita navržené předlohy a chybějící prováděcí předpisy, neúplné vyčíslení nákladů ve správě k regulaci dopadů, tedy tzv. zprávě RIA, nejasné financování a obavy ze zásahu do práv samosprávy, pokud bude zachována povinnost obcí se do systému zapojit. Verze ve vnějším připomíkovém řízení obsahovala dokonce pro obce finanční sankce. Během připomíkového řízení byly současně vysloveny obavy z nízkého počtu sociálních pracovníků, kteří mají v novém systému začít fungovat a zajišťovat sociální práci s problémovými nájemníky. Velké množství připomínek směřovalo k otázkám, jak vůbec by mělo sociální bydlení podle navržené normy fungovat v praxi. Tyto otázky považuji za odůvodněné o to víc, že Ministerstvo práce a sociálních věcí se s mnohými z nich nevypořádalo doposud.

Následoval několikaměsíční proces vypořádání připomínek a přepisování zákona. Já se nyní nechci pouštět do rekapitulace jednotlivých avizovaných návrhů, protože jsme se o nich dozvídali téměř výhradně z médií po koaličních jednání. Tedy v rychlosti. Postupně se upustilo od povinného zapojení obcí. Změněna byla úloha úřadů práce, které měly původně fungovat jako jakési sociální realitní kanceláře. Vymyslel se nový úřad na přidělování státních bytů, aby se od něj následně také upustilo a kompetence se svěřily Státnímu fondu rozvoje bydlení. Nová sloučená

dávka nahrazující současný doplatek a příspěvek na bydlení byla nakonec ponechána nejen na zaplacení sociálního nájmu v sociálních bytech, bude moci dále putovat i do standardních bytů. Měnily se lhůty, definice cílové skupiny a další podstatné náležitosti zákona. Ale nechci zabíhat do detailů. To ví jen paní ministryně Marksová a její kolegové ve vládě, jak diskuse probíhala a z jakých důvodů se některé zásadní parametry zákona měnily a jak velké kompromisy a z čí strany byly akceptovány. A hlavně není úkolem nás poslanců řešit za ministry a vládní strany jejich vzájemné spory a nesoulad.

Jako zpravodajka však musím znova upozornit na naprosto zásadní věc. Verze zákona, kterou jsme do Poslanecké sněmovny dostali, je zásadně jiná než ta, která prošla zmíněným vnějším připomínkovým řízením ukončeným v říjnu, a k její podobě se již připomínková místa nemohla nijak vyjádřit. Vláda nám tedy posílá úplně nový zákon, aniž by prošel kolečkem standardních připomínek. A nejen to. Vláda současně obešla i Legislativní radu vlády, kde se začátkem února zákonem zabývala pouze komise pro hodnocení dopadů regulace, a její stanovisko k RIA, která předložený zákon doprovází, je jednoznačné: Ministerstvo nemá náklady na sociální bydlení vůbec vyčísleny. Není také jasné, kde se vezme dostatečný počet bytů, které by mohly sloužit jako byty sociální. A komise doporučila vrátit dokument k přepracování. Máme tu k dispozici některé pasáže.

Možná si říkáte, že jedno stanovisko by nemělo mařit naši vůli sociální bydlení řešit, že i při některých neznámých je třeba systém sociálního bydlení rozjet. Já bych si to určitě přála, protože navzdory možná odlišným představám asi všichni citíme, že pro určitou skupinu lidí mohou sociální byty představovat účinnou a zaslouženou pomoc a návrat do normálního života. Jenže bychom si měli uvědomit, že se tu nebudeme o několikamilionové investici, kterou vyřídíme v rámci jednoho rozpočtu. Bavíme se o nákladech v řádu miliard, bez nichž sociální byty podle současné, velmi ambiciozní představy nikdy fungovat nezačnou. A tyto informace mě právě proto děsí. Plyne z nich, že vláda předložila zákon, který plave na vodě.

Pokud jde o seniory, i tady RIA v mezidobí drobně nabobtnala. RIA konstatauje, že problém seniorů v oblasti bytové nouze je latentní, ale nenásledují žádné další informace, takže nevíme, zda senioři potřebují především dobře vyměřenou sociální dávku, aby mohli zůstat ve svém stávajícím domově a byli schopni zaplatit nájem, anebo je chce stát sestěhovávat do nových sociálních bytů. Místo důkladných analýz se RIA nově odvolává například na brněnský projekt Rapid Rehousing, který však, pokud vím, běží teprve krátce, a v otázce chování problémových nájemníků RIA zase čerpá data z nějakého drobného projektu v oblasti Žluticka. Opravdu si nejsem jistá, zda toto jsou relevantní podklady, na jejichž základě má stát vydávat desítky miliard na sociální byty.

Obdobně jsou zde ovšem také závažné problémy v rovině věcné. Zákon cílí na velmi různorodé skupiny lidí – od bezdomovců po zmíněné seniory. Jenže ve svém důsledku může některým lidem v obtížích ublížit. Zákon totiž mimo jiné nastavuje nová pravidla pro výpočet nového příspěvku na bydlení, který nahradí stávající dávky. A sám předkladatel přiznává, že až 14 % lidí tento příspěvek v novém systému ztratí. A nebudou to náhodou právě maminky samoživitelky? Nebo senioři, o nichž tak ráda mluví paní ministryně? Lidé, kteří bydlí, ale mají jen hluboko do kapsy a

příspěvek na bydlení jim pomáhá zaplatit standardní nájem? Blížší analýzu bychom v důvodové zprávě hledali marně.

Neustálými změnami jsme navíc došli do stavu, kdy se lhůty na přidělení bytu v zákoně prodloužily na dva, resp. tři roky. Je tohle opravdu efektivní pomoc lidem v bytové nouzi? Neměla by se mnohem větší pozornost věnovat azylovým domům a financování sociálních služeb spojených s pomocí lidem v nouzi? Jak bude fungovat krizové bydlení, do něhož se mohou klienti sociálních bytů teoreticky propadnout? Zůstanou otevřené ubytovny? A stanoví stát konečně hygienické normy na jejich provoz?

Zástupci ministerstva jistě namítou, že tento problém řeší například zákon o sociálních službách. Já jsem ale přesvědčena, že systém pomoci v nouzi by měl být propojený a jednotlivé typy pomoci by měly logicky navazovat. Stanovením dvou různých lhůt zákon současně zakládá nerovnost mezi klienty sociálního systému. Ten, kdo bude mít štěstí a bude žít v obci do systému zapojené, má získat byt do zmíněných dvou let. Ten, kdo v takové obci žít nebude a bude muset žádat byt od Státního fondu rozvoje bydlení, má smůlu. Bude čekat o rok déle. Důvod, proč tyto lhůty byly stanoveny tímto způsobem, neznám. Troufám si ale tvrdit, že dva různé právní režimy mohou být problémem i z hlediska souladu s Listinou základních práv a svobod, resp. rovnosti občanů před zákonem. Zákon rozdělí lidi na dvě různé skupiny, přičemž jediným kritériem bude místo jejich pobytu. Chce-li státní správa zaštiťovat sociální bydlení, nemůže vytvářet dvě kategorie občanů.

Obavy ze zásahu do kompetencí obcí sice na první pohled odpadly, tlaky na povinné zapojení obcí ale přetrávají. A velkým tématem je určitě i motivace obcí zapojit se do systému dobrovolně. Podmínky financování sociálního bydlení totiž nadále zůstávají nejisté, protože z velké části nejsou zakotveny přímo v zákoně, ale závisejí na vládních nařízeních.

Příznám se, že velké pochybnosti mám také o fungování Státního fondu rozvoje bydlení. Tyto obavy nerozptýlili ani zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí na jednání podvýboru pro bytovou politiku. Ráda si od zástupců ministerstva nechám vysvětlit, jak konkrétně a kde bude Státní fond rozvoje bydlení byty do sociálního pobytového fondu získávat. Pokud jsem totiž správně četla návrh zákona, nikde se nepíše, že musí Státní fond rozvoje bydlení hledat prázdné a vhodné byty pro sociální bydlení v lokalitě stávajícího bydliště osoby v bytové nouzi. Ze zákona také zmizely podmínky pro umístění sociálních bytů, které měly zamezit vytváření nových ghett. Velmi proto chápou námitky z neziskového sektoru a z Platformy pro sociální bydlení, která se na přípravě zákona aktivně podílela. Bez jakýchkoli pravidel riskujeme, že současná ghetto zůstanou a nová se k nim přidají.

Je tu ještě jeden velmi sporný bod. Marně jsem hledala v zákoně cokoli, co by se dalo vykládat jako motivace vrátit se ze sociálního bytu zpátky do normálního nájemního bydlení. Zákon totiž ve finální podobě ztratil to, co nalezneme ještě v původní koncepci z roku 2015. Buduje systém, který není prostupný, ale naopak zadříží klienty sociálního systému v sociálních bytech natrvalo. Ministerstvo práce a sociálních věcí se k tomu dokonce v RIA bezelstně přiznává.

Především chci pro vyváženosť své zprávy zmíň i pozitívni změny, kterými návrh zákona postupně prošel. Především je to návrat k trvalému pobytu jako podmínce udělení sociálního bytu. Některá města se oprávněn obávala toho, že se na jejich území budou sestěhovávat sociálně slabí lidé z celé republiky. Ne že by se to nyní již nedělo, nově by to však bylo dokonce pod záštitou státu.

Za druhé se rozhodlo, že příspěvek na bydlení bude poskytován i do normálních, nikoli jen sociálních bytů. Považuji to za samozřejmé, protože mnoho lidí, a troufám si říci většina, se nebude chtít stěhovat do nových bytů spolu s problémovými nájemníky například z vyloučených lokalit. Chtějí zůstat doma, tam, kde jsou zvyklí, a pouze potřebují pomoc s placením nájmu. A to se mimochodem týká také mnoha seniorů, jimž se ministerstvo zaklíná nejčastěji. Pro některé z nich možná zákon přináší nové komplikace.

Bohužel pozitivní posuny jsou z mého pohledu v menšině. V zákoně převládají změny, které z jeho původních verzí udělaly torzo, a výsledné torzo dává více otázek než odpovědí. Zákon se rozkročil opravdu široko. Chce jedním modelem pomoci zachraňovat bezdomovce, lidi z ubytoven, a současně pomáhat nízkopříjmovým rodinám a seniorům. Neřeší ale vůbec příčinu toho, proč se lidé ocitají v bytové nouzi, a neusiluje o to, aby výsledkem snažení státu byl návrat těchto lidí do normálního života. Svým způsobem tak zakládá na nové nespravedlnosti.

Nejasné zůstává i praktické fungování sociálního bydlení. Ministerstvo práce a sociálních věcí sice podle dostupných informací podpořilo pilotní projekty ve 14 českých městech a chce připravovat prováděcí vyhlášky a metodiky, jenže tohle úsilí přichází poněkud pozdě.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, postup vlády považuji za naprostě nemístný, protože nás záměrně konfrontuje se zákonem, na němž samotná koalice nenašla shodu. Vláda obešla standardní mechanismy určené k přípravě nové legislativy, připomínkové řízení i legislativní radu a poslala do Poslanecké sněmovny paskvil. Poslanci ale nemohou za to, že Ministerstvo práce a sociálních věcí začalo hajilo své představy, až na poslední chvíli přistoupilo k rychlé akci. Postup při přípravě zákona o sociálním bydlení ukazuje, jak legislativní proces vypadat nemá.

Samozřejmě jsem také zaslechla názor, že je třeba zákon co nejrychleji přijmout, hlavně aby něco bylo, novelami se to dá ménit v budoucnu. Já tento přístup nesdílím. Myslím si, že tato Sněmovna by neměla krátce před volbami pustit do světa polotovar s nejasnou budoucností a zatížit tak další vlády závazkem ve výši desítek miliard korun, aniž bychom mohli s určitostí říci, že to bude fungovat.

Především s ohledem na nedostatečné ekonomicke podklady a nastiněné sporné body proto navrhoju a navrhnu v obecné rozpravě, která je již otevřena, do které jsem se s tímto přihlásila –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Rozprava ještě není otevřena. V tento moment máte slovo jako zpravodajka.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dobře, tak já se přihlásím v obecné rozpravě k návrhu, který teď avizuji. Chci se přihlásit k návrhu, že chci vrátit zákon předkladatelům k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní zpravodajko. Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Přerušen ve svém vystoupení byl pan poslanec Vilimec. (Poslanec Vilimec z lavice: Už nechci, už jsem skončil.) Dobře. Vzhledem k tomu, že pan poslanec Soukup má faktickou poznámku, mohu mu udělit slovo až poté, co se rozeběhne obecná rozprava, protože je možné reagovat pouze na rozpravu.

S přednostním právem paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Jak jsem již uvedla, vláda měla obrovskou a chvályhodnou ambici vyřešit problematiku lidí bez domova a zákon připravovala po celé volební období. Výsledek, bohužel, je naprostý a nepoužitelný paskvil. A to nejen co se týče mnoha legislativních nedostatků, ale zejména z věcného hlediska. Návrh nemá vyřešené financování, nejsou připraveny prováděcí předpisy, je neprostupný, lidi by stahoval do systému, ale nemotivoval by je jej opustit. Pro skutečně zranitelné osoby, jako jsou senioři a maminky samoživitelky, by byl katastrofou, protože velká část z nich by ztratila příspěvek na bydlení a nic by nezískala. Zákon je pravděpodobně v rozporu s ústavním principem rovnosti před zákonem. Vláda zcela selhala v zásadním bodě svého programu, a protože se blíží volby, chce přehodit odpovědnost za nepřijetí zákona na tuto Sněmovnu. Proto předložila tento návrh i přesto, že si sama musí být vědoma jeho nedostatků.

Zamítнout tento návrh by podle mého názoru nebylo moudré. Vyslali bychom tím vzkaz, že sociální bydlení není třeba řešit, že bytová situace nepředstavuje žádný problém. Tak tomu není, bytovou situaci zejména seniorů a samoživitelek a nízkopříjmových rodin je třeba řešit. Tento zákon ji však nevyřeší. Tento zákon dokonce ani nebudeme schopni opravit ve výborech. Znamenalo by to napsat ve výborech zcela nový zákon. Proto navrhují, aby tento návrh zákona byl vrácen předkladateli, tedy vládě, k dopracování.

Pokud tento návrh neprojde, dovolím si navrhnut prodloužit lhůtu na projednání zákona ve výborech o 20 dní. Záměrně říkám výbory v množném čísle. S ohledem na množství a charakter sporných bodů předpokládám, že se zákonem budou chtít zabývat i další výbory, nejen výbor pro sociální politiku, který byl určen jako výbor garanční. Jako zpravodajka ráda přidělení zákona do dalších výborů k projednání navrhnu či podpořím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji paní zpravodajce. S faktickou poznámkou pan poslanec Zdeněk Soukup, po něm paní poslankyně Jana Hnyková, faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedající, dámy a páновé, v podstatě souhlasím, vaším prostřednictvím se obracím na kolegyni Chalánkovou, souhlasím s drtivou většinou toho, co tady řekla. Nicméně mám trošku jiný pohled. Co se od tohoto zákona čeká? Co čekají především města a obce, které jsou velice postiženy tím, že se tam vyskytuje různá ghetta a podobně? Zastavit byznys s chudobou. Byznys s chudobou, který je vlastně dědictvím někdejšího ministra Drábka.

Já jsem se dneska zúčastnil kulatého stolu u nás v regionu, v karlovarském regionu. Kulatého stolu, kde tématem byl především byznys s chudobou a řešení. Řeknu vám, že tam zaznívala slova témař beznaděje od starostů Sokolova, Chodova, Chebu a podobně. Když jsem tam řekl, že se ten zákon patrně nepodaří projednat, tak to vyvolalo témař zděšení. Ano, i já mám výhrady podobného typu jako paní Chalánková, už jsem to řekl. Jde tady o zásluhovost, už jsem o tom mluvil v minulém svém vystoupení, o potřebě rozptýlit ty sociálně potřebné, především ty sociálně nepřizpůsobilé. Nestavět nové byty.

Jsem pro prodloužení lhůty k projednávání. Ano, jsem, ale nesdílím tu skepsi, že nelze zákon nějakým způsobem opravit. Nebo nemluvím o zákonu jako takovém. Mluvím třeba o jakési potřebě přijmout alespoň minimalistickou verzi toho zákona, abychom napravili alespoň největší problémy, které... v podstatě ten systém, který sem zavedl, jak říkám, ministr Drábek. Tím největším problémem je třeba zrušení doplatku na bydlení apod.

Ještě jednou vás vyzývám, abyste si důkladně promysleli, jestli pouštět zákon, nebo vrátit zákon k přepracování. To by znamenalo, že tato Sněmovna už ho nepřijme. (Upozornění na čas.) Opravdu, myslím si, že bychom se měli pokusit v prodloužené lhůtě na těch 90 dnů nějakým způsobem ten zákon napravit a přijmout, jak říkám, alespoň minimalistickou verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Paní poslankyně Jana Hnyková a její faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Hnyková: Já jen v krátkosti za poslanecký klub Úsvit – Národní koalice. My jsme se tímto zákonem samozřejmě zabývali a opravdu nespříhnujeme podmínky, které jsme od toho očekávali. Myslím si, že ty změny, které bychom tam my dávali jako poslanci formou pozmeněujících návrhů, říkám si, zda budou natolik kvalitní a propojené, aby celou tu oblast postihly. Pro nás je prostě zásadní, že tam je ukotvena dobrovolnost obcí. Odkud jinde by to mělo vycházet než obec, která by měla toto sociální bydlení zajišťovat. Tohle nám zásadně vadí na celém tom zákonu. Jistě, když to vrátíme k přepracování, nebude nic. Je otázka, když to zůstane, jestli z toho taky nebude nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je paní poslankyně Alena Nohavová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vláda se zavázala ve svém programovém prohlášení, že bude prosazovat provázané řešení sociálního bydlení a

předcházení bezdomovectví. Boj proti sociálnímu vyloučení dokonce prohlásila za jednu ze svých programových priorit. Navzdory témtu proklamacím se fakticky za této vlády situace dále dramaticky zhoršuje, což dokládá fakt, že se ztrojnásobil počet lidí, kterým je vyplácen doplatek na bydlení. Množství lidí, kteří bydlí na ubytovnách nebo v nedůstojných podmínkách, narostl až na 187 tisíc. Do parlamentních voleb zbývá pouze půl roku. Vláda takto důležitý zákon předkládá na poslední chvíli. Otázkou je, zda stačí projít celým legislativním procesem. Navíc je zde rozpor mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí, které sice pozdě, ale přece zákon předkládá, a Ministerstvem pro místní rozvoj, které má bytovou politiku ve své gesci. Celá situace s pozdním předložením a navíc se zásadním rozporem vzbuzuje dojem vlastně si vytvořit alibi pro nesplnění programového prohlášení než snahu o skutečné řešení problému.

Již při představování koncepce o sociálním bydlení se návrh setkával s velkou kritikou, a tak předložený návrh doznał zásadních změn, které jsou jen určitým kompromisem mezi spolupracujícími ministerstvy a také zástupcem vládní koalice. Zákon cílí v současné době cca na 150 až 120 tisíc obyvatel, což ale představuje zhruba pouhou jednu třetinu občanů, kteří jsou v současné době ohroženi chudobou nebo sociálním vyloučením.

Zákon je potřebný, to je fakt, ale pokud má být skutečně i účinný, tak musí být jasné, kdo bude odpovídat za jeho plnění a kdo zaručí dostupnost bydlení. Budou to obce, města nebo některá z organizačních složek státu? Podle původního návrhu to měly mít za povinnost právě samosprávy. Od toho bylo na nátlak Svazu měst a obcí a Občanského sdružení majitelů domů upuštěno a pro obce to bude pouze dobrovolné. Sociální byty má podle návrhu zákona nově zajišťovat Státní fond rozvoje bydlení, který spadá pod Ministerstvo pro místní rozvoj. Tento fond ale nemá pravomoc posuzovat sociální situaci žadatelů a ani jim nemůže poskytovat podporu v podobě sociální práce. O to se budou muset postarat úřady práce nebo obce.

Z uvedených systémových nedostatků předloženého zákona je patrné, že i když se stane zázrak a zákon se stihne projednat a vstoupí v platnost, reálně situaci nejohroženějších skupin občanů v předložené podobě pro své vnitřní rozpory a nedostatky nesplní. Jediný reálný a skutečný přínos snad bude známenat zamezení obchodu s bídou, protože zákon má sloučit doplatek za bydlení a příspěvek na bydlení v jednu dávku, a tak by konečně mělo skončit vyplácení dávek do ubytoven, tedy reálně spekulantům, majitelům ubytoven.

Zákon je nezbytný, aby se předešlo zejména bytové nouzi seniorů, samoživitelek, postižených. Ale mnozí z nich se vlastně do toho systému sociálního bydlení za současného stavu vůbec nedostanou. Zákon z pohledu KSČM je proto potřeba nastavit pro širší skupinu lidí, a tudíž bychom měli hovořit nikoliv o sociálním bydlení, ale o dostupném bydlení. Řada obcí a měst si rozprodala svůj bytový fond a dnes jim byty chybí. Na nájemné bydlení nedosahne ani řada lidí, kteří poctivě pracují. Oni pracují a nemají na nájem. V řadě míst naší republiky je i nepoměr mezi nájemním v místě obvyklým a platem v místě obvyklým. Proto hovoříme o té dostupnosti bydlení. To známená, že ze svého platu by si lidé měli dostupné bydlení zafinancovat, což v řadě regionů není.

Je třeba podmínky obecně nastavit tak, aby výdaje na zajištění bydlení nečinily reálně více než jednu třetinu příjmů. A tak se naskytá i otázka, jak bude stát hlídat i cenu v místě obvyklou, která bude hrát roli při odkupu bytů dle zákona o veřejných zakázkách, jak se zamezí umělému nárůstu cen bytů.

Návrh zákona doporučujeme poslat do dalších čtení, ale chceme jasné vyjasnění financování sociálního bydlení pro obce, které se zapojí do systému, ale i výkupy bytů od soukromých majitelů a zabránění dalšímu kšeftu s chudobou, který se přesouvá z ubytoven na nákupy bytů chudých regionů. Bydlení musí být dostupné pro všechny. Právo na střechu nad hlavou musí být státem garantovaným právem pro každého občana. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Aleně Nohavové. Dalším rádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Marek Benda... Kterého ale nevidím, tudíž jeho přihláška propadá. A dalším přihlášeným je pan poslanec Ludvík... (Poslanec Benda rychle vchází do sálu.) A pardon, pan poslanec Benda to přece jen stihl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážený pane poslední osamělý ministře, dámy a páновé, mnohé už bylo řečeno o celkovém zaměření návrhu zákona, o problémech, které s tím vznikají. Já jsem se na něj ještě s dovolením podíval lehce řekněme po oné právní stránce a myslím, že tam je spousta pikantérií, které, když budu teď paní ministryně citovat, tak že se shodneme na tom, že ten zákon není úplně zralý na schválení – bez ohledu na to, jestli je věcně správně, nebo věcně správně není.

Já bych chtěl za prvé poukázat na takové rozmilosti, že máme osobu v bytové nouzi, což je osoba, která je bez bydlení – v § 4. V § 5 máme definováno, co to je osoba, která je bez bydlení. A pak náhle máme, že zvlášť zranitelná osoba je ta osoba, která byla osobou, se kterou trvale bydlí, nějakým způsobem poškozena. No ale tak když je to osoba bez bydlení, tak asi s žádnou osobou trvale nebydlí. Možná že s ní někde žije na poli nebo někde jinde, ale těžko předpokládat, že se jedná o osobu, se kterou trvale bydlí, když žádné trvalé bydlení nemá. Ale takovýchhle lehkých absurdit si myslím, že tam bude mnohem víc a že bude velmi obtížné je z toho návrhu zákona vytahat a ukázat na ně.

Obecně vzato se obávám, že ten návrh je neuvěřitelně toho charakteru, že opět zaměstná spoustu úředníků. Budou se tvorit individuální plány podpory. Skoro bych řekl, že na každého jednoho chudáka špatně bydlícího, kterému chceme pomoci, budeme mít jednoho úředníka, který se o něj bude starat, a přitom ve skutečnosti těm skutečně potřebným v podstatě nemá žádnou šanci pomoci. Když se podíváme na to, co chceme po těch žadatelích, a předpokládáme... Já předpokládám, že žadatelé nemají být ti profesionálové, kterých máme v zemi také nemálo, kteří umí ze sociálního systému vysát cokoli, co je pro ně dosažitelné. To asi nemá být účelem. Odhadoval bych, že typickým adresátem této normy má být spíš starší pán či paní, kteří už se třeba v tom dnešním světě tak neorientují, bezdomovec, kterému chce nějakým způsobem pomoci, či osoba možná se sníženou inteligencí nebo sníženou

sociální schopnosti vycházet, která se prostě z nějakého důvodu dostala do toho, že je bezdomovec nebo osoba bydlící mizerně. Ale pak po ní nemůžu chtít, že všechno musí být odevzdáno na předepsaném formuláři vydaném Ministerstvem práce a sociálních věcí. V případě, že to není odevzdáno na tomto předepsaném formuláři, tak ještě můžu mít zvláštní formu podání, která je v počítacové sestavě, příp. v elektronické podobě, pokud ji ministerstvo zveřejnilo. No takhle fakt nikomu nepomůžu. Anebo se na tom budou žít zas nějaké velmi dobře živené neziskové organizace, které nebudou dělat nic jiného než zpracovávat podklady pro ty chudáky.

Stejně tak všechny ty podmínky, které jsou tam stanoveny, že do osmi dnů musí osoba, která spadne jednou do toho systému, nahlásit všechny změny, což bych řekl, že je podmínka, která je v podstatě obtížně splnitelná pro běžného normálního občana, po kterém to chceme, a vím o mnoha lidech, kteří tuto podmínu v mnoha případech opominou – z nejrůznějších důvodů, protože vás prostě nenapadne, že musíte do osmi dnů hlásit změnu pobytu nebo jakékoli změny údajů přeti orgánům České republiky. Tak tohle chceme po osobách, o kterých se tváříme, že jsou v takové sociální situaci, že nemají šanci si samy pomoci, a musí jim nějakým způsobem pomáhat stát, fond bydlení či obce. Místo toho, aby se řeklo "obec má pravomoc pomoci svým chudým, ať si s tím dělá, upřímně řečeno, co chce, nemusí mít všude tržní nájemné, nebudeme stíhat žádného starostu za to, že nedostatečně využívá svůj majetek, protože řekne občas nějakému chudému: vás tady necháme bydlet za menší peníze" tak vymyslíme systém, do kterého opravdu se dostat bych nepřál nikomu v téhle zemi – z hlediska hlášení množství toho, co o sobě ta osoba musí udat, co musí všechno strpět, aby mu kdokoli kdykoli, sociální pracovník, přišel do bytu, zkontoval ho, zjistil, jestli je tam všechno v pořádku... Prostě stává se v podstatě méněcenným chovaným zvířátkem. Až po takové opravdu tématě až vtipnosti, o kterých jsem přemýšlel, proč je tam někdo napsal – práva a povinnosti pronajímatele. Tak mezi povinnostmi pronajímatele je, že pronajímatel je povinen zejména požadovat sociální nájemné. Já úplně nevím, co se tím myslí, co má být cílem tohohle ustanovení. Rozuměl bych – ale to je uvedeno jinde – že to nájemné musí být limitováno. Ale zase – je jeho povinnost požadovat takové nájemné? Budu-li starosta obce a řeknu si: ten chudák fakt nemá na to, aby mi platil, tak mu tři měsíce odpustím? To by snad mělo být v nejlepším případě právo pronajímatele, v žádném případě ne povinnost pronajímatele požadovat takové nájemné.

Myslím, že takových věcí bychom tam opravdu našli celou řadu. Já pak případně navrhu, abychom ten návrh zákona kromě výborů, o kterých už jsme mluvili, ještě příkázali ústavněprávnímu výboru, abychom se zabývali i právní stránkou, protože si myslím, že – a bylo to vidět i na tom, že to neprošlo Legislativní radou vlády, neprošlo to některými dalšími orgány – ta právní stránka je také dost zoufalá.

Poslední, ale širší poznámka, kterou bych chtěl přičinit, je k okruhu oprávněných osob. Je to zase takové to typické úřednické ptydepe, ve kterém vypíšeme všechny možné občany členského státu – rodinným příslušníkem občana, který není občanem, má udělený azyl nebo doplňkovou ochranu, cizincem bez trvalého pobytu. Jenom tam nějak jako lehce zapomínáme říci, že v první řadě by toto právo mělo být pro naše občany. A to tam tak úplně uvedeno není. Paragraf 19 říká "je na území České republiky hlášena k trvalému pobytu podle jiného právního předpisu nebo má trvalý

pobyt, a to pokud má bydliště na území České republiky". Tak musí být hlášena k trvalému pobytu a ještě k mému překvapení mít bydliště. Ani tomu úplně nerozumím, protože je řada osob, které nemají žádné bydliště, a myslí jsem, že na tyto osoby ten zákon má zejména myslet, že má jít zejména o osoby, které mají trvalý pobyt nahlášený na úřadě, ale současně bydlí pod mostem, a my bychom jim nějak rádi pomohli, stát, obce by jim nějak rády pomohly. Zřejmě se to na tyto osoby vztahovat nemá, protože musí mít bydliště na území České republiky a ještě k tomu tady musí být trvale hlášeny, pokud přijede někdo ze zahraničí. A nepředstavujme si, že každý, kdo se vrací ze zahraničí, se vrací ze Západu se stovkami eur nebo dolarů v kapse. Může se klidně vrátit z úplně jiného směru. A tak najednou na takového našeho občana se návrh nevztahuje. Zato se vztahuje na všechny, u kterých splňujeme nějaké mezinárodní úmluvy.

Mně to připadá prostě naprostě nelogické. Řekl bych, že v první řadě to mají být všichni naši občané bez ohledu na bydliště a trvalý pobyt, pokud splňují nějaké podmínky, a pak se můžu bavit o tom, jestli tuto výhodu sociálních dávek poskytnu ještě nějaké další osobě, ještě nějakým příslušníkům jiných států za splnění nějakých podmínek. Ale to, že tam hlavně vypočítám vždycky tipicky evropské, vypočítám všechny příslušníky všech evropských zemí a na vlastní občany zapomenu, nebo je tam uvedu v podobě, že nemají témař šanci na to dosáhnout, mně to prostě připadá, že takhle se zákony psát nemají, že zákon o sociálním bydlení by mohl mít tak šest paragrafů a byl by mnohem jednodušší i pro obce, i pro stát, i pro ty bydlicí. Takhle to bude jenom obrovská byrokracie, která na závěr nikomu z nebydlicích ve výsledku nepomůže.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Jan Bartošek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte i mně, abych se vyjádřil k předloze zákona o sociálním bydlení a řekl několik vět. Věřte, že k autorům to nebude nic pozitivního, ani žádné sociální jistoty. Já děkuji paní zpravodajce za její důkladnou a kvalitní zprávu, kterou uvedla tento zákon.

Je potřeba říci, že Ministerstvo práce a sociálních věcí k zákonu o sociálním bydlení přistoupilo skutečně velmi bizarně. Místo toho, abychom vytvářeli systém dostupného bydlení pro lidi, jejichž jediný problém je ten, že zvládají běžné nároky života, a jediný problém je, že nemají dostatek peněz na to, aby si mohli zaplatit nájem v komerčním prostředí, a vytvořili jsme v České republice dostatečný systém dostupného bydlení s nějakým usměrněným nájmem, tak děláme sociální případy z lidí, kteří do této kategorie vůbec nespadají.

Sociální bydlení ano, já ho podporuji, ale sociální bydlení by mělo být o tom, že tam je sociální práce v odůvodněných případech. Já vím, že to v tom zákoně je, paní ministrině. Ale ta skupina je tak široká, že vy jste se v tom cílovém vymezení

nedokázali shodnout ani s Ministerstvem pro místní rozvoj, kolika lidí se to v konečném důsledku bude vlastně týkat. Kolik je to? 80 tisíc, 100 tisíc, 360 tisíc? Nebo více? Na to jste nedokázali odpovědět.

Je potřeba říci, že přípravu tohoto zákona od začátku provázejí kompetenční a věcné spory především mezi Ministerstvem pro místní rozvoj, MPSV a pro lidská práva. Tato tři ministerstva se neshodla a jsou také příčinou toho, že u návrhu zákona, který máme na stolech, v podstatě z pozice poslanců máme řešit rozpory, které si nedokázali mezi sebou vyřešit ministři. MPSV takříkajíc obešlo dokonce i Legislativní radu vlády, když nechala návrh zákona projednat pouze v jedné pracovní komisi, která navíc doporučila tento zákon k přepracování.

Já chápnu, že postoj ministerstva může být otevřít tu náruč doširoka, ale je to skutečně o tom, že máme spočítáno, nakolik to přijde státní rozpočet?

Nyní ještě něco málo k faktickým výhradám k předloženému návrhu. Ministerstvo práce a sociálních věcí nemá náklady na sociální bydlení vůbec vyčísleny. Celá "metodika" finanční náročnosti je odbyta pouze paragrafem 40, kde se praví, že obce mají nárok na poskytnutí prostředků pro sociální bydlení formou provozní a investiční dotace. To je všechno. Absolutně všechno, dámy a pánové. Pokud bychom chtěli alespoň odhadem zjistit, kolik to všechno bude stát, zkusme si sáhnout do veřejně dostupných statistik. Ty říkají, že pořizovací cena bytu o rozloze zhruba 50 m² se v té nejekonomičtější variantě pohybuje kolem 1,5 milionu korun. I kdybych se drželi té nižší hranice cílové skupiny, můžeme se bavit o tom, že tento návrh zákona velmi hrubým odhadem přijde státní rozpočet na 150 miliard, a to se držím, myslím, té spodní hranice.

V průběhu zákona ministerstvo skutečně hýřilo nápady a přišlo s nápadem, že bychom zřídili agenturu a vytvořili pracovní místa pro dalších 600 zaměstnanců. Musím ocenit, že ministerstvo, pravda, po určitém vysvětlování, tuto myšlenku opustilo. Osobně žiji v určité obavě, abychom zde nevytvorili tolik úřednických míst, že v konečném důsledku se nebude o koho starat.

To znamená, místo toho, abychom šli a tvrdě začali kontrolovat ubytovny, abychom řešili systém dostupného bydlení, které dokážeme nabídnout lidem, kteří mají nízký příjem, tak – jestli jsem dobré četl – v horizontu šesti let ztratí ubytovny nárok na finanční podporu státu. Dobře, může to být nějaká strategie. Já se akorát ptám, kam ti lidé půjdou. Znamená to, že všichni lidé, kteří jsou na ubytovnách, dostanou sociální byty? Rozumím tomu dobře? Znamená to, že člověk dostane sociální byt v rámci bytového domu? To bych i dokázal pochopit. A jsou určité skupiny obyvatel, kteří v bytové nouzi potřebují sociální byt, propojení s bytovou nouzí, může to být například matka, která odchází z páru v důsledku domácího násilí a potřebuje sociální pomoc, jednak krizovou intervenci, nějaké dluhové poradenství, podobné sociální služby. Dovedu si představit, že ty cílové skupiny tam skutečně jsou, pro které sociální byt je skutečně nástroj, jak je vrátit do běžného života, ale neznám odpověď, kam půjdou všichni ti, co jsou v současné době na ubytovnách.

Osobně se obávám, že tento návrh, jak je předložen, zcela zásadním způsobem nesplňuje předpoklad sociální práce, která by měla motivovat lidí k tomu, aby se vraceli do běžného života a sociální systém využívali pouze jako trampolínu

v okamžiku, kdy se jim v životě nedáří. Tento systém, který je navržen, žádným způsobem nemotivuje lidi k tomu, aby se primárně pokusili nalézt bydlení v komerčním prostředí například s pomocí nějakých sociálních dávek, které by dorovnaly nájem. Osobně si musím klást otázku, jak k tak širokému sociálnímu systému přijdou lidé, kteří si na bydlení vzali hypotéku, případně k tomu, aby zajistili splácení hypotéky, si berou například i dvě práce.

Uznávám to, že sociální bydlení je nástroj sociální politiky v odůvodněných případech, ale neměl by vytvářet další nespravedlnost. Obávám se, že tento návrh dělá z ČR nebo z jejich obyvatel další chudáky. Když se totiž vrátím k tomu, jak široká bude cílové skupina, tak dokument RIA ke stávajícímu uvádí, že se to bude týkat zhruba 130 tisíc osob, které žijí v nevyhovujícím bydlení. Připočítává i běžné domácnosti, ve kterých jsou náklady na bydlení větší než 40 % započítatelných příjmů, to znamená dalších 350 tisíc osob, které dnes normálně bydlí. Jestli tomu dobrě rozumím, zákon tedy počítá s cílovou skupinou až 480 tisíc osob, což je zhruba 5 % naší populace. Možná že mám špatné odhady a vyvrátíte mi je, ale za předpokladu, že mám minimálně z poloviny odhady správné, tak mě zajímá, jaký to bude mít nárok na státní rozpočet. To není o tom, že odmítám sociální bydlení jako nástroj sociální politiky. Já chci jenom znát, na kolik to stát přijde, a to si myslím, že je legitimní!

Shrnu-li to, závěr, tak zákon podporuje, myslím si, spíš ty, kteří se nesnaží. Osobně tam sdílím obavu, že spíš povede k tomu, že se budou vytvářet ghetta, ze kterých nebude úniku, protože to budou opět lidé, kteří nebudou motivováni a budou vázání na sociální dávky. Místo toho, abychom šli cestou charit, diakonií a neziskového sektoru, který má zkušenosti, a rozvíjeli jeho kompetence a posilovali nástroje, které již máme, vytváříme zde zcela nový nástroj. A já se tází, co bude tedy v tom případě s neziskovým sektorem, který již v současné době v této oblasti pracuje. Osobně je mi velice líto, že zde musím konstatovat, že ministerstvo totálně promarnilo šanci na přípravu kvalitního zákona a pod tlakem času a blížících se voleb se snaží situaci tímto způsobem vyřešit.

Nechť je zákon propuštěn do druhého čtení, ale budu podporovat návrh, aby byla prodloužena lhůta na projednání, a očekávám, že ministerstvo v této lhůtě dodá řádně spočítanou RIA a dopad do státního rozpočtu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Bartoškoví. Nyní s přednostním právem se přihlásila paní místopředsedkyně poslaneckého klubu ODS Jana Černochová. Prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a páновé, nevím, jaký pocit z projednávání takto zásadní normy máte v tuto chvíli, když se rozhleďnete kolem sebe po sále vy, ale já se stydím. Stydím se za to, že z ministrů této koaliční vlády je tady přítomná navrhovatelka paní ministreně Marksová a teď dorazil pan Pelikán. Skutečně máme zapotřebí, když si pan předseda klubu ČSSD usmyslí, že budeme projednávat dnes zákony po 19. hodině, že tady sedíme my poslanci a neobtěžuje se tady být žádný z ministrů? Nota bene z ministrů, kteří opakováně

vyjadřovali nevůli podpořit tento zákon. Mám na mysli pana ministra financí Babiše, kdy Ministerstvo financí jasné se vyslovilo s předloženým návrhem, že návrh zákona nenaplňuje programové prohlášení vlády, nesplňuje vytyčené cíle oproti stávajícímu stavu, s jistotou pouze zvyšuje administrativní náročnost všech zapojených, vyžaduje nárůst zaměstnanců státních úřadů i samospráv v řádu tisíců nových míst, přesto je reálné, že řešení skrze dávky bude dálé převažovat.

Můžete mi říct, co to tady předvádíme? A kde jsou ministři této vlády, aby nám vyjádřili své názory, které publikují v médiích, ale teď tady nesedí?

Z tohoto důvodu za klub ODS navrhoji přerušení tohoto bodu a bodu následujícího do přítomnosti ministra financí Babiše, aby nám vysvětlil, jakým způsobem Ministerstvo financí, jestli změnilo názor, nezměnilo názor, jakým způsobem se tedy k tomu bude stavět Ministerstvo financí ve chvíli, kdy by tento návrh byl přijat, jaký dopad na státní rozpočet to bude mít. Takže procedurálně navrhoji přerušení tohoto bodu plus bodu následujícího, který je normou související s touto normou, do přítomnosti ministra financí Babiše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní místopředsedkyni. To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Nejprve vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami, a budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Jany Černochové o přerušení tohoto i následujícího bodu do přítomnosti ministra financí Andreje Babiše.

Zahajuji hlasování o tomto bodu. Kdo je pro? (Námitky, že není dostatečný počet přihlášených.) Ano, pardon, omlouvám se.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, opravdu, situace je ještě tristnější, než jsem si myslela. Nejsme usnášenischopní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, já prohlašuji toto hlasování za zmatečné a momentálně nejsme usnášenischopní, takže počkáme. (Po chvíli.) A protože se situace zhoršila... (pobavení) a žádné příchozí tady nevidím, tak... Pardon, pane předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Dovoluji si požádat o přestávku pět minut.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já přerušuji jednání do 19.12 hodin. Prosím, paní místopředsedkyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Já navrhoji přestávku v trvání dvou hodin. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Moment! Takže to máme 19.12, paní místopředsedkyně navrhuje 21.12, čímž se dostáváme po deváté hodině. Myslím, že bylo načteno jednání pouze po 19. hodině. (Námitky.) I po 21. hodině? (Ano.) Takže

přeruším jednání do 21.12 hodin? Přerušují tedy jednání Poslanecké sněmovny do 21.12 hodin, kdy se tady sejdeme a budeme pokračovat v jednání.

(Jednání přerušeno v 19.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.25 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, na základě avizované pauzy na jednání poslaneckého klubu TOP 09, která má pokračovat ve 21.12 hodin, čímž bychom pokračovali ve 23.12, a na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušují jednání této schůze Sněmovny do 9. hodiny ranní, kdy budeme pokračovat bodem číslo 233, kapitálový trh, třetí čtení.

Přeji vám hezký večer a dobrou noc.

(Jednání skončilo v 19.26 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

26. dubna 2017

Přítomno: poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Takže dobré ráno všem. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministrě, zahajuji dnešní jednací den 56. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Poprosím, abyste se už usadili na svých místech a pokud možno ztlumili své rozhovory.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Petr Adam – osobní důvody, Margita Balaštíková – pracovní důvody, Jan Bartošek do 12 hodin – pracovní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Bohdalová Vlasta – zahraniční cesta, René Číp – zdravotní důvody, Radim Holeček – pracovní důvody, Pavel Holík – zahraniční cesta, Simeon Karamazov – zahraniční cesta, Martin Kolovratník do 11 hodin – pracovní důvody, Rom Kostřica – pracovní důvody...

Paní poslankyně, já se skoro neslyším, co tady říkám, kdyby to šlo... Děkuji.

Radka Maxová do 9.30 – osobní důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Igor Nykl – zdravotní důvody, Pavlína Nytrová do 15 hodin bez udání důvodu, Ladislav Okleštěk – zdravotní důvody, Gabriela Pecková – zdravotní důvody, Markéta Pekarová Adamová – osobní důvody, Lukáš Pleticha do 14.30 – pracovní důvody, Ivo Pojezný – zdravotní důvody, Anna Putnová – zahraniční cesta, Jan Sedláček – pracovní důvody, Zdeněk Soukup od 11 do 13 hodin – zdravotní důvody, Zbyněk Stanjura – osobní důvody, František Vácha – pracovní důvody, Kristýna Zelenková – zahraniční cesta, Jiří Zemánek – pracovní důvody, Jiří Zlatuška – pracovní cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Pavel Bělobrádek od 9.45 do 16.15 z pracovních důvodů, Marian Jurečka – zahraniční cesta, Miloslav Ludvík – odpolední jednání z pracovních důvodů, Michaela Marksová od 15.00 z pracovních důvodů, Dan Čtok – pracovní důvody, Kateřina Valachová – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek – pracovní důvody.

A dále mi ještě přišla omluva pana poslance Jana Volného, který žádá o omluvení z dnešního dne od 9.00 do 14.00 ze zdravotních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body 233, 240, 241 a 245 – návrhy zákonů ve třetím čtení. Po jejich projednání máme pevně zařazené body 24, 158, 292, 172, 9, 181, 161, 156, 182 a 13. Na 12.45 máme pevně zařazené volební body, to jest body 257, 258, 259 a 260. Dále připomínám, že ve 14.30 budeme pokračovat bodem 293 – krizová situace v sociálních službách. (V sále je velmi hlučno.)

Po zahájení jsem evidoval přihlášku s přednostním právem – pan předseda klubu ANO 2011 Jaroslav Faltýnek. Pane předsedo, máte slovo. Znova poprosím kolegy. Začalo jednání této schůze, poprosím, ztište se, usedněte na svá místa. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: (Nebyl zapnut mikrofon. Předsedající: Ano, už to jede, pane předsedo.) Děkuji za slovo. Hezké ráno, dámy a pánové, vážené kolegyně. Já bych si dovolil poprosit o změnu v programu. Po tom včerejšku, kdy se nám nepodařilo, myslím, že už to byl asi čtvrtý nebo pátý pokus, se dostat k prvnímu čtení insolvenčního zákona, bych si dovolil navrhnout jeho pevné zařazení na zítřek, na čtvrtek 27. dubna, a to za ty pevně zařazené body, které jsou v 11 hodin, výroční zprávy politických stran. Čili za bod 291. Jedná se konkrétně o bod 48, sněmovní tisk 1030, insolvenční zákon, první čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane předsedo. Dále se s přihláškou k návrhu na změnu navrženého pořadu přihlásil pan poslanec Augustin Karel Andrle Sylor. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Dobrý den, dámy a pánové. Jsem tady opět. A opět budu vás prosit a žádat o to, abyste zařadili bod – zákon o významné dnu české státnosti, a to bod č. 940, zákon o státních svátcích, na středu 26., to je dnes, jako bod č. 1 po pevně zařazených bodech. (V sále je trvalý hluk.)

Chtěl jsem vám jenom připomenout, že máme celkem po včerejšku třináct významných dnů. Z toho více jak polovina, to znamená sedm, je určených druhé světové válce. Den památky obětí holocaustu – 27. ledna, 5. května – Květnové povstání českého lidu, 10. června – Vyhlazení obce Lidice, 27. června – Den památky obětí komunistického režimu a 17. listopad – Den válečných veteránů. Nikde v těch významných dnech není žádný český významný panovník, panovnice, osoba –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvíli přeruší, pane kolego. Je to neohleduplné k řečníkovi, že tady není slyšet v tom sále. Poprosím o klid!

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Proto bych vás znova prosil, zařaďte bod významný den české státnosti – Den Karla IV. a Elišky Přemyslovny – 14. květen. Vzhledem k tomu, že Karel IV. je, jak víte, Otec vlasti, vyhrál anketu největší Čech, a jeho maminka Eliška Přemyslovna je ve všech historických análech uváděna jako matka vlasti. Takže matka vlasti... matka Otce vlasti.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Je to tedy... 940 je číslo sněmovního dokumentu? Bod 159 na středu 26. 4. jako první bod po pevně zařazených bodech.

Dále se z místa hlásil s návrhem na změnu pořadu pan poslanec Votava. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Dobré ráno, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych vznesl návrh na zařazení nového bodu na dnes, a to za pevně zařazený bod č. 9. Jedná se o bod 174, tisk 1019, a je to návrh poslanců Václava Votavy, Jaroslava Klašky, Ondřeje Beneška, Adolfa Beznosky, Jiřího Dolejše, Františka Laudáta, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Jenom tedy opakuji – zařazení na dnes za bod č. 9.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli ještě někdo má zájem. Pan předseda klubu ČSSD Roman Sklenák. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Protože předpokládám, že projde návrh kolegy Jaroslava Faltýnka, tak v té souvislosti navrhuji vyřadit z pořadu schůze dvě smlouvy – konkrétně body 218 a 219, tisky 932 a tisk 1000.

Druhý můj návrh se týká bodu 23, což je návrh Robina Böhnsche, Jiřího Koubka a dalších na novelu ochrany zvířat proti týrání, tisk 742. Navrhují, abychom tento bod zařadili dnes za bod, který navrhoval pan kolega Votava, pokud projde, čili za bod 174. Kdyby nebyl schválen, tak za bod 9. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Má ještě někdo zájem o vystoupení ke změně pořadu? Není-li tomu tak, tak bychom postupně přistoupili k hlasování.

Jako první budeme hlasovat návrh pana předsedy Faltýnka, aby insolvenční zákon, bod 48, tisk 1030, byl zařazen na čtvrtek 27. 4. za pevně zařazené body, tedy finanční zprávy, zprávy o financování politických stran.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 417. Přihlášeno 130 poslanců, pro 104, proti 8. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat, aby byl zařazen na dnešní den jako první bod po pevně zařazených bodech bod číslo 159, o státních svátcích.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 418, přihlášeno 134 poslanců, pro 38, proti 66. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat, aby na dnešní jednání za bod 9 byl zařazen bod 174, tisk 1019, o pojištění odpovědnosti, návrh kolegy Votavy.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 419. Přihlášeno 136 poslanců, pro 122, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana předsedy Sklenáka, který navrhuje, aby body 218, 219, to znamená tisky 932 a 1000, byly vyřazeny z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 420. Přihlášeno 136 poslanců, pro 130, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Jako poslední budeme hlasovat návrh, aby bod 23, zákon o ochraně, proti týrání zvířat, když to řeknu zjednodušeně, tisk 742, byl zařazen dnes za bod, který jsme právě schválili, tj. za bod 174.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 421. Přihlášeno 137, pro 79, proti 30. Tento návrh byl také přijat.

Tím jsme se vypořádali se změnami pořadu jednání a můžeme pokračovat jednotlivými body.

Budeme pokračovat bodem 233, který tímto otvírám.

233.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru, což je výbor rozpočtový, pan poslanec Roman Kubíček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 869/2, který byl doručen dne 16. března 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 869/3.

Znovu poprosím o klid v sále.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře, máte zájem o vystoupení? Nemá. Ptám se pana zpravodaje. Nemá zájem o vystoupení. Otevříram tedy rozpravu, do které v tuto chvíliku nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli má někdo zájem o vystoupení ve třetím čtení. Nikoho nevidím. V případě, že se nikdo nehlásí, rozpravu tímto končím.

Ptám se, zda má pan navrhovatel zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Nemá.

Můžeme tedy rovnou přistoupit k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, dovolil bych si vás provést hlasováním třetího čtení tisku 869. Tímto tiskem se zabývalo usnesení rozpočtového výboru 53. schůze ze dne 22. března 2017 a doporučuje následující postup hlasování.

V prvním bodě legislativně technické úpravy podle § 95 odst. 2 jednacího rádu Poslanecké sněmovny, uvedené pod bodem 1 tohoto usnesení, jedním hlasováním. – Já budu muset tyto legislativně technické úpravy ještě zde načít.

Dále budeme hlasovat pozměňovací návrh A, který byl odsouhlasený rozpočtovým výborem, jedním hlasováním. Dále pozměňovací návrh B pana poslance Klašky, který je rozdělen na bod B1 a B2. Jako bod B jedním hlasováním. Dále pozměňovací návrh C pana poslance Zbyňka Stanjury jedním hlasováním a na závěr návrh zákona jako celek.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. (Zpravodaj mimo mikrofon k předsedajícímu: Ještě načtu ty legislativně technické.) Dobре, takže prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Dovolím si ještě načít legislativně technické změny. V bodě 45 slova "vložit slova" nahradit slovy "se vkládají slova". Odůvodnění je úprava návrhu podle legislativních pravidel.

V bodě 56 v uvozovací větě za text "346" vložit slova "se označení dílu pět a jeho nadpis zruší a".

Dále v bodě 57 zrušit věty "V dílu pět zrušit § 179 – je to nehlasovatelné, pozměňovacím návrhem 56 byl v textu zákona dosavadní § 179 jako zrušený nahrazen novým zněním. Odůvodnění: Vypuštění vět zohlední nehlasovatelnost s přihlédnutím k dalšímu obsahu bodu 56, to znamená zavádí nové znění § 179 a usnadní orientaci pro hlasování ve třetím čtení.

V bodu 58 uvozovací věty nahradit novým zněním, a to: "58. Za dosavadní bod 346 se vkládá nový novelizační bod, jehož uvozovací věta bude znít: "X. Před § 192 se vkládá označení "díl pět", jehož nadpis zní "Společná ustanovení k přestupkům", a § 192 nově zní: Současně po zavedení nadpisu dílu pět je potřeba zrušit název pod paragrafem 192. Odůvodnění: Protože výše se navrhuje nadpis dílu pět zrušit, je potřeba jej doplnit před ustanovení, kam obsahově náleží, a současně tent text uvozovací věty uvést do souladu s legislativními pravidly.

Dále k zákonu č. 256/2004 Sb. v bodu 34 slova "v § 32 odst. 2 větě druhé" nahradit slovy "v § 32 odst. 2 větě třetí". Jedná se o opravu číslování věty.

V bodu 83 v § 523 odst. 4 vypustit slova "i přesto". Jedná se o opravu chyby v psaní.

V bodu 80 za slova "§ 130 až 133" vložit slova "§ 135 odst. 1 písm. x)". Oprava chybného výčtu.

V bodu 82 bod X slova "v § 93 odst. 3 písm. a), c) a h) nahradit slovy "v § 93 odst. 3 písm. a), d) a h). Jedná se o opravu chybného textu na písmeno. Správně jde o písm. d).

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Nyní vás tedy poprosím, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Roman Kubíček: Nyní bychom hlasovali o legislativně technických úpravách, jak byly načteny, jedním hlasováním.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Poprosím o klid v sále. Budeme hlasovat o legislativně technických. Pardon. Stanovisko navrhovatele, stanovisko ministerstva k legislativně technickým? (Ministr souhlasí.) Stanovisko výboru? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 422, přihlášeno 144 poslanců, pro 134, proti 1. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Nyní budeme hlasovat o pozeměnovacích návrzích pod písmenem A jedním hlasováním. Jsou to pozeměnovací návrhy z usnesení garančního rozpočtového výboru projednané s Ministerstvem financí. (Stanovisko navrhovatele i stanovisko výboru je souhlasné.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento pozeměnovací návrh. Kdo je proti?

Hlasování 423, přihlášeno 145 poslanců, pro 138, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Nyní budeme hlasovat o pozeměnovacím návrhu pod písmenem B. Tento pozeměnovací návrh řeší dosavadní zákaz změny investiční strategie fondu kolektivního investování tak, aby případnou změnu investiční strategie nebyla dotčena povinnost obhospodařovatele jednat v nejlepším zájmu investorů s odbornou péčí, ale aby byla možná. (Stanovisko navrhovatele i stanovisko výboru je souhlasné.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento pozeměnovací návrh. Kdo je proti?

Hlasování 424, přihlášeno 147 poslanců, pro 140, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Nyní budeme hlasovat o pozeměnovacím návrhu C pana poslance Stanury. Jedná se o technické doplnění navrženého znění zákona v oblasti plynárenství. (Stanovisko navrhovatele i stanovisko výboru je souhlasné.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 425, přihlášeno 147 poslanců, pro 137, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubiček: Nyní jsme odhlasovali všechny pozměňovací návrhy, takže nám zbývá hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, souhlasím, o všech návrzích bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 869, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 426, přihlášeno 149 poslanců, pro 143, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas. Končím tento bod. Děkuji.

Než otevřu další bod, rád bych přečetl omluvy. Paní poslankyně Helena Válková se omlouvá v čase od 9 do 9.30 z dnešního dne ze zdravotních důvodů. Paní poslankyně Martina Berdychová se omlouvá dne 26. 4. a 27. 4. z pracovních důvodů. Paní poslankyně (Válková) už je tady, sotva jsem to přečetl.

Otevíram bod

240.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zdravotnictví a zpravodajka garančního výboru poslankyně Jana Pastuchová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 880/3, který byl doručen dne 28. února 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 880/4.

Nyní se ptám pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře. A kolegu, který na tom místě stojí (poslanec Klučka), prosím, aby uvolnil místo. Opět poprosím o klid v sále, aby pan ministr mohl přednést svou řeč. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte, abych v krátkosti uvedl projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o nelékařských zdravotnických povoláních, a to ve třetím čtení.

Úvodem bych opakovaně zdůraznit, že cílem návrhu je přede vším stabilizovat a zkvalitnit kvalifikační vzdělávání pro nelékařská zdravotnická povolání a současně přispět ke zvýšení počtu nejvíce poptávaných nelékařských

zdravotnických pracovníků v českém zdravotnictví, což jsou dneska, jak všichni asi víte, všeobecné a dětské sestry. (V sále je velmi hlučno.)

Jedním ze způsobů, jak dosáhnout tohoto cíle, je umožnit větší prostupnost studijních programů pro některá povolání. Zejména se tak navrhuje rozšířit možnosti získání odborné způsobilosti pro výkon povolání všeobecné a dětské sestry.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane ministře, já se omlouvám, že vás přeruším. Projednáváme třetí čtení zákona! Čeká nás důležité hlasování. Prosím o klid!

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji. Praktická sestra, zdravotnický záchranář, porodní asistentka a dětská sestra tak budou mít možnost získat odbornou způsobilost k výkonu povolání zkráceným studiem na vyšší odborné škole. Je to ten známý systém 4 + 1. V praxi to bude vypadat tak, že uvedeným zdravotnickým pracovníkům bude možné započítat část dříve absolvované výuky a po úspěšném absolvování přijímacího řízení budou přijati ke studiu do vyššího než prvního ročníku oboru diplomovaná všeobecná sestra. Tento zkrácený způsob studia je přitom plně v souladu se směrnicí o uznávání odborných kvalifikací a se školským zákonem. Pokud jde o povolání dětské sestry, návrh umožní získat odbornou způsobilost studiem v oboru diplomovaná dětská sestra na vyšší odborné škole nebo bakalářského studijního oboru na vysoké škole, a nikoli až po absolvování specializačního studia jako dosud.

Dále bude zakotven stejný model zkráceného studia na vyšších odborných školách jako u všeobecné sestry, pokud uchazečem bude praktická sestra, všeobecná sestra, zdravotnický asistent nebo porodní asistentka. Dále se navrhuje zařazení praktické sestry, která se dosud nazývá zdravotnický asistent, mezi zdravotnické pracovníky, kteří mohou vykonávat povolání po získání způsobilosti bez odborného dohledu.

Na druhou stranu se zavádí nově povinnost doškolení, pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník dlouhodobě přeruší výkon zdravotnického povolání. Návrhem se naopak ruší kreditní systém ke kontrole celoživotního vzdělávání, který neplnil dostatečně motivační roli a nebyl efektivní. Ruší se zároveň i dosavadní registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, protože se zřizuje Národní registr zdravotnických pracovníků, který bude součástí Národního zdravotnického informačního systému, v němž budou zaregistrováni všichni zdravotníci pracovníci a který byl zřízen novelou zákona o zdravotních službách s účinností od 1. července 2016.

K návrhu byla v rámci jeho projednávání v Poslanecké sněmovně vedena velmi široká diskuse, která vyústila v podání řady pozměňovacích návrhů. Já bych k nim rád uvedl, že mohu podpořit ty, které jsou technického a upřesňujícího charakteru, což je většina změn, které navrhuje výbor pro zdravotnictví, a dále takové, které zachovávají či podporují principy touto novelou sledované, což je stabilizace, zkvalitnění a zatraktivnění vzdělávání pro nelékařská zdravotnická povolání. Ke konkrétním pozměňovacím návrhům se případně vyjádřím v průběhu debaty.

Dámy a páновé, vážený pane předsedající, jsem přesvědčen, že vládou navrhované změny v oblasti vzdělávání nelékařských pracovníků povedou k větší motivaci k tomuto vzdělávání a dále usnadní výkon některých povolání v praxi, čímž by mohlo dojít i k jisté stabilizaci pracovní v této oblasti, kterou si všichni, kteří pracujeme ve zdravotnictví, velmi přejeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Otevím rozpravu k tomuto bodu. Jako první se do rozpravy přihlásila paní poslankyně Soňa Marková, které tímto dávám slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji krásný den, vážený pane místopředsedo, vážená vládo, milé kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych se vyjádřila za poslanecký klub KSČM k tomuto návrhu zákona.

Máme před sebou třetí čtení dlouho očekávaného zákona. Původně měl být předložen již na konci roku 2015 s účinností od ledna 2017. Návrh si klade za cíl předeším řešit problémy spojené se vzděláváním zdravotních sester. Tyto problémy nastaly poté, co Česká republika přistoupila k Evropské unii a byla nutena zavést pro zdravotní sestry vysokoškolské vzdělání ve formě vyššího odborného nebo vysokoškolského bakalářského, popřípadě magisterského studia. Z dosud plně kvalifikovaných absolventek středních zdravotnických škol se tak staly zdravotničtí asistenti, kteří nemají některé potřebné kompetence a nemohou samostatně pracovat. Prodloužilo se tak vzdělávání sester s plnými kompetencemi. Pro zajimavost, v roce 2014 úspěšně ukončilo studium 581 absolventů vyšší odborné školy a 1 019 absolventů oboru bakalářského. V roce 1994 to bylo ale 5 147 všeobecných a dětských sester. Spolu s nedostatečným platovým a mzdovým ohodnocením, nárůstem byrokracie, náročností povolání v podobě fyzické náročnosti i psychického vypětí a také požadované směnnosti, neadekvátně sestavenými ošetřovatelskými týmy, kdy všeobecná sestra často supluje práci asistentů a ošetřovatelů, a někdy i s problémem mediálního obrazu všeobecných sester zde máme hlavní příčiny nedostatku sester v lůžkových zdravotnických zařízeních.

Oproti Dánsku, Norsku nebo Švýcarsku máme totva polovinu těchto sester. Konkrétně v letech 2010 až 2015 ubylo v českých nemocnicích 1 300 sester a dalšího ošetřovatelského personálu. Přitom podle průzkumu zaujmají všeobecné sestry třetí místo v žebříčku prestižních povolání. To je ale v naprostém kontrastu s faktem, že při porovnání průměrných výdělků pěti neuznávanějších profesí vycházejí spolu s učiteli základních škol nejhůř. Je tedy jasné, že sebelepší zákon o vzdělávání nemůže okamžitě změnit situaci k lepšímu. A upřímně řečeno, tento návrh nakonec bohužel vůbec nepatří k nejlepším, i když se o něm diskutuje tak dlouho. Samotné sestry, a byly jsme na zdravotním výboru svědky mnoha bouřlivých diskusí, se nedokázaly a ani dnes nedokázou na konečné podobě shodnout. Předeším požadavky z praxe přinesly vzdělávací model 4 + 1, který je ale nyní částí odborné veřejnosti vážně zpochybňován právě z důvodu zkráceného vzdělávání. Poukazuje se dokonce na možné ohrožení kvality poskytované ošetřovatelské péče. V dopisu

Profesionální a odborové unie zdravotnických pracovníků z 26. 10. 2016 se dokonce upozorňuje, že pokud bude model 4 + 1 schválen, obrátí se na Evropskou komisi s žádostí o přezkum. Rozpaky vzbuzuje také fakt, že není zcela jasné jak vlastně bude vypadat ten poslední rok vzdělávání. Na svou otázku při projednávání ve výboru jsem nedostala úplně jasnou odpověď.

Často se také poukazuje na skutečnost, že se nyní na zdravotní školy hlásí žáci a žákyně s nižší úrovní, zatímco v minulosti se tam dostali pouze s vyznamenáním. Tím samozřejmě klesá i úroveň absolventů, respektive absolventek. To je ale bohužel smutným faktem i na ostatních středních školách poté, co po roce 1989 nekontrolovaně narostla nabídka míst na středních školách, ale ubývá vycházejících žáků, byly zrušeny přijímací zkoušky, a dokonce i jednotné maturity. Dnes se k tému věcem znova vracíme.

Další problémy tohoto zákona spatřuje odborná veřejnost v systému celoživotního vzdělávání. Pokud se totiž schválí, že doklad o celoživotním vzdělávání bude pracovníkovi potvrzovat zaměstnavatel, je nutné, aby to bylo na základě certifikátu o účasti na vzdělávací akci, kterou odsouhlasila profesní organizace. Neměla by to být záležitost soukromých agentur. Akce zařazené do celoživotního vzdělávání by měly pořádat zdravotnické instituce, sociální služby a lékárenské instituce, výrobci zdravotnických pomůcek a lékárenských výrobků. O schválení takové akce by pak měla rozhodovat odborná komise, třeba při České asociaci sester, složená ze zástupců profesí nelékařských pracovníků.

Recept na řešení nedostatku nelékařského zdravotního personálu není jednoduchý a je jasné, že nestačí změnit pouze způsob vzdělávání. Musí jít o komplex opatření spočívajících ve snížení povinné administrativy, v odpovídajícím finančním ohodnocení, novém nastavení kompetencí pro vysokoškolsky vzdělané sestry, ty mohou převzít část kompetencí lékařů, ale musí být k tomu nastaveno i financování ze strany zdravotních pojišťoven a také je nutné mít adekvátně sestavený ošetřovatelský tým.

Aktuálně je třeba vyřešit i další palčivý problém. Reálně totiž existuje diskriminace zaměstnanců a zaměstnankyň nemocnic podle toho, jaké nemocnici pracují. Zaměstnanci pracující v obchodních společnostech mají na svých výplatních páskách v průměru o 18 procent méně než zaměstnanci v příspěvkových organizacích. Rozdíly jsou markantní zvláště u zdravotních sester, kdy má sestra z nemocnice obchodní společnosti měsíčně o 6 000 na výplatní pánce méně než její kolegyně v příspěvkových organizacích. Zajistit sjednocení platů a mezd v nemocnicích novelou zákoníku práce je to, co můžeme udělat hned pro personální stabilizaci ve zdravotnictví. Tedy pro to, aby bylo naplněno právo každého občana České republiky na kvalitní zdravotní péči.

Přijetí skutečně kvalitního zákona o vzdělávání je samozřejmě důležité, ale dlouhodobé řešení. Tento návrh zákona, kterému trvalo tak dlouho, než doputoval k tomuto dnešnímu třetímu čtení, vyvolává více otázek, než nabízí konsenzuálních řešení včetně faktu, že nebyla tímto zákonem odstraněna dvoukolejnost vzdělávání a místo toho přibyla další kolej, další vzdělávací model. Přes to přes e všechno je

poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy připraven tento návrh podpořit včetně některých pozměňovacích návrhů.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Jako další v rozpravě vystoupí pan poslanec Vít Kaňkovský, připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, já jsem zde ve druhém čtení tohoto návrhu zákona načetl několik modelů možného vzdělávání farmaceutických asistentů. Pozměňovací návrhy jsou dnes v proceduře hlasování pod body F1 až F5. Už tenkrát jsem avizoval, že to vyplývá z podnětů části lékárenské obce, která avizovala, že i v oblasti vzdělávání farmaceutických asistentů je řada obtíží a že dneska už máme reálně významný nedostatek této profese. Také jsem avizoval, že budeme ještě mezi druhým a třetím čtením odborně diskutovat s lékárenskou obcí, zda některý z navrhovaných modelů je pro ně akceptovatelný.

Diskuse proběhla, byla poměrně dlouhá a náročná. Nakonec se ukázalo, že většinově lékárenská obec ani jeden z navrhovaných modelů neakceptuje, a proto chci navrhnut vzeti zpět pozměňovacích návrhů pod body F1 až F5. Myslím si, že to i přispěje k tomu, aby se hlasovací procedura zjednodušila. Tedy žádám Sněmovnu o zpětvzetí těchto pozměňovacích návrhů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Paní zpravodajka kýve hlavou, poznáela si vás návrh a přednese jej při hlasování o jednotlivých návrzích. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Bohuslav Svoboda, připraví se pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane místopředsedo. Pane ministře, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se vyjádřil k návrhu zákona o nelékařských zdravotnických povolání jménem klubu ODS.

Je to zákon, který vnímáme jako zákon krizový, který řeší aktuální situaci na trhu práce ve zdravotnictví a snaží se ji řešit způsobem, který z pohledu rychlosti řešení je pravděpodobně jediný možný. Na druhou stranu je třeba říct, že zákon je vlastně v principu špatný. On řeší aktuální krizovou situaci, poše do zdravotnických povolání zdravotní sestry, které projdou jinou variantou vzdělávání, vůbec tedy neodstraňuje ten problém, který máme, to znamená tu dvoj- nebo trojkolejnou vzdělávání, a vychází z obráceného konce věci. Tyto věci se mají řešit tak, že když vznikne nějaké vzdělávání, musí mít návaznost na trh práce. Musí na trhu práce být po tomto povolání poprvá.

My jsme zřídili v závislosti na přání Evropské unie vysokoškolské vzdělávání zdravotních sester, ale vůbec jsme pro ně nevytvořili pracovní náplň. Jsme dneska

v situaci, že zdravotní sestry, ať vystudují zdravotní školu, bakalářský program, nebo magisterský program, vlastně mají pracovní náplň úplně stejnou. Jsme v situaci, kdy vzdělávání sester na úrovni bakalářské a magisterské vlastně neobsahuje žádný rozdíl. Děvčata, co vystudovala bakalářský program, v magisterském programu znova studují to samé prostě proto, že tam není žádná návaznost na to, jaký pracovní proces bude. Rezignovali jsme tedy na to, že by vysokoškolsky vzdělané sestry mohly v řadě případů a procesů nahradit drahého lékaře, že bychom mohli změnit skladbu zaměstnanců ve zdravotnictví, jak to už je v některých zemích běžné. Já sám jsem se s tím setkal, když jsem pracoval v Itálii, kde jsme měli vysokoškolsky vzdělané sestry, které pracovaly na úkolech, které v našem pojetí jsou úkoly pro lékaře.

Přes tu námitku se domníváme, že je potřeba stávající návrh zákona podpořit prostě proto, že potřebujeme některé aktuální problémy vyřešit. Jenom upozorňuji na to, že všechny takto aktuálně přijaté zákony se v té druhé době projeví negativně, projeví se tam jejich slabina. Velký problém, který vidím, je ten, že skladba uchazeček o zdravotní školy je zcela jiná, než byla před deseti lety, a bude možná problém dosáhnout toho, aby jejich výsledná práce byla dostatečná. Chtěl bych tedy zdůraznit to, že by ministerstvo nemělo tím, že aktuálně vyřeší nějaký problém, usnout na vavřínech a že by měla být připravována další dokonce ne novela, ale další, nové pojetí vzdělávání nelékařských zdravotnických pracovníků, protože je tam spousta věcí nedořešených.

To, co primárně musí být vydefinováno, je, jaká je pracovní náplň ke kterému typu vzdělání. V tuto chvíli dosáhneme toho, že zdravotní sestra bakalářka a možná i magistra budou dělat stejnou práci, což určitě nebylo cílem novelizace zákona o vysokoškolském vzdělávání a není ani cílem tohoto zákona. Souvisí s tím i to, co říkal přede mnou kolega o farmaceutických povoláních. Chápu stažení bodů F1 až F5, protože vztahový problém mezi různými typy vzdělávání je úplně stejně i u těch farmaceutických asistentů, jenomže tím, že oni na tom více pracují, tak vlastně dospěli k tomu, že se nejsou schopni na stávající podobě dohodnout, a i u nich bude nutné, aby se jasně definovalo, ke kterému typu vzdělání patří jaká činnost.

Znovu upozorňuji na to, co jsem říkal včera – činnosti se mění. Medicína jde vývojově nahoru a potřeba specifického vzdělávání narůstá. Nemůžeme na to rezignovat a vrátit to zpátky k tomu, že všechny – řeknu to velmi zjednodušeně – sestry budou dělat jenom tu tělesnou péči o pacienta. Musíme počítat s tím, že se musí posunout někam jinam, ale musíme pro to pro ně vytvořit prostor. Děkuji.

Ještě jednou opakuji, že v zásadě celek návrhu zákona podpoříme, máme pochopitelně nějaké jiné hlasování u pozměňovacích návrhů, ale jako celek to podpoříme.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní v rozpravě vystoupí s faktickou poznámkou paní zpravodajka. Prosím, máte své dvě minuty.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já děkuji za slovo. Jenom budu reagovat, vaším prostřednictvím, na pana kolegu ohledně kompetencí. Souhlasím s ním naprostě, že

některé kompetence by mohly převzít zdravotní sestry, ale bohužel lékaři se těch svých kompetencí hodně neradi vzdávají. Když se o tom začne diskutovat, tak spíše narázíme na problém ten, že lékaři své kompetence těm sestrám dát nechtějí. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní zpravodajko, za excelentní dodržení času. Jako další v rozpravě vystoupí pan poslanec Leoš Heger. Připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Máte slovo, pané poslance.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, paní poslankyně, páni poslanci. Dovolte mi, abych se jménem klubu TOP 09 a Starostové vyslovil k tomuto zákonu.

Je pravdou, a řekli to již předřečníci, zejména pan kolega Svoboda, že zákon není dokonalý. On v době, kdy vznikl, vyvolal obrovskou revoluci a velikánské zmatky, které se velmi dlouho usazovaly, a zákon se i velmi špatně čte, protože jsou tam některé věci na přeskáčku, schované v různých kapitolách a je to prostě náročná záležitost. Zákon, který zde máme předložen jako novelizaci, ty věci trošku vylepšuje. Je to obtížné ten zákon udělat vylepšeními dokonalý v jednom kole a nepochybň se v tom vylepšování bude muset pokračovat, ale tentokrát jsou některé pozitivní věci přítomné.

To, co já vidím jako nejrizikovější, není ten systém 4 + 1 u vzdělávání sester. Je to experiment, který se bude dlouhou dobu usazovat, bude se muset pozorovat a přizpůsobovat mu všechna exekutivní opatření, která má ministerstvo k dispozici, zejména pokud jde o otázku náplně činnosti jednotlivých kategorií a pokud jde o další profesní vzdělávání, které je u sester řízeno nařízením vlády. Čili je prostor i mimo rámec toho zákona nebo v rámci toho zákona, ale v exekutivní oblasti ten zákon dále upravovat, a ministerstvo by mělo mít útvar, který se pod hlavní sestrou této problematice venuje jako útvar jeden z nejsilnějších. Je to jistě úkol velmi významný pro příští ministry.

Riziko, které já vidím v té změně vzdělávání, není ani tak u těch sester, protože my i nadále budeme mít vysokoškolské sestry a nepochybň o ně bude zájem ze strany studentů, ale ten zákon původní v roce 2004 stvořil nové maturitní povolání zdravotnický asistent, povolání, které nyní bude racionalně přejmenováno na praktickou sestru, což se před pár roky zdálo nemožné, a vyhrožovalo se, že Evropská unie sestru má jako sestru diplomovanou a že to neprojde, teď jsem rád, že se zdá, že to projde, a budeme mít tedy praktickou sestru. Ta otázka je, kolik jich budeme mít. Už v současnosti těch zdravotnických asistentů je velmi málo, protože jejich angažmá na nemocničních odděleních je velmi slabé, protože nemohou pracovat samostatně, a všichni tedy budou ze zdravotnictví odcházet, nebo jdou dále studovat a nepovažují to vzdělání ani pak následnou praxi za atraktivní.

V tom zákoně bylo potřeba říci, že zdravotničtí asistenti budou mít možnost pracovat samostatně. Ten zákon to říká, ale kombinace v oblasti 4 + 1 vzdělávání, tzn., že ta atraktivita praktické sestry bude pomenšena tím, že pravděpodobně velká většina absolventů maturitního studia praktické sestry s vidinou, že má před sebou jeden rok nástavby na vyšší odborné škole, odejde do toho sesterského povolání

kvalifikovaného, k diplomovaným sestrám. Je to dobré, snad to tedy posílí objem těch našich plnokrevných sester, ale pomocné praktické sestry velmi pravděpodobně vymizí a plíživě se tak vrátíme do stavu, který zde byl před 20 lety, kdy spektrum sesterského povolání nebylo v tom nižším konci doplněno těmi pomocníky, kteří dělají nižší ošetřovatelské práce, a znovu tedy kvalifikované sestry budou v situaci, kdy jim nezbude nic jiného než dělat i ty nižší činnosti, které by dělat nemusely. Já s tím nechci strašit, řekl jsem, že je to experiment, který je potřeba sledovat, je potřeba dolaďovat v průběhu zákon těmi exekutivními opatřeními, abychom tato rizika eliminovali, a proto tady o nich mluvím.

Dovolte mi ještě dvě zmínky, které se týkají pozměňovacích návrhů. Ten jeden se týká návrhu, který zde přednesl kolega Kaňkovský, aby byly staženy změny nomenklatury u farmaceutických asistentů. Musím říct, že jeden z problémů stávajícího zákona stále zůstává nomenklatura povolání, zejména v tom, že jednotlivé úrovně vzdělání nemají jednotnou nomenklaturu, tak aby asistent byl výše nebo níže, a na druhou stranu laborant výše nebo níže, ale aby to bylo konzistentní. Je to zpřeházeno na přeskáčku, personalisté s tím měli při zavádění v roce 2004 obrovské problémy, dnes je má každý, kdo do toho zdravotnictví nově vstoupí, vštípit si, jak to vlastně s těmi jednotlivými povoláními je, a pacienti se v tom už vůbec nevyznají. Jediná možnost je pokud možno tedy, není-li v našich silách udělat radikální změnu a všechno to přestavět do nějaké logické struktury, do té nomenklatury již příliš nezasahovat, protože ten zmatek by se znova vrátil do nějakého začínajícího bodu. Takže já tímto děkuji kolegovi Kaňkovskému, že od toho záměru ustoupil.

Poslední, co řeknu, je upozornění na můj pozměňovací návrh pod body E3 a E4, který navrhuje, aby nižší zdravotnická povolání nebyla zatížena zákonou povinností celoživotního vzdělávání. Při vší úctě k sanitářům, řidičům sanitek se domnívám, že tak jak zákoník práce příkazuje každému zaměstnavateli, aby si hlídal kvalitu svých zaměstnanců, že toto je u těch povolání dostatečné, aby byli seznamováni s novinkami v jejich činnosti, a nesl za to zodpovědnost zaměstnavatel, nikoli ti samotní pracovníci, zatímco celoživotní vzdělávání při vši administrativní a organizační náročnosti, a to opravněné náročnosti, aby zůstalo rezervované jenom pro ta vyšší povolání, která musí zastávat lidé, kteří jsou svým způsobem kreativnější a lépe se samostatně orientují a mají vyšší odpovědnosti. Tam tedy ta výjimka povinnosti celoživotního vzdělávání u těchto zdravotníků je zcela namístě, u těch nižší to podle mě namístě není. Není to smrtelná záležitost, ale snížilo by to zase o kousek administrativu ve zdravotnictví, která je velmi náročná. A pokud ten zákon projde, bude dobré, pokud ne, musím aspoň pochválit ten zákon v tom, že administrativu částečně již nyní snižuje, a na rozdíl od předchozích řečníků si myslím, že to je, snížení té administrativy, velmi namístě. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Dovolte mi přečíst rychle omluvy. Omlouvá se pan poslanec Josef Kott z účasti na jednání schůze 26. 4. od 16.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá paní poslankyně Zuzana Šánová od 16.30 do konce jednacího dne a 27. 4. z odpoledního zasedání Sněmovny z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan předseda Jan Hamáček od 9.00 do 13.00 z dnešního jednání z pracovních důvodů a

konečně omlouvá se pan poslanec Marek Černoch z pracovních důvodů od 9.00 do 10.00 a pak od 14.30 do 17.00 dnešního dne z pracovních důvodů. Děkuji.

Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka, připraví se pan poslanec David Kasal. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych říct, že v zásadě u tohoto zákona, podobně jako u zákona o vzdělávání lékařů přednedávnem, napravujeme hrubou chybu, kterou učinilo Ministerstvo zdravotnictví a Poslanecká sněmovna i Senát v roce 2004, když byly přijaty příslušné zákony jak o vzdělávání lékařů, tak o vzdělávání nelékařů. Tímto zákonem v roce 2004 byla prakticky ze dne na den nebo z roku na rok degradována odbornost praktické sestry a z děvčat, která vystudovala na střední škole, se rázem staly pouhé zdravotnické asistentky. Výsledkem této degradace středoškolského vzdělání a odbornosti praktická sestra bylo, že kvalita děvčat přijímaných na střední školy postupně klesala. Klesala úroveň přijímaných studentek, protože děvčata s lepším vzděláním, když viděla, že jim nebude stačit středoškolské vzdělání k získání titulu praktická sestra, tak pokračovala raději na gymnáziích a potom nastupovala na vyšší odborné školy nebo přímo na vysoké školy. To tento zákon napravuje.

Cesta k nápravě ale nebude krátká. Podobně jako zákon od roku 2004 postupně napáchal mnoho škod v českém zdravotnictví, tak náprava bude trvat několik let. Samozřejmě bude muset dojít i k určitém úpravám osnov na středních školách tak, aby postupně narůstala náročnost výuky na středních školách, která se pochopitelně také přizpůsobovala těm děvčatům, která v průběhu let od roku 2004 nastupovala na střední školy. A samozřejmě nastane určité napětí mezi absolventkami jak středních škol, tak i absolventkami vyšších odborných škol a vysokých škol, protože pochopitelně sestry, které získaly vysokoškolské vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání, se budou cítit nedoceněné a budou chtít větší kompetence, o tom už tady byla řeč, a budou chtít také lepší ohodnocení.

Ale v zásadě tento zákon napravuje hrubé chyby, které se staly v roce 2004, a proto my tento zákon podporujeme.

Chtěl bych se jenom zmínit o dvou pozmenovacích návrzích, které dostaly doporučení zdravotního výboru. Je to pozmenovací návrh C1, který se týká behaviorálního analyтика a jeho asistenta. Všichni jste k tomu dostali negativní stanovisko dětských psychiatrů. Prosím, abyste se s tímto stanoviskem seznámili a potom se rozhodovali při svém hlasování.

Druhý pozmenovací návrh, který podle mě nepatří do té sféry nápravy chyb a podle mého názoru by neměl být přijat, je pozmenovací návrh D1 a D2. Je to asistent tradiční čínské medicíny. K tomu jste dostali také stanovisko od lékařů. Všichni vnímáme, jaká je tady všeobecná podpora zavádění čínské medicíny do České republiky. I zdravotní výbor byl v Hradci Králové a navštívil kliniku tradiční čínské medicíny. A když jsme chtěli získat informace o tom, jak probíhá léčba, v zásadě nám bylo řečeno, že jsou tam dva nějaké základní balíčky. Takový základní balíček se šesti akupunkturami plus nějaká doplnková léčba pomoci čajů, nebo rozšířená, kde

ten balíček byl deset akupunktur plus nějaké další čaje. Já si nemyslím, že kvůli tomuto i kvůli tomu, co se plánuje v České republice v rozvoji čínské medicíny, že není (je?) nutné k tomu přijímat nějaké speciální povolání nebo další kategorii řekněme nelékaře, a to asistent tradiční čínské medicíny. Domnívám se, že do tohoto zákona to nepatří, a bohužel nemůžu tento návrh podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Jako další v rozpravě vystoupí pan poslanec David Kasal a připraví se pan poslanec Rostislav Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych v úvodu svého vystoupení nejdříve navrhl legislativně technické úpravy ke svému pozměňovacímu návrhu 5857. Týká se odstranění čárky v § 21c odst. 1 a § 29 odst. 1 za slovy v oblasti vzdělávání, kdy se čárky zrušují. Dále se v návrhu jako druhá legislativně technická oprava jedná o tři nová povolání. Každé má svůj věcně shrnutý paragraf a do povolání asistent se omylem dostalo navíc slovo asistent, a z toho důvodu se slovo asistent z § 29a odst. 2 zrušuje.

Nyní mi dovolte, abych se vyjádřil ke svému pozměňovacímu návrhu, a k tomu krátké entrée. Nám poslancům je v zásadě vyčítáno, že nepracujeme systematicky. Myslím si, že tady se můžete sami přesvědčit, že tomu bylo úplně naopak. Na začátku našeho volebního období se obrátily maminky, které mají děti s poruchou autistického spektra, a ne jeden dva roky, ale deset patnáct let, s tím, že tato situace není vůbec řešena. Obrátily se dopisem na premiéra naší republiky, který následkem toho vytvořil, nebo doporučil vytvořit vládní výbor pro řešení otázek poruchy autistického spektra u těchto osob, nejenom u dětí. Tento vládní výbor při Úřadu vlády pravidelně zasedal od roku 2014. Výsledkem tohoto snažení bylo, a chtěl bych podotknout na rozdíl od toho, co tady zaznělo, prostřednictvím pana předsedajícího, od pana poslance Hovorky, že vzniklo usnesení vlády číslo 111 z února roku 2016. Tomu předcházelo jednání tohoto výboru. Probíhalo řádné připomínkové řízení, kterého se účastnilo Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo školství, Ministerstvo vnitra, byl tam i zástupce pedopsychiatrů pan profesor Paclt, byli tam kliničtí psychologové a byli tam všichni, kteří se do té doby autismem zabývali. Výsledkem toho bylo přijetí desetibodového programu právě v usnesení této vlády (námitka zprava), vládního nařízení, pardon. A byli jsme ho obhajovat na vládě. Skončilo to 20 : 0. Součástí tohoto usnesení bylo i řešení této situace a nabídnutí systémového řešení dětem s poruchou autistického spektra, a jednou z metod je právě ABA terapie. Nikdo tady netvrdí, že není jiná metoda. Ale tato metoda – máme výhodu v tom, že situace u nás nebyla systémově řešena, tak máme výhodu v tom, že můžeme využít poznatky ze zahraničí, protože tato metoda se například v USA používá třicet let a je založena pro lékaře evidence-based medicine, pro ostatní kolegy medicína založená na důkazech. Takže je jednoznačně stanoveno, že používáním této metody máme jasné výsledky práce, které jsou dokumentovány.

Co se týká samotné metody, tak tím, jak jsem řekl, že je součástí tohoto programu, tak bylo vyřešeno další množství věcí. A jednou ze součástí je vlastně vytvoření učebního programu. Chtěl bych říci, že ty skupiny, které se proti tomu ozývají, tak já jim rozumím, nic proti nim nemám. Ono ve chvíli, kdy v České republice není jeden jediný ABA terapeut, který splňuje mezinárodní standard, tak chápou, že ty skupiny, které to de facto neznají, musí proti tomu vystupovat. Dále chápou skupiny, a děkuji jim za to, v situaci, kdy to státně nebylo řízeno a podílely se a podávaly pomocnou ruku rodičům, kteří měli děti s poruchou autistického spektra, tak v tuto chvíli jim vstupuje nový hráč na trh, a pro ně to je samozřejmě nepříjemné, protože jak jistě víte, tak je to poměrně zajímavý byzys, protože jedna hodina vyšetření autistického dítěte stojí čtyři tisíce korun. Nebavím se o terapii.

Co se týká nastavení systémových záležitostí, tak jde o to, aby děti v celé republice měly nastavenou stejnou možnost stejné léčby, to je jedna věc, proč navrhoji tyto pozmeněující návrhy. A za další, ta metoda podle evidence based medicine má až ve 47 procentech potvrzené zlepšení stavu téhoto pacientů. A vezměte si, že v současné době se hovoří, že se jedná až o 200 tisíc lidí. To znamená, že dalších 200 tisíc maminek nebo tatínek je musí doprovázet. Samozřejmě záleží na tizi stavu toho onemocnění. A v tomto případě, pokud by se pomohlo ne 47 procentům, ale 30 procentům lidí, tak jsou to obrovské úspory, které nemusíme dávat do sociálního systému a kdy můžeme ty lidi zařadit do zcela běžného života.

Proto vás prosím o podporu mých pozmeněujících návrhů, které se týkají této oblasti, protože to je jenom střípek, který je v systémovém řešení celé otázky tohoto stavu v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Máte-li své legislativně technické úpravy v písemné formě, poprosil bych vás, abyste je dal paní zpravodajce. Mám za to, že jsou to přípustné úpravy, a hlasovali bychom o nich potom v rámci bodu 1 v rámci procedury. Paní zpravodajka si to poznačí.

Jako další vystoupí v rozpravě pan poslanec Rostislav Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážený pane předsedající, děkuji. Dobrý den, dámy a páновé. Dovolte mi rovněž několik slov k tomuto zákonu, který se blíží ke svému konci v projednávání ve Sněmovně.

Pan poslanec Svoboda zde řekl, že zákon je špatný. Já bych s tím zásadně nesouhlasil, protože jsme se této problematice věnovali velmi důkladně ve zdravotním výboru, dodali jsme to, co bylo potřeba, protože ten návrh, který přišel z Ministerstva zdravotnictví, nebyl zcela reálný. A myslím si, že se nám podařilo vlastně, pokud bude schválen, legislativu přiblížit praxi. Vždyť se jenom podívejme na to, co vlastně jako zákonodárci chceme. Chceme přece dělat zákony pro lidi, ne zákony pro zákony. A tady děláme zákony pro zdravotní sestry, pro nelékařská povolání. Můžeme mluvit o lex zdravotní sestra, třeba. A sociologické průzkumy ukazují, že většina zdravotních sester nechce vysokoškolské vzdělání. Ony chtějí prostě kvalitní středoškolské vzdělání a tento způsob 4 + 1 je jakousi přechodnou

možností, jak toho dosáhnout. Není to samozřejmě úplně jednoduché. To, že schválíme tento zákon, neznamená, že to střední zdravotnické školství bude kvalitní. Proto bych apeloval na ministerstvo, aby jednalo, tak jak jsme apelovali už i na minulého ministra, aby jednalo intenzivně s Ministerstvem školství o změně osnov středních zdravotních škol, aby ty školy byly opravdu kvalitní. To je ale potřeba zařizovat neprůběžně, ale poměrně rychle.

Já mám z toho, co vzniklo a co vám teď předkládáme jako zdravotní výbor, jako garanční výbor, mám z toho dobrý pocit, dobrý dojem, jako i z jiných novel a zákonů, které zde zdravotní výbor předložil. Myslím si, že děláme hodně a podařilo se nám ve zdravotnictví napravit celou řadu věcí, které minulé režimy, nebo minulé vlády, co se jim podařilo ve zdravotnictví zničit.

Ještě poslední poznámku k té tradiční čínské medicíně. Myslím, že o tom bylo řečeno hodně, že jsem o tom taky celkem dost napsal a že jste si udělali svůj názor. A chci jenom zdůraznit jednu jedinou věc. My tady chceme v podstatě, aby došlo k ochraně našich lidí, aby došlo k ochraně spotrebitele proti šmejdům, kteří dnes a denně formou různého šarlatánství, léčitelství, pochybného léčitelství zneužívají důvěry zoufalých lidí, kteří za to platí potom nehorázné částky a vůbec nevědí, za co vlastně platí. Je to na jejich ochranu, aby měli zajištěnou aspoň určitou kvalitu i této péče. Já vím, že to není zrovna jednoduché téma. Je to dost kontroverzní, je náročné, a pokud tento návrh schválíme, tak je to průlomové, ale je to pro dobro zase našich lidí. Proto bych vás prosil i v tomto případě o podporu. A děkuji vám zatím za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Do rozpravy mám teď několik faktických poznámek. Jako první faktická poznámka pana poslance Leoše Hegera, po něm pan poslanec Vít Kaňkovský, poté pan poslanec Bohuslav Svoboda a Ludvík Hovorka. Takže první faktická poznámka, pan poslanec Leoš Heger. Máte své dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Už jsem se snažil, protože jsem chtěl mít poznámku k panu kolegovi Kasalovi a ABA terapii. Já jsem velký příznivec speciálního vzdělávání, kam celá ta problematika také patří, nejenom do psychoterapie a do zdravotnictví. Ale je dobře známo, že speciální výchovou můžete z dvoletého dítěte udělat špičkového artista, můžete z něj udělat tenistu nebo přinejmenším zvýšit pravděpodobnost, že z něj něco mimořádně špičkového bude. Říkám to ve velmi kladném slova smyslu, i v tom kontextu, že autismus je v posledních letech tím, že se jasně ta problematika pojmenovala, je svým způsobem zdánlivě na vzestupu. Pravděpodobně tito lidé byli mezi námi odjakživa, ale nyní se zdá, že jich je více, než jsme si mysleli, a že nějakým zásahem v děství lze jejich život vylepšit.

Váhal jsem nad tím, jestli ten pozměňovací návrh podpořím, nebo ne. Rozhodl jsem se, že ho podpořím, a řekl bych jeden z důvodů, proč jsem ho nechtěl podpořit a proč je asi potom, pokud ten návrh projde, potřeba ještě s celým tím problémem dále pracovat. Je to asi jako u sester. Ony v zákoně nemají napsáno, že se mohou dále

specializovat, ale řeší to podzákonné normy cestou vládního usnesení. A potom se z nich mohou stát různé specialistky na JIP a podobně. U psychoterapie nic takového nemáme, přestože tam také specialisté jsou, a tento návrh dělá z jedné specializace, té psychoterapie, jakousi výjimku. (Upozornění na čas.) Tak to je potřeba hlídat, aby to kvůli tomu třeba v Senátu nezaniklo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další faktická poznámka, pan poslanec Bohuslav Svoboda. A problkla mi tam na chvílku faktická poznámka pana kolegy Kaňkovského, ale byla to asi chyba v systému. Máte rádnou přihlášku, platí to? Takže pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte, abych vaším prostřednictvím zareagoval na kolegu Vyzulu. On v první větě řekl, že já jsem prohlásil ten zákon za špatný. To je zcela nepochopení toho, co jsem říkal. Ríkám, že ten zákon řeší krizovou situaci a že správné by bylo řešit to obráceně. Ne od toho, co má dělat absolventka zdravotní školy, to já chápnu, že má dělat práci s pacientem v tom rozsahu, v jakém po řadu let dělala, ale že bychom se měli zabývat tím, abychom pracovní náplň pro vysokoškolsky vzdělané zdravotnice, bakalářky a magistry, abychom pro ně vytvořili pracovní náplň, která odpovídá jejich vzdělání. Čili to je podstata toho, co já říkám a proč ten návrh kritizuji. On řeší krizově něco, ale ten princip, proč to vzniklo, princip toho, že vysokoškolsky vzdělané ženy nemají pracovní náplň, která by odpovídala jejich kvalifikaci, ten neřešíme.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další faktická poznámka, pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, mám ještě jednu prosbu na pana ministra. Tento zákon řeší základní nápravu chyb, které se staly v minulosti, ale neřeší jednu ještě důležitou věc, a to je nápravu toho, aby sestry měly registrace. Podle úrovně vzdělání mají sestry registrace. Každé zdravotnické zařízení, pokud chce vykonávat svoji činnost, potřebuje registrované sestry a ty musí splňovat určité podmínky vzdělání a praxe. A jak byly různé kategorie vzdělání sester nebo fyzioterapeutek, tak dneska musí znova obnovovat svoji registraci a je to poměrně zdlouhavý náročný proces. A ti, kdo nemají příslušné vzdělání, tak musí za nemalé prostředky a nemalý čas, který do toho musí vložit, studovat, aby získali titul registrované sestry. Dá se to řešit administrativně přes Ministerstvo zdravotnictví, ale je to velmi náročné. Proto prosím pana ministra, aby se tuto záležitost snažil dořešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, za dodržení času. A nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Miloslava Rutová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Rutová: Dobrý den, vážení kolegové. Já bych vás chtěla moc poprosit, jestli bychom nemohli podpořit pozměňovací návrh kolegy Kasala. A řeknu vám hned, z jakého důvodu. Já jsem dvacet let pracovala s postiženými dětmi a bylo tam dostatek těch dětí, které bohužel měly tuhle poruchu autistického spektra. Ty děti jsou tlumeny léky. A v současné době je na Západě používána právě ta metoda, o které hovořil kolega Kasal. Opravdu si myslím, že by to bylo pro podporu a dobro takto postižených dětí, ale nejenom dětí, ale i kantorů. Protože víte, že jsme schvalovali zákon o inkluzi, a takto postižené děti jsou v normální školní docházce. Mají sice své asistenční, ale práce s nimi je opravdu velice, velice těžká. A já bych vás moc poprosila, pakliže je možnost ty děti usměrnit jiným způsobem než léky, jestli bychom mohli tento pozměňovací návrh podpořit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. A nyní po bloku faktických poznámk vystoupí v rozpravě pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, já se v první řadě ještě krátce vyjádřím k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Kasala. Musím říct, že jeho aktivita směřující ke zlepšení diagnostiky a terapie nejenom dětí s poruchou autistickou spektra je jistě dobrá a proti tomu nic nemám. Co je ale problém, a to naznačili ve svém stanovisku dětí psychiatři, je fakt, že behaviorální analýza je jenom jednou z nových moderních metod, které se týkají léčby autismu. A jestliže my v tuto chvíli do zákona o vzdělávání nelékařských pracovníků dáme jenom tuto jednu výseč, tak to považuji za nesystémové a v budoucnu problematické. Takže z těchto důvodů, nikoliv kvůli tomu, že bychom tuto metodu odmítali. Vůbec ne. Myslím, že je potřeba ji v České republice zavést, tak jako je zavedená v řadě států. Ale myslím si, že to řešení nových moderních metod diagnostiky a léčby autismu je potřeba nachystat komplexně, a nikoliv pouhou výšečí. Takže z těchto důvodů klub KDU-ČSL tento pozměňovací návrh nepodpoří. A já chci vyzvat pana kolegu, aby případně ještě s kolegy v Senátu zapřemýšlel. A myslím si, že pokud on tady nějakým způsobem – a možná mě vaším prostřednictvím, pane předsedající, opraví – jakoby trošičku zlehčoval to stanovisko českých dětských psychiatrů, tak si myslím, že tohle bychom dělat neměli. To znamená, já ho chci vyzvat, nebo požádat, zda by se ještě nespojil s dětskými psychiatry a s kolegy v Senátu a nezkusil tento svůj pozměňovací návrh upravit tak, aby skutečně šlo o komplexní změnu, a nikoliv jen o jednu výseč těch moderních metod. Tolik k tomuto pozměňovacímu návrhu.

A na závěr mi dovolte ještě vyjádřit stanovisko klubu KDU-ČSL k této novele jako celku. Klub KDU-ČSL je připraven sněmovní tisk 880 podpořit, a to přesto, že jsme přesvědčeni, že sám o sobě nemůže vyřešit současnou neutěšenou situaci v oblasti nelékařského personálu v našem zdravotnictví. My jsme v našem zdravotnictví dlouho bojovali zejména s finančními problémy. Asi si nebudeš namlouvat, že tomu tak již není. Ale to, co skutečně může ohrozit do budoucna kvalitu zdravotní péče v České republice, to jsou personální problémy. A to jsou personální problémy jak u lékařského, tak u nelékařského personálu. My musíme

dělat řadu dalších kroků k tomu, abychom dokázali namotivovat mladé lidi k tomu, aby měli zájem pracovat ve zdravotnictví. A není to jenom o finančních prostředcích. Dneska mladí lidé mají celou řadu možností, jak se mohou ve svém životě realizovat. A práce zdravotníka patří mezi ta těžká povolání. Tudiž pokud nezlepšíme nejenom finanční, ale i společenskou prestiž zdravotnických povolání, tak se z té velmi svízelné situace z hlediska nedostatku personálu nedostaneme. Takže můj apel na Ministerstvo zdravotnictví je, aby kromě této novely, na které odvedlo velkou práci, a je to určitě prvním krokem k tomu, aby se situace v oblasti nelékařského personálu zlepšila, aby hledalo další koncepční kroky k tomu, abychom nakonec neřešili doopravdy velkou krizi zdravotnictví právě z hlediska toho personálního nedostatku.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec David Kasal. Máte slovo.

Poslanec David Kasal: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Kaňkovského. Já si myslím, že jste mě, Vítku, neposlouchal. Já jsem říkal, že je to systémové řešení. A mě to velmi překvapuje. Já to zopakuju: prošlo vnitřní připomínkové řízení, kde byli přítomní pedopsychiatři. A mně to připomíná situaci, kdy jsme tady jednali o vzdělávání lékařů, kdy se něco dohodne, je na to usnesení a jde se. A my plníme v zásadě to, co nám uložila vláda. A najednou těsně ve finále si najednou začnou některé skupiny uvědomovat, že jim to naruší jejich byznys, a začnou se ozývat. My jsme tu problematiku řešili dva roky. Je zajímavé, že v tu dobu pedopsychiatrická společnost to neřešila, resp. její představitel pan profesor Paclt tam byl a s tím souhlasil. Tak já teď nerozumím této rétorice.

A teď co se týká obecně. Návrh, který je, to není výšeč. To je obecně zavedení vzdělávání do našeho systému. Takže nepleťme si pojmy v tomto případě. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Já jenom v krátkosti. Prosím vás, já mám obavy jenom z toho, když se začnou takhle pánové dohadovat mezi sebou, aby nakonec to, co bylo naším cílem, tzn. abychom změnili podmínky pro sestry, jejich vzdělávání, nepadlo pod stůl. Prosím vás, vyříkejte si to někde mimo tuto sněmovnu a pojďme rozhodnout hlasováním o tom, abychom zlepšili podmínky vzdělávání sester, odstranili nesmyslné další vzdělávání, sbírání kreditů a platby za ně. Tohle je nedůstojné pro naše sestry. A já bych vás chtěla požádat, abychom už tuto diskusi ukončili a šli hlasovat a posunuli tento zákon dál. Děkuji vám za všechny sestry.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Byla jste poslední vystupující, takže se splní vaše přání, že rozprava bude ukončena. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit. Jestliže ne, tak tedy rozpravu končím.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já bych především při svém závěrečnému slovu chtěla poděkovat všem členům zdravotního výboru, i nečlenům. Chtěla bych poděkovat všem kolegům a kolegyním, kteří nám v tom pomáhali a nesedí zde. Chci poděkovat Ministerstvu zdravotnictví, hlavní sestře paní Strnadové, která s námi na tom spolupracovala, celé skupině, která na tom dva roky na Ministerstvu zdravotnictví také spolupracovala.

Souhlasím s kolegyní Hnykovou vaším prostřednictvím, že bych byla velice nerada, aby dvouletá práce spadla pod stůl kvůli jednomu pozměňovacímu návrhu. Doufám, že se tomu tak nestane, a že pokud to tady dnes schválíme, že se nám to ze Senátu nevrátí. Bojují proti sobě tři skupiny ohledně pozměňovacího návrhu doktora Kasala a opravdu si myslím, že by si to tyto skupiny měly navzájem vyříkat a ne to hrotit na poslední chvíli.

Znovu zopakuji všem, že tímto návrhem nerušíme vysokoškolské vzdělání zdravotních sester. Každá zdravotní sestra, která bude chtít jít pracovat do zahraničí, vysokou školu si může dodělat. Týká se to opravdu studentů středních zdravotnických škol, kteří nebudou muset poslouchat dva roky to samé na vyšších odborných školách a na vysokých školách – kreditní systém, sbíráni bodů, vzdělávání a mnohdy poslouchání věcí, které těm sestrám nic neřeknou, je dalším krokem, které zdravotnický personál velice vítá.

A když jsem tu 26. července 2016 uváděla tento zákon v prvním čtení, tak to nebylo populistické gesto, jak se pak psalo, že jsem řekla ahoj holky, už je to tady, a já to teď zopakuji, že konečně po devíti měsících věřím v to, že se nám vrátí systém vzdělávání pro sestry takový, jaký si zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní zpravodajko, a přikročíme k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Přivolám kolegy a poprosím paní zpravodajku, aby se vrátila na své místo, aby nás seznámila s procedurou hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila své stanovisko, resp. stanovisko garančního výboru. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych vás seznámila s usnesením výboru pro zdravotnictví ze 45. schůze ze dne 8. března 2017 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 880.

Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o pozměňovacích návrzích podaných k vládnímu

návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmírkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v následujícím pořadí:

Jako první jsou návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené ve třetím čtení. Jako další hlasování A1, A2, A8 až A25. Další samostatně A3, A4, A5, A6 a A26. B1 až B8 budou nehlasovatelné, neboť byly totožné s pozměňovacími návrhy výboru pro zdravotnictví A21, A22, A5, A6, A13, A14, A26, A3. Dále se bude hlasovat samostatně B9, B12 a B13, C1 až C3, C4 až C6, D1 a D2, E1 a E2, E3 a E4. C7 – pokud bude přijato, bude nehlasovatelné A7, B10, B11. Zde upozorním, že tam byly ještě body F1 až F7, které ale kolega Kaňkovský stáhl. Nebude-li přijato, bude hlasováno A7. Pokud bude přijato, bude nehlasovatelné B10, B11. Nebude-li přijato, budeme hlasovat B10 a B11. Dále budeme hlasovat G, a pokud bude přijato, bude nehlasovatelné H. Pokud nebude přijato, budeme hlasovat H. A naposledy budeme hlasovat o návrhu jako celku.

Zdá se to složité, ale moc složité to není.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Procedura není složitá, ale není určitě jednoduchá. Ještě jednou přivolám kolegy z předsálí. (Hláší se posl. Svoboda.) Už jsme ukončili rozpravu, pane kolego. K proceduře? (Ano.) Já jenom poprosím, asi by bylo vhodné na začátku odhlasovat zpětvzetí pana poslance Kaňkovského, ať máme přehled, o čem hlasujeme.

Nyní k proceduře pan poslanec Bohuslav Svoboda.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Můj návrh je jednoduchý. Já bych chtěl E3 a E4 hlasovat samostatně, ne dohromady.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, poznačil jsem si tento návrh. A nyní bych tedy, jestli paní zpravodajka souhlasí, dal hlasovat o tom, že Sněmovna vysloví souhlas se zpětvzetím pozměňovacích návrhů pana poslance Kaňkovského. (Ano.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, aby Sněmovna souhlasila se zpětvzetím pozměňovacích návrhů. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 427, přihlášeno je 162 poslanců, pro bylo 151, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Tím pádem příslušným způsobem upravíme hlasovací proceduru.

A nyní bychom hlasovali o návrhu pana poslance Svobody, aby se o bodech E3 a E4 nehlasovalo dohromady, ale samostatně.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování 428 přihlášeno 162 poslanců, pro 149, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Žádné další návrhy na změnu procedury jsem nezaznamenal, takže po těchto dvou hlasování, tedy v podobě, jak byla přednesena procedura, minus pozměňovací

návrhy vzaté zpět plus rozdělení hlasování E3 a E4, dávám hlasovat, kdo souhlasí s takto navrženou procedurou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 429, přihlášeno 162 poslanců, pro 152, proti nikdo. Tato procedura byla schválena a já poprosím paní zpravodajku, aby nás tedy provedla jednotlivými body.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Budeme tedy hlasovat jako první bod návrhy legislativně technických úprav, protože byly předneseny kolegou Kasalem.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Tak garanční výbor se nemohl vyjádřit.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tyto legislativně technické úpravy. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 430. Přihlášeno 162 poslanců, pro 155, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodech A1, A2, A8 až A25. A jedná se o úpravy mající legislativně technický charakter.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Doporučující.)

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 431. Přihlášeno 162 poslanců, pro 154, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu A3, což je pozměňovací návrh můj. Jde o vypuštění péče porodních asistentek o kojence.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 432. Přihlášeno 162 poslanců, pro 135, proti 4. Tento návrh byl také přijat. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu A4, což je pozměňovací návrh kolegy Hegera. Jde o ortoptisty, kdy student bakalářského studia bude moci pracovat bez odborného dohledu po jednom roce.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 433. Přihlášeno 162 poslanců, pro 154, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o návrhu A5. Jde opět o můj pozměňovací návrh, kdy je zde úprava navrhující změny terminologie doplněním slova "intenzivní".

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 434. Přihlášeno 162 poslanců, pro 150, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu A6 a A26 společně. Jde o můj pozměňovací návrh, kdy navrhuji, aby zdravotnický záchrannář mohl pracovat sám bez odborného dohledu nebo poskytovat neodkladnou péči až po jednom roce výkonu povolání na akutní lůžkové péče nebo urgentním příjmu. A A26 je ustanovení neplatící pro účinnost před dnem nabytí.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 435. Přihlášeno 162 poslanců, pro 152, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu B9. Jde o můj pozměňovací návrh, kdy první písemná část aprobační zkoušky se bude moci absolvovat i v jazyce anglickém, francouzském, německém nebo ruském, ale praktická část bude nadále pouze v českém jazyce.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 436. Přihlášeno 162 poslanců, pro 151, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodech B12 a B13, což je můj poslední pozměňovací návrh, a je to návrh vložení nové odbornosti povolání terapeuta chronických ran a způsob dosažení jeho odbornosti.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.) Stanovisko výboru? (Nedoporučuje.)

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 437. Přihlášeno 162 poslanců, pro 7, proti 127. Tento návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodech C1 až C3, což je pozměňovací návrh kolegy Kasala. Jde o návrh vložení nové odbornosti povolání behaviorální analytik, behaviorální asistent a behaviorální technik a způsob dosažení jeho odbornosti.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Před zahájením hlasování eviduji žádost o vaše odhlášení, které vyhovím, a poprosím vás, abyste se znova přihlásili svými kartami...

Počet hlasujících se nám ustálil a já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesený návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 438. Přihlášeno 158 poslanců, pro 80, proti 31. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Dále budeme hlasovat o bodech C4 až C6. Je to pozměňovací návrh kolegy Kasala. Jde o řešení právního postavení farmaceutů, kteří získali odbornou způsobilost na území Slovenské republiky v období mezi rozpadem federálního státu a vstupem České republiky do EU.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Já to vnímám, já to vnímám. Eviduji ze sálu, že probíhá kontrola předcházejícího hlasování. Počkáme si, zda bude vznesena námitka, protože výsledek byl těsný... nebo přesný. (Chvilku vyčkává.)

A už vidíme zájemce, který se hlásí. (Rozruch v sále.) Pan kolega Kudela má slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dámy a páновé, jsem v šoku, protože se mi to nestalo... (Smích v sále, potlesk.) V souladu se svým tahákem a pokynem kolegy jsem hlasoval jednoznačně v souladu se stanoviskem klubu jako negativní, a na sjetině mám A jako pro. Takže zpochybňuji hlasování.

Omlouvám se za tuto komplikaci a za zdržení, ale tahák je tahák a skutečně se ho vždycky držím. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: I my jsme v šoku. O tomto návrhu dám hlasovat bez rozpravy, paní zpravodajko.

Takže kdo – s přednostním právem pan předseda klubu KSČM. Prosím. A prosím o klid v sále, probíhá hlasování o zákonu.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, spolu s řadou z vás i já jsem v šoku. My jsme tady léta zvyklí hlasovat v souladu s poslaneckým slibem podle svého vědomí a svědomí, nikoliv podle nějakých taháků a tak podobně. (Zpochybňující reakce z lavic. Tleskají poslanci ANO.) Jen připomínám, že navzdory změnám, které na české politické scéně nastaly, na tomhle se tady nezměnilo nic a bohdá ani nezmění. Děkuji za pozornost. (Veselí v sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Přednostní právo má i pan místopředseda Benda, který vystoupí.

Poslanec Marek Benda: Moc se omlouvám, ale musím zareagovat na kolegu Kováčika, jakkoliv si ho vážím. Přestaňme ze sebe dělat blázny. Přece všichni víme, že nemůžeme všechna hlasování vědět, o čem se hlasuje. Nehrajme si tady na nějaké absolutní pokrytectví, že každý z nás ví v každém bodě, o čem hlasuje. (Potlesk z pravé strany.) Samozřejmě že máme kolegy, podle kterých se řídíme. Samozřejmě že když je někdo odborník na zdravotnictví, tak poslouchám jeho, a když je někdo odborník na zemědělství, tak poslouchám jeho a nebudu se tvářit, že jsem nejchytřejší na celém světě a hlasuji vždycky v souladu se svým svědomím a v každé otázce vím, kam moje svědomí směruje. (Opět potlesk napravo.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přednostní právo má i paní zpravodajka. Ona chtěla vystoupit, já jsem ji okříkl. Chce ještě něco říct?

Poslankyně Jana Pastuchová: Já jsem se jen lekla, jako jestli jste v šoku, jestli jako záchranář mám zasáhnout. Ale nevypadáte tak. (Smích.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Takže vrátíme se k tomu, co máme hlasovat.

Napřed budeme hlasovat o tom, že se vyhoví námitce.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 439. Přihlášeno 158, pro 146, proti 5. Tento návrh byl přijat.

My si tedy zopakujeme hlasování. Prosím, paní zpravodajko, znova o uvedení.

Poslankyně Jana Pastuchová: Budeme tedy hlasovat znova o bodech C1 až C3 kolegy Kasala o návrhu vložení nové odbornosti povolání behoviorálního analyтика, behoviorálního asistenta a behoviorálního technika a způsob dosažení jeho odbornosti.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanoviska už zazněla. Evidují žádost o odhlášení. Odhlásil jsem vás až teď, takže prosím. (Po krátké chvílce.) Počet se nám ustálil na čísle 145.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 440. Přihlášeno 155 poslanců, pro 76, proti 32. Tento návrh nebyl přijat.

Jestli opět proběhne kontrola hlasování? Prosím kolegyně a kolegy o strpení. (Probíhá kontrola hlasování.) Hlásí se pan kolega Kořenek, kterému dávám mu slovo. A prosím o klid.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se všem kolegům. Hlasoval jsem ano, a na sjetině mám ne. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, námitka zazněla jasně a já o ní dám bezprostředně hlasovat.

Kdo je pro, abychom vyhověli námitce pana kolegy? Kdo je proti?

Hlasování číslo 441. Přihlášeno 156 poslanců, pro 145, proti nikdo, námitce bylo vyhověno.

Zopakujeme hlasování o tomto bodu. Myslím si, že už všichni víme, o čem hlasujeme. Nemusíme přednášet znovu. Prosím, paní zpravodajko, aspoň řekněte tedy čísla.

Poslankyně Jana Pastuchová: Budeme hlasovat znovu o bodu C1 až C3. Už všichni víte, o co jde, tak to nebudu znovu opakovat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano. Opět evidují žádost o odhlášení, takže se přepočítáme.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesený pozměňovací návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 442. Přihlášeno 152 poslanců, pro 81, proti 32. Tento návrh byl přijat.

Budeme pokračovat, paní zpravodajko, zdá se. Prosím o klid v sále, abychom slyšeli paní zpravodajku, co přednáší za návrhy. Děkuji.

Poslankyně Jana Pastuchová: Budeme hlasovat o bodech C4 až C6, pozměňovací návrh kolegy Kasala – řešení právního postavení farmaceutů, kteří získali odbornou způsobilost na území Slovenské republiky v období mezi rozpadem federálního státu a vstupem České republiky do EU.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Doporučuje.)

Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 443. Přihlášeno 157 poslanců, pro 154, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodech D1 a D2 společně. Je to pozměňovací návrh kolegy Vyzuly a jde o vložení nové odbornosti povolání terapeuta tradiční čínské medicíny a specialisty tradiční čínské medicíny a způsob dosažení jeho odbornosti.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko výboru? (Doporučující.)

Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 444, přihlášeno 156 poslanců, pro 111, proti 22. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodech E1 a E2 společně. Jde o pozměňovací návrh kolegy Hegera. Jde o úpravu popisu původně navrženého akreditovaného kvalifikačního kurzu z kursu embryologie na kurz laboratorní metody v asistované reprodukci.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Doporučující.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 445, přihlášeno 157 poslanců, pro 148, proti 1. Tento návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat samostatně o bodu E3, což je pozměňovací návrh kolegy Hegera. Jedná se o upřesnění povinnosti celoživotního vzdělávání.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuje hlasování o návrhu E3. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 446, přihlášeno 157 poslanců, pro 22, proti 109. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu E4. Jedná se také o upřesnění povinnosti celoživotního vzdělávání.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 447, přihlášeno 157 poslanců, pro 29, proti 98. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu C7, což je pozměňovací návrh k bodu A7, a jde o zrušení novelou navrhovaného odstavce 2, farmaceutický asistent po šesti měsících v oboru farmacie, a také zrušení odstavce 2 v platném znění, tři roky práce pod dohledem. Jde o pozměňovací návrh kolegy Kasala.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 448, přihlášeno 157 poslanců, pro 138, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vzhledem k tomu, že byl tento návrh přijat, jsou nehlasovatelné body A7, B10 a B11. Budeme tedy pokračovat bodem G, což je pozměňovací návrh kolegyně Chalánkové, a jde o opětné zařazení arteterapie do zákona 96.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 449, přihlášeno 157 poslanců, pro 22, proti 69. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu H, což je pozměňovací návrh kolegy Bendy. Jde znova o opětné zařazení arteterapie do zákona 96.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 450, přihlášeno 157 poslanců, pro 33, proti 66. Tento návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Jelikož jsme vyčerpali všechna hlasování, budeme nyní hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona č. 96/2004 Sb.,

o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 880, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování 451, přihlášeno 157 poslanců, pro 140, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím tento bod a předávám řízení schůze kolegovi. Děkuji za spolupráci. Děkuji paní zpravodajce.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já moc děkuji všem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové.

Dalším bodem našeho jednání je

241.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík a také zpravodaj garančního výboru pro zdravotnictví pan poslanec Pavel Antonín. Pozměnovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 874/2, který vám byl doručen 1. března tohoto roku. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 874/3.

Ptám se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já nepovažuji v této fázi projednávání návrhu zákona, kterým se mění zákon o specifických zdravotních službách a některé další zákony, za potřebné se vyjadřovat k jeho obsahu, neboť ten byl ve Sněmovně již několikrát diskutován. Rád bych však vyjádřil svůj postoj k pozměňovacím návrhům, které zazněly ve druhém čtení a u nichž se nyní bude v rámci třetího čtení hlasovat.

V podstatě podporuji pozměňovací návrhy, které jsou uvedeny jako A1, A2, B3, D2, G1 až G4. Dále nedoporučuji pozměňovací návrhy pod označením B1, B2, C, D1, E a F.

Já bych se nejdříve chtěl vyjádřit k pozměňovacímu návrhu pana poslance Farského, kterým se upravuje zákon o ochraně veřejného zdraví, kde jde o úpravu

úhrady očkování. Chci vyjádřit, proč s ním nesouhlasím. Je to zejména proto, že navrhovaná úprava doplnění ustanovení § 49 odst. 2 zákona o úhradu očkování provedeného podle individuálního očkovacího plánu fyzických osob ze státního rozpočtu je zmatečná a zbytečná, protože se pracuje s pojmem neboli institutem individuální očkovací plán, který zákon nezná, a zároveň nemá návaznost na další ustanovení zákona, kde je stanovena povinnost cizinců ve vymezeném okruhu podrobit se pravidelnému očkování. Já chci jenom podotknout, že ze státního rozpočtu jsou hrazena zvláštní a mimořádná očkování.

Pozměňovacím návrhem B1 se dále navrhuje doplnit do zákona o ochraně veřejného zdraví úprava odpovědnosti státu za újmu nikoliv zanedbatelnou, způsobenou v souvislosti s pravidelným očkováním, zvláštním mimořádným očkováním a očkováním hrazeným z veřejného zdravotního pojištění, a ani s tímto doplněním nelze souhlasit, protože se domnívám, že očkování nelze považovat za nesprávný úřední postup, to bych chtěl zdůraznit.

Já bych chtěl přítom ale říci, že můj negativní postoj k pozměňovacímu návrhu pana poslance Farského není vyjádřením nevůle dotčenou problematiku řešit. Signalizuje, že ministerstvo příslušný návrh zákona připravuje, a vzhledem k tomu, že teď už by se nedostal do legislativního procesu, je ministerstvo připraveno ho předložit bezprostředně po volbách.

Chtěl bych se ještě vyjádřit k jedné často citované věci a tou je pozměňovací návrh B2, což je úprava zákona o ochraně veřejného zdraví tak, aby došlo ke zjednodušení prokazování zdravotní způsobilosti dětí k účasti na škole v přírodě nebo zotavovací akci. Navrhovanou změnu nemohu podpořit, protože zachování stávajícího znění ustanovení je pro zajištění ochrany zdraví a životů dětí účastnících se škol v přírodě podle mého názoru nezbytné. Účelem ustanovení toho § 9 je zajistit pro děti bezpečné prostředí mimo domov a osobám, které pořádají zotavovací akce, a koneckonců i školám, objektivní a realitě odpovídající informace o okamžitém zdravotním stavu dítěte pro případ řešení situace ohrožující jejich zdraví a životy. V této souvislosti připomínám, a na začátku jsem to řekl, že podporuji pozměňovací návrh B3, kterým se prodlužuje platnost lékařského posudku o zdravotní způsobilosti dítěte ve škole nebo na zotavovací akci.

Dále musím říci, že nepodporuji jako celek jednotlivé části pozměňovacího návrhu paní poslankyně Chalánkové a pana poslance Hovorky, které jsou označeny pod písmeny C a F, jejichž cílem je odstranit některé skutečnosti předpokládané jako rizikové faktory pro provádění asistované reprodukce. Ty pozměňovací návrhy popsal určitou část nelogických postupů a vycházejí z chybných premis a současně popírají základní biologické podmínky k provedení úspěšného mimotělního oplození. Vedle toho pozměňovací návrh pana poslance Hovorky upravuje skutečnosti, které jsou již v právním řádu řešeny. Chci zdůraznit, že úprava asistované reprodukce je velmi citlivou oblastí, a proto by případným změnám v této oblasti měla podle mne předcházet nejen odborná, ale i celospolečenská diskuse, která by zvážila všechny příslušné i etické dopady těchto úprav.

Chtěl bych dále ještě zdůraznit, že Ministerstvo vnitra zpochybnilo úpravu zákona o matrikách a Ministerstvo spravedlnosti zaujalo negativní stanovisko

k pozměňovacímu návrhu F, a to zejména pro věcnou i právní neakceptovatelnost návrhu novely občanského zákoníku.

Je tady potom ještě pozměňovací návrh, který je pod písmenem E pana kolegy Adámka, který spočívá v zakotvení možnosti provést umělé oplodnění ženě, která v době léčby své neplodnosti není v manželství a která hodlá tuto léčbu podstoupit bez partnera za použití spermii od anonymního dárce. Chci říci, že tuto úpravu nepodporuji, a zejména z toho důvodu, že stejně jako před chvílí zmíněné pozměňovací návrhy C a F zasahuje do velmi citlivé oblasti specifických zdravotních služeb, a opravdu se domnívám, že přijetí podobného návrhu bude muset předcházet velmi široká celospolečenská debata. Velmi bych se přimluoval, aby podobné úpravy procházely klasicky velkým legislativním procesem, protože se nedomnívám, že forma poslaneckého pozměňovacího návrhu je pro tento typ návrhu šťastnou. Koneckonců i z hlediska legislativního tento návrh má určité nedostatky. Opravdu bych právě ve vztahu k tomuto chtěl zdůraznit, že metody asistované reprodukce jsou postupy vycházející z neplodnosti ženy, respektive neplodného páru, a měly by se vždy týkat neplodného páru, protože se domníváme, že stát by měl preferovat možnost úplných rodin.

Já bych v tomto případě už poděkoval za pozornost a jsem připraven reagovat v diskusi na další podněty. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu ministrovi. Otevím rám rozpravy, do které se jako první přihlásil pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, nebudu komentovat návrh zákona jako celek, on je poměrně komplikovaný a z větší části je legislativně formální, řekl bych, náprava terminologie v rámci nového občanského zákoníku apod. Já bych se dovolil jenom zastavit u pozměňovacího návrhu paní poslankyně Peckové D2, který má zajímavou historii, a možná ta historie bude zajímavá, když se zachytí, protože se k ní asi bude vracet.

Navrhovaný zákon v původní verzi, tak jak je předložen a prošel vládou, říká, že v případě reprodukčního zásahu je možno vyjmout jeden zárok z povinné gesce reprodukčního centra a ponechat ho v gesci praktického gynekologa, ke kterému ta žena chodí. Týká se to zároku, který znamená, že sperma je vloženo nebo injektováno gynekologem do pohlavních orgánů ženy, čili velmi jednoduchý zárok, který není složitý ani technicky, ani nevyžaduje složité věci, jako je ovarální stimulace, a lze ten zárok provést, pokud se sledují plodné a neplodné dny např. teplotní křívkou.

Potom přišel pozměňovací návrh paní poslankyně Peckové, která konstatovala celkem správně, že by tento návrh ministerstva mohl být v kontradikci se zákonem o tkáních a buňkách, protože to je věc, která je velmi speciální, manipulace se zárodečnými buňkami, a že by tady mohl nastat rozpor. Ten návrh podala, a ministerstvo tedy ustoupilo od svého původního požadavku zjednodušit ten zárok a s tím návrhem souhlasí. On asi projde, ale přesto tady chci jenom referovat o tom, že

jsem konzultoval tu věc s odborníky na zákon o tkáních a buňkách, který jsme nedávno novelizovali, a z jejich hlediska je ten stav hraniční a v řadě zemí není takovýto výkon vložení spermii do reprodukčních orgánů ženy považován za práci v gesci zákona o tkáních a buňkách. Záleží na interpretaci. Protože ten ministerský návrh směřoval k tomu, aby se něco zjednodušilo a zlevnilo, aby žena nemusela s problémem, který lze řešit u praktického gynekologa, tak jako to bylo dříve, tak by nemusela chodit do reprodukčního centra, tak svým způsobem zlevňuje tu proceduru a posouvá ji celkem nerizikově vpřed. Ale abychom byli zcela jistí, že u takovéto manipulace se nedostáváme do té kontradikce se zákonem o tkáních a buňkách, tak pokud bude někdy ještě znova takovýto návrh předložen, bylo by dobré paralelně se zákonem o specifických službách předložit i malou novelizaci zákona o tkáních a buňkách.

Nevíím, jestli jsem to řekl dostatečně srozumitelně, ale je to vše, co jsem k tomuto zákonu chtěl dodat v rámci pozměňovacího návrhu D2. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Další rádně přihlášenou je paní poslankyně Jitka Chaláneková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chaláneková: Děkuji za slovo, pane přesedající. Vážený pane ministře, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, nebudu mluvit tak dlouho jako při druhém čtení, když jsem uplatňovala svůj pozměňovací návrh, který máte pod písmenem C. Přesto bych chtěla upozornit, že někteří možná i novináři, nebo některé listy, například Zdravotnické noviny, které citovaly právě můj komentář k tomuto svému pozměňovacímu návrhu, kde se vyjadřoval např. pan Cikrt, četla jsem celý tento článek, tak někteří možná ne úplně přesně pochopili, o co mi vlastně tím pozměňovacím návrhem jde. Veřejnost byla i mylně informována, že poslanci vystoupili proti umělému oplodnění. Naprosto ne, protože tento návrh, který se týká takzvané regulace anonymního dárcovství, vůbec neřeší a nepopírá možnost využívání umělého oplodnění například u zmíněných páru. Velice ráda jsem slyšela slova i pana ministra, k tomu se ještě dostanu, v čem se zachytím a podpořím pana ministra.

Zaznělo tady, že můj pozměňovací návrh obsahuje řadu nelogických legislativních postupů, nicméně kterých tam přesně zmíněno nebylo. Myslím si, že bychom měli vědět přesně, které postupy byly a jsou nelogické, a mohli bychom tento stav napravit.

Zaznělo tady, že tento návrh by měl být podroben delší diskusi. Tento návrh zákona o regulaci anonymního dárcovství je v Poslanecké sněmovně, co já jsem zde, sedm let. Je zde v legislativním procesu sedm let. Podali jsme ho již v minulém volebním období s jinou skupinou poslanců a úplně stejně hned po začátku tohoto nového volebního období jsme ho podali napříč politickým spektrem jako poslanecký návrh zákona, který je zde pod číslem 371, a byl vlastně uplatněn a překlopen do pozměňovacího návrhu do tohoto otevřeného tisku o specifických zdravotních službách. Tedy možnost diskuse k tomuto návrhu zde byla. Byla zde možnost

položena, byla zde položena možnost celé Poslanecké sněmovně, aby se tímto návrhem podrobně zabývala.

Pokud jde o stanovisko vlády, které jsem tady komentovala již při druhém čtení tohoto zákona, nebudu ho dnes celé číst, ani jsem si ho již nebrala, protože ve stenoprotokolu je k dispozici a jsem přesvědčena, že jsem bod po bodu vysvětlila, v čem nesouhlasím s jednotlivými stanovisky vládního odmítavého stanoviska.

Chtěla bych upozornit, že negativní stanovisko zcela jistě formulují především lékaři, kteří pracují na těchto klinikách. Je mi to jasné. A odborná debata může probíhat také na jiné úrovni. Uspořádala jsem také seminář, kde jste měli všichni pozvánku a mohli jste se tohoto semináře zúčastnit a do debaty se samozřejmě zapojit. Lékaři na této klinice určitě musí provádět mimo jiné kromě selekce dárců podle testování na určité choroby nebo také některou možnost genetických onemocnění, která určitě postihnou pouze část těchto možných geneticky zakódovaných chorob, také selekci embryí. Na to bych chtěla upozornit, že by možná nebylo úplně od věci provést vůbec komplexní a hloubkovou analýzu úspěšnosti celé této oblasti umělého oplodnění a také kvalitních výsledků celého tohoto procesu, proti kterému my nevystupujeme, ale přinesli jsme pouze poslanecký návrh zákona, který reguluje určitou oblast, a má to svůj velký význam. Tento návrh v podstatě kopíruje legislativní cesty a postupy, které se objevují v řadě dalších zemí, které považujeme za civilizované. Náš návrh je přímo inspirován návrhem, který je využíván ve Švýcarsku, je to švýcarský model, který umožňuje dětem takto počatým možnost ve věku dospělosti zjistit své biologické rodiče.

Bыло намитано, что в земích, где дошло к тече регуляции anonymního дарковстví, убыл зájem о дарковстví. Jednak то úplně правдou není, например в Австралии, která se k tomu vyjádřila, tam je již anonymní дарковстví zcela zakázáno, k tomuto jevu nedošlo. Nicméně bych chtěla upozornit, že pokud dojde k poklesu těchto dárců, tak je potřeba si uvědomit, že zájemci o umělé oplodnění potom vyhledávají země, kde takto regulované toto дарковстví není, a proto se Česká republika dostává do situace zemí v podstatě spíše rozvojových, например typu Bangladéše, Indie, kde využívají bohatí lidé z bohatých zemí например tohoto дарковстví, ale využívají také например využití náhradních děloh. A to můj návrh neřeší. Na to bych chtěla upozornit. Nejedná se pouze o дарковстví spermií, ale především bych chtěla upozornit, že velmi rizikové je дарковстví vajíček, kde dívky v dobré víře věnují svá vajíčka a samy ohrožují jednak své vlastní zdraví i svou vlastní plodnost a na druhou stranu mohou být samy nakonec postiženy например svou vlastní neplodností. A finanční odměna, která se nazývá náhrada za újmu při darování, je velmi neodpovídající celému tomuto rizikovému procesu.

Dále bych chtěla upozornit, že nejde ani tak o zdravotnický zákon. Nejdá se o zákon zdravotnický, ale o zákon etický. Celý zákon o specifických zdravotních službách je velmi eticky citlivý, jak bylo sděleno. Jde především o zákon lidskoprávní, protože jak jsem již zmínila, dítě má právo poznat své rodiče. V mnoha zemích k tomu přistupují různým způsobem, ať je to dodatkem matriky, ať je to naprimer nějakým registrem dárců, který potom dítěti bude zpřístupněn v určitém věku, to se liší stát od státu, ve věku 14 až 18 let. Vrchní soud v Německu již přiznal ve svém judikátu, že dítě, které zjistilo, že je tímto způsobem počato, má právo

poznať své biologické rodiče. Tento návrh nezakládá žádné nároky tohoto dítěte na například hmotné statky dárce. To v žádném případě.

Chápu, že to, že se zajímám o lidská práva těchto dětí, možná není politicky zase až tak populární, protože se dostáváme často do situace, že především, jak tady bylo naznačeno, zde existuje i pozměňovací návrh pana poslance Adámka, který by údajně tedy měl umožnit oplodnění i osamělým ženám, které žijí bez partnera. Potěšilo mě, že pan ministr tento pozměňovací návrh odmítá a chce řešit pouze situaci páru, k tomu se ještě dostanu, to mě velmi potěšilo, protože pokud by byl takový návrh přijat, tak se obávám, že bychom se posunuli do další situace, která by přinesla jednak nekomfortní postavení pro takto počaté dítě, na druhé straně bychom postupně souhlasili s tím, že člověk má právo na dítě, lidé mají právo na děti. Je to velmi nepříjemné, že to musím takto říci, ale takto se právo na dítě formulovat skutečně nedá. Právo na dítě nepatří mezi základní lidská práva, při všecké citlivosti a nešťastné situaci těch páru, které se nemohou svého dítěte dočkat. To je mi přesně jasné. Naopak dítě, které má právo na své rodiče, to mezi základní lidská práva skutečně patří.

Chtěla bych upozornit, že náš návrh není nijak výjimečný, že kopíruje skutečně legislativu z civilizovaných zemí, a proto jsem chtěla poslance a poslankyně požádat, abychom se nad tímto návrhem alespoň zamysleli.

Jinak tady mám některé údaje, které zpracoval Parlamentní institut. V současnosti již pracuje v České republice 41 center asistované reprodukce oproti 27 centrům v roce 2007. V roce 2013 počet darovaných vajíček dosáhl počtu 54 517, z toho 34,5 % oplodněných žen tvorily cizinky oproti 14,5 % cizinek v roce 2017. Takže se skutečně stáváme cílovou zemí pro ostatní země, které si již svou legislativu nějakým způsobem ošetřily. 24,8 % cyklů bylo provedeno ženám ve věku 40 let a více oproti 10,7 % v roce 2007. Zde bych chtěla upozornit, že problémy s neplodností mnohdy vyplývají také z toho, že ženy odkládají mateřství z různých důvodů do věku, kdy již oplodnění přirozenou cestou není tak časté a možné. Máme zde 58 674 embryí uměle vytvořených a z toho 34 342 embrya zamrazená. Takže jsou to opravdu velmi citlivé otázky.

Zajímavá byla formulace pana Cirkta, že ho tady beru do úst zde na plénu, který ve Zdravotnických listech nebo nějakých takových novinách napsal, velmi podrobně popsal celou mou argumentaci a mou řeč v Poslanecké sněmovně při druhém čtení tohoto zákona, což mě potěšilo, a citoval tam také, nebo říkal tam, že upozorňuje, že pozměňovací návrh poslankyně Chalánkové je velmi nebezpečný. Tak to vzbudilo mou pozornost. A velmi nebezpečný je proto, že společnost se začíná obracet ke konzervativním hodnotám, a nebezpečí spočívá v tom, že by tento návrh mohl být přijat.

Dámy a páновé, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jan Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych předně chtěl požádat, aby v rámci legislativně technických změn bylo hlasováno, že moje pozměňovací návrhy budou pozměňovacími návrhy k pozměnovacímu návrhu A1, protože původně byly podány k původnímu tisku, a pokud by zůstaly hlasovány, tak se stanou nehlasovatelnými potom, co by prošel A1, ale vzájemně se nevylučují. Takže tady bych chtěl požádat, aby se z nich staly pozměňovací návrhy ideálně B1, B2, B3 k pozměnovacímu tisku A1. Berte to prosím jako návrh legislativně technických změn, o kterých by se mělo na začátku hlasovat.

K jednotlivým pozměnovacím návrhům pouze krátce. První se týká odpovědnosti za nežádoucí účinky očkování. Já bych ho nepodával, pokud by Ministerstvo zdravotnictví splnilo své sliby. Od roku 2015 docházíme do pracovní skupiny pro problematické očkování při Ministerstvu zdravotnictví a ty zápisu jsou veřejné, tak se můžete podivit, že 2. června 2015 přislíbil zástupce Ministerstva zdravotnictví, že problematiku odpovědnosti státu předloží, legislativní řešení, do září 2015. Nic se nestalo. Dne 23. června roku 2016 na této pracovní skupině zástupce Ministerstva zdravotnictví přislíbil, že předloží řešení odpovědnosti státu za nežádoucí účinky očkování do konce listopadu roku 2016. Opět se nic nestalo, přestože jsem žádal, psal, interpeloval i s dalšími kolegy z Poslanecké sněmovny, tak mi nezbylo než ve chvíli, kdy je tady otevřený tisk, navrhnut řešení, které tady už bylo před dvěma lety projednáváno a kde se zavádí objektivní odpovědnost státu za nežádoucí účinky očkování. V podstatě převrací důkazní povinnost. Není na rodičích nebo zákonných zástupcích nebo přímo poškozených, aby dokazovali příčinou souvislost, ale naopak je na pediatrovi, aby stanovil diagnózu a s touto diagnózou se potom vyrovnal Ministerstvo zdravotnictví.

Těch případů, kdy jsou už dnes nějakým způsobem v různé intenzitě samozřejmě nežádoucí účinky zachyceny, těch případů jenom v loňském roce bylo více jak 1 100. Určitě ne všechny z nich by byly ty, za které by přicházelo odškodnění, ale zároveň není možné nad nimi jenom mávnout rukou a říkat: opět jsme nestihli. Ale já bohužel od Ministerstva zdravotnictví opakováně slyším, jak to nejde, co je špatně na návrzích, ale myslím, že od Ministerstva zdravotnictví a vlády očekáváme, že budou říkat, jak problémy budou řešit, a ne že budou říkat, že to nedokážou vyřešit. Proto mi nezbylo než ten návrh podat. A pořád si myslím, že ten návrh i po proběhlých diskusích je validní, funkční, a žádám vás o jeho podporu.

Další pozměňovací návrh je B2, ten je, řekneme, přísnější v tom, že by ti, kteří vysílají své děti na tábory a různé ozdravné pobytu, nemuseli chodit pro potvrzení o zdravotní způsobilosti k lékaři, ale u těch dětí, které nejsou sledovány, nejsou nějakým způsobem nemocné, by toto potvrzení, to, že jsou schopny přežít tábor, vydávali jejich zákonní zástupci, rodiče, tam, kde by se dohodli pořadatelé těchto táborů nebo ozdravných pobytů a rodiče, kde by nevyžadovali vstup lékaře. Já jsem tady v roli jak pořadatele tábora, tak rodiče, a i jak jsem to debatoval s Českou radou dětí a mládeže a dalšími, tak by toto hodně ulehčilo.

Ten třetí pozměňovací návrh, a tady děkuji zdravotnímu výboru, že se vyjádřil kladně k tomuto návrhu, protože myslím, že i kdyby prošel z těchto tří, byť bych byl rád, kdyby se podařilo prosadit všechny tři, tak i kdyby prošel jen tento jeden, bude to

znamenat, že nějakých 200 tisíc rodičů, 200 tisíc dětí ročně nebude muset navštívit praktického lékaře pro toto potvrzení, protože bude nově platit dva roky, pokud se nezmění zdravotní stav. Ušetříme tím administrativu, ušetříme tím dovolenou, ušetříme tím hotové výdaje a myslím si, že i tak to stojí za to. Takže děkuji zdravotnímu výboru, že alespoň v tomto pozměňovacím návrhu se vyjádřil pozitivně. Rád bych požádal o zvážení ještě té odpovědnosti, protože to je dluh, který tento stát ke svým občanům má. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Farskému. Dalším rádně přihlášeným je pan poslanec František Adámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Dobrý den, kolegyně a kolegové, vážený pane místopředsedo, vážená vládo. Dovolte mi, abych načetl legislativně technickou úpravu svého pozměňovacího návrhu načteného ve druhém čtení ve smyslu § 95 odst. 2 jednacího řádu.

Bod 5A mého pozměňovacího návrhu zní: V § 8 odst. 1 se za slova "povinen podat" vkládají slova "neprovdané ženě" či dále se slova "neplodný pár" nahrazují slovy "neprovdaná žena či neprovdaný pár" a za slova "záznam o podání informace podepíše" se doplňují slova "neprovdaná žena".

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která aktualizuje znění bodu 5A tak, aby odpovídalo v současnosti platnému znění § 8 odst. 1 zákona o zdravotních službách. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adámkovi. Zatím posledním rádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ludvík Hovorka, poté pan zpravodaj, s dovolením. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr tady řekl, proč nepodporuje pozměňovací návrhy paní poslankyně Chalánkové a proč nepodporuje pozměňovací návrh pod písmenem F, který jsem předložil já. Řekl, že by to způsobilo problémy v centru asistované reprodukce apod.

Já bych chtěl požádat pana ministra, aby řekl, aby vysvětlil, jak v dnešní době je efektivně bráněno tomu, že děti počaté z asistované reprodukce nemohou ve věku, kdy dospejí, kdy se mohou stát rodiči, jak je efektivně zabráněno tomu, aby se děti z asistované reprodukce nesetkaly jako biologičtí sourozenci při plození dětí. Ty pozměňovací návrhy, které předložila paní poslankyně Chalánková, a podobné, které jsem předložil já, určitým způsobem tuto možnost omezují a případně se snaží, aby se riziko, že se setkají biologicky příbuzní, tedy sourozenci, omezilo. Myslím si, že toto je věc, která je poměrně zásadní, protože jak jistě víte, děti počaté z příbuzenského vztahu mohou vykazovat různé defekty a může nastat velký problém, pokud se takto stane. Současná právní úprava podle mě toto vůbec neřeší. že k tomu nebyla větší diskuse, no tak pochopitelně, protože ministerstvo takový návrh dosud nepředložilo, a proto byly předloženy ony pozměňovací návrhy.

Snažím se okomentovat některé části svého pozměňovacího návrhu. Tak například pozměňovací návrh F1 říká, že zárodečné buňky jednoho anonymního dárce lze použít k vytvoření nejvýše čtyř lidských embryí.

Jenom napravujeme v tom pozměňovacím návrhu F2, aby věk pro umělé oplodnění zůstal na původních 45, protože ministerstvo navrhuje zvýšení na 49.

Dále říkáme, že umělé oplodnění nelze provést, jestliže existuje mezi ženou, které může být umělé oplodnění provedeno, dále jen příjemkyně anonymního dárce, příbuzenský vztah vyloučující uzavření manželství.

Dále se říká v pozměňovacím návrhu F2, že nemůže darovat dárkyně, která darovala vajíčka během uplynulých 12 měsíců, znova. Je to určité i řekněme chránění zdraví dárkyně, protože u nás je více než 1 800 dárkyň vajíček, a jestliže mohou vlastně v relativně krátké době darovat vajíčka, tak je to samozřejmě určité riziko pro jejich zdraví.

Další omezení je v návrhu F4, kde anonymní dárce může darovat zárodečné buňky pouze u jednoho poskytovatele. To si myslím, že je podstatné, protože dneska vlastně mohou dárci cestovat po celé republice mezi jednotlivými centry, bylo tady řečeno, že jich je přes 40, a všude mohou darovat své sperma, případně vajíčka. Tím pádem může dojít k tomu, že se zase zvýší riziko setkávání biologických sourozenců při plodení dětí. (Hluk v levé části sálu.)

Nejpodstatnější návrh, který je pod bodem F5, se týká náhradního – surogátního – mateřství. Je to věc, která dosud není v našem právním řádu zakotvena, není ani v občanském zákoníku, ale neznamená to, že podobný proces u nás neprobíhá. Skutečně ta možnost, kdy embryo biologických rodičů donosí jiná náhradní matka s úmyslem takto otěhotnit, u nás se uskutečňuje. A potom je vlastně řešeno soudy, kdo je matka a čí je dítě. Je známo mnoho případů, že náhradní matka donosí dítě někomu jinému, a potom je psychologicky závislá na tom, že to dítě odnosila ve svém těle, a nechce se dítěte vzdát. A soudy mnohdy nebývají jednoduché. Takže já ve svém pozměňovacím návrhu říkám, že to surrogátní, náhradní mateřství není možné s výjimkou blízkého příbuzenství mezi biologickou a surrogátní matkou. Může nastat případ, kdy například dcera je nemocná a nemůže mít děti a matka, která je již po reprodukčním cyklu, může svou zdravou dělohu předat například své dceři. Takže to je vysvětlení mého pozměňovacího návrhu. Myslím si, že je dobré tento pozměňovací návrh podpořit.

Pozměňovací návrhy se snažím promítnout i do občanského zákoníku, a to z toho důvodu, že tato věc by měla být ošetřena jak v zákoně o specifických zdravotních službách, tak v občanském zákoníku.

Chtěl bych se ještě krátce dotknout pozměňovacího návrhu pana poslance Adámka. Pokud by tento pozměňovací návrh, kdy je možné oplodňovat matky, vlastně matky samostatně bez otce, vlastně single matky, tak si myslím, že toto je úplně popřední smyslu rodiny. Je to, jak říkal pan ministr, odporejte to tradičnímu modelu rodiny. A my tento pozměňovací návrh nemůžeme podporovat, protože podporujeme tradiční rodinu. Je to jenom zakládání problémů do příštích generací. Pokud by tento pozměňovací návrh byl takto přijat, nebudeme moci podpořit zákon o specifických zdravotních službách jako klub.

Dále bych se krátce zmínil o pozměňovacím návrhu pana poslance Haviře. Je to vlastně pozměňovací návrh, v jeho části G2.1 až G2.3, je to umožnění transplantace nepárového orgánu, mimo jiné transplantace dělohy. Jakkoli rozumíme tomu, že tato transplantace dělohy může pomoci ženám, které jsou nemocné, případně o ni přišly, pokud v tomto návrhu není omezení, že se jedná například o možnost darování v příbuzenském vztahu, tak je tady určité riziko, že by se ženy, které jsou v tísňivé finanční situaci, mohly rozhodnout darovat dělohu někomu jinému případně za peníze. Bohužel takovéto případy se dějí. Proto si myslíme, že tento pozměňovací návrh bez omezení, a navíc ještě s podmíněním, že tato transplantace bude možná, až Ministerstvo zdravotnictví uzná transplantaci dělohy za standardní metodu, tak si myslíme, že to je pozměňovací návrh, který míří do budoucnosti, a jako takový ho vnímáme velmi problematický, i když jeho záměr pomoci ženám, které jsou nemocné a nemohou mít děti, má svůj rozumný základ.

Nyní bych se ještě zmínil o jedné věci. Pan ministr tady řekl, že můj pozměňovací návrh nebo pozměňovací návrh paní poslankyně Chalánekové by výrazně zkomplikoval práci reprodukčním centrem. Bylo by dobré, aby lidé věděli, že finanční kompenzace třeba u darování vajíček se pohybuje kolem 18 000 korun. Přitom v některých zemích toto vůbec není možné a jedná se pouze o altruistický vztah k tomu, že ta žena chce pomoci někomu, kdo prostě nemůže otěhotnit. U nás se to stává bohužel finančním byznysem a mnohá děvčata vlastně podstupují darování vajíček, v tom registru je až 1 800 dárkyň z celého Česka, a také vlastně to množství darování vajíček je obrovské. Děvčata, ženy si neuvědomují, že velmi riskují, že v budoucnu nebudou moci třeba otěhotnit. V reklamách reprodukčních center se často říká, že pomáhají nemocným ženám. Je to jenom zčásti pravda, protože z těchto darovaných vajíček jenom 770 českých žen v roce 2014 přijalo tato vajíčka. Ve skutečnosti je to byznys pro cizinky z Evropské unie, v počtu 4 tisíce přijaly v roce 2014 tato vajíčka, a cizinky mimo Evropskou unii v počtu 870. To mnohdy tyto ženy nevědí. A mnohdy také nevědí, že za to, co ony dostanou tu finanční kompenzaci v rozsahu 18 000 korun, tak mnohdy za ten cyklus darování, vložení toho vajíčka zaplatí cizinky 100 000 korun. Čili obrovský byznys v rozsahu kolem 4 miliard korun. V Česku tak mladé dívky nepomáhají nemocným ženám, nebo většinou nepomáhají nemocným ženám, ale za peníze riskují své zdraví, aby z velké části vyhověly postarším cizinkám toužícím po dítěti, často ve věku babiček.

To jsem považoval za důležité říct, abyste měli informace před třetím čtením o tomto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Další řádně přihlášeným je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážený pane premiére, dámy a páновé, nebudu příliš dlouhý, pokusím se to zkrátit. Víte dobře, že ve zdravotních věcech vystupují spíše méně než více, ale myslím, že tady se otevřelo několik etických otázek, ke kterým je dobré vystoupit, protože některé z nich mají i právní konotace. Jinak se do zdravotních věcí nemichám.

První poznámka, kterou bych rád měl, je k tomu, co říkal pan kolega Hovorka. Otázka surogátních, náhradních matek byla, a říkal jsem to na jednání výboru, opakovaně řešena, když se příjimal nový občanský zákoník. Bavili jsme se právě o problematice, jestli je udržitelná stará zásada římského práva, že matkou dítěte je žena, která ho porodila, a shodli jsme se na tom, že to je nejlepší řešení i do budoucna, že se v podstatě nedá jít jinou cestou. Protože v okamžiku, kdy bychom řekli, že je to opravdu otázka vložené genetické informace, tak se dostáváme nejenom k otázce náhradních matek, ale i právě případného náhradního mateřství do neřešitelných komplikací, protože tam taky může jít v některých případech o vnášení jiného genetického materiálu v tomto směru. A je to velký problém. Takže já doporučuji to vůbec neotvírat.

Stejně tak rozumím tomu, i když mě to mrzí, že nebude touto Sněmovnou pravděpodobně schválen ani návrh paní poslankyně Chalánkové, ani návrh pana poslance Hovorky, který řeší problém, na který jsme tady upozornili hned ze začátku volebního období, a to je právě témař nulová kontrola nad reprodukčními centry, resp. témař neomezená možnost plodit tyto dětičky z jednoho dárce, neuchovávání žádných informací. Myslím si, že to je věc, kterou budeme muset do budoucna nějakým způsobem vyřešit. Myslím si, že to není jenom otázka zamezování nebo není jenom otázka etická, ale že se to čím dál tím více stává otázkou i zdravotnickou. Protože čím dál tím více víme, že potřebujeme vědět, kdo jsou naši rodiče. Že to je nesmírně důležité z lékařského hlediska. Pokaždé, když přijdete do nemocnice na vyšetření, tak vám položí otázku: Rodiče jsou zdrávi? Byli na něco operováni? Mají nějaké problémy?

V těchto případech, kdy ten jeden, pravděpodobně ve většině případu jeden z rodičů, ten otec prostě není znám a není možné ho ani seznat, myslím, že se budou stát dlouhodobější problémy. Já vím že z toho samozřejmě nemůžou plynout, a taky ty návrhy všechny tímto směrem míří, nemůžou plynout žádné právní důsledky. Ale že možnost zjistit, jestli když jsem náhodou byl počat z asistované reprodukce, jestli můj rodič netrpěl celoživotně nějakou genetickou poruchou, něčím podobným, by měla být do budoucna upravena. I když vím, že v toto chvíli na to vůle není.

Ale poslední návrh, ke kterému jsem se chtěl vyjádřit, je návrh pana poslance Adámka, to je onen pokus prolomit léčbu neplodnosti a říct, že se nemá týkat pouze neplodných páru, ale má se týkat neplodných single žen. Vím, že ministr zdravotnictví k tomu zaujmě negativní stanovisko jenom proto, že výbor k mému překvapení odhlasoval stanovisko pozitivní, tak si myslím, že chci upozornit Sněmovnu ještě na problémy a komplikace, které s tím vznikají.

Za prvé se předpokládá v celém tomhle příběhu, že se jedná o léčbu neplodnosti, což se u neprovdané, sexuálním životem nežijící ženy těžko dá poznat, jestli se ještě jedná o léčbu neplodnosti, nebo v jakých případech. Jestli tam předtím bude muset probíhat nějaká léčba, nebo jestli se začneme tvářit, že to vlastně je možnost volného oplodňování. To je první poznámka, kterou mám k návrhu, který je v tomhle směru hluboce nejasný, protože u těch páru se jedná opravdu o léčbu neplodnosti. Tady se najednou vloží, řekne se, že je možné, aby to bylo single, ale pak není vůbec jasné, jestli se jedná o léčbu neplodnosti, nebo jestli se má prostě jednat o náhradní oplodňování. Náhradní inseminaci, jinak to těžko nazvat. To je první věc.

Druhá věc, která si myslím, že je trošku legrační i v tom návrhu samotného poslance Adámka, v jeho zdůvodnění, které říká, že nevdané ženy mohou přijít single, kdežto vdané ženy musí k asistované reprodukci mít souhlas svého muže. Pak už se opravdu dostáváme do zcela absurdní situace, že manželství se fakticky stává v řadě případů překážkou a škodou, kdy mám méně práv, než kdybych v manželství nežil. A to dokonce i ze zákona. To mi teda fakt připadá chybné. A pokud tady probíhala v posledních dnech kolem stanoviska nejprve pana senátora a hejtmana Čunka a posléze předsedy KDU-ČSL pana Bělobrádka velká diskuse o tom, jak vypadá situace matek samoživitelek a jestli si mají někoho najít, nebo nemají, tak bohužel návrh pana poslance Adámka je přesně návrhem, který směřuje jenom tímto způsobem. Mě by zajímalo, kdo to má zaplatit. Nebo jestli v takových případech řekneme: Milá dámo, není tady žádný vyživovatel a musíš být připravena na to, že to dítě užíváš sama. Nebo jestli stejně tak, jako se stává v řadě jiných případů, zase přijde za státem a řekne: Milý státe, pořídila jsem si sice dítě, ale nemám k němu bohužel žádného tatínka, partnera ani nic podobného, tak chci od tebe, abys to zaplatil. Myslím, že to otvírá prostě celou řadu velmi komplikovaných problematických otázek z hlediska jak jakoby právního, tak z hlediska etického, jestli je toto vůbec právní. A velmi doporučuji, abychom tady podpořili stanovisko Ministerstva zdravotnictví a návrh kolegy Adámka neschválili. Protože bych viděl jako velmi nešťastné takové věci schvalovat ve třetím čtení pozměňovacím návrhem, a ještě těsně před koncem volebního období.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. S faktickými poznámkami teď pan poslanec František Adámek, po něm pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Adámek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Dovolil bych si vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, přece jenom zareagovat. Já mám někdy pocit, když někteří se k tomu vyjadřují, a koneckonců i kdyby ten pozměňovací návrh nebyl schválen, tak nic jiného kromě toho aspoň rozvířil debatu na toto téma. Protože si myslím, že to není nějaká jednotlivost, že to je problém do jisté míry. Nicméně mrzí mě, že kolega Benda – opět vaším prostřednictvím, pane místopředsedo –, který se vždycky vyjadřuje velmi exaktně a přesně, a neznáme se týden a velmi si ho vážím za tyto věci, buďto mám pocit, že to nečetl, což nepředpokládám, anebo to četl špatně. Například několik poznámk k tomu, co bylo řečeno. Otázka hozená do větru – jak se pozná, že se léčila? A už vůbec bych nepoužíval v této souvislosti výraz inseminace, tedy mimochodem, který jste použil. Ale prostě přece existují nějaké lékařské záznamy. A o tom, jestli se někdo na nějakou diagnózu léčí, nebo neléčí, přece, takže prosím vás, nekladěte tady takto vzesnené otázky, které v podstatě jsou zavádějící, a dovolím si říct, že i demagogické.

Co se týká jakýchsi menších práv provdané – neprovdané ženy, která jste zde naznačoval s lehkým úsměskem, já to musím odmítout. Přece právě proto, že ten institut manželství je spojuje, ti lidé se k něčemu vyjádřili, tak přece ten partner, ten manžel, to znamená, má to jakousi vyšší váhu, má právo se k tomu vyjádřit, jestli ano,

nebo ne. Takže proto to tam je! Ale to jsou přece jasné věci. A já jsem měl pocit – konec končů zřejmě kdybych tento návrh nedal – (Předsadající: Čas!) Ano, poslední věta, jestli dovolíte, pane místopředsedo. Mám pocit, že kdybych tento návrh tady nedal, tak se u tohoto zákona není pomalu o čem bavit.

Děkuju vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Koskuba, po něm pan poslanec Gabal, po něm pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem k tomuto zákonu dlouho mlčel, ale slova kolegy, kterého si velmi vážím, kromě jiného, Marka Bendy, mě vyprovokovala, abych zde vystoupil jako lékař.

Prostřednictvím pana místopředsedy: Milý Marku, ony jsou ženy single a jsou ženy single. Já též patřím k lidem, kteří striktně stojí konzervativně za posvátností svazku manželského. Ale jako lékař se čím dál častěji setkávám s mladými ženami, které mají jenom tu smůlu, že mají nemoc, která jim prostě vzhledem k morálce současně společnosti brání v tom najít si partnera. I tyto dívky jsou single. Tyto dívky jsou schopny porodit dítě. To znamená, hovoříme-li zde o této skupině jako celku, myslíme, že některými slovy urážíme ty z nich, které mohou plnit roli matky, rády by ji plnily, ale z čisté zdravotních důvodů, které se netýkají fertility, prostě nemohou. A já si myslím, že právě tyto mladé dámy si nezaslouží, aby byly házeny do pytle s něčím jiným. A u těchto žen je mi návrh kolegy Adámka docela lidsky, lékařsky i morálně pochopitelný. To jenom na vysvětlení. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Koskubovi. Pan poslanec Ivan Gabal, připraví se pan poslanec Marek Benda s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den. Děkuji. Je to neuvěřitelné, pane předsedající, shodnu se s kolegou Koskubou. Jako sociolog, ne v té lékařské poloze, musím vašim prostřednictvím jenom Marka Bendu nabádat, že je třeba se podívat na demografická data o vývoji plodnosti a porodnosti a na dlouhodobý výhled. Já jsem výrazný zastánce single matek a práva žen bez partnera hledat tuto cestu. Při vysokém průměrném věku narození prvého dítěte to často pro tyto ženy, které nenašly partnera, je jediné východisko jaksi životního optimismu nebo perspektivy. A je třeba to vnímat jako realitu. My se prostě pohybujeme v nějaké reálné společnosti. Chceme, aby ta společnost demograficky směřovala dopředu. Tak nemůžeme blokovat single matky a samostatné ženy, kterým se nepodaří najít partnera. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. Pan poslanec Marek Benda, jeho faktická poznámká. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, já jsem rád, že se tahle debata rozvířila. Ale právě k tomu směřovala moje poznámka k panu poslanci Adámkovi. Všichni to hájíte – ted' tedy posledně představitel lidové strany pan kolega Gabal – všichni to hájíte, že to je volné právo k umělému oplodnění pro single ženu. Ale současně já říkám, ten návrh zákona to upravuje jako součást léčby neplodnosti. Tak bud' řekněte "chceme volné právo umělého oplodnění pro single ženu", anebo je to součást léčby neplodnosti, ale pak slibujete něco, co vůbec s tím návrhem nedáváte.

Já samozřejmě jsem proti tomu, abychom připustili volné umělé oplodnění. To si myslím, že není dobré a že to je hlavně v rozporu se vším, co jsme kdy ve světě přijali ve vztahu k dětem. Dítě má právo na oba rodiče. Všechny mezinárodní smlouvy, které jsme podepsali, nás k tomuhle zavazují a nemáme je rozbíjet jenom proto, že sociologové si myslí, že je lepší, když žije žena sama s jedním dítětem. Jen neslibujte něco. Je to součást léčby neplodnosti. A já jsem kladl panu poslanci Adámkovi vaším prostřednictvím otázku, jestli to nadále tak je. Protože si myslím, že pokud to napíšeme do tohoto návrhu zákona, tak to musí být součást léčby neplodnosti, a neslibujte, že to je umělé oplodnění pro single ženy. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec František Adámek a jeho faktická poznámka.

Poslanec František Adámek: Ještě jednou dobrý den. Koneckonců byl jsem vyzván, takže opět vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Já si stojím za tím pozměňovacím návrhem tak, jak byl napsán. Takže neposunujme to někam jinam. Bavíme se o léčbě neplodnosti, o ničem jiném. Problém je, že se ta debata, ale zcela logicky, posouvá někam jinam a každý si ji posouvá tam, kam chce, jaký má světonázar, jak to cítí atd. Ale prostě bavíme se o léčbě neplodnosti. To jenom konkrétní odpověď. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Bohuslav Svoboda je na řadě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jak je tady zvykem, na začátku řeknu, že jsem k tomu nechtěl hovořit, ale diskuse mě k tomu donutila. Musím říci, že reagují na celou řadu vět, které tady zazněly, že s mnohým souhlasím, s tím, co říká kolega Benda, s tím, co říká kolega Adámek. Já bych se pokusil do toho vnést kromě těch právních aspektů i jiný pohled etických aspektů, než který tady zaznívá.

Já se celý život vlastně onkologí a my jsme se posunuli do úplně jiné fáze. My jsme schopni zachraňovat ženy s nádorovým onemocněním vaječníků nebo dělohy, ale v celé řadě případů za cenu, že zničíme jejich reprodukční funkci. To jsou situace, kdy ty ženy i odmítají léčbu prostě proto, že síla přání toho mateřství je tak veliká, že jsou ochotné umřít, jenom když předtím ještě z těch nemocných orgánů porodí. A ta věc je velmi vážná, má celou řadu aspektů.

Otzáka surogátního mateřství. To je problém, který existuje po celém světě dneska a má samozřejmě problém, že z toho římského práva vyplývá, že matkou je ta, která porodila. Ve Spojených státech, kde surogátní mateřství je nejdál, má vlastně každý stát na to svůj samostatný zákon. Tam neexistuje žádný celoamerický zákon. Takže tam, když dojde k dohodě se ženou – nositelkou dítěte a dárkyňí, tak to dělají ve státě, který to umožňuje. Ale samozřejmě nic nezabrání tomu, aby se žena, která porodila, vystěhovala do státu vedlejšího, kde ten zákon je obrácený a říká, že to je její dítě.

Já jsem přesvědčen, že tohle je věc – a teď nejsem právník, jako Marek Benda říká, že nerad vstupuje do lékařských věcí, tak já nerad vstupuji do právních věcí – ale to je věc, která právně je vlastně praeter legem. Ona není para legem, ona není vedle práva. Ona není contra legem, tam není nic, co by bylo proti právu. Ona je před právem. My jsme se prostě dostali někam dál, kam ti římští právníci ještě vůbec neviděli. My jsme se dostali někam, kam nevidí ani naši právníci. A my to vlastně praeter legem řešíme. Protože já z tohoto místa mohu říct, že náhradní matky u pacientek, které přišly o dělohu v důsledku nádorového onemocnění, v naší zemi existují. Existují samozřejmě v přímém příbuzenství, nebo dokonce i matky, které jsou nepříbuzné.

Otzáka darování oocytů, tedy vajíček. Je to taky problém. Ale já bych jenom s vaším dovolením kolegovi Hovorkovi řekl, že dárcovství vajíček v největším množství vychází z vajíček, která byla vyprodukovaná při léčbě sterility. Tam se dělá hyperstimulace a cílem je získat těch vajíček co nejvíce, protože to je jediná věc, která dává záruku, že se to nějak v budoucnu povede. Ty ženy mají z implementovaných vajíček dvě děti nebo tři a těch vajíček tam mají zamrazených ještě osm. A skutečně v 90 % případů tyto ženy, než by nechaly tyto zárodky rozmrazit, zničit, tak dají souhlas s tím, že budou použity jako dárcovské. Čili nikoho, žádnou ženu, to nepoškozuje. To je věc, která existuje, která tady je.

Otzáka transplantace dělohy. Jistě, je to věc, která z hlediska etického nebo právního je trošičku jiná než transplantace ledviny. Ale já se ptám, jaký je rozdíl v tom, když se rozhodnu darovat ledvinu někomu, kdo není můj příbuzný, protože si řeknu, že s jednou ledvinou vydržím, nebo když se rozhodnu, že dělohu, kterou nepotřebuji, nebo nechci rodit, daruji někomu. Jaký je v tom rozdíl? To bychom museli zrušit celý transplantační program, kdybychom vstoupili do tohoto děje s touto filozofií.

Já prostě chci říct, že bych byl velmi rád, kdyby Sněmovna tyto věci v takovéto podobě neřešila. Je to věc, která je medicínsky strašně složitá, která jde medicínsky velmi nahoru. Je složitá eticky, morálně a to právní je na tom to nejméně důležité. Protože znova říkám, všechny tyto věci leží praeter legem. Není nic, co by tam bylo trestným činem. To všechno funguje, je to ku prospěchu té věci. A myslím si, že pokud bychom chtěli něco přijímat do zákona, měla by být předtím skutečně obrovská diskuse. A obávám se podle zkušeností, které vím z celého světa, že stejně k výsledku mnoho nedospějeme a že bud' uhneme k tomu, k čemu se uhnulo tady u nás, že se řeklo platí římské právo, tečka, anebo řekneme – je to praeter legem. Je to před právem. Není to ani proti, ani vedle, ani pro. Je to prostě věc, která je. A když to

bude praeter legem deset let nebo dvacet, tak v chápání anglosaského práva se to stane zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Faktická poznámka, pan poslanec Marek Benda, po něm pan poslanec Ivan Gabal s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já ještě tedy fakt stručně k panu poslanci Adámkovi, ale protože mám pocit, že to opravdu všichni tady mateme. Zdůvodnění, které jste předložil k návrhu, nebo které jsi předložil, prostřednictvím předsedajícího, říká: Nově se umožňuje podat žádost o umělé oplodnění i neprovdané ženě samostatně bez nutnosti souhlasu muže. Stávající úprava se jeví jako nedostatečná, neboť nereflektovala potřeby společnosti a v praxi docházelo k jejímu obcházení. Neprovdaná žena volila rizikový způsob otěhotnění. – To je zdůvodnění. Pokud volila rizikový způsob otěhotnění, tak asi nebyla neplodná a asi se neléčila na neplodnost. Slibujete něco, co ten návrh nesplňuje. Bude se jednat jenom o léčbu neplodnosti – a to se svým způsobem týká i vystoupení pana poslance Koskuby – bude se týkat léčby neplodnosti, ne volné možnosti pro neprovdané ženy chodit si pro umělé oplodnění, protože je to součást léčby neplodnosti. A vy říkáte, že to je něco jiného.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Ivan Gabal a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Já budu ještě pokračovat trochu v té sociologické argumentaci. Když se podíváme na data narození dětí single matkám nebo mimo manželství, tak ty podíly se blíží 50 %. To, co já se nepřímo snažím říct, že nepolemizuju s tím, že to má být léčba neplodnosti, ale že bezdětnost single 35leté ženy de facto může být nepřímým výsledkem neplodnosti, a je otázka, jestli to budu, nebo nebudu chtít zdravotně dokazovat. To je moje základní úvaha, hovořím o úvaze. Demografický vývoj této země znamená, že zhruba za 50 let nás bude méně než 7 milionů a budeme muset řešit 3 miliony imigrací. Uvědomte si to. To znamená maximální podpora mateřství, plodnosti a porodnosti je cílem debaty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To bylo zatím poslední. Pan zpravodaj s přednostním právem. Pardon, pak faktická poznámka. Pan zpravodaj dá dámě přednost. Prosím, faktická poznámka paní poslankyně Chalánkové.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já musím být rychlá, pan ministr už spěchá, aby se zákon schválil. Chtěla bych jenom předčešníka, pana poslance Gabala, upozornit, že jeden ze základních problémů, proč demografická křivka a porodnost klesá, je především odkládání mateřství do vysokého věku, a to neznamená, že budeme hledat další cesty, které mohou být neetické, neodpovídající tomu, co je správné. To je prostě rozhodnutí společnosti. To je jedna věc.

A druhá věc, léčba neplodnosti. Pokud bychom chorobu – neplodnost chtěli léčit, tak bychom měli dospět k plodnosti. To znamená, pokud jsou tam neprůchodnosti vaječníků, různé hormonální poruchy, léčíme tohle. Jsou i jiné metody, ale anonymní dárcovství není léčba neplodnosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan zpravodaj. Po něm pan poslanec Ivan Gabal s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Antonín: Kolegové, kolegyně, většina projevů tady začíná: já jsem k tomu nechtěl mluvit. Já jsem k tomu strašně chtěl mluvit a strašně dlouho, protože věřte mi, jsem ve střetu zájmů, jsem šéf porodnice s ambulancemi, které léčí sterilitu, prostě mám k tomu tisíc argumentů, ale chápnu, že bych situaci jenom zkompplikoval.

Před časem se otevřel tento zákon o specifických zdravotních službách kvůli tomu, aby se provedly změny v úpravách posudkové péče včetně pracovnělékařských služeb, posuzování, uznávání nemocí z povolání, úpravy kastrací, genetických vyšetření a sterilizací a aby se zákon o záření a ochranném léčení EU vtělil do zákona o specifických zdravotnických službách. Bohužel jakmile otevřete Pandorinu skříňku zdravotnických zákonů, zvláště takového zákona, který je od potvrzení o táborech přes přeoperování muže na ženu až po léčbu sterility, dostanete se do této situace, ve které teď jsme, kdy se poslaneckými návrhy začne řešit zákon o umělém oplodnění, který je pro všechny hrozně zajímavý. Já vás prosím, abychom si tento zákon a jeho podrobnosti pokud možno nechali zvlášť a probrali ho zvlášť, protože jakmile ho vytvoříme tady pozměnovacími návrhy, dopadne to velmi, velmi špatně.

Dovolte mi ještě dvě mísa, při kterých se hlasování výboru pro zdravotnictví nepotkalo úplně se stanoviskem Ministerstva zdravotnictví. Jedno bylo o tom, jestli léčbu sterility může provádět pouze člověk, který je na to speciálně vzdělán v IVF programu, anebo jestli to může dělat gynekolog. Postupně jsme se na tom stanovisku sjednotili, že to může dělat gynekolog. A pak druhé sporné místo bylo to místo o samostatných matkách.

Poslední věc. Prosím, dovolte mi, abych požádal, aby v rámci legislativně technických změn došlo k tomu, aby bod G2 byl hlasován jako pozměnovací bod k A2 a ne k celému zákonu, protože pan doktor, pan profesor Vyzula dal pozměnovací návrh, který upravuje transplantační zákon jako celek, a původní transplantační zákon, který se týká právě transplantace děloch, transplantace orgánu, který není párový, třeba kousek tenkého střeva, budete-li mít dítě, které bude mít nedostatečnost, krátké tenké střevo po operacích, nebudeste mu moci nechat to tenké střevo transplantovat, protože není párové. Takže aby bylo možné tento bod hlasovat, prosím, aby bod G2 byl jako pozměnovací bod k A2. To je po dohodě s legislativou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a to byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Jestliže se nikdo další nehlásí, tak rozpravu končím a ptám se na závěrečné slovo pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Není zájem.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Přivolám naše kolegy z předsálí a prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Antonín: Nejdříve bychom měli hlasovat o legislativně technických změnách, které byly ze tří stran navrženy. Následně bychom měli hlasovat o bodě A1, dále o bodu A2, potom body B1, B2, B3, budou-li přijaty jako legislativně technické změny. Dále body C. Budou-li odhlasovány, jsou nehlasovatelné F1 až F7. Dále D1, D2, E, F1-F2, F2-F3, F4, F5-F7/4, F6, F7/1-3, G1, G2, G3, G4 a hlasovat o zákonu jako celku. Budu vám pak u jednotlivých bodů říkat, čeho se to zhruba týká, abyste věděli, pro co hlasujete.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A my vám budeme vděční. Děkuji, pane zpravodaji. Ptám se, kdo má nějaký jiný návrh k proceduře. Nemá nikdo jiný návrh k proceduře, budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 452, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 147, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Antonín: Nejdříve bychom měli hlasovat o návrzích legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Ano.) Stanovisko pana ministra? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování o legislativně technických úpravách. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 453, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 148, proti žádný. Návrh legislativně technických úprav byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Antonín: Ted' bychom měli hlasovat o bodu A1 pana profesora Vyzuly o změně zákona o ochraně veřejného zdraví. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanoviska pana ministra? (Doporučující.) Je tady žádost o odhlášení. Já vás ještě všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Stanoviska jsme slyšeli. Obě jsou doporučující. A budeme hlasovat o návrhu A1.

Zahajuji hlasování o návrhu A1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 454. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 144, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: Dále bychom měli hlasovat o bodě A2 pana profesora Vyzuly. Je to změna transplantačního zákona, taková ta obecná technická, bez těch děloh, tenkých střev, nepárových orgánů a obnovujících se orgánů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Ano.) Stanovisko pana ministra? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování o A2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 455. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 151, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: Ted' budou tři pozměňovací návrhy pana poslance Farského. Nejdříve B1, to je odpovědnost státu za újmu způsobenou pravidelným očkováním. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu B1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 456. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 43, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: B2 – vypuštění potvrzení zákonných zástupců o bezinfekčnosti dítěte. Takové ty papíry o bezinfekčnosti. Nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování o B2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 457. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: B3 – prodloužení platnosti potvrzení o zdravotní způsobilosti dítěte z jednoho roku na dva roky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, já tady mám napsáno, pane zpravodaji, že v případě... Pardon, ano. Dobře. Ano, my jsme neodhlasovali, takže B3. Ano, promiňte.

Poslanec Pavel Antonín: B3 – prodloužení platnosti potvrzení o zdravotní způsobilosti dítěte na dva roky z jednoho roku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Doporučuje se.) Stanovisko pana ministra? (Doporučující.)

Zahajuje hlasování o B3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 458. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 111, proti 26. Návrh B3 byl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: Ted' jsme u Pandoriny skříňky umělého oplodnění poslankyně Chalánkové – C1 až C9. Celý ten zákon dohromady. Nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajuje hlasování o C1 až C9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 459. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 20, proti 106. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: D1 poslankyně Pecková – transsexualita. Tam jde o složení komisi, které to schvalují. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanoviska pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajuje hlasování o D1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 460. Přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: D2, poslankyně Pecková – asistovaná reprodukce, umělé oplodnění, poskytovatel pouze s oprávněním, který je specialista na IVF, ne gynekolog. Stanovisko zpravodaje – nedoporučuje se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučující.)

Zahajuje hlasování o D2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 461. Přihlášeno 153 poslankyň a poslanců, pro 71, proti 53. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: A jsme u umělého oplodnění neprovdaných žen pana poslance Adámka. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahajuje hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem E. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 462. Pro 40, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: Nyní máme na sedm kousků rozporcováný stejný návrh jako byl návrh paní poslankyně Chalánkové ve verzi pana poslance Hovorky. Nejdříve je to F1, F2/1. Tam se to týká počtu embryí, věku a příbuzenství. U všech těch bodů bude stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Také u všech bodů nedoporučující.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu F1 a F2/1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 463. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 12, proti 105. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: F2 až 3. Tam jsou to anonymní dárci během posledních dvacáti měsíců. Je to prostě kousek zase toho zákona. Nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování o F2/2 až F3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 464. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 21, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: F4 – dárce u jednoho poskytovatele. Nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k F4? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování o F4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 465. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 14, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: F5, F7/4 – matky nosičky, surrogátní mateřství. Nedoporučuje se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování o F5 a F7/4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 466. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 12, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: F6 dárcovství tkání a odměna za gamety a za tkáně. Nedoporučuje se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování o F6. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 467. Přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 12, proti 116. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: F7/1 až 3 je promítnutí toho všeho, co jsme teď neodhlasovali, kdyby se to bylo odhlasovalo, do občanského zákoníku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučující.) Stanovisko garančního výboru? (Nedoporučuje se.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro F7/1 až 3, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 468. Přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 1, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: G1 je úprava správních poplatků, když zavíráte praxi, když měnите praxi. Doporučuje se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování o G1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 469. Přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců, pro 147, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: G2 je změna transplantačního zákona, aby se mohly provádět transplantace od živého člověka orgánu, který se reprodukuje, který je nepárový, event. děloha. Doporučuje se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra ke G2? (Doporučující)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 470. Přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců, pro 131, proti 3. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: G3 se týká vydávání lékařských a zdravotnických posudků. Doporučuje se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování o G3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 471. Přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců, pro 149, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Antonín: A poslední, G4, je datum účinnosti tohoto zákona – čtyři měsíce po zakončení toho procesu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko výboru? (Doporučuje se.) Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování o G4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 472. Přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců, pro 148, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak prosím, pane zpravodaji?

Poslanec Pavel Antonín: Byli jste úžasně vnímaví, takže už nám zbývá odsouhlasit pouze zákon jako celek. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O všech návrzích tedy bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011... (Poslanec Kalousek přichází k řečništi a hlasitě plácá dlaněmi.) Ano, pane předsedo, odhlásím vás všechny, ale s dovolením dočtu nejprve návrh usnesení.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 874, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Prosím o stanovisko pana zpravodaje a pana ministra k návrhu zákona jako celku. (Zpravodaj: Souhlasné.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 473. Přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 133, proti 2. Konstatuji že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji.

Ještě tu mám dvě omluvy. Pan poslanec Milan Šarapatka se omlouvá dnes do 15 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Martin Komárek se omlouvá dnes od 14.30 hodin do 16 hodin z pracovních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je

245.

**Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 807/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele paní poslankyně Věra Kovářová a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Jan Klán. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 807/5, který vám byl doručen 3. března t. r. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 807/6.

Paní navrhovatelka má zájem vystoupit. Prosím, paní navrhovatelko.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes máme před sebou tentokrát už ve třetím čtení návrh novely zákona o provozu na pozemních komunikacích. Dovolte mi, abych vás jako zástupkyně předkladatelů seznámila s tím nejdůležitějším, co dnešnímu dni předcházelo a co má význam pro dnešní hlasování.

Tedy za prvé. Základem návrhu je v současnosti komplexní pozměňovací návrh, který vychází z výsledků vyjednávání mezi Ministerstvem dopravy, zástupci Svazu měst a obcí a v neposlední řadě námi jako zástupci předkladatelů. Tento pozměňovací návrh jsem si osvojila a následně byl výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj přijat.

Stejně jako původní předloha má uvedený komplexní pozměňovací návrh jednoduchý cíl – usnadnit žadatelům o řidičský průkaz život. Hlavně těm žadatelům, kteří studují nebo cestují za prací, případně se z jiného důvodu zdržují mimo místo svého trvalého bydliště. Uvedu příklad ze své elektronické pošty. Před časem mi jeden student z Moravy napsal – cituji: "Trvalé bydliště mám na Znojemsku, avšak z důvodu práce na svém doktorátu dlouhodobě pobývám v Praze. V letošním roce mi vyprší platnost řidičského průkazu vystaveného na Městském úřadu Znojmo. Jeho obnovení však není možné provést prostřednictvím jiného městského úřadu bez změny trvalého bydliště. Stejně tak není možné si hotový řidičský průkaz nechat zaslat na jiný městský úřad na rozdíl od občanského průkazu. Z důvodu výměny řidičského průkazu si tedy musím vzít dva dny dovolené a dvakrát cestovat 200 kilometrů tam a zpět s náklady cca 900 korun jen za jízdné, což odpovídá u studenta jako já například týdennímu rozpočtu na jídlo."

Znovu zdůrazňuji, že právě těmto lidem novela podává pomocnou ruku, když jim umožní podat žádost o vydání řidičského průkazu ne na obci s rozšířenou působností v místě trvalého bydliště, ale na jakékoliv obci s rozšířenou působností. Usnadněno bude také vydávání řidičských průkazů. Kromě toho jako předkladatelé usilujeme o to, aby v případě, kdy úřad už má k dispozici fotografii žadatele splňující určité parametry, nebyl nucen vyžadovat ji od žadatele znova. V návrhu se také předpokládá, že bude moct být pořízena fotografie přímo na místě. To je, myslím, velmi vstřícné a rozumné.

Z druhé. K tomuto kompromisu bylo kolegy ve druhém čtení uplatněno několik pozměňovacích návrhů. Ráda bych nyní výslově podpořila návrh kolegy Farského, který usiluje o dosažení co nejbližší účinnosti návrhu, což je podle mého přesvědčení nejen potřebné z pohledu veřejnosti, ale při troše dobré vůle zvládnutelné také ze strany Ministerstva dopravy.

V závěru mi prosím dovolte zopakovat své přesvědčení, že přijetím projednávaného návrhu se můžeme přiblížit tomu, jak by měla vypadat veřejná správa v 21. století, a já vás proto prosím, abychom dnes společně tento krok udělali. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní navrhovatelce. Připomínám, že na 12. 45 hodin máme zařazený bod volby.

Otvírám rozpravu, do které se jako první přihlásil pan zpravodaj.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, já nebudu moc zdržovat, pouze shrnu některé pozměňovací návrhy. Pouze jeden de facto je trošičku střetový, je to pozměňovací návrh pana poslance Bendla, který vystoupí určitě po mně a bude tady nějakým způsobem horovat za ten svůj pozměňovací návrh, který samozřejmě jakoby nijak souvisí, ale i souvisí s provozem na pozemních komunikacích. My jako výbor jsme nějakým způsobem tohle odhlasovali. Já vás pak seznámím s návrhem procedury. Nicméně upozorňuji já sám za sebe na to, že pokud projde pozměňovací návrh pana poslance Bendla, tak já ten návrh zákon bohužel nepodpořím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dále pan poslanec Petr Bendl je přihlášen do rozpravy.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den. Já se omlouvám, zdržovat opravdu nechci, ale protože je to mediálně tolik diskutované téma bez toho, že by se někdo v médiích zabýval faktickou operativou a tím, čeho se ten pozměňovák vlastně týká, že je předkládáno lidem, že snad by tady mělo být více billboardů apod., že je třeba tu situaci neměnit, protože ta situace dneska je pravděpodobně skvělá a výborná a každému vyhovuje, tak k tomu nemohu mlčet, už tím spíš, že jsem k tomu byl takto víceméně dlouhodobě provokován.

Nejprve k tomu přilepku. Já jsem si dal tu práci a konzultoval jsem se sněmovní legislativou o tom, jestli to přilepek je, nebo není, a vzhledem k tomu, že jde o zákon,

který se týká komunikací, není to takzvaně z jiného světa, tak i sněmovní legislativa potvrzuje, že to žádný čistý přilepek rozhodně není. Nejsem sám, kdo tento pozměňovací návrh v minulosti diskutoval. Diskutoval se na... (Odmlka kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Prosím kolegy, aby se ztiskli a přenesli své hovory co předsáli. Vy prosím, pokračujte, až tady bude klid.

Poslanec Petr Bendl: Diskutoval se na různých výborech, v hospodářském, ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, které k tomuto pozměňovacímu návrhu nakonec stanovisko nepřijaly, ani neodmítly, ani nedoporučily tento pozměňovací návrh.

Já sám si kladu otázku, proč vlastně systém, který provozuje v Rakousku, na Slovensku, systém, který říká, že by to mělo být vlastně s větší pravomocí obce, zdali budou billboardy, či nebudou billboardy, protože o těch to je tady jaksi mediálně, přestože ten paragraf se týká ještě řady jiných věcí, definování zastavěného území a podobně, jak je to možné, kam jsem to vlastně šlápl, si říkám. Ne že bych nebyl jako mužská část tohoto světa egocentrický, ale to, že se objevím na titulku významného deníku s nějakou kritikou, že já snad chci billboardy a podobně, podepsáno od renomované novinárky, které si vážím, ale nevysvětleno, v čem ten problém je. Komu to stojí za to, že vede tuhle pseudomedialní válku? Kdo vlastně chce, aby systém povolování reklam uvnitř obce nebyl jenom jeden? Aby o tom nemohly víceméně rozhodnout obce nebo to ovlivnit obce? Aby o tom rozhodovaly další a další úřady, a to tak, že velmi komplikovaně? A já vám to dokážu i na materiálech, které vzešly z Ministerstva dopravy, a moc mě mrzí, že tady není ministr dopravy, skoro si myslím, že tady není úmyslně, ale i na materiálech, které jdou z Ministerstva dopravy, a materiálech, které jsem si vyžádal od Ministerstva pro místní rozvoj, protože spousta lidí se tohoto tématu zkrátka bojí, protože zasahuje... (Odmlka kvůli hluku v sále. Předsedající zvoní.) ... pravděpodobně do velkých finančních skupin, a proto jsem takto mediálně vláčen.

O co vlastně jde? Máme dva systémy povolování reklam. Jeden se týká území mimo intravilány obcí a ten by měl skončit k 1. 9. 2017 na základě přijaté novely zákona o pozemních komunikacích v roce 2012, a kdyby někdo měl pocit, že jsme to my, kdo by snad chtěl podporovat billboardy, nebo já jako občanský demokrat, pak se může podívat i na to, v jaké době zákon, který zakazuje billboardy na dálnicích, vznikl, a že je dnes povinností Ministerstva dopravy, aby dohlédlo na to, aby mimo intravilány obcí žádné billboardy nebyly. Bylo to v době Nečasovy vlády, v době, kdy si možná pamatuji, že jistá americká společnost vyhrožovala České republice arbitráží a podobně. Já tedy za sebe říkám, že si takto vyhrožovat prostě nenechám. To, že někdo podepsal na Ministerstvu dopravy na začátku 90. let s někým velmi výhodnou smlouvu na stovky billboardů v České republice na dobu neurčitou a že tím dneska chce vyhrožovat České republice, nebo v minulosti vyhrožovat České republice arbitráží, mám pocit, že se před tím nemáme hrbit a tvářit se, že se nic takového neděje.

To, co se děje v mediálním světě, je toho odrazem a myslím si, že tam někde budou příčiny, kam já jsem vlastně s tím pozměňovacím návrhem šlápl, že to není vč, kterou by poslanec Petr Bendl nebo jakýkoliv poslanec z vás mohl ovlivnit, jestli se ta či ona obec rozhodne pro to, jestli billboard na svém území chce, anebo ne. Znám spoustu starostů, kteří na svém území billboardy nechtějí, a ten stávající systém jim naopak neumožňuje to ovlivnit, protože o tom rozhodují jiné správní úřady. Mohu to doložit i stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj, které říká, že je tady opravdu právní chaos a že je složité posuzovat, do jakého režimu vlastně ten systém spadá.

K tomu, abyste pochopili, jak to funguje, ti z vás, kteří s tím třeba nejste přímo konfrontováni, musím říci, že uvnitř obce od značky ke značce označující vjezd do obce, která nám říká měněte rychlosť z devadesáti nebo sedmdesáti, nebo já nevím z jakého čísla na padesát kilometrů v hodině, jsou dva systémy povolování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane poslanče. Musím vás bohužel přerušit, protože je 12.45 hodin a my jsme na tuto hodinu pevně zařadili jiný bod, takže přerušuji tento bod, projednávání bodu 245. Děkuji vám, pane poslanče.

Zahajují bod

257.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Já to zlehčím, mohl jsem být smutný, že jsem byl v rozpravě za malou chvíli, že se na mě nedostane, ale dostane se na mě teď při jiném tématu, a to při volebních bodech. Věřím, že ten rozdiskutovaný bod, třetí čtení novely zákona o provozu na pozemních komunikacích, dojednat stihneme v co nejkratší době.

Ale nyní tedy volební body. Jsou tři. Všechny tři se odehrají tajnou volbou ve Státních aktech, které jsou připravené. Protože ty volební body se nahromadily vlastně od začátku března, tak vás prosím aspoň o pět minut trpělivosti, protože několik informací z usnesení volební komise musím podle jednacího řádu a pro stenozáznam přečíst. Budu co nejstručnější.

První bod, jak bylo avizováno, číslo 257, návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu. Tady připomenu březnové dění, kde náš bývalý kolega Adolf Beznoska, poslanec ODS, složil slib člena NKÚ poté, co byl námi zvolen, a proto ukončil svůj mandát poslance. Ve vyhlášené lhůtě, bylo to do 3. dubna, ODS, protože to bylo místo, které podle politického rozdělení přísluší tomuto politickému klubu, ODS

nominovala kolegu Vladislava Vilímce, komisi doplnila a nyní, když je komise plná, můžeme tedy tajnou volbou rozhodnout o předsedovi této komise.

Prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu k navrženému bodu a také k návrhu na hlasování. Tady jenom konstatuji, a teď se musím i opravit, jednací řád Poslanecké sněmovny pevně stanoví, že tato volba musí být provedena tajně, takže se o tom návrhu na hlasování nehlasuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Otevím rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, rozpravu končím. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže děkuji. Tím je tento bod připraven. Opakuj, podle usnesení číslo 163 volební komise ze 4. dubna máme na předsedu stálé komise pro kontrolu činnosti FAÚ pouze jeden návrh, je to návrh pana poslance Vladislava Vilímce za ODS. Takto pro vás bude připraven na hlasovacím lístku.

Nyní, pane předsedající, prosím, abyste přerušil tento bod a otevřel další volební bod.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji bod 257 a zahajuji bod

258.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Na lavice vám bylo doručeno usnesení volební komise č. 164 ze dne 4. dubna. Prosím, pane předsedo, abyste nás o něm informoval.

Poslanec Martin Kolovratník: Také tady co nejstručněji. Připomenu, že 19. února skončilo funkční období čtyřem členům. My jsme 1. března v prvním kole tajné volby zvolili dva členy, Pavla Kováčika 111 hlasů a pana Jiřího Petru 106 hlasů. Druhé kolo té volby nebylo úspěšné, nebyl zvolen nikdo. Proto jsme vyhlásili ve volební komisi novou druhou volbu do Dozorčí rady Vinařského fondu, a obsazujeme tedy dvě místa.

Volební komise do 3. dubna obdržela čtyři nominace. Podle usnesení číslo 164 jsou to nominace Michala Haška za sociální demokracii, Jana Husáka za TOP 09, Miloslava Janulíka za hnutí ANO a pana Zdeňka Jaroše za poslanecký klub Úsvit.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu jak tedy ke kandidátům, tak k návrhu na provedení volby, a tady konstatuji, že volební komise navrhuje, abychom tuto volbu provedli tajným způsobem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otvíram rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím rozpravu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: I tady konstatuji, že můžeme provést tajnou volbu ve Státních aktech, i tady je volební lístek připraven. Prosím o přerušení tohoto bodu a otevření dalšího volebního bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji bod 258 a zahajuji poslední volební bod.

259.

Návrh na volbu členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Na lavici vám bylo doručeno usnesení volební komise č. 165 také ze dne 4. dubna. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Je to ne poslední, ale předposlední bod. Tedy je to tedy volba, jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, tzv. velké mediální rady. Tady skončilo volební období jednomu členovi, panu Janu Kostrhunovi, už 1. prosince 2015. My jsme to místo neúspěšně ve třech tajných dvoukolových volbách obsazovali a nebyli jsme úspěšní a po krátké pauze došlo k tomu, že se uvolní další místo, a to po panu radním Václavu Jehličkovi, jemuž mandát skončí 21. června 2017. Takže my po diskusi na volební komisi chceme vám, plénu, navrhnot, že v tuto chvíli bychom v jedné volbě rozhodovali o dvou místech, obsazovali bychom dvě uvolněná místa, resp. jedno místo, které je tedy volné už z předloňského roku, a jedno místo, které se uvolní 21. června letošního roku.

V tomto znění jsme navrhli i usnesení volební komise č. 165, kde jasně říkáme, že jednomu zvolenému členu započne šestileté funkční období dnem jmenováním předsedou vlády a druhému zvolenému členu započne šestileté funkční období jmenováním předsedou vlády, nejdříve však dnem 22. června 2017. A protože tady členy jmenuje předseda vlády, pan premiér, na návrh Poslanecké sněmovny, tak to rozhodnutí, který z těch dvou obsadí svou pozici, kde je pak už plně v rukou pana premiéra.

Prosím tedy o otevření rozpravy k navrženým kandidátům a omlouvám se, já jsem vám je nepředstavil, takže je rychle přečtu v souladu s usnesením volební komise. Je to Pavel Foltán, navržen klubem Úsvit, Václav Jehlička, stávající radní, navržen KDU-ČSL, Jaroslav Kravka, navržen KSČM, Ladislav Šincl, kolega poslanec, navržen ČSSD, a František Vostál, opět navržen hnutím Úsvit. Volební komise i tady navrhuje volbu tajnou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Otvíram rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku. Končím tedy rozpravu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: O návrhu na tajné hlasování se v tomto případě hlasuje, takže prosím, abychom rozhodli hlasováním.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Budeme hlasovat o návrhu na tajnou volbu. Přivolám naše kolegy z předsálí. Odhlašují vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu, aby volba bodu 259 byla tajná, tak jak to navrhl pan předseda volební komise.

Zahajuji hlasování o tom, aby volba byla tajná. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 474, přihlášeno je 112 poslankyň a poslanců, pro 106, proti 2. Návrh na tajnou volbu byl přijat.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tato volba je připravena k tajnému hlasování ve Státních aktech. Zde prosím o přerušení bodu a otevření posledního volebního bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji bod 259 a zahajuji poslední volební bod.

260.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Na lavici vám bylo doručeno usnesení volební komise č. 166 ze dne 5. dubna tohoto roku. Prosím, pane předsedo volební komise, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: I tady volíme s drobným předstihem, s drobnou časovou rezervou. Jedná se tedy o Radu ČTK, České tiskové kanceláře. Zahajujeme první kolo první volby. A když jsem hovořil o tom časovém předstihu, tak 20. června letošního roku skončí funkční období třem členům Rady, je to paní Hana Hikelová, paní Marcela Martinová a pan Jan Wintr. Budeme tedy volit tři členy. Vyhlašili jsme lhůtu do 3. dubna, poté nás kolegové z klubu ODS poprosili ještě o krátké prodloužení do 4. dubna. Volební komise souhlasila s tím prodloužením, a nakonec tedy pro tuto volbu máme přijato usnesení č. 166 a na ona tři místa jsme obdrželi právě tři návrhy. Jsou to návrhy Jan Vávra, navržen ČSSD, paní Jaroslava Wenigerová, navržena ODS, a pan Jan Wintr, současný člen rady, navržen TOP 09.

I tady prosím o otevření rozpravy ke kandidátům.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Činím tak, otevím rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy.

Poslanec Martin Kolovratník: Pardon. Ještě rychle doplním. I tady Komise navrhuje volbu tajnou, a prosím tedy poté o hlasování o tom návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přesně tak. Budeme i tady hlasovat o tajné volbě, pokud se nikdo do rozpravy nehlásí. Není tomu tak. Končím rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu na tajnou volbu členů Rady České tiskové kanceláře.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 475. Přihlášeno je 112 poslankyň a poslanců, pro 98, proti 2. Návrh na tajnou volbu byl přijat.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím o přerušení i tohoto bodu a vás, kolegyně a kolegové, abyste se odebrali do Státních aktů. Na provedení volby stanovuji 19 minut, takže urny budou připraveny do 13.15 hodin s tím, že výsledky voleb oznámím ve 14.30 hodin na začátku odpolední části schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji jednání Sněmovny na volbu. Prosím, abyste se odebrali do Státních aktů. Jednání Sněmovny bude pokračovat ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat. Než zahájíme odpolední jednání, vypořádáme se s výsledky voleb, které byly předtím. Požádám předsedu volební komise pana kolegu Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak nejen já jsem byl nedočkavý, až dostanu slovo, ale jistě i řada kolegů, aby se dozvěděli výsledky. Děkuji, pane předsedající za slovo. Splním tedy milou povinnost, abych vás rychle seznámil s výsledky čtyř volebních bodů. Prvním je

257.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu

Obdrželi jsme jednu nominaci – návrh poslaneckého klubu ODS na pana poslance Vladislava Vilímce a ten byl zvolen, získal 99 platných hlasů. V té souvislosti ještě doplním, že volby se zúčastnilo 147 poslanců a poslankyň, takže ve všech čtyřech případech bylo kvorum nutné pro zvolení v počtu 74 hlasů. Zde tedy Vladislav Vilímc se stal předsedou této stálé komise.

Další volební bod je

258.
Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Opět tedy odevzdáno 147 lístků. Michal Hašek získal 72 hlasů, Jan Husák 51, Miloslav Janulík 84 a Zdeněk Jaroš 9 hlasů. Výsledek je tedy takový, že v prvním kole byl zvolen kolega poslanec Miloslav Janulík s 84 hlasy a zůstává neobsazeno jedno místo. Do druhého kola tedy postupují dva kandidáti s nejvyšším počtem. Jsou to Michal Hašek se 72 hlasů a Jan Husák s 51 hlasů.

Třetí volba.

259.
Návrh na volbu členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Pavel Foltán 16 hlasů, Václav Jehlička 65 hlasů, Jaroslav Kravka 39, Ladislav Šincl 92 hlasů, František Vostál 12. Takže v této volbě v prvním kolem byl zvolen kolega poslanec Ladislav Šincl s 92 hlasy a zbývá také neobsazeno jedno místo. Do druhého kola tedy postupují Václav Jehlička se 65 hlasů a Jaroslav Kravka s 39.

A konečně poslední volba.

260.
Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Tam jsme obsazovali tři místa. I této volby se zúčastnilo 147 hlasujících. Jan Vávra získal 64 hlasů, Jaroslava Wenigerová 86 a Jan Wintr 65. Výsledek je tedy takový, že v prvním kole byla zvolena Jaroslava Wenigerová s 86 hlasů a do druhého kola postupují Jan Vávra a Jan Wintr.

A poslední informace, předběžná. Předpokládám, že ta druhá kola nebudeme realizovat v tomto týdnu v pátek, ale počítám po další dohodě s předsedy poslaneckých klubů, že bychom volili na další, tedy květnové schůzi.

Děkuji za pozornost a zvoleným kandidátům a kandidátkám blahopřeji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kolovratníkovi za vyhlášení výsledků voleb. A než budeme pokračovat pevně zařazeným bodem na 14.30, to znamená krizovou situaci v sociálních službách, ohláším omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Jiřího Štětiny od 19 hodin do konce jednání, dále pana poslance Stanislava Berkovce od 15 hodin do konce jednacího dne, dále od 15 hodin do konce jednacího dne se omlouvá ministr vnitra Milan Chovanec, dále se omlouvá pan poslanec Ondřej Benešík, a to od 14.30 do 16 hodin z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Jan Skopeček od 14.30 do 17.30 z pracovních důvodů a dalším omluveným bude pan poslanec Ivan Adamec, a to po celý jednací den na 27. a 28. 4. Dále se omlouvá dnes od 14.30 pan poslanec Jan Volný. To jsou omluvy.

Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Nyní tedy bod

293.

Krizová situace v sociálních službách v důsledku nedostatku personálu a špatného platového ohodnocení

Požádám navrhovatelku tohoto bodu paní poslankyni Janu Hnykovou, aby se ujala slova. A upozorňuji, že první přihlášený do rozpravy bude zpravodajem tohoto bodu. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si jenom nasadím brylé.

Vážené dámy, vážení pánové, přeji vám hezké odpoledne. Chtěla bych vám v úvodu tohoto bodu velmi poděkovat za zařazení tohoto bodu na jednání Poslanecké sněmovny. Včera jsem vám popsala důvody, proč chci tento bod a proč jsem chtěla tento bod zařadit na jednání Poslanecké sněmovny. Dovolím si některé důležité věci připomenout a popsat situaci v sociálních službách.

Zaměstnanci sociálních služeb jsou permanentně přetěžováni. Všichni od nich očekáváme kvalitní práci ve prospěch lidí, o které se starají. Nikoho však ale nezajímá, jak malé peníze za tuto vysoce fyzicky i psychicky náročnou práci dostanou. Starají se o seniory a o zdravotně postižené osoby.

Dnes je například běžnou praxí, a bohužel musím konstatovat, že je to třeba i v mé zařízení, odkud jsem vzešla, že na noční službu na oddělení s třiceti až pětatřiceti klienty, z nichž je většina odkázána na pomoc druhé osobě, slouží pouze jeden pracovník. My totiž v našich zařízeních jiné osoby než ty, které jsou odkázané na pomoc druhých, nemáme. Připomenu, že do zařízení se v současné době přijímají pouze klienti se stupněm příspěvku na péči ve stupni III a IV a to je spojeno s péčí ve všech denních činnostech.

Jen těžko seženete nové zaměstnance na volné místo v sociálních službách, protože požadavky na ně kladené splní jen málokdo. Musí mít kurz, celoživotně se vzdělávat, musí být trestně bezúhonné, musí mít příkladné morální vlastnosti, musí být manuálně zruční nejen při ošetřování klienta. Musí ovládat komunikační dovednosti, protože se setkávají s klienty s různým onemocněním, kteří jsou omezeni v komunikaci. A to nepopisují význam sociálních pracovníků, kteří vedou celý proces sociální práce. Musí mít vysokoškolské vzdělání. Ti jsou bohužel nejhůře odměňováni mezi vysokoškoláky. Je to velmi tristní.

To vše dohromady způsobuje, že noví zaměstnanci běžně odcházejí do jednoho měsíce. Jsou dokonce i případy, že nedokončí ani směnu. Musím souhlasit s výrokem, že extrémní pracovní podmínky vyhnaly z nemocnic zdravotníky a nyní se personální krize naplně rozjela v sociálních službách. Nízké platy na úrovni pracující chudoby dnes již pracovníci neakceptují. Kdo může, tak odchází do průmyslu, do obchodu, kamkoliv jinam.

Nástupní plat pracovníka v sociálních službách, který zabezpečuje základní péči, se pohybuje ve čtvrtém stupni u nastupujícího pracovníka 9 650 korun a u pracovníka s praxí nad 32 let 14 530 korun. V pátém stupni je nástupní plat 10 470 korun a po 32 letech praxe v tomto oboru je 14 530 – ale tady asi budu mít nějaký překlep, ještě se k tomu vrátím. Přitom průměrná mzda v obchodních řetězcích Lidl je 24 897 korun. Práce pečovatelů a pečovatelek probíhá v třísměnném provozu o svátcích, v sobotu a v neděli. Zatímco v oblasti školství a zdravotnictví rostou platy rychleji, sociální služby zažívají opravdový problém. Navíc patří tyto profese k dlouhodobě nejhůře odměňovaným kategoriím v České republice. (V sále probíhá rušivá debata v lavicích.)

V návrhu usnesení chci vyrovnat historickou nespravedlnost, kdy v roce 2006 s účinností zákona o sociálních službách nově vzniklá kategorie zaměstnanců "pracovník v sociálních službách" byla hromadně přeřazena ze zdravotnické tabulky do tabulky základní. Myslíte, že přeřazením z tabulky do tabulky se jim práce změnila? Vůbec ne. Naopak jim ještě přibyla práce administrativní, povinnost dalšího vzdělávání, povinnost klíčového pracovníka. Museli se naučit řadu technik a metod práce. (V sále stále hluk.)

Personální krize v důsledku špatného odměňování v sociálních službách v domovech seniorů, v domovech pro osoby se zdravotním postižením, v pečovatelských službách, denních stacionářích a dalších zařízeních je kritická. Současný odhad říká podle Asociace poskytovatelů, že zde chybí přes 10 tisíc zaměstnanců. Nedostatek zaměstnanců již způsobuje kolaps sociálních služeb, začíná se snižovat kapacita jednotlivých zařízení. Snižuje se i kvalita péče a přetěžují se stávající pracovníci.

Pane předsedající, já už nechci křičet!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím. Nechci, abyste zvyšovala hlas, ale budu chtít, aby kolegové a kolegyně případně své diskuse, které se netýkají předmětného bodu, přesunuli do předsálí, a to zleva doprava, zprava doleva. A doufám, že budete v důstojném prostředí... to není k smíchu. Tak, můžete pokračovat.

Poslankyně Jana Hnyková: Já chápou, že si mají kolegové co říci, ale myslím si, že by měli věnovat pozornost sociálním službám, protože opravdu nikdo nevíme, kdy ty sociální služby budete potřebovat.

Ráda bych zrekapitulovala současný stav. Od 1. 11. 2016 se navýšily platy zaměstnanců v této oblasti o 4 %. Slíbené navýšení od 1. 1. 2017 se nekonalo. To včera vás uvedl pan premiér v omyl. Na tuto krizovou situaci upozorňují jak poskytovatelé, zaměstnavatelé a odbory již od poloviny roku 2016. Proto jsem podala pozměňující návrh ke státnímu rozpočtu na navýšení platů zaměstnanců v sociálních službách o 6 %. Podala tento pozměňující návrh i kolegyně Semelová. Neprošel a situace se dál zhoršovala a zhoršuje.

Dovolím si ocitovat z tiskové zprávy Asociace poskytovatelů a Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče. Na jednání s předsedou vlády jsme s odbory čekali několik měsíců. Termín byl čtyřikrát odložen. Na společný dopis ze září 2016

jsme dodnes nedostali odpověď a výsledkem posledního jednání z dubna je to, že nám předseda vlády České republiky a zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí doporučili, ať jdeme za ministrem financí. Sociální služby a jejich uživatelé asi nejsou pro tuto vládu prioritou, dodává prezident Asociace poskytovatelů Jiří Horecký.

Považuji tuto situaci za krizovou a požaduji urychlené projednání a navýšení finančních prostředků na platy zaměstnanců v sociálních službách a předeším sociálních pracovníků a pracovníků v přímé péči a jejich přeřazení do zdravotnické tabulky číslo šest. Pokud k tomu nedojde, hrozí sociálním službám kolaps a zhroucení péče v sociálních službách. Ano, ozvou se hlasy, že to bude stát peníze. Bude to stát přes 900 milionů korun, ale jinak to, vážené kolegyně a kolegové, nepůjde. Pokud zaměstnance v sociálních službách nezaplatíme, pohřbíme sociální služby a jejich kvalitu.

Jak už jsem zde řekla, nikdo nevíme, kdy tyto služby budeme potřebovat. Proto bych vás požádala o podporu usnesení, které jsem rozdala na jednotlivé poslanecké kluby. Všechna vylepšení a dobré nápady, které prospějí pracovníkům v sociálních službách, ráda přijmu do tohoto usnesení. Nechci, aby si někdo myslel, že je to ode mne nějaký populistický krok. Kdo mě zná, ví, že od začátku svého mandátu bojuji a přesvědčuji vás o důležitosti sociálních služeb, jejich pracovníků a zajištění kvalitní zdravotní a sociální péče. Pořádala jsem k tomu seminář, upozorňovala opakovaně ve výboru pro sociální politiku, interpelovala jak ministryni, tak pana premiéra. Prosím, pomozte těmto lidem, pomůžete i sobě.

Uvědomuju si, že pokud usnesení projde, nebude to jen moje zásluha, ale nás všech, kterým není jedno, jakou budoucnost budou mít sociální služby v naší zemi. Proto vám navrhoji toto usnesení, ke kterému se pak přihlásím v podrobné rozpravě, a požádám o jeho hlasování.

Poslanecká sněmovna

1. ukládá vládě České republiky, aby neprodleně řešila kritickou personální situaci v sociálních službách, a to prostřednictvím skokového navýšení platů a mezd zaměstnanců sociálních služeb, kteří přímo pečují o klienty, a sociálních pracovníků;

2. ukládá vládě České republiky, aby urychleně přijala novelu nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády číslo 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, kterou upraví mimo jiné platy zaměstnanců v sociálních službách. Pro personální stabilizaci je bezpodmínečné a minimálně nutné zrušit současnou přílohu číslo 1 a 2 nařízení vlády. Zaměstnance uvedené v příloze číslo 1 se ukládá zařadit do přílohy číslo 3 a zaměstnance uvedené v příloze číslo 2 se ukládá zařadit do přílohy číslo 3;

3. ukládá vládě České republiky, aby na zvýšení platů zaměstnanců v sociálních službách vyčlenila a zabezpečila dostatečné finanční prostředky ze státního rozpočtu.

Ještě si na závěr dovolím opravit jednu tu částku, kdy nastupující pracovník v páte platové třídě má 12 910 korun a po 32 – ne, špatně. Já jsem si v tom udělala trochu chaos. Udělala jsem si v tom chaos. Já vám to číslo, prosím, ještě dodám zpátky, protože jsem tady udělala chybu. Omlouvám se, ale ta částka není vysoká.

Já bych vás, vážené kolegyně a kolegové, velmi požádala, aby rozprava byla věcná, byla k tomuto bodu, abychom mohli schválit dané usnesení a pokračovat v dalším programu naší schůze. Děkuji v tuto chvíli za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Marty Semelové, která bude zpravodajkou pro tento bod. Poté vystoupí paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Pak budeme dále pokračovat v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, v prvé řadě bych chtěla poděkovat těm poslankyním a poslancům, kteří podpořili návrh kolegyně Hnykové na zařazení bodu, který se týká kritické situace v sociálních službách.

Sociální služby poskytují nepostradatelnou pomoc těm nejpotřebnějším skupinám občanů a dá se očekávat, že se počet těchto lidí bude v budoucích letech zvyšovat. Proto požadavek na jejich kvalitu a dostupnost a na řešení vážné situace, v níž se nacházejí, je naprosto logický a nanejvýš aktuální.

Očekávala jsem, že pro tento návrh automaticky zvednou ruku poslankyně a poslanci za sociální demokracii, která má daný resort ve své gesci. Bohužel, pro návrh hlasovali pouze čtyři sociální demokraté a stejně tomu bylo i u ANO, také pouze čtyři poslanci za toto hnutí, přičemž tém osmi za to děkuji. Návrh na zařazení do programu přesto prošel a já jsem tomu ráda. Ještě raději bych byla, kdyby se nám podařilo přijmout usnesení, jehož první verzi tady přečetla kolegyně poslankyně Hnyková, které zaváže vládu k přijetí takových opatření, jež povedou k vyřešení problémů, kterých je v této oblasti více než dost. Jejich společným jmenovatelem je dlouhodobé podfinancování.

Opakovaně jsme s kolegyní Hnykovou navrhovaly při projednávání státního rozpočtu zvýšení financí pro sociální služby s tím, že situace je zde kritická a nebýt každoročního dofinancovávání v průběhu roku, hrozil by mnohým zánik.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás na chvíli přeruším a požádám kolegy a kolegyně o to, aby přivítali delegaci, která navštívila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Je to delegace výboru pro kulturu Parlamentu Estonska, kterou vede předseda výboru pan Aadu Must. Vítáme vás. (Poslanci povstávají a vítají delegaci potleskem.)

Prosím, paní poslankyně, můžete pokračovat.

Poslankyně Marta Semelová: Na neúnosnou situaci každoročně poukazují také odbory, které oprávněně žádají zvýšení platů a mezd pro zaměstnance sociálních služeb, které jsou hluboko pod celorepublikovým průměrem. Pracovníci v přímé péči berou 12,5 tis. až 14 tis. měsíčně, a to včetně příplatků, přesčasů, sobot a nedělí, nočních. Mnohým z nich by se spíše vyplatilo zůstat doma a pobírat sociální dávky. Navíc se jejich nízký plat později odráží i ve velice nízkých důchodech, což vede

k propadu do chudoby. Přitom, jak si asi všichni uvědomujeme, se jedná o velice potřebnou a náročnou práci, a to fyzicky i psychicky, na které jsou závislé osoby se zdravotním postižením, senioři a další skupiny obyvatel. Katastrofální platy zaměstnanců však vedou k tomu, že pracovníci sociálních služeb odcházejí a nemá je kdo nahradit, protože noví nepřicházejí.

Situace je velmi vypjatá a den ode dne se zhoršuje. Personální podstavy jsou na hranici možného. Není nic neobvyklého, že o padesát klientů pečují tři čtyři pracovníci v průběhu dvanáctihodinové směny a jeden na noční. Když jeden zaměstnanec dá výpověď, trvá to několik týdnů či měsíců, než někdo na jeho místo nastoupí. Poté co zjistí, co všechno tato práce obsahuje, jak je náročná, že se jedná o kompletní péči zdravotní, sociální, o hygienu, odchází buď po první směně, nebo končí s první výplatou. Dnes už odcházejí i zaměstnanci, kteří vždy brali svoji práci jako poslání a zasvětili jí celý život.

Pokud vláda nepřijme konkrétní kroky, hrozí snížení kvality a další omezení péče. Dá se očekávat v zařízeních, že nebudou přijímáni ti, kteří péči potřebují. Přitom zařízení sociálních služeb evidují velký počet žádostí o přijetí.

Situace v sociálních službách je velmi vážná na všech úsecích. Týká se i pozic sociálních pracovníků s vysokoškolským vzděláním, které vzhledem k nedostatku finančních prostředků není možno odpovídajícím způsobem zaplatit, takže je přetahují různé firmy. Stejný stav je u technicko-hospodářských míst, to znamená uklízečky, údržbáři, pradleny, kuchařky, také s velice nízkou mzdou, s velice nízkým platem, není možno v sociálních službách udržet.

Zdravotní úsek zajišťuje péči s vůbec nejnižším možným počtem lidí. Přitom zdravotní péče v sociálních službách je čím dál víc potřeba. Staří lidé v domovech seniorů či v domech s pečovatelskou službou, to nejsou babičky a dědečkové pobíhající po chodbách, v zahradách či v parcích. Jsou to ve velké většině lidé s třetím a čtvrtým stupněm závislosti, jsou to lidé s demencí, s Alzheimerovou chorobou, Parkinsonem, prostě ti, kteří mnohdy potřebují celodenní péči, odbornou péči po celých 24 hodin denně. Dnes je v mnohých pobytových zařízeních situace taková, že slouží zdravotní sestry během dne, ale na nočních službách nejsou, protože na ně nejsou peníze. Jejich péči nahrazuje rychlá záchranná služba. Asi je každému jasné, že tyto výjezdy jsou nakonec mnohem dražší, než kdyby se zaplatil zdravotnický personál.

Takže to dnes vypadá tak, že je tu početná skupina lidí, pro kterou je dostupnost potřebné kvalitní zdravotní péče víceméně nereálná. Ovšem zodpovědnost za to, co se stane v případě, když v zařízení není lékař či dostatek zdravotních sester, nese toto pobytové zařízení. To přece není normální. Je nutné s tím něco udělat.

Zdravotní a sociální odbory navrhují, a já tento návrh podporuji, aby vláda rozhodla, že sociální pracovníci a ti, kdo přímo pečují o klienty, byli přeřazeni do tabulek, kde jsou dnes zdravotní sestry. Zároveň je potřeba, aby si Ministerstvo práce a sociálních věcí a Ministerstvo zdravotnictví přestaly přehazovat jako horký brambor problém zdravotních sester v sociálních službách, a vzhledem k tomu, že se nedokážou domluvit, měla by stávající situaci řešit, tak jak to navrhuje výbor pro sociální politiku, vláda na svém zasedání.

Pokud stát chce, aby byla zajištěna kvalitní péče kvalifikovanými pracovníky, musí je také zaplatit. Jde o službu, na niž je odkázáno velké množství lidí. Možná jsou na ni odkázáni i členové rodin některých z vás. Možná na ni budeme jednou odkázáni i my. Potom je pravděpodobné, že se nás pohled změní, že si uvědomíme, jak důležitý je trpělivý přístup ochotných, přívětivých, nepřetěžovaných sociálních a zdravotních pracovníků a pracovnic, kteří dokážou poskytnout nejen odbornou péči, ale najdou si také čas na to, aby si s člověkem obyčejně lidsky popovídali, aby mu vyplnili čas a snažili se, aby neprožíval pocit osamění. Možná potom také mnohem zřetelněji uvidíme, v jakých podmínkách pracovníci v sociálních službách vykonávají svoji činnost. Jen mám obavy, aby potom už nebylo pozdě, aby tady nějaké sociální služby ještě vůbec fungovaly.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Nyní vystoupí s přednostním právem paní ministryně práce a sociálních věcí a poté v rozpravě s faktickou poznámkou paní kolegyně Hnyková. Připraví se paní kolegyně Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, já děkuji za tento bod. Musím říci, že v naprosté většině zcela souhlasím se svými předčešnicemi. Jediné, v čem nesouhlasím, je, že tato vláda snad tuto situaci ignoruje, nebo nedejbože že moje Ministerstvo práce a sociálních věcí tuto situaci ignoruje, protože to v žádném případě není pravda. Já bojuji za navýšení platů a mezd pro tyto lidi, kteří vykonávají tak náročnou a potřebnou práci, celou dobu svého vládního působení. Za poslední čtyři roky se platy pracovníků v sociálních službách zvýšily díky této vládě o 14,5 %, když to celé sečteme, ale samozřejmě když se podíváme na to, co to znamená v peněžence každého jednotlivého člověka, tak je to pro mě ještě stále málo.

Nicméně si musíme uvědomit, že za vlád ODS a TOP 09 se pracovníkům ve veřejné správě celkově snížily platy o 10 procent. Takže v podstatě to, o co my se tady snažíme poslední roky naší vlády, pořád ještě dorovnává to, co tady bylo sníženo. A já bych mnohem radši viděla, abychom to výrazně navýšovali. Nicméně každé navýšení peněz znamená prostě navýšení ve státním rozpočtu a všichni tady víme, jak to pak vypadá, jak je boj o každou jednotlivou položku, o její navýšování, a jak řada lidí obviňuje Ministerstvo práce z toho, že chce neustále více peněz.

My jsme zaslali na navýšení platů a mezd sociálním službám ze svých rezerv každý rok. V roce 2014 šlo na zvýšení platů pracovníků v sociálních službách 338 milionů, v roce 2015 to bylo 720 milionů a za loňský rok 650 milionů. A když se podívám na celkové částky dotací na sociální služby, tak bych ráda připomněla, že v roce 2013 šlo do sociálních služeb ze státního rozpočtu pouhých 6,5 miliardy korun a v roce letošním už je to 9,27 miliardy korun, takže ten celkový nárůst je asi o 3 miliardy korun. To znamená, že tohle dostatečně ilustruje fakt, že současná vláda, současné Ministerstvo práce řadu potřebných kroků už učinilo. Ale jak říkám, já bych samozřejmě ráda viděla výrazně vyšší navýšení. A také bych tady ráda zdůraznila, že

je to vždy Ministerstvo práce a sociálních věcí, které o to navýšení bojuje a které, jako ostatně je to nejen v této vládě, ale ve všech vládách předtím a nepochybň to bude i ve vládách následujících, tak je zde neustálý boj mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem financí. Ale to je takový řekla bych evergreen poměrně bez ohledu na politickou situaci.

Nieméně my samozřejmě bojujeme dále. A tady to usnesení, které je zde navrženo, já proti němu vůbec nic nemám, já s ním vlastně souhlasím. Jediné, co se domnívám, že je trochu nadbytečné. Ale to je jediné, a to "nadbytečnost" říkám proto, protože už teď je připravena změna nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, u které chceme, aby měla účinnost od 1. července 2017. Díky tomuto dojde ke zvýšení platů o 5,1 procenta u pracovníků v přímé péči, i pro ostatní pracovníky, a to o 9,4 procenta. A ta celková částka, která se bude týkat jenom navýšení, ale jenom tedy v sociálních službách, protože s tím se svezou ještě pracovníci v jiných oblastech, tak je to asi 650 milionů. A to je vlastně část toho usnesení. Takže to už je na cestě. A ono je to připraveno už hodně dlouhou dobu, ale protože tady jde o navýšení finančních prostředků, tak to samozřejmě bylo předmětem dlouhého vyjednávání.

A jinak je zde ještě další varianta, o které také hovoří tohle usnesení, tu teď požadují odbory a jedná se o to, že by pracovníci v přímé péči měli být odměňováni jako zdravotní personál, kde by se jednalo zhruba asi o dvacetiprocentní navýšení, což by pro sociálního pracovníka mohlo činit až 4 000 měsíčně. To bych samozřejmě já velmi, velmi ráda viděla, abychom prosadili, nicméně právě bohužel vzhledem k finančním prostředkům toto vidím reálné až od 1. ledna 2018, nikoliv bohužel od 1. července. Nicméně já ponesu za asi čtrnáct dní na vládu podklad, kde budou obě varianty, tzn. že vlastně to, co navrhuje to usnesení, na vládě asi tak za čtrnáct dní bude.

A znova tedy musím konstatovat, že my nemáme vládu, kde je jen jedna strana a kde by ministr nebo ministryně práce a sociálních věcí byli osobou, která může rozhodovat sama za sebe. My jsme vždycky v koalici, musíme se dohodnout, a pak se rozpočet předkládá Poslanecké sněmovně, kde je také mnoho protichůdných zájmů, a zase musíme se dohodnout. A já jsem velice ráda, že tady ten dnešní bod byl zařazen, protože bych řekla, že to posiluje argumentaci, kterou já jsem mnohemkrát říkala na vládě – a to, že za prvé my ty lidi potřebujeme pořádně zaplatit, protože jak už tady bylo řečeno, nikdy nevíme, kdy je budeme potřebovat buď my osobně, nebo kdy je budou potřebovat naši nejbližší, a za druhé, je prostě skandální, aby nám lidé z takhle důležitých postů museli odcházet do soukromého sektoru, neříkali že s vysokou školou se jim vlastně víc vyplatí možná jít za pokladnu nějakého velkého supermarketu, protože tam mají prostě o několik tisíc více. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Hnyková. Připraví se s přednostním právem paní poslankyně Černochová a pan poslanec Kučera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Já se vám všem moc omlouvám, že jsem vám tady předtím neřekla tu pátu plarovou třídu, protože jak jsem si to kopírovala a chtěla jsem mít co nejlepší projev pro Poslaneckou sněmovnu, takže v páté plarové třídě nebo ten základní, s čím nastupují zaměstnanci do sociálních služeb, je 10 470 korun a po 32 letech mají 15 770. Nechci nikoho uvést v omyl, toto jsou částky hrubého, bez příplatku samozřejmě za směnnost, ale ta není až tak vysoká.

Ještě když využiji této příležitosti, chtěla bych samozřejmě poděkovat paní ministryni, že nás podpořila v tomto mimořádném bodu. Přesto vás chci, kolegyně a kolegové, upozornit, že to navýšení pro pracovníky v přímé péči na tom, na čem se dohodla paní ministryně a pak předseda vlády se sociálními partnery, je pouze o 5 procent. A když se podíváte na základní částky těch platů, tak je to navýšení velmi minimální a to nevyřeší danou situaci.

Prosím, já bych byla velmi ráda, abychom ty pracovníky v přímé péči, kteří provádějí ošetřovatelskou péči u těchto klientů, opravdu převedli do zdravotnické tabulky, tam, kam patří, a patří tam i sociální pracovníci se svou náplní práce. Mockrát vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Hnykové. Teď nyní s přednostním právem paní poslankyně Jana Černochová. Připraví se pan poslanec Kučera, potom další přihlášení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já už delší dobu mám z této vlády pocit, že si neuvědomuje, že jsme na konci volebního období a že jste to vy, ministři vlády ČSSD, KDU-ČSL a ANO, kteří máte skládat účty voličům za to, co jste 3,5 roku dělali nebo nedělali.

Jsem fascinována tím, co tady teď zaznělo od paní ministryně Markové. Výmluvy na to, že vláda TOP 09 a ODS něco nezařídila. Vláda TOP 09 a ODS vládla před více než třemi lety. Tři a půl roku vládnete vy. A jak tady správně řekla vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, paní kolegyně Hnyková, to navýšení pro pracovníky v přímé péči je naprostě směšné. Je mi i líto, že paní ministryně Marková se v tomto ohledu nepoučí třeba z toho, jak to děláme na Praze 2, kde je zastupitelkou a kde v této oblasti byla i pár měsíců místostarostkou pro oblast sociální, kde máme zřízené centrum sociálních služeb, které poskytuje od palliativní péče přes pečovatelskou službu po DPS, po odlehčovací službu, skutečně ten sortiment je velmi široký. A moc dobře paní ministryně ví, s jakými problémy se toto centrum, finančními problémy právě, které chybí na platy zaměstnanců, potýká a že to musíme, protože chceme našim seniorům, zdravotně postiženým tuto službu zachovat, naopak ji vylepšovat a dávat do ní více finančních prostředků. Takže jako Praha 2 dodotováváme nemalými finančními prostředky sociální služby z našeho rozpočtu.

Přece paní ministryně ví, že není systémově správné, že samospráva vynaloží úsilí, najde budovy, ty zrekonstruuje, složitě hledá personál, který bude v těchto zařízeních pracovat. Najít muže, který bude pracovat v centru sociálních služeb za plat 17, možná 19 tisíc je téměř nemyslitelné. Když si představíte, že skutečně tito

pracovníci musí být i fyzicky zdatní na to, aby pomáhali imobilním pacientům, tak skutečně sehnat někoho, kdo je schopen se o tyto lidi postarat tak, že si na tom neníčí zdraví křehké pracovnice sociálních služeb, je nadlidský úkol.

Já bych naopak chtěla od paní ministryně slyšet příslib, co ona jako ministryně práce a sociálních věcí pro tyto lidi udělá. Slýcháváme tady pouze sliby, pouze proklamace, pouze politické floskule, ale realita vaší vlády za tři a půl roku je úplně někde jinde. Vy se tak maximálně umíte shodnout ve vládní koalici na tom, že budete zvedat platy státním úředníkům, na tom shodu máte, ale shoda na tom, abyste skutečně zvedli rozpočet v této oblasti a aby obce, kraje nemusely dodotovávat služby, které poskytuji za stát, za nikoho jiného. My nejsme jako zřizovatelé, je to příspěvková organizace, povinni tyto příspěvkové organizace mít, ale protože se chceme jako komunální politici dobré starat o naše seniory a zdravotně postižené, tak děláme tuto práci za stát a stát se nám tady vysmívá a paní ministryně Marksová to ironizuje tak, že za to můžou vlády, které vládly před čtyřmi roky.

Prosím, vzpamatujte se. Uvědomte si, v jakém roce jsme. Jsme v dubnu, skoro v květnu roku 2017, a čtyři roky už tady vládnete vy!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla paní poslankyně Jana Černochová. Nyní pan poslanec Michal Kučera, také s přednostním právem. Připraví se paní kolegyně Válková. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Už jenom krátce doplním svou předečnici paní poslankyni Černochovou. Musím s ní souhlasit. Mně to připadá jako naprostá nehoráznost ze strany paní ministryně Marksové ohánět se tím, co tady bylo před čtyřmi lety. Chtěl bych připomenout paní ministryni, že bod, který dneska projednáváme, se jmenuje Krizová situace v sociálních službách v důsledku nedostatku personálu.

Vážená paní ministryně, toto je váš výsledek, vašeho vládnutí, výsledek váš, výsledek sociální demokracie, výsledek hnutí ANO a výsledek strany lidové. Nikoho jiného. Vy jste za čtyři roky nebyly schopni v tom něco udělat. Vy jste za čtyři roky nebyli ten stav schopni změnit. Vy jste za čtyři roky dokonce nepřišli ani s žádným řešením, s žádným návrhem, který by situaci změnil. Jediné, s čím jste přišli, je navýšení platů státních úředníků, navýšení počtu státních úředníků, to si myslím, že vám jde velice dobře.

Chci taky říct, že zásadně – paní ministryně odchází, nevím, jestli budeme jednat dál? (Ministryně Marksová odchází ze sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pravděpodobně nebudeme, protože musím požádat předsedy klubů vládních stran, aby zajistili alespoň jednoho z ministrů, protože paní ministryně má reálně pravdu, že se už dopoledne řádně omluvila od 15. hodiny.

Poslanec Michal Kučera: Dovolte, abych na to ještě krátce reagoval. My jsme včera večer ukončili jednání, protože tady vládní koalice neměla potřebné kvorum při

projednávání právě zákonů paní ministryně Marksové o sociálním bydlení. Z tohoto důvodu jsme přestali jednat. Museli jsme se scházet jako předsedové poslaneckých klubů a hledat nějakou dohodu, jak z toho ven. Nyní je další bod, středa odpoledne, není tady ani jeden ministr. Vládnete tady? Je tady nějaká vláda? Jsou tady nějací ministři, anebo na to totálně kašlou? Já říkám, že na to kašlou. Ministři ČSSD, ANO a lidovců na vládnutí v této zemi kašlou. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09. Nemohu jinak než procedurálně přečíst omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny a poté přeruším jednání Sněmovny do příchodu alespoň někoho z ministrů vlády České republiky, abych dodržel jednací řád. Nic jiného mi jako předsedajícímu nezbývá.

Nejdříve omluva pana poslance Josefa Novotného od 18 hodin do konce jednacího dne, od 15 hodin se do konce jednacího dne omlouvá pan poslanec Milan Urban. (V sále je neklid.)

Dorazil ministr pro lidská práva Chvojka a i moje práva jako předsedajícího jsou tím tedy naplněna. Kolegyni Válkovou poprosím o posečkání, protože tady mám tři faktické poznámky. Nejdříve pan kolega Kořenek, poté pan poslanec Gabal, poté pan poslanec Karel Fiedler. Předtím s přednostním právem, paní zpravodajko, nebo jenom faktická? Po panu poslanci Kořenkovi.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já se budu snažit být velmi stručný. Já jsem nebyl v předchozím období ve Sněmovně, ale sledoval jsem to jako občan. Sám mám rodiče, který je postižený a vyžaduje 24hodinovou péči, takže vím, co to znamená, a podporuji každou pomoc sociálním službám.

Na margo svých předčeňků bych právě z toho, jak jsem to vnímal jako občan, dal jednu poznámku. Vy jste ty sociální služby za sedm let vlády zdevastovali tak, že této vládě se ani za tři a půl roku nepodařilo dát to dohromady. Děkuji. (Slabý potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. Nyní s faktickou poznámkou paní zpravodajka.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Nebudu hodnotit, kdo za co všechno může. Já si myslím, že za těch třicet let si to občané a pracovníci sociálních služeb vyhodnotí sami. Nicméně považuji za nehoráznost, že tak závažný problém, jako jsou sociální služby a jejich kritická situace, na kterém se shodla většina této Poslanecké sněmovny, tento bod byl zařazen, že takto vypadají vládní lavičky, kdy se našel jeden obětní beránek, a to je ministr Chvojka. To považuji skutečně za nehoráznost a je to pokračování toho, kdy tady nejsme v Poslanecké sněmovně schopni projednat umísťování a přemístování dětí z diagnostických ústavů, protože jsme si dali do usnesení, že musí být přítomna ministryně práce a sociálních věcí, která to věčně bojkotuje. A tohle je pokračování. Já si myslím, že je to ostuda této vlády! (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan kolega Ivan Gabal také s faktickou poznámkou, poté se připraví pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem to trochu ladil, protože jsem nevěděl, že paní ministryně odejde, ale stejně.

Situace samozřejmě není dobrá, ale je potřeba si uvědomit, že zákon o sociálních službách byl schválen tuším v roce 2006, to znamená, že ho máme jedenáct let. Za těch jedenáct let a i v tomto volebním období jsme dělali změny financování a transferovali jsme financování na kraje, címž jsme to – nevím, jestli zjednodušíli, nebo zkomplikovali, ale změnili jsme to. Mezitím došlo za jedenáct let k nějakému rozvoji kapacit služeb, organizací a všeho, ale taky k růstu a rozvoji poptávky. Za jedenáct let enormním způsobem narostl počet lidí, kteří služby potřebují a jsou na nich prostě vitálně závislí. Když se podíváte na sociální mapy, tak jsou zejména alokovaní v periferiích, na okrajích regionů, kde je to nejhůře dostupné, dodatelné, všechno. I tady ve městě je problém tyto služby dodávat.

To znamená, že potřebujeme vědět, jak racionalně služby rozvíjet a investovat do nich. Tak jsem chtěl navrhnut, a možná dám takové usnesení, jestli by mohla paní ministryně nebo vláda zpracovat mapu sociálních služeb a nabídek. Oni ta data mají. Bylo by možné se pobavit v konkrétních číslech, co nám tam chybí, v jakých regionech, kolik toho alokovat na kraje a co v tom je vláda schopna udělat. Nadávat si tady, kdo co tady za jedenáct let udělal nebo neudělal, můžeme donekonečna, ale ničemu tím nepomůžeme. Takže pokud bude podrobná rozprava, tak to tam zkusím načít a uvidíme, co dokáže vláda ještě zpracovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času panu poslanci Gabalovi a kolegyni Válkovou zklamu, protože faktických poznámek se nám mnoho vyrojilo. Nyní tedy pan poslanec Karel Fiedler, připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Já začnu trošku jinak, než jsem původně chtěl, protože to, co tady fekl pan kolega Gabal, nechápu, co tím chtěl říct. Jen zopakuji to, co říkali mí předfenečníci. Jste tady tři a půl roku a vy teď budete zjišťovat, vy sami, strana, vládní koalice? Vždyť se nad sebou zamyslete. Jste tady tři a půl roku. Já jsem kandidoval za hnutí, které tady nebylo, nebyl jsem minule v Poslanecké sněmovně, je mi úplně jedno, jestli tady byli dřív jiní nebo jestli je tady v současnosti tato vláda. Je to úplně stejné. Bohužel, ani nové hnutí ANO nepřineslo nic nového, protože jak jsme za tří a půl roku zjistili, stala se z něho velmi rychle standardní strana, která pouze slibuje a málo řeší.

K tomu, co se tady děje u zákonů, které předkládá Ministerstvo práce a sociálních věcí. Viděli jsme to tady včera večer, vidíme to teď, viděli jsme to dříve. Já si myslím

– dneska si dovolím být hodně ostrý –, že pan premiér, když měnil ministry své vlády, byl příliš opatrný a příliš skromný. Nemohu se ubránit, nebo neodpustím si to, že já tedy osobně vidím velkou nekvalitu v předkládaných materiálech právě ze strany paní ministryně Marksové. Bohužel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Další faktická poznámka je pana poslance Michala Kučery, připraví se paní kolegyně Černochová, Chalupa, Chalánková, Gabal a Válková. Prosím, pane poslance, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já jenom krátce navážu na svého předčeříka pana poslance Gabala. Ono v principu to, co říkal, možná má nějaké jádro. Je určitě pravdou, že sociální služby jsou jeden velký chaos. Aspoň z pohledu toho, kdo je financuje. Na to nemusíme dělat ten kompletní přehled v celém státě, stačí, kdo jsou zastupitelé na městech, tak se podívat, jak jsou sociální služby financovány na městech. Tak jsou samozřejmě financovány z městského rozpočtu, jsou financovány z krajského rozpočtu, jsou financovány z různých grantů a jako neziskovky, jsou financovány ještě ze státního rozpočtu. Je to totální chaos. To, že přešlo financování sociálních služeb, dejme tomu domova pro seniory, na kraje, tak jsme viděli, co to znamenalo třeba v loňském roce, kdy domovy důchodců čekaly na peníze do poslední chvíle a kdy jsme museli třeba přímo lobbovat u našich krajských zastupitelů, aby nám laskavě poslali ty peníze, které víceméně domovu důchodců v našem městě náležely, ale jenom prostě zůstaly někde viset v tom systému.

A co já vyčítám paní ministryni Marksové, je to, že nedokázala do toho vnést rád, že nevnesla rád a nevnesla systém. To prosím pěkně nestojí ani korunu. Na to nepotřebujete nějaké stamiliony, miliardy schválené od ministra financí či od kohokoli jiného. To prosím stačí mít manažerské schopnosti, mít nějakou vizi, dát tomu systém, dát tomu rád a sociální služby mohly být provozovány subtilněji a efektivněji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Jany Černochové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla reagovat vašim prostřednictvím také na kolegu Ivana Gabala. Tady samozřejmě, a on jako sociolog to ví, je dán nějaký demografický vývoj, podle kterého se dá předpokládat velmi exaktne, kdy která věková skupina bude potřebovat nějakou sociální službu, ať už odlehčovací, nebo službu, která se vztahuje spíš do toho ranku pečovatelského atd. Prosím, já jsem na radnici 18 let a za těch 18 let jsem podepisovala vizí, strategií, tabulek, které jsme posílali na Ministerstvo práce a sociálních věcí, tisíce. Teď aktuálně, tuším, že to bylo před dvěma lety, se dělala velká mapa pro hlavní město Praha. Ta data jsou. Ministerstvo ta data má. Jenom ta

data neumí čist, neumí se připravovat na budoucnost a vymlouvají se na to, že vlády před čtyřmi lety něco neudělaly. Vždyť je to absurdní!

Kolegyně a kolegové, přijde vám skutečně důstojné se o takto závažné věci – a klub občanských demokratů podpoří to usnesení paní kolegyně Hnykové, není to o tom, že bychom nechtěli o něm hlasovat. Ale je skutečně důstojné to, že se o takto závažné věci budeme bavit bez přítomnosti, při vši úctě, pouze pana ministra pro lidská práva Chvojky? A není tady ani pan premiér, není tady ani paní ministryně Marksová, není tady ani ministr zdravotnictví, není tady z té vlády nikdo jiný. Nechci skutečně šanci na přijetí toho usnesení dámám zhatit, ale nebylo by tedy lepší navrhnut přerušení do přítomnosti paní ministryně, až bude moct paní ministryně sedět a poslouchat tyto návrhy?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, vypršel vám čas k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Já vím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No ale tak mě nenuťte porušovat jednací řád.

Poslankyně Jana Černochová: Nechci vás nutit porušovat jednací řád, jenom to přijde nedůstojné určitě stejně tak mně jako vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To určitě. Nyní další faktická poznámka paní poslance Chalupy. Paní zpravodajka chce s přednostním právem? Tak prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, co tady poslouchám, tak je mi smutno. Patřím také k těm občanům, kteří mají v rodině rodinného příslušníka, v mé případě matku, která je po těžké mozkové mrtvici, a vím, co to je starat se o takového člověka. Byrokracie, která je spojena s péčí o tohoto člověka, pro rodinného příslušníka, který třeba chodí i do práce, je téměř.... Kdo to nepoznal, neví. To je nepředstavitelné. Nic se neudělalo pro to, aby se těmto lidem pomohlo. Včera jsem byl v Karlových Varech, řešili jsme tam vyloučené lokality, a tam se dozvím, že jsou lidé v této republice, kteří vlastní desítky nebo stovky bytů, pronajímají je, stojí to sedm miliard korun, podporujeme lidi, kteří nechodí do práce, a pro tyto lidi, kteří potřebují péči, pro ně nejsme schopni nic udělat. Za 25 let jsme tady nepostavili domovy seniorů, stát se o to nestará. Domov seniorů dneska pro tyto lidi stojí 40 tisíc a více. Takhle se stát bude starat o své seniory? A teď nemluvím jako člen koalice, mluvím jako občan a poslanec, který je s tím velmi nespokojen. A pokud stát s tímto něco neudělá a nezačne se starat o své seniory, tak se máme za co stydět, vážení! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivan Gabal s faktickou poznámkou, poté paní

poslankyně Válková, připraví se kolega Soukup, Ondráček, Fiedler, Adamec a Laudát. Nyní pan poslanec Ivan Gabal s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji ještě jednou. Souhlasím s tím, co říkala Jana Černochová, protože ta data tam jsou a neustále vlastně ty servisní organizace a sociální správa tam ta data nandavají. Problém, pokud já vím, je v tom, že my nejsme schopni ta data interaktivně překlopit a začít je využívat ke koordinaci financování. To je velmi složitá úloha, opravdu velmi složitá úloha. To znamená, my ani nejsme schopni v současné chvíli podle mého názoru určit, kolik nám tam chybí peněz.

Ještě na margo vyloučených lokalit v roce 2006. My jsme udělali tu mapu těch vyloučených lokalit. v té době vláda říkala: to se vůbec nedá zmapovat. Dneska ty mapy máme, víme, co tam je, a můžeme s tím něco dělat dopředu. Nejde nám to superrychle, ale prostě s něčím se tady hýbe. Tak je potřeba tady neskuhat a nebrečet a hledat nějaké řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, bohužel faktická poznámkou, jinak bych se asi nedočkala, asi stáhnu ten svůj příspěvek.

Chtěla jsem vlastně navázat na ty příspěvky předřečníků a předřečnic, kteří hlavně zehrají na absenci systémového přístupu. Myslím, že my jsme v roce 1990 s Jiřinkou Šiklovou založily katedru sociální práce, po jejímž vzoru se zakládaly katedry i na jiných vysokých školách. Myslím, že je to i o vzdělávání. Čili jsem se obrátila jako poslankyně za hnutí ANO na ministryně, teď nyní už na ministryně školství, předtím na ministra školství, s tím, aby podpořil vzdělávání v oblasti sociální práce jak na bakalářském, tak na magisterském stupni. Proč? Protože mám velmi pozitivní zkušenosť v oblasti trestní justice, kde právě jsme plakali nad 90. lety a nad odměnováním sociálních pracovníků a nad jejich nedostatečnou odbornou erudití, pokud se měli pohybovat v oblasti trestní justice. Připravovala jsem ještě se dvěma kolegy zákon o Probační a mediační službě, ten byl schválený. Máme tam kvalifikační předpoklady pro bakaláře a magistry, jmennují se probační úředníci, jsou to sociální pracovníci specializovaní na oblast trestní justice.

Končím svoji faktickou poznámkou výzvou těm, kteří by pochybovali o tom, že nelze v České republice dobře zaplatit sociálního pracovníka. Lze. Zeptejte se probačních a mediačních úředníků, kteří jsou specializovaní sociální pracovníci. A zase na to pozitivní konto, když už tedy politizujeme, hnutí ANO, podařilo se resortu spravedlnosti výrazně, ale opravdu velmi výrazně navýšit stav z 200 na zhruba 450 těchto probačních úředníků. Mělo by jich být ještě více, pak by se nám ještě lépe řešila situace přeplněných věznic, protože oni se primárně starají jako sociální pracovníci o ty, kteří dostávají uloženy alternativní sankce.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, také i vám vypršela lhůta k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Válková: Já když tak bych mohla dále pokračovat, ale bohužel...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jste stále přihlášena rádně do rozpravy, tak vám jistě dám slovo potom v rozpravě.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, děkuji. Ano. Děkuji za upozornění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Soukup, připraví se pan kolega Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedající, dámy a pánové, ta diskuse, rozprava, se nám přesunula někam, kam vlastně vůbec neměla směřovat. Chtěl bych říci – pochopitelně chci reagovat na paní kolegyni Černochovou a další předrečníky. V regionech komunitní plánování a seznamy a představa o tom, jaké služby poskytovat, ta tam je. A s tou představou pracuje i ministerstvo. Největší problém v těch službách ovšem je to, že v regionech nejsou peníze. Ten problém správně pojmenovala paní Hnyková, že jsou špatně odměňovaní pracovníci v sociálních službách. Navíc převládá, byť bylo financování sociálních služeb převedeno na kraje, tak o těch finančních pořád rozhoduje ministerstvo. A je to tak správné. Nicméně zpožděuje se výplata peněz. Zpožďují se paušály. Peníze přicházejí pozdě. Pozdě jsou vyhlašována dotační řízení. To jsou problémy, které pálí v podstatě rozvoj našich sociálních služeb. Netvářme se tady tak, nebo nenamlovujeme si, že v regionech nevídí, jaké sociální služby... Ty jsou mnohem dál v myšlení a v představě, než jsme my tady. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Zdeňka Ondráčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Zareagoval bych na paní poslankyni Černochovou. Paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího, já samozřejmě chápou vaše rozhořčení nad přítomností ministrů, resp. spíš nepřítomnosti. (V sále je pouze ministr Chvojka.) Chápal bych i to případné navržení přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti paní ministryně, která by zde být měla. Ale dovolím si říci, že možná já chodím častěji do kostela než paní ministryně sem do práce. Takže v tomhle tom případě bychom asi neprojednali nikdy nic. A snažme se pokračovat nějak v práci. Děkuji. (Pobavení, smích a potlesk v pravé i v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní další přihlášený k faktické poznámce, pan kolega Karel Fiedler. Připraví se pan poslanec Ivan Adamec, František Laudát, kolegyně Černochová a Martin Novotný. To jsou zatím všechna faktická vystoupení. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Bohužel to opět nabírá úroveň, kterou jsme tady zažili včera večer.

Ke kolegovi Ondráčkovi řeknu pouze to stejné, že já si také myslím, že jestli tady paní ministryně přítomna je, nebo není, vůbec nemá na nic vliv a vůbec nebude mít žádný důsledek.

Chtěl bych říct ke kolegovi Bohuslavu Chalupovi, on tady řekl, že má zkušenosť z rodiny s péčí o matku, a také řekl, že se tady nic neudělalo. Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste členem vládní strany, vy jste v podstatě de facto ta nejsilnější vládní strana, byť to tak podle mandátů úplně nevypadá. Máte Ministerstvo financí. Brečíte na vlastním písiku, že jste nic neudělali. My z opozice to prosadit nemůžeme. Vy naše návrhy blokujete, neschvalujuete. Proboha, co to tady předvádíte, pane kolego? Vy jste členem vládní strany. Vaše hnutí je tím jedním ze těch dvou lídrů toho hnutí a máte Ministerstvo financí. Je to na vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní pan poslanec Ivan Adamec k faktické poznámce. Připraví se pan kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vyprovokovala mě tady některá vystoupení kolegů, kteří mluvili přede mnou.

Vaším prostřednictvím Zdeňkovi Ondráčkovi, kolegovi, bych chtěl vzkázat, že paní ministryně Marksová je tady asi častěji než vy v kostele. To zase budeme spravedliví. (Ohlas v sále.)

Ale chtěl jsem reagovat tady na pana kolegu Chalupu, když tady mluvil o domovech důchodců. Tak na to já jsem velmi citlivý, protože to není tak, že za to může vláda. Domovy důchodců dneska spadají většinově pod kraje, jsou zřizovány kraji, nebo v lepším případě, a říkám v lepším případě, jsou zřizovány obcemi. A můžu vám říct, že v tomto oboru, v tomto směru se domovy důchodců výrazně změnily a zlepšily, a bylo úplně jedno, jaká tady byla vláda, protože to byla starost konkrétních starostů nebo hejtmanů. A hlavně těch starostů, kteří na tom pracovali. Vím, o čem mluvím. Hovořím z vlastní praxe. Nechal jsem postavit dům pro seniory, kde máme asi 120 míst v naprosto moderním zařízení, které v Čechách v té době nemělo obdobu. Takže prosím, budeme spravedliví, říkejme věci, jak se mají, a neházejme všechno na jednu hromadu.

Možná když se tady bavíme o situaci v sociálních službách a nedostatku peněz, mě fascinuje, jaké tady sociální vylepšení tato vláda navrhuje, a většinou ji to tady schvalujieme, stojí to spoustu peněz. Ale já vám řeknu například, my už dva roky bojujeme s Ministerstvem práce a sociálních věcí jako město, protože nám krátí

peníze vlastně na výkon OSPODu, který je velmi důležitý v rámci našeho regionu, a to takovým způsobem, že pravděpodobně dojde k soudu, protože už dál nemůžeme toto financovat z veřejných obecních peněz.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. (Poslanec Zavadil se hlásí v uličce a syčí u toho na předsedajícího, aby si ho předsedající všiml.) A ještě než dám slovo panu kolegovi Laudátovi, musím upozornit, že já si pojmenám tedy faktické poznámky i z místa, nikoliv elektronické, ale přijde na vás řada až po vyčerpání těch elektronických přihlášek. Takže jestli kolega Zavadil chce faktickou poznámkou, tak prosím elektronickou přihlášku. (Poslanec Zavadil se posadil do lavice a ptá se: Jak?) Zmáčknutím na ten příslušný čuďlík. (Poslanec Zavadil: Který?) Šedivý. Už je to tam, je to výborné. (Pobavení v sále.)

Tak nyní pan poslanec František Laudát také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Prosím pro přihlášení zmáčknout čuďlík. Šedivý. (Předsedající se směje.)

Dámy a páновé, omlouvám se, ale velmi tristní závěr volebního období vidíte na vlastní oči. Komunisti chodí do kostela a Marksová coby ministryně nechodí už ani do parlamentu, možná že si říká, kdo uteče, ten vyhraje. Nevím. Ale je velmi nedůstojné projednávat tuto záležitost, když tady není, když někteří už rezignovali a říkají, že už je to jedno.

K panu kolegovi Chalupovi. On tam říkal: Nic se neudělalo. Říkejte po těch čtyřech letech: Nic jsme neudělali. On je v tom docela zásadní rozdíl, jako kdysi v tom jednom filmu někdy ze 60. let, kdy je diskuse a jeden potrefený škůdce, když uznal, že někoho silně osolili, tak diktoval "připouští se" a ten oponent říká "připouští se tak jedině kráva". Takže já bych byl moc rád, podívejte se na to, jak tady vypadá například teď poslanecký klub hnutí ANO. To vypadá jak noty na buben, samá pauza. (Víc než polovina poslanců hnutí ANO v tuš chvíli nesedí ve svých lavicích.) Nevím, kde je makák Komárek. Ten si to dokonce dával na billboardy: Nejsme jako politici, makáme. Zřejmě se stal politikem, takže v duchu tohoto, tak jak se dívá na politiku, už asi nemaká. Tohle je skutečně naprosto nedůstojné. Sociálních demokratů tady v mezidobí přeci jenom přibylo.

Nicméně já varuji. Když se podíváte na český venkov, tak vidíte. A pak se divíte, že jsou lidé frustrování. Ale na jedné straně rozkrádačky, účelové privatizace, já nevím kde co, a teď rozdávání často i nepotřebným, ale na druhé straně nedivte se těm lidem. Někde vidíte, že za komunistů byl venkov vyrabovaný, a teď se to změnilo možná jenom v tom, že tam přibylo třicet let. Běžte se podívat, jestli jste už ztratili absolutně vazbu, co se děje v téhle zemi, a pak se těm lidem nedivte. Já se jim nedivím. A docela se divím, že nás ještě odsud nevymlátili.

Takže prosím ruce do hrsti. A doporučoval bych také, aby paní ministryně velmi rychle naklusala. Anebo si má zařídit přes předsedu klubu tak, aby tady byla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Černochová – rezignovala na faktickou poznámku, tak v tom případě pan poslanec Martin Novotný. A připraví se paní poslankyně Pastuchová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, já vám tady tedy ty story, jistě zajímavé, jak dobré projekty udělal třeba Olomoucký kraj z hlediska rozvoje kapacit pro seniory nebo jak jsme v Olomouci plánovali v rámci komunitního plánování sociálních služeb sociální služby, tak já vám je tedy říkat nebudu. Já si myslím, že každý orgán má tolík důstojnosti, o kolik si sám řekne a kterou si sám vynutí.

Já tedy nevím, jestli to cítíte, ale teď by možná bylo vhodné, kdyby si pánové uvolnili kravaty, možná sundali saka, v této důstojné jednací síni si dali nohy na stůl, protože je tady volná debata, která podle mě se svým žánrem už neblíží ani seminářům, které pořádáme na úrovni Poslanecké sněmovny. My tady jako poslanci orgánu, který má jakousi autonomii a je nadán jakousi pravomoci, vedeme volnou debatu, co kdo si myslí o sociálních službách. Jestli si myslíte, že to je v něčem užitečné, když ta řada za námi je úplně prázdná, já si tedy myslím, že to v ničem užitečné není. A nebudu kvůli kolegům, kteří jsou dlouhodobě přihlášeni, navrhovat přerušení toho jednání. Ale jestli my sami necítíme vnitřně, že takhle se o ničem jednat nedá, pak nemůžeme očekávat ani od vlády, že tady bude někdo sedět. Je to její vina, ale my si tu autoritu musíme vynutit tím, že budeme trvat na tom, aby tady někdo byl. A jestli se volně chcete bavit, tak si dejme už i ty nohy na stůl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mohu tomu rozumět i tak, že jsem neudržel téma rozhovoru. Ale vzhledem k tomu, že každý z vás se vyjadřoval k sociálním službám, tak jsem nikomu slovo vzít nemohl podle jednacího rádu. Ale také bych byl radši, kdybychom už přistoupili k běžnému projednávání. Tolik tedy poznámka.

Nepadl žádný návrh, který by byl pozitivně hlasovatelný, budeme tedy pokračovat ve faktických poznámkách. Paní kolegyně Pastuchová, potom paní kolegyně Hnyková, Sklenák, Chalupa, Zavadil a Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych jen reagovala na kolegu Fiedlera. My, ANO, jsme sice v koalici, to je sice pravda. Ale bohužel hnutí ANO nemá Ministerstvo práce a sociálních věcí. (Nesouhlasné ohlasy z lavic vlevo.) A chci jenom říci, že v minulém roce vlastní ministr financí přidal na sociální služby. Přidal na sociální služby. Takže ono vláda-nevláda, já si myslím, že teď se přidává a schvaluje takových věcí, že kdyby paní ministryně chtěla, tak i tohle posune dopředu za ty tři roky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pastuchové. Nyní paní poslankyně Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, já bych vás velmi, velmi poprosila za všechny pracovníky v sociálních službách, abychom se vrátili k meritu věci. Já vás chápu, že se tady k tomu chcete vyjádřit, že ta problematika je v sociálních službách velmi široká. Všechno to chápu, ale prosím vás, dneska v tomto bodě jde o platy zaměstnanců v sociálních službách. Byla bych velmi ráda, máme jedinečnou příležitost tuto situaci změnit. Já bych vás moc poprosila, abyste byli konstruktivní a vrátili jsme se k tomu, proč tento bod byl navržen, a došli k nějakému závěru. Moc vás o to prosím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Hnykové. Nyní faktická poznámka pana poslance Romana Sklenáka. A také mu změřím čas na faktickou poznámku. Připraví se kolega Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Tak těch 70 minut, které projednáváme tento bod, mě utvrdilo v tom, že jsem se rozhodl správně, když jsem včera nehlásil pro zařazení tohoto bodu. Protože to skutečně nemá žádný význam. Já si myslím, že tato problematika a podobné záležitosti patří na jednání orgánů Sněmovny, kterými jsou výbory. A pakliže většina nazná, že by bylo dobré, aby k dané věci přijala usnesení celá Sněmovna, tak by mělo být předloženo usnesení a Sněmovna by se měla vyjádřit, jestli s tím souhlasí, či nikoliv. Tady ty diskuse, které zde vedeme, skutečně podle mě nemají smysl.

A musím zareagovat na opakování výhrady, jestli tady paní ministryně je, nebo není. Ono je to tak, že paní ministryně má taky jiný program než sedět v těchto lavicích, takže do práce nechodí jen do Poslanecké sněmovny. Ona dnes celý den má jiný program. A když se Sněmovna rozhodla, že zařadí tento bod, tak ten program přeorganizovala, aby alespoň na část toho bodu, na půl hodiny, zde mohla být a říct své stanovisko. To udělala a pak musela za dalšími pracovními povinnostmi. A připomenu, že včera měla vyhrazený celý den, aby zde obhajovala zákon o sociálním bydlení a támhle ODS a támhle TOP 09 si vzaly čtyři hodiny přestávky a bylo po bodu. Takže paní ministryně si prosím do úst neberte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Chalupa také s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Zavadil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji ještě jednou za slovo. Já jako jeden z 200 poslanců se rozhodně nevzdávám odpovědnosti za to, že jsme to tady neřešili, nebo já jsem k tomu nepřispěl. Já se zabývám obranou a bezpečností, většinou. A rozhodně se těmto věcem tedy budu věnovat daleko intenzivněji. Já mám doma takovouhle složku (ukazuje tloušťku složky) o tom, na co jsem narazil, když jsme řešili svoje soukromé problémy. (Ohlasy ze sálu.) To není složka na nikoho z vás, to je složka o péči o nepohyblivého člověka. Já nejsem odborník na to, jestli to staví kraje, nebo města, mně to je úplně jedno. Hlavně důležité je, abychom se o ty nemohoucí a staré

dokázali postarat. A trvám na tom, dva roky sháním místo a nejmenší cifra je 28 tisíc plus 12 tisíc příspěvek státu na člověka, který je v té čtvrté skupině. Takže to je dohromady 40 tisíc za jednoho. A jestli chci dát oba staré rodiče někom, je to 80 tisíc! Na to v této zemi má velmi málo lidí! Takto se o staré lidi nepostaráme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zavadil, připraví se kolegyně Semelová. Prosím, pane poslance, máte slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslance.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já vám děkuji, pane předsedající. Hezké dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jsem dlouho váhal, jestli mám přijít k mikrofonu, protože jsem plně ztotožněn s tím, co říkala paní kolegyně Hnyková, abychom velmi rychle přešli k tomu a odhlasovali tenhle bod. Ale nicméně tady byly dvě věci nebo dvě poznámky, které mě trošičku nadzvedly, protože vycházejí buď z neznalosti, anebo prostě nevím, neumím to pojmenovat.

Obrátím se tedy vaším prostřednictvím na paní kolegyni Černochovou, které si vážím, i na pana kolegu Kučeru, kterého si vážím, ale ta neznalost spočívá v tom, že jako byste si neuvědomovali, když se vrátíme do minulosti, a já teď řeknu faktická čísla, která si můžete prověřit, došlo ke snížení u řady těch profesí, ať už to byly zdravotní sestry, ať to byli školáci (učitelé?), ať to byli hasiči, ať to byli policajti, došlo ke snížení v nominální hodnotě 10 %. A bylo to proto, že se chtěl zachovat určitým způsobem státní rozpočet. Já to nebudu rozebírat. V reálné hodnotě, v reálné hodnotě to činilo do roku 2013 mezi 14 až 15 %. A jestli někdo říká, že se nic neudělalo, tak prostě buď neví, anebo tomu nerozumí. Protože za ty čtyři roky se těchto 14 % reálných zhruba dostalo na tu úroveň, na kterou se dostat mělo.

To jsem chtěl jenom říct. Nic víc, nic méně. Tahle čísla si můžete prověřit. Je škoda, že tady nesedí Mirek Kalousek, se kterým jsem se tehdy hádal o všechna možná čísla, a dopadlo to tak, jak to dopadlo. Ten by vám to potvrdil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Marta Semelová, připraví se pan poslanec Kořenek také, stále jsme ve faktických poznámkách. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já mám čtyři poznámky. Za prvé rozumím těm návrhům na přerušení v momentě, kdy tady není ministryně Marková. Nicméně měl by tady být podle mého názoru k tomuto závažnému problému i premiér Sobotka a vicepremiér ministr financí Andrej Babiš, který by měl slyšet to, co se v sociálních službách děje.

Mám obavy opravdu, kdybychom to přerušili s tím usnesením do přítomnosti ministryně Markové, že bychom to opravdu nikdy neprojednali. A já si myslím, že to má smysl. Myslím si to na rozdíl od názoru, který tady zazněl od pana poslance Sklenáka, který tady vyzdvihuje to, že nehlasoval pro tento bod. Pokud se nám podaří prosadit a prohlásovat to usnesení, které jsme zpracovali, tak určitě to svůj smysl má.

Protože tam jsou konkrétní kroky, kterými je pověřena vláda, co má dělat, aby se ta situace zlepšila. Takže z tohoto důvodu bych podporovala to, abychom nenavrhovali přerušování, abychom to skutečně všechno projednali.

Pokud se jedná o výbor. Ano, my jsme to x-krát na sociálním výboru projednávali. A pan poslanec Sklenák byl přítomen a ví moc dobře, že bohužel jsme se nepohnuli dál, a proto jsme to chtěli zařadit na jednání pléna Poslanecké sněmovny.

A poslední poznámku k usnesení pana poslance Gabala, k návrhu, co chce doplnit. S tím nemáme problémy a myslíme si, že i když je to částečně už v tom bodu číslo 5, je možno to vzít jako další bod k prohlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Martě Semelové i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Kořenek s faktickou poznámkou, připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Omlouvám se za svůj školometský přístup, ale já bych tady chtěl napravit jednu nepřesnost. Ministr není ten, kdo dává peníze. Ministerstvo je orgánem ústřední správy a je tam přesně stanovená kompetence. Ministr je politik, který v čele stojí, čili je správce. Peníze dává vláda, rozpočet schvaluje Sněmovna. Ty kompetence jsou jasné dané. Takže já bych tady v tomto případě velmi varoval před tím zjednodušeným pohledem – ministr dá, nebo nedá. To není jeho rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Černochová, připraví se kolega Michal Kučera. A jsme stále ve faktických poznámkách.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Krátká reakce vašim prostřednictvím na kolegu Zavadila. Ano, naše vláda vládla v době, kdy byla ekonomická krize. Ekonomická krize skončila a od roku 2014 je konjunktura. To jenom na upřesnění těch čísel, která tady zmíňoval kolega.

Pan předseda poslaneckého klubu vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, Sklenák je asi velký šprýmař. Každopádně šprýmař je, ale hlavně je velmi neschopný předseda poslaneckého klubu ČSSD. Protože pokud tady obviní opozici, že si vzala přestávku, tak opozice si vzala přestávku, protože členové vládní koalice tady neměli většinu! To jenom pro upřesnění. A pokud se veřejnost podívá na ty lavice za mnou, kde sedí na místě paní ministryně Markové kolegyně z TOP 09 Chalánková (vládní lavice jsou prázdné kromě poslankyně Chalánkové a ministra Pelikána, který sedí na opačné straně), aby to nevypadalo – nebo možná aby to právě zironizovala, tak opravdu jako nevidíte si do úst, prostřednictvím pana místopředsedy. Obviňovat nás, že jsme si vzali přestávku poté, co se Sněmovna díky lenosti a neschopnosti vaší a kolegů vašich z vládní koalice stala neusnášenischopnou, no to už je vrchol perverzity!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Michal Kučera s faktickou poznámkou, připraví se paní kolegyně Jana Lorencová také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Jenom krátce k mému předčeňkovi, k panu poslanci Zavadilovi. Víte, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vaše vláda neudělala nic jiného, než do toho děravého sociálního systému nalila více peněz. A ty peníze zase vytékly. To je všechno, co tato vláda udělala. Neměla sebemenší snahu ten systém vylepšit, vyspravit, zefektivnit, zeštíhlit. Tohle kladu za vinu této vládě, ne to, jestli do toho systému nalila více, či méně peněz. Protože když se budete bavit s pracovníky v sociálních službách, tak vám paradoxně řeknou, že možná v tom systému je peněz poměrně dost, jenom vždycky nedoputují tam, kam doputovat mají.

A k mému druhému předčeňkovi panu předsedovi Sklenákovi se už myslím dostatečně vyjádřila paní místopředsedkyně Černochová. Já rovněž považuji za nehoráznost poukazovat na to, že jednání bylo přerušeno kvůli ODS a TOP 09, když si vládní koalice nebyla schopna zajistit poslance na prodloužené večerní projednávání Sněmovny. Neměla tady ani dostatečné kvorum vládních poslanců. To mně případá skutečně chucpe.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní paní poslankyně Jana Lorencová, připraví se pan předseda Sklenák, také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já myslím, že všichni, jak tu jsme, víme velmi dobře, že u této potřebné to není nastaveno tak, aby se o ně pečovalo. Tato péče je zdrojem příjmů. Jde o peníze. Nikdo nemáme přehled o tom, jak se třeba v těch soukromých domovech s penězi zachází, protože nemáme dostatek informací o tom, co jde na mzdy, co jde na další potřeby. (Hluk v sále.) Chci říct, že bychom v tomto směru měli být jednotní.

Mě nedávno navštívil člověk, který svoji matku převážel z jednoho domova do druhého. V těch prvních dvou permanentní zápach... Já poprosím, počkám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych požádal kolegy a kolegyně o klid.

Poslankyně Jana Lorencová: To, co mi říkal... Tam jsou pleny těm lidem měněny podle hodin a ne podle jejich potřeb. To já považuji za skandální a za strašné. Myslím, že bychom této oblasti měli věnovat důslednou pozornost. Ti lidé, nejenom ti na těch lůžkách, ale i ti, kteří za nimi chodí, ti příbuzní, se bojí protestovat. Protože oni odejdou, ale ti jejich blízcí na tom lůžku zůstanou ležet. Zajímavá věc, že ve třetím případě – to byl třetí domov důchodců, do kterého svoji matku převezl – začala ta paní dokonce chodit a chodí dodnes. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní pan poslanec Roman Sklenák s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já se omlouvám, protože bych nechtěl odbíhat od tématu, které bychom měli projednávat, když už Sněmovna zařadila tento bod. Ale já se prostě musím ohradit proti těm lžím, které zde přednesla paní kolegyně Černochová a pan předseda poslaneckého klubu TOP 09. Fakta jsou přece jasná. Poslanecká sněmovna včera odhlasovala, že bude jednat i po 19. hodině i po 21. hodině. Byli zde připraveni poslanci, byli zde připraveni předkladatelé, zpravodaj atd. My jsme zde samozřejmě měli potřebný počet poslanců a obstrukcemi, protože jednoznačně se přece k tomu aspoň hrde přihlaste, že jste se rozhodli, že nepřipustíte projednání zákona o sociálním bydlení, protože ho prostě nechcete, tak jste přistoupili k obstrukcím. Nejprve ohlásila – vzala si přestávku paní kolegyně Černochová na tzv. poradu klubu ODS. A když jsme naznačili zcela jasně a deklarovali, že jsme připraveni po té dvouhodinové pauze ve čtvrt na deset večer se tady sejít, což jsme překvapili asi kolegy, protože mysleli, že to vzdáme, tak přišel kolega Kučera a řekl, že v tu chvíli si vezme on další dvě hodiny. Tak takhle to přece je. Tak se k tomu aspoň přihlaste. Vždyť to přece není férové, abyste takhle obstruovali a potom tady vykládali něco o tom, že koalice není schopná ty body prosadit. A já vás upozorní, že já s tím bodem přijdu znova a znova a budeme se o to snažit. Takže všichni budou moci sledovat, jestli skutečně ten bod připustíte k projednání a budeme o něm hlasovat, nebo nikoliv. Já vám to přípomenu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sklenákovi. Dvě faktické poznámky – paní kolegyně Černochové a pana poslance Kučery. Paní kolegyně, já ještě přečtu došlé omluvenky. Pan poslanec Ženíšek se omlouvá od 16.30 do 19 hodin a pan ministr Pelikán se chce omluvit od 17 hodin z účasti na schůzi. To nevím, jestli bude moci, když bude jednání o advokacii. A potom od 15.15 pan poslanec Pavel Šramek.

Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. To, že si kolega předseda poslaneckého klubu ČSSD nepamatuje to, co proběhlo před ani ne 24 hodinami, to je smutné, a myslím si, že všichni ti, kteří seděli na tom jednání předsedů klubů, se až začervenali, když slyšeli tu bohoupustou lež, kterou tady pan předseda klubu ČSSD řekl. Pro diváky nebo ty, kteří to ještě nevzdali, vše je zdokladováno v záznamech z této Sněmovny. A pan předseda Sklenák opomněl jednu dost podstatnou věc, a to že si klub první navrhl vzít on právě proto, že se zjistilo, a na té tabuli to bylo jasně prokazatelně zvěřejněno a zapsáno, že se Sněmovna ztratila svojí usnášenischopnost. A svoji usnášenischopnost ztratila právě proto, že pan kolega Sklenák není schopný předseda klubu, který si neumí prostě zkoordinovat ani ministry – vidíte za sebou prázdné lavice –, ani své kolegy, aby tady seděli a hlasovali o věcech.

A pokud se tady projednává zákon o sociálních službách, já slyším velmi rozumné vystoupení místopředsedy KDU-ČSL pana Bartoška, který se velmi ostře ohradí proti tomuto zákonu, přečtu si stanovisko Ministerstva financí pana Babiše, zaznamenám jeho vyjádření v médiích, že je velmi ostře proti tomu zákonu o sociálních službách, a něco nám tady paní ministryně Marksová, která tady sedí jak sama vojačka v poli, povídá, tak je přece logické, že já trvám na tom, aby tady byli přítomni ti, kteří s tímto zákonem mají stejný problém, jako třeba má Občanská demokratická strana, aby nám to řekli. Jsou to ministři této vlády, takže my jsme chtěli –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, skončil čas pro vaši faktickou poznámku.

Poslankyně Jana Černochová: – aby tady byli přítomni ti, kteří jsou proti tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Michal Kučera. To je zatím poslední faktická poznámka. Nehlásí se, výborně. V tom případě můžeme pokračovat v diskuzi. Hlásila se paní poslankyně Helena Válková, ale ta je nepřítomná, takže budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Chalánkové, připraví se pan kolega Vít Kaňkovský. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Už jsem dlouho čekala se svou řádnou přihláškou do diskuze a chtěla jsem paní ministryně dokonce osobně možná i poradit, co by vlastně ve svém vládním angažmá jako ministryně mohla pro oblast sociálních věcí učinit. Pokud bych tou ministryní byla já, postupovala bych asi takto. Vycházela bych z toho, že do financování sociálních služeb formou dotací pro poskytovatele v roce 2006 šlo 13 miliard korun. V letech 2016 nebo 2017 šlo potažmo do tzv. příspěvku na péči 22 miliard korun, k tomu 8 miliard na kraje formou dotací. Tady vidíme, že peněz je relativně dost a chyba bude asi v systému. A je potřeba se bavit o tom, co všechno by se v tom systému mělo změnit tak, aby potřebným byla potřebná péče poskytována, a především těm, kteří mají vysoké potřeby odborné a ošetřovatelské péče.

Chtěla bych jenom krátce ještě zareagovat na pana poslance Gabala, už jsem nevyužila faktickou přihlášku do debaty, protože tady zaznělo o plánování. To plánování se samozřejmě dělá, plánování probíhá na úrovni krajů, jmenuje se vypracování střednědobého plánu kraje, který vychází z komunitních plánů obcí a překládí se potom i v závislosti na financování do Národního plánu sociálních služeb. Takže střednědobý plán opravdu se na úrovni krajů vytváří.

Problémem celého financování sociálních služeb bohužel je také neúplně ideální fungování tzv. zákona o sociálních službách, který je účinný od 1. ledna 2007. Tento zákon byl připravován dlouhých 14 let a připomínkován velmi poctivě, nicméně ne úplně všechno se v tomto zákonu podařilo tak, aby všem potřebným byla péče skutečně poskytována. Hlavním těžištěm financí pro poskytovatele sociálních služeb

se měl stát příspěvek na péči. Víme, že ho máme ve čtyřech kategoriích – od kategorie prvního stupně až po kategorii čtvrtého stupně. Liší se také jeho výše podle toho, jestli se jedná o děti, nebo o dospělé. Byla bych určitě pro to, aby se příspěvek na péči v tom nejvyšším stupni zvýšil, protože za ty peníze poskytovat kvalitní péči pro osoby ve čtvrtém stupni závislosti pro příspěvek na péči je skutečně téměř nemožné.

Chtěla bych ale upozornit, že 75 % z celého balíku tohoto příspěvku na péči, který je mandatorním výdajem státního rozpočtu a je nyní zhruba na úrovni 22 miliard korun, tak 75 % z tohoto obnosu, nebo z celého tohoto finančního balíku, jde mimo systém poskytovatelů sociálních služeb. Považuji to za velký problém, a proto jsem chtěla paní ministryně poradit – opět není zde –, aby se věnovala komplexnímu přístupu a systémové změně celého financování sociálních služeb, tak jak vychází ze zákona o sociálních službách, a možná se podívat na to, co by se v tomto zákonu po těch letech jeho účinnosti dalo změnit.

Kromě příspěvku na péči, což je mandatorní výdaj státního rozpočtu, zde je ještě nemandatorní nenárokový výdaj. Ten se jmenuje dotace pro poskytovatele sociálních služeb. Já osobně jsem zde přinesla pozměňovací návrh, je to asi dva roky zpátky, který měl pozastavit nebo odložit účinnost převodu této dotace pro poskytovatele z úrovni státu na úroveň krajů. Tento můj pozměňovací návrh Poslanecká sněmovna nepřijala, neschválila. Bylo mi to velmi líto, protože jsme mohli získat minimálně dva roky, ono by to chtělo možná i více, ale minimálně dva roky na to, abychom se bavili, a to se mělo právě týkat této vlády a této paní ministryně, abychom se bavili o systémové změně financování poskytování sociálních služeb. Kromě této dotace, která je nenárokovou položkou státního rozpočtu a zhruba se pohybuje kolem 8 miliard korun, bych chtěla upozornit, že tato dotace byla převedena na kraje poměrně úřednickým způsobem, připraveným poměrně úřednickou cestou, a přestože jsem upozorňovala, že tento převod by možná nezískal notifikaci od Evropské komise, tak mi bylo sděleno, že se jedná o tzv. služby obecného hospodářského zájmu a že tato možnost byla konzultována s Úřadem na ochranu hospodářské soutěže. Nejsem s tím zcela ztotožněna, protože Úřad na ochranu hospodářské soutěže je pouze konzultačním místem a definitivní stanovisko by měla vydat Evropská komise, a jsem přesvědčena, že by tento převod takhle vysoké dotace měl být Evropskou komisí notifikován.

Proč by tomu tak mělo být tak? Mělo by tomu tak být především proto, že rozhodnutí o poskytování dotace vydávají kraje v samostatné působnosti a tyto kraje jsou zároveň v samostatné působnosti zřizovateli svých vlastních příspěvkových organizací, tedy jsou nepochybně ve střetu zájmů. Na území krajů pak dále ještě působí další poskytovatelé sociálních služeb, a to se zřizovateli z řad obcí nebo neziskových organizací, prioritně charit. Jsem přesvědčena, že zde nejsou rovné podmínky pro poskytovatele sociálních služeb.

Dalšími možnostmi jsou příspěvky od zřizovatele přímo, přímo z rozpočtu budoucích krajů, nebo obcí. Zase zde musím říci, že různé obce se ke svým občanům chovají různě. Některí skutečně přispívají zřizovatelům, ať už vlastním, nebo dokonce i těm, například z úrovně krajů přispívají na občany, nebo těm, kteří jsou v jiných

zařízeních, přispívají na své občany, ale jsou také obce, bohužel bývají to i bohatá města, která na své občany nepřispívají.

Dalším zdrojem financí pro poskytování sociálních služeb jsou tzv. úhrady od uživatele, které samozřejmě vycházejí především z jejich důchodů, kde je podmínka ponechat 15 % na kapesné, nicméně tyto úhrady od uživatele jsou limitovány horní hranicí, jsou tedy regulovány. Pokud by regulovány nebyly, tak by nebyla možnost zařazení tohoto poskytovatele sociálních služeb do dotačního systému. A tady bych zase viděla další možnost dalšího jednání, protože pokud zde máme poskytovatele, tak ten musí projít jednak procesem registrace poskytovatele sociálních služeb a zároveň se zařazuje do tzv. dotačního řízení. Toto vše ze zákona o sociálních službách je svázáno. Jsou zde podněty z řad zájemců o vybudování dalších sítí poskytovatelů sociálních služeb, aby mohly být tyto dvě složky od sebe odděleny, a je jasné, že procesem registrace by poskytovatel samozřejmě byl povinen projít, aby splnil standardy a různé personální vybavení a podobně, ale pokud by neměl zájem a chystal se zařadit do dotačního titulu, do systému žádostí o dotaci, tak by zařazen prostě nebyl a musel by samozřejmě si ty peníze získat jinak, například formou přímého oslovení členů rodiny toho potřebného. Takže to souvisí s tou regulací úhrad a vlastním zákonem, kde jsou u sebe svázány tedy procesy registrace a dotace.

Nemalou roli v celém systému hrají obce. To zde již také zaznělo od mého jednoho z předčeňků. Jak jsem říkala, obce se chovají velmi různě a vychází jejich postoj možná ze zákona o obcích, kdy obce se starají o sociální potřeby svých občanů na základě místních zvyklostí. A my, co jsme pracovali možná na úrovni krajů, tak víme, že ty místní zvyklosti se mnohdy velmi liší.

Takže klíčovým sdělením bych chtěla říci zde na mikrofon – jednak jsem přesvědčena, že převod dotačního titulu z úrovně státu na kraje do samostatné působnosti krajů by měl mít stanovisko Evropské komise. Podle mě, měl by být notifikován. Zároveň bych tedy chtěla uplatnit návrh na usnesení a usnesení č. 4: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby neprodleně zahájila práci na systémové změně financování sociálních služeb."

Dámy a páновé, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v rozpravě. Další řádně přihlášený je pan poslanec Kaňkovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážený člene vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych ještě rád reagoval na jedno vyjádření mé milé kolegyně, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, Jany Pastuchové, která se zde zmínila o tom, že pan ministr financí našel ty peníze na platy pracovníků v sociálních službách. Už tady o tom se zmíňoval kolega Kořenek. Pan ministr financí je správcem státního rozpočtu. Pokud vím, není majitelem bankovních účtů státního rozpočtu. Tudiž jestliže i v loňském roce, kdy se hledaly peníze na navýšení penzí a vlastně dvakrát, pokud mám správné informace, se jednání vlády přerušovalo, protože pan ministr financí s tím nesouhlasil, ale poté co nakonec souhlasil a postavil se před

kamery a srdceryvně řekl, že on ty peníze našel s tím, že jako kdyby to dával z účtu firmy Agrofert, tak si nemyslím, že tohle je úplně korektní.

Ale vrátilm se k tématu, které jsme zařadili na dnešní odpoledne, a já jsem rád, že jsme ho zařadili i přes různé politické třenice, které tady dneska zazněly. Myslím si, že to téma je natolik závažné, že předčí potřebu protlačit některé další body směrem dopředu a protlačit je v legislativním procesu. Kdo se jen trochu pohybuje kolem sociálních služeb a není hluchý a slepý, tak musí přiznat, že je zde ještě o něco vyšší stupeň krizového stavu v personální oblasti než ve zdravotnictví. O tom jsem tady hovořil dopoledne.

Alarmující situaci zde popsala předkladatelka tohoto bodu Jana Hnyková a i další předrečníci. Já jsem přesvědčen, že pokud zvolíme v této situaci nihilismus a pokud si budeme i nadále říkat "však ono se to samo vyřeší", tak dojde v řadě segmentů sociálních služeb k jejich kolapsu. Hovořil jsem s celou řadou ředitelů různých typů sociálních služeb nejen z mého kraje, což je Vysočina, a to jak s těmi, jejichž zřizovatelem jsou kraje, tak s těmi, které zřizují města a obce, i těch, které zřizují neziskové organizace. A tam, jak víte, je situace zdaleka nejhorší. Neexistuje mnoho ředitelů z oblasti sociálních služeb, kteří by současnou personální situaci nenazvali jinak než krizovou. Je velmi smutné, když mnohý z těchto ředitelů řekne, že ač neradi, tak si snad musí přát návrat ekonomické krize, protože v té době se jim, samozřejmě jen dočasně, vrátila řada jejich bývalých pracovníků, kteří v době ekonomického růstu odešli vykonávat profese, které jim zajistily lepší finanční i pracovní podmínky. Ano, i takto dnes někteří ředitelé přemýšlejí. Ano, už je to trošku pocit zoufalství.

Možná pár příkladů z praxe. Finanční ohodnocení zkušené pečovatelky se pohybuje někde kolem 13 až 14 tisíc korun. Našel jsem si dnes několik webů personálních agentur, a podíváme-li se na nabídky práce, které jsou zde v desítkách či stovkách registrovány, tak zatímco nabídky zaměstnání v kategorii sociální pracovník nabízejí platové ohodnocení mezi 13 až 15 tisíci hrubého bez jakýchkoliv benefitů, tak v jiných segmentech, ať už jde o obchod, jiné typy služeb, administrativní práce atd., se nabízené platové podmínky pohybují minimálně o 3 tisíce výše a v mnohých případech začínají na 20 tisících korun. A k tomu je třeba připočít různé typy benefitů, jako je 13. plat, stravenky atd. A kde začíná platové ohodnocení nastupujícího vysokoškolského sociálního pracovníka? Někde u 18 tisíc hrubého s velmi malou šancí na platový růst. A nechci porovnávat náročnost té které profese.

Žádnou nechci nazývat lehkou či nenáročnou. Ale jedno mohu zodpovědně říci, sociální práce v přímé péči opravdu ve všech ohledech patří k těm nejnáročnějším, ať už jde o fyzické nároky, stresový faktor, či riziko syndromu vyhoření. Proto si vás dovoluji, vážené kolegyně, vážení kolegové, požádat, abychom společně podpořili navržené usnesení, které předložila kolegyně Jana Hnyková. Skutečně jde o zásadní úkol, který je třeba urgentně řešit. A můžeme si zde přepinkávat politický balonek, kdo za co může, ale to pracovníkům v sociálních službách a fungování sociálních služeb opravdu nepomůže.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí řádně přihlášená paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, musím také přispět svým příspěvkem k této debatě, protože si opravdu nejsem jista, zda členové vládní koalice chápou vážnost situace.

Od roku 2015 přešlo financování sociálních služeb na kraje. Ano, kraje tuto změnu chtěly a souhlasily s tím. Bohužel však zároveň okamžitě došlo i na obavy, které vzešly při projednávání tohoto zákona, a to z nedostatku financí ze státního rozpočtu na tuto oblast a nutnost krytí chybějících potřebných peněz z krajů nebo jiných zdrojů. Po veřejném tlaku nejen Asociace poskytovatelů sociálních služeb a odborů došlo k navýšení mezd pro pracovníky v sociálních službách o 4 procenta, v průměru o 600 korun hrubého. Bohužel, na tento rok opět nedostaly kraje peníze ani na toto schválené navýšení mezd, takže opět musí kraje sáhnout do svého. Ruku v ruce jdou samozřejmě i požadavky na financování sociálních služeb, které je také významně kráceleno, a oprávněné požadavky od poskytovatelů přes kraje se poskytují zhruba mezi 60 až 70 procenty potřebných financí.

Možná by si někdo dovolil ohánět se individuálními projekty krajů a obcí jako dalším možným zdrojem financování, ale jsou to liché argumenty. Individuální projekty trvají zhruba tři roky a jednou opravdu skončí a budeme v situaci, že bude nutné zlepít ještě větší finanční díru. Příklad Ústeckého kraje. Dle oprávněných požadavků žádal kraj na letošní rok 1,6 miliardy korun. Dostali jsme po dofinancování 900 milionů. Jak máme tedy úspěšně rozvíjet sociální služby, když jdou finance stále dolů?

Musím říci, že jsem opravdu ráda, že paní poslankyně Hnyková zvedla toto téma i na půdě Poslanecké sněmovny, protože tato debata, jak už bylo řečeno mými předrečnicemi, se vedla většinou jenom na půdě výboru pro sociální politiku. Jestliže zaměstnanec bere 12 až 14 tisíc hrubého s veškerými možnými příplatky za přesčasy, a myslím, že mé kolegyně již dosti vysvětlily potřebnost těchto pracovníků, je nutné s tím opravdu něco dělat hned. Proto vás všechny žádám, abychom se shodli na připraveném usnesení a napříč politickým spektrem bylo alespoň v této oblasti zabráněno kolapsu.

A ještě jedna poznámka, bohužel na nepřítomnou paní ministryni Marksovou, prostřednictvím pana předsedajícího. Kdyby snaha byla, jak paní ministryně říkala, opravdu velká, navrhlo by se alespoň přijetí každoročního adekvátního procentuálního navýšení financí na mzdy pracovníků v sociálních službách. Nemuselo by zde docházet k argumentům, že těch nyní požadovaných 20 procent neunesce státní rozpočet. Bohužel po celé tři roky jsem takovou snahu z dílny Ministerstva práce nezaznamenala. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí ještě do všeobecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě všeobecnou rozpravu končím.

Táži se na závěrečné slovo. Prosím, paní navrhovatelka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážené dámy, vážení pánové, já moc děkuji za projednávání, za vaše připomínky, za vaši podporu pracovníků v sociálních službách.

Ještě bych se vrátila k usnesení, které jste dostali. Dostali jste teď i rozšířené usnesení, které tady doplní kolegyně Semelová, proti tomu, co jsem vám prvně předložila.

Vrátila bych se ještě zpátky k bodu tří. Ano, paní ministryně tady říkala, že už provedlo Ministerstvo práce a sociálních věcí a vláda kroky k tomu, že by se měla první a druhá tabulka zrušit a že by pracovníci v první tabulce, tzn. uklízečky, kuchaři, údržbáři, měli přejít do tabulky číslo tří, kdy by došlo k navýšení o 9 %. Z druhé platové tabulky, kde jsou umístěni pracovníci v přímé péči a sociální pracovníci, by měli přejít do tabulky číslo tří, to je navýšení o 5 %. Ale prosím vás, to nevyřeší stávající situaci.

V našem usnesení, které jsme vám tady předložili a které bude rozšířené, chci a navrhoji, aby pracovníci z druhé platové tabulky, to znamená ti, kteří se přímo starají o ty pracovníky (klienty) u lůžka, a sociální pracovníci přešli do tabulky číslo šest, která je všeobecně braná jako tabulka pro zdravotnické pracovníky. Prosím vás, pokud nedojde k tomuto navýšení těchto platů, jsme zase tam, kde jsme byli.

Já bych vám ještě jednou – moc bych vás prostřednictvím všech pracovníků v sociálních službách – a věřte tomu, pracovala jsem tam 27 let, pracovala jsem u lůžka, vím, co obsahuje jejich práce, sama jsem ji vykonávala a vím, jak je těžká a obtížná, jaký udělali kus práce od roku 2007, kdy vešel v platnost zákon o sociálních službách, kam jsme všichni kvalitu sociálních služeb pozvedli. Ta kvalita, pokud ji chceme zachovat, musíme také začít u pracovníků, rádně je ohodnotit. Už to tady dneska zaznělo. V tomto volebním období se jenom – musím to říct ošklivě – přicmrádávalo těmto pracovníkům. Čtyři procenta jsou opravdu neadekvátní pro práci, kterou dělají.

Já bych vás ještě jednou jménem všech pracovníků jak v pobytových službách, tak v terénu velmi, velmi poprosila, abyste to navýšení schválili a ti zaměstnanci byli rádně ohodnoceni. Je to poslední příležitost, kdy vlastně můžeme říci všichni, že si jejich práce vážíme. Já vám za to moc a moc děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy přistoupíme k rozpravě podrobné. V rámci podrobné rozpravy by měl zaznít návrh usnesení, abychom věděli, o čem budeme hlasovat. Takže požádám o načtení návrhu usnesení. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Já bych chtěla poděkovat za diskusi, která tady zazněla. Pokud jde o vystupující, tak největší diskuse tady byla ve formě faktických připomínek. Chvílemi jsem měla pocit, že neprojednáváme krizovou situaci v sociálních službách, ale krizovou situaci v Poslanecké sněmovně. Nicméně děkuji za podněty, které tady zazněly i v rámci těch čtyř rádných, nebo pěti rádných diskusních vystoupení. Mám teď na mysli konkrétně to, co tady bylo doplněno i od pana poslance Gabala.

Usnesení jsme rozšířili na pět bodů. Dostali ho zástupci všech klubů. Rozšířili jsme ho po dohodě právě s některými poslanci z dalších klubů, aby to bylo na co největší shodě. Potom počítám s tím, že tady ještě zazní návrh, který tady předložil pan poslanec Gabal, takže o to bychom to mohli ještě rozšířit, nemáme s tím problém.

Jenom jsem chtěla ještě říci k tomu bodu, o kterém tady mluvila paní poslankyně Hnyková, tak já můžu její slova potvrdit. To navýšení, které schválilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, tady je skutečně velmi nedostatečné a nepřiláká nové zaměstnance do sociálních služeb. Uvědomme si, že začínající platy, které jsou na 11 tisících, tím, že přidáme tak, jak to schválilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak se dostanou zaměstnanci na 12 tisíc. To nám opravdu nepřiláká nové pracovníky sociálních služeb. Proto je tady takový důraz právě na ten bod tří zmíněného usnesení.

Já bych nyní přečetla návrh usnesení. Usnesení Poslanecké sněmovny z 56. schůze ze dne 26. dubna 2017.

Poslanecká sněmovna v rámci bodu Krizová situace v sociálních službách v důsledku nedostatku personálu a špatného platonového ohodnocení

1. ukládá vládě České republiky, aby neprodleně řešila kritickou personální situaci v personálních službách;

2. ukládá vládě České republiky, aby projednala výrazné navýšení platů a mezd zaměstnancům, kteří přímo pečují o klienty, a sociálním pracovníkům;

3. to je ten zmíněný bod, o kterém jsme mluvili – ukládá vládě České republiky, aby urychleně přijala novelu nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády číslo 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, kterou upraví mimo jiné platy zaměstnanců v sociálních službách; pro personální stabilizaci je nutné zrušit současnou přílohu číslo 1 a 2 nařízení vlády. Zaměstnance uvedené v příloze číslo 1 se ukládá zařadit do přílohy číslo 3 a zaměstnance uvedené v příloze číslo 2 se ukládá zařadit do přílohy číslo 6;

4. ukládá vládě České republiky, aby na zvýšení platů zaměstnanců v sociálních službách vyčlenila a zabezpečila dostatečné finanční prostředky ze státního rozpočtu;

5. ukládá vládě České republiky, aby zahájila proces systémové změny financování sociálních služeb.

A nyní dovolte ještě, abych přečetla šestý bod, to je rozšíření usnesení Sněmovny o návrh poslance Ivana Gabala.

6. Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky o zpracování vývoje poptávky po sociálních službách v České republice a zpracování adekvátní nabídky služeb a jejich financování.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Zvažuji jako bývalá členka vlády, jestli termín opravdu "ukládá" je ten optimální, jestli bychom ho neměli nahradit termínem "žádá". V takovém případě by obsah zůstal stejný, pouze místo "ukládá vládě" "žádá vládu". A děkuji za konzultaci, kterou mi v téhle věci poskytl také bývalý člen vlády.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy paní zpravodajka, zda si osvojí tento návrh. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Ano, já si osvojuji ten návrh, takže všude v těch bodech bude místo termínu "ukládá" slovo "žádá".

Jinak navrhuji hlasování po jednotlivých bodech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Po jednotlivých bodech, dobře. Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Soukupa. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Děkuji. Také jsem chtěl požádat o hlasování po jednotlivých bodech. Mně se totiž zdá ten návrh pana Gabala skutečně nadbytečný, protože jak tady zaznělo, a já už jsem to říkal také, zaznělo od paní Chalánkové, ty střednědobé plány rozvoje sociálních služeb prostě existují. Existují komunitní plány apod. Takže podle mne je zbytečné vytvářet nějaký další materiál.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí ještě do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě podrobnou rozpravu koncím.

Nyní se opět táži na závěrečné slovo paní navrhovatelky nebo paní zpravodajky. Není tomu tak. Požádám tedy paní zpravodajku, aby přednášela jednotlivé návrhy usnesení a já o jednotlivých návrzích dám hlasovat.

Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí na hlasování. Ještě eviduji žádost na vaše odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami.

A nyní vás požádám, paní zpravodajko, abyste přečetla první návrh usnesení. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: První bod usnesení: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby neprodleně řešila kritickou personální situaci v sociálních službách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 476, přihlášeno je 121 poslankyň a poslanců, proti nikdo. Tento návrh usnesení byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Marta Semelová: Druhý bod: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby projednala výrazné navýšení platů a mezd zaměstnancům, kteří přímo pečují o klienty, a sociálním pracovníkům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 477, přihlášeno je 122 poslankyň a poslanců, pro návrh 120, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Marta Semelová: Třetí bod: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby urychleně přijala novelu nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády číslo 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, kterou upraví mimo jiné platy zaměstnanců v sociálních službách. Pro personální stabilizaci je nutné zrušit současnou přílohu číslo 1 a 2 nařízení vlády. Zaměstnance uvedené v příloze číslo 1 se žádá zařadit do přílohy číslo 3 a zaměstnance uvedené v příloze číslo 2 se žádá zařadit do přílohy číslo 6.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 478, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro návrh 98, proti 1. S tímto návrhem také byl vysoven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Marta Semelová: Čtvrtý bod: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby na zvýšení platů zaměstnanců v sociálních službách vyčlenila a zabezpečila dostatečné finanční prostředky ze státního rozpočtu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 479, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro návrh 120, proti nikdo. I s tímto návrhem byl vysoven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Marta Semelová: Pátý bod: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby zahájila proces systémové změny financování sociálních služeb.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 480, přihlášeno je 122 poslankyň a poslanců, pro návrh 95, proti nikdo. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marta Semelová: Poslední, šestý bod je rozšíření o návrh poslance Ivana Gabala a zní: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky o zpracování vývoje popátávky po sociálních službách v České republice a zpracování adekvátní nabídky služeb a jejich financování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 481, přihlášeno je 125 poslankyň a poslanců, pro návrh 61, proti 2. Tento návrh byl zamítnut.

Myslím, že jsme hlasovali o všech návrzích usnesení. Děkuji vám, paní zpravodajko. Konstatuji, že navržená usnesení pod pořadovými čísly 1 až 5 jsme schválili. Já vám děkuji za projednání tohoto bodu a končím tento bod.

Přečtu omluvy. Dnes od 16 do 18 hodin se omlouvá pan poslanec dr. Josef Novotný a dále z pracovních důvodů dnes od 16.15 do 19 hodin se omlouvá paní poslankyně Ing. Věra Kovářová.

Otevírám další bod dnešního jednání. Tím je

24.

**Návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojky, Marka Bendy
a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 85/1996 Sb., o advokaci, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 853/ - druhé čtení**

Předložený návrh uvede za navrhovatele poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že jsem k tomuto návrhu novely zákona o advokaci, kterou předkládá skupina poslanců napříč politickým spektrem, hovořil již v prvním čtení, omezím se v tuto chvíli na připomenutí základních bodů této novely zákona. Ona řeší tři základní okruhy změn.

Za prvé to je tedy příprava advokátních koncipientů a změna režimu zkoušek, to znamená, řeší se to, kolik by měl mít advokát koncipientů z hlediska školení, tak aby tady nefungovaly velké právní manufaktury, které najímají levné pracovní síly, ale aby se koncipientům advokátů náležitě mohli věnovat. Stejně tak se mění systém zkoušek, kdy se doplňuje test všeobecných znalostí. Stejně tak se řeší otázka praxe advokáta, jak dlouhou má mít praxi z hlediska toho, aby mohl školit.

Rozšířují se také kárná oprávnění České advokátní komory, címž se reaguje na některé situace, kdy přestože se advokáti dopustili některých protiprávních jednání, měli možnost ověřovat podpisy, to znamená, umožňuje se v případě, že je proti advokátorovi vedeno kárné řízení nebo když porušil zákon, aby mohla být zabavena kniha podpisů, nebo podpisová kniha. Stejně tak je možnost při porušení zákona pozastavit výkon advokacie na určitou dobu.

Dále se řeší samozřejmě některé technické požadavky.

Já zároveň v úvodním slově zareaguji na to, že i ústavněprávní výbor projednal tento návrh. Pan zpravodaj vás za chvíli seznámí s tím, k čemu došel, a za předkladatele mohu už teď konstatovat, že změny, které navrhujete ústavněprávní výbor, směřují k tomu, aby se liberalizovaly některé podmínky v původním návrhu, a nově se také zavádí opatření proti neoprávněnému poskytování právních služeb, takzvanému vinklaření, protože víme, že tyto činnosti jsou často poskytovány nelegálně přes internet a klienti těchto služeb nejenže se nedomohou svých práv, ale dokonce na to vynaloží nemalé finanční prostředky a je to pro ně k ničemu. Takže chceme po vzoru některých evropských států řešit i neoprávněné poskytování právních služeb.

Tolik moje úvodní slovo ve druhém čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 853/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jeroným Tejc, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Budu velice stručný. Ústavněprávní výbor se zabýval tímto návrhem na své 82. schůzi 2. března tohoto roku. Byly přijaty pozměňovací návrhy, které jsou uvedeny pod č. 289 a které byly doručeny všem poslancům. Částečně o nich hovořil už můj předrečník. Jeden z nich a ten nejrozsáhlejší pozměňovací návrh se dotýká poskytování právních služeb. Dnes je tato věc řešena pouze trestním zákonem, tzn. pokud někdo poskytuje právní služby v rozporu se zákonem soustavně a za úplatu, tak se dopouští neoprávněného podnikání jako trestného činu. My se domníváme, že tato věc by měla být řešena spíše přestupkovým právem. To znamená, zavádí se nový přestupek. V této věci ale bude legitimována příslušná komora, rozhodovat o této věci bude Ministerstvo spravedlnosti, což považujeme za řešení systémové.

Byly částečně upraveny i návrhy, které zde zazněly při tom úvodním podání před několika měsíci. Například měl být redukován maximální počet advokátních koncipientů u jednoho advokáta tak, aby se jim mohl věnovat, na tři. Po debatě, která byla v ústavněprávním výboru, je to nakonec číslo pět. Tedy nebude návrh tak přísný, jak se původně předpokládalo, a upravila se také na základě připomínek řady studentů a advokátních koncipientů alespoň částečně i otázka zkoušek. Takže v tomto smyslu jsme se snažili vyhovět připomínkám, které zazněly jak od laické, tak odborné veřejnosti, a za ústavněprávní výbor tedy v tuto chvíli děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a s přednostním právem se hlásí pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vzhledem k tomu, že to je poslanecký návrh, ale dost úzce se nás týká, tak považuji za vhodné se vyjádřit jak k návrhu, tak k jeho dosavadnímu projednávání.

My ten návrh podporujeme. I v ÚPV proběhla dělná diskuse za naší aktivní účasti, tzn. plně souhlasíme se závěry ÚPV.

Zrovna tak podporujeme i pozměňovací návrh, který ještě načte paní poslankyně Válková, nebo se k němu přihlásí, a který zase vznikl z debaty na ÚPV, kde poslanci napříč spektrem nechťeli čekat na to, až předložíme vládní návrh rozšíření bezplatné právní pomoci, a toto je tedy tímto návrhem inkorporováno do návrhu poslaneckého. Takže k tomu všemu se hlásíme a všemu vyjadrujeme podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní je řádně přihlášena do obecné rozpravy paní poslankyně Helena Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, tady už to bylo řečeno panem ministrem spravedlnosti, že v rámci projednávání tohoto tisku na ústavněprávním výboru byla využita možnost připravit ještě poslanecký pozměňovací návrh, v rámci kterého bychom z hlediska časového lépe, než kdybychom teď na sklonku volebního období museli projít celou fází legislativního procesu, splnili svůj slib, který máme v programovém prohlášení, a to zajistit bezplatnou právní pomoc tam, kde to vyžaduje zákon a kde je to dosud velmi neuspokojivým způsobem, roztržitěným způsobem a navíc způsobem, kdy se přenáší odpovědnost státu na někoho jiného, konkrétně na Českou advokátní komoru. Prostřednictvím tohoto poslaneckého návrhu naplníme ten slib konkrétním činem, a jsem velmi ráda. Na tomto místě také chci poděkovat předkladatelům novely zákona o advokaci, kde je dlužno ještě – jako advokátka, byť s přerušenou činností, musím říci, že jsem sledovala osud této novely, a ona opravdu vznikala několik let – že souhlasili s tím, abychom v této fázi, relativně pokročilé, ve druhém čtení, tam načetli, a doufám, že to i podpoří, ten poslanecký pozměňovací návrh, kterým bezplatnou právní pomoc inkorporujeme do našeho právního rádu.

Konkrétně největší diskuse a spor se vedly ohledně rozsahu té bezplatné právní pomoci, kterou hradí stát, a nakonec bylo zvoleno, řekněme, takové nechci říci přímo minimalistické řešení, ale užší pojetí té pomoci v paragrafu 23 odst. 3. Nakonec to znění vypadá asi takto: Pokud je advokát určen k poskytnutí právní služby a hradí ji stát, tak bude spočívat v zastoupení v řízení před orgány veřejné správy a v řízení před Ústavním soudem. Pak tu odměnu hradí stát. V té ostatní, tzv. zbytkové agendě to bude i nadále záležitostí komory. V podstatě jde o to, že i já jsem si původně myslela, že by bylo možné prosadit širší variantu, i řízení před vyššími soudy, ale s ohledem na to, že ČAK a Ministerstvo spravedlnosti se nakonec dohodly na tomto

kompromisu, tak s tím souhlasím a v tom mém návrhu je toto užší pojetí. To pro vysvětlenou.

Jinak si myslím, že to není světoborná norma, která by změnila velmi výrazně systém poskytování právních služeb v České republice, je to spíše splnění dluhu z minulosti a zejména u té klientely, která je relativně početná, těch sociálně nej slabších, a samozřejmě potřebuje v řadě případů kvalifikovanou právní pomoc a nedosáhne na ni, tak v těchto případech se jím to řízení výrazně zjednoduší. A mají také větší jistotu, že se prostřednictvím kvalifikovaného zastoupení svých práv doberou.

Takže v té obecné části si myslím, že to stačí. Prosím vás o podporu toho pozměňovacího návrhu, který uvádí náš právní řád do souladu s tím, co by v každém civilizovaném právním státě mělo být. Solidarita s těmi sociálně nej slabšími a poskytnutí a garance státní pomoci k jejich kvalifikovanému právnímu zastupování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Faktickou poznámku má přihlášenou paní poslankyně Jana Lorencová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Lorencová: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, asi víme všichni, že právo na spravedlnost je garantované Ústavou. Garantované Ústavou, která platí pro každého nejenom v této Sněmovně, nejenom pro bohaté, ale i pro ty ve vyloučených lokalitách. Každý z nich má Ústavou garantované právo na spravedlnost. Myslím si, a asi mi dáte mnozí za pravdu, že tady dlouhá léta byla tato práva v některých případech přehlížena. A já jsem nesmírně vděčna kolegům, že se tím konečně začal někdo zabývat. Jsem vděčná kolegyni Válkové, že toto téma zvedla.

A poslední věta na závěr. Nedostatek toho pocitu, že se domůžeme svého práva – nezapomeňte na to, že jsme kdysi zvedali ruku pro vstup do Evropské unie. Já osobně a spousta lidí kolem mne, a o spoustě vím, jsme ji zvedli proto, že jsme byli přesvědčeni, že nám pomůže, v té době zvláště, domoci se svých práv. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. (Mohu ještě jednu větu?) Jasně, máte ještě skoro 40 sekund. Povidejte.

Poslankyně Jana Lorencová: Přála bych vám vidět tisíce dopisů od lidí, kteří za ta léta se svých práv nedomohli, mnozí už umřeli mezitím, ale je pořád ještě tady naděje, abychom v této věci něco změnili, a já kolegům opravdu srdečně děkuji za to, že se tím zabývají.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já jen pro váženou paní kolegyni předřečnici, aby zde nezapadlo. Pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásil a který nače paní profesorka Válková a o kterém se zmíňoval i pan ministr jako kompromis, který vychází z jednání na ústavněprávním výboru, je kompromisem na to, že kolegyně a kolegové, kde jsem jedním z předkladatelů, jsme 25. ledna 2015 sem do Poslanecké sněmovny přinesli novelu zákona o zajištění právní pomoci. Můžete se podívat, je to sněmovní tisk 390. Ale dva roky se tím nikdo nezabýval až letos 1. února 2017 jsme to projednali v prvním čtení a dali na půdu ústavněprávního výboru, kde jsme to projednávali teď 24. 4. 2017. Vzhledem k času, který nám zbývá do konce volebního období, jsme volili tuto variantu, jak budeme moci dát náš původní návrh, který je upraven společně s Ministerstvem spravedlnosti a k němuž se přihlásil paní profesorka Válková, a já zároveň předem avizuju, že budu právě pro širší variantu, takže nakonec budeme hlasovat o variantách dvou. Paní profesorka už to zmínila. Jenom proto, abychom věděli, jaká je historie, proč se materiál sem dostává. Mohli jsme to projednávat opravdu před dvěma lety, ale kolegyně a kolegové, vy jste nechťeli. Zaparkovali jste nám to tady na dva roky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Prosím, řádně přihlášený pan poslanec Stupčuk.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já jsem měl řadu výhrad k tomuto návrhu zákona, které jsem zde vyjádřil v prvém čtení. Po jednání ústavněprávního výboru bych chtěl poděkovat předkladatelům návrhu zákona, že se nám podařilo nalézt společný konsenzus podle mého soudu na rozumném konsolidovaném znění této novely. V tuto chvíli nepodporuji tento návrh zákona. Chtěl bych jenom apelovat v plénu na to, abychom zachovali maximum z toho, co bylo doporučeno ústavněprávním výborem právě k projednání a schválení ve znění pozměňovacích návrhů ústavněprávního výboru do třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Ještě jednou se tedy táži, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo v tento moment. Až na závěr, dobře. V tom případě tedy zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji čtyři přihlášky. Požádám, aby jako první vystoupil pan poslanec Stupčuk. Po něm se připraví paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Ještě jednou dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Já bych si dovolil se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je evidován jako sněmovní dokument 6172. Věcně se jedná o odstranění bariéry pro přístup členství v kontrolní radě a kárné komisi, tedy odstranění bariéry věku 35 lež a tří let praxe u advokátů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Válková, připraví se pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych si dovolila se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je evidován jako sněmovní dokument 6285. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Zdeněk Ondráček, připraví se pan poslanec Jan Zahradník.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji, pane předsedající.

Předkládám rozšiřující materiál k pozměňovacímu návrhu, který předložila paní kolegyně profesorka Válková, a zmínila ho jako sněmovní dokument 6285, a to v bodu 3 bod f) pro § 23 odst. 3, kde je uvedeno: Byl-li advokát určen podle § 18c k poskytnutí právní služby spočívající v zastoupení v řízení před orgány veřejné správy, v řízení před Ústavním soudem, hradí jeho odměnu stát podle právního předpisu – a tak dále.

Já si dovolím načíst, a paní profesorka zmínila rozšiřující podání, kde by za Ústavním soudem pokračoval text "v řízení před Nejvyšším soudem, v řízení před Nejvyšším správním soudem a v řízení před krajskými soudy podle části páté občanského soudního rádu". Pokračoval by text, který jsem už předtím zmínil.

Je to varianta rozšiřující, o které paní profesorka hovořila, která ještě byla, řekneme, před několika hodinami, možná před několika málo desítkami hodin platná, a pak došlo k dohodě a zúžení stavu. Nakonec budeme hlasovat o alternativě, zda ta užší, nebo verze původní, kterou jsem teď právě načetl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy vystoupí v podrobné rozpravě pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, pan poslanec Simeon Karamazov připravil pozměňovací návrh k předloženému zákonu. Tento návrh se týká § 7, kde se na konci odst. 2 doplňuje věta ve znění: "Souhrnná výše poplatků za advokátní zkoušku (§ 54 odst. 1), které stanoví stavovský předpis, nepřesáhne 10 000 Kč."

Důvod pro toto předložení je, že vzájmu zachování advokacie jako přístupného povolání je žádoucí tuto maximální výši v našem právním rádu ponechat.

Pan poslanec Karamazov vložil svůj návrh do systému pod číslem 6165 a já se nyní k jeho návrhu přihlašuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě podrobnou rozpravu končím. Pan navrhovatel avizoval závěrečné slovo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a vážení kolegové, děkuji za rozpravu a za návrhy, které tady byly předneseny. Mohu myslím za všechny předkladatele říci, že s návrhy, které navrhl ústavněprávní výbor, už takto předběžně vyjadřujeme souhlas.

K tomu, co tady padlo. Jenom v reakci na pana poslance Zahradníka. Jeden z pozměňovacích návrhů ústavněprávního výboru směruje ke garanci maximální částky za vykonalou zkoušku a garantuje také lhůtu, ve které musí advokátní komora pozvat toho, kdo splnil koncipentskou praxi, k advokátní zkoušce, takže je tam stávající znění garance maximální částky i lhůta, ve které musí být ten, kdo splní podmínky, přizván k advokátní zkoušce.

Dovolte ještě krátce k bezplatné právní pomoci. Bezplatná právní pomoc je velký dluh této vlády, měla ho v programovém prohlášení vlády, ministři se ještě nedávno dohadovali, kdo všechno bude bezplatnou právní pomoc zajišťovat, a následně tedy vláda něco rozhodla a Ministerstvo spravedlnosti začalo pracovat na novele zákona o advokaci, která ovšem měla být předložena někdy v květnu, červnu do Poslanecké sněmovny, a to už je zřejmé, že je moment, kdy by se ta věc nestihla a už by to bylo spíše pro nové volební období.

Takže na jednu stranu za předkladatele říkám, že je možné věc řešit v této novele, protože jde také o otevřenou novelu zákona o advokaci, nicméně jako předkladatelé se ještě musíme poradit před hlasováním v garančním výboru. Byly tady načteny dvě verze této úpravy. Za sebe chci říct, že nechci podporovat takovou úpravu, která by schválila bezplatnou právní pomoc nějak bezzubou nebo přehnaně zúženou, protože pak to ztráci smysl, když bychom ji schválili pouze pro ty případy, které občany naopak nebývají často využívány. Myslím si, že je dobré, abychom se na to podívali, ještě zjistili stanovisko advokátní komory, odborné veřejnosti, a pak k tomu zaujali nějaký postoj. Nicméně samozřejmě o tom rozhodneme jednak při jednání na garančním výboru a pak samozřejmě ve třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Chci se zeptat pana zpravodaje, zda chce závěrečné slovo. Není tomu tak. Žádné další návrhy nepadly a končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji vám.

Přečtu omluvu. Ve čtvrtek 27. dubna se od 9.00 z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Marta Semelová.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

158.

Návrh poslanců Karla Raise, Petry Kořenka, Vlasty Bohdalové
a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb.,
o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech
a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 938/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení. Vláda k tomuto návrhu zákona nezaujala stanovisko.

Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, pane předsedo, dobrý den, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil s naším návrhem, kterým měníme znění zákona číslo 245 o státních svátcích a o významných dnech a dnech pracovního klidu, a to v tom smyslu, že v § 1 zákona číslo 245, zmíňovaného zákona, chceme doplnit slova 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii, tak chceme nahradit slovy 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studenstva. To Mezinárodní den studenstva je tam navíc.

V podstatě se jedná o změnu pojmenování státního svátku v kontextu událostí přelomu října a listopadu roku 1939 a následné popravy devíti představitelů studentských organizací dne 17. listopadu 1939. Jak se konstatovalo v prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu vydaném na schůzi delegátů 26 členských zemí Mezinárodní unie studentů, která se konala v Londýně v roce 1941, čeští vysokoškolští studenti jako první zvedli svůj hlas na znamení odporu proti nacistickým utlačovatelům roku 1939. Od té doby je 17. listopad celosvětově slaven jako Mezinárodní den studenstva.

Chtěl bych k tomuto našemu návrhu zdůraznit to, že návrh je podpořen Studentskou komorou Rady vysokých škol, což je národní reprezentace studenstva, a Národním parlamentem dětí a mládeže. A tak jak řekl pan předseda, navrhujeme, aby Sněmovna vyslovila souhlas s návrhem zákona již při prvním čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a požádám, abyste zaujal místo u stolku navrhovatelů. Paní poslankyně Černochová se hlásí s přednostním právem již v tento moment. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo, tento návrh už jsme tady v tomto volebním období měli, diskutovali jsme ho poměrně dlouze. Z tohoto důvodu nechápu sebevědomí kolegů, že teď to takzvaně sfoukneme v jednom čtení, to je nesmysl. Proto jinému dvou klubů, ODS a TOP 09, vetuji devadesátku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Budeme tedy pokračovat v projednávání tohoto bodu nikoliv podle § 90 odst. 2.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým byl určen pan poslanec Simeon Karamazov, ale ten se na dnešní den omlouvá, a z toho důvodu budeme hlasovat změnu zpravodaje, kterým by se měl stát pan poslanec Bohuslav Svoboda. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, abych dal hlasovat o návrhu na změnu zpravodaje tohoto tisku.

Zahajuje hlasování a táží se, kdo je pro změnu zpravodaje pro prvné čtení, atž zmačkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 482. Přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro návrh 92, proti nikdo. Konstatuji, že byl vysloven souhlas se změnou zpravodaje pro prvné čtení.

Požádám pana poslance Svobodu, aby se jako zpravodaj ujal slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení páновé, s návrhy na novelizaci zákonů o státních svátcích se v průběhu tohoto volebního období doslova roztrhl pytél. Pochybují, že v našem právním rádu existuje jiný zákon o šesti paragrafech, který by měl být novelizován hned šestkrát. Pokud by takovým tempem měl být novelizován např. občanský zákoník o více než třech tisících paragrafů, nechci domýšlet, co by se na plénu dělo. Nedá se přitom říci, že by poslanci přicházeli se stále novými nápady. Vždyť novelizace zákona o státních svátcích se vesměs točí kolem dvou stejných dnů, a sice kolem pojmenování 17. listopadu a dále ohledně 14. května jako Dne Karla IV. a Elišky Přemyslovny. Sněmovní tisk 938 patří do té první skupiny a myslím, že je vhodné si před jeho projednáním připomenout alespoň ve zkratce dosavadní sněmovní, resp. senátní historii.

Návrhem komunistických poslanců na přejmenování 17. listopadu do Sněmovny se zabýval již na své 6. schůzi. Podstatou sněmovního tisku číslo 59 bylo zdůraznění významu 17. listopadu při událostech v roce 1939 oproti revolučnímu roku 1989. Toho mělo být docíleno tím, že 17. listopad neměl být označen pouze jako Den boje za svobodu a demokracii, nýbrž současně také jako Mezinárodní den studenstva. Sněmovna z důvodu, které si všichni pamatuje, tento návrh 13. února 2014 zamítla. Tím ovšem snaha o přejmenování 17. listopadu zdaleka neskončila. Ani ne dva roky poté leží ve Sněmovně další dva návrhy na přejmenování 17. listopadu, a to právě projednávaný návrh skupiny poslanců, tedy sněmovní tisk 938, a zároveň sněmovní tisk číslo 548 navržený paní poslankyní Válkovou. Oba jsou v zásadě úplně totožné. Jediné, čím se liší, je to prohození obou částí v navrhovaném názvu státního svátku. Zatímco paní poslankyně Válková na první místo staví Mezinárodní den studenstva, v právě projednávaném sněmovním tisku jako první zůstává Den boje za svobodu a demokracii.

Neodpustím si proto poznámku, kolegyně a kolegové, proč máme dnes opětovně jednat o něčem, co jsme již jednou ve stejné podobě zamítlí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Otevímám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku paní poslankyně Válkové. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, navážu na projev pana poslance Svobody, vaším prostřednictvím, pane předsedající, který tady upozorňuje nás všechny, že se zabýváme normou, kterou jsme již jednou zamítlí. Ale to je příliš zobecněné a nepřesné tvrzení, protože my

jsme ji schválili, abychom ji potom zamítli, když nám byla vrácena Senátem, a to kvůli něčemu jinému než kvůli názvu toho svátku, o kterém dneska vedeme řeč. A já jsem z toho historicko-chronologického hlediska myslela, že je logičtější, aby byl Mezinárodní den studenstva jako první uvedený a Den boje za svobodu a demokracii jako druhý. S ohledem na převažující konsenzus a respektování demokratických principů samozřejmě zvednu hlas i pro přehození toho názvu, tak jak je dnes předkládán skupinou poslanců.

A já bych chtěla připomenout kolegům, kteří budou váhat s tím, zda zvednout ruku, či nikoliv, jednu skutečnost, která tady zatím zapadla, nebo v tom úvodním slově byla zmíněna, ale já ji chci tedy ještě zdůraznit.

Jsou to právě mladí lidé, studenti. A učím na dvou vysokých školách a mám občas přednášky i na jiných vysokých školách, takže vím, že by chtěli mít svůj den, Mezinárodní den studentstva, a jsou hrđí na své předchůdce z doby druhé světové války. To je jeden proud hlasů těch, kteří nemůžou ten svůj hlas tady uplatnit, jedině prostřednictvím nás, a proto jsem byla ta, která zvedla ten návrh poté, když původní komunistický návrh, který byl trochu jinak zdůvodněný a který měl samozřejmě daleko menší šanci na úspěch, nebyl Poslaneckou sněmovnou schválen. A druhá je oblast těch bojovníků za svobodu, lidí a veteránů, kteří si všechno ještě pamatují. Je jich minimum, ale přesto se ozývají a říkají, my bychom chtěli, aby na ty naše předky, a někteří říkají i vrstevníky, bylo pamatováno i tímto způsobem. Čili je to ta nejstarší generace a ta nejmladší generace.

V tomto ohledu se opravdu necítím být povolána soudit, jestli se tady máme držet nějakého svého citu pro to, jak by se ten svátek měl optimálně jmenovat, ale měli bychom tam vrátit to, co tomu svátku náleží, a je to Mezinárodní den studentstva, a měli bychom být více hrđí na své dobré tradice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Ivan Pilný. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, je celkem jedno, v jaké chronologii jsme tady tuhle záležitost už projednávali. Já mám problém se dvěma věcmi. První je ta, že přejmenovávání státních svátků přece není o tom, jakou úctu vykazujeme těm, kteří se o to, aby to vůbec byl svátek, zasloužili. Když se podíváte, jak probíhají ty akce s výjimkou toho, když si Albertov zaberou příznivci pana prezidenta, tak ten svátek je velmi důstojný. A myslím si, že to není v tom, jak se to jmenuje, ale je to v tom, na co vzpomínáme a jakou tomu dáváme vážnost.

A druhá. Už tady během dvou dnů projednáváme znovu přejmenovávání nebo pojmenovávání nějakých státních svátků a významných dnů. Máme asi pět měsíců do konce volebního období a měli bychom se opravdu zabývat zákony, které jsou pro občany této země daleko důležitější. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Rais. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych jenom chtěl zdůraznit to, že za a) to už bylo jednou schválené, za b) pro někoho možná ten zákon není důležitý, ale pro reprezentaci českých vysokoškolských studentů určitě je. A těchto lidí je tady hodně a v podstatě oni nemají jiný prostor, jinou možnost, než se obrátit na poslance, což učinili. Většinou jsou to lidé, kteří mají nějakou vazbu na vysoké školy nebo i na střední školy. A zahazovat tuhle tu aktivitu považuju za chybu a za škodu. A ještě bych tady poukázal, co tam bylo také citované, je tady jakýsi kongres, jakási sněmovna mládeže, což jsou víceméně středoškoláci, kteří se aktivizují, a v podstatě je to i jistá forma jejich politické angažovanosti. Takže se domnívám, a to je úplně jedno, jestli se baví napravo nebo nalevo, prostě my bychom měli tyhle mladé vtahovat tady do tohohle společenského činění. Čili není to z hlavy tří nebo čtyř nebo pěti nějakých profesorů, je to víceméně požadavek praxe. Je to požadavek v podstatě studentů. Tak nechci se dál opakovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. První má paní poslankyně Černochová, druhou má pan poslanec Martin Novotný. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím bych chtěla sdělit ctěným profesorům, paní Válkové a panu kolegovi Raisovi, že nic schváleno nebylo. A překvapuje mě, že lidé, kteří se dlouhodobě věnují právu tak jako paní poslankyně Válková, tak nevědí, čím končí legislativní proces a kdy se co schvaluje a neschvaluje. Prostě pokud nám to Senát vrátil, tak se nic neschválilo. Přehlasovávalo se něco. Všichni víme, jak ten legislativní proces probíhá. Takže prosím, nemanipulujte tady fakty a údaje, že něco se schválilo. Neschválilo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Martin Novotný s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, já jsem se ve své práci v komunální politice se zástupci parlamentu dětí a mládeže pravidelně setkával. Potkal jsem mezi nimi spousty zajímavých mladých lidí, i takových těch mladých starých, o kterých jsem si myslel, že kdyby nepadl komunismus, tak by byli funkcionáři Socialistického svazu mládeže. Že bych byl schopen říct, že toto stanovisko reprezentuje veškeré české studentstvo, at' už středoškolské, nebo vysokoškolské, takovou odvahu bych v žádném případě neměl.

Už minule jsem tady při tom projednávání, a teď je to trošku zrelativizováno tím přehozením pořadí, připomněl jednu důležitou věc. Po velkou část 20. století se používalo právě onoho Mezinárodního dne studentstva k zastření toho, že ti lidé tehdy nebojovali jenom za státní samostatnost a za osvobození třeba od nacismu, ale že bojovali i za svobodu a demokracii, která po té válce příliš nepřišla. Téma svobody

a demokracie bylo léta těmi studentskými organizacemi záměrně eliminováno, a taky tím, že v jejich čele stáli různí komunističtí funkcionáři.

Protože jsem prožil ten 17. listopad docela aktivně a živě, tak já asi za svého života nebudu nikdy hlasovat pro to, co bude relativizovat hodnoty svobody a demokracie jako to hlavní v tom názvu, protože jsem tu relativizaci tím dnem studentstva zažil na vlastní kůži. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Táži se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Žádný další návrh nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu a táži se pana navrhovatele nebo zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Prosím, pan zpravodaj.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Já nechci podceňovat události roku 1939. Domnívám se nicméně, že stávající označení dne 17. listopadu jako Dne boje za svobodu a demokracii tyto události plně reflekтуjí. Jde totiž o označení obecné, do nějž můžeme zahrnout jak boj státoprávní, tak úsilí studentů. Jakékoliv rozšířování toho názvu vlastně rozmělňuje ten pojem a stává se méně výrazným.

Navrhovanou změnu odmítám také proto, že by její přijetí zrelativizovalo význam roku 1989. Nikdy nebudu souhlasit s tím, aby se oslabovala důležitost boje za novodobý svobodný stát. Chápu, že komunisté by listopad 1989 rádi vymazali snad i z učebnic dějepisu. Nicméně věřím, že většina nás se shodne, že význam roku 1989 plynutím času rozhodně neklesá.

S návrhem tedy nesouhlasím a navrhuji jeho zamítnutí v prvním čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jsem teď úplně nerozuměl. S návrhem na zamítnutí? (Zpravodaj: Ano, navrhoji zamítnutí.) Ano.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrzích. První návrh je návrh na zamítnutí. Přivolám kolegy a kolegyně z předsáli. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Odhlásím vás tedy a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí předloženého návrhu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 483. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 27, proti 71. Tento návrh byl zamítnut.

V tom případě se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 484. Přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro návrh 119, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se tází, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Žádný návrh nevidím, je-li tomu tak, v tom případě vám děkuji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Otevím další bod dnešního jednání a tím je

292.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 1053/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Jiří Havlíček. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vám k projednání ve druhém čtení novelu zákona o elektronických komunikacích a České televizi. Jak jsem již uvedl cca před třemi týdny v průběhu prvního čtení, důvodem zpracování tohoto návrhu zákona je zajištění a realizace procesu přechodu na nový, spektrálně efektivnější standard digitálního zemského vysílání DVB-T2 jako klíčové části realizace strategie rozvoje zemského digitálního vysílání, kterou v loňském roce schválila vláda. Dále vládní návrh zákona obsahuje aspekty posilující ochranu spotřebitele v oblasti elektronických komunikací a postavení Českého telekomunikačního úřadu v oblasti regulace.

Garanční hospodářský výbor návrh zákona projednal 19. dubna a doporučil Poslanecké sněmovně jeho schválení ve znění přijatého pozměňovacího návrhu. Chtěl bych poděkovat členům hospodářského výboru za konstruktivní, i když možná poněkud bouřlivou debatu, a chtěl bych poděkovat také za ten přístup a závěrečné hlasování k projednávanému návrhu zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 1053/1 a 2. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Jiří Valenta, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případně pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a páновé, tentokrát se neomezím pouze na přednesení usnesení, ale budu vás opravdu informovat o tom, jak jednání na hospodářském výboru probíhalo.

Návrh tohoto zákona byl projednán minulou středu, tedy 19. dubna, kam bylo v řádně avizovaném termínu předáno 16 pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, ale požádám o ztištění, aby bylo dobře rozumět, co říkáte. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Takže 16 pozměňovacích návrhů celkem. Celých 15 z nich bylo Ministerstvem průmyslu a obchodu vypořádáno negativně a pouze jeden pozměňovací návrh neutrálně, a to konkrétně pozměňovací návrh kolegy poslance Kolovratníka. Jen jím navržená úprava zákona byla nakonec hospodářským výborem schválena.

Jeden pozměňovací návrh nebyl na hospodářský výbor doručen v řádně stanoveném termínu, a to konkrétně kolegou poslancem Luzarem, který se určitě o svém pozměňovacím návrhu dnes ještě zmíní. Ten nebyl z tohoto důvodu hospodářským výborem projednáván, protože nebyl Ministerstvem průmyslu a obchodu předtím vypořádán.

Jako zpravodaj musím konstatovat, že do celého procesu přijímání této novely vstupuje velké množství zejména soukromých subjektů, ať již odborných, či profesně zastřežujících. Namátkou mohu jmenovat např. Českou asociaci satelitních operátorů, která si dokonce nechala zpracovat u advokátní kanceláře Weinhold Legal memorandum k posouzení souladu navrhované novely s pravidly poskytování veřejné podpory, a jak jistě tušíte, s negativním výsledkem. A právě na právní stanovisko samotného Ministerstva průmyslu a obchodu k problému eventuálně nezákonné veřejné podpory bych se teď dovolil ještě opětovně pana ministra zeptat.

Dále jsem zaregistroval ingerenci ICT Unie či Asociace provozovatelů mobilních sítí, ale i Hospodářské komory, České asociace elektronických komunikací a mnoha dalších. Některé z nich dokonce i dostaly prostor při jednání hospodářského výboru k představení svých požadavků. A znovu zde opakuji, že mě k tvorbě úplného obrazu o celé situaci zde chybělo vyjádření zákaznických a organizací spotřebitelských. A podotýkám, že některé z nich skutečně zájem o vyjádření měly.

Já bych osobně byl nyní velice opatrný při našem subjektivním hodnocení vstupů jednotlivých zájmových organizací, ať jsou jejich zájmy oprávněné, méně oprávněné, nebo neoprávněné, abychom salámovou metodou nedestruovali a posléze zcela nekatapultovali celou tuto normu, i když se obávám, že někdo to tady bude chtít asi činit zcela vědomě a úcelově, a to pod kamufláží rádoby nejodbornějších a nejsystémovějších úmyslů. Podle mého názoru se jedná o novelu velice nutnou, pro obligatorní průběh přechodu na DVB-T2 nařízený Evropským parlamentem zcela nezbytnou. I když já s ní v jejím obsahu víceméně nesouhlasím. Nepřipadá mi totiž nezbytnou, navíc ještě vytáhne z kapes našich občanů a také od státu několik zbytečných miliard korun.

S tou částí novely, kam byla vládou implementována, řekl bych spíše, že jen znova zařazena prospotřebitelská opatření, která ostatně právě díky ní odsud před třemi lety zmizela, a to v obchodním vztahu tzv. operátor – zákazník, musím jen plně souhlasit. A tak prosím dejme pozor, abychom s vaničkou nevyplili i dítě, tedy abychom rozporováním ne zcela nezbytné další a ne jistě poslední digitální normy opět nepoškodili zcela oprávněné zájmy statisíců českých zákazníků, kteří jsou nuceni velice draze volat a velice draze nakupovat i mobilní data, přičemž tato problematika uzavírání smluv je nevybalancovaná a běžný zákazník je doslova finančně holen.

Ale nemám teď zrovna na mysli zaměstnance Ministerstva financí a dalších zastřešujících organizací či Ministerstva zemědělství, kde dokážou jejich lídry, tedy pánové Babiš a Jurečka, ve spolupráci s operátory stlačit cenu tarifu s neomezeným voláním až k polským cenám a ještě níže, až k padesátikoruně. Problém ale spocívá v tom, že zatímco v Polsku si tarif neomezeného volání s 10 GB dat může pořídit každý, tak u nás za cenu s touto výši dat za 109 korun jen zaměstnanci těchto ministerstev. Běžný zákazník, například T-Mobile, však zaplatí skoro měsíčně třikrát více, tedy konkrétně v tarifu Mobil L 1 300 korun. Kdo však umí, ten umí. Ale současně se nabízí otázka, jakými že to záhadnými schopnostmi disponují někteří naši ministři. Myslím si, že i ostatní občané by chtěli jimi vládnout.

Děkuji vám za pozornost a posléze připojím i usnesení hospodářského výboru z 51. schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevřáram obecnou rozpravu. Prosím, pokračujte ve svém projevu.

Poslanec Jiří Valenta: Takže já plynule navážu. Usnesení hospodářského výboru z 51. schůze ze dne 19. dubna 2017 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 1053.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí úvodního slova ministra průmyslu a obchodu Jiřího Havlíčka, zpravodajské zprávy poslance Jiřího Valenty a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 1053 ve znění schváleného pozměňovacího návrhu: V části první čl. II se za bod 3 doplňuje nový bod 4, který zní: "4. Vláda stanoví Technickým plánem přechodu datum ukončení zemského digitálního vysílání ve standardu DVB-T, nejpozději však k termínu 1. 2. 2021." Následující novelizační body se přečíslují.

II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny PČR provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

III. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.

IV. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevím tedy obecnou rozpravu a přečtu omluvy. Dnes od 17.30 z resortních důvodů se omlouvá pan ministr Daniel Herman, dnes od 17.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Tejc a dále dnes od 17.30 ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam.

Eviduji několik přihlášek do obecné rozpravy. Jako první vystoupí pan poslanec Pilný, připraví se pan poslanec Adamec a další. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já tady musím znova zopakovat, o čem ten zákon je a není, protože i z úst pana zpravodaje tady zaznělo, že nás Evropský parlament nebo Evropská komise nutí na nový standard televizního vysílání T2. To není pravda. Neexistuje žádný orgán Evropské unie, který by nás k tomu nutil. Ten zákon měl být o tom, že se uvolní frekvence 700 MHz pro mobilní data. K tomu je potřeba udělat celou řadu opatření a určitě v tom zákoně některá ta opatření navržená jsou, byť jsou problematická.

Když už tady praskla ta bublina o tom, že tento zákon je určen pro to, aby snížil cenu mobilních dat, tak si budeme povídат o tom, co tenhle zákon odhalil a kde jsou jeho slabá místa. Já bych chtěl jenom říct, že to, co tady budu říkat, jsou jenom fakta, není to žádný útok na nového pana ministra, protože chápu, že ten zákon tak trošku zděsil. Ale musím tady uvést celou řadu věcí, které činí tenhle zákon velmi problematickým.

Tak první věc. Dostali jsme do ruky díky tomuto zákonu nějaká čísla. Já je tady uvedu. První je, že přístup k internetu v České republice nemá 1,5 milionu občanů. Další nemají smartphony, takže těch se vůbec mobilní data netýkají. Zato této skupiny se hodně týká to, že si budou muset koupit novou televizi nebo set-top box.

Dál. Pokud se týká rychlosti připojení internetu, tak v České republice nemá 86 % občanů přístup k internetu větší rychlostí než 10 megabitů za sekundu. Evropa už je na stovce. My se díky těmto skutečnostem a dalším, které uvedu, stáváme jakýmsi skanzenem Evropy. Zákon o vysokorychlostním internetu jsme přijali s obrovským zpožděním. Mezitím byl spor o to, kdo utratí 14 miliard dotací z Evropské unie na vysokorychlostní internet, a neutratil se z toho ani cent.

Dál jsme zjistili, že data v této zemi se prodávají za úplně jinou cenu, než která je občas publikována. Jsou instituce, a některé tady jmenoval pan zpravodaj, které dostávají data za úplně jinou cenu. Ta cena evidentně musí být dotovaná, někdo ji musí zaplatit. Zaplatí ji ti obyčejní zákazníci, kteří náhodou nemění operátora, aby jim udělal nějakou individuální smlouvu.

To, co by to mohlo změnit, jsou virtuální operátoři. Já jen pro toho, kdo neví, kdo to je virtuální operátor. Zákonem a regulací je stanoveno, že vlastníci infrastruktury, to jsou tři mobilní operátoři, musí tuto infrastrukturu nabídnout dalším zájemcům. Oni to dělají, ale když porovnáváte cenu, kterou mají ti podnikoví zákazníci nebo zákazníci státní nebo veřejné správy, tak to dělají za takovou cenu, že ta data jsou prostě neprodejná. Přitom virtuální operátoři díky tomu, že mají daleko nižší náklady na vybudování distribuční sítě, jsou to trafiky, jsou to Tesco atd., tak mají obrovské možnosti pro to, aby ta data eventuálně mohli prodávat levněji, ale to jenom za předpokladu, že se k nim budou nositelé těch licencí nějak chovat.

Český telekomunikační úřad pro virtuální operátory neudělá prakticky vůbec nic. Oni vstoupili na trh, ale bohužel jsou odsouzeni prodávat za nějakou cenu v trafikách SIM karty a mluvit především o volání, a nikoliv o datech. Tristní role ČTÚ se projevuje také v tom, že pokuty, které byly operátorům udělovány, jsou naprostě banální. A já nevěřím tomu, že ty pokuty, které jsou v novém zákoně a které jsou podstatně vyšší, a dokonce jsme druhá země v Evropě, která je má určené jako procenta z obratu, že na tom něco změní.

Ty fatální problémy, které máme v infrastruktuře, se promítají také v tom, že je úplně zbytečné v této zemi mluvit o eGovernmentu. To bychom museli mít nejdřív digitální infrastrukturu. Je úplně zbytečné přijímat zákony o občankách s čipem, když budou k ničemu – protože kdo je bude moct a jak používat?

To nejsou všechny problémy. O tom ten zákon není. Ale letos budeme mít obrovské problémy s datovými schránkami, které se dostávají do kritické situace, protože končí licence České pošty. Stát ještě nekoupil ten program od České pošty, ÚOHS shodil výběrové řízení na provozovatele. Dostaneme se do stejné situace jako v mýtu s Kapschem. Absurní spor je mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem průmyslu a obchodu. Kdo vlastně tuhle záležitost spravuje, je nabíledni.

Kdybych měl vypíchnout dva základní problémy tohoto zákona, tak první je, že v tom zákoně se přiznává veřejná podpora provozovatelům terestrické televize. Já teď pominu, že část té podpory vlastně už byla dána České televizi tím, že jsme tady nedávno přijali zákon o tom, že Česká televize nebude platit DPH z tvorby programů právě proto, že se předpokládalo zvýšení nákladů souvisejících s přechodem na ten nový televizní standard. Ale nicméně odkaz na § 27, ve kterém je údajně napsáno, že ta podpora nebude vyplácena, když nedostaneme notifikaci z Evropské unie, je naprostě nedostatečný. Ta notifikace sotva začala, nemáme žádnou zprávu a určitě by bylo dobré podmínit přijetí tohoto zákona tím, že ta notifikace bude buď schválena, nebo ne. Protože není žádný kvapík. Na přechod na nové terestrické vysílání, které se už pravděpodobně nedá zastavit, máme opravdu už dost času. Nemáme kam spěchat. Jakékoli zkracování lhůt a projednávání tohoto zákona v tom tempu, které je tady vražedně navrženo a postihlo i hospodářský výbor, je naprostě zbytečné.

Druhá věc, která mě v zákoně chybí, je podpora virtuálních operátorů. Protože iluze o tom, že sem přijde další operátor a zaplatí státu 4 miliardy, je opravdu iluze. Operátoři mají velkou práci s tím vybudovat sítě v těch dosavadních standardech. Teď je vypsáno nové výběrové řízení na uvolnění dalšího frekvenčního pásma, kde se předpokládá zisk v řádu 140 nebo 150 milionů. Já nevěřím tomu, že za podmínek,

které jsou teď stanoveny tím zákonem, se sem do této země vůbec někdo pohrne. Takže představa o tom, že spěcháme jenom proto, abychom zlevnili data, je naprosto iluzorní a předpokládám, že tahle bublina už opravdu praskla.

Takže znova říkám, není žádný kvapík. Na ten standard nového televizního vysílání bohužel přesto, že existovaly jiné alternativy, musíme přejít. Ale rozhodně by bylo dobré, kdyby ten zákon podpořil nejen nové potenciální operátory, ale především operátory virtuální a také vyřešil ten problém, aby občané, kteří budou muset zaplatit miliardy za nákup nových televizí nebo set-top boxů, nemuseli platit ještě miliardu veřejné podpory, kterou nám Evropská unie zamítne.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Stupčuk, poté s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já doufám, že mi budou stačit dvě minuty ve faktické poznámce.

Celá podstata problému je podle mého soudu o tom, jestli je tady dostatečné konkurenční prostředí. Já tvrdím, že ne, a to mezinárodní srovnání v rámci evropských států ukazuje, že tomu tak skutečně není. Chtěl bych podotknout, že úloha Českého telekomunikačního úřadu, jedna z nejdůležitějších úloh, je nahrazovat svou regulatorností, svou regulační činností právě nedostatek konkurence. Tady došlo k naprostému selhání, a k tomu selhání došlo i u nás u všech. Chci tady odkázat na rok 2015, kdy kontrolní výbor jednoznačně přijal usnesení o tom, že jsou tady závažné pochybnosti o tom, jakým způsobem funguje trh v oblasti elektronických komunikací, a reagoval na to tak, že podal podnět Úřadu na ochranu hospodářské soutěže už v roce 2015. Já jsem byl svědkem a věřím, že mnozí kolegové z kontrolního výboru mě podpoří či dosvědčí má tvrzení, kdy jsme byli svědky, kdy během jednání na kontrolním výboru se on line na internetu měnily ceníky tak u jednotlivých mobilních operátorů, aby to skutečně nevypadalo, že mají kartelovou dohodu na tom, jak mají vypadat jednotlivé ceny volání, jednotlivé tarify, ať už ty neomezené, či přenosy dat.

Ten problém tady existuje, ten problém je tady všudypřítomen a já znova tady upozorňuji na to, že tady byl nečinný Český telekomunikační úřad, který to má v popisu práce ze zákona nahrazovat nedostatky konkurenceschopnosti svou regulatorní činností. My jsme ho k tomu vyzývali, upozorňovali. A nejhorší na tom je, že to bylo posvěceno i Úřadem na ochranu hospodářské soutěže v situaci, kdy jsme jednoznačně deklarovali, kdy jednotlivé ceniky nejobvyklejších a nejvíce používaných tarifů se prostě kryly na desetiny halérů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče. Omlouvám se.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji. (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Já bych reagoval pouze na dvě věci. Snad nikdo tady asi neříkal, snad ani zástupce předkladatele nebo pan předkladatel, že by měly díky tomuto zákonu klesnout ceny za volání, za hovory nebo za data, ale tímto zákonem zcela jasně směřujeme k rozbití oligopolu, který tady už dlouhá léta panuje a rozděluje si ten trh. V případě, jestli se tomu tak stane, tak ta data samozřejmě se vstupující konkurencí, sníží se jejich cena, stejně tak jako se sníží i cena hovorů.

A ještě bych si dovolil doplnit nebo trošku poopravit pana předsedu hospodářského výboru Pilného. On dobře ví, a také tam seděl na jednání hospodářského výboru, když jsem se opakovaně ptal pana ministra, zda je transpozice tohoto evropského práva obligatorní, tj. povinná, chcete-li, do našeho právního řádu, bylo mi panem ministrem sděleno, že ano. A pan kolega Pilný tam seděl, nerozporoval to, ani se nezeptal, ani na to nereagoval. Takže nechápu, proč teď říká, že nám to teď nikdo nenutí a že nemusíte digitalizaci provést. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan pilný. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si myslím, že by si pan zpravodaj měl srovnat nějakým způsobem noty. To, co musíme udělat, je uvolnit pásmo 700 megahertzů, které je určeno pro mobilní data. To musíme udělat, k tomu jsme se zavázali na konferenci světového rádiového sdružení. To, co ovšem nás nikdo nenutí, je přechod na novou formu terestrického vysílání. Nikdo, žádný orgán Evropské unie nás k tomu nenutí! K uvolnění frekvence 700 megahertzů jsme se opravdu zavázali. To jsou dvě různé věci a bylo by dobré, kdyby to pan zpravodaj pochopil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. A nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Adamec a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové. Já se příznám, že jsem byl také obětí toho spěchu, kdy lhůta k podání pozměňovacích návrhů byla velmi krátká, a musím říct, že i mí poradci tam udělali chybu, tak jsem je stáhl a budu podávat tady dneska v podrobné rozpravě. Pozměňovací návrhy, které jsem stahoval, byly velmi jednoduché. Jedná se o zpřesnění legislativy. Je to otázka zřízení přechodových sítí a stanovení jejich účelu, aby byly přímo v zákoně, a nikoliv tak, že to bude koncipováno jako povinnost držitelů přídělu rádiových kmitočtů. A pak dále je tam upřesnění toho, jakému okruhu subjektů, tzn. držitelů stávajících přídělů, mají být příslušná individuální oprávnění přídělována. Já to načtu v podrobné rozpravě. Pozměňovací návrh je v systému.

A ten druhý, který jsem zvažoval velmi dlohu, protože vím, že to vyvolá, řekl bych, možná kontroverzní reakce, tak já se přiznám, že když jsem četl sankční opatření proti operátorům, jejichž cenová politika samozřejmě nám všem vadí, a když jsem četl, jakým způsobem Český telekomunikační úřad vybíral pokuty, a když vezmu, že rozhodně nedílím tu představu, že čím větší sankce, tím lépe nám to pojede, já si nakonec myslím, že sankce mají mít samozřejmě varující povahu, ale také výchovnou. Ale pokud uděláte sankce likvidační, tak firmy se podle toho začnou chovat. Vždycky akce vyvolá reakci a budete do toho balonku s vodou tak dlohu šťouchat, až ho protrhnete a můžete napáchat víc škody než užitku. (V sále je velký hluk.)

Já chápu, že to kolegy nezajímá támle z levého kouta. Chápu to, že kdybychom se bavili o nějakých sociálních problémech, možná by je to zajímalo více.

Ale já chci říci, že ty sankce mně fakt vadí. A myslím si, že minimálně bychom se měli vrátit k diskuzi o tom, jestli je to pořádku, či nikoliv. Sankce jako procento z obratu, pan předseda Pilný to tady říkal, vlastně jsme druhá země, která uvažuje o jejím zavedení, ale já si myslím, že takovéto sankce patří do soutěžního práva, a nikoliv do práva, které se týká fungování těchto společností, těchto operátorů. Já se fakt nedomnívám, že je to vhodný způsob. Já se domnívám, že samozřejmě lepší je ten způsob, aby telekomunikační úřad opravdu správně a tvrdě vyžadoval povinnosti, aby využíval hodnoty, které jsou stanoveny v zákoně, protože pokud to uděláte z obratu, tak samozřejmě to může mít i negativní následky, třeba dělení společností na menší firmy, aby se zmenšil obrat... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale skutečně v levém rohu stále část poslanců vyrušuje váš projev, takže já vás žádám o klid. Prosím, pokračujte.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. A to je nás tu dneska docela málo na to, jaký je tady hluk. Z levé strany, po mé levici!

Takže může to skutečně vést ke schovávání se společností a dělení na různé dceřinky a podobně, aby sankce postihla v tom procentu obratu co nejnížší částku. Může to omezit, dejme tomu, zavádění nových technologií, inovací, protože každé zavedení nové technologie je vždycky rizikové. Může to přinést určité problémy, komplikace. Pan předseda Pilný tady mluvil o fikci čtvrtého mobilního operátora. Tak tohle podle mne určitě neprosídí, řekl bych, tomu, aby sem někdo čtvrtý přišel. A samozřejmě bude to velký problém i pro případné malé subjekty, které budou podnikat na tomto trhu, a můžou to být, jak tady bylo řečeno, virtuální poskytovatelé. Já si myslím, že tady je potřeba fakt zvážit tu míru. Já si vzpomínám, že když jsme vždycky dělali pokuty, sankce v jakémkoliv zákonu, tak vždycky byla sankce, speciálně tedy musíme říct, že našich největších regulátorů – levice – ty sankce dělat co nejvyšší, aby se pak zjistilo, že ty sankce není schopen nikdo platit. Já si opravdu nemyslím, že sankce má být likvidační. Sankce má narovnat trh, má srovnat podmínky, má vychovat poskytovatele a má mu dát samozřejmě přes prsty, jak se říká lidově, ale nemá ho zničit.

Takže já si dovolím samozřejmě v podrobné rozpravě podat pozměňovací návrh, kde tato procenta obratu půjdou pryč, s tím, že ale ty částky se malinko zvýší i přesto, že si myslím, že to žádný význam nemá. Protože když se podíváte, já jsem si udělal takovou statistiku, kde podle výročních zpráv ČTÚ v roce 2013 byly uloženy pokuty v celkové výši 9,1 mil. korun. Jinak mimořádem ta procenta z obratu jsou miliardy, aby bylo mezi námi jasno. Pak v roce 2014 byly lepší trošku, výběr, asi operátoři začali trošku zlobit – 21,7 mil. korun. A v roce 2015 ještě trošku víc pozlobili, takže dostali malinko vyšší sankci – 24,5 mil. korun, ale všechny dohromady, prosím, vás. Ne jeden konkrétní. A tady jsou návrhy samozřejmě 10 mil., 20 mil., 40 mil. Já si prostě myslím, že je to dostatečné a procenta z obratu, ať je nemusíme, ať si o tom myslíme, co chceme, ať nám připadají, že se chovají k nám velmi drsně a tvrdě, tak si myslím, že toto opatření z druhé strany není adekvátní tomu problému, který je potřeba vyřešit.

Takže já vám děkuji za pozornost a načtu to v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Leo Luzara. Přípraví se Marek Benda. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, dámy a páновé, já si dovolím v úvodu svého vystoupení reagovat na své předčečníky, kteří tady dle mého názoru použili jeden zajímavý argument.

Padlo tady, že při projednávání na hospodářském výboru zazněly, nebo hospodářský výbor byl seznámen s určitými fakty, nebo popř. materiály, které ukazují na špatné fungování Českého telekomunikačního úřadu. Na jeho mnohdy nečinnost, mnohdy na nepochopitelné reakce, které měly nastat, nenastaly, nebo pak nastaly, když neměly nastat. Já chci poukázat na události posledních dní, kdy jsme se dozvěděli, že je možné operátory poskytnout mobilní data, mobilní volání velkoobchodním přístupem v úrovni padesáti, sedesáti korun měsíčního poplatku. Kolega Pilný tady použil výraz, že to přece musí být dotované. Ale já říkám, pokud je to opravdu dotované, potom se jedná o porušení obchodní soutěže, protože žijeme v oligopolním trhu, kde toto jsou společnosti, které zcela zřejmě a jasně, pokud poskytují dotované služby, musí to zdůvodnit, proč jsou dotované.

To je stejně jak české dráhy, když poskytují dotované služby. Nebo když poskytují dopravci soukromě dotované služby na některé lince. Musí se jí obhajovat před antimonopolním úřadem, v našem případě Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, zda náhodou neporušují hospodářskou soutěž. Čili pokud je to fakt, že se jedná o dotované ceny, na tomto místě vyzývám Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, aby okamžitě začal šetřit tady toto jednání a flagrantní porušení v rámci dotování těchto cen. Pokud ovšem se nejedná o dotovanou cenu a tyto ceny odpovídají hodnotě poskytnuté služby, tudíž nejsou dumpingové, máme tady druhý úřad, který by měl činit. To je ten zmiňovaný úřad Český telekomunikační, který by měl žádat jasné vysvětlení, jak jsou náklady poskytnuté velkoobchodně na určitou společnost, rádově tisíc zaměstnanců, o tolik levnější oproti tomu jednotlivci, který si tuto službu najímá rádově o stovky procent dráž. Aby operátoři dokázali, že úspora na

tom, že tu službu poskytují tisícům lidem oproti tomu jednomu, je opravňuje snížit náklady o tisíc procent. Pokud to není schopen operátor poskytnout, potom je to jasné porušní a Český telekomunikační úřad má začít šetření udělení pokuty. Toto je bez diskuse dle mého názoru výzva pro tyto dva orgány, aby urychleně začaly něco s tímto dělat.

Nyní se vrátím k pozměňovacím návrhům, které jsem k tomuto zákonu připravil. Jsou dva. První, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě, se snaží možná napravit drobnou chybu. Do zákona je v § 63 odst. 12 zavedena lhůta. Lhůta, která hovoří o šesti měsících možné přípravy operátorů na změny vyplývající z tohoto zákona. Protože ten bod 12 je nový, hovoří se tam o šesti měsících. Je zde ještě bod 6, pardon, bod 10, omlouvám se, který v bodě 6 hovoří také o šesti měsících. Mohlo by se stát, že možná rigorózním výkladem zákona by někdo mohl říct, že šest plus šest měsíců znamená dvanáct měsíců a v tomto případě ten operátor má po schválení tohoto zákona dvanáct měsíců na to upravit své smluvní podmínky v rámci tohoto zákona. Já navrhují text v bodě 10 a 12 zrušit. Samozřejmě v podrobné rozpravě se k tomu přihlásím a v písemné formě je to zavedeno v systému. Toto by mělo umožnit nedvojíkost výkladu a opravdu ve všech bodech umožnit operátorům změny do šesti měsíců, tak jak zákonodárci předkládají.

Druhý pozměňovací návrh, který je založen v systému, se skládá ze dvou změn. První změna hovoří o jasném stanovení doby výpovědní lhůty. Obecně zákon hovoří o tom, že výpovědní lhůta je daná v rámci přenositelnosti smlouvy, je dána v rámci ukončení, ale není dána v rámci ukončení datových služeb. Mně osobně se stalo, když jsem chtěl zrušit datovou SIM kartu v tabletu, že výpovědní lhůta u mého operátora byla 42 dnů. U jiného operátora, bylo mi řečeno, však ti tam, nebudu jmenovat konkrétní firmu, mají 45 dnů. Jinými slovy se jedná o to, že vy tou výpovědní lhůtu překročíte dvě zúčtovací období, která se vám načtou, byť už tu SIM kartu nepotrebujete, nebo jste ten tablet prodal, ale přesto dva měsíce zaplatíte za služby, které již nevyužíváte. A za druhé operátor získává čas – v mém případě 42 dnů, k tomu, aby na mě začal vyvíjet telefonický nátlak, abych si to náhodou nerozmyslel. Začínají mi nabízet jiné tablety. A jste nespokojen s naší službou, proč ji chcete zrušit? Prostě dostanete se do určitého tlaku, který na vás operátor vyvijí, jestli náhodou za tím není, že chcete přejít ke konkurenci.

V druhém bodě, který navrhoji změnit, je také snaha trošku přitvrdit konkurenční boj mezi společnostmi. Jistě si všichni pamatujete na začátky mobilních operátorů, kdy si každý mobilní operátor předbíhal svého zákazníka. Kdy vám nabízel slevy, kdy vám nabízel mobilní telefony skoro zadarmo nebo za korunu. Pamatujete si tu dobu, kdy zákazník byl opravdu pán a mohl si vybírat. A kdy se na konkurenčním trhu pohybovala nová společnost, která trošku rozvířila tyto vody stávajícího rybníka. Sotva tyto společnosti, které na našem trhu operují, nabýly svých rozměrů pokryvajících celé české území, ta voda v tom rybníku velice rychle zklidnila a vytvořil se tu opravdu oligopol firem.

To s sebou nese důsledky, které se projevují ve snaze omezit výhody. Když si jako zákazník zjednat nějakou výhodu se svým operátorem při podpisu smlouvy, ať už při přechodu, nebo při vzniku nové, nabídne vám obvykle výhodnější tarif, popřípadě nějakou jinou slevu za to, že se upíšete na dva roky. Obvykle na dva roky,

upozorňuji také. Ano, mnoho zákazníků těchto společností na toto slyší a na dva roky tu smlouvu uzavře. Co je pro ně ale překvapený, je, že po těch dvou letech se tato smlouva, k tomu ta výhoda, automaticky prodloužuje. To znamená, aniž byste si všimli, protože to je obvykle napsáno drobným písmem na nějaké faktuře tří měsíce předem, kterou dostanete, že se blíží konec toho dvouletého období, tak vám automaticky, pokud nereagujete, tuto smlouvu nebo toto prodlouží o další dva roky. Když v domnění, že už přece tu smlouvu máte minimálně tři čtyři roky, chcete přejít k jinému operátoru, najednou zjistíte, že závazek, který jste kdysi na ty dva roky uzavřel, vám stále trvá a vy jste nučen pod dojmem toho, že když ukončíte tu smlouvu, dostanete penále za nedodržení této dohody, zůstat u stávajícího operátora.

Toto je běžná praxe. Dokonce v mém konkrétním případě, který mohu dokumentovat a který jsem již dal k setření Českému telekomunikačnímu úřadu, došlo k tomu, že operátor vůbec nehděl na zákonné termíny, dokdy měl upozornit, a tu automatickou prodloužaci v roce(?) klidně posouval jenom proto, aby měl argument vůči tomu, že bych neměl přejít k jiné společnosti.

Čili ten můj druhý návrh tady k tomuto je jasná deklarace v zákoně, že neautomatická prodloužace, ale naopak pokud vy nevyjádříte průkazně souhlas s tím, že chcete prodloužit tu závazkovou dobu, přechází smlouva na klasickou smlouvu na dobu neurčitou, tzn. bez závazku, a je na operátorovi, aby si vás snažil předcházet, aby vám dal nějakou výhodnější nabídku, abyste třeba znova obnovili na ty dva roky ten závazek, který tedy máte. Věřím, že i tady tento bod pomůže trošku té konkurenci, aby operátor měl větší snahu si vás udržet, aby nabídky, které dává, byly výhodnější a lepší než třeba před těmi dvěma lety, kdy si vás zavázal.

Toto jsou dva návrhy, které jsem připravil k tomuto zákonu. Třetí návrh spíše upřesňuje, možná by to mohl být i legislativně technický, to nechám na projednání na výboru, jak k tomu přistoupí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovu. Budeme pokračovat, a to faktickou poznámkou pana poslance Pilného. připraví se pan kolega Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Omlouvám se, že tady musím vykládat relativně banální věci, ale pokud mluvíme o dotovaných cenách, tak musíme rozlišit třeba České dráhy, které dostávají veřejnou podporu, a ta může být kvalifikovaná jako nedovolená, od toho, když mobilní operátoři, což jsou soukromé společnosti, prostě dělají některé služby jako ztrátové a dotují je ze svých vlastních peněz. Tam není co regulovat – pouze v případě, že by tímto způsobem dostali dominantní roli na trhu. To se ovšem nestane, protože když se podíváte na to, jak fungují mobilní operátoři, tak fungují prostě všichni stejně. Tyhle výhodné ceny pro podniky a státní entity prostě dělají všichni.

Jinak bych si dovolil souhlasit s tím, že věci, jako že ten souhlas s prodloužováním těch smluv je předpokládán, to je bohužel běžná nemoc nejen u mobilních operátorů, ale vidíte to téměř v každé smlouvě. To je samozřejmě špatně. A je velmi dobré, že

v tom zákoně je konečně to, co operátoři velmi výrazně zneužívali, že pokud dojde k jakékoliv úpravě smlouvy, tak máte právo ji vypovědět a ten operátor vám to musí oznámit. Ten paragraf, který tady byl schválen ústavní většinou, je prostě špatně a mobilní operátoři ho zneužívali. Rozhodně to, že přejdete na jiný typ smlouvy, je taková změna smlouvy, se kterou musíte souhlasit. A to tenhle ten zákon, doufám, i když ten paragraf není formulován zrovna šťastně, umožňuje. Takže to je namísto. Ale regulovat ceny komerčních společností, pokud neporuší pravidla regulace, prostě není možné a není to třeba a bylo by to taky úplně špatně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Pilnému. Nyní s přednostním právem zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom velice krátce a předpokládám, že v obecné rozpravě již naposledy, pouze bych zareagoval na tři věci.

Můžeme si stěžovat na to, že doba mezi prvním a druhým čtením byla zkrácena na 20 dní a byla extrémně krátká, tudíž jak poslanci a poslankyně, kteří navrhovali své pozměňovací návrhy, předkládali pozměňovací návrhy, měli na to minimálně času. Tak stejně minimálně času na to mělo i Ministerstvo průmyslu a obchodu jako předkladatel této novely. Ale pozor, bylo to přece jen dohodnuto na schůzce u předsedy vlády Sobotky, kde byli zástupci všech parlamentních stran, a ti to předsedovi vlády slíbili, že toto období už nebudou dále rozporovat. A já to tady skoro od každého druhého slyším, jak ten čas je krátký. Ale vyloženě mě to vede k myšlence, k úvaze, že některí mí kolegové mají v úmyslu tento zákon tak rozfaširovat, tak rozřezat salámovou metodou, aby nebyl do konce tohoto volebního období schválen.

Otzáka likvidačních pokut – a teď bych reagoval na jednoho ze svých předčeňáků. Navrhované zvýšení pokut za správní delikty, a to až do výše 5 až 10 % z čistého obratu operátora dosaženého za poslední ukončené účetní období, je nutno považovat za velice dobrý krok k vynucování zákonných povinností operátorů, a ne že ne. Ač se tato částka může stát astronomickou, tak přihlédneme-li k ročním miliardovým ziskům mobilních operátorů, tak tato výše pro ně nepředstavuje naprostou žádnou hrozbu. Operátoři tedy nejsou nikterak motivováni k dodržování zákonných požadavků. A argumenty, že zvyšování pokut je zbytečné, protože ani ty dnes nejsou udělovány v maximální výši, pramení většinou z neznalosti správního trestání, a nahrává tak mobilním operátorům, kteří samozřejmě ty vyšší pokuty nechtějí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. S faktickou poznámkou nejdříve Ivan Adamec, protože ten je elektronicky přihlášen, a poté pan kolega Luzar. Pan kolega Benda ještě vydrží s rádnou přihláškou. Prosím, pane poslance, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, pane ministře, no tak to je přesně to, co jsem tady říkal. To se hezky říká, že mají velké obraty, tak prostě je budeme mastit. Ale já jsem taky říkal, že dneska už je mastit můžeme, ten Český telekomunikační úřad, když to tedy řeknu velmi drsně. Ale když se podíváte na ty výsledky, tak jaký je výsledek toho správního trestání? Velmi nízký. Takže problém bude někde jinde.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Luzar s faktickou poznámkou a poté rádně přihlášený pan kolega Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Já bych jenom krátce zareagoval vaším prostřednictvím na kolegu Pilného. On hovořil o podnikání na volném trhu, kde podnikatel může své zboží dát klidně zadarmo. To má pravdu, je to na jeho vůli. Ale telekomunikace nepodnikají na volném trhu v tom pojetí klasickém, ony jsou regulovány, protože je tady přirozený oligopol. Proto taky je Český telekomunikační úřad tak vybaven pravomocí k regulaci. Jinými slovy, ty dvě připomínky, které jsem měl k té situaci, která nastala, k rozdílným cenám mezi velkoodběratelem, v tomto případě ministerstvem v datovém balíčku, v hovorovém balíčku za 53 korun, a občanem, jednotlivcem, za tutéž službu rádově v tisícikorunách, je dle mého názoru jasné porušení buď zákona o ochraně hospodářské soutěže v prvém případě, nebo v druhém případě je to výzva k šetření Českému telekomunikačnímu úřadu, aby operátoři doložili oprávněnost tak vysokých cen pro jednotlivce, to znamená jinými slovy nákladů, které jim účtují oproti řekneme větším odběratelům, než jsou tito jednotlivci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Marek Benda. Připraví se pan poslanec Martin Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení páновé, vidím, že už fakt míra zájmu je velmi nízká, tak to nebudu asi až moc protahovat, ale přece jenom pár poznámek bych rád přičinil.

Tady se opakovaně spojují dvě věci. Jedna je nějaká lepší regulace trhu operátorů a to, že premiér přislíbil, že když bude přijata tato novela, tak bude určitě mnohem líp na telefonním trhu a všichni občané si budou telefonovat mnohem levněji. Ukazuje se, že zatím si levněji telefonují ministerstva a občanů se to nijak nedotklo. A obávám se, že do budoucna to bude přesně to samé. No ale věrme tomu, že se třeba něco zásadního stane.

Druhá část je právě ta tzv. diginovela, která předkládá nějaký koncept přechodu a uvolnění toho pásmá, jak tady říkal pan poslanec Pilný, pásmá 700 megaherzů. Tato novela je předkládána vlastně strašně předčasně, protože pokud je známo, a já teď vycházím opravdu z právních rozborů, které sem byly doručeny, tak nemáme notifikaci, a to dokonce ani předběžnou notifikaci od Evropské komise, jestli toto

můžeme učinit a jestli to můžeme učinit způsobem, který je ministerstvem navrhován. Pan poslanec Pilný už tady na to také upozorňoval. Omlouvám se, že ho používám, ale částečně říkal to, k čemu jsem chtěl mluvit i já.

Záruka v § 27 a předběžné otázky je v podstatě nulová, protože dejme tomu by se týkala přímo vyplácené podpory ze strany telekomunikačního úřadu, ale zdaleka se netýká dalších věcí, které tento návrh zákona slibuje jednotlivým hráčům na trhu. A tady se obávám, že potenciálně můžeme zadělat na obrovský průšvih, protože pokud tady příslibíme něco – licence, prodloužení licencí na deset let a další kroky, jak na to upozorňují právní analýzy, které jsme dostali – a posléze dojde k situaci, kdy nám Evropská komise řekne "ne, ne, ne, to nesmíte udělat", ale přitom v České republice již se bude jednat o platné právo, tak se přece s námi všichni soukromí hráči na tom trhu, a to jsou jenom soukromí hráči, tam nejsou žádné státní podniky, to jsou soukromí hráči, začnou soudit: vy jste nám ze zákona něco slíbili a teď vám to Evropská komise zatrhlá, no ale to byla vaše chyba, že jste to ze zákona slíbili.

A to je ta obava, kterou mám a pro kterou přednesu v podrobné rozpravě nějaké varianty návrhů, které na jednu stranu říkají buďto zdražte licence posléze, až dojde k tomu přechodu, ale nemůžete je slíbit na deset let, nebo alespoň odložme účinnost těchto ustanovení do okamžiku, než bude jasné a zřejmé, že tato podpora je slučitelná s právem Evropské unie. Protože jestli slíbíme někomu ze zákona podporu, a to ne přímo finanční podporu, to bych ještě řekl, že dejme tomu v tom § 27 je jakýmsi způsobem oštěpena ta přímá finanční podpora, ale jestli slíbíme nějaké dlouhodobé výhody a posléze zjistíme, že tyto dohody jsou v rozporu s právem Evropské unie, tak se můžeme dostat do nekončících arbitráží, které tuto zemi mohou stát strašně velké peníze. To přece známe opakovaně z různých příběhů, které jsme tady zažili za posledních dvacet let, kdy právě přísliby, které byly dány ať už státem ve formě zákonů, nebo jednotlivými úřady ve formě nějakých rozhodnutí, nás zavázaly a na dlouhou dobu se pak staly problémem, že tu se nesmí rušit hrací automaty, tu se nesmí rušit billboardy, tu se nesmí rušit to či ono.

Tady bych chtěl, abychom byli mnohem opatrnější, a velmi bych prosil pana ministra, aby alespoň v závěrečném slově na závěr obecné rozpravy se nějakým způsobem pokusil objasnit, jak je to s otázkou těchto zákonných příslibů a jejich případné vymahatelnosti arbitrážemi za situace, kdy by Evropská komise řekla ne, tento typ veřejné podpory je nepovolený. Protože tam si jenom s § 27 nevystačíme a tam nám to může vyvolat další problémy.

Pak bych vystoupil v podrobné rozpravě a zdůvodnil vám případně své pozměňovací návrhy, které předložím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní pan poslanec Martin Novotný, připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, pěkný večer. Ta diskuse má mnoho rovin, mnoho vrstev té normy. Je tady debata a spor mezi těmi, kteří věří v zázračný účinek spousty naprosto racionálních a dobrých ustanovení v tomto

zákoně na vývoj cenotvorby na trhu, versus ti, kteří věří, že je to spíše o rozdílu, který jsme zažili třeba na dráhách, kde prostě nešlo primárně o to, aby se zlepšilo právní postavení cestujících oproti tomu, kdo poskytuje dopravní službu, ale primárně šlo o to, aby se liberalizoval trh a pustili se na koleje nějací jiní provozovatelé. A tam, kde to jde složitě, tak holt správně tady pan poslanec Pilný mluvil o těch virtuálních. Pak je tady důležité to téma potenciálních arbitráží.

Ale já bych chtěl zmínit něco jiného. Nevím, jestli už při přijímání této legislativy neztrácíme kontakt s normálním lidským světem lidí, kteří žijí v téhle zemi. Ta norma propojuje svět mobilních telefonů a televizních přijímačů. My tady všichni mluvíme jenom o té rovině nadějí na to, že se zlevní nějaká data, někteří tomu věří a někteří, jako já, tomu příliš nevěří. Ale ve vzájemném světě mobilních telefonů a televizních přijímačů došlo za poslední léta k něčemu docela podstatnému, na co bych vás chtěl upozornit a co bych vám chtěl připomenout. Jestliže v počítacovém světě a ve světě mobilních telefonů došlo k obrovskému posílení uživatelského komfortu těchto zařízení, jsou intuitivní, může je ovládat kdokoliv a obrovské množství dříve nepředstavitelných služeb může prostřednictvím těchto mašinek využívat a skoro každý to každodenně děláme, tak ve světě televizního vysílání došlo na jedné straně k obrovskému technologickému pokroku, ale na druhé straně k poměrně výraznému snížení uživatelského komfortu.

Nevím, jestli jste někdo v posledních letech dělali tu banální věc, že jste si sami ladili televizní přijímač podle toho, v jakých letech jste ho koupili, jakým softwarovým vybavením je vybaven, v souvislosti s první vlnou digitalizace.

Pan poslanec Pilný tady v posledním čtení, v tom minulém, upozornil nejenom na ekonomickou rovinu, že pro část české populace se může stát další komplikací už ta záležitost neúnosná ekonomicky, ale i možná na tu uživatelskou rovinu. My se čím dál více dostaváme do situace, kdy pro celou řadu starších občanů naší země může přestat být ekonomicky únosné nejenom si pořizovat nové přístroje nebo nové set-top boxy, ale nutně, protože nejsou schopni s těmito přístroji zacházet a v podstatě jakoby tu službu bez nějaké externí odborné pomoci vůbec si ve své domácnosti realizovat, tak jakoby vynucujeme stav, kdy z přijímání televizních kanálů a televizního signálu se stává velice komplikovaná situace. Nejrůznějšími přístroji, když rozbalujete ty digitální balíčky, tak kolikrát zjistíte, že ani člověk, který v té mobilní sféře je docela zběhlý, není občas schopen bez odborné pomoci na dálku u různých poskytovatelů této služby si celou řadu kanálů naladit.

Já bych byl nerad, abychom na základě jediného argumentu, který tady dneska zazněl ze strany pana ministra, a to je argument o spektrální účinnosti – to byl jediný argument, který tady zazněl, to je, prosím vás, odborný termín z rádiové komunikace, nebudu vysvětlovat, co popisuje, můžete se podívat na internetu přes data na Googlu, v jakých jednotkách se tahle fyzikální veličina měří –, tak jestliže je jediným argumentem spektrální účinnost, tak abychom na základě té spektrální účinnosti nezpůsobili třeba pro generaci seniorů v televizním vysílání za pár let blackout, protože na to nebudou mít peníze, nebudou schopni bez externí pomoci si vůbec naladit jakýkoliv program včetně těch veřejnoprávních.

Myslím si, že hazardujeme se světem, o kterém už velmi málo víme jako ti, kteří si mohou možná dovolit více věcí než naši staří občané. Chci na to upozornit. V posledních dnech jsem diskutoval s celou řadou lidí, kteří dnešní podobu terestrického vysílání považují za jakousi na x let dopředu jistotu, že už nebudou muset dále investovat, a my jim vymýslíme další, novou vlnu nutných investic. Neslyšeli jsme tady žádnou odpověď na to, proč je to nutné. A já se chci znovu zeptat: To je jenom kvůli té spektrální účinnosti? A jak budete těm důchodcům na venkově vysvětlovat ten argument se spektrální účinností, až je donutíte koupit si ten set-top box a tu televizi, pane ministře?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Novotnému. Ještě než budeme pokračovat, od 18 hodin do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Jana Lorencová, kterou tady ovšem vidím stále.

Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Michala Kučery. Jsme stále v obecné rozpravě. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vás upozornil na pozměňovací návrh, který předložila má kolegyně paní poslankyně Pekarová Adamová, která je dnes rádně omluvena, tudíž si dovolím tento pozměňovací návrh představit za ní.

Účelem tohoto pozměňovacího návrhu je zakotvit zákonnou povinnost, podle které by Česká televize jako veřejnoprávní médium vysílala kinematografická díla zahraniční tvorby, filmy a seriály zahraniční tvorby vytvořené pro televizní vysílání, které jsou opatřeny dabingem, zároveň v původním znění s titulky v českém jazyce. Návrh dává divákovi možnost volby, díky které si sám na svém přijímači zvolí, s jakým zvukovým doprovodem bude pořad sledovat. Chtěl bych upozornit, že duální vysílání nabízela Česká televize do roku 2003. Následné zvýšení kvality poskytovaného zvuku vedlo k omezení duálního vysílání. Z důvodu omezené šířky terestrického frekvenčního pásma, přes které je signál České televize šířen, je nyní duální vysílání nedostupné, a to i po přechodu z analogového na digitální vysílání, které bylo díky komprimaci spojeno s efektivnějším využitím frekvenčního spektra. I tak je v současné době multiplex 1, tzv. veřejnoprávní multiplex, zcela využit, a tak k realizaci duálního vysílání není dnes prostor.

Novela zákona o elektronických komunikacích upravuje přechod na novou formu vysílání DVB-T2. To je opět spojeno s úsporou frekvenčního spektra, což otvírá prostor k opětovnému zavedení duálního vysílání. Z tohoto důvodu je návrh předkládán právě v této novele.

Změna do dotýká pouze České televize, nikoliv soukromých společností. Domníváme se, že by Česká televize jako veřejnoprávní médium měla svou veřejnou službu naplňovat mimo jiné i tím, že poskytuje duální vysílání, což pomáhá zlepšit jazykovou vybavenost diváků. Ta je u nás hluboko pod evropským průměrem. Například anglicky se podle průzkumu Eurobarometr domluví pouze 11 procent Čechů, což řadí Českou republiku na spodní příčky spolu s dalšími zeměmi, které mají silnou tradici dabování.

Pozměnovací návrh má kolegyně konzultovala s řadou odborníků. Podle zástupců Českých radiokomunikací bude díky přechodu na DVB-T2 možné duální vysílání technicky zajistit. Česká televize se rovněž duálnímu vysílání v zásadě nebrání a už dnes ho v omezené míře nabízí divákům satelitního vysílání. Cílem návrhu je však zpřístupnit tuto možnost i divákům, kteří přijímají bezplatné pozemní vysílání, což je asi 60 procent domácností.

Návrh byl také předem konzultován s Ministerstvem průmyslu a obchodu a také Ministerstvem kultury. Výsledná podoba pozměnovacího návrhu je kompromisním řešením, které se snaží vyhovět všem připominkám.

Tímto bych se chtěl zároveň i přihlásit do podrobné rozpravy, kde se k pozměnovacímu návrhu své kolegyně Adamové přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. To byl zatím poslední přihlášený v obecné rozpravě. Ptám se, kdo se dál hlásí ještě v rozpravě. Pan ministr průmyslu a obchodu Jiří Havlíček. Máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Děkuji. Vážený pane předsedající, nechci rozpravu s ohledem na pokročilou hodinu už příliš protahovat, nicméně myslím, že je důležité, abych se zde znovu k některým věcem vyjádřil.

Už jsem tady reagoval na některé výhrady v průběhu prvního čtení. A vašim prostřednictvím, pane předsedající, k panu poslanci Novotnému. On mi tady řekl, že jsem se vyjádřil pouze k tomu spektrálně efektivnějšímu. Já jsem to své úvodní slovo nechtěl příliš protahovat, protože druhé čtení, předpokládám, je od toho, aby se předkládaly pozměňující návrhy, aby se obhajovaly. Myslím si, že z hlediska úvodního slova ministra stačilo první čtení. Nicméně si myslím, že ta debata k přechodu na nové digitální televizní vysílání tady byla tak rozsáhlá, že stojí za to, abych se k tomu podrobněji vyjádřil.

Tedy je to vynucený krok. Je to vynucený krok zvnějšku, který si nevymyslela ani tato vláda, ani Ministerstvo průmyslu a obchodu, a předpokládám, že si ji nevymysleli ani operátoři. Evropská unie rozhodla již v roce 2012 o přidělení balíku pásm 1200 MHz mobilním datovým službám včetně televizního pásmá 700 MHz. Mezinárodní telekomunikační unie rozhodla v roce 2015 o přidělení televizního pásmá 700 MHz pro mobilní datové služby. Rada a Evropský parlament v současné době projednávají rozhodnutí o využívání tohoto pásmá, prošlo v březnu prvním čtením a dá se předpokládat, že do konce prvního pololetí letošního roku bude na úrovni Evropského parlamentu schváleno.

Co dělá vláda? Vláda České republiky v roce 2015 přijala strategii správy rádiového spektra. Potvrdili jsme tím náš závazek, který vyplývá z mezinárodních dohod. V roce 2016 vláda schválila strategii rozvoje digitálního zemského vysílání, která právě v souvislosti s uvolněním pásmá 700 MHz upravuje postup, jakým způsobem bude probíhat přechod ze současného terestrického vysílání na to nové.

Jaká jsou rizika, pokud bychom neuvolnili to pásmo 700 MHz? Nedokážu si to osobně vůbec představit. Za prvé Česká republika nebude vnímána jako důvěryhodný partner ať už na evropské úrovni, nebo mezinárodní úrovni. Koordinace musí

probíhat mezi státy z hlediska uvolňování toho pásmo. To je vynucený krok a musí probíhat. Je to technická záležitost. Když nebudeme postupovat tímto způsobem, když neuvolníme pásmo 700 MHz, máme si vzít na svědomí případné arbitráže, mezinárodní arbitráže z okolních zemí? Myslím si, že ne.

Pokud jde o občany a domácnosti, 60 procent domácností v současné době využívá tuto jedinou bezplatnou televizní platformu, tzv. DVB-T. V případě, že uvolníme pásmo 700 MHz, znamená to ztrátu 30 procent televizních kmitočtů, samozřejmě s přímým dopadem na občany v některých regionech. Řeknu vám, které to jsou regiony: jsou to jižní Čechy, je to Plzeňský kraj, jsou to některé příhraniční oblasti. Tedy v těchto oblastech, pokud bychom uvolnili pásmo 700 MHz a nezajistili přechod na jinou formu bezplatného digitálního zemského vysílání, tito občané ztratí tuto možnost. Co to znamená? Znamená to snížení konkurence. Nepochybňte o tom, že znamená snížení konkurence. Tito občané budou mít k dispozici pouze možnost satelitní televize, kabelové televize nebo tzv. IPTV. Mezi těmito platformami se sníží konkurence. K čemu snížení konkurence vede? Snížení konkurence vede k tomu, že bude ukončeno bezplatné televizní vysílání a samozřejmě to umožní zvýšení cen současného placeného vysílání. Nechci prorokovat, ale ta možnost zde určitě je.

To, co navrhuje vláda, Ministerstvo průmyslu a obchodu, je standardní a odpovědný postup. Chtěl bych říct, že vytváříme předpoklady pro to, aby ten proces, krok, který je vynucený zvnějšku, probíhal úspěšně a zejména – a to bych chtěl podtrhnout – sociálně citlivě. Vytváříme dostatečný prostor cca čtyři roky na to, aby se občané těmto změnám přizpůsobili, chcete-li, aby si vyměnili v tom období svoji televizi, která bude podporovat nový formát DVB-T2, nebo aby si koupili příslušný set-top box. Set top box je záležitost několika set korun. V průběhu čtyř let je možné si jej bez problému pořídit bez jakýchkoliv zásadních finančních dopadů.

Pokud jde o pana poslance Bendu, vaším prostřednictvím, pane místopředsedu, já bych vám chtěl říct jednu věc. Vy se opíráte podobně jako pan... (Odmlka vzhledem k velkému hluku v sále. Ozývají se hlasy: Pššš!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím sněmovnu o klid.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: ... podobně jako pan předseda Pilný o nějakou právní analýzu. Já jsem tuto právní analýzu neviděl. Nemohu k ní zaujmout žádné stanovisko, protože jí Ministerstvo průmyslu a obchodu nedisponuje. Je-li to ta právní analýza, o které hovořil pan předseda Pilný na jednání hospodářského výboru 19. dubna, kde s touto v uvozovkách analýzou bylo operováno, tak jsem požádal, aby nám tato analýza jako ministerstvu byla oficiálně předložena, abychom měli možnost k ní zaujmout relevantní právní stanovisko. Mohu věřit, že taková analýza existuje, ale já ji oficiálně nemám. Chcete po mně, abych reagoval na některé závěry z této analýzy. K čemu mám reagovat? Já jsem žádnou takovou analýzu nedostal, až ji dostanu, tak ji ministerstvo, jeho legislativci posoudí a můžeme k ní zaujmout nějaké stanovisko. V tu chvíli žádné takové stanovisko odpovědně zaujmout opravdu nemohu.

Mohl bych hovořit ještě dál. Samozřejmě pro to, aby se rozhýbal trh mobilních služeb, je důležité, aby pracovalo nejenom Ministerstvo průmyslu a obchodu, ale aby pracoval i zde zmínění regulátor, Český telekomunikační úřad, a Úřad na ochranu hospodářské soutěže, kteří mají na starosti otázku právě hospodářské soutěže a šetření možného zneužití dominantního postavení či jednání ve shodě a podobně.

Dovolte mi krátce se ještě vyjádřit k navrhované možnosti, aby byly do budoucna udělovány sankce procenty z obratu. Chtěl bych upozornit, tento názor tady zazněl, že v tuto chvíli jsou sankce z obratu umožněny pouze pro regulátora v jedné zemi. Jsou to dvě země, je to nejenom Slovensko, nás soused, ale také Francie. Na Slovensku procenta z obratu zavedli od tuším 1. ledna 2016. Myslím si, že konkurenční boj mezi operátory na Slovensku funguje výborně. Jak jsme si ověřovali informace, nedošlo k omezení investic těchto operátorů. Nikdo nezkrachoval a profitují z toho zákazníci. Tedy pokud někdo tvrdí, že sankce procentem z obratu může být likvidační, já říkám, když se budu chovat v souladu se zákonem, budu se chovat podle všech pravidel, žádná sankce pro mě nemůže být likvidační, ať je to 10 milionů, nebo ať je to procento z obratu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru průmyslu a obchodu za jeho vystoupení. Ještě v obecné rozpravě pan Ivan Pilný s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem nikdy nepolemizoval s tím, že musíme uvolnit frekvenci 700 megahertzů. Jenom bych chtěl říct jednu věc a nevím, jestli je panu ministru známá, že existují alternativní scénáře, jak vyřešit televizní vysílání. Za prvé, omezení, které přichází v úvahu na vysílání na kmitočtech, které ohroženy nejsou, tam lze doinvestovat. Provozovatelé televizního vysílání budou muset nainvestovat i do přechodu na T2. Bude to pokryto převážně z veřejné podpory. Nikdy neproběhla na vládě žádná analýza toho, kolik by stálo doinvestování na frekvencích, na kterých se vysílá, což je jeden z alternativních scénářů, které tam jsou. Máme jedno frekvenční pásmo, na kterém vysílá jenom VKV. To je možné využít pro televizní vysílání. Zase, tenhle scénář nikdy na vládě nebyl probírány.

Pak tady bylo řečeno, že to, že si lidé budou muset vyměňovat televizory, není žádná zásadní změna. Já tedy absolutně nechápu, proč to není zásadní změna, když to budou muset zaplatit, a týká se to především lidí, kteří vůbec nevyměňují televizory na základě nějaké přirozené obměny, ale když jsou prostě na šrot, takže tam asi o zásadní změně jde.

Pokud se týká pokut, já jsem si nechal prověřit přímo u slovenského telekomunikačního úřadu, jak zacházejí s pokutami. Všechny pokuty, které tam byly uděleny za dobu platnosti zákona, který tam mají, byly banální až na jednu jedinou pokutu, která byla 100 tisíc eur, jinak žádná taková pokuta udělena nebyla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pilnému. Ještě než dám slovo panu kolegovi Bendovi také k faktické poznámce, přečtu omluvy došlé

předsedovi Sněmovny, a to paní poslankyně Jitky Chalánkové a pana poslance Tomia Okamury od 18.30 do 19 hodin.

Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a páновé, já se pokusím stručně – když mi pan kolega Pilný nebude rušit ministra, nýbrž chci reagovat na ministra – zareagovat na to, co tady bylo řečeno panem ministrem ad jedna k otázce sankcí. Říct, že sankce není likvidační, pokud se člověk chová dobře, je samozřejmě pravda. Ale máme rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, že i pokud se člověk chová špatně, tak sankce nesmí být likvidační. Takže neargumentujme tím, že pokud se chová dobře, tak sankce není likvidační. Musíme vědět a sledovat, co se v právním řádu děje.

Druhá věc. Já jsem neříkal, že má ministerstvo zaujmout stanovisko k nějaké právní analýze, kterou jsem měl pocít, že pokud byla na hospodářském výboru, že ji ministerstvo má k dispozici, já ji když tak samozřejmě poskytnu. Já jsem položil panu ministrovi otázku, co bude, pokud se ukáže, že některé části zákona, které slibují něco stávajícím hráčům na trhu, nejsou slučitelné s právem Evropské unie. Kladl jsem otázku, zda pak nejsme v situaci, kdy se s námi začnou soudit a u českých nebo mezinárodních arbitráží na nás vysoudí velikánské peníze, protože jsme jim ze zákona něco slíbili, a pak jsme zjistili, že to z hlediska předpisů Evropské unie nejsme schopni plnit. Protože k tomu směřují mé návrhy, kdy říkám, odložme účinnost těchto částí do okamžiku, než bude jasné, že jsou slučitelné s právem Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní ještě faktická poznámká pana poslance Martina Novotného. Jsme stále ještě v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Faktická poznámká bude mít formu otázky na pana ministra. Poslanec má právo být laikem v oblasti radiokomunikací, a proto se chci zeptat. Ve chvíli, kdy jste mluvil o limitech, které by to znamenalo pro některé regiony České republiky v souvislosti s důsledky onoho uvolnění pásmá, se chci zeptat jednoduše laickým jazykem. Limity jsou dány fyzikálními parametry frekvencí, které by byly k dispozici, anebo stávající podobou radiokomunikační infrastruktury, do které by se případně muselo investovat, aby limity překonala? Pakliže by platila druhá otázka, pak je odpověď jednoduchá. Pak investice přenášíme na občany a ve srovnání dvou variant mě vaše odpověď neuspokojuje. Pokud to jsou fyzikální parametry pásem, tak byste měl asi pravdu. Ale chtěl bych jednoznačnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Novotnému. To byl zatím poslední přihlášený v obecné rozpravě. Ptám se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Je zájem, pane zpravodaji, pane ministře? Není tomu tak.

Protože jsem neřídil celý čas tento bod, ptám se, jestli je nějaký návrh, který bychom měli hlasovat. Není. Takže můžeme pokračovat, a to rozpravou podrobnou. Do podrobné rozpravy je první přihlášen pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, přihlásil bych se k pozměňovacím návrhům k tisku 1053. Je to sněmovní dokument 6272, je to ta záležitost legislativního upřesnění, jak jsem tady hovořil. Je to zřízení přechodových sítí, jak bude fungovat, a potom je to, do jakých okruhů objektů držitelů stávajících přidělů mají být příslušná individuální oprávnění přidělována.

Dále bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu k tomu samému tisku a je to sněmovní dokument 6294. Je to záležitost smluvních pokut. Musím říci, že to, co jsem tady slyšel, mě neodradilo od podání pozměňovacího návrhu. Jen tak mimochodem, aby bylo úplně jasno, ty pokuty, které jsou tam vyjmenovány konkrétními částeckami, se zvyšují, ale odstraňuje se to procento z obratu. Dva státy z Evropy podle mě není asi deset procent států. Já si myslím, že to může fungovat úplně jinak, a ty zkušenosti ukazují, že to asi potřeba není, pokud bude Český telekomunikační úřad postupovat, jak má. Můj názor je ten, že pokud všechno funguje, tak ty pokuty se pohybují v hodnotách, které tady padaly, a pak, když se to zadře a začne se tam konkurenčně bojovat, tak to může být úplně jinak a likvidační pokuty prostě... To neříkám proto, že bych hájil ty operátory, v žádném případě, mám také své osobní zkušenosti, ale myslím si, že pokuta nemá být likvidační, a ta procenta z obratu likvidační být mohou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Nyní pan poslanec Petr Kudela v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené dámy a pány, vážení páni ministři, přicházím s tahákem. Vždycky každému říkám, že na Sněmovnu se chodí s tahákem, je to projev mé domácí přípravy.

Hovořili jsme zde, pan předrečník Pilný, o nedostatku konkurence v oblasti poskytování služeb mobilních operátorů. Hovořili jsme zde o potřebě či touze po využití budoucího uvolněného pásmá 700 MHz. V oblasti, o které budu hovořit, je touha po vstupu do kýmsi zakázaného pásmá i možnost jeho využití. A jak známo, tak zakázané láká. Přicházím s návrhem, abychom v zákoně o elektronických komunikacích, který právě projednáváme, umožnili Českému telekomunikačnímu úřadu přidělit Českému rozhlasu frekvenční pásmo tak, aby mohl na celém území České republiky vysílat své programy digitálně. Cituji ze zákona o Českém rozhlasu. Je to § 3 odst. 1. Český rozhlas naplňuje veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání zejména tím, že ... a v písm. d) provozuje zemské digitální vysílání tak, aby zajistil naplňování úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, které odpovídá stavu rozvoje vysílacích technologií a služeb atd. Jenže Český telekomunikační úřad nemá oprávnění Českému rozhlasu takové frekvence přidělit.

Ve státní správě neplatí, co je zakázáno, to je povoleno. Naopak. Státní úřady mohou dělat jen to, co jim je zákony povoleno či uloženo.

V té věci jsem předložil pozměňovací návrh ve sněmovním dokumentu číslo 6289, ke kterému se tímto hlásím, a prosím, aby o něm bylo ve třetím čtení hlasováno.

Výroční zpráva Českého rozhlasu – odůvodnění svůj návrh – výroční zpráva Českého rozhlasu za rok 2015, kterou jsme schválili 15. 9. 2016, a výroční zprávy za rok 2014, 2013 i 2012, které jsme schvalovali na této Sněmovně, hovoří o tom, které speciální stanice Český rozhlas vysílá, jak tedy program vyrábí a vysílá. Je to Český rozhlas Rádio Junior, je to vysílání pro děti a jejich rodiče, Český rozhlas Wave, nebo jak se to čte, já nevím. Jeho jednou z priorit bylo sledování, komentování společenského dění atd. Český rozhlas D-dur, klasická hudba, Český rozhlas Jazz. Tyto programy byly šířeny prostřednictvím všech forem televizního vysílání, nevím, kdo z vás poslouchá rádio přes televizní obrazovku, a prostřednictvím systému T-DAB. Potom ještě vysílá Český rozhlas Sport a Český rozhlas Rádio Retro. A tyto programy pouze v sítí T-DAB. To sice vypadá, že je všechno OK, jenomže to T-DAB je šířeno kolem Prahy a nejbližšího okolí. Já jsem z Ostravy a já chci v Ostravě sledovat všechny tyhle programy, které jsem tady jmenoval. Já platím, stejně jako mnozí z vás, věřím, že všichni platíme, koncesionářské poplatky a chceme mít stejná práva jako tady občané v Praze a nejbližším okolí.

O vstup do celoplošného digitálního rozhlasového vysílání mají zájem vedle Českého rozhlasu i další rozhlasové stanice. To tam Český rozhlas píše v té výroční zprávě, jak by bylo super, kdyby mohl vysílat na celém území České republiky. Takže schválení mého pozměňovacího návrhu přinese posluchačům nejen obsah Českého rozhlasu, ale i dalších rozhlasových stanic, a to na celém území České republiky, a nejen tady kolem (?)

Co se týká televizních přijímačů, když se vrátím k tomu původnímu návrhu, který projednáváme, tak se domnívám, že než schválíme tuto novelu, tak možnost příjmu prostřednictvím té sítě T2 bude mít dobrých 15, možná 20 procent domácností a během těch tří let jich bude drtivá většina. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Kudelovi, nyní pan poslanec Leo Luzar v podrobné rozpravě. Připraví se pan kolega Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Pane předsedající, pane ministře, já to již nyní vezmu velice krátce. Chci se přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou v systému, a to 6265 a 6135. Tyto pozměňovací návrhy jsem již v obecné rozpravě zdůvodnil a v systému jsou i se zdůvodněním umístěny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovu. Nyní tedy pan poslanec Marek Benda v podrobné rozpravě, připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážený pane zpravodají, jen se v rychlosti přihlásím k návrhům, které jsou již vloženy do systému, a to:

pod sněmovním tiskem (dokumentem) 6280 – jedná se o návrh, který vyhazuje celou digitalizaci z tohoto návrhu zákona s tím, že by byla řešena až na začátku příštího volebního období.

6279 – mám je seřazeny obráceně, za což se tedy omlouvám, ale myslím, že bude logičtější, když se pak bude hlasovat v tomto režimu. 6279 odkládá účinnost částí, které se týkají digitalizace, a speciálně tedy těch částí, které slibují něco hráčům na trhu, na okamžik, kdy bude rozhodnutí Evropské komise o notifikaci.

A 6278 říká trochu jinou tezi, ale myslím si, že také potřebnou, a to aby se licence, které následně budou, dražily, resp. soutěžily ve výběrovém řízení běžným způsobem, tak jak je to v ostatních případech, a aby nebyly přidělovány tímto jakoby zvýhodněným systémem. Předám panu zpravodaji 6278.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní pan poslanec Michal Kučera, připraví se pan kolega Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den a děkuji za slovo. Dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod číslem 6284 a který jsem řádně zdůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Nyní pan poslanec Martin Kolovratník. Pojděte, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přede vším se chci omluvit panu ministrovi, předkladateli. Já jsem u tohoto zákona byl aktivní na půdě hospodářského výboru a měl jsem to v plánu i dnes v rozpravě, ale bohužel z časových důvodů jiných jednání a změny programu jsem neměl tu příležitost. Slíbím, že opět na hospodářském výboru a během třetího čtení se ještě k obhajobě svých argumentů na podporu přede vším DVB-T2 vyjádřím.

V tuto chvíli v podrobné rozpravě tedy pouze to, co mi velí jednací řád. Hlásím se ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 6290 a v krátkém komentáři řeknu, že tento návrh mám předjednaný s kolegy z MPO a také odborně s Českými radiokomunikacemi. Primárním důvodem předložení mého návrhu je lepší nastavení a zdůvodnění přidělování jednotlivých přídělů rádiových kmitočtů právě pro DVB-T2, a ne kvůli odkazu na § 22a odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, jak bylo původně v tom vládním návrhu novely zákona navrženo. Takže vnímám to spíš jako technické zpřesnění jednotlivých formulací v rámci zákona. Je to návrh, který fakticky nebo obsahově nedělá žádné strukturální nebo zásadní změny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kolovratníkovi a ptám se, kdo dál v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Zájem není. Pan zpravodaj? Také nemá zájem o závěrečné slovo. Nepadl žádný návrh, který by byl k hlasování po podrobné rozpravě ve druhém čtení, takže mohu ukončit druhé čtení tohoto návrhu.

Máme 18.51 a ptám se pana ministra (Chvojky), jestli má zájem. Nemá zájem? Má zájem. Tak dobré. V tom případě otevřu bod 172, protože jsem ukončil bod 292.

172.

Návrh poslance Jana Chvojky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1015/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Zastupující předsedkyně klubu ODS. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Trošku jsem čekala, že to udělá pan ministr obrany, ale sedí, tak to navrhuji. Navrhoji, abychom jednali dnes ještě po 19. hodině, tak abychom doprojednali vojáky z povolání. Je to zákon 221, který tady leží už dlouho a vojáci na něj čekají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To je procedurální návrh. (Hluk v sále, probíhají dohady, zda schválit, či neschválit jednání i po sedmé večerní. Kdosi namítá, že v návrhu nezazněly dva kluby.) Čili ten návrh je asi nehlasovatelný, protože se nepřihlásily dva poslanecké kluby.

Poslankyně Jana Černochová: Navrhoji to jménem dvou poslaneckých klubů, klubu ODS a Úsvitu, kde je předseda výboru pan David Kádner, který je zpravodajem, takže zpravodaj je přítomen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Počkáme ještě chvíličku. Zagonguji. Všechny vás odhlásím. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

V procedurálním hlasování, které navrhla paní kolegyně Černochová jménem dvou poslaneckých klubů, abychom jednali ještě do té doby, než by byl projednán bod číslo 9, to znamená vojáci z povolání.

Rozhodneme v hlasování číslo 485, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 485 z přítomných 80 pro 45, proti 16. Návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat v bodu, který jsem zahájil. Upozorňuji znova, že je navrženo, abychom s návrhem zákona o veřejném ochránci práv rozhodli již v prvném čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 1015/1 a žádám

navrhovatele, pana poslance a ministra Jana Chvojku, aby tento tisk uvedl. Zároveň požádám pana poslance Pletichu, kterého ovšem nevidím. (Je omloven.) Aha. Dobře. Tak v tom případě budeme muset pravděpodobně rozhodnout o změně zpravodaje.

Budeme tedy rozhodovat o tom, že zpravodajem pro první čtení by byla kolegyně Wernerová.

To rozhodneme v hlasování číslo 486, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 486 z přítomných 87 pro 74, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Můžeme tedy přikročit k úvodnímu slovu pana poslance Jana Chvojky a paní kolegyni Wernerovou žádám, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, rád bych vám představil návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů. Jediným a základním cílem návrhu je pověřit ochránce sledováním naplňování Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Přímo z této úmluvy plyne povinnost smluvních stran pověřit nějaký orgán nezávislým sledováním jejího naplňování a realizace práv osob se zdravotním postižením. Na základě situace v České republice bylo vyhodnoceno, že nejlepším způsobem, jak tento smluvní závazek České republiky naplnit, je pověřit touto činností veřejného ochránce práv, který je nezávislým, dostatečně odborným orgánem, který je schopen tuto činnost kvalitně vykonávat. Toto řešení je přitom rovněž nejvhodnější z hlediska finančních nákladů, neboť jiný podobný orgán v České republice nyní neexistuje, a musel by být tedy nově zřizován.

Obsahem návrhu je tedy doplnění nové pravomoci ochránce do zákona a její následná podrobnější úprava. Ochránce bude obecně podporovat naplňování práv osob se zdravotním postižením a navrhovat dále opatření, která směřují k jejich ochraně, bude zkoumat situaci osob se zdravotním postižením v České republice, zveřejňovat zprávy a vydávat doporučení k naplňování práv osob se zdravotním postižením a zajistit výměnu dostupných informací se zahraničními a mezinárodními subjekty. Všechny tyto činnosti již dnes ochránce dělá v jiných oblastech své činnosti, a má tedy s nimi již bohaté zkušenosti, což zajistí, že i monitorování naplňování úmluvy o právech osob se zdravotním postižením bude vykonáváno skutečně kvalitně.

Specifickým doplňkem činnosti ochránce pak bude poradní sbor osob se zdravotním postižením a osob věnujících se jejich právům, který bude zajišťovat participaci samotných osob se zdravotním postižením na sledování naplňování jejich práv. I tento aspekt přitom plyne přímo z Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením.

Je potřeba říci, že předložený sněmovní tisk navazuje na předchozí vládní novelu zákona o veřejném ochránci práv. Měli jsme tuto novelu tady nějaké dva, dva a půl roku. Nepodařilo se najít na této novele dostatečný politický konsenzus, a proto vláda

na můj návrh tu předcházející velkou novelu zákona o veřejném ochránci práv stálha. Jak jistě víte, obsahovala například možnost toho, že by veřejný ochránce práv dával takzvanou antidiskriminační žalobu nebo že by měl možnost dávat Ústavnímu soudu žádost o zrušení zákona či jeho části. Tento návrh byl tedy stažen a nahrazen sněmovním tiskem, který tady představují, který pouze opravdu rozšiřuje pravomoci ochránce o monitorování a naplňování Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Nad tímto krokem byla naopak politická shoda nalezena, což potvrdilo celkem 147 poslankyň a poslanců, kteří tento návrh ve třetím čtení minulého tisku dne 29. června 2016 podpořili 147 hlasů, jak jsem říkal. Předložený sněmovní tisk je tedy věcně totožný s návrhem, který byl Sněmovnou již jednou schválen.

Navíc je potřeba na závěr říct, že Česká republika Úmluvu o právech osob se zdravotním postižením ratifikovala již v roce 2009, a přitom její závazek zřídit orgán na nezávislé monitorování jejího naplňování dosud bohužel stále nebyl naplněn.

Z těchto důvodů navrhoji Poslanecké sněmovně, aby s novelou vyslovila souhlas již v prvním čtení, a to tak, aby mohla co nejdříve vstoupit v platnost. Moc vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. A nyní se obrátím na paní zpravodajku a poprosím, aby přednesla svou zprávu. Prosím.

Poslankyně Markéta Wernerová: Dobrý den přeji, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vzhledem k tomu, že předkladací zpráva pana předkladatele byla naprostě vyčerpávající, tak si dovolím pouze doplnit. Jak již bylo řečeno, tento návrh je v podstatě kompromisním návrhem, který má podporu více než nadpoloviční většiny poslanců. Proto si dovolím podpořit tento návrh. A toť asi za mě vše. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak, to bylo rychlé. A já otevíram obecnou rozpravu a ptám se, zda má někdo zájem vystoupit k tomuto bodu. Nevidím nikoho, takže končím obecnou rozpravu. Ptám se na případná závěrečná slova navrhovatele nebo zpravodaje. Ani jeden nemá zájem. Nebyla podána žádná námitka, takže nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto bodu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 1015 tak, aby s ním mohl být vysoven souhlas již v prvném čtení."

Ještě pro jistotu jednou zavolám kolegy z předsály a je tu žádost o odhlášení všech, které vyhoví, a poprosím vás, abyste se znova přihlásili svými kartami. Počkáme chvíličku, než se nám ustálí počet hlasujících.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 487, přihlášeno 88 poslanců, pro 64, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A protože jsme rozhodli o pokračování v jednání, zahajuji podrobnou rozpravu a ptám se, zda je někdo přihlášen do podrobné rozpravy. Nevidím nikoho, že by se

hlásil. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se znova pana navrhovatele nebo paní zpravodajky, zda mají návrh na závěrečné slovo. Ne. Můžeme tedy přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Jana Chvojky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 1015."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 488, přihlášeno 91 poslanců, pro 87, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas, a projednávání končím.

Pan ministr s přednostním právem. Máte slovo, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Chtěl bych jenom poděkovat za podporu tomuto opravdu minimalistickému návrhu. A děkuju také za to všem zástupcům všech klubů, které jsou v této Sněmovně, že dodrželi slovo a tento tisk v devadesátce nijak neblokovali. Takže děkuji moc.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji, pane ministře. Bod jsem ukončil a otevíram bod číslo

9.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb.,
o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 958/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr obrany Martin Stropnický. Pane ministře, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji i za tu možnost přes časový limit tuto předlohu projednat. Já jsem ji představil podrobně v průběhu prvního čtení, ale jenom ve stručnosti ty nejdůležitější aspekty.

Dne 1. července 2015 začala platit rozsáhlá novela zákona o vojácích z povolání, která zásadním způsobem změnila podmínky výkonu služby, a už nyní se kladně promítají dopady novely. Přesto samozřejmě aplikace byla postupně po nabytí její účinnosti konfrontována s každodenní praxí při výkonu služby vojáků a právě tato praxe v návaznosti na aktuální situaci ukázala některé nedostatky při odměňování vojáků, kteří se podílejí na plnění úkolů při eliminaci možných hrozeb na území republiky, ale také v rámci spojenecké spolupráce v mezinárodních operacích. Proto návrh zákona obsahuje zejména upřesnění některých podmínek nároků vojáků za účelem jednoznačného výkladu nebo zjednodušení administrativy, pokud jde např. o některé složky služebního platu nebo služební příspěvek na bydlení, náhradu

jízdních výdajů, nebo např. podmínky nároků na volno při nepřetržitém vojenském nasazení.

Návrh zákona prošel podrobnou diskusí na jednání výboru pro obranu, jehož výsledkem je komplexní pozměňovací návrh, který, domnívám se, nepochyběně přispěje ke zkvalitnění předloženého materiálu.

Závěrem si dovolím avizovat, že se v podrobné rozpravě přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod číslem 6169. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání výboru pro obranu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 958/1 a 2. Prosím pana zpravodaje, pana poslance Davida Kádnera, aby se ujal slova, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy aby odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kádner: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a páновé, dovolte mi, abych vystoupil se stručnou zpravodajskou zprávou. Výbor pro obranu se touto novelou zabýval na dvou schůzích. Pozměňovací návrhy byly pak následně výborem schváleny na 38. schůzi dne 26. ledna 2017 jako sněmovní tisk 958/2. K tomu se formálně přihlásím v podrobné rozpravě. Jsem přesvědčen, že řada těchto změn zákon věcně posouvá k větší vyváženosti práv a povinností vojáků.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Antonín Sed'a. Pan poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, já jenom stručně, v podrobné rozpravě se přihlásím ke svým třem pozměňujícím návrhům, které jsem uložil jako sněmovní dokument 5814.

První návrh se týká § 102 umožňující snížit částku vymáhající (?) za škodu způsobenou vojákem. Návrh řeší současně nejednotnou aplikaci a nejednoznačná kritéria, která vytvářejí rozdíly jednak mezi vojáky navzájem, ale i mezi vojáky a občanskými zaměstnanci. Pozměňovací návrh určuje rizika státu a jeho odpovědnost za vzniklé škody, které voják způsobil při plnění úkolů obrany země.

Druhý pozměňující návrh se týká § 110 a umožňuje snížení výše náhrady škody či umožní od vymáhání škody zcela upustit v případech, kdy se nejedná o škodu způsobenou nedbalostí či se jedná o škodu z důvodu malé zkušenosti vojáka.

Třetí pozměňující návrh se týká § 111 odst. 3. Navržená úprava podává jednotné chápání práva podle § 1721 občanského zákoníku, kdy ze závazku má věřitel vůči dlužníkovi právo na určité plnění. Dochází i k pojmovému i faktickému sblížení s postupy při nakládání s pohledávkami státu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě. Jestliže tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Pane ministře, pane zpravodaji? Nemají zájem na závěrečném slově.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Antonín Sed'a, kterému tímto dávám opět slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Takže jak jsem avizoval, přihlašuji se ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem uložil jako sněmovní dokument 5814.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Jak už jsem avizoval v úvodním slově, tímto se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod číslem 6169. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Další do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu vedenému pod číslem 6169 s tím, že tento návrh zákona se podle této změny mění takto:

1. V čl. I se vkládá nový novelizační bod, který zní: „V § 4 odst. 3 se za slova „trestní bezúhonností“ vkládají slova „(dále jen „bezúhonnost“)“. Ale musím nyní přistoupit k tomu, že na návrh legislativního odboru, kterému děkuji za to, že v tom našel chybu, tento bod nově formulují tak, že v usnesení výboru pro obranu, tisk 958/2 v bodu 1 se slovo "bezúhonného" nahrazuje slovy "trestně bezúhonného" a slovo "bezúhonností" se nahrazuje slovy "trestní bezúhonností". Odůvodnění návrhu v tomto ohledu se nemění.

Další změna:

2. V čl. I se vkládá nový novelizační bod, který zní: "V § 29 odst. 3 se číslo „300“ nahrazuje číslem „150“.“

3. V čl. I se vkládá nový novelizační bod, který zní: „V § 66 odst. 3 se číslo „300“ nahrazuje číslem „150“.“

Tyhle dva body, za druhé a za třetí, se týkají úpravy stávajících služebních tarifů příslušníků bezpečnostních sborů a práce přesčas.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Návrh bude zaprotokolován, a jestli ho máte v písemné podobě, tak ho prosím odevzdejte panu zpravodaji.

Dále s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Černochová. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Já se moc omlouvám, nechci zdržovat. Možná jsem špatně slyšela, ale nepřihlásil se kolega Chalupa ke stejnemu pozměňovacímu návrhu s číslem 6069, ke kterému se přihlásil pan ministr? Jenom aby to nebylo prosím špatně zaznamenáno a nemuseli jsme opakovat druhé čtení, když už jsme si prosadili, že o tom dneska jednáme. Tak raději si to upřesněte.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Aktéři si to mezikrát vyjasní a já poprosím paní poslankyni Nohavovou, která je přihlášená do podrobné rozpravy. Máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo a přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5909 a řeší výsluhu vojáků z povolání.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Má ještě někdo zájem vystoupit v podrobné rozpravě? S přednostním právem se přihlásil pan zpravodaj.

Poslanec David Kádner: Jak už jsem avizoval, přihlásím se ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který je v evidenci jako sněmovní tisk číslo 958/2. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr obrany.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Tak já v reakci na připomítku paní kolegyně bych rád uvedl, a to by mělo být potom v pořádku, že to je přihlášení se k pozměňovacímu návrhu pod stejným číslem, ale zároveň ještě navíc, že se hlásím k těm změnám, tak jak tady byly panem poslancem uvedeny před několika okamžiky.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Zřejmě to není nic proti ničemu, co by nám bránilo doprojednat bod, i když je to třeba nestandardní.

Má ještě někdo zájem vystoupit v podrobné rozpravě? Jestliže tomu tak není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele, zpravodaje. Není tomu tak.

Tím jsme vyčerpali vše v rámci tohoto bodu a já končím druhé čtení tohoto návrhu. Současně přerušuji jednání Poslanecké sněmovny a končím tento jednací den. Budeme pokračovat zítra, tj. ve čtvrtek 27. 4. 2017, v 9.00 bodem číslo 288, což jsou odpovědi na písemné interpelace.

Děkuji všem. Přeji hezký večer. Na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.16 hodin.)

Pokračování schůže Poslanecké sněmovny

27. dubna 2017

Přítomno: poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane premiére, zahajuji další jednací den 56. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvění své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan předseda Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Petr Adam z osobních důvodů, pan poslanec Ivan Adamec bez udání důvodu, pan poslanec Pavel Antonín bez udání důvodu, pan místopředseda Jan Bartošek z pracovních důvodů, paní poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Běhounek z pracovních důvodů, paní poslankyně Martina Berdychová z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Bezeecný z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Birke z pracovních důvodů, paní poslankyně Vlasta Bohdalová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec René Číp ze zdravotních důvodů, pan poslanec Petr Fiala z osobních důvodů, paní poslankyně Pavla Golasowská do 11 hodin bez udání důvodu, pan poslanec Miroslav Grebeníček z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Havřík do 10.30 bez udání důvodu, paní poslankyně Olga Havlová do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Radim Holeček ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Holík z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec David Kádner z pracovních důvodů, pan poslanec Simeon Karamazov z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Martin Kolovratník do 10.30 bez udání důvodu, pan poslanec Martin Komárek do 11 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Vladimír Koníček z pracovních důvodů, pan poslanec Daniel Korte z pracovních důvodů, pan poslanec Rom Kostíčka z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Kubíček z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Langšádlová z pracovních důvodů, paní poslankyně Soňa Marková z pracovních důvodů, paní poslankyně Květa Matušovská ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Radka Maxová z pracovních důvodů, paní poslankyně Miroslava Němcová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Pastuchová od 15 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Gabriela Pecková z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová z osobních důvodů, pan poslanec Stanislav Pfléger z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Pilný z pracovních důvodů, pan poslanec Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, pan poslanec Ivo Pojezny ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Anna Putnová z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Miloslava Rutová z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Rykala z osobních důvodů, pan poslanec Jan Sedláček z pracovních důvodů, pan poslanec Bronislav Schwarz ze zdravotních důvodů, pan poslanec Zbyněk Stanjura z osobních důvodů, paní poslankyně Zuzana Šánová z pracovních důvodů z odpoledního jednání, pan poslanec Karel Šídlo z rodinných důvodů, pan poslanec Lubomír Toufar z osobních důvodů, pan poslanec Karel Tureček bez udání důvodu, paní poslankyně

Helena Válková do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Váňa z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Václav Votava z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Vozka z pracovních důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Zahradník z osobních důvodů, paní poslankyně Kristýna Zelenková z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jiří Zemánek z pracovních důvodů a pan poslanec Jiří Zlatuška z důvodu zahraniční cesty.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka od 14 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, pan ministr Richard Brabec z pracovních důvodů, pan ministr Milan Chovanec z pracovních důvodů, pan ministr Jan Chvojka z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Miloslav Ludvík z pracovních důvodů, pan ministr Martin Stropnický se omlouvá z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Dan Čok se omlouvá od 17.30 z pracovních důvodů, paní ministryně Kateřina Valachová se omlouvá z pracovních důvodů a pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

To byly omluvy. Dnešní jednání zahájíme bodem číslo 288, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Přistoupíme tedy k projednání bodu

288. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 56. schůze Poslanecké sněmovny byly předloženy tři odpovědi na vzenesné interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni a z tohoto důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. K projednání nám zbývají ještě dvě.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího rádu, který zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednání odpovědí na písemné interpelace. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci pana poslance Vojtěcha Filipa ve včeli financování a činnosti registrovaných nestátních neziskových organizací. Interpelace se předkládá jako tisk 1049. Projednání této interpelace bylo 6. dubna 2017 přerušeno. Do rozpravy byl v okamžiku přerušení přihlášen řádně pan poslanec Vojtěch Filip. Poslanec Stanislav Mackovík, poslankyně Jana Hnyková a poslankyně Jana Pastuchová byli přihlášeni k faktické poznámce.

Já tedy otevřívám rozpravu. Jako první se do ní přihlásil pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, paní a páновé, protože od tohoto bodu už uplynul nějaký čas, dovolím si v rychlosti připomenout jenom to nejzákladnější téma, protože moje otázka zněla, jakým způsobem jsou financované takzvané neziskovky a podle jakého klíče se rozhoduje, kolik a které neziskovky dostanou peníze ze státního rozpočtu, tedy z peněz českých daňových poplatníků. Moje otázka se netýkala dobrovolných hasičů, včelařů, zahrádkářů, kynologů, myslivců, fotbalistů, ani ochotníků, ani členů pěveckých a dalších podobných spolků a sdružení. Pokládám za nutné to explicitně zmínit, protože celá Sněmovna tuto skutečnost snad pochopila bez potíží a nevím, jestli jste to pochopil vy.

Vaše odpověď ukázala, že jste jako předseda vlády pravděpodobně odtržený od reálného života v České republice, protože se mi nechce uvěřit, že byste chtěl Poslanecké sněmovně lhát. Upřímně řečeno, nevím, která z možností by byla v případě premiéra horší. Vaše vystoupení bylo snůškou určitých dat. Já jsem to nazval, že je to odpověď účetního, a nikoliv premiéra.

Uvedl jste například ve své odpovědi, že veškerá lékařská péče v České republice je bezplatná, a já to vnímám tak, že je hrazena pouze ze zdravotního pojištění, a že vztah mezi pacientem a lékařem tedy nemá být finanční. O to se má opravdu postarat zdravotní pojišťovna, která platí poskytovateli péče.

Problém je v tom, že to není pravda. Myslím jsem si, že špatně slyším a že jsem se stal obětí nějakých halucinací. Když jsem si četl stenozáznam a připravoval se na dnešní vystoupení, tak jsem se uklidnil, že halucinacemi opravdu netrpím. Opravdu jste veřejně tvrdil, že veškerá zdravotní péče v České republice je hrazena ze zdravotního pojištění. Můžu vám s klidným svědomím říci, a myslím, že to všichni chápou, že tomu tak možná je pouze u některých vyvolených, možná ve vašem případě, a pro ostatní občany, nepremiéry naší země, je toto tvrzení spíše absurdní.

Uvedl jste, že Česká republika pomáhá a jak jste na to hrdý. Rád bych upozornil na jeden zásadní fakt, že prostředky, které používá Česká republika na humanitární rozvojovou zahraniční pomoc, jsou peníze českých daňových poplatníků a že ta pomoc je spíše z peněz těch, kteří platí daně do rozpočtu České republiky, nikoliv že byste je mohli vlastnit jako vláda, protože jste pouze správci takových prostředků.

Můžeme zde mluvit o tom, kolik komu a za kolik jsme kde pomohli, zda vámi podporované charitativní organizace nejsou charitou zejména pro vlastní zaměstnance. Můžeme se hodiny a hodiny bavit o systému různých agentur inkasujících peníze ze státního rozpočtu a dále je distribuujících spřáteněm neziskovkám na různé, promiňte mi, obskurní projekty. Můžeme tu počítat miliony, desítky, stovky milionů, i miliardy. Můžeme stílet různými čísly, fondy, statistikami, osobně jsem ale přesvědčen, že se stejně nedobereme žádného závěru. Diskuse se neposune ani kousíček dál z místa, kde začala. Budou to jenom a jenom čísla a statistiky.

Já bych ale rád hovořil o něčem úplně jiném. Za těmi čísly a statistikami jsou totiž živí lidé a jejich mnohdy těžké a smutné životní příběhy, příběhy bolesti, smutku, ale i příběhy naděje. Příběhy, kde potřebným a nešťastným bylo nabídnuto mnoho pomocných rukou, s jedinou výjimkou, a tou byla pomocná ruka státu.

S několika takovými osudy bych si nyní dovolil vás, pane premiére, a také všechny ostatní přítomné seznámit. Následně bych vám rád položil několik zcela jednoduchých otázek. Nebudu mluvit o tom, komu jsme pomohli, budu mluvit o tom, komu jsme nepomohli, ačkoli bychom podle mého názoru pomoci měli.

Příběh první je o slečně Alence nebo Ilonce, jak chcete, já ta jména neuvádím zcela, protože si to ti lidé nepřejí, jenom vím, že ten příběh existuje, je z Plzeňského kraje. Ve 23 letech jí byl diagnostikován, do té doby zcela zdravé studentce filozofické fakulty, zhoubný nádor v oblasti hlavy. Podstoupila operaci a následné ozařování. Léčba vypadala velmi nadějně, stav nemocné se rychle zlepšoval. Po několika měsících však byla Alence diagnostikována postradacia myelitida. Jde o stav, kdy nemocnému odumírají míšní nervové cesty a následkem toho dochází k postupnému ochrnutí. Lékaři doporučili léčbu, kterou však kvůli finanční náročnosti odmítlo naše zdravotnictví hradit. Než se celá záležitost na příslušných místech projednala a rodina byla informována o zmíněném zamítavém stanovisku, její stav se již natolik zhoršil, že již byla upoutána na lůžko a zcela odkázána na pomoc ostatních. Na financování její léčby se začaly konat sbírky, koncerty i další akce. Našla se spousta lidí, kteří se snažili dle svých možností upřímně pomoci, když se stát k Alence otočil zády. Tito lidé si zaslouží úctu a obdiv. Jsem hrdý, že jsem spoluobčanem takových lidí, kteří pomáhají, ale nemohu být hrdý na to, co udělalo české zdravotnictví.

Ve svém vystoupení jste, pane premiére, zmínil, že vy jste hrdý na to, že se Česká republika podílí na financování zdravotní péče v uprchlických táborech v Jordánsku. Mám tady celý přehled, je to příloha číslo I – Témata zahraniční rozvojové spolupráce v roce 2017 a indikativní výhled na rok 2018-2019. Můžete si najít, kolegové a kolegyně, na stránkách Ministerstva zahraničí.

A já se ptám – je podle vás v pořádku, že v rozpočtu České republiky se najdou peníze na financování zdravotní péče v uprchlických táborech v Jordánsku, když se nenašly peníze na zdravotní péče o slečnu Alenu? Jsou pro vás migranti v jordánských táborech z nějakého důvodu cennější než její případ? Dokázal byste vysvětlit jejím rodičům, že z jejich daní – protože oni daně platí – se platí péče někde jinde a na jejich dceru nezbylo?

Příběh druhý je o Mirkovi nebo Hynkovi, jak chcete. Jde o tříletého kluka, který se shodou neštastných náhod skoro utopil v bazénu. Přežil, po dvou měsících v bezvědomí se vrátil a je zatím zcela odkázán na pomoc nejbližších. Vzhledem k jeho věku je velká šance na návrat do plnohodnotného života. Je třeba zajistit intenzivní rehabilitaci, péči neurologa, logopeda, zdravotní pomůcky. Zatím podstoupil léčbu v Janských Lázních, terapii v hyperbarické komoře a intenzivně rehabilituje na neurorehabilitační klinice. Mirek potřebuje intenzivní každodenní terapii, kterou náš systém zdravotního pojištění nehradí. Terapie je finančně náročná, čtyři týdny vyjdou na cca 68 000 korun, jedná se ale o běh na velmi dlouhou tratě. Podle paní primářky je před Mirkem několik let tvrdé práce. Na Mirkovu léčbu se pořádá sbírka, lidé se snaží pomoci, každý jak může, když se stát k jeho případu a k jeho rodičům otočil zády.

Ve svém vystoupení jste, pane premiére, zmínil, že jste hrdý na to, že se Česká republika podílí na financování integrované zdravotní péče o matku a dítě, podle těchto dokladů např. v Čadu. A mám tedy několik jednoduchých otázek. Jsou formulovány tak, že stačí odpovědět ano, nebo ne. Je podle vás v pořádku, že v rozpočtu České republiky jsou peníze na financování integrované zdravotní péče pro matku a dítě v Čadu a nenajdou se na financování léčby tříletého Mirka? Jsou pro vás z nějakých důvodů matky a děti v Čadu cennější než naše děti a naše matky? Dokázal byste to vysvětlit Mirkovým rodičům?

Třetí příběh je o devítileté Daniele nebo Michalce, chcete-li. Od narození má neznámou nemoc připomínající dětskou mozkovou obrnu, spojenou s centrální svalovou hypotonii. Tato nemoc má za následek celkové zhroucení hybnosti těla, které znemožňuje běžný pohyb zdravého člověka a naprostě vylučuje samostatnou chůzi. Navzdory těžkému osudu se rodina snaží Daniele zajistit plnohodnotný život a záradit ji do běžného dětského života. To se ale neobejde bez speciálních pomůcek a rehabilitací. Nemoc se projevuje celkovou ochablostí svalstva, třesem rukou, zhroucenou koordinací celého těla a nulovým smyslem pro rovnováhu. Po zvýšené fyzické námaze je malá pacientka velmi rychle unavená. Proto jsou velmi důležitá cvičení, lázeňská rehabilitace a kompenzační pomůcky, které napomáhají soběstačnosti, a zlepšují tak fyzický i psychický stav Daniely. Nutné kompenzační pomůcky a specializovaný léčebný program zdravotní systém České republiky nehradí. Rodina se proto rozhodla zkusit peníze získat prostřednictvím sbírání víček. Sbírají se víčka od PET lahví, mléka, zákysů, ale také od kávy či aviváží, tekutých pracích prášků, a jeden kilogram víček stojí, dostane se za něj šest korun.

Když jste ve svém vystoupení, pane premiére, zmínil, jak jste hrdý na to, kde všude pomáháme a např. jak je financována podpora obyvatel ohrozených suchem v Etiopii, mám opět několik jednoduchých otázek a zase stačí odpovědět ano – ne. Je podle vás v pořádku, že se v rozpočtu České republiky najdou peníze na financování podpory obyvatel ohrozeným suchem v Etiopii a nenajdou se na financování léčby a rehabilitace devítileté Daniely? Co je pro nás cennější – naši občané, nebo obyvatelé jiného státu, kterému pomáháme? K čemu slouží státní rozpočet? Dokážete to vysvětlit rodičům Daniely?

Čtvrtý příběh je o Anně, která je tříletá holčička ze severní Moravy, trpí mozkovou obrnou. Jedinou šancí na zlepšení jejího zdravotního stavu je speciální rehabilitace. Zdravotní systém České republiky tuto rehabilitaci nehradí a rodiče malé Anny si léčbu nemohou dovolit. Osud malé Aničky vyvolal nebývalou vlnu solidarity v místě jejího bydliště a okolí, na její léčbu se skládají známí rodiny, ale i úplně cizí lidé, od malých školáků až po seniory v domovech důchodců. Pořádají se koncerty místního dětského sboru, lidé prodávají na farmářských trzích vlastní výrobky, zapojují se dobrovolní hasiči a organizátoři sportovních akcí. Výtěžek z aktivit jde na léčbu malé holčičky. Její rodiče chtějí udělat všechno pro to, aby se dceři pomohli jakýmkoli způsobem. Kombinace mozkové obrny, epilepsie a výživových problémů je velmi těžká. Cílem léčby je pokusit se zlepšit zdravotní stav Aničky natolik, aby dokázala sama sedět a pohybovat se na voziku. První vlna sbírky skončila na částce 40 000 korun a pokračuje dál. Léčba je velmi nákladná a dlouhodobá.

Mám zase otázku. Když jste hrdý, pane premiére, na to, jak umíme financovat zdravotní péči o obyvatele Středoafrické republiky, je podle vás v pořádku, že v rozpočtu České republiky se na financování zdravotní péče Aničky nenajdou peníze a najdou se peníze na léčení jinde? Jdou pro vás z nějakých důvodů obyvatel Středoafrické republiky cennější než naše Anička? A dokážete to vysvětlit Aničiným rodičům?

Poslední příběh, abych nebyl příliš dlouhý, je příběh Adama. Je čtyřletý, narodil se jako zcela zdravé dítě. Protože se rodičům zdál jeho vývoj nepřirozeně pomalý, nechali svého syna vyšetřit na neurologii a genetice v Brně. Zároveň začal docházet na speciální cvičení. Po devítiměsíčním čekání na výsledky genetických testů byla stanovena diagnóza meroisin deficitní kongenitální svalová dystrofie. Prognóza u dětí s touto diagnózou je dle neurologů elektrický vozík, a to do konce života. Existuje však malé procento těch, kteří se naučí chodit a být soběstačnými. Je to malé procento, ale pro rodiče a malého Adama je to naděje, a proto boj s onemocněním nevzdávají. Stále hledají možnosti, jak svému synovi ulevit od problémů a posunout ho dál na jeho cestě k samostatnosti. Současně se jeví nadějnou léčbu kmenovými buňkami. Tento postup je však nákladný a zdravotní systém České republiky ho nehradí. Rodiče malého Adama nemají jinou možnost než se pokusit peníze na léčbu a kompenzační pomůcky pro své dítě získat pomocí sbírky.

Pro představu uvedu položky, na které se vybrané prostředky použijí. Léčba kmenovými buňkami 1 600 000 korun, intenzivní terapeutický pobyt 24 000 korun, dětský invalidní vozík 25 000 korun, vertikalizátor Medico 42 562 korun podle tabulky, kurz plavání 3 500, rehabilitace, akupunktura 7 000 korun. Tyto položky uvádím proto, že jste ve svém vystoupení mimo jiné zpochybňoval účel podobných sbírek. Takové zpochybňování však pokládám za vrchol nevkusu, neúcty a arogance vůči rodičům těžce nemocných dětí a vůči všem, kteří se snaží nezištěně pomáhat a změnit tak dopady nepřízně osudu.

Ve svém vystoupení jste zmínil, pane premiére, že jste hrdý na to, jak se podílíme na financování potravinové bezpečnosti obyvatel Jižního Súdánu. Mám tedy zase několik jednoduchých otázek. Je podle vás v pořádku, že v rozpočtu České republiky se najdou peníze na zajištění potravinové bezpečnosti obyvatel Jižního Súdánu a nenajdou se finanční prostředky na léčbu a rehabilitaci malého Adama? Jsou pro vás z nějakého důvodu obyvatelé Jižního Súdánu cennější než Adam? A dokážete to vysvětlit Adamovým rodičům?

To je tedy pět namátkou vybraných příkladů a pět stránek našeho rozpočtu humanitární pomoci. Jsem přesvědčen, že tyto rodiny mají právo očekávat plnou podporu naší společnosti. Podobných příběhů jsou u nás určitě stovky, možná i tisíce. Jak jsem uvedl na začátku, jsou to příběhy těch, kterým jsme nepomohli, ačkoliv jsme jim pomocí měli a mohli. Jsou to příběhy těch, ke kterým se otočil stát zády. Místo toho prostřednictvím různých organizací, ale z rozpočtu České republiky děláme úplně něco jiného. Možná že někde elektrifikujeme, možná že někoho učíme demokracii, a na vlastní lidi nezbývá. Na lidi, kteří platí daně, kteří budují Českou republiku jako svůj domov.

Vaše vystoupení, pane premiére, jasně ukázalo, že jste odtržen od reality. A to úplně. V plné nahotě ukazuje uvažování člověka, který se zcela odcizil vlastním lidem a možná si může poplácávat po ramenou v Bruselu s jinými, kteří myslí, že takhle to má být.

Úkolem státu, tedy České republiky, musí být zajišťování potřeb vlastních obyvatel. Proto státy vznikly a proto si je také občané prostřednictvím daní platí.

Myslím si, že uvedené životní příběhy jsou dostatečně výmluvné, stejně jako jsou dostatečně jasné otázky, které jsem v souvislosti s tím položil. Vážený pane premiére, doufám, že na jasné otázky od vás dostanu přímo jasnou odpověď. Byl bych rád, abychom se neutápeli v účetnictví a v odůvodňování toho, že rozhodnutí, která činíme za naše občany, za jejich peníze, jsou opravdu v jejich prospěch. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Děkuji panu místopředsedovi. Než přikrocíme k dalšímu přihlášenému do rozpravy, tak ještě omluvy. Pan poslanec David Kasal se omlouvá dnes od 9 do 13 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek se omlouvá dnes do 11 hodin, pan poslanec Karel Rais se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Farský se omlouvá mezi 11.30 až 13. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Kolovratník se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednacího dne, pan poslanec Martin Lank se omlouvá od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Vladislav Vilímec se omlouvá z pracovních důvodů z celého dnešního jednacího dne a pan poslanec Václav Zemek se omlouvá dnes z pracovních důvodů a pan místopředseda Radek Vondráček se omlouvá od 9 do 13 ze zdravotních důvodů.

To byly omlovenky a dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Zareaguji jenom krátce. Chtěl bych poděkovat panu předsedovi Filipovi za ten příspěvek a za to, jak si ty věci připravil. Už jsme tady o tom hovořili posledně, že naše zdravotnické opravdu nehradí veškerou péči, jak nám tady tvrdil pan premiér. A to, co tady přednesl pan předseda Filip, toho je jasným důkazem. Ostatně není to pro nás žádná novinka. My všichni velmi dobře víme, že ten stav je takový.

Už jsem asi dvakrát nebo třikrát v průběhu této Poslanecké sněmovny tady zmíňoval slib poslance, který jsme složili na začátku této Poslanecké sněmovny, kdy jsme se zavazovali hájit zájmy občanů České republiky. A to, co tady přednesl pan předseda Filip dokládá, že tak bohužel není vždy postupováno ani vládou, ani touto Poslaneckou sněmovnou. Je velmi smutné, že ten stav je takový. A absolutně souhlasím se slovy pana předsedy Filipa, že náš premiér je buď absolutně odtržený od reality, nebo cynicky prohlašuje věci, o kterých ví, že nemohou být pravdivé.

K těm neziskovkám. V uplynulých dnech jsem k svému šoku zjistil, že české neziskovky působí třeba v Mongolsku, kde se zabývají výchovou mongolských vězňů, jak se mají zapojit do pracovního procesu poté, kdy opustí věznici. To je velmi záslužná činnost – naprosto nesmyslná, která nemůže vést k cíli. Nicméně Člověk

v tísni, velmi bohatá neziskovka, která dostává dotace ze státního rozpočtu, utrácí peníze i takovýmto způsobem. Co k tomu dodat? Myslím si, že místo dalších cynických slov, která budou vyvracet to, co řekl předseda Filip, by pan premiér neměl vůbec reagovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Mackovík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Mackovík: Děkuji. Pane předsedající, pane premiére, dámy a pánovců Chci jenom takovou poznámkou, která se týká opět zdravotnictví.

Pan premiér se nedávno v médiích nechal citovat, že Ministerstvo zdravotnictví uhradí zásahy letecké záchranné služby, které uhradit nechtělo. Dodnes k tomu nedošlo a ministerstvo opět vyšetruje další případ, kdy vrtulník letěl pro pacienta po ministersky úředně stanovené letové době.

Pane premiére, mnohé z neziskovek, které fungují v České republice, parazitují ze systému, fungují jenom účelově proto, aby měly peníze na samy sebe, na zaplacení svých odměn, svých platů, a pro stát neudělají vůbec nic. Naopak za státní peníze možná dělají ty různé billboardy proti vládě, proti poslancům, proti zákonům. Ale je potřeba se rozhodnout, kdo této zemi bude vládnout a kdo tady bude nastavovat nějaké parametry hry.

Mnoho neziskovek se tady vžilo do role soudců státních zástupců, na ně navázaná média je pak citují a ovlivňují veřejné mínění. Já si myslím, že to je špatně, že ta disproportce mezi tím, kdo má pravdu, a tím, kdo lže, by měla být jasně stanovena a stát by se neměl podílet na tom, že různí darebáci tady za veřejné finance porostou a budou ovlivňovat veřejné mínění. Opravdu si myslím, že peníze patří především pro slabé, pro nemocné a ne pro ty, kteří na tom pouze parazitují a bohatnou. Já si myslím, že je potřeba ten systém změnit. Když se podíváte na internet, kolik neziskovek je financováno z veřejných financí a co ve skutečnosti dělají, je to katastrofa. Kdyby tyto peníze vláda rozdala někam jinam, bylo by to lepší pro všechny občany České republiky, a to si myslím, že je celý ten problém.

Proto nemůžu souhlasit s tím, že všechno je naprosto v pořádku. A ještě jednou se ptám, kdy už začne třeba fungovat Ministerstvo zdravotnictví ve prospěch pacientů.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan poslanec Klán, rádně přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové.

Dovolte mi, abych tady trošičku opět rozvinul ne teorii, ale skutečnou praxi, jak se věci mají ve vztahu registr smluv – neziskové organizace, nátlaková skupina Rekonstrukce státu a další. Abychom si tady uvědomili, jak je to všechno provázáno a zda tady někdo podléhá nebo nepodléhá tlaku neziskových organizací. Nebudu tady

říkat něco podobného, jako říkal pan místopředseda Filip nebo kolega Mackovík, zaměřím to vysloveně na registr smluv a toho, kdo podlehl tlaku v Senátu a bál se Rekonstrukce státu.

Je mi moc líto, že to byli i senátoři sociální demokracie, kteří hlasovali pro sněmovní verzi registru smluv, když jsme vyjímali všechny státní a polostátní podniky, abychom je uchránili před drtivou globalizací a různými globalizačními tlaky, které je chtějí zlikvidovat. To je bohužel pravda. Oni potom přiznali, že se báli Rekonstrukce státu. Vím, že řada poslanců se tady nebála, a doufám, že se nebude bát, až se tady bude registr smluv projednávat, Rekonstrukce státu ani nějakých lidí, kteří se sem přijdou posadit na galerii a budou si nás fotit a budou na nás koukat různými brylemi. Doufám, že k tomu nedojde a že prostě podporíme sněmovní verzi a vyjmeme státní podniky. To je jedna věc. O tom tady tolík teď mluvit nebudu.

Budu mluvit ale o té provázanosti neziskových organizací. Víte, v dnešní době globalizace je určitý trend, kdy vznikají různé nevládní neziskové organizace, a je jich jako hub po dešti. A tyto nevládní neziskové organizace dost často dojí stát. Já jsem tady říkal, že ho účelově dojí. To jsou takzvaní dojiči. Oni opravdu ten stát vysávají. Oni pořád o něco žádají, a v registru smluv být nemají? To je takové prapodivné, protože místo toho, aby odkryly, kam peníze přesně jdou, tak budou říkat: víte, my to radši dělat nebudeme, co kdyby se příšlo na to, kam vlastně přesně jdou, takže proto tam radši být nechceme. A já si vzpomínám, když se tady registr smluv projednával, vaším prostřednictvím na pana kolegu Farského, který tenkrát prohlásil, že neziskovky tam vlastně být mají, protože jsou příjemci veřejných peněz. A to je pravda. Ony jsou příjemci veřejných peněz. Na tom se snad všichni shodneme. Jediný problém prý byl v tom, za jaké rozhodné období vlastně mají smlouvy uveřejňovat, jestli za loňský rok, za letošní rok nebo za budoucí rok. Já nevím.

A říkal to tady i kolega Vondráček. Já jsem se s ním bavil. On říká: Podali jste ten pozeměnovací návrh? A já říkám, že tady byl podán. Podával ho pan poslanec Foldyna. Já jsem pro něj hlasoval. A on furt říká: Ale tam jsou nějaké chyby, tam jsou takové divné chyby, ono to nějak nejde hlasovat a nastaly by různé zmatky, a jestli jsme to podali v Senátu. Já jsem říkal, proč bych to tam podával já, když tady o tom mluvíte pořád vy, že tam ty neziskovky patří, ale ruku jste pro to nezvedl. A ještě úsměvnější bylo, že jak je pan kolega nějakým způsobem provázán s Rekonstrukcí státu, tak dost často volá Rekonstrukci státu, jak se vlastně má hlasovat, a pak se do toho všeho zamotává. I Rekonstrukce státu je určitě takovou v uvozovkách hlásnou troubou některého politického hnutí. Já nevím, nechci to tady nějakým způsobem nadsazovat, ale může to být i hlásná trouba.

Ale teď se pojďme podívat na to, jak je Rekonstrukce státu vlastně placená. Oni na tom svém nějakém profilu o mně piší, že jsem kouzelník a nějaký šaman poloprofesionál, nevím, co tam všechno o mně mají, mě to nějakým způsobem ani netrápí. Jak jsou tedy vlastně placeni? Oni jsou placeni samozřejmě hodně takzvanými donátory, což jsou dost často soukromé korporace, které je platí, aby účelově oslabovaly pozici státu. To znamená, že v budoucnu, jak bude stát oslaben, právě nevládní neziskové organizace chtějí stát nahradit. To je globalizační trend. A mě mrzí, že nejenom my jako Parlament České republiky, ale i řada jiných států

podléhá tomuto tlaku neziskových organizací. To není jenom náš trend, to je prostě celosvětový trend. Čím víc tomu budeme podléhat, tím více nás neziskové organizace budou nahrazovat.

Co má dělat neziskový sektor? Ten má pouze doplňovat stát v sektorech, kde sám nějakým způsobem selhává, nebo mu nestačí síly, aby to tam dokázal nějakým způsobem pořádně řešit, ať je to třeba péče o seniory, taky jsme to tady řešili. V tom nějakým způsobem trošičku ten stát selhává a tam ho má neziskový sektor doplňovat. Tomu plně rozumím. Ale nerozumím tomu, proč by neziskové organizace měly účelově oslabovat stát a poté ho nahrazovat. A to dělají právě nevládní neziskové organizace, které jsou chtě nechtě, a může to být pravda a nemusí, placeny jednak soukromým kapitálem a jednak i dokonce penězi daňových poplatníků. Oni mohou žádat o dotace. Tvrzení, že nejsou příjemci veřejných peněz, proto tam být nemáme, je naprosto liché. Oni jsou příjemci veřejných peněz, protože oni o peníze žádají.

Ale pojďme se podívat na to, kdo vlastně všechno platí Rekonstrukci státu, které se vlastně bojíme. Ne tedy já, já se jí nebojím vůbec, ale jsou lidé, kteří podléhají účelovému tlaku, když mu udělají například billboardy, například. Tak se pojďme podívat, kdo tam všechno patří. Já jsem se podíval na jejich slavný transparentní účet, kdy tam jsou zahrnutы platby.

Nejštědřejší je Student Agency. Ano, už jsme tady o tom také hovořili, když se projednával registr smluv, Student Agency, jmenovitě pan Jančura. Ten za tu dobu, co se týče tohoto měsíce, poslal na jejich účet něco přes čtvrt milionu korun. Taková krásná, zajímavá částka. Jenom za tentle měsíc, ani ne čtrnáct dnů. Můžete si to tady klidně přečíst. (Poslanec čte z tohoto dokumentu.) Tam je 100 tisíc, 250 tisíc a takovéto částky. Vám nepřijde divné, že podporuje Rekonstrukci státu, která má stát rekonstruovat podle jejich logiky, ale účelově je oslabuje? Protože oni říkají: Vy budete hlasovat tak, jak my chceme, protože my chceme mít takhle nastavený registr smluv, jinak vás někde očerníme. Vám to nepřijde divné? Mně to tedy přijde moc divné. A ještě navíc, když právě Student Agency jako dopravce, který má vlaky, autobusy získává peníze ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Vám nepřijde divné, že peníze tečou i k němu a on to potom může takhle jednoduše rozesílat? Vždyť je to naprosto všechno provázané. Když se podívám na ten účet, tak tam dost často figuruje například společnost Y Soft Corporation, zase soukromá korporace, která podporuje Rekonstrukci státu, která účelově bude oslabovat různé sektory státu. A my si to tady necháme líbit? Buďto hájíme stát jako celek a hájíme státní instituce, anebo budeme podléhat čím dál většímu globalizačnímu tlaku soukromého kapitálu. Mně to přijde velice smutné. A já nebudu podléhat tlaku. Já jsem to nikdy neudělal a neudělám to ani teď, i když o mně můžou psát, co chtějí.

Ale když se podíváme na další provázanost, tak je zajímavé, že výhradními donátory jsou různé obchodní komory. Takže tyto obchodní komory chtějí vidět, jak stát hospodaří, respektive jak hospodaří jeho státní podniky. Chtějí vidět, s kým jste uzavřeli smlouvu, s kým co máte. A když jsem se ptal na zásadní otázku, jak občan pozná nevýhodně uzavřenou smlouvu z registru smluv, tak mi bylo odpovězeno: Vite, pane poslanče, naprosto jednoduše – podle ceny. Jak tam můžete poznat něco podle ceny, když nejlevnější přece neznamená, že je to nejlepší? To je první věc. Jak to poznáme my jako občané? To nejde poznat, nikdy to ani nepůjde poznat. To poznají

opravdu jenom soukromé korporace, které si platí nejlepší právníky a ekonomy, ti to poznají. Občan, se kterým se operuje v tom registru smluv a se kterým se operuje i v boji proti korupci, to nepozná. Nikdy to nepozná.

Víte, podle mě ten registr smluv je protiústavní. On je protiústavní. Opravdu je protiústavní, protože jedno vlastnictví, tedy státní, snižuje na úkor toho soukromého. Je tam logický rozpor. A my si to tady necháváme líbit, když řekneme: prostě je potřeba uveřejňovat veškeré smlouvy, které uzavírají státní podniky. A opět. Jen tak to tam dáme, dobře, stát to bude uveřejňovat – a co udělá soukromý kapitál? Ten bude nahlížet do registru smluv a bude z toho čerpat informace, které potřebuje. A když mi tady někdo tvrdí: No ale obchodní tajemství bude začerněno. Dámy a pánové, žijeme v době globalizace. A globalizační tlaky jsou silné, tzn. jakákoli konkurence ze smlouvy, i kde bude začerněno, že tam prostě je obchodní tajemství, dokáže vyčist jakékoli věci, aby oslabil pozici toho daného národního státu nebo toho daného státního podniku. Vždycky to tam vyčte, ať to byl příklad budějovického Budvaru, když jsem tady říkal, že si na něj brousí zuby Anheuser Bush, který chodil jako mlsný pes, už tu byl v Plzni a pak nějakým způsobem se dostal do křížku s tím Budvarem, když se soudili o značku. A pak najednou došlo k tomu, že Budvar uveřejnil něco, že nějaké sklenice bude posílat někam na Balkán, a Rekonstrukce státu z toho měla těžkou legraci, ale mohl z toho být velký problém. A oni to svedli na to, že vlastně Budvar ani nevěděl, co v tom registru má zveřejňovat, tak tam raději zveřejnil pro jistotu všechno, protože co kdyby ta smlouva potom později byla neplatná.

Opravdu se chceme dostávat do tlaku neziskových organizací, které nejsou v registru smluv? Já to nechci dělat. Já to nechci dělat a budu vždycky tady chránit státní zájmy a státní podniky. Právě už jenom proto, že je konkurence chce zlikvidovat, a můžeme si o tom říkat možné a nemožné. Ten příklad se Student Agency už říkal v Senátu senátor Radko Martinek, který to tam brilantně celé popsal, jaká je provázanost a o co tady je, že prostě jde o to oslabit českého národního dopravce České dráhy, aby ho později, někdy v budoucnu, mohlo nahradit Student Agency. Proto má ty levné jízdenky a další věci. Tohle něco podobného se stalo ve Spojených státech amerických, kdy společnost Walmark účelově snižovala ceny, aby likvidovala konkurenzi. To se už skutečně stalo. Tak proto nerozumím tomu, proč my jako Česká republika, máme mít registr smluv, má ho ještě Slovensko, abych jim nekřividl, ale tam ho mnohokrát upravovali a raději by ho neměli, protože došlo k různým problémům, ale o tom se tady nebavíme. My se tady bavíme o tom, že když nějaký státní podnik – já si myslím, že řada lidí ani nečetla ten zákon o státním podniku, a to se mi skutečně ukázalo, když jsem se bavil nějakým způsobem na semináři ohledně registru smluv na CEVRO Institutu s Rekonstrukcí státu, tak oni ho ani nečetli, co to je o zákon o státním podniku.

Když nějakým způsobem státní podnik zveřejní tu smlouvu, tak už je v tu chvíli oslaben. V tu chvílku už je oslavován před tím soukromým kapitálem. A říkám, ten bude vždycky hledat jakékoli kličky. A ono se říká: no ale ono se vlastně za rok nic nestalo, všechny státní podniky fungují. Ano, to si snad myslíte, že konkurence bude ničit tu další konkurenzi ze dne na den? Tomu nevězte. To je dlouhodobý proces. To je dlouhodobý proces několika let. Například dva tři roky bude sledovat ten daný

konkurent, jak se věci mají, a poté zaútočí, účelově ho oslabí. To není proces, že bychom teď za týden zlikvidovali nějakou firmu, ale to je opravdu dlouhodobý proces. Ve Spojených státech s tou společností Walmark to trvalo několik let. Pět až šest let to trvalo. Ale k tomu dojde. K tomu dojde, pokud v tom registru smluv zůstanou státní podniky. To k tomu prostě, bohužel, dojde. A já pod tím nechci být podepsán, protože já chráním zájmy České republiky.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Klánovi za jeho vystoupení. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Soukupa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem si před časem nadrobil pěknou patálí. Možná si vzpomenete na to, že jsem tady inicioval zařazení bodu o migraci. Připravil jsem si takovou řeč, kterou jsem neměl možnost tady přednést. Já jsem ji zveřejnil na sociálních sítích a jakýsi novinář si k tomu přidal informaci o tom, že u nás migrant dostane 21 tisíc jako dávku. To vyvolalo obrovskou odezvu. A já sám jsem o tom nikde v tom rozhovoru nemluvil. Nicméně pak jsem se podíval na to, jaké skutečně jsou možnosti. Za předpokladu, že ten migrant dostane u nás politický azyl, a je to tak v naprostém pořádku, protože naši migranti po 48., 68. také dostali pomoc v zahraničí od těch států, kde našli nový domov, tak nasáčejme ty částky. Příspěvek na bydlení, doplatek na bydlení, dávky v hmotné nouzi, případně rodičovský příspěvek apod., tak on se na tu částku může skutečně dostat.

On ten problém je ale širší. Těch migrantů tady skutečně, tak jak vláda tvrdí, v současné době moc není. Dík za to. Ovšem tyto dávky dostávají lidé, a velké množství lidí, kteří se skutečně dostanou na daleko větší peníze, než jaké má důchodce nebo důchodkyně. Paní, která celý život psala na psacím stroji, deset tisíc důchod, minimální. A tak dále a tak dále. Tyto peníze, na které se dostanou ti příjemci, kteří parazitují na našem sociálním systému, tyto peníze nemá ani úřednice, která jím vybavuje sociální dávky. Je to prostě širší problém.

Položme si otázku, kdo je za to zodpovědný. Já si myslím, že za to jsme zodpovědní my. My sice máme krásné zákony, které nějakým způsobem dávají možnost tyto lidi nějakým způsobem odhalovat, bránit tomu, aby nedocházelo ke zneužívání sociálních dávek, ale jsou málo účinné.

Tedy musím říci, že já se stydím před těmi lidmi, kteří celý život pracují, a pak mají tak nízké důchody. Já se stydím za ty, kteří pracují za minimální mzdu, a pracují v podstatě.... Kdyby nepracovali a kdyby se přihlásili na úřad práce a žádali o sociální dávky, tak na tom budou líp. Ovšem přirozeností člověka by mělo být pracovat.

Ted' k neziskovým organizacím. Já jsem také členem krajského zastupitelstva a teď přicházejí žádosti o dotace neziskových organizací. My jsme zvolili takovou metodu, já tam pracuji ve výboru bezpečnostním a výboru pro menšiny, že chceme, aby nám doložili, jakým způsobem naložili v uplynulých obdobích s těmi penězi. Oni vůbec nejsou ochotni něco takového doložit. Oni říkají: Máme na to nárok, tak nám ty

peníze dejte. Jsou organizace, jako je Člověk v tísni nebo i naše organizace při Úřadu vlády, Agentura pro sociální začleňování, které dostávají obrovské prostředky, a já se ptám, jak efektivně jsou tyto prostředky využity. Tyto organizace pracují ve vyloučených lokalitách. To je opravdu vážný problém. A neustále, rok od roku, slyšíme, když se ptáme po efektivitě vynaložených prostředků: je to běh na dlouhou trať. Ono už je to 15 let, 20 let, 25 let. Jak dlouhá bude ještě ta trať?

Já si myslím, že je nejvyšší čas, abychom tyto peníze – za prvé, abychom žádali vyhodnocování efektivity vynaložení těchto peněz, a za druhé, abychom je dávali s tím, že už jsou nějakým způsobem úkolování. To není jenom o tom navštěvovat rodiny a přesvědčovat je, aby posíaly děti do školy apod. To je i o tom, abychom vyhodnocovali, kolik dětí, dejme tomu, z té vyloučené lokality se dostalo na střední školu. To je třeba o tom, abychom se ptali, jak se snížila nezaměstnanost nebo jak se zvýšila zaměstnanost v těch vyloučených lokalitách. Já si myslím, že když dáváme tyto peníze, a já u nás v krajském zastupitelstvu budu prosazovat, aby tomu tak bylo pro letošek, už bychom měli dávat konkrétní úkoly. Konkrétní úkol, o kolik ty, o kolik vy jako Člověk v tísni zvýšíte nebo snížíte, dejme tomu, absence dětí ve školách, o kolik zvýšíte zaměstnanost ve vyloučených lokalitách apod. Prostě musíme být důslední.

Prostě my musíme být důslední.

V souvislosti s tím, o čem jsem tady mluvil, o těch 21 tisících, dostávám desítky, možná stovky mailů. Skutečně jsem si nadrobil. A mezi lidmi je obrovská zloba. Obrovská zloba, protože ti lidé už nechtějí dále snášet to, že se vyhazují prostředky, které by mohly sloužit na zvýšení jejich důchodů, na zlepšení jejich podmínek – mám na mysli lidi, kteří pracují. Děkuji za pozornost. (Tleská jeden poslanec z ANO a jeden poslanec z KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Soukupovi. Nyní pan poslanec Karel Fiedler v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Já s kolegou Zdeňkem Soukupem absolutně souhlasím, že bychom se měli ptát po efektivitě vynaložených peněz. Ale neodpustím si tady připomenout to, že my jsme to v petičním výboru, kam spadá rozpočtová kapitola Úřadu vlády, již řešili. Dožadovali jsme se, aby byl předložen nějaký výkaz efektivity vynaložení toho, jak ty neziskové organizace pracují. Já jsem na základě toho v loňském roce podal pozměňovací návrh ve formě dodatku ke státnímu rozpočtu, kde jsem u neziskových organizací, které se zabývají integrací romské komunity – to jejich slavné téma a existuje jich třicet čtyřicet, výsledky jsou nulové, protože se nic nezměnilo – podmiňoval, nikoli chtěl odejmout, ale podmiňoval to, aby polovina prostředků, které dostávají, byla po doložení výsledků jejich činnosti. Tento pozměňovací návrh neprošel. A neprošel samozřejmě hlasy vládní koalice, čili i poslaneckého klubu ANO. Bohužel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. (Vlevo se hlásí poslanec Ondráček.) Paní

kolegyně Hnyková, která byla přihlášena v první fázi, a potom pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Přeji všem krásné dopoledne. Chtěla bych se vrátit k těm neziskovým organizacím. Ano, už to tady dneska zaznělo. Jsou neziskové organizace, dovolila bych si je rozdělit na dvě skupiny – ty, které jsou pro tuhle společnost potřebné, které jsou variabilní, které pomáhají v sociální oblasti, v zájmové činnosti, a těch lidí, kteří pracují v těchto organizacích, si já velmi vážím, protože opravdu dělají velmi prospěšnou věc. Ovšem na druhé straně neziskové organizace, které mají nejasný cíl, nejasnou vizu.

My jsme se opakovaně v našem podvýboru pro nepojistné dávkové systémy zabývali organizacemi, které působí v začleňování atd. atd. Chtěli jsme vědět výsledek toho jejich dění, to, co vlastně je jejím výsledkem. Ve výboru pro sociální politiku jsme se zabývali organizacemi doprovázejícími pěstounské rodiny. Chtěli jsme po nich, aby byly jasně nastaveny jejich standardy. Jsou to také neziskové organizace. A víme, že je mezi nimi jaksi velký rozdíl.

Proto si myslím, nemá cenu dnes na konci volebního období obviňovat kohokoli navzájem. Chci říci, že jsme možná udělali chybu všichni, že jsme od začátku tohoto volebního období netlačili na to, aby tady vznikla jasná pravidla pro fungování neziskových organizací, přesně tak jako to tady zaznělo, jako je Člověk v tísni, Rekonstrukce státu. Ta už mi naštěstí dala pokoj, protože jsem jí řekla, že je netransparentní, tak už se neozvala, takže já už od ní mám pokoj.

Ale chci říci, že v tomhle tom, a vážení kolegové, kdo tady budeme, nebo nebudem v příštím volebním období, myslím si, že bychom si měli právě v téhle oblasti měli vytýcít jako prvotní cíl, že by měla být nastavena pravidla pro fungování neziskových organizací, aby jejich činnost byla transparentní, aby probíhala podle pravidel, aby byla doložitelná. A od toho bychom neměli upustit. Myslím si, že to je velmi důležité pro budoucnost, pro vynakládání finančních prostředků.

Včera jsme tady projednávali bod o navýšení peněz pro pracovníky v sociálních službách. Možná kdyby do té oblasti kdyby se z této oblasti přešlo, bylo by tam více peněz. Doufám, že to přijaté usnesení bude ku prospěchu věci a že vláda urychleně najde peníze na navýšení platů pracovníků v sociálních službách.

Takže chci jenom říci, nelibí se nám tato situace, v poslaneckém klubu Úsvit – Národní koalice na to neustále poukazujeme, ale víme, že teď už je velmi krátká doba na to, abychom v této oblasti cokoli změnili. Je to výzva do budoucnosti. A myslím si, že je to odpovědností nás všech.

A ještě se vrátím k té zdravotní péči. Když jsem chtěla původně vystoupit v tom svém prvním příspěvku, velmi mě nadzvedlo ze židle, když jsme projednávali ve výboru pro zdravotnictví sněmovní tisk 1017, kdy se snižuje hranice, kdy se vrací lidem, seniorům a rodinám, které mají děti do 18 let, příspěvek za léky. To je všechno v pořádku. Ale neříká se už veřejnosti, že to je pouze za jeden lék v dané skupině. Chtěla jsem po panu ministru, ať v každé ordinaci visí ty doplatky za léky, které lidé dostanou, ať to ti lidé vědí, ať je to transparentní. Protože musíme si přece říci, že pro každého člověka je lékař něco posvátného, někdo, ke komu se obracejí o pomoc.

A když jim ten lékař řekne, že tento lék je nejlepší, tak nikdo neřekne, ne, pane doktore, já to nechci. Ti lidé nevědí. Proto jsem chtěla po panu ministru, a chci to i po vás, pane předsedo vlády, aby ti lidé byli o těchto léčích informováni, aby v ordinacích u každého lékaře viselo, na co mají tito lidé nárok. Nic jiného bych si neprála, jen aby lidé byli informováni o svých možnostech. A to, že vy tvrdíte, že dostanou ty doplatky zpátky, ono to zní navenek velmi hezky, ale není to za všechny léky. Je to pouze za jeden lék v dané skupině.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk několika poslanců ANO a KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček v rozpravě.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, úplně v úvodu bych asi reagoval na paní kolegyni Hnykovou, která říkala, že my jsme za poslední roky pro to nic neudělali, pro tu transparentnost, a zjištění, jak fungují některé neziskové organizace, tak ona to úplně tak pravda není. Některé věci jsme dělali a já vám třeba můžu ukázat interpelace, které jsem dával panu premiérovi, popřípadě panu ministru vnitra, ohledně jedné konkrétní neziskové organizace, kterou už zmínil pan kolega, pan kolega... (Nápoděda z lavic: Zdeněk Soukup.) Zdeněk Soukup, ano, děkuji. Nemůžu mu přijít na jméno, kamarádovi. (Smích v sále.)

V květnu 2016 jsem interpeloval pana premiéra a zároveň pana ministra vnitra kolem neziskové organizace HateFree Culture, která působí zde a na svých webových stránkách má napsáno: HateFree Culture je iniciativou lidí, kteří usilují o život bez násilí a nenávisti. Protože jsme si vědomi složitosti vzájemného soužití, respektu a tolerance, jsme přesvědčeni o existenci rozumných, kreativních a inovativních cest, jak je zlepšit. Život ve strachu a nenávisti nic pozitivního nepřináší. HateFree Culture vám nabízí možnost nahlížet na věci z různých úhlů pohledu, hledat řešení s ostatními a především tvořit a sdílet to, na čem záleží. Na webových stránkách dále najdete, že HateFree se chlubí tím, že má silné zázemí na Úřadu vlády a odbornost agentury pro sociální začleňování.

Já jsem se pana premiéra v květnu 2016 na tento projekt a na tuto spolupráci Úřadu vlády s touto organizací dotázel.

Pan premiér mi odpověděl, že rozpočet celého projektu kampaně proti násilí je – poslouchejte – bez jedné koruny 39 750 tis. korun. (Opakuje částku.) Rozpočet projektové aktivity pod názvem celostátní mediální kampaň HateFree Culture, která je jednou ze sedmi aktivit projektu, je 7 630 tis. korun a pro šíření výstupů mediální kampaně je využívána také kapitola publicity ve výši 9 880 tis. korun. Jsou to nemále finanční prostředky, které jsou vynakládány na nákup vysílacích časů, pronájem reklamních ploch a výlep letáků, reklamu a inzerci na internetu, reklamu v tisku a veřejné promo akce a prezentace, projekce filmů, výstavy, festivaly apod... To mi odpovídá pan premiér.

Já jsem ve své interpelaci zmínil, že za nepatřičné zdůrazňování produktů HateFree byla slyšet i kritika od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která

uveďla, že HateFree má koupený reklamní balíček vysílacích časů, do kterého patří i product placement např. v rámci seriálu Ulice.

Pan premiér následně rozepisoval, kolik úvazků, kolik hodin atd., kdo z těch činností dělá. Měl tim, že se zabývám dlouhodobě bezpečností, zajímalo, proč je uzavřena spolupráce mezi Ministerstvem vnitra – a bylo uzavřeno memorandum o vzájemné spolupráci mezi Českou republikou a Agenturou pro sociální začleňování – a proč dochází ke školení specialistů policistů. Já vycházím z toho, že znám docela dobře struktury policie. Máme mnoho specializovaných útvarů, mezi nimi i útvary, které se zabývají extremismem, terorismem a jsou na nich špičkoví pracovníci, kteří školí řekněme své kolegy na nižších článcích struktur policie, ať krajská nebo okresní ředitelství. Dotazoval jsem se pana ministra, kolik je školeno policistů pod záštitou HateFree Culture a kolik jich proběhlo v roce 2015, 2016, kde ta školení probíhala, kdo je zajišťoval atd. atd. a jaké finanční prostředky na to byly vynaloženy a zda si pan ministr vnitra nemyslí, že bychom to byli schopni zařídit v rámci svých pracovníků Policie České republiky či pedagogů z policejních škol, ať již středních policejních škol nebo Policejní akademie České republiky. Pan ministr mi odpověděl, že příslušníci Policie České republiky jsou v problematikách, jako je racismus, xenofobie, násilí z nenávisti apod. vzdělávání dlouhodobě a kontinuálně. Zřejmě si myslí, že to nevím.

Školení v rámci mnou uvedené kampaně je doplněním pouze tohoto procesu s akcentem na některé aspekty policejní práce, např. práce s oběťmi trestné činnosti... Práce s oběťmi trestné činnosti. Za prvé máme specialisty, kteří pomáhají obětem trestné činnosti. Každé policejní ředitelství i policejní prezidium má odbor psychologické intervence a pomoci, kde pomáháme obětem trestné činnosti. Je to na každém krajském ředitelství a Policie České republiky velmi úzce spolupracuje nejen s Bílým kruhem bezpečí, ale i s dalšími organizacemi, které jsou sice také neziskové, ale nejsou to ty pijavice na státním rozpočtu, jako tato společnost.

Pan ministr mně řekl, že deklarovaná spolupráce jsou vzdělávání aktivity pro policii v Ústeckém a Moravskoslezském kraji, příprava metodiky, realizace seminářů, reprezentačních akcí, instruktážních videí pro policii, dobrovolný didaktický materiál a instruktáže SPOD oběti násilí z nenávisti. K mým otázkám odpověděl, že se jednalo v roce 2015 o šest dvoudenních, tři jednodenní a jedno půldenní školení, kterých se zúčastnilo – nevím, jestli jsem řekl tu částku, která byla vynaložena, v řádech – najdu ji, dohledám – několika, šest nebo sedmi miliónů, zúčastnilo se 81 policistů služby pořádkové policie, 113 příslušníků služby kriminální policie. V případě Ústeckého kraje proběhla školení v prostorách školicího policejního střediska Ústeckého kraje a v případě Moravskoslezského kraje pak na obdobném zařízení Městského ředitelství policie v Ostravě. Dlouhodobým garantem atd... Policie při realizaci těchto školení nevynakládala žádné finanční prostředky, jen zajistila vhodné školicí prostory a ostatní náklady pak nesl realizátor projektu. V dalším roce, tzn. v roce 2016, se má vyškolit dalších 112 příslušníků policie.

Takže pokud to shrnu, tak pro Ministerstvo vnitra je v kapitole Kampaň proti násilí vyčleněna částka 3 522 818 korun. Věřte tomu, že policie má dostatek svých odborníků a kvalitních lidí, kteří můžou školit terorismus, extremismus, rasovou nesnášenlivost a cokoli jiného. Toto je pouze pračka. Pračka na peníze. A kdybych

byl orgán činný v trestním řízení, určitě bych si uměl poradit, kam ty peníze tečou. Já si to myslím, kam tečou. Bohužel nemůžu to dokázat. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi za vystoupení. A ještě než dám slovo panu poslanci Marku Černochovi, přečtu omluvu došlu předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se do 13 hodin z pracovních důvodů pan poslanec František Laudát. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mám pár slov k tomu, co zde bylo řečeno mým předčeňkem panem poslancem Ondráčkem vašim prostřednictvím. Je to vše pravda a já k tomu dodám ještě pár věcí.

Několikrát jsem interpeloval právě v rámci neziskovky HateFree Culture. Ona to totiž není neziskovka. On je to pouze projekt, což se nikde nepíše. Celé se to tváří jako neziskovka, ale je to jenom projekt, který je pod agenturou a který opravdu stojí těch bez koruny 40 mil. korun, o kterých jste mluvil. Bohužel. Dokonce vrchní čelní představitel během rozhovoru v celoplošném rádiu řekl, že jejich práce je rozlepování samolepek, moderování diskusí na sociálních sítích. A to je vše. Takže peníze, které jsou do tohoto projektu vkládány, opravdu odtékají neznámo kam.

Ted' jsem se snažil najít materiály, které jsem si nedávno k tomu vyhledával. Úřad vlády dal dotaz na financování a kam odcházejí peníze a byl slušně řečeno poslán do určitých mezí s tím, že ať si vláda najde na stránkách agentury pro začleňování výroční zprávu, že oni jim k tomu nic víc říkat nebudou, protože to právě není neziskovka, ale je to jenom projekt. A tak jsem hledal, výroční zprávu jsem našel. V těch položkách, které jsou tam rozčleněny do zhruba asi třiceti kategorií, je několik položek, které se nazývají ostatní výdaje, další výdaje a podobné věci, tedy názvosloví, které jasně říká – nikdo neví, kam ty peníze jdou. Lidi, kteří na tomto projektu pracují, je zhruba deset, alespoň tak to bylo na stránkách vlády vyčteno. Deset lidí. Opět není jasné, co ti lidé vůbec dělají a jaké mají platy, protože platy jsou tam uvedeny v kolonce platy. A to si myslím, že je dost nejasná informace. A platy z těch zkušeností, které máme, budou více než štědré.

Bohužel tyto projekty jsou natolik neprůhledné, že nikdo nejistí, jakým způsobem vůbec probíhá financování uvnitř těchto projektů nebo neziskových organizací. Ono je jich opravdu spousta a jsou to neziskovky, jejichž práce je opět zcela neprůhledná. Já nemám vůbec nic proti neziskovkám, které dělají věci, které jsou potřeba – pomáhají lidem, kteří potřebují pomoc. Ale těch neziskovek, které jsou z mého pohledu vytvářeny jenom proto, aby si na tom někdo udělal byznys, je myslím minimálně polovina. A to i agentur, které se zabývají sportem. Bavili jsme se tady o tom minule. Fotbalový svaz, který čerpá obrovské peníze, přitom ty malé kluby na vesnicích, které by opravdu chtěly ten sport dělat s dětmi, tak prosí o každou korunu.

Takže v tomto je velká neprůhlednost a zcela souhlasím s tím, co zde bylo řečeno. Několikrát jsem tady interpeloval, několikrát jsme se snažili rozvinout debatu. Jsou to

čtyři roky vlády a do této doby se nestalo více méně nic v rámci financování neziskových organizací a hlavně průhlednosti neziskových organizací.

A nemluvím o rekonstrukci státu, která opravdu ty nátlaky, které jsou, a i esemesky, které dostáváme a kde je napsáno: rozmyslete si, jak budete hlasovat. Jinými slovy, rozmyslete si, jestli se povezete na autobusu nebo nebo budete na billboardech. Pak vlastně zjistíme, že tady máme jednoho kolegu, který je vlastně klaunem nebo kouzelníkem, pardon. Jeden kouzelník, jeden klaun. Myslím, že to je nátlak. A je zodpovědností každého politika, jakým způsobem se postaví ke své práci. Je jeho zodpovědností, jakým způsobem to vysvětlí svým voličům nebo jakým způsobem to vysvětlí občanům ČR. Nezastupuje tady, a s tím si dovolím nesouhlasit, nezastupuje tady státní orgány nebo státní instituce, zastupuje občany ČR.

A jestliže je tlačen nějakou neziskovou organizací, tak si myslím, že pokud jeho vědomí a svědomí říká něco jiného, tak by se tomu měl postavit. Ale vím, že ten tlak je velký a není to v této chvíli kritika. Pouze si myslím, že to vytváří celkovou atmosféru. A pokud se nenastaví financování neziskových organizací, nenastaví se jasné pravidla pro systém, jakým způsobem ony vyvíjejí činnost, tak ten tlak se bude jenom zvyšovat. Nebude to lepší. Bude se jenom zvyšovat a financování do neziskových organizací popluje dál a nic se nezmění.

Tady zazněla teze, pojďme to změnit do budoucna, protože se blíží konec volebního období. Najednou se v médiích objevují denně články o tom, že zvýšíme platy těm, zvýšíme platy tam těm. Proč jste to neudělali během těch čtyř let? Zásadní a základní otázka, času jste na to měli dost. Vládní koalice neudělala, ale to patří i k těm neziskovým organizacím. Je na místě, aby peníze, které jdou do těchto z velké části černých děr, aby se dostaly k těm, kteří ty peníze opravdu potřebují. Aby se dostaly třeba do státního rozpočtu a byly využity na školství, na sociální politiku nebo na cokoli jiného smysluplného. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. Mám dvě faktické poznámky pana poslance Zdeňka Ondráčka a pana poslance Fiedlera a poté řádná přihláška pana kolegy Klána. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím bych chtěl poděkovat Marku Černochovi za doplnění mého vystoupení. A zároveň si zase dovolím doplnit já jeho, protože jsem otázku na platy a počet zaměstnanců dělal. Takže odpověď pana premiéra.

Na všech sedmi aktivitách projektu Kampaň proti racismu a násilí z nenávisti pracuje celkem deset osob v rozsahu polovičních úvazků. Všichni zaměstnanci na projektu pracují v rámci dohody o pracovní činnosti nebo dohody o provedení práce. Dohody o pracovní činnosti jsou limitovány maximální výší 80 hodin za měsíc, dohoda o provedení práce je limitována 300 hodinami za rok. Celostátní kampaň Hatefree, na kterou váš dotaz směřuje, je zajištěna čtyřmi pracovními pozicemi v rozsahu dvou úvazků a je rozpis jednotlivých projektů těch sedmi, jak kdo na čem pracuje, na které úvazky. Takže zákoníkem práce to je všechno v pořádku. Škoda, že

tam pan premiér také nedoplnil, jaká je hodinová sazba toho člověka, protože i za půl úvazku si může vydělat možná víc než my zde v Poslanecké sněmovně. Ale v každém případě rozhodně víc než běžný průměrný občan ČR. To znamená jeho průměrný plat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi za dodržení času. K faktické poznámce nyní faktická poznámka pana poslance Karla Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Ano, já hned navážu na slova kolegy Zdeňka Ondráčka i to, co říkal kolega Marek Černoch. Před nějakou dobou v mé regionální poslanecké kanceláři přistála obálka s výroční zprávou neziskové organizace roku, která se zabývá začleňováním rómské komunity. Nechal jsem to chvilku ležet na stole, další týden jsem to vzal, začal jsem si v tom listovat, pročítat, vzal jsem si kalkulačku a začal jsem počítat. Podle počtu zaměstnanců, podle kolonky mzdy, propočítal jsem si zhruba odvody na sociální a zdravotní pojištění a vyšlo mi, že v takové neziskovce je průměrná mzda o 20 % vyšší než průměrná mzda v tomto státě. To je neziskovka. Ten zisk se tam dává do kapes.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Přihláška pana poslance Jana Klána. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dovolte, abych vaším prostřednictvím trošičku reagoval na zde proběhlou rozpravu. Samozřejmě s těmi závěry souhlasím. Je opravdu potřeba zprůhlednit neziskové organizace, protože ony nejsou neziskové, ony jsou často i ziskové, jakoby, v uvozovkách, pouze. Ne, že by vydělávaly zisk, ale s těmi penězi, které dostanou, bravurně hospodaří, v některých případech nejlépe sobě do kapsy. To je také pravda.

Ale mě spíš zarazilo tvrzení pana kolegy Marka Černocha. Vám Rekonstrukce státu posílála esemesky? Tak to tedy klobouk dolů. To jste to dotáhl daleko, že vám dokonce píší nějaké esemesky. Doufám, že to není někdy v noci, aby vás nebudili, i když bych tomu věřil, že ten nátlak se bude dělat zejména brzy k ránu třeba ve čtyři hodiny. To se vždycky dělá nejlépe, to jsou takové různé psychologické metody. Ale to potom stojí za zvážení, proč vás takhle, jakoby řečeno, vydírali? Vždyť vy jste ten registr smluv podporovali. Vy jste pro to hlasovali. Když jsem se vás tenkrát ptal, jestli vám to vadí, že je takhle špatně nastaven registr smluv, tak vy jste řekl, raději to pustíme dál, ať se toho konečně zbavíme. A takhle to všechno dopadlo, že se tady nakonec motáme v bludném kruhu a neziskové organizace z registru smluv úplně vypadly. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Klánovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Opálky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, že ta diskuse je směřována jenom k neziskovému sektoru, chtěl bych upozornit, že tedy máme minimálně dva typy neziskových organizací. Ty, které dobře žijí z veřejných peněz, a ty, které často složitě na ty peníze dosahují. A to jsou ty, které dělají sociální služby.

Taková neziskovka, která nemá tuto VIP podporu státu, vlastně začíná rok tím, že ještě nemá uzavřenou výroční zprávu, musí se hlásit o granty a dotace a kolikrát první čtvrtletí nového roku zajíšťuje z komerčního úvěru, za který ručí jednatel společnosti svým majetkem. Takže ten neziskový sektor musíme vidět minimálně z dvou pohledů. A ta neziskovka potom ani neví, jestli všechny ty peníze získá, aspoň ty, co získala v minulosti, jestli udrží ty projekty, u kterých má udržitelnost, a jestli tedy bude mít na platy všech zaměstnanců a udrží si klienty nebo bude muset některé pustit. Takže ty složitosti jsou velice vážné a možná by bylo dobré, kdyby vedení státu diskutovalo nad tím, jak přesměrovat peníze od neziskovek, které nepřinášejí žádný dobrý užitek, k těm, které tady ten užitek prokazatelně mají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi za dodržení času k faktické poznámce. (Potlesk od poslanců zleva.) Ještě faktická poznámka pana poslance Marka Černocha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Vašim prostřednictvím k panu kolegovi Opálkovi i k panu kolegovi Klánovi. Začnu panem kolegou Opálkou. Bingo. Vy jste to řekl naprosto skvěle. Ano, jsou neziskovky, které se starají i hendikepované děti a které začínají rok tím, že prosí o každou korunu, aby vůbec mohly pokračovat ve své iniciativě. A dělají to proto, že chtějí pomáhat lidem. Ty mají smůlu.

Pak jsou tady neziskovky, které mají vládní podporu anebo se zaštíťují dnes velmi sexy tématem integrace menšin a imigrace a imigrantů a tak dále, které mají posvěcení nejenom z vlády nebo z nejvyšších kruhů, ale i z EU. Protože to je to, cím se přece EU dnes chce zabývat nejvíce.

A ty mají život z mého pohledu naprosto krásný, jednoduchý a snadný v rámci financování činnosti. Kam ty peníze jdou, to už je pak jiná věc. Takže já za tohle moc děkuji, že to tady bylo řečeno, protože tak to opravdu je. Setkal jsem se s lidmi z neziskových organizací, kteří říkali: My musíme neustále žádat o další a další peníze, ačkoliv lidé, o které se staráme, tak jejich zdravotní stav se nezmění. Všichni to ví, ale stejně nás posílají k šípkám, když říkáme, on se nezmění ten zdravotní stav, dejte nám ty peníze tak, abychom mohli pokračovat dál. To je jedna část.

Druhá část v rámci Rekonstrukce státu – mám na to 20 vteřin. Ano, a já myslím, že dostáváme všichni ty esemesky. (Zleva: My ne.) Vy ne, tak já ano, stejně tak jako e-maily. A ty dostáváme všichni. Co se týče registru smluv, ano já jsem sem šel s tím, že chci bojovat proti korupci, ve snaze, aby věci byly průhledné a nemusím se vším souhlasit. Máme s něčím problém. –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, uplynula doba pro faktickou poznámku.

Poslanec Marek Černoch: - Ano, poslední věta. Nicméně je to mé vědomí a svědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo ještě do rozpravy. Ptám se pana premiéra, jestli se chce v rozpravě vyjádřit. Není tomu tak. Nezbývá než tedy hlasovat o návrhu na usnesení, že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpověďmi premiéra Bohuslava Sobotky na interpelaci pana poslance Vojtěcha Filipa. To bychom rozhodli v hlasování číslo 489. Ještě zagonguji a pokusím se získat další kolegy. Počet přihlášených je stálý. Ještě tedy počkám.

A rozhodneme v hlasování číslo 489, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro navržené usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 489 z přítomných 77 pro 31, proti 17. Návrh nebyl přijat. Tato interpelace tedy končí.

Druhou písemnou interpelací, kterou odmítl poslanec Karel Fiedler, je interpelace na předsedu vlády Bohuslava Sobotku, který odpověděl na interpelaci ve věci národního plánu výuky cizích jazyků. Interpelace se předkládá jako tisk 1085. Otevírám rozpravu a do ní se hlásí pan kolega Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Ano, samozřejmě že se hlásím do rozpravy jako poslanec, který tuto interpelaci podal. Jinak bych chtěl ještě na úvod poblahopřát panu místopředsedovi Filipovi, opravdu k výživné interpelaci, kterou tady vyvolal. Tak zajímavý průběh už jsme dlouho nezaznamenali.

A ještě si dovolím obecně k tématu interpelací. Nevím, kolegové, jestli jste poslouchali dneska úvod schůze, je čtvrtok, interpretační den – deset ministrů nebude na odpoledních interpelacích. K čemu máme interpelace? Proč? Nebude tady pan premiér. Z vlády, která má 17 členů, 10 ministrů, jestli se dobrě poslouchal, nebude na odpoledních interpelacích! A já myslím, že grémium Sněmovny by se mělo konečně zamyslet nad efektivitou čtvrtků v Poslanecké sněmovně, protože písemné interpelace, je nás tady třetina, naštěstí se splňuje kvorum, já se ani nedívám některým kolegům, že sem nechodí, když vidí úroveň odpovědí nebo dnes mlčení pana premiéra. A odpoledne? Deset ministrů nebude, nebude premiér. To bude fraška. Doslova. To bude fraška! A na vině jsou členové vlády, že to bude fraška. A nyní k mé interpelaci... A ještě si myslím, že tady odpoledne totiž nikdo ani nebude tím pádem, že tady bude zoufale málo poslanců ve sněmovně, pokud tu někdo bude.

A nyní k mé interpelaci. Já jsem se dotazoval opakováně jak ministryně Valachové, tak pana premiéra na koncepci jazykového vzdělávání. Už jsem takovou interpelaci dával na bývalého ministra Mladka. Vždy jsem byl ubezpečen o tom, že koncepce jazykového vzdělávání existuje, že je všechno v pořádku a, ejhle, přes všechny odpovědi a ujišťování paní ministryně Valachové, že všechno je v pořádku, kdy mi to ještě říkala tady na chodbě v listopadu, v prosinci... Kolegy ze sociální demokracie to evidentně nezajímá! Je to jejich téma, jejich sektor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Prosím o klid poslance Poslanecké sněmovny. Pokud diskutujete jiné téma, než je téma interpelace Karla Fiedlera na předsedu vlády, prosím, v předsáli. Děkuji. Můžete pokračovat, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Zřejmě jsou v domnění, že opět je všechno v pořádku, tak jak jsme to slyšeli v minulé interpelaci od pana premiéra. Ani tady to v pořádku není.

Jak jsem zmínil, už v odpovědích pana ministra Chládka bylo, že ta koncepce existuje. V odpovědích minulých jsem se to dozvěděl a nyní pan premiér v odpovědi uvádí: návrh materiálu je již hotový. Ten materiál jsem dostal k dispozici. Má myslí 23 stran, z toho jedna strana, bod tří – nástroje opatření, strana 9, je možno chápát za jakýsi návrh koncepce. Vše ostatní, co v tom materiálu je, je popis stávající situace, analýza toho, proč je nedobrý stav jazykových znalostí našich žáků a studentů. A když si vezmu tu jednu jedinou stranou, na které tedy Ministerstvo školství pracovalo celé volební období, tak je tam vlastně sedm bodů. Já vám ty body s dovolením přečtu:

1. metodicko-didaktické a jazykové semináře v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků;
2. profil absolventa;
3. podpora mobility žáků a učitelů;
4. ověřování úrovně jazykových znalostí a dovedností;
5. rozvoj metodických kabinetů;
6. systematická úprava RVP a dokumentů rozvoje ŠVP ;
7. příprava legislativních opatření.

No, to je koncepce jako blázen, s prominutím! Na tomto materiálu, na kterém Ministerstvo školství pracovalo léta, tak toto má být koncepce jazykového vzdělávání? Když vyberu z textu: Poukazují na skutečnost, že výsledky žáků neodpovídají jejich praktickým potřebám. Jednou z priorit je stanovení profilu абсолventa. Takový rozvoj nejlépe posílí zahraniční pobytu učitelů. Pana premiéra to evidentně nezajímá. Nic překvapivého. (Premiér B. Sobotka: Jsem tady a poslouchám. Poznámky z řad ČSSD.) Poznámky kolegů ze sociální demokracie odpovídají její úrovni.

Zastavil bych se u pobytu učitelů v zahraničí. Mimo jiné mi pan premiér v odpovědi řekl, že veškeré náklady na zpracování té koncepce byly v řádu občerstvení a chlebíčků. Myslím, že tady někde uvádí částku 7,5 tisíce korun, což pokládám za poměrně výsměch. To mě opravdu nadzvedlo. Pobyty zahraničních učitelů. Pokud mám informace, tak dvě třetiny nákladů za tyto pobytu byly za dopravu, ubytování a stravu. To, že by došlo ke zvýšení jazykových dovedností pedagogů, o tom žádná data nejsou. Veškeré tyhle náklady v řádu asi 1,5 miliardy korun nemohu pokládat za nic jiného, než příjemnou cestovní kancelář pro pedagogy a pro učitele. Pokud došlo k výjimkám, ano, bude to velmi pozitivní, ovšem nicméně,

tak jak jsme tady před chvílí hovořili v případě neziskových organizací, ptali jsme se po výsledcích činnosti, tak já bych ty výsledky pobytů v zahraničí rád viděl.

Od lidí z praxe, kteří se pohybují v této oblasti, mám informace, že jsou téměř nulové až zanedbatelné.

Kolegyně Dobešová se mnou souhlasit nemusí.

Já k té koncepcii jazykového vzdělávání mohu říci pouze to, že materiál, který byl předložen k projednávání ve školském výboru, nemohu absolutně považovat za nějakou koncepci jazykového vzdělávání. Je to pouze nějaký text, který byl vypracován proto, aby se nějaká koncepce napsala, aby se splnil nějaký bod toho, k čemu se zavázalo, ale žádné hmatatelné důsledky nebo náznak toho, jak by mělo dojít ke značnému zlepšení jazykových znalostí, protože to, že u nás je dotace na výuku cizích jazyků vyšší než v okolních zemích a znalosti žáků a studentů jsou nižší než v okolních zemích, je smutný fakt – tady se mnou kolegyně Dobešová evidentně souhlasí – a jasné to dokládá, že ten stav není dobrý.

Já potom navrhnu usnesení, samozřejmě nesouhlas s odpovědí pana premiéra.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Nyní je do rozpravy přihlášena pan poslankyně Ivana Dobešová a pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji za slovo. Já bych ráda reagovala na vystoupení mého kolegy, pana poslance Fiedlera. My jsme před čtrnácti dny materiál Koncepce jazykového vzdělávání v letech 2017 až 2022 měli v mé podvýbore pro střední a vyšší odborné vzdělávání, který zasedal zároveň s podvýborem pro základní a mateřské vzdělávání. Já za sebe mohu říci, že si myslím, že té energii, kterou v současné době dávají učitelé do jazykového vzdělávání, neodpovídá kvalita vzdělávání. V tom naprostoto s panem Fiedlerem souhlasím.

To také konstatovala zpráva, kterou jsme v podstatě u kulatého stolu s odborníky probírali. Překvapilo mě, že výsledky maturitní zkoušky z jazyka, kdy studenti si tuto zkoušku vybírají, zvládne více než 90 % studentů, nicméně parametr zkoušky, která má mít úroveň B1, je pouze na 44 % znalostí studentů, ačkoliv evropský rámec říká 60 %. Znamená to, že Cermat jaksi snižuje nároky na studenty, aby byla vyšší úspěšnost studentů u maturity. To mě samozřejmě znepokojuje.

Já se domnívám, že opravdu máme velké množství hodin a myslím, že ředitelé i přidávají nad své rámcové vzdělávací programy počty hodin, aby se jazyková výuka zkvalitnila. Ale je tu několik momentů, které hrají důležitou roli. Potýkali jsme se v devadesátých letech s tím, že prvním jazykem se stával anglický jazyk a na základních školách začali učit angličtinu učitelé, kteří ji souběžně začali studovat, neměli tedy svoji plnou kvalifikaci. To se pak přeneslo i na znalosti těchto studentů na střední školy.

Já jsem jazykář, 34 let vyučuju na střední škole jazyk, takže na to dokážu mít odborný názor. A je opravdu daleko těžší odúčovat žáky chyby, než je naučit něčemu novému. To je ad 1, proč ta kvalita není taková.

Ad 2. V této zemi je velmi silný lobbing dabingu. My nemáme možnost sledovat od mládí pohádky s velmi jednoduchým anglickým jazykem, aby děti přirozeně poslouchaly jazyk a přirozeně tomu jazyku přivykly.

Ad 3. Já souhlasím s tím, aby učitelé angličtiny vyjížděli na stáže do anglicky mluvících zemí, aby si zdokonalili svou vlastní angličtinu a přenesli tyto zkušenosti do výuky.

Ad 4. Důležitá je tady – byť jsme se na tom kulatém stolu dozvěděli, že v centru zájmu této koncepce je učitel, já se domnívám, že v centru zájmu jsou žáci a jejich motivace. Bohužel, jejich motivace není dostatečná. Proto já bych naopak podporovala výjezdy nejenom učitelů, aby zkvalitnili svoji přípravu, ale výjezdy žáků, aby zjistili, jak je důležité se jazyk učit a jak za hranicemi českého státu se s češtinou prostě neužívá. A musíme si říci, že angličtina se postupně stane tím důležitým komunikačním jazykem pro Evropskou unii.

To, s čím jsem se v té koncepci nemohla ztotožnit, co se v ní navrhuje, je to, že do budoucna by měly být dva povinné cizí jazyky. Já jsem jazykář a jak říkám, 34 let učím jazyky, ruštinu a angličtinu. To je moje aprobace. Když jsem se stala ředitelkou "zemědělky", tedy odborné školy, kde se učily dva jazyky, tak jsem došla k závěru, že je lépe učit jeden jazyk a naučit ho děti pořádně než mít dva jazyky a blbě, neumět nic.

Takže já mám problém s touto koncepcí ve smyslu dvou povinných jazyků na odborných školách, protože v souvislosti s maturitou z matematiky, kdy ředitelé budou muset zvýšit počty hodin matematiky z 10 na 16, aby se srovnali (srovnaly) s gymnázií, a budou muset snížit odbornou výuku o dalších deset hodin pro druhý cizí jazyk. Z tohoto pohledu mám problém s touto koncepcí, protože z odborných škol se bohužel touto zásadní změnou stanou odborná gymnázia.

Co se ale jinak týká toho materiálu, tak si myslím, že dává určitý pohled na to, kam bychom v jazykovém vzdělávání měli a zrovna mobility nevidím jako věc, kterou bychom měli zavrhnout. Tu naopak vidím jako velmi dobrou.

A jestli ve vyúčtování jsou prostředky za ubytování, stravu, pojištění a dopravu, tak to tam opravdu takto musí být.

Co ještě na té koncepci já osobně vidím jako nevýhodu, je to, že plánuje tyto mobility pouze z evropských peněz, tedy nedává systémový nástroj do rukou Ministerstva školství, aby systémově dlouhodobě podporovalo výjezdy, protože v momentě, kdy se skončí nějaké projektové období, skončí se i tato aktivita, a já to považuji za velmi důležité.

A samozřejmě, vzdělávání učitelů a nové metody a nástroje výuky, to je nezbytné. Já sama jsem zažila klasickou výuku a poté po revoluci, když jsme se dostali do zahraničí a viděli jsme, jak se jazyk učí jinak, zážitkově, tak bych samozřejmě přála i našim studentům, aby to zažili.

A o kvalitě? Je to o kvalitě dětí, o kvalitě učitelů a o finanční podpoře. Budeme-li mít všechny tyto tři momenty, tak všichni budeme dobře jazykově vybaveni.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Ivaně Dobešové. Máme tady faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Herbert Paver, poté kolega Kořenek, Marek Černoch, Michal Kučera a paní poslankyně Fischerová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Herbert Paver: Hezké a příjemné dopoledne, milé kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající. Jenom bych chtěl prostřednictvím paná předsedajícího panu Fiedlerovi říci informaci o tom, jak fungovaly výjezdy učitelů, pedagogů, do zahraničí. Kdyby se zeptal na některých školách, tak by věděl, že to bylo velmi prospěšné, protože oni při výjezdu do ciziny bydleli v rodinách, kde mluvili anglicky, kromě toho, že měli výuku v angličtině. Strávili tam čtrnáct dnů nebo tři týdny s velmi kvalitní výukou angličtiny. Určitě je to posunulo dopředu.

Stejně i díky dotacím z Evropské unie i státu vyjíždějí do zahraničí děti, do družebních škol a družebních měst a také se zdokonalují v cizím jazyku, především v angličtině. Bohužel i v německy mluvících zemích nemluví německy, ale všichni mluví anglicky, což je škoda, protože střední Evropa by se samozřejmě měla zabývat i němčinou, ale až budoucnost ukáže, jak to mnohým bude chybět.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Herbertu Paverovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Kořenka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Kolegové v podstatě všechno řekli. Já jenom řeknu, že u té debaty na podvýborech byli i zástupci odborných asociací. Ta koncepce bude samozřejmě dále dopracována a předložena znova k projednání celému výboru.

A co se týká jazykového vzdělávání obecně ve školách, víte, my jsme začínali tak trošku v 90. letech u zeleného stolu, s nekvalifikovanými učiteli a já dneska velmi apeluju i podporuji výjezdy, výjezdy učitelů. Měli jsme šablony, věřím, že to bude i nadále pokračovat a věřím, že evropské peníze v této podobě jsou jenom startem. Samozřejmě, že musíme nastavit dlouhodobou a systémovou podporu vzdělávání učitelů, ale i žáků, protože bohužel ten problém výjezdu žáků je vždy vázán na materiální podmínky rodiny a nebudeme si namlouvat, že mnohé rodiny mají problém zaplatit i běžnou exkurzi, natož výjezd do zahraničí. Takže to je jedna věc.

A pak bych chtěl jenom upozornit, že v České republice existuje spousta programů včetně Erasma a dalších, do kterých se mohou školy zapojit. Jenom to chce opravdu sledovat účelné využívání finančních prostředků a navýšení finančních prostředků do těchto programů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Kořenkovi za dodržení času k faktické poznámce. Další faktická poznámka pana poslance Marka Černocha. Připraví se k faktické poznámce pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já budu reagovat na slova paní kolegyně Dobešové. Já osobně – a je to můj osobní názor – považuji povinnou maturitu z matematiky za blbost, za nesmysl, protože matika je obor, na který člověk opravdu buď má buňky anebo se to velmi těžko učí. A pokud se tím nechce živit, nechce dělat nějakou odbornost, která vyžaduje matematiku, tak je to jenom přítěž pro žáky.

Na druhou stranu co se týče jazyků, tak tam opravdu – a je to i o přístupu učitelů – jestliže učitel je z té "staré školy" a učí: budete se učit slovíčka, budete se učit fráze a není tam to zajetí do života, protože jazyk je o tom, aby se člověk domluvil a ne o tom, aby se naučil přesně slovíčka a nevěděl, jak je používat nebo přesně fráze. Prostě ten jazyk je variabilní a pokud k tomu učitel přistupuje tímto způsobem, tak v té chvíli mají žáci "vyhráno", protože třeba neznají přesně tu frázi jako takovou, ale jsou schopni se domluvit a pak se zlepší. Souhlasím s tím, že je škoda, že většina dnešních televizí nebo drtivá většina dnešních televizí funguje na principu dabingu. Pokud je to v originálním jazyku s titulkami, je možné se tam učit. Pokud se někdo potom chce dívat na nadabovaný, může. Ale třeba já osobně mám rád filmy s titulkami, protože se mi líbí ta řeč a člověk se díky tomu je schopen učit. Děti chodí na gympl v Hostivici, mají angličtinu, francouzštinu a fungují systémem, přesně, že je to o té komunikaci, o těch reakcích, o tom, že pak najednou zjistí – neumím tohle slovíčko, tak se ho doučím. Ale systém, který je na některých školách bohužel praktikován – musíte se naučit 500 slov, (Předsedající: Pane kolego –) jinak dostanete pětku, je z mého pohledu špatně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Přihlásil jste se k faktické poznámce. Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Michala Kučery, dále se připraví paní poslankyně Fischerová a Dobešová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Také děkuji za slovo. Já bych jenom krátce zareagoval na vystoupení mé předrečnice z hnutí ANO. Já víceméně souhlasím s mnohým, co řekla, zejména v té oblasti dabingu a o tom, že právě to původní znění může zejména u dětí výrazně pomoci s výukou cizího jazyka, tady zejména angličtiny. Chci říct, že teď máme právě šanci, abychom tohle změnili a nebude to vyžadovat žádné náročné právní úpravy ani žádné dlouhé diskuse. Chtěl bych tady právě zmínit pozměňovací návrh, který předložila do Sněmovny má kolegyně paní poslankyně Adamová. Já jsem ho včera představoval při projednávání zákona o elektronických komunikacích a jedná se, zjednodušeně řečeno, o možnost duálního vysílání. To znamená aby Česká televize – jedná se pouze o Českou televizi, ne samozřejmě o soukromé – aby Česká televize měla možnost právě na těch frekvencích i duálního vysílání, to znamená aby se ti diváci, resp. rodiny mohli rozhodnout, jestli daný seriál nebo film budou sledovat v původním znění s titulkami anebo zda ho budou sledovat dabovaný. Je to velice jednoduchá norma, je to velice jednoduchý pozměňovací návrh, který má i podporu na ministerstvech. Věřím, že ho i podpoříte v tom projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalovi Kučerovi za dodržení času k faktické poznámce a další faktickou poznámkou bude mít paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení mladí posluchači – a jsem ráda, že nás tady dneska posloucháte, protože se to týká právě zejména vás. Je to jazyková výuka a viděla jsem i vaše reakce ohledně matematiky a podobně. A já chci říci, že – já tedy souhlasím jak s matematikou, ale jako velkou prioritou opravdu beru výuku cizích jazyků. Sama jsem interpelovala paní ministryni Valachovou už více než před rokem, poté pana premiéra v rámci koncepce toho jazykového vzdělávání. Udělala jsem si během této debaty pář poznámek k té koncepcii, která je nyní navržena.

Chci říci, že ty čtyři body, čtyři priority beru, že jsou správné, protože jich není moc a s tím souhlasím. Ale teď k tomu, co už zde bylo celkově vyjádřeno v rámci debaty, nejdřív Karel Fiedler a poté ostatní moji kolegové, tak řeknu: vidím sama jako hlavní cíl té jazykové koncepce a výuky, že je potřeba změnit, jak jste říkala, paní kolegyně, celkově přístup k výuce jazyků, a ne aby to bylo jako před dvaceti lety, protože tehdy jsem také vyučovala jeden z jazyků na střední škole a znám ty možnosti postupu, aktivní, živé debaty, rodičí mluvčí. A to je ten základ, kdy ten student k tomu musí získat lásku a mít to jako hru, protože všichni teď mluvíme anglicky, většina mládeže, díky IT a podobně, ale jsou zde jiné důležité jazyky, které mají priority po celém světě a většinou každý se ve svém životě dospělého s tím potkává v jakémkoli oboru.

Tak já jen vypíchnu, abych to stihla, jsou to čtyři body. Jednak je potřeba koncepci financování, aby to nebyly jenom evropské peníze. Není jasné, jaká bude závaznost té koncepce a zejména jak bude komunikovaná s veřejností. A to poslední, jak už jsem říkala na začátku, změnit celkově přístup k výuce jazyků na školách všech stupňů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Netrapte mě s tím časem, když tak se přihlaste k normální rozpravě, ne k faktickým poznámkám. Tak ještě paní kolegyně Dobešová, potom se hlásí pan kolega Benešík. Prosím, paní poslankyně, máte slovo tentokrát k faktické poznámce.

Poslankyně Ivana Dobešová: Ano, děkuji. Já bych jenom chtěla zareagovat na maturitu z matematiky, byť to není předmětem této interpelace. Víte, já to nechci přehánět, ale to, co bylo schváleno jako nařízení vlády a nařizuje maturity v letech 2021 a 2022 s povinnou částí, ve státní části maturit je český jazyk, cizí jazyk a matematika pro téměř všechny obory, tak když to přeženu, mně to připadá, že na počátku 21. století výsledkem vzdělávání po 13 letech studia bude naučit děti číst, psát a počítat a to bude jediný výstup u maturity. Já se domnívám, že tyto hodnoty by se děti měly naučit na základní škole a střední škola už by měla rozvíjet a stavět na těchto hodnotách nebo na těchto znalostech dále.

To, co se týká maturit, znamená, že budou muset střední školy, především střední odborné školy, snížit svoji odbornou přípravu, aby jaksi dostaly tomu, aby jejich děti měly úplně ty samé možnosti se naučit matematiku jako studenti na gymnáziích a lyceích, sníží se tedy odborná část věci.

A tím přecházím na tu druhou část, co se týká jazyků. Já chápnu, že Evropská unie má předpoklad a říká, že obyvatelé Evropské unie by měli hovořit dvěma cizími jazyky a jedním rodným jazykem, nicméně znovu se vracím k té koncepci, která je na stole. Prála bych si, aby zvítězila moudrost, aby druhý cizí jazyk na odborných školách nebyl povinný, ale byl pouze nepovinný nebo volitelný, protože si musíme uvědomit, že odborné školy dneska učí studenty i odborný cizí jazyk. To já považuji za velmi důležité, protože pokud ti studenti v budoucnu budou chtít komunikovat ve své profesi, bez odborné angličtiny nebo odborné němčiny se prostě neobejdou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Uplynul čas pro faktickou poznámku. Ještě, než se ujme slova pan kolega Benešík, konstatuji dvě došlé omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny. Do 13 hodin, čili na odpolední interpelace bude, se omlouvá paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marková a pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá od 9 do 12 hodin. Prosím nyní pan kolega Benešík řádně v rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji vám, pane místopředsedo. Jsem velmi rád, že tato diskuse zde probíhá. Myslím si, že za těch 27 let, co se Československo a Česká republika otevřely, jsme tak trochu zaspali, že máme co dohánět. A znalost cizích jazyků, řekněme že dneska ta lingua franca je angličtina, je klíč pro naší konkurenceschopnost. Bez toho se prostě neobejdeme. Vidíme to všude. Firmy hledají odborníky, kteří znají svojí odbornost, ale také jsou jazykově vybaveni. Jsem rád, že tady zaznívá, že se shodneme na tom, že jazykové vzdělávání – i když klíčem je samozřejmě kvalitní vzdělávání ve školách – není to jediné. Že* jazykové vzdělávání musí být pojato širěji a ta diskuse o dabingu, o možnosti minimálně dvojí stopy, možnosti přepnout si ve veřejnoprávní televizi, ale možná i v komerčních televizích, na původní znění s titulkami, je podle mého názoru velmi zásadním doplňkem.

A jsem rád, že se na tomto shodneme a myslím si, že je to záležitost, která vůbec není ideologická a ať tady bude po dalších volbách Sněmovna jakákoliv, ať bude vláda jakákoliv, tak věřím, že se této problematiky ujme tak, jak se ujmout má a že v dalším období zlepšíme jazykovou výbavu nejenom našich dětí, ale vůbec celé populace tak, abychom byli opravdu konkurenceschopní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Ještě konstatuji další omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny a to poslance Františka Petrtýla z pracovních důvodů dnes celý den. Tím jsem vyčerpal rozpravu k této věci. Pan kolega Karel Fiedler se hlásí k závěrečnému návrhu na usnesení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Vy jste tu rozpravu ukončil velmi rychle, já bych ještě vystoupil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, neukončil jsem rozpravu. Jenom jsem konstatoval, že se nikdo nehlásí.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Já bych se k tomu ještě krátce vyjádřil. Všichni to asi víte, že nepocházím ze školského prostředí. Jsem strojař, jsem technik. To, že se mění kvalita výuky jazykového vzdělání – jaká jsou hodnotící kritéria? Pro mě osobně to bude tehdy, až svaz průmyslu, zaměstnavatelé, řeknou – ano, absolventi škol vycházejí s lepšími jazykovými znalostmi. To bude pro mne osobně známkou toho, že došlo ke zlepšení. A toto já osobně vidím v tuto chvíli velmi daleko.

Odezva ze svazu průmyslu, od manažerů průmyslových podniků i jiných firem, je pořád stejná. Jazyková vybavenost našich studentů je nedostatečná a ostatně, říkala to i kolegyně Benešová – (Poslankyně Doběšová vznáší námitku proti zkomolení svého jména.) pardon Doběšová, promiň Ivano – že jsou kladený nižší nároky na ty studenty, než jaké by měly být. A to je ta příčina. A mluvil o tom, myslím, i Ondra Benešík, že i odborné jazykové vybavení je kapitola sama pro sebe, na kterou se v podstatě vůbec nedostává.

Nemohu tedy souhlasit s tím, že ta situace se lepší. Ona je minimálně stejná. Nechci říct, že ta úroveň je klesající, ale zůstaňme u toho, že ta situace není dobrá, nelepší se. Podle mého, tak jak jsem již řekl, hmatatelné zlepšení bude v okamžiku, kdy se takto začnou vyjadřovat zaměstnavatelé. Ze absolventi škol jsou lépe jazykově připraveni a vybaveni.

Vzhledem k tomu, co tady zaznělo, jak jsem avizoval, navrhoji usnesení ke všemu tomu, co zaznělo v rozpravě – Poslanecká sněmovna vyjadřuje nesouhlas s odpovědí premiéra na písemnou interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Takže rozpravu končím a budeme hlasovat o návrhu na usnesení, který předložil pan poslanec Karel Fiedler. A rozhodneme v hlasování 490. Všechny vás odhlaším, protože jsem ty, kteří tady nebyli potichu, odeslal pryč, jelikož tady nebylo důstojné prostředí pro interpelujícího a pro ty, kteří se účastní diskuze – aby se tedy mohli včas vrátit. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami a jakmile se ustálí počet přihlášených, budeme hlasovat. (Zaznívá zvukový gong, který zve poslance zpět do sálu. Poslanci se pomalu scházejí.)

Zatím nemám potřebný počet kolegů a kolegyní, abych mohl dát hlasovat. Ještě alespoň deset, respektive jedenáct poslanců. Ještě jednou zagonguju. (Zaznívá zvukový gong.) Požádám předsedy poslaneckých klubů, aby... (Předsedající čeká, až se sejde dostatečný počet poslanců potřebných pro hlasování.) Takže mé čekání je evidentně marné... V tom případě nemohu jinak, než zůstat bez hlasování, protože nemáme dostatečný počet přihlášených. (Přichází ministr kultury Daniel Herman.) I pan ministr kultury se dostavil... Tak ještě pět...

Nezbývá mi, než procedurálně přerušit projednávání této věci, protože Sněmovna není v tuto chvíli usnášenischopná. Takže ten návrh na hlasování nám... Dobře, blíží se jedenáctá hodina. Přerušíme tedy jednání Poslanecké sněmovny do jedenácti hodin bez usnesení této věci a budeme pokračovat v jedenáct hodin pořadem schůze.

(Jednání přerušeno v 10.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Prosím o klid! Připomínám, že na dnešní jednání máme již pevně zařazené body. A to nejdříve bod 290, 291 sněmovní tisky 6209 a 6210, to jsou výroční finanční zprávy politických stran a jejich doplnění. A dále bod 48, to je sněmovní tisk 1030, insolvenční zákon v prvním čtení.

Podle jednacího řádu můžeme teď od 11 hodin jednat i o případné změně našeho programu. Jako první se do rozpravy ke změně programu přihlásil pan předseda klubu TOP 09 Michal Kučera. Prosím, pane předsedo, máte slovo. A prosím o klid! Děkuji, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, dovolte mi, abych navrhl pevné zařazení bodu programu číslo 174, číslo tisku 1019, novela zákona o pojistění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorových vozidel. Dovolují si tento návrh pevného zařazení zařadit dnes po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Takže jako čtvrtý pevně zařazený bod na dnešní odpolední jednání. A rozhodneme o tom v hlasování číslo 490, které ... A, prosím další návrh, paní poslankyně Jana Černochová, potom pan poslanec Marek Benda. Tak, prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám návrh a prosbu o zařazení jednoho bodu na zítřejší program schůze po třetích čteních. Tuším, že tam je jedno třetí čtení. A to novela zákona číslo 222/1990 Sb., o zajišťování obrany České republiky. Teď se moc omlouvám, ale budu se snažit najít číslo tisku nebo bych poprosila Marka Bendu, jestli by v mezičase nemohl najít číslo tisku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Bod 181?

Poslankyně Jana Černochová: Bod 181, děkuji. Je to zákon 222.

Dále bych poprosila zařadit po tomto bodu v případě, že bude zařazen, a nevím, jestli se na dnešek omlouval pan ministr zahraničních věcí Zaorálek nebo jestli se omlouval pan ministr Chvojka. Omlouval se pan Zaorálek. Takže nemůžu využít svého práva interpelovat pana ministra.

Nevím, jestli jste to zaznamenali i vy, kolegyně a kolegové, ale v minulém týdnu se stala poměrně významná věc v OSN, kdy komise pro postavení žen OSN, která je

hlavním globálním mezivládním orgánem určena výhradně k podpoře rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen. Tato komise spadá pod hospodářské a sociální rady, která byla zřízena rezolucí rady 11 ze dne 21. června 1946. Tato komise má zásadní význam při prosazování práv žen, dokumentující realitu života žen na celém světě a formování globálních standardů v oblasti rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen. A prosím to, co se stalo minulý týden, není vtipem, není to ani aprílem – Saúdská Arábie se stala jednou ze zemí, která bude zasedat v této komisi! Ano, kolegyně a kolegové, slyšte dobré. Saúdská Arábie, země, kde právo šaríá umožňuje ženy bičovat, vraždy ze cti páchané na ženách jejich otců i bratry jsou také na běžném pořádku. Jeden z významných politiků prohlásil, že to je asi tak stejně jako když žháře zvolí za šéfa hasičů. Já se s tímto podobenstvím naprostoto ztotožňuji. Mimochodem, každá žena v Saúdské Arábii musí mít ženského dozorce, který jejím jménem činí veškerá důležitá rozhodnutí, kontroluje život ženy de facto od jejího narození až do smrti. To, že by ženy v Saúdské Arábii řídily automobil, to je naprostot iluzorní. Takže skutečně to, že se tato země, Saúdská Arábie, stala členskou zemí v komisi pro rovné postavení žen považují za naprostý výsměch civilizované společnosti. A výsměch civilizované společnosti v návaznosti na to, co jsem tady říkala před půl rokem – já počkám, až se kolega Blažek pobaví.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jenom upozorňuji, že máte pět minut, tak proto vás nepřerušuji.

Poslankyně Jana Černochová: Nemám pět minut, mám přednostní právo, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak jste se ale nepřihlásila, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Hlásila jsem se s přednostním právem!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já to nebudu zpochybňovat. Váš předseda klubu tady není, ale přihlásila jste se ke změně programu schůze. Nikoliv s přednostním právem.

Poslankyně Jana Černochová: Přihlásila jsem se ke změně programu, ten jsem načetla a ten načítám dál, ale není tady pan Zaorálek, kterého bych mohla interpelovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Není a omluvil se. Paní kolegyně, pan ministr Zaorálek se řádně omluvil, to bylo čteno předsedajícím schůze místopředsedou Gazdíkem v 9 hodin ráno. Já to tedy mohu zopakovat ještě jednou před tou půl dvacátkou, ale podotýkám, že je to vaši věcí, abyste sledovali jednání včetně omluv.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, já nezpochybňuji to, že se pan ministr Zaorálek omluvil, ale vy nezpochybňujte moje právo chtít zařadit do programu debatu na toto vážné téma. Nebo pokud, pane místopředsedo, vám je jedno, že Saúdská Arábie bude řešit v této komisi ženská práva – země, která skutečně nemá s demokracií nic společného – tak to je vaše volba. Mně to jedno není. Myslím si, že to není jedno ani našim kolegům v Poslanecké sněmovně. A byla bych, velmi ráda bych znala pozici České republiky k této věci. Protože vy víte, že v této komisi... (Odmila pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych prosil Sněmovnu o klid! Paní kolegyně Černochová přednáší návrh na změnu programu docela zásadního charakteru, já se k tomu nemohu vyjádřit jinak než že jí dám dostatek prostoru k tomu, abyste vnímali závažnost toho návrhu, který říká. Jinak bych samozřejmě reagoval, pokud takový bod bude zařazen, o své pozici vůči této záležitosti.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Takže bych velmi ráda znala názor a postoj České republiky, protože Česká republika také hlasovala. Bohužel to hlasování je tajné. Takže nemáme žádnou šanci dozvědět se, jak která členská země, jaký postoj k tomu zaujala. Ale myslím si, že by bez ohledu na to, jak zástupci České republiky hlasovali v tajné volbě, tak že by zástupci České republiky a zejména pan ministr pro lidská práva a ministr zahraničních věcí měli poslancům zákonodárného sboru jasně sdělit stanovisko České republiky. Vidím tady i pana premiéra, může to udělat za vládu České republiky pan premiér a ubezpečit nás všechny, že se z hlediska práv, lidských práv, ženských práv tímto Česká republika jednoznačně distancuje od toho, aby součástí této komise byla Saúdská Arábie. Ortodoxní islámská monarchie! Ortodoxní islámská monarchie bude vyučovat ženská práva.

Takže prosím, abyste toto nepodceňovali. V médiích to sice proběhlo, ale byly to vysloveně jenom nějaké noticky. Prosím tedy, abychom zařadili tento bod v případě, že tady bude pan ministr Chvojka s panem ministrem Zaorálkem zítra, po pevně zařazeném bodu, č. zákona 222 o obraně, tak po něm, aby pánové měli dostatek času se na to i připravit. Nenavrhoji to dneska, byť bychom se o tom mohli pobavit dneska, ale skutečně moc prosím všechny kolegyně a kolegy, aby toto téma brali stejně vážně, jako ho beru já. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jeroným Tejc k návrhu pořadu schůze. (V sále je hluk.) Poté paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi, abych navrhl pevné zařazení bodu, a to tisku 920 – změna občanského zákoníku, a to na zítřek, pátek po pevně zařazených bodech. Jedná se o relativně úspornou, spíše technickou novelu občanského zákoníku, která má pomoci jak vlastníkům bytů ve společenství vlastníků jednotek, tak družtvům. Tato novela byla několikrát konzultována se Svatem bytových družstev. Je velký zájem, aby tato norma prošla

ještě do konce volebního období. Pokud nezařadíme tento bod tuto, možná ještě příští sněmovní schůzi za 14 dní, tak bude tato možnost ohrožena.

Proto vás tedy prosím, abychom se pokusili to, co nevyšlo včera, tedy projednání tohoto bodu, protože nebyl projednán, udělat teď. Ale je to samozřejmě vaše rozhodnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Nyní paní poslankyně Nina Nováková s návrhem na změnu pořadu schůze. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo.

Pane předsedající, já se znovu hlásím k tomu, aby bylo zařazeno na pořad schůze, respektive předřazeno projednávání školského zákona, kde usiluji o to, abychom projednávali novelu, která má za cíl do obecných vzdělávacích cílů na našich školách zařadit za prvé plnění povinností občanských i osobních, ale to, co je ještě důležitější, předávání evropské kulturní identity. Teď před chvílí mluvila paní poslankyně Černochová. To je řekneme negativní vymezování se vůči něčemu, co je skutečně negativní. Já si dovoluji, a nejen já, pod novelu se podepsali poslanci z téměř všech poslaneckých klubů a tří ministří této vlády, navrhnut pozitivní řešení, a to je skutečně předávat identitu, která je naše, evropskou kulturní identitu.

Prosím o zařazení na dnešek jako třetí bod, čili po projednávaném bodu 290 a 291, bod 143, což je sněmovní tisk 858. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Kdo dál? Ještě pan kolega Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je neklid.)

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vy jste mě trošičku přeskočil, přestože jste mi říkal, že mi dáte slovo. Vůbec nic se neděje, já se vůbec nezlobím.

Já jsem chtěl jenom lehce modifikovat návrh pana kolegy Kučery, respektive dát ještě jeden návrh, pokud by jeho návrh nebyl přijat, a to, aby bod 174, sněmovní tisk 1019, návrh poslanců Votavy, Klašky, Beneška a dalších o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, byl zařazen dnes jako bod 3, to znamená po dvou zprávách o financování politických stran před insolvenčí, protože se obávám, že se může stát, že se poměrně protáhne toto projednávání, a je škoda, abychom celkem bezproblémové pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou motorovým vozidlem, které je napříč, nestihli projednat kvůli tomu, že bude příliš dlouhá řeč o insolvenčích. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To máme alternativu k bodu 174. Ještě někdo do rozpravy ke změně? Prosím, pan předseda klubu sociální demokracie. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové, jménem dvou klubů sociální demokracie a ANO 2011 vetují návrh na zařazení nového bodu, který přednesla paní kolegyně Černochová.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. O tom nebudeme moci hlasovat. Paní kolegyně Černochová přednášela dva body. Teď se ptám. K oběma, to znamená jak o obraně, tak ten nový? Čili k jednomu bodu, k Saúdské Arábií, protože to byly dva návrhy, které paní kolegyně Černochová říkala. Abych věděl, co je hlasovatelné a co není. Dobře. To bude nehlasovatelné a budeme postupovat.

První návrh na změnu pořadu schůze byl návrh pana poslance Michala Kučery, který má alternativu podle návrhu pana kolegy Marka Bendy. Protože jde o pevné zařazení bodu 174, tisk 1019, budeme nejdřív hlasovat o tom, jestli má být zařazen jako třetí bod, to znamená před insolvence. A když to neprojde, tak potom podle základního návrhu kolegy Kučery, to znamená po insolvencích.

To je první hlasování, které rozhodneme v hlasování pořadové číslo 490. Já vás odhlasím. Požádám o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Ještě zagonguji, protože jsem hlučící vykázal do předsálí. Jakmile se ustálí počet přihlášených, budeme hlasovat. Bod 174, tisk 1019, jako třetí bod dnešního jednání.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 490 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 490 z 92 přítomných pro 44, proti 41 poslanec. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat alternativu, že to bude nikoliv třetí, ale čtvrtý bod, protože budeme respektovat, že insolvence byly jako třetí.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 491 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 491 z přítomných 94 poslanců pro 89, proti 1. Návrh byl přijat. Máme tedy pevně zařazený čtvrtý bod našeho jednání.

Dál byl návrh paní poslankyně Jany Černochové, aby jako pátý bod na zítřejším jednání, protože pevně zařazené body jsou třetí čtení, které jsou celkem čtyři, jeden je pevně zařazený, ostatní probíhají podle zákona o jednacím rádu, byla novela zákona o obraně, je to bod 181, novela zákona č. 222/1990.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 492 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 492 z přítomných 94 pro 29, proti 36. Návrh nebyl přijat.

Další návrh kolegyně Černochové byl nehlasovatelný pro veto dvou poslaneckých klubů.

Nyní máme návrh pana poslance Jeronýma Tejce na to, abychom v pátek po pevně zařazených bodech, to znamená po třetích čteních, zařadili... (Námitka pana

poslance Faltýnka.) Pardon, po třetích čteních a pevně zařazených prvních čteních zařadili bod 156, tisk 920, novelu občanského zákoníku.

Rozhodneme o tom v hlasování pořadové číslo 493, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro návrh kolegy Tejce. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 493 z přitomních 96 pro 84, proti nikdo. Návrh byl přijat. Zařadili jsme tedy pevně novelu občanského zákoníku.

Posledním návrhem je návrh paní poslankyně Niny Novákové, abychom na dnešek, na čtvrtek, jako třetí bod, tzn. zase jako před insolvence, zařadili bod 143, tisk 858, podle odůvodnění, které paní kolegyně Nováková řekla.

Rozhodneme v hlasování číslo 494, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 494. Z přitomních 97 pro 33, proti 47. Návrh nebyl přijat.

Máme tedy schválený pořad schůze a můžeme tedy podle tohoto pořadu schůze jednat. Přečtu ještě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to dnes se omlouvá mezi 11.00 a 13.00 hodin pan poslanec Augustin Karel Andrle Sylor. Připomínám, že ještě, znova zopakují, protože se budou hlasovat interpelace, že na dnešní odpoledne je omluven z pracovních důvodů předseda vlády Bohuslav Sobotka, který se zúčastní schůze do 14.00 hodin, na celý den jsou omluveni Andrej Babiš z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, Richard Brabec z pracovních důvodů, Milan Chovanec z pracovních důvodů, Jan Chvojka z pracovních důvodů, Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, Miloslav Ludvík z pracovních důvodů na celý den, paní ministryně Marksová, která se omlouvala, přijde na odpolední jednání a na interpelacích tedy bude. Na dopolední jednání a na interpelacích tedy bude přítomen ministr obrany Martin Stropnický a Daniel Tok by odcházel dříve, tzn. do 17.30 hodin by byl přítomen. Kateřina Valachová na celý den omluven z pracovních důvodů a Lubomír Zaorálek je na zahraniční cestě.

Nyní tedy budeme pokračovat v jednání. Zastupující předsedkyně klubu ODS Jana Černochová se hlásí. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Místopředsedkyně. Děkuji. Pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, musím říct, že jsem velmi nemile překvapena z toho, jakým způsobem se zástupci ČSSD a ANO postavili k mému návrhu diskutovat tady otázku členství Saúdské Arábie v Komisi OSN. Zrovna sociální demokracie, která má ve svých stanovách povinné ženské kvóty. Jejich ministr pro legislativu Dienstbier se snaží ženské kvóty prosazovat ve všech odvětvích našeho života a pomalu by byl nejradijnější, kdybychom snad i tady v Poslanecké sněmovně byli zastoupeni 50 na 50. A zrovna sociální demokracie nechce tady diskutovat otázku lidských práv, ženských práv. To je opravdu absurdní. A mrzí mě, že tady nesedí Míša Marksová, se kterou se možná neshodnu v hodně věcech, ale z hlediska věcí, které souvisí s lidskými právy, s ženskými právy, si myslím, že se s ní v hodně věcech shodnu. Takže by mě zajímalo, copak asi na to, jakým způsobem se členové této vládní koalice postaví k tomuto ožehavému problému, jak by se k tomu postavila ona.

Víte, ono to opravdu není vtipné. Je to ukázka absolutní ironie. To, že do Komise o statutu žen, která funguje v rámci, jak už jsem řekla, struktur Organizace spojených národů, přibude a bude to od roku 2018 do, tuší, roku 2020 nebo 2022, podle toho, jestli ten mandát bude dvouletý nebo čtyřletý, Saúdská Arábie, tak je špatně. Cítíme to tak všichni. A ještě Česká republika má šanci se proti tomuto jasně postavit. A pokud tato vláda není vládou zbabělců, tak nám tady jasně pan premiér, který se omlouval z interpelaci, řekne na mikrofon, jaký postoj k tomu zaujal zástupce České republiky v té tajné volbě. Pokud nám to říct z nějakého důvodu nemůže, protože to neví, tak ať tady někdo z vlády České republiky, ideálně premiér nebo ideálně premiér společně s ministrem zahraničních věcí, společně s ministrem pro lidská práva, odmítne účast Saúdské Arábie v této komisi. Skutečně vám OSN ještě připadá lidsko-právní organizaci?

Víte, ono to není jenom o této Radě pro lidská práva, konkrétně pro ženská práva, ale je to obecně o lidských právech. Vzpomeňte si na výzvu neziskových organizací, včetně kterým také můžeme mít různé postoje, ale v tomto ohledu mají naprostou pravdu, kdy Amnesty International vyzývaly OSN: Zastavte členství Saúdské Arábie v Radě pro lidská práva. Amnesty International a Human Rights watch poukazují na lidsko-právní problémy, které se neslučují s členstvím v radě. Saúdská Arábie se doma i v zahraničí dopouští, cituji, hrubého a systematického porušování lidských práv a v Radě pro lidská práva efektivně využívá své pozice k blokování možných obvinění z válečných zločinů. Amnesty International a Human Rights watch proto apelují na Valné shromáždění OSN, aby zemi pozastavilo členství ve vrcholném světovém orgánu zaměřeném na lidská práva. Organizace žádají, aby Saúdská Arábie byla zbavena členství v Radě pro lidská práva do doby, než ukončí nezákonné útoky vojenské koalice, které vede, tehdyn to bylo v Jemenu, a než dojde k jejich věrohodnému a nezaujatému vyšetření. Opět cituji: V sázce je důvěryhodnost Rady pro lidská práva. Od okamžiku, kdy do ní Saúdská Arábie vstoupila, se porušování lidských práv touto zemí stále stupňuje. Koalice během konfliktu v Jemenu nezákonné zabránila a zranila tisíce civilistů. Bylo by velkým pokrytectvím dopustit setrvání této země jako aktivního člena v Radě, obzvlášť v situaci, kdy své pozice využívá k vlastní ochraně před převzetím zodpovědnosti za spáchání potencionálních válečných zločinů. To by mohlo této vrcholné lidsko-právní instituci poškodit pověst. Konec citace. Řekl Richard Bennett, ředitel Amnesty International při Úřadu OSN, a dodal: Přesvědčivé důkazy o spáchání válečných zločinů koalicí, kterou vede Saúdská Arábie v Jemenu, by měly být vyšetřeny Radou pro lidská práva. Namísto toho Saúdská Arábie cynicky využívá svého členství v radě, aby zmařila ustanovení mezinárodního vyšetřování. Získává podporu pro svého protivníka, aby dosáhla bezzubého vyšetřování na úrovni jemenského státu.

Již devět měsíců se nedáří začít s důvěryhodným vyšetřováním potencionálních válečných zločinů a dalších vážných prohřešků. Jako po členovi Rady pro lidská práva je po Saúdské Arábii požadováno dodržování těch nejpřísnějších standardů dodržování lidských práv. Ve skutečnosti však vede vojenskou koalici, která podniká nezákonné a smrtelné útoky na jemenské tržnice, nemocnice, školy. Koalice také opakováně použila mezinárodně zakázaných zbraní v civilních oblastech. Na domácí půdě vykonává stovky poprav, umisťuje nezletilé do cel smrti, po nespravedlivých

soudech a tvrdě potlačuje opozici a občansko-právní aktivisty. Konec citace. Saúdsko-arabské kruté zákroky proti všem formám domácího disentu stále pokračují a nic na tom nemění aktuální členství v radě. Výjimkou není konání nespravedlivých soudů u speciálního protiteroristického soudu a dlouhodobé tresty odnětí svobody pro disidenty a obránce lidských práv.

Více než 350 osob bylo popraveno od chvíle, kdy Saúdská Arábie byla zvolena do Rady. V roce 2015 bylo zaznamenáno dokonce více poprav než kdysi předtím od roku 1995. Saúdská Arábie, říká Richard Bennett, musí neprodleně a bezpodmínečně propustit všechny vězně svědomí a musí ukončit svou ostudnou praxi rozsudků smrti. V posledních týdnech se Saúdská Arábie vyvlekla z převzetí odpovědnosti tak, že zatlačila na OSN, aby odstranila vojenskou koalici, kterou v Jemenu vede, ze seznamu států a ozbrojených skupin, které v ozbrojených konfliktech porušují dětská práva. Saúdská Arábie pohrozila svým odkloněním se od OSN ukončením své finanční podpory včetně podpory humanitárních projektů a odvedením svých blízkých spojenců. Klíčoví spojenci Saúdské Arábie včetně bohužel USA a Velké Británie pochybily, když nezastavily mezinárodní obchod se zbraněmi, kterých se užívá v Jemenu navzdory jasnemu nebezpečí k páchaní válečných zločinů.

Opět cituji pana Richarda Bennetta. Obzvlášť šokující je ohlušující mlčení mezinárodní komunity, která opět podlehla tlaku Saúdské Arábie a upřednostnila obchod, zbraně a obchodní smlouvy před lidskými právy navzdory důkazům o páchaní hrubého a systematického násilí a naprostou beztrestnosti. Amnesty International a Human Right Watch žádají po členských státech OSN, aby vyloučily Saúdskou Arábiu z Rady. Zároveň žádají nezávislé a nestranné mezinárodní vyšetřování v případu porušování mezinárodního humanitárního práva v Jemenu.

Dámy a páновé, teď jsem vám přečetla to, co si přejí neziskové organizace, které vaši ministři, ministři této vlády podporují i finančně i slovně. A tyto mezinárodní organizace jasné říkají, že Saúdská Arábie do žádné rady, která by se zabývala lidskými právy, ženskými právy absolutně nepatří. Tato země skutečně není demokratickou zemí. Je to země, kde je uplatňováno právo šaríá a lidská práva jsou potlačována. Víte, co je možná paradoxem? Někde jsem se dočetla, že vlastně Saúdská Arábie se podpořila proto, aby neprošla jiná země, a že vlastně jediný, kdo se proti tomu veřejně ohradil, je Čína a Írán. Ano, slyšíte dobře. Země, o kterých možná neúplně absolutní většina Sněmovny, ale poměrně významná část Sněmovny se domnívá, že s lidskými právy jsou také na šířu, tak tyto země se jednoznačně postavily proti tomu, aby v Radě OSN na ženská práva dohlížela Saúdská Arábie, kde není uznána rovnoprávnost mezi muži a ženami, snahy o práva žen se neustále potlačují, uplatňují se drakonické středověké tresty, jako je bičování a popravy mečem.

Ano, tady skutečně z toho mediálního výstupu čtu, že největším kritikem volby Saúdské Arábie byla Čína. V rámci Komise sestávající se ze zástupců 45 států tak bude mít nově Saúdská Arábie vliv na prosazování ženských práv, dokumentování života žen po celém světě – panebože, ochraňuj nás před tím, aby nějací Saúdští Arabové dokumentovali náš život žen v České republice – a vytváření globálních standardů genderové rovnosti a posilování pozice žen, jak zní oficiální cíl celé instituce definovaný na stránkách OSN. V Saúdské Arábii nemají ženy ze zákona

stejná práva jako muži. Jak už jsem říkala, nemohou řídit auto. Navíc až do roku 2015 nemohly tyto ženy ani chodit k volbám nebo mít nějaký identifikační průkaz, nebo nedej bože přímo aby kandidovaly.

Co se týče toho postoje České republiky vůči OSN, víte, já skutečně mám pocit, že tato organizace, která určitě na počátku svého konstituování měla řadu vzletných myšlenek, myšlenek, se kterými se i já mohu ztotožnit. Ale to, kam se posunula během let, kdy skutečně tato organizace není objektivně schopna rozlišit, co je zlo a co je dobro... Vždyť jsme si to zažili na případu Izraele, kdy zpochybňovali historii Židů, zpochybňovali historická místa v Jerusalémě, napadali židovský stát. Tak tohle je jenom pokračování toho trendu jít na ruku zemím, které podle mého názoru patří do spektra zla, nikoli dobra, a těm jít na ruku, a země, které jsou dlouhodobě našimi spojenci, jako je Izrael, tak tyto země oslabovat.

Nevím jak vy, ale já se s tím smířit nechci! A proto jsem se snažila dneska požádat, seděl tady pan premiér, nezabralo by nám to příliš mnoho času, ale znát názor pana premiéra, slyšet tady ubezpečení o tom, že Česká republika nehdohl v budoucnu stát na straně země, jako je Saúdská Arábie, a že se i tady dozvímě, jakým způsobem Česká republika hodlá ještě členství Saúdské Arábie v této Radě pro ženská práva případně zvrátit, nebo jestli... Já jsem ta poslední, která by se chtěla organizovat v nějakém ženském hnutí, ale vám skutečně přijde normální, že ani organizace zastupující práva žen se tady proti tomu nevymezují, nepostaví proti tomu? Tady skutečně došlo k něčemu, co já považuji za velmi bezprecedentní, a my k tomu všichni mlčíme?

Opravdu bych tedy chtěla poprosit, abychom třeba na té příští schůzi Poslanecké sněmovny, která bude v květnu, dostali od pana premiéra, od pana ministra zahraničí, od pana ministra pro lidská práva Chvojky, abychom dostali nějaké jasné ubezpečení, případně to ani nemusí být na schůzi, klidně nám to může poslat jako poslancům, tady bych poprosila, aby pan místopředseda Sněmovny nebo kolegové z vládní koalice, resp. torzo kolegů z vládních lavic (lavice ČSSD a hnutí ANO jsou téměř prázdné) informovalo na vládě, jestli by zástupci zákonodárného sboru nemohli dostat informaci o tom, jaké techtle a mechtile plánuje naše vláda se Saúdskou Arábií a případně proč nás zástupce v této Radě OSN hlasoval tak, jak hlasoval, případně jakým způsobem a co udělala Česká republika pro to, aby se zvrátila skutečnost, která tuším 54 hlasy prošla.

Děkuju vám za pozornost. Nechtěla jsem vás touto problematikou zatěžovat takhle podrobně, ale to, že zástupci ANO a zástupci ČSSD vетovali zařazení tohoto bodu, mi přijde skutečně škoda, protože si myslím, že to jsou věci, které se týkají lidských práv, a měly by nás zajímat všechny, možná víc než některé návrhy zákonů, které máte na tabuli, alespoň pokud můžu mluvit za klub občanských demokratů, tak nás lidská práva na rozdíl od ČSSD a ANO opravdu zajímají. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní místopředsedkyni. Ještě omluvenky. Pan ministr obrany Martin Stropnický se omlouvá od 14.30 do 16 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Daniel Herman se omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne z resortních důvodů.

A my přejdeme k bodu 290, jímž je Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv... Pardon, omlouvám se. Ještě s přednostním právem pan předseda Černoch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Já už budu kratší, než paní kolegyně Černochová. Ono by se to dalo udělat ještě jinak, např. interpelací. Ale pan premiér tady nebude na interpelaci, dokonce i pan ministr, který tady je po většinu času a významu, tady nebude, což mě osobně zklamalo, pan ministr Herman. Ten tady bývá téměř vždy, stejně tak jako pan ministr Pelikán. Když ani oni tady nebudou na interpelacích, tak nevím, jestli vůbec interpelace mají smysl.

Dalo se to udělat i otázkou a dotazem na interpelacích. Bohužel to nejde, tak paní kolegyně se snažila navrhnut informaci velmi krátkou, myslím, že jednoduchou, a mohlo se jít dál. Pan předseda Sklenák se tady celou dobu veselé baví, přijde na mikrofon a řekne – vetujeme. Aniž by zdůvodnil proč. Já si osobně myslím, že to je docela důležité téma nebo to může být důležité téma z pohledu nějaké budoucnosti, protože opravdu země, jako je Saúdská Arábie v rámci ženských práv, to je něco podobného, jako kdyby někdo navrhl Severní Koreu do komise pro demokracii. Já nevím, jakým způsobem tam bude Česká republika vystupovat, je to tajné hlasování, kdo, jak pro co hlasoval, ale mohli jsme mít alespoň informaci. Bohužel tu informaci nemáme. A pokud někdo pracuje v různých výborech v rámci rovnosti, na Radě Evropy apod., tak tam se neustále o ženských právech mluví. A pak je komise, která je pod OSD, která by měla zaštiťovat lidská práva, a najednou je tam členská země, která opravdu má právo šaria jako výsostné právo. A tím se nechci montovat do jejich systému a politiky, je to jejich věc. Ale z našeho pohledu v rámci nějakých evropských hodnot je to prostě neslučitelné právo, protože toto právo má určité body, které s témi našimi hodnotami značně kolidují.

Takže se připojujeme k návrhu paní kolegyně Černochové, abychom dostali alespoň nějakou informaci, ať už to bude formou informace pana premiéra, pana ministra zahraničních věcí, pana ministra pro lidská práva nebo nějakým svoláním malého kulatého stolu nebo alespoň mailem. Já osobně si myslím, že se nedočkáme ničeho. Ale připojujeme se a apelujeme na to, aby na té další schůzi k něčemu podobnému došlo. A opravdu nerozumím tomu, z jakého důvodu jsou takovéto návrhy vetovány. Myslím si, že jsou to důležité věci. Projednává se tady spousta daleko méně závažných věcí a ty se nevetují. Toto se vetovalo. Pan předseda Sklenák asi považuje toto téma za hloupost a nechce mít žádné informace k tomuto tématu. Je to škoda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane předsedo, nebuděte defélista. Třeba se tak stane. Děkuji panu předsedovi Černochovi. Dalším řádně přihlášeným je pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Michal Kučera. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Toto je přesně stav, do kterého Sněmovnu dostala vládní koalice hnutí ANO, ČSSD a lidovců. Protože kdyby skutečně ministři chodili na interpelace, kdyby na interpelace

chodil předseda vlády, tak tento bod mohl být projednán v klidu na interpelacích. Dneska jsme slyšeli omluvy a ten seznam ministrů, kteří chybí na interpelacích, to byl jeden samostatný bod, to se četlo snad deset minut. Teď se k tomu přidali další. Já samozřejmě kladu za vinu zejména vládní koalici, která má svého předsedu Sněmovny, že nedokázal sjednat pořádek. Kladu za vinu vládní koalici, že jejich ministři nechodí na interpelace a nejsou ochotni si vyslechnout právě tyto připomínky, naprosto legitimní připomínky, které tady měla paní místopředsedkyně klubu ODS. To je přesně interpelace, která mohla zaznít na ministra zahraničí, který, pokud vím, na interpelacích snad byl jednou nebo dvakrát, a která mohla zaznít na premiéra Sobotku. Bohužel my nemáme jinou možnost, nemáme jinou možnost, než tohle řešit tím, že se tady budou zařazovat mimořádné body, aby tento naprosto oprávněný a legitimní hlas zazněl. Bohužel pokud dojde k tomu, že navrhнемe mimořádný bod, protože jsme skutečně tlačeni právě nepřítomností ministrů na interpelacích, tak je tento bod opět vládními stranami vetován. A tento pokus umlčet opozici je skutečně nehorázný a můžu říct, pokud to sledují, tak snad od roku 1989 to nemá obdobu. Tam jsme dospěli s parlamentní demokracií pod vedením ČSSD, hnutí ANO a strany lidové. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A omlouvám se panu poslanci Gabalovi, protože jsme mezi body a mohou vystupovat jenom ti, kteří mají přednostní právo.

Jestli se nikdo takový další nehlásí, tak se budeme věnovat bodu

290.

Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2016

Prosím předsedu a zároveň zpravodaje kontrolního výboru pana poslance Vladimíra Koníčka, aby předložený sněmovní dokument uvedl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, kontrolní výbor se výročními finančními zprávami za rok 2016 zabýval opakován a na své schůzi dne 20. dubna 2017 přijal usnesení číslo 265, které v systému máte jako sněmovní dokument 6209. Kontrolní výbor v něm doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna:

I. konstataje, že výroční finanční zprávy za rok 2016 předložené následujícími politickými stranami a politickými hnutími podle zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích v platném znění, jsou úplné – a následuje seznam 137 politických stran a hnutí;

II. žádá vládu, aby podle § 14 zákona č. 424/1991 Sb., podala návrh k Nejvyššímu správnímu soudu na pozastavení činnosti politických stran a

politických hnutí, jejichž činnost je v rozporu s § 17 až § 19 zákona č. 424/1991 Sb., neboť své výroční finanční zprávy za rok 2016:

- a) předložily neúplné – následuje seznam 9 politických stran a hnutí,
- b) nepředložily – a následuje seznam 82 politických stran a hnutí;

III. žádá vládu, aby podle § 13 odst. 6 zák. č. 424/1991 Sb., podala návrh k Nejvyššímu správnímu soudu na zrušení politických stran a politických hnutí, jejichž činnost již byla pozastavena a politické strany a politická hnutí své výroční finanční zprávy za rok 2016 nepředložily – následuje seznam 14 politických stran a hnutí;

IV. konstatuje, že následující politické strany a politická hnutí, které jsou navrženy na zrušení (návrh výmazu nebyl dosud předložen) a nebo jsou v likvidaci, v konkursu, v insolvenčním řízení, výroční finanční zprávy za rok 2016:

- a) předložily neúplné – 1 politická strana,
- b) nepředložily – následuje seznam 21 politických stran a hnutí;

V. žádá vládu, aby nejpozději do 30. 9. 2017 projednala výše uvedené návrhy k Nejvyššímu správnímu soudu na pozastavení činnosti a rozpuštění předmětných politických stran a politických hnutí;

VI. pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny, aby

1. v souladu s § 20a odst. 4 zákona č. 424/1991Sb., do 7. 6. 2017 s tímto usnesením seznámil Ministerstvo financí,
2. s tímto usnesením seznámil Ministerstvo vnitra,
3. s tímto usnesením seznámil předsedu vlády.

Tolik navržené usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi kontrolního výboru. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo. Není zájem.

Přistoupíme k rozpravě podrobné, do které taktéž... Prosím, pane předsedo.

Poslanec Vladimír Koníček: Já jenom formálně bych se přihlásil k návrhu usnesení, které je obsahem sněmovního dokumentu 6209.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. V případě, že se nikdo další nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Není zájem o závěrečné slovo.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak je definováno v tomto sněmovním dokumentu, jak jej přednesl pan předseda kontrolního výboru. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 495, přihlášeno je 99 poslankyň a poslanců, pro 76, proti žádný. Návrh usnesení byl přijat.

Děkuji panu předsedovi kontrolního výboru, který si ale patrně ještě místo u stolku zpravodajů ponechá, protože zahajuju bod

291.

Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2012 až 2015

Sněmovní dokument 6210 a prosím pana předsedu kontrolního výboru pana poslance Vladimíra Koníčka, aby předložený dokument uvedl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, kontrolní výbor se i doplněními výročních finančních zpráv za roky 2012 až 2015 zabýval opakovaně a na své schůzi 20. dubna 2017 přijal usnesení číslo 266, které je v systému jako sněmovní dokument 6210.

Kontrolní výbor v něm doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby přijala následující usnesení, to je: Poslanecká sněmovna za prvé konstataje, že výroční finanční zprávy předložené následujícími politickými stranami a politickými hnutími podle zákona číslo 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích v platném znění jsou úplné. Za rok 2012 jedno politické hnutí, za rok 2014 seznam deseti politických stran a hnutí a za rok 2015 seznam 27 politických stran a hnutí.

Za druhé konstataje, že výroční finanční zprávy předložené následujícími politickými stranami a politickými hnutími podle zákona číslo 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích v platném znění jsou i po doplnění neúplné. Za rok 2014 následují jména dvou politických hnutí a za rok 2015 seznam devíti politických stran a hnutí.

A za třetí pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny, aby v souladu s § 20 a) odstavec 4 zákona číslo 424/1991 Sb., do 7. června 2017 s tímto usnesením seznámil Ministerstvo financí. A za druhé s tímto usnesením seznámil Ministerstvo vnitra.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo. Není zájem.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji. V rámci podrobné se přihlašuji k návrhu usnesení ve sněmovním dokumentu 6210.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu v případě, že se nikdo nehlásí. Nehlásí, takže končím podrobnou rozpravu. O závěrečné slovo není zájem. Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak byl předložen.

Zahajuji hlasování o návrhu usnesení. Kdo je pro nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 496, přihlášeno je 99 poslankyň a poslanců, pro 74, proti žádný. Návrh byl přijat.

Děkuji panu předsedovi kontrolního výboru za vzornou spolupráci.

Přikročíme k dalšímu bodu, jímž je bod

48.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1030/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh který předkládáme, patří asi k nejvýznamnějším legislativním změnám v oblasti řešení situace nebo vůbec situace dlužníků v poslední době.

Je to návrh, který se snaží poskytnout šanci na nový život těm, kteří upadli do dluhové pasti. To znamená, dostali se do situace, kdy veškeré jejich aktuální i budoucí příjmy a veškerý jejich majetek nedostačují na úhradu dluhů, které mají a většinou už dokonce nedostačují ani na to, aby dokázali splácat jenom úroky a další náklady, které dluhy plodí. To znamená, i když třou bídu s nouzí, tak se jim dluhy neustále zvyšují.

Jak víte, pro lidi, kteří se dostanou do dluhové pasti, již dnes naše právo určité řešení nabízí. To řešení se jmeneuje oddlužení. Je to proces, ve kterém odevzdávají nebo by měli odevzdávat své výdělky po dobu maximálně pěti let za podmínky, že dokážou za pět let splatit alespoň 30 % těchto dluhů. Takto se to zavedlo.

Brzy poté, co se to zavedlo, se ale ukázalo, že zavést tam tuto hranici byla chyba. Ze dvou důvodů. Jednak se ta hranice stala de facto nikoliv spodní hranicí, ale de facto normou. To znamená jak soudci, insolvenční správci, tak různí poradci a nakonec i ti dlužníci sami si to přeložili tak, že mají zaplatit nejméně 30 %, ale že mají zaplatit 30 %. A jakmile tedy se někomu dařilo zaplatit těch 30 %, tak se nikdo nestaral o to, zda by náhodou nemohl zaplatit taky více.

Tak to byl jeden problém. Druhý problém spočíval v tom, že otázka, zda ten člověk bude nebo nebude schopen splatit právě těch 30 % ve skutečnosti tak úplně nezáležela nebo vůbec nezáležela na tom, kolik si kdy půjčil nebo kolik nadělal dluhů, ale jenom na tom, kdy přišel za těmi poradci, kteří mu poradili, že může tu situaci oddlužením řešit.

Protože, dámy a pánnové, když hovoříme o těchto lidech, tak jsou to lidé, kteří, když se na ně díváme, mají často dluhy převyšující jeden milion korun. A přitom jsou

to lidé, kteří mají plat třeba 15 tisíc hrubého. Vy byste půjčili takovému člověku milion korun? Samozřejmě že ne. A také jim nikdo milion korun nepůjčil. Párkrát jim někdo půjčil 10, 20 možná 50 tisíc. To, co si půjčili, není to, co dluží. To je třeba desetina toho, co dluží. Jakmile jednou upadnete do dluhové pasti, vaše dluhy začnou naskakovat geometrickou řadou. Takže jakékoli procento ztrácí jakýkoliv smysl.

Z tohoto důvodu, a už tady nebudu dlouho unavovat, z toho důvodu, že jsme přesvědčeni o tom, že má dál platit římské pravidlo, že impossibilium nulla obligatio, že tedy nemožné nikoho nezavazuje, a že pokud někdo prostě není schopen vydělat za celý svůj život na svoje dluhy, tak je nesmyslné celý jeho život mu tyto dluhy udržovat. Tak z tohoto důvodu po vzoru mnoha zemí a jmenujme jenom Spojené státy, Velkou Británii nebo Německo, chceme tu hranici odstranit. Chceme říci, chceme ji nahradit individuální kontrolou. To znamená, že s tím dlužníkem bude podle míry schopnosti splácat tři, pět nebo sedm let, pracovat a skutečně pracovat insolvenční správce, bude hlídat jeho hospodaření, prodá všechna jeho zbytný majetek. Donutí ho k tomu, aby si šel hledat co nejlepší práci, donutí ho k tomu, aby se naučil hospodařit. To bude rozhodovat soud. A pokud těch tři, pět nebo sedm let podle míry splácení ten člověk bude dodržovat všechna pravidla, která stanoví zákon a která mu uloží insolvenční správce pod hledem soudce, tak na konci, bez ohledu nato kolik se mu podaří splatit, mu zbytek dluhu bude umazán.

S tím, dámy a páновé, že tím tedy dostane druhou šanci, ale bude to opravdu jenom druhá šance, protože dalších deset let nebude moci do ničeho takového vstoupit. Jinak řečeno, bude to moci učinit jednou za 17 let, tedy reálně dvakrát, nenejvýš třikrát za svůj ekonomický život.

Dámy a pánové, více než půl milionu lidí je v takové situaci, že na dnešní parametry oddlužení nedosáhne, a pokud jim nepomůžeme tím, co tu předkládám, tak jsou odsouzeni k tomu, že oni a jejich rodiny zbytek života budou žít mimo oficiální ekonomiku. Proto se domnívám, že je nezbytné tento návrh podpořit, a vzhledem k tomu, že návrh není technicky nějak složitý, byť je nepochybně závažný, zároveň oznamuji, že budu navrhovat zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 40 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jaroslav Borka. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Borka: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministro, dámy a pánové, projednáváme zákon o úpadku a jeho způsobech řešení, tzn. takzvaný insolvenční zákon. V průběhu let se trvale zvyšuje počet vícečetných exekucí, jak tady říkal pan ministr, které jsou v současnosti vedeny proti více než 75 procentům všech dlužníků. Řada z těchto dlužníků se ocítá v tzv. dluhové pasti, jak zde bylo také řečeno, a kdy jeho pohledávky se staly nespĺnitelnými, neboť jejich celková výše včetně příslušenství roste rychleji, než jaké dlužníci jsou nebo byli schopni uspokojovat ze svého majetku a svých příjmů. Přibližně 2 % dlužníků, u nichž dochází k exekučnímu vymáhání, je schopno

poskytovat měsíčně věřitelům v uložené výši. Přibližně 7 % dlužníků dosáhne ukončení exekuce vedené proti nim. A více než 90 % zadlužených osob v exekuci, je to okolo 655 000, se nachází ve zmíňované pasti. Z tohoto pohledu by návrh zákona mohl být určitým řešením. Avšak jsou tady některá místa, která budou zajisté předmětem diskuze.

Já se domnívám, že předložený návrh dostatečně neanalyzoval dopady návrhu na věřitele, tzn. zejména na instituce finanční, bankovní, potom na stavební bytová družstva, společenství vlastníků a další. Na rozdíl od stávající úpravy věřitel za nařízené odpustění dluhu ve výši blížící se téměř 100 procentům nedostane prakticky žádné protiplnění. Také zvažování přiměrenosti pohledávek pouze v insolvenčním řízení jdocím mimo synergicky provázaný systém práva, by mohlo způsobit výrazný nepoměr mezi dlužníky, kteří předmětné pohledávky rádne a včas plní, a dlužníky, kteří at' již vědomě, nebo nevědomě sice apelují na oddlužení, ale splácat nemohou a ani některí nechtějí.

Je zde ještě další závažná skutečnost, že návrh ve svém zaměření vytváří prostor pro jev spíše nežádoucí, kterým je tedy automatizace oddlužování. Věřím, že zákon, pokud projde prvním čtením a bude dán k diskuzi do výborů, může některé věci odstranit anebo změnit.

Tedy vládní návrh zákona přináší řešení ve variantách, které by mohly podle předkladatele vést k řešení problémů insolvence zadlužených osob. Dovolte mi, abych ještě podotkl, že návrh vám byl doručen jako sněmovní tisk 1030/0 dne 8. února 2017. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Vojtěch Filip. Poté pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, paní a páновé, já budu úsporný ve svém vyjádření, protože návrh, tak jak je předložen, nezahrnuje řešení, které jsem předpokládal, že insolvenční zákon a jeho novela obsahovat bude. Předpokládám, že se k tomu dostaneme ve druhém čtení, respektive při jednání ve výborech.

Jedná se o to, aby nebyl zcela dlužník zbaven svých procesních práv. To sice zajišťuje § 244 až 243, jedna věta, ale v § 245 to je omezeno natolik, že insolvenční správce přebírá všechny pravomoci a soudy většinou judikují, že nemá dlužník žádná práva, pokud jde o návrh, kterým by například urychlil prodej svého vlastního majetku, a tak zabezpečil větší prostředky do majetkové podstaty, ze které by se mělo plnit. V tomto ohledu považuji tu normu za neúplnou, respektive za podceňující úlohu dlužníka, protože je tady dlužník v podstatě veden jakoby ten, který je jediný, který brání zaplacení svého dluhu, a musí nastupovat insolvenční správce, aby nahradil jeho vůli k tomu plnění. Život je trochu složitější. Já řeknu jeden konkrétní příklad, který dokládá to, jakým způsobem je možné rychleji řešit insolvenci, ale i samotná řešení, která jsou mezi věřiteli a dlužníky.

V případě rozvodu manželství většinou dojde ke sporu mezi bývalými manželi a může dojít ke sporu o nemovitost, která může sloužit k tomu, že by se věřitelé uspokojili na majetku dlužníka, kterým je jeden z manželů. Jestliže se podaří tomu druhému z manželů zablokovat takové řešení, ať už tím, že po třech letech dojde k zákonné změně vlastnictví ze společného jméni manželů na podílové spoluvlastnictví, tak pořád máme před sebou případné vypořádání. A soudní spor se může vést hlavně daleko, a jestliže není žádná vůle nebo žádná možnost, jak by se dlužník mohl, řekl bych, aktivně podílet na zajišťování majetku do té podstaty, tak svým způsobem ho stavíme do role odsouzeného, který jenom čeká na to, jak to insolvenční správce vyřídí.

Problém je i v tom, že může dojít ke konfliktu zájmů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem, což se většinou velmi špatně dokazuje, a v tom případě tedy je potřeba, abychom posílili procesní roli dlužníka a nezbavovali ho zcela té aktivní legitimace ve sporu, i když samozřejmě riskujeme, že jeho návrhy, pokud by směrovaly ke zmenšování majetku, by mohly být odmítnuty. To se dá řešit. Myslím si, že existuje i docela pozitivní návrh, který by do § 265 odst. 2 insolvenčního zákona, to znamená 182/2006 Sb., se dal prodiskutovat a ve výboru zajistit.

Jsem přesvědčen, že v tomto ohledu je před námi kus práce, který musíme odvést a nemyslím si, že bychom to měli odkládat až po volbách.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Dalším rádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, já musím bohužel říci, že na začátku se chci v souvislosti s tímto návrhem vyjádřit k legislativní aktivity nebo spíše neaktivitě Ministerstva spravedlnosti. My jsme tady před několika málo týdnů projednávali novelu insolvenčního zákona, která měla hodně vznesených cílů, boj s konkursními mafiemi, boj proti neoprávněným a šikanouzním podáním, upřesňovaly se tam příslušnosti soudů, insolvenčních správců atd. atd. Ta debata se tady vedla velmi podrobně a my tady vidíme, že pár měsíců poté, prakticky v závěru volebního období, nám Ministerstvo spravedlnosti a vláda pošlo další novelu insolvenčního zákona.

Já si myslím, že veřejnost a občané, když vidí, kolik novel jednoho daného zákona tady schvaluujeme za sebou v rámci několika týdnů a měsíců, musejí být velmi znejistěni, navíc poté, co ta pozdější novela ještě upraví něco jinak než ta předchozí.

Já bych spíše očekával vzhledem k tomu, že máme například zastaralé procesní předpisy, že nám ministr spravedlnosti splní úkol, který je v programovém prohlášení vlády, a předloží nám nové procesní předpisy, tedy nový občanský soudní řád a nový trestní řád, že předloží včas zákon o bezplatné právní pomoci a že jeho stranická kolegyně paní poslankyně Válková nebude muset na poslední chvíli načítat tuto úpravu do naší poslanecké novely zákona o advokaci, že předloží včas a v předstihu zákon o znalcích a zákon o tlumočnících, což je úprava, která je tady padesát let stará,

která nepochybně zaslhuje novou úpravu, ale ne v závěru volebního období. Já jen připomínám, že jsem v této věci už loni předložil vlastní novelu.

Jenom chci říci, že tady bohužel projednáváme často zbytečné útržkovité novely a v případě tohoto sněmovního tisku jsem přesvědčen, že pokud by byly náhodou schváleny, nadělají více škody než užitku.

Tato předkládaná novela je podle mého názoru morálním hazardem, který říká, že dluhy se nemusí platit a že smlouvy se nemusí dodržovat. Tato novela pokračuje v trendu pošlapávání práv věřitelů. Já bych dokonce řekl, že z mého pohledu dochází k porušení ústavního práva na ochranu vlastnictví věřitelů a zároveň /a k tomu se v argumentaci potom ještě dostanu/ přináší náklady a ztížení pozice nejenom věřitelům, ale i státu z hlediska dalších výdajů ze státního rozpočtu, které ovšem touto novelou vůbec nejsou kryty, resp. nejsou kryty ani při debatě s Ministerstvem financí.

Řeknu na závěr obecný soud. Potom se dostanu k jednotlivým připomínkám, ale to shrnující je, že novela bohužel umožní oddlužení osobám prakticky nemajetným, kterým bude stačit pouze snaha o uspokojení věřitelů. Věřitelé nebudou moci jakkoli ovlivnit splácení svých pohledávek. Z mého pohledu by oddlužení mělo představovat výjimku při splnění přesných a přísných pravidel, a navržená novela tento princip opouští a umožňuje bez větších obtíží vydání nějakého generálního pardonu. Jak jsem zmínil, ten zásah do vlastnických majetkových práv věřitelů je tam poměrně zřejmý.

Novela tvrdí, že jejím cílem je oddlužení osob, které v tuto chvíli nemohou být oddluženy, jelikož nesplňují zákonní kritéria pro oddlužení, zejména nejsou schopny splnit povinnost zaplatit věřitelům 30 % svých závazků během pěti let. Já nesouhlasím s tím, že by tato spoluúčast v jedné variantě oddlužení, těch 30 %, měla být ze zákona vypuštěna. To je skutečně cesta do pekla, která nejen současným, ale i potenciálním dlužníkům říká: No, tak ono to nějak dopadne, uplyne lhůta, vy nemusíte splatit nic a budete oddluženi. Myslím si, že to je velmi špatné a že stát tímto nedává dobrý příklad.

Novela chce do systému oddlužení přivést 655 tisíc lidí. Jak už jsem zmínil, zcela znejistí věřitele a s velkou pravděpodobností povede k masivnímu zneužívání institutu oddlužení.

Ministerstvo spravedlnosti ve své zprávě o dopadech regulace přiznává, že pouhá 2 % dlužníků v exekuci jsou schopna během pěti let dosáhnout minimálního nutného uspokojení 30 % průměrné výše pohledávek v oddlužení.

V současné době je v rámci oddlužení 103 tisíc lidí, 1,2 % dospělé populace. Ti zaplatí insolvenčním správcům a na odměnách a náhradách hotových výdají 1,1 mld. Kč ročně. Pan ministr Pelikán uvedl na semináři 23. září v Poslanecké sněmovně, že si odměnu pro insolvenční správce dokáže představit ještě vyšší. Takovou sumu si pak dělí jen několik velkých hráčů na trhu. Ministerstvo přiznalo, že v současné době dostávají přiděleny téměř dvě třetiny nových věcí především tří skupiny insolvenčních správců.

A teď se dostávám k nákladům státu, protože – jak už jsem zmínil – nejde jenom o negativní dopad na věřitele, ale na stát a na státní rozpočet, a to si myslím, že by mělo zajímat poslance napříč politickým spektrem. Průměrné náklady státu na správu a vedení jednoho oddlužení se pohybují kolem 9248 Kč. Celkové náklady na

oddlužení stávajících 103 tisíc lidí v oddlužení jsou tak přes 950 mil. Kč. V případě přijetí novely odhaduje Ministerstvo spravedlnosti, že v roce 2020 by mohl počet nových oddlužení dosáhnout 39 tis. nových včí za rok, když vidíme 26 tisíc v roce 2016. Jenom upozorňuji na toto číslo. Počítá tak s navýšením nápadů těchto případů až o 50 % ročně. Já se jenom ptám, s jakými výsledky, protože o tom jsem hovořil na začátku svého vystoupení.

Celkové náklady státu na oddlužení cílové skupiny zákona, tedy všech lidí v dluhové pasti, by byly nejméně 9 mld. Kč.

Takže nejenže porostou náklady státu, ale zároveň stát přebírá záruku za dalších 49,5 mld. Kč na odměnách insolvenčních správců. Každý ekonomicky aktivní občan České republiky tak insolvenčním správcům ze svých daní dává záruku ve výši 9900 Kč.

Jak už jsem tady zmínil před chvílí, Ministerstvo financí odmítlo Ministerstvu spravedlnosti zvýšit jeho kapitolu o požadované výdaje. Pan ministr Pelikán tak zavazuje budoucí vládu k výdajům, které nemá vůbec v rámci jak svého současného rozpočtu, tak v rámci rozpočtového výhledu, pokryté.

Ministerstvo spravedlnosti v průběhu meziresortního připomínkového řízení sice opustilo myšlenku zákonem stanoveného ochranného limitu pro zpenežení obydí povinného v rámci oddlužení v podobě tisícinásobku normativních nákladů na nájemní bydlení pro jednu osobu podle zákona o státní sociální podpoře, v praxi by tak například insolvenční správce nemohl zabavit a prodat byt, který stojí méně než 7 milionů korun.

Nově navrhujeme, že tyto násobky nebudou uvedeny v zákoně, ale ve vyhlášce, což je taky otázka, jestli vůbec takto lze v prováděcím právním předpisu tyto finanční údaje a tyto dopady učinit, jestli by toto nemělo být skutečně stanoveno v zákoně. Ale já trošku vůbec zpochybňuju, jestli je to v tomto případě účelné.

Jedním z motivů pro zavedení 0 % hranice oddlužení je pomoc ve vyloučených lokalitách. Bohužel takové oddlužení pro jedince žijící ve vyloučených lokalitách nelze považovat za relevantní nástroj, jelikož ti nelegální nebo, chceme-li, černí poskytovatelé půjček na žádné oddlužení nehrají, tam to skutečně probíhá jinak. Já jenom tady chci říci, že my jsme nedávno přijali např. zákon o spotřebitelském úvěru, který by měl vést k větší odpovědnosti těch, kteří si např. chtějí brát půjčku. Ale tady chci jenom říci, že řešení tedy není zavádět nějaké nové kategorie do insolvenčního práva, ale řešit tu otázku v rámci spotřebitelských úvěrů, adresného sociálního systému, včasné vymahatelnosti práva, boje proti řekněme šedé, nelegální ekonomice a nikoliv toto řešení přinášet v rámci insolvenčního zákona. Je to tedy komplex celé řady problémů, nepochyběně opatření ve vztahu k finanční gramotnosti obyvatelstva. A mě by zajímalo, proč u tak důležitého zákona např. není přítomna paní ministryně práce a sociálních věcí, ministr financí, jak jsem tady před chvílí hovořil, z hlediska dopadů na státní rozpočet. Jenom chci říci, že problematika oddlužení nebo dluhové pasti nebo neschopnosti splácat své závazky rozhodně není jenom rezortu spravedlnosti, přestože se tady chce v jednom zákonu řešit celá spletě problémů, která ale je k horšímu a nepřinese pozitivní efekt.

Co je důležité, s novelou nesouhlasil Nejvyšší soud České republiky a předsedové krajských soudů České republiky, kteří říkají: Chápeme, že vláda má nějaký politický záměr, nicméně přesahuje to možnosti soudů. Ty spisy se prostě nebudou dát vyřídit a na těch soudech nebudou mít možnost je vyřešit a jak říkají soudci, dokonce je kam dát. Tady vidíme zase nový trend, který je u této vlády častý, zvyšování zátěže na nejrůznější subjekty, ať už občany, podnikatele, firmy, v tomto případě soudy. Pokud se ale zavede nefunkční administrativně a personálně náročný systém, tak stejně z hlediska toho, že soudní moc je samozřejmě nezávislá a samostatná, tak nedosáhneme těch cílených efektů, které si tento zákon klade. Z mého pohledu jde o jakousi předvolební politickou vábničku socialistů, tedy sociální demokracie ve spojení s panem ministrem Pelikánem, protože jde skutečně o podporu jedné skupiny obyvatel vůči druhým, to znamená podporu dlužníků, ale z mého pohledu nejde ani o podporu dlužníků, protože oni se ze své dluhové pasti a ze svých problémů na základě tohoto zákona nedostanou. Naopak, vymahačské firmy, nelegální prostředky po tom, co uplynou ty lhůty, budou naopak mít daleko větší možnosti, jak vůči nim zasáhnout a já vůbec nechápu, že sem tento socialistický návrh přišel.

Ale nejde jenom o názory Nejvyššího soudu a krajských soudů. S novelou nesouhlasí ani Hospodářská komora, ani Svaz průmyslu, dokonce ani další ekonomické a hospodářské subjekty. Ministerstvo spravedlnosti se ve zprávě RIA odmítlo zabývat analýzou dopadů nulové hranice pro splácení dluhů na obce v České republice, a to přesto, že lidé jen na nájemném ve čtyřech největších městech České republiky dluží přes 1 mld. korun. Takže zde máme nesouhlasné stanovisko Nejvyššího soudu, krajských soudů, Svazu průmyslu a dopravy, Hospodářské komory a Svazu měst a obcí. Já jenom říkám, že to jsou poměrně silné a reprezentativní subjekty a jenom vás, milé kolegyně a vážení kolegové, chci na tato jejich stanoviska odkázat a neměli bychom je přehlížet, měli bychom je brát skutečně vážně.

To, jakým způsobem byla tato novela projednávána v Legislativní radě vlády, to už je samostatná kapitola. Já pamatuji doby, kdy bez projednání zásadních zákonů a zásadních novel zákonů v Legislativní radě vlády nemohl návrh zákona odejít na vládu ke schválení. Tady vidíme, že byla udělena výjimka z projednávání Legislativní rady vlády. Sešli se dva páni ministrů, pan ministr Pelikán, pan ministr Chvojka; pan ministr Pelikán mu zřejmě řekl – no já nevím, jak v té Legislativní radě na tom plénu by tato novela dopadla, moc se tím nezdřížujme a prosím, udělejte stanovisko předsedy Legislativní rady vlády. Pan ministr, předseda Legislativní rady vlády vyhověl a máme tady stanovisko předsedy Legislativní rady vlády. Ale i v tom stanovisku předsedy Legislativní rady vlády ministra Chvojky se uvádí, že zcela chybí hodnocení dopadů regulace na věřitele. O tom jsem tady v předchozím vystoupení hovořil, že ten negativní dopad na věřitele tady je, a to zejména na systémové věřitele a tzv. nedobrovolné věřitele, to znamená na banky, finanční instituce, pojišťovny a jiné poskytovatele půjček. To znamená ta RIA není úplná a chybí tam dopad na dotčené subjekty, když ten zákon do práv těchto dotčených subjektů výrazně zasahuje.

Je zřejmé, že proces oddlužování je již v současné době v České republice spíše nadužíván či případně je dokonce zneužíván, přičemž navržená novela tento trend ještě více prohloubí. V České republice je v přepočtu na počet obyvatel každoročně

schvalováno oddlužení pro 2,2 a násobek osob než v Německu či Rakousku. Pro zmíněný nepoměr není možné hledat vysvětlení v sociálních rozdílech ve zmíněných zemích, neboť např. při srovnání zmíněných zemí podle míry ohrožení chudobou je na tom Česká republika – tady to ohrožení je přibližně desetiprocentní – dokonce lépe než Rakousko či Německo, kde je to přibližně 15 %. Takže i v tom srovnání s těmi zahraničními zeměmi, jak je nám tady říkáno, kde všude takto postupují, musíme také vycházet ze socioekonomické situace v té dané zemi a také musíme vycházet z toho, jak funguje soudní systém, jak funguje sociální systém apod. Není možné tyto věci vytahovat z kontextu a mně tady chybí skutečně přístup a postup jiných ministerstev a jiných úřadů.

Internetové reklamy lákající občany Slovenska na oddlužení v České republice naznačují, že stávající systém v České republice je již dnes výrazně benevolentní a asi i zajímavý pro cizince z okolních států. V neposlední řadě je téma oddlužení fyzických osob, zejména tedy podnikajících, předmětem rozhovorů na úrovni Evropské unie. Na ta jednání jezdí pan ministr Pelikán nebo jeho zástupci vyjednávat. V dohledné době je tak možné očekávat návrh směrnice, která může tuto oblast regulovat zcela jinak. A tady jsme zase u toho, jak se v České republice tvoří legislativa. Nedávno jsme schvalovali novelu insolvenčního zákona, která se tvářila, že byla údajně o něčem jiném než o oddlužení, teď se dostává tato novela a v budoucnu nás možná čeká po tom, co by vyšel nějaký předpis Evropské unie, další novela. To znamená novela střídá novelu a mně vadí to řešení pouze po těch krůčcích, po tom, zalíbit se určitým skupinám.

Takže to rozšíření možností navýšit množství případů, kdy by došlo k poškození věřitele, je pro mě nepřijatelné, stejně tak jako opuštění té hranice 30 %. Když to shrnu, tato novela, kterou bych označil za socialistický experiment, je skutečným morálním hazardem, který útočí na práva nejen věřitelů, ale i na státní rozpočet, na obce a ve svém důsledku poškozuje věřitele a nepomáhá dlužníkům, kteří jsou v trvalé dluhové pasti. Ve výsledku jim totiž stejně nepomůže. To, že tady samozřejmě může být i ústavní problém z hlediska zásahu do majetku a práv věřitelů, je také závažná připomínka. A to, že ta novela útočí na princip, že dluhy se mají plnit a platit a že smlouvy se mají dodržovat, je zcela zřejmé.

Proto asi nepřekvapí po těch desítkách připomínek, které jsem tady zmínil, že navrhoji, aby Poslanecká sněmovna zamítla tento návrh již v prvním čtení. Pokud by tento návrh neprošel, dávám návrh na vrácení tohoto zákona předkladatelovi k přepracování. Pokud by ani tento návrh neprošel, dávám návrh na prodloužení projednávání této novely o 30 dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Dalším rádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Nevím, odkud začít. Snad tedy začnu připomínkou svých vlastních slov před asi dvěma lety, kdy jsem varoval tuhle Sněmovnu před neustálým posilováním postavení dlužníka na úkor věřitelů,

netuše, kam až to dovedeme po těch dvou letech. Tento návrh zákona, který se dá označit za vynikající politický předvolební marketing, kdy média budou v zásadě informovat o tom, že vláda – ale tady se ostatní vládní strany hrozně mýlí, že z toho něco budou mít, budu říkat hnutí ANO – se zajímá o ty nejpřetebnější a předkládá různé návrhy, které jim velice pomůžou v jejich třízivé sociální situaci. Já to marketingově nepodceňuji, protože tyhle věci mírají vliv na voliče. Jenom připomenu – geniální marketingový tah Andreje Babiše bylo EET. Nikoliv proto, že to má nějaký vliv na placení daní, ono to zas tak velké nebude. Nicméně u nás existují skupiny obyvatelstva, které z různých důvodů nesnášejí slovo podnikatel, a tyto skupiny obyvatel mnoho let volily například komunistickou stranu, nebo částečně socdem a doufaly, že s těmi podnikateli někdo zatočí. A teď se dozvěděly ve zkratce, že ten, kdo s nimi zatočí a zatačí, je Andrej Babiš. A ejhle, ono to fungovalo. Myslím teď marketingově. Budu se vždycky divit ostatním stranám v koalici, že u tohoto svítily. Protože bylo od začátku jasné, že jim to žádné body nepřinesese. A hnutí ANO tímto opravdu geniálním marketingem, to se zase musí sklánět, bere klasickým levicovým stranám, nebo pan Andrej Babiš by řekl tradičním, jako KSČM a ČSSD, voliče na základě jejich vlastních hlasů. No to se lépe nedá udělat.

A v této věci jsme na tom podobně. Hnutí ANO velmi dobře ví, že dlužníků, to určitě znají i přesná čísla, byly to statisíce, možná miliony. A tito lidé, když se dozvědí – oni ten zákon dopodrobna nebudou studovat, ale budou mít titulky v různých novinách – pozor, přichází oddlužení, nemusíte platit dluhy. Do těch podrobností oni dále nepůjdou. Rozšíří se to mezi nimi. Ucítí možnost, že platební morálka, kterou už teď mnozí nemají, může ještě dále klesnout. Dozvědí se, že je to vlastně nemusí nic stát. A třeba se podaří i to, že přesně budou vědět, komu v těchto volbách dát hlas. Pokud si znova ČSSD myslí, že na tomto něco vydělá, nevydělá na tom vůbec nic. Ty hlasy dostane hnutí ANO, protože personifikováno, tento návrh zákona bude samozřejmě velmi šikovně směrován k hnutí ANO. A já říkám, můžu to vlastně obdivovat, protože ten politický marketing je na nevídané úrovni a je velmi dobré udělaný. Blahopřeji ČSSD, že se na tom spolupodílí a neustále různými kroky přesouvá svoji voličkou základnu směrem k hnutí ANO. Ale s tím už člověk nic nenadělá. V zásadě – a teď budu ironický sám k sobě – část voličů přešla samozřejmě od nás k hnutí ANO a teď díky působení v této vládě si ještě bere vaše voliče a vy k tomu ještě s ním hlasujete o těchto návrzích. Ale takový je život a já se s tím mohu jenom smířit.

Pokud jde o tento zákon, opravdu bych pana ministra jenom rád upozornil, a teď nepůjdu úplně do detailů, na psychologický efekt tohoto návrhu a toho, jak o tom budou média informovat. Budou informovat tak, že se chystá oddlužení. To bude ta mediální zkratka. A věru žádný dobrý účinek to mít nemůže na platební morálku i těch, co splácat mohou. Samozřejmě když ucítí tu možnost, i ti, co na to mají a jsou v tuto chvíli připraveni plnit své závazky, si řeknou – proč bychom to měli dělat, když jiní nemusí, a začnou uvažovat o variantách, o kterých doted' netušili, a budou se je samozřejmě snažit využívat.

Sám jsem obdržel spoustu a spoustu připomínek k návrhu tohoto zákona a myslím si, že je správné, abych s těmito připomínkami do diskuze seznámil Sněmovnu. Těch připomínek je hodně. Takže budu dokonce ještě tak hodný na pana

ministra, že udělám jenom výběr těch připomínek, nebudu je číst všechny, protože se jich objevilo opravdu hodně.

Hlavním cílem novely je takzvaná reforma osobních bankrotů, respektive chceme řešit situaci lidí, opakových dlužníků, kteří jsou řadu let v exekučním řízení a nejsou schopni se z dluhové pasti takzvaně jakkoliv dostat. Cílem, který se deklaruje, je tedy poskytnout dlužníkům legální "druhou šanci" a dosáhnout návratu ekonomicky vyloučených osob do legálního aktivního ekonomického života. Návrh však neřeší situaci takové části dlužníků, ale přichází s takzvaným řešením, které je plošné. Týká se tedy všech lidí v exekučním řízení, i těch, kteří zvládají své dluhy platit, a má navíc refraktivní charakter, neboť návrh konkrétně směruje k tomu, aby při rozhodování o oddlužení nebyla již zkoumána schopnost dlužníka uhradit své dluhy, ale pouze jeho schopnost hradit náklady řízení, konkrétně odměnu 1 089 korun měsíčně na insolvenčního správce.

Navrhuje se zde, že i při nulovém splácení dluhů lze dosáhnout úplného oddlužení. Reálně by přijetí návrhu znamenalo, že dlužník bude osvobozen již po třech letech, pokud uhradí alespoň 50 % přihlášených pohledávek, po pěti letech, pokud uhradí alespoň 30 % přihlášených pohledávek – tato praxe platí již dnes –, nebo, a to je nejhorší, po sedmi letech bude zcela oddlužen, a to bez ohledu na výši uhrazených pohledávek. Tedy i v případě, že nezaplatí ze svých dluhů vůbec nic. Návrh lze hodnotit de facto jako vyvlastnění majetku věřitelů. Věřitelům by předloženým návrhem vznikla značná škoda v odhadu, snad si můžu dovolit říci, desítek miliard korun. A jeho plošné nasazení na všechny případy nesplacených dluhů bude navíc otevřenou pobídkou k dalšímu budoucímu beztrestnému zadlužování.

Návrh byl připraven nestandardně, ale o tom zde již hovořil pan kolega Plíšek, to nechci opakovat. Myslím si, že by bylo správné nejdříve zpracovat ekonomickou analýzu, která by rádně kvantifikovala rozsah závazků předlužených osob, definovala a výčíslila počet dlužníků s mnohočetnou exekucí, kteří mají zájem na řešení svého úpadku, jasně popsala a výčíslila překážky pro vstup do oddlužení za stávajících podmínek, a teprve následně zpracovat případnou novelu zákona o insolvenci, která by přinesla řešení pro osoby v dluhové pasti při maximalizaci benefitů pro stát a minimalizaci dalších nákladů pro věřitele.

Navržená možnost oddlužení, byť v delším trvání za sedm let namísto běžných pět let i ve variantě bez jakéhokoli uspokojení přihlášených pohledávek nezajištěných věřitelů, dnes min. 30 %, jen s podmínkou úhrady odměny a nákladů insolvenčního správce je nepřiměřeným zásahem do práv věřitelů, zejména ústavně zaručeného práva vlastnit majetek. Je přitom třeba zdůraznit, že zdaleka ne každý věřitel je spoluviníkem vzniku svých pohledávek. Mnozí věřitelé postupovali zcela zodpovědně a stali se obětí nezodpovědnosti jiných. A někteří dokonce vůbec vznik a výši svých pohledávek nemohli ovlivnit. Například společenství vlastníků jednotek, poškození (nesrozumitelné) pohledávek za náhradu škody a podobně.

Úprava by výrazně usnadnila spekulativní zneužívání oddlužení. Již nyní někteří dlužníci před podáním insolvenčního návrhu "optimalizují", to je takové moderní používané slovo, tak proto říkám v uvozovkách, aby se nestalo úplně normálním to slovo, své závazky navýšením zadlužení, aby zbytečně neuhradili výrazně více než

povinných 30 % svých závazků. Odstranění hranice minimálního uspokojení nezajištěných věřitelů by umožnilo podobné jednání v mnohem větší míře a fakticky určité skupiny dlužníků motivovalo ke zcela nezodpovědnému zadlužování.

Stejně tak dlužník, který pracuje lidově řečeno načerno či v zahraničí a je evidován na úřadu práce, je nynější právní úpravou tak či onak nucen uhradit alespoň 30 % přihlášených pohledávek. Podle návrhu by takový tlak zcela zmizel. Navrhovaná právní úprava tedy nezvyšuje motivaci dlužníka vrátit se do systému legálního zaměstnání, ale naopak navýše motivaci setrvat mimo něj, neboť se zvyšuje rozdíl mezi prostředky, které dlužník vynaloží k dosažení oddlužení v případě vstupu do legálního systému zaměstnání, oproti prostředkům, které vynaloží k dosažení oddlužení při setrvání mimo něj. Návrh stanoví maximální hranici souhrnu pohledávek, na kterou již dlužník musí vždy uhradit alespoň 30 % pohledávek. Stanovená maximální výše pohledávek nezajištěných věřitelů, tisícinásobek existenčního minima neboli 2,2 mil. korun, je však nepřiměřeně vysoká. Není běžné mít nezajištěné závazky v takové výši, která je typická spíše pro nezajištěné úvěry typu hypoték. Vláda v tzv. RIA ostatně uvádí, že průměrná výše nezajištěných pohledávek je cca 400 až 800 tis. korun. Pokud dlužník nahromadil takovouto sumu nezajištěných pohledávek, jedná se již zpravidla o dlužníka mimořádně nezodpovědného nebo dokonce o dlužníka s až podvodnými úmysly.

Možnost oddlužení splněním splátkového kalendáře, jestliže dlužník v době tří let od schválení oddlužení splátky nezajištěným věřitelům alespoň 50 % jejich pohledávek, je dalším zásahem do práv věřitelů. Bonitní dlužník schopný ve třech letech uhradit splátkami více než 50 % pohledávek, by byl schopen během pěti let dnes podle stávající právní úpravy uhradit nejméně 83 % pohledávek. Úprava by nevedla k vyššímu uspokojování věřitelů, jak je někdy o návrhu zákona tvrzeno, ale naopak k nižšímu. Tato změna má údajně směřovat k vyšší motivaci dlužníka k výdělečné činnosti. Motivace dlužníka by přitom měla být kromě jeho vlastního zájmu na řádném průběhu oddlužení zajišťena spíše dohledem a působením insolvenčního správce než přehnaným osvobozením od placení dluhů.

Zodpovědný dlužník, který se poctivě snaží uhradit své dluhy, maximalizuje své příjmy tím, že přijme druhé zaměstnání, že začne na vedlejší činnost podnikat dávno před zahájením insolvenčního řízení. Těžko tedy předpokládat, že by dodatečná motivace mohla vést k jakémukoli navýšení jeho příjmů.

Vynětí obydlí ze zpeněžení by přivodilo zásadní nerovnost mezi dlužníky. Postavení dlužníka, který bydlí ve vlastní nemovitosti a nemusí platit nájemné, je mnohem lepší než postavení dlužníka, který má ze zabavitelné částky po dobu oddlužení uhradit nejen své základní životní potřeby, ale i nájemné. Dlužník, který se před zahájením insolvenčního řízení aktivně snažil uspokojit své věřitele prodejem svého obydli, je tak znevýhodně proti dlužníkovi, který problémy ignoroval a své obydlí si ponechal. Zároveň taková úprava opět podstatně snižuje možnost uspokojení nezajištěných věřitelů.

Cenová hranice, od které musí dlužník své obydlí ke zpeněžení vydat, navíc nemá být stanovena zákonem, ale pouhým prováděcím předpisem. To odporuje ústavnímu principu, aby zásahy do majetku občanů, a to jak věřitelů, kterým je odnímáno

uspokojení, tak i dlužníků, kteří jsou nuceni vydat, byly určeny zákonem. Je nevhodné, aby takto zásadní hranice byla určena jen prováděcím předpisem bez debaty v Poslanecké sněmovně. A to tím spíše, že v meziresortním připomínkovém řízení byla navržená nepřiměřeně vysoká hranice podrobena tvrdé kritice. Bylo by tedy absurdní, aby zákon (nesrozumitelné) stanovení této hranice podzákonného předpisem právě ministerstvu, které navrhovalo tuto nesmyslně vysokou hranici.

Pracovní skupina pro novelu insolvenčního zákona, která byla ustavena na Ministerstvu spravedlnosti, nedoporučila hlavní teze novely s odkazem na to, že nejsou známý jakékoli ekonomické analýzy, které by odůvodňovaly potřebu navrhovaných změn, zejména pak masivní oddlužení. Pokud bychom vyšli z počtu osob v exekuci, jednalo by se o cca 260 mld. korun českých. Naopak, tato skupina navrhovala nezavádět paušální řešení do budoucna, to jest neměnit stávající stav, jen řešit tzv. potřebné dlužníky individuální cestou. Pokud chce stát řešit předlužené osoby, které nejsou schopny dosáhnout dnešních podmínek oddlužení, tj. prokázání, že je dlužník schopen uhradit min. 30 % přihlášených pohledávek, jeví se pro samotný stát i pro věřitele jako daleko lepší a rovněž i nákladově výhodnější definovat potřebné dlužníky na základě stanovených parametrů a tyto pohledávky těchto dlužníků od věřitelů za stanovenou cenu odkoupit.

Při závazku státu uhradit věřitelům 20 % z výše deklarovaného objemu pohledávek by stát uhradit celkově 52 mld. korun, i kdyby tuto možnost připustil pro všechny dlužníky. Při úhradě nákladů do navrhované novely insolvenčním správcům, tj. 1089 korun měsíčně a 12 krát sedm let dlužník je i při nulové variantě, kdy není povinen uhradit za sedm let ani korunu, povinen hradit insolvenčnímu správci měsíční odměnu ve výši 1089 korun měsíčně, jinak se neoddluží. A deklarované (nesrozumitelné) pohledávek všemi dlužníky bude insolvenčním správcům zapláceno cca 59 mld. korun. Z tohoto jednoduchého příkladu vyplývá, že pokud by dlužník uhradil státu odpovídající nákladům vynaloženým na insolvenčního správce, tak by stát inkasoval 59 mld. korun a tedy vydělal sedm miliard korun, a to ještě před tím než by jakýkoli dlužník uhradil cokoli navíc.

Pokud chce stát sám benefitovat na oddlužení tím, že sníží výdaje na sociální dávky dlužníků a současně bude inkasovat vyšší daně a odvody, bylo by vyloženě nemravné, pokud by tohoto výsledku chtěl dosáhnout čistě na úkor věřitelů. Naopak by bylo spravedlivé, aby stát nesl podstatnou část nákladů oddlužení, ze kterého sám chce benefitovat.

Další variantou řešení předlužených osob je zachovat stávající hranici 30 % a dobu oddlužení pět let a zohlednit zvýšené benefity státu na oddlužení aktivním zapojením státu ve formě mimořádné sociální dávky pro dlužníka. Tato varianta může být vhodnější pro stát o cca 100 mld. korun než předpokládaná novela. Mimořádná sociální dávka by dorovnala rozdíl mezi dosaženým uspokojením nezajištěných věřitelů a stanovenou hranicí pro minimální plnění ve výši 30 %. Sociální problém by tak podle některých názorů byl vyřešen v rámci sociálního systému. Lze přitom očekávat, že příznaná sociální dávka bude podstatně nižší než jsou náklady na zaměstnanou osobu s konečným benefitem pro stát ve výši 100 mld. korun.

Cílem tedy je napřed zpracovat ekonomickou analýzu, nebo tak by to mělo být, a potom předkládat nějaké návrhy novely zákona.

Dámy a pánové, já jsem zde přečetl některé připomínky. Není to úplně tak, že bych se se vším ztotožňoval, nicméně je dobré, aby se všechny tyto připomínky staly podkladem pro naší diskusi o tomto zákonu. Návrh na zamítnutí a případné vrácení navrhovatelů k přepracování už zazněl, já se k němu jenom touto formou připojuji a zatím vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Blažkovi. Další vystupující v rozpravě je pan poslanec Klaška, který je připraven, očekával vystoupení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Kolegyně, kolegové, pane ministře, dobré popoledne. Dovolte mi, abych se také vyjádřil k projednávané novele insolvenčního zákona. Řešíme tady vlastně problém dlužníků a věřitelů, řeší se už celé toto volební období a minimálně do něho spadají dva zákony. Za prvé to byl zákon, který už Sněmovnou prošel, o spotřebitelském a hypotečním úvěru, a teď tedy insolvenční zákon. Možná do toho taky ještě svým způsobem vstupují exekuce.

V zákoně o spotřebitelském a hypotečním úvěru, který byl připravován dlouhou dobu, jsme řešili zejména stranu věřitelskou, predátorské praktiky různých věřitelů a myslím si, že poměrně tvrdou legislativní úpravou, nebo nějakou restrikcí, regulací jsme dosáhli toho, že všichni věřitelé se musejí chovat zodpovědně, že budou licencováni Českou národní bankou, že budou dozorováni i takzvaní nelegálové a že nadále nebudou možné tyto predátorské praktiky. Byla dokonce zakázána rozhodčí doložka. Tolik ke straně věřitelské. Ale je to vztah vždycky mezi věřitelem a dlužníkem a i na straně dlužníků je potřeba řešit to stejně, aby i oni zvážili své možnosti a byli nějakým způsobem zodpovědní a dokázali své závazky splácat. Nemůže jim být také úplně jedno, jak záležitost dopadne.

Návrh novely insolvenčního zákona byl připraven Ministerstvem spravedlnosti a bohužel neprošel řádným projednáním v Legislativní radě vlády. Vláda o něm hlasovala pouze na základě stanoviska předsedy Legislativní rady vlády. Hlavním cílem je reforma takzvaných osobních bankrotů, respektive cílem je řešit situaci lidí předlužených, opakovaných dlužníků, kteří jsou řadu let v exekučním řízení a nejsou schopni se z dluhové pasti jakkoliv dostat. Deklarovaným cílem je tedy poskytnout dlužníkům legální druhou šanci a dosáhnout návratu ekonomicky vyloučených osob do legálního aktivního ekonomického života.

Návrh však neřeší situaci deklarované části dlužníků, ale přichází s plošným řešením, které se týká všech lidí v exekučním řízení, tedy i těch, kteří zvládají své dluhy platit, a má navíc retroaktivní charakter. Návrh směřuje k tomu, aby při rozhodování o oddlužení již nebyla zkoumána schopnost dlužníka uhradit své dluhy, ale pouze jeho schopnost hradit náklady řízení, konkrétně odměnu 1 089 korun měsíčně na výlohy insolvenčního správce. Navrhuje se zde, že i při nulovém splacení dluhů lze dosáhnout úplného oddlužení. To si lze jistě představit, ale v případech

mimořádných, v případech jakýchsi osobních tragédií, kdy nelze opravdu objektivně po daném dlužníkovi, kdy danou situaci nezavinil, nezpůsobil, dostal se do ní ne vlastní vinou, může se to stát, v takovém případě to jako mimořádnou záležitost lze takto řešit.

Otázkou je ale, co všichni ostatní dlužníci, protože obě strany si musí být vědomi jakési své zodpovědnosti. Je to vztah mezi nimi. Věřitel se musí přesvědčit o tom, že jeho dlužník je schopen řádně splácat i s případným rizikem nějakých nepředvídatelných okamžíků nebo situací v životě, stejně tak dlužník k tomu má přistupovat ne s tím, že už na začátku nemá zájem dluh splatit, ale má mu být umožněno si půjčit s tím, že svému dluhu má řádně dostát. Dluhy se skutečně platit mají.

Proto bychom rádi, pokud zákon dál projde legislativním procesem, aby byl řádně komunikován. Těšíme se na jeho případné pokračování a velmi rádi bychom celý systém, celý mechanismus vydiskutovali, zejména tedy nějakou ekonomickou analýzu, nějaké dopady, které úprava vyvolá, protože kolegové tady různě argumentovali miliardami, možná desítkami miliard, které jsou ve hře a nevíme přesně, jaké to bude mít dopady celkově jak na státní rozpočet, tak na dlužníky a na celý tento systém.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klaškovi. Nyní se přihlásila do rozpravy paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je velký hluk!)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

Ke všem argumentům proti návrhu tohoto zákona považuji za velmi důležité i připomínky Svazu měst a obcí České republiky, které tady zatím nezazněly, že nějaké proběhly. A vězte, že jich proběhlo hodně. Města a obce České republiky a jimi zřizované či zakládané právnické osoby, zejména dopravní podniky, či správci bytového fondu patří mezi významnou skupinu věřitelů, přičemž celá řada pohledávek vzniká obcím za poskytování veřejných služeb. Například odpadové hospodářství a tak dále. Obce na rozdíl například od poskytovatelů spotřebitelských úvěrů se tak do postavení věřitelů často dostávají nedobrovolně.

Z výše uvedeného důvodu nelze souhlasit se zpracovanou závěrečnou zprávou zhodnocení dopadu regulace RIA, která byla součástí tohoto návrhu, kde je totiž uvedeno, že návrh zákona nemá dopady na územní samosprávy celkem. Kolegové a kolegové, to je lež.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní poslankyně, přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Pokud diskutujete jiné téma, než je vládní návrh zákona o insolvenčích, prosím v předsálí.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

Takže dopad na územní samosprávné celky tady bezpochyby je.

Z tohoto důvodu Svaz měst a obcí požaduje tuto část RIA přepracovat a doplnit spolu s uvedením dopadů, které bude mít novela na veřejné rozpočty obcí a jimi zřizovaných či zakládaných právnických osob. Tuto připomíinku považuje Svaz měst a obcí za připomíinku zásadní. Předkladatel rovněž neuvádí žádná podrobnější statistická data, jako je například počet návrhů na oddlužení, schválených návrhů na oddlužení a tak dále pro jednotlivé roky řekněme za posledních pět, šest let. Rovněž se neuvádí počet osob, které jsou aktuálně v oddlužení a procentuální úspěšnost oddlužení. Neuvádí se průměrná doba celého procesu schvalování oddlužení ze strany soudů. Neuvádí se náklady státu na vedení, rozhodování a dozor soudní agendy oddlužení. Neuvádí se náklady státu na neúspěšná řízení, která například skončí konkurzem, který je následně zrušen pro nedostatek majetku podle vyhlášky 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, odměnu i hotové výdaje hradí stát v případě, že se insolvenční správce nemůže uspokojit z majetkové podstaty nebo zálohy na řízení.

Svaz měst a obcí požaduje podrobnější analýzu a doplnění dat, aby bylo možno hodnotit dopady zaváděných opatření. Tato připomínka je pro Svaz měst a obcí zásadní. Není ani zřejmé, jaký dopad bude mít návrh na odměny a úhrady hotových výdajů insolvenčních správců, neboť lze očekávat jejich nárůst v souvislosti s nárůstem počtu dlužníků či s prodloužením lhůty na sedm let a výrazně tedy stoupnou příjmy.

Svaz požaduje analýzu v tomto směru doplnit a rovněž i tato připomínka je pro Svaz měst a obcí závazná. V návrhu je uváděno, že se inspiruje zahraničními systémy insolvenčních řízení, zejména v Německu, kde není stanovena žádná hranice pro splacení závazku v oddlužení, a v Rakousku, kde je stanovena hranice deseti procent. V Německu to je šest let, v Rakousku to je sedm let. Předkladatel navrhované legislativní změny obhajuje dobrým fungováním obdobného systému v sousedním Německu. Tam je ale při benevolentně nastavených podmínkách 80 347 schválených oddlužení v roce 2015, průměr na jednoho obyvatele je tedy 0,00103 %, ale v České republice to podle propočtů předkladatele bude v roce 2020 až 38 tisíc. A průměr na jednoho obyvatele tak vychází na 0,00361 %, což hbití matematici propočetli, že to představuje 3,5násobek. Takto převzatý systém přiveze v Česku do oddlužení enormní množství lidí, což nemá obdobu ani v Německu ani v dalších okolních státech, v tom mnou zmiňovaném také Rakousku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás na chvílku přeruším, požádám vás o vaše stanovisko, jestli ještě dokončíte své vystoupení, protože jinak bychom museli přerušit ten bod jednání a domluvit se později na realizaci, protože máme čtvrték a budeme pokračovat ústními interpelacemi ve 14.30 hodin podle zákona o jednacím řádu, takže bych rád věděl, jestli můžeme tu rozpravu dokončit nebo ne.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, pane místopředsedo, můžeme ji ukončit, protože si myslím, že kolegové a kolegyně si zaslouží se náležitě občerstvit a zregenerovat před disciplínou zvanou interpelace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V tom případě přerušuji tento bod v obecné rozpravě při nedokončeném vystoupení paní kolegyně Jany Černochové, která bude první vystupující v případě pokračování tohoto bodu.

Přeji vám dobrou chuť a sejdeme se ve 14.30 hodin na ústních interpelacích.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Než začnu další bod, využiji čas a přečtu došlé omluvy.

Z jednání Poslanecké sněmovny se dne 27. 4. mezi 14.30 a 18. hodinou z důvodů pracovních omlouvá pan poslanec Martin Sedlář, paní ministryně Karla Šlechtová se omlouvá z pracovních důvodů od 14.30 dnešního dne, pan poslanec Milan Šarapatka se omlouvá od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Robin Böhnisch se omlouvá z pracovních důvodů z dnešního jednání, paní poslankyně Marie Benešová se omlouvá z dnešního jednání od 14 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Komárek se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů a pan poslanec Pavel Volčík se omlouvá od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Dalším bodem podle našeho pořadu je

289. Ústní interpelace

které jsou určené předsedovi vlády ČR,vládě ČR a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu ČR, poté i na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji všechny poslance i interpelované členy vlády, že interpelace na členy vlády budou zahájeny bezprostředně po vyčerpání přihlášek k interpelacím na nepřítomného předsedu vlády.

Nyní dávám slovo poslanci Michalu Kučerovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl svou ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Bohuslava Sobotku. Další se připraví paní poslankyně Věra Kovářová. Předseda vlády Bohuslav Sobotka je omloven, zodpoví interpelaci písemně v souladu s jednacím řádem. Máte slovo, pane poslanče. (Hovor mimo mikrofon.) Omlouvám se, můžete.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane nepřítomný pane premiére, Poslanecká sněmovna vás vyzvala,

vyzvala vládu ČR v lednu letošního roku, aby byl zpracován nezávislý forenzní audit výstavby úseku dálnice D8 mezi Lovosicemi a Řehovicemi. Tento audit má shrnovat prověrku přípravy stavby, měl zahrnovat nebo má zahrnovat kvalitu projektu a výkon činnosti technického dozoru stavby. Hovoří se zde i o právním auditu uzavřených smluv včetně dodatků, dodržování zákona o zadávání veřejných zakázek a analýze víceprací. Termín, který vám uložila Poslanecká sněmovna, je červen letošního roku. Vážený pane premiére, dovolují se zeptat, kdy byl audit zahájen a kdy budou předloženy výsledky auditu Sněmovně.

Jsem přesvědčen, že s tímto úsekem dálnice nejsou spojeny jednom náklady na vlastní výstavbu, ale je to také situace s podzemní vodou a monitoringem a dalšími opatřeními, které souvisí s hydrogeologickým uložením stavby a s tím, že se ztratila podzemní voda v jednotlivých obcích právě související s pracemi na této dálnici.

Druhá otázka je, jak je postupováno ve vztahu k obcím, které jsou dotčeny změnou poměru podzemní vody.

Moje třetí otázka, pane premiére, kdy bude dálnice D8 zprovozněna v obou směrech. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Vaše interpelace bude odpovězena písemně. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová a připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane premiére, aktuální zjištění NKÚ ohledně způsobu, jakým je vedeno účetnictví Ministerstva financí, kde podle všeho rozdíl mezi miliony a miliardami nehráje velkou roli, vytváří řadu otázek. Otázka na to, jak vede své účetnictví Ministerstvo financí, jak vede své účetnictví stát, jehož odborným úřadem ve věcech účetnictví je právě Ministerstvo financí. Pochybéní, ke kterému došlo, je pozoruhodné také vzhledem k požadavkům, které toto Ministerstvo financí a tento stát klade na občany a podnikatele.

Pane premiére, souhlasíte se mnou, že v případě špatně vedeného účetnictví na Ministerstvu financí jde o průšvih? Co uděláte proto, aby se neopakoval, aby veřejnost mohla mít k činnosti státních úřadů potřebnou elementární důvěru? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Další se svojí interpelací vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka a připraví se pan poslanec Antonín Sed'a. Máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo vlády, děkuji vám za písemnou odpověď na minulou interpelaci ve věci auditu dálnice D8 – 805. Smyslem auditu je prověření, zda technický obsah projektové dokumentace, vlastní realizace stavby, veškeré získané podklady a průzkumy včetně monitoringu byly technicky správné. Je třeba prověřit, zda byly dodrženy při přípravě a vlastní realizaci stavby

všemi účastníky výstavby, tedy projektantem, investorem a externím technickým dozorem. Zadání auditu by mělo být tedy správně členěno takto:

Za prvé prověrka přípravy stavby, kontrola, zda zadání stavby a vypracovaná projektová dokumentace splňovala platné technické požadavky podle technických kvalitativních podmínek Ministerstva dopravy, zda jsou splněny požadavky starostů obcí a podmínky CHKO, hukové studie, zda byly vykoupeny všechny pozemky a vydaná platná stavební povolení na všechny stavební objekty, kontroly pasportů domů a objízdných přístupových komunikací před zahájením stavby, kontrola hydrogeologického monitoringu, monitoringu území, zaměření území v souladu s předpisy Ministerstva dopravy. Dále kontrola souladu, zda rozpracovaná dokumentace zhodnotí stavbu odpovídala zadávací dokumentaci investora.

Za druhé výkon činnosti technického dozoru a správce stavby, tedy kontrola uzavřené smlouvy, zda odpovídá předpisům Ministerstva dopravy na výkon činnosti a odpovědnosti technického dozoru a dále pak, zda přejímky dozoru odpovídají předpisům Ministerstva dopravy, včetně kontroly stavebních deníků, kontrola zápisů ohledně vývěrů vody a poruch v zárezu v místě budoucího sesuvu z roku 2013, kontrola výkonu dozoru při výstavbě Prackovické estakády se zaměřením na měřené pohyby opěry a založení Pražské opěry, kontrola betonáže pilot a přerušení betonáže, kontrola výkonu geotechnického dozoru, zda zjištění geotechnického dozoru bylo zohledňováno při výstavbě, zaměření na porušení povinností technického dozoru a správce stavby. Kontrola řízení stavby investorem, správcem stavby, jak kontrolu realizoval, jaké pokyny byly vydávány, kontroly zápisů z porad a řešení problematiky stavby.

Za třetí kontrola vlastní stavby.

Za čtvrté analýza víceprací, tedy kontrola protokolů o schválení víceprací, kontrola technického zdůvodnění, kontrola stavebních povolení na úpravu stavebních objektů a výstavbu nových stavebních objektů, kontrola kalkulací a cen víceprací, kontrola výkupů pozemků na nové stavební objekty.

Z těchto důvodů žádám, aby zadání auditu D8 bylo upraveno podle těchto požadavků, aby audit nebyl formální, ale byl to dokument umožňující posouzení správnosti celého procesu přípravy i vlastní výstavby.

Děkuji, že se touto interpelací budete zabývat. Zadání, které jsem dostal minule písemně, že bude upraveno podle těchto požadavků. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče. Další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Sed'a a připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane předsedo vlády, NKÚ prověřil jak Ministerstvo financí vedlo účetnictví, sestavovalo závěrečné účty kapitol spravovaných Ministerstvem financí a předkládalo údaje pro hodnocení plnění státního rozpočtu za rok 2015. V případě kontroly účetnictví kontroloři odhalili řadu nesprávností a to zejména v podrozvahových účtech, kdy jde o nesprávnosti za více než 31 miliard korun.

Kontrola také ukázala, že v oblasti výkaznictví státu existují systémová rizika a že pro vykazování některých údajů nejsou stanovena jasná pravidla, což může ovlivnit podobu státního závěrečného účtu a účetní výkazy za celou Českou republiku.

NKÚ našel největší objem nesprávně vykázaných údajů v účetní závěrce. Jde o nesprávnosti v celkové výši za více než 108 miliard korun. Kontroloři také zjistili, že Ministerstvo financí nevytvorilo žádné účetní rezervy ani nesnížilo hodnotu některého majetku, což zkresluje údaje o stavu jeho majetku či faktických závazcích, a to až o desítky miliard korun. Reforma účetnictví státu z roku 2010 přitom po Ministerstvu financí požaduje, aby tyto kroky provádělo. Pokud resort tyto nedostatky nenapraví, nesprávnosti ovlivní sestavení účetních výkazů za Českou republiku.

Vážený pane premiére, podle mého názoru jsou odhalené chyby na Ministerstvu financí velmi závažné, které nelze tolerovat, a to nejen z toho důvodu, že je garantem státního rozpočtu a transparentního rozdělování peněz daňových poplatníků. Zpráva NKÚ však ukazuje, že pan ministr financí spíše káže vodu a pije víno. A to opravdu nechci hovořit o jeho dřívějších podnikatelských aktivitách, které dnes šetří orgány činné v trestním řízení.

Proto se chci zeptat, jakým způsobem odstranilo Ministerstvo financí odhalené systémové chyby a zda se stejně chyby nevyskytují v závěrečném účtu Ministerstva financí za rok 2016.

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Vešel jste se do času akorát. Jako další vystoupí pan poslanec Petr Bendl a připraví se pan poslanec Herbert Pavera. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, při projednávání závěrečného účtu hospodaření Ministerstva zemědělství jsme v materiálu měli /a teď cituju/ záležitosti, které se týkají zahraničních služebních cest: Zaměstnanci Ministerstva zemědělství uskutečnili v roce 2016 celkem 900 zahraničních služebních a pracovních cest v celkové výši 11,32 mil. Kč.

Zajímalo by mě srovnání s ostatními ministerstvy, zdali opravdu témař 900 zahraničních služebních cest na Ministerstvu zemědělství je adekvátní, jak to vypadá na ostatních ministerstvech, jestli náhodou se nám z Ministerstva zemědělství nestává Ministerstvo zahraničí nebo spíš ministerstvo v zahraničí.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Herbert Pavera a připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji. Vážený pane premiére, přestože dnes chybíte, věřím, že mi brzy odpovíte. V pondělí 24. dubna byl v pořadu Reportéři ČT odvysílán příběh podnikatele Jaromíra Kryštofa, kterému neoprávněný zásad Finanční správy

České republiky fakticky zlikvidoval fungující společnost a způsobil ztrátu zaměstnání nejen samotného majitele, ale rovněž všech zaměstnanců, kteří se takzvaně ze dne na den stali nezaměstnanými.

Nejen tento příběh mě utvrdil v tom, že kolem Finanční správy České republiky není něco v pořádku. V posledních týdnech a měsících se na mě obracejí další podnikatelé z Moravskoslezského kraje a stěžují si na zvůli tohoto státního orgánu, který jim bez předchozího upozornění zajišťovacím příkazem zablokuje i na několik let majetek.

S absolutním zděšením jsem sledoval informace, že i přes rozhodnutí Nejvyššího správního soudu postupuje finanční správa podobným způsobem i v jiných případech.

S ještě větší hrůzou jsem si vyslechl vyjádření generálního ředitele Finanční správy České republiky Martina Janečka. V každé firmě vidí bílého koně, v každém podnikateli vidí podezřelého či zloděje.

Vážený pane premiére, Ministerstvo financí a pod něj spadající finanční správa je součástí exekutivy, v jejímž čele stojí předseda vlády. Jak se postavíte k tomuto problému? Opravdu necháte finanční správu zlikvidovat české podnikatele?

Vážený pane premiére, chtěl bych se vás zeptat, zda považujete za vhodné, aby v čele tak významné státní organizace, jako je Finanční správa České republiky, stál člověk, který zpochybňuje závěry Nejvyššího správního soudu? Nezdá se vám podezřelé, že zajišťovací příkaz dostaly i firmy, které nikdy neměly problém s placením daní? A není vám divné, že o některé takto postihované firmy pravděpodobně projevuje zájem i samotný ministr financí?

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Na vaši interpelaci bude odpovězeno písemně ve lhůtě třiceti dnů. Nyní pan poslanec Tomio Okamura. Připraví se pan poslanec Marek Černoch. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, prohlásil jste, že vítězství Emmanuela Macrona ve francouzských prezidentských volbách by bylo dobrou zprávou pro Francii i Českou republiku. Prezidentský kandidát Emmanuel Macron řekl, že "politika otevřených dveří pro masovou migraci německé kancléřky Merkelové zachránila naši kolektivní čest" a že kritika Merkelové je "nechutným zjednodušováním". Potvrdil, že migrační politiku kancléřky Merkelové podporuje i po berlínském útoku Islámského státu, spáchaném tuniským migrantem Anisem.

Macron také řekl, že si myslí, že Francie po smrtonosných útocích včetně toho z Nice a z Paříže neúměrně útočí proti muslimům a poukazoval, že země by měla být méně přísná při uplatňování pravidel sekularismu.

Macron tvrdí, že by Francie a Evropa měly přijímat více migrantů než doposud. A není divu, že za tuto veřejnou podporu muslimské migrace do Evropy pařížská Velká mešita a Národní muslimská federace vyzvaly francouzské muslimy, aby dali hlas Macronovi.

Pane premiére, vy oficiálně a veřejně podporujete Macrona a naopak odsuzujete jeho protikandidátku Marine Le Pen, která je odpůrkyní muslimské kolonizace Evropy. Řekněte zcela jasné, podporujete stejně jako váš favorit Macron a vaše společná přítelkyně Merkelová muslimskou migraci do Evropy, nebo jste pro to, aby se naopak migrace muslimů zastavila a Evropa si uchránila tradiční hodnoty, tak, jak to naopak žádáme my, naše hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD a Marine Le Pen?

Pokuste se o jednoznačnou odpověď, protože tím, že jste se veřejně přihlásil k Macronovi, je zřejmé, že sdílíte jeho myšlenku, že čím více muslimů v Evropě, tím lépe. Je známo, že naše hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD naopak prosazuje nulovou toleranci migrace v rámci současné migrační vlny a prosazujeme také zákaz propagace islámského práva šaría a džihádu na území naší republiky. My v SPD tedy prosazujeme přesný opak než vy, pane premiére, Angela Merkelová a kandidát na francouzského prezidenta Emmanuel Macron.

Děkuji za přesnou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přesné dodržení času. Jako další je se svou interpelací přihlášen pan poslanec Marek Černoch, kterého ale v sále nevidím, tudíž jeho přihláška propadá. Další v pořadí je tedy pan poslanec Herbert Pavera, který přednese svoji interpelaci ve věci zneužívání zajišťovacího příkazu. Toho tu také nevidím, takže jeho přihláška propadá. Další přihlášku má opět pan poslanec Marek Černoch, kterého tu nevidím.

Dostáváme se k přihlášce číslo 11, pan poslanec Petr Bendl. (Poslanec Bendl se diví, že už je zase na řadě.) Jsme rychlí. Prosím, máte slovo. Nemusíte pospíchat. (Směje se.)

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně kolegové, vážený nepřítomný pane premiére, moje otázka je jednoduchá. Lesy České republiky plánují miliardovou investici nákupem lesů v Rumunsku. Chci vědět, jak se k tomu stavíte jako premiér, zdali tuto záležitost vláda projedná a jaké stanovisko vlastně k celé této záležitosti máte.

V minulosti jsme měli bohužel často negativní zkušenosti s investicemi státních či polostátních subjektů v zahraničí a myslím si, že by takováto věc neměla uniknout pozornosti, měli by všichni vědět o tom, o jakou investici se jedná, proč se dělá, za jakým účelem, jak je hlídaná, jak bude kontrolovaná, zdali speciálně s ledním materiálem, se dřevem, bude – pokud to budete podporovat jako vláda a podpoříte, aby něco takového státní podnik Lesy České republiky v zahraničí udělal a nakoupil za miliardu lesy – zdali jste si jistí tím, že ta investice je naprostě v pořádku a bude dokonale ohlídána. Já z toho mám obavy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Odpověď bude písemně ve lhůtě třiceti dnů. Nyní vystoupí se svouj interpelací pan poslanec Ludvík Hovorka a připraví se pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, v souvislosti s nově vzniklými problémy v okolí stavby dálnice D8 805, které se týkají celého úseku této stavby Lovosice – Řehlovice, si dovoluji požádat o prověření stížnosti starostů. Za prvé starostové si stěžují na zvýšení hlukové zátěže z provozu dálnice v tomto úseku. Podotýkám, že se jedná o oblast CHKO s udělenou výjimkou. Nechráníme pouze zvěřata, ale zejména lidi. Hluk vzniká přejezděním mostních závěrů na všech estakádách a šíří se údolím do velké vzdálenosti. Starostové se domnívají, že tyto mostní prvky jsou vadné anebo byly chybně zabudovány. Také vybudované protihlukové stěny podle nich neplní funkci, pro kterou byly zřízeny.

Stejný problém se týká svítu(?) v noci, světlé zátěže dálkovými světly kamionů, ale i osobních vozidel. Starostové obcí Dobkovičky, Prackovice a Litochovice evidují na 60 objektů, u kterých došlo k poruchám, ztrátě pramenů nebo novému výskytu pramenů z důvodu změny vodního režimu v celé této oblasti. Stěžují si na to, že Ředitelství silnic a dálnic se starosty nekomunikuje, nezúčastňuje se jednání a řadoví zaměstnanci ŘSD se odvolávají na to, že nejsou kompetentní na jednání chodit. Tato kauza se již objevila v médiích. I dnes v České televizi, v televizi Barrandov, byly odvysílány záběry z téhoto obcí, stížnosti starostů a občanů. Vzhledem k tomu, že náklady stavby dosáhly téměř 15 mld. korun, nemělo by dojít k vylidnění okolí dálnice. Zdůrazňuji, že přezírávý přístup Ředitelství silnic a dálnic k tému problémů lidí i obcí může vyvolat komplikace při projednávání budoucích projektů staveb dálnic v obcích, protože po téhoto zkušenostech nebudou obce příliš ochotny spolupracovat se státní správou.

Já jsem od pana ministra dostal seznam podkladů, které byly zpracovávány pro tuto stavbu. Dovolím si vám předat část, které by bylo potřeba vyžádat pro posouzení poruch těch stavebních objektů. (Předsedající: Váš čas, pane poslanče!) Takže si dovolím zaslat na Úřad vlády tento seznam a požádat o doložení téhoto podkladů do třiceti dnů. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám taky děkuji, odpovězeno bude písemně. Další je přihlášen pan poslanec Herbert Pavera, který ale nedorazil. Jeho přihláška propadá a vystoupí se svojí interpelací číslo 14 pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pan kolega Pavera měl vlastně stejnou interpelaci už před chvílí, mně to aspoň umožňuje na ni navázat. I mě pobouřila informace, kterou zprostředkovala Česká televize v Reportérech ve věci tzv. zajišťování nebo využívání zajišťovacích příkazů Generálním finančním ředitelstvím, kdy stát po někom vymáhá nějakou částku, v tomto případě po podnikateli, který neměl nikdy žádný problém se státem, nemůže nikam utéct, podniká tady poctivě desítky let a najednou se zde objeví jakési komando, které obstará účty, obstará majetek, sebere veškeré peníze, auto, a to v mnohonásobně vyšší hodnotě, než kterou stát uplatňuje prostřednictvím toho, že říká, že někdo nezaplatil DPH. Já to považuji za zneužívání moci státu a úřední aroganci a je otázka, komu a čemu něco takového slouží.

Já bych chtěl vědět, jakým způsobem je s takovýmito příkazy nakládáno, kolik jich v České republice bylo vydáno, kolik jich bylo vydáno v mnohonásobně nebo vyšší hodnotě, než je avizovaný dluh vůči státu a důvody, které k tomu vedou. V případě, že dochází – což je evidentní, že dochází – ke zneužívání pravomoci, myslím si, v tomto ohledu z pozice Generálního finančního ředitelství, pak se ptám, pane premiére, jaká opatření učiníte, aby se nic takového už neopakovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a požádám vás, abyste zůstal u pultiku, protože budete na řadě i se svou další interpelací ve věci výstavby dálnic. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. V České republice se v podstatě nestaví. Ministerstvo dopravy není schopné čerpat evropské peníze na výstavbu nových silnic. Nicméně nedávno avizoval ministr dopravy, že výstavba začnou a že od září do prosince letošního roku zcela určitě spustí řadu staveb. V odborné veřejnosti se objevily pochybnosti o tom, že se něco takového významně změní, neboť ty stavby připravené nejsou. Já jsem chtěl ujištění od premiéra, že nepůjde jenom o volební agitku, ale že se budou spouštět stavby, které opravdu, ale opravdu začnou, i když je to velmi neobyvyklé, neboť zpravidla všechny větší stavby nebo stavět bychom měli začít spíše na jaře než na podzim a v zimě. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Nyní přečtu omluvu, která dorazila dodatečně. Omlouvá se pan poslanec Bohuslav Chalupa z dnešního dne mezi 14.30 až 19.00 z důvodu jednání ve volebním kraji. Upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, resp. přítomné, že jsme vyčerpali všechny přihlášky na ústní interpelace určené předsedovi vlády a nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Prosím paní poslankyni Ivanu Dobešovou, aby přednesla interpelaci na ministryni školství, mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou a zahájila tak odpovědi členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se pan poslanec Kučera. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Dobešová: Já moc děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já využívám své možnosti interpelovat nepřítomnou ministryni školství paní Valachovou, a to v záležitosti průběhu přijímacího řízení. V letošním roce poprvé probíhá přijímací řízení na střední školy řízené Cermatem, a to v prvním kole přijímacího řízení ve dvou termínech. Toto proběhlo a já jsem zaznamenala určité porušení, z mého pohledu porušení, předpisů. V § 60a školského zákona odst. 2 se říká, že přihláška k přijímacímu řízení do prvního ročníku maturitních oborů má probíhat na tiskopisu stanoveném Ministerstvem školství. V bodě 4 se říká, že pro první kolo přijímacího řízení může uchazeč podat nejvýše dvě přihlášky a v bodě 5 se říká, že termín pro podání této přihlášky je k 1. 3. daného školního roku. V průběhu přijímacího řízení, konkrétně ve druhém termínu tedy, jedna škola zaznamenala, že se nedostavila uchazečka, která měla tuto školu napsanou ve druhém pořadí. V momentě, kdy se dovolala rodičům nebo zákonným zástupcům, bylo této škole sděleno, že si vykomunikovali s Cermatem a s jinou školou, že dojde ke změně školy

ve druhém termínu přijímacího řízení prvního kola. Této škole, která o tom nebyla informována, tuto informaci nedal ani Cermat, ani rodiče dané školy, ani škola, na kterou Cermat zprostředkoval přihlášku ve druhém pořadí.

Zajímalo by mě tedy, protože ta škola samozřejmě – nebo Cermat dal pokyn rodičům, aby se té škole omluvili a důvod uvedli. (Předsedající: Váš čas, paní poslankyně!) Takže můj dotaz zní, kde v zákoně či interním předpisu Ministerstva školství je dána pravomoc Cermatu změnit školu. Za druhé, jak se bude posuzovat výsledek tohoto druhého termínu přijímací zkoušky daného uchazeče a za třetí, v případě, že Cermat poruší právní předpis, zda Ministerstvo školství vyvodí personální důsledky tohoto kroku. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, příště to musíte líp spočítat, paní kolegyně, máte to delší. Jako další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Michal Kučera a bude interpelovat přítomného pana ministra dopravy Dana Čeka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji, já jsem byl zaskočen, že je tady pan ministr. Vážené dámy, vážení pánové, termín dokončení dálnice D7 z Prahy do Chomutova byl původně po několikátém prodloužení stanoven na rok 2023, nicméně tento termín byl v posledních měsících zpochybňen ze strany vedení Ředitelství silnic a dálnic s odůvodněním, že tam není majetková vypořádání pozemků, což bylo pravděpodobně známo i před tím, než tento termín byl stanoven, a že se jedná ještě o nějaké další aktivity ve smyslu kompenzací a výjimek v případě vlivu na životní prostředí.

Chtěl bych se tedy zeptat pana ministra. Pane ministro, jaký je aktuální harmonogram dostavby dálnice D7 a kdo je jmenovitě zodpovědný za další zdržení? Současně bych chtěl upozornit, že dalším dramatickým problémem, alespoň toho kousku čtyřproudové dálnice D7, jsou chaotické opravy, které způsobují zúžení a omezení provozu na tak již těžce zkoušené silnici. Tady bych zmínil třeba aktuální uzavírku u letiště nebo uzavírku na sedmnáctém kilometru dálnice, kde se kombinují opravy povrchu, mostních konstrukcí, oprava svodidel, které na sobě různě navazují nenavazují. Takže výsledná situace je, že tyto úseky jsou téměř trvale zúženy.

Můj dotaz je obdobný. To znamená. Kdo je jmenovitě zodpovědný za koordinování oprav na dálnici D7? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní dávám slovo panu ministru dopravy Danu Čekovi. Prosím, pane ministro, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. K těm dotazům, které na mě padly. Vzhledem k tomu, že interpelace byla napsaná ve věci situace oprav na dálnici D7, upřímně se přiznám, že teď tady ze sebe nevychrlím všechny termíny, které požadoval pan poslanec Kučera vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Navrhoji, že bych mu tyto termíny poslal písemně tak, aby je měl k dispozici.

Co se týče oprav na dálnici D7, rád bych uvedl, že v současné době probíhá oprava povrchu mimoúrovňové křižovatky Knězeves, exit 3, která je spojena s uzavírkou sjezdu ze směru Slaný a nájezdu ve směru Praha. Tato uzavírka končí zítra, tedy 28. dubna 2017. Původně měla tato uzavírka končit 30. dubna, ale z důvodu koordinace s jinou uzavírkou, kterou jako silniční správní úřad povoluje Magistrát hlavního města Prahy, byla povolena pouze do zítřka. Takže tím i tady odpovídám, že i tyhle uzavírky koordinuje a povoluje silniční správní úřad Magistrátu hlavního města Prahy.

Dále probíhá oprava dálnice D7, konkrétně povrchu pravého jízdního pásu v kilometru 17 až 18, což je na konci dálnice. Provoz je zde veden v protisměru. Na mimoúrovňové křižovatce Knovíz na exitu 18 je uzavírka sjezdu ze směru Praha a nájezdu na silnici 1/7. Tato uzavírka končí 31. května roku 2017.

Technická správa komunikací, tedy správce místních komunikací na území hlavního města Prahy, provádí opravu levého jízdního pásu navazující pozemní komunikace Lipská. Provoz je zde veden v pravém jízdním pásu ve směru Praha pouze jedním pruhem. Podle našich informací tato uzavírka vytváří pravidelné kolony na dálnici D7. Jenom bych tady dodal, že už jsem tuto situaci několikrát řešil, protože si u mě stěžovali, proč se na této docela vytížené křižovatce – je tam sjezd z letiště a stojí tam pravidelně kolony – nic o výkendech neděje. Tak jsem to řešil dokonce i s paní primátorkou, kterou jsem žádal o zásah, protože firma, která to tam opravuje, pracuje na dálnici sedm dní v týdnu 14 hodin. A bylo by asi dobré, aby i na této vytížené cestě pracovali stejně intenzivně, protože to tam řidiče opravdu obtěžuje.

Takže tolik za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Ptám se pana poslance, zda-li má zájem o doplňující otázku? (Ano.) Má. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. Víceméně mi to takhle stačí. Jenom bych opravdu poprosil o tu písemnou informaci. Bylo mi jasné, že je na to z hlavy samozřejmě velice obtížné odpovědět. Jenom k těm opravám na letišti. Samozřejmě vím, že to není v kompetenci ministra dopravy. Uvědomují si, že je to odpovědností hlavního města Prahy. Je skutečně pravdou – já tam jezdím každé ráno – v pondělí v 8.00 tam byli přítomni slovem tři dělníci. V pondělí ráno, kdy je tam skutečně ten největší provoz, lidi jezdí do práce, víceméně ta vlna už pomalu opadá – tak je to tak trochu jakoby výsměchem, že se tam teprve scházejí v osm hodin dělníci. Ale je mi jasné, že to není vaše odpovědnost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. To nebyla otázka, takže pan ministr už nebude reagovat. Jako další se svojí interpelací vystoupí paní poslankyně Markéta Wernerová. Bude interpelovat ministra financí Andreje Babiše. Prosím.

Poslankyně Markéta Wernerová: Vážený pane nepřítomný ministře. Dovolte, abych vás interpelovala ve věci budoucnosti hotelu Thermal v Karlových Varech. Možná vás bude zajímat, že jde o nejčastější téma mých rozhovorů, které absolvuji

s občany Karlových Varů. V této souvislosti mi také přichází řada dotazů, názorů, připomínek souvisejících s budoucností tohoto, ať chtěného, či nechtěného, ale jednoznačně významného architektonického symbolu města Karlovy Vary.

Lidé, kteří se na mě obracejí, vyslovují obavy o budoucnost této ikony krajského města. Ptají se, jaké úmysly má stát coby majitel prostřednictvím vámi řízeného Ministerstva financí. Z médií se v červnu v roce 2014 dozvěděli o kompletní výměně vedení, které však ve funkci vydrželo pouhopouhý jeden měsíc. Než se management opět kompletně vyměnil.

Ale tím to nekončilo. Během několika dalších měsíců se ve vedení hotelu vystřídali čtyři lidé. Vy osobně jste se vyjádřil, že by bylo lepší, kdyby stát hotel prodal. Později jste ale prohlásil, že se s tím nepočítá. Pak jste nadhodil možnost prodeje venkovního bazénu. Taktéž vás cituji média: "Bylo by dobré ho prodat třeba nějakému arabskému šejkovi a za jeho peníze by se mohlo investovat."

Záměr využít finance po krátké době padá a následně ve vládě vy osobně prosazujete navýšení základního jmění Ministerstvem financí vlastněné společnosti THERMAL-F, a.s. o 300 mil. korun ze státního rozpočtu. V těchto dnech se v médiích objevuje zpráva o plánovaných stavebních úpravách. A zároveň vede Ministerstvo kultury řízení o prohlášení hotelu za kulturní památku.

Vážený pane ministře. V rámci své interpelace mám na vás jednoduchou otázku, kterou si klade každý občan Karlových Varů. Jaký bude osud hotelu Thermal? Jaký je strategický (Předsedající upozorňuje na čas.) záměr Ministerstva financí? Předem vám děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Další se svojí interpelací vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová. Bude interpelovat také nepřítomného ministra financí. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře. Na začátku tohoto volebního období jsme schválili dotační program, který měl sloužit rozšíření kapacit základních škol v okolí velkých měst, tedy v oblastech postižených takzvanou suburbanizací. Tehdy mělo jít o přechodný nástroj na řešení palčivého problému, se kterým se potýkaly města a obce, ve kterých infrastruktura zdaleka nepostačovala požadavkům. Ani po třech letech fungování programu, který prokázal svůj smysl, nejsou podle mých informací všechny oprávněně požadavky uspokojeny.

Pane ministře, musím se proto zeptat. Počítáte s prodloužením existence tohoto programu? A uvažujete případně o posílení prostředků, které v rámci tohoto dotačního programu budou vynaloženy v letošním roce? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji, paní poslankyně. Interpelace bude zodpovězena písemně ve lhůtě 30 dnů. Nyní vystoupí se svojí interpelací pan poslanec Ludvík Hovorka. Bude interpelovat ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře. Tento týden prošla Sněmovnou v prvním čtení novela zákona, nebo spíš zákon o univerzitních nemocnicích. Chci se ale zeptat. Proč před změnou právní formy fakultních nemocnic nejsou nemocnice finančně stabilizovány?

Konkrétně se mi jedná o dvě nemocnice, které se mají stát univerzitami, a sice se jedná o Fakultní nemocnici U Svaté Anny a Fakultní nemocnici Královské Vinohrady. Chci vás požádat o sdělení, jak ministerstvo bude stabilizovat Fakultní nemocnici U Svaté Anny a financovat její úvěr, který má z projektu RCRC. Jak chce dořešit udržitelnost a závazky z tohoto projektu? Co brání za současného právního stavu sloučení Fakultní nemocnice U Svaté Anny a Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie, které bylo odděleno z nemocnice ze Svaté Anny v 90. letech? Proč ministerstvo zdravotnictví v úhradových vyhláškách v letech 2014 až 2017 nenavýšilo dostatečně základní sazbu pro Fakultní nemocnici U Svaté Anny tak, aby její financování bylo vyrovnané? Jak vyhodnotilo Ministerstvo zdravotnictví due diligence od firmy BDO zadáný ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady 2015? A jaká nápravná opatření na základě tohoto auditu Ministerstvo zdravotnictví učinilo? Proč má Fakultní nemocnice Královské Vinohrady opakovně již několik let záporný výsledek hospodaření? V tomto roce minus sto milionů korun, před tím v podstatě zkreslování hospodářského výsledku, vyvádění prostředků ven z nemocnice. (Upozornění na čas.) Pan ministře, slíbil jste mi zmíněný audit. Zatím jsem ho neobdržel, takže nemám podrobnější informace, ale věřím, že mi ho dodáte a budeme se moct touto záležitostí zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další se svou interpelací na ministra dopravy vystoupí pan poslanec Petr Bendl, připraví se pan poslanec Václav Horáček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Vážený přítomný pane ministře – musím to říct, protože to neříkáme moc často (v sále jsou přítomni jen dva ministři) – hustota dopravy roste rok od roku, potřeba dopravních investic taky, a ne že by se neinvestovalo, spíše se neinvestuje, ale když už se něco děje, což se občas stane, tak narazíme často na problémy, které bychom nemuseli. Teď v dubnu, protože pravidelně jezdíme do Prahy po dálnici D6, nebo chcete-li karlovarské silnici, v době dopravní špičky, v době, kdy lidé jezdí nejvíce do práce a z práce, probíhá instalace vodorovného dopravního značení. To je něco, co člověka absolutně vytočí, když tam stojíte ve dvou tříkilometrových frontách, abyste zjistili, že tam někdo jede a stříká tam tu lajnu. Buďto to mohl udělat o dvě hodiny později, anebo to mohl udělat večer, nebo prostě v jiném čase než v době, kdy všichni jezdí do práce nebo z práce. Stejně tak probíhala výměna svodidel na D6. Ale myslím si, že to bylo i všude jinde, dělalo se na padesáti metrech, ale uzavřel se jeden pruh v délce jeden a půl kilometru, což komplikuje lidem život, všichni sjíždějí do vesnic atd. atd.

Moje otázka je jednoduchá: Proč nejste schopni zajistit, aby se takové práce dělaly mimo dopravní špičku?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní vystoupí pan ministr dopravy Dan Ťok, kterému tímto dávám slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uvedu tady něco, co interpelující pan poslanec Bendl prostřednictvím pana předsedajícího určitě ví, protože na ministerstvu působil a určitě tyto věci řešil stejně, jako řeším já. Ve věci práce na silnicích v dopravních špičkách bych rád uvedl, že stavební práce, které vyžadují uzavírku pozemní komunikace, kterou lze provádět v souladu s povolením příslušného silničního správního úřadu. Ten před vydáním rozhodnutí zkoumá vždycky, zda je požadovaná uzavírka omezena na nejkraťší možnou dobu, zda bude rádně označena, a také dopady na veřejný zájem, což znamená, zdali se nedá dělat v čase, kdy bude nejméně obtěžovat řidiče a nejméně zdržovat kohokoliv. Tím je též zájem na obecném užívání pozemních komunikací, pokud možno plynulým způsobem. Již samotná uzavírka představuje jeho omezení a může mít dopad na plynulosť silničního provozu. Proto by měl silniční správní úřad sledovat dopravní význam uzavírané dopravní komunikace a možné riziko vzniku kongesce, nebo jistotu vzniku kongesce, a přihlédnout k nim při rozhodování o uzavírkce a při případném nařízení objízdných tras.

Kupříkladu Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic České republiky ve věcech uzavírek dálnic sledují intenzitu provozu a snaží se termín uzavírky, resp. provádění prací určit tak, aby nezasahovaly do dopravních špiček, ať v průběhu dne, či týdne. Riziko dopravní zácpy se sleduje vždy podle časového úseku a směru jízdy v uzavíraném úseku dálnice. Ředitelství silnic a dálnic České republiky v tomto ohledu postupuje podle své provozní směrnice 8/14, odhad vzniku a vývoje kolon při pracovních místech na směrově rozdělených komunikacích, tak aby nezasahovaly do časů, u nichž je identifikováno riziko či jistota dopravních kolon.

Jenom bych dodal, že já samozřejmě nejsem úplně vždy spokojen s tím, jak tyto práce probíhají. Mnohdy se mi ukázalo, že byli zvyklí dělat některé věci způsobem, který byl delší. Chtěl bych tady říct, že například na dálnici D1 při modernizaci, při změně značení, kdy musíme mít výjimku z toho, že nemáme dva jízdny pruhy v každém směru, ale jenom jeden, tak tento čas jsme posunuli, takže začínáme v osm hodin večer v pátek a přes víkend jsme to schopni udělat. Dokonce teď se bavíme, že bychom ty dva úseky dělali v úseku 56 hodin. V minulé době se to dělalo v době sedmi dnů. Takže určitě se touto záležitostí zabýváme.

A co se týče dálnice D6, ty situace, které jste popsali, tak já prověřím, zdali tam bylo v souladu se směrnicí postupováno, abychom ty věci mohli napravit. Děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Lidsky, pane ministře, nefunguje to. Ten váš správní dopravní úřad prostě nefunguje. Vědí, že kolem letiště je to celé ucpané, že ti lidé objízdějí, a bud sjízdějí na Karlovarku, nebo jedou na Plzeňskou. To je obecně známé, to opravdu není potřeba nějak super zjišťovat. A to, že tam ráno mezi osmou a

devátou, nebo sedmou a devátou prostě dělají liniové dopravní značení, nebo vodorovné dopravní značení, to je taky evidentní. Prostě nefungují. Je jim to v zásadě úplně jedno. Tak jestli by nestálo za to, dát jim to do dodavatelských podmínek? Budete to dělat jenom tehdy a tehdy bez toho, aby někdo zjišťoval, jestli tam zrovna ta kongesce je, nebo ty zácpys jsou, anebo nejsou. Vždyť je to takhle jednoduché. Proto se vás na to ptám. Zkuste jim to nařídit, ať to všichni respektují, a ne směrnice XY, protože v praxi to prostě nefunguje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Pan ministr bude reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, víte, ono je to hrozně hezké a vy jste to určitě, když jste byl v úřadu, zažil. Věci fungují lépe, fungují méně. Myslím si, že se to velmi výrazně zlepšuje. A ano, je vaší povinností z poslanecké lavice kritizovat, že děláme věci špatně. A já to beru a budeme se snažit zlepšovat. Na druhé straně je potřeba být aspoň trošku objektivní. Jsou věci, které fungují lépe, a je potřeba je taky ocenit. A když vezmu, jak jste tady říkal už v té první části, že se nestaví... Ted' si trošku protiřečíte. My stavíme a obtěžujeme řidiče tím, že se stojí v kolonách, a pak se nestaví. Tak ono je potřeba si říct, co je tedy pravda. Jsem přesvědčen, že se staví. Staví se a začínají se stavět i ty velké stavby. A když budete říkat, že ne, tak si myslím, že každodenní praxe na silnici vám ukáže, že to není tak. Děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Nyní se svojí interpelací vystoupí pan poslanec Václav Horáček a bude interpelovat paní ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní nepřítomná ministryně, rád bych věděl a znal vaše konkrétní plány se státním fondem regionálního rozvoje, který plánujete zřídit a skrze který chcete financovat podporu bydlení v České republice. Především mne zajímá, jaké důvody vás k vytvoření takového fondu vedou, jaké jsou k tomuto kroku podklady a samozřejmě také analýzy.

Dále bych rád věděl, zda plánujete do tohoto fondu převést pouze stávající aktiva Státního fondu rozvoje bydlení nebo zda plánujete sloučit také další podobné granty a dotace, a to mj. také z jiných ministerstev, například Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo práce a sociálních věcí případně dalších. Pokud toto plánujete, pak bych rád věděl a znal, v jaké fázi jsou jednání s relevantními ministerstvy.

Vzhledem k tomu, že jsem se o vašem záměru dozvěděl prostřednictvím médií, rád bych se také zeptal na to, kdy projekt představíte poslancům a především našemu gesčnímu výboru. Dovolte mi také, abych se zeptal, zda by podle vašeho návrhu nebylo lepší finanční prostředky z různých ministerských dotaci přerozdělit do měst a obcí, aby s nimi mohly nakládat ony a aby ony smysluplně určovaly, na co nejfektivněji je využít a pod přímou kontrolou obyvatel měst a obcí.

Obávám se totiž, že vytvoření nového zbytečného úřadu bude znamenat jen další náklady, zvýšení administrativní zátěže pro ty, komu je pomoc určena, a riziko netransparentního jednání a tedy další ztráty finančních prostředků.

Děkuji a budu se těšit na vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přesný časový rozsah. Nyní vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Wernerová a bude interpelovat ministra dopravy Dana Čeka. Prosím.

Poslankyně Markéta Wernerová: Vážený pane ministro, obracím se na vás s interpelací ve věci provozu na slavkovské železniční dráze. Konkrétně v úseku Krásný Jez – Loket. Letos uplyne 20 let od zastavení jejího provozu. Z důvodu nevyhovujícího stavu železničního svršku byla zavedena tzv. dlouhodobá výluka. Stalo se tak za velkého nesouhlasu jak samospráv, tak i zdejších podniků, které po dráze přepravovaly zboží. V roce 2006 se pro cestující podařilo zprovoznit přibližně kilometrový úsek z Lokte do Lokte-předměstí, kde vznikl tzv. miniterminál s navazujícími autobusovými spoji. O sedm let později byl z druhé strany obnoven provoz na trati Krásný Jez – Horní Slavkov – Kounice. V letní sezóně jsou zde zavedeny osobní vlaky, které však pro odlehlost koncové zastávky nemají pro místní občany valného významu. Logicky se tak nabízí obnovení železnice o dalších přibližně 1,6 kilometru až do nádraží Horní Slavkov, které se nachází v centru města.

Plánované ekonomické aktivity v této lokalitě si ale vyžadují obnovení trati Krásný Jez – Loket v celé původní délce. Při těžbě lithia na odkališti v Kounici v Horním Slavkově totiž dojde při uvažované těžbě odkalištních písků v objemu 40 tis. tun ročně k průjezdu zhruba 80 nákladních aut s touto surovinou přes město Loket. Pro občany města je to samozřejmě nepřijatelná záťat. Přeprava pro existující dnes zavřené železniční tratě je jediným přijatelným východiskem.

Vážený pane ministro, občany Sokolovska zajímá, jak se do budoucna tato složitá dopravní situace bude řešit. Žádám vás o stanovisko vašeho záměru ve věci železničního úseku Krásný Jez – Loket. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám taky děkuji, paní poslankyně. A slovo předávám panu ministru dopravy Danu Čekovi. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v traťovém úseku Horní Slavkov – Loket, předměstí je v současné době traťové těleso sneseno. Bez vložení výrazných investičních prostředků není jeho obnova reálná. Osobní doprava v souvislosti s náklady na obnovu této tratě není ekonomicky efektivní. Nicméně, jak bylo řečeno, objevila se místní těžařská firma lithia Sanaka Industry s požadavkem na dopravu tohoto substrátu po železnici. Dosud nám však nesdělil, v jakém rozsahu a v jakém směru by se měla doprava uskutečňovat. Nesdělil ani předpoklad množství přepraveného lithia. Oblastní ředitelství SŽDC v Ústí nad Labem s vlastníkem dolu

kommunikuje a zjišťuje se ekonomická efektivita pro úsek Kounice – Horní Slavkov jako prozatím předpokládaná trasa přepravy.

Předpokládané investice do tratě jsou ve výši až několika set milionů korun. Případné snížení této investice by spočívalo v realizaci kratšího napojení lomu na železniční trať prostřednictvím vlečkové kolejí v délce přibližně 300 metrů. V rámci tohoto prověrování se v současné době čeká na požadavek zmíněného těžaře. V uvedené věci se předpokládá jednání oblastního ředitelství SŽDS Ústí nad Labem s těžařskou firmou Sanaka Industry během příštího týdne. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku? Má. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Wernerová: Pane ministře, já vás v této souvislosti tedy požádám, pokud mi poskytnete informace o výsledcích jednání a o případných řešeních či opatřeních v této věci. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Pan ministr už nebude reagovat, nejdalo se o otázku. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová. Bude interpelovat pana ministra Havlíčka ve věci ČR a EFSI. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, přibližně před rokem se v tisku objevily informace o tom, že využití Evropského fondu pro strategické investice na projekty realizované v České republice není nijak závratné. Nebo abych citovala jeden z tehdejších titulků přesně, hovořilo se o bídném čerpání. A já bych se, pane ministře, ráda zeptala, zda se situace po roce, který od té doby uběhl, pokud jde o projekty zaštítěné Evropským fondem pro strategické investice v České republice, zlepšila a zda to můžete dokumentovat čísly. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. A dávám slovo panu přítomnému ministru průmyslu a obchodu. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, Evropský fond pro strategické investice je hlavní součástí investičního plánu pro Evropu, tzv. Junckerova balíčku. Jeho smyslem je podpořit investiční aktivitu v Evropě prostřednictvím finančních nástrojů s vysokým zapojením soukromého kapitálu.

EFSI je rozdělen na dvě části: infrastrukturní, kde velké podniky mohou získat přímé financování od Evropské investiční banky pro velké projekty nejméně v řádu desítek milionů eur. A druhou část, která se týká malých a středních podniků, ve které je financování poskytováno z Evropské investiční banky nebo EIF prostřednictvím místních finančních zprostředkovatelů jako jsou banky, fondy apod.

V České republice ze státních finančních institucí tímto způsobem poskytuje podporu malým a středním podnikům zejména Českomoravská záruční a rozvojová

banka a produkty využívají také komerční banky. Žadatelé, tedy banky, firmy nebo veřejná správa nemohou získat podporu přímo z EFSI, musí využít financování z Evropské investiční banky nebo Evropského investičního fondu. V případě malých a středních podniků prostřednictvím místních bank a fondů.

Zdroje EFSI tvoří záruka ve výši 16 mld. eur na infrastrukturní projekty z rozpočtu Evropské unie a částka 5 mld. eur na projekty malých a středních podniků prostřednictvím EIB a Evropského investičního fondu.

Za Českou republiku má problematiku EIB i Junckerova balíčku v gesci Ministerstvo financí, nicméně MPO se tato záležitost také týká, a to z věcného pohledu, protože se jedná z velké části o podporu podnikání, případně velkých infrastrukturních projektů například z oblasti energetiky. Stát nicméně může hrát v EFSI pouze informativní roli, výběr i realizace těchto projektů je dána přímo interakcí žadatelů a finančních institucí s Evropskou investiční bankou, popřípadě EIF.

Zájem o financování mají v České republice v současné době zejména banky, a to v části EFSI zaměřené na podporu malých a středních podniků. V tomto ohledu jsou Evropský investiční fond a Evropská investiční banka na českém trhu velmi aktivní a její záruky za úvěry již získaly Českomoravská záruční banka, Komerční banka, Česká spořitelna, ČSOB i Equa bank. V porovnání celkového objemu finančních prostředků poskytnutých malým a středním firmám v České republice se Česká republika umístila na šesté příčce, což je zároveň nejlepší umístění mezi novými členskými zeměmi Evropské unie.

Pokud jde o financování infrastrukturních projektů, patří zájem v České republice naopak k nejnižším v Evropské unii. Jediným známým projektem infrastruktury, který je financovaný v České republice z EFSI, je projekt Modernizace přenosové soustavy ČEPS. Tato společnost spadá pod Ministerstvo průmyslu a obchodu a získala na začátku roku 2017 úvěr ve výši 111 mil. eur. Ministerstvo průmyslu a obchodu v rámci svého působení přímo zajistilo realizaci dvou projektů v rámci EFSI. První se týká dohody mezi Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou a Evropským investičním fondem v rámci národního programu Záruka pro malé a střední podnikatele. Dohoda umožnila do současné doby v první části čerpací zaručené úvěry v celkové výši 4,4 mld. korun pro více než 1400 malých a středních podniků. Pokud jde o zdroje EFSI, které jsou využity na další aktivity, zde bych chtěl zmínit program podpory rizikový kapitál našeho operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. V rámci dohody s Evropským investičním fondem z ledna letošního roku o vytvoření takzvaného Fondu fondů získalo ministerstvo koinvestici z Evropského investičního fondu ve výši 10 mil. eur a k témuž ministerstvo poskytne z operačního programu dalších 40 mil. eur. Podpora formou investic rizikového kapitálu bude směřovat k zejména českým startupům.

Děkuji za pozornost.

Mistopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministro. Ptám se paní poslankyně, zda má zájem o doplňující otázku. Má, můžete paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Využila bych doplňující otázku na to se zeptat, zda je vše v pořádku, pokud jde o výzvu na rozšíření vysokorychllostního internetu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo dávám panu ministrovi.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jiří Havlíček: Vážené paní poslankyně, páni poslanci, budu reagovat na doplňující dotaz paní poslankyně Kovářové ve věci výzvy na vysokorychlostní internet. Už jsem tady o tom hovořil cca před 14 dny na plenu Poslanecké sněmovny, nicméně abych paní poslankyni informoval vašim prostřednictvím o aktuálním stavu. 31. března byla tato výzva vypsána s tím, že jsme vyšli vstříc sektoru, který řeší oblast vysokorychlostního internetu na území České republiky a rozhodli jsme se upravit jednu část hodnotícího modelu v rámci této výzvy, aby v rámci této výzvy mohlo být více úspěšných projektů v rámci jednotlivých takzvaných bílých míst, která nejsou dosud pokryta vysokorychlostním internetem. Probíhala procedura hlasování per rollam v rámci monitorovacího výboru, který tuto úpravu schválil poměrně jasnou většinou a byla podpořena také jednotlivými podnikatelskými svazy včetně Svazu průmyslu a dopravy a Hospodářské komory. Dnem 26. dubna je tedy otevřen příjem žádostí a věříme, že firmy se budou do tohoto programu co nejdříve hlásit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Jako další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Michal Kučera a bude interpelovat ministra dopravy ve věci situace na dálnici D8. Připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den.

Vážený pane ministře, dovolte mi, abych se vás dotázel na několik informací týkajících se aktuálního stavu D8. Já už jsem v této věci dnes interpeloval pana premiéra, nicméně využiji této možnosti a chtěl bych se vás zeptat na aktuální situaci s forezním auditem, to znamená, zda už byl zadán a kdy bude předložen Sněmovně.

Za druhé bych se rád zeptal, jaká je aktuálně situace právě se změnou hydro-ekologických poměrů dotčených obcí, které jsou právě u sesunu ohroženy změnou poměrů podzemní vody, zda probíhá nějaký monitoring a hlavně, zda jsou už udělány nějaké závěry směrem právě k jednotlivým obcím.

Za třetí celkem jasná otázka. Kdy bude dálnice D8 zprovozněna v obou směrech?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Slovo má ministr dopravy Daň Tok.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych zareagoval na všechny tři otázky.

První otázka na forenzní audit – ten byl zadán. Teď se bude vypisovat výběrové řízení, je zpracována dokumentace, které bude podlimitní a budou osloveni vybraní uchazeči. Může se do něj samozřejmě přihlásit kdokoliv, ale konkrétně jsme oslovili velkou čtverku auditorů. Takže po zpracování tohoto auditu, jak byl zadán vládou nebo premiérem, určitě bude v příslušném termínu předán v Poslanecké sněmovně.

Co se týče monitoringu vody a těch dotčených obcí, tam mám informaci, že veškeré připomínky obcí byly vyřešeny. Já sám jsem se angažoval v pomocí obci Prackovice, která měla problém se svou čistírnou odpadních vod, která samozřejmě nebyla zapříčiněna primárně výstavbou D8, nicméně jsme v rámci dobrých vztahů paní starostce pomohli a dotace, kterou by měla dostat na to, aby odstranila vady, které kanalizace a vůbec čistička má, jsou dohodnuty.

Co se týče dálnice D8, já bych si tady dovolil odcítovat, je zprovozněna. Byl jsem sám svědkem toho, když jsem byl na jednání se starosty, že si poměrně velmi pochvalovali, že poklesl provoz přes jejich vesnice, ať už podél Labe, tak i druhou stranou, nicméně jeden pravý jízdní pás této dálnice v úseku mezi kilometry 55,4 až 58,2 v prostoru Prackovické estakády je stále uzavřen. V oblasti násypu Prackovické estakády stále probíhají sanační práce, jejichž odezvy jsou monitorovány, a to i v podložení násypu pod pravým jízdním pásem. V současné době se provádí betonování kotevního věnce a kotvení v již vybudovaném statickém prvku. Tyto práce musí být prováděny v klimaticky vhodných podmínkách, jejich provádění se rovněž musí přizpůsobovat geologicky složitému podloží. Proto nebyly práce dokončeny v předpokládaném termínu. Rada expertů doporučuje na mostním objektu Prackovické estakády ponechat provoz dočasně na levém pásu dálnice i v následujícím období.

My máme dlouhodobou statistiku, že přestože se tam jezdí v jednom pruhu dálnice, tak v podstatě z tohoto důvodu tam nenastala doposud žádná kongesce a žádné omezení a provoz je v této oblasti plynulý, proto i já dneska nechci na nikoho tlačit. Celou záležitostí se minimálně jednou týdně zabývá Rada monitoringu, která je složena z odborníků a v okamžiku, kdy mě tato Rada monitoringu řekne, že je silnice nebo dálnice bez problému a že za to dávají ruku do ohně, tak to druhý den spustím.

Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec má zájem o doplnění.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za odpověď, já jsem s ní spokojen, tedy ne s tím stavem, ale s tou odpovědí, nicméně bych se chtěl zeptat jako doplňující otázku, a to je, zda už byly vyčísleny veškeré mimořádné náklady spojené právě se sanací toho sesudu a samozřejmě s těmi pracemi spojenými na dálnici, resp. jaké jsou ještě očekávané náklady na úplné zprovoznění té dálnice do budoucna. Stačí to také písemně, pokud nevíte.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Jenom velmi stručně. Vážený pane předsedající, náklady na odstranění toho sesudu vyčísleny jsou, ty můžeme poskytnout a já vám je dám písemně. Tam se samozřejmě počítá s tím, že ty dodatečné náklady, ty jsou vlastně v rámci víceprací a neměly by překročit limitní cenu. A hlavně ten monitoring tam bude i nadále, ten bude pokračovat a my chceme mít jistotu, že ta dálnice bude v pořádku a že budeme vědět, co se v tom podloží děje a mohli bychom zareagovat, kdyby tam byl nějaký problém.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další vystoupí se svou interpelací na ministra zdravotnictví pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, od 1. 1. 2018 má být spuštěn povinný elektronický recept pro všechny lékaře a pro všechna zdravotnická zařízení. Chtěl bych se zeptat, co přináší současný recept lékařům, pacientům a lékárnám, ne tedy, co bude přinášet v budoucnu.

Za druhé, co bude Ministerstvo zdravotnictví dělat, když lékaři nebudou od 1. 1. 2018 vystavovat elektronické recepty. Bude ministerstvo lékaře sankcionovat?

Co bude Ministerstvo zdravotnictví dělat, když 15 až 20 % lékařů od 1. 1. 2018 kvůli povinnému vystavování receptů skončí?

Za čtvrté, co budete dělat, když jste slíbil lékařům financovat vystavení elektronického receptu částkou 1,70 Kč za jednu položku na receptu, když podle zákona vystavení receptu není zdravotní výkon, tzn., že ho nelze hradit z Fondu zdravotní péče a ze zdravotního pojištění, tzn., že tato slíbená finanční motivace v podstatě není krytá zdroji.

Za páté, proč lékaři nechtějí povinný elektronický recept? Domnívám se, že pokud je produkt dobrý, tak nemusí být povinný, tak jak je tomu v jiných zemích, a nemusí se za to vyhazovat peníze ze zdravotního pojištění, za nějakou motivaci lékařů.

Za šesté, vyvodíte odpovědnost konkrétních osob odpovědných za vyhazování veřejných prostředků za nefunkční systém? Tuším, že dosud bylo investováno kolem 200 až 250 milionů korun. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, vaše interpelace bude odpovězena písemnou formou. Nyní poprosím, aby vystoupil se svou interpelací pan poslanec Petr Bendl. Bude interpelovat přítomného ministra dopravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Ještě se krátce vrátím k tomu, co tady bylo před chvílí. Nestavíte, pane ministře, máte 125 miliard alokovaných pro Českou republiku na období 2014 až 2020 a jsme v polovině finančního období a proinvestovali jste jednu miliardu. Jednu miliardu, mám to černé na bílém od vašeho šéfa z Ministerstva

financí, z evropských peněz. A nešlo mi o klasické stavby, šlo mi o vodorovné dopravní značení, které je možné dělat prostě v jinou dobu než v dopravní špičku. To mě nepřesvědčí, že to tak není. Ale moje otázka týkající se billboardů zní: Protože jste včera nebyl na projednávání zákona o provozu na pozemních komunikacích a neměl jste možnost reagovat na můj pozměňovací návrh a mám obavu, jestli budete na jednání Sněmovny zítra, tak se vás chci zeptat dneska. Proč nechcete umožnit obcím větší vliv na instalaci reklamního zařízení? Znám spoustu obcí, které odmítají ty reklamy, a právě nejsou schopny ovlivnit to, aby tam ty reklamy nebyly, protože je vaše dopravní úřady schvaluji, a to jak pracují, to jsem tady doložil na tom dopravním vodorovném značení. Proč chcete fixovat stávající stav a v případě, že s ním nejste spokojen, proč jste neudělali nic pro jeho změnu? Nepodali jste žádný návrh, který by tu situaci změnil, přičemž sami přiznáváte, a to mohu doložit materiály, písemnostmi z Ministerstva dopravy za dobu vašeho působení, že ta stávající situace je právně složitá, legislativně nejasná, že není úplně evidentní, co je a není zastavěné území, a že ti, kteří žádají o povolení v té dané situaci, toho mohou, pokud to nemyslí s tím zákonem velmi dobře, tak toho mohou zneužívat a využívat, což se také děje, a ta situace, co se billboardů týká, tak to tak v České republice vypadá.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, za vzorné dodržení času. Slovo má ministr dopravy Dan Ťok.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se přiznám, že té otázce úplně nerozumím, protože já v této věci nevykonávám žádnou dodatečnou záležitost než to, co bylo už dávno schváleno, a to, co má jenom přijít právně vlastně do efektivního využití. To znamená, že za prvé, že jsem tady včera nebyl, to není návrh zákona z dílny Ministerstva dopravy, a vyjadřovat se k pozměňovacímu návrhu jsem se ani moc nechtěl, protože já ten pozměňovací návrh nijak v zásadě nespojuji s billboardy. Ten pozměňovací návrh mění definici zastavěného území, který je jenom od cedule k ceduli, nebo obci, která vymezuje působnost obce, a která svým způsobem přináší větší nejistotu než stávající vymezení obce. Souhlasím s tím, že by si vymezení obce, které je dneska v zákoně, zasloužilo zpřesnění, ale není to nic dramatického, tak jak to tady bylo popisováno. Ze svého pohledu prostě respektuji, že každý poslanec má možnost dát svůj pozměňovací návrh. Jenom říkám, že tento pozměňovací návrh přinese větší chaos než ta stávající úprava, umožní v podstatě obci posunutím cedule si zvýšit působnost zastupitelstva i nad území, které by asi správně ji nespadalo, ale to je možná na odbornou debatu, jakým způsobem k tomu přikročit.

Já se ještě vrátím k té první poznámce. Pokud budete používat analýzu, která je ze stávajícího monitorovacího systému a která není aktuální, tak ano, můžete operovat s čísly, kterými jste operoval. Já bych chtěl říct, že my jsme dneska vyčerpali fakticky a proplatili dodavatelům prostředky téměř jedné čtvrtiny alokovaných prostředků na OPD2, takže bylo by možná fajn, kdyby se používaly relevantní argumenty. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Táži se, zda má zájem o doplnění pan poslanec? Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem v šoku, pane ministře, protože mediálně se k tomu vyjadřujete a říkáte, jak je to strašné. Tady říkáte, k tomu pozměňovacímu návrhu, že vlastně by mohlo dojít k posunutí cedule. To jako si myslíte, že obec, starosta nebo starostka, že by řekli: Prosím vás, my bychom potřebovali ještě ten billboard o deset metrů dál. Tak to posune? Jestli tady někdo hraje s 50kilometrovou rychlostí v rámci obce? To by porušoval zákon úplně natvrdo, to jsem v životě neslyšel. To není argument.

To, co já říkám, je, že dneska máme dva systémy povolování a chci jenom jeden. Jeden jediný, který bude každému jasný. A podotýkám, že pokud stavební úřady povolují ten billboard, to reklamní zařízení, pak samořejmě v naprosté většině případů stavební úřady vyzývají dopravní úřad a Policii ČR, aby se k tomu vyjádřila. A velmi vážně, a to mohu také doložit, bere vždycky názor policie. Takže proto to ten Svaz měst a obcí podporuje, proto to není tak, že bychom šli nějakému billboardovému lobby na ruku. (Upozornění na časový limit.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A pan ministr má zájem o reakci? Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane místopředsedo, jenom bych chtěl opravit to, co tady bylo řečeno. Za prvé jsem se vyjadřoval k odstraňování billboardů na silnicích první třídy a dálnic a tam jsem jednoznačně pro to, aby zmizely.

Co se týče povolování billboardů, které jsou v obcích, ty jsou na zastupitelstvu a na, jak jste říkal, stavebních úřadech, tam je to jednoznačné. Jediná připomínka k vašemu pozměňovacímu návrhu, prostřednictvím pana předsedajícího, byla opravdu, že mně nepřijde, že to je šťastné řešení. A už to nespojuji vůbec s billboardy, protože to vymezení ochranného pásmá a dalších věcí není záležitostí jenom silničně správních úřadů nebo jenom billboardů, ale v podstatě veškerých staveb kolem komunikací. A myslím si, že by si to zasloužilo trochu promyšlenější věc než tento pozměňovací návrh, který podle mého názoru i hraničí s přilepkem, ale to tady nechci prostě rozebírat.

Jenom zopakuji to, co jsem říkal. Prostě tady je názor, právo to tady takovýmto způsobem řešit a já jsem na otázku novinářů, co na to říkám, prostě odpověděl. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Jako další se svojí interpelací na ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře. Od roku 2013 došlo k výraznému zpřísňení požadavků na zdravotnické prostředky a jejich certifikaci a notifikační proces. Současně se významně zvýšily náklady výrobců a snížil se počet notifikovaných osob, které dělají certifikaci těchto výrobků z pěti na dvě. Tím se prodloužil proces certifikace a uvedení nových výrobků na trh. Kvůli nedostatku kapacit notifikovaných osob se

čeští výrobci musí obracet na zahraniční notifikované osoby, jejichž služby jsou výrazně dražší a ve výsledku prodražují české zdravotnické prostředky. Jedním z důvodů jsou požadavky na stále novější laboratorní vybavení a nové prostory a požadavky na zajištění odborných posudků lékařů specialistů. Je to problém částečně Ministerstva průmyslu a obchodu, Ústavu pro normalizaci a také Ministerstva zdravotnictví. Možnost, jak může pomoci Ministerstvo zdravotnictví, je například zakotvení povinnosti státu zřízených akademických výzkumných organizací spolupracovat na procesu posuzování shody s výrobci a notifikovanými osobami a to za úplatu v rámci standardní ekonomické obchodní činnosti například stanovením odborných klinických pracovišť ze strany Ministerstva zdravotnictví. Anebo podpořit z veřejných zdrojů vznik a vybudování laboratorní a znalostní infrastruktury, která by ve spolupráci s akademickými a výzkumnými organizacemi poskytovala potřebné odborné služby pro výrobce a notifikované osoby, současně by se věnovala výzkumu, vývoji a inovacím postupu k ověřování klinických metod a zdravotnických prostředků. To by vedlo ke snížení nákladů na služby dosud dostupné pouze v zahraničí, čímž by se současně podpořil i export mimo trhy EU.

Pane ministře, prosím o zvážení pomoci jednak výrobcům a jednak notifikovaným osobám, aby ... (Upozornění na časový limit.) Aby se podařilo udržet náklady na zdravotnické prostředky v ČR, aby se udrželi i čeští výrobci. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vaše interpelace bude zodpovězena písemně ve lhůtě 30 dnů. A teď nejlepší nakonec. Paní poslankyně Věra Kovářová bude interpelovat pana Jana Chvojku ve věci ukvapené přípravy vládní legislativy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, nedávno jsem se na internetu dočetla následující. Myslivecké bály, hasičské soutěže nebo fotbalové zápasy. Při těchto příležitostech zájmová sdružení a sportovní kluby prodávají vstupenky, suvenýry či občerstvení za hotové a tím si přivydělávají na svou jinak neziskovou činnost. Ministerstvo financí by jim nyní mohlo ulevit od EET. A o kousek dál se píše: "Zástupci ministerstva ve čtvrtek na konferenci k EET uvedli, že se problémem budou zabývat. Limit prodiskutujeme a v krátké době zpřesníme metodiku k EET" říká Alena Šilerová, náměstkyně ministra financí pro daně. Změna zákona nebude potřeba, hraniči totiž svým rozhodnutím může stanovit samotná finanční správa.

Přestože úlevu spolkům od těchto absurdních povinností samozřejmě podporuji, nemohu si odpustit poznámku, která se vzťahuje ke kvalitě a stabilitě normotvorby, která tak citelně dopadá na občany a podniky. Ministerstvo financí sice nechce měnit zákon, jen pouhou metodiku, která ale z pohledu veřejnosti má prakticky stejně zásadní význam jako samotný zákon. Donedávna ještě Ministerstvo financí tvrdilo, že kritéria, která v metodice upravilo, jsou báječná a dávají smysl. Teď už si to ministerstvo, a to jsem ráda, nemyslí. Vypovídá to ale hodně o tom, s jakou péčí jsou tyto tak důležité metodické materiály připravovány. A tam směřuji svoji otázku. Pane ministře, můžete jako ministr pro legislativu přispět k tomu, aby metodické materiály vznikaly transparentnějším, inkluзivnějším způsobem? Už vzhledem k jejich

zásadnímu dopadu na občany a podnikatele to podle mého názoru má smysl. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. A konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Přerušuji tedy schůzi Sněmovny a to do zítra na pátek 28. 4., kdy budeme v 9.00 hodin pokračovat bodem 232 v řetězí čtení zákona o pohřebnictví. Děkuji všem přítomným za účast a přeji hezké odpoledne a večer.

(Jednání skončilo v 15.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

28. dubna 2017

Přítomno: poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, také jsem už viděl některé členy vlády. Všechny vás vítám na zahájení dalšího jednacího dne 56. schůze Poslanecké sněmovny. Žádám vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan kolega Jaromír Tejc má náhradní kartu číslo 61.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan předseda Jan Hamáček, Petr Adam, Vojtěch Adam od 11.30 ze zdravotních důvodů, Ivan Adamec bez udání důvodu, Pavel Antonín bez udání důvodu, do 12 hodin pan místopředseda Jan Bartošek z pracovních důvodů, Pavel Blažek z osobních důvodů na celý den, z důvodu zahraniční cesty Vlasta Bohdalová, na celý den z pracovních důvodů Karel Černý, ze zdravotních důvodů René Číp, z osobních důvodů Petr Fiala, bez udání důvodu Jana Fischerová, z pracovních důvodů Vlastimil Gabrhel, z osobních důvodů Petr Gazdík, z pracovních důvodů Miroslav Grebeníček, stejně jako Jana Hnyková, ze zdravotních důvodů Radim Holeček, z důvodu zahraniční cesty Pavel Holík, Simeon Karamazov, z osobních důvodů Daniel Korte, z pracovních důvodů Rom Kostřica, od 11.30 se omlouvá z pracovních důvodů Pavel Kováčik, z pracovních důvodů na celý den Stanislav Mackovík, z důvodu zahraniční cesty Miroslava Němcová, ze zdravotních důvodů Igor Nykl, bez udání důvodu Pavlína Nytrová, z pracovních důvodů Gabriela Pecková, z osobních důvodů Markéta Pekarová Adamová, ze zdravotních důvodů Ivan Pilný a Ivo Pojezný, z důvodu zahraniční cesty Anna Putnová, z pracovních důvodů Jan Sedláček, Jiří Skalický, z osobních důvodů Zbyněk Stanjura, z osobních důvodů Lubomír Toufar, z pracovních důvodů František Vácha, ze zdravotních důvodů Jan Volný, ze zdravotních důvodů také Josef Vondrášek, z osobních důvodů Miloslava Vostrá, Jan Zahradník, z důvodu zahraniční cesty Kristýna Zelenková, z pracovních důvodů Jiří Zemánek a z důvodu zahraniční cesty Jiří Zlatuška. Na část jednacího dne se také omlouvá od 9 do 10 hodin Petr Kudela.

Z členů vlády se na dnešek omlouvají: místopředseda vlády Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, Richard Brabec do 11.30 a od 13 hodin z pracovních důvodů, Jiří Havlíček z pracovních důvodů na celý den, Milan Chovanec na celý den z důvodu zahraniční cesty, Marian Jurečka, z pracovních důvodů Miloslav Ludvík a Dan Ťok, z pracovních důvodů také Kateřina Valachová a ministr zahraničí je na zahraniční cestě. To jsou omluvy, které přišly předsedovi Poslanecké sněmovny. (Hluk v sále.)

A já vás prosím o klid, protože budeme dále jednat zahájením bloku třetích čtení. A první se hlásí pan předseda klubu ANO Jaroslav Faltýnek a potom předseda rozpočtového výboru Václav Votava. To jsou první přihlášení. Písemnou přihlášku mám od pana poslance Karla Fiedlera. Tak.

Paní kolegyně, páni kolegové, první na řadě předseda klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající. Dovolte mi, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl vyřadit z pořadu 56. schůze body č. 250 – jedná se o zákon o pojistění na sociální zabezpečení. Jedná se konkrétně o sněmovní tisk 926. A potom bod č. 251 – návrh zákona o civilním letectví. Jedná se o sněmovní tisk 747.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To jsou vyřazení. Pan předseda rozpočtového výboru Václav Votava se hlásí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dobré ráno vám přeji všem. Já bych si dovolil znovu už poněkolikáté načít jeden bod, a to tisk č. 1019, kterým je návrh poslanců Václava Votavy, Jaroslava Klašky, Ondřeje Beneška, Adolfa Beznosky, Jiřího Dolejše, Františka Laudáta, Petru Gazdíkovi a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojistění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a to pevně zařadit na dnes jako první bod po třetích čteních.

Tento bod byl několikrát zařazován, ale bohužel, těsně před tím, než mělo dojít k jeho projednávání, tak prostě se nedalo projednat. Moc děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Karel Fiedler nyní. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já to zkusím ještě jednou navrhnut zařazení sněmovního tisku 499, což je číslo bodu (Mluví k předsedajícímu.), jestli mi pan předsedající pomůže podle lístku, číslo bodu, jaké je tam napsáno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Číslo tisku je tady, ano.

Poslanec Karel Fiedler: 499 a číslo bodu?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Jde o tisk 499, bod č. 185.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Číslo bodu, jak sdělil pan předsedající, je to senátní návrh novely exekučního řádu, který se zabývá teritorialitou exekutorů. Co mě k tomu vede, že to znova navrhoji a znova se pokouším zařadit tento bod na pořad této schůze. Je to jednak středeční projednávání novely insolvenčního zákona, kde

jsme tedy slyšeli velkou kritiku na tuto předlohu, a protože jsem se nedostal – (Opět velký hluk v sále.) (Předsedající: Klid, prosím!)

A protože jsem se nedostal k vystoupení v řádné rozpravě, protože projednávání tohoto bodu skončilo z důvodu časového omezení, časového limitu, kdy pořad schůze už nepokračoval. Chtěl jsem sdělit, že tato novela je v podstatě krokem C, který byl podán návrh řešit a krok B jsme vůbec nevyřešili. Jak správně řekl v debatě kolega Klaška, tato Poslanecká sněmovna již alespoň částečně vyřešila problémy se spotřebitelskými úvěry, které jsou jedním ze zdrojů velkého zadlužení dlužníků a občanů. A problém slučování exekucí, což velmi souvisí s teritorialitou, tato Sněmovna neřešila. (Opět hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mohu vás upozornit, že nejen pro mě, ale zejména pro stenografsky je složité v takovém hluku zapsat přesně, co navrhujete.

Takže pokud to nechcete vědět, tak můžete klidně vést diskusi v předsáli. Nikoliv tady! Děkuji. Můžete pokračovat, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Já děkuji, pane předsedající. A to, že jsme projednávali ve středu, nebo nebylo doprojednáno první čtení novely insolvenčního zákona, pokládám až za následný krok, kdy jsme vynechali stupeň předtím, nebo logický krok předtím, kde by se mohl omezit rozsah dluhu jednotlivých dlužníků tím, že se pospojují jejich dluhy v jednotlivých exekucích. A insolvence je až poslední závěrečný krok.

Já tedy nechápu tuto logiku, proč vláda takto postupuje. Proč přeskakuje logický krok. Nevím, jaká je tam lobbyistická výhoda pro nějakou skupinu, proč tohle tak spěchá. A já si dovolím odcitovat část odpovědi pana premiéra Sobotky na moji interpelaci. Byla to myslím ústní a odpovídala písemně, protože nebyl přítomen. Cituji z dopisu pana premiéra. "Chtěl bych vás ujistit, že vláda v rámci své legislativní činnosti usiluje o to, aby byly řešeny problémy plynoucí z toho, že není stanovena místní příslušnost soudních exekutorů."

Důkazem toho, že vláda plní sliby, které dala občanům, je skutečnost, že Ministerstvo spravedlnosti předložilo 10. března 2017 vládě k projednání návrh zákona atd. atd. Já jsem se díval do systému vlády, je tam zaevidován 20. březen, nicméně do Sněmovny nám nedoputoval, a jak sama vláda nebo strany vládní koalice logicky a správně sdělily, že to, co se neprojedná v prvním čtení na dubnové schůzi, již těžko může být do konce tohoto volebního období schváleno. A pokud tedy to, co píše pan premiér, je myšleno vážně, že vláda plní sliby, tak si myslím, že je nejvyšší čas, poslední možnost, abychom tento sněmovní tisk 499 propustili přes první čtení a jestli se potom to, co má vláda připraveno, podá jako komplexní pozměňovací návrh, je už druhá věc. Nemusíme se tou problematikou vůbec dlouze zabývat. Já si myslím, že po tom, co proběhne dubnová schůze, bude dostatek času, abychom pracovali na těch návrzích, které prošly prvním čtením dál.

Chtěl bych vás tedy, kolegové, poprosit, obzvláště ty z vládních stran, abyste dostáli tomu slibu vládního prohlášení a propustili sněmovní tisk 499 na pořad této

schůze tak, abychom jej mohli velmi rychle projednat, protože gró debaty bude jistě ve druhém čtení a zabránili tak tomu, aby nemohl být projednán v tomto volebním období. Navrhoji, já to opravím, pane předsedající, jako druhý bod po dnešních třetích čteních tak, abych umožnil panu předsedovi Votavovi několikrát odložený návrh, aby mohl být jako první. Čili oproti písemnému návrhu jako druhý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozumím tomu. Upřesnil jste svůj písemný návrh, že to nebude první, pokud projde návrh kolegy Votavy, že to bude druhým bodem po třetích čteních. Nyní pan kolega Böhnich se hlásil do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych si dovolil navrhnut dnes jako pevný bod po již pevně zařazených bodech bod číslo 23 sněmovní tisk 742, tedy návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Jaroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon na ochranu zvířat proti týrání. Jde o druhé čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Kdo dál ke změně programu? Pokud nikdo, můžeme přistoupit k hlasování o jednotlivých bodech. Já vás požádám o to, abyste se usadili na svých místech. Budeme rozhodovat hlasováním o změně našeho programu. Budeme tedy začínat body 232, 245. Dále zařazené body 250, 251. Rozhodneme, jestli je budeme, nebo nebudeme projednávat, protože pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO Jaroslav Fałtynek navrhuje jejich vyřazení. Mohu o nich nechat hlasovat jedním hlasováním? Nikdo nic nenamítá. (Námitka ze sálu.) Samostatně? Tak samostatně. Já chápou, že se týkají každý jiného ministerstva. Nejsou tedy nijak spojené. Takže samostatně. Nejdříve vyřazení bodu číslo 250.

Zahájil jsem hlasování číslo 497 a ptám se, kdo je pro vyřazení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 497 z přítomných 121 poslance pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Druhý návrh, vyřazení bodu číslo 251, civilní letectví, tisk 747.

Rozhodneme v hlasování číslo 498, které jsem zahájil. Kdo je pro vyřazení? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 498 z přítomných 122 pro 100, proti 9. Návrh byl také přijat. I tento bod jsme vyřadili z dnešního jednání.

Nyní zařazení tisku 1019 prvního čtení, pojistění vozidel pevně dnes po třetích čteních jako první bod.

Rozhodneme v hlasování 499, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto tisku na projednávání na dnešní den. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 499 z přítomných 123 pro 112, proti 1. Návrh byl přijat a budeme tento tisk projednávat jako první bod po třetích čteních.

Dále pan kolega Fiedler správně odhadl, že bude zařazen jako první bod po třetích čteních jiný tisk, ale navrhoje, abychom zařadili jako druhý bod po třetích čteních tisk 499, bod našeho programu 185.

Rozhodneme v hlasování číslo 500, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Jde o senátní návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 500 z přítomných 125 poslanců pro 22, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Zbývá nám tedy hlasování o zařazení bodu číslo 23 tisku 742 jako druhého bodu pevně zařazeného po třetích čteních. Pardon. (Námitka ze sálu.) Po všech pevně zařazených bodech.

Rozhodnutí padne v hlasování číslo 501, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 501 z přítomných 127 poslanců pro 80, proti 23. Návrh byl přijat.

Tím jsme dokončili jednání o programu naší schůze. Ještě přečtu dvě nové omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny, a to omluva pana poslance Jaroslava Klašky od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů, a paní poslankyně Lorencové od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů. Tím máme vyřízené všechny věci, které patří na začátek schůze, a můžeme se zabývat třetím čtením, které je pevně zařazeno.

Jedná se o bod 232, kterým je

232.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a

o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

a další související zákony

/sněmovní tisk 954/- třetí čtení

Jsme ve třetím čtení a požádám paní ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů a zároveň o totéž požádám zpravodaje garančního výboru, a to je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Ladislava Oklešťka, aby také zaujal své místo u stolku zpravodajů a sledoval rozpravu ve třetím čtení.

Pokud jde o věcné záležitosti, návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy, jsou uvedeny ve sněmovním tisku 954/3, který byl doručen 1. března 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno poslancům jako sněmovní tisk 954/4. Paní navrhovatelka má jistě zájem uvést třetí čtení svým vystoupením ještě před otevřením rozpravy. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páновé poslanci, já jsem velmi ráda, že jste zařadili na program této schůze právě třetí čtení novely zákona o pohřebnictví. Na úvod bych

chtěla zmínit jednou větou, že cílem tohoto zákona je opravdu zavést veřejnoprávní kontroly na úrovni státu, krajů, obcí. Chceme zlepšit celé prostředí v oblasti pohřebnictví. Já vás dnes nebudu zatěžovat svým projevem detaily, protože na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jsme velmi detailně řešili jednotlivé části, které se týkají změn novely právě tohoto zákona, nicméně ráda bych se vyjádřila k několika pozměňovacím návrhům, o kterých dnes budete hlasovat.

Jsou to pozměňovací návrhy, které považujeme za ne úplně vhodné a které by nepomohly cíli této novely. Jedná se například o návrh E1 a E3, kde je návrh, který v podstatě jde i proti celkovému cíli této novely, aby kontrolu vůbec nevykonával stát, to znamená Ministerstvo pro místní rozvoj, ale jenom živnostenský úřad, což by znamenalo samozřejmě navýšení počtu zaměstnanců živnostenských úřadů. A tady musím říci, že to opravdu není cílem naší novely, aby stát měl nějakou kontrolu i v této agendě. V ČR je spousta agend, na které máme zákony a vždy má stát "něco pod kontrolou". A já osobně bych byla velmi ráda, kdyby vaši, naší spolupraci se dostala i této agendě jaksi možnost dohledu ze strany státu a kontroly ze strany státu a nejen státu. Samozřejmě hygienické stanice, živnostenské úřady a dále.

U pozměňovacích návrhů E1 a E3 máme negativní stanovisko. A tady vás chci informovat, že naše stanoviska byla konzultována i s ostatními rezorty. A v této věci například Ministerstvo průmyslu a obchodu a také Svat měst a obcí jsou proti. Pozměňovací návrh, ke kterému garanční výbor nepřijal žádné stanovisko, čili o tom budete hlasovat vy.

A považuji za svoji povinnost vám sdělit postoj Ministerstva pro místní rozvoj, aby bylo možné převozy zesnulých osob, respektive mrtvých těl po pozemních komunikacích při smutečním obřadu provádět jakýmkoliv vozidlem. V tomto jsme opravdu zásadně proti. Tento pozměňovací návrh říká, že kdokoliv kdo má jakékoliv auto, kam se vejde rakev, tak zesnulou osobu může sám převézt. Není to možné, není to vhodné a opravdu s tímto pozměňovacím návrhem nemůžeme souhlasit. Jedná se o to, že novelou v podstatě zavádíme možnost osobních vozidel, které jsou v takzvané kategorii M1, mohou mít i více prostoru a dále. Tady bych chtěla říct, že pro nás není možné a pro stát by nemělo být možné, aby každý, kdo má osobní auto, at' už je to velký SUPERB, velká Škodovka, kam se vejde rakev, najednou jel ve smutečním obřadu v tomto autě. Toto je návrh poslanců, se kterým opravdu nesouhlasíme.

Dále výbor nepřijal stanovisko k dalším pozměňovacím návrhům, což je G1 a G4. A tady bych vás požádala, prosím, prosím prostřednictvím pana předsedajícího, o pozornost, protože dopad, pokud by tento pozměňovací návrh byl přijat touto Sněmovnou, může mít i negativní dopady na celou implementaci té novely. Tady se navrhuje, aby výkopové práce na pohřebiště směl provádět pouze provozovatel pohřebiště. Provozovatelem pohřebiště je obec, která si například najímá hrobníky. To znamená, že výkopové práce dělají pouze najatí hrobníci u toho provozovatele pohřebiště. Jde o to, že vypravitel pohřbu, to znamená ten kdo podepisuje žádost o vypravení smutečního obřadu, rakev, samozřejmě vyjednává s pohřební službou, nebude moci sám vybrat pohřební službu s komplexními službami, což považujeme za nesprávné. A tady naopak tato novela má umožnit vypraviteli pohřbu, aby si sám mohl sjednat zajistění veškerých služeb u provozovatele pohřební služby. Protože je mnoho pohřebních služeb, které nabízejí komplexní služby. A tady musím říci, že

k těmto pozměňovacím návrhům, opakuji G1 a G4, máme negativní stanovisko, protože se domníváme, že bychom i omezili podnikání v této oblasti.

Pozměňovací návrh G2 se týká sociálních pohřbů. Jedná se o pohřby, kde nejsou dědicové nebo nejsou dohledatelní, kde obec je povinna vypravit, respektive zajistit veškeré činnosti, které se týkají úmrtí osoby na své náklady. Sociální pohřby na základě mého rozhodnutí v roce 2014 proplácí Ministerstvo pro místní rozvoj každé obci, která o to požádá. Samozřejmě má jednotlivé části, které vyžadujeme, to znamená fakturu a podobně.

Občanský zákoník v této oblasti stanoví, že náklady jakéhokoliv pohřbu včetně opatření hrobového místa, se hradí z pozůstatlostí nikoli z veřejných rozpočtů. Vládní návrh novely zákona o pohřebnictví proto obci ukládá, aby v případě, že jí dědic odmítne uhradit náklady na pohřbení a na opatření hrobového místa dobrovolně, přihlásila svoji pohledávku do pasiv pozůstatosti. Tady jde o to, že pokud se například dědicové najdou až několik měsíců nebo let, tak obec má povinnost vymáhat náklady, které ona sama zaplatila na pohřeb dané osoby.

Ono se to možná zdá jako jednoduchá věc, nicméně v naší RIA, která je součástí tohoto zákona, vidíte, že máme ročně zhruba přes šest tisíc sociálních pohřbů, které proplácí obec, následně stát a jsou to náklady, které samozřejmě platí daňoví poplatníci.

Co se týká ...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, přeruším vás velmi nerad, ale prosím znovu Sněmovnu o klid. Pokud diskutujete něco jiného, než je zákon o pohřebnictví ve třetím čtení, tak mimo sál, v předsáli, prosím. Děkuji, můžete pokračovat.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji, pane předsedající. A nyní pouze další dva pozměňovací návrhy, které považujeme opravdu za velice rizikantní pokud by prošly touto Sněmovnou a já vysvětlím proč.

Jedná se o pozměňovací návrh G7, který považujeme za nadbytečný a zmatečný. Tento návrh sleduje a také může způsobit závažné výkladové problémy v případě, že orgánem, který uloží pokutu za přestupky, nebude obec, ale Krajská hygienická stanice nebo stát. Tady jenom prosím si představte, že dohled, pokuty a podobně bude najednou vykonávat stát, to znamená Ministerstvo pro místní rozvoj, které uloží nějakou pokutu, a tento pozměňovací návrh navrhuje, aby pokuta, kterou uložil stát, šla do rozpočtu obce. To je proti velkým rozpočtovým pravidlům. To vůbec není možné technickými ani zákonnými věcmi takto udělat. To samé hygienická stanice. Pokud by hygienická stanice vybrala nějakou pokutu, tak to jde do rozpočtu Ministerstva zdravotnictví, protože hygienické stanice patří státu. Nemůže to jít najednou z hygienické stanice do rozpočtu obcí. Takže tady prosím apeluju na vás s velkou pokorou, abyste u návrhu G7 podpořili mé stanovisko, které v tomto případě bude negativní. A opravdu jde o to, že by to nedávalo smysl a ani by to nešlo.

A další velký pozměňovací návrh, kde jsem si vědoma, že asi dostáváte spoustu dopisů, se týká vozidel, která jsou určena pro převoz lidských pozůstatků. Jedná se

o pozměňovací návrh G19. Tady bych ráda k tomu řekla, že podle českého i (nesrozumitelné) práva jsou tato vozidla pokládána za vozidla zvláštního určení. Návrh stanoví omezení jejich nejvyšší přípustné kapacity počtem maximálně čtyř lidských pozůstatků. Ministerstvo pro místní rozvoj navrhovalo v novelu, ať je to bez omezení, protože tímto způsobem samozřejmě můžeme omezovat některé pohřební služby, které již mají větší vozidla. Samozřejmě rozumím etice. Vím, že kolegové tady na galerce s něčím souhlasí, s něčím nesouhlasí. Nicméně tady je nutné, abychom si uvědomili, že pohřebnictví je podnikání jako každé jiné. A tady kdo si vezme opravdu na odpovědnost, že my omezíme počet rakví, respektive míst pro lidské pozůstatky v jednom vozidle.

K tomu bych ještě chtěla říct, že tady to vnímám jako boj pohřebních aktérů mezi sebou a domnívám se, že by stát do toho vůbec neměl vstupovat. Tady je nutné, aby stát zajistil, že převozy jsou možné. A v tuto chvíli není na nás, na státu, abychom určovali počet míst. Samozřejmě z hlediska etiky jsme zvyklí, je to naše tradice, aby bylo jedno místo v jednom autě. Většina pohřebních služeb toto má. Nicméně pokud je například velká bouračka, kde je například šest úmrtí, tak je nutné, aby ty převozy byly.

Já bych tímto pomalu skončila. Chtěla bych vám poděkovat za pozornost. Vypíchl jsem ty nejklíčovější pozměňovací návrhy. Bohužel i z našeho pohledu je tady příliš mnoho hlasování. My ty pozměňovací návrhy opravdu nepovažujeme za dobré. V podstatě souhlasíme pouze s áckovými, které jsou technickými úpravami. A tady ještě jednou zmiňuji, že i tato oblast je podnikáním v ČR. A všude v oblasti podnikání je konkurenční boj. My jsme tady od toho, abychom nastavili podmínky jednak pro podnikání, ale také pro občany ČR. Ať pro pozůstalé, tak samozřejmě pro naše zesnulé osoby, aby s nimi bylo důstojně zacházeno. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Šlechtové za úvodní slovo před otevřením rozpravy. Konstatuji, že zkrátila svou omluvu z důvodu osobních paní kolegyně Lorencová, která už se dostavila na jednání. A otevřím rozpravu, kde mám dvě přihlášky a faktickou mohu dát až po... Nejdříve první. Paní kolegyně Chalánková má slovo a pan kolega Koubek se může přihlásit s faktickou až po prvním vystoupení. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dovolte, abych komentovala a požádala kolegy o podporu ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5738.

Jedná se o podstatě o překlopený poslanecký návrh zákona, který jsem připravila a připravili jsme spolu s kolegy z naší strany TOP 09. Jedná se o to, pokud někdo zemře bez dědiců, tak v tom případě se stane takzvaná odúmrť, tedy i náhrobek se stává majetkem státu, který ale v některých konkrétních případech hospodařil tak, že sice musel hospodařit s péčí rádného hospodáře, nicméně podle našeho názoru v rozporu s dobrými mravy. Proto jsme předložili návrh, který by za § 17 vložil další § 17a, který zní: Vlastník náhrobku nesmí odstranit z hrobového místa ten náhrobek do uplynutí všech lhůt, na které bylo hrobové místo pronajato, nejdříve však do

uplynutí tleci doby od posledního uložení lidských pozůstatků do hrobu nebo do hrobky. To neplatí, má-li být náhrobek bezprostředně nahrazen novým náhrobkem. Dále je tam také vysvětlený postup, jaký by byl v případě zrušení veřejného pohřebiště. To je jedna část našeho návrhu.

A v druhé části ještě žádáme vložit další část jedenáctou za část desátou, kde § 2a zní: Při veškerém hospodaření s majetkem České republiky a při vystupování státu v právních vztazích stát a jeho organizační složky vždy postupují v souladu s dobrými mravy. K tomu bych se ještě chtěla vyjádřit. Za tuto neoddělitelnou součást návrhu považuji tuto novelu zákona o majetku České republiky a jejím vystupováním v právních vztazích, která výslově stanoví, že i pro stát platí povinnost jednat v souladu s dobrými mravy. Jakkoliv je to samozřejmé a mělo by to plynout i z nového občanského zákoníku, dosavadní praxe dražeb náhrobků ukazuje, že stát se svým majetkem v souladu s dobrými mravy nenakládá, a je proto žádoucí tuto zásadu zavést přímo do zákona o majetku České republiky. Takové ustanovení pak bude pro státní zaměstnance užitečným vodítkem a bude korigovat jinou důležitou zásadu, totiž, že stát má se svým majetkem nakládat s péčí rádného hospodáře, ježíž extrémně materialistický výklad může v praxi vést k velmi neetickému chování státu.

V podrobnostech se pak odkazuju na důvodovou zprávu k poslaneckému návrhu novely zákona, jak jsem již řekla, zákona o pohřebnictví, která byla v systému pod číslem sněmovního tisku 707. Chtěla bych k tomu ještě říci, že bylo řečeno z úst pan ministryně, že tato problematika je ošetřena metodickým pokynem. Mě takto informovali i zástupci Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Přesto se domnívám, že nic nebrání tomu, aby tato záležitost byla řešena touto úpravou přímo v zákoně. Pokud se jedná o jednání na výboru pro veřejnou správu, tak tento náš pozměňovací návrh sice nebyl doporučen, nicméně v poměru sedm ku šesti. Takže se domnívám, že by nic nebránilo tomu, aby se takto jednoduchá úprava dala přímo do zákona.

Dámy a páновé, prosím vás o podporu pro svůj pozměňovací návrh. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to bylo vystoupení paní poslankyně Chalánkové. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Koubek. Připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Ještě upozorňuji, zapomněl jsem na to na začátku, že zpravidla ústavně právního výboru, který má právo závěrečného slova, je také pan kolega Pleticha. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající, faktickou poznámkou zareagují na úvodní vystoupení paní ministryně, a to k tomu pozměňovacímu návrhu G19, který tady zmínila, který se týká vlastně omezení přepravy pozůstatků na maximální čtyři lidské pozůstatky do jednoho automobilu. TOP 09 to podpoří, protože pokud paní ministryně mluví o tom, že celý ten zákon je o tom, abychom nastavili etická pravidla, tak to je právě jedno z těch pravidel, které potřebujeme. Protože problémem nejsou hromadné nehody, bouračky, problémem je to, že dneska se s těmi pozůstatlymi kšeftuje, vozí se v těch autech přes celou republiku podle těch

jednotlivých krematorií a to prostě víme. A tohleto to je jedno z těch pravidel, které můžeme nastavit. Pokud nechceme do toho zasahovat, jak vy jste řekla, že to má být všechny těch pohřebních služeb a že to je jejich boj, tak proč ten zákon vlastně vůbec měněte, když do té oblasti nechcete zasahovat? Naopak, toto je nesmírně důležité a já prosím celou Sněmovnu: G19 podpořme.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koubkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Tomio Okamura v rozpravě ve třetím čtení. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, aktualizace zákona o pohřebnictví je skutečně na místě. Nikoliv ovšem lobbying za velké pohřební ústavy, nikoliv lobbying za monopolizaci odvětví, nikoliv kritéria, která zdražují službu, tedy pohřeb, ale pravý opak je dnes potřeba řešit. Připadá mi, že mnozí z vás, jak tady sedíme, netušíte a nemáte představu, jak velký problém pohřebnictví je pro stále rostoucí část našich občanů. Každým rokem přibývá lidí, kteří nemají na svůj pohřeb. Každým rokem přibývá pohřbů, přesněji kremací na účet pověřených obcí za lidi a rodiny, které nemají na to, aby se důstojně rozloučili se svými blízkými. To je problém. A v této souvislosti mi bohužel připadá, že vládní novela přispívá k dalšímu zdražení už tak nekřesťansky drahých pohřbů. Pro informaci: zpopelnění a jednoduchý obřad je výdaj zhruba okolo 20 tisíc korun. A v zemi jsou desetitisíce lidí, kteří ani tuhle, pro nás jistě marginální částku, navíc prostě nemají ani jejich rodiny. Moje konkrétní výtky jsem zmínil ve svém projevu v rámci předešlého projednávání. Já sám jsem kdysi pomáhal řešit kauzu bývalého romského vězně, který si z odškodnění za holokaust odložil na účet 30 tisíc korun. Ale ty mu vzápětí vyfoukl exekutor za to, že zapomněl zaplatit třicetikorunový poplatek v nemocnici, kam ho odvezli tuším s infarktem.

Dámy a pánové, nejsme tu, abychom zvyšovali zisky lobbistům, ale pomáhali lidem. Mysleme na to při každém hlasování o tomto zákoně a o konkrétních pozeměňujících návrzích. Není třeba lidem jen zvyšovat sociální dávky. Ideální je jim nezdražovat život a v tomto případě ani smrt.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi. Ještě než budeme pokračovat, došla omluva předsedovi Poslanecké sněmovny od ministra Roberta Pelikána, a to na celý dnešní jednací den.

Žádnou jinou písemnou přihlášku nemám do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně nemá zájem, pan zpravodaj nemá zájem, pan zpravodaj Pleticha také nemá zájem. V tom případě můžeme přikročit k hlasování o pozeměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil nejdříve s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozeměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko, vyjádření tak, jak je v garančním výboru přijato. O totéž požádám paní ministryni. Ale nejdřív, než vám dám slovo, pane zpravodaji, požádám

Sněmovnu znovu o klid. Já jsem přesvědčen, že při hlasování ve třetím čtení je potřeba dobře vědět, o čem hlasujeme. Tak já počkám, až se usadíte. Děkuji.

Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, máme před sebou hlasování o zákonu, kterým se mění zákon číslo 256/2001 o pohřebnictví a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 954. Navržená procedura z výboru pro veřejnou správu je: za prvé musíme hlasovat jako první krok o návrhu na zamítnutí. Pokud tento návrh na zamítnutí nebude přijat, budeme dále hlasovat o pozměňovacích návrzích. Pozměňovací návrhy bychom hlasovali v pořadí: za prvé případně pozměňovací návrhy a legislativně technické úpravy, dále bychom hlasovali společně pozměňovací návrhy A1 až A10, následně bychom hlasovali jedním hlasováním pozměňovací návrhy A11 až A17. Dalším krokem hlasování o pozměňovacím návrhu B, dále pozměňovací návrh C, následně C2. Omlouvám se, za páté, pátý krok by bylo C1, ne C, ale C1, šestý krok C2 a potom sedmý krok C.3.1, osmý krok C.3.2, devátý krok C.3.3, desátý C.4, jedenáctý C.5, dvanáctý C.6, třináctý D1 a D2. Čtrnáctý krok bychom hlasovali návrh E1 a E2, potom patnáctý krok E3, šestnáctý E5, sedmnáctý krok E6 a E7, osmnáctý krok E8, devatenáctý krok F, dvacátý krok G1, G4, dvacátý první krok G2.

Následně bychom hlasovali G3. Potom bychom hlasovali G5, G6, G7, G8, G9, G11, G12. A poté bychom hlasovali 29A... Pardon, 29A znamená, že bychom hlasovali krok G13, pokud se již nestal v důsledku přijetí A1 nehlasovatelným. Potom budeme hlasovat G14, G15. Další krok je G16, pokud se již nestal v důsledku přijetí A2 nehlasovatelným. A jako další krok bychom hlasovali G17, pokud se již nestal nehlasovatelným přijetím A9 resp. C.3.3. Další krok G18, G19, následně G20 a G23 jedním hlasováním. Poté bychom hlasovali G22 (G21), pokud se nestal nehlasovatelným přijetím A4. Dalším krokem bude G22, pokud se nestal nehlasovatelným přijetím G3. Dalším krokem je G24 a jako předposlední krok je G25, pokud se nestal v důsledku přijetí F nehlasovatelným. Jako závěrečný krok bude hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Pan kolega Koubek se hlásí ještě k proceduře. Prosím, pane poslance.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji. Já bych tady pana zpravodaje jenom malinko poopravil. On to chtěl říci dobře, ale přeřekl se. Vy jste řekl, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, dvakrát za sebou G22. Poprvé mělo být G21. Já to nerozporuji. Je to v souladu s tím, jenom aby na ten záznam to zaznělo, protože jste řekl dvakrát G22. Poprvé mělo být G21 a podruhé G22. Děkuji.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Pokud je tomu tak, samozřejmě souhlasím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To není změna proti navržené proceduře, to je jenom upřesnění textu.

Pokud se nikdo nehlásí, budeme hlasovat o proceduře, kterou navrhl garanční výbor, kterou předkládá pan zpravodaj.

Rozhodneme v hlasování číslo 502, které jsem zahájil. A ptám se, kdo je pro přijetí navržené procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 502, z přítomných 137 poslanců, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Jediné, co nebudeme hlasovat, jsou legislativně technické nápravy, protože žádný v rozpravě nepadl. Je to tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj souhlasí.)

Takže můžeme začít návrhem na zamítnutí návrhu zákona.

A to rozhodneme v hlasování číslo 503, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 503, z přítomných 138 pro 19, proti 82. Návrh nebyl přijat.

A můžeme tedy rozhodovat o pozměňovacích návrzích. První návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Jako první návrh je hlasování společně jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích A1 až A10. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 504 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 504, z přítomných 138 pro 131, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat. Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Další návrh společně jedním hlasováním pozměňovací návrhy A11 až A17. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 505 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 505, z přítomných 138 pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh je hlasovat o pozměňovacím návrhu B. Pozměňovací návrh B je věcně totožný s pozměňovacím návrhem E4. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 506 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 506, z přítomných 138 pro 15, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Dalším krokem je hlasování o pozměňovacím návrhu C1. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 507 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti, Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 507, z přítomných 139 pro 29, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Dalším krokem je hlasování o návrhu C2, který je totožný s pozměňovacím návrhem G10. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování 508 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 508, z přítomných 139 pro 28, proti 85. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Další návrh hlasování je o C3.1. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 509 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 509, z přítomných 139 pro 26, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní budeme hlasovat o C3.2. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 510 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 510, z přítomných 139 pro 26, proti 83. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další budeme hlasovat C33. Pokud bude přijato, stane se nehlasovatelným G17. Stanovisko výboru - nesouhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 511 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 511, z přítomných 139 pro 27, proti 84. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní hlasujeme pozměňovací návrh C4. Stanovisko výboru – nesouhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlasí.)

Zahájil jsem hlasování číslo 512 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 512, z přítomných 139 pro 38, proti 78. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh je hlasování C5. Stanovisko výboru nesouhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 513 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 513, z přítomných 139 pro 26, proti 86. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh – hlasování C6 – nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 514 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 514, z přítomných 139 pro 27, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní budeme hlasovat společně jedním hlasováním pozměňovací návrh D1 a D2. Stanovisko výboru – nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 515 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 515, z přítomných 139 pro 47, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh je společně jedním hlasováním E1 a E2. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 516 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 516, z přítomných 139 pro 21, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh E3. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 517 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 517, z přítomných 140 pro 22, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh – hlasovat E5. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 518 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 518, z 140 přítomných pro 38, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh – společně jedním hlasováním E6 a E7. Výbor dal nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 519 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 519, z 141 přítomného pro 28, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní budeme hlasovat E8. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 520 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 520, z přítomných 141 poslance pro 3, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh – budeme hlasovat F. Upozorňuji, že pokud bude přijat, pozměňovací návrh G25 se stane nehlasovatelný. Stanovisko výboru nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 521 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 521, z přítomných 141 poslance pro 14, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další budeme hlasovat společně jedním hlasováním G1 a G4. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 522 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 522, z přítomných 141 poslance pro 42, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní budeme hlasovat o G2. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 523 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 523, z přítomných 142 poslanců pro 60, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní přicházíme ke G3. Pokud bude přijato, není hlasovatelný návrh G22. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 524 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 524, z přítomných 142 pro 66, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Dále budeme hlasovat o G5. Výbor nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 525 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 525, z přítomných 142 pro 31, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní budeme hlasovat G6. Výbor nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 526 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 526, z přítomných 142 pro 29, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní budeme hlasovat G7. Výbor doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 527 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 527, z přítomných 142 pro 54, proti 60. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh G8 – výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 528 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 528, z přítomných 142 poslanců pro 47, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh G9. Výbor – nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 529 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 529, z přítomných 142 pro 44, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Dále hlasujeme o návrhu G11. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 530 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 530, z přítomných 142 pro 28, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh G12 – výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 531 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 531, z přítomných 142 pro 26, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Můžeme pokračovat. Další návrh.

Poslanec Ladislav Okleštěk: G13 nebudeme hlasovat, protože se stal v důsledku přijetí A1 nehlasovatelným. A přecházíme ke hlasování G14. Stanovisko výboru: Nedoporučující. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 532 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 532, z přítomných 142 pro 41 poslanec, proti 76. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ladislav Okleštěk: Přecházíme ke G15 a výbor nedoporučuje. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 533 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 533, z přítomných 142 pro 26, proti 73. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ladislav Okleštěk: Nyní nebudeme hlasovat o G16, protože se stal nehlasovatelným v důsledku přijetí A2. A přecházíme ke G17 a ten se stal nehlasovatelný v důsledku přijetí A9. Přecházíme dál ke kroku 32, a to je pozměňovací návrh G18. Výbor nedoporučuje. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 534 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 534, z přítomných 142 pro 32, proti 77. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Přecházíme ke G19. Výbor dal doporučující stanovisko. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Než budeme hlasovat, ještě vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Učinil jsem tak na žádost z pléna. Počkám, až se ustálí počet přihlášených. Děkuji.

Budeme hlasovat v hlasování číslo 535. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 535, z přítomných 137 pro 49, proti 62. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další návrh jedním hlasováním společně G20 a G23. Výbor nedoporučuje. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 536 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 536, z přítomných 138 pro 25, proti 75. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ladislav Okleštěk: G21 je nehlasovatelný, protože jsme přijali A4. A G22 je nehlasovatelný, protože jsme přijali... Pardon, ne, ne, ne. G3 jsme nepřijali, (Předsedající: G3 jsme nepřijali.) takže další krok je G22 a výbor nedoporučuje. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 537 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 537, z přítomných 139 pro 28, proti 78. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Dalším krokem je G24. Výbor nedoporučuje. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 538 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 538, z přítomných 139 pro 28, proti 75. Ani tento návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Další krok je G25. Výbor nedoporučuje.
(Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě se podívám na to F.

Zahájil jsem hlasování číslo 539 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 539, z přítomných 140 pro 33, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Ladislav Okleštěk: Ano, vyčerpali jsme pozměňovací návrhy a zbývá nám hlasovat o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Všichni jsou srozuměni s tím, kteří dávali pozměňovací návrhy, že jsme o jejich návrzích hlasovali? Je tomu tak.

Hlási se předseda klubu KSČM. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý den, pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, poslanecký klub KSČM předložil k tomuto návrhu zákona řadu pozměňovacích návrhů, jejichž přijetí by mělo rozptýlit naše obavy o to, že by přece jenom ta služba, ta poslední služba, kterou svým blízkým poskytujeme, dozajista nezdražila. Tyto naše obavy nebyly rozptýleny, naše návrhy přijaty nebyly, proto zajistě pochopíte, proč poslanecký klub KSČM návrh zákona jako celek nepodpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nikdo s přednostním právem se nehlásí, protože jím dát slovo nemohu, protože nejsme v rozpravě. A budeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony podle sněmovního tisku 954, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 540 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 540, z přítomných 141 poslance pro 79, proti 17. Návrh byl přijat. (Potlesk z lavic ANO.) Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryně, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 232.

Mimo body, než dám slovo panu zastupujícímu předsedovi... těžko mohu – k hlasování? Tak to je něco jiného, prosím. Prosím, pane poslanče, pan kolega... Klid prosím!

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se omlouvám, nezpochybňuji hlasování, ale hlasoval jsem pro, a na sjedině mám proti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji, to je pro stenozáznam. Další pan poslanec, prosím pane poslanče.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo. Taktéž, na sjetině mám proti, hlasoval jsem pro, taktéž nezpochybňuji hlasování, neboť by to na výsledku nic neměnilo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Než budeme pokračovat dalším bodem jednání, přednesu ještě omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 10 do 11 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec David Kasal a od 11 hodin do konce jednacího dne pan poslanec David Kádner.

Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze a tím je bod

245.

**Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 807/ - třetí čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu 26. dubna a zároveň jsme přerušili rozpravu ve třetím čtení.

U stolku zpravodajů zaujali svá místa navrhovatelka Věra Kovářová a zpravodaj garančního výboru, to je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, poslanec Jan Klán. Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 807/5 a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 807/6. Ptám se, jestli zástupce navrhovatelů, paní kolegyně, má zájem o vystoupení před pokračováním rozpravy. Paní kolegyně nemá. Pan zpravodaj? Nemá. Budeme tedy pokračovat v přerušené rozpravě, do které se přihlásil dne 26. 4. pan poslanec Petr Bendl. Pan kolega Bendl se hlásí do rozpravy a bude pokračovat ve svém vystoupení. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Pane poslanče, hned vám udělím slovo, jak přestane být hluk v sále. Prosím kolegy a kolegyně, kteří diskutují ještě minulý bod, aby diskusi o jiném bodu, než je na pořadu, přenesli do předsály. Ještě chvíliku počkám. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající.

Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych pokračoval v tom, co jsem nakousl ve středu dopoledne, i když se mezikrát ještě stalo to, že se mi podařilo interpelovat tentokrát přítomného ministra dopravy Ťoka právě v této záležitosti. Moc mě mrzí, že tady dneska zase není. Nebyl tady při začátku projednávání ve třetím čtení této záležitosti, není tady ani teď. Když jsem se ho ptal a můžete se podívat na stenozáznam, proč tady nebyl, tak říkal, že je to přece poslanecký návrh a jeho se to

zase až také netýká. Já si tedy myslím, že pokud se to týká zákona o provozu na pozemních komunikacích a zákona o pozemních komunikacích, pak se to zkrátka ministra dopravy týká. Spíše si myslím, že utíká z argumentace, která mu vlastně vyvrací i to, co říká samo jeho ministerstvo, Ministerstvo dopravy, které dokonce po úřední stránce říká totéž, co Ministerstvo pro místní rozvoj, a to dokladují tato dvě ministerstva: Ministerstvo pro místní rozvoj i Ministerstvo dopravy. Říkám, že to mám černé na bílém, kde argumentují úředníci tím, že stávající systém povolování uvnitř takzvaného zastavěného území obce a mimo něj, je v něm právní chaos, absolutní nepořádek. A tí, co bojují proti tomuto pozměňovacímu návrhu, v zásadě chtějí, aby ten stav, který v České republice je, zůstal stejný.

Včera, a jenom to zopakují pro záznam, jsem samozřejmě konzultoval i tu záležitost argumentace, že snad je to přílepek, změny zákona o provozu na pozemních komunikacích, k zákonu o pozemních komunikacích. Chtěl bych pro ty z vás, kteří vnímají jednání Poslanecké sněmovny, připomenout, že třeba minulý týden, nebo na této poslanecké schůzi jsme tady opravdu legitimní přílepek schvalovali a nikdo se nad tím nepozastavoval. A tohle je oblast, která je si navzájem sourodá, zákon o provozu na pozemních komunikacích velmi souvisí se zákonem o pozemních komunikacích.

Zároveň bych ještě na začátek chtěl říct, že zákon jako takový, ať už projde můj pozměňovací návrh, či nikoliv, jsem připraven podpořit, protože si myslím, že jde dobrým směrem, ale teď ještě k argumentaci, o co tady vlastně jde.

Můj pozměňovací návrh říká, že takzvané souvisle zastavěné území má být od cedule k ceduli a v rámci něj má být jeden režim povolování. Jenom pro ty z vás, kteří to neznají, jak to funguje dneska. Dneska máme systémy dva, kdy uvnitř obce, a podotýkám, že toto je opravdu reálná obec v České republice, a jiný systém povolování a nejenom reklamních zařízení, to pak ještě řeknu, co všechno se v rámci tohoto režimu povoluje, platí pro to, co je uvnitř toho modrého a jiný uvnitř obce, co není uvnitř toho modrého. (Poslanec ukazuje v mapce.) To, co je uvnitř modrého, povolují stavební úřady a to, co je mimo, to jsou ty světlehnědě části, to povolují správní a dopravní úřady. (Poslanec opět dokládá svůj názor mapkou.) Podotýkám, že to, co povolují stavební úřady, často se říká, že tím pozměňovákem chci dopravní policii z tohoto rozhodování nějak vytěsnit, při správném řízení stavební úřad zpravidla v naprosté většině oslovuje Policii České republiky, žádá ji o stanovisko, takže Policie České republiky a dopravně správní úřad není z tohoto rozhodování vyňat.

Můj pozměňovák vlastně říká: tyhle ostrůvky zmizí, protože jsou dneska posuzovány podle toho, jestli je tam minimálně pět budov stejných vlastníků, pět nemovitostí stejných vlastníků s číslem popisným vzdálených od sebe 75 metrů a tak dál, a tak dál. Výklad je opravdu strašně komplikovaný. Mohu ho přečíst, ale strávili bychom s tím tady delší dobu.

Můj pozměňovací návrh říká: jedno území pod rozhodováním stavebního úřadu, který se zpravidla optává i toho dopravního úřadu a zároveň říká, a to je zajímavé pro ty z vás, kteří si myslí, že snad návrh podporuje billboardy, že zakazuje billboardy jednak na dálnicích, a to do vzdálenosti 250 metrů na každou stranu

z pohledové části a v podstatě, což také uniká pozornosti, vlastně říká, že musí zmizet billboardy v územích, která jsou takzvané za cedulí. To znamená často se stává, že projíždíte obcí, je nějakých x objektů před obcí, pak je teprve cedule, tam snižujete rychlosť z 90, 70 na 50, projedete obcí, zase je cedule a zase za obcí jsou třeba nějaké objekty. V okamžiku, kdy jich tam není víc jak pět čísel popisných s přeti vlastníky, tak to rozhoduje dopravně správní úřad, je to mimo rozhodování obce, která s tím často nesouhlasí, a já jsem schopen doložit i ve středních Čechách obce, které nechtějí billboardy, ne že by je chtěly, nechtějí a nemají šanci to v podstatě ovlivnit, takže tyto billboardy by zmizely a tyhle v zásadě taky v okamžiku, kdy by nespĺňovaly podmíinku, že nebudou viditelné a tak dále.

Abych to dokreslil ještě konkrétním materiélem z Ministerstva dopravy, a moc mě mrzí, že tady ministr není, fakt, ale tušil jsem to včera, odpověď Ministerstva dopravy občanovi, který se ptá, podle jakého režimu má své reklamní zařízení, nevím, jestli to byl občan nebo podnikatel, to jsem nezkoumal, podle jakého režimu se má vlastně chovat uvnitř obce.

Ke druhému dotazu. Cituji odpověď Ministerstva dopravy: Ve druhé žádosti se dotazujete, zda pokud stojíte uprostřed Moravského náměstí, Náměstí Svobody v Brně, nebo Karlova náměstí v Praze, nacházíte se dle zákona o pozemních komunikacích v zastavěném nebo nezastavěném území obce. Zákon o pozemních komunikacích definuje pouze souvisle zastavěné území, které není totožné s definicí zastavěného území podle stavebního zákona. Přeskočím paragrafy, ať vás nezdržuji, což má za důsledek, že se na konstrukci souvisle zastavěného území objevují různé právní názory, které jsou ve vzájemném rozporu, tvrdí Ministerstvo dopravy. Přeskočím, u uvedených náměstí je poměrně obtížné určit střed, jelikož jede o plochy nepravidelného tvaru, nicméně podle druhého výkladu lze celou plochu těchto tří náměstí určit jako souvisle zastavěné území, neboť je ohraňující spojnice ve smyslu ustanovení § 30 odst. 3 písm. b) zákona o pozemních komunikacích a zároveň je splněna také podmínka podle písmene a) tohoto ustanovení.

To je pět a více budov odlišných vlastníků s číslem popisným nebo evidenčním. Podle prvního výkladu by se o souvisle zastavěné území obce v části náměstí nejednalo. Takže to je chaos. A já říkám: Komu ten chaos vlastně vyhovuje. Komu stojí za to dát Bendla na titulek významného deníku v České republice, že snad podporuje billboardy, když já jsem schopen doložit, že to tak není, že by měla obce mít šanci ovlivnit to, jestli tam billboardy budou, to za prvé, a za druhé, ten můj poznečňovák ještě říká mnohé o tom, že v řadě případů by ani obce nemohla ovlivnit to, že někde billboardy budou. Naopak bychom je tam zakázali z těch titulů, které jsem tady říkal.

Cituji jen závěr toho dopisu pana ředitele odboru pozemních komunikací: Při rozhodování konkrétních případů není vyloučeno, že příslušný silniční správní úřad posoudí splnění podmínek podle ustanovení § 30 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích pro tyto lokality jinak. A jsme z nejhoršího vevnitř. Ted' ještě, o co vlastně kráčí. Jaká povolovací řízení v tom režimu mimo zastavěné území obce jsou nebo nejsou. Netýká se to už zmíněných reklam, což tak jakoby vypadá vznosně, ale týká se to i povolování staveb, stavebního zákona a terénních úprav. No to by přece měl dělat stavební úřad. Kdo jiný. Policie České republiky na území obce od cedule

k ceduli. Týká se to také povolování výsadby stromů, týká se to vstupování na cizi pozemky a stavby, týká se to povolování reklamních zařízení a týká se to také správního trestání. Není důvod, aby to nedělal průhledně jeden úřad, aby se v rámci toho řízení nezeptal druhého úřadu a aby to mohla ovlivnit obec, na jejímž území se to odehrává. Proto mimochodem ten můj pozměňovací návrh má taky podporu Svazu měst a obcí. A znova zdůrazňuji, myslím, že nemůžeme Rakousko, které to má v podstatě stejně, nebo Slovensko považovat za zemi necivilizovanou, prokorupční, probillboardovanou apod. Spíš si myslím, že se dnes množí názory starostů, obcí a měst, že ty billboardy nechtějí, a když, tak opravdu jenom na nějakém nespecifikovaném místě, a chtějí mít šanci to ovlivnit. A ne, že ne. Kdežto my dneska máme systémy dva uvnitř té obce a ten jeden z nich obce příliš, bohužel, ovlivnit nemohou. A já pléduji za to, aby se tak stalo, protože jinak se s tím nevypořádáme.

Ještě jedna věc, kterou považuji za velmi důležitou, že se nediskutuje o billboardech, které v roce 2012 novelou zákona o pozemních komunikacích Poslanecká sněmovna zakázala s účinností od 1. 9. 2017. Ministr dopravy přiznal, pokud je to pravda, co ten rozhovor, který jsem četl, že na poslední chvíli, že 30. srpna chystají nějakou velkou akci, aby likvidovali billboardy, které jsou načerno po České republice. Oni by to měli dělat pořád. Ale na Ministerstvu dopravy jsou asi dva nebo tři úředníci a v zásadě to nefunguje. Navíc to má spojitost, a to musím tady znova zdůraznit, s věcí, která z toho leze jak sláma z bot, že bohužel se stalo, že na začátku 90. let, v době, kdy se Česká republika legislativně formovala apod., tak vznikly nestandardní, z našeho pohledu už dnes, nestandardní smlouvy na povolení billboardů po České republice nebo povolovací billboardy po České republice. Jsou to stovky povolení, která získala jedna americká společnost, neříkám, že podvodem, nicméně už za situace – nebo jsou povolovány v jiném režimu nebo dostali to povolení absolutně v jiném režimu, než je dnešní legislativa, vyhrožovali nám v roce 2013 arbitráž a že budou Českou republiku žalovat v této záležitosti. A já myslím, protože je za tím cítím že bychom neměli rezignovat a neměli bychom se bát, že se někde objeví jeden nebo dva články, které nadpisem něco říkají, ale přečtete-li si vnitřek, tak tam vlastně není nic, co by byli schopni obhájit, že tento pozměňovací návrh je o tom, že bude více billboardů a bude v tom nepořádek. Není to pravda, bude jeden režim, ne dva. Není pravda argument ministra dopravy, který tady včera říkal, že by si obce posunovaly cedule. To, prosím, kdo to kdy slyšel, kdo s tím máte zkušenost. Přece všichni víme, že jak začíná cedule obce, sníží rychlosť na 50 a jedu paděsátkou, a kdo ne, tak ten bude pokutován, ale že by se v České republice dělo to, že by starosta nebo zastupitel přesouvali ceduli obce, to jsem ještě neslyšel, a to už jsem v samosprávě poměrně hodně dlouho.

Vím, že jste byli všichni mediálně masírováni tím, jaká je to katastrofa. Chci vás přesvědčit o tom, že to katastrofa není, že ten pozměňovací návrh zjednoduší, zprůhledňuje, naopak dává obcím šanci omezit počet billboardů, zakazuje billboardy kolem dálnic a v podstatě je likviduje i mimo intravilán obce, tzn. za tou cedulí, které není tzv. zastaveným územím. Děkuji vám za pozornost. Omlouvám se i předkladatelům tohoto návrhu zákona, že jsem byl tak dlouhý, nicméně vzhledem k té mediální masáži, která se do mě pustila, jsem to ráct musel a ten pozměňovací návrh nestáhnu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. S přednostním právem se hlásí zpravodaj Jan Klán. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, hezké dopoledne. Vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a páновé, víte, já jsem vyslechl pana kolegu Bendla se zájmem, protože já furt budu tvrdit, že tento pozměňovací návrh je přilepkem. Prostě to je zákon o provozu na pozemních komunikacích, pan kolega Bendl tam dává pozměňovací návrh, který se týká zákona o pozemních komunikacích.

Ještě si dovolím takovou poznámku. Pane kolego, proč jste to neřešil, když jste seděl v té vládě v roce 2013. Dostáváme se prostě tady teď zase do nějakého bludného kruhu. Navíc váš pozměňovací návrh je v tuto chvíli nehlasovatelný. Nehlasovatelný, protože je legislativně špatně. A já tady musím načít legislativně technickou úpravu tak, aby to vůbec bylo hlasovatelné. Takže si nechte příště alespoň trošičku poradit.

Takže, bude to legislativně technická úprava.

Písmeno C pozměňovacího návrhu pana poslance Bendla se uvozuje větou:

"Za část třetí se vkládá část čtvrtá, která zní:

"Část IV., změna zákona o pozemních komunikacích, článek V

Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 102/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 489/2001 Sb., zákona č. 256/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 358/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 311/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 97/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 347/2009 Sb., zákona č. 152/2001 Sb., zákona č. 288/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 196/2012 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 268/2015 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 319/2016 Sb. a zákon č. 370/2016 Sb., se mění takto:"

Část čtvrtá se označuje jako část pátá a článek V se označuje jako čl. VI."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, to bylo legislativně technické upřesnění, aby byl návrh hlasovatelný. S faktickou poznámkou pan kolega Petr Bendl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Ale, prostřednictvím pana předsedajícího, to já přece vím, pane kolego! My jsme to projednávali na výboru, a kdo chce, hledá důvody, resp. obráceně. Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody. Tak jestli tahle čísla, která jste tady přečetl, jsou důvodem k tomu k tomu, aby obce nemohly nadále ovlivňovat to, co se děje v oblasti reklamních řízení, stavebního povolování, správního trestání atd., aby to bylo mimo ně, tak jestli je to pro vás argument, no dobré, pro mě to tedy argument není. To je pár čísel ze zákonů, které se

tady pohybují absolutně běžně. Legislativně technické změny, těch vám můžu přečíst mraky. Takže bud' hledejme způsob, anebo důvod. A já myslím, že z toho číší sláma z bot, že tady se nechce systém změnit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokračujeme vystoupením pana poslance Martina Kolovratníka, který je přihlášen do rozpravy ve třetím čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré dopoledne. Zkusím z těch emocí to teď zase zmírnit a požádat o rozumný přístup s chladnou hlavou. Řady nám prořídly, takže asi jste tu teď vy, kteří se trochu více zajímají o dopravní problematiku a možná v úvodu mého vystoupení opravdu to zaslouží vysvětlení nebo upřesnění po té v uvozovce drsné a ostré výtce od pana zpravodaje, ale fakticky uznávám, že měl pravdu. Tento návrh, tato novela nebo poslanecký návrh novelizuje zákon, který má číslo 361/2000 Sb. Ono se to někdy plete i kolegům z dopravy, on se jmeneje o provozu na pozemních komunikacích. Pozměňovací návrh pana poslance Bendla se skutečně dotýká jiného, který se jmeneje jenom o pozemních komunikacích. Je to ta takzvaná, dopraváci jí říkají mantra třináctka, zákon č. 13/1997 Sb. Takže fakticky k panu zpravodaji. Má pravdu a stačí opravdu legislativně technicky to návštíti upravit nebo dopřesnit, že pan poslanec Bendl navrhuje upravit ten druhý zákon. Tolik vysvětlení.

A k tomu hned dodávám na obhajobu a podporu pana poslance Bendla, budu vystupovat pozitivně směrem k jeho argumentaci. Já osobně si nemyslím, že to přílepek, protože přílepek to byl, kdybychom tenhle návrh dávali k zákonu o zdravotnictví nebo o sociálních službách, ale my tady novelizujeme jeden ze dvou, respektive ze třech základních dopravních zákonů, ty zákony prostě jsou provázány. Takže v tom smyslu je to pro mě tak, je používáme tu běžnou formulaci, změna souvisejících nebo některých souvisejících zákonů. Toto je související zákon.

A teď budu hovořit o dvou bodech. První bod je podpora, respektive moje pozice k tomu návrhu, k té novele jako takové a druhá k onomu zmíněnému pozměňovacímu návrhu. Chci vás požádat, respektive poprosit o to, abyste tu novelu, byť je z řad opozičních, podpořili tak jako tak v každém případě, ať to s tím pozměňovacím návrhem dopadne jakkoliv. A proč vás o to prosím? Už si to asi nebudete pamatovat v té legislativní smršti, která Sněmovnou dlouhodobě běží, ale my jsme tu tenhle zákon měli na stole před rokem a půl, jestli se dobře pamatuji, bylo to na podzim 2015, já jsem mu dělal zpravodaje a my jsme tam v zásadě přesně tato ustanovení, respektive tyto návrhy, které teď přináší paní poslankyně Kovářová a její kolegové, tak my jsme je přesně v tom zákoně měli připraveny. A tehdy došlo, musím říct tedy ze strany exekutivy vůči nám, Poslanecké sněmovně, k trochu nehezké, skoro až ostudné záležitosti, kdy jsem jako zpravodaj byl, byla to středa a já jsem byl v úterý večer, v úterý večer! požádán o to, abychom z finálního hlasování, z finální procedury tady ty body, právě tyto momenty vyřadili, respektive abychom o nich nehlasovali a nepodpořili, byť tehdy byly projednány, byly doporučeny i garančním hospodářským výborem. A tím argumentem před rokem a půl byla skutečnost, že Ministerstvo dopravy a Ministerstvo vnitra se nestačily dohodnout a že nemají připraveny

počítáčové systémy na propojení. To bylo, přátelé, před rokem a půl, tak si myslím, že od té doby už by ministerstva mohla být připravena, respektive mohla by se připravit a ministerství úředníci by mohli zpracovat a své systémy propojit tak, aby návrhy, které v tomto zákonu jsou, tedy zjednodušení vydávání řidičských průkazů bez použití fotografie atd. atd., ten obsah jistě znáte, tak aby zkrátka už mohly vstoupit do reálného života. To znamená, určitě jsem pro podporu nebo podporují tento návrh a i vás poprosím o to, abyste pro něj hlasovali.

A teď k poslanci Petru Bendlovi. On to zdůvodnil velmi detailně a velmi precizně, takže asi by bylo z mé strany zbytečné znova opakovat to, co on říkal. Přiznám se vám, že já sám osobně v začátku jsem byl proti tomuto pozměňovacímu návrhu, a budu upřímný, byl jsem také v té zkratce: je to o billboardech a my někde povolíme billboardy. Ale ta zkratka je bohužel zavádějící a ono skutečně je to jinak a zjišťuji, že možná je to opravdu míňeno přesně opačně.

Ještě k té, v uvozovkách kauze billboardy. Ony byly povoleny a dostaly výjimku mimo obce, tedy na dálnicích, u silnic první třídy, zkrátka v tzv. extravilánu. Ta výjimka končí letos na podzim a myslím, že nikdo nediskutuje a nechce ji prodlužovat. A víme, že to umisťování letos na podzim skončí a republika, krajina se nám bude čistit a tam je to správně, tam s tím souhlasím a každé prodloužení takové výjimky bych já osobně odmítal a vystupoval bych tvrdě proti němu. Tento pozměňovací návrh ale neřeší extravilán, řeší intravilán, tedy prostranství uvnitř obcí. A pro vaši představu, jak je to v té třináctce definováno dneska, tak snad mohu použít výraz, ten termín je opravdu strašný. V § 30 je dnes řečeno, že souvisle zastavěném území je chápáno území, které splňuje:

a) podmínu, kde na území je postaveno pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a jsou evidovány v katastru nemovitostí;

b) a teď prosím, poslouchejte pozorně tu skvělou definici: mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu pět metrů, nebude spojnice delší než 75 metrů; spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov; u oblků se použití tečny atd. atd. Teď cituji zákon, jak je dnes napsán, tak si zkuste představit – jsem to nikdy v životě neviděl, jak asi úředník běhá někde mezi pěti budovami, zjišťuje, jestli mají stejný nebo odlišného vlastníka a pak tam pásmem vyrábí po obvodu zvětšeném o pět metrů tečny mezi rohy a měří, jak ty tečny jsou dlouhé. V reálu je to prostě nemožné. Právě proto dochází k chybám a značným problémům.

To, co podle mého názoru chytře Petr Bendl navrhuje, já to nebudu opakovat, ale mohu jen krátce citovat, prostě jednoduše, říká, že souvisle zastavěným územím je místo nebo oblast, kde začátek je na pozemní komunikaci označen dopravní značkou označující začátek území, až po konec toho území, tedy označení obce. Já jsem se v reálu na silničních úradech a u dopravní policie ptal na tu námitku posouvání značky. Samozřejmě to není možné. Nejde jen tak, že si někdo půjde a vykope značku. K tomu umístění, kde ta značka je umístěna, je prováděcí vyhláška, schvaluje to dopravní policie, schvaluje to odborníci na silniční provoz v obci, takže opravdu je

to ne snad komplikovaný, ale poměrně sofistikovaný proces a není možné se značkou jen tak odněkud někam hýbat.

A teď k té možná zbytečné mediální zkratce, co že to je za lobbying, nebo co je za tím pozměňovacím návrhem schováno. Podle mého názoru skoro nic. Mám tady písemně doložené stanovisko pana Tomáše Lercha, šéfa dopravní policie, který mi v emailu píše, že souhlasí s tím, že současné znění je špatné a mělo by se změnit. Abych byl korektní, v druhé části toho e-mailu, ale také navrhuje jiné znění než Petr Bendl. Ale v principu souhlasí s nutností nějaké změny.

Podobně tuším, že to bylo v neutrálním duchu, se koneckonců vyjadřovalo i Ministerstvo pro místní rozvoj. Tak. A stručně na závěr – vysvětlení. Je to o tom, a vy, kteří jste starosty obcí nebo působíte v obcích, takhle o tom přemýšlejte. Je to o tom, jestli obce na svém území budou mít větší pravomoci. Jestli si budou moci více samy rozhodovat o tom, co a kde umístí.

A prosím, ano, týká se to mimo jiné i reklamních zařízení, tedy objektů u pozemních komunikací. Ale týká se to také terénních úprav pozemků, všech staveb podle stavebního zákona, výsadby stromů, zeleně, ochranných prvků, jako jsou protihlukové stěny apod. A je to o tom, že obec si bude moci sama rozhodnout.

A poslední věta právě k těm billboardům. To byl možná pro mě hlavní důvod, proč jsem nakonec se rozhodl pro, aspoň za mě, souhlasné stanovisko v tom pozměňovacím návrhu je nově, a to dříve nebylo, když to navrhoval pan poslanec Foldyna jasně řečeno, že takové zařízení může být vzdáleno nejméně 250 metrů od té komunikace. Selským rozumem víte, že v obci jezdíme padesátou. Na jedničkách, na okruhu maximálně osmdesátou. Takže asi i to hledisko bezpečnosti by v tomto případě mělo být v pořádku.

Rozhodnutí, kolegyně a kolegové, je pochopitelně na vás. Já jsem řekl své stanovisko, to, co je z mého pohledu důležité. Prosím, abyste se vyjádřili kladně a podpořili ten poslanecký návrh, tu novelu jako takovou, ať už to dopadne s tím pozměňovákem jakkoliv právě z toho důvodu, že je to jednoduchá věc. Je to zlepšovák, který pomůže lidem, a jak jsem řekl v úvodu svého vystoupení, už jsme ho měli mít minimálně před rokem a půl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S přednostním právem se přihlásil pan zpravodaj. Máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Já těm argumentům rozumím. To je na jednu stranu. Na druhou stranu si uvědomme, o čem ten návrh zákona vlastně je. Ten je úplně o něčem jiném. Ten není o žádných billboardech a nějakých reklamních plochách nebo něčeho jiného. Ten je o tom, že se má usnadnit vydávání řidičských průkazů. To znamená, že si lidé budou moci zažádat o vydání řidičského průkazu na jakékoli obci s rozšířenou působností. O to, aby se jim usnadnila agenda. O tom to je.

A ono se to všechno zúžuje díky jednomu pozměňovacímu návrhu na billboardy. Já prostě ten pozměňovací návrh nebudu z tohoto důvodu podporovat. Už jenom si najdu jakýkoliv argument. Mohlo se to řešit roky, roky zpátky. Roky zpátky. Dokonce i minulé volební období, když v té vládě seděla Občanská demokratická strana. To už tehdy mohli řešit. Bez problému to tenkrát mohli řešit. Vždyť měli ty ministerstva, mohlo to být všechno vyřešeno. A najednou to řešíme tady zase dneska.

Já vaším prostřednictvím na pana kolegu Kolovratníka. Já chápnu, že jste tenkrát tady narychlo ten pozměňovací návrh z toho zákona vyndavali ve třetím čtení. Ale to byla zase chyba jaksi vašeho ministerstva, že tam ten nesouhlas mezi Ministerstvem dopravy, Ministerstvem vnitra, pořád tam ty kontroverze nějakým způsobem jsou, protože řidičské průkazy vydává někdo a ta agenda pak spadá zase na někoho. A to propojení těch úřadů prostě... jako je mi divné, že za rok a půl skutečně se nedokázaly nějakým způsobem sjednotit v tom propojování. Tohle to má jaksi nějakým způsobem ulehčit. A my jsme dokonce s paní předkladatelkou bojovali tak, aby se to trochu urychlalo. Ona ta jednání vedla se zástupci Ministerstva dopravy, Ministerstva vnitra, tak aby se, jak říkám v uvozovkách, kluci domluvili, konečně.

Takže se to aspoň někam posunulo. Ale jak já říkám tady na rovinu a řekl jsem to tady už, když se začal tento zákon projednávat, jestli pozměňovací návrh pana kolegy Bendla projde, já ten zákon prostě nepodpořím. A argumenty k tomu mám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Vystoupení pana zpravodaje vyvolalo očekávaně několik faktických poznámek. Takže jako první faktická poznámka pan poslanec Michal Kučera. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Já jenom bych chtěl požádat pana zpravodaje, aby nám tady neříkal, kdo měl co udělat ve kterém volebním období, když byl ve vládě, protože pokud bychom tuto logiku přijali, tak v příštím volebním období už by nemohl udělat nikdo nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Petr Benda. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Bendl, pane předsedající. (Předsedající: Co jsem říkal?) Petr Bendl, ne Benda, to je Marek. A to je jedno. (Předsedající: Já někdy huhňám.) Tak já už to řeknu daleko smířlivěji. (Se smíchem.) Billboardy v extravilánech obcí a jejich řešení přijala Poslanecká sněmovna v roce 2012. Tak když už jako já chcete trvat na tom, že proč jsme s tím v minulosti nic nedělali. V roce 2012 přišel zákon billboardů, který od 1. 9. 2017 platí, a který má řešit pan ministr dopravy Tok, a který oficiálně veřejně přiznává, že to zatím moc neřeší, ale 31. srpna chystá nějakou akci, takže to se snad něco pravděpodobně stane.

Takže není pravda, že by se v téhle věci něco nestalo ad 1. Ad 2. Znovu říkám, buď hledáme způsoby anebo důvody. Prostě tady to teď na stole je, a je argument. Tak proč jste to neudělali tehdy? Teď tedy pro nejsem, protože jste to už neudělali

předtím. Ale teď můžete podpořit ten návrh, aby to obce mohly ovlivnit. Jednoduše. Úplně jednoduše přes ty čísla, které jste tady říkal, jako že by to snad mohl být nějaký přílepek. Znovu – potřetí tady opakuji. Konzultoval jsem to s legislativou sněmovní a ti mi potvrdili, že to za čistý přílepek možné vzít není, protože to jsou věci velmi příbuzné, tak jak to tady říkali mí předčeňenci. To ad 1. A ad 2 i v rámci této schůze jste i vy, pane kolego, hlasoval pro čistý přílepek.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za dodržení času. A nyní v rozpravě vystoupí přihlášený poslanec pan Jan Farský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych vás chtěl jenom požádat o podporu pozměňovacího návrhu, kterým jsem zkracoval legislativu tohoto zákona, který jde proti pozměňovacímu návrhu pana kolegy Klána, který ale z mého pohledu pouze opravoval to, co se nepodařilo úplně v tom komplexním pozměňováku správně napsat, protože legislativa s tím měla velký problém, aby účinnost zákona byla definována 25 měsíců nebo dokonce 31 měsíců po jeho zveřejnění ve Sbírce zákonů.

A ten argument základní a zásadní, který mám k tomu, abychom přistoupili k tomu zkrácení legislativace je ten, že v příštím roce čeká výměnu řidičských průkazů nějakých 350 tis. lidí. V roce 2019 dalších 400 tis. lidí a v roce 2020 dokonce 830 tis. lidí. Když schválíte a podpoříte to zkrácení legislativace, tak ušetříme a zjednodušíme život nějakému půl milionu lidí. A to si myslím, že za to jedno hlasování stojí, a že na ministerstvu by to měli určitě stihnout, když tady už pan kolega Kolovratník říkal, že rok a půl o tom v podstatě uvažují, připravují a takřka by měli mít hotový.

Proto vás žádám o podporu pozměňovacího návrhu, který bude znamenat, že účinnost zákona naběhne 1. července, resp. 1. ledna 2018. Těch půl milionu lidí vám za to jistě bude vděčných. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě nebo v rozpravě. Není-li tomu tak, rozpravu končím. A ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení, závěrečné slovo. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Na závěr mi dovolte, abych shrnula podstatu naší novely. Jedná se o to, že budete-li si chtít vyměnit řidičský průkaz – dnes musíte přinést fotografii. Naše novela říká, že už žádné fotografie nosit nebudeš muset. Vyfotí si vás bud' na úřadu nebo si vezmou fotografiu z jiného registru. To je první úprava.

A ta druhá změna je následující. Budete si moci požádat o řidičský průkaz na jakékoli obci s rozšířenou působností. Pro mnohé lidi to znamenalo dva dny dovolené, pokud museli do obce s rozšířenou působností v místě svého trvalého bydliště. Jsem moc ráda, že spějeme k hlasování.

Chtěla bych vás požádat o podporu této naší novely, protože si myslím, že posouvá veřejnou správu do 21. století. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Paní druhá zpravodajka, paní poslankyně Matušovská. Nevidím ji, takže nemá zájem. Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dovolte, abych vás seznámil s návrhem procedury garančního výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 53. schůzi jako garanční výbor po projednání sněmovního tisku 807/4 po druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona, podle sněmovního tisku 807/4 hlasovat v následujícím pořadí.

Zaprvé hlasovat o případných návrzích legislativně technických úprav.

Zadruhé hlasovat pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj uvedený pod písm. A.

Zatřetí hlasovat pozměňovací návrh pod písm. C, pan poslanec Bendl souvisle zastavené území obce.

Začtvrté hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Farského, což je změna účinnosti, účinnost od 1. 7. 2018. V případě odhlasování je pozměňovací návrh pod písm. D nehlasovatelný, v případě neodhlasování hlasovat pozměňovací návrh pod písm. D.

Jako pátý krok pozměňovací návrh pod písm. D, což je pozměňovací návrh pana poslance Klána, což je účinnost 1. 7. 2019 a 1. 1. 2020.

Jako šesté hlasování budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Souhlasím. Já tedy nechám odhlasovat Sněmovnu tuto proceduru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 541, přihlášeno 142 poslanců, pro 114, proti 1. Procedura byla přijata v podobě, jak ji přednesl pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Klán: Jako první hlasování bude hlasování o legislativně technických úpravách, které byly předneseny ve třetím čtení. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele?
(Doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro legislativně technické úpravy. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 542, přihlášeno 142 poslanců, pro 124, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Klán: Jako další krok budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj uvedený pod písm. A. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 543, přihlášeno 143 poslanců, pro 127, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Klán: Jako další budeme hlasovat pozměňovací návrh uvedený pod písm. C, což je pan poslanec Bendl, souvisle zastavené území obce. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.)

Než zahájíme hlasování, já vnímám, že řada poslanců žádá o odhlášení, což jsem právě učinil, a poprosím vás, abyste se přihlásili znova svými identifikačními kartami.

Počet hlasujících se nám, zdá se, ustálil a já zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 544, přihlášeno 132 poslanců, pro 16, proti 92. Tento návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Jako další krok budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeným pod písm. B, což je pan poslanec Farský, účinnost 1. července 2018. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 545, přihlášeno 133 poslanců, pro 102, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jan Klán: Vzhledem k tomu, že jsme přijali pozměňovací návrh pod písm. B pana poslance Farského, změna účinnosti 1. 7. 2018, je pozměňovací návrh pod písm. D poslance Klána nehlasovatelný. Takže nyní podle mých záznamů jsme

hlasovali o všech pozměňovacích návrzích a můžeme přejít k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano. Podle mých záznamů také.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 807, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 546, přihlášeno 135 poslanců, pro 131, proti 1. Tento návrh byl přijat. Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji. Tímto také končím tento bod. S přednostním právem paní poslankyně. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych jenom chtěla vyslovit takové přání a prosbu. Vzhledem k tomu, že se schválil další zákon, který deleguje nějakou agendu na obce bez jasného slibu finančního pokrytí všech prostředků, které obce za tuto novou agendu budou vynakládat, tak aby si všichni ti, kteří tento návrh tady podporovali, hlasovali pro něj, tak aby si toto uvědomili a aby v rámci svých krajských zastupitelů dali potřebné finanční prostředky těm starostům, kteří tuto agendu budou vykonávat. Protože zatím jsem bohužel od kolegů Starostů, teď myslím STAN, tady slyšela pouze návrhy, jak bohatým brát a chudým dávat, a já prostě, kolegyně a kolegové ze Starostů, prostřednictvím pana místopředsedy, já jsem tady byla v tom minulém volebním období a já si moc dobře pamatuji pana Gazdíka, který tady bohužel v tuto chvíli není, který tady v rámci rozpočtového určení daní škrтал miliony hlavnímu městu Praze, Brnu a jiným velkým městům. Takže prosím pěkně omezte své nadšení z platnosti tohoto zákona, protože skutečně až přijde domů do svých obcí, zeptejte se starostů, starostů s malým "es", jak to finančně zvládnou pokrýt, pokud samozřejmě bude ten legislativní proces dokončen a nedostaneme to sem zpátky.

Jinak mimochodem, ptala jsem se tady pana zpravodaje a paní navrhovatelky, jestli v tom jsou zahrnutý mezinárodní řídičské průkazy. Také bohužel nejsou.

Když jsem se ptala proč, tak kolegové nevěděli. Kdo si chcete zařídit mezinárodní řídičský průkaz, tak stejně musíte postupovat jako v současné době. Mně prostě vadí tahleta překotnost návrhů těsně před volbami, abychom se někomu zalíbili, abychom udělali nějakým způsobem gesto vůči někomu, kdo si to možná ve volbách bude pamatovat. Kolegyně a kolegové, schvaluji tady nesmysl.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní místopředsedkyně.

Otevírám další bod, kterým je

Návrh poslanců Václava Votavy, Jaroslava Klašky, Ondřeje Benešíka, Adolfa Beznosky, Jiřího Dolejše, Františka Laudáta, Petra Gazdíka a Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1019/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 1019/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Václav Votava. Ještě bych uvedl v této souvislosti, že podpis v novele vzal zpět dodatečně pan kolega Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, především mi dovolte, abych vám poděkoval za vaši vstřícnost, která umožnila projednávání tohoto návrhu zákona. Nyní tedy k vlastnímu návrhu.

Tento poslanecký návrh předkládám společně s poslanci napříč politickým spektrem. Nejde o politický návrh, který by směřoval doprava či doleva, jde o návrh poslanců ve prospěch více jak sedm a půl milionu motoristů, těch, kteří dodržují zákony a plní si také svoji povinnost uzavřít ze zákona pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Návrh jsme po odborné stránce konzultovali s Českou kanceláří pojistitelů a podporu mu vyjádřilo Ministerstvo financí, do jehož gescy novelizovaný zákon spadá. Návrh novely zákona 168/1999 Sb., získal také kladné stanovisko vlády.

Nyní bych rád uvedl důvody pro změnu zákona. Opilý policista, který na pražských Vinohradech zničil 30 vozidel, vybržďovač, kvůli němuž zemřel při nehodě kojeneц, to jsou pouze dva případy ze zhruba 2 600 nehod, které loni způsobili řidiči vozidel bez uzavřeného povinného ručení. Odhady počtu nepojištěných vozidel na našich silnicích se blíží ke 130 tisícům. Škody za neplatiče povinného ručení zaplatí Česká kancelář pojistitelů z garančního fondu a bude celou tuto částku vymáhat na nepojištěném viníkovi. Škody mohou jít až do desítek milionů korun a na nepojištěných vinících se daří vymoci pouze zlomek z celkové částky. Zbytek zůstane na vrub garančního fondu České kanceláře pojistitelů, který je financován pojistovnami. Ročně pojišťovny přispějí do garančního fondu na nepojištěné škody částkou 250 milionů korun a tento náklad pak musí promítнуть do cen povinného ručení.

V úvodu jsem zmínil dvě mediálně exponované nehody způsobené vloni neplatičem povinného ručení. Položme si nyní otázku. Byli byste ochotni dobrovolně přispět viníkům těchto nehod na úhradu škod, které způsobili? Všichni odpoví, že rozhodně ne nebo alespoň všichni odpoví nebo většina odpoví, že rozhodně ne. Přesto na ně a na tisíce dalších nepojištěných škod nedobrovolně přispíváme ze svého povinného ručení.

Před více než dvěma lety v roce 2014, kdy jsme rušili původní systém financování nepojištěných škod, ve Sněmovně padl slib majitelům více než sedmi a

půl milionu pojištěných vozidel, že se postaráme o to, aby nemuseli doplatit na neplatiče povinného ručení. Právě to nyní řeší tento návrh. Nepředkládáme však stejný návrh, protože starý systém měl opravdu mnoho vad a nepřiměřený dopad na některé motoristy. Cílem je přimět k odpovědnosti za škody způsobené nepojištěným vozidlem ty, kteří je mohou způsobit, tedy neplatiče povinného ručení. Pokud tedy Česká kancelář pojistitelů zjistí, že registrované vozidlo, tedy vozidlo v registru vozidel, nemá uzavřené povinné ručení, obeše majitele vozidla s výzvou, aby uhradil příspěvek do garančního fondu. Přičemž promlčecí lhůta se stanoví na jeden rok, tedy maximum příspěvku bude omezeno na jeden rok. Denní sazba příspěvku nepojištěných pak bude stanovena vyhláškou Ministerstva financí. Jde tedy o solidární systém mezi nepojištěnými, kteří se budou na nepojištěné škody skladat příspěvky do garančního fondu. Chci zdůraznit, že ta sazba bude přiměřená, bude vztažená k výši zákonného pojištění. To v řadě případů nebylo v minulém zákonu.

Další významná změna oproti stavu, který platil do roku 2014 je to, že pokud někdo způsobí nepojištěným vozidlem škodu, bude muset do garančního fondu uhradit pouze 30 % celkové škodní částky, maximálně však 300 tisíc korun. Pouze do roku 2014 došlo bezmála ke stovce nehod s nepojištěnou škodou vyšší než jeden milion korun. Tato částka byla pro nepojištěné viníky často likvidační a zpravidla je a jejich rodiny zadluží na celý život. Díky tomuto zmiernění tvrdosti zákona nebudou padat do sociální pasti lidé, kteří často jsou odsouzeni k celoživotnímu splácení, kteří způsobili nepojištěnou škodu například zapůjčeným nepojištěným vozidlem nebo neúmyslně díky opomenutí při platbě povinného ručení. Na trestné činy či jízdu nepojištěným vozidlem pod vlivem alkoholu se však tento strop vztahovat nebude a viníci budou hradit do garančního fondu celou vymáhanou škodu.

Má-li někdo registrováno své vozidlo pro provoz v registru vozidel, pak se předpokládá, že ho používá a musí tedy mít vozidlo pojištěno. Pokud ho neprovozuje a nechce mít pojištěné, nechť odevzdá registrační značky do depozitu a dočasně ho vyřadí z provozu. Tato povinnost je v zákoně ukotvena již nyní. Nicméně není prakticky vůbec vyžadováno její dodržování. Nový příspěvek nepojištěných budou hradit právě ti, kteří mají své vozidlo registrované pro provoz, avšak ho nemají pojištěno.

Česká kancelář pojistitelů nebude mít možnost zasazovat do výše denních sazeb příspěvků nepojištěných. Ty vyhláškou určí Ministerstvo financí, jak jsem již zmínil. Zároveň nebude možné vyměřovat příspěvky na vozidla, která byla nepojištěna před více než rokem. Zároveň bude také platit, že příspěvky od neplatičů povinného ručení budou sloužit pouze pro pokrytí nepojištěných škod. Nás návrh totiž umožnuje, aby peníze, které nebudou v daném kalendářním roce využity na tento účel, převedla Česká kancelář pojistitelů do fondu zábrany škod, kde z nich budou financovány projekty prevence v oblasti silniční bezpečnosti. Zákon nezavádí pro motoristy žádné nové povinnosti spojené s provozem vozidla, nicméně zvyšuje nároky na dodržování dnes platných zákonů.

Dámy a pánové, dovolují si vás požádat o vyjádření podpory tomuto poslaneckému návrhu novely zákona číslo 168/1999 Sb., který je pod číslem sněmovního tisku 1019 a o jeho propuštění k projednání ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení. Mám tu poznačeno, je to rukou, špatně se mi to čte a předpokládám, že je to pan poslanec Syblík. Je to tak? Oni mi vás napsali s měkkým, vy jste s tvrdým. (Hovor mimo mikrofon.) A tak dopátrali jsme se. Vždycky s tvrdým, ano, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan předkladatel tady velmi podrobň zdrobněl návrh tohoto zákona, se kterým se ztotožnuji. Chtěl bych říci, že vláda na své schůzi 27. února 2017 tento návrh projednala a zaujala k němu souhlasné stanovisko. Ještě závěrem bych chtěl k tomu říci, že navrhoji zkračení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jsem to tedy nepochopil z těch poznámek, je tu škrnutý i pan Čip a je to z rána a je to první čtení. Změnu zpravodaje v prvním čtení musí Sněmovna odhlasovat. Takže bez ohledu na vaše vystoupení a doufám, že to dobře dopadne, ale když tak se běžte sám sebe odhlasovat. (Hovor mimo mikrofon.) Dobře. Tak já přivolám kolegy z předsáli.

Ještě není otevřena rozprava. Budeme hlasovat změnu zpravodaje pro první čtení. A já myslím, že je nás dostatek.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje, aby jím byl pan poslanec Syblík. Kdo je proti?

Hlasování číslo 547, přihlášeno 135 poslanců, pro 101, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Tedy pane poslanče, jestli chcete ještě už odhlasovaný něco doplnit, nebo odkážete na svůj projev?

Poslanec Zdeněk Syblík: Ano, odkazují na svůj projev. Vše, co jsem chtěl sdělit, jsem sdělil.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: V tom případě vám děkuji a otevíram obecnou rozpravu, do které se hlásí – zatím mám z místa jednu přihlášku – tak prosím, pane kolego.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení kolegové, členové vlády, máme tady opět zákon číslo 168/1999 Sb., o pojistění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla. Nejen já, ale i další pamětníci Poslanecké sněmovny určitě zaloví v paměti a uvědomí si, v jakém stavu se nacházela činnost České kanceláře pojistitelů z hlediska vymáhání nezaplaceného pojistného, které vznikalo pouze a jenom porovnáním evidencí pojistěných osob a evidence vozidel. S tímto problémem jsme v souladu s novelou zákona číslo 56 o evidenci vozidel nějakým způsobem pracovali ke konci roku 2014. Podařilo se v podstatě díky návrhu Komunistické strany Čech a Moravy v tomto zákonu zrušit činnost České kanceláře pojistitelů v tom smyslu, že oni budou tou organizací,

nestátní organizací, která ze zákona má pravomoc porovnávat dvě evidence, o kterých jsem hovořil, to znamená evidenci vozidel a evidenci pojistníků, a z toho vyvzovat patřičné sankce vůči těm, kteří údajně nezaplatili pojistné bez ohledu na to, zda vozidlem byla spáchána škoda či nebyla spáchána škoda. Tento návrh prošel a byli jsme velice rádi, že po této novele se svým způsobem právní stav v České republice a i faktický stav možnosti vymáhání těchto poplatků, které byly nehorázné i v tom, že překračovaly několikanásobně denní limity skutečného pojistění podle druhu vozidla, tak jsme zabránili tomu, aby se celá řada občanů zcela nezaviněně dostávala do exekuci a v podstatě byli ohroženi na své existenci propadnutím majetku a vymáháním velkých částek, zejména z důvodu toho, že občané se k tomu skutečně mohli dostat tak, že vozidlo bylo předmětem dědictví nebo například uplatněním kdysi institutu polopřevodu. Takže nový nabyvatel vozidla nepřihlásil vozidlo tak, jak měl učinit ze zákona, a v podstatě původní vlastník vozidla nesl plnou odpovědnost za úhradu zákonného pojistného, a to znamená, že po něm také byly vymáhány všechny možné náhrady.

Financování – protože Česká kancelář pojistitelů jako nestátní organizace na základě zákona spravuje garanční fond, tak tou předchozí novelou zákona v současné době platnou jsme dali v podstatě možnost financovat garanční fond z příspěvků pojíšťoven. Já si vzpomínám na tu šílenou diskusi, která tady byla, jak ti pocití plátcí budou trpět tím, že jim budou neúměrně zvedány ceny zákonného pojistění, tedy pojistění odpovědnosti z provozu motorových vozidel. Já jsem přesvědčen, že to se u žádné pojíšťovny, která tento pojistný produkt nabízí, se neuskutečnilo a v podstatě systém je plně funkční i na základě příspěvků pojíšťoven. Bohužel kolejové uchopili tu změnu jako potřebnou a vraci podobu zákona číslo 168/1999 Sb. do podoby, kterou jsme my navrhovali jako původní pozměnovací návrh vůči tomu, co bylo nakonec přijato se souhlasem Ministerstva financí, a dostáváme se do situace, že Česká kancelář pojistitelů jako nestátní a v podstatě soukromá společnost, která zastřeší ze hlediska garančního fondu všechny pojíšťovny, které uzavírají tyto produkty, má možnost do garančního fondu opět vybírat. Využili tam tedy dvě opatření. Jedno opatření je, že po porovnání databází, o kterých jsem hovořil, mají limit, do kdy musí uplatnit vymáhání nezaplaceno pojistného. Druhý institut je, že v podstatě je dáno to, že částka, která se rovná dennímu pojistnému, je také tou částkou, která je vymáhána jako dlužná částka. Jsou to dvě pozitivní změny, to je pravda, to musí souhlasit, protože to byl i nás původní návrh, jak jsem chtěli kdysi v tom roce 2014 upravit zákon číslo 168/1999 Sb.

Vzhledem k funkčnosti toho systému v současné době já si myslím, že i zavedením těchto zmírňujících podmínek a umožnění opět, aby Česká kancelář pojistitelů pracovala s porovnáváním obou dvou agend, to znamená evidence vozidel a evidence pojistěných osob z hlediska pojistění z provozu vozidel na pozemních komunikacích, tak otevíráme prostor k tomu, aby Kancelář pojistitelů opět měla více zdrojů, než ke své činnosti potřebuje, i když si pamatuji z minulého projednávání, že bylo operováno tím, že jakmile zrušíme příspěvky od osob, od kterých budou vymáhány za nezaplaceno, tak Česká kancelář pojistitelů nebude mít dostatek prostředků. Jediný argument v důvodové zprávě, kterému rozumím, je, že se zvyšuje podíl úhrad z garančního fondu na škody, které nesouvisí přímo s vozidlem, ale více

finančních škod dneska je z hlediska újmy na zdraví jednotlivých účastníků nehod a v případě tedy samozřejmě i nehody, která je spáchána vozidlem, které nemá žádné zákonné pojištění, tak tam se zvyšuje samozřejmě ta výše úhrady také. Ovšem nerozptyluje to vůbec vůči současnému stavu naší obavy do budoucnosti, a to je to, že navrhovaný systém příspěvků a navrhovaná regulovaná povinnost hradit regresní náhrady povede ke spravedlivějšímu uspořádání systému a že nebude možno realizovat excesy, které vyplývaly z porovnávání databází. Protože ty databáze, jak evidence vozidel, tak evidence pojistníků, stále ještě nejsou dokonale objektivní. A další věc. Vy se můžete bránit pouze soudně tomu, pokud jste obviněni, anebo jste požádáni o to, abyste uhradili chybějící pojištění, byť třeba pojistníkem už dávno nemusíte být, ale musíte se bránit touto cestou. To znamená, že ta doba se prodlužuje a od oznámení opět běží lhůta, která pro vás může být po součtu nákladů na tu regresi velmi významná a případně i likvidující.

Bohužel ale jedna věc novelou tohoto zákona není řešena vůbec. A to je to, co byla i ta původní obava, proč se rozšířil pozměňovací návrh z roku 2014 na tu podobu, že nikdo z plátců není povinen přispívat do garančního fondu České kanceláře pojistitelů. A to je, není řešena kontrola nad finančními prostředky ve fondy zábrany škod, kde si Česká kancelář pojistitelů po převodu z garančního fondu může hospodařit s prostředky bez základních pravidel pro správu veřejných prostředků, protože o takové se jedná, a kontroly neprobíhají nezávislým kontrolním orgánem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se – pan zpravodaj. Pardon, pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Nechci to prodlužovat, ale chtěl bych reagovat na to, co řekl můj předrečník pan kolega Šídlo. Já si velice dobře pamatuji, když jsme to projednávali v roce 2014 v rozpočtovém výboru – a byl jsem jedním z těch, který tvrdě kritizoval tehdy praxi České kanceláře pojistitelů právě pro ty neúměrně vysoké příspěvky do toho fondu, garančního. Od té doby se ale řada věcí změnila. Jednak se zrušily polopřevody, to pan kolega myslím nefekl, jednak se určitě zkvalitnil registr vozidel, to pravda je. Takže ty chyby nebo nedostatky, které tehdy byly, protože nebyl ten registr úplný, myslím jsou docela eliminovány. Posun je také v tom, že příspěvek do fondu za nepojištěné vozidlo bude určovat Ministerstvo financí. Takže si myslím, že tady je regulace naprostě zřejmá, protože ono tehdy opravdu docházelo k tomu, že ten příspěvek byl neúměrný k tomu, jaká výše zákonného pojištění byla – a často kolikrát násobně převyšovala zákonnou pojistku.

Významné je také to – a to je třeba si upřímně říci, já jsem to řekl ve svém úvodu, že řada těch lidí, kteří způsobí nehodu a nemají to vozidlo pojištěno, není schopna splatit celou tu výši škody. A v tomto, si myslím, to omezení na 30 % a na 300 tis. korun je zcela na místě, protože taková je současná praxe, že to tak vychází v podstatě dnes, že je dobytno tak těch 30 %, u těch velkých škod určitě. A často to ty lidi potom odsuzuje do celoživotního splácení a připravuje jim to obrovské problémy.

Takže byť se někdy zdá, že tady zase jdeme trošinku na ruku těm, kteří nemají pojištěné vozidlo, tak já si myslím, že je to krok správným směrem.

Dámy a pánové, je to samozřejmě na vás. Já bych vás chtěl požádat, abyste to propustili do druhého čtení. A budeme to projednávat určitě v rozpočtovém výboru a určitě se nebránime nějakým rozumným pozměňovacím návrhům a samozřejmě diskusi o tomto. Tak jako byla bohatá diskuse minule, tak bude určitě nyní. A já si myslím, že je to naprosto v pořádku. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou pan poslanec Šídlo. Máte slovo.

Poslanec Karel Šídlo: Vidím, že jsem na to sám se zpravodajem. Já to nechci nějak extendovat, ale v podstatě ještě jednu poznámku. Ano, připouštím, něrek jsem tady, že polopřevod je zrušen, to souhlasím. Děkuji za to doplnění. Ale na druhé straně je třeba tady říct ještě jednu věc. V současné době přece probíhá to, že Česká kancelář pojistitelů v případě vzniku nehodové události a škody nepojištěným vozidlem zcela legitimně prostřednictvím soudního řízení vymáhá vzniklou škodu. To znamená, že ne že by ty škody nebyly nějakým způsobem sanovány. Nejsou sanovány dopředu účelovým vymáháním příspěvku do rezervního fondu. Ale jsou do rezervního fondu doplňovány zpětně až po nehodové události. Takže těch lidí, kteří nespáchají s nepojištěným vozidlem nehodu, se to v podstatě až do toho momentu spáchání nehody netýká. A potom je to vymáháno soudně. To, jestli soud je úspěšný, či nikoliv, z hlediska nastavených podmínek pro vymáhání škody, je už věc bohužel druhá. Ale já si myslím, že toto je sanováno. Takže jestliže někdo argumentuje tím, že je nedostatek peněz na to, aby byly sanovány škody vzniklé nepojištěnými vozidly, tak si myslím, že v současné situaci je to řešeno a soud má nastavit podmínky takové, aby ty částky byly vymahatelné a odpovídaly reálným nákladům. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A ptám se, zda ještě někdo další má zájem vystoupit v obecné rozpravě. S přednostním právem pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já jen velmi krátce. Pan zpravodaj navrhl zkrátit lhůtu na projednání na třicet dnů. On tak učinil ve své úvodní řeči. Správně by měl tento návrh zaznít v obecné rozpravě, tak já tak činím.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Výborně, tento návrh mám poznáchen. Má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě? Jestliže ne, končím obecnou rozpravu. Ptám se na případná závěrečná slova pana navrhovatele, pana zpravodaje... Nemají zájem.

Návrh na vrácení nebo na zamítnutí nepadl, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborem k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému

výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování. Já jsem ještě přivolal kolegy z předsály a eviduji žádost o vaše odhlášení, což jsem právě učinil, a poprosím vás, abyste se znova přihlásili před hlasováním svými kartami. Dobře. Já myslím, že můžeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

Hlasování 548, přihlášeno 114 poslanců, pro 112, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Žádný takový návrh nevidím. Tedy konstatuji, že tento návrh nebude přikázán žádnému dalšímu výboru.

A dostáváme se k návrhu, který zazněl v obecné rozpravě, a to aby lhůta na projednání byla zkrácena na třicet dnů.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 549, přihlášeno 116 poslanců, pro 92, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali tento bod, který tímto končím. Děkuji.

A otevírám dalším bod, kterým je

65.

Vládní návrh zákona o platebním styku /sněmovní tisk 1059/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám stručně představil Vládní návrh zákona o platebním styku.

Nový zákon o platebním styku je transpozici nové evropské směrnice o platebních službách, jejíž transpozici lhůta uplyne 13. ledna 2018 a která přináší řadu změn oproti současnemu stavu regulace. Zákon nově reguluje moderní způsoby placení prostřednictvím mobilních a internetových aplikací. Tyto způsoby placení jsou alternativou k platbě kartou a ve srovnání s klasickým bankovním převodem dávají vyšší záruku, že platba bude skutečně provedena. Obchodník tedy může již v okamžiku zadání platebního příkazu expedovat zboží nebo poskytnout službu. Spotřebitelé dále získají možnost prostřednictvím internetu centrálně spravovat údaje o svých platebních útech, což má umožnit větší přehled o rodinných finančích.

Navrhují se vyšší standardy bezpečnosti plateb prostřednictvím tzv. silného ověření uživatele. Silné ověření zahrnuje vždy alespoň dva ze tří bezpečnostních

prvků, kterými jsou znalost určitého údaje, držba určité věci nebo biometrické údaje uživatele.

Rovněž se posilují práva spotřebitelů v případě ztráty, odcizení, nebo zneužití platebních karet. Spotřebitelé nově nebudou muset platit poplatek za platbu kartou, který byl účtován u některých čerpacích stanic, nebo při internetovém prodeji letenek. V ostatních oblastech návrhu zákona ve velké míře zachovává stávající pravidla, což má přispět ke stabilitě právního prostředí.

Vážené dámy, vážení páновé, s ohledem na mnou uvedené argumenty vás žádám o podporu tohoto návrhu zákona. Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Adam Rykala. Máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych se jako zpravodaj také krátce vyjádřil k tomuto předkládanému návrhu. Jak pan ministr říkal, tak úpravu tohoto zákona je potřeba schválit, a to z toho důvodu, že v případě, že by nebyla schválena do 13. ledna 2018, tak by mohly platit u nás jiné podmínky než v jiných členských státech Evropské unie.

Podtrhl bych, že tento návrh zavádí v závaznosti na novou směrnici zejména tyto návrhy, a to snížení limitu odpovědnosti uživatele při neautorizované transakci způsobené použitím ztracené či odcizené kreditní karty, nebo zneužití karty ze 150 euro na 50 euro, také úpravu blokace peněžních prostředků, elektronické osvědčení totožnosti, potvrzení o zůstatku peněžních prostředků, nepřímé dání platebního příkazu a povinnost poskytovatele, a to zdůrazňují, poskytnout a zpřístupnit uživatelům informace na trvalém nosiči, případně prostřednictvím běžného komunikačního prostředku.

Vzhledem k tomu, že máme konec volebního období, Ministerstvo navrhuje, aby byl tento návrh zákona schválen podle § 90 odst. 5 zákona o jednacím řádu, a to tak, aby po skončení obecné rozpravy Sněmovna rozhodla, zda bude v jednání pokračovat, aby mohla s návrhem zákona vyslovit souhlas již v prvním čtení. V případě, že nebude postupováno podle tohoto § 90 odst. 5 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, doporučuji podpořit tento návrh v prvním čtení a přikázat k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. S přednostním právem pan předseda klubu TOP 09. Máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážené dámy a vážení pánové. Chtěl bych jménem dvou poslaneckých klubů TOP 09 a ODS vetovat projednávání této novely zákona podle § 90.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Tuto námitku beru na vědomí a budeme tedy nadále postupovat standardním způsobem. Má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě? Pan poslanec Benda se hlásí z místa jako první, poté z místa přihlášený pan poslanec Roman Kubiček. Pane poslanče, máte slovo. (V sále je neúnosný hluk.)

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážené pánoně, vidím, že to zase žádný velký zájem nevzbuzuje, i když se zřejmě alespoň podle údajů bankéřů jedná o jednu z největších bankovních revolucí, která se v Evropě chystá, se všemi pozitivními dopady, ale i potenciálně negativními, které to může mít na spotřebitele. Já budu posléze a byl bych rád, aby pan zpravodaj zaregistroval můj návrh, že bych žádal, aby ten návrh zákona byl projednán kromě garančního výboru, kterým samozřejmě bude – nijak nezpochybňuji – výbor rozpočetový, ale aby byl přikázán jako dalšímu výboru ještě výboru ústavně právnímu.

Tam je podle mého názoru jeden problém skrývající se zejména v § 131, a to je to informování spotřebitelů, jestli opravdu převádíme evropskou směrnici přesně tím způsobem, jakým je nezbytné ji přijmout, jestli respektujeme rozhodnutí Evropského soudu. A obecně vzato, dostali jsme se do situace, že sice teoreticky banky, operátoři, všichni možní další nám všechno musí předkládat, ale upřímně řečeno nikdo z nás to nikdy nepřeče. Dostáváme to všechno na tolika papírech, tolika nosičích... Mně chodi občas domů z banky, ze stavebního spoření, které vedu pro děti, chodi cédéčka s platebními podmínkami, a protože mám čtyři děti, tak mi přijdou čtyři takováhle cédéčka, takhle je vezmu, takhle je vyhodím. (Názorně předvádí.) Ano, máme všechno všichni teoreticky doma, všichni máme všechno vytiskné a krásné. Ale je to úplně zbytečné, protože nikdo z nás neví, co v těch podmínkách je, dokud se nezačne soudit. Myslím si, že kdyby nám všechny bankovní ústavy sdělovaly setinu toho, co nám sdělují, ale tu nám zato sdělovaly poctivě, tak by to pro nás jako spotřebitele bylo mnohem lepší, než když nás zahrnují tímto neuvěřitelným kvantem informací, ale pak už fakticky nikdo z nás to neče a vůbec se o to nezajímá.

Takže bych poprosil, abychom přikázali ještě do ústavně právního výboru, abychom vyjasnili zejména v tom § 131, jakým přesně způsobem v souladu s evropskými předpisy je informování spotřebitelů, resp. klientů, a jak má být provedeno. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Roman Kubiček.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánoně, chtěl bych vás požádat o zkrácení lhůt pro projednání ve výborech o třicet dní na třicet dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Tento návrh si samozřejmě poznačím. Ptám se, zda má ještě někdo další zájem vystoupit v obecné

rozpravě k tomuto bodu. Jestliže ne, končím obecnou rozpravu. Ptám se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Pan zpravodaj? (Ano.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych shrnul tu diskusi. TOP 09 a ODS tedy vetují projednávání podle § 90. Je tady návrh pana poslance Bendy, aby se hlasovalo o tom, že návrh zákona bude projednáván i v ústavně právním výboru. Potom je tady návrh garančního výboru, že se bude projednávat v rozpočtovém výboru. A zároveň navrhl pan poslanec Kubíček zkrácení lhůt o třicet dnů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Návrh na vrácení ani zamítnutí podán nebyl, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh zákona k projednávání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím žádný takový návrh. Přivolám kolegy z předsály.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby byl tento návrh přikázán jako garančnímu výboru rozpočtovému. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 550, přihlášeno 121 poslanců, pro 98, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Eviduji návrh pana poslance Bendy, aby byl přikázán ústavně právnímu výboru. Je zde ještě jiný návrh na přikázání dalšímu výboru? Jestliže tomu tak není, budeme hlasovat o přikázání výboru ústavně právnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 551, přihlášeno 122 poslanců, pro 99, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl dále přikázán k projednání ústavně právnímu výboru jako dalšímu výboru.

V obecné rozpravě dále zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání na třicet dnů. Eviduji žádost o odhlášení vás všech. Žádosti pana předsedy Sklenáka vyhovím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Zdá se, že se nám počet hlasujících ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů? Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 552, přihlášeno je 113 poslanců, pro 78, proti 20. Tento návrh byl přijat a lhůta byla zkrácena.

Tím jsme vyčerpali vše, co bylo k projednání v tomto bodě a já tento bod končím. A přejdeme k dalšímu.

Otevírám tímto bod číslo

66.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím
zákonu o platebním styku
/sněmovní tisk 1060/ - první čtení**

Podle § 90, odstavec 2. Upozorňuji, že i v tomto případě je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení. A z pověření vlády předložený návrh přednese místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám stručně představil Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku. Účelem zákona o platebním styku je transpozice evropské směrnice o platebních službách. V této souvislosti vyvstala potřeba novelizovat některé další předpisy. Tyto změny jsou obsahem nyní projednávaného návrhu zákona. V podrobnostech odkazují na to, co bylo řečeno v návrhu zákona o platebním styku. I zde si vás dovoluji požádat, abyste s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj, kterým je pan poslanec Adam Rykala. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že tento zákon vlastně je související s tím předchozím zákonem, tak bych jenom shrnul, co přináší nového, a to, aby bylo respektováno pojmosloví. A to v zákonech o bankách, o ochraně spotřebitele, o stavebním spoření, o pojišťování a financování vývozu se státní podporou, o spořitelních a úvěrových družstvech, o dani z přidané hodnoty, o správních poplatcích a o některých opatřeních proti legalizaci výnosu z trestné činnosti a financování terorismu. Platí to samé co v předchozím návrhu, to znamená, že je navrženo projednávání podle § 90 odst. 5 zákona o jednacím řádu. V případě, že by nebylo projednáváno v tomto režimu, tak je organizačním výborem navrženo, aby byl projednáván zákon v rozpočtovém výboru.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji a otevřím obecnou rozpravu, kde předpokládám přihlášku pana předsedy Kučery, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den. Já rovněž u tohoto tisku jménem dvou poslaneckých klubů TOP 09 a ODS vetuju projednávání tohoto sněmovního tisku podle § 90.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tuto námitku beru na vědomí. Jako další se v obecné rozpravě hlásí z místa pan poslanec Kubiček. Poté pan poslanec Benda. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji, pane předsedající. Jako v minulém bodě si dovolím požádat o zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech o 30 dnů na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, návrh si poznačím. Nyní pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a páновé, já i u tohoto návrhu zákona navrhnu, abychom ho přikázali kromě rozpočtového výboru jako dalšímu výboru také ústavněprávnímu výboru. Nevím, jestli tam nějaký problém vznikne, ale pokud bychom dospěli k rozhodnutí upravovat ten předchozí zákon, možná by bylo potřeba ho promítnout i do tohohle. A pokládám pak za smysluplné, když jsme ten předchozí zákon přikázali ÚPV, tak abychom přikázali i tento doprovodný. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Tento návrh byl zaznamenán. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Jestliže tomu tak není... Ano, pan zpravodaj dokonce, prosím.

Poslanec Adam Rykala: Já bych jenom shrnul samozřejmě zase tu diskusi. Je to jak přes kopírk u minulého návrhu. Tedy TOP 09 a ODS vetuje projednávání podle § 90, pan poslanec Kubiček navrhuje zkrácení o 30 dnů na 30 dnů, pan poslanec Benda navrhuje, aby kromě rozpočtového výboru byl projednáván zákon ještě v ústavněprávním výboru. Nikdo nenavrhl ani zamítnutí zákona ani vrácení předkladateli.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. A nyní končím obecnou rozpravu a ptám se, zda má pan ministr zájem o závěrečné slovo. Nemá. Pan zpravodaj už se vyjádřil v obecné rozpravě, také nemá zájem o závěrečné slovo. Návrhy na vrácení ani zamítnutí nezazněly, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o výboru garančním. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhujeme někdo jiný výbor jako garanční? Nevidím žádný takový návrh, můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, aby návrh byl přikázán rozpočtovému výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování číslo 553, přihlášeno je 120 poslanců, pro 99, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. V obecné rozpravě zazněl návrh na přikázání ústavněprávnímu výboru. Je ještě jiný návrh? Nevidím žádnou přihlášku, budeme tedy hlasovat o tom, aby byl tento návrh přikázán i ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 554, přihlášeno je 120 poslanců, pro 99, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Dále v obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů. Eviduji žádost o odhlášení. Prosím, přihlaste se opětovně svými kartami.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 555, přihlášeno je 106 poslanců, pro 62, proti 24. Tento návrh byl přijat.

Já vám děkuji, tímto jsme vyčerpali tento bod, který končím. A přejdeme k dalšímu bodu.

Otevřím bod číslo

44.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. .../2017 Sb., a další související zákony
/sněmovní tisk 1023/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš, kterého tímto prosím, aby se ujal slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážné dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, který novelizuje zákon o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a zasahuje taktéž do insolvenčního zákona a zákona o soudních poplatcích.

Cílem návrhu zákona je upřesnit a doplnit některá již dříve implementovaná ustanovení evropské směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků.

Zároveň jsou na základě zkušenosti s dosavadním fungováním garančního systému finančního trhu korigovány některé aspekty jeho fungování.

Navrhované změny vyplývají především z praktických problémů spojených s aplikací nové právní úpravy, které nebylo možné vzhledem k jejich charakteru odhalit v průběhu procesu samotné transpozice směrnice. Převážná většina změn je tudíž technického charakteru. Za účelem eliminace možných komplikací při výběru

příspěvku do fondu pro řešení krize a zajištění hladkého fungování garančního systému finančního trhu je žádoucí, aby byl návrh zákona schválen co nejdříve.

Z tohoto důvodu považuji za vhodné, aby byla lhůta pro projednání návrhu zákona ve výborech zkrácena na 30 dní. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Roman Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Dámy a pánové, návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, dále jen ZOPRK, ve znění zákona číslo – bude uveden ve Sbírce – 2017 a další související zákony, se upřesňují a doplňují některá již implementovaná ustanovení směrnice z roku 2014/59/EU, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, dále jen BRRD.

BRRD je právním aktem sekundárního práva Evropské unie stanovujícím rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí, to je bank a spořitelních a úvěrních družstev, některých investičních podniků, to je obchodníků s cennými papíry a některých dalších osob, jsou-li členy stejné skupiny jako úvěrová instituce nebo investiční podnik.

HLavním cílem BRRD je zajistit harmonizaci řešení selhání bank, družstevních záložen a obchodníků s cennými papíry a dalších vymezených osob, a tím mimo jiné naplnit doporučení Rady pro finanční stabilitu požadující vytvoření nástrojů, které mají zaručit, že náklady selhání instituce nesou zejména její společníci a věřitelé a nikoliv daňoví poplatníci. Pro tento účel BRRD současně zavádí i preventivní postupy a instituty, které se vztahují k době před vznikem samotné krize.

K transpozici směrnice BRRD do českého právního řádu došlo přijetím ZOPRK a zákona č. 375/2015 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešením krize na finančním trhu s účinností od 1. ledna 2016. Po nabytí účinnosti obou zákonů se ukázalo jako potřebné upravit některé z transponovaných nástrojů tak, aby lépe odpovídaly cílům stanoveným v BRRD, dochází tak mimo jiné k rozšíření rámce pro provedení změny podmínek závazků povinné osoby při řešení krize na finančním trhu o pravomoc České národní banky odložit splatnost odepisovatelných kapitálových nástrojů a nebo odepisovatelných závazků povinné osoby.

Doporučuji také zkrátit lhůty o 30 dnů na 30 dnů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevříram obecnou rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Pro jistotu pan zpravodaj ještě jednou, aby v obecné rozpravě přednesl návrh.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo. Ještě jednou poprosím o zkrácení lhůty na projednávání ve výborech o 30 dnů na 30 dnů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, beru na vědomí. Má ještě někdo jiný zájem o vystoupení v obecné rozpravě? Není-li tomu tak, končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda má pan ministr zájem o závěrečné slovo. Nemá. Pan zpravodaj také ne. Návrhy na zamítnutí ani vrácení nebyly předloženy. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o výboru garančním. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhujete někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není-li tomu tak, můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 556, přihlášeno 114 poslanců, pro 104, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Zazněl zde nějaký další návrh? V obecné rozpravě nezazněl. Má někdo další návrh na přikázání jinému výboru? Není-li tomu tak, konstatuji, že tento návrh nebude přikázán dalšímu výboru.

V obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů k projednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty na 30 dnů. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování pořadové číslo 557. Přihlášeno je 114 poslanců, pro 17, proti 22. Tento návrh byl přijat a lhůta byla zkrácena. Tím jsme vyčerpali tento bod, který končím.

Budeme pokračovat dalším bodem. Otevíram bod

74.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 1071/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo.

Vážený pane předsedající, dámy a páновé, podle názoru odborníků na správní řád je poskytování dotací a návratných finančních výpomocí ze státního rozpočtu výkonem veřejné moci, a proto je tato činnost podřízena správnímu řádu, a to i přes

fakt, že rozpočtová pravidla doposud obsahují právní úpravu, která použití správního řádu vylučuje i soudní přezkum.

Na základě některých okolností, jako jsou výše uvedené názory některých odborníků a rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9ADS83/2014-46, byl vypracován návrh novely rozpočtových pravidel, tedy zákona č. 218/2000 Sb. Cílem tohoto návrhu je upravit vztah správního řádu k poskytování dotací a návratných finančních výpomocí ze státního rozpočtu. Na proces poskytování dotací a návratných finančních výpomocí ze státního rozpočtu se podle návrhu použije správní řád s tím, že některé otázky jsou upraveny odlišně, například účastenství, a použití některých ustanovení správního řádu je vyloučeno.

Proces poskytování dotací a návratných finančních výpomocí ze státního rozpočtu je koncipován jako jednostupňový, nebude možné odvolání ani rozklad. Vyloučena je také obnova řízení a omezeno je rovněž použití přezkumného řízení. Žadatel o dotaci nebo návratnou finanční výpomoc bude moci podat proti rozhodnutí správní žalobu. V případě, že by byla zachována současná právní úprava, je zde nebezpečí, že neúspěšní žadatelé o dotaci nebo návratnou finanční výpomoc ze státního rozpočtu budou podávat žaloby k soudu a na základě soudních rozhodnutí vzroste tlak na používání správního řádu při poskytování těchto dotací návratných finančních výpomocí v jeho plném rozsahu. To znamená, že by se na tento proces vztahovaly všechny opravné prostředky upravené ve správním řádu: odvolání, rozklad, obnova řízení, přezkumné řízení. Takový stav by mohl vést nejenom ke zvýšení administrativní náročnosti procesu, ale až ke kolapsu poskytování uvedených dotací včetně dotací spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie. Navržená novela obsahuje změnu zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, která umožňuje doručovat písemnosti týkající se dotací spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie prostřednictvím systému MS 2014+.

Poslední změna obsažená v novele je změna zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a experimentálního vývoje a inovací, která na tyto specifické dotace vylučuje použití postupu, který je navrhován v novele rozpočtových pravidel. Cílem je zachovat smluvní princip poskytování dotací v oblasti vědy a výzkumu.

S dotacemi a návratnými finančními výpomocemi nesouvisí podle bodu 17 článku 1 novela rozpočtových pravidel, která na základě kontrolního nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu mění ustanovení rozpočtových pravidel upravujících vládní rozpočtovou rezervu. Účinnost zákona se navrhoje k 1. lednu 2018. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s krátkou zpravodajskou zprávou.

Navrhovaná novela zákona upravuje proces poskytování dotací a návratných finančních výpomocí ze státního rozpočtu. V současné právní úpravě je uvedeno, že

vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje požadované náležitosti. Na výše uvedená rozhodnutí se nevztahují obecné předpisy o správném řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.

Výše uvedená právní úprava poskytování dotací a návratných finančních výpomoci ze státního rozpočtu je však v souvislosti s vývojem právního rádu a s vývojem judikatury překonaná. Současný právní stav se tedy jeví jako dlouhodobě neudržitelný. Je proto třeba upravit vztah poskytování dotací a návratných finančních výpomoci ze státního rozpočtu ke správnímu rádu. Navrhuje se proto jednostupňové správní řízení, tedy žadatel o dotaci nebo návratnou finanční výpomoc se nebude moci rozhodnout, kterým bude ukončeno správní řízení, odvolat ani proti němu podat rozklad. Vyloučena bude i obnova řízení. Soudní přezkum rozhodnutí v návrhu vyloučen není a účastník řízení se tedy bude moci obrátit se správní žalobou na soud. Toliko moje krátká zpravodajská zpráva. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevřím obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Vilímec, kterému dávám slovo. Poté pan zpravodaj.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Jak pan ministr a pan zpravodaj uvedli, návrh tohoto zákona, když se přidržím pouze těch rozpočtových pravidel, tak se to vlastně týká jednoho paragrafu, paragrafu 14. Nechci opakovat to, co zde bylo řečeno. Ten paragraf 14 skutečně upravuje stávající způsob poskytování dotací a je evidentní, že musí dojít i v souvislosti se soudní judikaturou k nějaké změně.

Na druhé straně tady nezazněla jedna věc, a ta by tady zaznít měla, a proto jsem se také přihlásil, čekal jsem, jestli to někde vzpomene, nevzpomenul to ani pan ministr financí ani pan zpravodaj. Jednak i ten zjednodušený proces, jak to nazvalo Ministerstvo financí, poskytování dotací a návratných finančních výpomoci beztak povede k nějakým rozpočtovým dopadům, které jsou tam uvedeny, zhruba 50 milionů, dokonce z té důvodové zprávy vyplývá, že u jednotlivých poskytovatelů dotací ta změna by vedla k navýšení o 78 pracovních míst. To si myslím, že by mělo zaznít. Ale hlavně by měla zaznit jedna věc. A tady bych požádal o pozornost, i o pozornost pana ministra financí. Z dikce tohoto návrhu zákona totiž vyplývá, že fakticky nebude možné poskytnout žádnou dotaci ani návratnou finanční výpomoc bez předchozí učiněné výzvy poskytovatele, tedy nebude moci již napříště poskytnout dotaci ani návratnou finanční výpomoc na základě individuálně podané žádosti, tzn. na základě tohoto zákona už by žádná obec nebo kdokoli další se nemohli obracet ne na Ministerstvo financí, ale na jakýkoli resort se žádostí o pomoc v situaci, kdy nastane třeba nějaká havarijní situace. To je třeba si uvědomit a je to poměrně vážná věc. Já jsem obecně pro to, aby takových těch individuálních dotaci výrazně ubylo. To, myslím, je na místě. Ale zase je třeba si uvědomit, že mohou nastat případy, kdy ten stát vlastně se zbavuje jakékoli možnosti vlastně formou dotace nebo návratné finanční výpomoci řešit nějakou tíživou situaci. Také mi není moc jasné, hlavně pokud se týká těch návratných finančních výpomoci, jak se to vlastně bude

poskytovat. Na základě nějaké zveřejněné výzvy umožňující neohraničenému počtu všech potenciálních žadatelů takovou žádost o návratnou finanční výpomoc podávat. To si nedokážu vůbec tedy představit, protože ta návratná finanční výpomoc se přece používá a vždy používala spíše k nějakému překlenutí tíživé situace konkrétního žadatele, a ne, aby se podala výzva neohraničenému počtu žadatelů. Podávejte si žádosti o návratnou finanční výpomoc.

Rozumím tomu a nerozporuji to, že je třeba zpřísnit ty podmínky a způsob poskytování dotací, konec konců vyplývá to i z té soudní judikatury, nemělo by to však vést k tomu, že se vlastně stát zbabí možnosti v určitých případech pomoci na základě velmi zdůvodněné individuální žádosti. Víte, takový ten boj za absolutní transparentnost vede totiž potom až k absurdním výsledkům a podle mého soudu tady v tomto případě i k určité ztrátě zdravého rozumu. Vím, že Ministerstvo financí, abych navrhoval jinou úpravu, legislativní rada vlády to právě zamítla, ale já to tady říkám poctivě, protože to je vážná věc a určitě rozpočtový výbor by měl tu změnu nebo tu novelu brát jako velmi vážnou, jako novelu se zvláštními dopady, a nikoli pouze technickou. Víte, ono něco podobného, abych dal určitou paralelu, bylo, jestli si vzpomenete, navrhováno svého času i v případě rozpočtových pravidel územních rozpočtů. Také se víceméně navrhovalo, aby kraje nebo obce nemohly jinak než nějakou předchozí výzvu poskytovat dotace nebo návratnou finanční výpomoc, pak se od toho ustoupilo, protože se to dostávalo zcela mimo reálný život na těch obcích nebo třeba i krajích, protože by žádní hasiči atd. nemohli dostat žádnou dotaci.

Já jsem skutečně přesvědčen, že by rozpočtový výbor, neboť jsem i připraven se toho účastnit, měl nalézt nějaký akceptovatelný způsob, který nebude v rozporu samozřejmě s tou soudní judikaturou, jak tato pravidla nastaví v souladu, a to podotýkám, se zdravým rozumem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Já vám děkuji, pane poslanče. S přednostním právem je přihlášen pan zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedu. Ještě než navrhu zkrácení lhůt, tak bych reagoval na to, co tady řekl pan kolega Vilímec. Určitě se o tom pobavíme v rozpočtovém výboru, i když pan kolega v rozpočtovém výboru není, ale nic mu nebrání, aby podal, tak jako v podstatě činí i v jiných případech, aby podal nějaký pozměňovací návrh. Těm ostatním, kteří nejsou členy rozpočtového výboru, bych chtěl sdělit, že tu praxi, kterou jsme dříve měli v rozpočtovém výboru, že jsme otevřeli ten bod, stanovili jsme termíny na pozměňovací návrhy, tzn., že jsme nedoprojednali ten bod nebo ten zákon, a po podání pozměňovacích návrhů jsme teprve o nich hlasovali v dalším jednání rozpočtového výboru. Tak vzhledem k tomu, že jsme v určitém časovém presu již nyní s ohledem na termín konání voleb, tak jsem nadám možnost vyhlásit ten termín dopředu po prvním čtení a při jednání rozpočtového výboru, když to bude na programu, tak už potom budeme schvalovat. Nebudeme tedy přerušovat to jednání, ale rovnou schválíme ty případné pozměňovací návrhy. Tak to jenom pro ty, kteří mají zájem a chuť podávat pozměňovací návrhy do rozpočtového výboru. Dostanou

všichni avízo, všichni členové Poslanecké sněmovny dostanou avízo, do kdy je termín podání pozměňovacích návrhů do sekretariátu rozpočtového výboru. To jsem jen považoval za nutné vám sdělit.

Nyní bych, pane místopředsedo, podal návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech, a to o 30 dnů, tedy na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane zpravodaji, já jsem si váš návrh poznamenal a táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Vzhledem k tomu, že žádnou další přihlášku nevidím, končím obecnou rozpravu a táži se, zda si chcete vzít závěrečné slovo, pan navrhovatel nebo pan zpravodaj. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání a nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu a já se táži, zda někdo navrhuje, abychom tento tisk přikázali jinému výboru jako garančnímu. Vzhledem k tomu, že žádný návrh nevidím, v tom případě přistoupíme k hlasování a já přečtu návrh usnesení: Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 558, přihlášeno je 122 poslankyně a poslanců, pro návrh 93, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se táži, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Eviduji přihlášku pana poslance Böhnische. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Protože novela se týká možných operací Státního fondu životního prostředí, dovoluji si požádat také o to, aby byl tisk přidělen výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě někdo má návrh na přikázání výboru? Nevidím, v tom případě dám hlasovat. Nejprve eviduji žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se všichni přihlásili svými kartami.

Je zde návrh, abychom daný tisk přikázali výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 559, přihlášeno je 105 poslankyně a poslanců, pro návrh 57, proti 33. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysoven souhlas a přikázali jsme tento tisk ještě k projednání výboru pro životní prostředí.

Chci se zeptat, ano, proběhne kontrola hlasování, takže vás požádám o chvíli trpělivosti. (Po chvíli posl. Schwarz avizuje, že ve je v pořádku.) Hlasování bylo

v pořádku, v tom případě budeme pokračovat. A vzhledem k tomu, že zazněl návrh na zkrácení lhůty na projednání o 30 dnů, tedy na 30 dnů, takže dám hlasovat o zkrácení této lhůty.

Zahajuji hlasování a táži, kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 30 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 560, přihlášeno je 109 poslankyň a poslanců, pro návrh 75, proti 8. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

A otevírám další bod dnešního jednání a tím je

67.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

/sněmovní tisk 1061/ - první čtení

A z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o bankách a zákon o spořitelních a úvěrních družstvech. Návrh přináší jednak změny technického charakteru, a to jak v podobě zpřesnění znění některých ustanovení s cílem usnadnit výklad zákona, tak také v podobě terminologických úprav s cílem harmonizace s ostatními sektoriálními zákony na finančním trhu. Současně se provádí některé věcné úpravy, přičemž zmíním dvě nejdůležitější.

Za prvé. Návrh zavádí systém sdílení informací o kybernetických útocích mezi bankami. Jedná se o preventivní nástroj v oblasti kybernetické bezpečnosti. Tento nový systém bude provozovat Česká národní banka, náklady na jeho vytvoření a provoz budou hradit jeho účastníci, tedy banky. Iniciativa ke zřízení tohoto systému vzešla z diskuze mezi bankami a ČNB a je všemi zúčastněnými podporována. Považuji za důležité zdůraznit, že návrh nezasahuje do oblasti upravené zákonem o kybernetické bezpečnosti.

Návrh posiluje ochranu klientů bank v případě, kdy dochází k přeměnám či jakékoliv dispozici s obchodním závodem banky nebo jeho částí. Konkrétně zajistí poskytnutí relevantních informací klientům a dále pak některým z nich nově přinese možnost okamžitě si svůj vklad vybrat bez sankce. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně významné změny z hlediska zajištění bezpečnosti informačních a komunikačních systémů subjektů v bankovním sektoru a ochrany spotřebitelů,

považuji za žádoucí, aby návrh zákona byl Poslaneckou sněmovnou schválen do konce tohoto volebního období. Z tohoto důvodu považuji za vhodné, aby byla lhůta pro projednání návrhu zákona ve výborech zkrácena na 30 dnů.

Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, žádám vás o vyslovení souhlasu s návrhem tohoto zákona a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, akorát vás pak požádám, aby návrh na zkrácení lhůty zazněl v obecné rozpravě, abychom o něm mohli hlasovat.

Ted jsem obdržel omluvu, že dnes po zbytek jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jaroslav Klaška, a vzhledem k tomu, že byl určen jako zpravodaj pro první čtení, tak se táží předsedy rozpočtového výboru, zda bude zpravodaj pro první čtení. (Ano, souhlasí.) Já vám moc děkuji za vstřícnost, pane předsedo. A vzhledem k tomu, že se jedná o změnu zpravodaje pro první čtení, budu o něm muset nechat hlasovat.

Zahájil jsem hlasování a táží se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje pro první čtení, aby se jím stal poslanec pan Václav Votava, předseda rozpočtového výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 561, přihlášeno je 109 poslankyň a poslanců, pro návrh 86, proti žádný. S návrhem byl vysoven souhlas.

A já vás požádám, pane zpravodaji, abyste se ujal slova. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, jsem vstřícnost sama, nicméně samozřejmě může se stát, že pan kolega již nepočítal s tím, nebo má nějaké vážné důvody a nemůže se ujmout sám zpravodajování, takže se toho ujmu. Pan ministr tady myslím důkladně odůvodnil tento návrh zákona, takže není potřeba, abych dál o něm hovořil. Samozřejmě doporučuji propuštění do druhého čtení a budu potom navrhovat i zkrácení lhůt pro projednání ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu a táží se, kdo se do ní hlásí. Žádnou přihlášku neviduji. Je-li tomu tak, tak končím obecnou rozpravu a táží se pana navrhovatele a zpravodaje o závěrečné slovo. (Posl. Votava si přeje navrhnut zkrácení lhůty.) Vzhledem k tomu, že nezazněl návrh na zkrácení, je důležité, aby byla otevřena opět rozprava, a požádám o vystoupení některého z ministrů, aby byla otevřena rozprava a bylo možno načist zkrácení lhůty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dovoluji si požádat o otevření rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já tedy otevím rozpravu a požádám pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, omlouvám se za toto nedopatření. Navrhoji, aby byla zkrácena lhůta na projednání ve výborech o 30 dnů, tedy na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se tedy ještě jednou, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nevidím, obecnou rozpravu končím. Předpokládám, že zájem o závěrečné slovo nebude tak jako při předchozím ukončení rozpravy. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání a nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není zde zájem. V tom případě přistoupíme k hlasování.

A já zahajuju hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 562. Přihlášeno je 113 poslankyň a poslanců, pro návrh 102, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. A já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. A já se táži, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Prosím, pan poslanec Lank. Máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Hezké odpoledne. Děkuji za slovo. Já bych si dovolil požádat o přikázání k projednání výboru pro bezpečnost, jak už zaznělo v úvodním slově. Tento návrh zákona se dotýká některých aspektů bezpečnosti, zejména bezpečnosti kybernetické. A já mám ambici tam dát nějaké drobné pozměňující návrhy a byl bych rád, kdyby je příslušný výbor měl šanci projednat. To znamená, prosím vás o podporu přikázání výboru pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda je ještě další návrh na přikázání výboru. Návrh nevidím, v tom případě dám hlasovat.

Já zahajuju hlasování a táži se, kdo je pro přikázání výboru pro bezpečnost, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 563. Přihlášeno je 115 poslankyň a poslanců, pro návrh 97, proti 2. Já konstatuji, že tento tisk jsme přikázali k projednání výboru pro bezpečnost.

V obecné rozpravě padl ještě návrh na zkrácení lhůty o třicet dnů, tedy na třicet dnů. Eviduji žádost o odhlášení. Já vás odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami. (Chvíli vyčkává.) Počet se ustálil.

A já zahajuju hlasování a táži se, kdo je pro návrh zkrácení lhůty na projednání o třicet dnů, tedy na třicet dnů. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 564. Přihlášeno je 103 poslankyň a poslanců, pro návrh 67, proti 19. Já konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena o třicet dnů.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

156.

Návrh poslance Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)
/sněmovní tisk 920/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 920/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych, tak jak již řekl pan místopředseda velmi stručně pohovořil o poslaneckém návrhu zákona, který předložila skupina poslanců napříč politickým spektrem. Já očekávám, že projednávání tohoto návrhu zákona by nemuselo vyvolávat velké emoce. A byl bych rád, kdybychom se shodli ve Sněmovně třeba třemi čtvrtinami na úpravách, které jsou rozumné, které jsou ve prospěch jak lidí, kteří žijí v bytech ve společenství vlastníků jednotek, tak samozřejmě i pro ty, kteří žijí v bytových družstvech.

My jsme se snažili o to, aby ty změny občanského zákoníku, který byl schválen, byť třeba přes můj nesouhlas, byly relativně minimální, aby byly úsporné, a aby směřovaly k tomu, že zjednodušíme pozici lidí žijících v těchto bytech. Těch, kteří spravují tyto byty a uvedu některé z nich. Za první zjednodušujeme způsob schvalování změn prohlášení. To je věc, která je technická. Stejně tak stanovujeme jasné pravidlo, že při převodu vlastnického práva k jednotce, tedy u bytů v SVJ, na nabyvatele přechází dluhy převodce související se správou domu a pozemku vůči osobě odpovědné. Zjednodušeně řečeno – nebude se stávat, že někdo dluží SVJ, následně prodá tu jednotku, získá peníze a ten dluh vůči SVJ zůstává a musí ho vymáhat na tom původním vlastníkovi a ten nový vlastník, který tento byt koupil, tak už v tu chvíli samozřejmě žádný závazek nemá. Peníze jsou mnohdy pryč a není možné je vymoci a tedy na tom splácení dluhu se podílí všichni ostatní, kteří dluh nezpůsobili.

Snažíme se také o to, abychom usnadnili financování úvěrů bytových družstev. Dnes není možné, aby byl převeden dluh, který je z důvodu modernizace a opravy domu vázne na bytovém družstvu, aby byl převeden na společenství vlastníků jednotek, které vzniklo. My to chceme umožnit, nicméně za souhlasu všech. Tedy sta procent, kterých se to týká tak, aby tady nedocházelo k převádění úvěrů ve chvíli, kdy s tím nesouhlasí všech sto procent zainteresovaných osob.

Stejně tak zjednodušujeme schvalování stanov ve společenství vlastníků. Bohužel působí problémy to, že je potřeba získat stoprocentní souhlas, což je technicky nemožné. V případě se jedná o stovky nebo tisíc bytů a myslím, že to je věc k úvaze tedy, zda tuto věc neupravit a nedat tam kvalifikovanou většinu. My navrhujeme většinu. Nicméně, tak jak jsem hovořil s řadou kolegů, myslím si, že by stálo za to, aby ta většina byla kvalifikovaná.

Poslední je otázka svolávání členských schůzí. Není asi nutné, aby bytové družstvo o deseti bytech muselo mít své webové stránky. Takže pokud stanovy nestanoví jinak a stránky nebude mít, tak bude moci svolávat schůzi běžným způsobem, oznámením na desce. No, a to jsou ty základní věci, o kterých tento zákon hovoří. V tomto týdnu se objevila ještě informace a spekulace o tom, zda zákon při plánovaném zřízení předkupního práva od 1. 1. 2018 počítá s tím, že jsou lidé, kteří mají garážová stání, která jsou samostatná. Nepatří k jednotlivým bytům. Nicméně, jsou-li prodávány tyto byty bez téhoto garážových stání, ztrácí hodnotu. Ten návrh, který byl do zákona na základě návrhu panu poslance Chvojký a následně ústavně právního výboru schválen, tu situaci na jedné straně může komplikovat. Na druhé straně ta situace není technicky neřešitelná už podle současné úpravy přídatným spoluústavničtvím, ale abychom situaci zjednodušili všem, kteří budou chtít, je možné provést ještě úpravu a do tohoto zákona, bude-li shoda, zavést pravidlo, že předkupní právo se nebude vztahovat na společné prostory v domě, které jsou určeny ke konkrétnímu účelu. Tedy například garážová stání. Je to věc debaty, která by proběhla na ústavně právním výboru a nechci ji v tuto chvíli tady do hloubky vést, abychom vás nezdržovali.

To jsou tedy ty základní důvody pro předložení tohoto návrhu zákona. A v obecné rozpravě si dovolím navrhnout, aby tento bod byl projednán nejen ústavně právním výborem, ale také výborem pro veřejnou správu. S kolegy jsme na to téma hovořili a také, aby byla zkrácena lhůta na třicet dnů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení poslanec Jan Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Tento sněmovní tisk zde je od září 2016, kdy ho předložila skupina poslanců. Vláda se k němu pak vyjádřila 25. října, resp. 24. října na svém jednání a své stanovisko, které k němu vydala, je nesouhlasné.

Nesouhlasné je hned v pěti bodech. A když je shrnu potom, co předložený návrh byl představen, tak říká, že oceňuje snahu předkladatelů řešit aktuální problémy sešílé z aplikace nové právní úpravy, ale že zároveň nemůže vyslovit souhlas, protože se jedná pouze o dílčí změny a ani zdaleka neřeší všechny problémy stávající právní úpravy.

Že je tedy potřeba jít formou souhrnné úpravy, aby se předešlo nekoncepčním zásahům a opakováním vstupům do stěžejní zákonné materie, jímž občanský zákoník zcela jistě je. Dále říká, že by takové úpravě měla předcházet široká odborná diskuse

a nemělo by to být předkládáno takto ad hoc. Zmíněn je také sněmovní tisk 642, který v mezičase už schválen byl, který se podobnou materií zaobíral a i ke spoluúřadství se vyjadřoval a přístup měnil. Stejně tak je zmíněno, že Ministerstvo spravedlnosti má za úkol do konce roku 2017 předložit otázku spoluúřadství a společenství vlastníků jednotek, její řešení komplexní cestou, která by upravila všechny dosud avizované a zmíněné problémy. A dále vláda konstatuje, že nepovažuje za vhodné s ohledem na ochranu práv nabytých v dobré víře do toho vstupovat, a to zvláště v mezičase, kdy předkupní právo bylo omezeno až zrušeno – (Velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vstupuji do vašeho projevu, ale přece jenom míra hluku v sále je velmi vysoká, takže poprosím vás, kolegové a kolegyně, aby v případě, že máte potřebu diskutovat, abyste se odebrali do předsálí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Já už končím. A závěrem tedy konstatuje, že by mohla být ohrožena dobrá víra těch legitimních vlastníků a jejich očekávání, které v uběhlé době prošlo a označuje tuto úpravu za neúplnou, nepřesnou a rozpornou. Z toho důvodu vláda vyslovila k tomuto poslaneckému návrhu zákona, sněmovnímu tisku 920 nesouhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevím obecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku paní poslankyně Válkové. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já tady teď promluvím nejen jako právník a řekněme někdo, kdo občanským právem také se už delší dobou zabývá v Poslanecké sněmovně, ale i od roku 1994 předsedkyně bytového družstva, kde jsem ke svému překvapení, někdy milému, někdy nemilému, opětovně volená. Ono to tady má být. Je to tedy na místě říci, že jsem si prošla všechna, i legislativní, údobí a ta současná situace vyžaduje změnu. Pokud jste poslouchali stanovisko vlády záporné, tak já tady reprezentuji opravdu ty, kteří jsou v současné době konfrontováni nemalými problémy při praktickém zajišťování chodu bytových družstev a společenství vlastníků bytových jednotek. Bydlím v době, kde existuje i toto společenství a my vlastně jsme i správcem toho společenství, takže z obou pohledů těchto právních forem bytového vlastnictví mám i praktické zkušenosti, nejenom ty právní. Já tu novelu velmi velmi vítám. Výrazně tisícum, nejen funkcionářům bytových družstev a společenství vlastníků bytových jednotek, ale i běžným družstevníkům usnadní jejich družstevníčení v rámci bytového fondu, který jim patří, nebo ho spravují. A spoléhat se na to, že do konce roku 2017 po nových volbách první, co udělá vláda jako prioritu, se bude zabývat touto agendou, je už teď po mých politických zkušnostech naprostě iluzorní a svým způsobem nechápu tento argument. Já osobně samozřejmě budu pro tuto novelu hlasovat.

Pokud jde o předkupní právo, to si ještě musíme vyříkat v ústavně právním výboru, pokud nám umožníte, abychom se touto materií zabývali ve výborech. Tam

samořejmě nemusí panovat shoda, ale pokud jde o těžiště této novely, jednoznačně jsem pro a prosím vás spolu s předkladateli, nejsem předkladatelkou, abyste tento návrhu v zájmu družstevníků i vlastníků bytových jednotek poslali dále do legislativního procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane navrhovateli, dámy a páновé, já se pokusím být také velmi stručný. Také jsem předsedou společenství vlastníků jednotek, takže vítam, že je něco takového předloženo. Myslím, že jsme o tom diskutovali na půdě ústavně právního výboru poměrně dlouho. Je tady samozřejmě škoda, že vláda dá, a to před značným časem stanovisko, ve kterém řekne, nedělejte to, my to připravíme a jako obvykle, nepřipraví vůbec nic. To je bohužel lehce neštěstí, ať už ministra Pelikána nebo paní ministryně Šlechtové, do jejichž kompetence spadají občanský zákoník i bytová družstva, že se fakt nedělá vůbec nic a že ty zjevné problémy, a já vím, že je tam spousta pak dílčích otázek, na které mohou být různé názory a kde asi si to zaslouží nějakou delší diskusi. Ale ty zjevné problémy se prostě neřeší.

Současně jsem chtěl jenom říct panu předkladateli, který byl velkým fanouškem znovuzavedení předkupního práva. Nyní se ukazuje u garážových stání, že to může být potenciální problém, že by bylo téměř nejjednodušší, kdybychom se vrátili k původní koncepci schválené novely občanského zákoníku, to, co pan předkladatel protlačil do vládní novely, zase zpět vypustili. Řekli, že předkupní právo u nemovitostí neexistuje, ono ještě stejně nevstoupilo v účinnost, takže by se vůbec nic nestalo a měli bychom vyřešeno a nemuseli bychom přemýšlet nad garážovým stáním. Nepochybňu to na jednání ústavně právního výboru navrhnu, ale jak to dopadne v této Sněmovně. Vzhledem k tomu, že minule to bylo 80:80 a teď nás sem chodí tak kolem stovky, tak to může být všechno ještě docela zábavné a zajímavé. Jinak doporučuji, abychom ho schválili a pustili přes první čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Prosím, pane navrhovateli, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se na tu debatu o předkupním právu samozřejmě těším, nicméně to, co chci v tuto chvíli navrhnut, je, abychom zkrátili lhůtu na 30 dnů. Pokud by ta lhůta byla nedostatečně dlouhá k tomu, aby výbory tuto věc projednaly, tak ten tisk nebude zařazen na jednání Sněmovny. Nicméně s ohledem na končící období bych doporučoval, abychom se o to pokusili. Stejně tak bych navrhl, i když nechci fušovat kolegům z výboru pro veřejnou správu do toho, co si zařadí a nezařadí, ale vím, že jsme to s nimi projednávali, tak pokud bude vůle Sněmovny taková, aby to projednal i tento výbor, tak bych to navrhl a doporučil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání a nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně právnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhujete někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu? Návrh nevidím. Eviduji žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru jako výboru garančnímu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 565, přihlášeno je 94 poslankyň a poslanců, pro návrh 87, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale pro pořádek zopakuji, že v obecné rozpravě zazněl návrh na přikázání výboru pro veřejnou správu a táži se, zda je ještě další návrh pro přikázání výborům.

Žádný návrh nevidím. V tom případě dám hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání tohoto návrhu výboru pro veřejnou správu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 566, přihlášeno je 96 poslankyň a poslanců, pro návrh 89, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh jsme přikázali výboru pro veřejnou správu.

Poslední návrh, který zazněl, je návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh zkrátit lhůtu k projednávání o 30 dnů, tedy na 30 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 567, přihlášeno je 98 poslankyň a poslanců, pro návrh 66, proti 3. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

23.

Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve

**znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 742/ - druhé čtení**

A já prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl bych především Poslanecké sněmovně velmi poděkovat za to, že tento návrh dnes pevně zařadila do svého programu. To druhé poděkování patří oběma výborům, tedy výboru pro životní prostředí a potom především výboru zemědělskému, který tuto normu projednal velice důkladně včetně semináře, který pro zájemce z řad poslanců i veřejnosti připravil. Protože jde o druhé čtení, nebudu dále zdržovat, jen se potom ještě přihlásím do podrobné rozpravy se svým pozměňovacím návrhem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro životní prostředí jako výboru dalšímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisk 742/2 až 5. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj zemědělského výboru poslanec Josef Kott a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslance.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zemědělský výbor projednal tento návrh zákona na své 40. schůzi dne 22. března. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po úvodním slově zástupce předkladatelů Romana Böhnische a Jiřího Koubka, zpravodajské zprávě poslance Josefa Kotta a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR návrh poslanců Romana Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 742, schválit ve znění těchto přijatých pozměňovacích návrhů.

Za prvé, před dosavadní novelizační bod 1 se vkládá nový bod 1, který zní: "Za prvé v § 3 na konci tečka se nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno ab), které zní: "ab) certifikovaným farmovým chovem kožešinových zvířat farmový chov, kterému byl udělen certifikát programu WelFur. Každý chovatel, který chová zvířata v certifikovaném WelFurovém chovu kožešinových zvířat, je povinen předložit platný certifikát programu WellFur při každé kontrole Státní veterinární správy."

Za druhé, dosavadní novelizační bod číslo 1 nově zní: "V § 5 se za odstavec 6 doplňuje nový odstavec 7, který zní: "Zakazuje se chov a usmrcování zvířat výhradně nebo primárně za účelem získání kožešin v jiném než certifikovaném farmovém chovu kožešinových zvířat."

Za třetí, dosavadní novelizační bod číslo 3 nově zní: "za třetí, v paragrafu 27 se na konci odstavce prvého tečka nahrazuje slovem "nebo" a doplňuje se písmeno s), které zní: v rozporu s § 5 odst. 7 chová nebo usmrtí zvíře výhradně nebo primárně za účelem získání kožešin. To neplatí, pokud se jedná o certifikovaný farmový chov kožešinových zvířat."

Za čtvrté, dosavadní novelizační bod 6 nově zní: "6. V § 27 a na konci odstavce prvého tečka nahrazuje slovem "nebo" a doplňuje se písmeno p), které zní: "v rozporu s § 5 odst. 7 chová nebo usmrtí zvíře výhradně nebo primárně za účelem získání

kožešin. To neplatí, pokud se jedná o certifikovaný farmový chov kožešinových zvířat."

Za páté, v článku II bod 1 nově zní: "Za prvé, provozuje-li chovatel kožešinových zvířat v rámci podnikatelské činnosti ke dni účinnosti tohoto zákona chov zvířat výhradně nebo primárně za účelem získání kožešin a nemí-li tento chov provozován v certifikovaném farmovém chovu kožešinových zvířat nebo pozbude-li certifikát programu WelFur, je chovatel povinen získat nejpozději do 2 let ode dne účinnosti tohoto zákona certifikát programu WelFur pro certifikovaný farmový chov kožešinových zvířat podle tohoto zákona. Jinak je chovatel povinen tuto podnikatelskou činnost ve shora uvedené lhůtě ukončit."

Za šesté, článek III zní: "Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení."

Za druhé, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení přeložil předsedovi Poslanecké sněmovny PČR.

A za třetí, zmocňuje zpravodaje, aby s tímto seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR, což jsem učinil. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní prosím zpravodajku výboru pro životní prostředí poslankyni Marii Pěnčíkovou, aby se ujala slova a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové, děkuji za slovo. Seznámím vás se 17. (?) usnesením výboru pro životní prostředí z 41. schůze ze dne 22. března tohoto roku. Po odůvodnění člena návrhové skupiny poslanců Robina Böhnische k zpravodajské zprávě poslankyně Pěnčíkové a po rozpravě výbor pro životní prostředí doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které máte v bodě jedna tohoto usnesení a to máte k dispozici jako sněmovní tisk 742/5. Já je tady nebudu celé číst.

Za druhé, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení přeložil předsedovi Poslanecké sněmovny.

Za třetí, zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi výboru pro životní prostředí.

A za čtvrté, zmocňuje zpravodaje výboru, tedy mě, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní otevím obecnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. Pan poslanec Pavera se omlouvá, takže další, kdo by měl vystoupit v obecné rozpravě, je pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebojte se, nebudu zde již jako jeden z předkladatelů tohoto návrhu dlouze hovořit tak, jak jsem to učinil v prvním čtení. Jen si, prosím, vyslechněte alespoň krátký popis struktury toho, z čeho vychází mé přesvědčení týkající se navrhovaného zákazu kožešinových zvířat primárně pro kožešiny u nás. Je známo, že kožešiny sloužící jako módní ozdoby či doplňky ať už ve formě límců, lemuů či celých kabátů odráží v sobě každodenní útrpný život až 20 tisíc zvířat chovaných u nás.

A to je třeba zcela jistě změnit. Neuznávám pseudoargumenty typu, že dokud existuje poptávka, potud musí být i nabídka. A jestli my se jí nepřizpůsobíme, tak trh bude stejně saturační kožešinami z takzvaných černých chovů, případně lacinými kožešinovými náhražkami z Číny apod. V dnešní době je zabíjení zvířat kvůli lidské módě morálně neospravedlnitelné a chápou to naštěstí dokonce již i nejvýznamnější módní návrháři, kteří tu poptávku tlačí stále hlouběji ke dnu: Armani, Calvin Klein, Hugo Boss a další. Zvířata u nás jsou hromadně zabíjena, a to útrpnou formou plynem či elektrickým proudem. Vzpomněl jsem si v tomto ohledu také mimo jiné na dvě interpelace na ministra zemědělství Jurečku, který je teď nepřítomen, ohledně zákazu porážek halal. Ten sice velice přesvědčivě avizoval jednání se zainteresovanými organizacemi a na mikrofon mi na tomto místě několikrát slíbil, že mě bude o výsledku průběžně informovat, ale ty jeho sliby byly před dvěma lety tím posledním, co jsem od něj k tomuto tématu vyslechl. Nejspíše mu byly náboženské pohnutky k rituálním porážkám přednejší než člověkem zbytečně a velice útrpně prodlužovaná smrt jatečných zvířat.

Ale abych se vrátil zpět k návrhu tohoto zákona. Lisabonská smlouva konstatuje, že zvířata jsou vnímající bytosti a tedy nakládání s nimi musí být regulováno. A také proto téměř polovina států Evropské unie chovy již zakázala a v dalších zemích debaty o takovémto zákaze již probíhají. Smlouva o fungování Evropské unie v článku 13 zase praví, že by členské státy měly plně zohledňovat požadavky na dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí, a neomezuje je v možnosti kožešinové farmy zakázat. A odůvodňuje to zcela pragmaticky, že dosud nebyly vyvinuty žádné komerční systémy chovu, které by potřebám lišek a norků vyhovovaly. V restrikcí se jedná konkrétně pouze o devět chovů u nás: v Dolní Cerekvi, Jiříkovicích, Syrovicích, Křižanovicích, Klopotovicích, Bruzovicích, Pustějově, Vítějevsi a Velkém Ratmírově. Tudiž nevyvstane žádný nepřiměřený zásah do podnikatelského prostředí. Ztráty zrušených chovů lze kompenzovat vyhláškou a doba činnosti orientovaná k roku 2018 je jistě dostatečná. Naše veřejnost si tuto normu většinově přeje. Podle údajů Centra pro výzkum veřejného mínění z prosince 2015 s chovem takzvaných kožešinových zvířat nesouhlasí více než 70 procent občanů s tím, že by se současná společnost obešla bez kožešinové módy. Podporu tomuto návrhu vyjádřila i velká část odborné veřejnosti a já mohu dodat, že k dnešnímu dni eviduji další výzkum, který hovoří již o 83 procentech lidí odmítajících chov zvířat primárně pro kožešinové účely.

V souvislosti s návrhem zákona odmítám mimo jiné i nesmyslnou politizaci celého problému ze strany některých pisálek a mediálních znalců všehomíra. Pro jisté odlehčení vám zacitují například únorový Reflex. "Odpor levice proti norkovým kožichům lze snadno vysvětlit třídně. Buržoazní panička v norkovém kožichu

samozřejmě vyvolává třídní zášť. Vždyť našim soudružkám stačí gumáky, montérky a rádiovky." Tak to jen pro ilustraci mentálních pochodů některých. Jak jistě víte, předkladatelé tohoto návrhu se rekrutují nejenom z levé části politického spektra, ale i z nemalé části pravice.

Ještě bych se dovolil zmínit k jednomu pozměňovacímu návrhu, který navrhuje přechodové období. Toto přechodové období bylo prozkoumáno Parlamentním institutem, který ve své práci MP 3095 toto posoudil. A z této práce vyplývá, že navržené přechodové období je v mezinárodním srovnání ojedinělé, neboť přechodné období stanoví časově neomezenou výjimku pro dosavadní podnikatele, a to je velice důležité, neomezenou výjimku pro dosavadní podnikatele a výjimku pro přechod hospodářství chovatele podle věty první na jinou právnickou nebo fyzickou osobu. Za druhé nebrání chovatele, který používá časově neomezené výjimky, a to je také důležité, aby podnikání kdykoliv v budoucnu ještě rozšířil, aby případně zřizoval nové a další chovy, navyšoval počty chovaných zvířat, počty kotů atd. Navržené přechodové období se liší od zahraničních úprav přechodných období při zavádění zákazu chovu kožešinových zvířat, neboť ve vztahu k dosavadním podnikatelům nesměřuje k ukončení chovu a usmrcování zvířat výhradně nebo primárně za účelem získání kožešin, respektive ani nesměřuje ke snížení počtu takto chovaných nebo usmrcovaných zvířat.

Vážené kolegyně a vážení kolegové, argumentů pro podporu přijetí této normy lze snášet ještě mnoho a mnoho, a to alespoň podle mého názoru mnohem relevantnějších a tedy fakticky silnějších, než jsou protiargumenty odpůrců. Proto vás v zájmu nejen zbytečně trpících zvířat, nejdá se přece v tomto případě ani o součást potravinového řetězce člověka, ale i v zájmu moderního lidství 21. století prosím i o vaši podporu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Eviduji faktickou poznámku paní poslankyně Pěnčíkové – není tomu tak. V tom případě rádně vystoupí pan poslanec Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Já jsem se zájmem poslouchal slova mého předčešníka, který slíbil, že bude mluvit krátce. Zejména mě zaujala pasáž o těch buržoazních paničkách s kožešinovými límcí. Ta byla skutečně povedená.

Nicméně já jsem si dovolil tady vystoupit z jiného důvodu, protože tady zastupuji mého kolegu pana poslance Herberta Pavera, který měl připravený pozměňovací návrh, nicméně v tuto chvíli je rádně omluven. Tento pozměňovací návrh, který máte v systému vložen pod číslem 6287, se týká ochrany zvířat v zájmových chovech a zvířat určených pro zájmové chovy. A právě změna odstavce 1 v § 13 umožní vydání vyhlášky zaměřené na chov psů, která v současném znění zákona nenachází právní oporu. A v současnosti je platná pouze vyhláška číslo 21/2013 Sb., o stanovení podmínek při chovu psů a koček, která je v současnosti již nedostačující a vyžaduje

novelizaci. Já se k tomuto pozměňovacímu návrhu posléze přihlásím i v podrobné rozpravě, do které se tímto hlásím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem vložil do systému dva pozměňovací návrhy, se kterými bych vás chtěl seznámit. Ten první pozměňovací návrh se týká poskytnutí náhrady. Návrh přebírá pozměňovací návrh výboru pro životní prostředí a pouze do něj v § 29c přidává jeden nový odstavec 5, jehož smyslem je umožnit Ministerstvu při poskytování kompenzačních příspěvků zohlednit i jiné potřeby chovatelů, než je splnění dlouhodobých závazků z nevrácených investic. Kromě nárokového příspěvku, který chovatelům pomůže zvládnout dlouhodobé závazky, tak mohou chovatelé dodat ještě další příspěvek navíc až ve výši jejich průměrného ročního čistého zisku. Podrobnosti stanoví Ministerstvo v souladu s odstavcem 7 vyhláškou. To je první pozměňovací návrh. Druhý pozměňovací návrh jasně specifikuje ty náhrady, které chovatelům tím, že ukončí svůj chov, vzniknou.

Takže odůvodnění. Návrhem je prodlužovaná lhůta k ukončení chovu kožešinových zvířat o čtyři roky, to je do 31. prosince 2022, a dále se stanovuje přehledný a administrativně nenáročný výpočet kompenzačního příspěvku pro chovatele, který nebude vyžadovat vydání prováděcího správního předpisu. Kromě odlišné úpravy v nově vkládaném § 29c se návrh textově shoduje s usnesením výboru pro životní prostředí, tisk 742. Prodloužení lhůty k ukončení chovu kožešinových zvířat je možné ospravedlnit důvody ústavně právními a ekonomickými. Zákaz chovu kožešinových zvířat je zásadním zásahem do legitimního očekávání chovatelů kožešinových zvířat.

Delší čas na přizpůsobení se zcela nové odlišné právní úpravě aspoň částečně zmírní intenzitu tohoto zásahu. Z nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 38/04 ze dne 20. 6. 2006 vyplývá, že zákonodárce musí při změně právní regulace zohledňovat dosavadní právní stav a změny musí provádět citlivě a jen v míře nezbytné pro dosažení cíle regulace. Trvat na takovémto chování zákonodárce je nutné, neboť se tímto garanteje stabilita sféry svobodného jednání. Zákony vymezují základní strukturu, v jejímž rámci se realizují svobodné aktivity, jsou-li nejisté hranice zákonnych požadavků, tj. nejsou-li respektována legitimní očekávání založená na zákonu, je nejistá i svoboda. Proto je ochrana legitimního očekávání integrální součástí vlády práva. Přihlížení k legitimnímu očekávání je neopomíratelnou dimenzi zákonnéosti. Z příkazu respektovat legitimní očekávání vyplývající z dosavadní právní úpravy samozřejmě nelze dovolit zákaz změny právní úpravy. Jde jen o to, aby při rozhodování o volbě způsobu provedení změny zákonodárce k těmto očekáváním přihlížel a neignoroval, že adresáti norem své chování po delší dobu přizpůsobovali požadavkům odlišného stavu.

Míra zásahu státu byla zvýrazněna přijetím úpravy ve vyhlášce č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, která v § 13 zavedla

minimální standardy pro ochranu kožešinových zvířat ve farmovém chovu. Vyhláška dále stanovila přechodné období do 31. 12. 2013, ve kterém musela být upravena technologie všech chovů kožešinových zvířat a tyto změny si vyžádaly velké investiční náklady ve výši miliónů korun. S odkazem na nutnost respektování zásady proporcionality při takto významném zásahu do právní úpravy a legitimních očekávání jejich adresátů je proto naprosto nezbytné prodloužit přechodné období pro zrušení kožešinových chovů. Rovněž tak bude chovatelům umožněn maximální daňový odpis základních prostředků, tzn. kleci příp. chovných zvířat. Chovatelům se tak alespoň zmírní dodatečně daňová škoda, která by zde na základě původního návrhu nemohla být dostatečně kompenzována.

S ohledem na to, že sněmovní tisk 742 navrhuje naprosto radikální změnu dosavadního právního stavu, je současně nutné zavést adekvátní kompenzační schéma ke zmírnění následků této změny. Nyní předloženým pozměňovacím návrhem je proto zaváděn kompenzační příspěvek jako jednorázový finanční příspěvek chovatelům těchto zvířat. Kompenzační příspěvek vychází z průměrné aukční prodejní ceny kožky norka nebo lišky v roce 2016. Tento příspěvek kompenzuje kalkulovaný ušlý zisk za dobu deseti let od ukončení činnosti a jeho výše pokrývá mj. odhad průměrných nákladů spojených s ukončením chovu a zohledňuje očekávanou návratnost investic do chovatelských zařízení. Předpokládaný pozměňovací návrh nepředpokládá přijetí prováděcího právního předpisu, jelikož již v textu zákona bude pevně stanovena výše kompenzačního příspěvku i proces jeho poskytování. Díky tomu bude výše kompenzace pro jednotlivé chovatele dopředu zřejmá, čímž bude zajištěna právní jistota adresátů. S ohledem na to, že v současné době v České republice je celkem devět chovatelů a vzhledem k počtu jimi chovaných zvířat, je odhadován celkový dopad na státní rozpočet minimálně na 50 mil. korun. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. A táži se, zda ještě někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se pana navrhovatele nebo zpravodaje, zda si chce vzít závěrečné slovo. V tento moment nevidím.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Eviduji do ní dvě přihlášky. Nejprve pan poslanec Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Já bych se tímto chtěl v podrobné rozpravě přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je jako sněmovní dokument č. 6287 vložen do systému a který jsem rádně odůvodnil v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další pan poslanec Kott, připraví se pan poslanec Böhnisch. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych se tímto přihlásit ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou založeny v systému jako sněmovní dokument 6282 a druhý 6293.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Böhnisch.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se rád přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsem nahrál do systému v tomhle případě pod sněmovním dokumentem 6312. Jde o pozměňovací návrh, který vychází z pozměňovacího návrhu výboru pro životní prostředí, nicméně nabízí i variantu ukončení chovu až v lednu 2021, aby kompromisní termín. Děkuji. Odůvodnění je uvedeno přímo v písemném dokumentu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Žádnou žádost nevidím. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se, zda si chce pan navrhovatel či zpravodaj vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že žádné další návrhy nepadly, já končím druhé čtení tohoto návrhu a děkuji.

Přečtu omluvy. Dnes od 13 hodin do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Stropnický, dále dnes od 12.30 do 14 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Herbert Pavera, dnes od 12.45 do 14 hodin se omlouvá pan poslanec Kaňkovský, dále od 12.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Jaroslav Holík, dnes od 11.30 do 14 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Ivan Gabal, dnes od 11.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Milan Urban a dnes od 11 do 14 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Jitka Chalánková.

Na základě dohody předsedu poslaneckých klubů navrhoji, abychom další body z 56. schůze vyřadili z jednání a poté tuto schůzi ukončili. Já přivolám kolegy a kolegyně z předsáli a dám o tomto návrhu hlasovat. Eviduji žádost o odhlášení. Já vás nejprve tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami... Počet se ustálil.

A já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení zbývajících bodů z 56. schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 568, přihlášeno je 98 poslankyně a poslanců, pro návrh 73 poslanců, proti 16. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Vzhledem k tomu, že všechny další body 56. schůze byly vyřazeny, já končím 56. schůzi Poslanecké sněmovny a přeji vám pěkný zbytek dne a hezký začátek května.

(Schůze skončila ve 13.08 hodin.)